LeMan

SAYI:506-517

CİLT 25

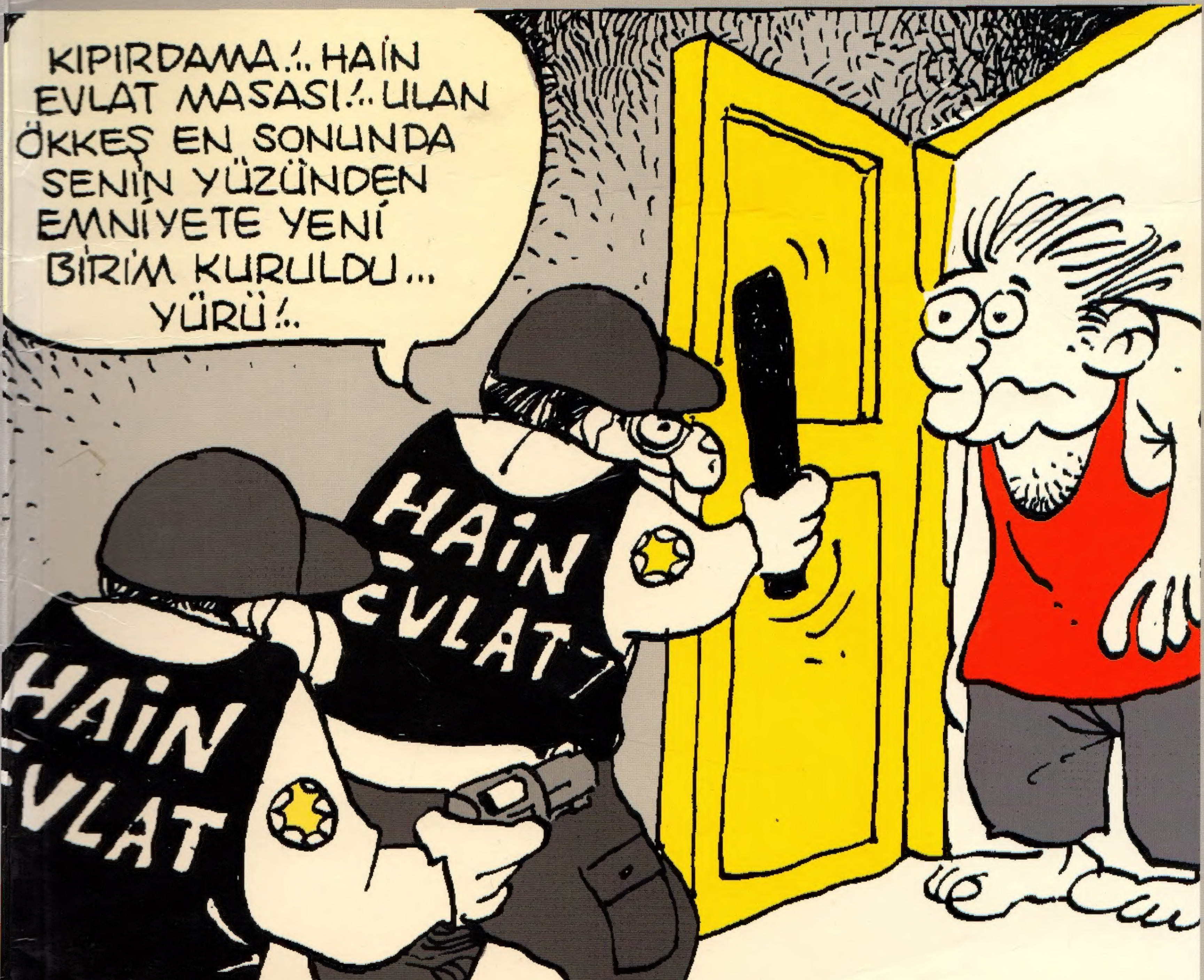
KIPIRDAMA!.. HAİN EVLAT MASASI!.. ULAN ÖKKEŞ EN SONUNDA SENİN YÜZÜNDEN EMNİYETE YENİ BİRİM KURULDU... YÜRÜ!..
HAİN EVLAT
HAİN EVLAT

25

SAYI: 506-517

LeMan

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Küreselleşmiyoruzzzzz

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
YA YE, YA TERKET!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
O ŞİMDİ BİTİK, ERBAKAN'I BİTİRDİLER

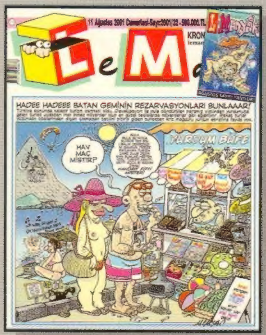
LeMan
HADEE HADEE BATAN GEMİNİN REZARVASYONLARI BUNLAAAR!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
EEY SOSYAL PATLAMA, GELDİYSEN KADEHİ TIKLAT!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Ak Parti'nin Ampülünü Kararttılar, Kablosunu Mahkemeye Astılar!

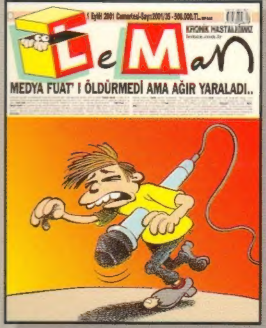
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
MEDYA FUAT' I ÖLDÜRMEDİ AMA AĞIR YARALADI..

LeMan
KORAY AYDIN GİTTİ
Kurt Hortumlayınca Kuzunun Maskarası Olur..
ATIL KURT!
GAARK

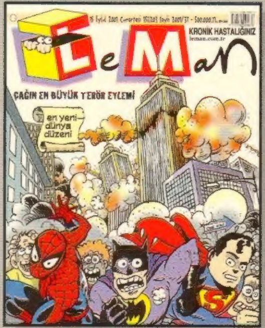
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
ÇAĞIN EN BÜYÜK TERÖR EYLEMİ
en yeni dünya düzeni

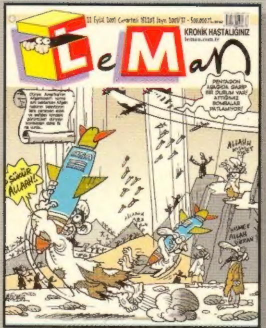
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
PENTAGON AŞAĞIDA GARİP BİR DURUM VAR! ATTIĞINIZ BOMBALAR PATLAMIYOR!
ŞÜKÜR ALLAAH!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
DÜNYA SAVAŞ İSTEMİYOR

SAVAŞA
LeMan
Amerikalı Senatör Curt Weldon: Türkler Parlayan Mücevherdir!
ŞUNA BAK ŞUNA MÜCEVHER GİBİ PARLIYOR
FIRT
FIRT

SAYI: 506-517

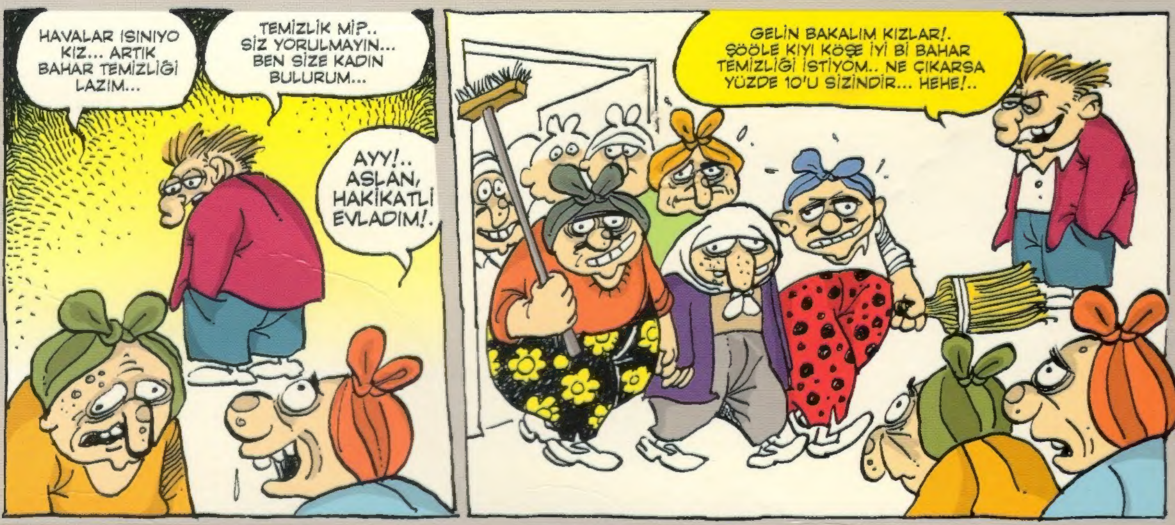
HAVALAR ISINIYO KIZ... ARTIK BAHAR TEMİZLİĞİ LAZIM...
TEMİZLİK Mİ?.. SİZ YORULMAYIN... BEN SİZE KADIN BULURUM...
AYY!.. ASLAN, HAKİKATLİ EVLADIM!.
GELİN BAKALIM KIZLAR!. ŞÖÖLE KIYI KÖŞE İYİ Bİ BAHAR TEMİZLİĞİ İSTİYOM.. NE ÇIKARSA YÜZDE 10'U SİZİNDİR... HEHE!..

LeMan

(506)

21 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/29 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Küreselleşmiyoruzzzzz

Küreselleşme karşıtları Seattle, Prag'dan sonra Cenova'da ki G-8 zirvesine karşı eylemlere hazırlanıyor.. Başkaldırının asi çocukları yaklaşık 150 bin kişiyle küreselleşmeye hayır diyecek..Sağcı Berlusconi hükümeti G-8 patronlarını gemide koruma altını alacak. Ordu, polis, özel tim elemanlarından kurulu yaklaşık 70 bin kişilik özel birlik eylemleri önlemek için hazır bekletiliyor...Karşılaşma çetin olacak..Ve Küreselleşmek istemiyoruz...sera gazınızı istemiyoruz...nükleer atıklarınızı istemiyoruz...yardım adı altında tefecilik yapmanızı bizi daha fazla yoksullaştırmanızı istemiyoruz... çeşitli adlar koyduğunuz içerik olarak hemen hepsi aynı amacı güden sömürü örgütlerinizi istemiyoruz... açlıktan insanların ölmesini istemiyoruz... mc donald tipi kafalar ve toplum istemiyoruz... tek bir ırk tek bir dil yaratmanızı istemiyoruz... güneşe, ağaçlara, bulutlara dokunmanızı istemiyoruz... silahlarınızı, uçaklarınızı istemiyoruz.. doğduğumuz mahalleleri-evleri yıkmanızı istemiyoruz...hormonlu zekalarınızı istemiyoruz... genetik kopyalar istemiyoruz... enerji kaynaklarınızı istemiyoruz... yaşamı uzatma adı altında yaptığınız ırkçı tıp araştırmalarınızı istemiyoruz... seattle'da, goteburg'da, prag'da arkadaşlarıma dokunmanızı istemiyoruz... güvenlik şemsiyelerinizi istemiyoruz... borsanızı, yoksulların kanından beslenen bankerlerinizi istemiyoruz... bu dünyayi boklamanızı istemiyoruz... bileşik endekslerinizi.. birleşik para politikanızı istemiyoruz... bol diyetli niyet mektuplarınızı istemiyoruz... insanları yalnızlaştıran çaresizleştiren sanal dünyanızı istemiyoruz... kimsayal gazlarla nükleer sızıntılarla radyoaktif serpintilerle ölmek istemiyoruz... Küreselleşmek istemiyoruzzz... Küreselleşmiyoruz... Bugün Cenova'dayız sizin ultra yüksek teknolojik silahlarınıza, ordularınıza,polislerinize ,ajanlarınıza karşı sıkılı yumruklarımız,taşlarımız,sapanlarımız, gazete kağıdından kalkanlarımız var...Yüreğimiz,onurumuz, öfkemiz var...KüresEL mi yaman biz mi yaman göreceğiz...

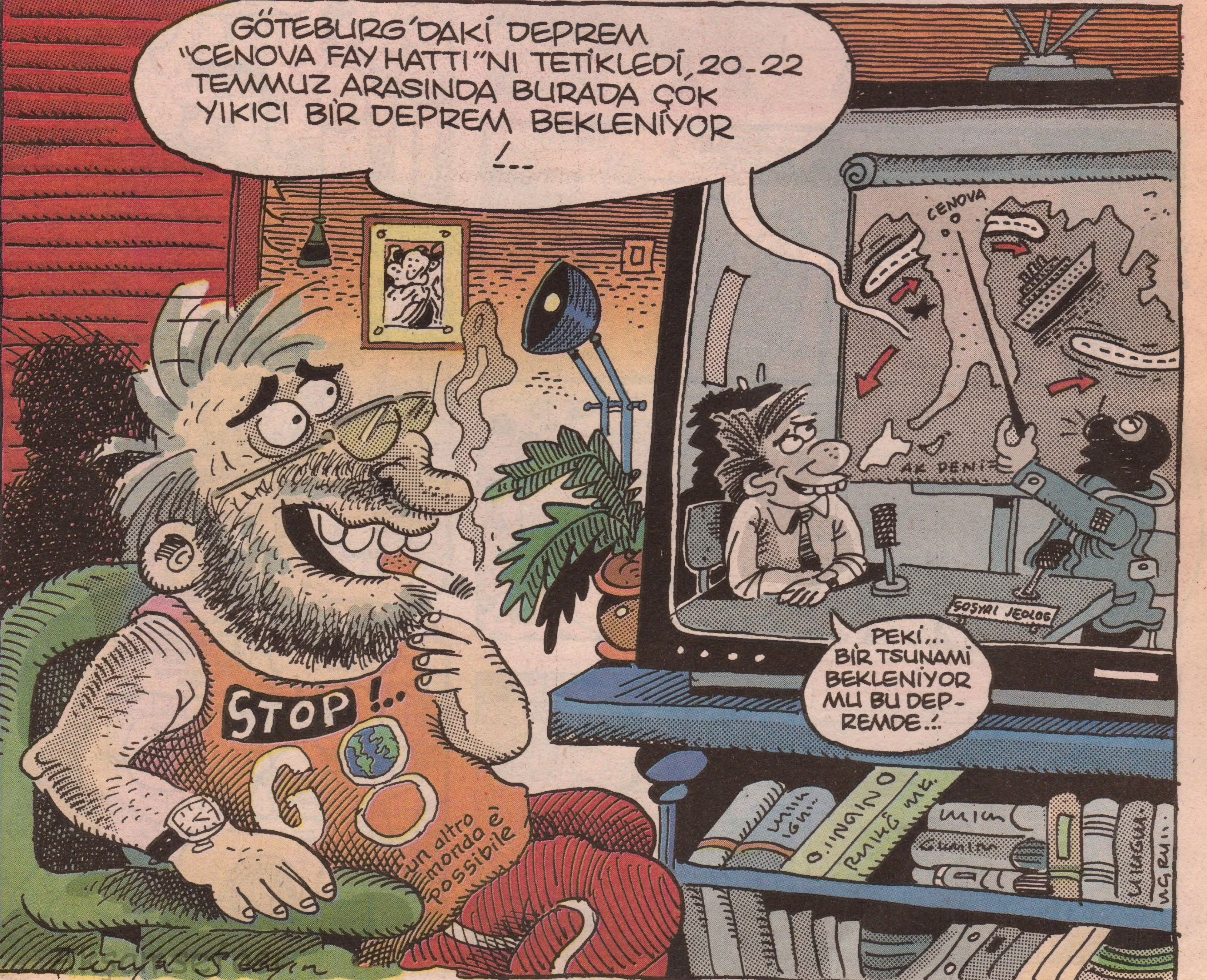
GÖTEBURG'DAKİ DEPREM "CENOVA FAY HATTI"NI TETİKLEDİ, 20-22 TEMMUZ ARASINDA BURADA ÇOK YIKICI BİR DEPREM BEKLENİYOR !..
CENOVA
AK DENİ
SOSYAL JEOLOG
PEKİ... BİR TSUNAMİ BEKLENİYOR MU BU DEPREMDE..!..
STOP!..
G8
un altro mondo è possibile

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

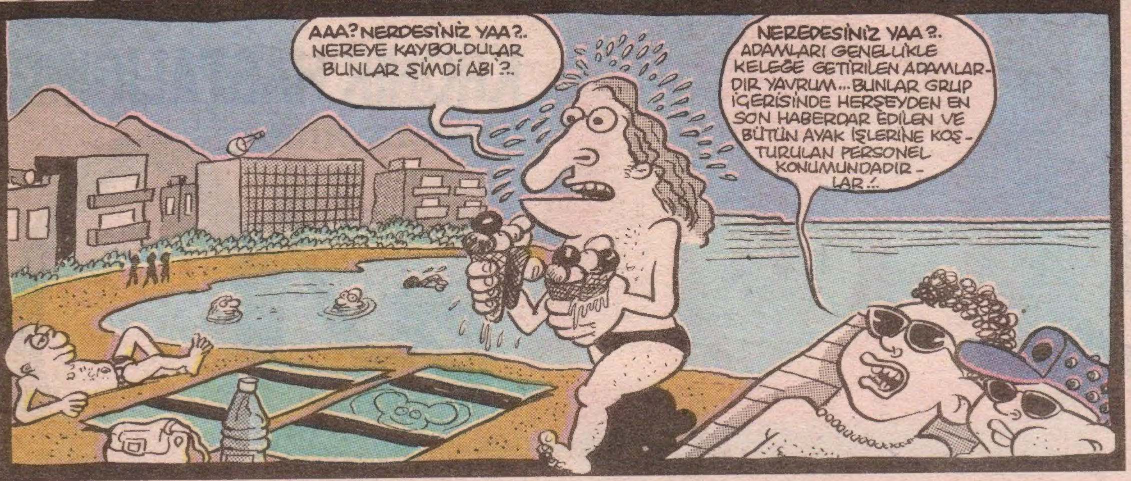
AAA? NERDESİNİZ YAA?.. NEREYE KAYBOLDULAR BUNLAR ŞİMDİ ABİ?..
NEREDESİNİZ YAA?.. ADAMLARI GENELLİKLE KELEĞE GETİRİLEN ADAMLARDIR YAVRUM... BUNLAR GRUP İÇERİSİNDE HERŞEYDEN EN SON HABERDAR EDİLEN VE BÜTÜN AYAK İŞLERİNE KOŞTURULAN PERSONEL KONUMUNDADIRLAR!..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

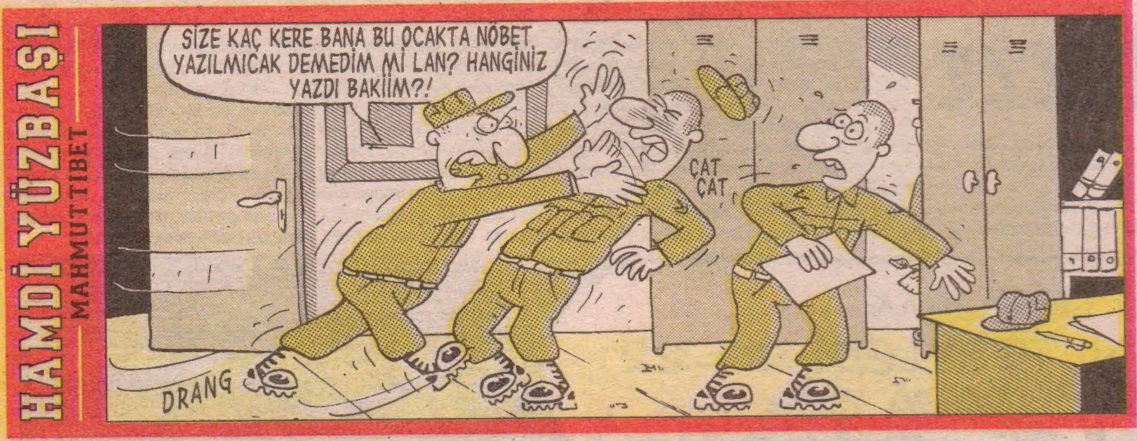
SİZE KAÇ KERE BANA BU OCAKTA NÖBET YAZILMICAK DEMEDİM Mİ LAN? HANGİNİZ YAZDI BAKİİM?!
ÇAT ÇAT
DRANG

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

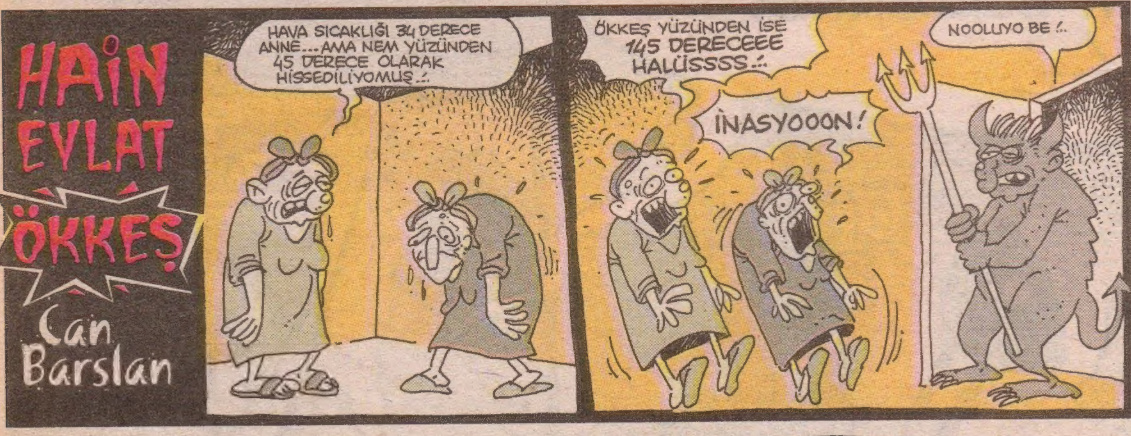
HAVA SICAKLIĞI 34 DERECE ANNE... AMA NEM YÜZÜNDEN 45 DERECE OLARAK HİSSEDİLİYOMUŞ!..
ÖKKEŞ YÜZÜNDEN İSE 145 DERECEEE HALÜSSSS!..
NOOLUYO BE!..
İNASYOOON!

ERDENER ABİ

K. ERTEM

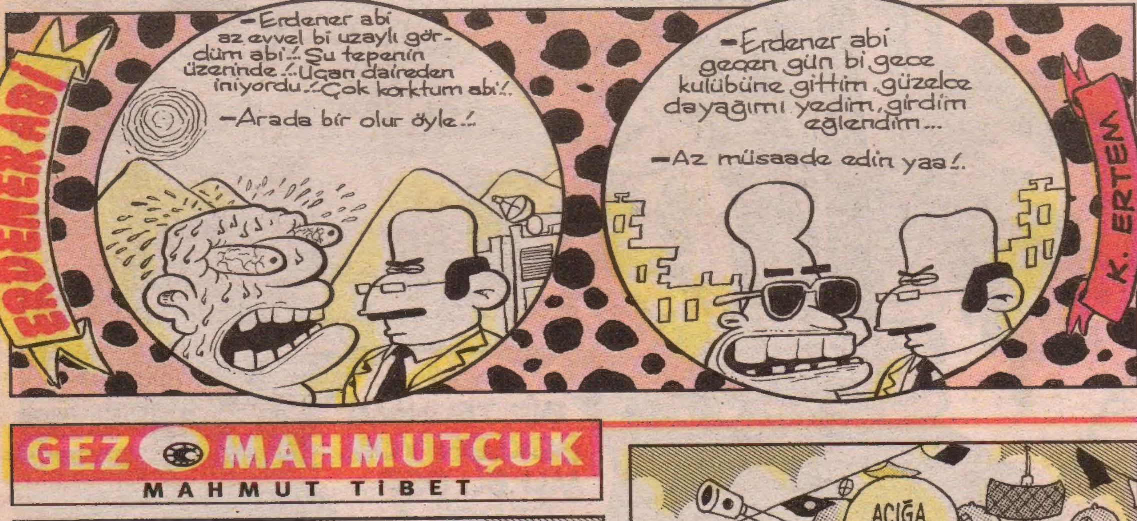
–Erdener abi az evvel bi uzaylı gördüm abi!.. Şu tepenin üzerinde!.. Uçan daireden iniyordu!.. Çok korktum abi!..
–Arada bir olur öyle!..
–Erdener abi geçen gün bi gece kulübüne gittim, güzelce dayağımı yedim, girdim eğlendim...
–Az müsaade edin yaa!..

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

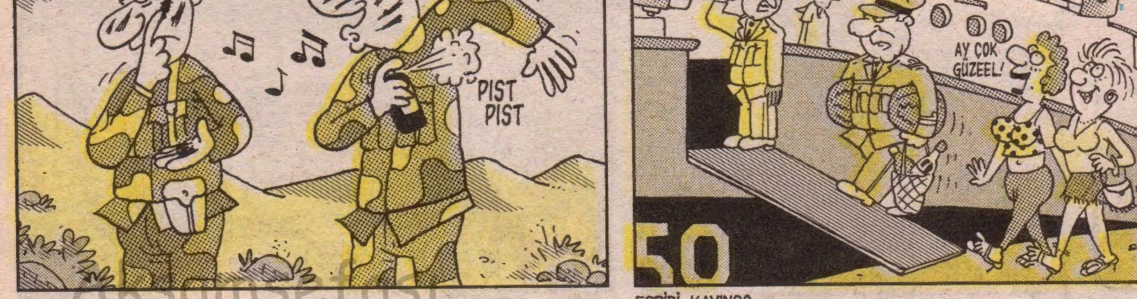
PIST PIST
AÇIĞA ÇEK!
AY ÇOK GÜZEEL!
50

ESPİRİ: KAYINÇO

PANTOLON

METİN FİDAN

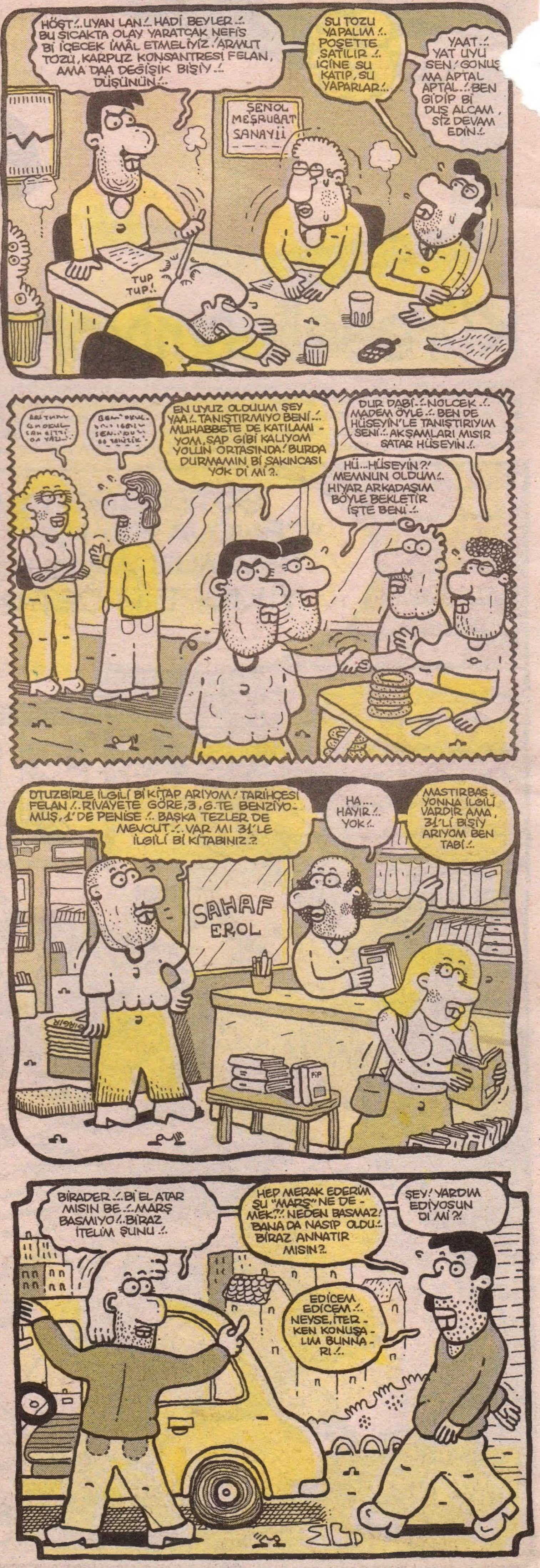
HÖST!.. UYAN LAN!.. HADİ BEYLER!.. BU SICAKTA OLAY YARATCAK NEFİS Bİ İÇECEK İMÂL ETMELİYİZ! ARMUT TOZU, KARPUZ KONSANTRESİ FELAN, AMA DAA DEĞİŞİK BİŞİY!.. DÜŞÜNÜN!..
SU TOZU YAPALIM!.. POŞETTE SATILIR!.. İÇİNE SU KATIP, SU YAPARLAR!..
YAAT!.. YAT UYU SEN! GONUŞ MA APTAL APTAL!.. BEN GİDİP Bİ DUŞ ALCAM, SİZ DEVAM EDİN!..
ŞENOL MEŞRUBAT SANAYİİ
TUP TUP!..
EN UYUZ OLDUUM ŞEY YAA!.. TANIŞTIRMIYO BENİ!.. MUHABBETE DE KATILAMIYOM, SAP GİBİ KALIYOM YOLUN ORTASINDA! BURDA DURMAMIN Bİ SAKINCASI YOK Dİ Mİ?..
DUR DABİ!.. NOLCEK!.. MADEM ÖYLE!.. BEN DE HÜSEYİN'LE TANIŞTIRIYIM SENİ!.. AKŞAMLARI MISIR SATAR HÜSEYİN!..
HÜ... HÜSEYİN?! MEMNUN OLDUM!.. HIYAR ARKADAŞIM BÖYLE BEKLETİR İŞTE BENİ!..
OTUZBİRLE İLGİLİ Bİ KİTAP ARIYOM! TARİHÇESİ FELAN!.. RİVAYETE GÖRE, 3, 6.'TE BENZİYOMUŞ, 1'DE PENİSE!.. BAŞKA TEZLER DE MEVCUT!.. VAR MI 31'LE İLGİLİ Bİ KİTABINIZ?..
HA... HAYIR!.. YOK!..
MASTIRBASYONNA İLGİLİ VARDIR AMA, 31'Lİ BİŞİY ARIYOM BEN TABİ!..
SAHAF EROL
GIRGIR
PİP
BİRADER!.. Bİ EL ATAR MISIN BE!.. MARŞ BASMIYO!.. BİRAZ İTELİM ŞUNU!..
HEP MERAK EDERİM ŞU "MARŞ" NE DEMEK?! NEDEN BASMAZ! BANA DA NASİP OLDU!.. BİRAZ ANNATIR MISIN?..
ŞEY! YARDIM EDİYOSUN Dİ Mİ?!
EDİCEM EDİCEM!.. NEYSE, İTERKEN KONUŞALIM BUNNARI!..

LeMan

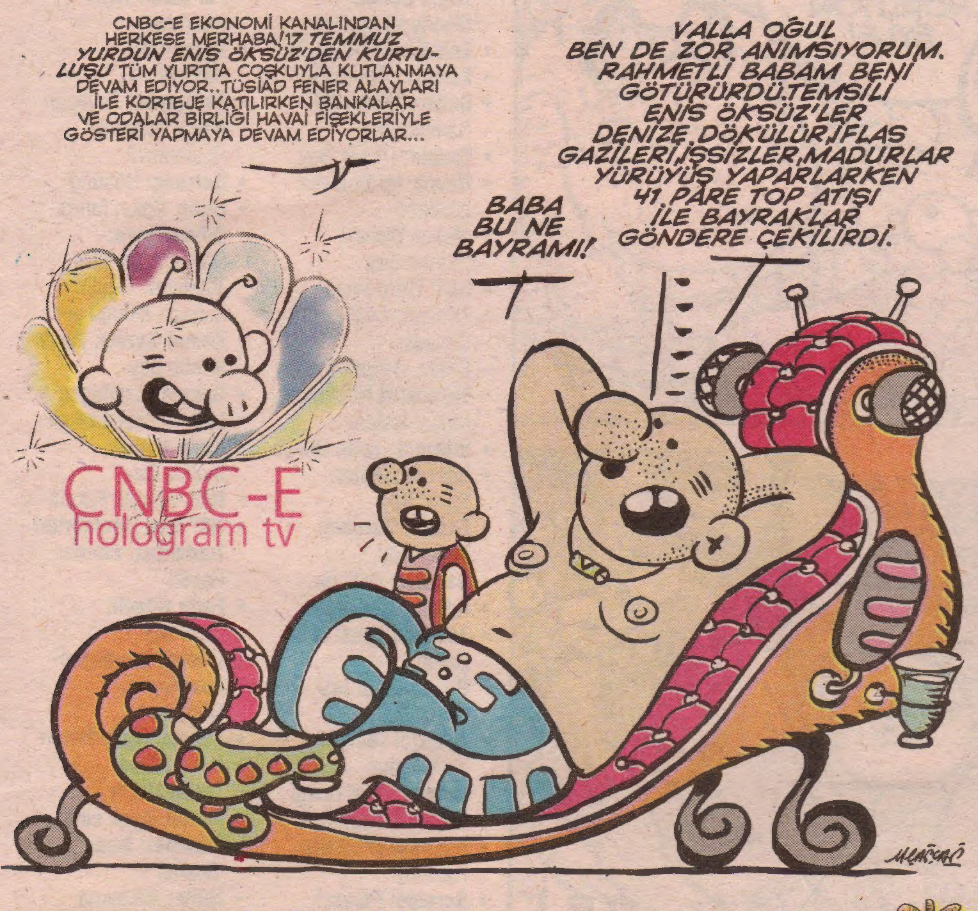
CNBC-E EKONOMİ KANALINDAN HERKESE MERHABA! 17 TEMMUZ YURDUN ENİS ÖKSÜZ'DEN KURTULUŞU TÜM YURTTA COŞKUYLA KUTLANMAYA DEVAM EDİYOR..TÜSİAD FENER ALAYLARI İLE KORTEJE KATILIRKEN BANKALAR VE ODALAR BİRLİĞİ HAVAİ FİŞEKLERİYLE GÖSTERİ YAPMAYA DEVAM EDİYORLAR...
VALLA OĞUL BEN DE ZOR ANIMSIYORUM. RAHMETLİ BABAM BENİ GÖTÜRÜRDÜ.TEMSİLİ ENİS ÖKSÜZ'LER DENİZE DÖKÜLÜR,İFLAS GAZİLERİ,İŞSİZLER,MADURLAR YÜRÜYÜŞ YAPARLARKEN 41 PARE TOP ATIŞI İLE BAYRAKLAR GÖNDERE ÇEKİLİRDİ.
BABA BU NE BAYRAMI!
CNBC-E
hologram tv

MHP'li bakanların tarihin seyrini değiştirecek uygulamaları bitmiyor....Sağlık Bakanı Osman Durmuş, sağlık meslek liselerine girişte öğrencilerden bekaret testi istenmesi için yönetmelik değişikliği yaptı.

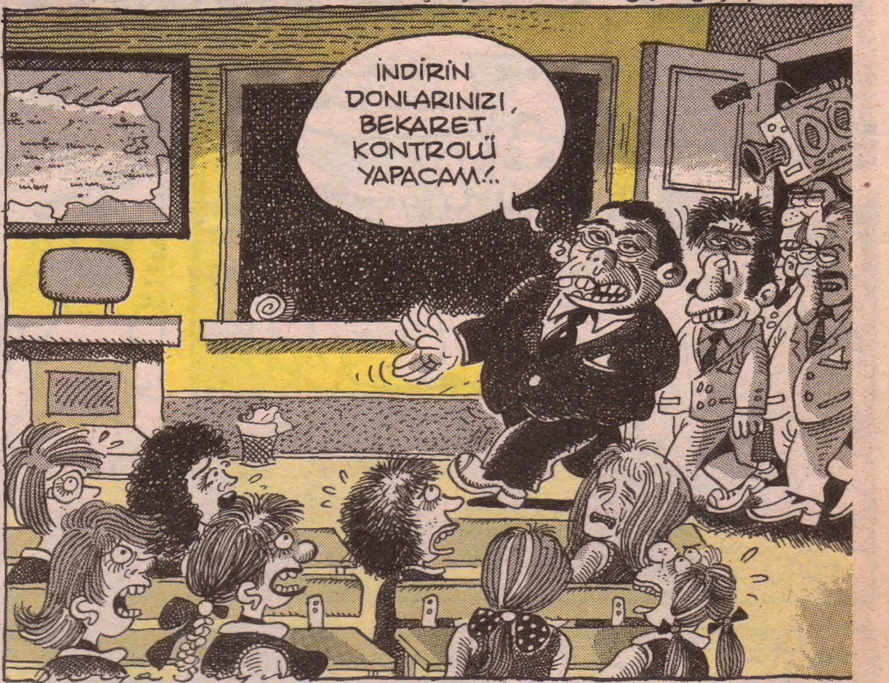
İNDİRİN DONLARINIZI, BEKARET KONTROLÜ YAPACAM!..

Serdar Turgut, Özkök'ten, iş dünyasından teknokrat hükümet çağrıları.. Biz bu filmden de, yeniden yeniden çekilmesinden de, oyuncularından da, çağırıcılarından da bıktık, usandık...

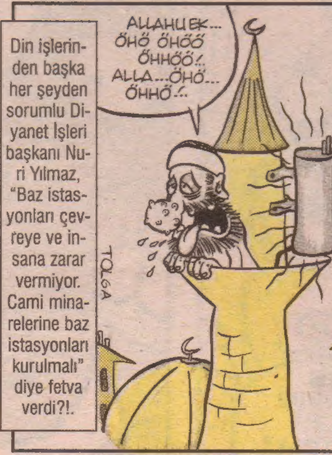

Din işlerinden başka her şeyden sorumlu Diyanet İşleri başkanı Nuri Yılmaz, "Baz istasyonları çevreye ve insana zarar vermiyor. Cami minarelerine baz istasyonları kurulmalı" diye fetva verdi?!.

ALLAHUEK... ÖHÖ ÖHÖÖ ÖHHÖÖ!.. ALLA...ÖHÖ... ÖHHÖ!..
TOLGA

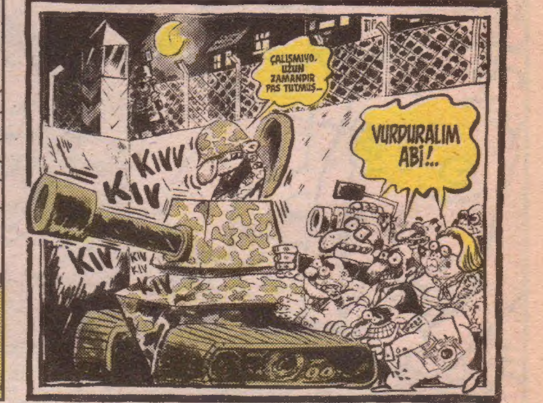
ÇALIŞMIYO. UZUN ZAMANDIR PAS TUTMUŞ...
VURDURALIM ABİ!..
KIV
KIV
KIV

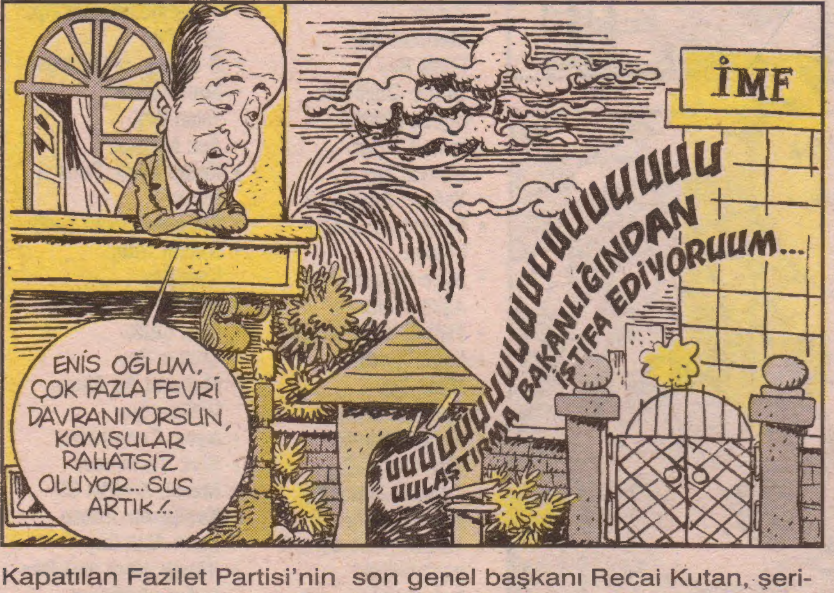
İMF
UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUULAŞTIRMA BAKANLIĞINDAN İSTİFA EDİYORUUM...
ENİS OĞLUM, ÇOK FAZLA FEVRİ DAVRANIYORSUN, KOMŞULAR RAHATSIZ OLUYOR...SUS ARTIK!..

G-8 DÜNYA BANKASI IMF, DTÖ
anakaranın ve insanlığın kanını emen vampirler, size borcunu ödeyen yoksul böyle olsun..
AKİT
iffetin yobaz yorumu hep o örümcek beyin
PHILLIP MORRISSON
sigara ölümleri ekonomiyi canlandırır diyen vahşi kapitalizm
TEKNOKRAT HÜKÜMET
zavallı arayış sümüklü yakarış
SERDAR TARGIT
teknokrat hükümet, öteki türkiye, beyaz türk... bir musa'dan, bir firavun'dan

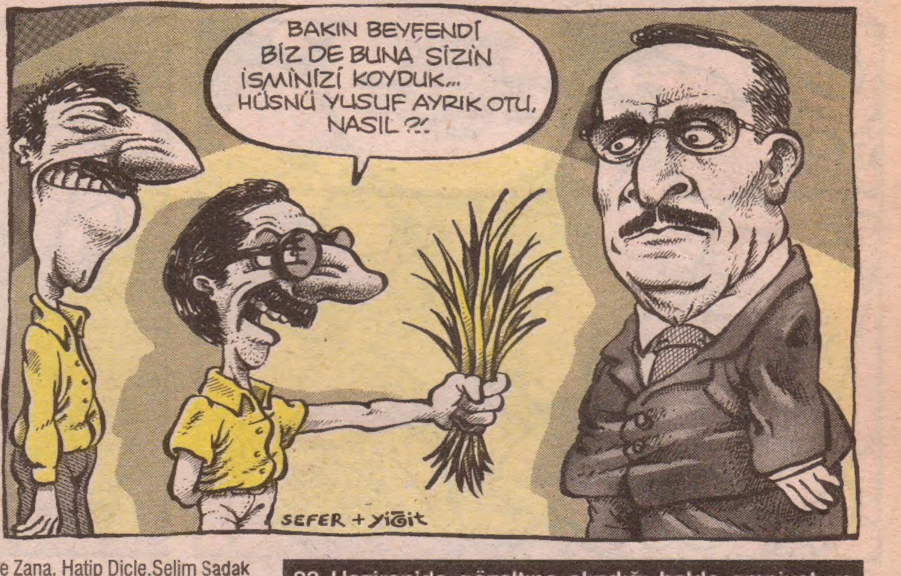
BAKIN BEYFENDİ BİZ DE BUNA SİZİN İSMİNİZİ KOYDUK... HÜSNÜ YUSUF AYRIK OTU, NASIL?!.
SEFER + YİĞİT

Kapatılan Fazilet Partisi'nin son genel başkanı Recai Kutan, şeriatçı cephedeki bölünmeler için "Budanmış ulu bir ağaç gibiyiz. Budanan ağaç çok sağlam şekilde gelecek" dedi.

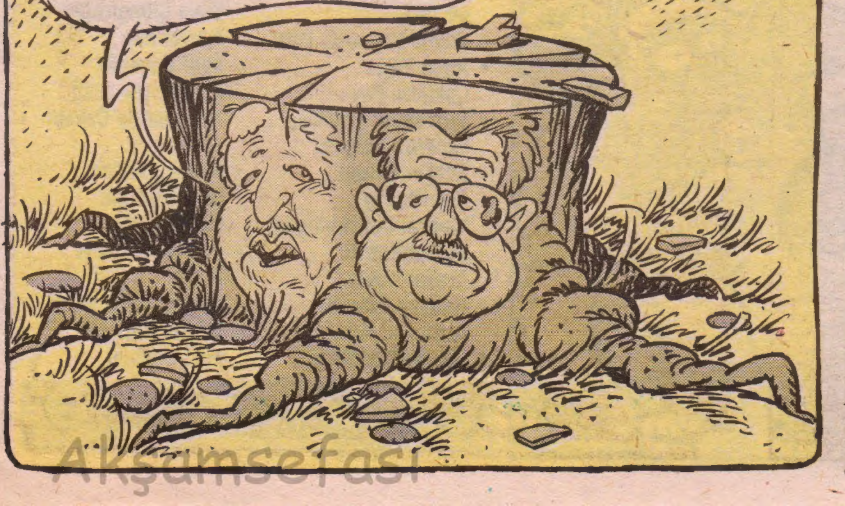
EH BİRAZ FAZLA BUDANDIK AMA, OLSUN!..
TOLGA * GÜRCAN

DEP milletvekilleri Leyle Zana, Hatip Dicle, Selim Sadak ve Orhan Doğan'ın başvurularını değerlendiren AİHM'den bir mahkumiyet kararı daha çıktı. Kararda, yargılama sırasında DGM'lerde askeri savcı olduğu için bunun adil yargılama olmadığı belirtildi...

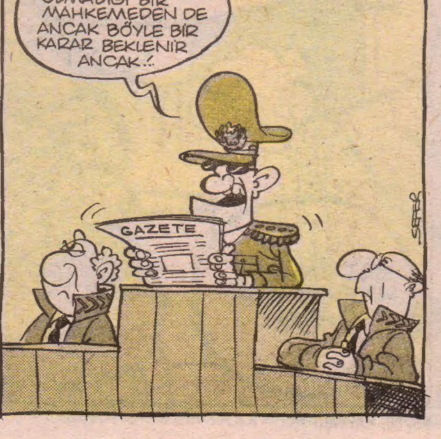
ASKERİ ÜYENİN OLMADIĞI BİR MAHKEMEDEN DE ANCAK BÖYLE BİR KARAR BEKLENİR ANCAK!..
GAZETE
SEFER

23 Haziran'da gözaltına alındığı halde emniyet ve savcılığın "böyle gözaltı yok" dediği Tekin Ülsen, Diyarbakır emniyetinden tanınmayacak halde çıktı.

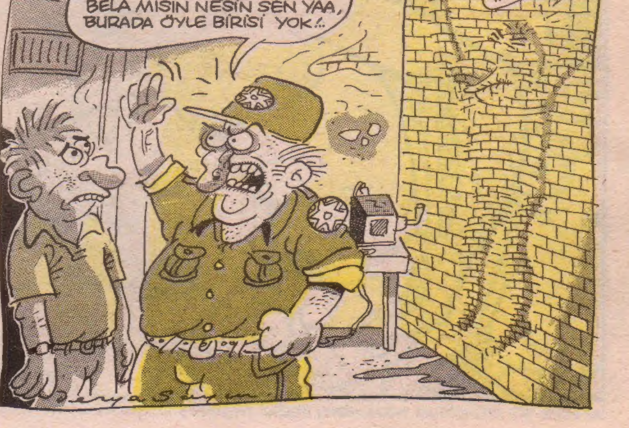
HADİ KARDEŞİM HADİ... BELA MISIN NESİN SEN YAA, BURADA ÖYLE BİRİSİ YOK!..
IIIMMIIIH!..

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

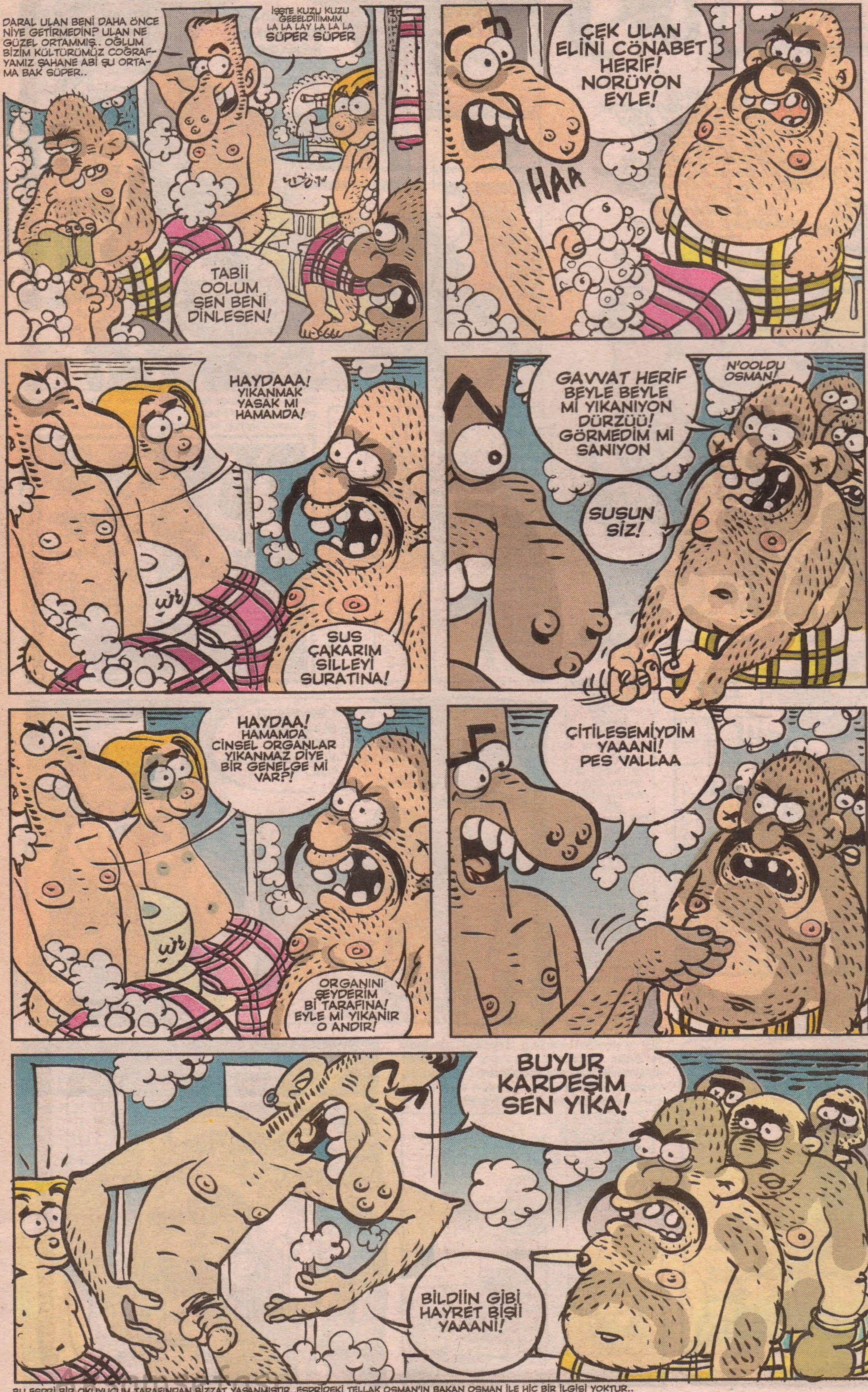
DARAL ULAN BENİ DAHA ÖNCE NİYE GETİRMEDİN? ULAN NE GÜZEL ORTAMMIŞ.. OĞLUM BİZİM KÜLTÜRÜMÜZ COĞRAFYAMIZ ŞAHANE ABİ ŞU ORTAMA BAK SÜPER..
İŞŞTE KUZU KUZU GEEELDİİİMMM LA LA LAY LA LA LA SÜPER SÜPER
TABİİ OOLUM ŞEN BENİ DİNLESEN!
ÇEK ULAN ELİNİ CÖNABET HERİF! NORÜYON EYLE!
HAA
HAYDAAA! YIKANMAK YASAK MI HAMAMDA!
SUS ÇAKARIM SİLLEYİ SURATINA!
GAVVAT HERİF BEYLE BEYLE Mİ YIKANIYON DÜRZÜÜ! GÖRMEDİM Mİ SANIYON
N'OOLDU OSMAN!
SUSUN SİZ!
HAYDAA! HAMAMDA CİNSEL ORGANLAR YIKANMAZ DİYE BİR GENELGE Mİ VAR?!
ORGANINI ŞEYDERİM Bİ TARAFINA! EYLE Mİ YIKANIR O ANDIR!
ÇİTİLESEMİYDİM YAAANİ! PES VALLAA
BUYUR KARDEŞİM SEN YIKA!
BİLDİİN GİBİ HAYRET BİŞİİ YAAANİ!

BU ESPRİ BİR OKUYUCUM TARAFINDAN BİZZAT YAŞANMIŞTIR..ESPRİDEKİ TELLAK OSMAN'IN BAKAN OSMAN İLE HİÇ BİR İLGİSİ YOKTUR..

Tarım Bakanı' nın yeni önerisi; BİTKİLER YETMEZ, HERŞEYE ÜLKÜCÜ İSİM!

- **Şezlong:** Laubali oturgaç
- **Zigon Sehba:** Hiyerarşik manga
- **Enis Öksüz:** İstifa Bey
- **Karpuz:** Meyva Bey
- **Bekaret Kontrolü:** Namusum 1
- **Tarkan:** Oynak Bey
- **Havuz:** İçi Doluysa Giringeç
- **Mesut Yılmaz:** Duman Bey
- **Sisi:** Öteki Asena
- **Timsah:** Evcil Canavar
- **Dolar:** Dalgalı Tengri
- **Teknokrat Hükümeti:** Moğol İstilası
- **İnternet:** Yalan Dünya
- **İnternet Mahir:** Sanal Bey
- **Osman Durmuş:** Bekçi Bey
- **Scooter:** Gidegin
- **Kokain:** Çıldırtgaç
- **Jenifer Lopez:** Latin Hatun
- **Bandana:** Er kişi başörtüsü
- **Ayşegül Tecimer:** Tarih Hatun
- **Defans:** Ülkü Ocağı
- **Horoz:** Erkek tavuk
- **Flamenko:** Bizans Folklorü
- **Scrable:** Parasız kumar
- **Mehmet Gül:** Erkek Bey
- **Ofans:** Davadan dönüş olmaz
- **İsmail Türüt:** Makyaj Bey
- **Yoğurt:** Apollo-13
- **Bone:** Laik kesim türbanı
- **Ayşe Hatun Önal:** Aşiret Hatun
- **Tişört:** Yayla urbası
- **Fatih Terim:** Milan Bey
- **Karınca:** Minyon
- **Karıncayiyen:** Minyonyudan
- **Bungee-Jamping:** İneng-Çıkang
- **Turizm:** Kısa dönem haçlı seferi
- **Karnıbahar:** Leziz bulut
- **Animasyon:** Kepazelik
- **Bisiklet:** Tekerlenk
- **Terör:** Dış mihrak etkinliği
- **Geyik:** Boynuzlu kuzu
- **Atilla Taş:** Çokanalı Bey
- **Tatil köyü:** Hristiyan Yerleşim Bölgesi
- **Serdar Ortaç:** Cibinlik Bey
- **Viagra:** Şahlandırgaç
- **Bülent Ecevit:** Arabulan Bey
- **Rahşan Ecevit:** Arabozan Hatun
- **Dondurma:** Yalayık
- **Rabdöşambır:** Ekabir hırkası
- **Pul biber:** Niyet mektubu
- **Tansu Çiller:** Hasretim-1
- **Şampiyon:** Zirvecan
- **Meral Akşener:** Hasretim-2
- **Satranç:** Düşüng
- **Lizöz:** Galun fanila
- **Dokun Bana:** Değseng ya Beni
- **Telekom:** Yiğidin harman olduğu yer
- **Kemal Derviş:** Roger Rabbit Bey
- **Gazete:** Bakdageç
- **Laila:** Gürbüz lokali
- **Kadir İnanır:** Motive Bey
- **IMF:** Albızlık Kurulu
- **IMF İcra Direktörleri Toplantısı:** Albızlar Heyeti
- **Fatih Altaylı:** Acar Bey
- **Radyo:** Duydageç
- **Televizyon:** Gördegeç
- **Zeyna:** Yiğide Hatun
- **Banu Alkan:** Tosun Hatun
- **Futbol:** Ayak ciriti
- **Transfer:** İnsan Ticareti
- **Hülle:** Alıkoyma
- **Yusuf Hüsnü Gökalp:** Ülkü Bey
- **G-String:** G-8 Zirvesi
- **Kont Adnan:** Yalan Bey
- **Ayı:** Moskof
- **Kutup Ayısı:** Radikal Moskof
- **Sivrisinek:** Kan Spotu
- **Hıncal Uluç:** Kafa Bey
- **Ertekin:** Şapka Bey
- **Oral Çelik:** Ötüken Bey
- **Mehmet Ali Ağca:** Vatikan Bey
- **Ayva:** Cengiz Han
- **Kivi:** Siü elması
- **Marul:** Kıvırcık 69
- **Koalisyon:** İmece
- **Kedi:** Atak Bey
- **Köpek:** Kont-atak Bey
- **Çakal;** Vekil kurt
- **Borsa:** Panayır
- **Cemal Enginyurt:** Hırçın Bey
- **Hülya Avşar:** Yaman Hatun
- **Kaya Çilingiroğlu:** Azman Bey
- **Milli Güvenlik Kurulu:** Ulu Otağ
- **Hüsamettin Özkan:** Servis Bey
- **Fındık:** Dirilteç
- **Beyaz Çorap:** Lanetli giygi
- **Ece Erken:** Sinir Hatun
- **Devlet:** Derin Millet
- **Devlet Bahçeli:** Post-Başbuğ

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kilservis@leman.com.tr

UMPAPAHA

Fatih Solmaz
Kemal Aratan

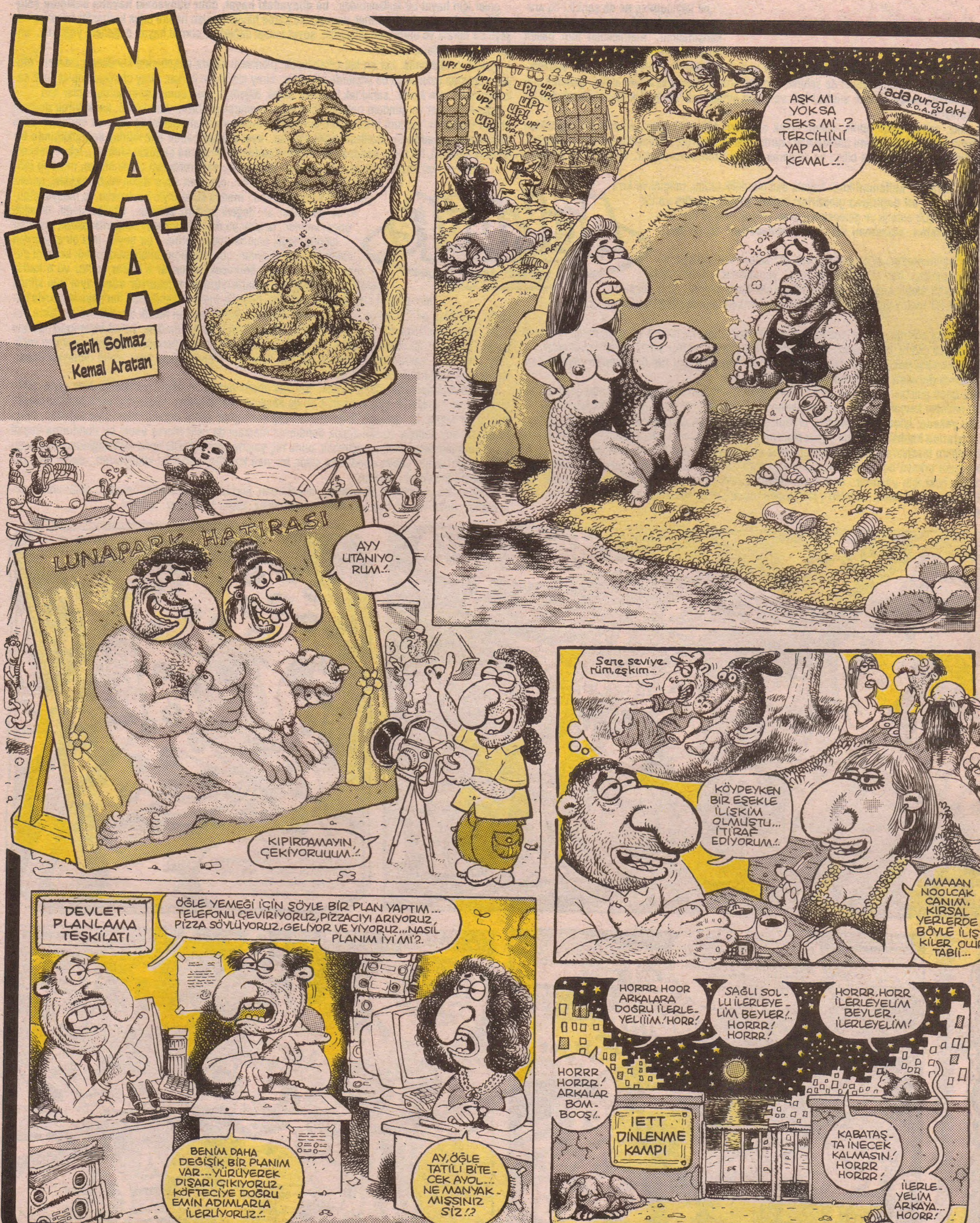
UP! UP! UP! UP!
ada puroJekt S.O.A.P.
AŞK MI YOKSA SEKS Mİ..?. TERCİHİNİ YAP ALİ KEMAL!..
LUNAPARK HATIRASI
AYY UTANIYORUM!..
KIPIRDAMAYIN ÇEKİYORUUUM!..
Sene seviyerüm, eşkim...
KÖYDEYKEN BİR EŞEKLE İLİŞKİM OLMUŞTU... İTİRAF EDİYORUM!..
AMAAAN NOOLCAK CANIM, KIRSAL YERLERDE BÖYLE İLİŞKİLER OLUR TABİİ...
DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI
ÖĞLE YEMEĞİ İÇİN ŞÖYLE BİR PLAN YAPTIM... TELEFONU ÇEVİRİYORUZ, PİZZACIYI ARIYORUZ, PİZZA SÖYLÜYORUZ, GELİYOR VE YİYORUZ... NASIL PLANIM İYİ Mİ?.
BENİM DAHA DEĞİŞİK BİR PLANIM VAR... YÜRÜYEREK DIŞARI ÇIKIYORUZ, KÖFTECİYE DOĞRU EMİN ADIMLARLA İLERLİYORUZ!..
AY, ÖĞLE TATİLİ BİTECEK AYOL... NE MANYAKMIŞSINIZ SİZ!?
HORRR HOOR ARKALARA DOĞRU İLERLEYELİİİM! HORR!
SAĞLI SOLLU İLERLEYELİM BEYLER!.. HORRR! HORRR!
HORRR. HORR İLERLEYELİM BEYLER, İLERLEYELİM!
HORRR HORRR! ARKALAR BOMBOŞ!..
İETT DİNLENME KAMPI
KABATAŞTA İNECEK KALMASIN! HORRR HORRR!
İLERLEYELİM ARKAYA... HOORR!

köyşehirliler...

Açık Büfe

met üst

ne köylüdürler, ne de şehirli.. iki arada bir derede pek acayip çoğunluk bir karışımdırlar.. memleketin tüm hâlleri onlar üzerine kuruludur.. köyde ya da şehirde yaşamaları mühim değildir, yaşadıkları her yeri, bulaştıkları her olayı kendilerine benzetirler.. bütün ağırlık onlardadır, köylüler de şehirliler de yanlarında küsur olarak yer alırlar.. genelde din, dil, ırk, cins, kültür, uyruk, köken, sınıfsal fark vs. ayırd etmeksizin 'derin türk' diye adlandırılan insanlar da bunlardır

zengin, fakir, sağcı, solcu, etnik, kadın, erkek olmaları mühim değildir.. sınıfsal bir ortaklıktan çok, ortalama bir algılama biçimi birliktelikleri vardır.. varolan partiler, hayat düzeni, sanat anlayışı, yemek kültürü hep bu ortalama bilinç ve algılama düzeyi üzerine kuruludur.. **sevgilerini, düzerek gösterirler**

onlar için hayat bir kullanımlıktır.. hayata asıl gündelik tadını, rengini ve kıvamını veren onlardır.. **bir değirmen gibidirler: habire zaman, çözüm ve değer öğütürler..** hiçbir estetik ve gelecek kaygıları yoktur.. hayatı hep 'idare' ederler.. **oldukları: süleyman demirel, olabilecekleri de en fazla turgut özal'dır**

bütüncül düşünemezler, evleri biraz iyiyse mahalleyi bok götürse bile hiç önemsemezler.. her yere bina ve çocuk yapabilirler, zihnar mantık aramazlar.. hayatı olabileceği gibi değil, olduğu gibi kabullenirler.. tüm güzelliklerin önünde bir moloz yığını gibi, bir hız ve haz tümseği gibi durmayı en kutsal vazife sayarlar

her şeyin en eni onlardır.. eğitim sistemi habire onlardan üretir.. münazara ve müsamere mantığının ürünleridir.. bağıra çağıra, haklı olurlar.. düşünmeden konuşurlar, bir fikir sahibi olmadan tartışırlar

plastik çiçek severler, kafeste keklik beslerler, dertlenmek için türkü söylerler veya dinlerler.. çocuklarını gereksiz yere şımartmayı sevgi sanırlar

bir dakka önce gülebilir, bir dakka sonra ağlayabilirler.. jetonları hep geç düşer, ağır çekimde algılarlar, bu nedenle kemal sunal'ın şaban tiplemesine bayılırlar.. ossuruktan hikmet çıkarırlar.

evleri bu yakada, işleri karşı yakada olabilir.. zamanlarının çoğu yolda ya da komşuda geçer.. tek başlarına kaldıklarında ne yapacaklarını şaşırırlar.. güce-iktidara taparlar, değerli insanlara değil mühim insanlara saygı gösterirler.. vaaz dinlemeye, ahkam kesmeye bayılırlar

kadınları arka arkaya üç çocuk doğurduktan sonra 25 yaşında ihtiyarlar, erkekleri artık çoluğun çocuğun rızkı için yaşarlar.. ölümü ve ölüm biçimlerini zinhar sorgulamazlar.. insanları da mevduat hesabı gibi sanırlar, vadeleri yetince çok zamansız ve çok saçma bir şekilde ölürler, hiç hesap sormazlar

onlar için hayat bir kullanımlıktır.. **bu dünyadaki hayat, öbür dünyadaki hayatın bekleme salonu'dur..** kefen parası biriktirirler, damızlık ve körpe hayvanlardan habire adak kurbanlar keserler, her şeye bir hurafe ve uhrevi tad yüklerler.. soyut kutsal değerleri, somut hayati değerlere yeğlerler.. anlamadıkları şeylere taparlar

inşaatları bitmemiş, her an kat çıkabilecek, planlarını sigara paketlerine kendileri çizdikleri, otoyol manzaralı evlerde ya da sitelerde otururlar.. birey olmaktan korkar, birey olanları ayıplar.. aile salonları onlar için vardır.. sanki tek insanlar, ailesi, diğerleri onun bunun çocuğu'dur onlar için

güncel siyaset ve gündem onların zihniyetleri, maceraları üzerine kuruludur.. karikatürcü dostum **ahmet yılmaz**'ın 'yurdum insanı' diye tanımladığı insanlar da tam bunlardır işte.. bir caddenin adını değiştirince o caddenin güzelleşeceğini sanırlar.. **aynı berbat cadde her iktidar değişikliğinde bir kubilay caddesi, bir lenin caddesi, bir medine caddesi, bir asena caddesi olabilir...** içlerindeki ortak ve ilkel hakkaniyet duygusu zaman zaman sol, sağ, milliyetçi, etnik köken, mezhep tonları olarak güncel siyasete yansır.. oldukları şeye ilişkin hiçbir fikirleri, gerekçeleri, alt yapıları yoktur.. medya kültürü'yle beslenirler ve medya kültürü'nü dünyanın en değerli kültürü sanırlar.. niteliğe değil, niceliğe önem verirler.. taraftar ya da millet olmayı holiganlık olarak algılarlar içeriğe değil, biçime önem verirler.. bir şeyin, hep bir şeylerden üstün olmasını isterler.. çok sesliliğe katlanamazlar, tek sesliliği düzen-intizam sanırlar.. **korkarak, inanırlar o kadar çoktur ve o kadar yokturlar ki, tarih hep onların yüzünden tekerrür eder..** aynı gün içinde tüm çağları sırayla yaşayabilirler.. değişik, öteki ve kendi olan her şeye kuşkuyla bakarlar.. varlıkları bir fantezi'dir, bu yüzden de 'fantezi müzik' denilen müzik türünde karşılıklarını bulurlar.. fantezi müzikde her müzik türünden bir ton vardır, onlarda da öyle, hayat biçiminden bir ton vardır.. zamanla: en yenilikçi gerici, en köylü solcu, en dogmatik kemalist, en insan sevmez milliyetçi olabilirler.. kavramları, tanımları, olguları kendilerine benzetirler.. başı, sonu olmayan dumur damarı bol potburi bir ömür sürerler

işin mantığından, işlevinden ziyade, şov'una önem verirler.. mesela! yöresel giysiler giyip, tahta güğümlerde kaşıkla bir çan'a vurarak ve de kaşıktaki dondurmayı müşterinin eline tutuşturdukları külaha bir koyup bir çekerek 'kahramanmaraş'ın meşhur roma dondurması' diye satarlar.. bunu matah bir şey sanırlar ve elin algida dondurma markası da gelir maraş usulü bir dondurma çeşidi yapar tüm piyasayı ellerine geçirebilir, buna hiç şaşırmazlar (MADO bunu farkettiğinden olacak şu anda dünyanın her yerine dondurma satan bir yerli kuruluş, onları da kutluyorum.. onları bu yazının dışında tutuyorum elbette)

türbelerden, yatırlardan, hacılardan, hocalardan, kurtarıcılardan medet umarlar.. onlar anlatmakla bitmez, onlar varoldukça bu ucube ve mantıksız, tekrar tükenmez.. amiiin!

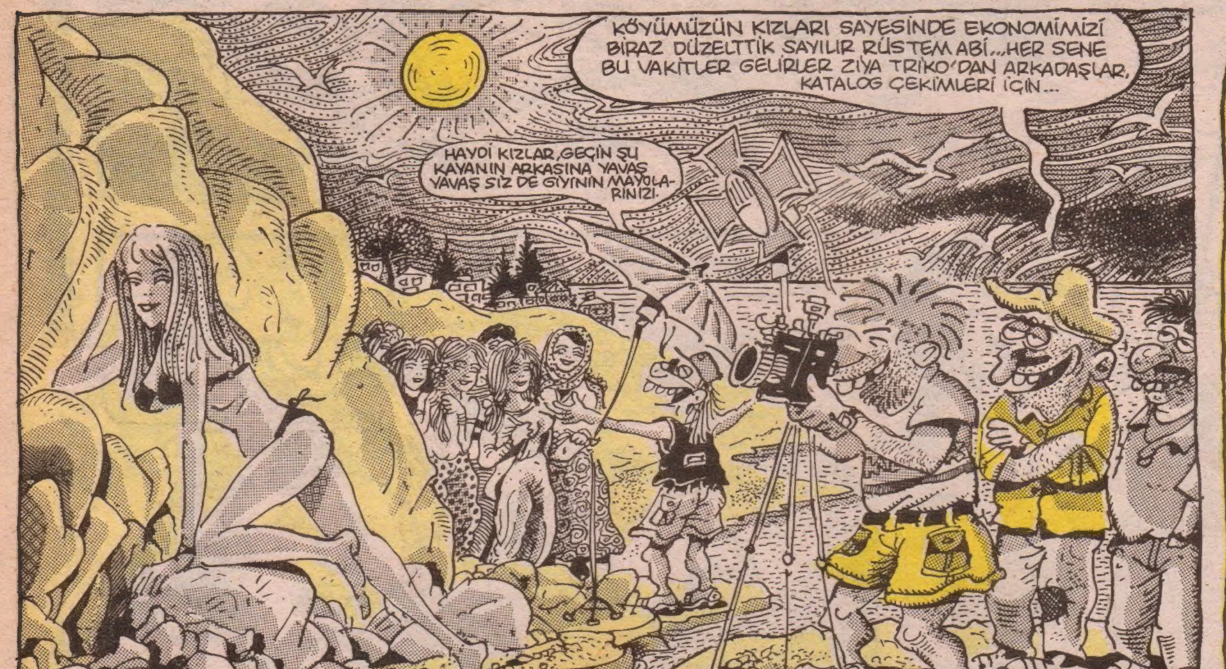
KÖYÜMÜZÜN KIZLARI SAYESİNDE EKONOMİMİZİ BİRAZ DÜZELTTİK SAYILIR RÜSTEM ABİ...HER SENE BU VAKİTLER GELİRLER ZİYA TRİKO'DAN ARKADAŞLAR, KATALOG ÇEKİMLERİ İÇİN...
HAYDİ KIZLAR, GEÇİN ŞU KAYANIN ARKASINA YAVAŞ YAVAŞ SİZ DE GİYİNİN MAYOLARINIZI.

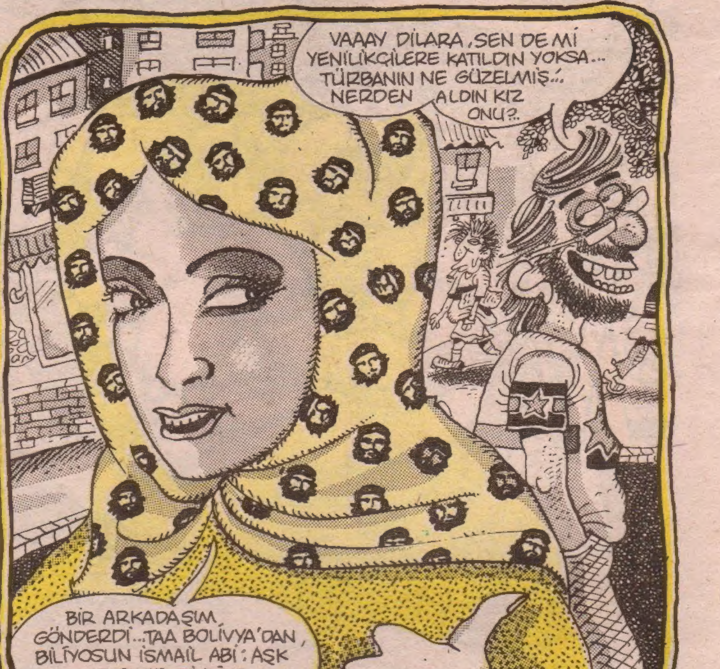
VAAAY DİLARA, SEN DE Mİ YENİLİKÇİLERE KATILDIN YOKSA... TÜRBANIN NE GÜZELMİŞ..! NERDEN ALDIN KIZ ONU?..
BİR ARKADAŞIM GÖNDERDİ...TAA BOLİVYA'DAN, BİLİYOSUN İSMAİL ABİ: AŞK BU, NE SINIR DİNLİYO, NE İDEOLOJİ..!

Derya Sayın

derya_sayin@yahoo.com

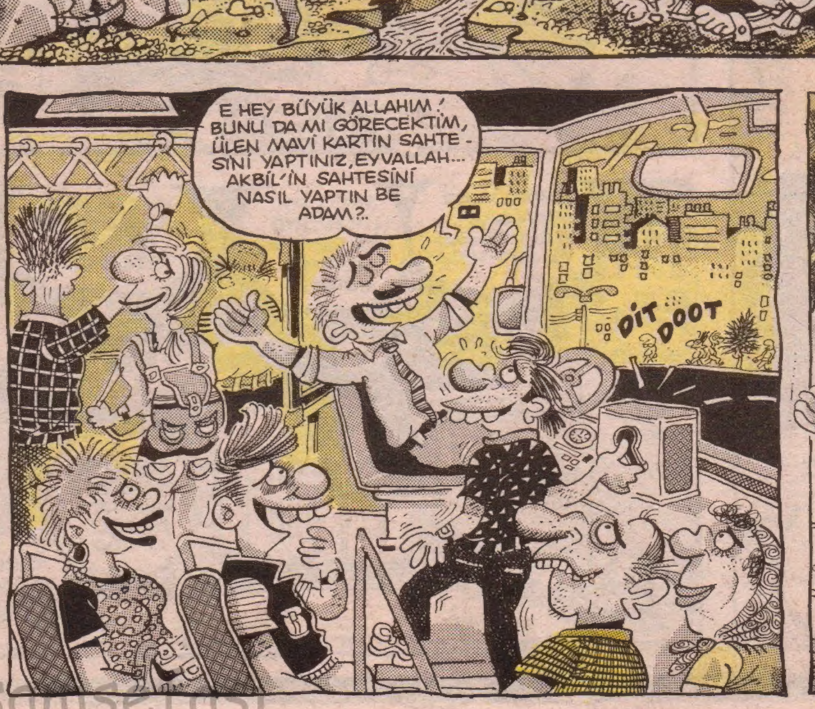
E HEY BÜYÜK ALLAHIM! BUNU DA MI GÖRECEKTİM, ÜLEN MAVİ KARTIN SAHTESİNİ YAPTINIZ, EYVALLAH... AKBİL'İN SAHTESİNİ NASIL YAPTIN BE ADAM?..
DİT DOOT

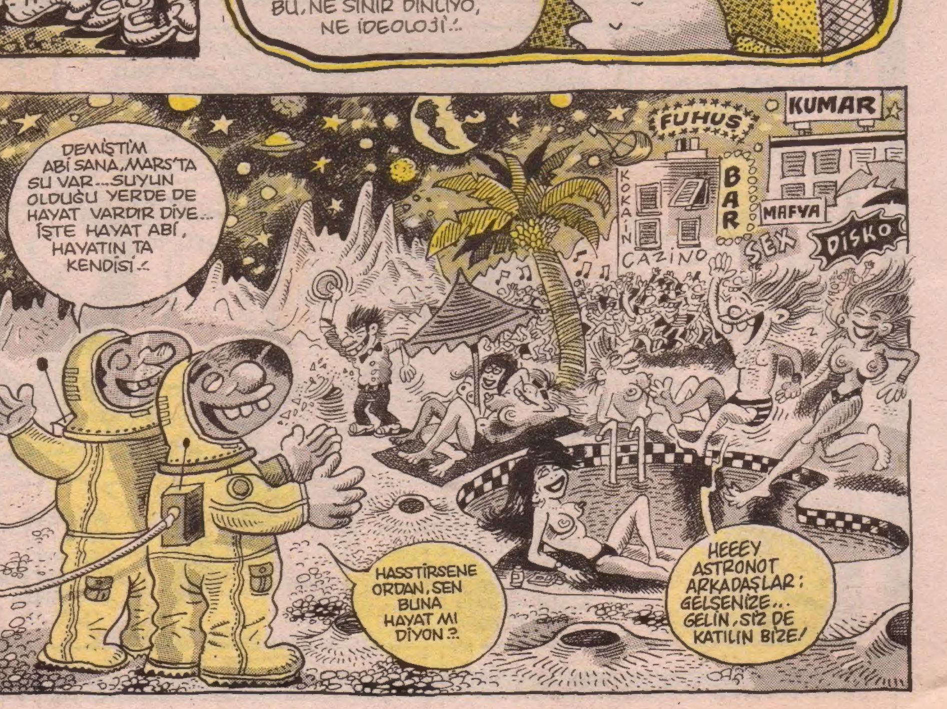
DEMİŞTİM ABİ SANA, MARS'TA SU VAR...SUYUN OLDUĞU YERDE DE HAYAT VARDIR DİYE... İŞTE HAYAT ABİ, HAYATIN TA KENDİSİ..!
FUHUŞ
KUMAR
KOKAİN
BAR
MAFYA
CAZİNO
SEX
DİSKO
HASSTİRSENE ORDAN, SEN BUNA HAYAT MI DİYON?..
HEEEY ASTRONOT ARKADAŞLAR; GELSENİZE... GELİN, SİZ DE KATILIN BİZE!

TERELELLI

PICTURES
ÇAN BARSLAN

TERELELLİ PICTURES
ve
neyşınıl
coorafik
ORTAK YAPIM
BELGESELİ
"BELİRLENMİŞ
YAŞAM
ALANLARI...
DOĞANIN
YAZILMAMIŞ
ANLAŞMALARI"

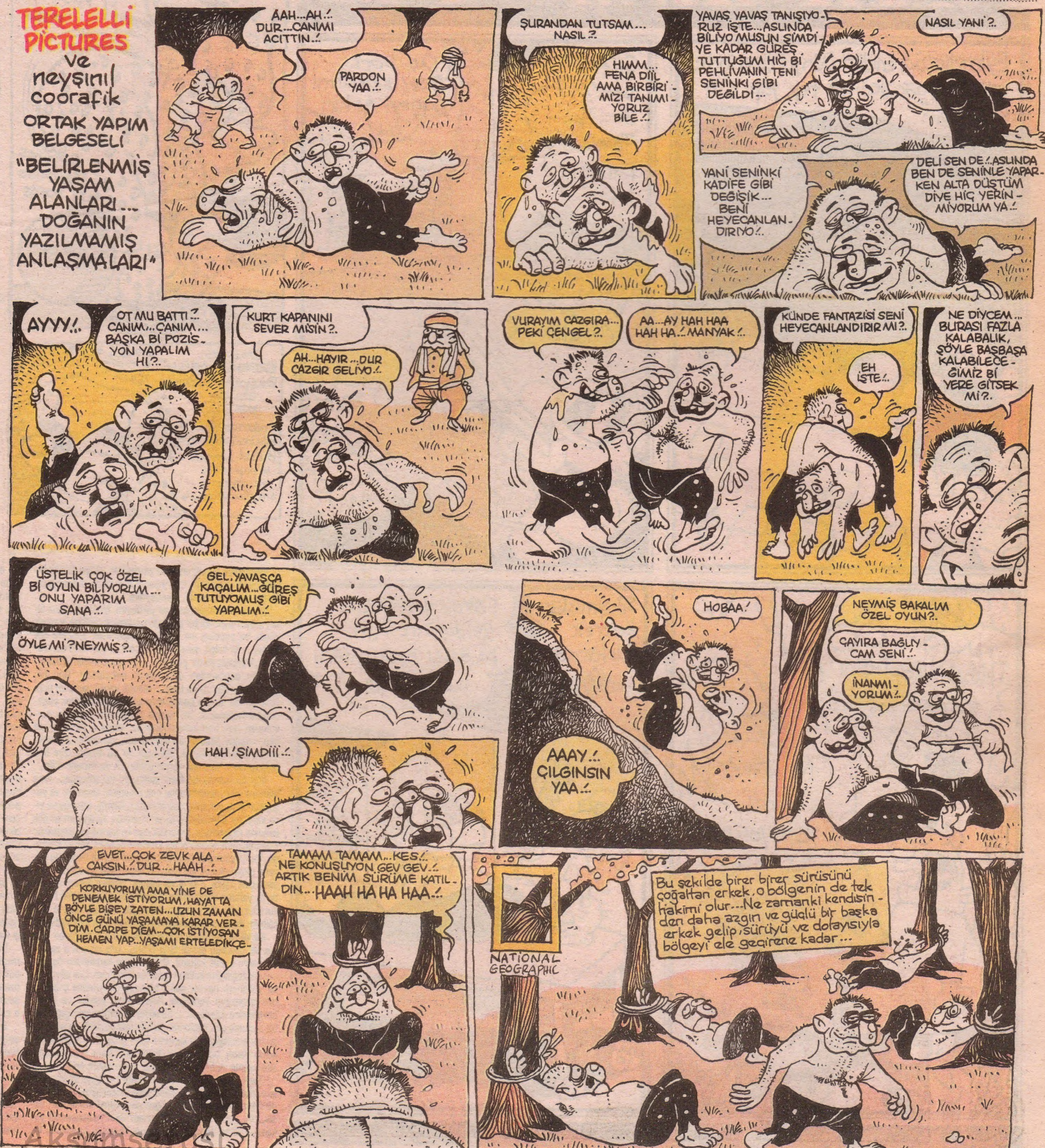
AAH...AH!.. DUR...CANIMI ACITTIN!..
PARDON YAA!..
ŞURANDAN TUTSAM... NASIL?..
HIMM... FENA DİİL AMA BİRBİRİMİZİ TANIMIYORUZ BİLE!..
YAVAŞ YAVAŞ TANIŞIYORUZ İŞTE...ASLINDA BİLİYO MUSUN ŞİMDİYE KADAR GÜREŞ TUTTUĞUM HİÇ Bİ PEHLİVANIN TENİ SENİNKİ GİBİ DEĞİLDİ...
NASIL YANİ?..
YANİ SENİNKİ KADİFE GİBİ DEĞİŞİK... BENİ HEYECANLANDIRIYO!..
DELİ SEN DE!..ASLINDA BEN DE SENİNLE YAPARKEN ALTA DÜŞTÜM DİYE HİÇ YERİNMİYORUM YA!..
AYYY!..
OT MU BATTI?.. CANIM...CANIM... BAŞKA Bİ POZİSYON YAPALIM HI?..
KURT KAPANINI SEVER MİSİN?..
AH...HAYIR...DUR CAZGIR GELİYO!..
VURAYIM CAZGIRA... PEKİ ÇENGEL?..
AA...AY HAH HAA HAH HA!..MANYAK!..
KÜNDE FANTAZİSİ SENİ HEYECANLANDIRIR MI?..
EH İŞTE!..
NE DİYCEM... BURASI FAZLA KALABALIK, ŞÖYLE BAŞBAŞA KALABİLECEĞİMİZ Bİ YERE GİTSEK Mİ?..
ÜSTELİK ÇOK ÖZEL Bİ OYUN BİLİYORUM... ONU YAPARIM SANA!..
ÖYLE Mİ? NEYMİŞ?..
GEL, YAVAŞÇA KAÇALIM...GÜREŞ TUTUYOMUŞ GİBİ YAPALIM!..
HAH! ŞİMDİİİ!..
HOBAA!
AAAY!.. ÇILGINSIN YAA!..
NEYMİŞ BAKALIM ÖZEL OYUN?..
ÇAYIRA BAĞLIYCAM SENİ!..
İNANMIYORUM!..
EVET...ÇOK ZEVK ALACAKSIN!..DUR...HAAH!..
KORKUYORUM AMA YİNE DE DENEMEK İSTİYORUM, HAYATTA BÖYLE BİŞEY ZATEN...UZUN ZAMAN ÖNCE GÜNÜ YAŞAMAYA KARAR VERDİM. CARPE DİEM...ÇOK İSTİYOSAN HEMEN YAP...YAŞAMI ERTELEDİKÇE...
TAMAM TAMAM...KES!.. NE KONUŞUYON GEV GEV!.. ARTIK BENİM SÜRÜME KATILDIN...HAAH HA HA HAA!..
NATIONAL GEOGRAPHIC
Bu şekilde birer birer sürüsünü çoğaltan erkek, o bölgenin de tek hakimi olur...Ne zamanki kendisinden daha azgın ve güçlü bir başka erkek gelip, sürüyü ve dolayısıyla bölgeyi ele geçirene kadar...
BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

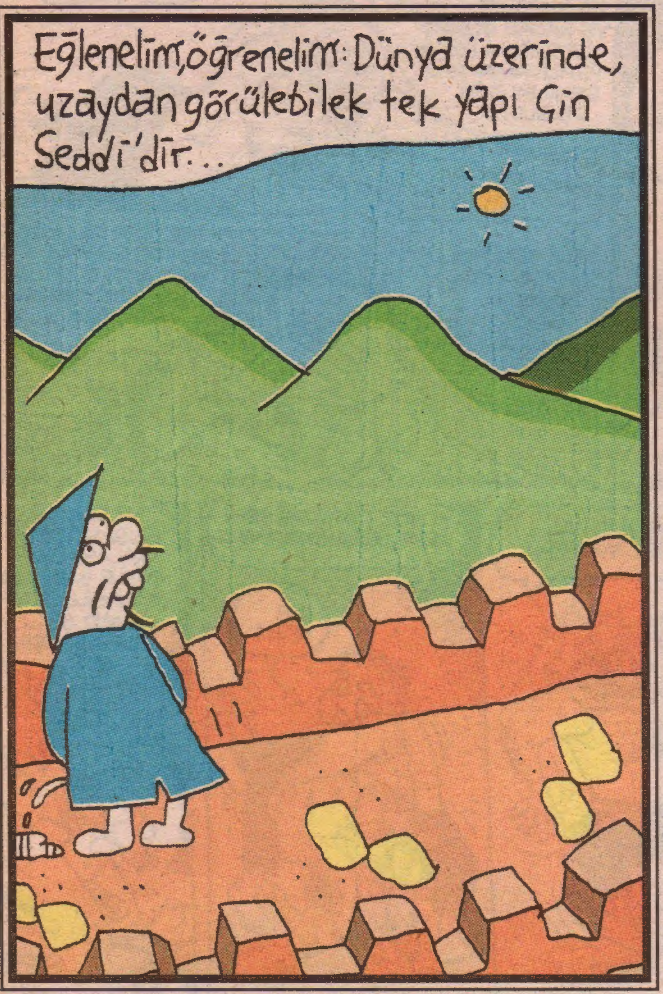
Eğlenelim, öğrenelim: Dünya üzerinde, uzaydan görülebilek tek yapı Çin Seddi'dir...

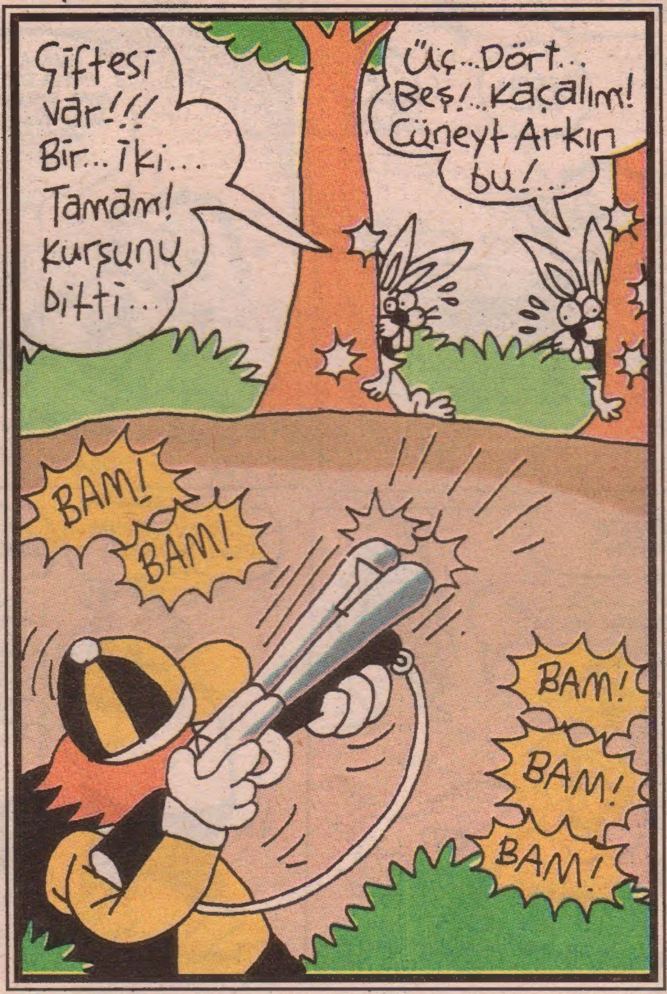
Çiftesi var!!! Bir... İki... Tamam! Kurşunu bitti...
Üç... Dört... Beş!... Kaçalım! Cüneyt Arkın bu!...
BAM!
BAM!
BAM!
BAM!
BAM!

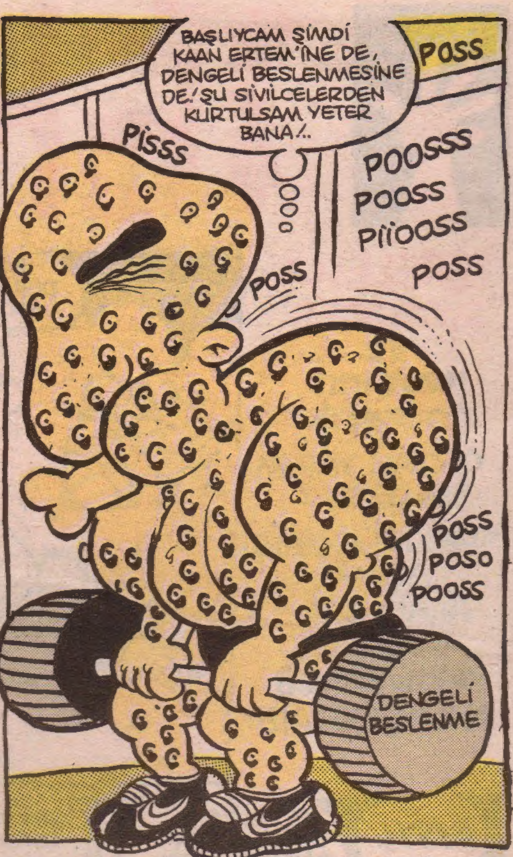
BAŞLIYCAM ŞİMDİ KAAN ERTEM'İNE DE, DENGELİ BESLENMESİNE DE! ŞU SİVİLCELERDEN KURTULSAM YETER BANA!..
POSS
PİSSS
POOSSS
POOSS
PİİOOSS
POSS
POSS
POSS
POSO
POOSS
DENGELİ BESLENME

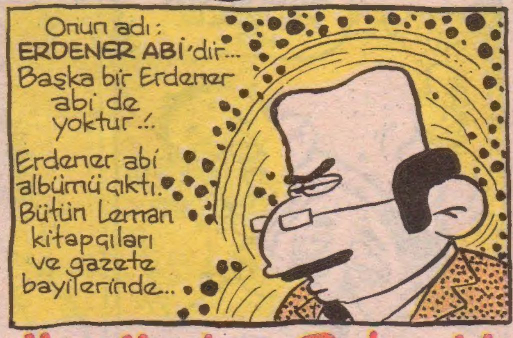
Onun adı: ERDENER ABİ'dir... Başka bir Erdener abi de yoktur!..
Erdener abi albümü çıktı. Bütün Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde...

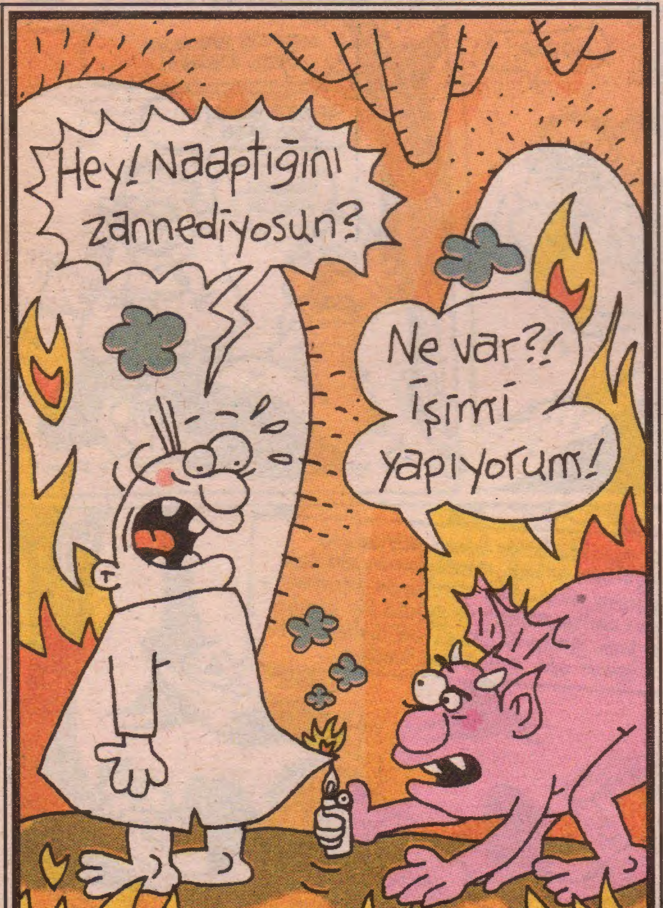
Hey! Naaptığını zannediyosun?
Ne var?! İşimi yapıyorum!

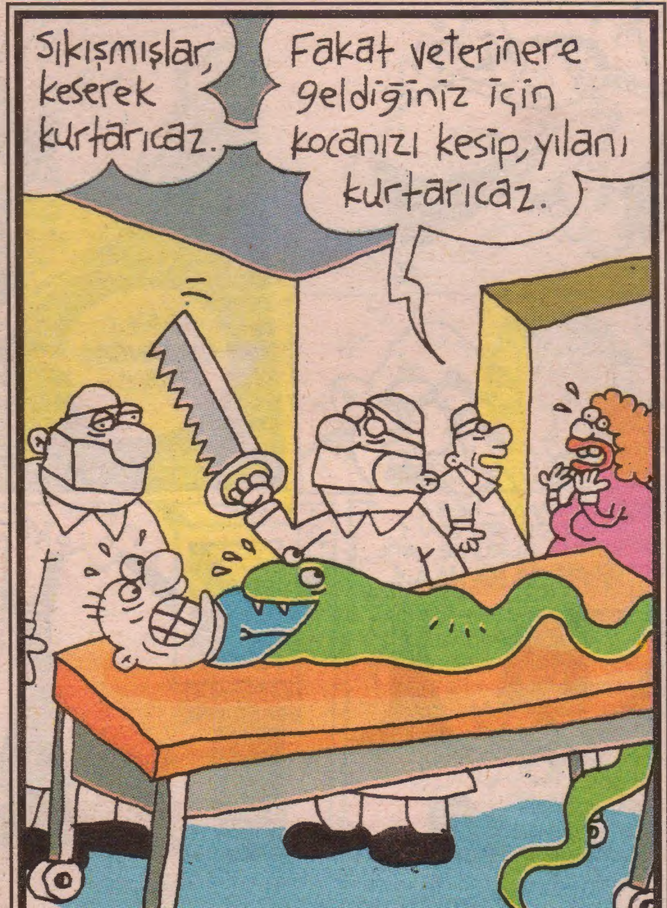
Sıkışmışlar, keserek kurtarıcaz.
Fakat veterinere geldiğiniz için kocanızı kesip, yılanı kurtarıcaz.

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Ömründen Daha Uzağ

Yaşamakla ölmek arası bir yerdeyim... Güzel bir yerdeyim, iyi bir yerdeyim. Aşkı yıllardır hep dışanda aramışım. Meğer aşk bendeymiş, içimdeymiş.

Yaşamakla ölmek arası bir yerdeyim. Kimsenin bana bir şey yapamayacağı bir yerdeyim. İçimdeki delilikle aramda küçük bir pencere var yalnızca; sadece bir pencere bizi ayıran… İyi kalpli, sessiz bir pencere… Çok istesem aradan çekilebilecek bir pencere… Bu pencereden dokunuyor, bu pencereden öpüşüyoruz birbirimizle. Onu hiç unutmadım ben. O da beni… Bilerek yanlış yaşadım hep. Onu içimde, onu o pencerenin ardında hissederek yaşadım ne yaşadımsa. Bu hayatta gelişigüzel, öylesine, korkumdan hızlı hızlı konuştuğum ne varsa o tercüme etti hep... Sonra, gecenin en koyusunda, yalnızlığın en sahici saatlerinde, öleyim mi, bitireyim mi bu hayatı, diye hep ona sordum. Yanımda kimse yoktu. En sevdiklerim bile…

Ben bu hayata hiç inanmadım, bu yaşamışlığa... Ama inanmış gibi yaptığım anlar çok olmuştur. Oyunlara ve yalanlara ortak olduğum çok olmuştur. Gitmiş, görmüş ve yine kendime dönmüşümdür en sonunda. Kırdıysam en çok kendimi kırmışımdır. Yaşamak ağır ve sancılı bir hastalıktır. Dokunduğum herkes adına kendimi binlerce kez kırmışımdır. Bu kendimi sonsuza dek kırmam öğretti bana: Bu hayatta gidilecek çok yer yok... Nereye gitsem sonunda karşıma o ilk ağrım, o ilk duvar çıkıyor. Nereye gitsem sonunda ilk yarama dönüyorum. Anladım ki bana benden başka kurtuluş yok. Ne yapsam döndüğüm tek yer yine o eski kalbim. Bütün o oyunlardan bana kalan o en eski yadigar...

Ne kadar sevse de herkesin tükenip yorulduğu bir saat var. Ve herkesin bencil birer ömrü... İşte en çok o zaman hatırlarım o eski kalbimi. Onca insana kendimden öç alırcasına dağıttığım kalbimi o zaman hatırlarım. Çok sevdiğim bir yabancıyı hatırlar gibi... Mahcup bir özlemle çağırırım onu dağıttığım yerlerden, hayatlardan, yorgun ve bencil sevgilerden. Utanarak… Sanki kendi kalbimi geri çağırmak bir suçmuş gibi çağırırım. Kalbimdeki güzelliği ve soyluluğu her arzulayışımda karşıma Tanrı çıkar. Beni böyle eksik, böyle yarım, böyle susuz, böyle bir başına o bırakmıştır. Tanrı vardır ve benim bu sonsuz susuzluğum ondandır.

Tanrı vardır ve Tanrı'nın yarattığı her şeye duyduğum susuzluk bundandır. Bu susuzluğu hissettiğim andan beridir hayattan korkmamayı öğrendim. Kime dokunsam eksik, kirli, yanlış… Kime dokunsam Tanrı'ya sonsuz bir yakarış… Kime dokunsam o büyük kopuşun sancısına, kime dokunsan
Kime dokunsa
biyim. Tanrı'yı
zen. Böyle za
lırım. Bütün z
arkasından gi
na, herkes ol
İçimdeki Tanrı
rak koşar, gid
her dakikamı
aşkı, içimdeki
yaz boz taht
herkesle olm
yaratmaya ça
yere bir an
bir kalp, bi
boşluğa yer
boşlukta yüz
geciktiğim, çı
çen yıllarımı
zümden yok
manlarda def
sözleri, ettiğim
sına bütün giz
mi yağmalam
nıma alarak,
casına kendim
gece için… H
ğı kimsesiz ve

Böylesi ge
miştir. Böyles
buk çabuk ko
bakamaz. Her
gece önceki ö
o eski kalbine

Bunları bil
kızamıyor ins
lıyor. İçimde
nunda onu içi
ben varım. Kir
sam, onda ha
rım var. Kime
var. Başkaların
larını küçüms

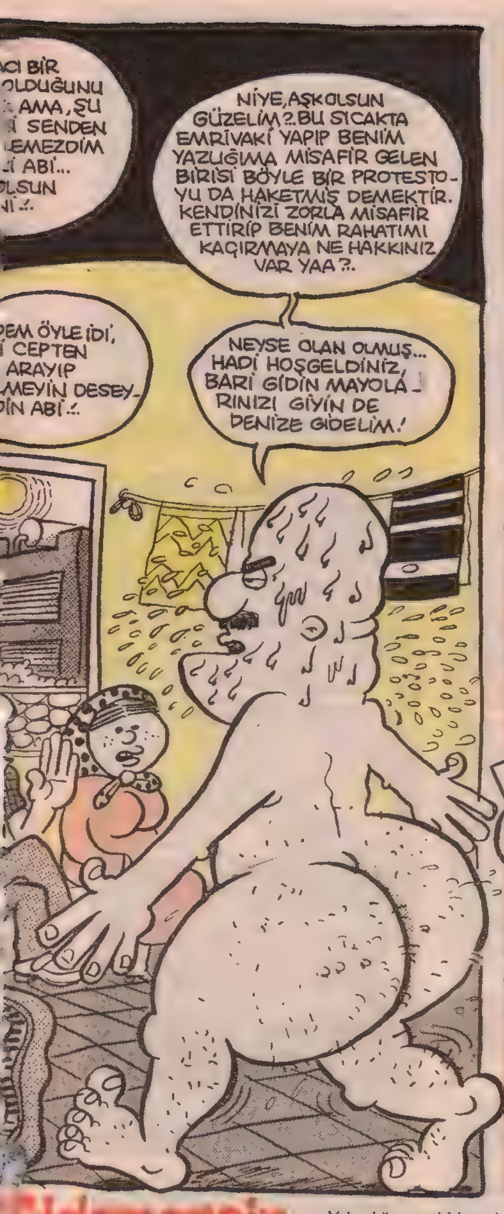
ACI BİR
OLDUĞUNU
. AMA, ŞU
İ SENDEN
LEMEZDİM
Lİ ABİ...
OLSUN
Nİ.!.
NİYE, AŞK OLSUN GÜZELİM?. BU SICAKTA EMRİVAKİ YAPIP BENİM YAZLIĞIMA MİSAFİR GELEN BİRİSİ BÖYLE BİR PROTESTOYU DA HAKETMİŞ DEMEKTİR. KENDİNİZİ ZORLA MİSAFİR ETTİRİP BENİM RAHATIMI KAÇIRMAYA NE HAKKINIZ VAR YAA?.
DEM ÖYLE İDİ,
İ CEPTEN
ARAYIP
LMEYİN DESEY-
DİN ABİ.!.
NEYSE OLAN OLMUŞ... HADİ HOŞGELDİNİZ, BARİ GİDİN MAYOLARINIZI GİYİN DE DENİZE GİDELİM!

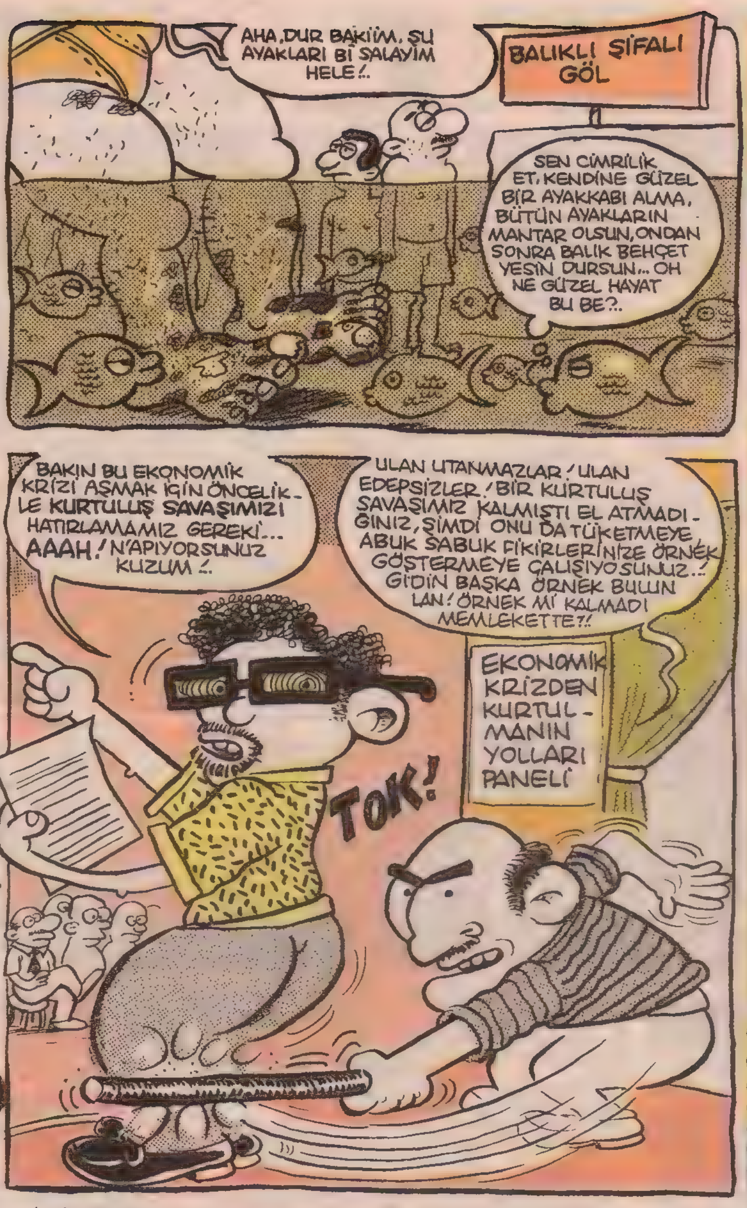
AHA, DUR BAKIIM, ŞU AYAKLARI Bİ SALAYIM HELE!..
BALIKLI ŞİFALI GÖL
SEN CİMRİLİK ET, KENDİNE GÜZEL BİR AYAKKABI ALMA, BÜTÜN AYAKLARIN MANTAR OLSUN, ONDAN SONRA BALIK BEHÇET YESİN DURSUN... OH NE GÜZEL HAYAT BU BE?..
BAKIN BU EKONOMİK KRİZİ AŞMAK İÇİN ÖNCELİKLE KURTULUŞ SAVAŞIMIZI HATIRLAMAMIZ GEREKİ... AAAH! N'APIYORSUNUZ KUZUM!.
ULAN UTANMAZLAR! ULAN EDEPSİZLER! BİR KURTULUŞ SAVAŞIMIZ KALMIŞTI EL ATMADIĞINIZ, ŞİMDİ ONU DA TÜKETMEYE, ABUK SABUK FİKİRLERİNİZE ÖRNEK GÖSTERMEYE ÇALIŞIYOSUNUZ.! GİDİN BAŞKA ÖRNEK BULUN LAN! ÖRNEK Mİ KALMADI MEMLEKETTE?!
EKONOMİK KRİZDEN KURTULMANIN YOLLARI PANELİ
TOK!

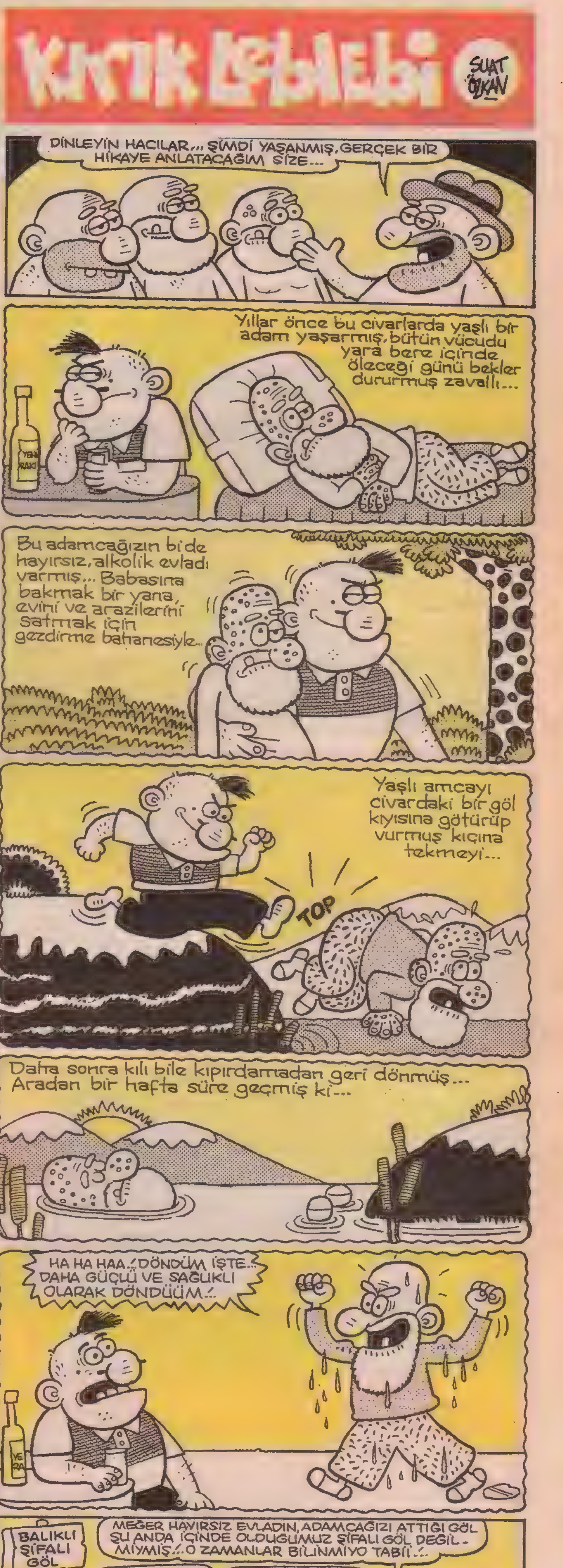
Kıtık Leblebi
SUAT ÖZKAN
DİNLEYİN HACILAR,,, ŞİMDİ YAŞANMIŞ, GERÇEK BİR HİKAYE ANLATACAĞIM SİZE...
Yıllar önce bu civarlarda yaşlı bir adam yaşarmış, bütün vücudu yara bere içinde öleceği günü bekler dururmuş zavallı...
YENİ RAKI
Bu adamcağızın bi de hayırsız, alkolik evladı varmış... Babasına bakmak bir yana, evini ve arazilerini satmak için gezdirme bahanesiyle...
Yaşlı amcayı civardaki bir göl kıyısına götürüp vurmuş kıçına tekmeyi...
TOP
Daha sonra kılı bile kıpırdamadan geri dönmüş... Aradan bir hafta süre geçmiş ki...
HA HA HAA.! DÖNDÜM İŞTE... DAHA GÜÇLÜ VE SAĞLIKLI OLARAK DÖNDÜÜM.!.
BALIKLI ŞİFALI GÖL
MEĞER HAYIRSIZ EVLADIN, ADAMCAĞIZI ATTIĞI GÖL ŞU ANDA İÇİNDE OLDUĞUMUZ ŞİFALI GÖL DEĞİLMİYMİŞ.!. O ZAMANLAR BİLİNMİYO TABİİ.!.
HADİ LEEN, UYDURMA.!.
EE, İSTER İNAN, İSTER İNANMA.!.

Gidemezsin

mdeki o ilk ağrıya dokunur gibiyim. , kirli, yanlış bir Tanrı'ya dokunur gi- ık, içimdeki aşkı unutmak gibidir ba- kalkıp giden her şeyin peşine takı- n, bütün trenlerin, bütün müjdelerin arklı olmak adına, kendim olmak adı- a koşarım giden her şeyin ardından. deki aşkı soluksuz, kimsesiz bıraka- endimi hatırlamamak için her anımı, a bu hayatla doldururum. İçimdeki uğu unutabilmek için bir projeye, bir nüştürürüm kendimi. Her yerde ve kendimi boşlukta bir yerde yeniden erkesle ve her yerde olmak için, her mek için kendime, bana ait olmayan kimsenin bilmediği, uğramadığı bir o boşlukta yaşadığım kimsesizlik, o pan kapılar, o boşlukta hızlandıkça a yitirdiğim her şey bana aşksız ge- Bana Tanrı'sız ömrümü, bana yü- dığım anlarımı hatırlatır. Böyle za- iğneyip geçerim kendimi. Verdiğim eri... Atarım kendimi herkesin orta- birlikte. En önce ben başlarım kendi- üvenemediğim hayatı ve zamanı ya- n ne varsa ortaya dökerek, öç alır- kerim her şeyi ortaya. Küçücük bir kendisinden kurtulmak için kışkırttı- z bir zaman için…

herkes o eski yarasına haksızlık et- rin sabahında herkes ezbere ve ça- mse kimsenin gözlerine korkusuzca an önce, eksik ve yanlış da olsa bir dönmek ister. Herkes susuz bıraktığı k ister.

ları hissederek yaşayınca kimseye dönüp dolaşıp geliyor, yine içte pat- Kime kızıp, kimi lanetlesem en so- uyorum. Suçladığım herkeste biraz asam elimde kanı var. Kime bağlan- tığım ömrüm, susuz bıraktığım Tan- anlsam onda kolları bağlı erdemim dıkça kendisini tutsak eden, başka- üçülen sevgim var.

Yalnızlığımı zehirlemek ve beni çağırdıkları oyuna katılmak için gittiğim geceleri çok iyi bilirim ben. Herkesi kıyasıya ve sonsuz şehvetle eleştirdiğim ve yargıladığım geceleri... En doğru ve en mükemmel benmişim gibi. Oysa ne yapsam o yurtsuz gecem, susuz bıraktığım aşkım beni hiç unutmaz. Sorar hesabını... **Kimlerdi**, diye sorar o kanayan yüz bana, **kimdi bütün gece onca yargıladıkların?** İtildiğim ve sığındığım yüzümden tek bir yanıt çıkar, tek bir ses... O ses der ki, **hepsi sensin, bütün gece yargıladıkların aslında sensin...** Bilirsin ki, o ıssız gecede bunu sana söyleyen senin sesindir. Sahibini ancak bu ıssız gecede bulmuştur. Ne kadar inkar etsen de o senin sesindir. İçinde soluksuz bıraktığın Tanrı'nın sesi, içinde öyle kimsesiz, öyle kanlar içinde bıraktığın sahipsiz yüzünün sesidir. Ne olur sus ve öfkelenme. Boyun eğ bu sese... Kabullen onu... Bir kez olsun kulak ver ona... Bir kez olsun duymaya çalış, yüzün Tanrı'nla ne konuşuyor diye... Kulak ver onlara, neleri yitirdiğini, neleri sonsuza dek kaybettiğini bir kez olsun onların ağzından duy. Yüzünden akan kanı bir kez olsun öp... Sadece gözyaşı değil onlar. Yıllardır kan akıyor gözlerinden; dokun onlara, dokun kendi kanına... Yitirdiğin ve özlemini çektiğin her şeyi kendi kanında bulacaksın. Dokun kanına, öp onu. Orada bütün yargıladıkların var. Orada reddettiğin bütün ömrün var. Bu hayattan tiksinip lanetlediğin ne varsa hepsi kanında saklı. Hepsi sende saklı.

Bütün sevdiklerin şimdi çok uzakta, korkma, kızma onlara... Gözünden akan kanları hisset sadece. Öp onları. Sevdiklerin orada. Seni terk edip ihmal edenler, seni bir türlü anlamak istemeyenler, seni yargılayıp dışarıda bırakanlar orada... Orada, seni deliler gibi sevseler de senin içine bir türlü giremeyenler... Kendi kanında gizli, ömrünü ve sevgini yitirişin... Kanında, o ziyan ettiğin hayatın... Kanında, ziyan ettiğin aşkın... Yüzüne yaptığın bütün haksızlıklar... Hepsi gözünden akan o kanda gizli...

Ne olur bir kez olsun kendi kanını korkusuzca ve sen olarak öp. Ne olur, bir kez olsun onca insana dağıttığın kendini geriye çağır. Ne olur, bir kez olsun kendini kendi kanını öpmeye çağır. Ne olur, bir kez olsun anla, ömründen daha uzağa gidemezsin... Onca yıl susuz bıraktığın Tanrı'ndan daha uzağa gidemezsin... Ne olur anla, onca yıl kimsesiz bıraktığın yüzünden daha uzağa gidemezsin... Kendini yok sayarak hiçbir yere gidemezsin...

Anladım, kendi kanımı öptüğümde bütün bu dünya tepeden tırnağa sevgi... Kendi kanımı öptüğümde, sevgiye tepeden tırnağa aç dokunduğum herkes, her insan, bu dünyayla birlikte... Kendimle ve bu hayatla birlikte... Kime dokunsam yüzünden uzak; kime dokunsam susuz Tanrı'sına... Kime dokunsam, o eski, o asıl yüzünü özlüyor... Kime dokunsam o kanayan, o kimsesiz ömrünü özlüyor...

Yaşamak ne ki, hem kendini, hem sevdiklerini durmaksızın kimsesiz bırakmak değil mi?... Yaşamak, yeryüzünü onca yemine rağmen ortada bırakmak değil mi?.. Yaşamak, her gittiğin yerde bıraktığın yüzlerini kanayarak özlemek değil mi?... Yaşamak, o susuz, o kimsesiz bıraktığın Tanrı'ndan durmaksızın ve boşuna özür dilemek değil mi?...

Yaşamak, içindeki o sonsuz ve tesellisiz acının tesellisini bu hayatta aramak değil mi?...

Bu hayatın ne yengisi ne yenilgisi teselli etti beni. Ne zaman ki, kazandım, kurtuldum, desem o zaman daha derin bir boşluk açıldı önüme. Bu hayatın kurallarıyla ne zaman çıksam yola kazandıkça kaybettim. Yükseldikçe alçaldım. Ne aklımdan kurtuldum, ne delirdim... Aklıma sımsıkı sarıldığım günlerde delirmiş ve kurtulmuş insanların resimlerine bakıp iç geçirdim. İnsanların hayranlık duyduğu bir aklım vardı benim. Aşklara özendim uzaktan. Aşk delirmekti aslında... Hiç yanına gidemedim... Aşk sonsuz bir yitirişti... Bu dünyada, bu kıyıda kalıp onu hep uzaktan özledim. Bu dünyaya hiçbir zaman ait değilken, onun herkesten çok savunucusu oldum.

Ait olduğum yeri seçemediğim için kimi sevsem mahvoldu; kimi sevsem ömrüm mahvoldu... Kime dokunsam kirlendi... Kim bana dokunsa kendini yitirdi. İçimdeki erdem öylesine soluksuz kalmıştı ki, ne zaman aşkın bir güzellik görsem kaybettiklerim geliyor aklıma...

Ne zaman kalbime rağmen bir gece yaşasam anlamsızca ve kimsesiz bir ağlayış geliyor içimden...

Ne zaman beni bana hissettiren birine sarılsam, çok uzaktan, çok eski bir duygu bana rağmen, bana inat yanımdan geçip gidiyor... Kimi sevsem hiç olmadığı kadar yalnızlaşıyor...

Kimi sevsem o yanlış hayatım gizlendiği yerden çıkıp geliyor...

CEZMİ ERSÖZ cezmier@leman.com.tr

* Yazdığı yazı yüzünden bir yıl hapse ve bir milyar lira para cezasına çarptırılan sevgili hocamız Fikret Başkaya şu an Ankara Kalecik Cezaevi'nde yatıyor. Mektup ya da kart atarak destek verirseniz sevinirim.

* **Erdek. 28 Temmuz Cumartesi** günü, saat 20.00'de, **Ekin Kitabevi**'ndeyim.(Avşa İskelesi karşısı) Tel: 0(266) 835 62 16.

* **4 Ağustos Cumartesi** günü, **Babaeski Tarım Festivali**'ndeyim.

* Gazal Aksoy, Barış Yalçın, Hatice Kumru, Sezin Kolcu, Sinan Karataş, Senem Kapıcı, Merve Yenici, Damla Tuğlu, Özlem Deniz, Sonay Şahin, Serpil Özçelik, Yusuf, Barış Yalçın, mektuplarınızı aldım, sevgiyle.

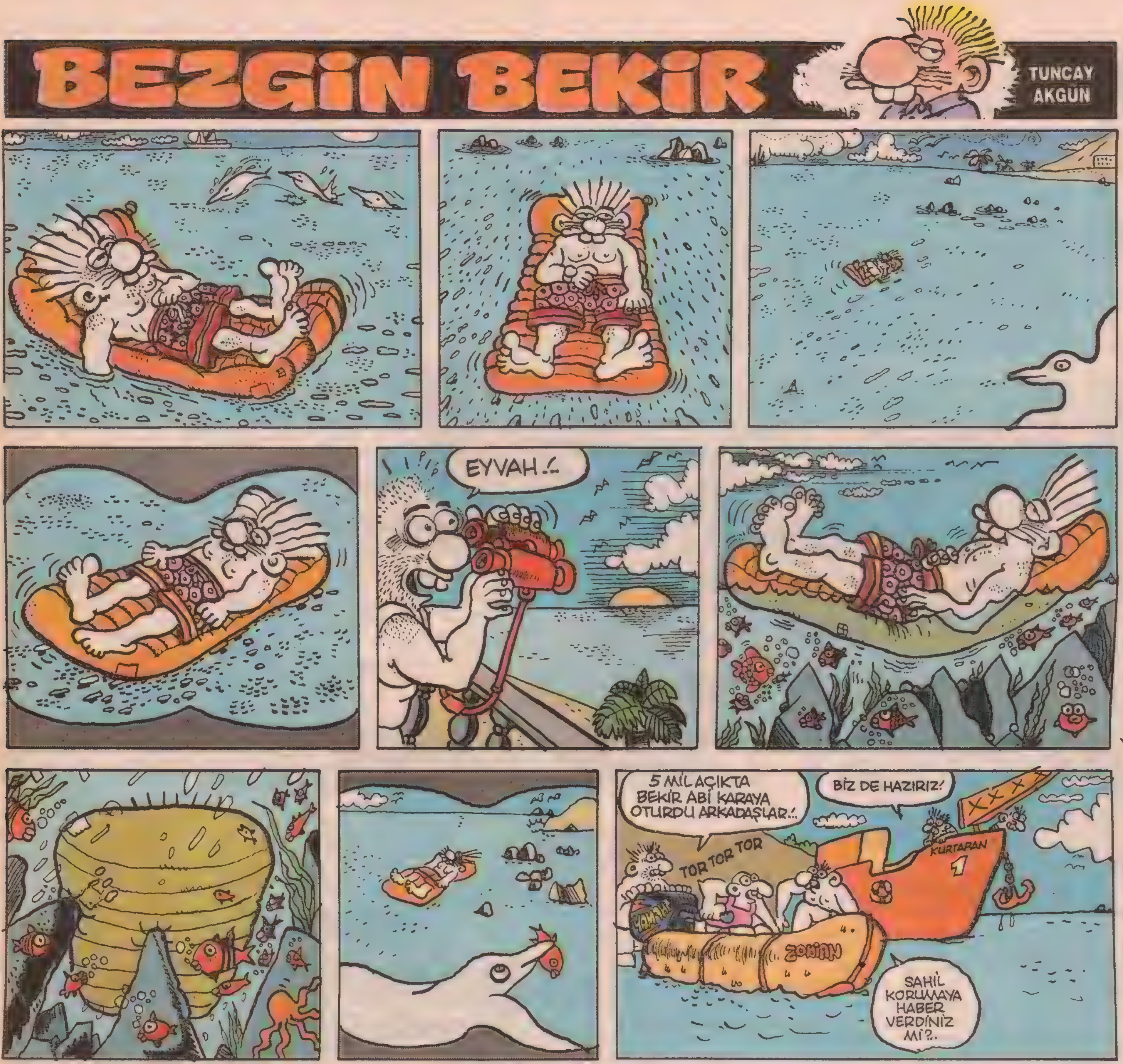
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
EYVAH..!
5 MİL AÇIKTA BEKİR ABİ KARAYA OTURDU ARKADAŞLAR..!
BİZ DE HAZIRIZ!
TOR TOR TOR
KURTARAN 1
ZODIAN
SAHİL KORUMAYA HABER VERDİNİZ Mİ?..

bezginbekir@leman.com.tr

Macera 2: Bezgin Bekir Cenova yolcusu...

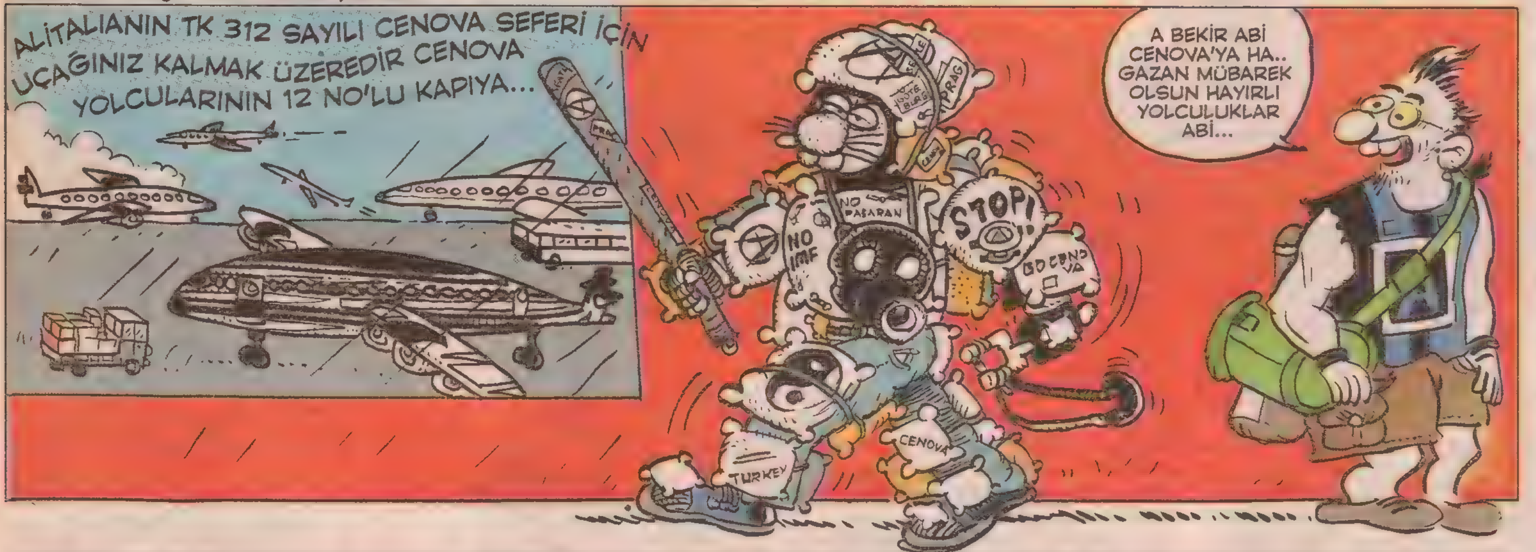
ALİTALIANIN TK 312 SAYILI CENOVA SEFERİ İÇİN UÇAĞINIZ KALMAK ÜZEREDİR CENOVA YOLCULARININ 12 NO'LU KAPIYA...
A BEKİR ABİ CENOVA'YA HA.. GAZAN MÜBAREK OLSUN HAYIRLI YOLCULUKLAR ABİ...
NO PASARAN
NO IMF
STOP!
GO CENOVA
PRAG
CENOVA
TURKEY

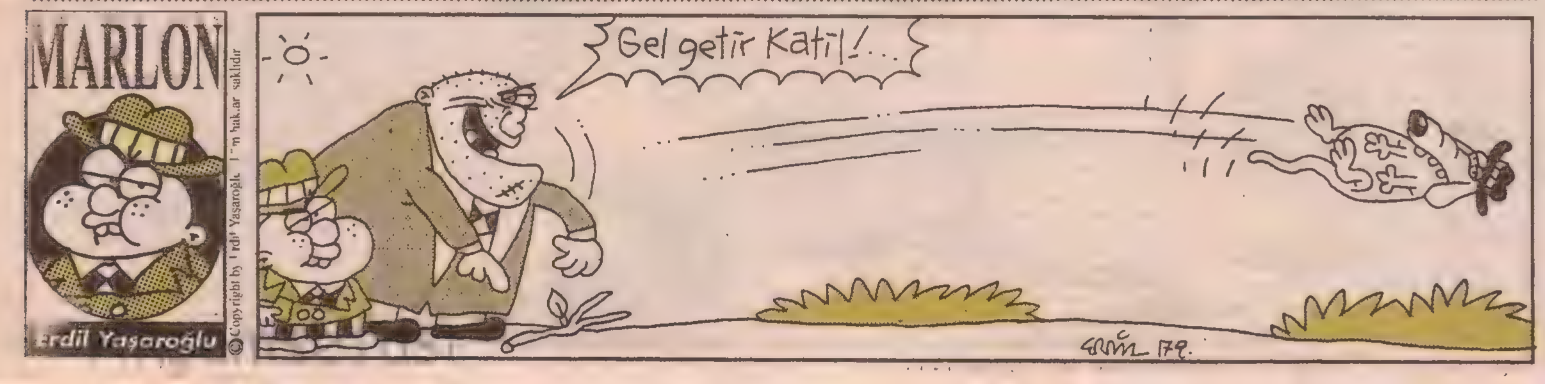
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır
Gel getir Katil!...
Erdil 179.

1 AĞUSTOS'TA KİTAPÇILARDA

nazım hikmet
kuvayi milliye
nuri kurtcebe

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Cesetlerle aşk!

Günümüz insanı cesetlere aşık oluyor!

Cesetler ruhsuz bedendir.

Günümüz insanı ruhsuz bedenleri seviyor!

Onun içindir ki aşkların başlamasıyla bitmesi bir oluyor.

Aşklar nasıl uzun ömürlü olsun ki?

Dünyanın en güzel bedeni de olsa, eğer ruhsuzsa, onunla uzun süre yaşanabilir mi?

Bir cesetle uzun süre sevgili kalınabilir mi?

Ruh maneviliği temsil ediyor, beden ise maddiliği.

Günümüz insanına yön veren de sadece maddiyatçılık değil mi?

Onun içindir ki bedenler doysa da, ruhlar doymuyor.

Gözler doysa da, gönüller doymuyor.

Aç ruhların, aç gönüllerin dünyası dünyamız.

Bu yüzden gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar kadar yeryüzünde yalnızız.'

Acaba bu durumu değiştirmek için ne yapsak?

Ruh güzelliği, gönül güzelliği yarışması mı açsak?!

Bu işin esprisi olsa da, bir şeyler yapmalıyız, eğer ruhsal olarak açsak?

Başkasını bilmem ama benim için ruhumun, gönlümün doyması çok önemli.

Ruhsuz bedenler, yani cesetler, ruhumu, gönlümü doyuramaz ki.

Dünyanın en güzel cesedi beni sevse de, sevemem ben bir cesedi.

Çünkü benim için aşkın başlangıcının şudur özeti:

Gönül tetiklendi, aşk vurdu beni!

Eşyanın Tabiatı

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

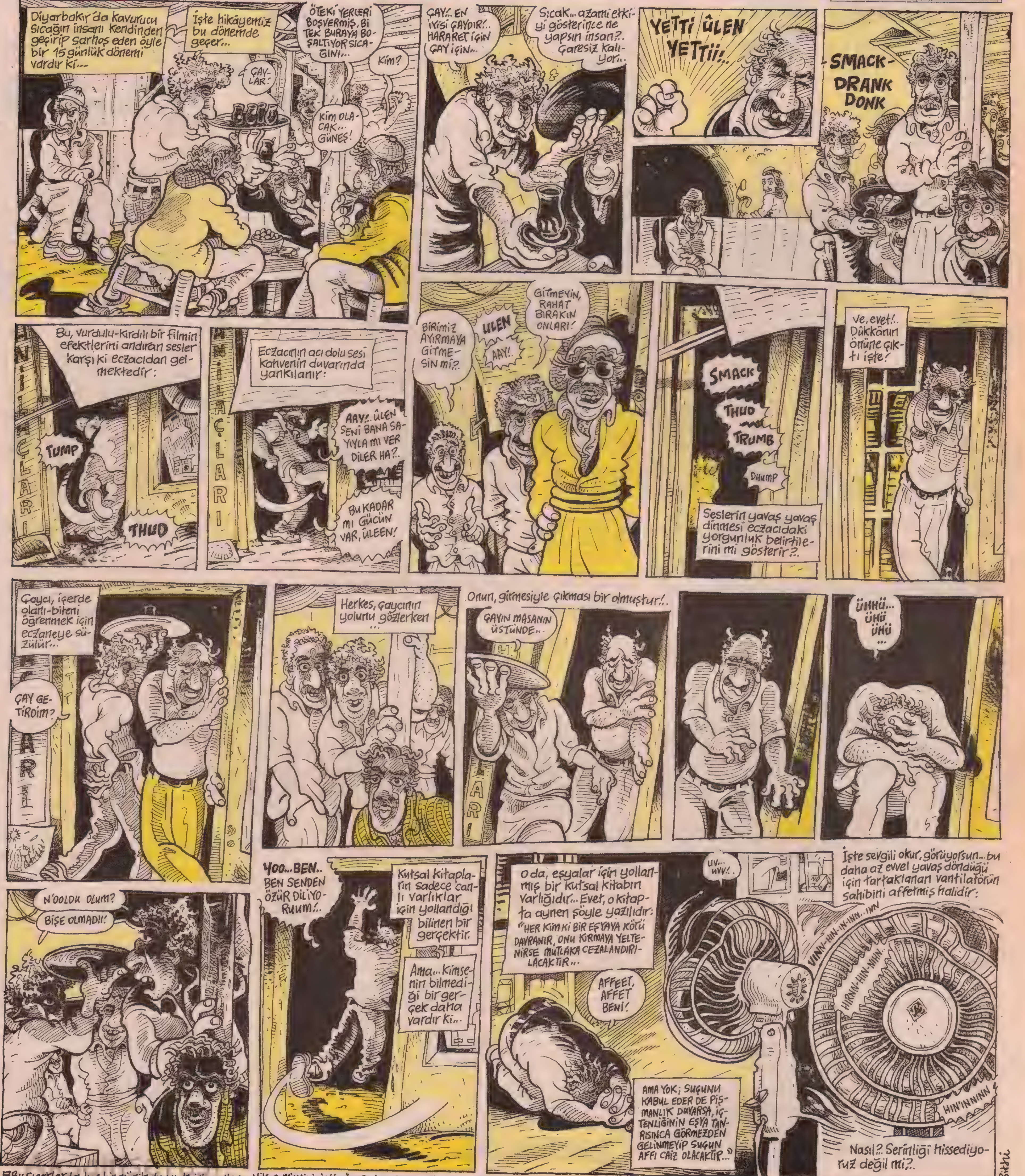
Diyarbakır'da kavurucu sıcağın insanı kendinden geçirip sarhoş eden öyle bir 15 günlük dönemi vardır ki...
İşte hikâyemiz bu dönemde geçer...
ÇAY-LAR!
ÖTEKİ YERLERİ BOŞVERMİŞ, Bİ TEK BURAYA BOŞALTIYOR SICAĞINI...
Kim?
KİM OLACAK... GÜNEŞ!
ÇAY!.. EN İYİSİ ÇAYDIR!.. HARARET İÇİN ÇAY İÇİN...
Sıcak... azami etkiyi gösterince ne yapsın insan?.. Çaresiz kalıyor...
YETTİ ÜLEN YETTİİ!..
SMACK-DRANK DONK
Bu, vurdulu-kırdılı bir filmin efektlerini andıran sesler karşıki eczacıdan gelmektedir:
TUMP
THUD
Eczacının acı dolu sesi kahvenin duvarında yankılanır:
AAY!.. ÜLEN SENİ BANA SAYIYLA MI VER DİLER HA?..
BU KADAR MI GÜCÜN VAR, ÜLEEN!
BİRİMİZ AYIRMAYA GİTMESİN Mİ?..
ULEN
AAY!.
GİTMEYİN, RAHAT BIRAKIN ONLARI!
SMACK
THUD
TRUMB
DHUMP
Seslerin yavaş yavaş dinmesi eczacıdaki yorgunluk belirtilerini mi gösterir?..
Ve, evet!.. Dükkânın önüne çıktı işte!
Çaycı, içerde olanı-biteni öğrenmek için eczaneye süzülür...
ÇAY GETİRDİM?
Herkes, çaycının yolunu gözlerken
Onun, girmesiyle çıkması bir olmuştur!..
ÇAYIN MASANIN ÜSTÜNDE...
ÜHHÜ... ÜHÜ ÜHÜ...
N'OOLDU OLUM?
BİŞE OLMADI!
YOO... BEN.. BEN SENDEN ÖZÜR DİLİYORUUM!..
Kutsal kitapların sadece canlı varlıklar için yollandığı bilinen bir gerçektir.
Ama... Kimsenin bilmediği bir gerçek daha vardır ki...
O da, eşyalar için yollanmış bir kutsal kitabın varlığıdır... Evet, o kitapta aynen şöyle yazılıdır: "HER KİM Kİ BİR EŞYAYA KÖTÜ DAVRANIR, ONU KIRMAYA YELTENİRSE MUTLAKA CEZALANDIRILACAKTIR...
UV... UVV!..
AFFEET, AFFET BENİ!
AMA YOK; SUÇUNU KABUL EDER DE PİŞMANLIK DUYARSA, İÇTENLİĞİNİN EŞYA TANRISINCA GÖRMEZDEN GELİNMEYİP SUÇUN AFFI CAİZ OLACAKTIR..."
İşte sevgili okur, görüyorsun... bu daha az evvel yavaş döndüğü için tartaklanan vantilatörün sahibini affetmiş halidir:
VINN-HIN-IN-INN..INN
HIRNN-HIN-NIHN..
HIN'INNINN
Nasıl?.. Serinliği hissediyoruz değil mi?..
Bithi

♫ Bu sıcaklarda hoş bir müzik duymak isteyenlere: Nikos Mihailidis'in "Horon ke Tragodia" adlı albümü çıktı!..

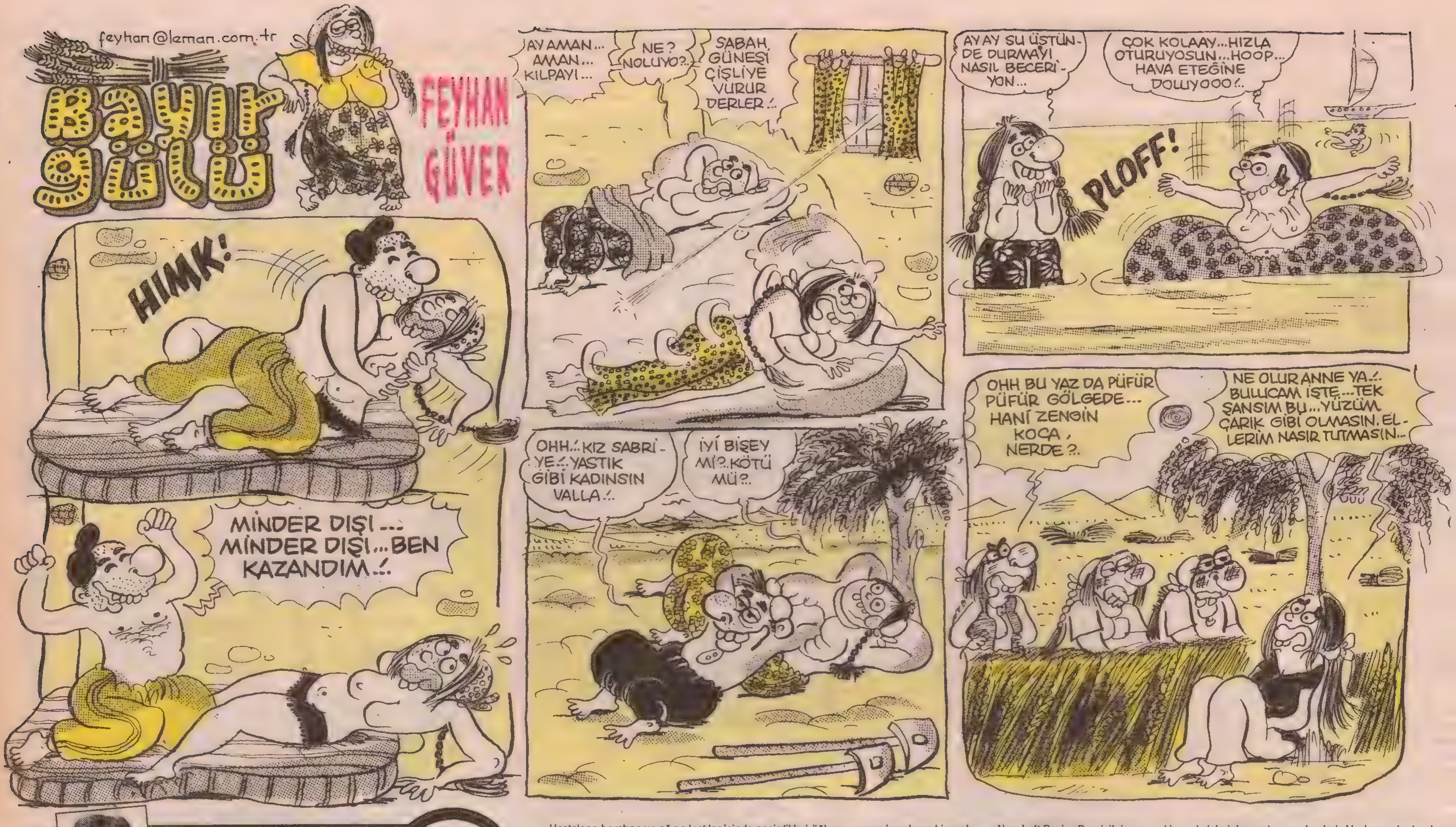
feyhan@leman.com.tr
Bayır Gülü
FEYHAN GÜVER
HIMK!
MİNDER DIŞI... MİNDER DIŞI... BEN KAZANDIM.!.
AYAMAN... AMAN... KILPAYI...
NE? NOLUYO?..
SABAH GÜNEŞİ ÇİŞLİYE VURUR DERLER.!.
OHH..KIZ SABRİYE.!. YASTIK GİBİ KADINSIN VALLA.!.
İYİ BİŞEY Mİ?.KÖTÜ MÜ?.
AYAY SU ÜSTÜNDE DURMAYI NASIL BECERİYON...
ÇOK KOLAAY...HIZLA OTURUYOSUN...HOOP... HAVA ETEĞİNE DOLUYOOO!..
PLOFF!
OHH BU YAZ DA PÜFÜR PÜFÜR GÖLGEDE... HANİ ZENGİN KOCA, NERDE?.
NE OLUR ANNE YA.!. BULUCAM İŞTE...TEK ŞANSIM BU...YÜZÜM ÇARIK GİBİ OLMASIN. ELLERİM NASIR TUTMASIN...

Hüner

NİHAT GENÇ

Çocukluğumda bir Cambaz Boncuk vardı. Atapark'ın yanında, şimdi tiyatro olan boş arsaya, eskiden mezaklıktı, gelir, iki direk arasına tel çeker, karısı-iki çocuğuyla yaz boyu gösteriler yapardı. Gösteri dediğim, önce, denge sopasıyla telin üstüne çıkar. Sonra, elleri bomboş telin ortasında, düşecekmiş gibi akrobasi. Herkesin yüreği ağzına gelir. Sonra çuvalın içine girip karşıya geçer. Finalde, bir zeytinyağı tenekesinin içine girip, tenekeyi zıplata zıplata karşıya geçerdi. Etrafta halk, düşecek korkusuyla dualar eder. Karısı-çocukları dahi görmeyelim diye heyecanla yüzlerini kapatır. Bir çöptenekesinin içine girip teli karşıya geçtiği gösteri çok dokunaklıydı. Büyük bir duygu patlaması olur, halk bağırırdı: "Helal olsun sana... ekmek parası için yaptığı şeye bakın, paramız çocuklarına helal olsun..." Kalabalık dağılmadan gösterinin sonuna doğru karısı halkın içine karışıp, elinde şapka para toplar! Tatlı mavi gözlü çocuğu da ardında. Gönlünden ne koparsa toplanan paranın yekünü çok azdı. Çoğu insan beş kuruş vermez. Canı burnunda her akşam yaptığı gösteri Boncuk'u kutsallık mertebesine çıkartmıştı, ama her akşam toplanan para dilenciye dahi verilmezdi. Gösteri yaptığına bin pişman halka küfürler savurur. Ölümle burun buruna canına kıyarcasına Anadolu kentlerinde ekmek parasına bir göçebe, dilenci gibi dolaşır dururdu.

50'li, 60'lı yıllarda Anadolu kentlerinde gezip durmuş Boncuk'la ilgili başka anılar da okudum. Bu inanılmaz tel cambazının ekmek parasını akşam yemeğini dahi çıkartacak para toplayamayışı hayatım boyu endişelendirmiştir beni! Bir defasında Boncuk'un ağzından duydum. Bir adam Boncuk'a "niye geziyorsun, senin memleketin yok mu, otur paranı orda kazan!" dedi. Boncuk da: "Annemin yüreği dayanmıyor, annem görmesin diye başka şehirlere kaçıyorum! Şimdi de çocuklar büyüdü, onlar annemden de beter, bakalım birkaç yıl daha!"..

Çocukken pop şarkıcılarının değil, Boncuk'un tel üstünde söylediği şarkının tekerlemesini söylerdik: "Oy dingala dingala / Ateş de koydum mangala / Ayşe de Fadime dostum var / Çalkala Boncuk çalkala.: (Çalkala, dediği tam burada, palyaço giysisiyle ipin ortasında seyirciye götünü dönüp çalkalar ve götünden bir küçük lamba yanar sönerdi..)

Hüner sahibi insanların aç kalması toplum yaşamının sonu demektir. Bir numarası, bir fikri, bir düşüncesi olan yüzbinlerce okumuş, eğitilmiş insan ülkemizi terkediyor. Bu şu demektir, on yıla kalmaz ülke zenginliğimiz için sadece şu kalemleri konuşacağız: şu kadar buğday, şu kadar zeytinyağı...

Zorda kalırsak buğday, zeytinyağı ve birazcık gazyağıyla yaşamaya şüphesiz devam ederiz. Ama bu halk, dev fırtınaların içinden geçti, muhteşem gösterilere susadı, inanılmaz numaralar, fikirler, icadlar yapmadan yaşayamaz, delirir.

Çünkü bu modern ağrı Türkiye'nin ruhuna kazınmıştır. Oscar alacak filmler, denizötesi gemiler inşa edilmeden bu ağrıyı yumuşatmanın imkanı yoktur. Türkiye'nin bugünkü Rusya, Çin, bugünkü latin ülkelerinden daha haşara, daha cin, kafası daha karışık aydınları vardır. Bu aydınlar geçtiğimiz otuz sene, laik, şeriat, kemalizm, kürt, alevi gibi sorunların nafile tartışmalarında ideolojiler ve akademilerde üstlerinde ölü toprağı serpildi. Bıçak kemiğe dayandıkça başıboş rüyalar, asılsız, sahte, dayatılan tartışmalar sona erecek. Devletin ve medyanın labirentlerinden kurtulup olağanüstü bu insanlık serüveninin üstüne şüphesiz atlayacaktır.

Birgün hastanenin ön bahçesinde onlarca hastanın etrafına toplanıp 14-15 yaşlarında dilsiz bir çocuğu heyecanla seyrettiğini gördüm. Çocuğun yüz şekli de garipti. Bir numarası vardı. Tüm hemşireler, hastalar, kapıcılar, onunla iddiya tutuşup heyecanla çocuğun yüzüne bakıyorlardı. Çoçuğun elinde bir topluiğne. Topluiğneyi herkese tek tek gösteriyor önce. Sonra, ağzını kocaman açıyor, tüm hastalara aaaa deyip, tek tek gösteriyor. Topluiğneyi dilinin arkasına koyuyor, ellerini bomboş çırpıyor. Yuttum dercesine yutkunup, güya topluiğneyi yutuyordu!

Biri çıkıp, hayır yutamaz, bu puşt bizi kandırıyor deyip gösteriyi kesiyor. Çocuğun üstünü başını, yerleri, ağzının içlerini arıyor.

Ve çocuktan bir kere daha gösterisini tam gözünün önünde yapmasını istiyor. Çocuk, eliyle para işareti yapıp, iddia parası teklif ediyor! Önceki gösteri açılıştı yani reklam. İddiayla para kazanmaya şimdi başlıyor. Adam kabul ediyor ve kaybediyor. Hilesini bulamayınca şaşkınlık ve öfkeyle geri çekiliyor. Bir yenisi atlıyor ortaya. Bacak kadar çocuğun kendilerini kandırıp paralarını alması ağırlarına gidiyor. Bir başkası: "Hadi para burda, bir de benim önümde yap!".. Gösteri üç-dört defa tekrar ediyor, çocuk paraları topluyor!

Hastaların bomboş ve ağır sıkıntılar içinde geçirdikleri öğle sonrasına inanılmaz bir renk katmıştı çocuk. Yanında duran kardeşine: "Başka bir gösteri daha biliyorsa yapsın bir milyon vereceğim" dedim. Kardeşi: "Sadece bu topluiğne numarasıyla geçiniyoruz, başka gösteri bilmiyoruz, şimdi yukarıki hastanenin ziyaret saati bitmeden oraya yetişmeliyiz" dedi.

Fransız TV 5 kanalını izlediğinizde şov programlarında birinin burnunda top sektirdiğini, diğerinin kolundan sonsuzca kağıt çıkarttığı, diğerinin sabun köpüğünü büyütüp içine girdiğini görürsünüz. Bu kültür şehri size şunu söyler! Bir numaran varsa burada yaşayabilirsin, yoksa bu kültüre, bu hayata giremezsin.

Yanıma gelip, ben taş ustasıyım, ben demirciyim, ben karbüratörden anlarım diyen bir insan olduğunda saygıdan elim ayağım tutulur. Bir "iş" bilen insanlar modern toplumun kan damarlarıdır.

Ancak bizim akademisyenlerimiz diyelim Atatürk, diyelim Mevlana üzerine yüzbininci kitabı yazmış. Oysa o alanda üç-beş değerli eser vardır ve yeterdir. Batıda birçok üniversite "ortaçağı kapattık, ortaçağ üzerine artık çalışma yapılmayacak" der. Ancak bizimkiler ısrarla, yüzbininci kötü, tekrar, çalıntı, alıntı kitabı yazarken büyük ödüller alır. Bu aydınların numarası "yalakalıktır".. Kültür Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı birçok kitabevi "çöplüğe" dönmüştür, yüzbinlerce işe yaramaz çalışma. Devasa bir aydın enerjisi boşa akıyor.

Ve siz Atatürk, Mevlana üzerine bir kitap yazmadığınız için "vatan hainliğiyle" suçlanırsınız, her yazınızda Atatürk'ü ya da İslamcılar tarikatları övmemizi ister. Ya da militan bir solcu, iyi yazıyorsun da "bedel ödedin mi?" der. Bedel dediği, bizim de açlık grevinde ölmemizi bekler.

Oysa ben bir yazarım ve götümle havada kuş tutmak gibi bir numaram var, bunu öğrenmek için çok büyük bir bedel ödedim...

Götü altın işlemeli minderlerden kalkmayan aydınımızın götüyle bir zoru olmadığı için, götüyle havada kuş tutmak gibi bir numarayı asla öğrenemeyecek! Anadolu Medeniyetleri Müzesi'ne ilk gittiğimde Hititler'in altın iğneleri şaşırttı beni. Eskiden ve hala Anadolu kadınları göğüslerinin üstünde hırka içlerinde kilitliiğne taşırlar. Annemin de yaşlandığında ev elbisesi üzerinde kilitliiğnesi vardı, senelerce durdu orada. Bir temkindi. Her işin altından kalkardı. İki ucu bir araya getirirdi. Yolda, izde çorabın lastiği kopar, sütyenin çıt çıtları patlar, yırtmaç sökülür, kırlent, minder yırtılır, yünler dağılır, acilen tutuşturursun. Kilitliiğnenin uğruna dahi inanılır. Bayramda mutlaka yeni bir şey alacaksın evine, gücün yoksa bir kilitliiğne olsun alıp üstüne takacaksın, derdi. Şimdi bir araştırma yapsam, kilitliiğneden çok verimli bir çalışma çıkartabiliriz. Çünkü tarlada sapan neyse, ev işlerinde kilitliiğne oydu. Benim bildiğim.. Eskiden donların lastikleri eskir, altı ayda-yılda bir çarşıdan beş-on metre don lastiği alınıp, lastik deliğinden kilitliiğne yürütülerek lastik değiştirilirdi.

Kilitliiğne bir nesnedir ve iki ayrı şeyin ucunu biraraya getirmeye yarar. Tekniktir, insanlık düşüncesi "tenkitle" başlamıştır. Hayali, düşsel, fantezi şeylerin ucu yoktur. Olsa da onları hayatta bir başka şeyle tutturmak imkansızdır.

Aydınlarımız son yirmi yıldır ucu olmayan ideolojilerle uğraştılar, hayatımızın hiçbir yerine tutturamadılar. İşte onca laiklik, şeriat tartışmaları, övgüler, kavgalar uçup gitti. Yalakalar-şarlatanlar olmayacak şeyleri olmayacak şeylerle yanyana getirip, mutlu oldular.

Hüner, yazarlığın kilitliiğnesindedir.

Diyelim, bir aydır masadan kalkmamış bir kaç kurumuş patates kızartmasını anlatarak bir şahaser yazabilirsiniz. Tabağın kenarına itilmiş, yanmış, yağı küf tutmuş bu yanık parçalar ifritleşip konuşmaya, çatal desteği ya da parmak uçlarınızla yürümeye, uğultulu sesler çıkartıp, aşağı düşmeye başlar. Sabaha doğru geceyarıları ürkütücü bir şekil alır. Çirkin ısırıcı bir fareye dönüşürler, odanıza örümcekler doluşur, ruhunuzu kemirir. Tabağın içinde kızartmalar bir tel cambazı gibi tabağın kenarına çıkar, dehşetli bir atlayışa geçer. Kızartmalar canlarına kıyarken okuyucunun ödü kopar!

Nesneleri, eşyayı, çevrenizi inanılmaz bir tasvir yeteneğiyle anlatma gücünüz olsa dahi, hüneriniz yine eksiktir. Anneniz hayatta olsaydı: "Oynama oğlum şu patateslerle" der, tabağı hemen kaldırırdı. Ya da artık dışarı atılmış, kurumuş, kararmış, öfkeli, lanet şeyler yazdığınız için durmadan evinize gelen mahkeme kağıtlarını babanız görür: "Oğlum, bırak yazmayı" der, Boncuk'un annesi gibi.

Oysa, hayatta kalmak, ekmek parası için, tabağın içindeki patates kızartması gibi derin bir yalnızlığı ruhunuza giydirilmiş bu hayatın bir yerine can havliyle tutturmak zorundayız. Kelimelerin bu gösterisine can dayanmaz.

Öldü, ölecek, bitti, çöküyor denilen, tabağın kenarında kalmış Küba da ayakta kalmak için çok uğraştı, sonunda Menencit C aşısını buldu. Ama Amerika ambargo koyup, Küba'nın hüneriyle ayakta kalmasına izin vermiyor! Oysa Amerika Küba'nın boyuneğme şartıyla, götünün altına çok yumuşacık dolar yastıkları vaad ediyor.

Artık dünyadan haberdar olamıyorum diyemeyeceksiniz, çünkü Everest Yayınları ünlü New Left Reviev Dergisi'nin en seçkin makalelerini yayınlamaya başladı. Ve, her ne kadar devlet destekli ve sağcı bir milli ajan yetiştirme okulu hüviyetindeyse de, "Stratejik Analiz" dergisini de okumayı ihmal etmeyin. 14. sayışında IMF krizleri tek tek anlatıyor. Meksika, Arjantin, Brezilya, Tayland, Endonezya, Güney Kore! Bu krizlerden kendini kurtaran, sağsalim iki ülke çıkıyor, biri Malezya! Tek özelliği bu ülkelerden sadece o IMF'i kabul etmiyor, fıkra gibi.. İkincisi Küba.

Everest'te "Çekici Küba'ya İndirmek" başlıklı makaleyi okuyorum. 1990'ların büyük ekonomik krizinden kurtulabilen bir nadir ülke: Küba. Küba dünya gündemine şişme bir botla ülkeden yakınlarıyla kaçan "Elian" adlı çocukla geldi. Florida açıklarında botları devrilen çocuğun dünya gündemine oturmasının sebebi, Florida'da 60'dan beri yerleşmiş Küba'dan kaçanların oluşturduğu büyük bir siyasi cemaat! Bu cemaatin Küba'nın onda biri kadar nüfusu var, ancak Küba bütçesinin dörtte biri kadar dolar kazanıyor! Sebebi, ABD, Küba karşıtı bu cemaati destekliyor. Amerika'daki en zengin göçmen gurubu. Amerika'yı ayağa kaldıran Elian vakasında yüksek mahkeme iki soru arasında sıkışıyor: "Özgürlük mü?" daha büyük bir değer çocuk için, yoksa, "ailesinin yanında kalması mı?".. Ailede karar verildi, çocuk Küba'ya gönderildi.

Amerika kırk yıldır gerillaların siyasi başarılarını hazmedemiyor ve ambargo uyguluyor. Soğuk Savaş'ın bitişiyle Küba da çöker diye beklendi olmadı. Sonra, Kuzey Kore, Çin, Vietnam'ın yaşlı liderlerinin ölmesi gibi Fidel'in de ölümü beklendi, olmadı. Ölse dahi, Kuzey Kore ve Çin gibi yönetimin değişmeyeceği görüldü.

Amerika, Küba'nın insan hakları sicili bozuk diye ilişkiye girmiyorsa, insan hakları sicili çok feci Çin'le niye ticari andlaşmalar yapıyor? Küba, direnmenin ötesine geçti. 90'lı yıllarda yaşadığı büyük ekonomik krizde tek bir sağlık merkezini, bir tek okulu, kreşini kapatmadı, üstelik IMF reçetelerini uygulamak zorunda kalmadan ayakları üstünde durmayı başardı. Önceleri Küba'nın mallarını Rusya alıyor denildi. Şimdi Rusya da yok. İnanılmaz, ama, ekonomik kriz yıllarında doktorların sayısı iki kat arttı. Eğitim kalitesi yükseldi. Küba pezosunun değeri 1994-1998 arasında yedi kat arttı, istikrarını korudu. Üstelik Amerika Küba'nın bulduğu Menencit aşısını dünyaya sattırmamak için tüm yolları tıkadı.

Küba yine yoksul ama, şehirleri naylon, ya da teneke gecekondu evlerle dolu değil, yoksul ama, hapishanelerinde Amerika'daki gibi iki milyon mahkum ve hergün onlarca intihar yok. Yoksul ama, seçime, demokrasiye, hayata inanmayan milyonlarca Amerikalı gibi "hayattan düşmüş" değiller. Yoksul ama, hala dünyanın bebek ve çocuk bakımı eğitiminde dünyada bir numara. Peki Amerika Küba'ya neden ambargo koyar?

Soğuk Savaş bittikten sonra bunun hiçbir geçerli sebebi kalmadı. Çünkü Küba topraklarında Rusya füzeleri yok. Bugün tüm dış politika yazarlarının söylediği tek bir sebep kaldı: Küba boyun eğmiyor! Amerika, sadece, Küba'nın Amerika politikalarıyla uyumlu olması şartıyla, ambargoyu kaldıracağını söylüyor!

Körfez savaşı bittikten çok sonra dahi, (geçtiğimiz üç-dört yıl içinde) Amerika Irak'a üçyüz bin ton bomba atıyor, ajanslar geçmiyor, kimseler bilmiyor. Amerika her yıl düzenli yüzbinlerce ton bombayı Irak'a boşaltıyor. Irak'ta çocuk ölümleri, en iyimser rakamlarla geçtiğimiz üç-dört yıl içinde üçyüzbin. Amerika Irak'a niye düşman? Kuveyti işgal etti diye. Aynı Saddam on yıl boyunca İran'la savaşıp, İran'ı işgal ederken iyi dosttu. Üstelik sorun işgalse, İsrail otuz yıldır işgal ettiği topraklardan çıkmıyor. Edvar Said'in dediği gibi onlara işgal denmiyor, ne deniyor? "Çölü yeşillendirdiler, çölü adam ettiler?" diyor haberler. Saddam vahşi bir gaddar diye mi ambargo konuyor. Peki Endonezya'nın celları Sukorta'yı İngiltere'nin sevimli güzel çocuğu Blair ve Amerika'yı niye baştacı ediyor, şatafat ve şaşaalı gösterilerle karşılıyor. Tek bir sebebi var, Sukorta kapısını batılı mallara ve serbest piyasaya gönüllüce açıyor. Yani, serbest ticarete izin vermeyen, kendi yağıyla kavrulmak isteyen bir ülke bir bahaneyle bombalanacaktır.

Aynı makalede, Saddam Kürtler'i öldürüyor diye bombalanıyorsa, Türkiye'nin Saddam'dan daha çok kürt öldürdüğü, Amerika kürtleri koruyorsa, neden Türkiye'yi bombalıyor diye soruyor? Çünkü Türkiye Amerika'yla dost geçiniyor.

Ne dostluk sormayın. Şu dostluğa bir bakalım. Amerika kırkbeşyıldır Kuzey Kore'ye, kırk yıldır Küba'ya, 10-15 yıldır da Irak'a karşı yıpratma savaşı verip, bombalar atıp, ambargolar uyguluyor. İlaç gibi en temel maddelerin ülkeye girişine izin vermiyor. Ülkelerin en temel gelirleri petrol, şeker, tütün vb. başka ülkelere satmasına da asla izin vermiyor. Bu dünya canavarının kırk yıllık yıpratma savaşının sonunda bugün, bu ülkelerin gelir dağılımları ve ticaretleri "sağlık eğitim imkanları" Türkiye'yle ya aynı düzeyde, ya da Türkiye'den iyi. Biz ki, kırk yıldır Amerika'nın dostuyuz. Üstelik yıpratma savaşında Amerika'nın karakolu, füze rampa servisiyiz. İnsan soruyor, keşke Amerika bizi de yıpratsaydı. Amerika'nın dostu, cehenneme çevirdiği ülkelerden daha berbat! Fıkra gibi.

Bir de siyasi manzaraya bakalım. Fethullah'ın gölgesinde bazı adamlar, yemyeşil göl,

Karşı Sayfadan Devam

buzlu içecekler ve Anadolu'nun en güzel ağaçlarıyla süslü ormanın ortasında Abant'ta bir araya geliyorlar. Başka bir yerde biraraya gelemezler, ya manzarası güzel olacak ya parası, ya ekranı, ya gazetedeki köşesi. Yoksullukla, yolsuzlukla da bir araya gelemez, Jetpa Fadıl ya da Enver Ören'in iç ettiği milyar dolarlara Kur'an ne diyor diye bir makale henüz yazmadılar. İşte ekran gücü, gazete gücüyle modası geçmiş zavallı hayvanları, şaha kaldırmak istiyorlar, ama yok. Kitaplarını okursanız, önce dangalaklaşır, sonra gaddarlaşırsınız. Sonuç bildirgesi "çoğulculukmuş!"

Hani dün Tataristan'da ilk mektep çocuklarına dahi istiklal marşı söyleyip dünyayı fethediyordunuz, bugün kendi ülkenizde "garip", "tabağın kenarında mı kaldınız?" Çoğulculuğu tüm dünyada, azınlık, etnik kültürler, farklı kimlikler, travestiler, feministler talep eder. Daha düne kadar yüzde doksan dokuzu müslüman bir ülkede yaşıyordunuz. Ya da gazeteleriniz ekranlarınız otuz yıldır bir tane çoğulculuk üzerine makale yazmış mı, insan haklarına, feministine, kürdüne, alevisine bir tane yazı yazmış mı? Yok, yok! Peki nedir bu çoğulculuk? Sizin tabağınız maşallah patates dolu, nedir derdiniz? Denize düştünüz, sarılacak yılan arıyorsunuz. Çoğulculuğu, siktirolup kovulmuş, itilmiş, dövülmüş, sınır dışı edilmiş, asimile edilen, dilleri, kültürleri unutturulan insanlar talep eder. Sizler, maşallah göğüslerinize yüzlerce madalya takılmış, TV'lerde yüzbin şekil program, sabahlara kadar gürültülü patırtılı milyon defa konuşmalar yaptınız, hayrola?

Şu ülkede hiçbir şeyi tutturamadınız, bir kilitliiğneniz olmadı! Çünkü, anne babalarınız gibi vakıflarınız, banka destekleriniz, ödülleriniz, yardımlarınız, çalışmadan maaş alanlarınız, hiçbir düşünce üretmeden gazetelerde köşelerde kurulmalarınız fazlaca olduğu için yanık kızartmaları, hayatın kenarındakileri hiçbir zaman anlamayacak, boşu boşuna gevezelikler içinde yazdığınız kağıtlar hurdacılara gidecek!.

Sizlerin ruhlarınızı ve beyinlerinizi alıştığınız rahat döşeklere birileri tutturmuş, sizden artık bir bok olmaz! Geçin bunları, gerçekten "çoğulculuk" diye bir derdiniz varsa bugüne kadar tabağın kenarındaki insanlara "vatan haini" diye çıldırmışcasına ihbarlarınızı, suçlamalarınızı, kıyıcılığınızı, vahşiliğinizi hatırlayın.

Zaten ülkemiz dibe vurdukça, hepimizi şaşırtan sesler çıkartıyor. Kemal Derviş bile solcu olduğunu söylüyor. Dinç Bilgin'in sevgili kankası Deniz Baykal dahi Anadolu solu diye tutturmuş. Tayyip'in adamları da "müslüman solcuyuz" demeye başladı. Hayret ki, hayret! Solcular düne kadar antika fikirli, geri kafalı adamlardı! Bu lafları size kim söyletiyor?

Sizinkisi, mükemmel bir kafa karışıklığı. 60, 70'li yıllarda bu lafları etseydiniz, şimdiye kadar birşey olurdu belki, şimdi, müridlerinizin mevzuyu çakızlaması bir otuz yıl alır.

Bu lafların niye edildiğini biliyorum. Hasta, çürük dişinize buz tedavisi yapıyorsunuz. Çürük diş, vakıflar, cemaatler, müridler, dolarlar, içinin bomboş olduğu anlaşılan ideolojiler. Bırakın buz tedavisini, solculuğun ne olduğunu öğrendiğinizde, bunların kökünden sökülecek fikirler olduğunu görür, dayanamazsınız..

Anlıyorum ki solculuk, halkın, aydınların tüm umutlarının söndüğü, toplumun dibe vurduğu bu karışık yıllarda, beylerin, efendilerin enfiye kutusu olmuş, çıkartıp çıkartıp kokladıkları.

Solculuk, devletle insan, tanrıyla insan arasındaki tüm aracı kurumları reddedip, bireyin kendi alınteri, onuruyla kendi ayakları üstünde yaşamasıyla, kendini, Tanrısını, ülkesini, ailesini, insanlık sevgisini, ancak böyle duyacağını iddia eder. Bu fikirleri taşırsanız bombalanırsınız. Bakın solcular yalnız öbür dünyayı değil, ufoları da sevmez. Dünyaya gerçekten aşık insanlar, başka dünyayı bu dünyada ararlar. Bu dünyanın eriklerine, buğdaylarına, ovalarına, ormanlarına. Taylandlılarına, güzel kızlarına gerçekten aşık insanların aklına hiçbir zaman, ötede ve uzayda başka bir dünya gelmez.

Şimdi sizler bu dünyadan umudu kestiğiniz için Ufo gibi solculuk arıyorsunuz, böyle bir dünya yok! Zaten böyle solculuk gelse de halkımız öteden beri bu solcuları sayenizde uzaylılar gibi taşlamadı mı? Bakın Anadolu'ya, Celalilerden 1900'lü yılların eşkiyalarına, 70'li yılların devrimci solcularına ve 1980'li yılların PKK'sına kadar aynı dağda, aynı yollardan aralıksız hiç durmaksızın aynı mağaralarda saklandı. PKK ilk dağa çıktığı yıllarda onlara hangi kayanın arkasında hangi mağara olduğunu, jandarmanın iki yüz yıldır hangi yolu takip edeceğini nineleri söyledi. 1600'lerden beri aynı kovuklarda hiç kesilmeksizin insanlar ellerinde silah yaşadılar. Hadi gelin ve girin bu ağır kanlı yükün altına. Hadi gelin bu insanların ruh hallerini, türkülerini, çığlıklarını anlayıverin. Dünyanın herhangi bölgesinde eşkiyanın dörtyüzyıldır aralıksız kullandığı mağaralar biliyor musunuz?

Bir Anadolu solu var, o sol celalilerin oyduğu mağaralarda yaşıyor hala. Dünyanın sadece bu coğrafyasında dörtyüz yıl aralıksız kullanılan eşkiya mağaraları. Tarihin en çok mezar ismi taşıyan Anadolusu! Sanduka, tümülüs, lahit, kabir, mezar, türbe, masatlık, hiçbir coğrafyada bu kadar mezarlık ismi yoktur!

Geniş ovalarından akşamları hüzünle geçen klasik kara trenleri vardır. Bu uçsuz, uçurumlu mezrada, sümüklü, çamurdan kaskatı entarisiyle ışıl ışıl mavi gözlü ve darmadağınık saçlarının arasında otlar, çalılar karışmış, yayla çiçeği gibi minik bir kız var, tanıyor musunuz? Bir bakışta ağu dolar gözleriniz ve bir akıl hastası gibi birden kızın sevimliliği karşısında gülümser, kahkaha atarsınız. Ve siz, bir yurttaşlık dersi verir gibi eğilir, kağıt mendilinizi kibarca çıkartıp, sümüğünü çekersiniz, hepsi o kadar. Anadolu solu dediğimiz bu mu? Koyu bir sis dumanının içinde çamura gömülü bataklık bir tarlanın içinde lastik ayakkabılarıyla annesi doğrulup uzun uzun bakar size... "Meraba teyze, işler nasıl?" deyip fiyakalı arabanızla yanından geçersiniz, Anadolu solculuğu dediğiniz bu mu?

O ceylan gibi genç kadının ayakları kırk yıl aynı çamura gömülecek, siz birazdan elbisenizi şoförünüze fırçalatıp uzaklaşacaksınız, sonra ekrana çıkıp, çiftçiler devlete yük oluyor diye nutuklar atacaksınız! Hiç değilse, çocukken seyrettiğiniz bütün kovboy filmlerinin parasını buğday satarak ödediğimizi unutmayın..

O dağlara bir daha bakın. Bu heybetli ağır dağlar, akşama kadar yalnız bu çocuğun gürültüsünü duyar. Bir de kalın bulutlar arasında ay ışığı gösterir ince yüzünü. İşte orada, bu dünyadan vurularak ayrılanlar, boğdurulanlar, kuyuya atılanlar, kellesi kopartılanlar, bu derin sessizliğe gelip otururlar. Aşağılarda rüzgar bir sandık dolusu kavalı önüne katmış sürükler! Her kavaldan katar katar acı türküler rüzgara karışır. Rüzgar otuna, böceğine aynı eşkiya türküsünü öğretir. Burada uyusanız da aynı dünya, uyansanız da aynı dünyadır. Sizin çaydanlığınız su kaynattığında sabahları, keyifle esner "köy yeri ne güzelmiş" deyip mutlu olursunuz, bir de akşama arkadaşlarınızla çökertme oynarsınız. Bir daha bakın o dağlara. Daha düne kadar taşlı yamaçlarında sürüler yünden bir kaşkol gibi sarılıyordu buzlu dağların boynuna. Kuzular ne de sessiz ürkek yiyorlardı çimenlerini. Gece acı bir rüzgarla yaklaştı. Kupkuru bir arazinin ortasında dudağına yapışmış sigarasıyla yorgunluktan uyuyakalmış yaşlı bir köylü, adli raporlara göre yanlışlıkla vurulmuştu.. Küçücük tümseklerin alnında gürül gürül kavurucu sıcakta sapsarı otların rüyasında birdenbire boşalan yağmurları bir daha göremediler. Tanıyor musunuz bu kabus ruyaları. Yakışıklı ve sessiz bir terbiyeyle ailelerine Tanrı'nın en büyük armağanları gibi bu genç delikanlılar şimdi nerdeler?

Sadece bir avuç kaysı, üzüm, sadece bir teneke buğday, sadece bir kaç tavuk, bir tek inek yetiştirdikleri için kutsal bir gurur duyan o köylü aileler, şimdi nerdeler?

Bir daha bakın tepelere! Günboyu, su, yalak kenarlarında miskin miskin gezinen ördekler, akşam üstü kanat çırpar adı turna olur. Dağlara bulutlara doğru hüzünle uçuşa geçerler. Yorgun köylüleri evlerinin önünde derin bir keder basar. Turnalar geçtikçe kasvetle türkü yakarlar. Güneş batarken insan ruhu incelir, dağlar incelir, tarih incelir, korkunç bir ruh hastalığı asırlardır aynı dağların arkasında aynı türkülerle gelip sümüklü bebelerin ruhlarına karışır. Akşam, hiç ses çıkarmayan kara bir bıçak gibi... Anadolu'da hüzün, karanlık çökerken dağların ardında kaybolan turnaların adıydı! O turnalar o köyleri terkederken o son gidişlerini seyrettiniz mi?

Bir daha dinleyin o türküleri! Anadolu'nun tek bir savaş şarkısı yoktur. Bütün türküleri savaş artığı, gelmeyen sevgilinin hasreti, dağlara taşlara saplanan hali kalmamış fersiz seslerin son çığlığı gibidir. Her türkü, derinlerdeki yaralara inip inip dokunan kuyu merdivenleri gibidir.

Yine de sabah güneşten geç uyanmak yüz kızartıcı bir suçtur. Sabah güneşinin ilk ışınlarıyla uyanmak doyurucu kutsal bir bilgelik verir, tarih yeniden başlar, dünü unutmak ister.

Anadolu'da hangi türkünün hikayesine girseniz, efsaneleşmiş gökgürültüsü gibi upuzun siyah saçlarıyla bir güzel kız mutlaka bulursunuz. Kutsanmış büyülü ayakları vardı bu kızların. Taşa basar, taş keklik gibi canlanır. Suya bassa, su soğuk bir tas şerbet gibi içilir. Toprağa bassa, bastığı yerden kıpkırmızı alev gibi nar çiçekleri fışkırır. İki gün huzur vermediniz, şu genç kadınlar basıverseydi toprağa. Korkuyla büyütüldüler, silah sesleri, katliamlar, bombalarla sürüldüler. Ya ağbilerini jandarmalar vurdu, ya ağbileri onları vurdu. Ve sonra intihar etmeye başladılar. Ayakları toprağa basmış hangi insan intihar eder, siz hiç intihar etmiş "köylü" duydunuz mu dünyada. Tavukların, kuzuların içinde intihar etmiş insan yazmaz eski-yeni tarihler! Tarihin insan olmayan çağlarından beri akıp gelen bu Tanrısal düzeni çekip aldınız altından. Dağları, tarlaları kapattınız. ce bir zırhtan örülü gözleri artık. Yürüyecek tek bir patika yol yok, her yer mayın tarlası... Bırakmadınız, doğru dürüst ölmeyi bile haram ettiniz. Bir daha bakın dağlara! Onlar ki, anadan doğma tek hazineleri turnalara, gidenlere üzülebilme kabiliyetleriydi. Bu kara kızlara neler ettiniz? Üzülemeyecek kadar, türkü yakamayacak kadar insanlık dışı insanlar gördüler. Bir daha görmemek için o pis, ifrit yüzlerinizi sessizce çekip gittiler!

nihatg@leman.com.tr **Nihat Genç**

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

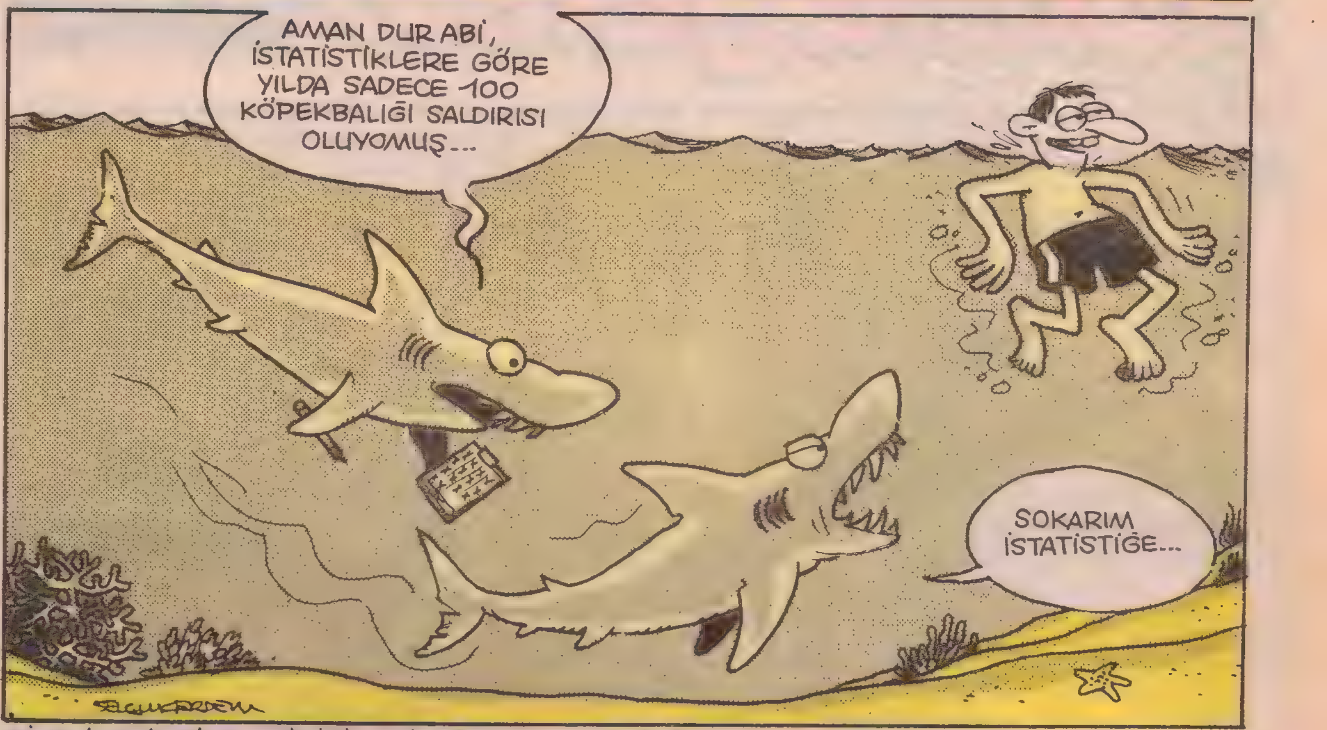
AMAN DUR ABİ, İSTATİSTİKLERE GÖRE YILDA SADECE 100 KÖPEKBALIĞI SALDIRISI OLUYOMUŞ...
SOKARIM İSTATİSTİĞE...
SELÇUKERDEM

•İçimde yakında yeni bi kitap çıkartacakmışım gibi bi his var... Hayırdır inşallah...

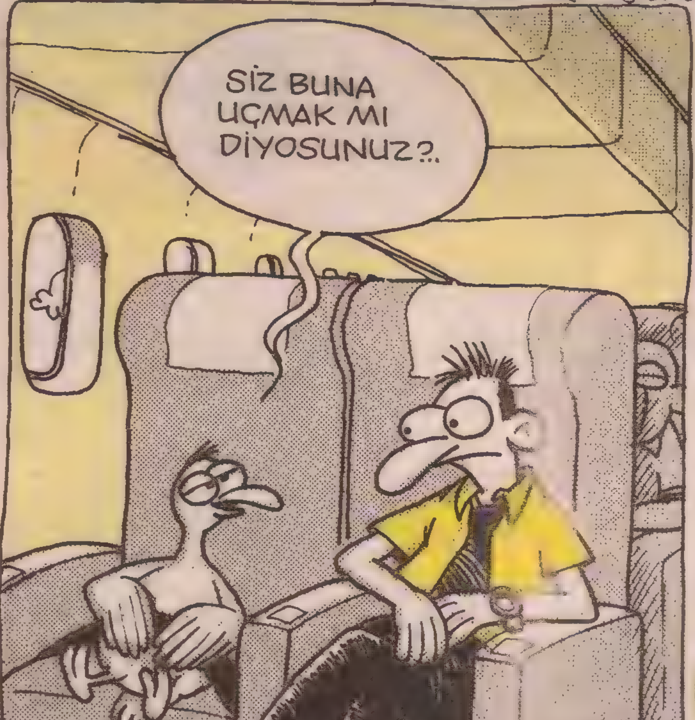
SİZ BUNA UÇMAK MI DİYOSUNUZ?..

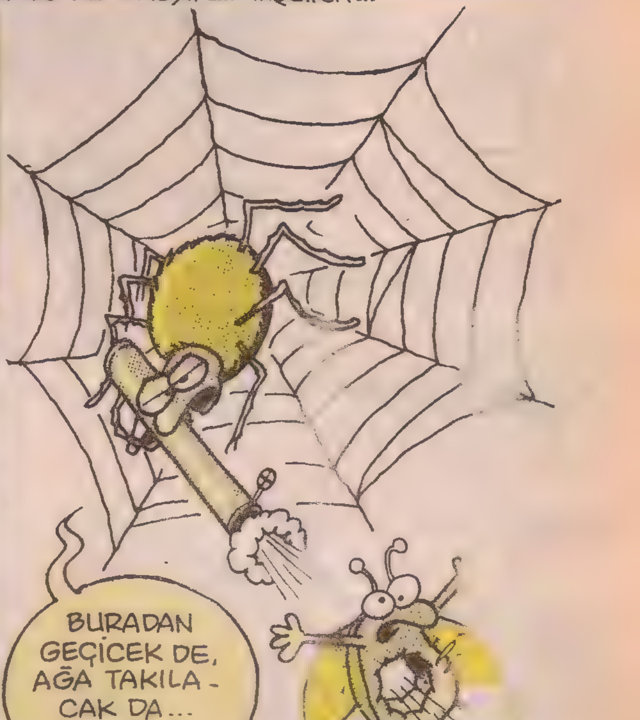
BURADAN GEÇİCEK DE, AĞA TAKILACAK DA... OHOOO!..

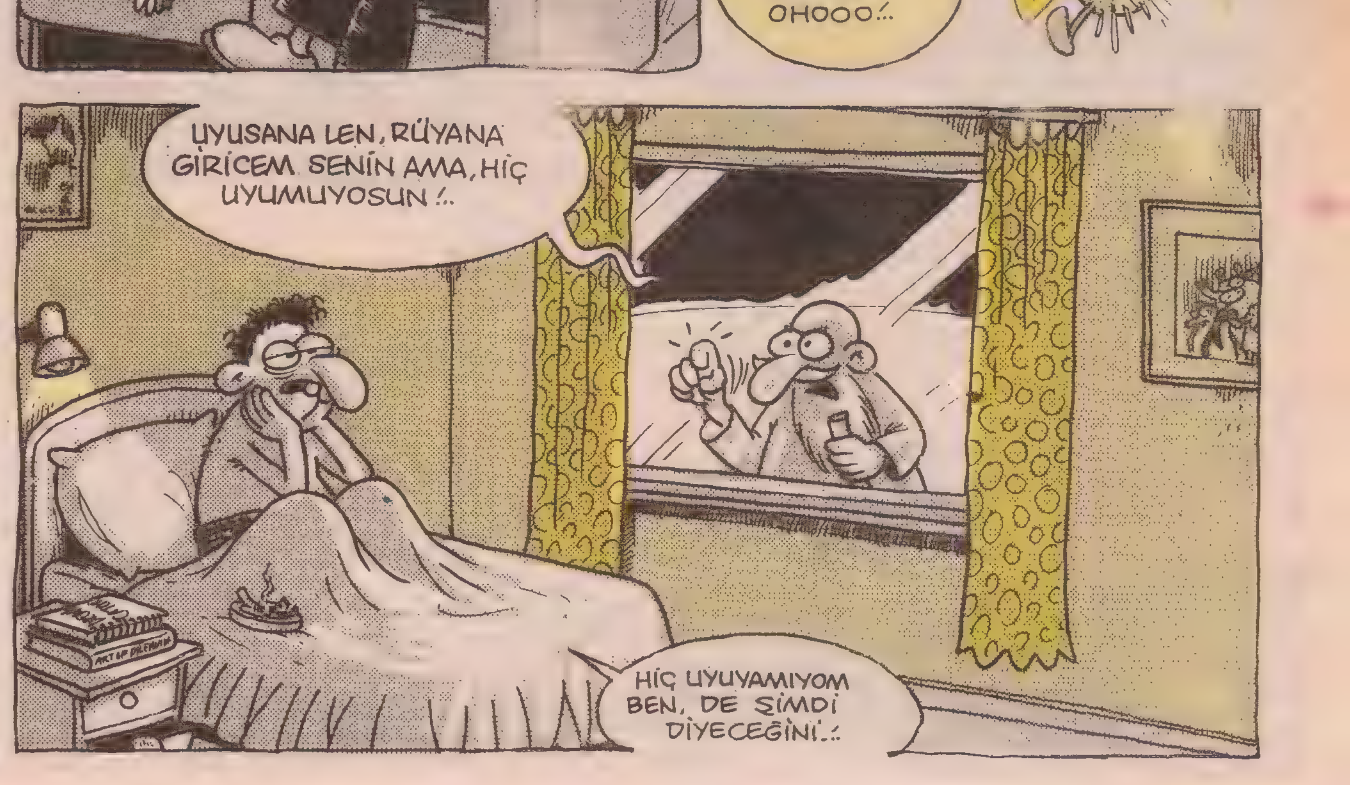
UYUSANA LEN, RÜYANA GİRİCEM SENİN AMA, HİÇ UYUMUYOSUN!..
HİÇ UYUYAMIYOM BEN, DE ŞİMDİ DİYECEĞİNİ!..

harala gürele

(Cahiliye öyküleri: Seri sexen)

ABBAS ABAZANTUS VE ARKADAŞLARI TEM YOLUNDA.. SEYİR MACERASI... (Kalkmış fikin dini imanına eleştirel bir bakış)

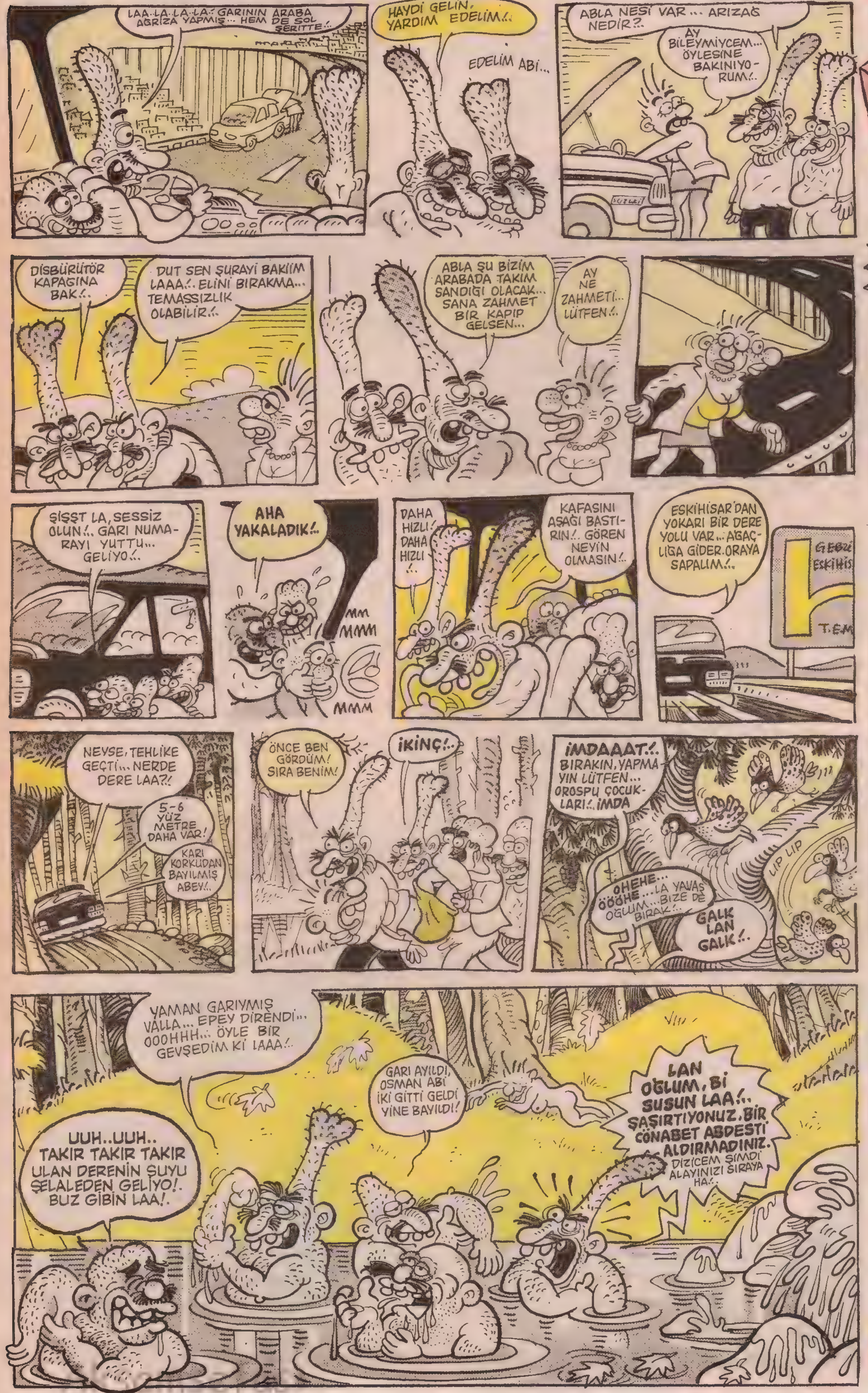
M. ÇAĞÇAĞ
LAA-LA-LA-LA! GARININ ARABA AGRIZA YAPMIŞ... HEM DE SOL ŞERİTTE!.
HAYDİ GELİN, YARDIM EDELİM!.
EDELİM ABİ...
ABLA NESİ VAR... ARIZAĞ NEDİR?.
AY BİLEYMİYCEM... ÖYLESİNE BAKINIYORUM!.
SUZUKI
DİSBÜRÜTÖR KAPAGINA BAK!.
DUT SEN ŞURAYİ BAKİİM LAAA!. ELİNİ BIRAKMA... TEMASSIZLIK OLABİLİR!.
ABLA ŞU BİZİM ARABADA TAKIM SANDIĞI OLACAK... SANA ZAHMET BİR KAPIP GELSEN...
AY NE ZAHMETİ... LÜTFEN!.
ŞİŞŞT LA, SESSİZ OLUN!.. GARI NUMARAYI YUTTU... GELİYO!.
AHA YAKALADIK!.
MM MMM
MMM
DAHA HIZLI! DAHA HIZLI!..
KAFASINI AŞAĞI BASTIRIN!.. GÖREN NEYİN OLMASIN!.
ESKİHİSAR'DAN YOKARI BİR DERE YOLU VAR... AĞAÇLIĞA GİDER. ORAYA SAPALIM!.
GEBZE
ESKİHİS
T.E.M
NEYSE, TEHLİKE GEÇTİ... NERDE DERE LAA?!
5-6 YÜZ METRE DAHA VAR!
KARI KORKUDAN BAYILMIŞ ABEY!.
ÖNCE BEN GÖRDÜM! SIRA BENİM!
İKİNÇ!..
İMDAAAT!. BIRAKIN, YAPMAYIN LÜTFEN... OROSPU ÇOCUKLARI!. İMDA
OHEHE... ÖÖÖHE... LA YAVAŞ OĞLUM... BİZE DE BIRAK!.
GALK LAN GALK!.
LIP LIP
YAMAN GARIYMIŞ VALLA... EPEY DİRENDİ... OOOHHH... ÖYLE BİR GEVŞEDİM Kİ LAAA!.
GARI AYILDI, OSMAN ABİ İKİ GİTTİ GELDİ YİNE BAYILDI!
LAN OĞLUM, Bİ SUSUN LAA!.. ŞAŞIRTIYONUZ. BİR CÜNABET ABDESTİ ALDIRMADINIZ. DİZİCEM ŞİMDİ ALAYINIZI SIRAYA HA!.
UUH..UUH.. TAKIR TAKIR TAKIR ULAN DERENİN SUYU ŞELALEDEN GELİYO!. BUZ GİBİN LAA!.

Gökhan Dabak

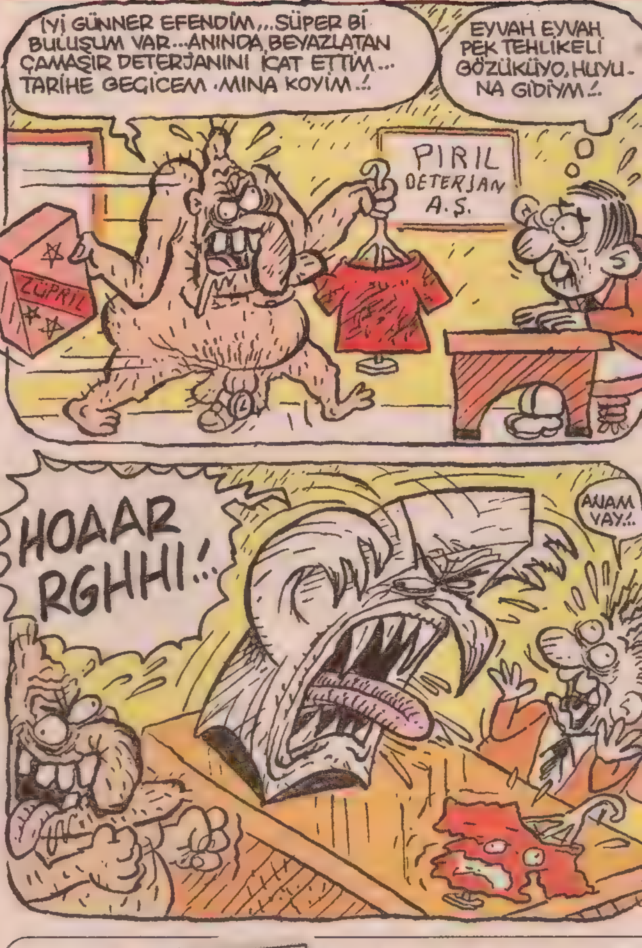
İYİ GÜNNER EFENDİM,..SÜPER Bİ BULUŞUM VAR...ANINDA BEYAZLATAN ÇAMAŞIR DETERJANINI İCAT ETTİM... TARİHE GEÇİCEM MINA KOYİM!.
EYVAH EYVAH PEK TEHLİKELİ GÖZÜKÜYO, HUYUNA GİDİYM!.
PIRIL DETERJAN A.Ş.
ZÜPRİL
HOAAR RGHHI!.
ANAM VAY!..

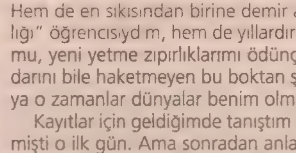
LeMan
MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

18 Yaşındayım ve Hep Sanki 18 Yaşında Kalacağım!..

Bu "18 yaş" duyulunca her insanın içi ürperir, çünkü bütün tazeliklerin, bütün yaşanılası düşlerin, güzelliklerin çıkışını simgeler di mi bu yaş? Sizde mi bu boktan zihniyete sahip ayaklı tenekelerdensiniz? Yoo zannetmiyorum, zaten bu yüzden acıyorum size bütün gizlenmişliklerimi, önceleri kendime yüklediğim ama sonradan bana değil de bu topluma, bu ülkeye, bu dünyaya ait olduğunu ıkına ıkına, kafama vurula vurula anladığım ayıplarımı!

Çok değil bundan 1 sene önce; içime sığmayan, yüzüme yansıyan, gözlerimden ışıldayan, kulaklarımda yankılanan bir gururla dolaşıyordum kentimin sokaklarında. Çünkü zorun üstesinden gelmiştim, 12 yıllık koşunun sonunda ben de kapak atmıştım o görkemli üniversite sıralarından birine! Hem de en sıkısından birine demir atmıştım sonunda! Artık bir "Diş Hekimliği" öğrencisiydim, hem de yıllardır arzuladığım, yıllardır uğruna çocukluğumu, yeni yetme zıpırlıklarımı ödünç verdiğim ama bütün bunların zerre kadarını bile haketmeyen bu boktan şehirde, Ankara'da yaşayacaktım! Dedim ya o zamanlar dünyalar benim olmuştu, çünkü hala 18 yaşındaydım!

Kayıtlar için geldiğimde tanıştım ilk bu şehirle, "memnun olduk" gibi gelmişti o ilk gün. Ama sonradan anladım, sırf nezaket amacıyla geçirilen repliklermiş bizimkiler! Geldiğim hafta yedim bu çarpık düzenin ilk golünü. Yurt çıkmamıştı bana. Yanında kalabileceğim bir tanıdık, bir ahbap, bir akraba bir Allah'ın kulu yoktu işte! Ailem beni son çare bir otele yerleştirdi; 3 kişinin aynı odada kaldığı, 3 yatak bir puslu ayna ve kendini bile aydınlatmakta güçlük çeken isli bir lambadan başka 3 apayrı beden vardı bu odada, bir de benim inatçı, gururlu ruhum!

Tam 2 ay kaldım bu cehennemde! İlk bulantıları başladı bu şehrin işte o otelde! Sabahın köründe temizlik amacıyla zınk diye odaya giren yeni yetme, ama sapıklıktan payını fazlasıyla almış oğlanlar, katlardaki genel banyo kapılarını tırmalayan temizlikçi herifler, geceleri "kolaylık olsun" diye oda servisi teklifinde bulunan cafe çalışanları ve niceleri...

Bu arada hergün Yurt-Kur'un kapısını çalıyorum, Ankara'da tanıştığım bir çocuğun tanıdığına, işte o torpil dedikleri adamlardan birine gidiyorum. Adamla da muhabbeti kuruyoruz ister istemez otel telefonumu alıyor, hani "acil bir bilgi gerekirse yarı yolda kalmayalım" diye. Ne düşünebilirdim ki hala 18 yaşındaydım!

Günler geçiyordu ve ben hala o ilk bulantıda dönüp duruyordum. Artık ailemden haftalık otel parasını istemeye de yüzüm yoktu. Bu arada hergün adam beni arayıp,

LeManyak
ANAAA!
OHAAA! 80 SAYFA
TEMMUZ SAYISI ILIK ILIK!

LeMan
SAYI: 506
21 TEMMUZ 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazıl

DELİ CEVAT

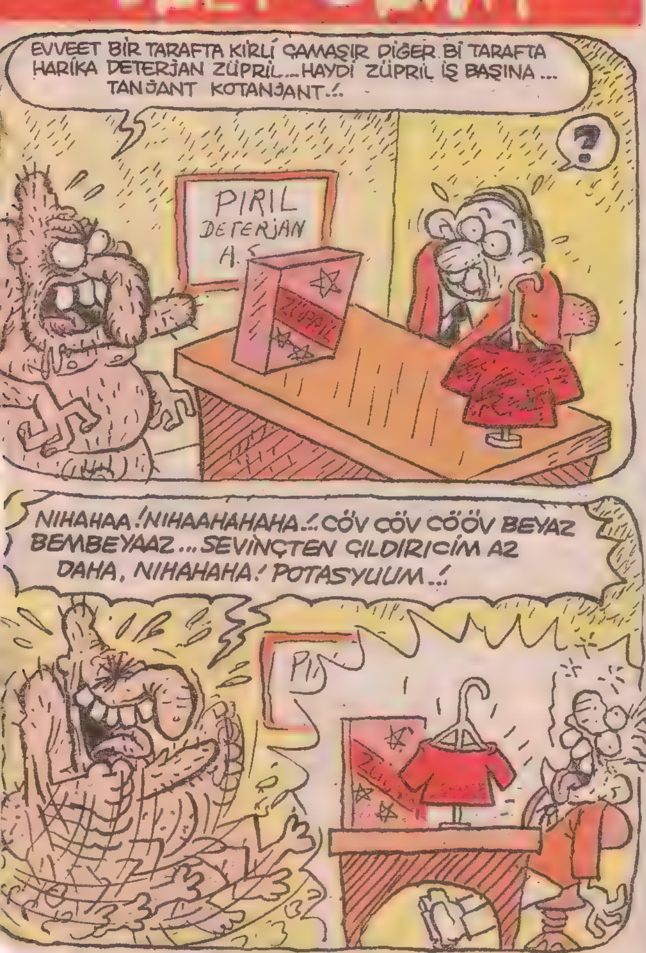
EVVEET BİR TARAFTA KİRLİ ÇAMAŞIR DİĞER Bİ TARAFTA HARİKA DETERJAN ZÜPRİL...HAYDİ ZÜPRİL İŞ BAŞINA... TANJANT KOTANJANT.!.
?
PIRIL DETERJAN A.Ş.
ZÜPRİL
NİHAHAA.! NİHAAHAHAHA.!. CÖV CÖV CÖÖV BEYAZ BEMBEYAAZ... SEVİNÇTEN ÇILDIRICIM AZ DAHA, NİHAHAHA! POTASYUUM.!.
PI

önce bir nabız yoklayıp sonra da “öğrencinin karnını doyurmak sevaptır, gelip alayım da sana şöyle güzel bir yemek yedireyim” ayağı çekiyordu. Çoğu kez atlatıyordum bazen de savunmasız kalıp kabul ediyordum o zemin hazırlığı teklifleri. Ama yemekte hiç yurt meselesi açılmıyordu. Ne hakla kafa tutabilirdim ki, hala 18 yaşındaydım...

Birgün zıpkın gibi fırladım odadan, gururlu ruhumu uykuda bırakıp! “ar-ık yeter oyaladığınız, yerleştirecekseniz bugün olacak bu iş!” dedim, adama. Adam hiç beklemiyordu bu 18’lik durgunluktan böyle bir dalgayı, önce şaşırdı, beni oturttu ve telefon rehberinden aradığı numaradaki şahısa söy-ediği iki “önemsiz cümleyle” o gün soktu beni yurda.

8 aydır bu yurttayım. Çok mu iyi ettim, baş tutmayla bilmiyorum, şimdi tereddütteyim, niye mi? 100 kişinin aynı katta 3 tuvaleti kullandığı, 1500 kişinin 20 kabinden ibaret hamam şeklindeki banyoyu kullandığı, final dönemlerinde insanların dizdize, gözgöze çalıştığı, kapıdaki bekçinin sırf iş koymak için 3 dk’lakı bir giriş gecikmesi yüzünden kimliğime el koyduğu, önünde dizi dizi arabaların sıralanıp gözü biraz kaysa bir kızı arabaya atıp işini gördükten sonra yarıçıplak tekrar aynı yere bıkartığı bu yurda gelmek için mi ilk kez bir başına bıraktım ben o gururlu ruhumu?.. Bilmiyorum! Tek tesellim artık otel parası dilenmediğim, sahiplerimin benim “güvencede” olduğumu düşünmeleri!. Adama ne mi oldu? Uzun bir süre sevap işleme çabasında kıvranıp durdu, sonra o da anladı benim hep 18’imde kalamayacağımı...

Evet bu ülkede üniversiteli olmak bir ayrıcalık!

Eğer 18 yaşındaysan, ruhun boktan bir seçme sınavı sonunda kazandığın başarıyla gururlanacak kadar safsa, yaşadığın yerde insanlar sevabın kelime anlamından bi haber değilse, hala inanabiliyorsan bir yerde o üstün varlığın sana elini uzatacağına, diyeceğim o ki hala hançerlenmemişse içindeki o temiz çocuk, onu yokedebilecek, onun kafasını ezecek, onun ruhunu becerecek gizli bir ayrıcalık var bu üniversite hayatında!

Gerçekten çamurun dibi parlak mı? Gerçekten burasıysa hayatın karanlık yüzü yine burda bulacak mı en yaşanılası günler beni? Söyle, söyleyin! İnanmıyorum artık gerçekten hiçbir şeye, sadece hayatıma! Ne mi bu? Yokoluş bu, acı bu! Sahipsiz varlığımın, bu kez “onursuz çırpınışı” bu!..

Didem

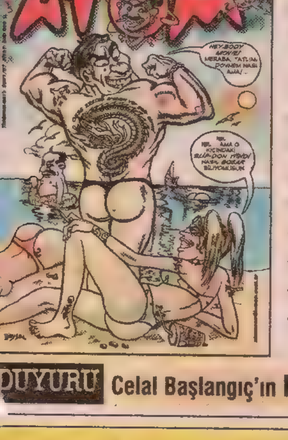
ATOM
HEY BODY MOVIE! MERABA. YATLIM DÖVMEM NASI AMA!...
AMA O KIÇINDAKİ SLİP-DON NASIL BOZAR BİLİYOR MUSUN

kan-ter içinde... YAZ SICA/IYLA EXTRA MÜCADELE!
Meyveli Gazoz de⊠il, ATOM!!!

* Bomba Yaz> Dizisi: Gençlerin Mezar>
* Vedat Özdemiro⊠lu (Mahflerin Dört ahç>s>)
* Bahad>r Boysal 2020
* Gökhan Dabak * Mem-Cofl
* Sanal Simge * Sibel Gökçe
* Horozo?
* Kemkem ve Bebelere balon

DUYURU Celal Başlangıç’ın **Korku Tapınağı** İletişim’den Çıktı

azıişleri Müdürü: Zafer Aknar **(zaferak@leman.com.tr)** **Tel:** 292 95 65 (4
at) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ●
ağıtım: Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

adan hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet**
ında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

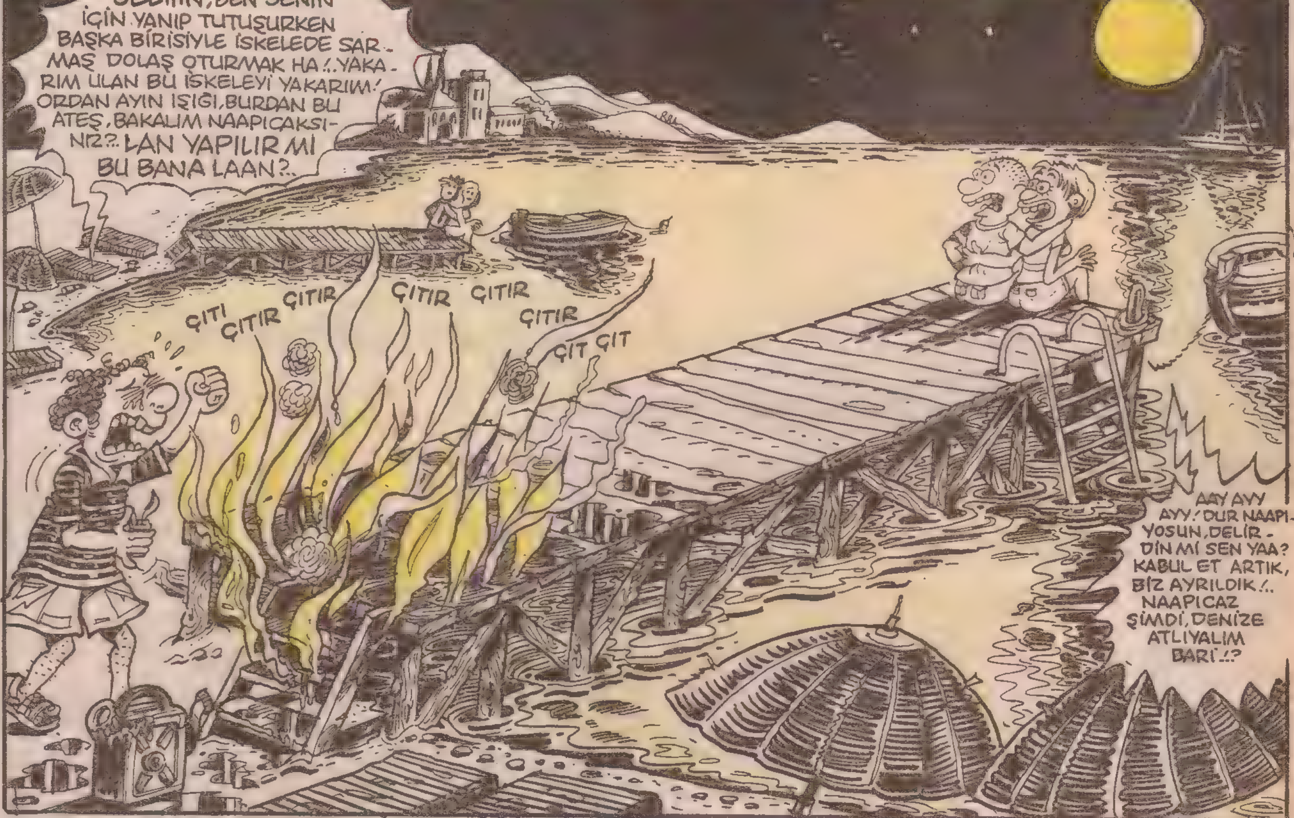
SELİİİN, BEN SENİN İÇİN YANIP TUTUŞURKEN BAŞKA BİRİSİYLE İSKELEDE SARMAŞ DOLAŞ OTURMAK HA!..YAKARIM ULAN BU İSKELEYİ YAKARIM! ORDAN AYIN IŞIĞI, BURDAN BU ATEŞ, BAKALIM NAAPICAKSINIZ?.. LAN YAPILIR MI BU BANA LAAN?..
ÇITI ÇITIR ÇITIR ÇITIR ÇITIR ÇITIR ÇIT ÇIT
AAY AYY AYY! DUR NAAPIYOSUN, DELİRDİN Mİ SEN YAA? KABUL ET ARTIK, BİZ AYRILDIK!.. NAAPICAZ ŞİMDİ, DENİZE ATLIYALIM BARİ!.?

DUMUR DETAYI

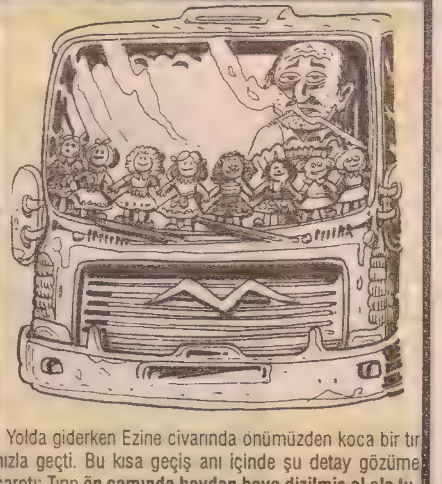

- Yolda giderken Ezine civarında önümüzden koca bir tır hızla geçti. Bu kısa geçiş anı içinde şu detay gözüme çarptı; Tırın **ön camında boydan boya dizilmiş el ele tutuşmuş bebekler...**

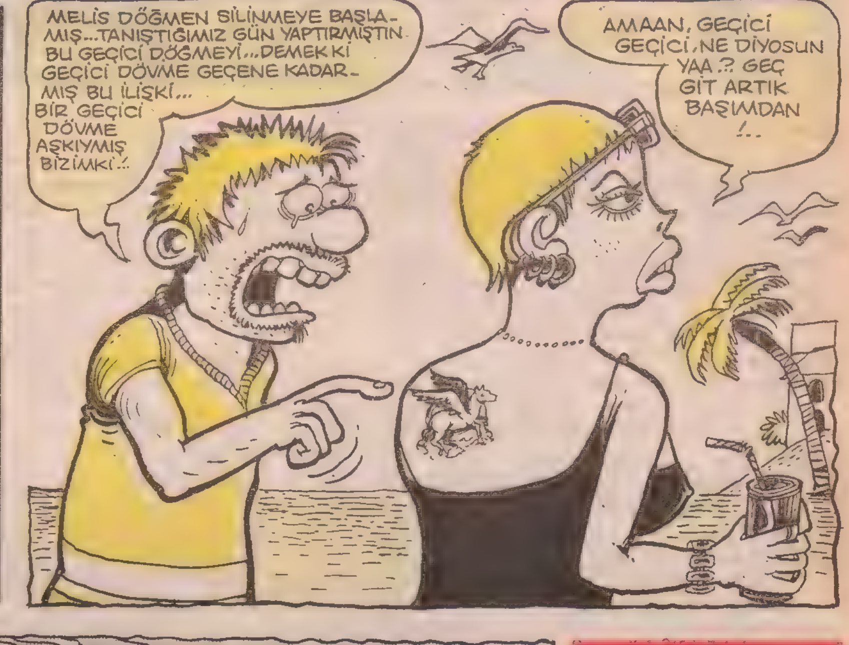
MELİS DÖĞMEN SİLİNMEYE BAŞLAMIŞ...TANIŞTIĞIMIZ GÜN YAPTIRMIŞTIN BU GEÇİCİ DÖĞMEYİ...DEMEK Kİ GEÇİCİ DÖVME GEÇENE KADARMIŞ BU İLİŞKİ... BİR GEÇİCİ DÖVME AŞKIYMIŞ BİZİMKİ.!.
AMAAN, GEÇİCİ GEÇİCİ, NE DİYOSUN YAA.?. GEÇ GİT ARTIK BAŞIMDAN !..

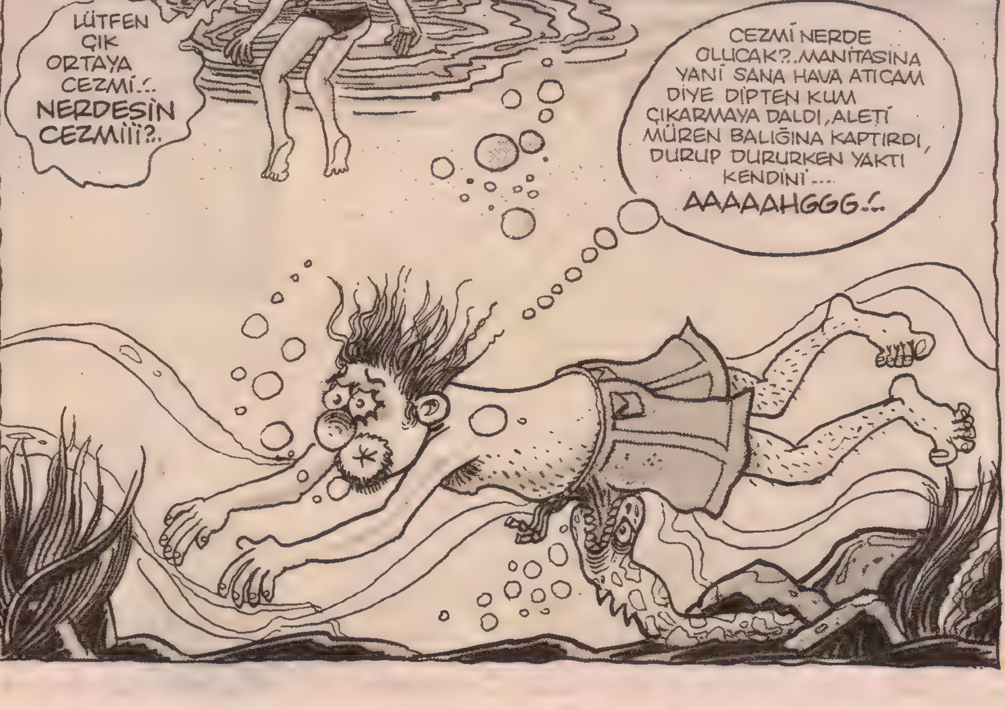
LÜTFEN ÇIK ORTAYA CEZMİ.!. NERDESİN CEZMİİİ?..
CEZMİ NERDE OLUCAK?..MANİTASINA YANİ SANA HAVA ATICAM DİYE DİPTEN KUM ÇIKARMAYA DALDI, ALETİ MÜREN BALIĞINA KAPTIRDI, DURUP DURURKEN YAKTI KENDİNİ... AAAAAHGGG.!.

TEZ

Herşeyi tarihlerle anlatan **Ajanda tipi** diyebileceğimiz bazı adamlar vardır. Bunlar sürekli birşeyler anlatırlar ama konuşurken çok tarih verdikleri için anlatımları tekdüze olur ve lezzetle dinlenmez. Mesela, her konunun başına Aralık 90, Temmuz 68, Ocak 91, 85’in Temmuz’unda gibi bir tarih koyarlar. Hep o yılın son iki rakamını söylerler nedense.. Dilekçe ya da bir günlük sayfası gibi konuyu daha en başından sınırlar ve belirlerler. Bir şekilde konunun başında sonunu getirirler ve dinleme heyecanını yok ederler. Ardından başka bir tarihle, başka bir konu aynı şekilde bir belirlemeyle heyecansız başlayacaktır. **Ajanda tipi** adamların 2001 yılından sonra geride kalan olayların son iki rakamını vererek nasıl tarihlendirme yapacakları da benim için özel bir merak konusudur. Mesela şöyle mi diyeceklerdir; **“Temmuz 03’te bir gün... ya da Ocak 04’te bizim hala oğlunun düğününde...”** Nasıl olacak acaba?..

ANTİ TEZ

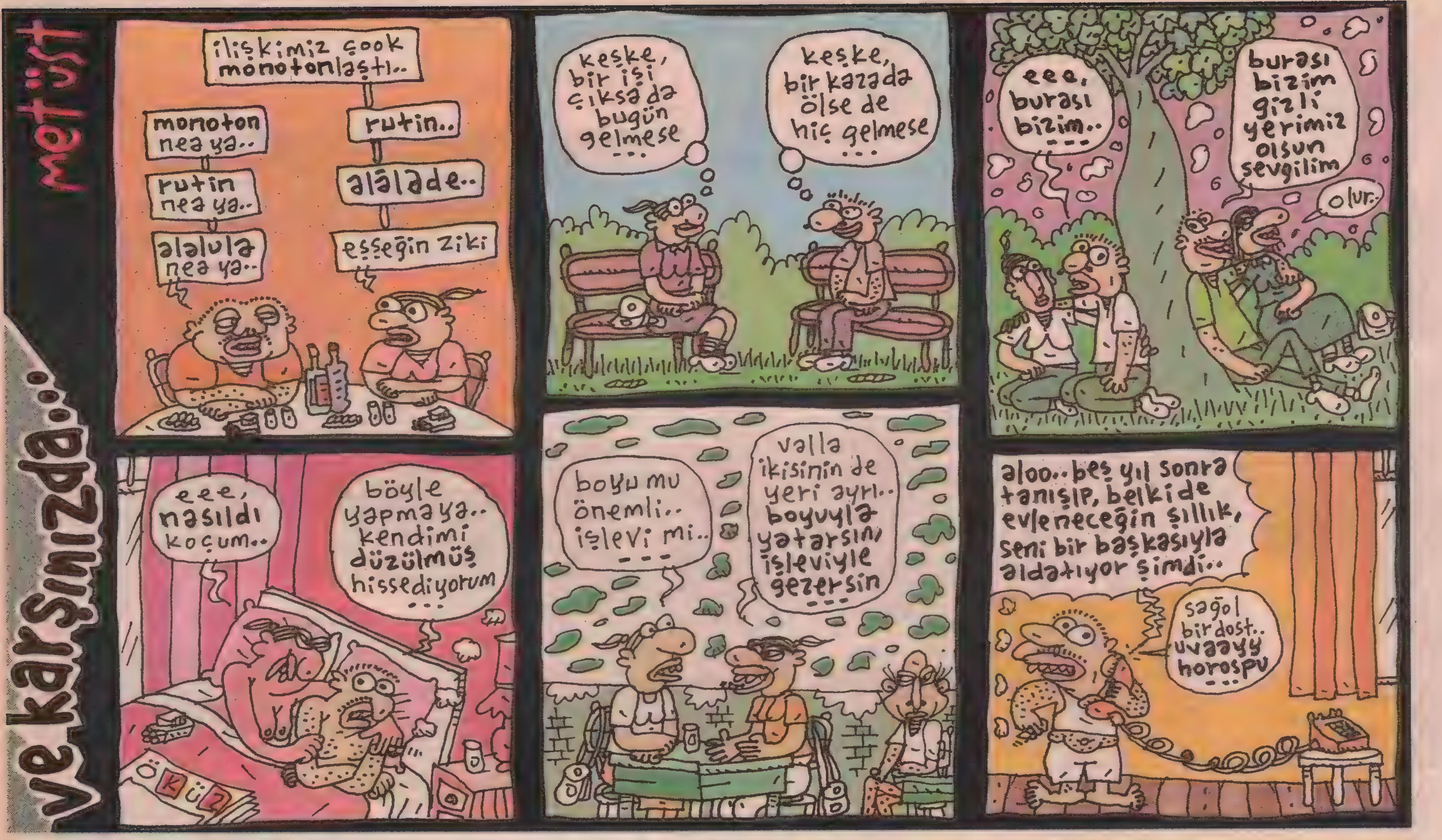
metüst
ve karşınızda...
ilişkimiz çook monotonlaştı..
monoton nea ya..
rutin..
rutin nea ya..
alâlade..
alalula nea ya..
eşşeğin ziki
keşke, bir işi çıksa da bugün gelmese...
keşke, bir kazada ölse de hiç gelmese...
eee, burası bizim..
burası bizim gizli yerimiz olsun sevgilim
olur.
eee, nasıldı koçum..
böyle yapma ya.. kendimi düzülmüş hissediyorum...
ÖKÜZ
boyu mu önemli.. işlevi mi.. ---
valla ikisinin de yeri ayrı.. boyuyla yatarsın, işleviyle gezersin ---
aloo.. beş yıl sonra tanışıp, belkide evleneceğin şıllık, seni bir başkasıyla aldatıyor şimdi..
sağol bir dost.. uvaayy horospu ---

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selâm... "Çok hızlı okuma yarışması" yapardık eskiden, ilkokulda felan.. Hatırlıyorum, İmren diye bi kız vardı, hep o birinci gelirdi. Çok hızlı, acayip nefis okuyodu!.. Ben de iddialı sayılırdım aslında bu konuda. Yani, okumam iyiydi, cümleleri güzel takip ediyodum, fakat soluum yetmiyodu. Burnumda kemik de olduundan heralde, nefesimi kontrol edemiyo, birinci paragrafın sonurda filan tıkanıyodum hemen!. "Hıfff!" diye bi soluk alıyo, sonra devam ediyodum, amma, bu da güzel bi hızlı okuma olmuyodu tabi!. Bu işin artistii, hiç teklemeden, tek bi cümleymiş gibi bi anda okumak koca yazıyı.. Televizyonda şey vardı, bi "Tekzip" ilânı... Mahkeme karaanıylan zorla okutulan, o kanalın aslında hiç okumak istemedii bişey!. Ordan aklıma geldi bu hızlı okuma meselesi.. Bi an önce bitsin de kurtulalım diye, çok hızlı okuyodu spiker tekzip metnini.. Okuyup, annama oranının ve kabiliyetinin düşük olduu bi ülkede, çok kişi hiç bi sig annamamıştır ama, ben inadına dikkatli dinnedim!. Hızlı okuma şeyine de alışkın olduum için, tane tane duydum hepsini. Belki de, yani annaşılmasın istiyolarsa, ağır ağır okuycaklar aslında!. Çünkü, bi şeytannık da var bizde; "anaa! ne diyo lan bu hızlı hızlı!" diye, kulak kabartıp, inadına da annayabilirler!. Aar aar olcak.. "Eee... diycek.. mmm, diycek.." Adam da sıkılıp, öbür kanala geçcek!. Gerçi, istedii kadar hızlı okusun, İmren'in eline su dökemez!. O kız acayipti; hatta bazen, yalan mı atıyo, sallıyo mu, cümleleri yutuyo da bizi mi kazıklıyo diye kıllanırdık ama, öyle diildi. Harbiden, bi tek harf bile atlamadan "bı dı bı dı bı dı!" makine gibi okurdu!.. Ve işin belki ilginç tarafı; sessiz sakin birisiydi, fazla konuşkan bi tip değildi okulda.

Konuşmak ve okumak; bunnar gerçekten önemli şeyler, boru diil!. Meselâ, otobüslerin güzergâh tabelâlarını okumak ilgimi çeker.. Elektronik olanları da çıktı ama, çoğunda halâ o eski levhâlardan var.. Taksim'e mi gidiyosun, Kadıköy'e mi? Bak! Yazıyosa orda, bin.. Güzel bi şey!. Buna, yaşamak için okumak denebilir.. Yaşamında risk almayı seviyosan, bi bomba kadar gergin olan şoförlerle de konuşabilirsin: "Usta, Beyazıt'tan geçiyo mu?" Aslında, iki seçeneği vardır. İki basit, kısa kelime. Geçiyo veya geçmiyo diycek sadece! Fekat yetinmesini bilmiyoz!. Güzel bi ses tonuyla "geçiyo" dersen, o samiimiyetle, bi tane daa sorabilir!. "Yaa, merâk ettim, şeyden geçiyo mu peki.." "Ordan geçiyosa eğer, bi benzinci var hani, tam onun önünden geçiyo mu?. İsmayil Abi'ye gidiyom da!" Bazen harbiden, konuşmak istemeyebilirsin. Laf lafı açabilir. O zaman okuycaksın!. Önündeki şeyle ilgileneceksin; dergiyle, cep telefonuyla felan!..

Minibüste bi kadın, ikili koltuu, sahiplenmiş; yanına o minik, aptal makyaj çantasını koymuştu; kimse oturmasın diye! İşte konuşmanın gerektii bi an. "Bayan, bu çanta sizin mi?", "Hanfendi, alır mısınız şunu; otur-cam!" Bunnardan birini söyleyebilirdim ama, ulan bana ne yaa!. Niye gereksiz yere cümle kuruyım ki!. Tuttum, o iğrenç, parlak şeyi, iteledim az kenara, o da hemen davrandı zaten, çekti çantasını; oturdum!. Boğazına kadar kısa bi etek giymişti, o yüzden yanına kimseyi istemiyo belki, yannışlıkla dokunurlar diye!.. Ya da, Diyarbakırlılar felan şöyledir diyen embesil gibi, ferah ferah, tek başına oturmak istiyo koltukta!. Ve karşı tepkisini, az sonra hemen cep telefonuna sarılarak verdi. Aradı bi yeri, o klâsik "geliyorum, şurdayım!" laflarından ederek, yannız ve basit biri olmadıını, çok önemli bi yere giden bi kişi olduunu gösterdi hesapta! Bu durumdakilerin en nefis kurtarıcısı, çağın harikası cep telefonnarı!..

Konuşmaların, bi tuhaf yanı da budur. İstemediin şeyleri duyarsın bazen, zorlan!.. Ben senin babanla konuşmanı, eve ne zaman dönceeni dinnemek zorunda diilim ki lan!. "Şarzım bitiyo" diyolar ya bi de, uyuz oluyorum! Şarzını sigiyim yaa! Bana ne, biterse bitsin!. Bu kadar sinirlenmemin sebebi; eskiden bilmiyodum, normal ev telefonundan cep telefonu aranınca, ücret yüksek oluyo. Fatura gelip de girince bana; cep telefonunu verenlere de, telefonun kendisine de uyuz oldum!.. Bu arada, benim de şarzım bitiyo gâlba; konuya nerden girdik, neye geldik! Bi son gayret toparlıyım şöyle.. Evet; konuşmak önemlidir!.. Konuşmaların en nefis biçimlerinden biri de tartışmalardır!.. Ama salakça bişey söylenirse, en zevkli yerinde biter tartışma!. bi keresinde, Pazar günü saat sabah dokuz, Çataa, Çotaa! GARRR! ulan, nooluyo? Tırmandım yukarı sordum. Anten dikiyolarmış! Güzel bi tartışma başlamak üzereydi; kendime güveniyodum!. "Bu saatte olur mu yaa! Saat kaç?" dedim giriş cümlesi olarak!. aynısını söyledi yaa!. "Saat kaç?" dedi! Yani, dokuz, erken diil ki demek istiyo!. Ama bu cümleyi kurmaya üşeniyo, o uyuz karşılıı veriyo!. "Bugün Pazar yaa! Dinnenme günü!" dedim, ikinci kozu öne sürüp. Bu sefer saçmalayamadı.. Sustu.. Bazen susmak, saçmalamaktan daa beter! Konuşursa, en azından bi açını yakalayabilirsin!. Ama susana konuşmak, insanlığa sığmaz! Bu ne ya?! Hemen iyi günner diliyorum...

Bir
UMUDA YOLCULUK
öyküsü

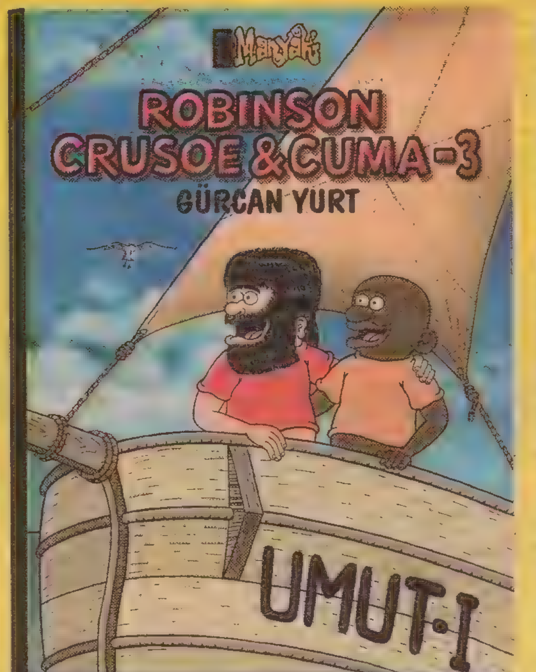

Robinson ve Juma'nin uçunci kitabini, goslerimde yaş, dudağimda gulümsemeyla okidim...
Emmanuel Tetteh "Ç.Rizespor"

Sezon soninda melmekatime donerkan uşakta okudim, şok şok beğandim, şok şok guldim... Muhteşam bir kitap olmiş...
Kennedy "Ankaragücü"

Antremanler sirasinda takim alkadaşlarim bana hep soriyorlardi, "durdik yerda niye guliyorsin?" diya... Surakli guliyordom, şünkü aklima hep onlar galiyordi...
Preko "Yımpaş Yozgatspor"

Ben en şok bu Juma'nin konişmasina hastayim abijim, şok komik konişiyor adem yaa...
Kona "Gençlerbirliği"

Şok kusel Tafarel, şok kusel!.. Sen da oki bu kitabi mutleka! Şok kusel!..
İ. Shorunmu "Beşiktaş"

Turkiya'da kalmayi, sirf onlari okuyabilmak işin istiyorim, şerafsizim...
Johnson "Fenerbahçe"

Turkiya'daki en neşali gunlarim onlari okimakla geşmiştir, onlari şok osliyorim...
Geremi
"Real Madrid"
(Eski Gençlerbirliği'li)

Turkiya'dan ayrildim ame onlarden kopamadim. Robinson ve Juma'nin posterlari hala evimin duvarinda duriyor...
JJ Okacha
"Paris St. German"
(Eski Fenerbahçeli)

Onlari okimak, discoya gitmektan dahe sevkliydi banim işin...
Pascal Nouma
"Beşiktaş"

Bu Robinson va ye, şok şerafsiz bir adammiş abijim, oni anladim ben bu kitapte...
Coulibaly
"Denizlispor"

ROBINSON CRUSOSE & CUMA-3
DEV POSTERİYLE BİRLİKTE
ÇIKTI
GAZETE BAYİLERİ VE KİTAPÇILARDA ISRARLA İSTEYİN!

(507)

28 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/30 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

YA YE, YA TERKET!

(Yazısı 3.sayfada)

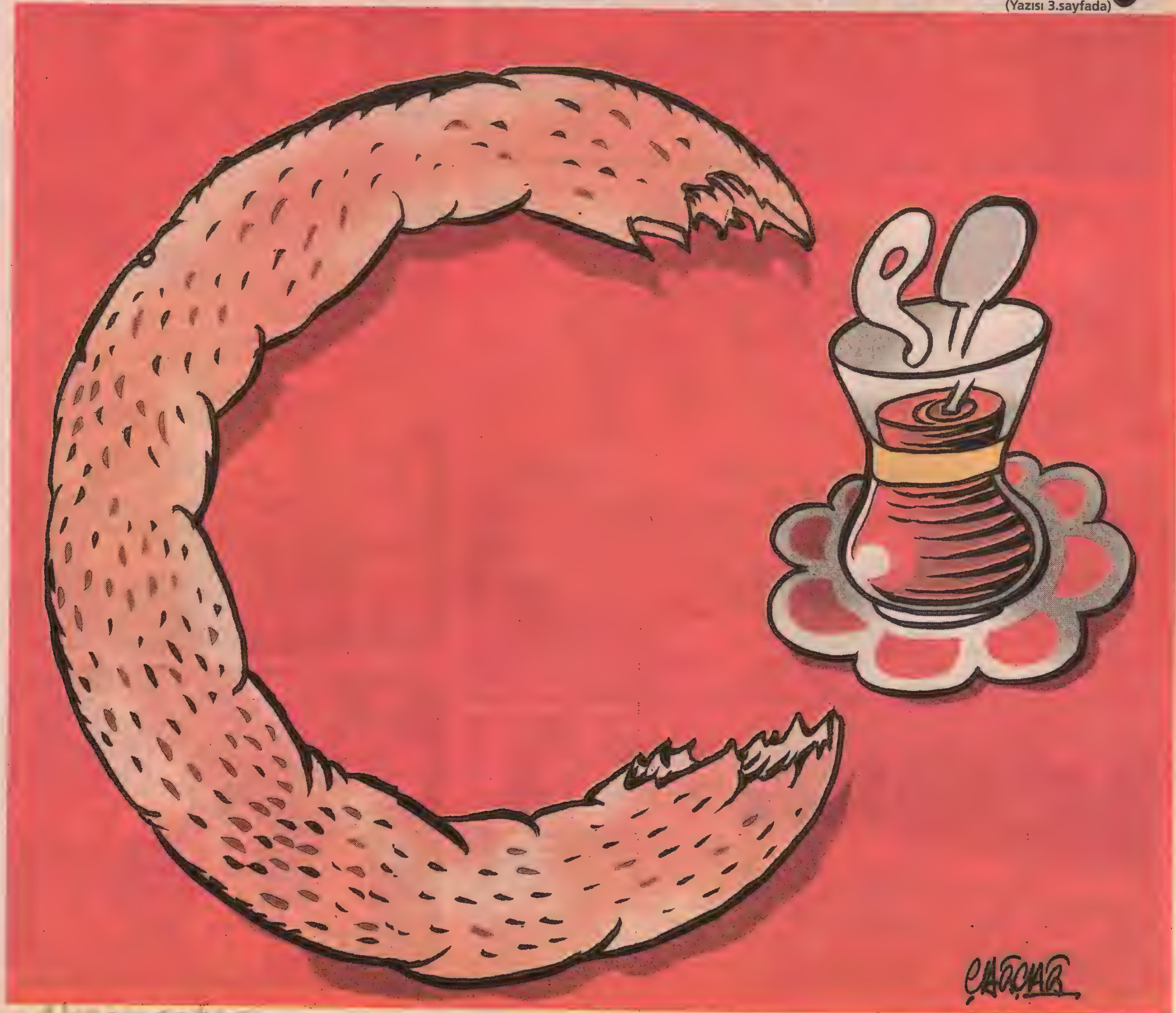

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

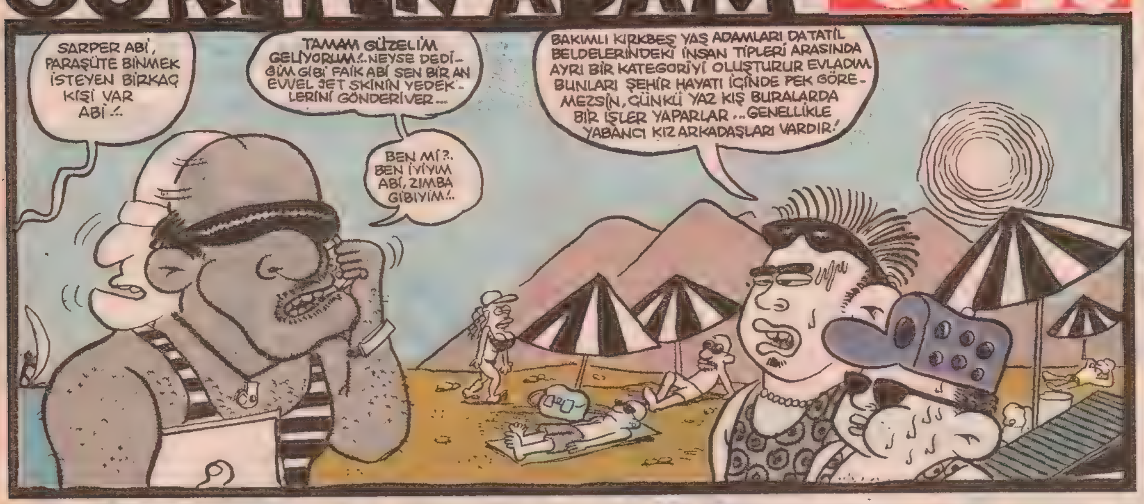
SARPER ABİ, PARAŞÜTE BİNMEK İSTEYEN BİRKAÇ KİŞİ VAR ABİ ...
TAMAM GÜZELİM GELİYORUM ... NEYSE DEDİĞİM GİBİ FAİK ABİ SEN BİR AN EVVEL JET SKİNİN YEDEKLERİNİ GÖNDERİVER ...
BEN Mİ?.. BEN İYİYİM ABİ, ZIMBA GİBİYİM ...
BAKIMLI KIRKBEŞ YAŞ ADAMLARI DA TATİL BELDELERİNDEKİ İNSAN TİPLERİ ARASINDA AYRI BİR KATEGORİYİ OLUŞTURUR EVLADIM BUNLARI ŞEHİR HAYATI İÇİNDE PEK GÖREMEZSİN, ÇÜNKÜ YAZ KIŞ BURALARDA BİR İŞLER YAPARLAR ... GENELLİKLE YABANCI KIZ ARKADAŞLARI VARDIR!

PANTOLON

METİN FİDAN

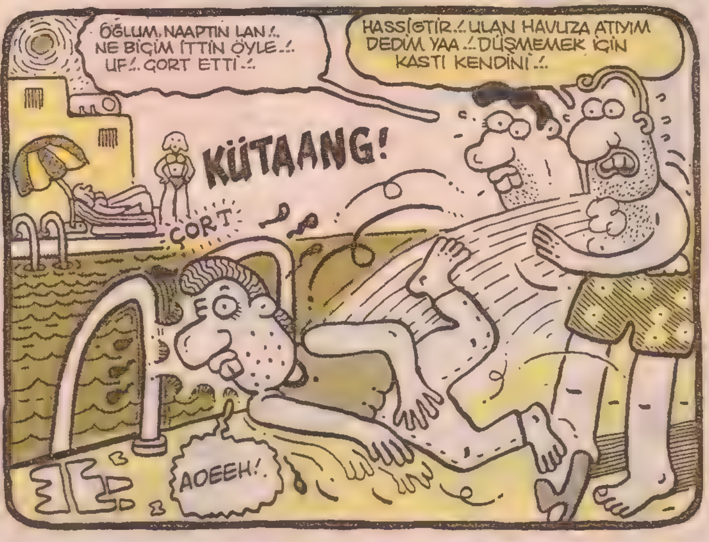
OĞLUM, NAAPTIN LAN ... NE BİÇİM İTTİN ÖYLE ... UF ... GORT ETTİ ...
HASSİGTİR ... ULAN HAVUZA ATIYIM DEDİM YAA ... DÜŞMEMEK İÇİN KASTI KENDİNİ ...
KÜTAANG!
GORT
AOEEH!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ!

Can Barslan

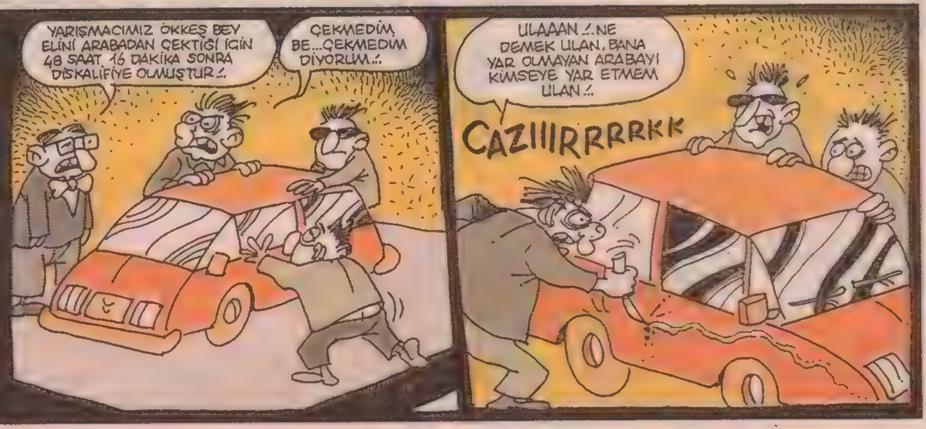
YARIŞMACIMIZ ÖKKEŞ BEY ELİNİ ARABADAN ÇEKTİĞİ İÇİN 48 SAAT 16 DAKİKA SONRA DİSKALİFİYE OLMUŞTUR ...
ÇEKMEDİM BE... ÇEKMEDİM DİYORUM ...
ULAAAN ... NE DEMEK ULAN, BANA YAR OLMAYAN ARABAYI KİMSEYE YAR ETMEM ULAN ...
CAZIIIRRRRKK

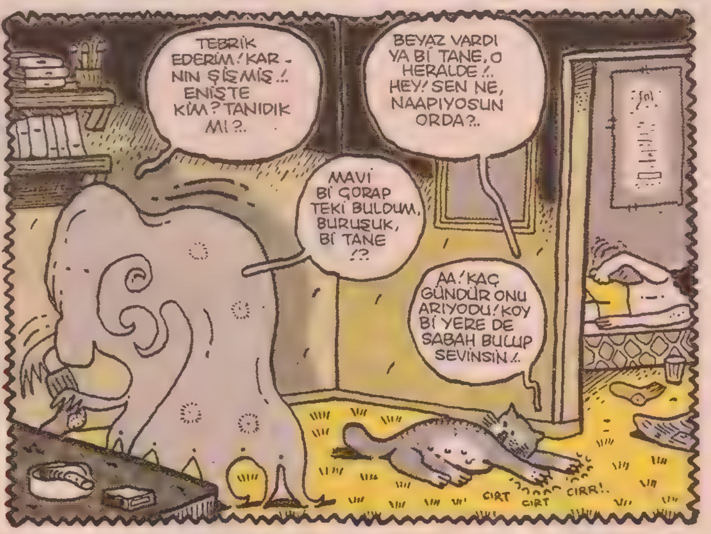
TEBRİK EDERİM! KARNIN ŞİŞMİŞ ... ENİŞTE KİM? TANIDIK MI?..
BEYAZ VARDI YA Bİ TANE, O HERALDE ... HEY! SEN NE, NAAPIYOSUN ORDA?..
MAVİ Bİ ÇORAP TEKİ BULDUM, BURUŞUK, Bİ TANE !?
AA! KAÇ GÜNDÜR ONU ARIYODU! KOY Bİ YERE DE SABAH BULUP SEVİNSİN ...
CIRT
CIRT
CIRR!..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

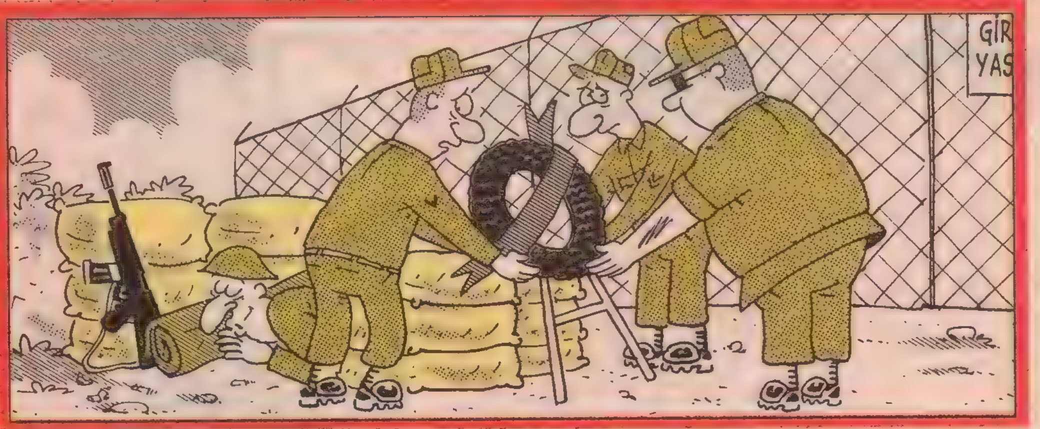

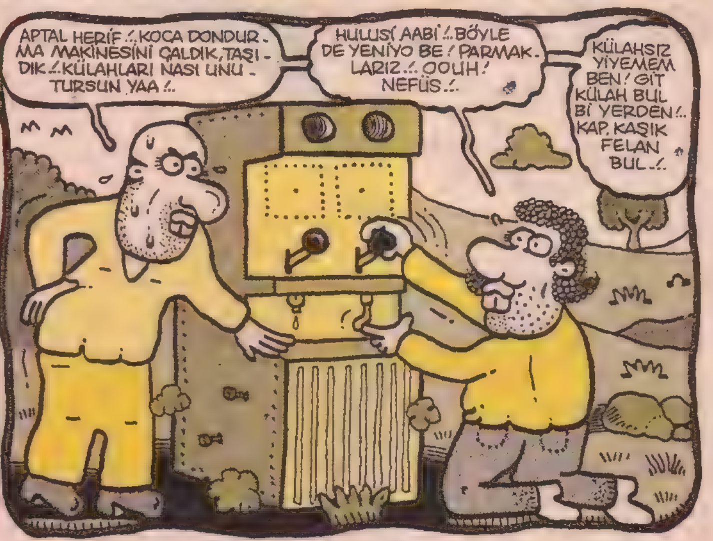
APTAL HERİF ... KOCA DONDURMA MAKİNESİNİ ÇALDIK, TAŞIDIK ... KÜLAHLARI NASI UNUTURSUN YAA ...
HULUSİ AABİ ... BÖYLE DE YENİYO BE! PARMAKLARIZ ... OOUH! NEFÜS ...
KÜLAHSIZ YİYEMEM BEN! GİT KÜLAH BUL Bİ YERDEN ... KAP, KAŞIK FELAN BUL ...

ERDENER ABİ

K. ERTEM

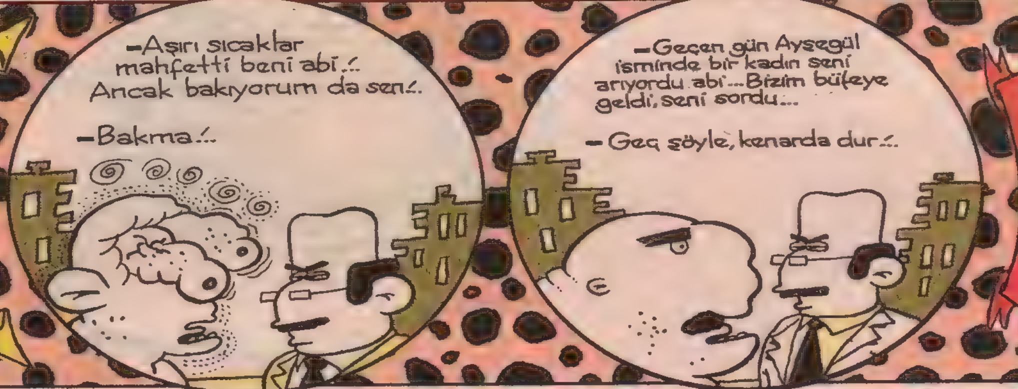
–Aşırı sıcaklar mahfetti beni abi ... Ancak bakıyorum da sen ...
–Bakma ...
–Geçen gün Ayşegül isminde bir kadın seni arıyordu abi... Bizim büfeye geldi, seni sordu...
–Geç şöyle, kenarda dur ...

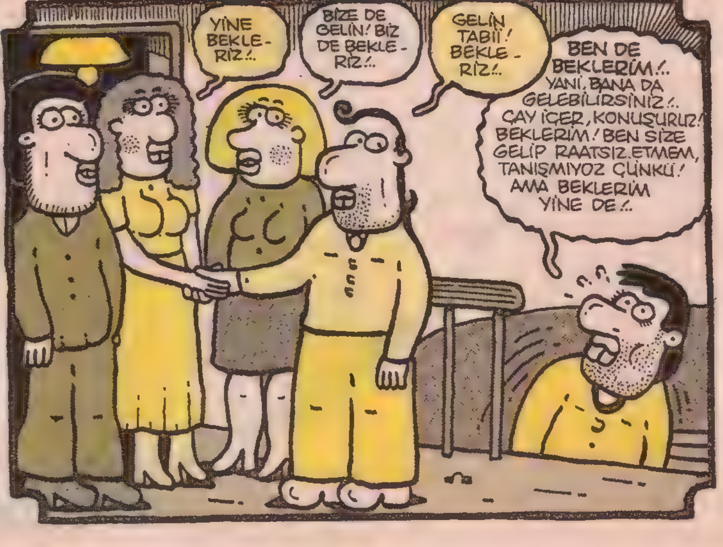
YİNE BEKLERİZ ...
BİZE DE GELİN! BİZ DE BEKLERİZ ...
GELİN TABİİ! BEKLERİZ ...
BEN DE BEKLERİM ... YANİ, BANA DA GELEBİLİRSİNİZ ... ÇAY İÇER, KONUŞURUZ! BEKLERİM! BEN SİZE GELİP RAATSIZ ETMEM, TANIŞMIYOZ ÇÜNKÜ! AMA BEKLERİM YİNE DE ...

DUMUR DETAYI

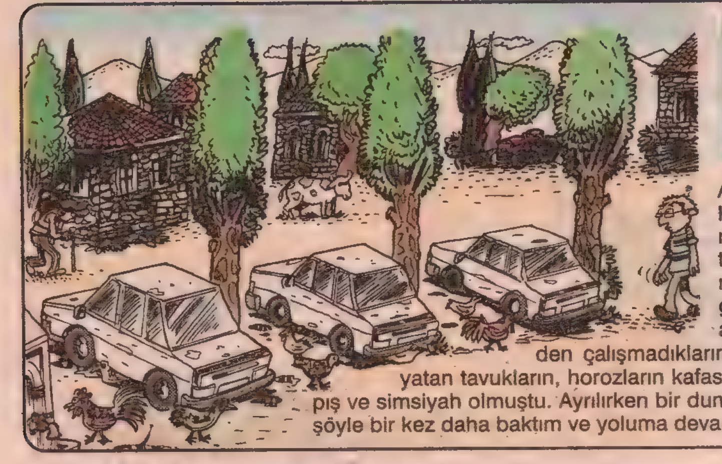

Assos yakınlarında güzel, şirin bir köy var. Köyün meydanında **üç tane** kavak ağacının arasında çalışıp çalışmadıkları ilk bakışta belli olmayan **üç tane** aynı renk, aynı model beyaz Reno duruyor. Daha sonra günlerce her geliş geçişimde aynı yerde, aynı şekilde sabit durduklarını gördüğümden çalışmadıklarına kanaat getirdim. Zira Renoların altında yatan tavukların, horozların kafası şanzıman yağından, hidrolikten yapış yapış ve simsiyah olmuştu. Ayrılırken bir dumur seyyahı gözüyle **"Üç Renolar köyü"**ne şöyle bir kez daha baktım ve yoluma devam ettim. Bu detayı da dilden dile anlattım...

LeMan

Emdikleri kan yetmedi bir de kan döktüler. G-8'in Cenova 'daki toplantısını protesto eden göstericilere ateş açıldı. Bir kişi yaşamını yitirdi, yüzlerce insan yaralandı.Binlerce kişi tutuklandı.

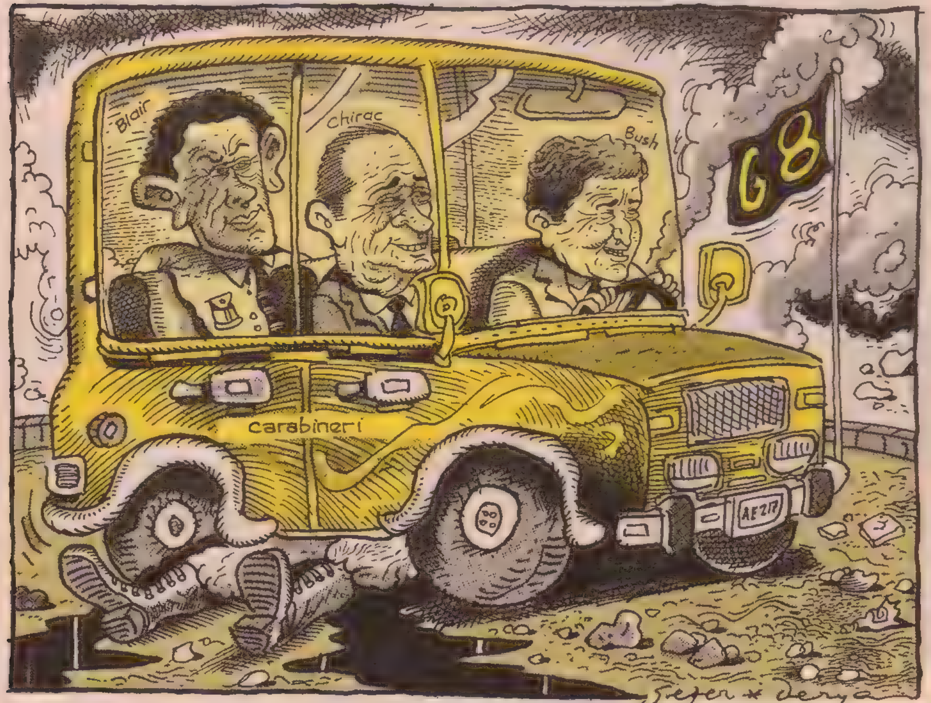
Blair
Chirac
Bush
G8
carabinieri
AE 217
Sefer + Derya

LEMAN yazar,çizer kadrosuna yeni katılan KÜHEYLANKERİM sizlerle!

Avrupa Birliği'nin,Türkiye'ye deprem ve kentlerin alt yapıları için ayırdığı 784 MİLYON Dolar proje verilmediği için tekrar AB kasasına döndü.

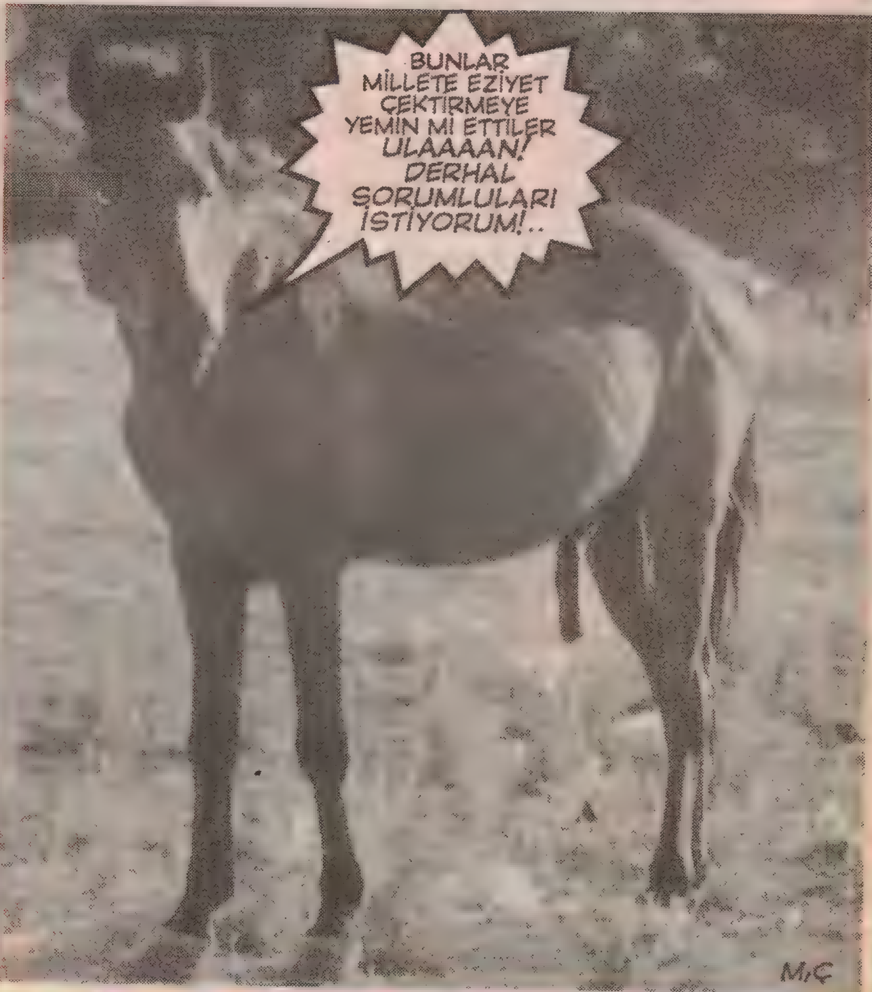
BUNLAR MİLLETE EZİYET ÇEKTIRMEYE YEMİN MI ETTİLER ULAAAAN! DERHAL SORUMLULARI İSTİYORUM!..
MıÇ

Bayrampaşa cezaevindeki hayata dönüş operasyonunda kurşun ve bombayla yaralanan Songül İnce isimli tutuklunun, 6 milyar tutan ameliyat masrafı ailesinden istendi. Yoksul aile bu masrafı karşılayamazsa İnce'nin kolu kesilecek....

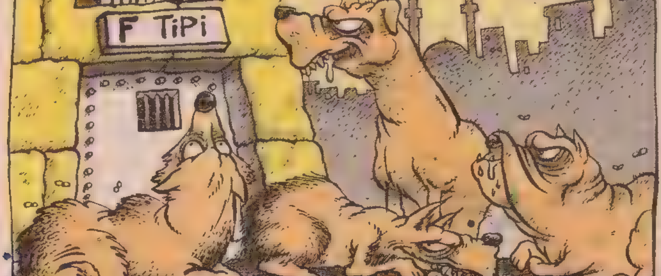
F TİPİ
SEFER+YİĞİT

12 Eylün cuntasının emniyet genel müdürü Fahri Görgülü, Dündar Kılıç'ın hayatını anlatan kitapla Ankara Sıkıyönetim komutanı Recep Ergun'u işkenceci başı olarak tanımladı. Görgülü; "Merhum Recep Ergun'un kontrolündeki Mamak'ta çıldıranlar olmuştur, crayı görüp de zulüm görmeyen, yaşamayan olmamıştır, ölenler olmuştur" dedi.

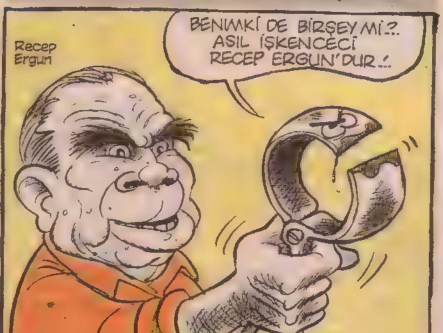
Recep Ergun
BENİMKİ DE BİRŞEY Mİ?! ASIL İŞKENCECİ RECEP ERGUN'DUR.!.
SEFER+SALİH

G-8 ZİRVESİ
g.t-8 zenginleri

ECEVİT
asosyal patlama

HADİ YA ULUYANENGİN
lailamanyak

KEMAL DERVİŞ
boğazdan manzara öyle mi gözüküyor... bak bu köşeden nassı gözüküyor.

İSMAİL TÜRÜT
bahçeli'ye yalaklanan fantezi arabesk faşo

Amerikalı şovmen Jay Leno'dan sonra Frankfurter Allgemeine gazetesi Türkiye'de Yeniden Bekaret Kontrolleri' başlığıyla verdiği haberde Bakan Durmuş'un icraatlarıyla Türkiye sınırlarını aşan bir üne kavuştuğunu belirtti. Hukukçu Jutta Herrmanne "Durmuş'un bu önerisi en korkunç şekliyle ortaçağa dönüşün bir adımıdır" dedi.

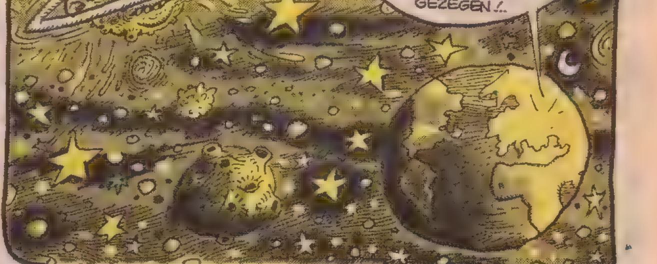
BU OSMAN DURMUŞ VAR YA ABİ, ÜNÜ TÜRKİYE SINIRLARI AŞMAK ŞÖYLE DURSUN, BAMBAŞKA Bİ GEZEGEN ABİ... NE İDÜĞÜ BELİRSİZ, BAŞIBOZUK BİR GEZEGEN!.
Derya Saygın

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

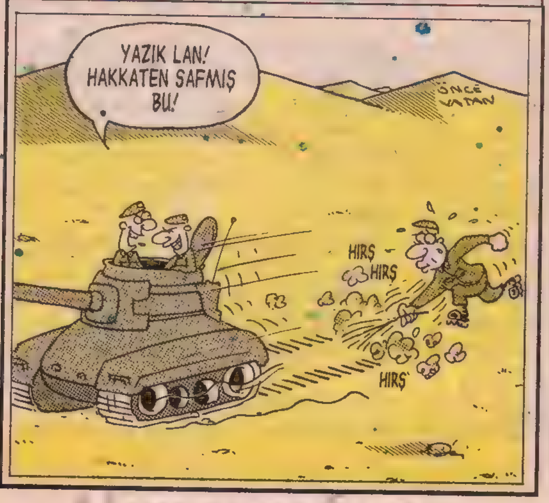
YAZIK LAN! HAKKATEN SAFMIŞ BU!
ÖNCE VATAN
HIRŞ
HIRŞ
HIRŞ

KAPAK

SOSYAL PATLAMA GELİR DAĞILIMI ADALETSİZLİGİ DERKEN KRİZLE BERABER HALKIMIZ AÇLIKTAN, YOKSULLUKTAN KIRILIYOR..

LeMan
YA YE, YA TERKET!

Zaten çok bozuk olan gelir dağılımı adaletsizliği krizle beraber katmerlenerek halkımızı perişan ediyor... Krizden önce de zaten bu insanlar nasıl yaşıyor, sorusunu sorduracak kadar bozuk olan yoksulluk manzaraları Leman'da 1000 lerce karikatüre, kapağa, yazıya konu olmuştu.: Bugün bu görüntüler MGK gündemine girecek, New-York Times' taki makalelere konu olacak, Ecevit'e altını çizerek ve korkuyla açıklamalar yaptıracak bütün bunları oldum bittim medyanın ideoloji üreten düşünce bezirganlarına bile sirayet ediyor.. Araştırmalar gelir dağılımı bozukluğunun ve halkımızın yoksullaşma sınırının ne kadar vahim boyutlara geldiğini bütün çıplaklığıyla gösteriyor. Milliyet'in haberine göre Türkiye'nin kentlerinde yaşayan 7,3 milyon kişi açlık sınırı altında yaşıyor ve karnını doyuramıyor. Kırsal bölgelerde gelin daha düşük olduğundan bu sayı 35 milyonu geçiyor. Üst gelir grubu ile alt grup arasındaki fark 66 katı geçiyor. Geriye bir tek soru kalıyor. Türkiye'de sosyal patlama niçin olmuyor. Şimdiye kadar niçin olmadı.. Olursa ne zaman, nasıl olacak... Neyi, kimleri önüne katıp götürecek.. Onu da biz düşünmeyelim, ülkemizi bu hale getirenler düşünsün.. İnce ince, kara kara, derin derin derin...

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Sema Pişkinsüt'ün dokunulmazlığının kaldırılması için fezleke hazırladı. TBMM İnsan Hakları Komisyonu başkanıyken işkence gördüğünü söyleyen mahkumların isimlerini söylemeyen Pişkinsüt, işkencecilerle işbirliği yaptığı gerekçesiyle dokunulmazlığının kaldırılması istendi. İlk kez bir milletvekili kendisine verilen görevi yerine getirdiği için suçlanıyor.

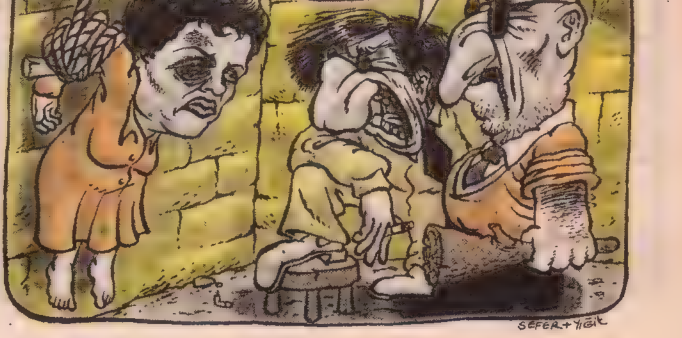
SUSMAKLA İŞKENCECİLERE YARDIM EDİYORSUN...VER BAKALIM ŞU İSİMLERİ BANA HADİ!.
SEFER+YİĞİT

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

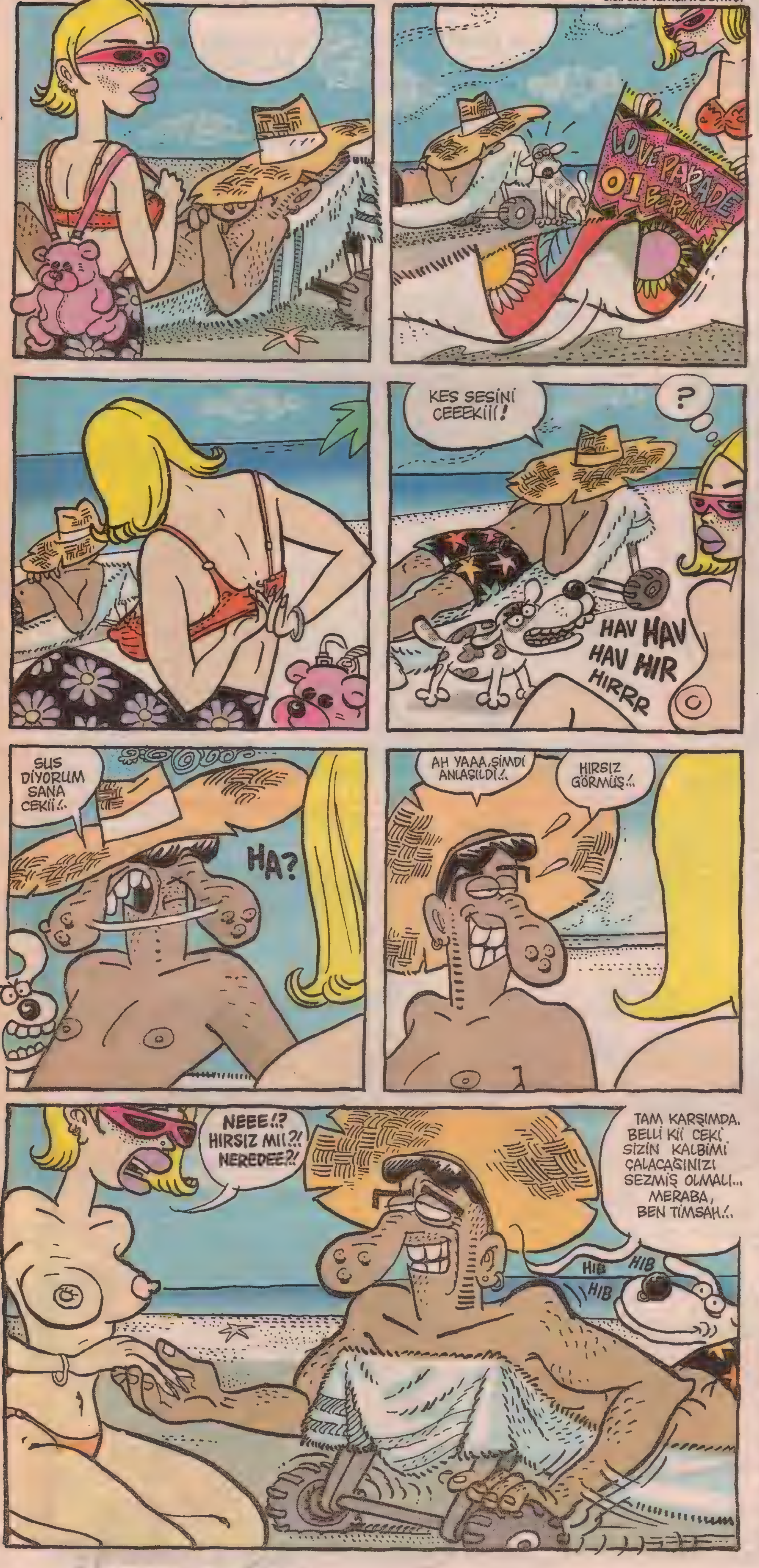
LOVE PARADE
01 BERLIN
KES SESİNİ CEEEKİİİ!
?
HAV HAV HAV HIR HIRRR
SUS DİYORUM SANA CEKİİ!..
HA?
AH YAAA, ŞİMDİ ANLAŞILDI!..
HIRSIZ GÖRMÜŞ!..
NEEE!? HIRSIZ MII?!! NEREDEE?!
TAM KARŞIMDA. BELLİ Kİİ CEKİ SİZİN KALBİMİ ÇALACAĞINIZI SEZMİŞ OLMALI... MERABA, BEN TİMSAH!..
HIB
HIB
HIB

ah! şu politikacılar, görevlerini bir yapsa!

Açık Büfe

met üst

her kesimden insanın zaman zaman sitem dolu bir serzenişidir bu: 'ah! politikacılar görevlerini bir yapsa' cümlesi

yani, dürüst insan olsalar, memleketlerini, milletlerini düşünseler, tüm sorunları çözseler, akıllı-uslu dursalar, kavga çıkarmasalar.. vesaire.. vesaire

siz hiç gidişattan halk kadar mağdur olmuş bir politikacıya rastladınız mı?.. onlar ancak yolsuzlukları, yeme-yutmayı artık eşşeğin dötüne su kaçırma mertebesine ulaştırdıklarında mağdur olabilirler.. bu da zaten artık '**oha**'lık bir durumdur

bu sistem içinde, bu memlekette asla dürüst ve namuslu politikacı barınamaz! çünkü bu, insan malzememize aykırı.. dürüst ve namuslu politikacı bu sistemde yükselemez, kendisine bir yer edinemez.. kısa vadede fıtık ve bağımsız(!) olur

bu memlekette politikacının en temel sermayesi **'palavra'** ve **'yalan'**dır.. halkının yüzde 88'i **'köyşehirli'** olan bir memlekette de politikaya soyunan biri illâki palavra atmaya ve yalan söylemeye mecburdur

oysa sorunları çözmek için ille de hükümette iktidar olmak gerekmez, **hayatta iktidar** olmak yeter.. ancak hayatta iktidar olan şeyler çeşitli zaaf ve hurafeler topluluğu olduğu için iktidara oynayanlar da habire hayatın bu aciz yanlarına vurarak yükseliyorlar

mesela bir taraftar, tuttuğu takım bir kere bile küme düşse, o takımın futbolcularını, yönetimini, sahasını, kulüp binalarını yerle bir eder.. ancak bir seçmen, oy verdiği parti üç kere arka arkaya kapatıldığı halde ne o partiye, ne o parti yöneticilerine, ne de o partileri kapatanlara zerrece ses çıkarmıyor, aksine daha bir antin-kuntin bir dayanışma içine giriyor, bu mantığı anlamak mümkün değil.. bu ne yaman çelişki muhterem.. **demek ki bu ülkede taraftar olmak, seçmen olmaktan daha samimi ve sahici bir durum**

politika yapmak, politikacı olmak çok masraflı bir iş... o kadar para nereden, nasıl çıkarılacak sonra, yolsuzluk ve partizanlık yapılmazsa.. bir politikacı ömrü kadar boşa geçmiş başka bir ömür olabilir mi.. (off ne bunlar yaa.. on üç yaşından beri bunları yazıyorum, keşke yalnız çorumlular'a yazar olsaydım)

politikacı aslında olmadığı bir şeyleri pazarlar.. tereciye tere satar.. her nedense ve her nasılsa durup dururken herkesten daha milliyetçi, herkesten daha dindar, herkesten daha özgürlükçü, herkesten daha bizim cebimizi ve geleceğimizi düşünen birisi olup çıkar.. durup dururken, babamız, bacımız, aileden bişeyimiz olur.. yani bize bizi pazarlayarak, bizim zaaflarımızdan yararlanarak her şeyi kendine yontar

diyelim **fatih terim**, hiçbir başarılı geçmişi olmadan gelseydi ve size; **'ben milan'a antrenör olucam, afedersiniz acayip de yenilikçi laik sol bir milliyetçi muhafazakarım' deseydi, bir yerinizle gülmez miydiniz?..** gülerdiniz.. eee, bu politikacılar o beceriksiz ve karanlık geçmişleriyle ülkenin iktidarına talip olduklarında niye bir yerinizle gülmüyorsunuz da o mübarek bir yerinizi hemen onlara dönüyorsunuz be muhterem.. hem bizde politikacılar, en fazla amigo olabiliyorlar, teknik direktör olamıyorlar

yahu, memleketin motoru su kaynatmış, su.. memleketin iktidarına talip olan politikacı diyor ki; **'ben çözerim'**, **'nasıl çözersin muhterem abim, motordan anlar mısın'** diyorsunuz, **'hayır'** diyor **'motordan anlamam ama ben müthiş yenilikçi laik sol bir milliyetçi muhafazakarım'**, afferin sana aabicim, al o zaman bütün oyları, çık tepemize, biraz da sen düdükle bizi.. yahu motorun dini, imanı, milliyeti, sağı-solu, kökeni, muhafazakârı olur mu kardeşim.. bizde olur.. çünkü o motor mutlaka dindardır, milliyetçidir, sağcıdır, solcudur, etniktir, muhafazakârdır, yenilikçidir, carttır, curttur.. ya arkadaşlar, ya kardeşlerim, ya nihat; motor bu yahu, motor, motooor, alooo.. yahu makina, yahu alet, yahu bir çeşit mekanizma, yahu maden yığını ya.. önce motordan anla, motoru düzeltmeye talip ol, motoru düzelt, sonra ne olursan ol, bize ne be kardeşim.. olmaaz.. niye.. öyle olursa kimse oy vermez çünkü.. o zaman al bir eline hamaseti, al öteki eline de zavallı yurdum insanının zaaflarını, acizliğini, cahilliğini midesine midesine çalış.. bu mudur delikanlılık.. bize teknokrat hükümet değil, psikopat hükümetler lazım!..

sağcılığın ve köylülüğün özellikle yüceltildiği bir ülke burası.. gelişmiş ülkelerde **'ben sağcıyım'** diyene acıyarak bakıyorlar.. bu ülkede sağın alternatifi yine sağ.. olacak şey mi... dünyada dinci partiler bile isimlerinin başlarına **'demokrat'** ibaresi koyuyorlar artık.. köylülük bir tercih değil, zorunluluk, yoksulluk-yoksunluk bu ülkede arkadaşlar.. ya arkadaşlar anlatabiliyor muyum.. (ya ikide bir 'arkadaşlar' diyorum ama üstünüze alınmayın arkadaşlar, lafın gelişi öyle demek gerekiyor yani)

kendi iyiliğini, hayatını, geleceğini düşünmeyen insanları düşünen ve onların bu hallerine üzülmenin mantığı nedir peki.. bu da bizim halimiz işte.. demokrasi; kültürlü, donanımlı, algı ve beğeni eşiği yüksek, tercih yapabilecek insanların oynadığı bir oyun.. bu ülke insanlarının eti, budu, algı ve beğeni düzeyi ne ki, demokrasisi de o olsun.. ne ka ekmek o ka köfte, sittin sene bitmez bu çile.. offf

sonuç olarak aslında şöyle sitemli bir serzenişte bulunmakla başlayacak belki de her şey: **"ah! bu halk, bir halk olduğunu öğrense ve ah! bir görevlerini yapsa"**

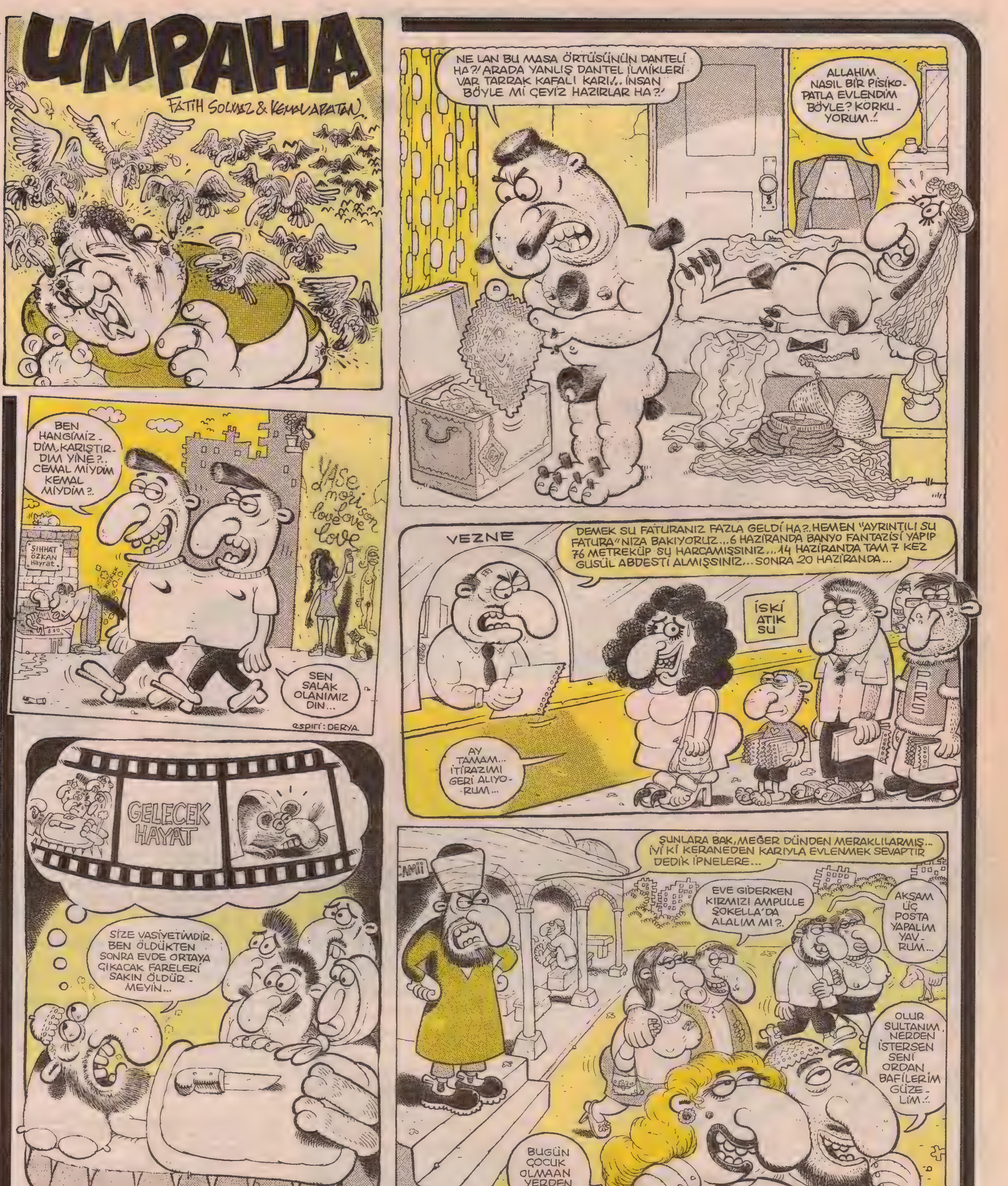
UMPAHA
FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN
BEN HANGİMİZDİM, KARIŞTIRDIM YİNE?.. CEMAL MİYDİM KEMAL MİYDİM?..
SIHHAT ÖZKAN Hayrat
YASE mori son love love love
SEN SALAK OLANIMIZDIN...
espiri: DERYA.
GELECEK HAYAT
SİZE VASİYETİMDİR. BEN ÖLDÜKTEN SONRA EVDE ORTAYA ÇIKACAK FARELERİ SAKIN ÖLDÜRMEYİN...
NE LAN BU MASA ÖRTÜSÜNÜN DANTELİ HA?! ARADA YANLIŞ DANTEL İLMİKLERİ VAR TARRAK KAFALI KARI!.. İNSAN BÖYLE Mİ ÇEYİZ HAZIRLAR HA?!
ALLAHIM NASIL BİR PİSİKOPATLA EVLENDİM BÖYLE? KORKUYORUM.!.
VEZNE
DEMEK SU FATURANIZ FAZLA GELDİ HA?.. HEMEN "AYRINTILI SU FATURA"NIZA BAKIYORUZ... 6 HAZİRANDA BANYO FANTAZİSİ YAPIP 76 METREKÜP SU HARCAMIŞSINIZ... 14 HAZİRANDA TAM 7 KEZ GUSÜL ABDESTİ ALMIŞSINIZ... SONRA 20 HAZİRANDA...
İSKİ ATIK SU
AY TAMAM... İTİRAZIMI GERİ ALIYORUM...
CAMİİ
ŞUNLARA BAK, MEĞER DÜNDEN MERAKLILARMIŞ... İYİ Kİ KERANEDEN KARIYLA EVLENMEK SEVAPTIR DEDİK İPNELERE...
EVE GİDERKEN KIRMIZI AMPULLE ŞOKELLA'DA ALALIM MI?..
AKŞAM ÜÇ POSTA YAPALIM YAVRUM...
OLUR SULTANIM, NERDEN İSTERSEN SENİ ORDAN BAFİLERİM GÜZELİM.!.
BUGÜN ÇOCUK OLMAAN YERDEN YAPALIM.!.

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

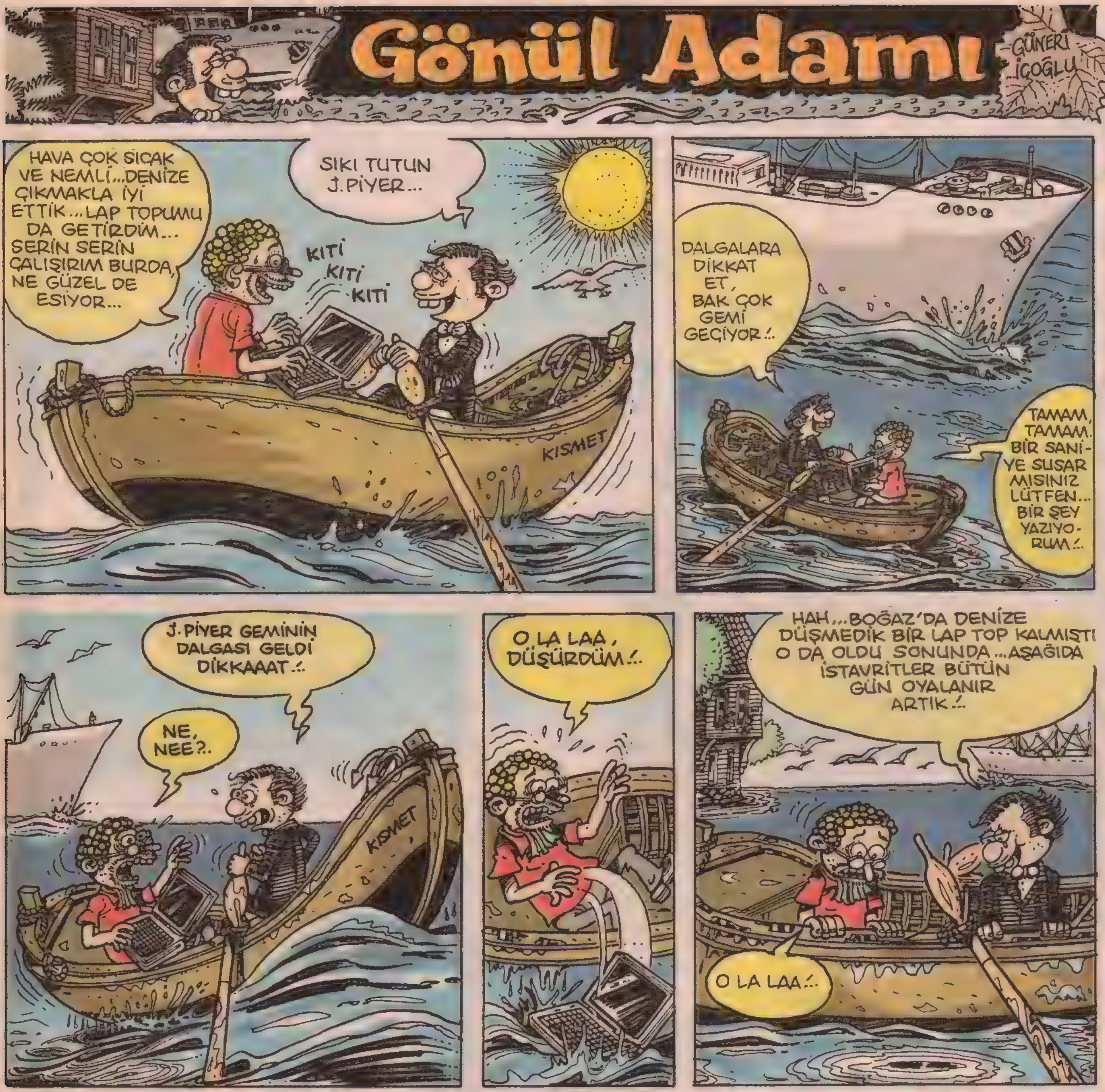
HAVA ÇOK SICAK VE NEMLİ...DENİZE ÇIKMAKLA İYİ ETTİK...LAP TOPUMU DA GETİRDİM... SERİN SERİN ÇALIŞIRIM BURDA, NE GÜZEL DE ESİYOR...
SIKI TUTUN J.PİYER...
KITİ KITİ KITİ
KISMET
DALGALARA DİKKAT ET, BAK ÇOK GEMİ GEÇİYOR!..
TAMAM, TAMAM. BİR SANİYE SUSAR MISINIZ LÜTFEN... BİR ŞEY YAZIYORUM!..
J.PİYER GEMİNİN DALGASI GELDİ DİKKAAAT!..
NE, NEE?..
KISMET
O LA LAA, DÜŞÜRDÜM!..
HAH...BOĞAZ'DA DENİZE DÜŞMEDİK BİR LAP TOP KALMIŞTI O DA OLDU SONUNDA...AŞAĞIDA İSTAVRİTLER BÜTÜN GÜN OYALANIR ARTIK!..
O LA LAA!..

Gökhan Dabak DELİ CEVAT

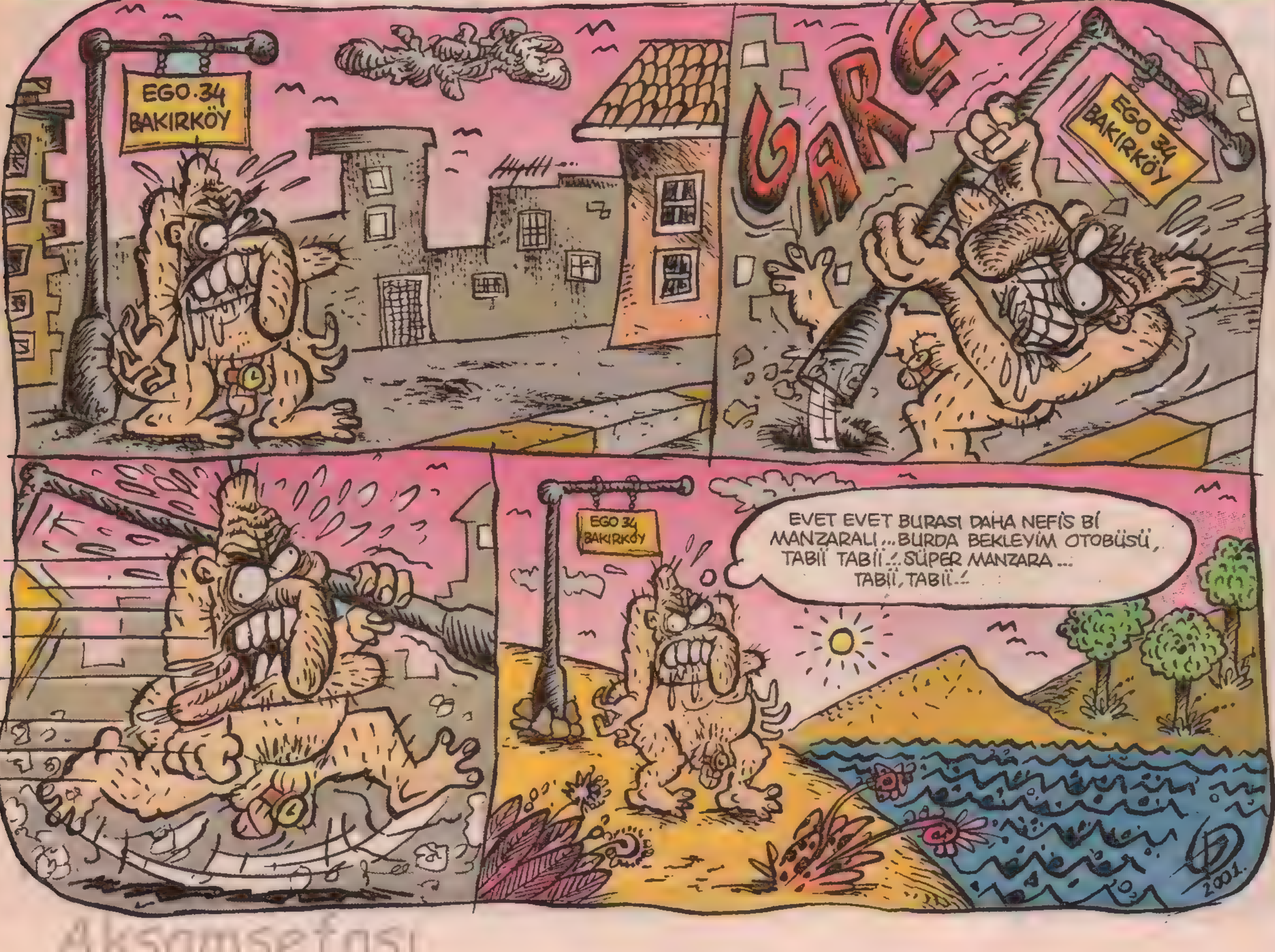
EGO 34 BAKIRKÖY
GARÇ
EGO 34 BAKIRKÖY
EGO 34 BAKIRKÖY
EVET EVET BURASI DAHA NEFİS Bİ MANZARALI...BURDA BEKLEYİM OTOBÜSÜ, TABİİ TABİİ!..SÜPER MANZARA... TABİİ, TABİİ!..
2001

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

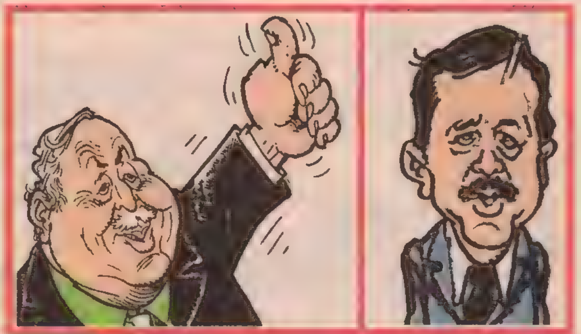

Necmettin Erbakan - Tayyip Erdoğan

1 Erbakan, altına gönül vermiş bir kişiydi...

Erdoğan, daha ziyade dolara yönelecek!..

2 Erbakan, sakallı korumalarının ibrikten döktüğü suyla abdest alırdı...

Erdoğan, top sakallı korumalarının vereceği kolonyalı mendillerle abdest alacak!..

3 Erbakan "Hoca" diye anılırdı...

Erdoğan "Hafız" diye anılacak!..

4 Erbakan "Tatlı mı geleceğiz, kanlı mı geleceğiz" diye sorardı...

Erdoğan "Tatlı mı geleceğiz, delikanlı mı geleceğiz" diye soracak!..

5 Erbakan, hükümeti eleştirmek için 'kadayıf' benzetmesi yapardı...

Erdoğan 'tramisu' benzetmesi yapacak!..

6 Erbakan Hac'ca her yıl giderdi...

Erdoğan her gün gidecek!..

7 Erbakan, Çiller'le işbirliği yapmıştı...

Erdoğan, artçı şok Meral Akşener'le yetinecek!..

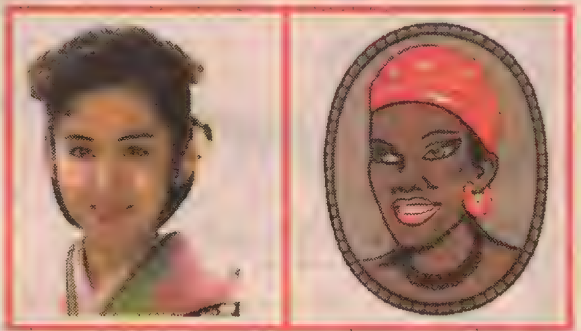

Çekirdekteki Japon Kızı - Sakızdaki Arap Kızı

1 Japon Kızı, toplum tarafından sürekli tüketilmesine ve hep gözönünde olmasına rağmen, farkına kolay varılmayan silik bir şahsiyettir...

Oysa Arap Kızı, ortalıkta görünmese bile hafızalarda yerini almış bir kişilikli bayandır!..

2 Japon Kızı, geleneksel Geyşa giysileri içinde tutucu bir profil verir...

Oysa Arap Kızı, kendi dinamiklerine göre olabildiğinde modern bir tavır sergiler!..

3 Japon Kızı, üstünde bulunduğu naylon maddenin yapaylığını yansıtır...

Oysa Arap Kızı, üstünde bulunduğu kağıt gibi güvenilir bir karakterdir!..

4 Japon Kızı, sinsi ve çalışılmış bir gülümsemeyle karşımıza çıkar...

Oysa Arap Kızı içten gülen bir samimi kişidir!..

5 Japon Kızı, Japon çekirdeğinin sembolü olma gibi ilk akla gelen, sıradan bir konseptin figürüdür...

Oysa Arap kızı, yaratıcı bir düşünce süreci sonunda oluşturulmuş bir kıymettir!..

6 Japon Kızı, paket açılışında kolayca yırtılabilecek yapıda olduğu gibi cüzdanda taşınmaya uygun da değildir...

Oysa Arap Kızı, hayata ve geçmişimize duyduğumuz güzel aşkın temsilcisi olarak cüzdanlara kolayca girecek niteliktedir!..

7 Japon Kızı, yağmur yağınca camdan bakmaz...

Arap Kızı, bakar!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

kilservis@leman.com.tr

TERELELLİ

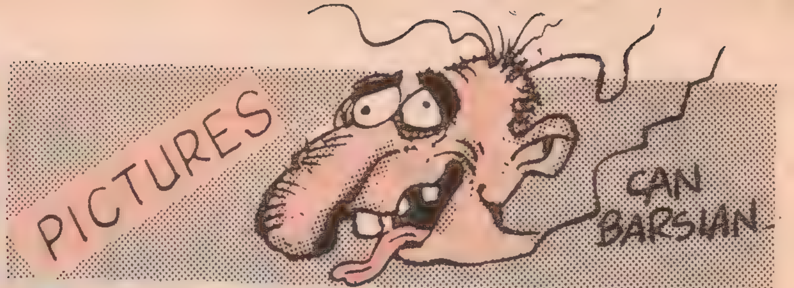
PICTURES
ÇAN BARSLAN

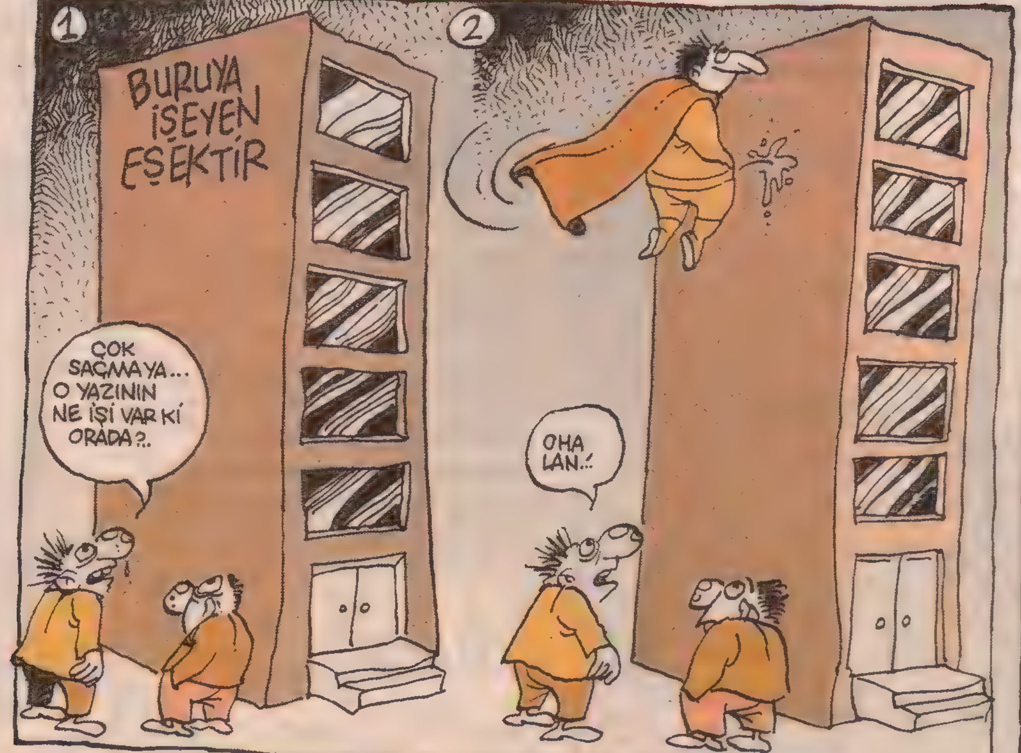
1
BURUYA İŞEYEN EŞEKTİR
ÇOK SAÇMA YA... O YAZININ NE İŞİ VAR Kİ ORADA?..
2
OHA LAN..!

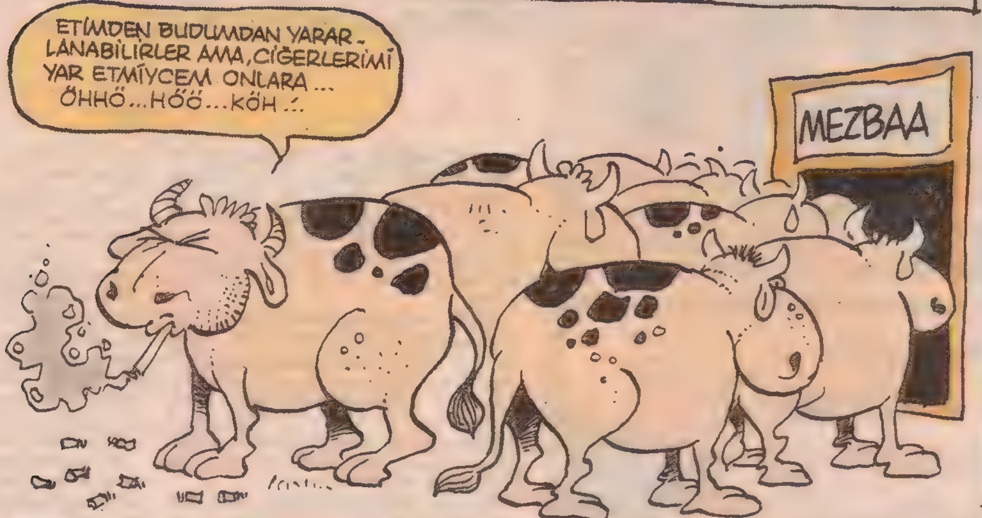
ETİMDEN BUDUMDAN YARARLANABİLİRLER AMA, CİĞERLERİMİ YAR ETMİYCEM ONLARA... ÖHHÖ... HÖÖ... KÖH..!.
MEZBAA

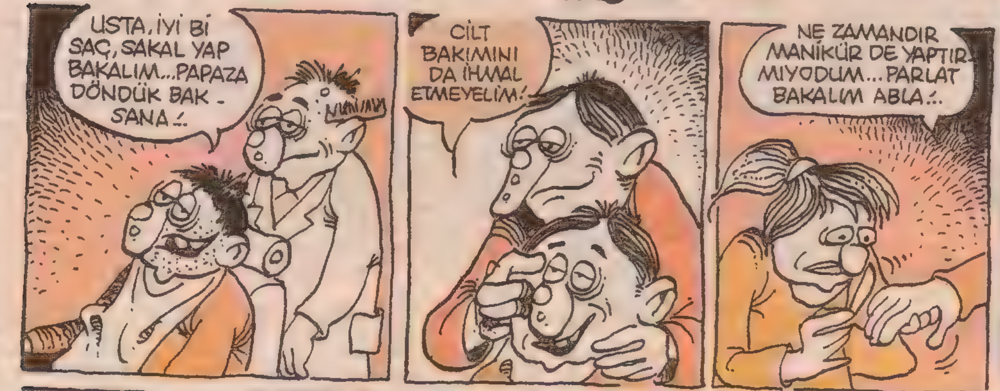
USTA, İYİ Bİ SAÇ, SAKAL YAP BAKALIM... PAPAZA DÖNDÜK BAKSANA..!.
CİLT BAKIMINI DA İHMAL ETMEYELİM!
NE ZAMANDIR MANİKÜR DE YAPTIRMIYODUM... PARLAT BAKALIM ABLA..!.

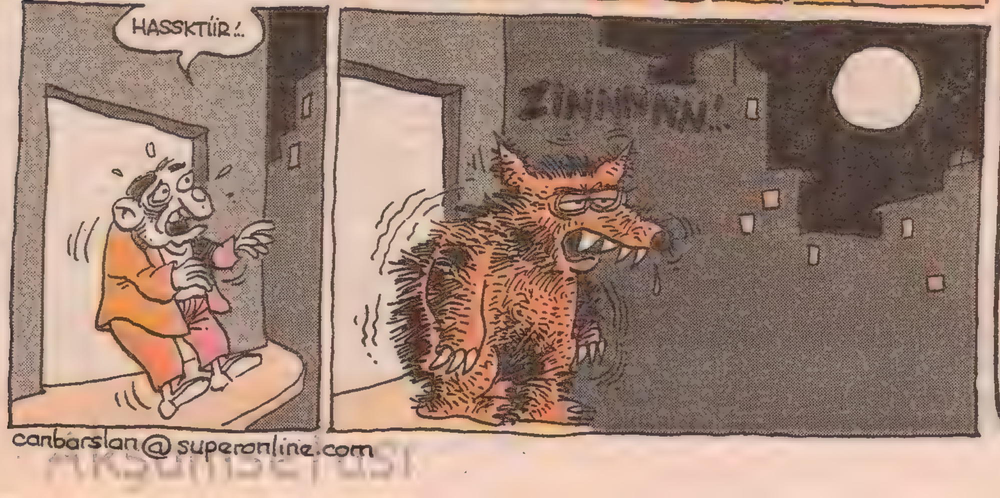
HASSKTİİR..!.
ZINNNNNN..!

ŞİRKET İÇİ AKIL FİKİRLER (by Uğur Vardan)

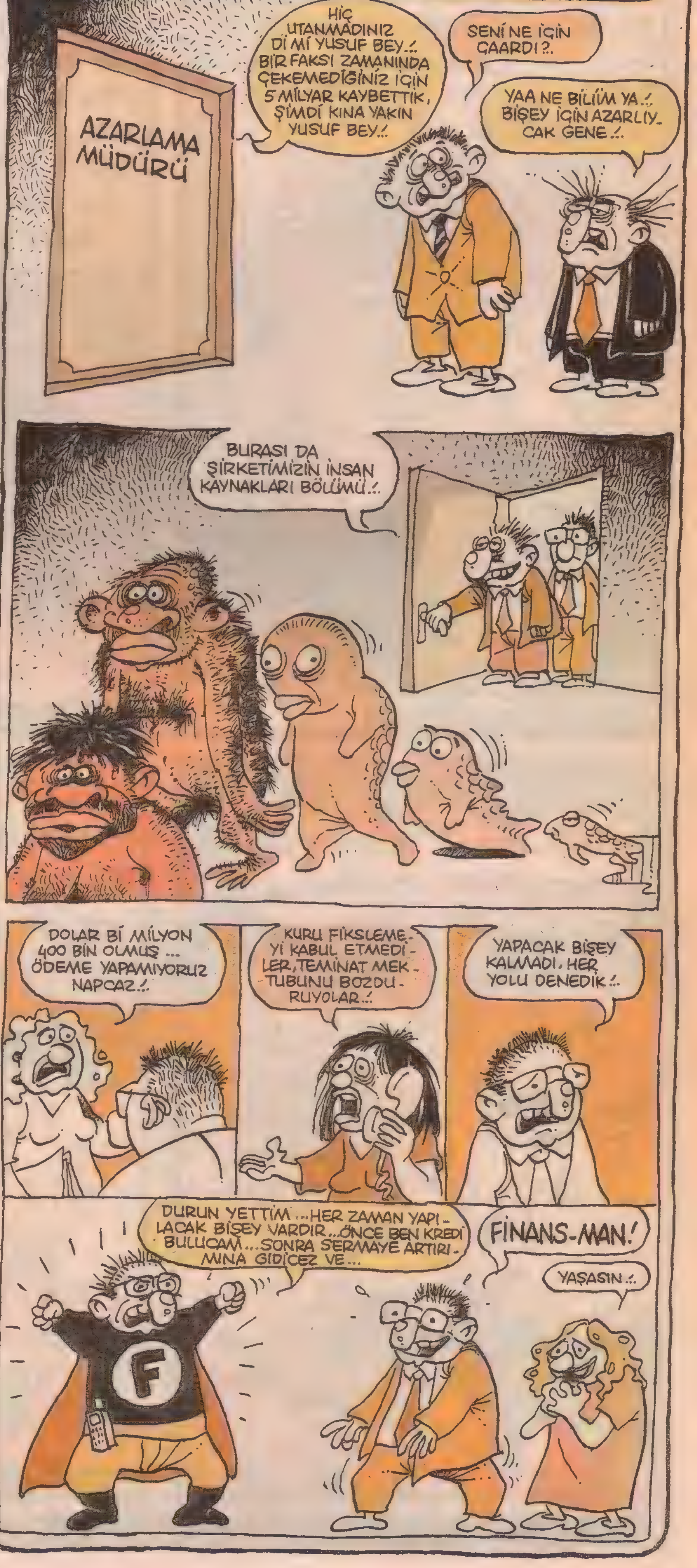
AZARLAMA MÜDÜRÜ
HİÇ UTANMADINIZ DI MI YUSUF BEY..!. BİR FAKSI ZAMANINDA ÇEKEMEDİĞİNİZ İÇİN 5 MİLYAR KAYBETTİK, ŞİMDİ KINA YAKIN YUSUF BEY..!.
SENİ NE İÇİN ÇAARDI?..
YAA NE BİLİİM YA..!. BİŞEY İÇİN AZARLIYCAK GENE..!.
BURASI DA ŞİRKETİMİZİN İNSAN KAYNAKLARI BÖLÜMÜ..!.
DOLAR Bİ MİLYON 400 BİN OLMUŞ... ÖDEME YAPAMIYORUZ NAPCAZ..!.
KURU FİKSLEMEYİ KABUL ETMEDİLER, TEMİNAT MEKTUBUNU BOZDURUYOLAR..!
YAPACAK BİŞEY KALMADI, HER YOLU DENEDİK..!.
DURUN YETTİM... HER ZAMAN YAPILACAK BİŞEY VARDIR... ÖNCE BEN KREDİ BULUCAM... SONRA SERMAYE ARTIRIMINA GİDİCEZ VE...
FİNANS-MAN!
YAŞASIN..!.
F

canbarslan@superonline.com

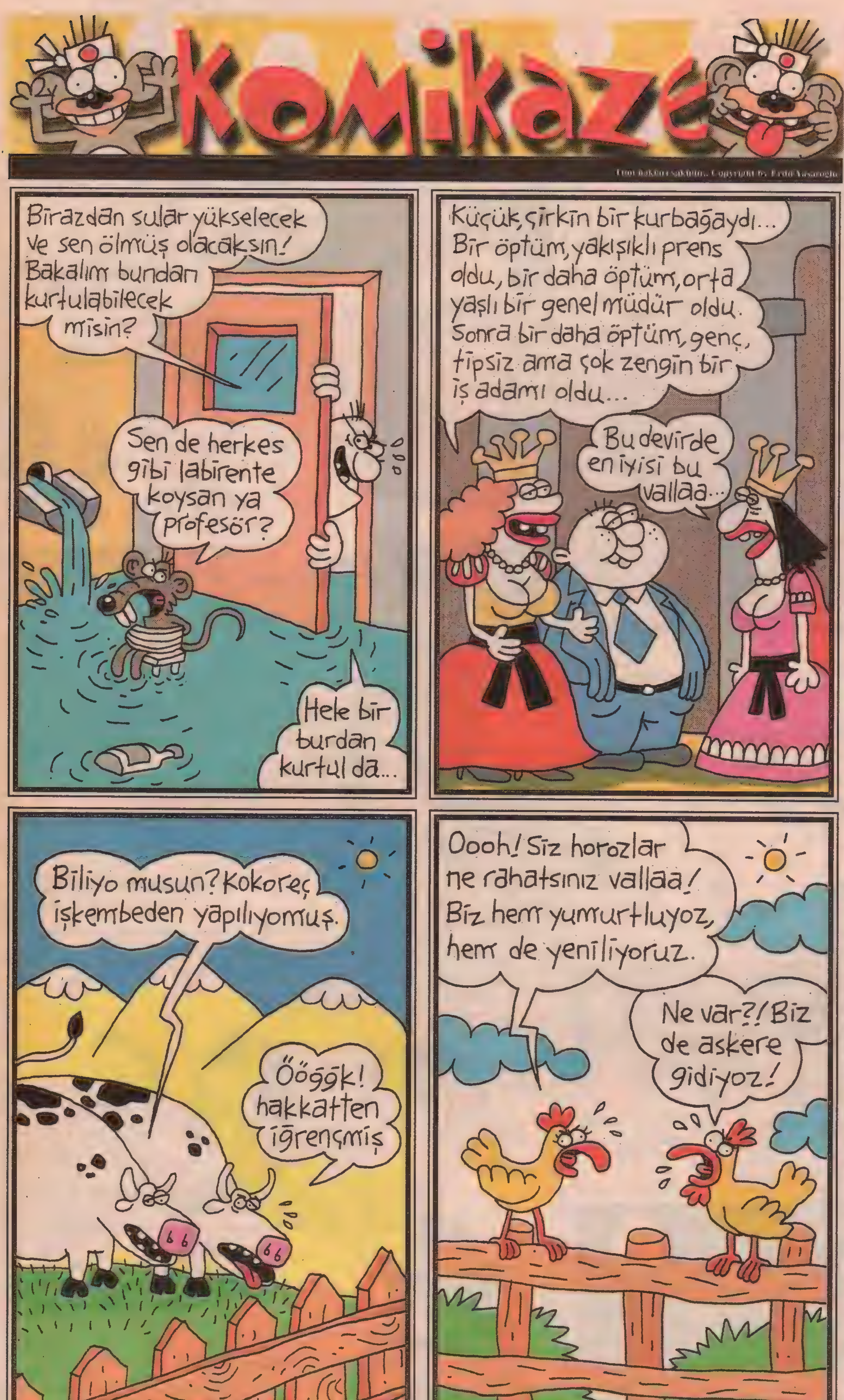
KOMİKAZE
Birazdan sular yükselecek ve sen ölmüş olacaksın! Bakalım bundan kurtulabilecek misin?
Sen de herkes gibi labirente koysan ya profesör?
Hele bir burdan kurtul da...
Küçük, çirkin bir kurbağaydı... Bir öptüm, yakışıklı prens oldu, bir daha öptüm, orta yaşlı bir genel müdür oldu. Sonra bir daha öptüm, genç, tipsiz ama çok zengin bir iş adamı oldu...
Bu devirde en iyisi bu vallaa...
Biliyo musun? Kokoreç işkembeden yapılıyomuş.
Öööğk! hakkatten iğrençmiş
Oooh! Siz horozlar ne rahatsınız vallaa! Biz hem yumurtluyoz, hem de yeniliyoruz.
Ne var?! Biz de askere gidiyoz!

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Dengeli Beslenme

kaan@leman.com.tr

* Okay Temiz her cumartesi saat 11-13:00 arası Kemancı Kültür Merkezi'nde Perküsyon dersleri veriyor... Meraklısına...
* Cahit Berkay'ın film müzikleri albümü çıktı...
* Alternatif bir mekan arayanlar için Kız Kulesi Okuma ve Sohbet evi açıldı... Burada Heykel dersleri de veriliyor.. İlgilenlere... Tel: 0212 - 251 76 81

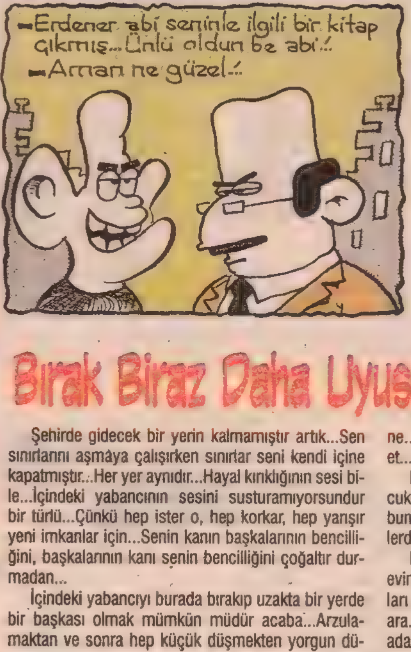
–Erdener abi seninle ilgili bir kitap çıkmış...Ünlü oldun be abi!
–Aman ne güzel!

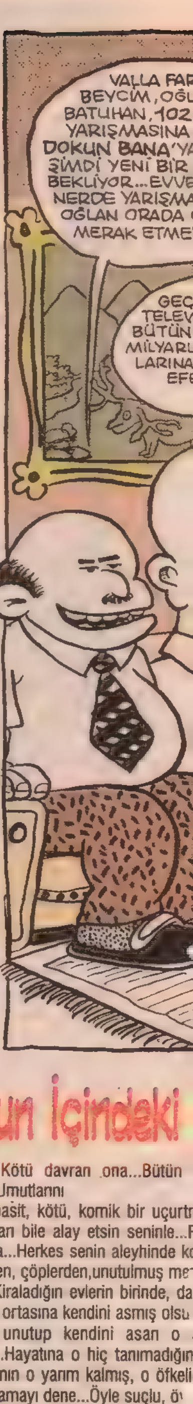
VALLA FAR
BEYCİM, OĞL
BATUHAN, 102
YARIŞMASINA
DOKUN BANA'YA
ŞİMDİ YENİ BİR
BEKLİYOR...EVVE
NERDE YARIŞMA
OĞLAN ORADA
MERAK ETME
GEÇ
TELEV
BÜTÜN
MİLYARL
LARINA
EFE

Bırak Biraz Daha Uyusun İçindeki

Şehirde gidecek bir yerin kalmamıştır artık...Sen sınırlarını aşmaya çalışırken sınırlar seni kendi içine kapatmıştır...Her yer aynıdır...Hayal kırıklığının sesi bile...İçindeki yabancının sesini susturamıyorsundur bir türlü...Çünkü hep ister o, hep korkar, hep yarışır yeni imkanlar için...Senin kanın başkalarının bencilliğini, başkalarının kanı senin bencilliğini çoğaltır durmadan...

İçindeki yabancıyı burada bırakıp uzakta bir yerde bir başkası olmak mümkün müdür acaba...Arzulamaktan ve sonra hep küçük düşmekten yorgun düşen bedeninde varolmaya çalışmak acı vermeye başlamıştır artık...Şehrin gözlerinden yorgun düşmüş bedenini masum ve dingin bir bedenle değiştirmek mümkün müdür...Oysa şehirde kimlikler ve bedenler birbirine karışmıştır...Her şey olmak isterken karanlık bir denizde hiç kimse olmuşsundur.

Sahi artık kimler selam vermiyor sana...Kimler yollarda görmezlikten geliyor seni...Çoğalmak isterken nasıl da azalıyorsun bir bir...Şimdi git evine, dön o ışıksız yalnızlığına ve düşün kimi ne zaman ve niye kırdığını onları...Sonra hırsını alama, saldır onlara, seni nasıl kırdıklarını, sana nasıl kabalıklar, kötülükler yaptıklarını geçir bir bir aklından...Nafile, çözüm bulamazsın hiçbir soruna...Merkezinde değilsin bu hayatın...Hem artık bir merkezi kalmadı bu hayatın...Doğruyu bilen yok...Herkes savruluyor...Sen de savruluyorsun...Ömründe gerçek bir izi, anlamlı bir sesi olanları tutmaya çalışıyorsun...Olmuyor, tutamıyorsun...Belki onlar da seni tutmaya çalıştı, belki sen de onların elinden, gönlünden kaçıp gittin...Belki sen de onların sana en muhtaç oldukları bir anda savrulup gittin...

Gece, uykunun arasında en çok bunlar takılıyor aklında...Nereye gidiyorum diyorsun, nereye...Ben nereye, dostlarım, yakınlarım nereye...Yanlış nerede...Kim eksik, kim fazla...Zaman hızla tükeniyor oysa...Bir kez daha eksik kalan şeyleri konuşsak...Söylenmemiş şeyleri...Yalanları geri alsak...Bolca özür dilesek...Pişmanlık duysak...Sonra yeniden birbirimize eksiksiz sarılsak...Kimse onursuz kalmasa...Kimse yalnız , itilmiş ve kırgın kalmasa...Herkes hakkını alsa bu hayattan...Peki, neden ses vermiyor çekip giden...Neden kabalık edip inciten bir kez olsun, gel konuşalım, gel seni incittiğimi düşünüyorum, gel sana sarılayım demiyor...Nedir bu derin suskunluk...Nedir bu onca gürültünün içindeki yaralayan sessizlik...

Nedir bu onca vaadin, onca umudun içindeki sonsuz unutuluş...

Sana mı kaldı onca yarayı kapatmak...Onardığın her yara seni içine çekiyor fark etmedin mi...Her yara yaklaşan her umudu içine gömüyor...Kime sarılsan seni binlerce insanın birlikte derinleştirdiği boşluğuna çekiyor...

Aklını sustur biraz...Deliliğe çevir kalbini...Her şeyi yeni baştan hatırlamak için bildiğin bütün doğruları unut...Kendini korumak için sana öğretilen her şeyi iyice unut...Çıldırasıya unut...Hatta acı ver bedenine...Kötü davran ona...Bütün
et...Umutlarını
basit, kötü, komik bir uçurtr
cukları bile alay etsin seninle...F
buna...Herkes senin aleyhinde ko
lerden, çöplerden,unutulmuş me

Kiraladığın evlerin birinde, da
evin ortasına kendini asmış olsu
ları unutup kendini asan o
ara...Hayatına o hiç tanımadığın
adamın o yarım kalmış, o öfkeli
başlamayı dene...Öyle suçlu, ö
ömrün, bu suçu dindirebilmek, i
mek için kimse en dipteki, en ur
ne bak, ve onun gözlerinde temi

Temize çekilmezse hayatın bil
za dek yenmiştir...Sen sınırlarını a
nırlar üstüne kapanmıştır...Bunu
kalabalığın, onca sesin ve vaad
kalbine doğru koş...Beceriksiz, y
bine...Seni kim çok sevmişse on
ne sevgisiz, böylesine umutsuz b

Çok mu umutsuz kalbin...Çok
yabancı ...Sana hep yenilgilerini
hep yanıtı olmayan sorular mı so

O zaman tatile çık...Çok istiyo
ki yabancıyı burada bırak ve ta
yerde hiç anmayacağına söz ver.
sorularını oradayken hiç sor
ver...Evet, ağırlaştın burada, bur
çöküyorsun...Burada hiçbir soru
yorsun...Gittiğin yerin buradakin
düşünüyorsun...Her şey yepye
sun...Belki bambaşka bir kimlik,
sum beden bulursun kendine ora

Öyleyse sustur onu ve unut b
tık seni yaralamasına izin verme.
yaralarını sarar doğa, kalbini avut
şayan insanlar...Yıllardır hazla ür
bir bakışla hatırlarsın yeniden ürpe
de anlar seni doğanın içindeki
lar...Orada, hiç çaba harcamadan
niden doğarsın....

Burada kalplerini derinden etki
sanlar seni bir daha hiç aramadıy
larıdır , orada koylar nasıl bakirs
berraksa, insanların kalpleri de ü
raktır diyorsan git o zaman, bir an

Oysa gider gitmez anlarsın,
gitmiştir oraya...İçindeki yabancı
bu seni sınırlayan şehir senden
ya...Sen yanıtsız sorularından ka
haliyle seni bekler...Kalındır urga
kendini unutamazsan o seni dah
daha umutsuz bekler...Burada, ya
ğin şehirde ertelediğin her soru,
daha derin bir yara, daha çözüm
karşına çıkar orada...

---

* **Erdek.** 28 Temmuz Cumartesi günü, saat 20.00'de, **Ekin Kitabevi**'ndeyim.(Avşa İskelesi karşısı) Tel: 0(266) 835 62

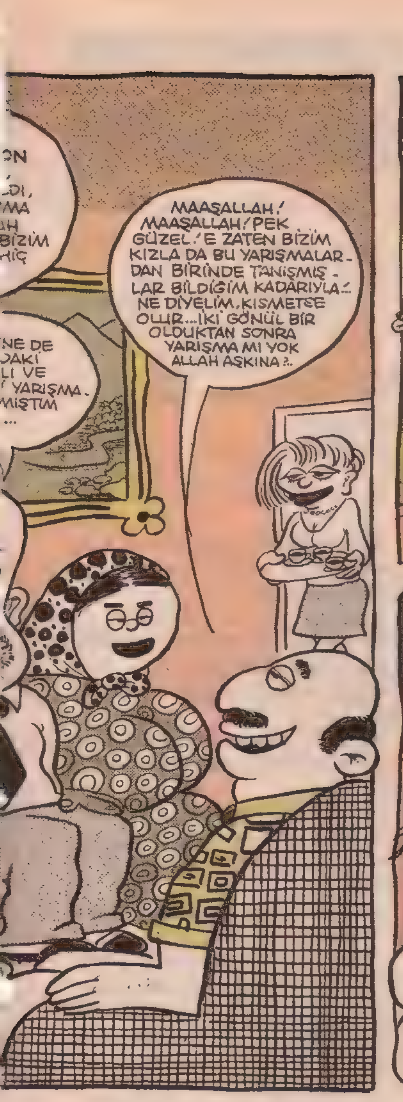
ON
DI,
MA
AH
BİZİM
HİÇ
MAAŞALLAH! MAAŞALLAH! PEK GÜZEL! E ZATEN BİZİM KIZLA DA BU YARIŞMALARDAN BİRİNDE TANIŞMIŞLAR BİLDİĞİM KADARIYLA!.. NE DİYELİM, KISMETSE OLUR...İKİ GÖNÜL BİR OLDUKTAN SONRA YARIŞMA MI YOK ALLAH AŞKINA?..
NE DE
DAKİ
LI VE
YARIŞMA-
MIŞTIM
...

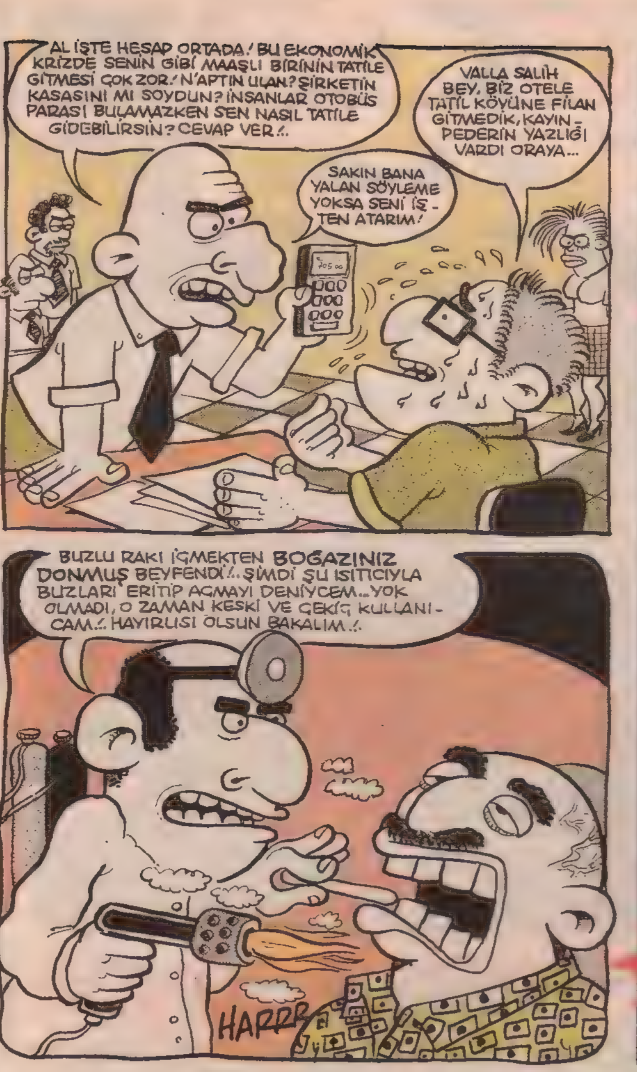
AL İŞTE HESAP ORTADA! BU EKONOMİK KRİZDE SENİN GİBİ MAAŞLI BİRİNİN TATİLE GİTMESİ ÇOK ZOR! N'APTIN ULAN? ŞİRKETİN KASASINI MI SOYDUN? İNSANLAR OTOBÜS PARASI BULAMAZKEN SEN NASIL TATİLE GİDEBİLİRSİN? CEVAP VER!..
SAKIN BANA YALAN SÖYLEME YOKSA SENİ İŞTEN ATARIM!
VALLA SALİH BEY, BİZ OTELE TATİL KÖYÜNE FİLAN GİTMEDİK, KAYINPEDERİN YAZLIĞI VARDI ORAYA...
BUZLU RAKI İÇMEKTEN BOĞAZINIZ DONMUŞ BEYFENDİ!..ŞİMDİ ŞU ISITICIYLA BUZLARI ERİTİP AÇMAYI DENİYCEM...YOK OLMADI, O ZAMAN KESKİ VE ÇEKİÇ KULLANICAM!.. HAYIRLISI OLSUN BAKALIM!..
HARRR

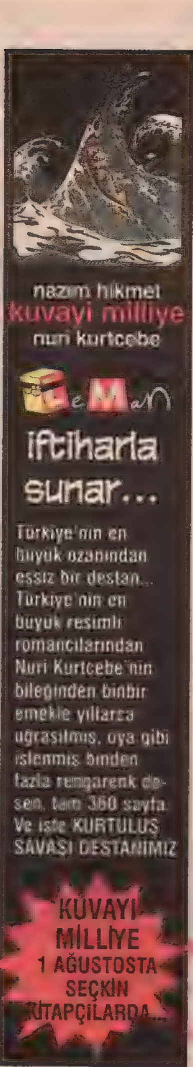
nazım hikmet
kuvayi milliye
nuri kurtcebe

LeMan
iftiharla
sunar...

Türkiye'nin en büyük ozanından eşsiz bir destan... Türkiye'nin en büyük resimli romancılarından Nuri Kurtcebe'nin bileğinden binbir emekle yıllarca uğraşılmış, oya gibi işlenmiş binden fazla rengarenk desen, tam 360 sayfa. Ve işte KURTULUŞ SAVAŞI DESTANIMIZ

KUVAYI MİLLİYE
1 AĞUSTOSTA
SEÇKİN
KİTAPÇILARDA...

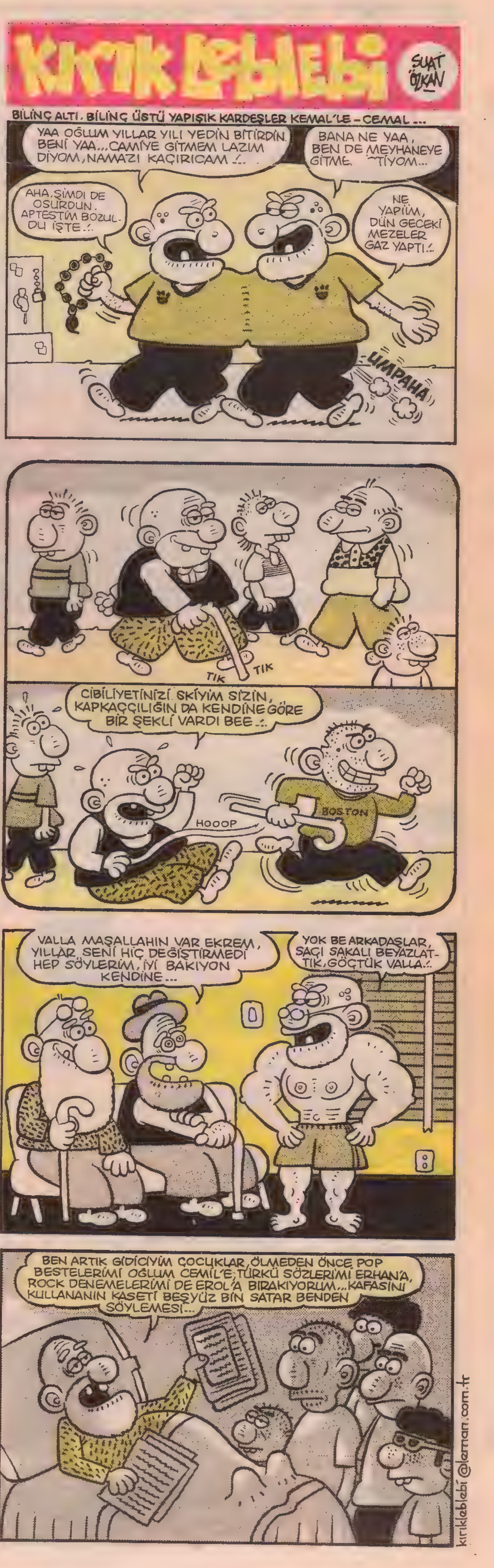
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
BİLİNÇ ALTI. BİLİNÇ ÜSTÜ YAPIŞIK KARDEŞLER KEMAL'LE - CEMAL...
YAA OĞLUM YILLAR YILI YEDİN BİTİRDİN. BENİ YAA...CAMİYE GİTMEM LAZIM DİYOM, NAMAZI KAÇIRICAM!..
BANA NE YAA, BEN DE MEYHANEYE GİTME ~TİYOM...
AHA, ŞİMDİ DE OSURDUN. APTESTİM BOZULDU İŞTE!..
NE YAPİİM, DÜN GECEKİ MEZELER GAZ YAPTI!..
UMPAHA
TIK
TIK
CİBİLİYETİNİZİ SKİYİM SİZİN, KAPKAÇÇILIĞIN DA KENDİNE GÖRE BİR ŞEKLİ VARDI BEE..!..
HOOOP
BOSTON
VALLA MAŞALLAHIN VAR EKREM, YILLAR SENİ HİÇ DEĞİŞTİRMEDİ HEP SÖYLERİM, İYİ BAKIYON KENDİNE...
YOK BE ARKADAŞLAR, SAÇI SAKALI BEYAZLATTIK, GÖÇTÜK VALLA!..
BEN ARTIK GİDİCİYİM ÇOCUKLAR, ÖLMEDEN ÖNCE POP BESTELERİMİ OĞLUM CEMİL'E, TÜRKÜ SÖZLERİMİ ERHAN'A, ROCK DENEMELERİMİ DE EROL'A BIRAKIYORUM...KAFASINI KULLANANIN KASETİ BEŞYÜZ BİN SATAR BENDEN SÖYLEMESİ...
kirikleblebi@leman.com.tr

ancı

lerinle alay

.Sokak ço-
kendini ona
..Adını yer-
topla...
ki bir kiracı
Yapacak-
yakınlarını
görmediğin
len yeniden
la dolu ki
kapatabil-
ın gözleri-
yatını...
eni sonsu-
lışırken sı-
n an, onca
dan o ıssız
dilsiz kal-
n böylesi-
a ona...
iz, çok mu
yor...Sana

u, o içinde-
nu gittiğin
verilmeyen
ına söz
adan dibe
nı bulamı-
olduğunu
da diyor-
gin ve ma-
mi olur.
ıstur ve ar-
tiğin yerde
n uzak ya-
sun....Belki
Gittiğin yer-
niş insan-
ı sarar, ye-

andığın in-
ndi yanılgı-
ğı ne denli
; öyle ber-
alara git...
den önce
önce...Ve
miştir ora-
sorular ilk
rünün,sen
sız, o seni
ve direndi-
her resim
oru olarak

Gittiğin her yerin bir zamanı vardır...Bakir koylar belli bir zamanda terk edilir...Ay ışığı berrak değil parayladır...Tatil kendinden kaçış değil, her saati borcuna yazılır...Aşık olduğun kız gündüzleri durmadan kolye yapmak zorundadır. Birlikte içtiğiniz her içki ertesi gün biraz daha fazla çalışması demektir....Bütün bağlardan, sınırlanmışlardan kurtulduğunu sandığın, artık yırttı dediğin arkadaşın oradaki esnafa tepeden tırnağa borçlu, ve durmadan açık veren birisidir...Seni oraya beklerken, o orayı çoktan tüketmiş birisidir...

Tatil yeri tıpkı terk ettiğin şehir gibidir...Kurtulmak ve umut etmek için uzandığın ellerin hep bir başka imkansızlığa , bir başka umutsuzluğa çarpar...

Hesapsızlığa gitmişsindir oysa...Sınırsızlığa...Oysa kime dokunsan kışa hesaptır orada...Kime sarılsan sınırlıdır parası, sınırlıdır umudu. Bir geceliktir çılgınlığı, uzak adalara bakılıp iç çekilir, garson hesabı getirdiğinde birden herkes suskunlaşır, gelecek kış düşünülür, o kışta yaşanacak sefil kaçışlar, zavallı saklanmalar düşünülür...

Çünkü aşk demek parasal özgürlük demektir artık...İnsan aşkta uçabilmek için geride birikmiş para ve çokça ödenmemiş hesap bırakması gereklidir...Artık aşkta biraz olsun uçabilmek için insanın geride utançtan başını öne eğerek yaşadığı sefil geçen bir yaz biriktirmesi gereklidir...

Önceleri yitirdiğin her şey var buradadır sanırsın...Çocukların ve köpeklerin saflığına kanarsın...Orada ne görsen, kime dokunsan alıp geriye getireceğini sanırsın...Oradan getirdiğin her şeyin yaşadığın şehri biraz daha yaşanır kılacağını düşünürsün...Ve bunları düşünürken saatlerce öpüp kokladığın bir bebek, ya da kimsesiz bir sokak köpeği ansızın sana benzer...Tatilde, o her şeye uzak sandığın yerde , kurtulmak için sarıldığın her şey bir türlü unutamadığın şehrine benzer...Kendinden kurtulmak için sarıldığın her şey o bir türlü unutamadığın yabancı kendine benzer...

Burada kendini kimseye anlatamamışsan , orada da kimseye anlatamazsın...Sadece boşluğa akar sevgin, boşluğa akar yetim sevincin...Doğa kutsaldır; seni, o boşluğa akan sevincini görmesi için ona bakarsın; bir andır sadece, muhteşemdir, ama bir göz kırpması gibi bir andır, sonra o da uzaklaşır, o da soyutlar kendisini sana, o da imkansızlaşır, tıpkı o çok sevdiğin dostların gibi, tıpkı elini uzattığın şehir gibi, tıpkı bin bir soruyla dibe batan kutsal ömrün gibi, o da uzaklaşır...Şehirde de, kaçtığın doğada da her şey hep bir andır...Görünür ve kaybolur...Vardır bilirsin, o yüzden terk edemezsin, vardır o yüzden bunca aşağılanmayı ve karşılıksız umudu sineye çekersin...Ölmek ayıptır , yaşamak ondan da ayıp...

Bir an için kendini unutup insanları gözlemeye başlarsın...Barlar sokağında herkes kendince bir kaçış yaşıyordur...Sonra kıyıya pahalı tekneler yanaşır...Otogara yeni otobüsler yeni yolcular bırakır...Herkes bir şeye açtır...Kendisinde olmayan, bir kış boyu özlemini çektiği şeye...Herkes en cüretkar giysileri giyip ve en kimsesiz yüzünü takınıp merkeze inmeye başlar...Onları bu gidişten kimse durduramaz...Herkes kendisini, bütün doğrularını unutup merkeze inmeye çalışır...Herkes orada kendisini en iyi, en güzel, en kusursuz hissedeceğini sanır...Sanki merkezde ebedi ve şifa veren bir ateş yanmaktadır, o ateşe sürünen herkes yalan ve eksik hayatını doğrulayıp temize çekecektir...Ve herkes o ateşi bir başkasında arar...Kıyıdakiler lokanta yemek yiyenleri, lokantadakiler arabalarıyla geçenleri, arabadakiler,yolda piyasaya yapanları,yollardakiler diskodakileri gözler zehirli bir arzuyla...En mutlu kimdir, kimdir en büyük hazzı alan. En çekici, en güzel, en zengin kimdir...Bu sorular bir türlü bitmez...Bu zehirli arzu usulca derin bir hasete bırakır yerini...Başkalarını küçük düşürmek için dışarı çıkanlar, her an küçük düşmeye hazırdır...Merkezdeki ateşe koşanların kalpleri yetersizliğin ve geç kalmışlığın o kirli hüznüyle bir anda soğumaya başlar...Bu küçük düşmeler, bu soğuyan kalpler yüzlere küstah ve uzak bir bakış gibi gelip yerleşir...Herkes birbirini çılgınca merak etse de, kimse kimseyi umursamıyormuş gibi yapar...

Ve farkında olmadan sen de kapılırsın bu akışa, bu soğumaya, kendini unutup başkalarını seyrederken içindeki hüznü kimsesiz bırakırsın. Bu yüzden gitgide basitleştiğini,ruhunun gerilediğini düşünürsün...

Ve bir süre sonra hoşuna gider bu basitleşme, bu herkes gibi olmak... Ruhunu dinlendirmek için hüznünün üzerine kirli bir unutuş örtüsü örtersin...

Ve sonra herkesin oynadığı oyuna sen de katılırsın...Mutlu görünme oyunudur bu...Her şey harikadır burada...İnsanlar çok keyiflidir...Doğa muhteşemdir...Eğlenceler çılgıncadır...Sanki biraz çaba harcasan kendinden, içindeki yabancıdan kurtulman an meselesidir...Yüzünü mutlu görünme oyununa göre ayarlarsın. Baktığın, dokunduğun, kokladığın her şeyden çok farklı bir tat alıyormuş gibi olmalıdır yüzün...Şaşarsın yüz kaslarının bu kadar çabuk değiştiğine...

Ama zaman geçtikçe yüz kasların yorulur. İçindeki acıyı saklayamaz olur. Hayır, insanlar çok da keyifli değildir burada. Eğlenceler aptalcadır ve boşluk doldurma çabasıdır. Doğa öyle içine herkesi kolay kolay almaz...Mutlu görünme oyunu çok yorucudur...Hüznünün üzerindeki o kirli örtüyü gizli bir utançla kaldırırsın...Bu örtüyü kaldırır kaldırmaz geçmiş unutmak istediğin her şeyle birlikte gelir...Hüznünle birlikte içindeki yabancı da uyanır...Böyle görünmek istemezsin kimseye...Bu acını yansıtan yüzünle görünmek istemezsin kimseye...Hem mutlu görünmek böyle yerlerde zorunludur. Bu zorunluluğa uymayanlar mutlu görünenler tarafından küçümsenip, dışlanır...

Sen de bakir koylara kaçarsın...Acınla ve yitirdiklerinle kimse arana girmesin diye doğanın kollarına sığınırsın...Ama ne yapsan nafiledir.

Sığındığın koylara yanaşan teknelerden kaçtığın şehrin şarkıları hoyratça saldırır sana...O duymak istemediğin sesler, o bayağı gürültüler saklandığın ay ışığı gecelerinde bile bulur seni...Şehrin insanı o zehirli arzusuyla doğanın en gizli, en mahrem yerlerini bile keşfetmiştir...

Geriye bir tek aşk kalmıştır...Onu bu zehirli arzulardan, güç ve zenginlikle büyülenmiş hayranlıklardan ne kadar kurtarabilmişsen o kadar kalmıştır...Gündüzleri kolye yapan sevgilinle bir pansiyon odasına kapanırsın...Sevgilinin kollarından başka sığınılacak bir yer kalmamıştır sanki...Kendini ait hissettiğin tek ülkendir artık onun bedeni...

Ve her orgazm küçük bir ölümdür oysa...Büyük ölümü her erteleyişinde bu küçük ölümlere sığınırsın...Ve bu küçük ölümleri birbirine ekleyerek yaşamak istersin artık...Hatırlamamak ve hep unutabilmek için...Ama başaramazsın. Derin sarsıntılarla o küçük ölümü yaşarken biraz önce odanıza şişe suyu getiren kominin o buruk, o yaslı yüzü gelir aklına...

Böyle bir anda bu yüz neden giriyor aklıma diye kızarsın kendine, hayıflanırsın...Ama kaçamazsın o yüzlerden...Ve unutamazsın suçlu olduğunu...Küçük ölümlerin bile unutturamaz sana aslında hep şehirde kaldığını...Şehirde nasılsa sevişmelerin, burada da öyledir...

Buraya peşinden getirdiğin şehirde açlık vardır, yoksulluk vardır...Onca yoksulluk varken sen de böyle, aynı acı ve kırık seslerle boşalırsın...Küçük küçük ölerek kaçamazsın suçlarından...

Bu yüzden gittiğin her yer kirli bir hüzün, her yer eksik bir ölüm oluyordur...Gittiğin her yer o yaban, o uyumsuz , o durmadan kanayan kendin oluyordur...Gittiğin her yer kendinden kaçan, ama neye hasret çektiğini bilmeyen o yabancı kendin oluyordur...

Gittiğin her yer gördüğü her şeye özenen, gördüklerine özendiği her anda yine o eksik, o yaralı kendini özleyen, gördüğü her şeyde yine de o asıl kendini özleyen, geldiği yeri özleyen o yaralı kalbin oluyordur..

Ne yaşarsan yaşa, içinde o yaralı kalbin olmuyorsa, kendini yaşamamış sayıyorsundur...

Yaşadığın neyse ve içinde hep o yaralı kalbin varsa, bu yüzden hep geri dönmeyi özlüyorsan sen benimsin demektir...Ve daha yaşacağımız çok şey var demektir...Sen beni tanıyor, ben seni tanıyorum demektir...

Sonra bir otobüse binersin...Otobüs seni kaçtığın şehrine geri götürecektir...Kuzu kuzu binersin o otobüse...Otobüsün basamakları terk ettiğin tatil köyünün en ücra köylerindeki yollarına benzer...Ayağında sandaletler vardır...Sanki yere basıyor gibisindir... Sanki kral mezarlarına...Sanki kutsal yollara...Ayakların sanki geri çeker seni...Beynin başka yere...Sandaletli ayakların seni geri çeker, beynin geldiğin şehre...

Sonra bindiğin otobüs gecenin bir saatinde mola verir...Otobüsün mola verdiği hemen yakınında sislere gömülmüş bir orman vardır...

Bir an o ormana doğru koşmak, içinde kaybolmak istersin...Ama yapamazsın...

Otobüs yolcularını geri toplarken, o sislere gömülmüş ormanda katır düşlerin...Bir an için çok acır...Bundan böyle hayatındaki her şeyin aynı olacağını düşünürsün...Kaçtığın ve yine geri döndüğün yollarda düşlerini bıraka bıraka yaşayacaksındır...

Çünkü nereye gidersen git, elbet bir gün dönersin...Ve gittiğin yerde seni kimse tanımaz, döndüğün yerde ya eksik sevilmişsindir, ya da yanlış...

Bırak biraz daha uyusun içindeki yabancı...Şehre daha çok var...Bırak biraz daha uyusun...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

stos Cumartesi günü, saat 18:00'de **Babaeski Tarım Festivali**'ndeyim. * 16 Ağustos Perşembe günü **Nevşehir Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri**'ndeyim. Saat 15.00-18:00 arası **Kaya Kitap Kırtasiye**'deyim. Tel: 0384 - 441 31 16

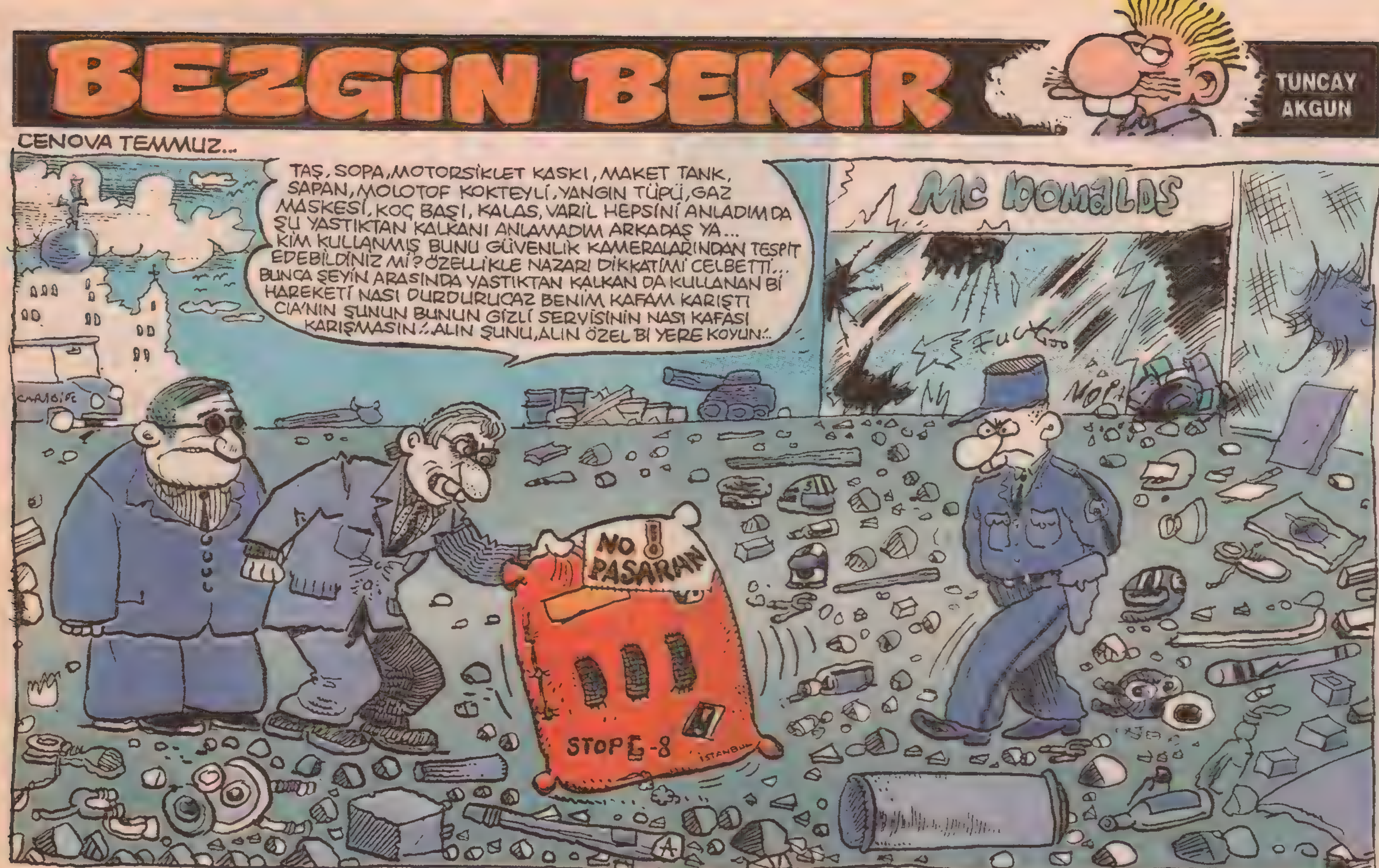
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
CENOVA TEMMUZ...
TAŞ, SOPA, MOTORSİKLET KASKI, MAKET TANK, SAPAN, MOLOTOF KOKTEYLİ, YANGIN TÜPÜ, GAZ MASKESİ, KOÇ BAŞI, KALAS, VARİL HEPSİNİ ANLADIM DA ŞU YASTIKTAN KALKANI ANLAMADIM ARKADAŞ YA... KİM KULLANMIŞ BUNU GÜVENLİK KAMERALARINDAN TESPİT EDEBİLDİNİZ Mİ? ÖZELLİKLE NAZARI DİKKATİMİ CELBETTİ... BUNCA ŞEYİN ARASINDA YASTIKTAN KALKAN DA KULLANAN Bİ HAREKETİ NASI DURDURUCAZ BENİM KAFAM KARIŞTI CIA'NIN ŞUNUN BUNUN GİZLİ SERVİSİNİN NASI KAFASI KARIŞMASIN!.. ALIN ŞUNU, ALIN ÖZEL Bİ YERE KOYUN!..
MC DOMALDS
FUCK
NO PASARAN
STOP G-8
İSTANBUL

k'lar kan kardeş!

Ordular ve polisler kapitalistlerin kiralık katilidir!

Diye yazıyordu küreselleşme karşıtlarının Cenova'da açtıkları bir pankartta.

Bu pankartın açıldığı yerde küreselleşme karşıtı bir genci vurup öldürmüştü jandarma.

Aslında **k**apitalizmin **k**'sı ile **k**ardeşliğin **k**'sı düşman kardeş!

Kapitalizmin **k**'sı ile **k**atilliğin **k**'sı kan kardeş!

Kapitalizm insanlığın katili olduğu gibi doğanın da katili.

Savaşlar çıkartarak insanları, zehirli atıklar, kimyasal gazlar ile de doğayı katleden kapitalizm değil mi?

Gözünü para bürümüş kapitalizmin bu marifetleri sonucunda dünyamız ısındıkça ısınıyor.

Buzullar eriyor, ozon deliniyor.

Doğanın dengesi bozuluyor, iklimler değişiyor.

Neyse ki doğayı bozan, insanın zaaflarını kışkırtıp insanı bozan kapitalizmin ne olduğu artık anlaşıldı.

Kapitalizmin küreselleşmesine karşı direniş küreselleşmeye başladı.

Ve bu durum kapitalist efendilerin gözünü fena korkuttu.

Cenova'dan sonra nerede toplanacakları bile sorun oldu.

Kapitalist efendiler, kapitalizm karşıtlarından saklanıp kurtulacakları bir delik arıyordu.

Kimi "Kutuplarda toplanalım" diyordu; kimi Alcatraz Hapishanesi'nde toplanmayı öneriyordu ve sonunda "Bir dağ köyünde toplanalım" diyenlerin önerisi kabul ediliyordu.

Ama ister denizin ortasında bir gemide, ister havada bir uçakta da toplansalar artık onlara rahat yok.

Zaten bu dünyada yatacak yerleri yoktu; artık bu dünyada rahatça toplanacakları bir yer de yok!

En iyisi öbür toplantılarını öbür dünyada yapsınlar!

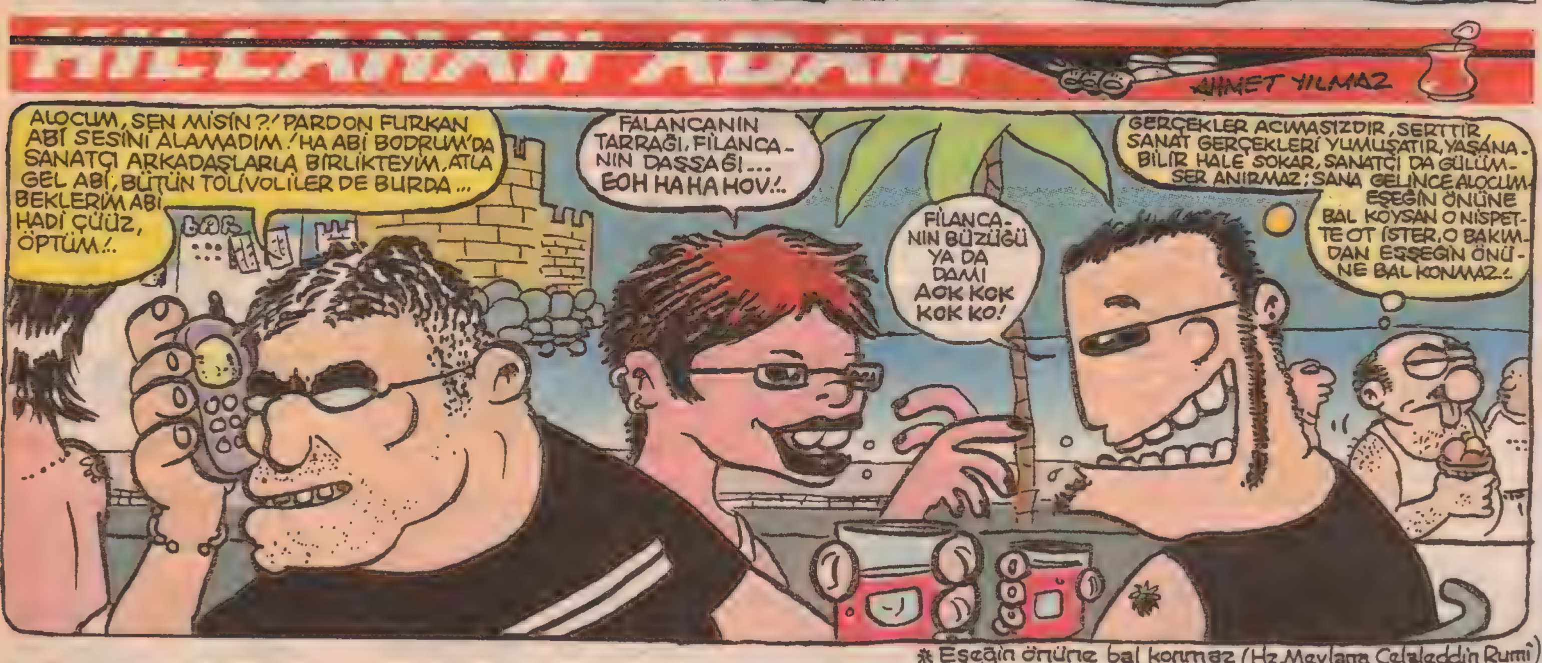
HILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
ALOCUM, SEN MİSİN?! PARDON FURKAN ABİ SESİNİ ALAMADIM! HA ABİ BODRUM'DA SANATÇI ARKADAŞLARLA BİRLİKTEYİM, ATLA GEL ABİ, BÜTÜN TOLİVOLİLER DE BURDA... BEKLERİM ABİ HADİ ÇÜÜZ, ÖPTÜM!..
FALANCANIN TARRAĞI, FİLANCANIN DASSAĞI... EOH HA HA HOV!..
FİLANCANIN BÜZÜĞÜ YA DA DAMI AOK KOK KOK KO!
GERÇEKLER ACIMASIZDIR, SERTTİR SANAT GERÇEKLERİ YUMUŞATIR, YAŞANABİLİR HALE SOKAR, SANATÇI DA GÜLÜMSER ANIRMAZ; SANA GELİNCE ALOCUM EŞEĞİN ÖNÜNE BAL KOYSAN O NİSPETTE OT İSTER, O BAKIMDAN EŞŞEĞİN ÖNÜNE BAL KONMAZ!*

* Eşeğin önüne bal konmaz (Hz. Mevlana Celaleddin Rumi)

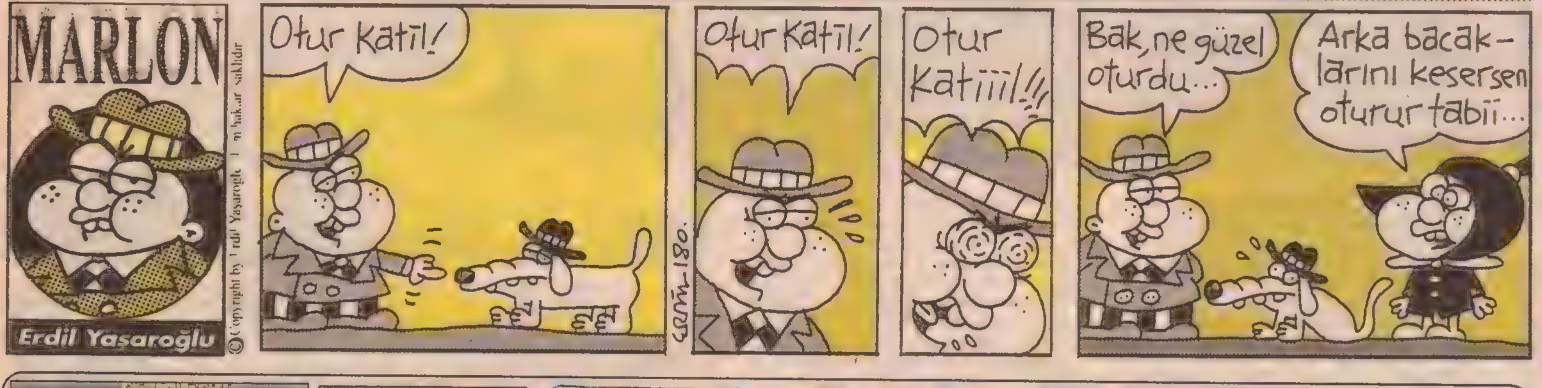
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır
Otur katil!
Otur Katil!
Otur Katiiil!!
Bak, ne güzel oturdu...
Arka bacaklarını kesersen oturur tabii...

ZİKAÇU Soner Günday
CABBAR BABA C.Akın & G. Yurt
DELİ CEVAT Gökhan Dabak
SAYIN ABİLER güneş çarpması
ROBİNSON & CUMA Gürcan Yurt
DEDEKTİF SANLI Can Barslan
L-Manyak AĞUSTOS SAYISI FIRINDA!

ROBINSON CRUSOE & CUMA-3
GÜRCAN YURT
UMUT-I
ÇIKTI
DEV POSTERİYLE BİRLİKTE
GAZETE BAYİİLERİ VE KİTAPÇILARDA

ATOM

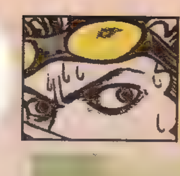

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

INSOMNIAC - VOSVOS PLAJI'NDA TEKNO PARTİ

"ŞERREFSİZLER GİREMEZ!"

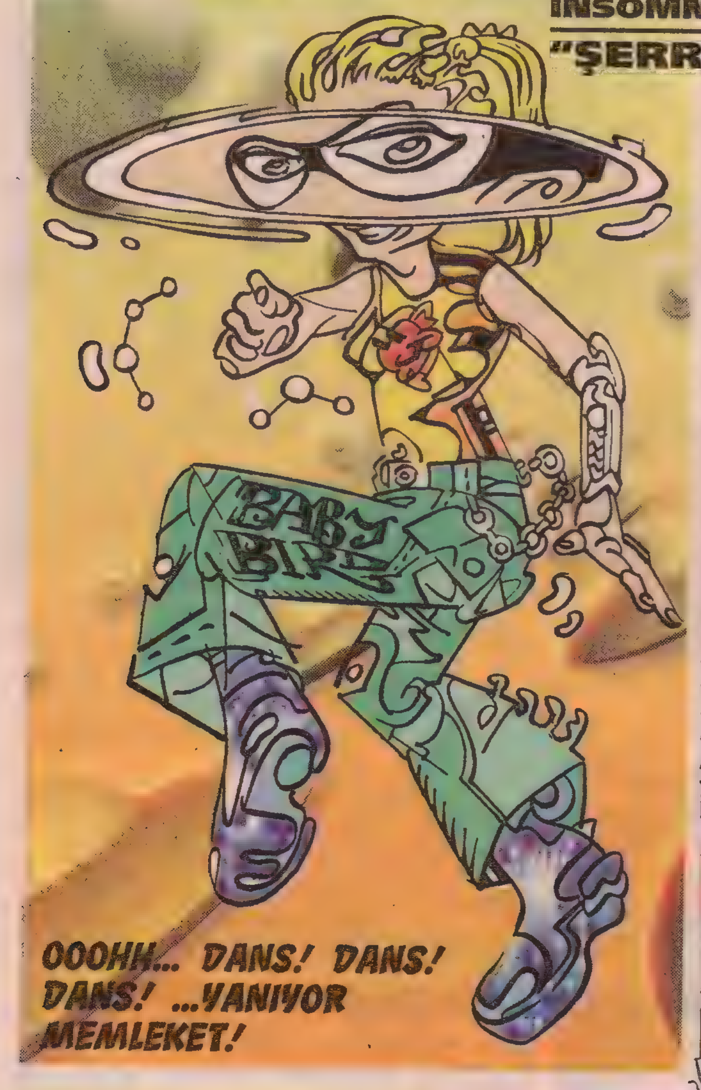
BABY BIRD
OOOHH... DANS! DANS! DANS! ...YANIYOR MEMLEKET!

14-15 Temmuz tarihleri arasında Rumeli Feneri'nde deniz kenarı tekno parti yaptıla (Insomnıac) İki gün, iki gece sazlar çaldı, kızlar oynadı. Ara ara, Kemal Derviş'in oğlu Erol da di-ceylik yaptı, coşturdu. Tanıştım Erol'la.. Muhabbeti yaramaz, volumü düşük. (Sadri Alışık'ın oğlu Kerem Alışık gibi yani.. vasat, kifayetsiz.)

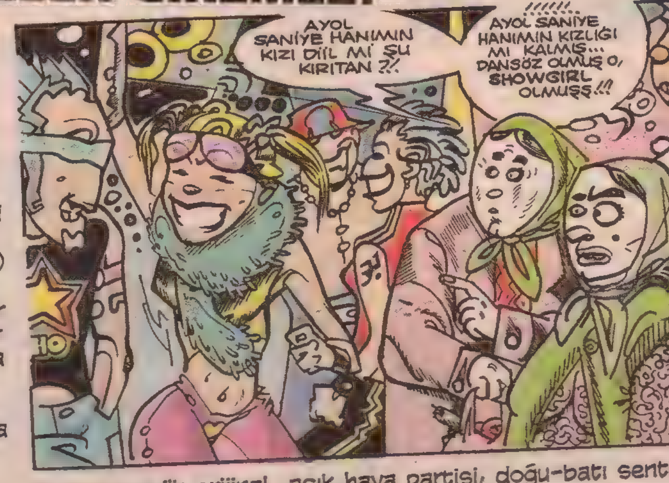
AYOL SANİYE HANIMIN KIZI DİİL Mİ ŞU KIRITAN ?!.
!!!!!! AYOL SANİYE HANIMIN KIZLIGI MI KALMIŞ... DANSÖZ OLMUŞ O, SHOWGIRL OLMUŞŞ !!!

Yurdumun ilk orijinal açık hava partisi, doğu-batı sentezinin güzide örnekleriyle doluydu:

VARAN 1: Başı bağlı anası veya halasıyla dansa gelen körpecik tekno kızlar gördük..

VARAN 2: Pazar, sabaha karşı, az ötede, kayalığın arasında "up-dıs up-dıs" tekno vuruşlar eşliğinde sabah namazını eda eden 25-30 kişi gördük! Sorduk soruşturduk, meğer Tanzanyalı falan zengci güruhuymuş!.. Namazdan sonra kalkıp dansa devam ettiler... (Yemin-billah! Aklım çıkıcaktı!.. Ulan bi foto makinası olaydı be..)

Teknocular, 28 Temmuz'da da, Kınalı Ada'daAyyuka Çıkıcaklar... (Ada Projeckt)

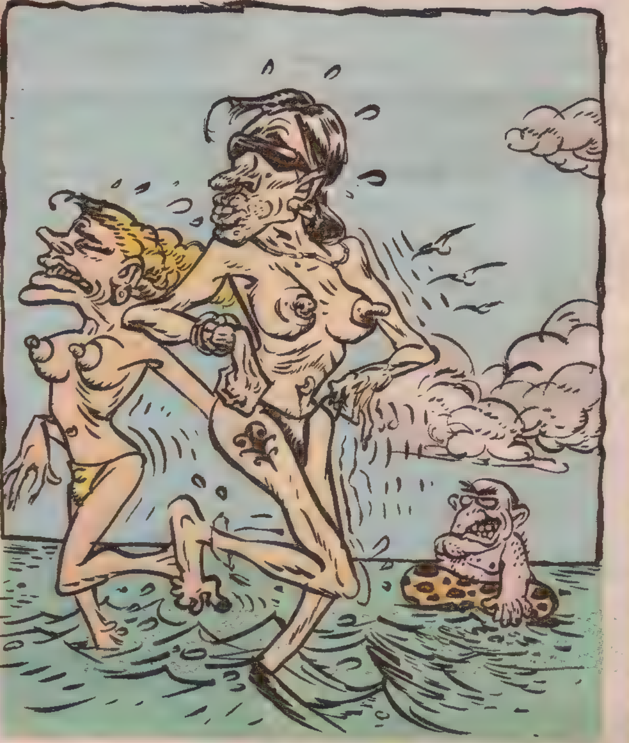

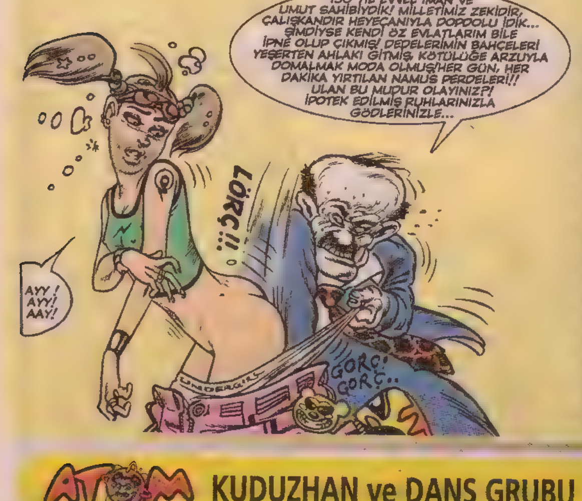
150 YIL EVVEL İMAN VE UMUT SAHİBİYDİK! MİLLETİMİZ ZEKİDİR, ÇALIŞKANDIR HEYECANIYLA DOPDOLU İDİK... ŞİMDİYSE KENDİ ÖZ EVLATLARIM BİLE İPNE OLUP ÇIKMIŞ! DEDELERİMİN BAHÇELERİ YEŞERTEN AHLAKI GİTMİŞ, KÖTÜLÜĞE ARZUYLA DOMALMAK MODA OLMUŞ!HER GÜN, HER DAKİKA YIRTILAN NAMUS PERDELERİ!! ULAN BU MUDUR OLAYINIZ?! İPOTEK EDİLMİŞ RUHLARINIZLA GÖDLERİNİZLE...
AYY! AYY! AAY!
LÖRÇ!!
UNDERGIRLS
GORÇ! GORÇ..

Bodrum'dayız şimdi.. Daha şimdi denizden çıkan iki travesti gördük.. Ama nasıl! Pipilerini bacakarası arkasında sıkarak, nasıl da mahcup (yan yan, babası ölmüş yengeç misali) piti piti çıkmaya çalışıyorlardı!... (Hakikat! aynen solda resimlediğim gibi) Niye gizliyorlar ki?.. İşte bu komik utanç, odun ana babaların eseridir kardeşim.. O akılsız sinirli odunlar... Ve akılsızlar hakkatende hırsızların en zararlısıdır.. Zamanınızı ve neşenizi çalarlar... YÜRÜ... YÜRRÜ BE KARDEŞİM ÇİKOLATA NEVZAT! TATLIM, KİM TUTAR!

ATOM KUDUZHAN ve DANS GRUBU *ÇIKTI! GASTECİLERDE....*

BB'NİN OKUMASI:

Temmuz sıcağında light drink olur hesabı ÜÇÜNCÜ GÖZ diye bir kitap geçti elime... Medeniğer hayret verici koridorlarla doluymuş kitap... Tibet'teki gaip bir tarikattan bahsediyordu... Olaya daha yeni girmek isteyen genç bedenlere dağda mağarada bir hücreyi gösteriyormuş babalar.. Tercih et... Bu hücrede tam "3 yıl 3 ay 3 gün" boyunca kalıcaksın... Eleman hücreye girmeyi kabul ederse, sonra sıkıntıdan kudursa bile çıkarmıyolarmış. 3 küsür yıllık süre dolduğunda çıkanyorlar, eleman dış dünyanın zavallılığını görüp tekrar hücreye kaparmaya koşuyormuş çıkmamacasına, gırtlağın bağ bıçağına duyduğu hasret misali... İşte gerçek vazgeçiş, süper teslimiyet...

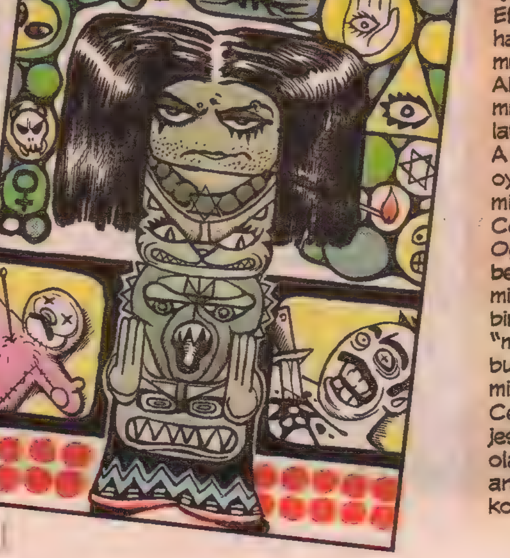

ÇİZİNCE KOMİK OLMAYAN ANILAR-2

Efendiler, hiç üstüme vazife değil amma İprahim Tatlisesh'i de harcaya harcaya bitirememişler.. Dansöz Asena, Masena, mundar etmişler adamcaazı.. Benim hadisede bambaşka.. Akmerkez'de saatçide çalınaş **Swatch Cem** diye bi ahbabımız vardı.. O anlattı.. İbo, oğluyla Akmerkez'de oyuncakçıya girmiş.. Bizim Cem'de orda.. Oğlu bi tane **Pembe Panter** beğenmiş, İbo •ıkınmış biraz.. sonra da "mavisi yok mu bunun?" demişmiş.. (Swatch Cem, bir takım jest ve mimiklerle olayını süsleyip anlatırken çok komikti de...)

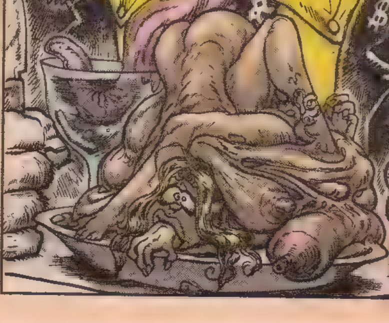

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Selam,.. Ne zamandır niyetlenmiştim, bi gömlek alacam kendime diye!. Bi türlü beceremedim.. Geçip gidiyorum, dükkanların, tezgâhların önünden, üşeniyorum İçeri girmeye! İşin yoksa şindi, renk seç, biçim seç, pazarlık yap!. Böyle diye diye, iki tane lavuk tişörtle, koca yazı geçirecektim nerdeyse. Şöyle, kısa kollu, tiril tiril bi gömlek alıyım artık dedim, daldım ilk dükkâna!. Yeşil bi tane vardı; fıstık yeşili mi deniyo, ne deniyo, ondan! Fosforlu gibi bişiy!. Herif inatla, onu tavsiye ediyo!. Başka renk varsa, onnarı da görmek istediimi belirttim. Götürdü bi rafın yanına beni, üç tane daa renk gösterdi!. Doğada binnerce renk var. "Başka yok mu?" dedim o yüzden.. "Yeşil güzel ama!" dedi yine!. Gittim yeşile bi daa baktım; iğrençti.. Zaten sıkılmaya başlamıştım!. Bazen, sapıtıyorum: Yeşil, kırmızı, kaaverengi, ne farkeder! Hayat çok kısa! Ölüp gidicez! Yorma kendini! diyip, ordaki en tuhaf gömleği seçme riskim de var!.. Zaten ben, kareli felan bişiy arıyodum; bi an önce çıktım ordan.. Bi kaç dukkân daa vardı, o sırada.Kendime, elimden geleni yaptımı gösterebilmek için, bi tanesine daha sordum öyle, üstünkörü, "Kaçtan başlıyo gömlekler?" dedim!. "Dört milyona var; beşe var!" dedi... Birisine, laf olsun diye bişiy sormak harbiden, dil denen bu nefis iletişim aracının, en yavşakça kullanıldıı durumlardan birisidir!.. Kendine hâkim olamaz insan bu konuda!. İster bi milyon olsun, ister yüz on milyon! Ne farkeder be adam! Zaten almıycan. Niye soruyon!. Bi de, ipin ucu kaçar bazen! Gider, raftan felan bişiy indirir, kutuları açar, eyvah dersin!.. Bunnan yapmasına müsade etmemek için, çok nefis bi yalan vardır, bazen o söylenir: "Şey... bi dolaşıp bakıyorum şindilik!. Olmazsa, sonra uğrarım!" Sigtir git! Nah uğrarsın!. Kaç hemen!. Koşsan bile, arkandan bişiy söylüyolar bazen: "Gel üçe olur! Bak, bi de şunu gör!." En büyük korkum budur! Peşinden gelerek, beni bi yerde kıstıracak! Al! İkiye olur! Al! Aal! Lütfen aal! Bedaava! diye bağıracak! Sıçrayarak uyanıcam!. Peşinden boyacı çocuklar, kartpostalcılar koşuşturan Turistleri, iyi annıyorum...

Neyse, bunnarın hiçbiri olmadı. Zaten profesyonel satıcıydılar; benim gömlek felan almıycaamı annayıp, üstüme gelmediler.. Ben de yürüdüm; istasyonun oraya çıkıp; oturup bi çay içtiim büfeye yöneldim. Hava biraz, düne göre iyiydi.. İstasyonda, trennerde, güvennik görevlisi olarak çalışan bi arkadaş var; onu gördüm yine. Biraz muhabbet ettik. O bana, dergilerden filan soru sorunca, ben de güvennik konusuyla ilgili şeyleri soruyodum!. Bi kapkaç olayından bahsetti.. Kadının suratına yumruk atıp, cep telefonumu çalmışlar!. Kadın, toz toprak içinde yardım istemeye gelmiş. Numarayı aradıklarında, lavuk açıyo ama, konuşmuyomuş tabi!. Harbiden, berbat bişiy, bu kapkaççılık.. Kapmasını bile bilmiyo ki lavuklar!. Hemen kapamayıp, eline yüzüne bulaştırıyo, zarar veriyolar!. Acayip bi ülkedeyiz. Hiç bişey tam diil!. Yazarı yazar diil, spikeri spiker diil, orospusu orospu diil! Kapkaççısı, katili bile beceriksiz! Hiç bi sigi beceremiyoz!. Yalan mı? Herif birini öldürmeye niyetleniyo!. ulan; bi plân yap, bi hazırlık felan; öyle başla!. Gidiyo, on kişiye daa zarar veriyo durduk yerde!. Hep bu plânsızlıktan.. Doğaçlama yaşıyoz!.. Benim, bunu yapmaya hakkım var en azından; çünkü alt tarafı bi gömlek alcam! İstediim kadar saçmalayabilirim bu konuda!. Çayı bitirip, kalktım.

Geçitten geçerken, bi dükkânın önünde, tam istediim gibi, karışık renkli, kareli gömleklerden gördüm!. Fiyatı da iyi. Dört milyon.. Az elbise aldıım için, şu beden şeylerini halâ öğrenemedim!.. "İki beden, uygundur." dedi satıcı. Sonra, kızın yanına, asıl satıcı, büyük patron yaklaştı. Adamı gösterip, "şu kaç beden?" dedim. Yani, adamın gömleeni kastederek!. "Üç bu!" dedi adam, kendisi.. Bilirsiniz; iyi bi gömlek bulduum için sevinçliydim ve, o mutlulukla, gereksiz bi "beden" muhabbeti yaptım bi süre!. Sonra beş milyonu verdim, bi milyonu bekledim dışarda, kapının önünde.. Elinde poşetle, hayatının en önemli sorununu halletmiş gibi, salak bi mutlulukla etrafına bakarken, aniden, tezgâhın üstündeki diğer gömleklerle göz göze gelirsin!. Ulan, acaba şunu mu alsaydı?.. Çevir!.. Çevir kafanı ordan!. Başka şeyler düşün!.. Neyse ki, bi sorun çıkmadı. Kırk yılda bi, adam gibi bişiy alabilmiştim kendime! Eve gelip de baktıımda, harbiden hoşuma gitti!.. Yarın, elektrik faturasını yatırmaya giderken bunu giyiyim!. Hem, kısa kollu, ferah ferah dolaşcam; hem de herkes, "Oaaah! Nefis bi gömlek!" diyip, gözlerini benden alamıycak!.. Ulan, biz esprisini felan yapıyoz ama, ciddii ciddii böyle yaşayannar var!. Hani, puan veriyolar ya giyimlerine! "Olmadı Metin Bey; altı kaval, üstü şişhane!.. O ayakkaplara, bu pantolon yakışmamış!".. Sigtir git! Beynini sigerim senin! Mına koduumun çocuu! Sana ne yavşak! Dört milyon verdim ben buna!. Dallama seni! Yakışmamışmış! Sana yakışıyo mu böyle ukâlalık etmek; g.t!. Hemen iyi günner diliyorum!..

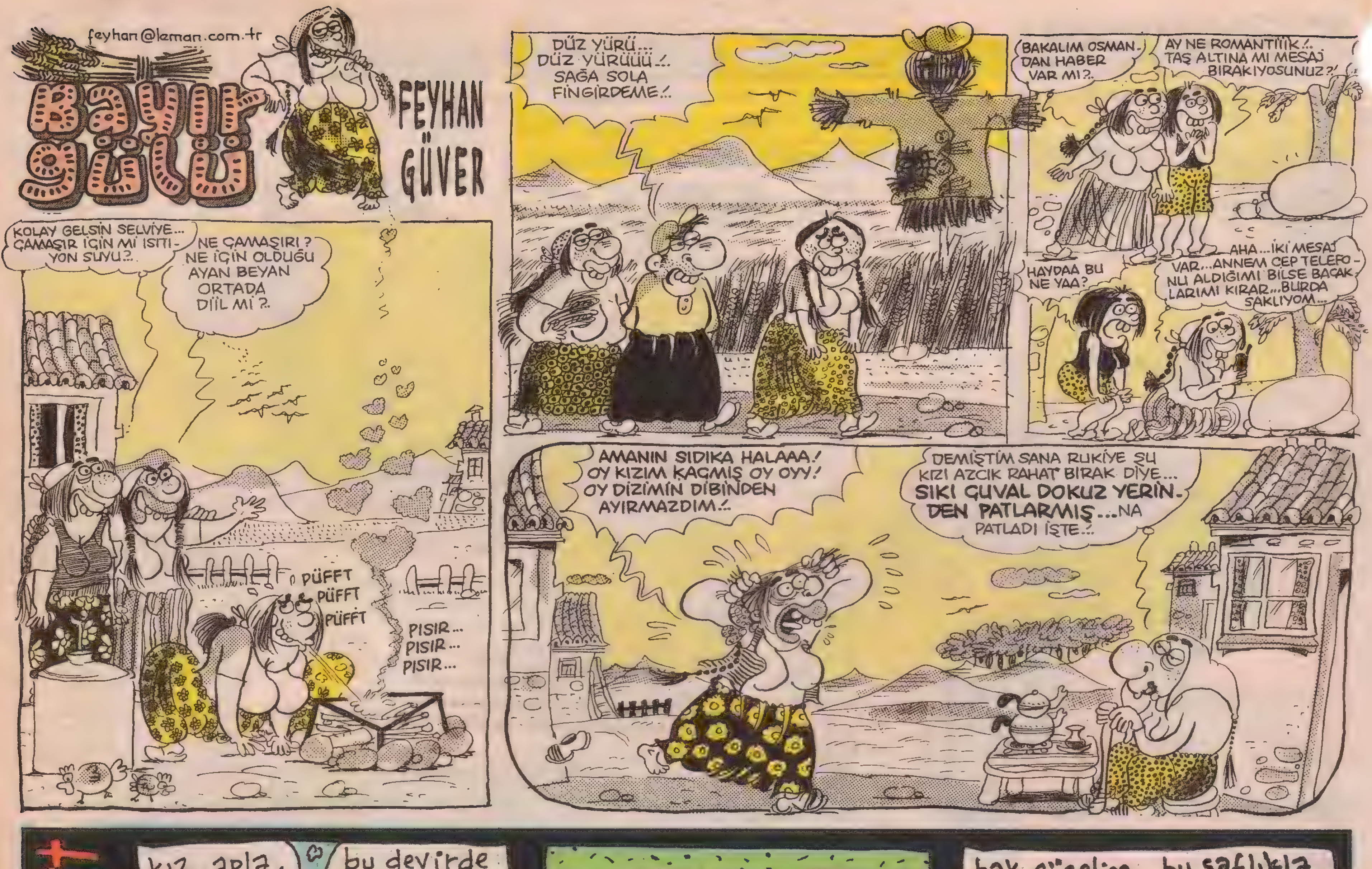
feyhan@leman.com.tr
BAYIR GÜLÜ
FEYHAN GÜVER
KOLAY GELSİN SELVİYE... ÇAMAŞIR İÇİN Mİ ISITIYON SUYU?..
NE ÇAMAŞIRI? NE İÇİN OLDUĞU AYAN BEYAN ORTADA DİİL Mİ?..
PÜFFT PÜFFT PÜFFT
PISIR... PISIR... PISIR...
DÜZ YÜRÜ... DÜZ YÜRÜÜÜ..!.. SAĞA SOLA FİNGİRDEME.!..
BAKALIM OSMAN'DAN HABER VAR MI?..
AY NE ROMANTİİİK.!.. TAŞ ALTINA MI MESAJ BIRAKIYOSUNUZ?!
HAYDAA BU NE YAA?
AHA...İKİ MESAJ VAR...ANNEM CEP TELEFONU ALDIĞIMI BİLSE BACAKLARIMI KIRAR...BURDA SAKLIYOM...
AMANIN SIDIKA HALAAA! OY KIZIM KAÇMIŞ OY OYY! OY DİZİMİN DİBİNDEN AYIRMAZDIM.!..
DEMİŞTİM SANA RUKİYE ŞU KIZI AZCIK RAHAT BIRAK DİYE... SIKI ÇUVAL DOKUZ YERİNDEN PATLARMIŞ...NA PATLADI İŞTE.!..

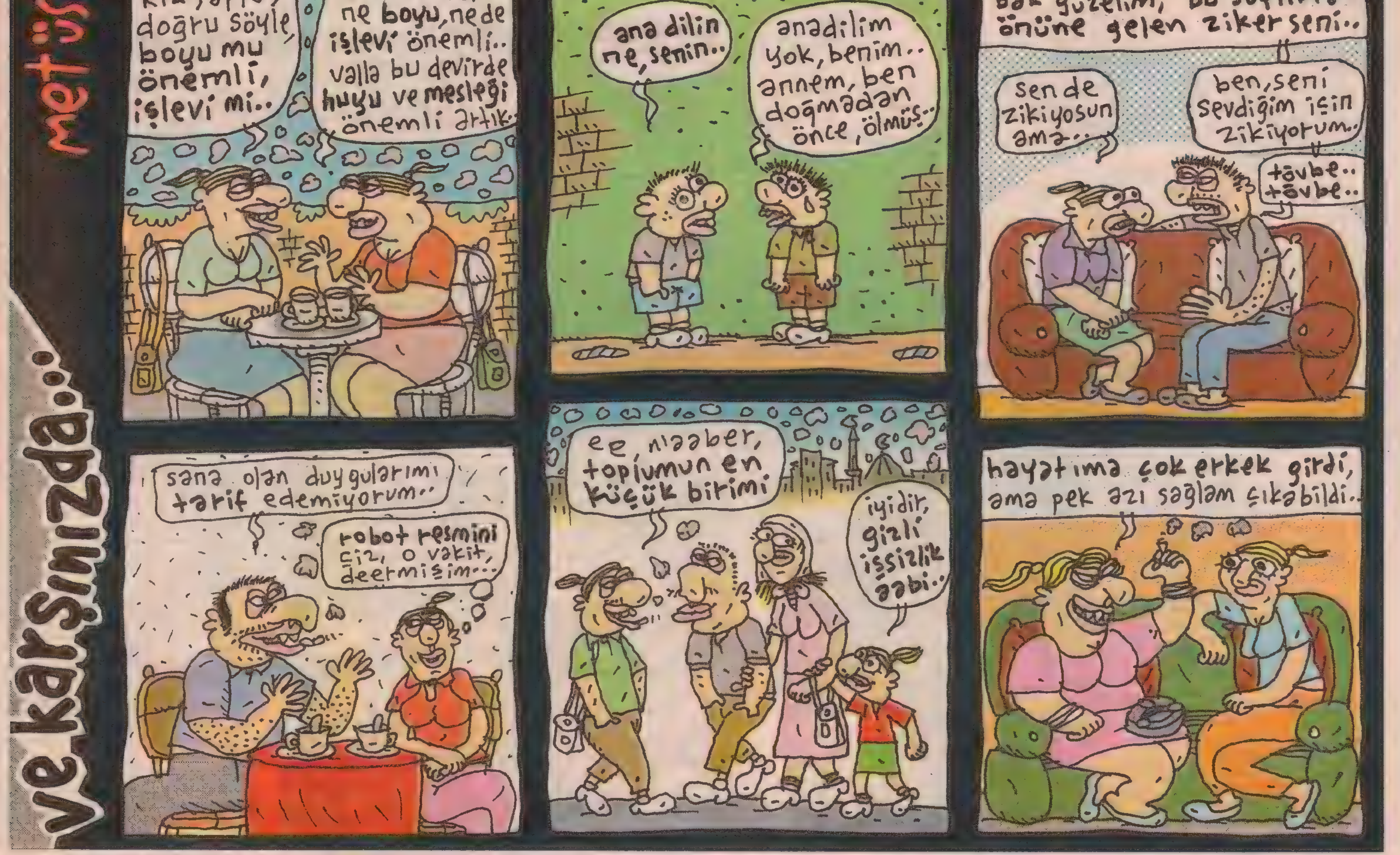
ve karşımızda...
metüst
kız, apla, doğru söyle, boyu mu önemli, işlevi mi..
bu devirde ne boyu, ne de işlevi önemli.. valla bu devirde huyu ve mesleği önemli artık..
ana dilin ne, senin..
anadilim yok, benim.. annem, ben doğmadan önce, ölmüş..
bak güzelim, bu saflıkla önüne gelen ziker seni..
sen de zikiyosun ama..
ben, seni sevdiğim için zikiyorum..
tövbe.. tövbe..
sana olan duygularımı tarif edemiyorum..
robot resmini çiz, o vakit, deermisim...
ee, naaber, toplumun en küçük birimi
iyidir, gizli işsizlik aabi..
hayatıma çok erkek girdi, ama pek azı sağlam çıkabildi..

Aksamsefasi

Memleketim

NİHAT GENÇ

Doğduğum günden Trabzon'u terkettiğim 19 yaşına kadar yaz-kış hergün evmizde hamsi tuzlaması olurdu. Bakır bir sahan içinde, soyulup kılçığı çıkartılmış hamsiler, iştah açıcı meze olarak sofrada mutlaka yerini alırdı. Hamsi tuzlaması, adı üstünde, kokmaz, çürümez, buzdolabı olsun olmasın yıllarca durur. Yüzlerce otel ve lokantanın menüsünde onu hiç ama hiç göremezsiniz. Oysa ülkemizin tüm mezelerini, iştah açıcılarını, otları, deniz böceklerini, sebzelerini yanyana koyup yarışma yapsak, msi soylu birinciliğini kimseye kaptırmaz.

Mudurnu tavukçuluk iflas mı etti, bilmiyorum? Birgün tavuk yerken tavuğun hamsi koktuğunu gördüm. Masadaki arkadaşlar halisünasyon gördüm diye dalga geçti. Doğrusu, tavukları beslemek için hamsi yemini biraz fazla abartmışlar. Hamsi unu ve yemi sanayii öyle ahım şahım değil, kapasitenin ancak 20/1'ini işleyebiliyor. Yüzbinlerce ton balık çürür, gider. Trabzon'un ünlü Karsusan fabrikasının yıllık girdi-çıktısı beş milyon dolar. Küçük bir işletme ve planlamayla bu para yüz milyon dolarları aşabilir. Karadeniz'e Çinliler'i getirsek, sadece hamsi yemi ve gübresinden yılda bir milyar dolar kazanırlar. Çünkü Çinliler tarih boyu açlık, kıtlık görmüş, solucanından, fare ciğerine kadar buldukları herşeyi yemişler, yakaladığı her hayvanı, bitkiyi yiyen bu milletin tabii ki mutfağı da büyük olacak. Hamsi kokuyor diye mi sevilmiyor! Siz hiç Çin mutfağında durdunuz mu, ya da sizin Çinli komşularınız oldu mu? Günboyu evlerinde soğan, sarmısak, tentürdüyot ve amonyak kaynatılıyormuş gibi tüm mahalleyi dayanılmaz bir koku istila eder!

Karadeniz'de yoksul insanlar fazlasıyla çok, ancak açlık, kıtlık bilmezler, en kötüsü biraz mısır, patates bulup karnını doyurur, bu da rahatlık verir onlara, ya da sıkıntıya gelince "hamsi" gibi tüyerler! Hamsi'nin deniz yaşamı ginçtir, Batum'dan Kırım'a, Kırım'dan Romanya sahillerine, ordan Sinop önlerine ve ordan Trabzon-Rize açıklarına geldiğinde bir yıl dolmuştur ve en ideal boyu ve lezzeti tam da Trabzon-Rize açıklarında kıvamını bulmuş olur!

Dünyada 15-20 ülkede hamsi çıkar, hiçbir ülke hamsiyi ciddiye almaz, çünkü Karadeniz hamsisi dışındaki bu hamsilerin lezzet değeri yoktur, iridir, yağlıdır. Karadeniz hamsisi ince ve uzundur ve bağımlılık yaratan bir lezzeti vardır! Eğitim denilen şey, ülke değerlerini tüm coğrafya parçasındaki insanlara tanıtmaktır. Bugün 70 milyon halkın 68 milyonu Karadeniz hamsisiyle Marmara hamsisi arasındaki farkı bilmez. Bilmediği için kazıklanır. Bilmediği için gerçek hamsinin lezzetini keşfedemez, bilse dahi basit bir tavasını beceremez!

Üstelik hamsinin afrası, tafrası yoktur, kasayla boşaltırlar balıkçı tablasına! Diğer balık- r mankenler gibi dizilir, kuyrukları, kulakları çılır, tablanın üstünde fiyaka, şekil olurlar! lıkçılar bile bu büyük balıkların teşhirinden urur duyar! Hamsiye bu değer verilmez, "satılmazsa, dökeriz!" derler!

Bilinen Trabzon tarihinin ilk günlerinden ri Trabzon'da hamsi çıktığı ilk gün gelenek- el bayram, şölen günüdür. Hamsi karaya ge- rildiğinde çanlarla, minarelerden tüm halka uyrulur ve tepelere, tepelerden, arkadaki ağlara haber uçurulur. Köylüler işini gücünü rakıp, koşarak, çığlıklar atarak sahile iner msiyi karşılamaya. Hamsinin karaya getiril- o ilk gün herkes türkü söyler, çığlık atar, on tepmeye başlar. Çünkü... Trabzon'un tuluşu 24 Şubat'tır. Ben çocukken dahi, ksulluktan kırılan halk, hamsinin çıktığı o ilk ne bir ad koymuştu: "Halkın kurtuluşu!" Ta- yendiği için piyasası zayıftır, kamyonlarla emen iç bölgelere taşınmalı, eskiden buzdo- bı da olmadığından, hamsi çıktığı o gün her in önünde teneke teneke dizilir, kadınlar, er- kler bütün işlerini bırakıp hamsi ayıklamaya şlar, hemen tuzlamak için!

Belediyeler günlük tüketilmesi gereken bu yecekleri acilen duyurmalıdır, bu gelenek gün kimsenin umrunda değildir. Piyasa bu- nadığı için fiyatı düşüyor. Beşbine yakın gır- motoru ve yüzbine yakın aile yine de ek- eğini hamsiden kazanır, ama, ciddi bir plan- ma ve pazarlama yapıldığında bu rakam yir- kat fırlar!

Mutlu ve sıhhatli insanlar, dağını, taşını, nü tanıyan, işleyen, değerlendiren in- nlardır. Ülkemizin hangi yöresine gidersek delim, kusursuz zenginlikte ve bollukta ünlerin heba edildiğini, değil sanayiye gün- tüketim için pazara bile götürülmeden im- edildiğini, çöpe gittiğini görürsünüz. Yani ler, tabiatı ve Tanrı'nın verdiği bu eşsiz ni- tleri öldürmek, yoketmek için mi bu topraklar üstünde oturuyoruz.

Diyelim kaysı. Yüzde 20 şeker oranı, yüz gramında dokuzyüzbin Karaten (A vitamini)yle Malatya kaysısının dünyada bir benzeri, eşi yok. Yekpare halde bölünmeden kurutulabilen, kükürtlendiğinde besin değerini yitirmeden birkaç yıl kalabilen, hiçbir özellikli saklanma yeri olmadan herhangi bir şekilde saklanabilen kaysı, Türkiye'de olup, dünyada olmayan tek meyve. Kaysı da Hamsi gibi o şehre özgü, nasıl Sinop'a, ya da Batum'a gitseniz Doğu Karadeniz'deki hamsiyi aynı tadda ve lezzette bulamayacağınız gibi, Malatya sınırını elli metre sağa, elli metre sola gidin, aynı şeker oranında bulamazsınız. Altın renginde muhteşem bir albenisi var. Naturel tatlandırıcı. Bebe maması, dondurma, şurup... Kuruyemiş değil, gıda sanayi mamülü. Meyve suyu konsantrasyoncularına yönelik 24 saat, yılın 12 ayı işlenmeye müsait!

Ancak kaysı yüzlerce yıldır altı-yedi ailenin elinde. Çocukları Amerika'da okur, altlarında en iyi arabalar, en iyi imkanlarla yaşarlar. Üreticiyi mağdur eden eski ağalar gibi, köylüyü borçlandırarak, ya da malın fiyatını aralarında anlaşıp düşürerek, bir hakimiyet kurmuşlar. Kaysının piyasası bu yüzden 25 milyon doları geçmiyor! Sanayisine girdiğinizde bu rakam bir-iki yılda 250 milyon doları aşacak, düşünün, kaysının reçeli dahi yok bugün.

Bakın şu Karadeniz'in gözbebeği Sagra Special'e. Çakıcı'ya gidilip Sağra'nın Fransız ortakları Fransa'da tehdit edildi. İşin içine Demirel de girerek, Bayındır grubuna peşkeş çekildi. Sağra artık çalışmıyor, ne reklamlarda görülüyor, ne bakkallarda çikolataları. Sağra bir öncü tesisti, Anadolu ürünlerinin nasıl piyasa bulması, nasıl reklam edilmesi, nasıl endüstriye aktarılması konusunda çok önemli bir labaratuvar. Sagra, organize, planlama, saha çalışmasıyla kutsallık mertebesine çıkarttığımız yerli ürünlerimizi makus talihinden kurtarmıştı. Sagra da kapanmışsa... Bu halk oturup, altın yumurtlayan bu tavuğu, kısa vadede karlı ve hileli bir oyunla, nasıl aptalca sonlarını hazırladıklarını düşünsün! Bu muhteşem bir deneydi, Sağra bize, ambalaj, şekil, reklamla en ücra bakkallarda dahi nasıl yer alabileceğimizi göstermişti! Aynı yoldan çoğalacağına, o tek yolu Susurlukçuluk oyunlarıyla kapattık!

Sessiz ve derinden kendi yağıyla kavrulan ve tüm Karadeniz'in sevgilisi olan Tonya Tereyağ Fabrikası (Tonya Kooperatifçiler Birliği). Pazardan tereyağ almak tehlikelidir, fiyatına aldanır bir de bilmez acı yağı size yutturabilirler. Pazar yerinde köylü kadınlar size doğruyu söyler ama başka şehirlerde bu pazarcı kadınları bulamazsınız. Şimdi Tonya Tereyağ markası tereyağ, kaşar, telli, minzi üreterek kendini kabullendirdi. Aranan marka oldu.

Tonya Anadolu'nun en mucizevi topraklarına, ormanlarına, yaylalarına sahip! Bir zamanlar teksas oluşu, kan davalarıyla ünlü ve mezartaşlarında silah resimleri olan Tonya, bugün öç duygularını çoktan geride bıraktı. Bir zamanlar Karadeniz'in en disiplinsiz vahşi yolları, ormanları Tonya'daydı. Bugün binbir çeşit sık ağaçlarıyla dolu yamaçlarında rüzgarın uğultusunu besteleyerek ölümsüz dünya güzeli bir vatan. Birkaç yıl başıboş bırakın bu dağları, heyelan ve sellerle odun ve taş yığınlarına dönüşür! Zalim tabiata karşı, o kadar cesur olup insanoğlunun bu en güzel topraklarının nöbetini yılmadan, bıkmadan, terketmeden tutacaksınız! İnsanı çarpan bir sessizlikte, sapsarışın ve masmavi gözleriyle küçücük çocukların istila ettiği, tüm yeryüzü coğrafyasının en yağlı çimenleri, en sert yaylalarıyla Anadolu'nun en gururlu kasabası! Tonya Tereyağ fabrikası ancak kendi karnını doyuruyor, ama o dağlarda ineklerin, köylülerin, tarihin en hırçın, en kaprisli tepelerin nöbetini tutuyor, tarihle, dağlarla aramızdaki bu büyük boşluğu dolduruyor! Sakın ola ki, ülkenin bir başka yerinde Tonya'yı, Maçka'yı, Çaykara'yı görmeden bir vatanımız var demeyin! Buralarda yağmur bir gök şelalesi gibi akar ve buralarda ağaçlar, çimenler, toprak musluk gibi ürün verir! Birgün olsun bu toprağın yüzüne bakmazsanız, kabalaşır, hayvanlaşır, barbarlaşır ve koca tepeler tepenizden aşağı yıkılır!

1965'li yıllarda dünyaca ünlü Amerikan Barış Gönüllüleri Tonya'ya gelir ve yıllarca dağlarda kalırlar. Dağlar, taşlar içinde maden, bitki örtüsü, ahalinin sosyolojik yapısı, bir yığın bilgi edinirler. Adları Barış Gönüllüleri (sonra hepsi Amerikan ajanı çıktı), o ormanların ve yaylaların içlerinde neler aradılar bilinmiyor. Karanlık ormanların içinde tarih öncesinden kalma iskele babaları ve çapa buldular!

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

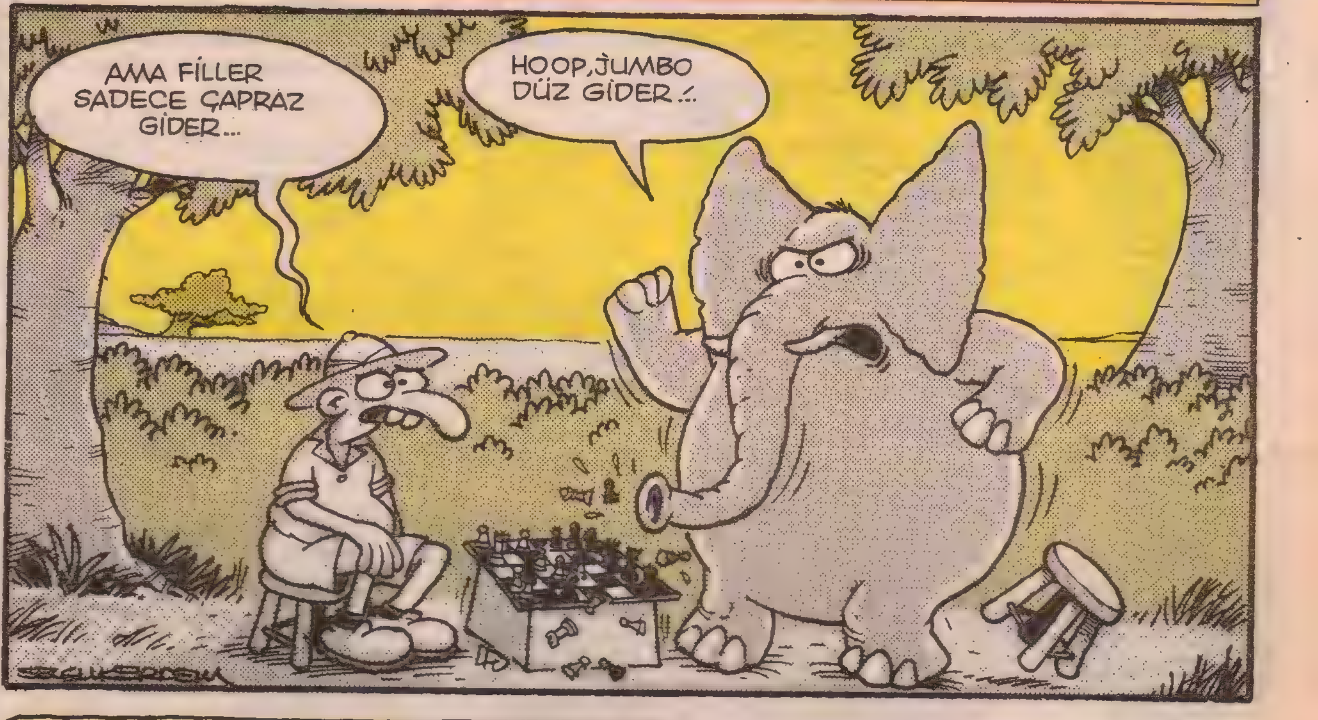

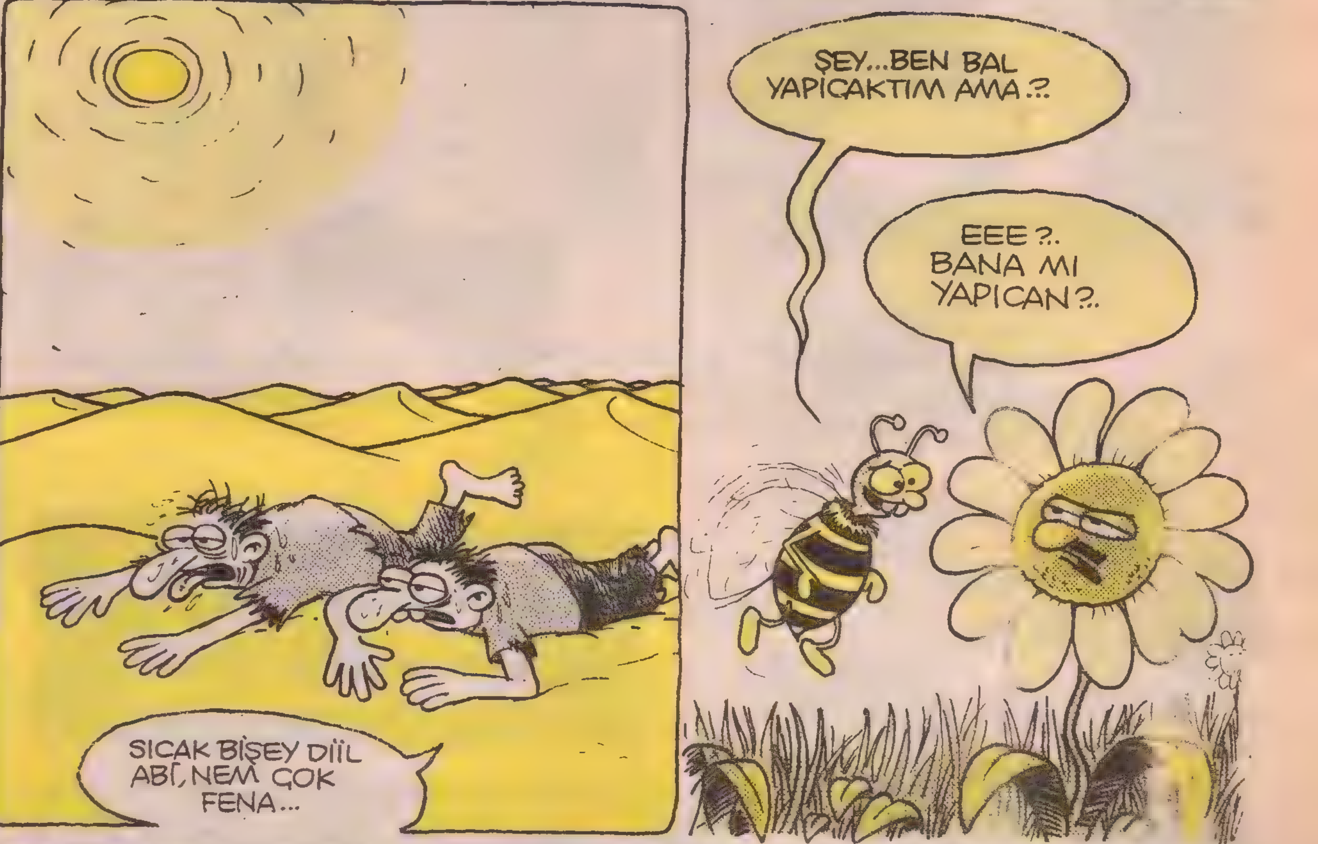
ŞEY...BEN BAL YAPICAKTIM AMA.?.
EEE?.. BANA MI YAPICAN?..
SICAK BİŞEY DİİL ABİ, NEM ÇOK FENA...

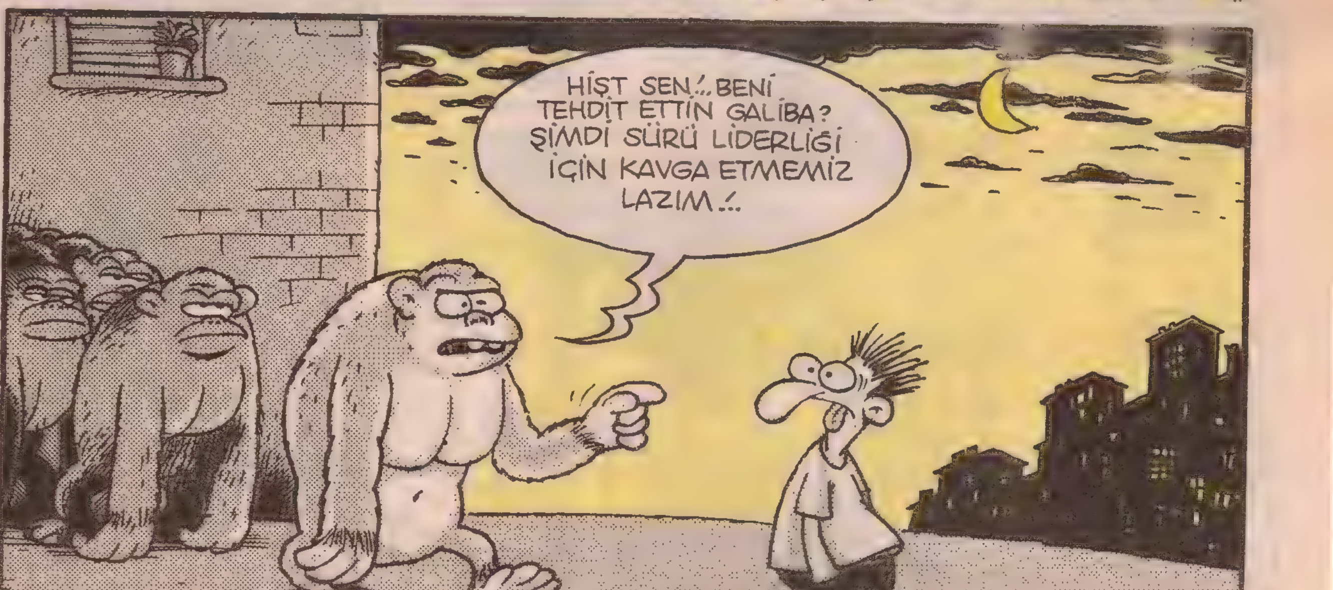
HİŞT SEN.!. BENİ TEHDİT ETTİN GALİBA? ŞİMDİ SÜRÜ LİDERLİĞİ İÇİN KAVGA ETMEMİZ LAZIM.!.
SELÇUKERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

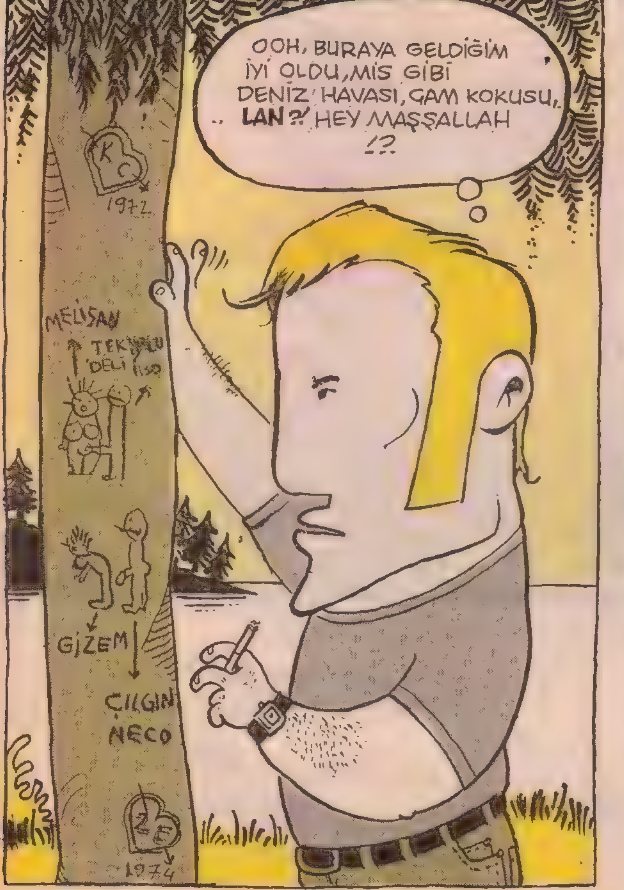
OOH, BURAYA GELDİĞİM İYİ OLDU, MİS GİBİ DENİZ HAVASI, ÇAM KOKUSU, .. LAN?! HEY MAŞALLAH !?
KC 1972
MELİSAN
TEKYOLU DELİ FİSO
GİZEM
ÇILGIN NECO
ZE 1974

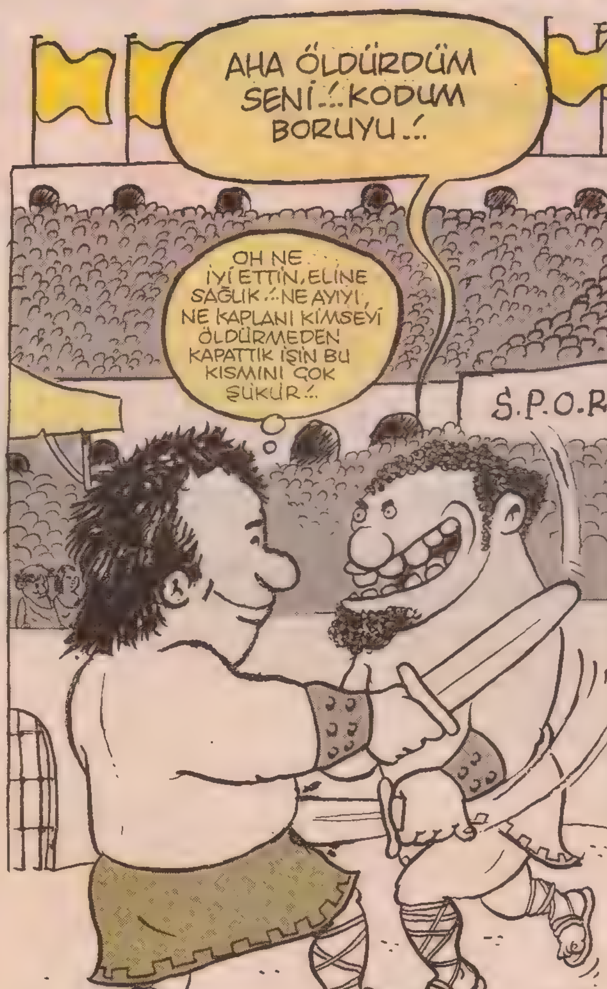
AHA ÖLDÜRDÜM SENİ..! KODUM BORUYU..!
OH NE İYİ ETTİN, ELİNE SAĞLIK..! NE AYIYI, NE KAPLANI KİMSEYİ ÖLDÜRMEDEN KAPATTIK İŞİN BU KISMINI ÇOK ŞÜKÜR..!
S.P.O.R.

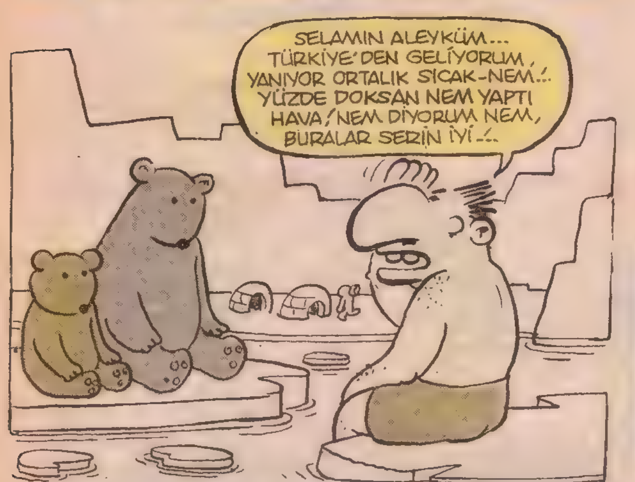
SELAMIN ALEYKÜM... TÜRKİYE'DEN GELİYORUM, YANIYOR ORTALIK SICAK-NEM..! YÜZDE DOKSAN NEM YAPTI HAVA! NEM DİYORUM NEM, BURALAR SERİN İYİ..!

Kıllanan Adam 2 ve Cümbür Cemaat Albümleri pek yakında.

EKONOMİK KRİZ VE YAZ GÜNEŞİ...

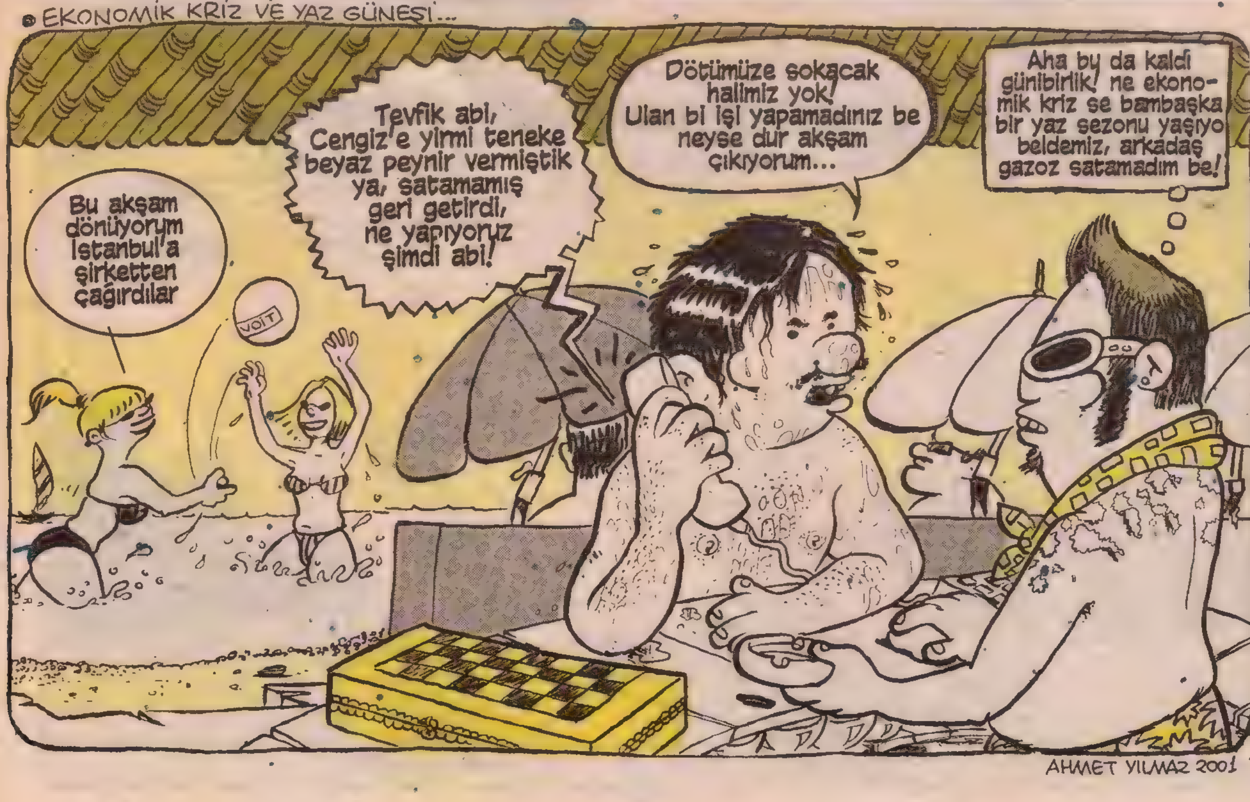
Bu akşam dönüyorum İstanbul'a şirketten çağırdılar
VOIT
Tevfik abi, Cengiz'e yirmi teneke beyaz peynir vermiştik ya, satamamış geri getirdi, ne yapıyoruz şimdi abi!
Dötümüze sokacak halimiz yok! Ulan bi işi yapamadınız be neyse dur akşam çıkıyorum...
Aha bu da kaldı günibirlik! ne ekonomik kriz se bambaşka bir yaz sezonu yaşıyo beldemiz, arkadaş gazoz satamadım be!
AHMET YILMAZ 2001

13. Sayfadan Devam

Denizden yirmi kilometre kadar içerde çapanın bulunması, bir zamanlar denizin ta buralara kadar girdiğini mi gösteriyor? Bilmiyorum. Bildiğimiz, Amerikan Barış Gönüllüleri adı altında Amerikan Üniversiteleri'nden gelmiş bilimadamları oralarda neler topladılar, topladıkları bilgiler şimdi nerelerde ve bu bilgileri biz neden bilmiyoruz ve onbinlerce kasaba içinde araştırma için neden Tonya seçildi!

Sis basmış dağbaşlarının içinden melekler gibi gülümseyen köy evleri. Siz hiç bir toprak parçasına tapınıp, secde eden insanlar gördünüz mü? Bir tabiat müzesi! Coğrafyanın tören elbisesi gibi, Tabiat burda, tarihin tüm bitkilerini en dokunaklı duygularıyla giyiverir! Kahramanvari bir romantizmle büyütür genç delikanlılarını, kızlarını. Sorarsınız.. Tozu toprağı örtmek için bitkilerin, otların bu telaşlı yarışı neden. Neye sansür, çırılçıplak toprağın mahremini örtmek mi!.. Her bitkisi sarmaşık karakterli, hızla yayılırlar toprağa. Vaktinden önce ölmüş sevgililerin mezarlarını, ormanın kopkoyu hayalleri, yaprakların çıldırtıcı sarhoşluğuyla hızla giydiriverir. Orman değil kasırga! Yekpare tek bedende tüm insanlığın neşesi! Tanrı'nın-doğanın şanı şöhreti bu ağaçlar ölüm korkusunu alıverir içinizden. Çok tatlı ve mistik bir hüzünle bir güzel hatıraya dönüştürüverir acı kaderinizi! Ve anlarsınız, derin yaralarımızı sarmak, örtmek içinmiş, bu canhıraş telaşlı sarılışı sımsıkı kollarıyla toprağa! Bu yüzden dünyanın neresinde olursa olsunlar, Tonyalılar, yılda birgün olup gelip bu babaata topraklarını tavaf edip, giderler!

'Deniz (derya) pislik tutmaz' bir atasözüdür. Gerçekten sahil, kumsallar süzgeç gibidir. Bir saatte dalgaların getirdiği tüm pisliği süzerek pırıl pırıl arındırır. Mucizevi bir doğa yasası. Sahilde büyüdüm, kumsalın denizi kaplayan mazot dalgalarını dahi nasıl temizlediğine bin defa şahit oldum. Modernleşmeyle sahillere kayadolgular (dalgakıranlar-mendirekler) yapılmaya başlandı. Böylelikle şehirlerde denizlere girilemez, şehirlerin pisliği sahilleri bok kokusuyla boğmaya ve hatta Haliç benzeri bataklılaşmalar başladı.

Samsun-Trabzon arası 350 km, hatta Samsun-Artvin arası, 500-600 km. otoban çoktan başladı hızla ilerliyor. Samsun-Sarp arası Türkiye'nin en nefis karayolu iki-üç yıl sonra hazır. Avrupai olacak ve süper diyeceksiniz. Otoyol yöre halkını çok heyecanlandırıyor ve bu nefis manzara karşısında şimdiden içi içine sığmıyor.

Hiç mühendislik bilgisine ihtiyaç yok, ilkokul öncesi bir zekayla dinleyin ve haritadan Samsun-Sarp arasını gözünüzün önüne getirin. Trabzon-Samsun arası 350 km. yol tamamen kaya dolgularla kapatıldı. Bu kadar delirmiş olamazlar, belki bir bildikleri var, yani, yolun büyük kısmı dağdan, ya da viyadüklerle denizin üstünden geçer sanıyordum. Değil, yol tamamen sahilden geçiyor. Bu 350 km.'lik otoban sahilin kumsalı üzerinde yürüyor. Otoban açıldığında bu 350 km.'lik yolda sahil kalmayacak, Trabzon'dan öte Artvin'e kadar olan yolu görmedim, muhtemelen oralar da aynı.

'İşte burası havuz olacak. Burada yaşayan yüzlerce kasaba, beş-altı büyük şehir, onbinlerce fabrika, beşbinin üstünde dere, yirmibinin üstünde kanalizasyon pisliklerini nereye akıtacak? Ve Karadeniz bu devasa kirliliği nasıl temizleyecek?

Bu şu demek! Gelmiş geçmiş dünya tarihinin en büyük çevre faciasıyla karşı karşıyayız. Bunu ancak bir laz müteahhit ve bir laz siyasetçi başarırdı, başardılar. Kutlarım, dünya tarihinin en büyük deliliğini gerçekleştirdikleri için. Bir yıla varmaz tüm dünya kamuoyu burdaki vahşeti görüp ayaklanır. Tarihin en şaşaalı ormanlarıyla dolu yamaçlarına kadar gelen sahili bütünüyle betonlarla kayalarla ve burada yaşayan on-onbeş milyon halkın gözleri önünde yapıyorlar, kimse sesini çıkartmıyor, bunlar halk olur! Cahil, dangalak kalabalıklar! Tam 350 km.'lik karayolu tam denizle-karanın birleştiği yani, tam sahilin üzerinden geçiyor, kimsenin sesini çıkarttığı yok. 450 km.'lik bir beton blok, kaya dolgu!

Tanrı'nın bu topraklara bahşettiği en güzel dağlar, en güzel manzaralı kara parçasını dört-beş müteahhit para kazanacak diye birkaç yılda bataklığa çevireceksiniz.

Neden kalkınmaya, ilerlemeye karşı olalım, bu memleket hepimizin değil mi, yüzlerce kez söylendi, dağlardan oyulacak beş-on km.'lik iki ayrı tünel, ya da tek tünelle yolu içeriye atıp, koskoca sahili kurtarırsın!..

Var mı böyle bir çılgınlık tarihte, dünyada.. Tarihin en güzel toprak parçasını, yani Doğu Karadeniz'in tümünü betonla kapatıyorsunuz! Bu gelmiş geçmiş dünya tarihinin en büyük deliliğidir! Tüm coğrafyalarda, nükleer denemeler dahil, çernobil dahil tabiata karşı girişilmiş en vahşi eylemdir! Ve ülkemizin en nefis manzaraları yokolurken, herkes susuyor! Dangalaklar, cahiller, vatan hainleri, orospu çocukları, aptallar.. Sizin elinize bir toprak parçası emanet eden Mustafa Kemal'ler, şehitler, Hititler, Selçuklular, gelmiş geçmiş tüm uygarlıklar utanıyordur şimdi...

Üstelik bölgenin tarihi sel ve heyelanlar tarihidir. 1929 Of heyelanında 490 kişi öldü, aynı büyüklükte heyelan bugün olsa, bu nüfus yoğunluğundan onbinin üstünde insan ölürdü!

Tarlayı dikenli demir tellerle çeviren çitlerin sınır kazıklarına 'pasal' deriz. Hayvanlar ve insanlar girmesin diye demir dikenlerin üstüne dikenli bir sarmaşık türü olan böğürtlenler (mora) sarar. Köylülerin güzel bir geleneğidir, gelip geçen ziyaretçilere hayrat gibidir, bir küçük ikram gibidir, yani, tarlama gözünü dikme, şurdan üç-beş böğürtlen topla ve git, der gibi. Zaten bir saat uğraşsanız dikenler arasında bir avuç böğürtleni zor toplarsınız.

Batı Karadeniz, Zonguldak, Bartın çevresinde çocuklar ve köylü kadınlar yol kenarlarında, pazarlarda tabak dolusu böğürtlen satar. Bunlar tarla kenarındaki gibi mor, ya da koyu kırmızı değil, simsiyahtır. Çünkü bu böğürtlenler orman böğürtlenidir. Köylü kadınları dizlerine kadar çizme ve ellerini, yüzlerini dikenlerden korumak için çul, çaput, naylonla kaplayıp, yani zırhlanıp, öyle toplar. Reçeli yörede meşhurdur. Mersin çileği gibi taze tüketilmesi gerekir, hemen koyverir kendini.

Eğer bir yörede bu denli orman böğürtleni varsa, bu size şunu anlatır: Bu ormanların içi Afrika ormanları gibi insan ve balta girmemiş, bu ormanların içini pis, dikenli çalılar ve dikenli otlar istila etmiştir. Ve bu bilgi de size: Batı Karadeniz ormanlarının bakımsızlığını anlatır. Girilmemiş ormanların varlığı bir de size şunu anlatır: Buradaki bitki çeşitliliği ve kuş çeşitliliği hakkında bilgimiz yoktur. Ve hepimizi şaşırtan bir bilgi daha ediniriz, içimizde bunları merak eden de yoktur.

Yani, bu topraklarda hala bilmediğimiz orman içleri bilmediğimiz bitki dünyaları var!

Osmanlı'da eğitimin falakalı günlerinde sopaların da bir şöhreti ve markaları vardı. Kızılcık sopasının şöhreti bugüne kadar geldi. Çocukluğumda, babamın "alırım kızılcık sopasını elime" tehditlerini unutmam. Annem komşusuna üzülürken, "kocası kızılcık sopasıyla dövmüş" diye ağlardı. Kızılcık meyvesinin tadı da güzel, küçücük ve kekremsidir, hani, kan kustum kızılcık şerbeti içtim, denir, ağzınız kıpkırmızı olur.

Devrek de aynı yörenin ilçesidir, dünya çapında "bastonlarıyla" ün yaptı. Şimşir ağacının efsanesine kitaplar yazmak lazım. Osmanlı şimşir ağaçlarını gözü gibi korur, saklardı, şimşirlerin kesilmesini yasaklayan fermanlar okudum, bugün de şimşir ağaçlarının kesilmesi yasak. Birisi, çok sağlam, çok kuvvetli bir dolap, masa, eşya, yaptırdığında "şimşirden yaptırdım" diye böbürlenirdi. Gemilerin en kilit aksamında, dümen, direk gibi yerlerinde kullanılırdı. Ormanların bu en dayanıklı ağacını bugün kullanamıyoruz. Oysa Avrupa'da çevrecilerin ve tüketici derneklerinin baskısıyla plastik oyuncaklar piyasadan çekilip, daha kalıcı ve çocuğa hiç zararı olmayan tahta-odun oyuncaklar büyük marketlerde hızla yerlerini alıyor. Şimşirden yapılacak oyuncakların en büyük faydası, kardeşi de aynı oyuncakla oynayacak, hatta büyüyüp evlendiğinde aynı oyuncağıyla çocuğu da oynayabilecek. Bartın, Devrek, Zonguldak yöresinde bugün o kadar kötü, çirkin, tasarım zevki olmayan, zekasız, kullanışı, gösterişi, güzelliği hiç olmayan oyuncaklar ve biblolar, yapılıyor ve bu yüzden piyasa bulamıyor. Ve oyuncakların çoğu "tahta", tahtayı kim ne yapsın? Şimşiri tahta basitliğinde kullanan bu halkın zekasından hepimiz kuşku duyalım. Yüzlerce büyük mağaza ve marketin oyuncak reyonlarına girin ve ordaki plastik oyuncakların fiatlarını, piyasada oluşturduğu hareketliliği bir düşünün...

Otundan, böceğinden, mantarından, sarmısağından kerestesine, kuşuna çiçeğine, Anadolu toprakları onbinlerce çeşitte ürününü kendi mahalli pazarına dahi sunabilmiş değil, bu kadar üniversite niye açıldı, bu ürünlerin endüstrileşmesi onların 'başına fazladan iş mi çıkarıyor'.. Anadolu'nun meşhur ürünleri dahi metropollere sunulamıyor. Bu denli zengin coğrafyanın nimetlerini, hazır ülkemize gelmiş on milyon turistin ağız tadlarına hiç sunamıyoruz. Tüm turistik otellerde zengin turistin önüne kızarmış bir çupra balığı, yanına iki ot koyun, bir de şarap açın, kafi, diyoruz...

Oysa, turisti uçurmanın, sarhoş etmenin, memnun etmenin ötesinde, "ağız tadımızı' onlara bulaştırmamız gerekir.

Bakın, Amerika'nın dünya piyasasına

LeMan
Sayı: 507
28 Temmuz 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin

unduğu cola, sigara, amigo fıstık, cips, mısır gevreği, hepsi ve asit ve tuz oranlarıyla "tiryakilik"e dönük bağımlılık yaratır, özellikle çocuklar üzerinde bu kimyasal oranlar çok ince düşünülmüştür. 18. yüzyılda Çin'i afyonla uyutmaları gibi tüm ayaküstü yiyecek-içeceklerin bağımlılık oranları kimyasal testlerle kanıtlanmıştır. Yani, Amigo fıstığa ağzınız alışsın, er zaman ister, bir daha ister ve başka da kuruyemiş istemezsiniz.

Hepimizin hergün yapması gereken şey, sadece kendi ürünlerimizin sanayiye ve pazara, yani piyasasının oluşturulması değil. Edebiyat, şiir, reklam filmi, okulda dersle, hikayeyle bu ürünlerin çocuklarımızın ağız tadını oluşturması için çalışmamızdır. Bizdeki mahalli yiyecek ve ürünler bugün sadece 'nostaljik' bir pazar bulur. Yani İstanbul'da bir sürü lokanta, diyelim Karadeniz lahanası, Akçaabat köftesini, gurbetteki insanların özlem, hasret duygularıyla, çeşit olsun diye çıkartır. Oysa özlemden çıkılıp, gündelik tüketime yönelik çalışılmalı ve bu tadların pazarı, piyasası, kullanımı hızla öğretilmeli.

Bir ülkenin yazarları, kendi toprağını seviyorsa, bu ruhu, suyuyla, taşıyla, ekmeğiyle, manıyla kurduğu sıkı ve derin bağlılıktan alır. ani, bu topraklarda doğduğumuz için ağız tadımız, sağlıklı ve mutlu bir yaşam için bu bitkileri derin bir romantizmin arzusuyla isteriz. Sadece midemizi şişirmek, karnımızı doyurmak için değil! Ülkemizin dağıyla, taşıyla, tarlasıyla ruhsal, kutsal bir ilişkiye girdiğimiz için, annelerimiz, dedelerimiz, tarihin içinden çıkıp gelen o eski tadlarla derinden buluştuğumuz için. Bu yüzden, edebiyatçı, öğretmenler, yazarlar, bu romantizmi ekranlarda, eğitim kurumlarında, kitaplarda anlatır, bizden sonraki nesillerin iştahlarını, ağız tadlarını kendi topraklarına "bağımlı" kılar!

Bugün büyük şehirlerimizde milyonlarca çocuk bir avuç böğürtlen, bir avuç kızılcık, ya hiç yememiş, ya hiç görmemiş. Çocukken ağızlarına bu ülkenin bir minicik sızısı gibi bir tadı girmemiş bu çocuklar büyüdüğünde bu ülkeyi niçin sevsinler? Nesini sevsinler. Onlar büyüyünce onları yine Nazım'ın şiirleri, onuncu yıl marşları, Anıtkabir şiirleriyle mi kandıracağız! Ülkesinin kırlarında, yamaçlarında demet demet çiçek toplamamış bir küçük kız, büyüyünce ülkesi için çalışan, saygılı, değerli, sorumlu bir genç kız olabilir mi?

İlkokulda yerli malı haftasında biz yoksul çocukların önünde iki kuru fındık boynunu bükmüş dururdu, zengin çocukların önünde ise, hevenk hevenk muzlar hazineler borsalar olarlar gibi kasılarak dururdu. O çocukların hepsi soyguncu bankacı oldu. İki kuru fındığın hatırına bizler, dağların taşların nöbetçisi, kan ter içinde soluk soluğa vatansever çocuklar olduk. Küçükten içtiğimiz hepsi bir bardak soğuk vişne şirası. Erzurum'un ballı lokması, ke- esi.. Mersin'in çileği, Adana'nın şalgam suyu, Manavdan aşırdığımız mandalinalar. Kalın duvarlı bahçelerden çaldığımız portakal, hurmalar, bir avuç kuruüzüm, yapış yapış kuruin... Onların hatırına... Ağzımıza giren o küçük sızılı o şekerden tatlı meyveler, otlar, sular. Hiçbirimiz hoşça vakit geçirmediğimiz halde bu ülkenin bu tarihin çocukları yapıverdi bizi! Annemiz yirmi yıldır mezarında, ama, elleri, su börekleri damağımızı sızlatıyor hala. Bir tadımlık da olsa hepimiz aynı şefkat-lezzet coğrafyasında büyüdük. Bugün ne evimiz, ne arabamız, ne bağımız bahçemiz, ne bankada beş kuruşumuz var, o iki fındığın hatırına mahkemelerde ölümüne boğuşuyoruz. Çünkü memleketim, bir şekilde çocukluğumun en güzel dokularına, dilime, parmaklarıma, burnuma dokundu. Kalbimin, ruhumun en güzel defterlerine yazıldı vişneler... Bir avuç da olsa, bir ısınmlık da olsa ülkemin ıcıkları, tadları baştan çıkarttı beni.

Sırf bu yüzden, ağır zırhlı, intihar komandoları gibi ön cephede savaşıyoruz. Ve hala basit bir iktisat sorusunu çözmek için uğraşıyoruz. Ankara'ya yirmi kilometre mesafede, ancak benzin parasının birazcık üstünde bir parayla yani 15-20 milyona tarlalardan kamyon kamyon kaldırılan kavunlar.. Sıradan, basit lokantada dahi dilimi bir milyona, bir milyon beş yüz bine koyuluyor halkın önüne!

Hepimiz okuduk, Amerikalılar'da okuduk, imiz düşündük, fizik gördük, matematik gördük, gazeteler çıkardık, bakanlar olduk, ama hiç birimiz, Ankara'ya yirmi kilometre ötedeki tarlalardan kavunlardan bir dilimi bu çocukların ağzına uzatmayı beceremedik. Serbest piyasanın bayrağı, Amerika'nın Kaliforniyası'ndan mısır gevrekleri, cipsleri, Amigo fıstıkları ta Kanadalar'dan getirip en ücra mahalle bakkalına dahi bolluk, bereket içinde sandık sandık yığıyor. Bizler, yirmi kilometre öteden kavun denizi gibi uçsuz bucaksız tarlalardan bir dilimcik kesip getiremiyoruz!

Ne oluyor bunun adı, serbest piyasa mı? Cehalet ve satılmışlık mı?

Bu çocukların bakışları sabitleşip, dikleşmeden, daha da aç açıkta kalmadan, kapkaççı olmadan, sesi kurumadan-kısılmadan, toz toprak içinde sokaklarda vücudları hastalıklı yaralarla doluşmadan, bu piyasa oyununu çözmeliyiz.

Küçümsemeyin tarlaları, bahçeleri, dünyanın en ağır işçiliğidir tütüncülük, eğilmekten tarlada beliniz kırılmış gibi ağrır. Bin yıl yaşayacak bir insanlık coşkusu taşıyan genç kızlar, tek bir gün kavurucu sıcakta pamuk toplamaktan turşu gibi olurlar. Birgünde binyıllık bir pis yorgunluk biner yüzlerine. Beş-on yaşında çocukların derisi kemiklerine yapışarak kırışır. Artık burnunun ta dibinden çıkmaya başlar kazma dişleri... Başkaları tabak tabak meyveleri koyarken mutlulukla kendi sofralarına...

Ve o çocuklara sofra başında, meyvelerin incecik elleri vardır, kırmızı, pembe, mavi incecik dudakları vardır, yemezsen üzülürler diyemedik. Yemez tabakta bırakırsan, ağlarlar, diyemedik, Anadolu ağlar yamaçlardaki ağaçlar ağlar, yemez bırakırsanız tabakta, öte dünyada sizden hesap sorarlar, diyemedik.

O çocuklara sevgiyle bakamazsak, soğuğu hepimizi zehirleştirir. O tarlalara bakmazsak, irin irin bataklaşır. Akarsuları, su kenarlarında ıslık çalıp suya dalan boynuzlu cinler doluşur rüyalarımıza. Irmaklar zebanilerin ifrit kirli kokan kuyruğuna dönüşür. Kaskatı kesilmiş sert yamaçlar zehirli ok yılanlarıyla doluşur. Ne yersek kursağımızda kalır artık. Küçücük, daracık, derme çatma kasabalarında bir kör köpek, bir topal kedi, bir de kambur cüceden başka kimse kalmaz. İçi korku, kabus dolu harabelere dönüşür çiftliklerimiz. Çirkin, kötü yürekli tüccarlar, borçtan, yorgunluktan bitkin düşmüş köylülerin etrafında tarihin ilk gününden beri fır dönmesine devam eder. Ölmüş balıklar. İçi çürük ağaç gövdeleri. Çatlamış toprak. Kurumuş dereler. Kemirilmiş ağaç kabukları. Toz yığınına dönmüş tarlalar. Tembellikten her yanı sarmış dikenli yabani otlar... Borsaya değil, tarih boyu bizi sevmiş korumuş bu kırlara, bahçelere tasalanalım. Buğday, saman, ot, keçiler, hayvan sürüleri heyecanlandırsın çocuklarımızı. Rüzgarın ağrısından kemikleri sızlayan çobanları tanısın.. Bilsin ki bu çobanın elinden sürüsü alınırsa, kara kaşları çatık bu delikanlı dilenci olur, cehennem azabıyla lanet bir ihtiyar olur.. Bilsinler, Anadolu ambarının kilidi bu insanlar.

Ay ışığından şemsiyesiyle bu topraklarda hepimizin nöbetini bekleyen bu dağları, sonsuzluğa kadar kollarımız arasında tutmak istiyorsak, Abdülhamit'ten 1970'lere kadar, ilkokullarda çocuklara ısrarla, inatla öğretmeye çalıştığımız gibi, dağ, bayır, ot, böcek, bitki, meyve ve bunların endüstrilerini müfredat programlarına yeniden sokup, tane tane ve bıkmadan anlatmak zorundayız...

İnsan doğup büyüdüğü toprakların yemeğini yiyince neden tüy gibi hafifleriz. Çorbasını, sütünü, balını, yoğurdunu neden kafaya bir dikişte içeriz. Çünkü her gıdası vücudumuza, manevi bir insanlık neşesi aşılar. Dilimizin kavşağında, dudağımızın altında, damağımızın tabanında sudan ince, nemden kalın, tatlı bir sarhoşluk, binbir hayal içinde, bize hep aynı tadın türküsünü söyler: Memleketim!

Benim memleketim!

Karnını doyuramayıp Kanadalar'a, Avusturalyalar'a fırlattığın o güzel çocukların adına da bir daha özür diliyor, tövbe ediyor, diz çöküyorum önünde, yazıklar olsun bize, biz ki, seni kurda kuşa yem ettik.

Bir zamanlar Moğollar istila etti. Bir zamanlar çekirge sürüleri istila etti. Bir zamanlar Haçlılar istila etti. Bir zamanlar Osmanlı taşına suyuna karıncanın taşıdığı buğdaya vergi koydu. Bir zamanlar Celaliler tüm yayla ve kervan yollarını kesip, haraca bağladı. Bir zamanlar Balkan göçleri gibi büyük göçler oldu. Bir zamanlar Ruslar istila etti. Bir zamanlar Anadolu Yunanlılar, Fransızlar tarafından baştan sona istila edildi. Ve her defasında bir şekilde karnımızı doyuran bu toprakları, şimdi, kimler, neler istila etti ki, artık, doyuramıyor çocuklarını?

Ankara'da hiç karga yok! Biri bunun bilimsel sebebini anlatmalı. Karga yerine, renkli uzun kuyruğu (tartankuyruk), karga gibi aynı sesi çıkartan, karga büyüklüğünde saksağanlar var. Kargasız şehir olmaz, oluyor işte. Neden merak ediyorum kargaları? Kargaların insanlarla hep bir sorunları vardı, yavrularına dokunanın gözünü oyarlardı. Yani, kargalar, işleri güçleri insanlarla uğraşmak olan yazarların yükünü hafifletirdi. Yavrusunu kaybetmiş bir karganın insanın yüzünü deşen delici bakışına ve saldırısına çok ihtiyacımız var, çok, çok çok çok!

nihatg@leman.com.tr

ri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 (4 Hat) ●
. 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

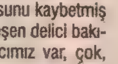

dan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet
da kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Leman MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Cenova'daki G-8 zirvesini protestoya Türkiye'den giderek katılan arkadaşlarımız günü gününe izlenimlerini Leman için yazdı

18 Temmuz 2001 Cenova'daki İsveç Elçiliğinin İşgali

(Kaynak:IMC)

Bugün 18 Temmuz 2001'de, sabah 10.00 civarında bir gurup kararlı eylemci İsveç'in Cenova'daki elçiliğini sembolik olarak işgal etti. Eylem Haziran ayında Göteburg'da düzenlenen AB-zirvesi'nde polis tarafından tutuklanan eylemcilerle dayanışma amacı ile gerçekleştirildi. Dünyanın en zengin 7 endüstriyel ülkesinin liderlerinin ve Rusya liderinin katılacağı G-8 toplantısına hazırlık olarak, Cenova şehri Göteburg'daki duruma benzer bir şekilde polis tarafından ablukaya alınmış durumda. İsveç elçiliğinin işgali merkezin geçici olarak tutuklularla dayanışma yerine dönmesine neden oldu.

Eylem bir saat sonra sona erdirildi, ama başka eylemlerle devam edebilir. "Göteburg'daki tüm siyasi tutuklular serbest bırakılana kadar benzer işgallere devam edeceğiz. Elçilik gibi boş mekanları direniş merkezlerine dönüştüreceğiz" diyen gurup sözcüsü, "maliyeti İsveç yetkilerine ait olmak üzere, insanların telefon ve bilgisayar kullanabileceği yerlere ihtiyaç var ve bunu talep ediyoruz. Protestoculara saldırmaları nedeniyle bu durumdan kendileri sorumludur. Yetkililerce saldırılana kadar göstericilerin her durumda şiddet kullanmadığı hatırlanmalıdır" dedi.

İşgal sırasında G-8-toplantısı yüzünden isveç elçiliği kapalı bulunuyordu. Elçilikteki telefonunda bulunan kayıtta Temmuz'un 16'sından toplantıların bitişine kadar elçiliğin kapalı olacağı öğrenildi.

"Başta İtalyan yetkililerince gözaltına alınan ve tutuklananlar olmak üzere, yardıma ihtiyacı olanlara yardım etmek için tabii ki hazırlandık" diyen sözcü sözlerine şöyle devam etti; "İsveçli yetkililerin, özellikle gerektiği bir zamanda, vatandaşlarına yardım etmek için varolan kurumları kapalı tutması gayet garip gözüküyor".

Gurup aynı zamanda şunları talep ediyor:

* Tutuklular siyasi tutuklular olarak kabul edilmelidirler.

* Protestocuları vuran polisler saldırı ve cinayete teşebbüs suçları ile yargılanmalıdırlar.

* Psikolojik kontrollerden sonra, ayaklanmalara katılan polisler yetersizlik nedeni ile görevlerinden el çektirilmelidirler.

* Göteburg polis şefi, tercihen "nasıl hissedildiğini anlaması için" atlı insanların coplu saldırısına maruz kaldıktan sonra hapsedilmelidir.

* * *

Cenova'ya eylemciler akmaya devam ediyor. Cenova Direnişine bu sabahın erken saatlerinden itibaren uluslararası delegasyonlar akmaya devam etti. Hollanda'dan gelen 70 kişilik bir kafilenin yaptığı açıklamaya gore Berlusconi'nin sınırları kapatacağı tehtidi kınandı. Hükümetin ve emniyet güçlerinin şiddet içermeyen kitlesel eylemlerle dünyanın işçi, yoksul ve ezilenlerinin sesini yükselmek isteyenlerin terörize ve provoke edilmeye çalışıldığı vurgulandı. Bugün 17.00'de göçmen ve mülteci hakları gösterisinden önce de Almanya'dan 1000, Yunanistan'dan ise 2000'i aşkın gösterici bekleniyor. Bu arada Berlusconi'nin basıncı ile Fransız hükümetinin iptal ettiği daha sonra da Fransız demiryolu işçi sendikalarinin grev tehdidi uzerine yeniden hareket izni alan "Direnişi Küreselleştir" treninin yarın sabah Cenova'ya ulaşması bekleniyor. Trenin iptal edilmesi üzerine alternatif yollarla Cenova'ya ulaşmaya çalışan direnişcilerin yerini yenileri aldı. Trenin iptal edilmesinin yarattığı kızgınlık Cenova'ya katılımı arttırdı.

"Yasadışı insan yoktur" Toplantı ve konserlerle Pazartesi günü başlayan Cenova Direnişinde bugün ilk gösteri düzenlenecek. Avrupa'da özellikle de İtalya'da mülteci ve göçmenlik hakları için düzenlenen yürüyüş saat 17.00'da başlayacak.

Sendikalar, sivil toplum örgütleri ve partilerin desteği ile Cenova Sosyal Forumu tarfından düzenlenen gösteri dünyanın bugün insanları işin serbest dolaşım hakkı talebini öne çıkartıyor. Mülteciler ve İnsan Hakları grupları tarafından yapılan bir basın acıklamasında **"hiçbir insan yasadışı"** değildir denildi. Mülteci ve göçmenlerin sınırdışı edilmesine karşı tutum alan gruplar Batılı ülkelerin diktatörleri, baskıcı yönetimleri, faşistleri destekleyip silahlandırarak savaş, baskı ve insani trajedileri açıkca özendirdiği vurgulandı. Bunun sonucunda kendi ülkelerini politik baskı ve yoksulluk nedeniyle terk etmeye zorlanması göç hareketlerini oluşturuyor. Kendi ülkelerinden baskı nedeniyle kaçanların Batılı hükümetler tarafından "suçlu" muamelesi görmesine karşı çıkan gruplar son 10 yılda Avrupa sınırlarında iki bin insanın sınır güvenlik güçleri tarafından öldürülmesinin de kabul edilmeyecek bir insan trajedisi olduğuna dikkat çektiler. "Sınırlara Hayır"diyen bir grup bugünden (Perşembe) itibaren üç gun boyunca Cenova'da mülteci ve göçmenleri konu alan tiyatro gösterilerinde bulunacak. İtalyan yetkililer ise bu elele verişi engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Yunanistan'dan gelen 150 kişinin sınırdan geri çevrildiği öğrenildi.

Mülteci hakları için gösteriye 50 bin kişi katıldı. Cenova Direnişinin ilk gösterisi bugün gerçekleşti. Göçmen ve mülteci hakları için ırkçılığa karşı yapılan gösteriye katılım beklenenin üzerinde 50 bin olarak gerçekleşti. Dünyanın her tarafından gelen delegasyonlarla İtalya'dan Venedik liman işçileri ve Cenova çelik işçilerinin yanısıra yerel kampanya ve partiler **"dayanışma", "yasadışı insan yoktur, insan en yüce değerdir", "Sınırları aç, G-8'i kapat"** sloganlarıyla Cenova sokaklarında yürüdüler. Renkliliğin ve çeşitliliğin birliğinin sergilendiği gösterinin tahmin edilenden daha geniş bir katılımla gerçekleşmesi Cuma ve Cumartesi günkü eylemler için de beklentileri arttırdı.

Gösteride bulunan Cenova Belediye yetkilisi Giancarlo Bonifai ile görüştüm. Cenova belediyesinin bu sabah G-8 toplantısına karşı yapılan gösterileri destekleme kararı aldığını açıkladı. Belediyenin ve yerel halkın polisin baskıcı politikalarından son derece rahatsız olduğunu da belirtti. Öğrencilik yıllarında İranlı mültecilerin sınırdışı edilmesine karşı mücadeleler içinde yer aldığı bilinen Bonifai'nin Türkiye'de IMF, yoksullaşmaya, işsizliğe karşı, sendikal haklar, eğitim hakkı, barış ve demokrasi için mücadele eden herkese bir mesajı vardı: "Hakları küreselleştirmemiz gerekiyor. Silahlanmaya, savaşlara ve açlığa karşı mücadeleyi ancak dünya çapında elele vererek kazanabiliriz."

Volx Theater Karawane 2001 Haziran ayından bu yana Viana'dan başlayarak Avrupa'yı turluyor. Cenova'dan sonra son durağı Almanya'nın Frankfurt kentinin her yıl 10 bin göçmen ve mültecinin sınırdışı edilmesine tanık olan havaalanı olacak.

Bu arada Alman havayolları Lufthansa çalışanları sendikası geçen ay şirketin göçmen ve mültecileri sınırdışı edilmesine ortak olmayacaklarını ve böylesi uçuşlara hizmet vermeyeceklerini açıklamıştı.

G-8 liderleri borçları iptal etmeyecek. Yoksul ülkelerin borçlarının iptal edilmesi Cenova direnişinin önemli taleplerinden birisi. Dünyada hergün 19 bin çocuk açlık ve önlenebilir hastalıklardan dolayı yaşamını yitiriyor. Türkiye vergi gelirlerinin yüzde 117'sini borç ödemelerine aktarıyor. 2001 yılı bütçesinde sağlık için kişi başına 20 milyon TL harcanırken borç ödemeleri için 167 milyon TL ayrılmıştı. Ek bütçe ile borç ödeme oranları da arttı. Türkiye borçların yüzde 70'i iç borç dolayısıyla vergi kaynakları yerel bankalara ve sermayeye akıyor. Geçen yıl 500 büyük şirketin kârının yüzde 80'i faiz gelirinden olması tesadüfi değil. Dünyada birçok ülke benzeri bir durum içinde. Borç yükünün cefasını ise her zaman ve her yerde yoksullar çekiyor.

Cenova protestolarının bir parçası olan Borç karşıtı grupların düzenlediği basın toplantısında G-8 liderlerinin bu soruna duyarsız kalması kınandı. Üçüncü Dünya diye tabir edilen ülkelerin toplam borcu 2 trilyon doları aşmış bulunuyor. Drop the Debt ve Jubilee South gibi borç karşıtı kampanya grupları IMF ve Dünya Bankası tarafından uygulanan Yeniden Yapılanma Programlarının borçlu ülkeleri ekonomik ve çevresel bir felaketin eşiğine getirdiği vurgulandı.

CARLO GUILIANI; 20 yaşında Romalı bir gençti; Genoa'da yaşıyordu. Bir sendikacının skinhead oğluydu!; carabınıerı'den bir araç dolusu domuz göstericiler arasında sıkışıp kaldığında en öndeydi taşlar attı, en son bir yangın tüpünü araca atarken vuruldu; aynı araç sonra da üzerinden geçti.

UNUTMAYACAĞIZ, AFFETMEYECEĞİZ!

Jubilee South kampanya grubu tarafından yapılan bir açıklamada "Cenova protestoları kâr hırsı ve açgözlülüğe değil insanlığın ihtiyacını karşılamaya dayalı, çevreyi korumaya ve insanlar arasında dayanışma temelli yeni bir dünya kurma çabasında yeni bir durak.

Örgütlenelim, hareket edelim, küresel sermayeye direnelim" denildi.

İtfaiyeciler doğrudan eylem icin greve çıkıyor. İtalyan itifaiyecileri Cuma 19 Temmuz'da G-8 Zirvesi'nin yapıldığı ve telörgülerle çevrilerek "yasak" ilan edilen Kırmızı Bölge'yi aşmak için yapılacak şiddet içermeyen kitlesel doğrudan eyleme katılmak için greve çıkacaklar. Daha önce de Cenova polisine göstericilere karşı tazzikli su kullanma eğitimi vermeyi reddeden itifaiyeciler sendikası saffını telörgünün öbür yanında aldı ve polisin gazına suyuna karsı direnişçilerle birlikte olacak.

Halen grevde olan metal isçileri Cuma günku şiddet içermeyen kitlesel doğrudan eyleme katılacaklarını açıklamışlardı.

Sarımsaklı protesto:

İtalya Basbakanı Berlusconi'nin soğan-sarımsaktan ve bunları içeren "pesto" sosundan nefret ettiğini açıklaması ve bunlari G-8 zirvesi yemek masalarına dahil etmemesi Küresel Direnişçilerin yeni bir protesto yöntemi geliştirmesine neden oldu. Direnişçiler Kırmızı Bölgede ikamet eden Cenova'lılara torba torba sarımsak dağıtarak G-8 zirvesi nedeniyle tel örgüleri içinde hapsedilmelerini protesto etmelerine davet ediyor. Yarın (19 Temmuz Perşembe'den) itibaren üç gün boyunca Kırmızı bölge giriş çıkışlarında dagıtılacak olan sarımsak bölgede toplantılara gidip gelecek olan G-8 liderlerine karşı "Gösteri sanatları" düzeyinde bir protestoyu ifade edecek.

İspanyol şarkıcı Manu Chao direnişçileri her yönüyle besledi.

Anti-kapitalist mücadele içinde yer alan İspanyol şarkıcı Manu Chao bu gece 21.00'de (Çarsamba) Cenova'da bulunan direnişçilere bir konser verecek. Ancak Chao bununla da yetinmedi ve direnişçilerin aç ve susuz kalmamaları için ücretsiz su, sandvich ve meyva dağıtımı için bir çadır kurdurttu. Cenova gösterileri boyunca hizmet verecek olan çadır için gerekli mali olanaklar Manu Chao'un iki hafta önce Milan kentinde verdiği konser gelirlerini bağışlaması ile sağlandı.

Cenova'nın direniş tarihi

Dünyamızı satılığa çıkartan G-8 Zirvesi ve karşıtı gösterilere tanık olan Cenova kenti için "direniş" hiç de yabancı değil. İtalya'nın Nazi işgalinden kurtuluşunda önemli bir rol oynayan Cenova'da Ocak 1944'de Alman askerlerin sekiz politik mahkumu öldürmesi üzerine yaygın bir grev dalgası kent yaşamını felç etti. Nazilerin saldırıya geçmesi ve kitlesel tutuklamalara gitmesi karşısında da binlerce işçi ve partizan hükümet binalarını işgal etti ve 15 bin Nazi askerini kentte rehin aldı. Alman komutanlar teslim oldu ve çatışmalar sonucu kent Nazilerin elinden kurtarıldı. Milan ve Turin'de Nazi işgaline karşı ayaklanması üzerine Kuzey İtalya tümüyle kurtarıldı.

1948'de ise İtalyan Komünist Partisi lideri Palmiro Togliatti'nin başarısız bir suikaste maruz kalması üzerine İtalya'da yüzbinlerce işçi ayağa kalktı. Cenova'daki militanlık ise daha da güçlüydü. 48 saatlik bir genel grev kararına karşı polisin saldırması kent mer kezinde çatışmalara neden oldu. Polis ve hükümet yetkilileri kentten kaçtılar ve kent Cenova halkının eline geçti.

1960'lara gelince hükümetteki Hıristiyan Demokrat lider Fernando Tamborni Mussolini'nin devamcısı olan faşist parti MSI'nin desteği ile iktidarını sürdürüyordu. MSI 1960 parti kongresini Cenova'da yapacağını açıklayınca kent kitlesel gösterilere tanık oldu. Onbinlerce Cenovali kent merkezinde barikatlar kurarak MSI'in planlarını çöpe attı. Altı göstericinin polis tarafından vurularak öldürülmesi üzerine CGIL sendika konfederasyonu genel grev çağrısı yaptı ve vur emrini veren vali Carlo Emanuele Basile'yi istifaya zorladı.

1990'larda ise uzun sureli ırkcılık karşıtı bir kampanya Cenova'daki faşistlere önemli mevziler kaybettirdi. Liman işçilerinin mücadelesi de Cenova direniş tarihinde yerini aldı.

Cenova 19-20-21 Temmuz 2001

Dünyanın Büyük Efendileri tüm insanlığı nasıl ve ne kadar sömüreceklerine karar vermek için yine toplandılar. Neoliberal küreselleşmenin yayılması, borçlar, çevresel ve ekonomik tehditlerle yoksul ülkelere boyun eğdirmekte. (Neoliberal küreselleşme) kapitalizmin yeni köleleri yapmak üzere milyonlarca işçiyi göç etmeye zorluyor. Gelişmiş ülkelerde ise küreselleşmiş sermaye, ücretleri düşürerek ve işgücünü esnekleştirerek tüm sendikaları ve sosyal hakları yoketmeye çalışıyor. Bu küreselleşme çağında, ulus devletler refahın maliyetini azaltmaktalar, işçilerin sosyal ve kültürel yaşam koşullarını kötüleştirmekteler. Dünyanın dört bir yanından gelen biz liberter militanlar; daha önce Seattle, Prag, Nice ve Quebec'de savaştığımız G-8 ve diğer kapitalist kurumların önerdiklerinden köklü bir şekilde farklı olan bir toplum için her gün mücadele ediyoruz. Biz liberter militanlar; sınıf mücadelesini ve tüm cinsel, dini ve ulusal bölünmelerin üstesinden gelebilecek liberter, mücadeleci sendikalizmi tekrar ateşlemek için; tüm işçilerin birliği için mücadele ediyoruz. Biz liberter militanlar; dünyanın polislerinin savaş yoluyla küreselleşme kurallarını dayatmalarına olanak tanıyan tüm ulusçuluk biçimlerine karşı mücadele ediyoruz. Biz liberter militanlar, gerçek liberter bir alternatif kurmak için tüm toplumsal, sendikal, çevresel, savaş-karşıtı ve kültürel mücadelelerin birleşmesi için mücadele ediyoruz. Biz sınıfların olmadığı, cinsiyetçiliğin olmadığı, ırkçılığın olmadığı; kendimiz tarafından işletilen; herkesin yapabildiği kadar katkıda bulunduğu ve ihtiyacı olan kadar aldığı eşit bir toplum istiyoruz. Herkes için seyahat özgürlüğünün olduğu; siyasi, sosyal ve ekonomik haklara saygı gösterilen gerçekten demokratik olan liberter bir toplumu istiyoruz. Biz dayanışmaya dayanan, sınırların olmadığı bir toplum istiyoruz. Biz hürriyet, adalet ve onurun birer gerçek olduğu bir toplum istiyoruz.

Bu bildiri İtalyan Anarşist Komünistler Federasyonu tarafından imzalamaları üzere diğer anarşist guruplara dağıtılmıştır. Cenova protestoları sırasında da dağıtılacaktır. Workers Solidarity Movement (İşçi Dayanışması Hareketi) imzalayan örgütlerden birisidir.

* * *

Cenova'da bugün yapılan dogrudan şiddet içermeyen eylemlere dünyanın her yerinden ve her kesiminden gelen 100 bin gösterici katıldı. Göstericiler öğle saatlerine doğru G-8 Zirvesi'nin yapıldığı kırmızı hatta doğru yürüdüler. G-8 liderlerinin kendilerini tel örgüler arkasında saklamalarına karşı yapılan gösterilere polis saldırdı. Bir gösterici polisin açtığı ateş sonucu öldü, bir diğeri ağır yaralı. Polisin bu vahşetini kınıyoruz. Cenova belediye başkanı da kısa bir süre önce bir basın açıklaması yaparak polisin saldırganlığını kınadı. Göstericiler sabahın erken saatlerinde kentin yedi ayrı merkezine toplanarak kırmızı bölgeye doğru ilerlediler. 100 bin gösterici tel örgüyü çevreledi ve G-8 liderlerinin sıradan insanları hiçe sayan ekonomi politikaları ile birlikte yine sıradan insanların buna karşı yükselttiği sesi duymazdan gelmelerini kınadı. "Borçlar silinsin", "sınırları aç, G-8'i kapat".

"Hep birlikte Dayanışma" "Tek yol devrim" "dünyaya hükmetmeye çalışanlara karşı yanıtımız direniş", "dünyamız satılık değil", "kâr değil insan" sloganlarıyla uluslararası düzeydeki bu mücadele birliğini her dilde yükseltiyorlardı. Dünyada hergün 19 bin çocuğu ölüme gönderen, son otuz yılda en zengin ile en fakir ülkeler arasındaki gelir uçurumunu açan, ülke içinde de zengin ile yoksul arasındaki gelir adaletsizliğini hızla arttıran neo-liberal politikalar ve sürekli kriz, yıkım ve savaş üreten, 18 milyar nüfusu rahatlıkla besleyebilecek teknolojiye sahip olmamıza rağmen dünya nüfusunun yarısını aç bırakan kapitalist sistemin kendisi lanetlendi. Polis ise bu politikaların koruyuculuğunu yaptı. Yarın Cenova direnişinin son gösterisi yapılacak. Son iki günkü eylemlere katılımın tahmin edilenden çok daha yüksek olması yarınki yürüyüşe katılım beklentilerini de yukseltti. Küreselleşemeyenler miyiz? Dün gece Star haberlerine canlı bağlandık. Öğrendiğimize göre "küreselleşemeyenler" diye alt yazı geçmişler. Birincisi bizler küreselleşmenin bir avuç uluslararası şirket, onların sahipleri ve yöneticilerinin ceplerini doldurmasına karşıyız. Bunun faturasını dünya nüfusunun çoğunluğu ödüyor. Yani çoğunluk küçük bir çıkar grubu tarfından sömürülüyor, eziliyor. Böylesi bir düzen bütün insanlığın geleceğini savaş ve çevresel felaketlerle de tehdit ediyor. Küreselleşme dünyanın her yerinde üretilenlerin dünyanın bütün insanlarının ülkeler ve toplumsal sınıflar arasında bir eşitsizlik yaratmaksızın kullanımına açık olmasını istiyoruz. İşte gerçek küreselleşme bu olacaktır. Hakları, eşitliği, kardeşliği küreselleştirmek istiyoruz. Değişik yerlerde ve hatta bültenlerde belirttim bizler bugün uygulanan ve sermayenin küreselleşmesi olan ekonomik politikalara karşı içe kapalı milliyetçi, korumacı politikalar savunmuyoruz. Tam tersine bu dünya bizim sattırmayacağız diyoruz.

Küreselleşme karşıtları mail adresi: kuresellesmiyorum@leman.com.tr

28 Temmuz 2001 Cumartesi-Sayı:2001/30 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

İŞTE LEMAN'DAN SOSYAL BARIŞ ÖNERİSİ:

LAİLA'NIN KAPILARI HAFTADA 1 GÜN HALKA AÇILSIN!

Newyork Times muhabiri Douglas Frantz'a bile konu olan Türkiye'deki sosyal adaletsizlik, adaletsiz gelir dağılımı, kapıda bekleyen sosyal patlama, korkunç yoksulluk ve Laila'daki fütursuz şaşaa'ya devlet çözüm bulabilir. Laila'lardaki halkın gözüne sokulan ve artık halkın gözünden kan çıkaran playboy, gavat, kevaşe, hortumcu, sarı boyalı burjuva, kokona, solaryum, güneş yanığı bok rengi tenli zengin eğlencesi, firavun neşesi Rio'daki halk karnavallarıyla karşılaştırılır ve karıştırılır oldu.. Bu yanlışlığı düzeltmek MGK gündemine bile alınan Sosyal Patlama endişesine çare olmak için tek bir çare var.. Hükümete, Sosyal Patlama olmaz derken bile benzi atan Sayın Ecevit, MGK'ya derin devlet katmanlarına mesajımız ve çare olarak tek önerimiz şudur ki haftada bir gün Laila'nın kapıları halka açılsın, masrafı devlet ve bu firavun neşeli zenginlerimizden vergi alınarak karşılansın.. YAŞASIN SOSYAL BARIŞ, YAŞASIN LAİLA HALK KARNAVALI, KAHROLSUN SOSYAL PATLAMA!..

Tuncay Akgün

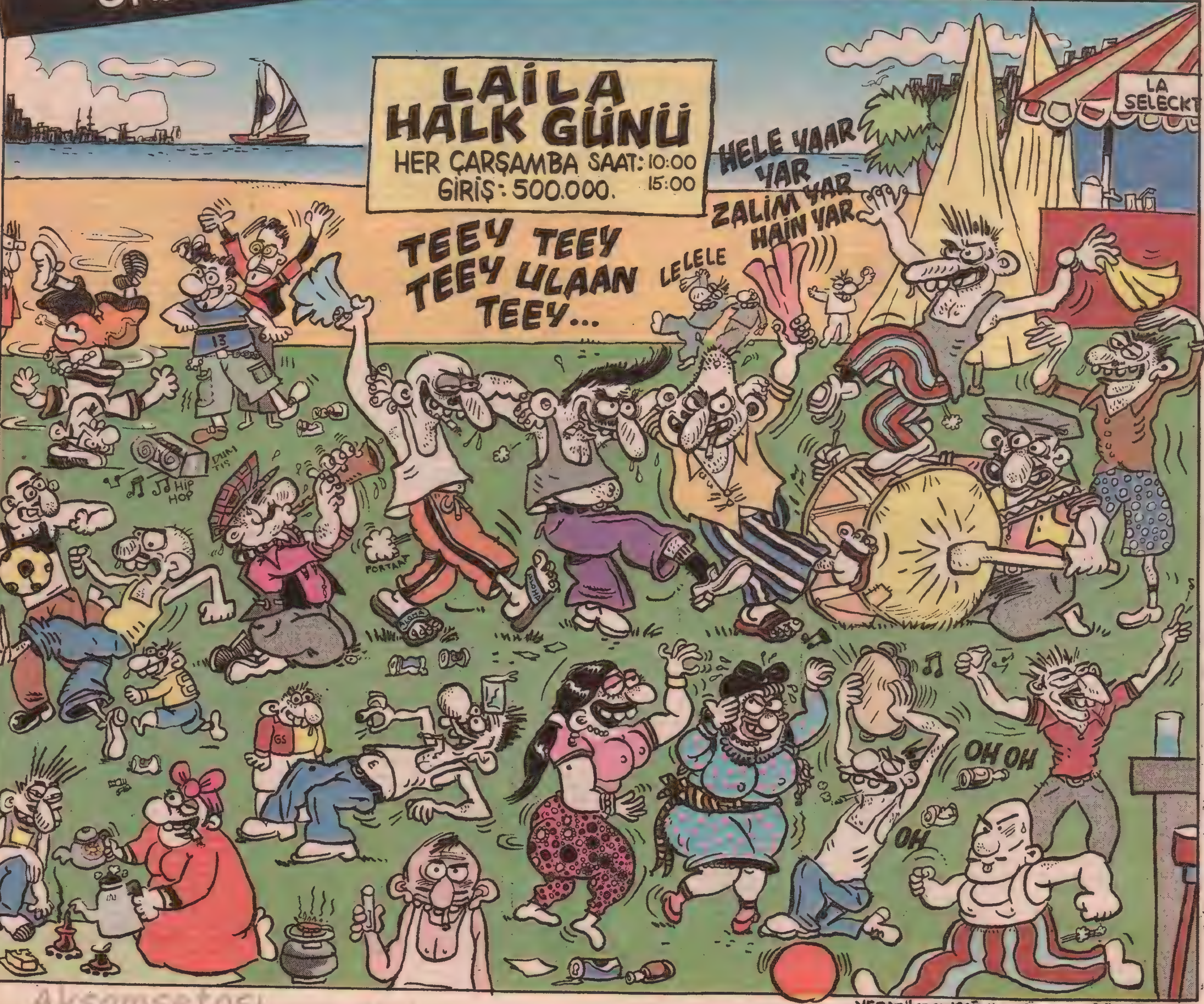
LAİLA HALK GÜNÜ
HER ÇARŞAMBA SAAT: 10:00 15:00
GİRİŞ: 500.000.
LA SELECKT
HELE YAAR YAR ZALİM YAR HAİN YAR
TEEY TEEY TEEY ULAAN TEEY...
LELELE
13
DUM TIS
HIP HOP
PORTAAA
ALOHA
GS
OH OH
OH

VEDAT ÖZDEMİROĞLU & TUNCAY AKGÜN

4 Ağustos 2001 Cumartesi-Sayı:2001/31 - 500.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

O ŞİMDİ BİTİK, ERBAKAN'I BİTİRDİLER

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de takiyyeyi yemedi. Refah Partisi'nin kapatılmasını haklı bulan AİHM, laikliğin demokrasinin vazgeçilmez parçası olduğunu tescil etti. AİHM'in önünde hep boynu bükülen, milyonlarca dolarlık tazminat ödemeye mahkum olan kıçı kırık demokrasimizin bu kez göğsü kabardı... Denize düşen yılana sarılır hesabı, Erbakan'da yarım yüzyıldır hıristiyan kulübü diye yerden yere vurduğu Avrupa'ya sığındı... Ama bir okkalı tekme de onlardan yedi. Erbakan'ın siyasi tarihine bir nokta da Avrupa koydu. Şimdi AİHM'İn kararını iki yüzlülükle, takiyyeyle suçluyorlar. Cayır cayır yaktıkları aydınların kokusu yüreklerimizden çıkmadı daha. Din sömürüsüne dayanan siyaset anlayışının en önemli figürü geride hiç bir güzellik bırakmadan tarihin sayfalarına gömüldü... Darısı diğer sözde demokratların başına diyelim...

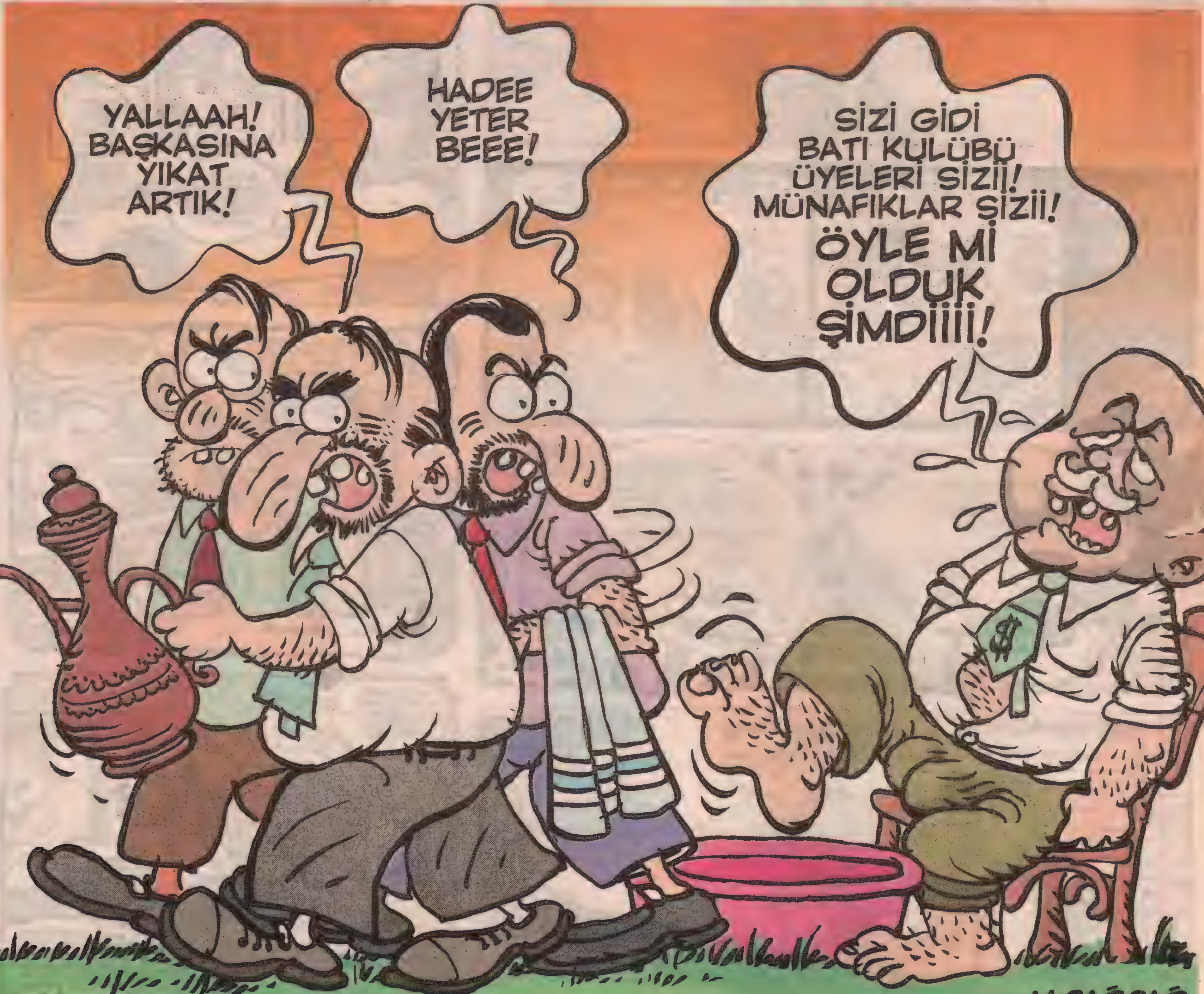
YALLAAH! BAŞKASINA YIKAT ARTIK!
HADEE YETER BEEE!
SİZİ GİDİ BATI KULÜBÜ ÜYELERİ SİZİİ! MÜNAFIKLAR SİZİİ! ÖYLE Mİ OLDUK ŞİMDİİİİ!
$
M.ÇAĞÇAĞ

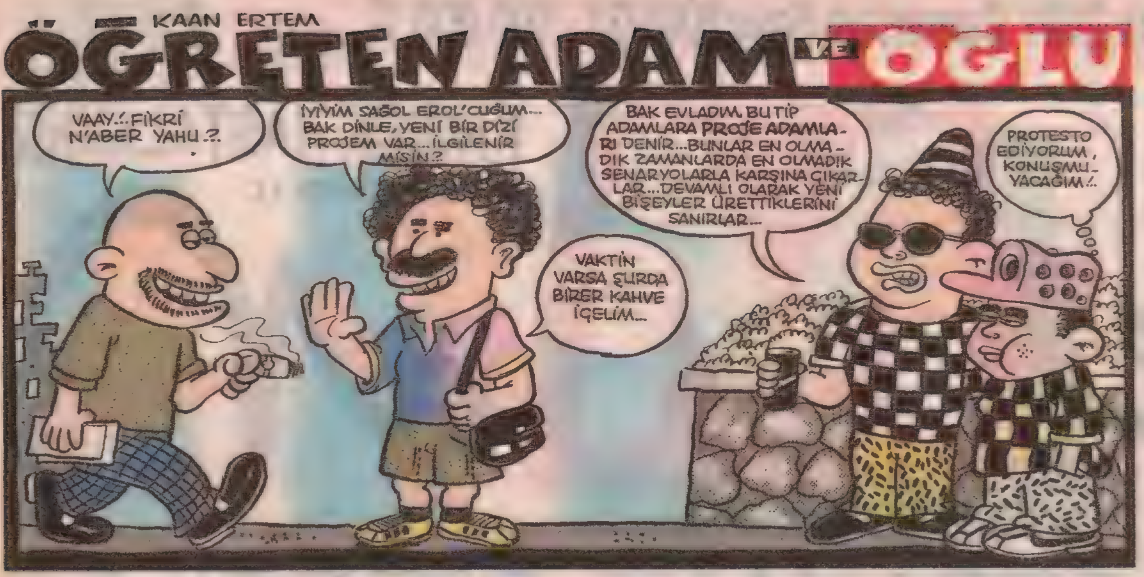
KAAN ERTEM
ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU
VAAY!.. FİKRİ N'ABER YAHU ?.
İYİYİM SAĞOL EROL'CUĞUM... BAK DİNLE, YENİ BİR DİZİ PROJEM VAR... İLGİLENİR MİSİN ?
VAKTİN VARSA ŞURDA BİRER KAHVE İÇELİM...
BAK EVLADIM, BU TİP ADAMLARA PROJE ADAMLARI DENİR... BUNLAR EN OLMADIK ZAMANLARDA EN OLMADIK SENARYOLARLA KARŞINA ÇIKARLAR... DEVAMLI OLARAK YENİ BİŞEYLER ÜRETTİKLERİNİ SANIRLAR...
PROTESTO EDİYORUM, KONUŞMUYACAĞIM!..

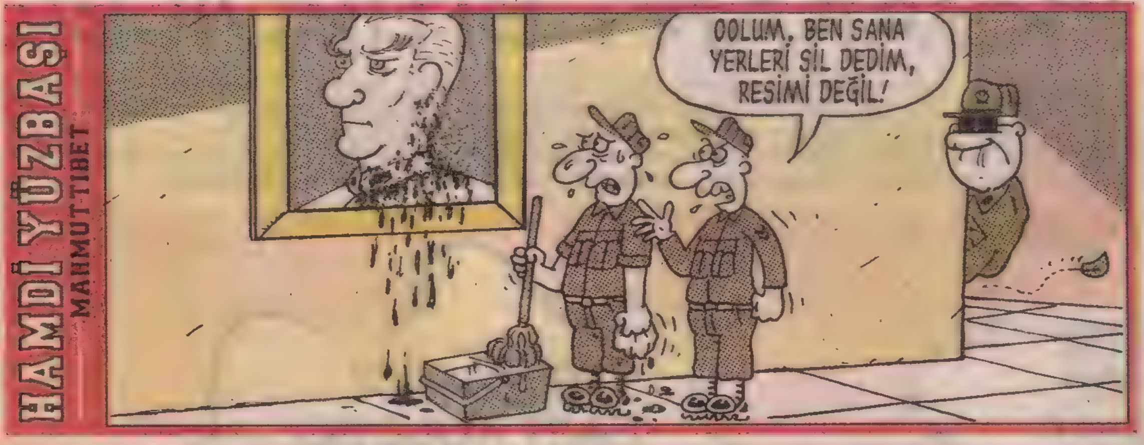
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
OOLUM, BEN SANA YERLERİ SİL DEDİM, RESİMİ DEĞİL!

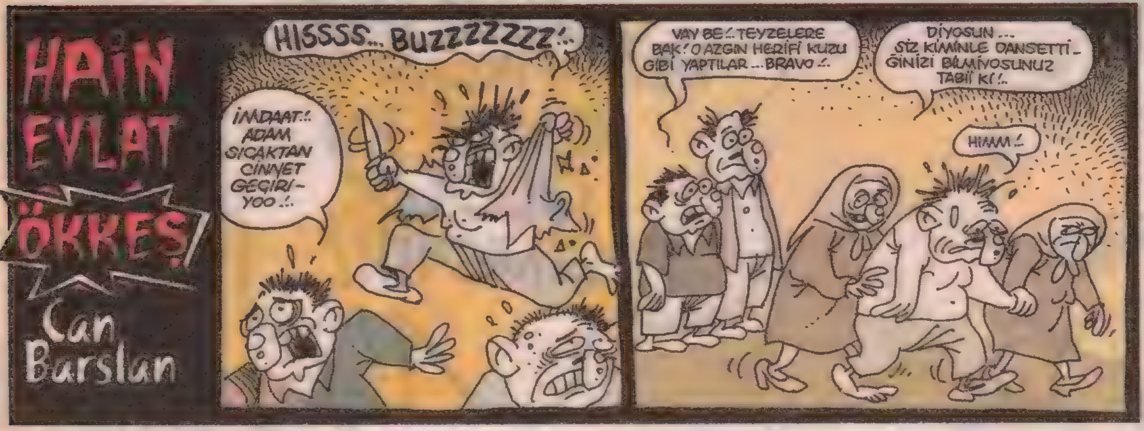
HAİN EVLAT ÖKKEŞ!
Can Barslan
HISSSS... BUZZZZZZZZ!..
İMDAAT!.. ADAM SICAKTAN CİNNET GEÇİRİYOO!..
VAY BE!.. TEYZELERE BAK! O AZGIN HERİFİ KUZU GİBİ YAPTILAR... BRAVO!..
DİYOSUN... SİZ KİMİNLE DANSETTİĞİNİZİ BİLMİYOSUNUZ TABİİ Kİ!..
HIMM!..

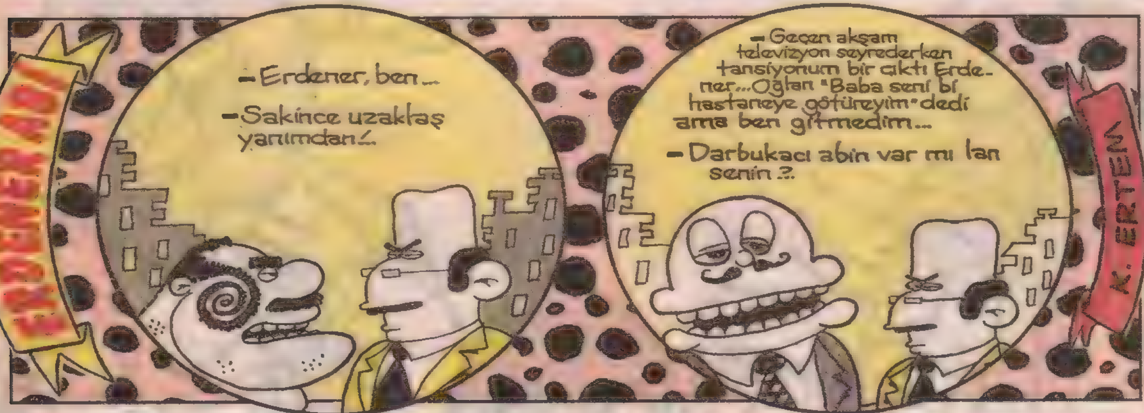
ERDENER ABİ
K. ERTEM
– Erdener, ben...
– Sakince uzaklaş yanımdan!..
– Geçen akşam televizyon seyrederken tansiyonum bir çıktı Erdener... Oğlan "Baba seni bi hastaneye götüreyim" dedi ama ben gitmedim...
– Darbukacı abin var mı lan senin ?.

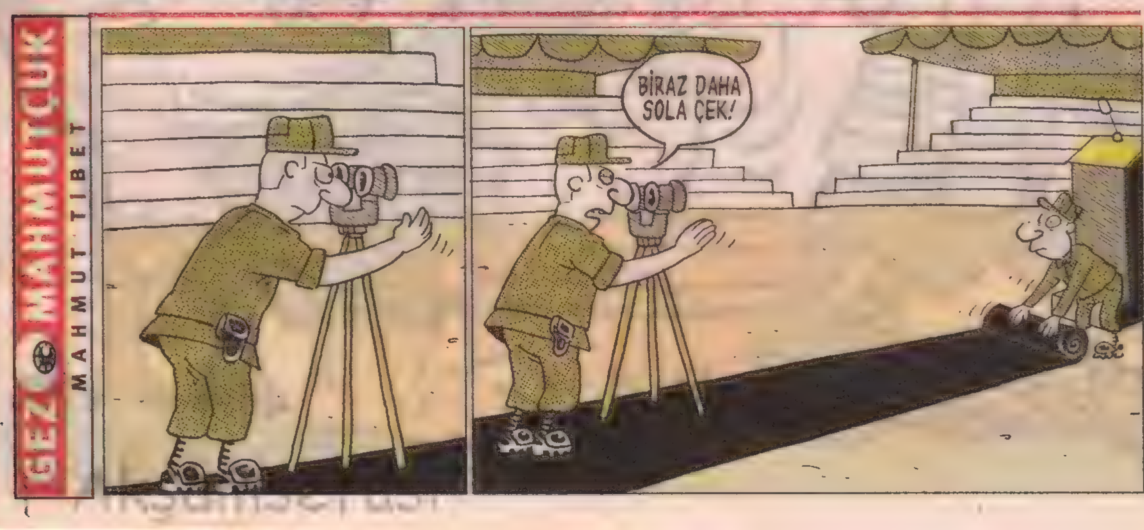
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
BİRAZ DAHA SOLA ÇEK!

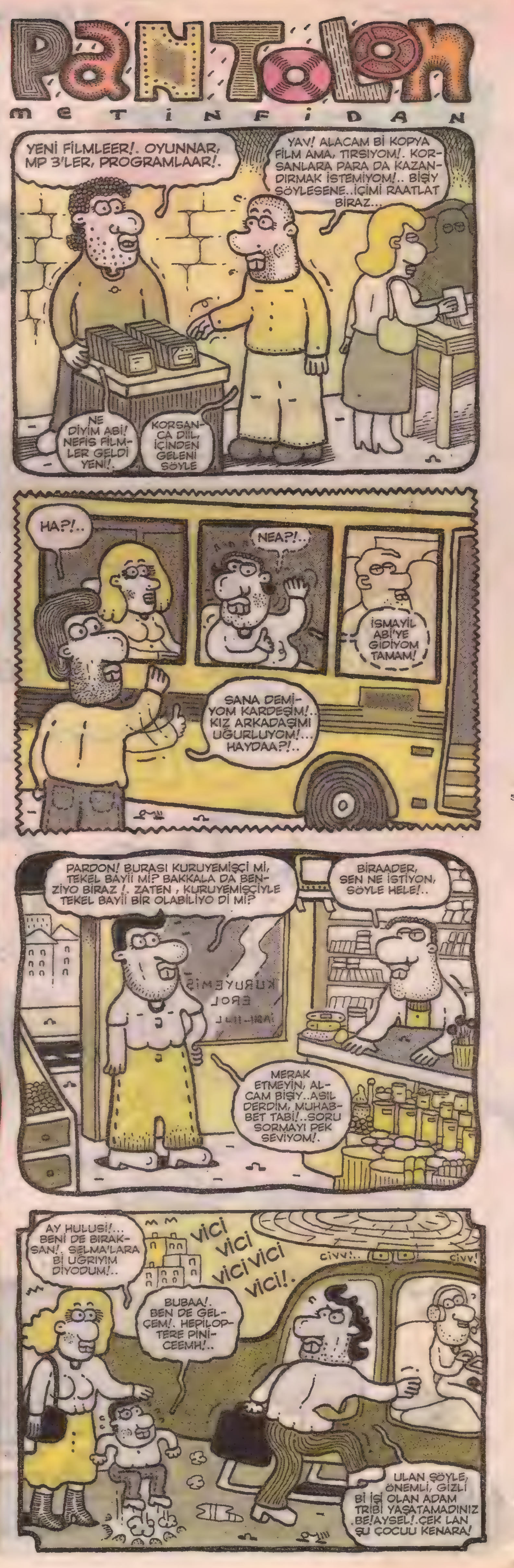
PANTOLON
METİN FİDAN
YENİ FİLMLEER!. OYUNNAR, MP 3'LER, PROGRAMLAAR!.
YAV! ALACAM Bİ KOPYA FİLM AMA, TIRSIYOM!. KORSANLARA PARA DA KAZANDIRMAK İSTEMİYOM!.. BİŞİY SÖYLESENE.. İÇİMİ RAATLAT BİRAZ...
NE DİYİM ABİ! NEFİS FİLMLER GELDİ YENİ!.
KORSANCA DİİL, İÇİNDEN GELENİ SÖYLE
HA?!..
NEA?!..
İSMAYİL ABİ'YE GİDİYOM TAMAM!
SANA DEMİYOM KARDEŞİM!.. KIZ ARKADAŞIMI UĞURLUYOM!... HAYDAA?!..
PARDON! BURASI KURUYEMİŞÇİ Mİ, TEKEL BAYİİ Mİ? BAKKALA DA BENZİYO BİRAZ!. ZATEN, KURUYEMİŞÇİYLE TEKEL BAYİİ BİR OLABİLİYO Dİ Mİ?
BİRAADER, SEN NE İSTİYON, SÖYLE HELE!..
KURUYEMİŞ EROL
MERAK ETMEYİN, ALCAM BİŞİY.. ASIL DERDİM, MUHABBET TABİ!.. SORU SORMAYI PEK SEVİYOM!.
AY HULUSİ!... BENİ DE BIRAKSAN!. SELMA'LARA Bİ UĞRIYIM DİYODUM!..
vici vici vici vici vici!.
civv!..
civv!
BUBAA!. BEN DE GELÇEM!. HEPİLOPTERE PİNİCEEMH!..
ULAN ŞÖYLE, ÖNEMLİ, GİZLİ Bİ İŞİ OLAN ADAM TRİBİ YAŞATAMADINIZ BE! AYSEL!. ÇEK LAN ŞU ÇOCUU KENARA!

LeMan

İMF 1.
başkan
yardımcısı
Fischer
geldi,
gördü,
denetledi.
memnun
oldu,
döndü...

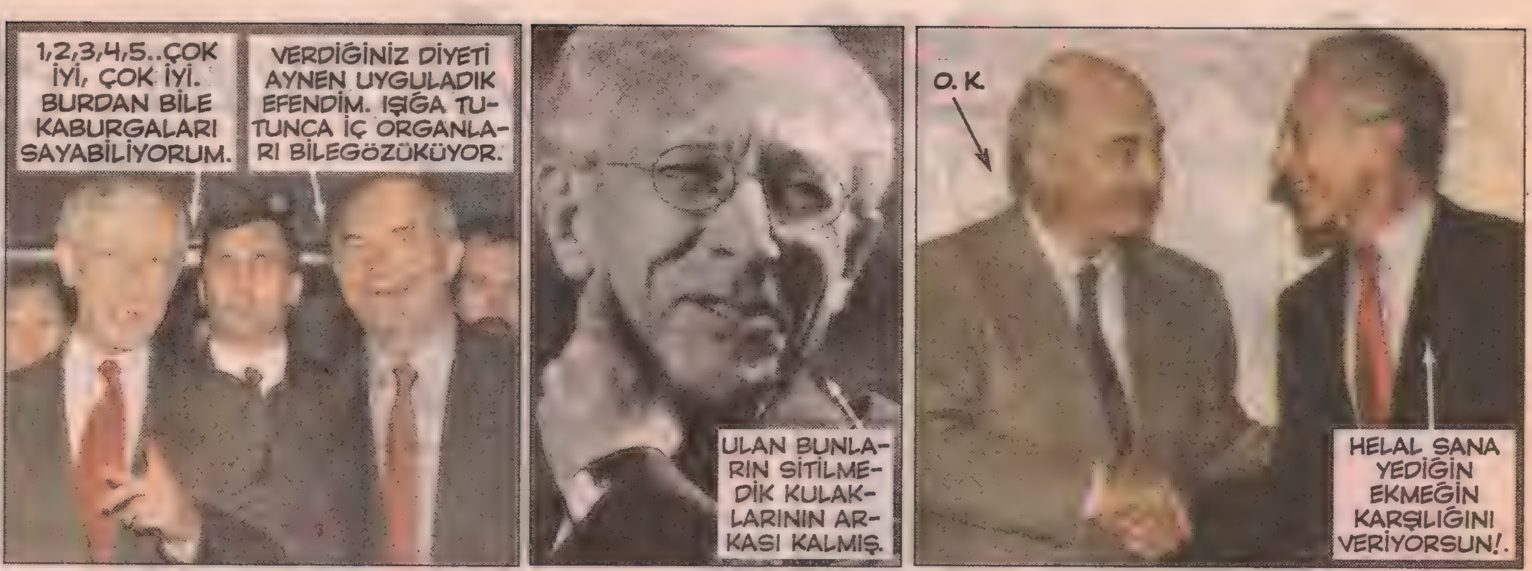
1,2,3,4,5..ÇOK İYİ, ÇOK İYİ. BURDAN BİLE KABURGALARI SAYABİLİYORUM.
VERDİĞİNİZ DİYETİ AYNEN UYGULADIK EFENDİM. IŞIĞA TUTUNCA İÇ ORGANLARI BİLEGÖZÜKÜYOR.
ULAN BUNLARIN SİTİLMEDİK KULAKLARININ ARKASI KALMIŞ.
O.K.
HELAL SANA YEDİĞİN EKMEĞİN KARŞILIĞINI VERİYORSUN!.

Adalet bakanı Hikmet Sami Türk, TBMM İnsan Hakları Komisyonu eski başkanı Sema Pişkinsüt'ü suç örgütlerinin sözcüsü ve ucuz kahraman olarak nitelendirdi.Pişkinsüt TBMM'de verilen görevi yerine getirdiği için dokunulmazlığının kaldırılması istenen ilk milletvekili.

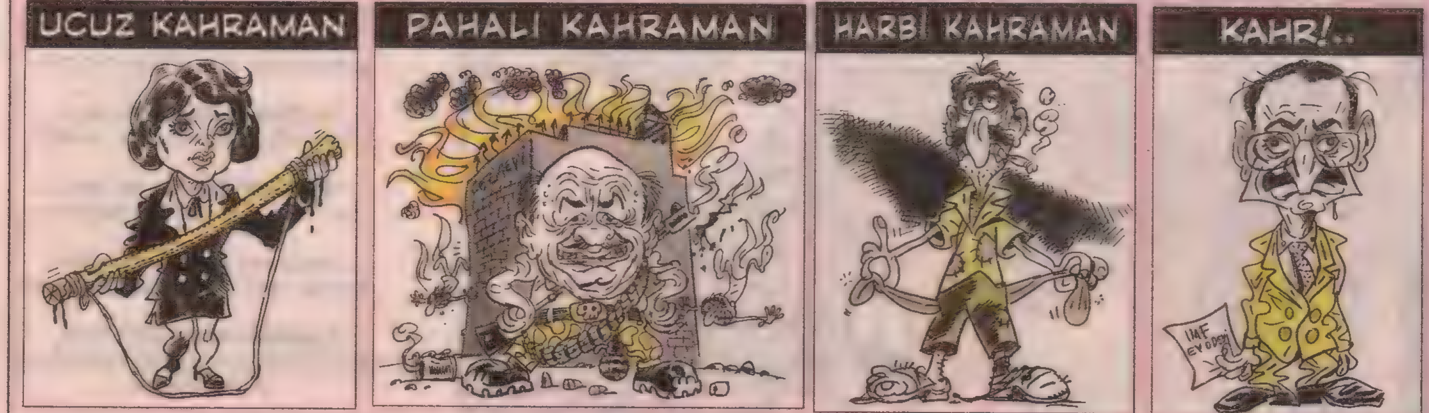
UCUZ KAHRAMAN
PAHALI KAHRAMAN
HARBİ KAHRAMAN
KAHR!..
İMF EV ÖDEVİ

Tayyip Erdoğan kuracağı yeni parti için başı açık 20 kadın istedi!!!

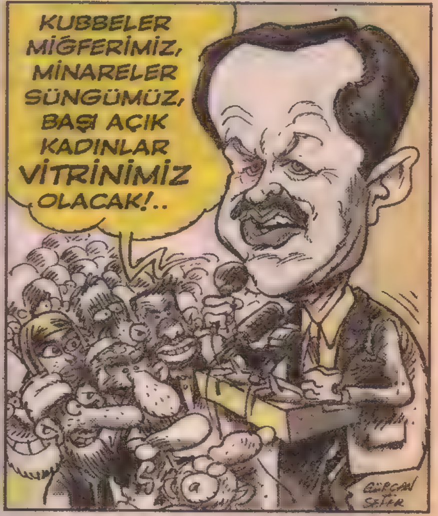
KUBBELER MİĞFERİMİZ, MİNARELER SÜNGÜMÜZ, BAŞI AÇIK KADINLAR VİTRİNİMİZ OLACAK!..
GÜRCAN SEFER

Bazı evlerde süren ölüm oruçları nedeniyle Küçükarmutlu abluka altına alındı.Polis mahallenin giriş çıkışlarında kimlik kontrolü yapıyor, evlere baskınlar düzenliyor...

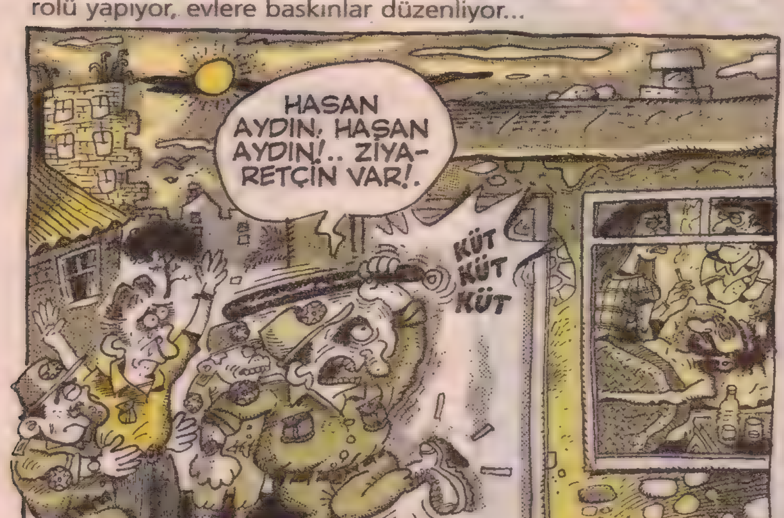
HASAN AYDIN, HASAN AYDIN!.. ZİYARETÇİN VAR!.
KÜT KÜT KÜT

ASAF SAVAŞ,
DENİZ GÖKÇE,
OSMAN ULUGAY,
HURŞİT GÜNEŞ
BİLUMUM TELE-VOLE
İKTİSATÇILARI
fişherin önünde takla
atan imf misyonerleri
H.S. TÜRK
yakıcı, yıkıcı operatörü
sema pişkünsüte su
katan adalet canavarı
GÜNEŞ TANER
bahçesinde eşşek
besleyen eski bakan
DOKUN BANA
iyrenç yarışma
MİLLİYET VE
122 MİLYON
YARIŞMASI
iyrenç dekolte muhabbetiyle abazanlığı kanal
D'lerine körüklüyen
hayasızlar

DSP milletvekili Erol Al'ın, 'Türkiye'yi Bergama'daki 6500 ton altın kurtarır' sözlerine MTA yanıt verdi...

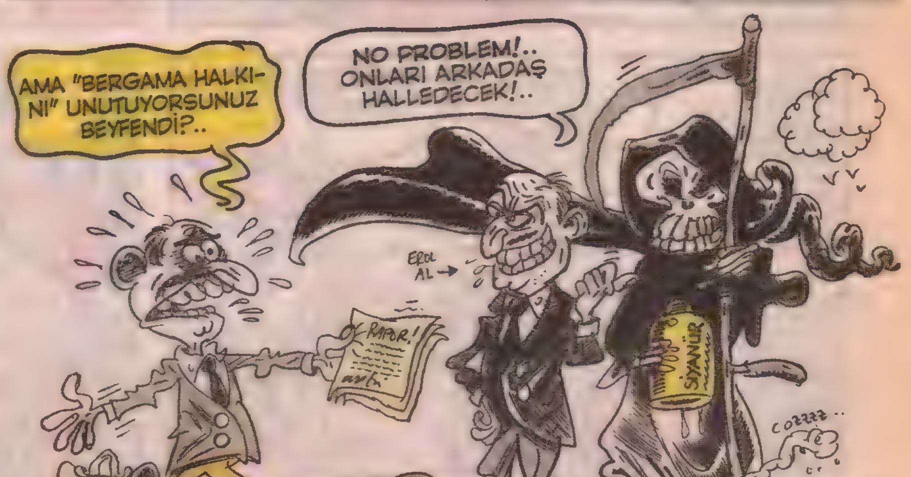
AMA "BERGAMA HALKINI" UNUTUYORSUNUZ BEYFENDİ?..
NO PROBLEM!.. ONLARI ARKADAŞ HALLEDECEK!..
EROL AL →
RAPOR!
SİYANÜR
MTA
COZZZZ..

Mersin'in Kazanlı beldesi karakolunda uyuşturucu ticareti yapıldığı ortaya çıktı. Yapılan operasyonda karakol amiri ve görevli polisler suçüstü yakalandı...

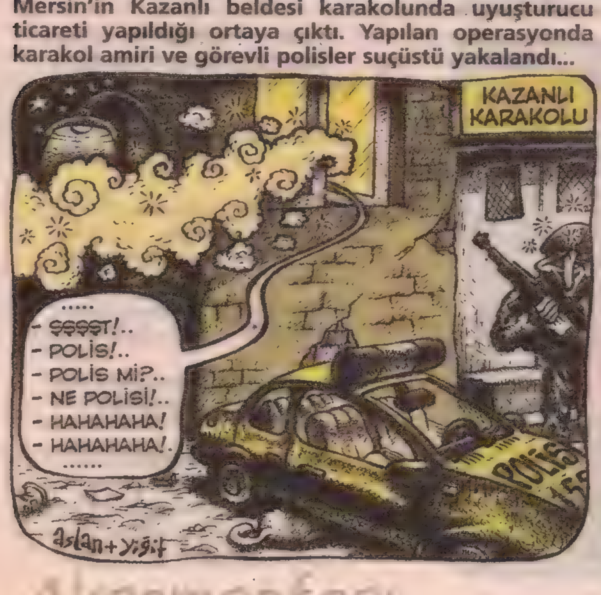
KAZANLI KARAKOLU
.....
- ŞŞŞŞT!..
- POLİS!..
- POLİS Mİ?..
- NE POLİSİ!..
- HAHAHAHA!
- HAHAHAHA!.
......
POLİS 155
aslan+yiğit

LEMAN yazar,çizer kadrosuna yeni katılan KÜHEYLANKERİM sizlerle!

KÜKREYEN YANARDAĞLAR,ÇILDIRTAN SICAKLAR,SEL BASKINLARI..KÜRESEL ISINMA MEYVELERİNİ VERMEYE BAŞLADI.

BUNUN SORUMLUSU ER YA DA GEÇ ELİME GEÇİCEK!..

Recep Tayyip Erdoğan liderliğindeki yenilikçiler termal su cenneti Afyon'da 3 günlük kampa girecek.Otelin şifalı sularında yüzmek için bavullara haşemalar (paçalı don) da konuldu...

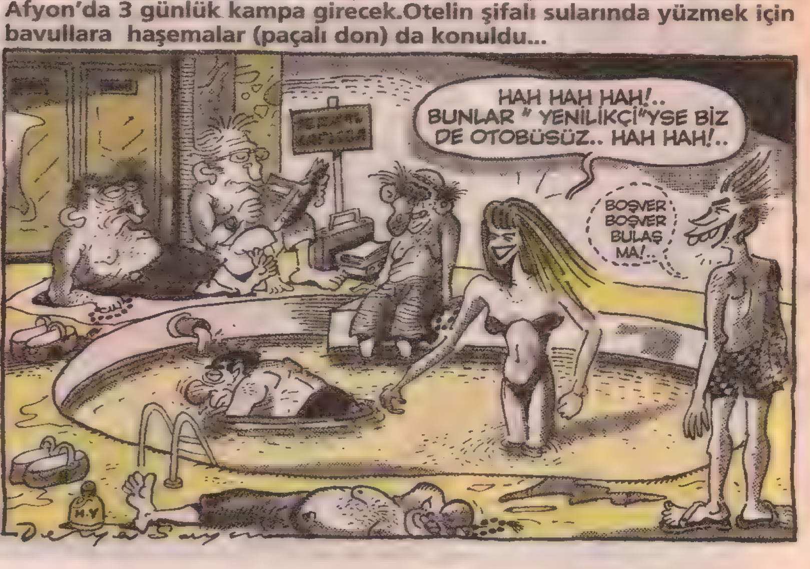
HAH HAH HAH!.. BUNLAR " YENİLİKÇİ"YSE BİZ DE OTOBÜSÜZ.. HAH HAH!..
BOŞVER BOŞVER BULAŞ MA!..
H.Y

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

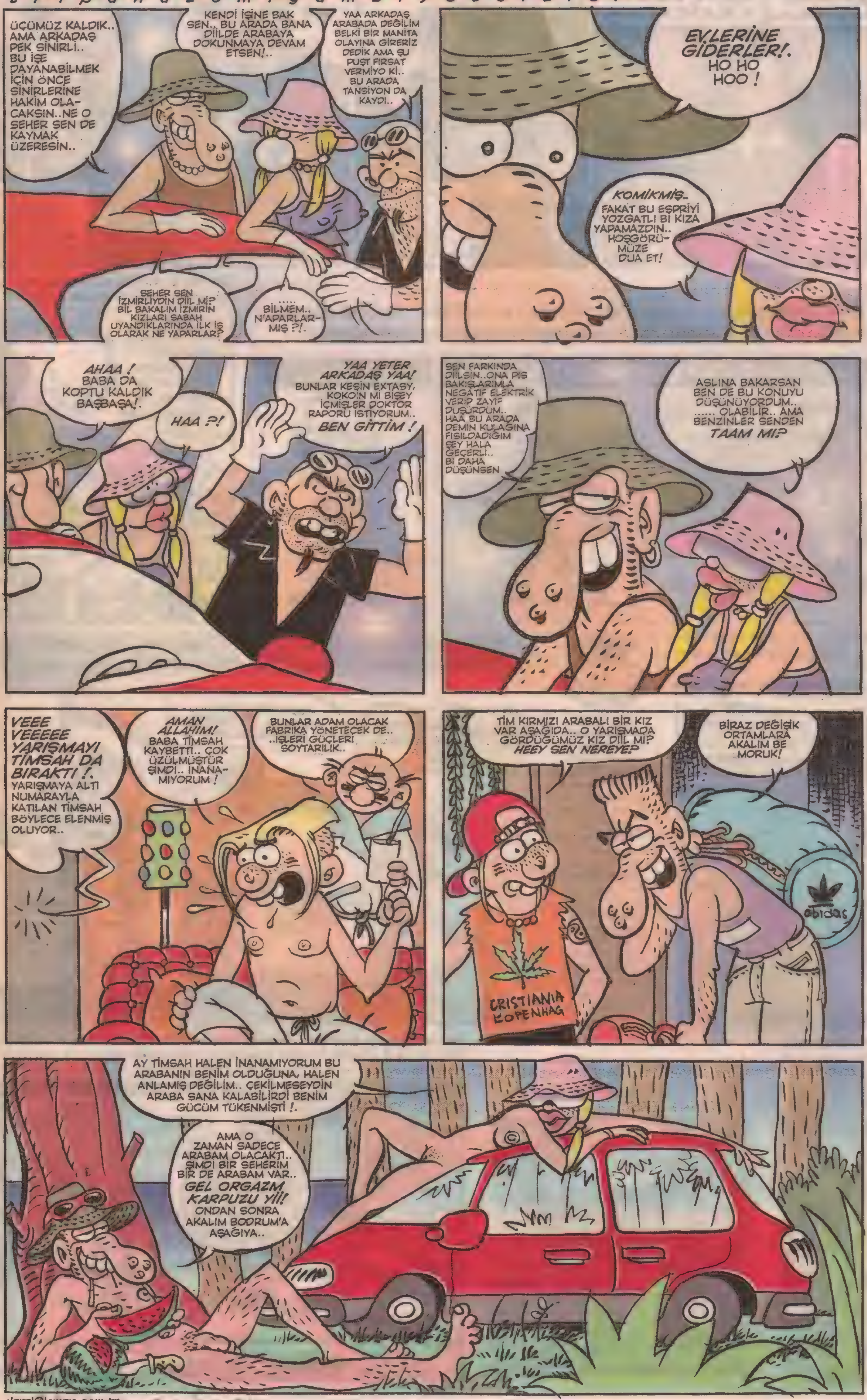
ÜÇÜMÜZ KALDIK.. AMA ARKADAŞ PEK SİNİRLİ.. BU İŞE DAYANABİLMEK İÇİN ÖNCE SİNİRLERİNE HAKİM OLACAKSIN..NE O SEHER SEN DE KAYMAK ÜZERESİN..
KENDİ İŞİNE BAK SEN.. BU ARADA BANA DİİLDE ARABAYA DOKUNMAYA DEVAM ETSEN!..
YAA ARKADAŞ ARABADA DEĞİLİM BELKİ BİR MANİTA OLAYINA GİRERİZ DEDİK AMA ŞU PUŞT FIRSAT VERMİYO Kİ.. BU ARADA TANSİYON DA KAYDI..
SEHER SEN İZMİRLİYDİN DİİL Mİ? BİL BAKALIM İZMİRİN KIZLARI SABAH UYANDIKLARINDA İLK İŞ OLARAK NE YAPARLAR?
..... BİLMEM.. N'APARLARMIŞ ?!.
EVLERİNE GİDERLER!. HO HO HOO !
KOMİKMİŞ.. FAKAT BU ESPRİYİ YOZGATLI BI KIZA YAPAMAZDIN.. HOŞGÖRÜMÜZE DUA ET!
AHAA ! BABA DA KOPTU KALDIK BAŞBAŞA!.
HAA ?!
YAA YETER ARKADAŞ YAA! BUNLAR KEŞİN EXTASY, KOKOİN Mİ BİŞEY İÇMİŞLER DOKTOR RAPORU İSTİYORUM.. BEN GİTTİM !
SEN FARKINDA DİİLSİN..ONA PIS BAKIŞLARIMLA NEGATİF ELEKTRİK VERİP ZAYIF DUŞÜRDÜM.. HAA BU ARADA DEMİN KULAĞINA FISILDADIĞIM ŞEY HALA GEÇERLİ.. BI DAHA DÜŞÜNSEN
ASLINA BAKARSAN BEN DE BU KONUYU DÜŞÜNÜYORDUM.. ...... OLABİLİR.. AMA BENZİNLER SENDEN TAAM MI?
VEEE VEEEEE YARIŞMAYI TIMSAH DA BIRAKTI !. YARIŞMAYA ALTI NUMARAYLA KATILAN TİMSAH BÖYLECE ELENMİŞ OLUYOR..
AMAN ALLAHIM! BABA TİMSAH KAYBETTİ.. ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜR ŞIMDI.. İNANAMIYORUM !
BUNLAR ADAM OLACAK FABRİKA YÖNETECEK DE.. ..İŞLERİ GÜÇLERİ SOYTARILIK..
TİM KIRMIZI ARABALI BİR KIZ VAR AŞAĞIDA.. O YARIŞMADA GÖRDÜĞÜMÜZ KIZ DİİL Mİ? HEEY SEN NEREYE?
BİRAZ DEĞİŞİK ORTAMLARA AKALIM BE MORUK!
CRISTIANIA KOPENHAG
abidas
AY TİMSAH HALEN İNANAMIYORUM BU ARABANIN BENİM OLDUĞUNA, HALEN ANLAMIŞ DEĞİLİM.. ÇEKİLMESEYDİN ARABA SANA KALABİLİRDİ BENİM GÜCÜM TÜKENMİŞTİ !.
AMA O ZAMAN SADECE ARABAM OLACAKTI.. ŞİMDİ BİR SEHERİM BİR DE ARABAM VAR.. GEL ORGAZM KARPUZU Yİİ! ONDAN SONRA AKALIM BODRUM'A AŞAĞIYA..

daral@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

kendinden bahsetsene biraz

- kendinden bahsetsene biraz..
- memleket gibi hâlim

- kendinden bahsetsene biraz..
- konu sıkıntısı mı var

- kendinden bahsetsene biraz..
- boşver.. çok sürükleyici değilim

- kendinden bahsetsene biraz..
- üzerine konuşacak kadar kendimi tanımıyorum

- kendinden bahsetsene biraz..
- benden ekmek çıkmaz

- kendinden bahsetsene biraz..
- burada olmayanlar hakkında konuşmasak, cevap hakkı doğabilir

- kendinden bahsetsene biraz..
- hep yanlış intiba bırakırım millette

- kendinden bahsetsene biraz..
- bu biraz eziyet olur bazı kelimelere

- kendinden bahsetsene biraz..
- içerden nasıl görünüyorsam öyleyim

- kendinden bahsetsene biraz..
- insan ölmeden kendinden bahsederken objektif olamaz

- kendinden bahsetsene biraz..
- öyle birini tanımıyorum

- kendinden bahsetsene biraz..
- ağırlımca dram ederim

- kendinden bahsetsene biraz..
- karşılığında sen ne yapacaksın

- kendinden bahsetsene biraz..
- kaç vuruş olsun

- kendinden bahsetsene biraz..
- burada mı.. hemen şimdi mi.. nasıl olur.. keşke biraz çalışsaydım evde

- kendinden bahsetsene biraz..
- değmezgiller'denim

- kendinden bahsetsene biraz..
- dondurmalı kazandibi'ne bayılırım

- kendinden bahsetsene biraz..
- madden mi, mânen mi

- kendinden bahsetsene biraz..
- olabileceğimin 'gelecek programı'yım

- kendinden bahsetsene biraz..
- reçel yaparım, turşu kurarım, beyimin sözünden dışarı çıkmam

- kendinden bahsetsene biraz..
- ben yaşadıkça kendimin ömrü bitiyor

- kendinden bahsetsene biraz..
- önce sevişseydik, anlatacak hoş bir şeyler olabilir di belki

- kendinden bahsetsene biraz..
- çok gollü bir beraberlik istiyorum

- kendinden bahsetsene biraz..
- off ve poff diyorum

- kendinden bahsetsene biraz..
- otuz üçüncü sayfasındayım kendimin ve çok sıkıcı gelişiyor herşey, başkasının hayatı olsaydı bu, çoktan atmıştım ömrümden

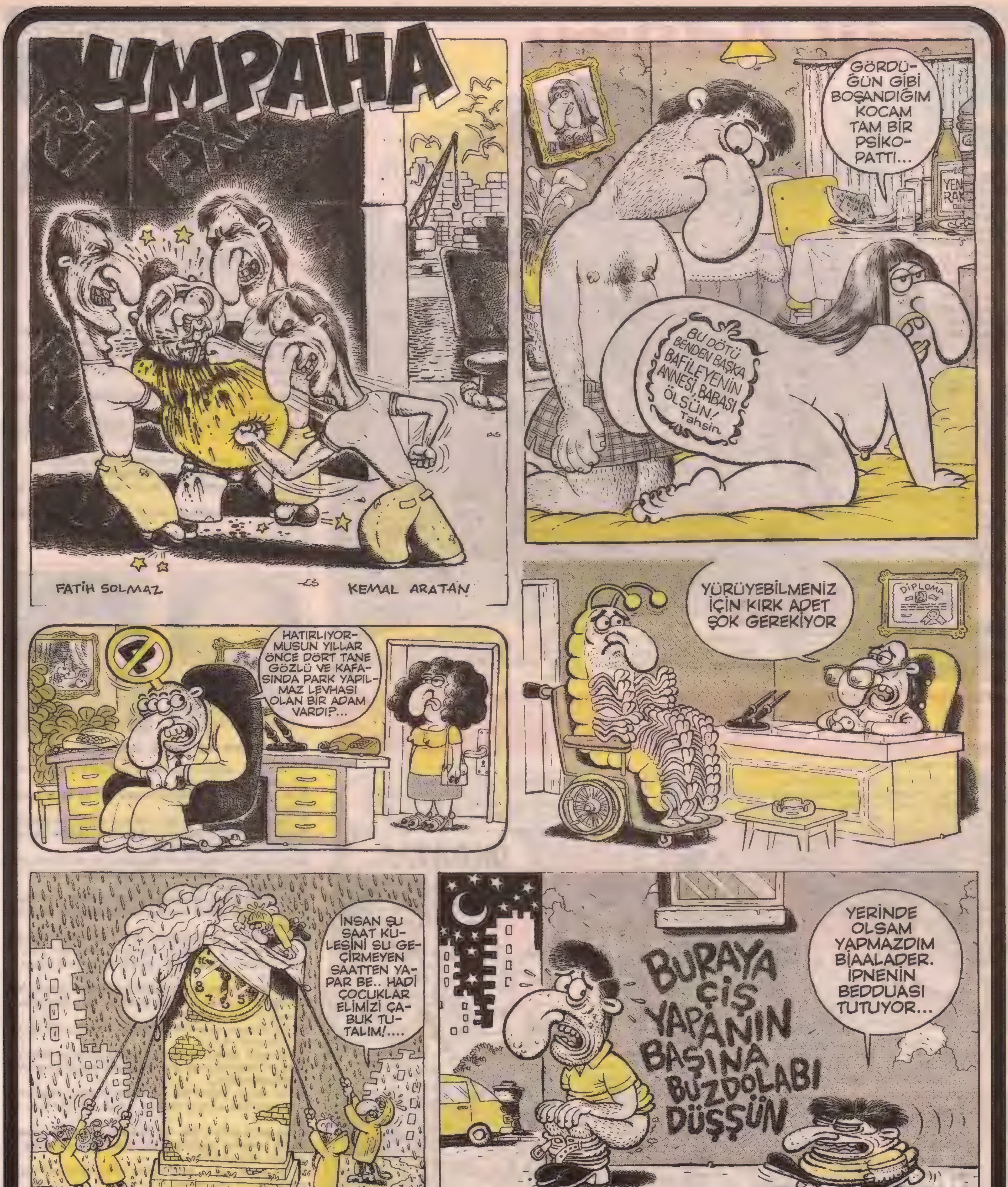
HUMPAHA
FATİH SOLMAZ
KEMAL ARATAN
GÖRDÜĞÜN GİBİ BOŞANDIĞIM KOCAM TAM BİR PSİKOPATTI...
YENİ RAKI
BU DÖTÜ BENDEN BAŞKA BAFİLEYENİN ANNESİ, BABASI ÖLSÜN! Tahsin.
HATIRLIYORMUSUN YILLAR ÖNCE DÖRT TANE GÖZLÜ VE KAFASINDA PARK YAPILMAZ LEVHASI OLAN BİR ADAM VARDI?...
YÜRÜYEBİLMENİZ İÇİN KIRK ADET ŞOK GEREKİYOR
DİPLOMA
İNSAN ŞU SAAT KULESİNİ SU GEÇİRMEYEN SAATTEN YAPAR BE.. HADİ ÇOCUKLAR ELİMİZİ ÇABUK TUTALIM!....
BURAYA ÇİŞ YAPANIN BAŞINA BUZDOLABI DÜŞŞÜN
YERİNDE OLSAM YAPMAZDIM BİAALADER. İPNENİN BEDDUASI TUTUYOR...

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

Gönül Adamı

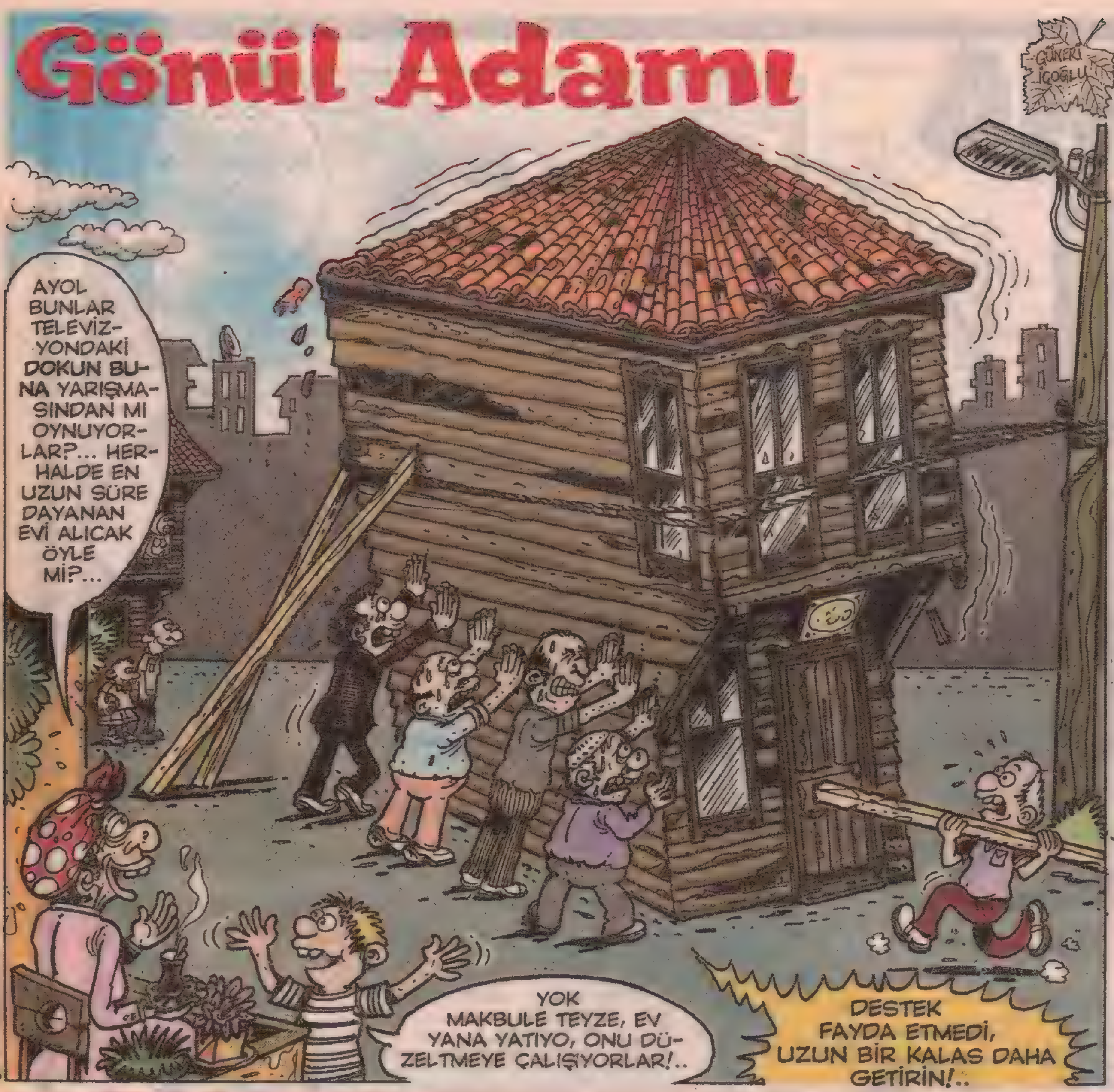
GÜNERİ İÇOĞLU
AYOL BUNLAR TELEVİZYONDAKİ DOKUN BUNA YARIŞMASINDAN MI OYNUYORLAR?... HERHALDE EN UZUN SÜRE DAYANAN EVİ ALICAK ÖYLE Mİ?...
YOK MAKBULE TEYZE, EV YANA YATIYO, ONU DÜZELTMEYE ÇALIŞIYORLAR!..
DESTEK FAYDA ETMEDİ, UZUN BİR KALAS DAHA GETİRİN!..
guneri@leman.com.tr

DELİ CEVAT

Gökhan Dabak

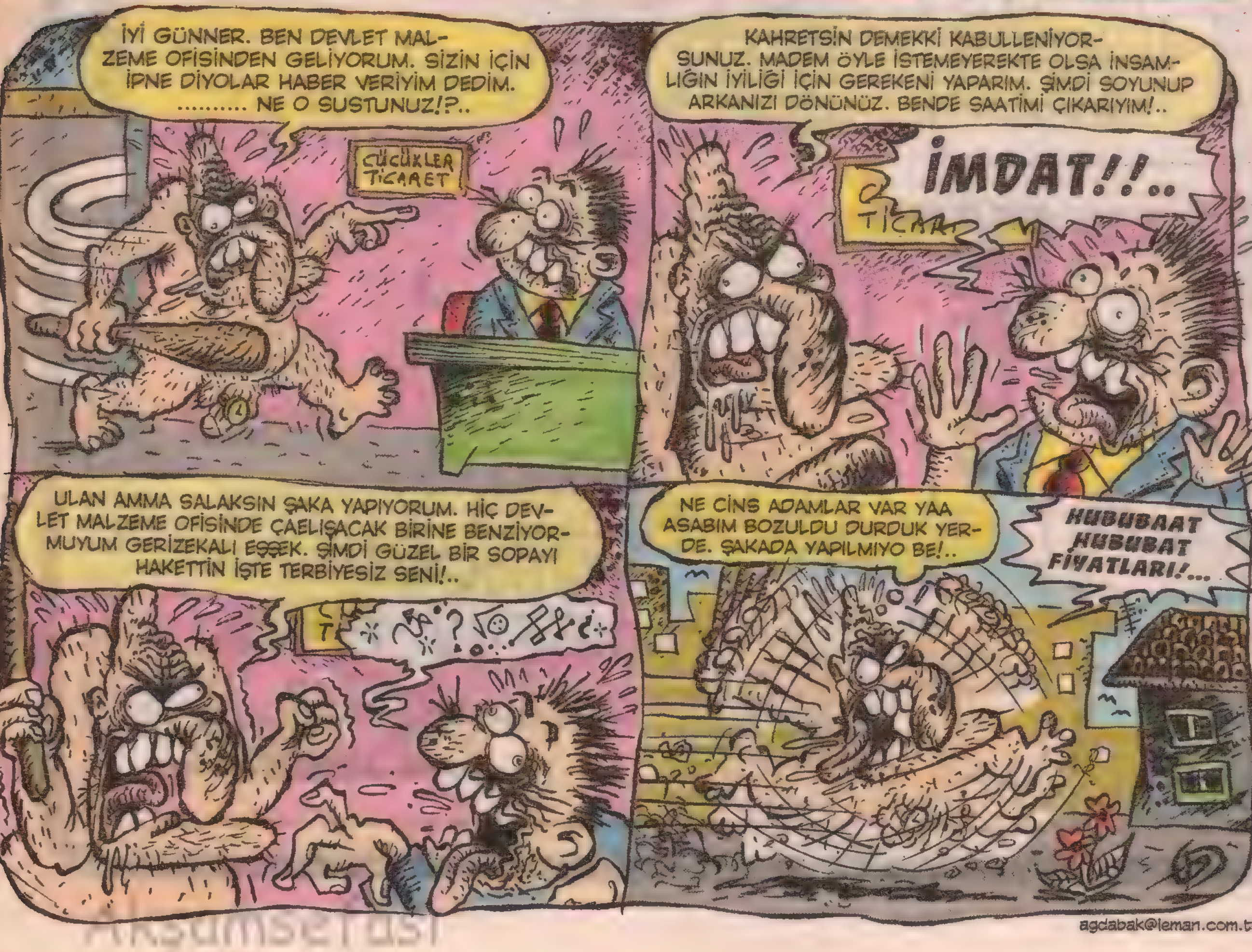
İYİ GÜNNER. BEN DEVLET MALZEME OFİSİNDEN GELİYORUM. SİZİN İÇİN İPNE DİYOLAR HABER VERİYİM DEDİM. .... NE O SUSTUNUZ!?..
CÜCÜKLER TİCARET
KAHRETSİN DEMEKKİ KABULLENİYORSUNUZ. MADEM ÖYLE İSTEMEYEREKTE OLSA İNSAMLIĞIN İYİLİĞİ İÇİN GEREKENİ YAPARIM. ŞİMDİ SOYUNUP ARKANIZI DÖNÜNÜZ. BENDE SAATİMİ ÇIKARIYIM!..
İMDAT!!..
ULAN AMMA SALAKSIN ŞAKA YAPIYORUM. HİÇ DEVLET MALZEME OFİSİNDE ÇAELIŞACAK BİRİNE BENZİYORMUYUM GERİZEKALI EŞŞEK. ŞİMDİ GÜZEL BİR SOPAYI HAKETTİN İŞTE TERBİYESİZ SENİ!..
NE CİNS ADAMLAR VAR YAA ASABIM BOZULDU DURDUK YERDE. ŞAKADA YAPILMIYO BE!..
HUBUBAAT HUBUBAT FİYATLARI!...

agdabak@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

Karaoğlan & Sayın Ecevit

1- Karaoğlan'ın politikası TÜSİAD'ı krize sokardı...
Sayın Ecevit'in politikası bütün ülkeyi krize soktu!..
2- Karaoğlan'ın yanında işçi ve köylü vardı...
Sayın Ecevit'in yanında Bahçeli ve Yılmaz var!..
3- Karaoğlan, en büyük rakibi Demirel'e karşı mücadele ederdi...
Sayın Ecevit, Demirel 5 yıl daha koltuğunda otursun diye mücadele etti!..
4- Karaoğlan "Toprak işleyenin, su kullananın" derdi...
Sayın Ecevit "Toprak IMF'nin, su Dünya Bankası'nın" diyor!..
5- Karaoğlan, boş vakit buldukça şiir de yazardı...
Sayın Ecevit, sadece niyet mektubu yazıyor!..
6- Karaoğlan, Cunta döneminde siyasal 'Arayış'ını sürdürdü...
Sayın Ecevit, sadece dolar bazında borç arayışında!..
7- Karaoğlan, Milliyetçi Cepheler'in dışındaydı...
Sayın Ecevit, içinde!..

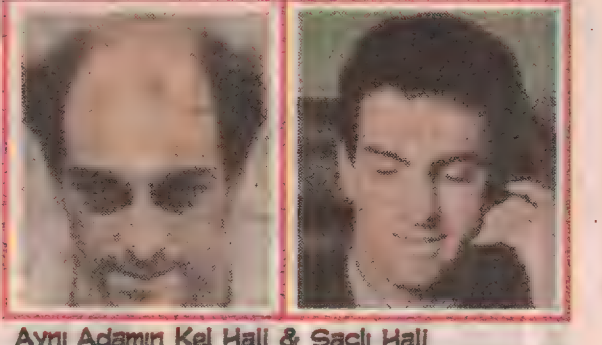

Aynı Adamın Kel Hali & Saçlı Hali

1- Kel adam, doğanın ve zamanın akışına kendini bırakmış naturel bir bireydir...
Oysa saçlı adam, sentetik müdahele ile saça kavuşmuş yapay bir kişidir!..
2- Kel adam, halden anlayan mazlum elektriğine sahiptir.
Oysa saçlı adam; acımasız, bencil ve şekilci bir egonun ipuçlarını verir gibidir!..
3- Kel adam, yaşanmışlık ifadesiyle, şu an bünyesinde bulunmasa da, doğada varolan yitirdiği her bir saç telinin anısına saygı barındırmaktadır...
Oysa saçlı adam, geride bıraktığı zamanı yok sayarcasına şekle gönül vermiş, şekle inanmış bir biblo karakterdir!..
4- Kel adam, dış görünüşü her şeyin üstünde tutan imaj kavramını reddedip, gerçek zenginlik olan iç dünya sırlarının ipuçlarını yakalama şansına sahip bir insandır...
Oysa saçlı adam, görüntüyle bir yerlere gelme kurnazlığına bürünmüş, "Ye kürküm ye" felsefesinin temsilcisi bir canlıdır!..
5- Kel adamın, sosyal hayat içinde "olduğu gibi görünme" cesareti vardır...
Oysa saçlı adam, estetik operasyondan medet ummuş ve "olduruldduğu gibi görünme" sürecini sevinçle karşılamıştır!..
6- Kel adam, zaten kel olduğu için, saç dökülmesi endişesinden uzak yaşayan, rahat bir psikoloji sahibidir...
Oysa saçlı adam, her an ekilen saçları konusunda teknik kaygılar yaşamaya kendini mahkum etmiş bir tedirgin bünyedir!..
7- Kel adam, sahte mutluluk için para ödemeyi uygun görmeyen bir kalenderdir...
Oysa saçlı adam, varolanla yetinmeyen glo-kapital anlayışın kurbanı bir şemal savurganıdır!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
kilservis@leman.com.tr

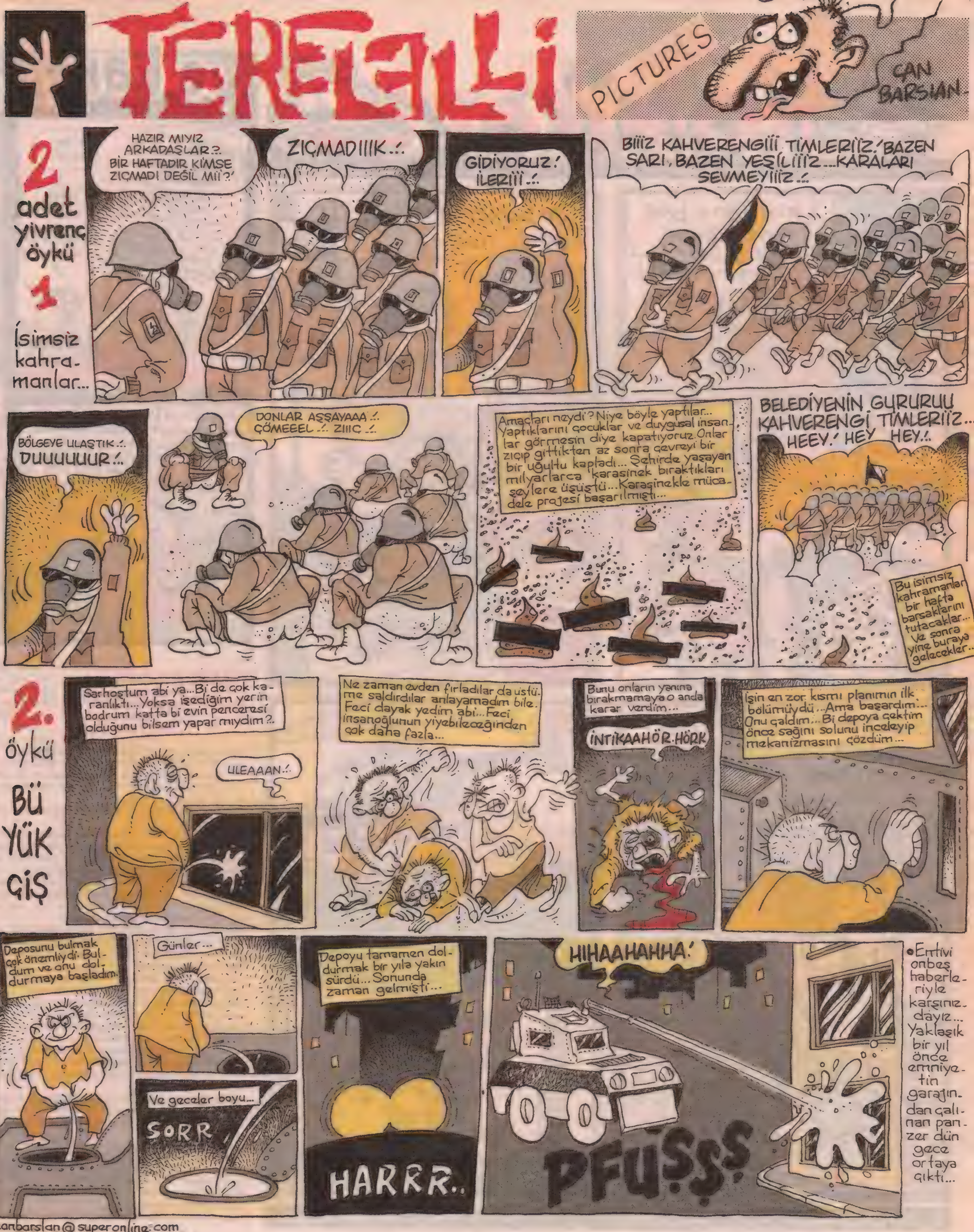

TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
2 adet yivrenç öykü
1
İsimsiz kahramanlar...
HAZIR MIYIZ ARKADAŞLAR?.. BİR HAFTADIR KİMSE ZIÇMADI DEĞİL Mİİ?!
ZIÇMADIIIK..!..
GİDİYORUZ! İLERİİİ..!..
BİİİZ KAHVERENGİİİ TİMLERİİZ! BAZEN SARI, BAZEN YEŞİLİİİZ...KARALARI SEVMEYİİİZ..!..
BÖLGEYE ULAŞTIK..!.. DUUUUUUR..!..
DONLAR AŞŞAYAAA..!.. ÇÖMEEEL..!.. ZIIIÇ..!..
Amaçları neydi? Niye böyle yaptılar... Onlar zıçıp gittikten az sonra çevreyi bir uğultu kapladı... Şehirde yaşayan milyarlarca karasinek bıraktıkları şeylere üşüştü... Karasinekle mücadele projesi başarılmıştı...
Yaptıklarını çocuklar ve duygusal insanlar görmesin diye kapatıyoruz.
BELEDİYENİN GURURUU KAHVERENGİ TİMLERİİZ... HEEY! HEY HEY..!..
Bu isimsiz kahramanlar bir hafta barsaklarını tutacaklar... Ve sonra yine buraya gelecekler...
2. öykü
BÜYÜK ÇİŞ
Sarhoştum abi ya...Bi de çok karanlıktı...Yoksa işediğim yerin bodrum katta bi evin penceresi olduğunu bilsem yapar mıydım?..
ULEAAAN..!..
Ne zaman evden fırladılar da üstüme saldırdılar anlayamadım bile. Feci dayak yedim abi...Feci insanoğlunun yiyebileceğinden çok daha fazla...
Bunu onların yanına bırakmamaya o anda karar verdim...
İNTİKAAHÖR.HÖRK
İşin en zor kısmı planımın ilk bölümüydü...Ama başardım... Onu çaldım... Bi depoya çektim önce sağını solunu inceleyip mekanizmasını çözdüm...
Deposunu bulmak çok önemliydi. Buldum ve onu doldurmaya başladım.
Günler...
Ve geceler boyu...
SORR
Depoyu tamamen doldurmak bir yıla yakın sürdü... Sonunda zaman gelmişti...
HARRR..
HIHAAHAHHA!
PFUŞŞŞ
Ertivi onbeş haberleriyle karşınızdayız... Yaklaşık bir yıl önce emniyetin garajından çalınan panzer dün gece ortaya çıktı...

canbarslan@superonline.com

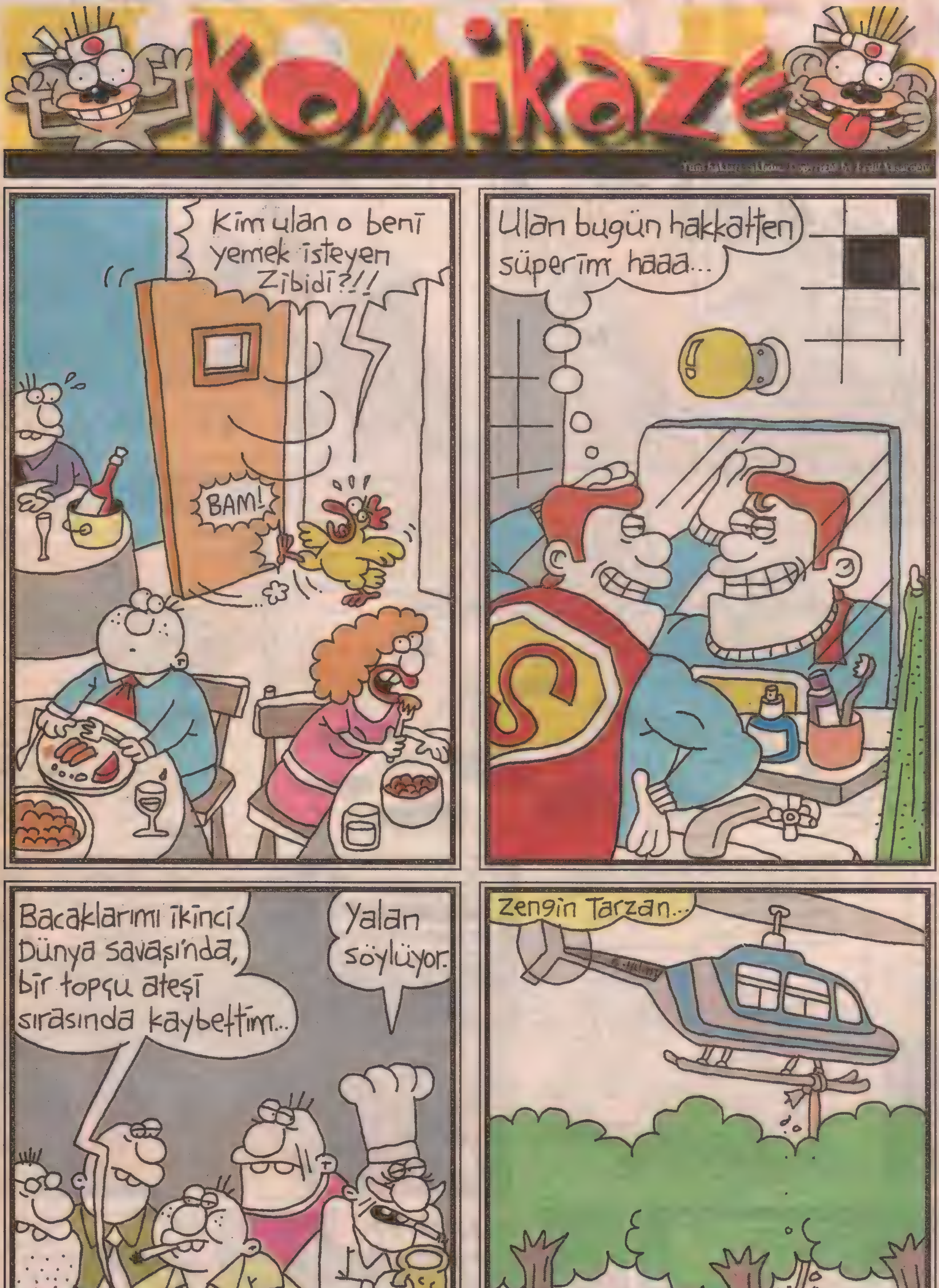
Komikaze
Kim ulan o benī yemek īsteyen Zībidī?!!
BAM!
Ulan bugün hakkatten süperīm haaa...
Bacaklarımı īkīncī Dünya savaşında, bīr topçu ateşī sırasında kaybettīm...
Yalan söylüyor.
Zengīn Tarzan...

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

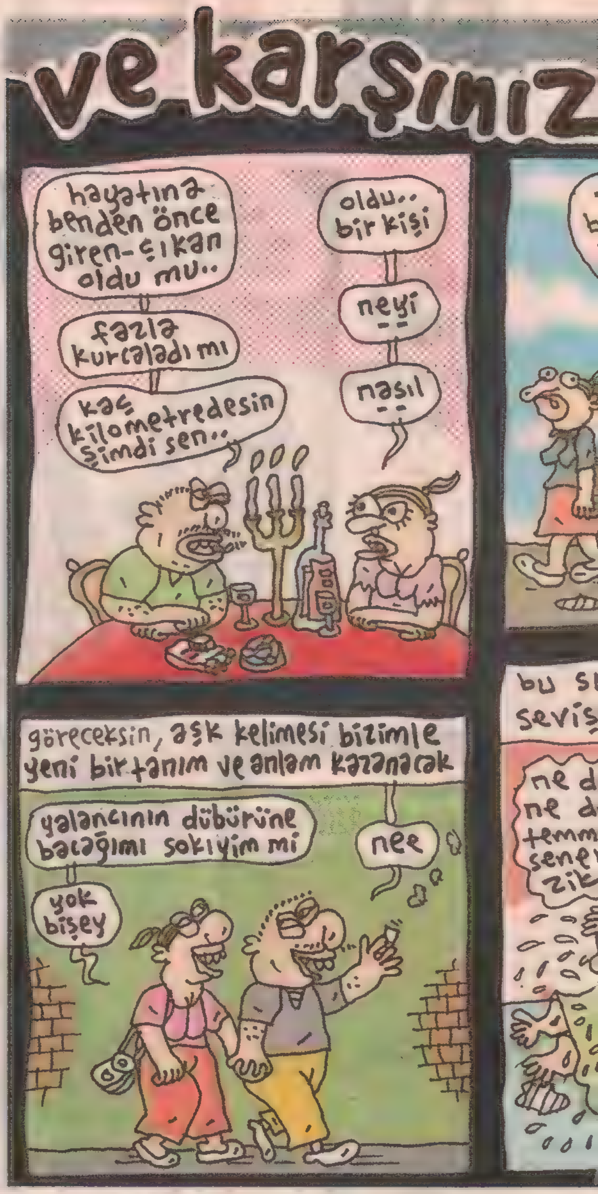
ve karşınız
hayatına benden önce giren-çıkan oldu mu..
fazla kurcaladı mı
kaç kilometredesin şimdi sen..
oldu.. bir kişi
neyi
nasıl
göreceksin, aşk kelimesi bizimle yeni bir tanım ve anlam kazanacak
yalancının dübürüne bacağımı sokıyım mi
yok bişey
nee
bu s
seviş
ne d
ne d
temm
sene
zik

KİMİNLE SEVİŞSEN, KARANLIĞIMI DAHA ÇOK ÖZLÜYORDUN...

Aynlık değil, özlem
hiç değil, en büyük
bu giderek büyüy
boşlukmuş... En büy
dert kimi özlediğini, k
sevdiğini bilemem
miş... En büyük kayb
luş sevip sevip sonunda kimi sevdiğini bilememekmiş...

İçimde bir ses durmadan, dünyanın sonu geldi, diyor...

Dünyanın sonu bu halime öyle çok uyuyor ki, hiç üzülmeden,
korkmadan kabulleniyorum onu... Öylesine bencilim ki, dünyanın
nunu kendim gibi çok seviyorum...

Kendim diyorum, oysa kendim diye bir şey var mı gerçekten, işte o
hiç bilmiyorum...

Kendim deyince aklıma o sahipsiz sızı geliyor... Kendim deyince, s
artık yaşama, sen artık bütün duygularını yitirdin, bir daha artık hiç
zaman eskisi gibi sevemeyeceksin, diyen o ses geliyor aklıma... K
dim deyince, kimse beni bilmesin, tanımasın istiyorum... O büyük y
lışlarım, o büyük yanılgılarım aklıma gelince sonsuza dek evime kap
mak istiyorum... Evimde kalıp o büyük boşluğumu kapatmak ist
rum... Çünkü o büyük boşlukla saldırıya çok açık hissediyorum ken
mi... Çünkü beni böyle herkes yaralayabilir...

Evinde kal ve öleceksen inleye inleye evinde öl, diyorum kendime

Ama kalamıyorum evimde... Gecenin bir yarısı sokaklara vuruyorum
Gözlerime vuruyor içimin boşluğu... Bir sancı gibi... Ruhumu yeral
kapatarak dışarı çıkıyorum...

Bu yokluğu ben hazırladım kendime... Şimdi hiçbir yere ait değilim

Senin sevgini küçümsedim... Ve senin sevginde bütün sevgileri...

Bu yola niçin çıktığımı unutmuştum çünkü... Çünkü ilkgençliğim
yunca kadınlarda acıma duygusu uyandıran biri olmuştum ben...

Güçsüz, işe yaramayan... Konuşurken yüzü kızaran... Hep kaybet
ye mahkum... Hep sevgi dilencisi...

Kendi yalnızlığıma, kendi çaresizliğime bakmaz, çevremdeki insan
rın tıkanan aşklarını, yürümeyen ilişkilerini açmaya, yürütmeye çal
dım... Kendi yalnızlığıma bakmaz, başkalarının yalnızlığını çözmeye
lışırdım...

Bir ilişki masumu olduğum ve benden kimseye bir zarar gelmed
için arkadaşlarım bu işlerde hep beni kullanırlardı: Git, ona söyle, o
na inanır, onu çok sevdiğimi söyle, bana geri dönsün... Git ona, o
sevdiğimi söyle...

Sevgiye en çok muhtaç olduğum yıllardı ve ben o yıllarda hep o
çekişen aşkları kurtarmaya çalıştım... Ve belki de kendimce dünya
en yoksul, en korunaksız insanıydım... İçimde sanki dünyanın en
yük sızısı vardı... Ve öyle kolay inanıyordum ki söylenen her şeye, iç
deki o en derin sızı kimsesiz bir sevda halinde akıyordu içime... Kim
siz, ama derin bir sevda gibi...

Oysa çok eski bir masaldı inandığım; ben ancak herkesin mutlu ol

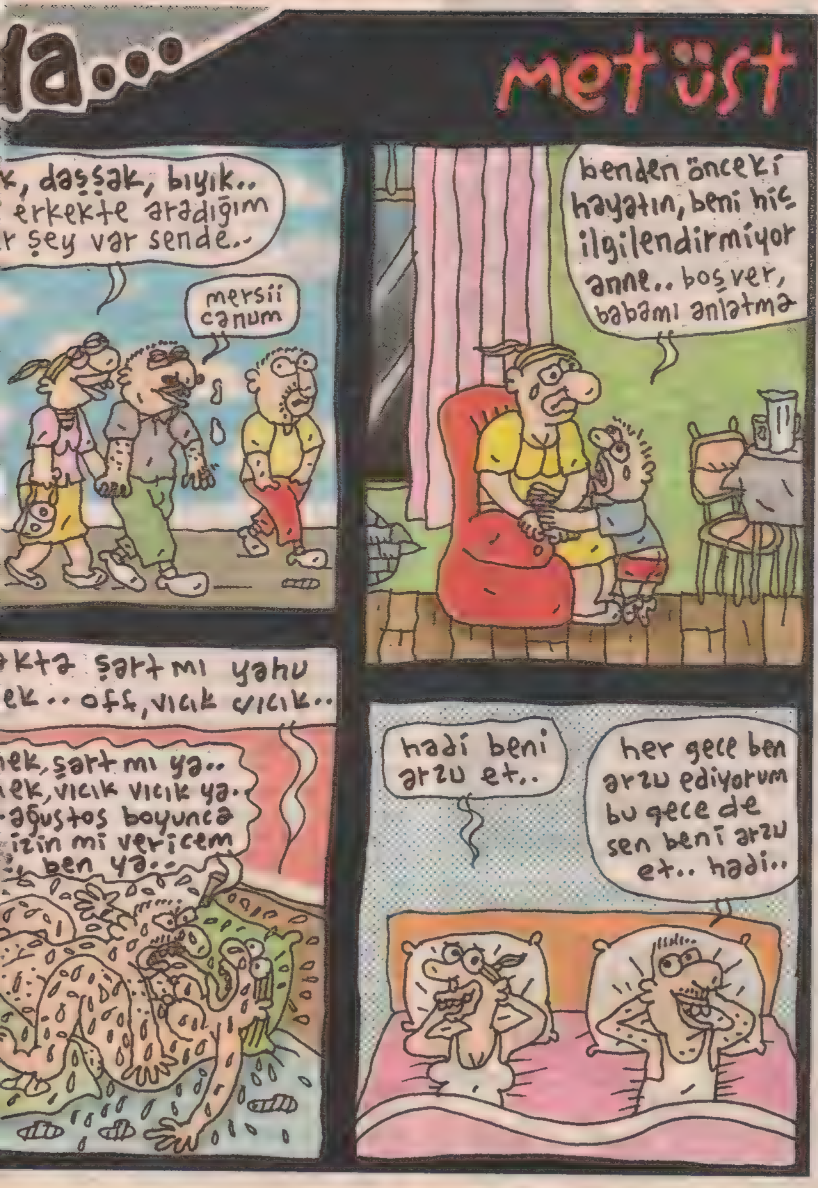
da...
metüst
k, daşşak, bıyık..
erkekte aradığım
r şey var sende..
mersii
canum
benden önceki
hayatın, beni hiç
ilgilendirmiyor
anne.. boşver,
babamı anlatma
kta şart mı yahu
ek.. off, vıcık vıcık..
ek, şart mı ya..
ek, vıcık vıcık ya..
ağustos boyunca
izin mi vericem
ben ya..
hadi beni
arzu et..
her gece ben
arzu ediyorum
bu gece de
sen beni arzu
et.. hadi..

Lütfü Oflaz

Türkler uzayda!

İddia ediyorum, Türkler yakında uzaya gidecek!

Hem de Amerikalılar, Ruslar gibi birer ikişer değil, milyonar milyonar uzaya gidecek!

Teknoloji fukarası Türkler uzaya gitmeyi nasıl mı becerecek?

"Uzaylılar gezegenlerinde çalıştıracakları işçi arıyormuş" şeklinde bir haber çıksın da görün o zaman Türkler nasıl uzaya gidiyor!

"Uzay uzay duy sesimizi, bu gelen Türkler'in ayak sesleri" diye yeri göğü nasıl inletiyor!

Osmanlı Ordusu'nun Viyana kapılarına dayandığı gibi, Türk İşsizler Ordusu da nasıl uzayın kapılarına dayanıyor!

Hatta bazı Türkler kaçak işçi olarak uzaydaki bir gezegene girmeye bile kalkışabilir!

Ve o gezegene iner inmez ilk karşılaştıkları uzaylıya da mutlaka şöyle seslenir:

"Uzaylı biz Türk'üz; işsisiz; ne iş olsa yaparız; bize göre bir iş var mı abi?!"

Bunlar işin esprisi olsa da şu işin gerçeği.

Bugünlerde milyonlarca işsiz, mutsuz, umutsuz Türk Amerika'ya göç etmek, Amerikan vatandaşlığına geçmek için çaba harcamakta.

Bir o kadar işsiz, mutsuz, umutsuz Türk de Avustralya, Kanada gibi ülkelere göç etmek, o ülkelerin vatandaşlığına geçmek için elçiliklere başvurmakta.

İşin ilginci tüm bunlar olurken Türkçülüğü, milliyetçiliği dilinden düşürmeyen MHP iktidarda.

Hiçbir dönemde Türkiye'den kaçmak, Türk vatandaşlığından çıkmak isteyenlerin sayısı bugünkünün milyonda biri kadar olmamıştı.

MHP'ye göre yumuşak milliyetçilerin, sağcıların iktidarında da Türkiye emperyalizme peşkeş çekilmişti ama, hiç MHP'nin iktidarda olduğu bugünlerdeki kadar emperyalizmin şamaroğlanı yapılmamıştı.

Demek ki ne kadar sert milliyetçi olursan emperyalizme karşı o kadar yumuşak oluyorsun!

Ne kadar erkek Türkçü olursan emperyalizmin karşısında o kadar ürkekleşiyorsun!

Yoksa emperyalizme kul köle olmanın adı milliyetçilik mi oldu?

Yoksa Türkler'i Türkiye'den ve Türk vatandaşlığından soğutmanın adı Türkçülük mü oldu?

Ne diyelim, **Tanrı Türk'ü Türkçüler'den korusun!**

ğu bir dünyada kavuşabilirdim sevdiğim insana... Çok eski bir masaldı inandığım... Çocuktum o zamanlar... Yalan nedir bilmezdim...

Görünen, bana söylenen neyse en çok ona inanırdım... İnsanların sadece bir yüzü var sanırdım...

Ve ben ömrümün o en saf yıllarında en çok o yüze sarıldım... O yüze inandım... Sonra o yüzü, o biricik, o vazgeçilmez yüzü kalbimdeki en gizli, en derin yere sakladım...

Beni öyle küçümsemişler, öyle kırmışlardı ki, o yüzü hakedebilmek için onu bu dünyadan gizleyip en derinime saklamam gerektiğini öğrenmiştim. Tek bildiğim savaşmam gerektiğiydi ve kazanmam... Duygularımı, hayallerimi gizleyip kazanmam...

Çünkü kendim gibi olarak, o zayıf, o kırılgan, o konuşurken yüzü kızaran çocuk gibi davranarak, aradığım sevgiyi kazanma şansım yoktu... Sakla içindeki sevgiyi, kazan, güçlü ol; o zaman içindeki her şey senin demişti içimdeki bir ses bana...

Dediklerine uydum... Kazandım, güçlü oldum... Bütün kırılgan yanlarımı örttüm... Öyle büyüktü ki özlediğim sevgi, ona kavuşabilmek için hep bir başkası gibi yaşadım... Yıllarca sevgiyi özlerken, sanki ona hiç ihtiyacım yokmuş gibi davrandım...

Sevgiyi alabildiğine yaşamak için içimdeki o zavallı, o kanayan yanımı hep karanlık odalara kapattım...

Hep güçlü, hep herkesin kabul ettiği biri gibi olmaya çalıştım. Beni kabul ettikleri, bana zarar veremeyecekleri bir zamanı beklemekle geçti ömrüm. Ama öyle büyüktü ki sevgiye duyduğum özlem, bu yüzden ne zaman durmam gerektiğini bir türlü anlayamadım. Durup içimde gizlediğim sevgiyle korkusuzca yüzleşmem gerektiğini anlayamadım.

Ne çok yalnız, ne çok kendime rağmen yaşadığımı anlamam öyle gecikmişti ki... Geçmişte ne denli yaralanmışsam işte o kadar gecikmişti. Ne çok kırılıp kullanılmışsam, insanlara duyduğum o aptalca güven ne çok alaya alınmışsa o kadar ertelenmişti...

Bu dünyayı kazanırsam istediğim gibi severim sanmıştım...

Gözümü kazanmak bürümüştü... Gözümü bu dünya bürümüştü...

Kendim gibi olarak sevemiyordum sevmem gerekenleri... Öyleyse gider kazanır, gider kopartır, kendime dokunulmaz bir alan yaratır, bu alanı yaratınca, iner içime içimdeki sevgiyi çıkartır, doyasıya severdim...

Öyle çok kırılmıştım ki, bu dokunulmazlık alanını yaratıncaya kadar kimseye dönüp bakmamaya karar verdim... Önce bu dünyayı kazanacak, ondan sonra sevecektim...

Bir daha hiç öyle kırılmamaya yemin ettim... Bir daha hiç öyle savunmasız olmamaya... Çünkü o güzel, o büyülü gençliğim boyunca gittiğim, arzuladığım her yerden kovulmuştum... En güzel anımda, kendimi en iyi hissettiğim anda kovulmuştum... Artık kovulmak istemiyordum... Hem en güçlü, hem en çok sevilen olmak istiyordum...

Kucağımda o yaralı, o kanayan gençliğim... Kucağımda o savunmasız, o herkesin yaralamaktan zevk aldığı gençliğim... Kucağımda kimselerin anlamadığı yetim gençliğim... Yıllar böyle geçti...

Şimdi sen diye kiminle sevişsem, karşıma bir başka adama sevdalı bir kadın çıkıyor... Ben sana seni saklarken sınırlarımı yitirmişim... Ben kırılganlığımı gizlerken, bir insan bir başka insana kendisini nasıl adar, onu yitirmişim... Ben sana kendimi saklarken, seni dünyanın en kimsesiz, en sevgisiz kadını yapmışım...

Senden zaman isterken, sevgimi hastalıklı, sevgimi kimsesiz kılmışım... Bana biraz olsun zaman tanı, derken kendimden bile daha uzağa gizlenip kalmışım... Seni bu dünyadan kurtarabilmem için senden istediğim zaman seni bu dünyanın sonsuz kölesi yapmış...

Sana, bir gün benim, koşulsuz benim olacaksın derken, aslında hep seni birilerine muhtaç kılmışım...

Ben bu dünyada kendime bir yer ararken, sen sevgiyi hep yanlış yerlerde aramışsın... Ben kırılganlığıma, o savunmasız sevgime güçlü ve korunaklı bir yer ararken, sen benden kurtulabilmek için sevgini önüne çıkan herkese bağışlamışsın... Beni sevmen seni öylesine boşluğa düşürmüş ki, o gururlu sevgin seni öylesine düşkünleştirmiş ki, o yetim güzelliğin kimin başını döndürmüşse ona boyun eğmişsin...

Öylesine kırılmış ve öylesine yanlış ezberlemişim ki dünyayı, durmadan sana kendimi saklıyorum... Ben nasıl boşluklara düştüysem senin de öyle büyük boşluklara düşmeni istiyorum...

Başkalarına aşık kadınlarla sevişiyorum; sevişme bittikten sonra ansızın ağlamaya başlıyorlar... Yanlıştı bütün bunlar, diyorlar; hemen giyinip gitmek istiyorlar... Gecenin kaçı olursa olsun çıkıp gitmek istiyorlar... Beni karanlıkta, beni senin hayaletinle bırakıp gidiyorlar...

Şimdi sen kiminlesin bilmiyorum, ama ben başka adamlara aşık kadınlarla sevişirken hep seni düşünüyorum...

Senin de gecenin olmadık bir vaktinde, yanlıştı bütün bunlar, deyip çabucak giyinmeni ve o derin suçluluk duygunla karanlıklara karışmanı seyrediyorum...

Sevgili, öyle yanlış bir yerdi ki bu dünya, ben seni en çok karanlıkta kaldığım zamanlar özlüyordum...

Ben seni en çok başka adamlara aşık kadınlarla seviştiğim zaman özlüyordum...

Öyle yanlış bir yerdi ki bu dünya, benden kurtulmak için kiminle sevişsen benim karanlığımı daha çok özlüyordun...

CEZMİ ERSÖZ cezmier@leman.com.tr

* Küçükarmutlu polis ablukası altında... Yeni bir operasyon daha olabilir!

* 3 Ağustos Cuma günü, saat 24:00'ten itibaren 91.4 frekansında yayın yapan TRT FM'de söyleşim olacak.

* Babaeski. 4 Ağustos Cumartesi günü, saat 18:00'de Babaeski Tarım Fuarı'ndayım.

* Büyükada. 11 Ağustos Cumartesi günü, saat 17:00-20:00 arası Büyükada Saydam Otel Cafe'deyim. İskele Meydanı No:1, Tel: 0216 382 26 76.

* Nevşehir. 16 Ağustos Perşembe günü saat 15:00'te, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri kapsamında, Kaya Kitabevi'ndeyim.

* Bülent Çetinkaya, senden telefon bekliyorum.

* Tohum Kültür Merkezi Kartal'da şube açtı. Tel: 0 216 353 37 38.

* Semra Çelik, Sedef, Hüseyin Albayrak, Gamze İçke, Oğuz Mucurluoğlu, Başak, Ezgi Esnik, Osman Ünver Öncel, Sinan Karataş, Ayşegül İşlek, Savaş Bozkurt, Burçin Sivridağ, Dilara Akyapı, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

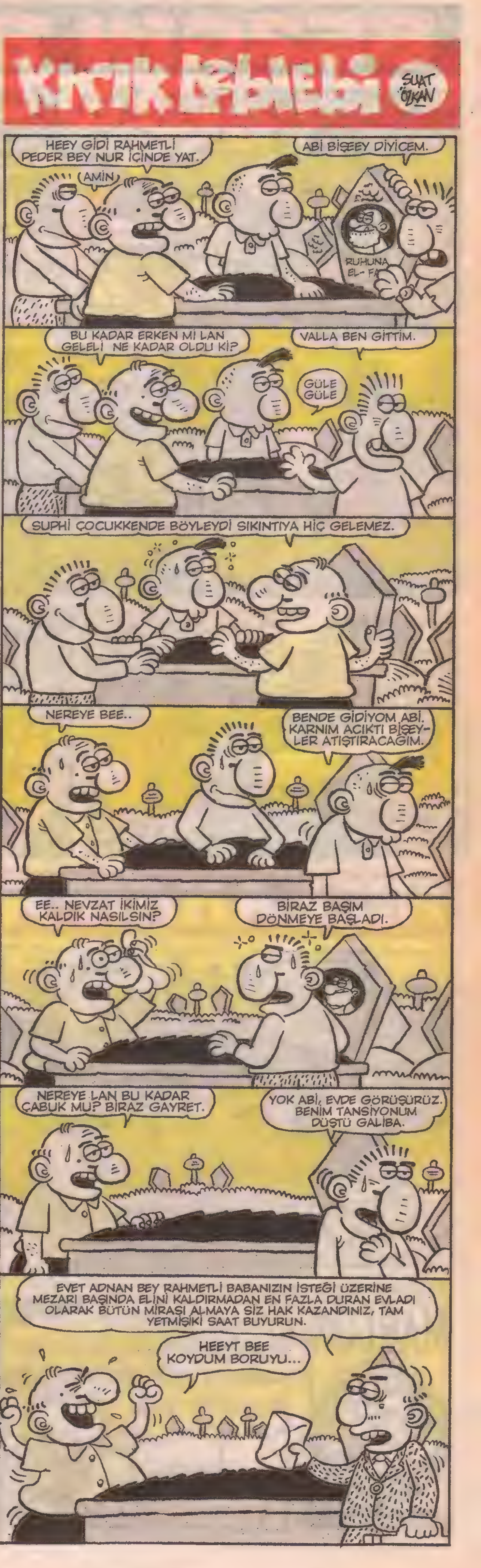
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
HEEY GİDİ RAHMETLİ PEDER BEY NUR İÇİNDE YAT.
AMİN
ABİ BİŞEEY DİYİCEM.
RUHUNA EL-FA
BU KADAR ERKEN Mİ LAN GELELİ NE KADAR OLDU Kİ?
VALLA BEN GİTTİM.
GÜLE GÜLE
SUPHİ ÇOCUKKENDE BÖYLEYDİ SIKINTIYA HİÇ GELEMEZ.
NEREYE BEE..
BENDE GİDİYOM ABİ. KARNIM ACIKTI BİŞEYLER ATIŞTIRACAĞIM.
EE.. NEVZAT İKİMİZ KALDIK NASILSIN?
BİRAZ BAŞIM DÖNMEYE BAŞLADI.
NEREYE LAN BU KADAR ÇABUK MU? BİRAZ GAYRET.
YOK ABİ, EVDE GÖRÜŞÜRÜZ. BENİM TANSİYONUM DÜŞTÜ GALİBA.
EVET ADNAN BEY RAHMETLİ BABANIZIN İSTEĞİ ÜZERİNE MEZARI BAŞINDA ELİNİ KALDIRMADAN EN FAZLA DURAN EVLADI OLARAK BÜTÜN MİRASI ALMAYA SİZ HAK KAZANDINIZ, TAM YETMİŞİKİ SAAT BUYURUN.
HEEYT BEE KOYDUM BORUYU...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

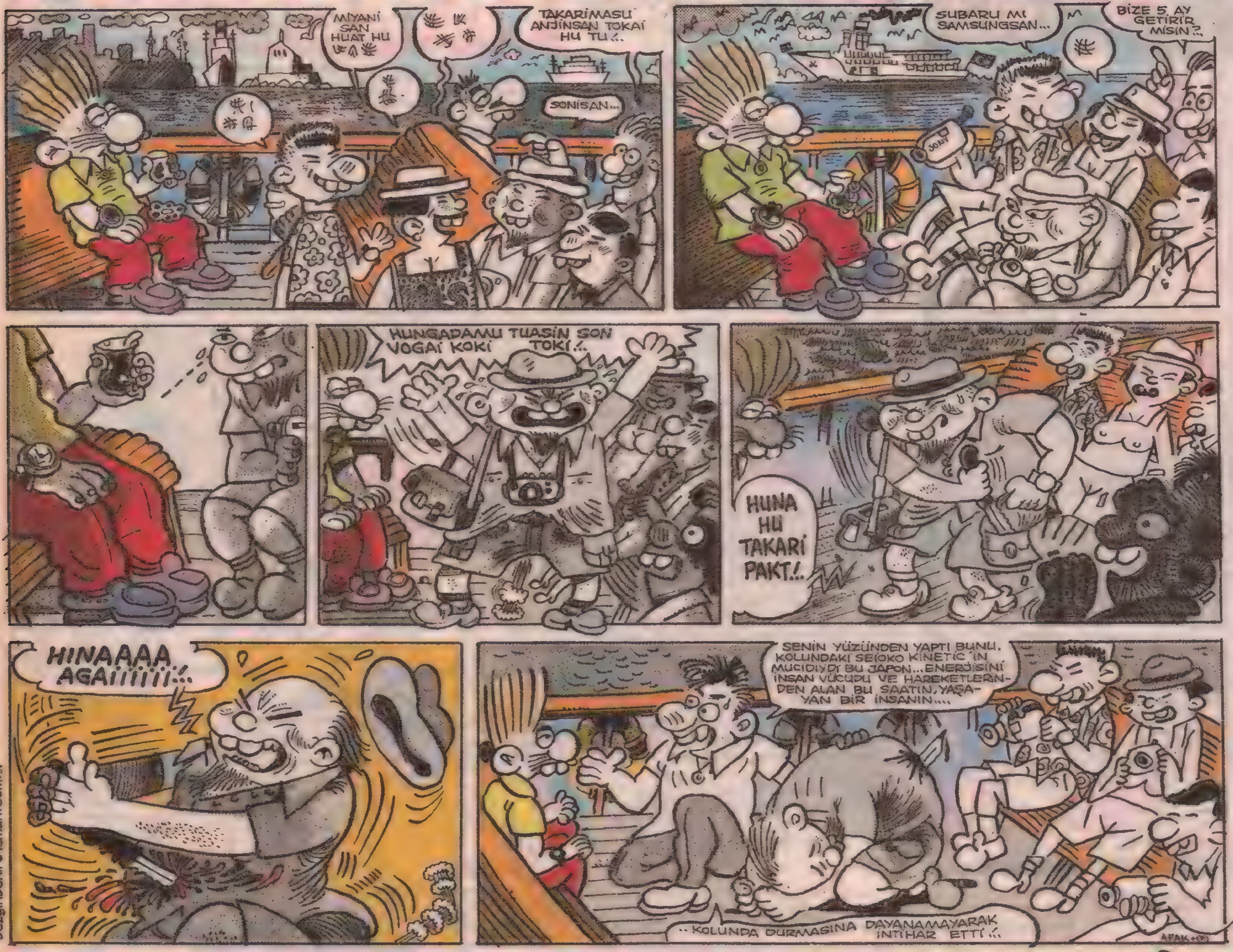
MİYANİ SAN HUAT HU
TAKARİMASU ANJİNSAN TOKAİ HU TU!..
SONİSAN...
SUBARU MU SAMSUNGSAN...
BİZE 5 AY GETİRİR MİSİN?..
SONY
HUNGADAMU TUASİN SON VOGAİ KOKİ TOKİ!..
HUNA HU TAKARİ PAKT!..
HINAAAA AGAİİİİİİİ!..
SENİN YÜZÜNDEN YAPTI BUNU. KOLUNDAKİ SEİKO KİNETİC'İN MUCİDİYDİ BU JAPON... ENERJİSİNİ İNSAN VÜCUDU VE HAREKETLERİNDEN ALAN BU SAATİN, YAŞAYAN BİR İNSANIN....
..KOLUNDA DURMASINA DAYANAMAYARAK İNTİHAR ETTİ!..
APAK

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

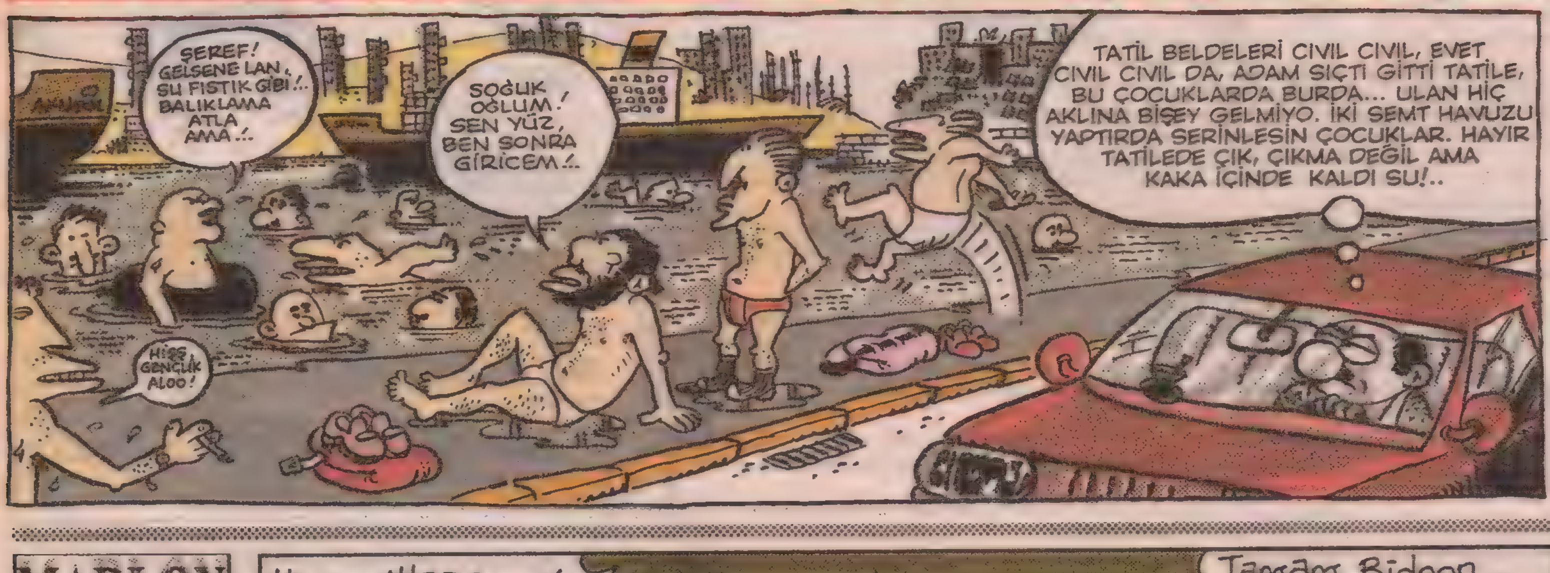
ŞEREF! GELSENE LAN, ŞU FISTIK GİBİ!.. BALIKLAMA ATLA AMA!..
SOĞUK OĞLUM! SEN YÜZ, BEN SONRA GİRİCEM!..
TATİL BELDELERİ CIVIL CIVIL, EVET CIVIL CIVIL DA, ADAM SIÇTI GİTTİ TATİLE, BU ÇOCUKLARDA BURDA... ULAN HİÇ AKLINA BİŞEY GELMİYO. İKİ SEMT HAVUZU YAPTIRDA SERİNLESİN ÇOCUKLAR. HAYIR TATİLEDE ÇIK, ÇIKMA DEĞİL AMA KAKA İÇİNDE KALDI ŞU!..
HİŞŞ GENÇLİK ALOO!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır

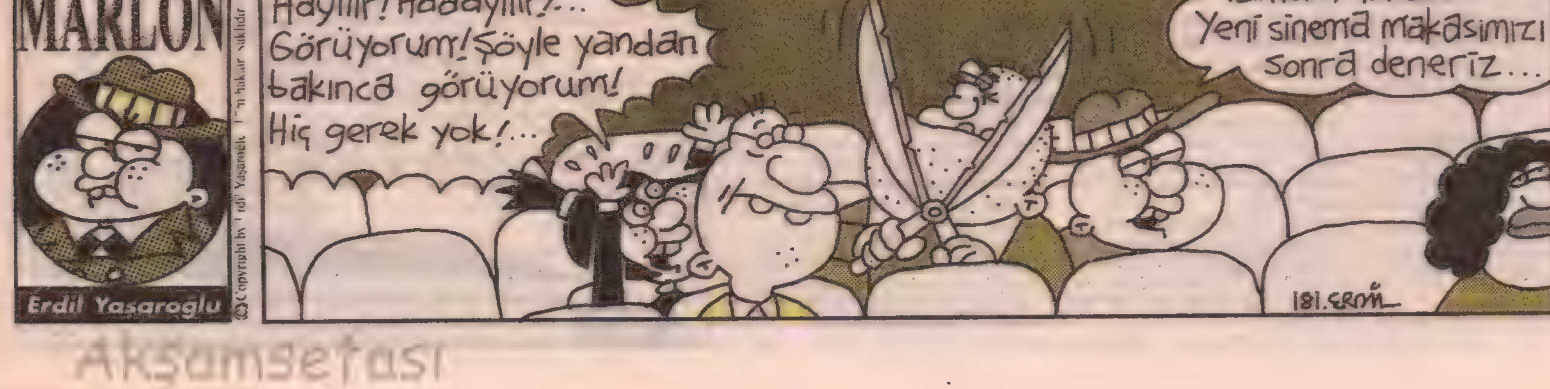
Hayııır! Haaayııır!... Görüyorum! Şöyle yandan bakınca görüyorum! Hiç gerek yok!...
Tamam Bidoon... Yeni sinema makasımızı sonra deneriz...
181. ERDİL

Paranoya Monamour

NİHAT GENÇ

İstanbul şehrine yaptıklarıyla dostun, düşmanın, halkın ve bizim derin sempatimizi kazanmış Tayyip Erdoğan'ın neler yaptığına akıl sır ermiyor. 'Delirmiş olmalı'. Tayyip Erdoğan'a karşı birgün olsun Aydın Doğan'ın tetikçilerinin ağzını kullanmadık, en küçük bir dokundurma yapmak dahi vicdanımıza sığmadı. Ancak, duyduklarımız karşısında küçük dilimizi yutmak üzereyiz. Mit ve Emniyet ve asker Susurluk'ta bir iç savaş yaşadı. Kemalist kanat yıllardır cephede omuz omuza savaştığı bir ekibi, mafyacılık, katil, faili meçhuller, kumarhanecilik, uyuşturuculukla suçlayıp DGM'lerin kapısına gönderdi. Emniyet teşkilatının elinden silahlar alındı, derin yapıların üst düzey memurlarına sokak köpeği muamelesi yapılıp tasfiye edildi, kan gövdeyi götürdü, tüm Türkiye ayağa kalktı, mahkemeler ve ekranlarda savaş halen sürüyor. Tansu Çiller'in yanında uzun yıllar çalışan bu ekibin uzman danışmanları - milletvekilleri şimdi Tayyip Erdoğan'a katıldılar. Susurluk ekibi devletten aldığı ağır yaralarla derin isyan içinde. Bir iktidar halinde hesap soracakları, kendi adamlarını hızla eski yerlerine sürecekleri, aldatılmış/kullanılmışlığın getirdiği hırs ve intikamla harekete geçecekleri biliniyor. Arkasına halkı ve yepyeni bir siyasi rüzgar alan Tayyip Erdoğan'ın bu ekiple ne gibi ilişkisi olabilir. Tayyip Erdoğan ya acemi bir siyasetçi, ya çok acemi bir sağcı! Tasfiye edilen bu ekibin emniyet, mit, bilmem hangi derinlerde hâlâ çok sağlam kadroları olduğu biliniyor. Bu derinlikte, islamcı, türkçü, kemalist, milliyetçi, tarikatçı, ülkücü kadrolar birbirine girmiş, kimin eli kimin cebinde bilinmiyor. Susurlukçularla Tayyip Erdoğan'ın aynı yatakta yatmaya başlaması bir kez daha bizleri şaşırtıyor.

İnsan artık tarihin kaydettiği şu fikre iman ediyor: Sağcılığın eskisi, yenisi, muhafazakarı, milliyetçisi, türkçüsü, müslümanı, kemalisti, kumarhanecisi, keranecisi, mitçisi, tarikatçısı gibi çeşitleri olmaz, hepsi her an biraraya gelir, hepsi aynı şeydir, hepsi bir zaman başka sokaklarda dolaşıp, aynı kutsal kucakta buluşur. Tayyip Erdoğan'a söyleyeceğim türkü şu: 'Sen bu yaylaları yaylayamazsın/ suları derindir boylayamazsın!'...

Bakın, Mesaj TV ve önderleri Haydar Baş hızla, 'Kuvay-i Milliyeci' oldu. Milli Güvenlik Kurulu'na verilen bir raporda 'bazı tarikatlarla girişilen ilişkilerle Cumhuriyet saflarına kazanılmıştır' deniyor. Bunların hepsini tanıyoruz ve bunların hiçbirine inanmam! Burada adı geçen sağcı çeşitliliğin herbiriyle ayrı ayrı mahkemelerim oldu, okuyucu da tanıyor bunları, buradan memleketimize bir güzellik çıkmaz.. Fazla değil iki yıl önce, bir lokantada hem yemeğimi yiyor, hem de TV'de maça bakıyorum. yanıma otuzbeş yaşlarında sırma saçlı, incecik tişörtün altından kabzası görünen silahıyla sert kaslı bir adam: 'Sen Nihat Genç misin?' dedi, 'Evet' dedim. Konuşması aynen şöyle: 'Bir daha .... (şunun), ... (bunun), ... (onun) hakkında yazı yazarsan senin ananı .ikerim... Ben beş yıl doğuda savaştım, beş yıl akıl hastanesinde yattım... Üç yıldır da....... (falan ve meşhur emniyet müdürünün) korumasıyım'..... Ve bir yığın tehdit ve küfürler sıraladıktan sonra, 'hadi yaz da görelim boyunu' dedi... Konuşmasını bitirdiğinde, ben de ona: 'Bakın bu çelimsiz ve silahsız çocuk size, demirden korkan trene binmez diyor' dedim...

Bu tehditler şimdiye kadar birçok yazarı susturdu ve öldürdü. Bu tehditlerin yüzlercesine aldık, en azından, bugün, bu saate kadar korkmadığımızı gösterdik. Şimdi, faili meçhulcular 'ikinci baharlarını' Tayyip Erdoğan'la yaşamak istiyor!... Yığınla aptal halk bol miktarda mevcuttur, yolunuz açık olsun!

...

Üç sene kadar önce, bir ağbimizin tahliyesinden sonra solcuların çoğunlukta olduğu bri bara gittik. Alkışlar, sloganlar, topluca türküler. Etrafımızdaki kalabalık büyüdü, sıklaştı, terledik. Tuvalete gitmek için dahi kıpırdıyamıyoruz. Önümüzde meyve tabakları, leblebiler. Sahnede coşkulu, terden sırılsıklam orkestra. Ellerimiz havada. Bir sandalye üzerinde ne kadar kudurulursa o kadar! Uçuyoruz. Daracık sandalyelerin arasına tanıdık tanımadık bir yı-

Devamı karşı Sayfada

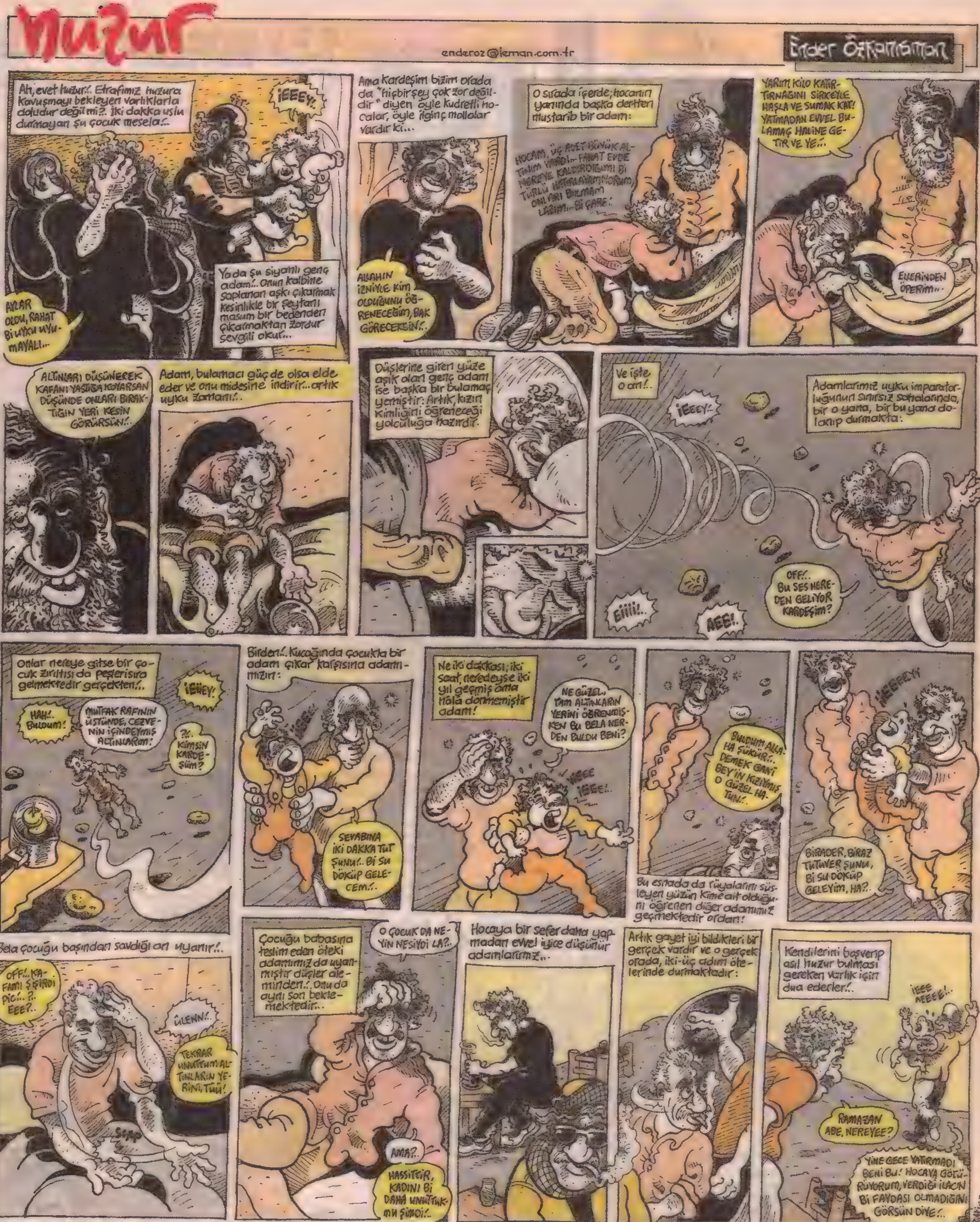
Huzur
enderoz@leman.com.tr
Ender Özkahraman
Ah, evet huzur!.. Etrafımız huzura kavuşmayı bekleyen varlıklarla doludur değil mi?.. İki dakka uslu durmayan şu çocuk mesela!..
¡EEEY!.
AYLAR OLDU, RAHAT Bİ UYKU UYUMAYALI...
Yada şu siyahlı genç adam!.. Onun kalbine saplanan aşkı çıkarmak kesinlikle bir şeytanı masum bir bedenden çıkarmaktan zordur sevgili okur...
Ama kardeşim bizim orada da "hiçbirşey çok zor değildir" diyen öyle kudretli hocalar, öyle ilginç mollalar vardır ki...
ALLAHIN İZNİYLE KİM OLDUĞUNU ÖĞRENECEĞİM, BAK GÖRECEKSİN!.
O sırada içerde; hocanın yanında başka dertten mustarib bir adam:
HOCAM, ÜÇ ADET BÜYÜK ALTINIM VARDI... FAKAT EVDE NEREYE KALDIRDIĞIMI Bİ TÜRLÜ HATIRLAYAMIYORUM, ONLARI BULMAM LAZIM... Bİ ÇARE!
YARIM KİLO KATIR-TIRNAĞINI SİRKEYLE HAŞLA VE SUMAK KAT! YATMADAN EVVEL BULAMAÇ HALİNE GETİR VE YE!..
ELLERİNDEN ÖPERİM...
ALTINLARI DÜŞÜNEREK KAFANI YASTIĞA KOYARSAN DÜŞÜNDE ONLARI BIRAKTIĞIN YERİ KESİN GÖRÜRSÜN!..
Adam, bulamacı güç de olsa elde eder ve onu midesine indirir... artık uyku zamanı!..
Düşlerine giren yüze aşık olan genç adam ise başka bir bulamaç yemiştir: Artık, kızın kimliğini öğreneceği yolculuğa hazırdır.
Ve işte o an!..
¡EEEY!.
Adamlarımız uyku imparatorluğunun sınırsız sahalarında, bir o yana, bir bu yana dolanıp durmakta:
OFF!.. BU SES NEREDEN GELİYOR KARDEŞİM?
Eİİİİ!..
AEE!.
Onlar nereye gitse bir çocuk zırıltısı da peşlerisıra gelmektedir gerçekten!..
¡EEEY!
HAH!.. BULDUM!
MUTFAK RAFININ ÜSTÜNDE, CEZVENİN İÇİNDEYMİŞ ALTINLARIM!
?!.. KİMSİN KARDEŞİM?
Birden!.. Kucağında çocukla bir adam çıkar karşısına adamımızın:
SEVABINA İKİ DAKKA TUT ŞUNU!.. Bİ SU DÖKÜP GELECEM!..
Ne iki dakkası; iki saat, neredeyse iki yıl geçmiş ama hâlâ dönmemiştir adam!
NE GÜZEL, TAM ALTINLARIN YERİNİ ÖĞRENMİŞKEN BU BELA NEREDEN BULDU BENİ?
AEEE ¡EEE!..
BULDUM ALLAHA ŞÜKÜR!.. DEMEK GANİ BEY'İN KIZIYMIŞ O GÜZEL HATUN!..
Bu esnada da rüyalarını süsleyen yüzün kime ait olduğunu öğrenen diğer adamımız geçmektedir ordan!
¡EEEEY!
BİRADER, BİRAZ TUTUVER ŞUNU, Bİ SU DÖKÜP GELEYİM, HA?..
Bela çocuğu başından savdığı an uyanır!..
OFF!.. KAFAMI ŞİŞİRDİ PİÇ!.. ?!.. EEE?..
ÜLENN!..
TEKRAR UNUTTUM ALTINLARIN YERİNİ, TÜÜ!
ŞLAP
Çocuğu babasına teslim eden öteki adamımız da uyanmıştır düşler aleminden!.. Onu da aynı son beklemektedir...
O ÇOCUK DA NEYİN NESİYDİ LA?..
AMA?..
HASSİKTİR, KADINI Bİ DAHA UNUTTUK MU ŞİMDİ!..
Hocaya bir sefer daha yapmadan evvel iyice düşünür adamlarımız...
Artık gayet iyi bildikleri bir gerçek vardır ve o gerçek orada, iki-üç adım ötelerinde durmaktadır:
Kendilerini boşverip asıl huzur bulması gereken varlık için dua ederler!..
İEEE AEEEE!..
RAMAZAN ABE, NEREYEE?
YİNE GECE YATIRMADI BENİ BU! HOCAYA GÖTÜRÜYORUM, VERDİĞİ İLACIN Bİ FAYDASI OLMADIĞINI GÖRSÜN DİYE!..
Biti...

ğın insan doluştu. Duvarlarda Deniz Gezmiş, Mustafa Kemal, Uğur Mumcu posterleri! O gece orada tanıdığım, uzak bir masada yalnız içen iki kız, gözlerini bize dikmişler, voleybolcu gibi enli boylu biri, diğeri pek zarif, pek ince. Çok becerikli çıktılar. Haşlanmış nohut kazanı masamızın kenarına ilişiverdiler. Gece ilerledikçe, oturan, kalkan, sahneye fırlayan, derken kızları yanımızda bulduk. Ağırlaşmış, morarmış göz kapaklarımız, birbirimizin yüzlerinde şaplak gibi patlayan türkü giriş-çıkışları, düşen başlarımız, herkes herkese sarılıyor. Masamıza gelince keyifleri yerlerine geldi, garsonlara emir yağdırmaya, küllükleri boşalt, çabucak buz, su getir, demeye başladılar. Bir tanışma olmadı, isimlerimizi dahi bilmiyoruz. Bir kerem fazlasıyla kibardılar.

O gümbürtülü boğuşma içinde fazlasıyla ikramcı. Kulaklarımıza günün anısına çok süzülmüş duygulu sözleri gıdıklayıcı bir mırıldanmayla ve inanılmaz hoşlukla söylüyorlar. Alkolün de etkisiyle inceldikçe o ana kadar hiç aklımıza gelmemiş beyfendilikler sunuyoruz sağa sola! Süslü laf atmalar, güya şakacı, zekice iltifatlar, bir zarif alışveriş, sormayın. Ancak tanıdığımız arkadaşlarımızın hepsi halaycı. Hangi türkü söylense, hurra halay çekmeye fırlıyorlar, sandalyeler çekilip, masalar devriliyor. Masamıza oturan davetsiz kızlar ise, sanki İtalya'da karşılaşmışız gibi, o barda hiç olmayacak, hiç aklımıza gelmeyecek Filiz Akın filmlerinden kalma dans teklifinde bulunuyorlar. Ben hemen 'aman aman hayatımda dans etmiş değilim beni bırakın' deyip gardımı aldım. Tahliye edilen ağbim sırayla dans etti. Tuhaf birşey oluyordu, kızlar ısrarla halay çekmiyor, çapkınca izlendiklerini bilip, gözlerini hülyalı boşluğa dikiyor, ağbimin beline sarılıyorlar sessizlikle. Davullar çalınıyor, kavallar üfleniyor, bizim kızlar slov dansta...

Halay çekilen tıka basa dolu bir barın içinde bir kenarda sandalye arasında hüzünle birbirine sarılıp dans etmek... Benim fikrim, uçma denilen şey işte bu olur! Kızlar, dans ettikleri ağbimin sanat müziğini de pek ustaca söylediğini öğrenmiş oldular. Derken, topluca eğlendiğimiz barda gruplaşmalar oldu. Biz kendi masamızda şarkılara girerken, salondaki arkadaşlar kalabalıktan yarıp, belimize sarılıp, arkadan bizi kucaklayıp, yaka paça, bağıra çağıra, halaya kaldırmak istiyorlar. Can sıkıcı bir çekişme. Kabuğumuza çekilip şarkılara girmemiz sanki salonun havasını bozdu. Sanki biz, gürültücü, aşağı sınıfı hor görüyormuşuz gibi... Onlarla aynı hamurdanız ama, fırsatını bulunca, işte böyle, aşırı derecede duyarlı, kur yapan, süzülen ince şarkılarda ısrar edişimiz, salonun çıldırmış neşesini bozguna uğrattı...

Masamıza Zekai Dede'nin Hacı Arif'in bayrağı dikildi, sanat müziğinin romansı hakim oldu. Kızlar da şarkı söylüyordu ama, izciler gibi, kelimeleri pek açık seçik, çok tumturaklı tonlayarak vurguluyorlar. Yoksa sanat müziğinin keyfi, birçok kelimenin anlaşılmayıp uzayıp, duman gibi eriyip ağız içinde kaybolmasıdır. Bu şarkının da işine gelir, izleyen dikkatlice melodideki duyguda sabitlenir, duygusal yoğunlaşma da bu anda olur. Yani marş söylenir gibi olmaz.

Üstümüzdeki soğuk, sarsıntılı, sert, gergin, mantıklı duruşu terk edip inceldik, pek çapkınlaştık. Hepimiz masanın ortasında o an bir aşk kuyusu açılsa, hemen atlayıverecek heyecanla için için titremeye başladık. Duyguların getirdiği ateş hiçbir siyasi heyecana benzemez. O acayip hastalık önce şarkıların, sözlerin okşayışıyla, işte böyle anları kollayıp esir alır sizi. Kızlar da masamızdaki en küçük duyguları büyütmek, en basit el-kol hareketlerini inceleme altına almış gibiler. Artık yüzümüz, gözümüz, kaşımız, oturuşumuz, bakışımız, herşey, derin bir anlam denizine girivermişti. Bu saatten sonra ne söylersek duygusal davet gibi algılanır. Kalbimizin hayal ettiği mutluluk da böyle birşey. Bir coşkunluk anında yarı sarhoş dikkatimizin dağılıp içimizdeki duygu ısılarını dile getiren, tüm denetlemeden kurtulmuş bir ruh hali!

Yine de hepimizi kıskıvrak yakalanmış bu duygusal sis perdesini açıp kapatmak elimizdedir. Dilimiz sürçse, ayağımız hafifçe sendelese, ellerimiz sağa sola kayıverse, sert bir ahlaki yargı yakamıza yapışır, baston gibi dikiliriz. Bu da bizim alınyazımız. Duygusallık, hüzün, bir yere kadar. Çünkü, duygularımızın ısısıyla serbest kalmış el-kol ve sözlerimiz bizi salonun gözünde 'acıklı bir duruma' düşürebilir korkusu, bizi diğer halklardan ayırır. Hazır sıcacık, şirinleşmiş sinirlemizi tadında bırakıp eski katılığa dönmeyi marifet sayarız. Hatta, bir coşkunluk anında verdiğimiz kararları sonraları pek komik bulur, kendimizle eğleniriz.

Oysa insanın duyguları koşuyorsa, insan da ardından gitmeli. İçimize oturmuş bir tuhaf ağırlık merkezi, bizi hızla ağır bir adam yapıverir. En açık iltifatlar ve en açık itiraflar için nedense böyle anları seçeriz. Oysa, yanımda, dudakları belli belirsiz boşlukta asılı kalmış kızların parlak parmakları bilinçaltıma derinden dokunmaya başlamıştır. Şimdi dizginlenmenin değil, koyvermenin tam sırası. Aşırılıktan kaynaklanan herşeyi suç sayarız. Sanki içimizdeki saf, mineral duyguları böyle anlarda uyandırıp dışarı fırlatır, sonra bir güzel onları pataklar, kırbaçlar, sonra bir oyun dayak yemiş gibi masadan kalkarız.

Suç bizim. Kalbimizin kaymak bağlamasını istiyorsak, sütlacın sütü gibi günboyu hafif ateşte ısıtmalıyız. Böyle olmuyor, aylarca delirmişçesine çalışıp nemrut bir suratla kaya gibi sertleşip, sadece bir gecenin yüksek ateşinde haşlayıp duygularımızı, kızdırılmış kokmuş et kemik parçaları gibi ortalığa fırlatırız.

Kızlar kurulmuş saat gibi her anın farkındalar, sözün arasında arabaları, evleri olduğunu, başka yerlere de gidebileceğimizi, samimiyetin geldiği bu noktada, ooo rahatlıkla söyleyiverdiler. Kızların davetine... Tuhaf bir yaratık üstüme çıkmış bana tecavüz ediyormuş gibi bilinçaltıma karanlık bir kabus çöktü, hayır biz kalkıyoruz deyip can havliyle fırladım. Kızların cesurluğunu küstahca buldum, taş gibi dondum. Masada olup biten tüm şarkılara büyücü bir manyetik alan oluşturdukları için makam makam küfrettim.

Dışarıda taksi çeviriyordum, sigaramı, çakmağımı almak için yeniden bara döndüm. Bizim kalın kızı gördüm, bir daha şaşırdım. İkisi de halaybaşı olmuş, tiz çığlıklarla zılgıt çekiyorlar. İç içe geçmiş daireler içinde neredeyse beşyüz metrelik bir halayı tek başlarına döndürüp, halayın kuyruğunu sığır kuyruğu gibi sağa sola fırlatıyorlar. Biraz önceki ince, hüzünlü, hülyalı haller bize numara mıydı, şimdi, hayvansı, ayı gibi kuvvetli götleriyle masaları yıkıyorlar.

Bar sahibi çıkışta yanıma geldi, 'ağbi fırsat bulup söyleyemedim, masanıza gelip münasebetsizce oturdular birşey diyemedim, kusura bakmayın engel olamadım, onlar, o kızlar polis ağbi...'

Feminist teori yerden göğe haklı. Erkek atmaca, kız bıldırcın olunca problem yok. Roller değişip erkek serçe, kız şahin olunca, paniğe kapılıp ürküyorsun. Sanat müziği söyleyen herkesi güvercinleştirir. Mırıltılı, gaydeli, içli, melodik makamlar kadın etini daha yumuşatıp incecik hamurdan tatlı tadına sokar. Halay öyle mi? Yaralı hayvanlar gibi tepinen kızların delici kuvveti, yabani sertliği, masada üşümüş bir serçe gibi büzülüp ava dönüştürüyor seni. Halay da dengeyi sağlamak için, sert bir tarzın olacak masada. Mesela kızlar halay çekerken, sen de silahı çekip bir şarşür boşaltacak, ya da yanıbaşındaki adamlarına emirler yağdırıp, dengeyi sağlayacaksın. Suratına güç, kuvvet, hepinizi, ..kerim ulan dayılığı takacak, için-sıçın paralar benden diyen bir ağa kudretin olacak. O zaman kızlar halayda ne kadar sertleşirse, kemikleşirse, senin gözünde yine yumuşacık şeylerdir. Velhasıl, demokratik ortamlarda halay Türk erkeğinin şahinliğini, parçalayıcı, yırtıcılığını hadım edip, gücün kızların eline geçmesine sebep oluyor.

...

Yüzyıllık emperyalist teorimize göre düşman hep saldırı konumunda. Sadece düşmanın hareket planı değişiyor. Şimdi de öyle, düşmanın adı var, coğrafyası yok, işte uluslararası şirketlerin mekanı belli değil. Silahları gizli, kararları hergün tepemizde. Birileri bizler hiç sorgulamadan karar veriyorsa, aydınlanma dediğimiz eleştirel kültür bütünüyle sona ermiş demektir. Tartışma, uzlaşma, andlaşma hepsi tarihin çöplüğüne gömüldü, sadece 'kararlar' var. Uluslararası siyaset de bitti, buraya geliyorlar 'görüşmeye' değil, Zygmunt Bauman'ın Siyaset Arayışı kitabında söylediği gibi 'denetim gezisine'...

Devamı 13. Sayfada ☞

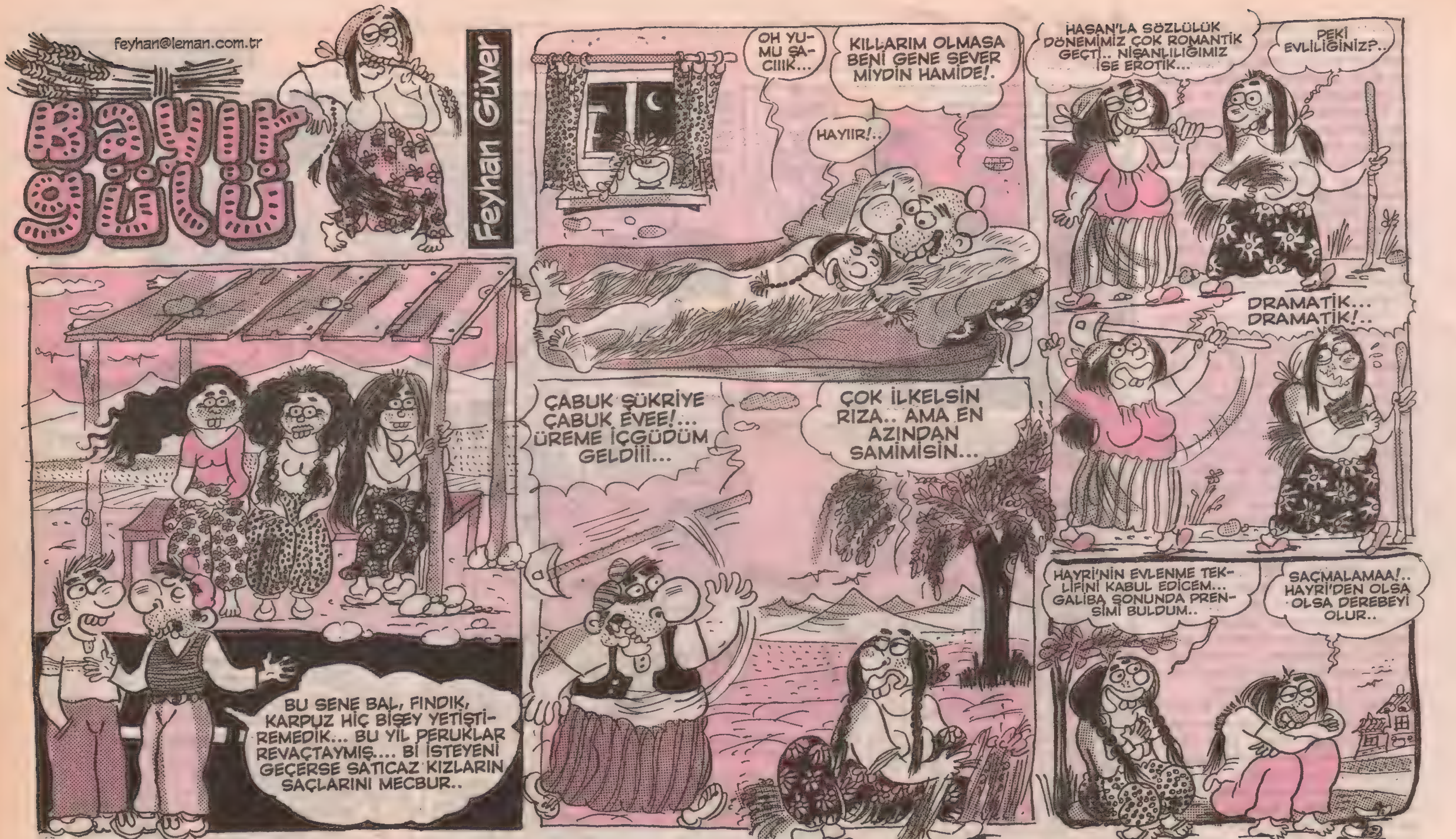
feyhan@leman.com.tr
Bayır gülü
Feyhan Güver
BU SENE BAL, FINDIK, KARPUZ HİÇ BİŞEY YETİŞTİREMEDİK... BU YIL PERUKLAR REVAÇTAYMIŞ.... Bİ İSTEYENİ GEÇERSE SATICAZ KIZLARIN SAÇLARINI MECBUR..
OH YUMU ŞACIIIK...
KILLARIM OLMASA BENİ GENE SEVER MİYDİN HAMİDE!.
HAYIIR!..
ÇABUK ŞÜKRİYE ÇABUK EVEE!... ÜREME İÇGÜDÜM GELDİİİ...
ÇOK İLKELSİN RIZA.. AMA EN AZINDAN SAMİMİSİN...
HASAN'LA SÖZLÜLÜK DÖNEMİMİZ ÇOK ROMANTİK GEÇTİ.. NİŞANLILIĞIMIZ İSE EROTİK...
PEKİ EVLİLİĞİNİZ?..
DRAMATİK... DRAMATİK!..
HAYRİ'NİN EVLENME TEKLİFİNİ KABUL EDİCEM... GALİBA SONUNDA PRENSİMİ BULDUM..
SAÇMALAMAA!.. HAYRİ'DEN OLSA OLSA DEREBEYİ OLUR..

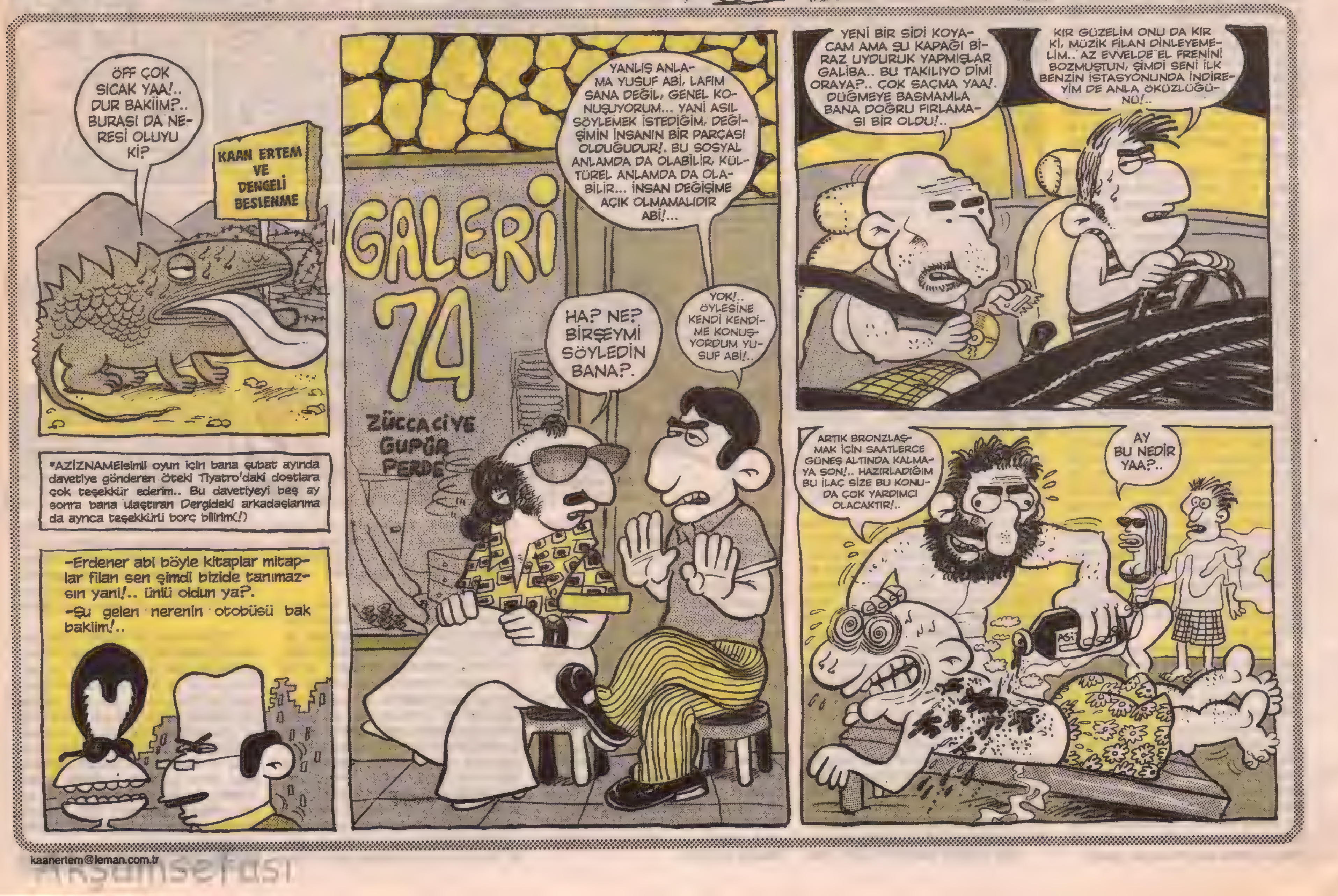
ÖFF ÇOK SICAK YAA!.. DUR BAKİİM?.. BURASI DA NERESİ OLUYU Kİ?
KAAN ERTEM VE DENGELİ BESLENME
*AZİZNAMEisimli oyun için bana şubat ayında davetiye gönderen öteki Tiyatro'daki dostlara çok teşekkür ederim.. Bu davetiyeyi beş ay sonra bana ulaştıran Dergideki arkadaşlarıma da ayrıca teşekkürü borç bilirim(!)
-Erdener abi böyle kitaplar mitaplar filan sen şimdi bizide tanımazsın yani!.. ünlü oldun ya?.
-Şu gelen nerenin otobüsü bak bakiim!..
GALERİ 74
ZÜCCACİYE GUPÜR PERDE
YANLIŞ ANLAMA YUSUF ABİ, LAFIM SANA DEĞİL, GENEL KONUŞUYORUM... YANİ ASIL SÖYLEMEK İSTEDİĞİM, DEĞİŞİMİN İNSANIN BİR PARÇASI OLDUĞUDUR!. BU SOSYAL ANLAMDA DA OLABİLİR, KÜLTÜREL ANLAMDA DA OLABİLİR... İNSAN DEĞİŞİME AÇIK OLMAMALIDIR ABİ!...
HA? NE? BİRŞEYMİ SÖYLEDİN BANA?.
YOK!.. ÖYLESİNE KENDİ KENDİME KONUŞUYORDUM YUSUF ABİ!..
YENİ BİR SİDİ KOYACAM AMA ŞU KAPAĞI BİRAZ UYDURUK YAPMIŞLAR GALİBA.. BU TAKILIYO DİMİ ORAYA?.. ÇOK SAÇMA YAA!. DÜĞMEYE BASMAMLA BANA DOĞRU FIRLAMASI BİR OLDU!..
KIR GÜZELİM ONU DA KIR Kİ, MÜZİK FİLAN DİNLEYEMELİM.. AZ EVVELDE EL FRENİNİ BOZMUŞTUN, ŞİMDİ SENİ İLK BENZİN İSTASYONUNDA İNDİREYİM DE ANLA ÖKÜZLÜĞÜNÜ!..
ARTIK BRONZLAŞMAK İÇİN SAATLERCE GÜNEŞ ALTINDA KALMAYA SON!.. HAZIRLADIĞIM BU İLAÇ SİZE BU KONUDA ÇOK YARDIMCI OLACAKTIR!..
AY BU NEDİR YAA?..
ASİT

kaanertem@leman.com.tr

Arşumsefası

11. Sayfadan Devam

Çok çalışıyor çok üretiyoruz, ekonomik hastalığımız yok. Hastalığımız siyasi: emperyalizm korkusu. Bakın hükümetler bile bile IMF'nin kapısını çalıyor. Çünkü alacakları kararların 'sigortası' yok. Kendi beceriksizliklerini bildiği için dışarıdan kendilerine sigorta arıyorlar. IMF'e dönüp, bakın siz de beceremediniz diyecekler. Açlıktan ölen halka dönüp, 'onlar da beceremedi, gördünüz' diyecekler. Sonunda şu netice çıkacak: Açlığınızdan ne biz, ne dışarıdakiler sorumlu: O halde biz milyar dolarları silahlara yatırmaya devam edelim.

Siz aç ve cahilsiniz, ne bize aitsiniz bu yüzden, ne dünyaya. Sizin için yapabileceğimiz birşey yok.

Aslında hepimiz çok değiştik ve bu değişmeyi tanımlayacak kavramlardan yoksunuz, ruh yok kişilik var, insan yok ego var, demokrasi yok, bencillik var, milliyetçilik yok aç sırtlanlar var ve aslında cemaat yok, karınlarını binbir yalanla topluca Allah'a yalan söyleyerek doyurmak isteyen güruhlar var.

Bakın İslamcı cemaatler milyarlar yürütüyor. Allah'a ve Allah'ın huzuruna bu dünyada cemaat içinde inanmış kitleler, cemaatleri neden rantiye gibi görüp, oralara sığınıyor. Çünkü hepimizden önce İslamcı cemaatlerdeki insanlar bireyleşmiştir. Cemaati tasavvufi bir bağlılık için değil, parasal imkanlarını, geçimini, ailesini, güvenini sigortaladığı için sever. Cemaat içinde görünür, ancak tedirginliği, telaşı, çocuklarının eğitimi, korkuları çok moderndir, ve hepimizden daha pratik bir yol kullanır. Bizim sendikalarla devletten istediğimiz işsizlik, sağlık, eğitim sigortalarını o cemaatten elde eder. Böylelikle bizden daha akıllı ve kısa yoldan kazanır. Kendilerinin-ailelerinin-egolarının hızla tatmini için 70 milyonluk ülkenin siyasi-ekonomik kargaşasına girmez. Daha küçük, daha ele avuca sığan cemaatin sıcacık odalarında kolaylıkla gerçekleştirir. Birkaç yıllık çalışması (diz çökmesiyle) o cemaat içinde kendini sigortalayacak parasal güvenlere kavuşur.

Hepsinin ağzında Allah'tan ümid kesilmez duası. Ancak umutsuzluk içten içe hepsini bencilleştirmiş, yalan, dolan, dolar, dalavera her yolu birbirlerini kazıklayarak söylemeyi öğrenmişlerdir. Bencillik bireyin en sert geni, en acil eylemidir. Modernleşme dediğimiz, bencilliği, eğitim, sanat, kültür, siyasetle, toplumsal sorumluluğa dönüştürülmesidir. Toplum için zor olan da budur. Bencilliği dönüştüremezseniz ne Allah, ne peygayber, ne vatan kalır...

Bir potada, bir ruhta eridiğini, erimek isteyenleri tarif ettiğimiz bu yeni cemaatler, hepimiz gördük ki, sırtlanlaşmış bireyinin tüm değerlerini Allah, kitap, yiyerek, parçalayarak, sırf-kendi karınları için Allah'a ve topluma yalan söyleyen topluluklardır!

Hayal kırıklığı içinde yanıma gelmiş İslamcı gençlere bunlara benzer bir yığın bilmiş laf ettikten sonra hızla, gençlerin piyasa yaptığı Yüksel Caddesi'nden eve dönüyorum. Ardımda, tak tak tak bir kadının topuk sesleri, nefes nefese bir takip. Dönüp bakmadım. Bir iki sokak geçtik. Yanımdan önüme fırladı, suratımın ta ortasına: 'Sizinle tanışabilir miyiz?' dedi. Günde birkaç defa olur. Okuyucular gelir, benimle tanışır. Ayaküstü bu konuşmalara çok alışığım. Gözlerim kaldırımda ayaklarımın ucunda, önemsemeden yürüyorum... "Beni tanıyor musunuz?', 'Hayır tanımıyorum?' dedi. Neye uğradığımı şaşırdım, durdum, döndüm ve şimdi ben suratının ta ortasına: 'Nasıl tanımıyorsun?'... Şimdi siz beni hiç tanımıyorsunuz ve yanıma gelip benimle tanışmak istiyorsunuz, öyle mi?.. 'Evet, yolda gördüm sizi!'.. Olup bitene inanamıyorum, 'dalga geçmeyin, şimdi beni hiç mi tanımıyorsunuz?'.. Başımı kaldırdım, rüyalarımda dahi göremeyeceğim güzellikte, dolgunlukta bir genç kız, akarsu gibi, boy pos, hikayelerimde özene bezene yazdığım gür uzun siyah saçlar bakımlı... 'Peki ne istiyorsunuz?'.. 'Sizinle beraber olmak istiyorum!'...

Allahım neler oluyor, elimle sokağı işaret ederek: 'Yani şu sokakta piyasa yapan uzun boylu çelik gibi yüzlerce genç var ve akşama kadar başka da işleri yok, üstelik çok güzelsiniz, gelip beni seçtiniz, öyle mi?.. Başını utançla yere eğdi. 'Bilmiyorum, önümden geçince siz öyle, tamam işte aradığım... ..Beni çok etkilediniz!'.. Nerdeyse bağırarak: 'Yani şimdi siz önünüzden geçen bir adamın peşine takıldınız ve onunla beraber olmak istediğinizi söylüyorsunuz?' Çok utandı, bir rezilliğin içine düşmüş gibi.. 'Rahatsız ettim sizi, ben gideyim, çok özür dilerim... Ah ben çok kötüyüm.. Kendime engel olamadım.. Çok kötü birşey yaptım.. Sizi rahatsız ettim'... Kızı iyice süzdüm, Allah'ım kırkyıl tarif etsem bu denli güzelini hayalimde bile çıkaramam. Çok sert çıktığımı düşünüp, sakinleşmek istedim... 'Hayır, yaptığınız kötü birşey değil!'... Aslında orada laf bulamıyorum, bir de durumu anlamaya çalışıyorum. Kamera şakası mı, oyun mu? Filmlerde dahi görmedim bu denli kapkara yırtıcı bir güzeli, üstelik yanıma gelip benimle 'yatmak' istediğini söylüyor. Başını kaldırdı: 'Çok korktunuz siz'.... 'Evet biraz kafam karıştı!.. 'Kafa karıştıracak birşey yapmadım. Ben hastayım galiba, kendime engel olamıyorum!'.. Tam burada elleriyle yüzümü okşadı, burnumu tutarak: 'burnunuz da Fatih'in burnuna benziyor, gerçi benim de kemerli biraz!...' Başımı geri çektim. Ne iş yapıyorsun, 'doktorum', nerede çalışıyorsun... '... (şurada)....'. Ben onu güya zarifçe sorguya çekerken, o pişmanlık içinde kendine hakaret ediyor, 'ben alçağım, ben manyağım, neden böyle uygunsuz şeyler yapıyorum'... Kendini öyle aşağıladı ki, o psikolojiden onu tutup merhametle kaldırmak istiyorsunuz!. Hiçte hasta değilsiniz, konuşmalarınız, tavrınız, herşeyiniz fazlasıyla normal (İçimden kendime 'deli olan biziz, deli olan medeniyet, ormandaki çağımızda kalsaydık, problem olmaz, istediğiyle istediği an. Şimdi kıza söylesem mi? Hayatımın en büyülü en esrarengiz fantazisi bu diye, kıza söylesem mi? Knut Hamsun'un Pan romanını..'...)

Bakın Knut Hamsun'un Pan diye bir romanı var, orman perisi demek. Ormanda tanımadığı bir kızla karşılaşır, hiç konuşmadan beraber olurlar ve sonra hiç konuşmadan ayrı yönlere giderler. İşte böyle birşey sizinkisi... Hayır fazla açılmayayım. Üzgünüm, hiç mümkün değil, benim adım Nihat Genç, yazarım. Bunun altında bir sürü rezillik, kepazelik çıkacak diye korkarım. Kendinizi üzmeyin. Çok genç ve beceriklisiniz. Siz, maşallah her hastalığı yenersiniz, yolda giden bir adamı çevirip, ilk cümlede onunla yatmak istediğinizi söyleyecek kadar cesursunuz, size birşey olmaz!..

Biraz uzaklaştıktan sonra birden geriye döndüm, çoktan yolun karşısına geçmişti, karşı kaldırıma bağırdım, aradan gürültü içinde geçen arabalar: 'adınızı, afedersiniz, adını söyler misiniz?'... Adım Hande...', 'hande mi?' 'Evet Hande...' 'Çocukluk aşkımın adı....', 'Anlamadım...', 'Hande benim ilk aşkım...', 'Duymadım, bekle, karşıya geçeyim...'. 'hayır geçmeyin, yalvarırım geçmeyin, sadece bunu söylemek istedim!'...

...

Eve gelip yirmibeş yıl aradan sonra yeniden suratımı incelemeye aldım, bir güzellik var mı, yok, yok: Sırrımı biliyorum, ikinci lig bir surat. GS gibi yakışıklı bir takımda oynayamayan kızlara, hah işte bu suratın kadrosunda kesin yer buluruz güveni veriyor.. Şimdi çok yakın bir arkadaşıma, 'suratım hakkında ne düşünüyorsun? diye de soramam, ama olup biteni anlattım.. 'Ağbi sen bitmişsin, şimdi gizli kamera, öyle yerlerinden montaj yapar ki... Kıza dokundun mu?', 'Hayır', 'Olsun, onlar yine montajda neler yapar... Kıza güzel birşey söyledin mi?', 'Hayır', 'Olsun, onlar kelimeleri öyle yanyana getirir ki...'...

Tabii ki paranoyanın kemiği, sen önemli işler yapıyorsun, seninle uğraşan birileri var. Ancak bu paranoyanın 'draması' hoşuma gidiyor. Suratıma bir daha bakarken sanki dört nala sesler duyuyorum, kahraman bir şekil alıyor... İçimden namusla, kıt kanaat kazandığım bir yazarlığım var, bırakmıyor .mına koduğumun çocukları, diye küfürler etmek, bıçkın, gözükara, bitirim, bir duygu veriyor bana, bu da hoşuma gidiyor.

Derin bir korku ve mutluluk karışımı. Ben

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

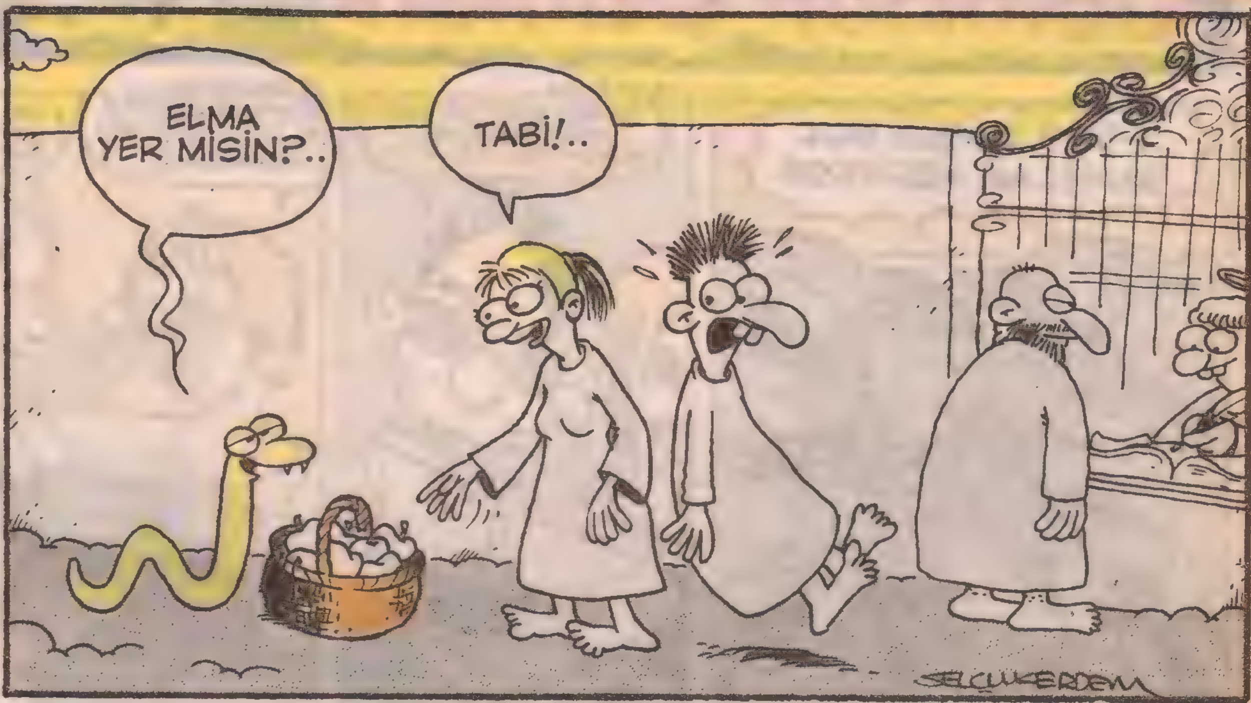
ELMA YER MİSİN?..
TABİ!..
SELÇUKERDEM

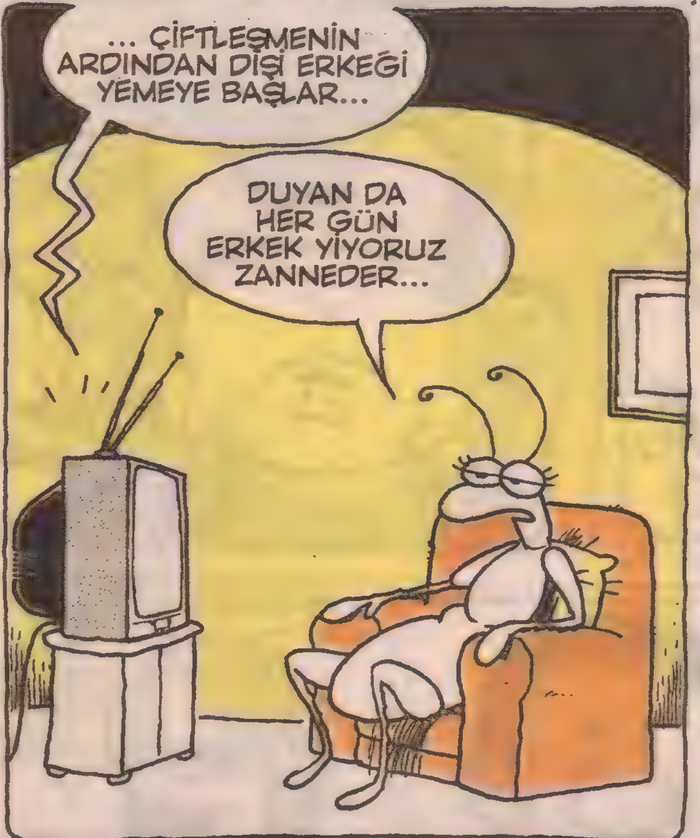
... ÇİFTLEŞMENİN ARDINDAN DİŞİ ERKEĞİ YEMEYE BAŞLAR...
DUYAN DA HER GÜN ERKEK YİYORUZ ZANNEDER...

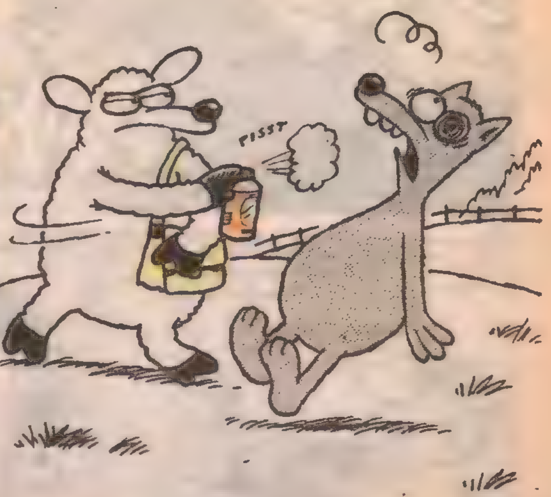

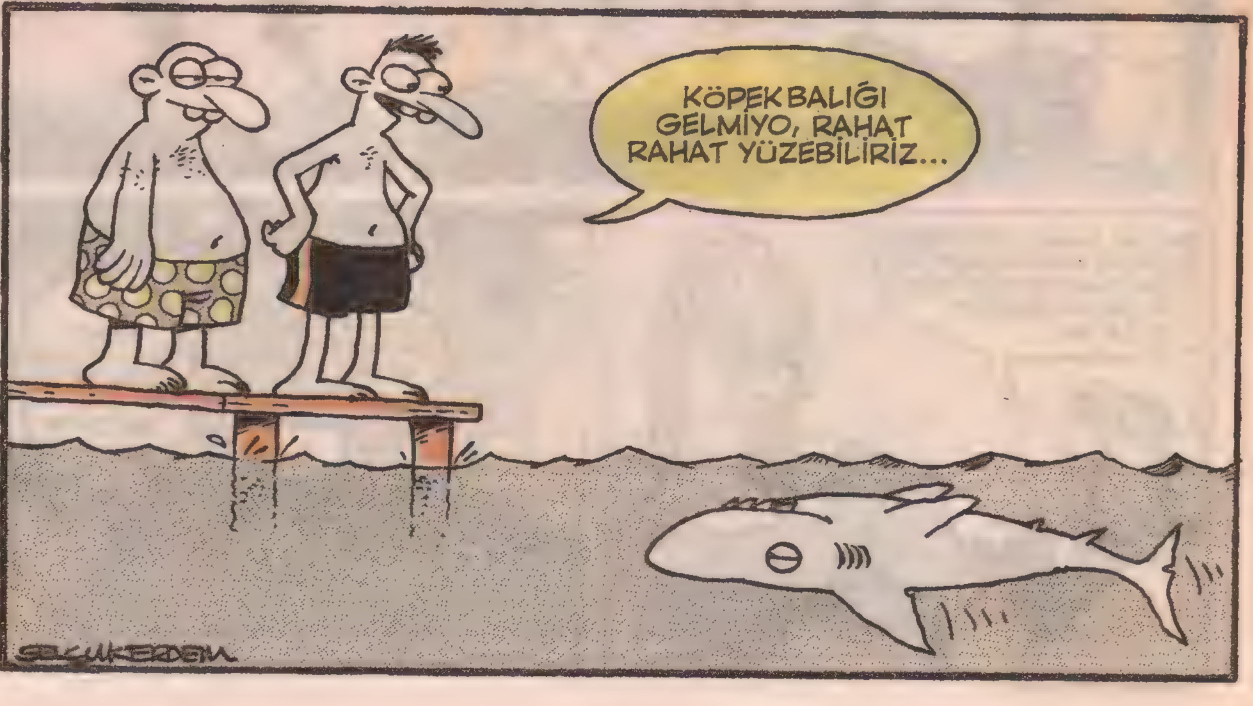
KÖPEK BALIĞI GELMİYO, RAHAT RAHAT YÜZEBİLİRİZ...
SELÇUKERDEM

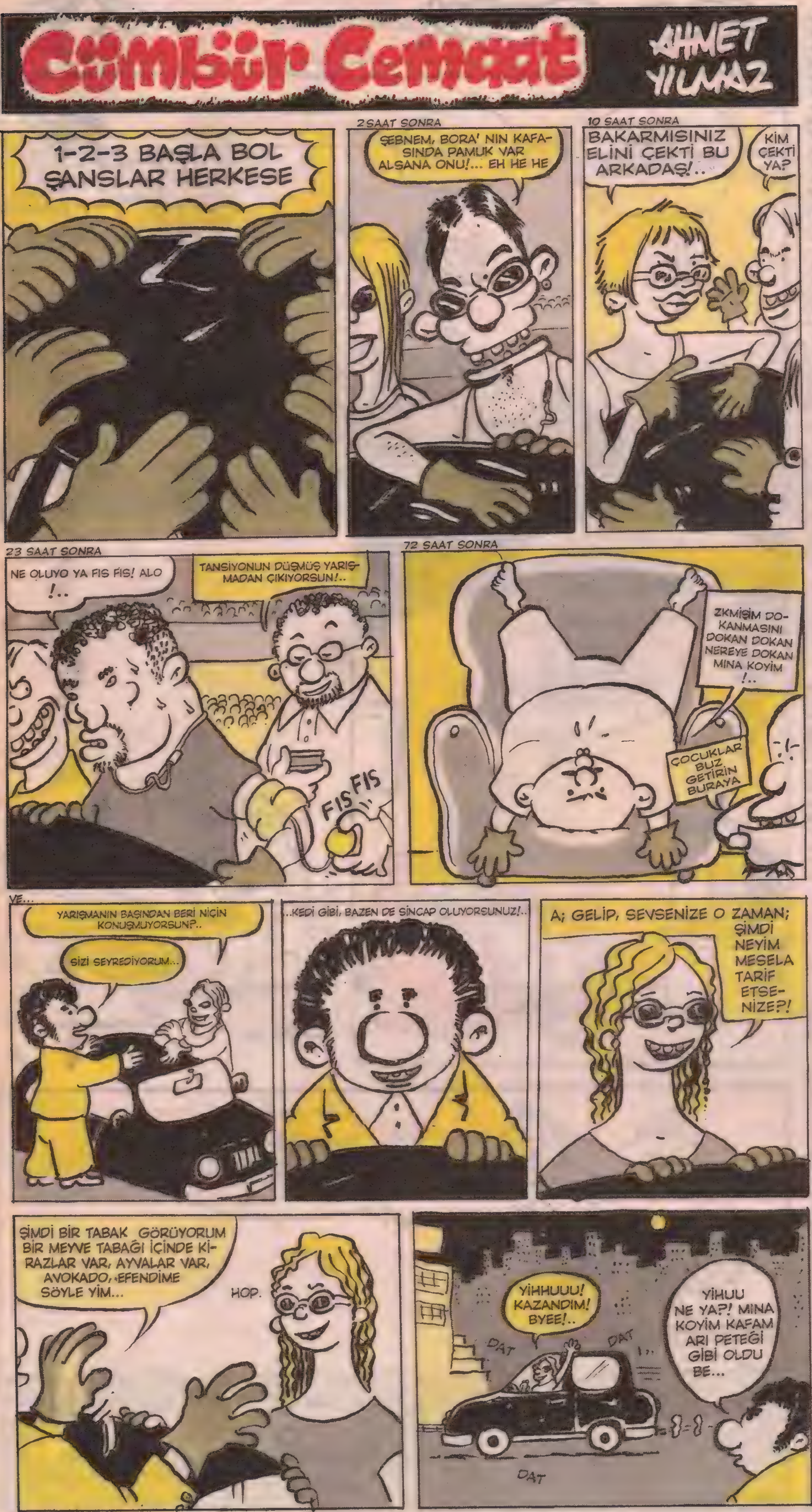
Cümbür Cemaat
AHMET YILMAZ
1-2-3 BAŞLA BOL ŞANSLAR HERKESE
2 SAAT SONRA
ŞEBNEM, BORA' NIN KAFASINDA PAMUK VAR ALSANA ONU!... EH HE HE
10 SAAT SONRA
BAKARMISINIZ ELİNİ ÇEKTİ BU ARKADAŞ!..
KİM ÇEKTİ YA?
23 SAAT SONRA
NE OLUYO YA FIS FIS! ALO !..
TANSİYONUN DÜŞMÜŞ YARIŞMADAN ÇIKIYORSUN!..
FIS FIS
72 SAAT SONRA
ZKMİŞİM DOKANMASINI DOKAN DOKAN NEREYE DOKAN MINA KOYİM !..
ÇOCUKLAR BUZ GETİRİN BURAYA
VE...
YARIŞMANIN BAŞINDAN BERİ NİÇİN KONUŞMUYORSUN?..
SİZİ SEYREDİYORUM...
..KEDİ GİBİ, BAZEN DE SİNCAP OLUYORSUNUZ!..
A; GELİP, SEVSENİZE O ZAMAN; ŞİMDİ NEYİM MESELA TARİF ETSENİZE?!
ŞİMDİ BİR TABAK GÖRÜYORUM BİR MEYVE TABAĞI İÇİNDE KİRAZLAR VAR, AYVALAR VAR, AVOKADO, EFENDİME SÖYLE YİM...
HOP.
YİHHUUU! KAZANDIM! BYEE!..
YİHUU NE YA?! MINA KOYİM KAFAM ARI PETEĞİ GİBİ OLDU BE...
DAT
DAT
DAT

cemaahmet@leman.com.tr

13 Sayfadan Devam

olup biteni anlatayım, yorumu siz yapın. Akşam saatleri hep aynı pastaneye aynı saatlerde gidiyor, dondurma yiyorum, garsonlar beni tanır. Ne zaman gitsem karşımda mevzilenmiş inanılmaz bir güzel kız, tozumu dumanıma katıyor, gözünü bana dikiyor ve hiç ama hiç ayırmadan çivi gibi bakıyor. Kuştüyünden renkli ve yumuşacık yanakları. İnsana haset ettiren bir güzellik. Bu kız Ağrı Dağı'nın tepesinde olsa hergün koşarak iner çıkarım. Tam da böyle anlarda içimde çürük diş gibi korkular karıncalanmaya başlar. Bu paranoya bendeyken, artık hiçbir güzelin tadı yok.

Olmayacak şey, işte hayatımda ikince defa oluyor. Kalktı ve yanıma geldi, 'masanıza oturabilir miyim?' .. Yüzüme kamçı yemiş gibi afalladım. 'Korkacak birşey yok?' dedi. Terden delirmiş bir dereye döndüm. Allah'ım film mi? Hiç beklemediğim bir anda bu denli korku, aynı anda delice sevinmek. Her türlü bolluğun başından aşağı dökülmesi insanı bozar. Bu kadar özene bezene cici giyinmiş bir kadın, uluorta bir teklifle masama oturuyor.

Artık temkinliyim. Adımı söylemeyeceğim. Güzel ve bakımlı elleriyle nefis bir akşam yemeği tarifi yapar gibi 'emlakçı' olduğunu ve günboyu müşterilerle başından geçenleri anlatmaya koyuldu. Ben, 'memurum, kültür bakanlığında...' geçiştirdim. Dibine kadar gidebilmek için sessiz olmalıyım. Geçen haftaki gibi, yorum çekmeden, akıl vermeden, sinirlenmeden, ahlaki yargılarda bulunmadan, sadece usulca dinleyerek hedefime varabilirim.

Şaka yollu kolumu tutup hafifçe okşamaya... 'Hah hah dokunmak güzel' deyip çekti. Şakacıkla başını omzuma doğru.. Herşeyi bu kadar hızla göze alabilen. Aslında aklımı çelmek için bu denli uğraşmasına gerek yok, ben kuzu kuzu da giderim, beni delirten paranoya! Paranoyamda aslında ahlaki bir zırh. Böyle şeyler, alkolün romantik, karanlık uçuculuğunda olur, anlarım. Ama şimdi diri diri, canlı canlı. Biliyorum başıma gelecekleri, altından bir rezillik çıkacak. Hiç de ucuz bir serüven değil. Ne diyeyim kadına, ben yazarım ve bana birileri sürekli böyle bir oyun oynuyor. Deliliğin de sınırı var, sustum. Samimi ve içten değilim. İçimdeki arzular başka, sözlerim başka, bir yalanlar fırtınası. Baştan aşağı yanlışım, düpedüz uyduruyor, kurguluyor, oyun oynuyorum. Gerçi paranoyam beni taş kadar duygusuz yapıyor. Ama o taş halinde birkaç saniyecik unuttuğunda kızın albenisi çok tatlı bir rüyanın içine sokuyor seni. Eski zamanların gizli komünistleri gibiyim. Hem kimliğini başkalarına inkar ediyor, ölümüne saklıyor, hem de herkesin sizin cesur bir komünist olduğunu bilmesini öyle istiyorsunuz ki...

Kız, yıllardır tanışıyormuşuz gibi içtenlikle derin bir romantizmle anlatıyor. Sinema, akşam gezisi, sevişme, sokak lambalarının altında sevgiliye sarılıp sabahlama, sonbahar yapraklarını çiğnemek, hepsine aşıkmış. Tanrım bu denli cömert bir dünyada, zalimlik ve diktatörlüğünü getirip paranoyam üstüne kuruyorsun. İnsanın kendine güveni yoksa, cömert güzelliklerin ne işe yarar.

Mum kadar hareketsiz gözümü kırpmadan kızın hareketlerini inceliyorum. Kız da pek dirençle karşılaşmadan hayal ettiği fantazyalarını, şirin gevezeliklerle gerçekleştiriyor işte. Önceden düşünülmüş mü? Planlı mı? İnandırıcı bu heyecanı kurgu mu?.. İçimden geçenleri duymuş gibi: 'Bir anda kurulan' arkadaşlıkların hayatın kendisi olduğu, işte bu dünyada ayın, yıldızın, güneşin, bulutların ve kendisinin o an varolduğunu, Cemal Süreya'dan mısralar da söyleyerek tamamladı.

İhtiyarladığımda yağmurlu bir akşam. Tüm bunları düşünüp, küf kokulu tozlu kanepe üzerine uzanırken... Issız odamı bu hikayelerin neşeli gürültüleriyle doldururum belki. Başka da işe yaramazlar. Çünkü paranoyam bakışlarımı derinlere daldırıp bilinçaltımı yırtarak, tarayarak, bu kızı daha önce bir yerden, o barda geçirdiğim akşamdan tanıdığım konusunda ısrar ediyor... Hesabı ödedim ve kalkarken telefonumu istedi. Atlatmak için, 'hayır her akşam burdayım görüşürüz'. İnandırıcı bir ses tonuyla: 'mutlaka görüşürüz, gelirim buraya:'... deyip ayrıldım. Korku ve heyecanla yolda karşıma çıkan arkadaşıma şimdi başımdan geçti deyip anlattım. Arkadaşımın yanında bir hayran okuyucum gergin, korkulu dinledi: 'Ağbi senin gibi bir adam da yerse bu numaraları'.. 'Ağbi ne olursun gözünü seveyim, konuşma bunlarla!'... 'Ağbi sen Nihat Genç'sin çok dikkatli olmalısın.'

Yine aynanın karşısına geçtim, kara, zayıf, üçüncü dünya bir surat!. Küçük bir şüphe, neden olmasın, belki de beni daha önce hiç tanımayan bu iki kız bu kara çaput suratı beğenmiş gelmiş olabilirler. Yani, ihtimaller arasina giremez mi?

Korkularımız komplocu. Çünkü siyasi bir beden içinde büyütüldük. 'Av' olmayı hiç aklından geçirmemiş erkek bir beden içinde. Av olduğumuzda, şüpheler, kurgular yılan gibi sarıyor her tarafımızı. Serbest piyasa, IMF, bizim için 'güzel bir pazar' diyor. Sağcı da olsak, solcu da olsak, avcı bir milli tarih tezinden, üstte çıkarak arzu duyan bir milli hayal dünyasından geliyoruz. Altta kalanlar sevişemez, tad alamaz mı? Belki de dünyanın birçok ekonomisti, bu çirkin, kara yüzlü çocuklar, hastalıklı insanları, sağlıkla doyurmak istiyor. Gerçekten iş, ekmek kapılarını açmak isteyen hiç kimse yok mu?

Bizim gibi erkek, sert devletler, altta kaldıklarında ıkınıyor, tad almamak için direniyor. Çünkü tarihten çıkarttıkları en büyük milli haz, üstte çıktıkları fetih anlarını marşlarıyla yazılmıştır. Serbest piyasa önü alınmaz bir tecavüz ve karşı koymanın imkansız olduğun tüm dünya biliyor, Çin dahil.. Hızla, altını-üstünü yeniden darmadağınık etmeliyiz bilinçaltımızın. Tüm kuşkularımızı, tarihimizi, yoksulluğumuzu, umutlarımızı... Tane tane ve daha önce hiç konuşulmadık, tartışılmadık bir şekilde ve tarih önüne ilk defa şimdi çıkıyormuşuz gibi herşeyi baştan konuşacak altı üstü değiştirecek bir nesil bekliyoruz...

Altta kaldım paranoyası, bizi eskisinden daha paranoya, daha faili meçhul, komplocu, daha vahşi ve gaddar bir devletin kurbanı yapıyor. IMF çok haksız. Serbest piyasa çok tacizkar. Bu gerçeklere yüzyıllık korkularımızın milli tarih tezlerinin kültürüyle karşı koymak mümkün değildir. 'Sen Fatihsin, sen Mustafa Kemalsin, sen düşmanları kovdun' ideolojileri, en az IMF ve serbest piyasa kadar vahşidir. Bir de şu zavallı halka bakın, aşağı tükürse milyarları silahlara ödeyen milliyetçiler, yukarı tükürse IMF.

İçinde Fatih, Kanuni, Mustafa Kemal, Selçuklular, savaşlar dolu bu milli tarih tezlerinin ağır müfredatları mütevazı ölçülerle çekilmeli. Yerine, ağırlıklı olarak ovalarımız, ürünlerimiz, akarsularımız, denizlerimiz, bitkilerimiz, ürünlerimiz ve endüstrimizle yepyeni bir coğrafya, yepyeni bir kültür teziyle yeni bir tarih yazmak zorundayız. IMF ve kim, hangi niyetle masamıza gelirse gelsin, 'bütün dünya bizi .ikecek korkusuyla götümüzü büzüp oturmaktan başka işe yaramıyor bu tarihçi ideolojiler'.. Bu milli tarihçi, bu avcı ideolojiler, IMF ve serbet piyasaya karşı oldukları bu yüzyıllık sloganlarla, ancak batının kapatması, metresi, cariyesi, orospusu olurlar...

Dünya hızla değişti ve siyasetin kavramları yerini 'ekonominin' kavramlarına bıraktı. Çok güzel, çok soylu, çok alımlı, bağımsız ve kendine güvenen bir kadın olmak elimizde. Bunun için tetikçilere, silahlara milyarlar yatırarak değil, ormanlarımızın saçlarını taramak, ovalarımızdan kaldırdığımız ürünleri dünyanın en güzel ambalajlarıyla, onurumuzla, serbest piyasaya sunup, gelin ve bizi beğenin, güzel ve leziz bir 'av' sunarak.

İki yüzyıldır tüm bilimadamları gerçek bağımsızlığın 'ekonomik bağımsızlık' olduğunu söylüyor, bunu beş yaşındaki çocuklar da biliyor. O halde kuvacı, millici, islamcı, tarikatçı insanların bu savaş çığlıkları, bu kabuğuna çekilmeler, bu milli delilikleri neden? Oturup, ürün, oturup tarla, bağ, oturup kültür üretmeye ve bağımsızlığın artık silahla ve marşla ve yaygarayla değil, bunlarla olabileceğini bilmiyorlar mı?

Biliyorlar! Ama o zaman yüzyıllık iktidarları sarsılıp yok olacak korkusu taşıyorlar!.. Onlara ürün toplamak, kitap yazmak, gün boyu çalışmak çok kadınsı geliyor olmalı. Onlar lak lak dükkanları gibi, ağır makamların sert erkekleri.

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Aydınlıktaki Karanlık

Bu başlık her şey için geçerli olabileceğinden öncelikle aydınlık ve karanlık kelimelerinden ne kastettiğimi açıklayayım;

Aydınlık; Üniversite ortamı, öğrenciye sunulan-sunulması gereken hizmetler ve bunların getirisindeki güneşli, yeşiller üstünde bir gelecek. Karanlıktan kastettiğim ise; Üniversiteyi bataklık olarak gören-bataklık haline getiren, üniversiteyi gençlerin eğlence ya da oyalanma yeri olarak gören, üniversite yaşamının getirisini-geleceğini düşünmeyen, sorumluluk ve haklarının ne olduğunu bilmeyen üniversite öğrencileri.

Aydınlığın ne demek olduğunu bilen ve aydınlığa ulaşmak için emek harcayan öğrencilerin diğerlerinden sayıca az olması bu ülke ve insanlık için üzüntü verici bir durumdur. Emek harcamaktan kastettiğim -sadece- ders çalışmak değil elbette; üniversitenin ne demek olduğunu, verilen eğitimin kalitesinin öğrenciye uygun olup olmadığını, etrafında olan-biten olayları ve bunlar gibi birçok gerçeği bilmektir.

Üniversite mezunlarının işsiz kalması ve bu yüzden halkın üniversite eğitimini yetersiz görmesini saymazsak, halk -halen- üniversite öğrencilerini geleceğin aydın insanı olarak görüyor. Fakat, ben de üniversite öğrencisi olduğum için yani daha iyi gözlem yapabilme fırsatım olduğu için öğrencileri -bir türlü- geleceğin aydın insanı olarak göremiyorum. Bu körlüğümün sebebi tabi ki ben değilim; ölüm oruçlarının 6. ayında bu insanların neden ölüm orucunda olduğunu soran; gençlerin katıldığı bir tv. programına göğsünde sömürücü bir ülkenin bayrağının bulunduğu bir 't-shirt'le katılan ve bunlara benzeyen örneklerle beni -devamlı olarak- karşı karşıya getiren üniversite gençliğidir.

Bir Ö.S.S. daha geride kaldı. Sonuçlar belli olduktan sonra -yani sınava katılanların sekizde biri üniversiteye girdikten sonra- yine aynı manzaralarla karşılaşacağız: Öğrenciler ilk haftanın çocukluğundan kurtulduktan sonra yine; sosyal aktivitelerin azlığını bahane ederek kahvehanelere doluşacaklar, ortama katılmak için kişiliklerinden taviz verecekler, burjuva hayatına özenerek -borçla- züppelik yapacaklar, emperyalizmin şubelerinde hamburger yemeyi marifet sayacaklar, göğüslerinde sömürücü amblemi taşıyacaklar, üniversite kimliğinin verdiği cesaretle burunları kalkacak ve insanlara küçümser gözle bakma hakkına sahip olacaklar.. Sonrası da belli zaten...

Ancak -bütün bu saydıklarımdan sonra- bütün suçu öğrencide aradığımı sanmayın. Yetiştiği ailenin baskıcı, gelenekçi, çocuğuna söz hakkı vermeyen -insan yerine koymayan- tutumu, ilkokul ve lisede ezberci eğitim sistemini uygulanması, var olan sistemin piyonlarının (tv., radyo, gazete, dergi, kitap..) gençliği oyalamak için çaba harcaması ve çevrenin yaptırımları üniversitelere sorgulama ve araştırma yeteneği körelmiş öğrenciler gönderiyor. Ama bu körelmişlikten kurtulmak da yine öğrencinin -genel anlamda halkın- elinde. Bu uğurda -aydınlanma ve doğruyu yapma yolunda- emek harcayan kendisini ve çevresini harcamaktan uzak, burjuva yaşamına özenen haklarının ne olduğunu bilmeyen ve bu yüzden hakları ellerinden alındığında bunun farkında bile olmayan öğrenciler oluşturuyor. Onlar; -içlerinde kanayan derin yarayı ve sonsuz mutsuzluğu saymazsak- bu boşvermişlik ve umursamazlık içinde, emeğe değer vermeyen hayatı yaşamaktan mutlular. Ve sen de bu mutluluğu yaşamak istiyorsan çoğunluğa katıl ve karanlığın her zaman açık olan kapısından içeri gir. Aydınlığın kapısı ise her zaman kapalıdır. Ancak; doğruyu-yanlışı ayırt ederek, işleyen çarka seni dahi etmek isteyenlere karşı mücadele ederek,kendini ve aynı zamanda çevreni geliştirerek, bu uğurda emek harcayanların yanında olarak ve... aydınlığın kapısını açabilirsin. İşte o zaman güneşli, yeşiller üstünde bir geleceğe giden yolda ilk kapıyı açmış olacaksın...

Erdem - Kocaeli

ATOM
DURMA ÖÖLE ŞEREFSİZ GİBİ.. GÜL' GÜL İNCENEKİ SATIŞ YAPALIM BİRAZ..
ÇIKTI! GAZETE BAYİİLERİNDE

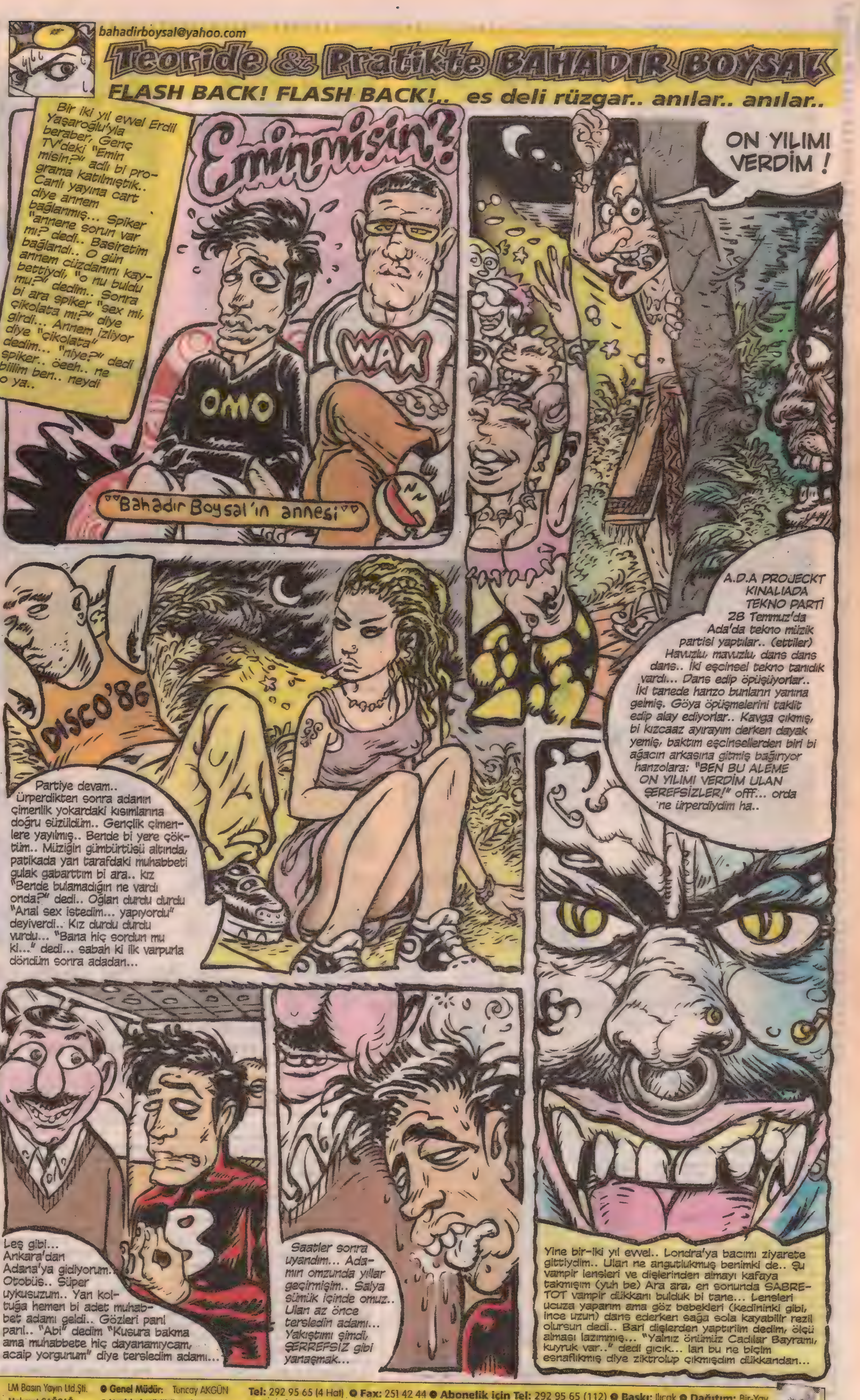
bahadirboysal@yahoo.com
Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL
FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..
Bir iki yıl evvel Erdil Yaşaroğlu'yla beraber, Genç TV'deki "Emin misin?" adlı bi programa katılmıştık.. Canlı yayına cart diye annem bağlanmış... Spiker "annene sorun var mı? dedi.. Basiretim bağlandı.. O gün annem cüzdanını kaybettiydi, "o nu buldu mu?" dedim.. Sonra bi ara spiker "sex mi, çikolata mı?" diye girdi... Annem izliyor diye "çikolata" dedim... "niye?" dedi spiker.. öeeh.. ne bilim ben.. neydi o ya..
Eminmisin?
OMO
WAX
"Bahadır Boysal'ın annesi"
ON YILIMI VERDİM !
A.D.A PROJECKT KINALIADA TEKNO PARTİ 28 Temmuz'da Ada'da tekno müzik partisi yaptılar.. (ettiler) Havuzlu, mavuzlu, dans dans dans.. İki eşcinsel tekno tanıdık vardı... Dans edip öpüşüyorlar.. İki tanede hanzo bunların yanına gelmiş. Göya öpüşmelerini taklit edip alay ediyorlar.. Kavga çıkmış, bi kızcaaz ayırayım derken dayak yemiş, baktım eşcinsellerden biri bi ağacın arkasına gitmiş bağırıyor hanzolara: "BEN BU ALEME ON YILIMI VERDİM ULAN ŞEREFSİZLER!" offf... orda ne ürperdiydim ha..
DISCO'86
Partiye devam.. ürperdikten sonra adanın çimenlik yokardaki kısımlarına doğru süzüldüm.. Gençlik çimenlere yayılmış.. Bende bi yere çöktüm.. Müziğin gümbürtüsü altında, patikada yan tarafdaki muhabbeti gulak gabarttım bi ara.. kız "Bende bulamadığın ne vardı onda?" dedi.. Oğlan durdu durdu "Anal sex istedim... yapıyordu" deyiverdi.. Kız durdu durdu vurdu... "Bana hiç sordun mu ki..." dedi... sabah ki ilk varpurla döndüm sonra adadan...
Leş gibi... Ankara'dan Adana'ya gidiyorum.. Otobüs.. Süper uykusuzum.. Yan koltuğa hemen bi adet muhabbet adamı geldi.. Gözleri panl panl.. "Abi" dedim "Kusura bakma ama muhabbete hiç dayanamıycam, acaip yorgunum" diye tersledim adamı...
Saatler sonra uyandım... Adamın omzunda yıllar geçirmişim.. Salya sümük içinde omuz.. Ulan az önce tersledin adamı... Yakıştımı şimdi, ŞERREFSİZ gibi yanaşmak...
Yine bir-iki yıl evvel.. Londra'ya bacımı ziyarete gittiydim.. Ulan ne angutlukmuş benimki de.. Şu vampir lensleri ve dişlerinden almayı kafaya takmışım (yuh be) Ara ara, en sonunda SABRE-TOT vampir dükkanı bulduk bi tane... Lensleri ucuza yaparım ama göz bebekleri (kedininki gibi, ince uzun) dans ederken sağa sola kayabilir rezil olursun dedi.. Bari dişlerden yaptırıim dedim, ölçü alması lazımmış... "Yalnız önümüz Cadılar Bayramı, kuyruk var.." dedi gıcık... lan bu ne biçim esnaflıkmış diye ziktrolup çıkmışdım dükkandan...

LeMan
SAYI: 508
4 AĞUSTOS 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

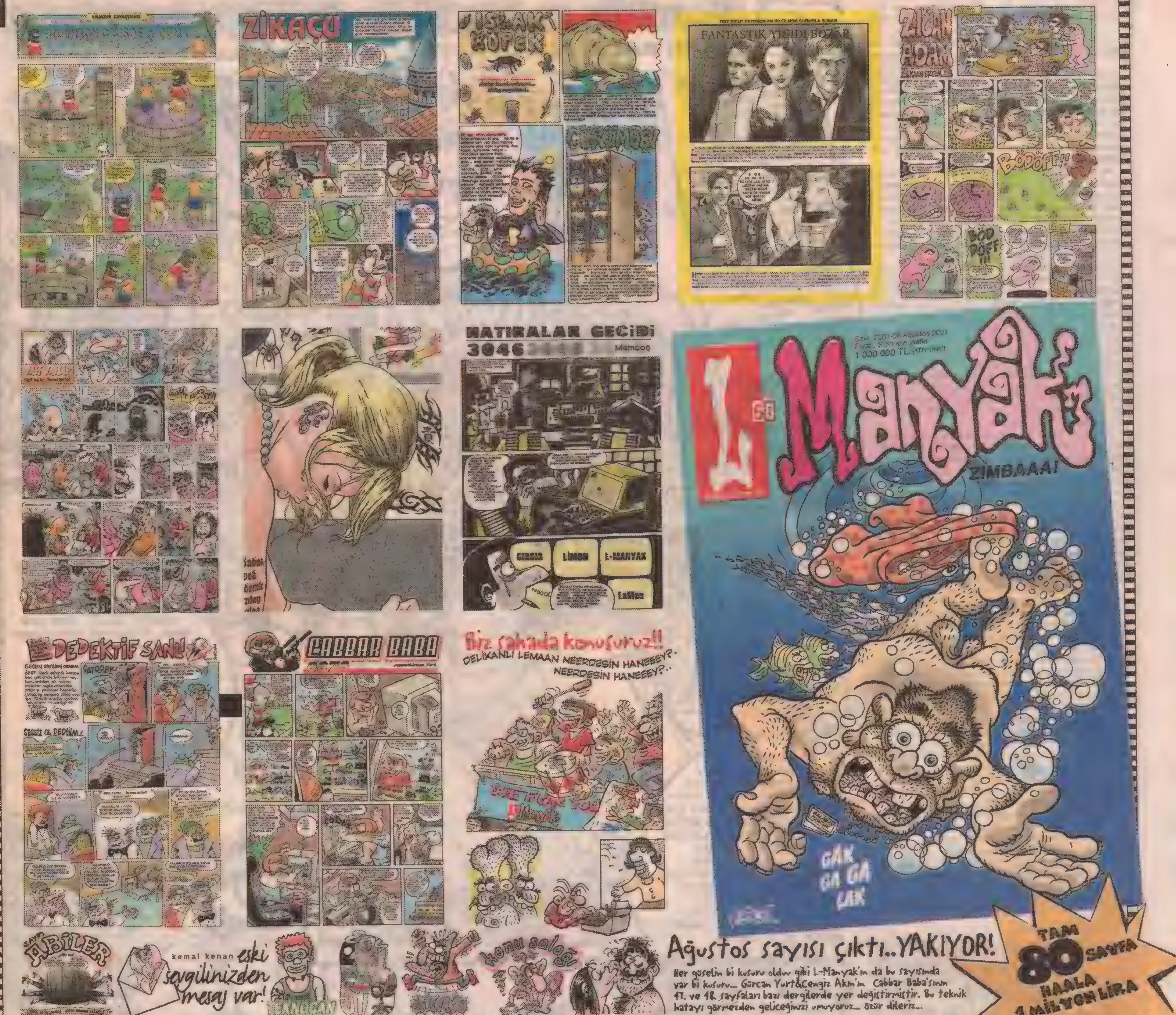

Ağustos sayısı çıktı..YAKIYOR!

Her güselin bi kusuru olduu gibi L-Manyak'ın da bu sayısında var bi kusuru... Gürcan Yurt&Cengiz Akın'ın Cabbar Baba'sının 47. ve 48. sayfaları bazı dergilerde yer değiştirmiştir. Bu teknik hatayı görmezden geliceğinizi umuyoruz... özür dileriz...

ÖKÜZ AĞUSTOS SAYISI YİNE DOPDOLU

* Türkiye'nin ilk ve tek araştırmacı **'Hayat Kadını Köşeyazarı' Mehtap Kandemir yazdı: "Bekaretin Kontrolü Kızlığı Bozar"**

* Hedefteki Gazeteci **Nadire Mater** herşeyi **Öküz**'e anlattı.

* **Agah Özgüç**'ün kaleminden atlatma bir magazin haberi: **"Kızının da Adını Unutan Adam, Cüneyt Arkın"**

* Dünyaca Ünlü Portekizli Şair **Fernando Pessoa**'yı bir de **E. Eminem**'in kaleminden okuyun.

* **Pop Art'ın Fosforlu'su Andy Warhol'u Ender Özkahraman** yazdı.

* Doğrucu Davut, **Abdurrahman Dilipak**'ı hem test etti, hem terletti.

* Ayrıca **Yazılarıyla**: Ragıp Duran, Panter Emel, Altay Öktem, Küçük İskender, Togan, Mine Söğüt, Nilüfer Açıkalın, Erdal Doğan, Nihat Ziyalan, Cüneyt Özdemir, Timur Danış, Selim Temo, Deniz Durukan, Güven Erkin Erkal, Süreyyya Evren, Rahmi G. Öğdül, Sunay Akın..

* **Çizgileriyle:** Meral Onat, Rewhat, Gülay Batur, Extra Mücadele, Tuncer Erdem, Kemal Siyahhan ve Eflatun Nuri..

* **Şiirleriyle:** Can Yücel, Metin Üstündağ, Güngör Tekçe, Onur Caymaz, Ergin Günçe, Neşe Yaşın, Kötü Şair Şerafettin, Atanur, Polat Sabuncu ve Boynuzu Terleyenler..

Öküz sıcak mıcak, kriz mriz dinlemiyor...

Ağustos 2001 Sayı 2001/08 Fiyatı 1.000.000 TL
ÖKÜZ
HALUK ŞAHİN
İSMET BERKAN
Akıntıya Karşı
FİKRET BAŞKAYA

Yıllık izninin bir bölümünü kullanan İsmet Berkan, yazılarına 24 Haziran Pazar günü başlayacak.

Ayşe Arman yıllık izninin bir bölümünü kullandığından yazılarına bir süre ara verdi.

Yazarımız FİKRET BAŞKAYA, yıllık hapsinin bir bölümünü kullanmak üzere hapse girdiğinden yazılarına bir süre ara vermiştik.

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·F·İ·D·A·N

Selam... Mola verip, buzdolabının yanına gittim. Domates, peynir; kola kalmıştı biraz, onnan çıkardım. Bi iki dilim de ekmek kesip, bi tepsiye koydum, içeriye götürdüm.. Yatağı ikiye bölerek, enlemesine uzanmış, duvara dayamıştı sırtını. Hani, çay kaşını bardaan üstüne koyarlar ya bazen; içmiycem anlamında. Bu da, mola verme uzanışı oluyo heralde!. Ben de uzandım, ekmeği koparıp, peyniri yiyişini seyrettim.. Domatesten felan hoşlanıyo mu bilmiyorum ama, umrumda da diil, çünkü dolapta daa ilginç bişey yok!. Eve gelirken, dürüm almıştık; o kadar lezzet yeter.. Benimkinin yarısını da kediye verdim zaten!. Lavuk, hemen miyavlıyo.. Yatağa çıkıp, tepsiye de yanaştı yine!. Evde bi kedi olması, bazen böyle anlarda işe yarıyo. Bana söyliycek bişeyi olmadıında, kediyi sevip onla oyalanıyo; ama kedi de bi annamda, bana ait olduundan, yine benle oynaşmış gibi hissediyorum. Bi kaç parça domates alıp, ağzıma tıkıştırdı.. Gayet romantik şeyler! Yannız bi adam için, tehlikeli bi saçmalık da sözkonusu ama.. Onu kız arkadaşım sanıp, cilveli hareketlerinden etkilenir, havaya girebilirim!. Sadece, parasını peşin ödediim bi fahişe.. Böyle düşününce, ödediğimin karşılını almaya bakıyorum, bi sorun kalmıyo!.. Meselâ, şu mola bitse de, tekrar başlasak'... Peynir aldım. Konuşcak bişiy de pek yok. Bütün gece, üç kelimeyle idare ettik. O nefret ettiim "okey"i, yüzlerce kez kullandım! Bi de, güzel annamıına gelen "guud!" ve ara sıra da, "problem!".. 'Bu üçü yetti.. Onu güldürmeye niyetleniyorum bazen!. Fekat, normâlde zaten, çok iyi espriler yapıp karşımdakine kahkahalar attırabilen birisi diilim, bu şekilde, hiç olmaz! Aslında, pek de gerek kalmamıştı.. Çünkü, hemen hemen herşeye zaten; bi espri yapılmasına gerek kalmadan.. gülebiliyo.

Türkçeye ait bazı şeyler, kelimelerin vurgusu, tonlaması felan, ona komik geliyo olabilir!. Bu, sehpa diyorum, gülüyo. Vantilatör, yorgan, burun, diyorum, gülüyo!. Onun söyledii şeyler de acayip tabi.. Çok terlemiştim bi ara; onu kastedip, ter annamına gelen, çok komik bişip söyledi kendi dilinde!. Hatırlasam da, şimdi yine gülsem!. Bir ara, öylesine, inceleyerek, şeyimi coystik gibi tutup, kıvırdıında, "ciyuuv! ciyuuv!"diye atari sesi çıkardım, ona çok güldü!.. Bu arada, kedi de, gitmek bilmiyodu. Vurdum kıçına, sepetledim yataktan. O, ne olduunun farkında diil tabi lavuk! Sigtir git; senne ilgilenmemesi lâzım!.. Gözler, kalbin aynasıdır derler.. Gözlerine bakıyorum bazen derin derin! Bi bok annadım yok!. Bakışımın aynısı, tekrar suratıma çarpıyo! Bu kadar iyi rol yapabildiine inanmak zor. Ser veren, sır vermeyen cinsten!.. Ya da sadece, işini iyi yapıyo diyelim.. Baksam da, anlasam noolcak! Bir sürü saçmasapan şey var kafanda; başka anlamları mı tıkıştıncan bi de oraya; anlamlı diye.!.

Tepsiyi aldım, mutfaa götürdüm, gelirken de sehpanın üzerindeki sigarayı aldım. Bıraktım onları, gittim, vantilatörü alıp getirdim bir de. Tavanda küçük bi pencere var, ordan esiyo biraz ama, yeterli diil.. Vantilatörün fişini prize takıp, tuvalete gittim. Askıya takılmış çamaşırları ve, çantası vardı köşede. İşedim, biraz koku sıktım, ağzımı tükürdüm, döndüm içeri.. Radyo dinniyordu.. "Guud!" dedi. Yabancı bi müzik çalıyodu. Brus Springstin gâliba; herifin adı da amma zor yazılıyo!.. Uzandım yanına, bu sefer annıycakmışım gibi, yüzüne baktım yine.. Güzel bi kadın. Yüzü, vücudu felan. Ama beni şaşırtan tarafı, onu ilk gördüümde de afallamıştım! Biraz, bana benziyo!. Yani, yüzü!. Burnu, ağzı, çenesi.!.

Önce bayaa şaşırmıştım ama, sonra alıştım. En azından, mimiklerimiz farklı!.. Çok nefis bi travesti olabilirmişim belki! Tem otoyolunda felan, kavga da çıkartmazdım hem! Sessiz, sakin bi travesti olmaya gayret ederdim.. Radyoyu karıştırdım, başka bi kanal buldum. Bu iyi mi? dedim. "Guud!" dedi.. Radyonun üstündeki düğmelere uzanıp, alarmı da kurdum: "İki" dedim! Beşte uyusak, iki de uyanırız, sonra da onu bırakırım.. "Bi kere daa; sonra slip!" dedim ve, elimi yanaama götürüp uyku hareketi yapmak istedim! Ama o kadar saçmasapan, berbat bi hareket oldu ki, tek elimi; ters yanaama filan götürüp, abuk sabuk bişiy yaptım!. Buna çok güldü. Tabi bu, beceriyle yapılmış bi espri diil, salakça bi durumdu!.. Kültablasını, yataan üstünden alıp rafa koydum; bu kadar mola kâfiydi; hemen iyi günner diliyorum!..

(509)

11 Ağustos 2001 Cumartesi-Sayı:2001/32 - 500.000.TL

KRON
leman

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Manyak
ZIMBAAA!
AĞUSTOS SAYISI YANIYOR!

HADEE HADEEE BATAN GEMİNİN REZARVASYONLARI BUNLAAAR!

Türkiye sonunda kelepir turizm cenneti oldu..Devalüasyon ile pula döndürülen paramız yüzünden yurdumuza gelen turist uçaktan iner inmez milyarder olup en güzel tesislerde milyarderler gibi eğleniyor..Paket turlar yüzünden otellerinden dışarı çıkmadan tatilini bitirip giden turistten kriz mağduru yurdum esnafına fayda yok.

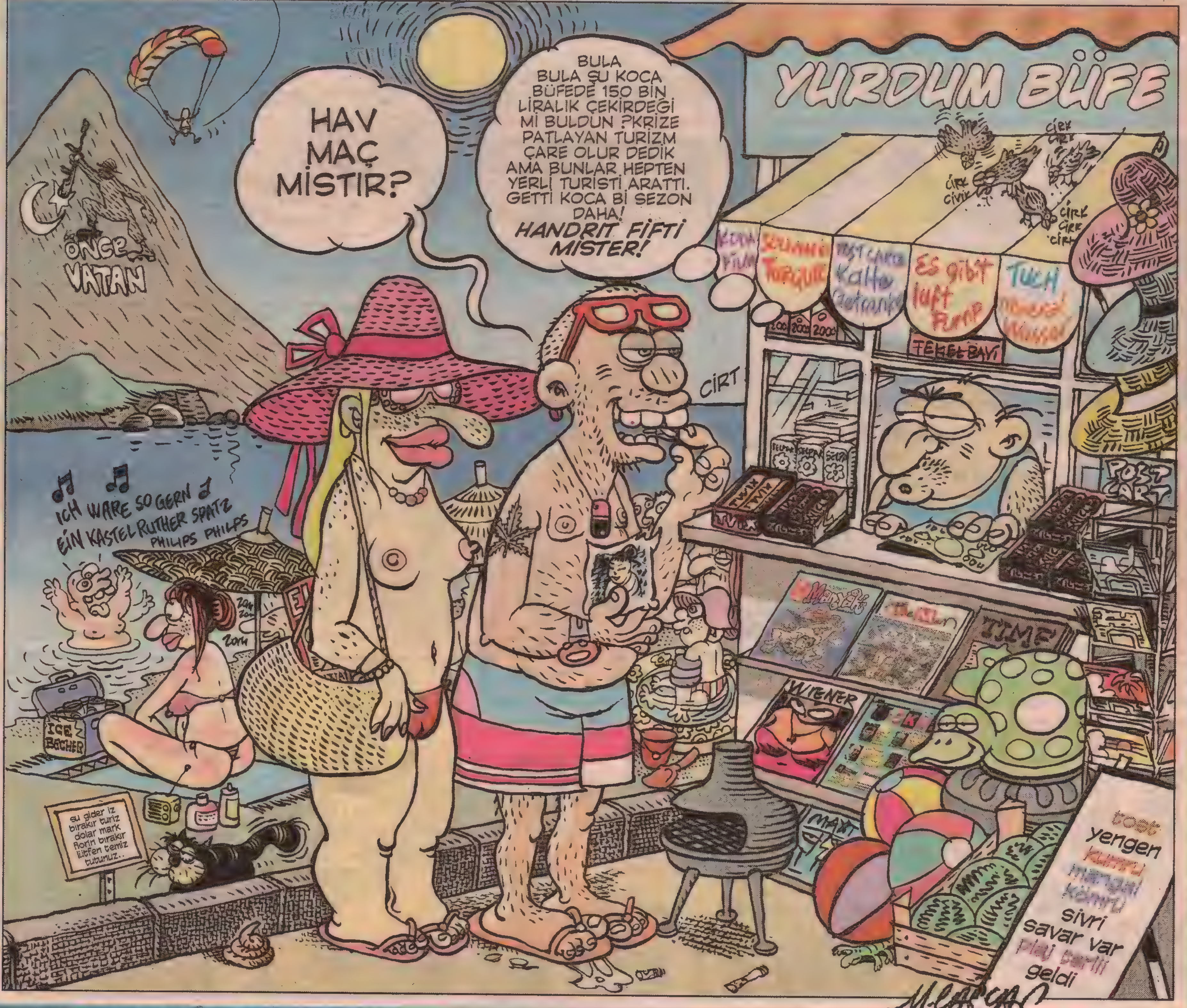
HAV MAÇ MİSTIR?
BULA BULA ŞU KOCA BÜFEDE 150 BİN LİRALIK ÇEKİRDEĞİ Mİ BULDUN ?KRİZE PATLAYAN TURİZM ÇARE OLUR DEDİK AMA BUNLAR HEPTEN YERLİ TURİSTİ ARATTI. GETTİ KOCA Bİ SEZON DAHA! HANDRIT FİFTİ MİSTER!
ÖNCE VATAN
ICH WARE SO GERN EIN KASTEL RUTHER SPATZ
PHILIPS PHILPS
CİRT
YURDUM BÜFE
CİRK CİRK
CİRK CİVİK
CİRK CİRK CİRK
Kodak Film
Torque
Kaffee
Es gibt luft Pump
TUCH
200 2000 2000
TEKEL BAYİ
TWIX
POST CART
ICE BACHER
su gider iz bırakır turiz dolar mark florin bırakır lütfen temiz tutunuz..
Manyak
TIME
WIENER
MAXI
tost yengen kumru mangal kömürü sivri savar var plaj terlii geldi

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

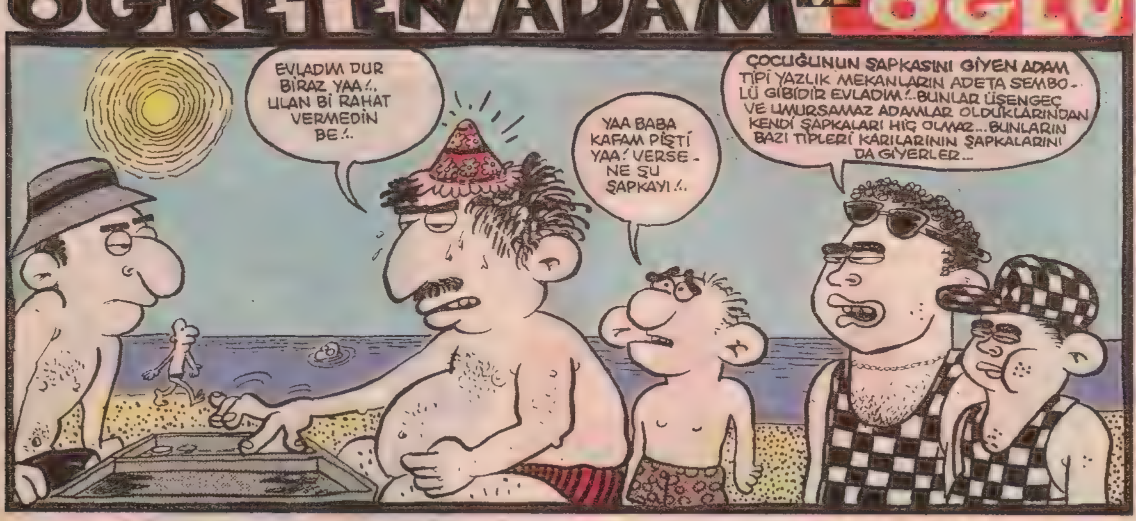
EVLADIM DUR BİRAZ YAA!.. ULAN Bİ RAHAT VERMEDİN BE!..
YAA BABA KAFAM PİŞTİ YAA! VERSENE ŞU ŞAPKAYI!..
ÇOCUĞUNUN ŞAPKASINI GİYEN ADAM TİPİ YAZLIK MEKANLARIN ADETA SEMBOLÜ GİBİDİR EVLADIM!..BUNLAR ÜŞENGEÇ VE UMURSAMAZ ADAMLAR OLDUKLARINDAN KENDİ ŞAPKALARI HİÇ OLMAZ...BUNLARIN BAZI TİPLERİ KARILARININ ŞAPKALARINI DA GİYERLER...

PANTOLON

METİN FİDAN

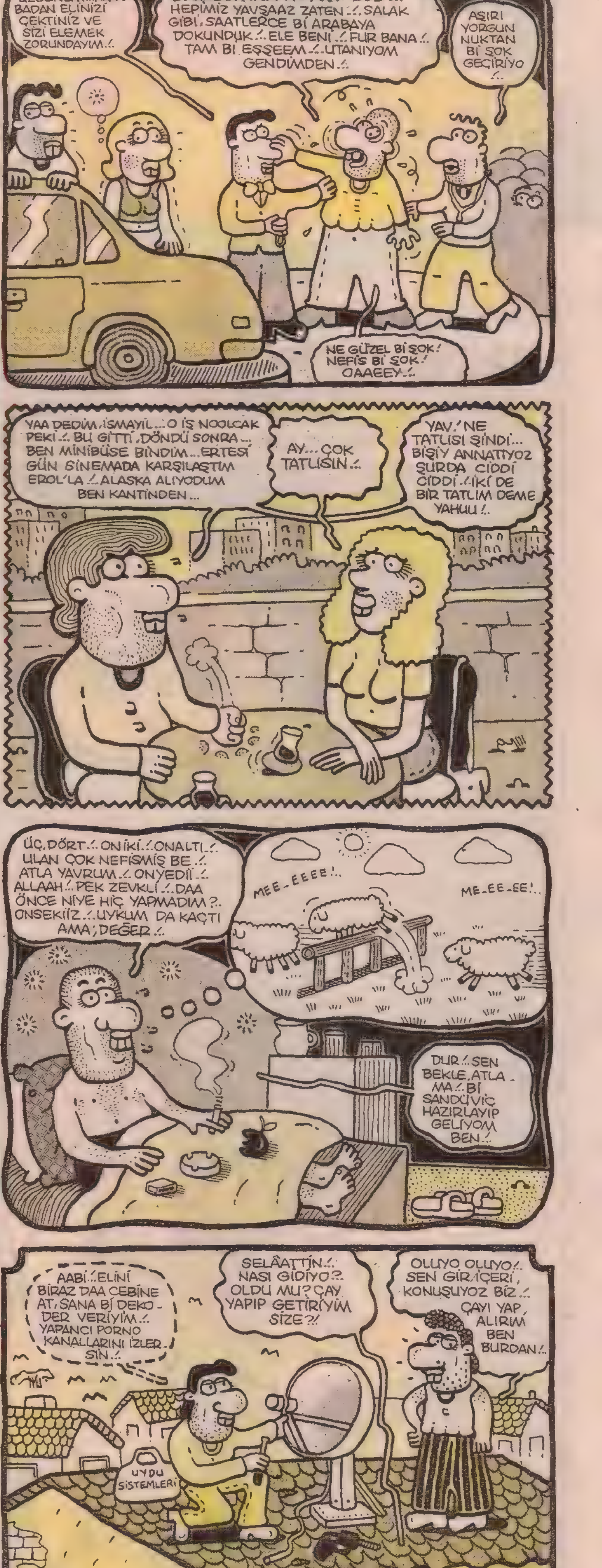
ÜZGÜNÜM!..ARABADAN ELİNİZİ ÇEKTİNİZ VE SİZİ ELEMEK ZORUNDAYIM!..
ELEAEEMNA KOYM!ELE!..
HEPİMİZ YAVŞAAZ ZATEN!..SALAK GİBİ, SAATLERCE Bİ ARABAYA DOKUNDUK!..ELE BENİ!..FUR BANA!.. TAM BI EŞŞEEM!..UTANIYOM GENDİMDEN!..
AŞIRI YORGUN NUKTAN Bİ ŞOK GEÇİRİYO!..
NE GÜZEL Bİ ŞOK! NEFİS Bİ ŞOK! OAAEEY!..
YAA DEDİM, İSMAYİL...O İŞ NOOLCAK PEKİ!.. BU GİTTİ, DÖNDÜ SONRA... BEN MİNİBÜSE BİNDİM...ERTESİ GÜN SİNEMADA KARŞILAŞTIM EROL'LA!..ALASKA ALIYODUM BEN KANTİNDEN...
AY...ÇOK TATLISIN!..
YAV! NE TATLISI ŞİNDİ... BİŞİY ANNATIYOZ ŞURDA CİDDİ CİDDİ!..İKİ DE BİR TATLIM DEME YAHUU!..
ÜÇ, DÖRT!..ONİKİ!..ONALTI!.. ULAN ÇOK NEFİSMİŞ BE!.. ATLA YAVRUM!..ONYEDİİ!.. ALLAAH!..PEK ZEVKLİ!..DAA ÖNCE NİYE HİÇ YAPMADIM?.. ONSEKİİZ!..UYKUM DA KAÇTI AMA; DEĞER!..
MEE-EEEE!..
ME-EE-EE!..
DUR!..SEN BEKLE, ATLAMA!..Bİ SANDÜVİÇ HAZIRLAYIP GELİYOM BEN!..
AABİ!..ELİNİ BİRAZ DAA CEBİNE AT, SANA Bİ DEKODER VERİYİM!.. YAPANCI PORNO KANALLARINI İZLERSİN!..
SELÂATTİN!.. NASI GİDİYO?.. OLDU MU? ÇAY YAPIP GETİRİYİM SİZE?!
OLUYO OLUYO!.. SEN GİR İÇERİ, KONUŞUYOZ BİZ!..
ÇAYI YAP, ALIRIM BEN BURDAN!..
UYDU SİSTEMLERİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

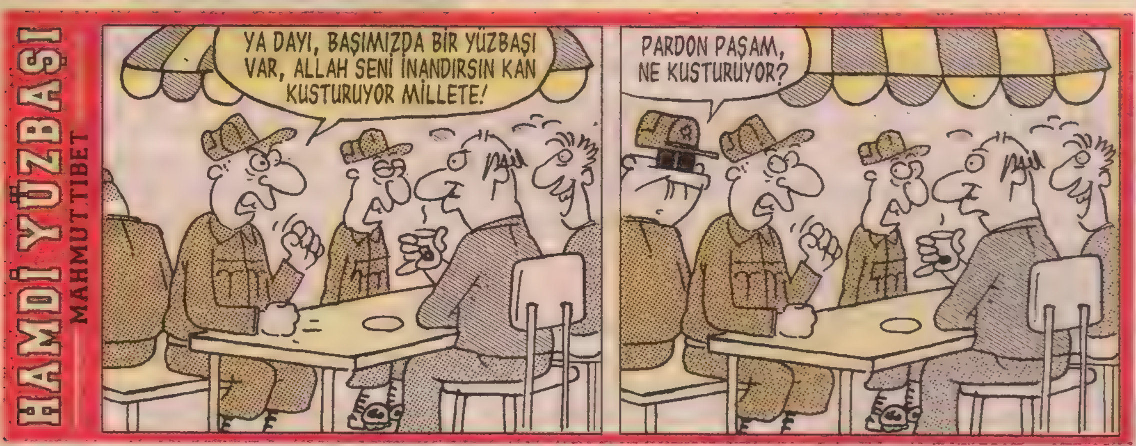
YA DAYI, BAŞIMIZDA BİR YÜZBAŞI VAR, ALLAH SENİ İNANDIRSIN KAN KUSTURUYOR MİLLETE!
PARDON PAŞAM, NE KUSTURUYOR?

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

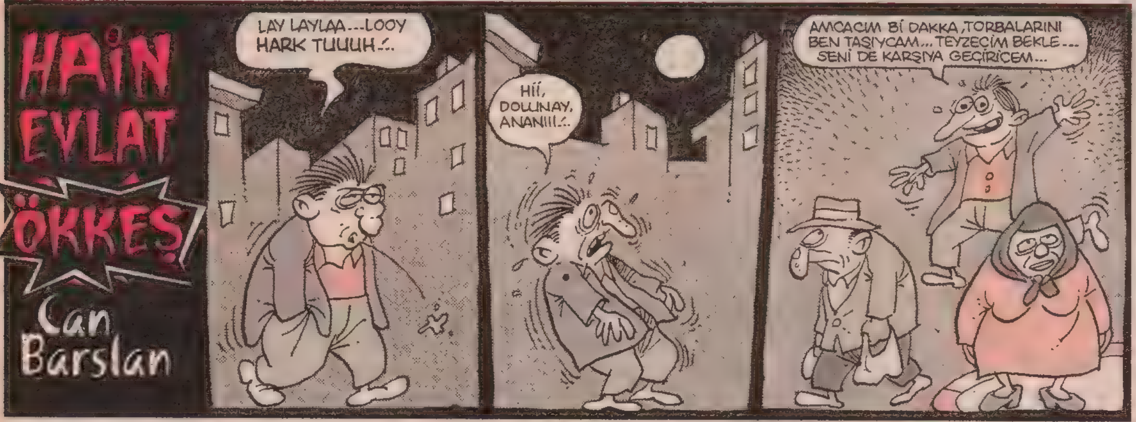
LAY LAYLAA...LOOY HARK TUUUH!..
Hİİ, DOLUNAY, ANANIII!..
AMCACIM Bİ DAKKA, TORBALARINI BEN TAŞIYCAM... TEYZECİM BEKLE... SENİ DE KARŞIYA GEÇİRİCEM...

ERDENER ABİ

K. ERTEM

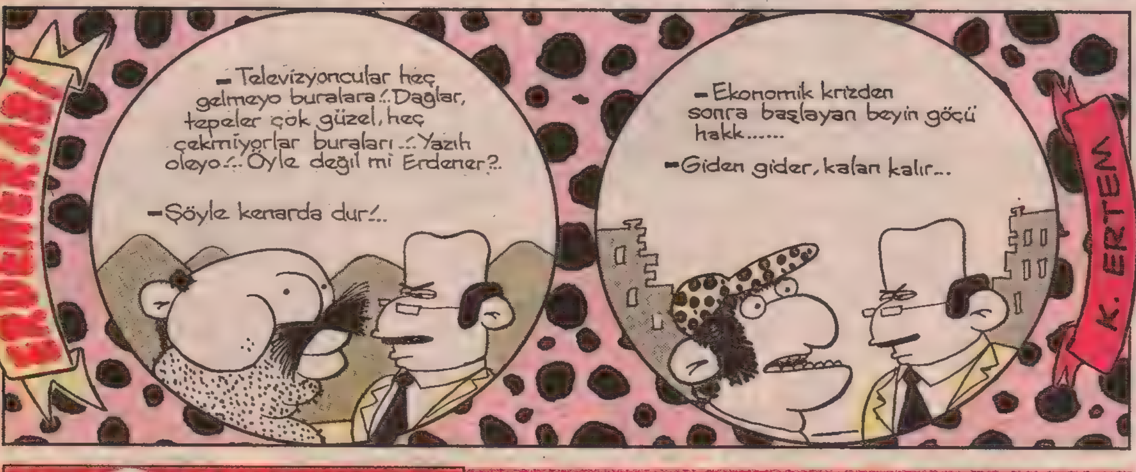
– Televizyoncular heç gelmeyo buralara!..Dağlar, tepeler çok güzel, heç çekmiyorlar buraları!..Yazık oleyo!..Öyle değil mi Erdener?..
– Şöyle kenarda dur!..
– Ekonomik krizden sonra başlayan beyin göçü hakk......
– Giden gider, kalan kalır...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

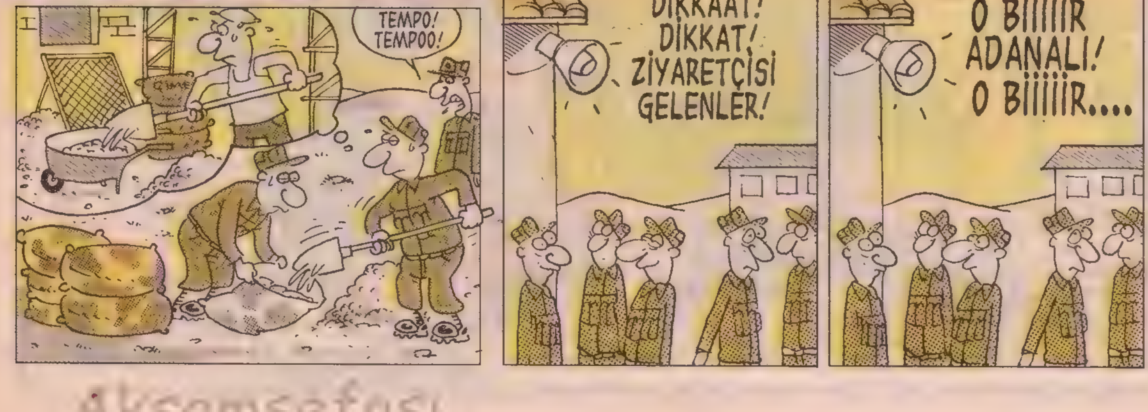
TEMPO! TEMPOO!
ÇİMENTO
DİKKAAT! DİKKAT! ZİYARETÇİSİ GELENLER!
O BİİİİİR ADANALI! O BİİİİİR....

LeMan

Kongre'de ANAP'a yeniden genel başkan seçilen Mesut Yılmaz, daha sandıkların tozu alınmadan 'ulusal güvenlik' kavramını tartışmaya açtı. Yılmaz'a en sert yanıt Genelkurmay'dan geldi...

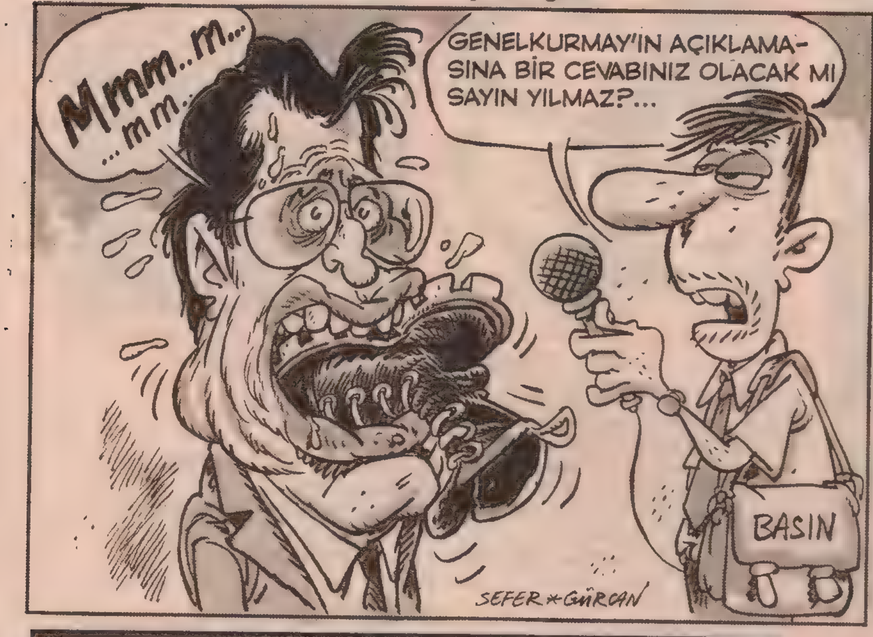
Mmm..m...
...mm..
GENELKURMAY'IN AÇIKLAMASINA BİR CEVABINIZ OLACAK MI SAYIN YILMAZ?...
BASIN
SEFER*GÜRCAN

Marmara depreminde 169 kişinin can verdiği Yalova'daki binaları yapıp satmaktan tutuklu yargılanan Veli Göçer ve oğlu Can tahliye edildi. Veli Göçer, 'depremein en büyük mağduru benim' dedi. Göçer'in salıverilmesiyle çürük bina yapmaktan tutuklu müteahhit kalmadı.

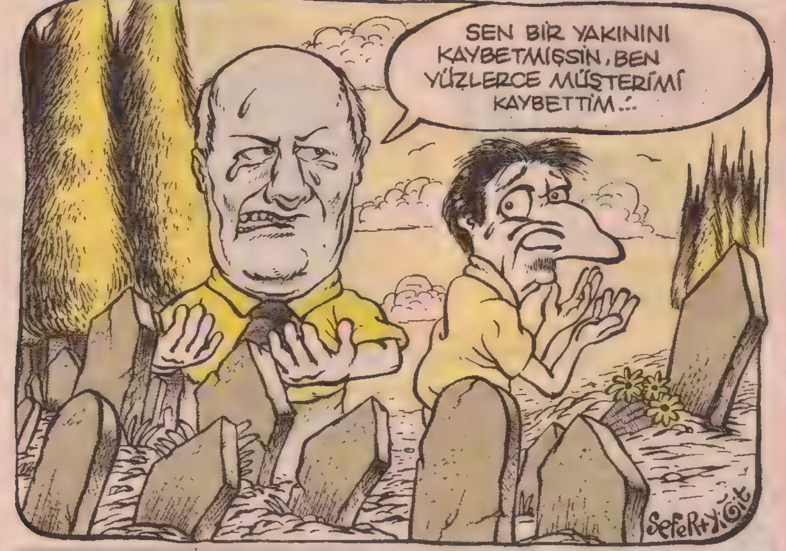
SEN BİR YAKININI KAYBETMİŞSİN, BEN YÜZLERCE MÜŞTERİMİ KAYBETTİM...
SefeR+Yiğit

"Meral Akşener vizyonumla örtüşmedi" diyerek yenilikçi hareketten ayrıldı. Yenilikçi milletvekilleri ise Şener'in Susurlukçuları partiye sokmak istediğini, kabul edilmeyince de istifa ettiğini vurguladılar.

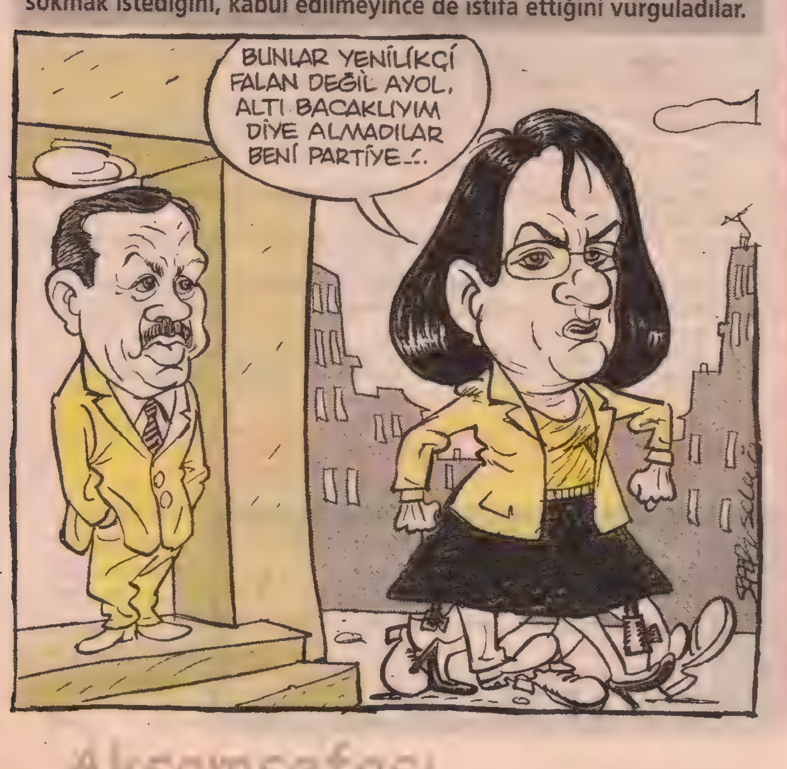
BUNLAR YENİLİKÇİ FALAN DEĞİL AYOL, ALTI BACAKLIYIM DİYE ALMADILAR BENİ PARTİYE...

Kenan Paşa İntikamını Alacak!

BODRUM (Leman Hıhaha) - Yedinci Cumhurbaşkanı Kenan Evren, yaptığı

basın toplantısında Emel Sayın'ı sert bir dille yaladı... "Bu kadar da olmaz... Emekli bir adamın ekmeğiyle oynanmaz, şeklinde konuşan Evren şöyle devam etti: "Emel Hanım benim için 'O gitsin liselerin önünde beklesin' demiş... Ben bu yıl Bodrum Gülben Ergen Kız Lisesi'nde resim dersleri vermeye başlayacaktım.... Anlaşma yapılmıştı... Anlaşmayı yaptıran da Ali Şen'dir...Hem resme meraklı miniklere, çıtır arkadaşlarıma feyz verecektim; hem de üç-beş kuruş gelirim olacaktı... Ama Emel Sayın'ın bu lafından sonra yapamam bunu... Net konuşuyorum, rızkımla oynanmıştır... Hafızamda kaldığı kadarıyla Sayın Sayın'ın nü resmini yapmazsam bana da Kenan Kalav demesinler!.."

Köpek kadar değerimiz yok! Gümrük Müsteşarı Nevzat Saygılıoğlu, gümrük memurlarının ayda 250-300 milyona çalıştığını, aramalarda kullanılan özel köpeklerin masraflarının ise milyarları bulduğunu açıkladı...

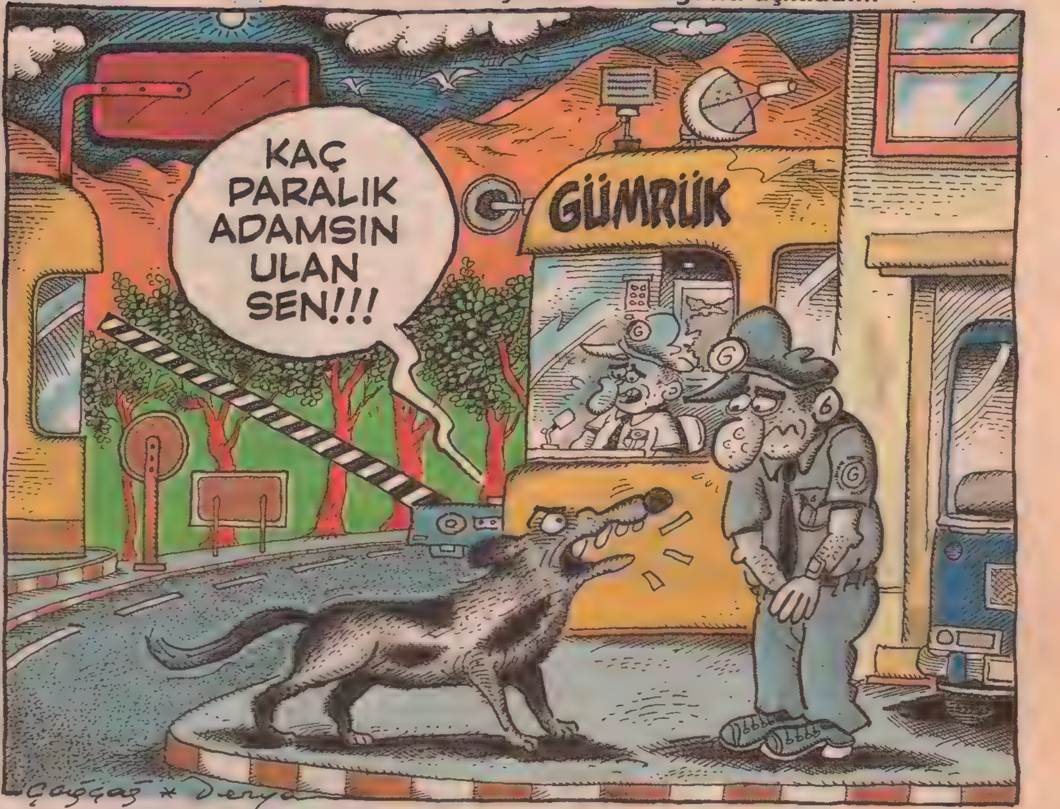
KAÇ PARALIK ADAMSIN ULAN SEN!!!
GÜMRÜK
Çağdaş*Derya

Hayata dönüş operasyonlarında sorumlulukları bulunanlar hakkında, suç duyurusu yapan bazı parti il başkanları ve sivil toplum örgütü temsilcileri hakkında 12 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı...

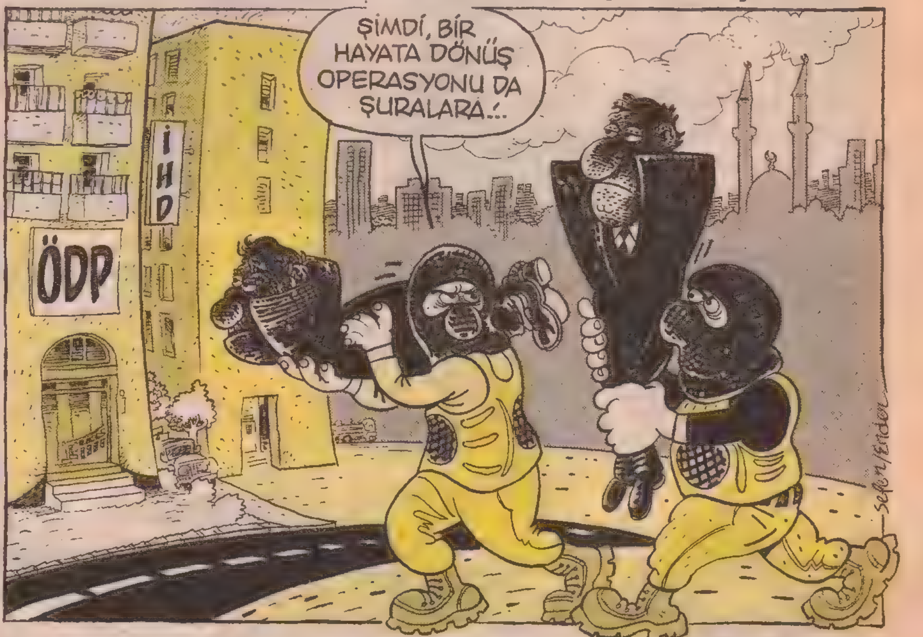
ŞİMDİ, BİR HAYATA DÖNÜŞ OPERASYONU DA ŞURALARA...
İHD
ÖDP
sefer/ender

Ankara emniyeti kahvehanelerde sigara içilmesini yasakladı.

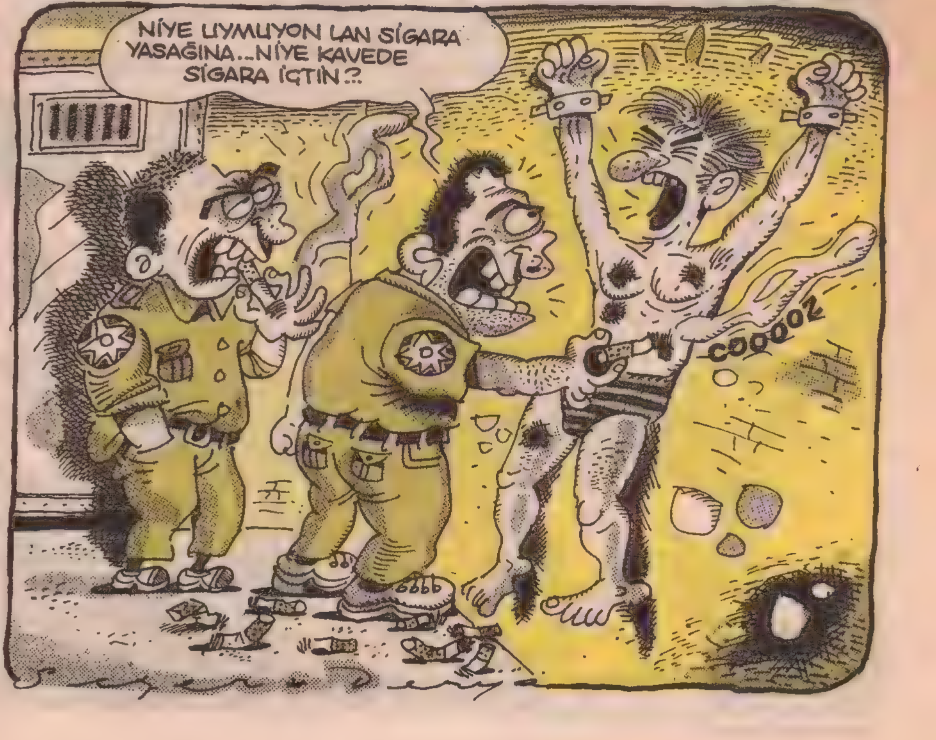
NİYE UYMUYON LAN SİGARA YASAĞINA...NİYE KAVEDE SİGARA İÇTİN?..
COOOOZ

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

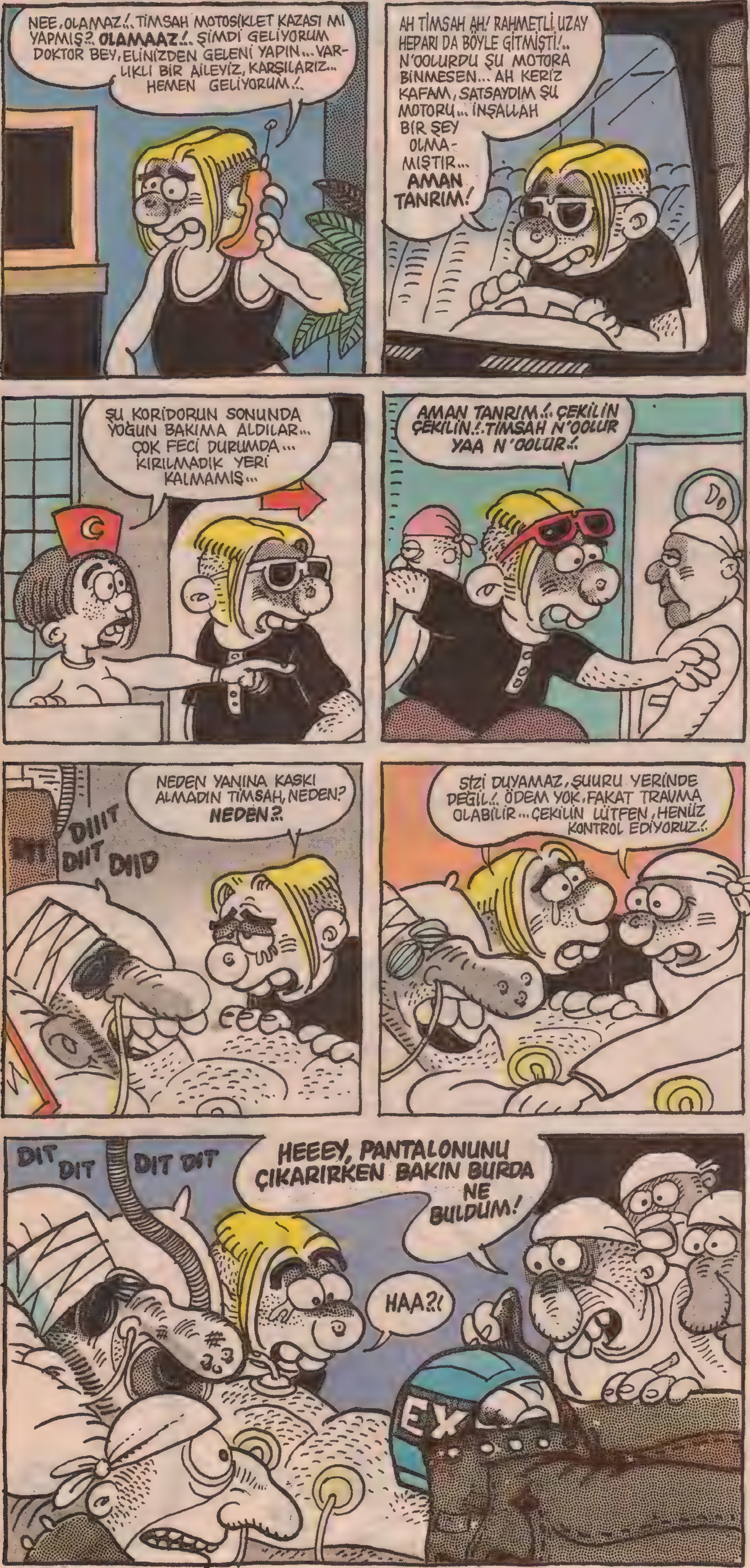
ÇAĞAÇMAĞ
NEE, OLAMAZ!.. TİMSAH MOTOSİKLET KAZASI MI YAPMIŞ?.. OLAMAAZ!.. ŞİMDİ GELİYORUM DOKTOR BEY, ELİNİZDEN GELENİ YAPIN... VARLIKLI BİR AİLEYİZ, KARŞILARIZ.. HEMEN GELİYORUM!..
AH TİMSAH AH! RAHMETLİ UZAY HEPARI DA BÖYLE GİTMİŞTİ!.. N'OOLURDU ŞU MOTORA BİNMESEN... AH KERİZ KAFAM, SATSAYDIM ŞU MOTORU... İNŞALLAH BİR ŞEY OLMAMIŞTIR... AMAN TANRIM!
ŞU KORİDORUN SONUNDA YOĞUN BAKIMA ALDILAR... ÇOK FECİ DURUMDA... KIRILMADIK YERİ KALMAMIŞ...
AMAN TANRIM!.. ÇEKİLİN ÇEKİLİN!.. TIMSAH N'OOLUR YAA N'OOLUR!..
DIIIT DIIT DIID
NEDEN YANINA KASKI ALMADIN TİMSAH, NEDEN? NEDEN?..
SİZİ DUYAMAZ, ŞUURU YERİNDE DEĞİL!.. ÖDEM YOK, FAKAT TRAVMA OLABİLİR... ÇEKİLİN LÜTFEN, HENÜZ KONTROL EDİYORUZ!..
DIT DIT DIT DIT
HEEEY, PANTALONUNU ÇIKARIRKEN BAKIN BURDA NE BULDUM!
HAA?!
EX

daral@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

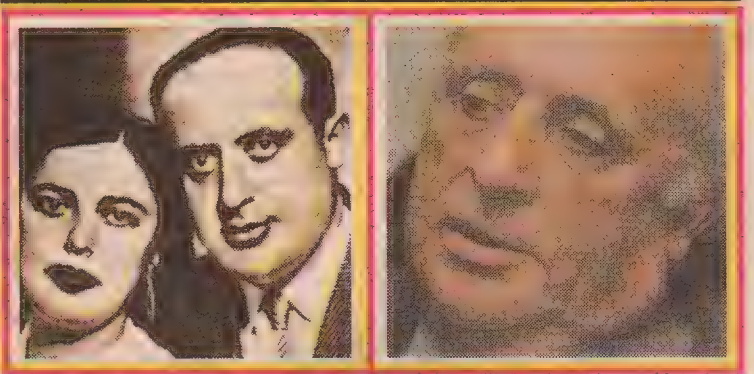

Genç Demirel & Yaşlı Demirel

1- Genç Demirel'in başını bi tek Yahya Demirel ağrıtırdı...
Yaşlı Demirel'inkini bütün "ailesi!.."
2- Genç Demirel, "Gaz vardı da biz mi içtik" derdi...
Yaşlı Demirel, çağı yakalar ve "Çip vardı da biz mi kaşıkladık" der!..
3- Genç Demirel, darbe olunca şapkasını alıp giderdi...
Yaşlı Demirel, "Bişey olsa da şapkamı, alıp dönsem" diye bekliyor!..
4- Genç Demirel, "Yollar yürümekle aşınmaz" derdi...
Yaşlı Demirel, "Beraber yürüdük biz bu yollarda" diyor!..
5- Genç Demirel'e göre "kır at" murattı...
Yaşlı Demirel'e göre Murat, kır atı yedi bitirdi!..
6- Genç Demirel'in koltuk için güvencesi kendisine "Bir Bilen" diyen kitlelerdi...
Yaşlı Demirel'in koltuk güvencesi "Bir Bülent" oldu!..
7- Genç Demirel, "Devlet Sü İşleri"nde mesai yapmıştı...
Yaşlı Demirel, "Derin Devlet Susurluk İşleri"nde!..

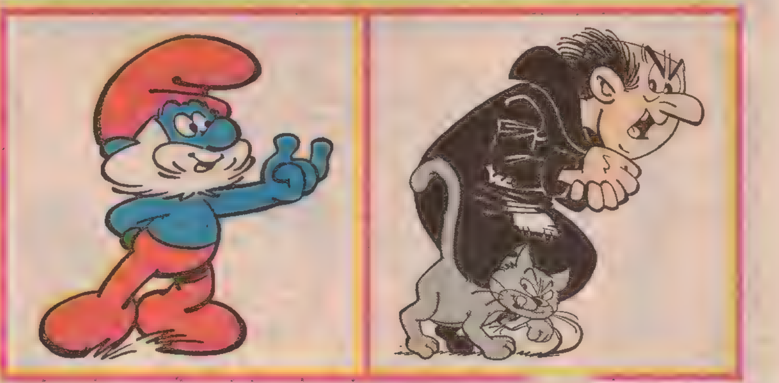

Şirin Baba & Gargamel

1- Şirin Baba, Şirinler'in arasında hayatını tamamen akışına bırakmış, idealsizlik nedeniyle adeta asidi kaçmış bir tevekkül adamıdır...
Oysa Gargamel, olumsuz da olsa amaçları olan bir enerji adamıdır!..
2- Şirin Baba, ak sakalın verdiği 'babacan' imajından muhteşem bir şekilde faydalanan kurnaz bir kişidir...
Oysa Gargamel, çirkin fiziksel görüntüsüyle barışık, kendini olduğu gibi kabul eden bir realisttir!..
3- Şirin Baba, ahir yaşına karşın, herhangi bir Şirin gibi trendy kıyafetler içinde dolaşmaktadır...
Oysa Gargamel, siyahın gizemini keşfetmiş, stil sahibi olmayı başarmış bir insandır!..
4- Şirin Baba, sempati ayağından yapay bir otorite kurarak, genç Şirinler'in yarattığı sinerjiyi pipetle emen bir rantçıdır...
Oysa Gargamel, ruhsal coğrafyasının dibinden gelen kötülük nöbetlerini saklamaya gerek duymayan bir tavır adamıdır!..
5- Şirin Baba, bir başka çizgi film ortamından gelecek güzel bir enerjiyi gözünü kırpmadan kabul edebilecek, örneğin Heidi'nin delikanlı dedesi hastalansa, 13 bölümlüğüne oraya zıplayabilecek bir kast kurnazı profesyoneldir...
Oysa Gargamel, düşmanları da olsa, Şirinler'i asla terketmeyecek bir amatör ruha sahip tiptir!..
6- Şirin Baba, 'baba' olarak anılmasına rağmen, ne Şirinler ne de Şirine ondan şöyle adam gibi bir 'babalık' görmüş değillerdir!..
Oysa Gargamel, Şirinler'in bir nevi 'beklenti'sayılabilecek 'kabuslarını' hiç boşa çıkarmadığı gibi, sürekli ürküntü vererek onları hayata bağlayan bir negatif stardır!..
7- Şirin Baba'sız da Şirinler, pekala olabilir, kısmi itirazlar yaşansa da!..
Oysa 'bir depresif keşiş' olan Gargamel olmazsa, Şirinler de olamaz, asla!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

kılservis@leman.com.tr

28 Temmuz Sayı: 507

Necmettin Erbakan - Tayyip Erdoğan

1 Erbakan, altına gönül vermiş bir kişiydi...
Erdoğan, daha ziyade dolara yönelecek!..
2 Erbakan, sakallı korumalarının ibrikten döktüğü suyla abdest alırdı...
Erdoğan, top sakallı korumalarının vereceği kolonyalı mendillerle abdest alacak!..

"Ben demiştim" gayet gıcık bir lafdır, ama işte ben demiştim be kardeşim!.. Patladı Tayyip'in milyon doları!..

V.Ö.

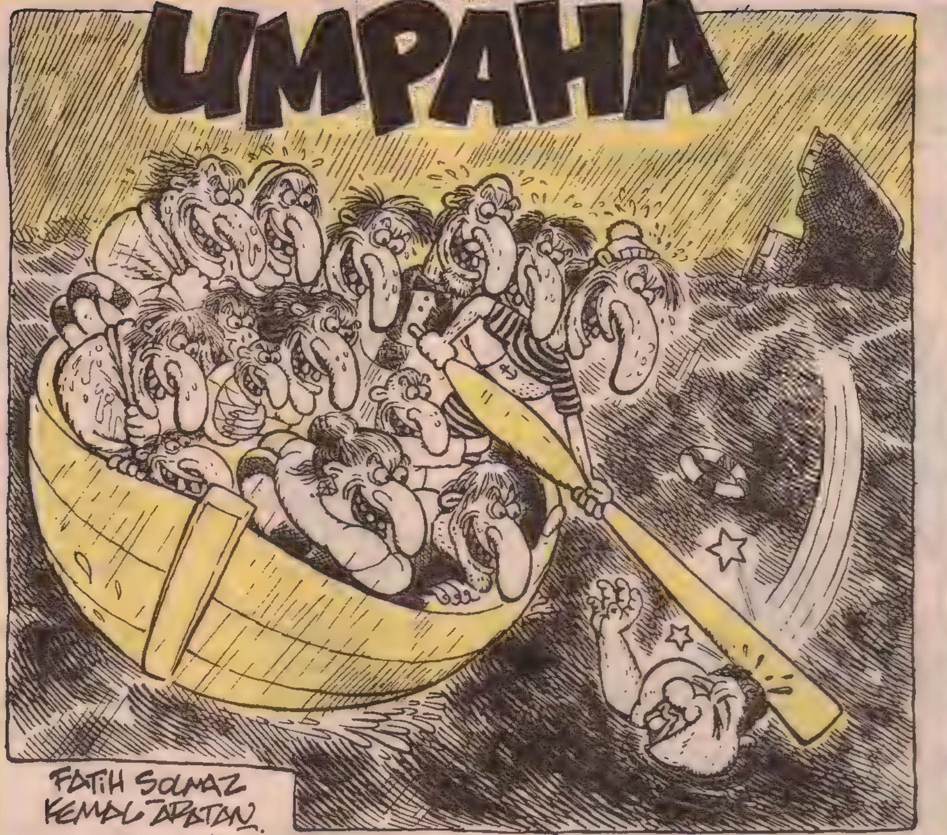
UMPAHA
FATİH SOLMAZ
KEMAL ARATAN

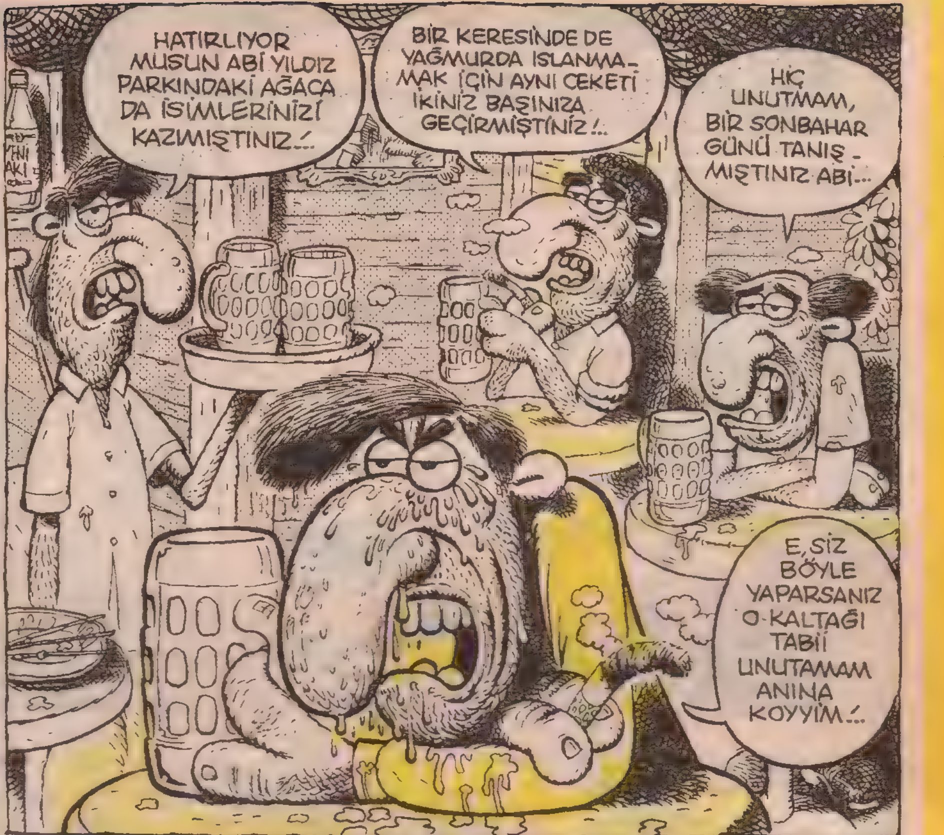
HATIRLIYOR MUSUN ABİ YILDIZ PARKINDAKİ AĞACA DA İSİMLERİNİZİ KAZIMIŞTINIZ!..
BİR KERESİNDE DE YAĞMURDA ISLANMAMAK İÇİN AYNI CEKETİ İKİNİZ BAŞINIZA GEÇİRMİŞTİNİZ!..
HİÇ UNUTMAM, BİR SONBAHAR GÜNÜ TANIŞMIŞTINIZ ABİ...
E, SİZ BÖYLE YAPARSANIZ O KALTAĞI TABİİ UNUTAMAM ANINA KOYYİM!..

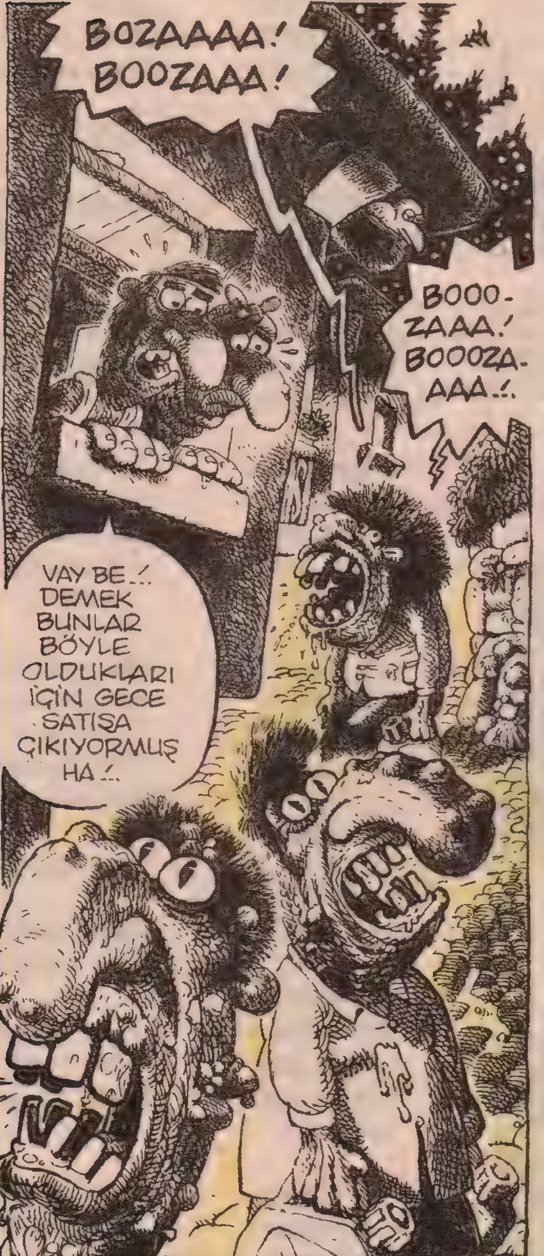
BOZAAAA! BOOZAAA!
BOOOZAAA! BOOOZAAAA!..
VAY BE!.. DEMEK BUNLAR BÖYLE OLDUKLARI İÇİN GECE SATIŞA ÇIKIYORMUŞ HA!..
BOZAAA!.. BOZAAA!..

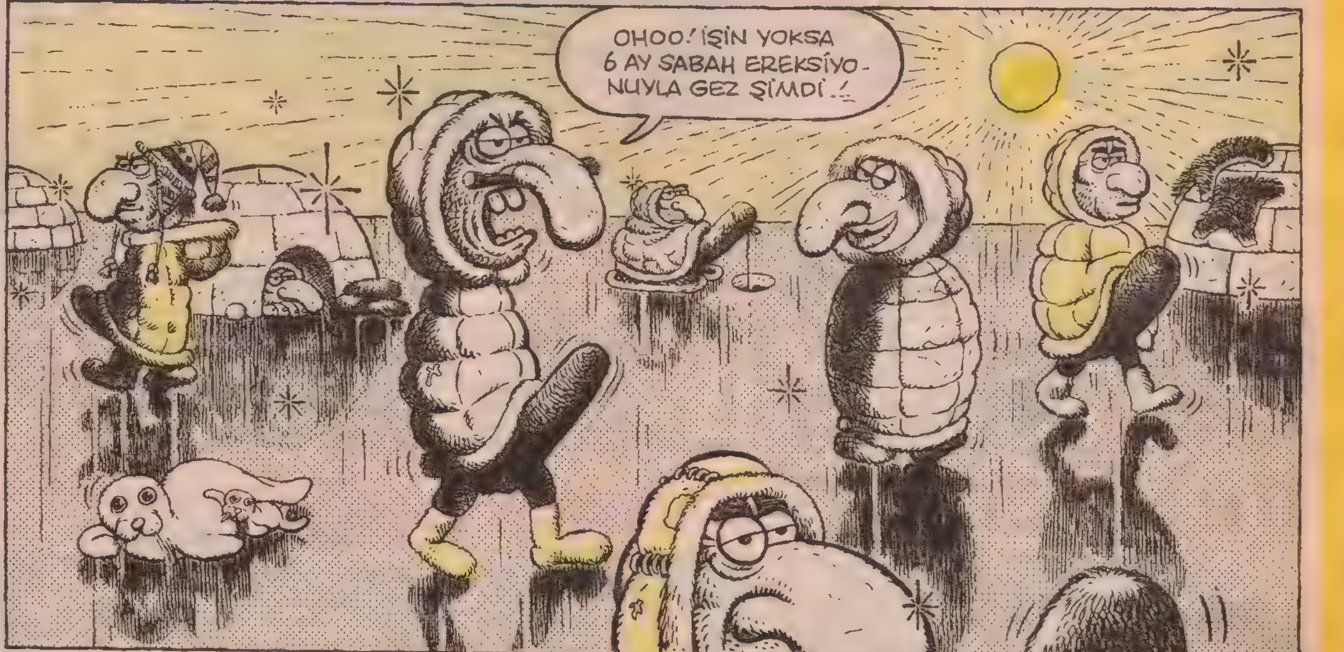
OHOO! İŞİN YOKSA 6 AY SABAH EREKSİYONUYLA GEZ ŞİMDİ!..

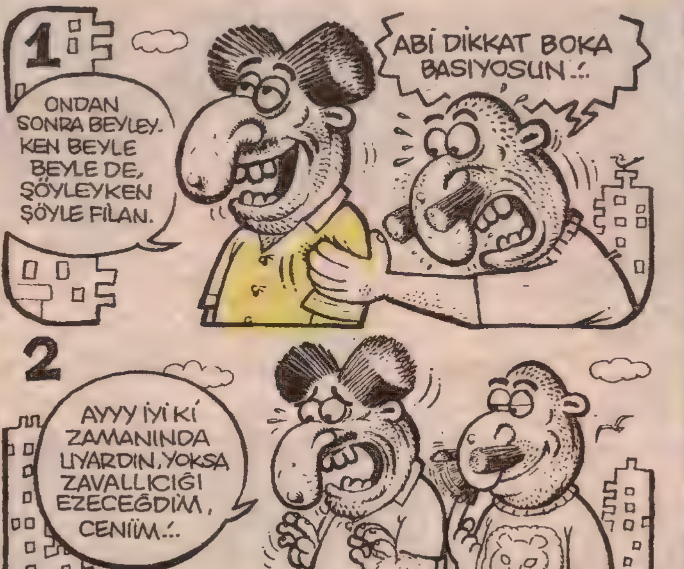
1
ONDAN SONRA BEYLEYKEN BEYLE BEYLE DE, ŞÖYLEYKEN ŞÖYLE FİLAN.
ABİ DİKKAT BOKA BASIYOSUN!..
2
AYYY İYİ Kİ ZAMANINDA UYARDIN, YOKSA ZAVALLICIĞI EZECEĞDİM, CENİİM!..

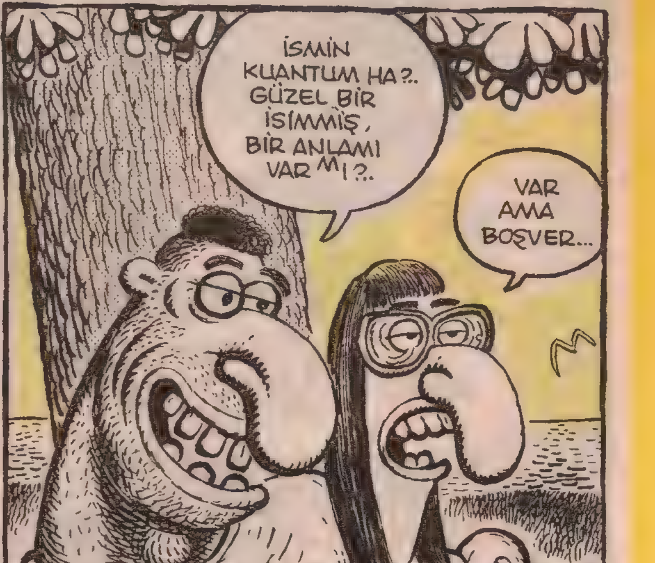
İSMİN KUANTUM HA?.. GÜZEL BİR İSİMMİŞ, BİR ANLAMI VAR MI?..
VAR AMA BOŞVER...
BÖHLER KAYNAK ELEKTROTLARI

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

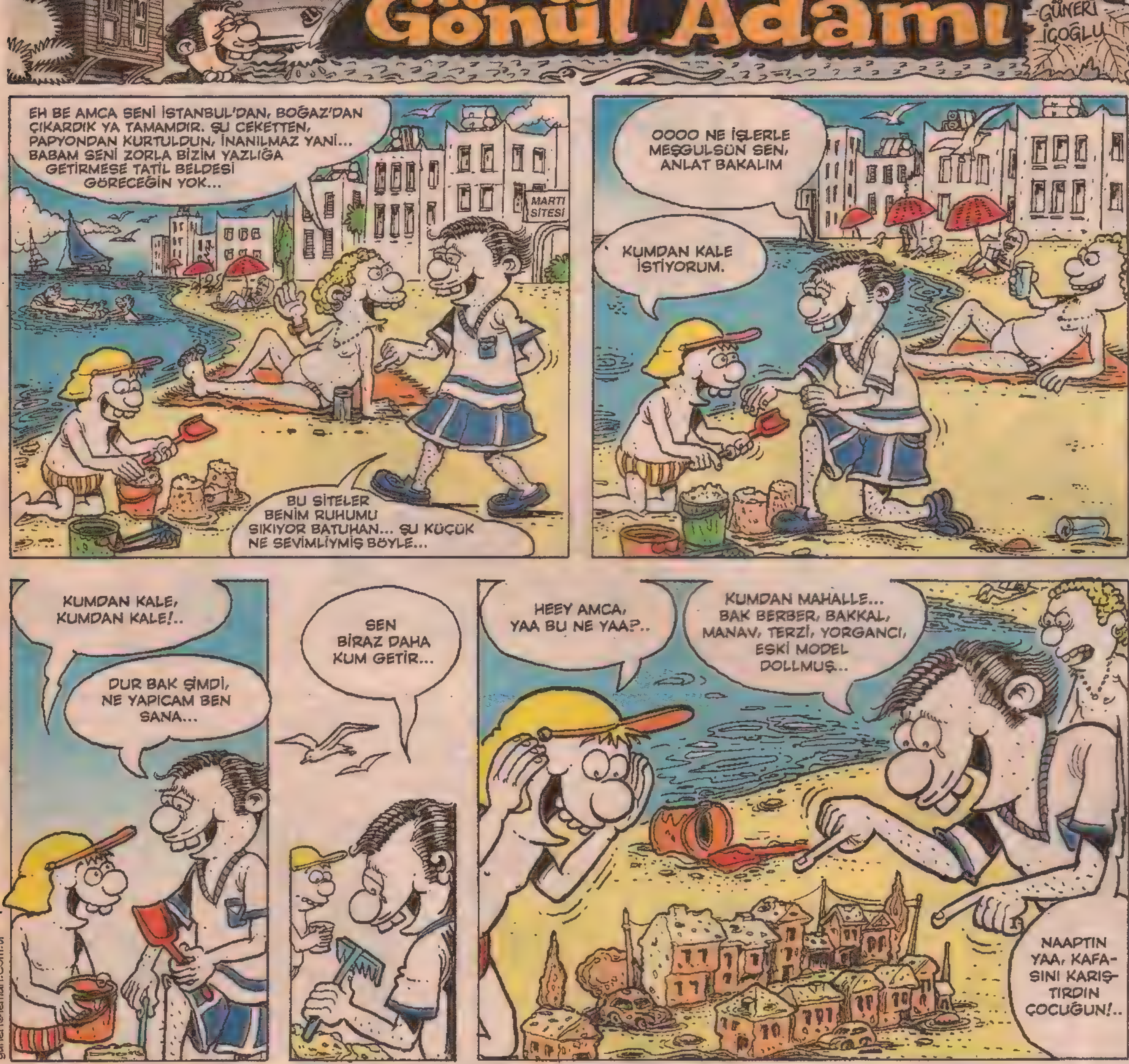
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
EH BE AMCA SENİ İSTANBUL'DAN, BOĞAZ'DAN ÇIKARDIK YA TAMAMDIR. ŞU CEKETTEN, PAPYONDAN KURTULDUN, İNANILMAZ YANİ... BABAM SENİ ZORLA BİZİM YAZLIĞA GETİRMESE TATİL BELDESİ GÖRECEĞİN YOK...
MARTI SİTESİ
BU SİTELER BENİM RUHUMU SIKIYOR BATUHAN... ŞU KÜÇÜK NE SEVİMLİYMİŞ BÖYLE...
OOOO NE İŞLERLE MEŞGULSÜN SEN, ANLAT BAKALIM
KUMDAN KALE İSTİYORUM.
KUMDAN KALE, KUMDAN KALE!..
DUR BAK ŞİMDİ, NE YAPICAM BEN SANA...
SEN BİRAZ DAHA KUM GETİR...
HEEY AMCA, YAA BU NE YAA?..
KUMDAN MAHALLE... BAK BERBER, BAKKAL, MANAV, TERZİ, YORGANCI, ESKİ MODEL DOLLMUŞ...
NAAPTIN YAA, KAFASINI KARIŞTIRDIN ÇOCUĞUN!..

guneri@leman.com.tr

Deli cevat

GÖKHAN DABAK

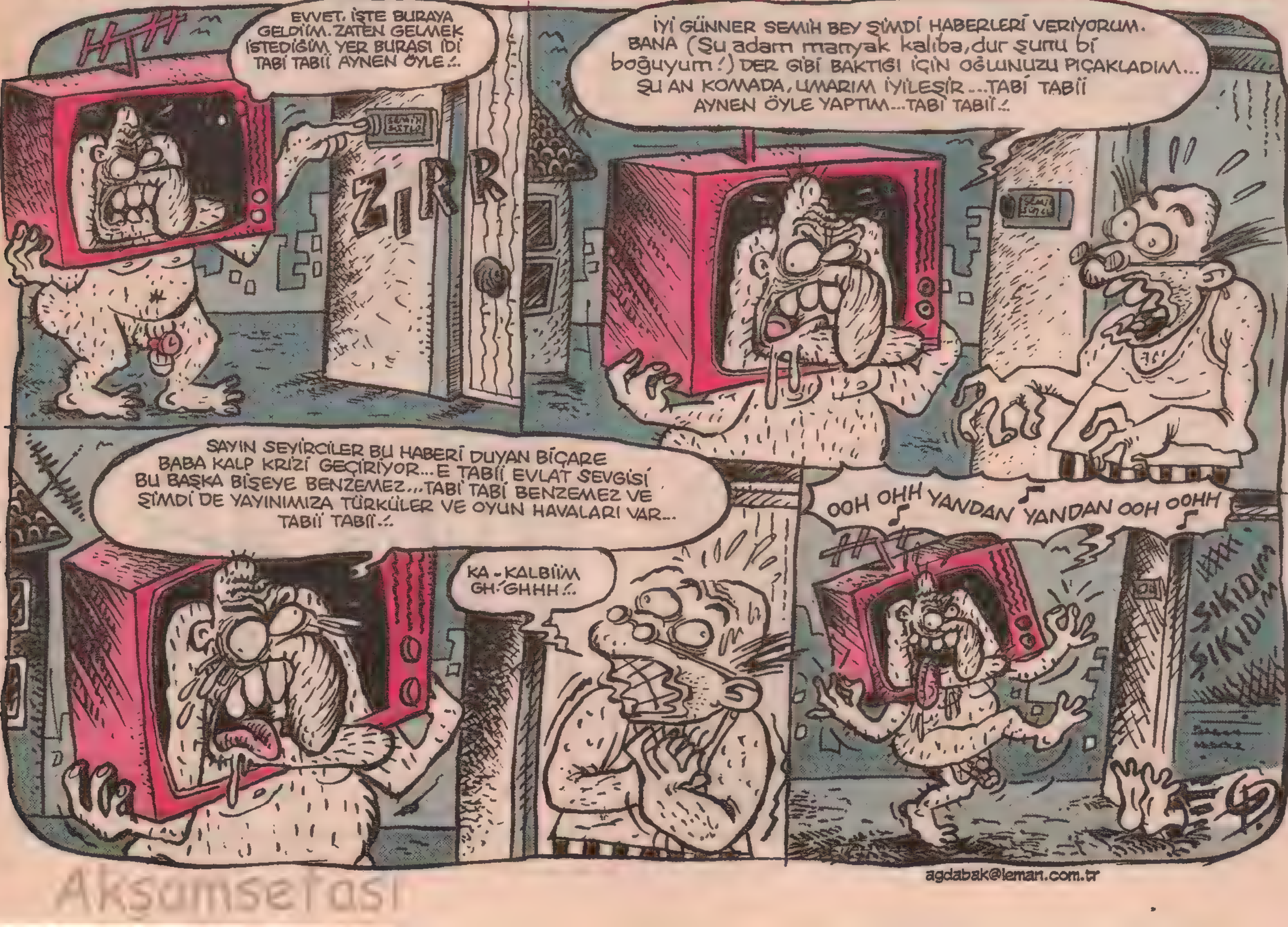
EVVET. İŞTE BURAYA GELDİİM. ZATEN GELMEK İSTEDİĞİM YER BURASI İDİ TABİ TABİİ AYNEN ÖYLE!..
ZIRR
İYİ GÜNNER SEMİH BEY ŞİMDİ HABERLERİ VERİYORUM. BANA (Şu adam manyak kalıba, dur şunu bi boğuyum!) DER GİBİ BAKTIĞI İÇİN OĞLUNUZU PIÇAKLADIM... ŞU AN KOMADA, UMARIM İYİLEŞİR...TABİ TABİİ AYNEN ÖYLE YAPTIM...TABİ TABİİ!..
SAYIN SEYİRCİLER BU HABERİ DUYAN BİÇARE BABA KALP KRİZİ GEÇİRİYOR...E TABİİ EVLAT SEVGİSİ BU BAŞKA BİŞEYE BENZEMEZ...TABİ TABİ BENZEMEZ VE ŞİMDİ DE YAYINIMIZA TÜRKÜLER VE OYUN HAVALARI VAR... TABİİ TABİİ!..
KA-KALBİİM GH-GHHH!..
OOH OHH YANDAN YANDAN OOH OOHH
SIKIDIM SIKIDIM

agdabak@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

ne iş yaparsın

- ne iş yaparsın
- 'yenilikçiyim'
- hangi konuda
- gericilik konusunda

- ne iş yaparsın
- hayal kurarım
- hangi konuda
- ölüm oruçları konusunda

- ne iş yaparsın
- göğe bakarım
- hangi konuda
- 'istikbal göklerdedir' konusunda

- ne iş yaparsın
- nefes tüketirim
- hangi konuda
- astım konusunda

- ne iş yaparsın
- kitap yazarım
- hangi konuda
- kitapsızlar hakkında

- ne iş yaparsın
- yalarım yutarım
- hangi konuda
- konu seçmem ben

- ne iş yaparsın
- türküm doğruyum çalışkanım
- hangi konuda
- her konuda

- ne iş yaparsın
- dudak bükerim
- hangi konuda
- öpüşme sırasında

- ne iş yaparsın
- plan yaparım
- hangi konuda
- ölüm sonrasında

- ne iş yaparsın
- çocuk yaparım
- hangi konuda
- selpak mendil konusunda

- ne iş yaparsın
- hız tümseğiyim
- hangi konuda
- özgürlük konusunda

- ne iş yaparsın
- küfür ederim
- hangi konuda
- her bir konuda

- ne iş yaparsın
- aşık olurum
- hangi konuda
- yemek seçmem

- ne iş yaparsın
- boşta gezerim
- hangi konuda
- her konuda boşta gezerim

- ne iş yaparsın
- düşünürüm
- hangi konuda
- hiç düşünmedim bunu

- ne iş yaparsın
- gözlem yaparım
- hangi konuda
- gözleme konusunda

- ne iş yaparsın
- verem olurum
- hangi konuda
- memleket konusunda

- ne iş yaparsın
- havanda su döverim
- hangi konuda
- susuzluk konusunda

- ne iş yaparsın
- küreselleştim ben
- hangi konuda
- örf ve anane konusunda

- ne iş yaparsın
- taş üstünde taş bırakmam
- hangi konuda
- inşaat konusunda

- ne iş yaparsın
- başım ağrıyor
- hangi konuda
- her konuda

- ne iş yaparsın
- alkol alırım
- hangi konuda
- eni konu'da

- ne iş yaparsın
- midem bulanıyor
- hangi konuda
- her konuda

- ne iş yaparsın
- salağım ben
- hangi konuda
- 'konu salağı'yım ben

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

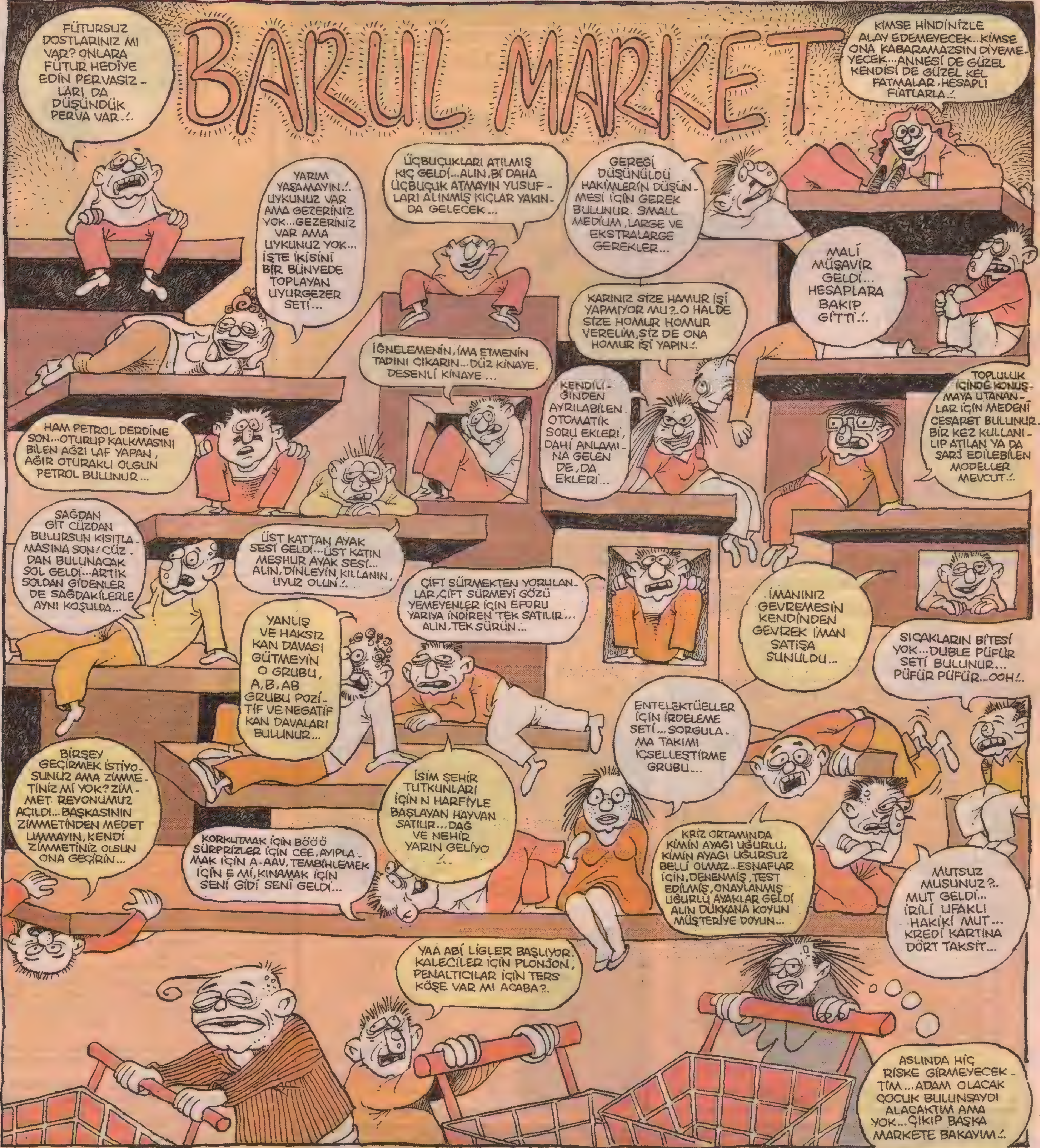
BARUL MARKET
FÜTURSUZ DOSTLARINIZ MI VAR? ONLARA FÜTUR HEDİYE EDİN PERVASIZLARI DA DÜŞÜNDÜK PERVA VAR.!.
KIMSE HİNDİNİZLE ALAY EDEMEYECEK...KİMSE ONA KABARAMAZSIN DİYEMEYECEK...ANNESİ DE GÜZEL KENDİSİ DE GÜZEL KEL FATMALAR, HESAPLI FİATLARLA.!.
YARIM YAŞAMAYIN.!. UYKUNUZ VAR AMA GEZERİNİZ YOK...GEZERİNİZ VAR AMA UYKUNUZ YOK... İŞTE İKİSİNİ BİR BÜNYEDE TOPLAYAN UYURGEZER SETİ...
ÜÇBUÇUKLARI ATILMIŞ KIÇ GELDİ...ALIN, Bİ DAHA ÜÇBUÇUK ATMAYIN YUSUFLARI ALINMIŞ KIÇLAR YAKINDA GELECEK...
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ HAKİMLERİN DÜŞÜNMESİ İÇİN GEREK BULUNUR. SMALL MEDİUM, LARGE VE EKSTRALARGE GEREKLER...
MALİ MÜŞAVİR GELDİ... HESAPLARA BAKIP GİTTİ.!.
KARINIZ SİZE HAMUR İŞİ YAPMIYOR MU?..O HALDE SİZE HOMUR HOMUR VERELİM, SİZ DE ONA HOMUR İŞİ YAPIN.!.
İĞNELEMENİN, İMA ETMENİN TADINI ÇIKARIN...DÜZ KİNAYE, DESENLİ KİNAYE...
HAM PETROL DERDİNE SON...OTURUP KALKMASINI BİLEN AĞZI LAF YAPAN, AĞIR OTURAKLI OLGUN PETROL BULUNUR...
KENDİLİĞİNDEN AYRILABİLEN OTOMATİK SORU EKLERİ, DAHİ ANLAMINA GELEN DE, DA EKLERİ...
TOPLULUK İÇİNDE KONUŞMAYA UTANANLAR İÇİN MEDENİ CESARET BULUNUR. BİR KEZ KULLANILIP ATILAN YA DA ŞARJ EDİLEBİLEN MODELLER MEVCUT.!.
SAĞDAN GİT CÜZDAN BULURSUN KISITLAMASINA SON! CÜZDAN BULUNACAK SOL GELDİ...ARTIK SOLDAN GİDENLER DE SAĞDAKİLERLE AYNI KOŞULDA...
ÜST KATTAN AYAK SESİ GELDİ...ÜST KATIN MEŞHUR AYAK SESİ... ALIN, DİNLEYİN, KILLANIN, UYUZ OLUN.!.
ÇİFT SÜRMEKTEN YORULANLAR, ÇİFT SÜRMEYİ GÖZÜ YEMEYENLER İÇİN EFORU YARIYA İNDİREN TEK SATILIR... ALIN, TEK SÜRÜN...
İMANINIZ GEVREMESİN KENDİNDEN GEVREK İMAN SATIŞA SUNULDU...
YANLIŞ VE HAKSIZ KAN DAVASI GÜTMEYİN O GRUBU, A, B, AB GRUBU POZİTİF VE NEGATİF KAN DAVALARI BULUNUR...
SICAKLARIN BİTESİ YOK...DUBLE PÜFÜR SETİ BULUNUR... PÜFÜR PÜFÜR...OOH!.
ENTELEKTÜELLER İÇİN İRDELEME SETİ...SORGULAMA TAKIMI İÇSELLEŞTİRME GRUBU...
BİRŞEY GEÇİRMEK İSTİYOSUNUZ AMA ZİMMETİNİZ Mİ YOK? ZİMMET REYONUMUZ AÇILDI...BAŞKASININ ZİMMETİNDEN MEDET UMMAYIN, KENDİ ZİMMETİNİZ OLSUN ONA GEÇİRİN...
İSİM ŞEHİR TUTKUNLARI İÇİN N HARFİYLE BAŞLAYAN HAYVAN SATILIR...DAĞ VE NEHİR YARIN GELİYO !..
KORKUTMAK İÇİN BÖÖÖ SÜRPRİZLER İÇİN CEE, AYIPLAMAK İÇİN A-AAV, TEMBİHLEMEK İÇİN E Mİ, KINAMAK İÇİN SENİ GİDİ SENİ GELDİ...
KRİZ ORTAMINDA KİMİN AYAGI UĞURLU, KİMİN AYAGI UĞURSUZ BELLİ OLMAZ...ESNAFLAR İÇİN, DENENMİŞ, TEST EDİLMİŞ, ONAYLANMIŞ UĞURLU AYAKLAR GELDİ ALIN DÜKKANA KOYUN MÜŞTERİYE DOYUN...
MUTSUZ MUSUNUZ?.. MUT GELDİ... İRİLİ UFAKLI HAKİKİ MUT... KREDİ KARTINA DÖRT TAKSİT...
YAA ABİ LİGLER BAŞLIYOR. KALECİLER İÇİN PLONJON, PENALTICILAR İÇİN TERS KÖŞE VAR MI ACABA?.
ASLINDA HİÇ RİSKE GİRMEYECEKTİM...ADAM OLACAK ÇOCUK BULUNSAYDI ALACAKTIM AMA YOK...ÇIKIP BAŞKA MARKETE BAKAYIM.!.

canbarslan@superonline.com

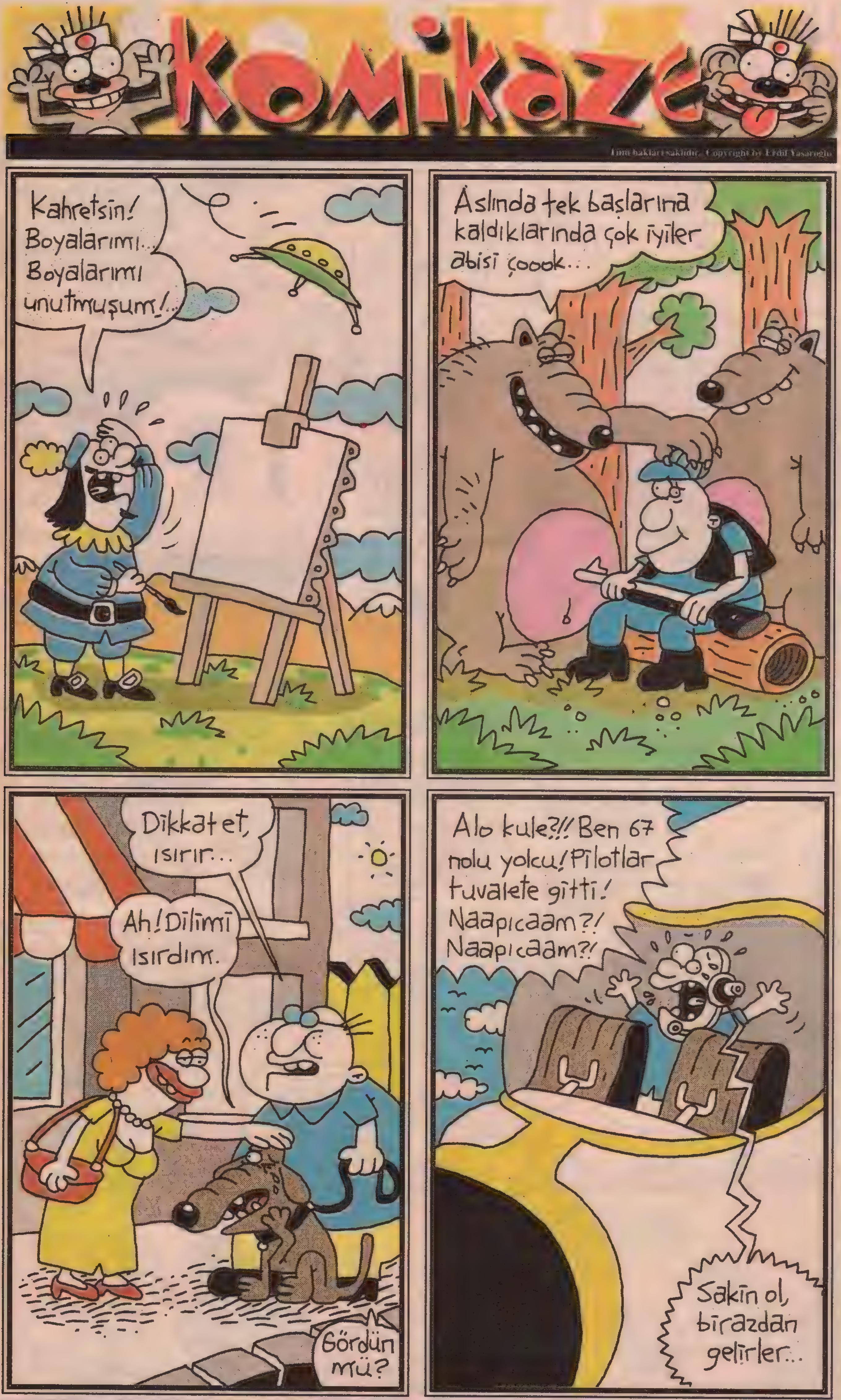
Komikaze
Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu
Kahretsin! Boyalarımı... Boyalarımı unutmuşum!..
Aslında tek başlarına kaldıklarında çok iyiler abisi çoook...
Dikkat et, ısırır...
Ah! Dilimi ısırdım.
Gördün mü?
Alo kule?!! Ben 67 nolu yolcu! Pilotlar tuvalete gitti! Naapıcaam?! Naapıcaam?!
Sakin ol, birazdan gelirler...
komikaze@komikaze.net www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

LANGIRT SEZONU BAŞLIYOR

Yeni Sezonda Yeni Transferler, Yeni Taktikler!..

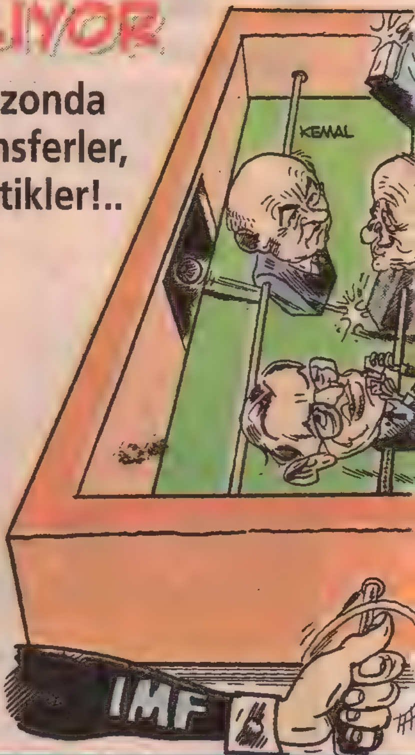

ÖLÜME BÜYÜTÜLEN ÇOCU

Çocukluğumda sonunda bir gün annemle babamın öleceğini düşün
çok üzülürdüm...

Bu düşünceler genellikle geceleri aklıma gelirdi... Böyle zamanlarda yo
ganı üzerime çeker ağlardım. Onlar ölürse bu kötülüklerle dolu dünyada y
payalnız kalacağımı hissederdim...Aslında onlardan çok kendimi düşünü
düm o zamanlar...Bencil bir acıydı hissettiğim...Korku dolu ve derin bir acı

Sonra büyüdüm, annemle babamı biraz daha iyi tanıdım. Artık benim i
bireranne ve baba olmaktan çok, kaderimin parçasıydılar...Duygularım
çoğunu onlardan almıştım. Hastalıklarım onların hastalıklarıydı... Saplant
rım, korkularım,yapmak isteyip de yapamadıklarım onlardan eser kalmı
bana...Kırılgan ve duygusal insanlardı ikisi de...İnsanlara çok çabuk ina
yor, çok çabuk güveniyor, ve hiç beklemedikleri anda haksızlığa uğruyor,
çok güvendikleri insanlar tarafından kullanıldıklarını hissediyorlardı...
yüzden bazen onların saf, akıllarını çıkarları yönünde kullanmayan, bu yü
den çevrelerinde başarısız insanlar olarak görüldüğünü bile düşündü
Ama değildi, birçok şeyin farkındaydılar... Çünkü yapamıyorlardı, başkal
gibi olamıyorlardı...Başkaları gibi olmayı hazmedemiyorlardı. Başkaları g
olmak duygusuz olmaktı, sıkıcı ve tatsız olmaktı...Başkaları mal mülk biri
tiriyordu, onlarsa anı biriktiriyordu...İkisinin de öyle sıcak, öyle güzel, öy
insani anıları vardı ki...Defalarca duymuş olsam bile dinlemeye doyama
dım o anıları...**Yaşamak bu işte** derdim onları dinlerken, **yaşamak anı**
riktirmek, derdim...Güzel ve cesur anılar...

Hatırlıyorum, onca yıldan sonra evimize yorgun, sıkıntılı, başı dertte i
sanlar gelirdi. Yağmurla ıslanmış, soğukta donmuş, hayatla başı dertte
sanlar...O insanların derdine misafir odasında, fısıltılar eşliğinde çare b
lunduğunu hatırlıyorum. Ceplerine para konduğunu, gerekli yerlere telef
açıldığını, sandıkların açılıp kapandığını, ve kapımızda son kez, **yaptığın**
bu iyiliği unutmayacağım, iyi ki varsınız, sözlerini çok iyi hatırlıyorum..

Bu hatırlayışlar durmadan içime akıyordu. Bu hatırlayışlar durmadan
humu besliyordu...Babam o emekli maaşıyla durmadan birilerine kefil o
yor, eve durmadan haciz geliyordu...Annem babamı durmadan suçluy
evde kavga hiç eksik olmuyordu. Başkalarına kefil oldu diye babama kız
annemse , kocası kumarbaz olan, ya da durumları kötü olan komşu kad
lara kıyıda köşede bin bir zorlukla biriktirdiği paraları hiç düşünmeden ve
yordu...Bu yüzden bir türlü iki yakamız biraraya gelmiyordu...Ama durm
dan anılar birikiyordu. Güzel ve iyi anılar...Güzel ve hüzünlü anılar...

Bu güzel, iyi ve hüzünlü anılar benim kalbime yazılıyordu durmadan...A
nemle babam kaybettikçe ben büyüyordum...Anılar birikiyordu ve birik
anılar kalbime yazılıyordu...

Hatırlıyorum, sesleri gelirdi odama...Onca insandan, onca anıdan son
yine yapayalnız kalırlardı...Ayın ortasında...Çünkü onlar için artık ne bin
vaat dolu mevsimler vardı, ne de uzun ve geniş yıllar...Hayatları o kısac
o sıkıntılı, o daracık aylara bölünmüştü...Duyardım seslerini, odama kad
gelirdi... **Ben kimseden borç para alamam** derdi babam... **Yüzüm tu**
maz...

Annemse söylediğine pişman susardı sonra... Öyle tıkanırlardı ki o güz
ve iyi anılar bile yetişmezdi yardımlarına... Odamın penceresinde solgun
kanayan bir ışıktı ikisi de...

Çünkü giderek böyle bir dünyada bir yerleri olmadığını hissediyorla
dı...Ve bu hissedişleri odamın camına vuruyordu... Sen söyle, ne yapayı
sen söyle.... Bunu hangisi söylüyordu bilemiyordum, ama kimin söylediğ
nin ne önemi vardı ki... İkisi de bendim... İkisi de kaderimdi...İki de ne y
şarsa durmadan kalbime akıyordu... Bu sesleri duyunca, o kanayan ışı

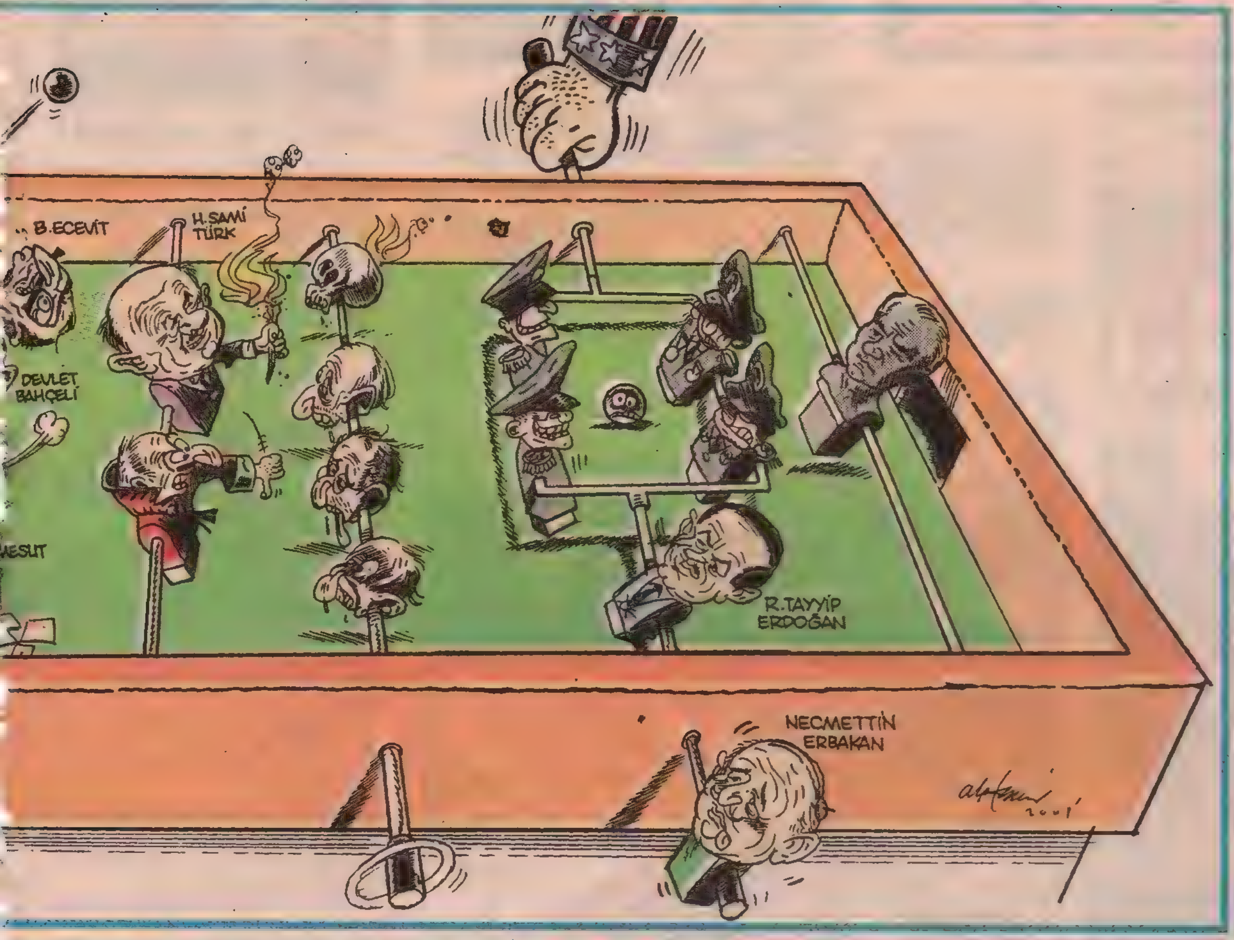
B.ECEVİT
H.SAMİ TÜRK
DEVLET BAHÇELİ
ESUT
R.TAYYİP ERDOĞAN
NECMETTİN ERBAKAN

LARIN ANNESİYDİ ÜLKEM...

görünce, **Allah'ım** derdim, **ne olur onlar ölmesin, onların ölümünü gör-**
meye dayanamam. Bana bu acıyı yaşatma Allah'ım derdim... Sonra bir
ın kısa bir sessizlik olurdu, yorganı yine gözlerime kadar çeker odamın ca-
mına bakardım... Odamın camında gözlerini görürdüm... Odamın camında
bana sonsuz bir hüzünle bakan gözlerini görürdüm...Sanki duamı duymuş
gibi bakan o hüzünlü yüzlerini...O hayatı kazanmak isterken nasıl olduğunu
ilmeden kaybetmiş yüzlerini... Biz böyle olsun hiç istememiştik, diyen
üzlerini...Bu yüzlerini penceremde görünce yorganı tamamen çekerdim
zerime... Beni böyle görmesinler isterdim... Ve duamı durmaksızın içim-
en tekrar ederdim...Ve bu duanın içinde onlardan önce ölmek isteği var-
dı...Bu duanın içinde acılardan sonsuz bir kaçış vardı...Bu duanın içinde
onları yine acıların ortasında, onları yine geçim sıkıntısının, unutuluşun, on-
arı yine onca haksızlıkların ortasında yapayalnız bırakış vardı...

Yine bencildim...Ve onca yıl sonra onların karşısında yine haksızdım...
Bunu anladım...

Ve şimdi öyle bir sevda kaldı ki bana onlardan...Bütün o güzel ve iyi anı
biriktiren anneler benim annem oldu... Bütün o güzel ve hüzünlü anı birik-
tiren babalar benim babam oldu...İşe bu yüzden dünyanın neresinde olursa
olsun evladını yitirmiş her anne benim annem oldu...Benim babam ol-
du...Kendi öyküme nasıl bağlandıysam onların da öykülerine öyle bağlan-
dım... Çünkü bu ülke ölüme büyütülen çocukların annesi olan bir ülkeydi...

Dün bir mektup geldi evime oğlunu yitirmiş bir anneden... Oğluna sevda-
bir anneden... Öyle bir mektup ki sanki benim annem yazmış...Sanki ba-
bam yazmış... Ne olur okuyun bu mektubu, sanki sizin anneniz yazmış,
sanki sizin babanız yazmış gibi okuyun... Sanki hepsi aynı insan, sanki
hepsi aynı yürek, sanki hepsi aynı ülke, ne olu-
r okuyun...

"Ben Müyesser Güneş, barış analarının sözcüsüyüm. Biz son iki yıl içinde barış çalışmalarımızı hızlandırdık. Gece,gündüz, sabahleyin yatağımızdan kalkıyor, aç susuz gece yarısına kadar çalışıyorduk. Başta Türkiye Büyük Millet Meclisi olmak üzere aydın kesim, yazarlar, parti başkanları, gazeteciler, televizyonlar, radyolar, herkesin kapısını çaldık barışın gelmesi için. Türk, Kürt, Alevi, Sünni...Herkesin mutluluğu için çalıştık. Bu 23 Mayıs'ta Bingöl'de çatışma oldu ve bu çatışmada yirmi kişi hayatını kaybetti. Bunların içinde benim oğlum vardı. Ben bu haberi duyar duymaz eşimle beraber Diyarbakır'a gittim. Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne başvurduk orada. Bize resimlerini getirdiler. Hepsi paramparça olmuştu, kiminin kafasını ezmişlerdi,kiminin bacakla kopuktu. Kimilerinin ise göğüslerinde ve kollarında beyaz yanıklar vardı. Oğlumun iki bacağını dizden aşağı ezmişlerdi. Biz resimlerin fotokopilerini aldık, oradan Bingöl'deki başsavcılığa başvurduk. Mezarı açmaya gittik sonra. Oradaki belediye işçileriden üç kişiyi çağırdık. Bir metrelik bir kazı için bizden elli milyon lira istediler ve cenazeye ulaşmadan küreklerini bırakıp gittiler. Bu sefer eşim tek başına oğlumun mezarını eliyle kazmaya başladı, eliyle toprak atıyordu, çünkü kürek değecekti cenazeye. Önce eli çıktı oğlumun, buruşmuş elleri. Etten çıkan tırnaklarını gördüm, sonra bacaklarını, sonra da kafasını aradık. Eşim bitkindi. Zaman zaman mezarda oturmak zorunda kalıyordu. Ben ineceğimi söyledim, mezar lardı, hem de oğluma basmamak için inemedi. Koku yayılmıştı, ama bi hiç etkilemedi. 40 gün olmuştu gömüleli. Biz nasıl çıkaracağımızı düşünüyorduk. Sonunda kefeni cenazenin altından geçirip öyle çıkardık. Yaşlı bir adam yardım etti bize,Allah razı olsun. Oğlum çamur içindeydi, nu yıkamak istedim, ama imkanım yoktu. Gözleri toprak dolmuştu, başı gözlerini sildi. Dokunmak istiyordum, ama dokundukça etleri dökülüyordu. Biz yanımızda getirdiğimiz tabuta koyarken saçları döküldü, gözüm o saçlarda kaldı. Etrafta askerler olduğu için saçlarını toplayamadım. O saçları hiç aklımdan çıkmıyor...

Bu sırada oradaki görevliler bir taraftan resim çekiyorlar, bir yandan kazı parası istiyorlar. Durumumuz ortada. Sonra yola koyulduk. Eşim, ismi Abdullah'tır hiçbir suçu olmadan Muş-Varto karakolunda gözaltına alındı. Ben tek başıma cenazemizi götürmek zorunda kaldım. Her yerde arama yapıyorlardı. Sorduklarında Bitlis'in Ahlat ilçesine gömeceğimi söylüyordum. Cenazenin raporunda da yazılıydı. Çünkü aile kabristanımız oradaydı. Tatvan çıkışında Ahlat Jandarma Karakoluda önümü kestiler. Cenazeni oraya gömemezsin, dediler. Sürekli engel çıkarıyorlardı. Bu defa oğlumu Ahlat'taki evimin bahçesine gömeceğimi söyledim, yine kabul etmediler. Ben ısrar edince oradaki bir görevli, bu yolu kazdırıp sana içindeki kafaları göstereyim ister misin, dedi.... Ben yine yılmıyordum. Jandarma bir türlü izin vermiyordu. İnsan Hakları Derneği devreye girdi, yine sonuç alınmadı. Sonra beni götürüp çırılçıplak ettiler, aramadan geçirdiler, çantamı, valizimi didik didik aradılar. Ben bir anayım, yavrumun peşindeydim. Üzerimde bomba taşımamıştım. Ve gecenin bir vakti cenazemi kaçırdılar ve bir korucu köyüne gömdüler. Bundan sonra da oğlumuzun mezarına gidemeyeceğimizi çok iyi biliyorlar, çünkü buna izin vermeyecekler...

Bu aralar asker cenazelerinin gelmemesi bizi sevindiriyor. Ama bizim çocuklarımızın da ölmemesini istiyoruz. Oğlumun cenazesini benim elimden aldılar. Elimden alıp kemik parçalarını gömmeyi bile nasip etmediler...Bir oğlum dışlandığı için şu an dağda, bir diğeri askerde... Üç oğluma da hasretim, üçünü de göremiyorum. Önce analara, sonra insanım diyen herkese sesleniyorum, bu kanı durdursunlar..."

Evime gelen bu mektubu okuyunca annemle babama artık daha farklı bakıyorum...Sanki ben onların çocuğu değilim de, onlar benim çocuğummuş gibi düşünüyorum...Bu hayatın bir türlü bitmeyen sıkıntılarıyla yaşlanmış, yorulmuş, istediklerini bir türlü yaşayamamış, aradıklarını bulamamış bitkin, kırgın çocuklarım sanki onlar...Sanki ben büyüdüm onlar çocuklaştı...

Ve öyle bütünleşmişim ki onlara artık kimin önce öleceği önemli değildi benim için...

Yıllar önce daha küçük bir çocukken onların bir gün öleceğini düşünürken aslında onlardan çok kendimi düşünüyormuşum...Kendi acımı, kendi yalnızlığımı, kimsesizliğimi...

Oysa onların da yan odada benim için aynı şeyleri hissettiğini aklıma bile getirmezdim... Ama artık evladını yitirmiş her anneyi benim annem, her babayı benim babammış gibi düşünüyorum...

Bu yüzden evladını yitirmiş her anneyi ve her babayı benim çocuklarımmış gibi düşünüyorum...

Bu yüzden her ölen çocukla sevmekte geciktiğim annem ölüyor, bu yüzden her ölen çocukta yeterince sarılamadığım babam ölüyor...

Öyle sahici bir acı ki bu, içine saklandığım bütün o yanlış ve bencil acıları küçümsüyor... Öyle bir acı ki, yan odada küçük bir çocuk bu acıya dayanabilmem için durmadan Tanrı'ya yalvarıyor...

CEZMİ ERSÖZ cezmier@leman.com.tr

Büyükada. 11 Ağustos Cumartesi günü, saat 17:00-20:00 arası Büyükada Saydam Otel Cafe'deyim. İskele Meydanı No:1, Tel: 0216 382 26 76.

Nevşehir. 16 Ağustos Perşembe günü saat 15:00'te, Nevşehir **Hacı Bektaş Veli** Anma Törenleri kapsamında, **Kaya Kitabevi**'ndeyim. Anadolu'nun Sesi Radyo, 92.8

Sinem Celaloğlu, Başak, Deniz İmre, Burcu, Turgut Altuğ, Yılmaz Doğan, Savaş Bozkur, Aygül İşlek, Deniz Görgülüer mektuplarınızı aldım sevgiyle.

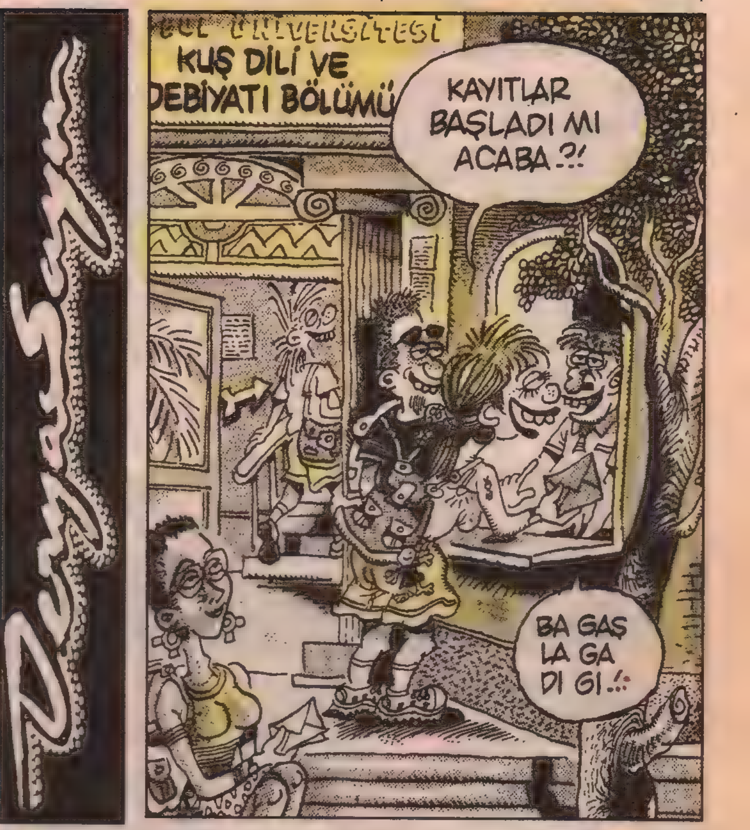
BUL ÜNİVERSİTESİ
KUŞ DİLİ VE
DEBİYATI BÖLÜMÜ
KAYITLAR BAŞLADI MI ACABA ?!
BA GAŞ LA GA DI GI .!

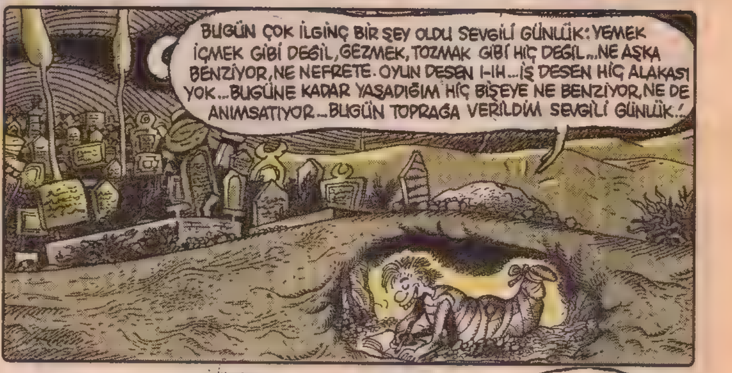
BUGÜN ÇOK İLGİNÇ BİR ŞEY OLDU SEVGİLİ GÜNLÜK: YEMEK İÇMEK GİBİ DEĞİL, GEZMEK, TOZMAK GİBİ HİÇ DEĞİL...NE AŞKA BENZİYOR, NE NEFRETE. OYUN DESEN I-IH...İŞ DESEN HİÇ ALAKASI YOK...BUGÜNE KADAR YAŞADIĞIM HİÇ BİŞEYE NE BENZİYOR, NE DE ANIMSATIYOR...BUGÜN TOPRAĞA VERİLDİM SEVGİLİ GÜNLÜK.!

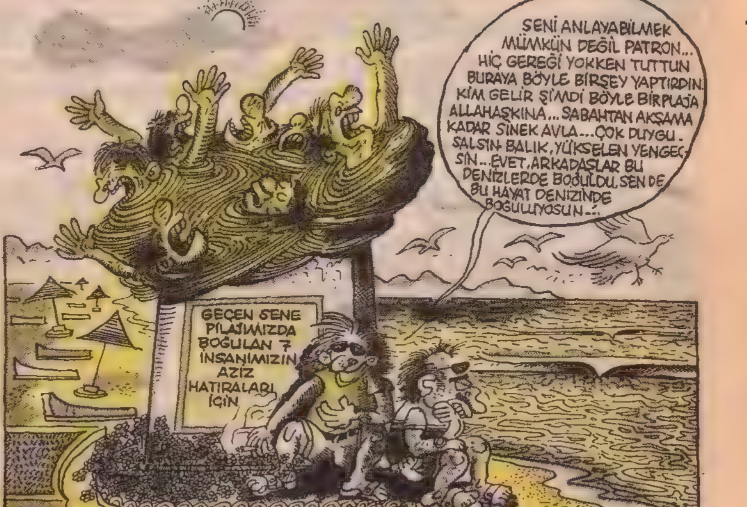
SENİ ANLAYABİLMEK MÜMKÜN DEĞİL PATRON... HİÇ GEREĞİ YOKKEN TUTTUN BURAYA BÖYLE BİRŞEY YAPTIRDIN. KİM GELİR ŞİMDİ BÖYLE BİR PLAJA ALLAHAŞKINA... SABAHTAN AKŞAMA KADAR SİNEK AVLA...ÇOK DUYGUSALSIN BALIK, YÜKSELEN YENGEÇSİN...EVET, ARKADAŞLAR BU DENİZLERDE BOĞULDU, SEN DE BU HAYAT DENİZİNDE BOĞULUYOSUN..!
GEÇEN SENE PLAJIMIZDA BOĞULAN 7 İNSANIMIZIN AZİZ HATIRALARI İÇİN

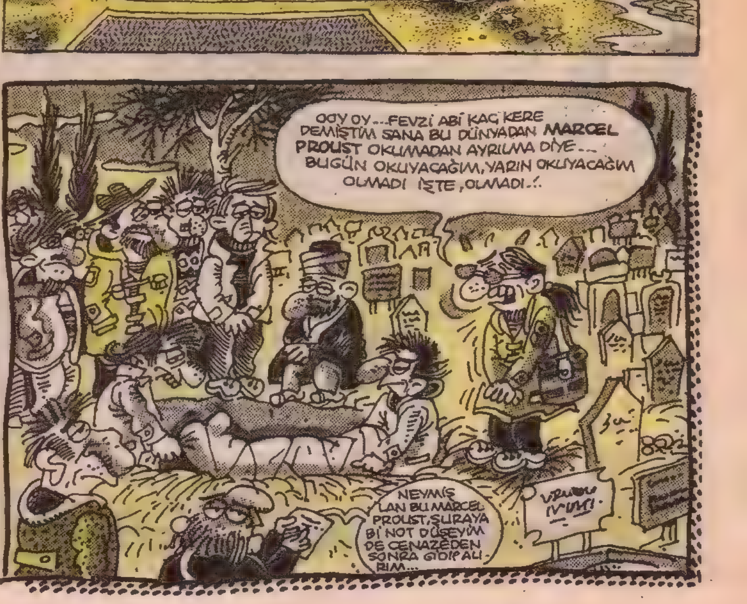
OOY OY...FEVZİ ABİ KAÇ KERE DEMİŞTİM SANA BU DÜNYADAN MARCEL PROUST OKUMADAN AYRILMA DİYE... BUGÜN OKUYACAĞIM, YARIN OKUYACAĞIM OLMADI İŞTE, OLMADI.!
NEYMİŞ LAN BU MARCEL PROUST, ŞURAYA Bİ NOT DÜŞEYİM DE CENAZEDEN SONRA GİDİP ALIRIM...
VRUUU IVUU!

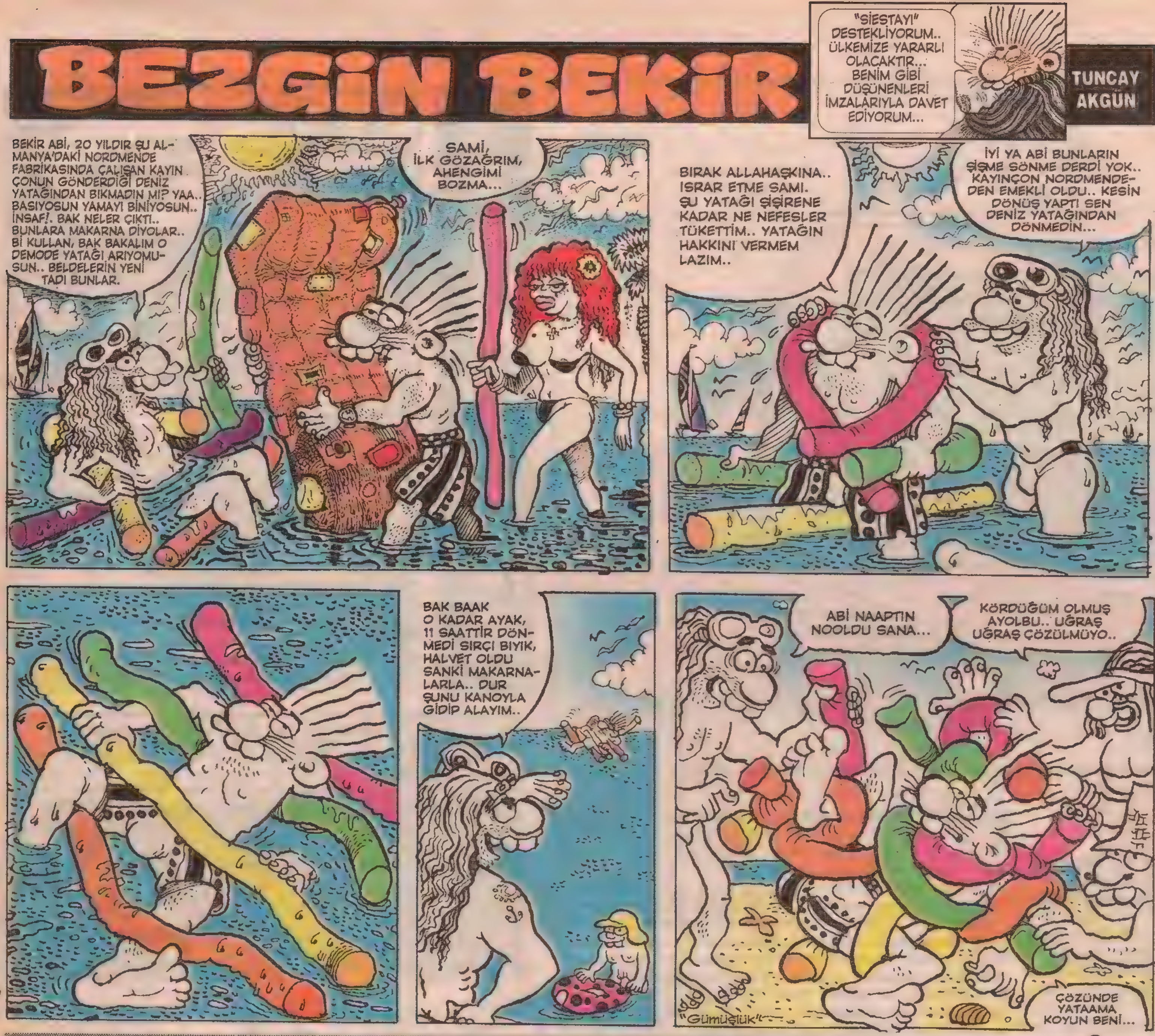
BEZGİN BEKİR
"SİESTAYI" DESTEKLİYORUM.. ÜLKEMİZE YARARLI OLACAKTIR... BENİM GİBİ DÜŞÜNENLERİ İMZALARIYLA DAVET EDİYORUM...
TUNCAY AKGÜN
BEKİR ABİ, 20 YILDIR ŞU ALMANYA'DAKİ NORDMENDE FABRİKASINDA ÇALIŞAN KAYINÇONUN GÖNDERDİĞİ DENİZ YATAĞINDAN BIKMADIN MI? YAA.. BASIYOSUN YAMAYI BİNİYOSUN.. İNSAF!. BAK NELER ÇIKTI.. BUNLARA MAKARNA DİYOLAR.. Bİ KULLAN, BAK BAKALIM O DEMODE YATAĞI ARIYOMUSUN.. BELDELERİN YENİ TADI BUNLAR.
SAMİ, İLK GÖZAĞRIM, AHENGİMİ BOZMA...
BIRAK ALLAHAŞKINA.. ISRAR ETME SAMI. ŞU YATAĞI ŞİŞİRENE KADAR NE NEFESLER TÜKETTİM.. YATAĞIN HAKKINI VERMEM LAZIM..
İYİ YA ABİ BUNLARIN ŞİŞME SÖNME DERDİ YOK.. KAYINÇON NORDMENDEDEN EMEKLİ OLDU.. KESİN DÖNÜŞ YAPTI SEN DENİZ YATAĞINDAN DÖNMEDİN...
BAK BAAK O KADAR AYAK, 11 SAATTİR DÖNMEDİ SIRÇI BIYIK, HALVET OLDU SANKİ MAKARNALARLA.. DUR ŞUNU KANOYLA GİDİP ALAYIM..
ABİ NAAPTIN NOOLDU SANA...
KÖRDÜĞÜM OLMUŞ AYOLBU.. UĞRAŞ UĞRAŞ ÇÖZÜLMÜYO..
ÇÖZÜNDE YATAAMA KOYUN BENİ...
"Gümüşlük"

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Borcuna sadaka!

Yakında bayrağımıza avuç açmış bir el resmi koyabilirler!

Türkiye'nin adını **dilenci cumhuriyetine** çıkarabilirler.

Ayrıca dünya medyasında **"Merhumu nasıl bilirdiniz; dilenci bilirdik"** türü espriler yapılabilir.

Dünya Bankası'nın "Al şu 500 milyon doları, işsizine, aşsızına sadaka olarak dağıt" diye Türkiye'ye vereceği kredi bu işin tuzu biberi olabilir.

Bu krediyi toplumsal patlamayı önlemek için veriyor Dünya Bankası.

Dünya Bankası ABD'nin kankası.

Eskiden ABD, toplumsal patlamayı önlemek için "bizim oğlanlar" dediği generallere darbe yaptırırdı.

Nitekim 12 Mart'ın generalleri darbe gerekçelerini "Toplumsal uyanış ekonomik gelişmenin önüne geçtiği için bunu yapmak zorundaydık" şeklinde açıklamışlardı.

Toplumsal uyanışa önderlik eden Deniz Gezmiş gibi gençleri de katletmişler, asmışlardı.

Çünkü düzeni koruyup kollamak onların başlıca görevidir.

"Düzen elden gidiyor" denir ve toplumsal uyanış ezilir.

Ve bu düzende sosyal güvenlik değil milli güvenlik önemlidir.

Milli güvenlik dersin ve bütçede aslan payını askeri harcamalara verirsin.

İşsize iş, aşsıza aş sağlayacak yatırımlara ise devede kulak pay bile vermezsin.

O zaman da işsizler, aşsızlar ordusunun büyüdükçe büyümesini engelleyemezsin.

Olası bir toplumsal patlama durumunda da ülkenin ordusunu, işsizler, aşsızlar ordusunun karşısına dikersin.

Ancak şimdi bunu yapmadan önce başka bir yola başvuruluyor.

İşsizlere, aşsızlara dağıtılıp toplumsal patlama önlensin diye borcuna sadaka alınıyor.

Borcuna sadaka diyorum; çünkü Dünya Bankası bu sadakayı borç olarak veriyor.

Bizim bildiğimiz **verilen sadaka geri alınmaz!**

Ve bu sadakayı "yoksul halkımızın başına talih kuşu kondu" diye yorumlayan medyamız tek kelimeyle utanmaz.

Medyamız gibi bu sadaka da olsa olsa kör talih kuşu!

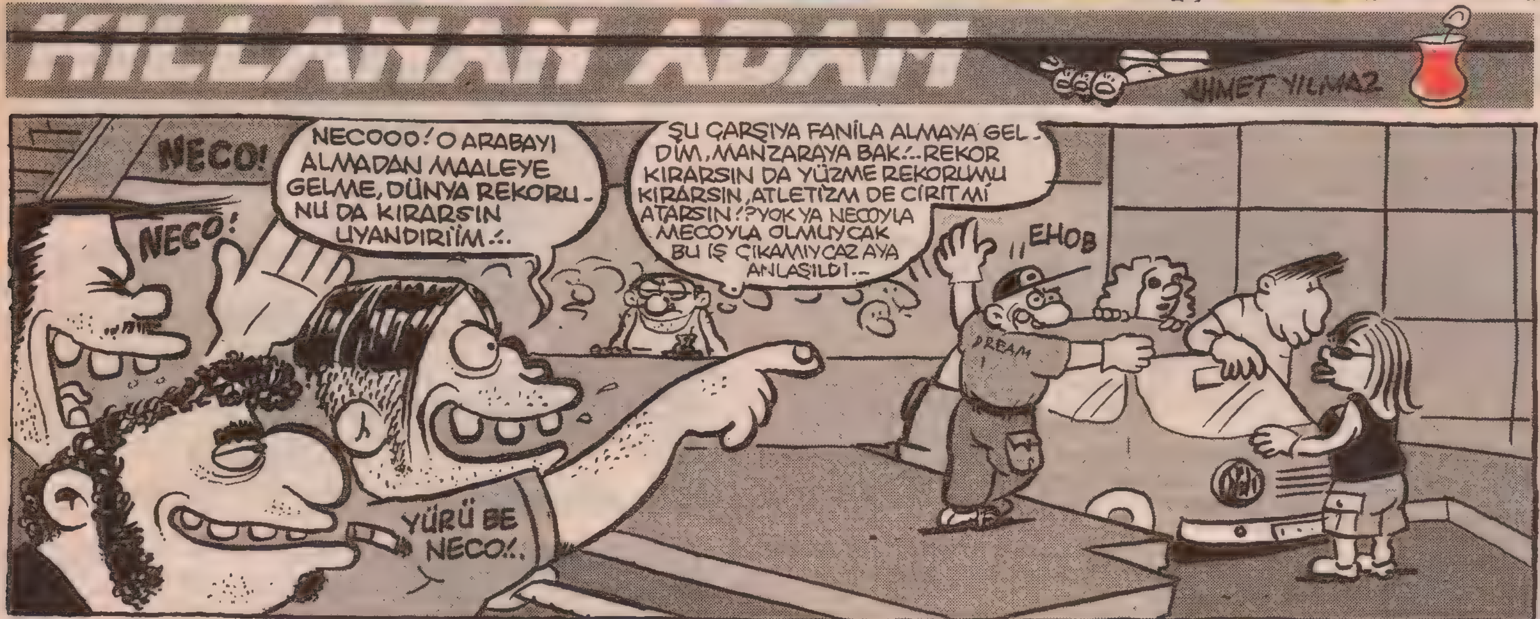
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
NECO!
NECO!
NECOOO! O ARABAYI ALMADAN MAALEYE GELME, DÜNYA REKORUNU DA KIRARSIN UYANDIRIİM.!.
ŞU ÇARŞIYA FANİLA ALMAYA GELDİM, MANZARAYA BAK!..REKOR KIRARSIN DA YÜZME REKORUMU KIRARSIN, ATLETİZM DE CİRİT Mİ ATARSIN!? YOK YA NECOYLA MECOYLA OLMUYCAK BU IŞ ÇIKAMIYCAZ AYA ANLAŞILDI.-
EHOB
DREAM
YÜRÜ BE NECO!.

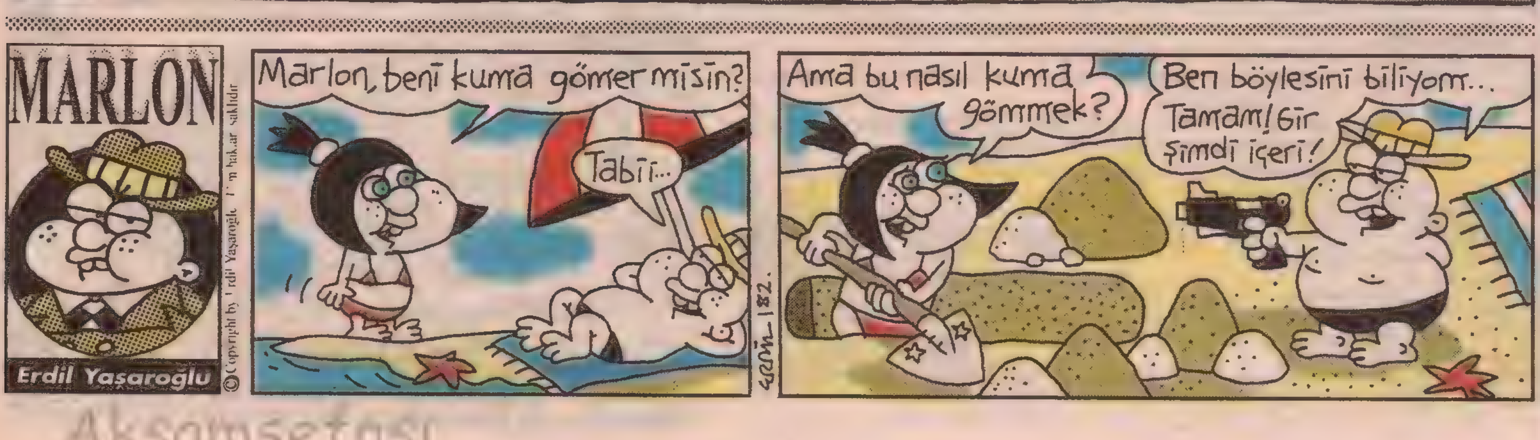
MARLON
Erdil Yaşaroglu
© Copyright by Erdil Yaşaroglu Tüm hakları saklıdır
Marlon, benī kuma gömer misin?
Tabīī...
Ama bu nasıl kuma gömmek?
Ben böylesini biliyom... Tamam! Gir şimdi içeri!

ÖKÜZ
HALUK ŞAHİN
İSMET BERKAN
Ayşe Arman yıllık izninin bir bölümünü kullandığından yazılarına bir süre ara verdi.
Akıntıya Karşı
FİKRET BAŞKAYA
Yazarımız FİKRET BAŞKAYA, yıllık hapsinin bir bölümünü kullanmak üzere hapse girdiğinden yazılarına bir süre ara vermiştir.

AĞUSTOS SAYILARI
SATIŞ NOKTALARINDA

ATOM
DURMA ÖĞLE ŞEREFSİZ GİBİ... GÜL! GÜL İYİCENEKİ SATIŞ YAPALIM BİRAZ!

Plonjon

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

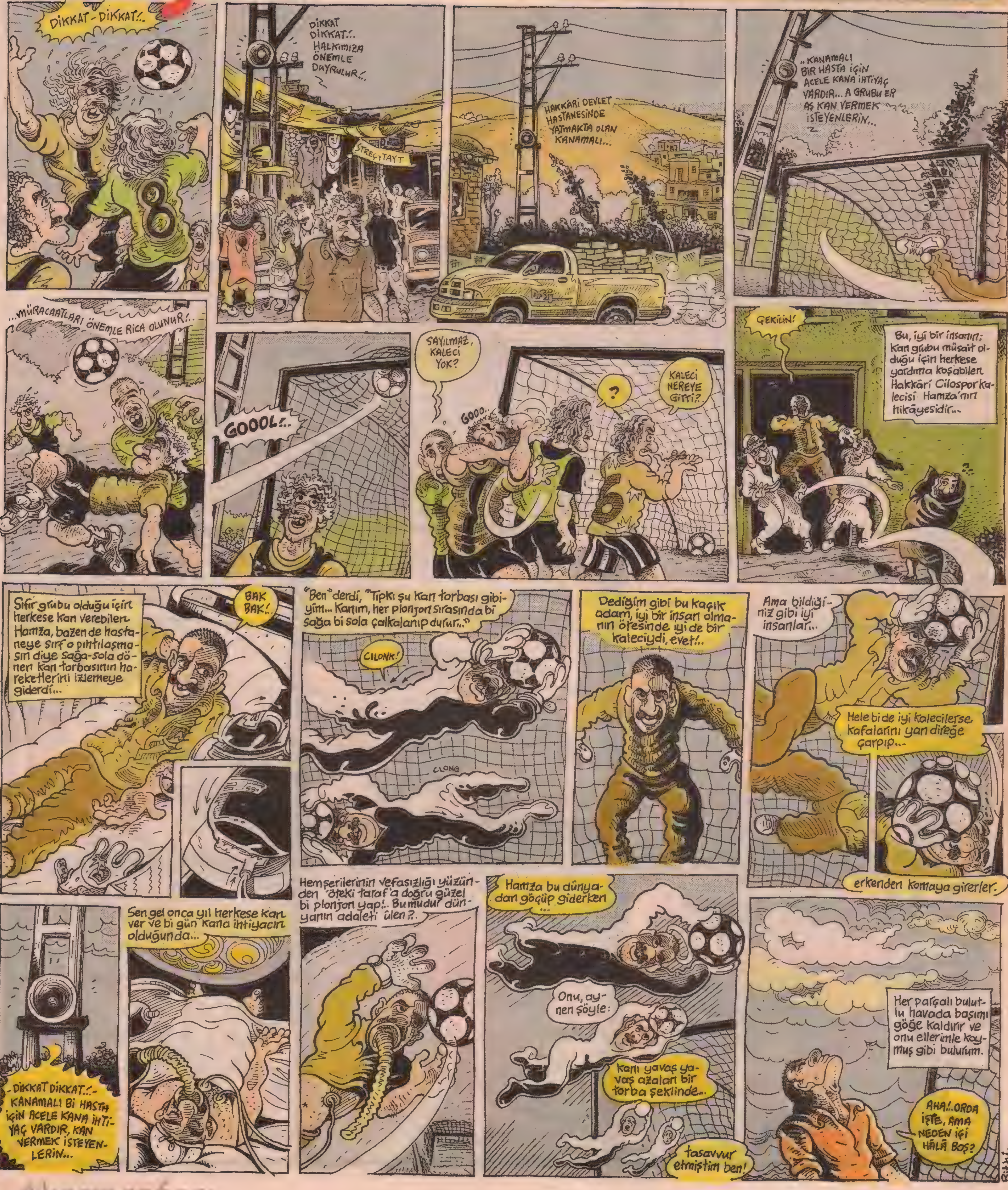
DİKKAT - DİKKAT!..
DİKKAT DİKKAT!.. HALKIMIZA ÖNEMLE DUYRULUR!..
STREÇ TAYT
HAKKÂRİ DEVLET HASTANESİNDE YATMAKTA OLAN KANAMALI...
DSİ
..KANAMALI BİR HASTA İÇİN ACELE KANA İHTİYAÇ VARDIR... A GRUBU ER AŞ KAN VERMEK İSTEYENLERİN...
...MÜRACAATLARI ÖNEMLE RİCA OLUNUR!..
GOOOL!..
SAYILMAZ, KALECİ YOK?
GOOO..
?
KALECİ NEREYE GİTTİ?..
ÇEKİLİN!
Bu, iyi bir insanın; kan grubu müsait olduğu için herkese yardıma koşabilen Hakkâri Cilospor kalecisi Hamza'nın hikâyesidir...
Sıfır grubu olduğu için herkese kan verebilen Hamza, bazen de hastaneye sırf o pıhtılaşmasın diye sağa-sola dönen kan torbasının hareketlerini izlemeye giderdi...
BAK BAK!..
"Ben" derdi, "Tıpkı şu kan torbası gibiyim... Kanım, her plonjon sırasında bi sağa bi sola çalkalanıp durur..."
CILONK!
CLONG
Dediğim gibi bu kaçık adam, iyi bir insan olmanın ötesinde iyi de bir kaleciydi, evet!..
Ama bildiğiniz gibi iyi insanlar...
Hele bi de iyi kalecilerse kafalarını yan direğe çarpıp...
erkenden komaya girerler.
-DİKKAT DİKKAT!..- KANAMALI Bİ HASTA İÇİN ACELE KANA İHTİYAÇ VARDIR, KAN VERMEK İSTEYENLERİN...
Sen gel onca yıl herkese kan ver ve bi gün kana ihtiyacın olduğunda...
Hemşerilerinin vefasızlığı yüzünden "öteki taraf"a doğru güzel bi plonjon yap!.. Bu mudur dünyanın adaleti ülen?..
Hamza bu dünyadan göçüp giderken...
Onu, aynen şöyle:
kanı yavaş yavaş azalan bir torba şeklinde..
tasavvur etmiştim ben!
Her parçalı bulutlu havada başımı göğe kaldırır ve onu ellerimle koymuş gibi bulurum.
AHA!..ORDA İŞTE, AMA NEDEN İÇİ HÂLÂ BOŞ?
Bitti

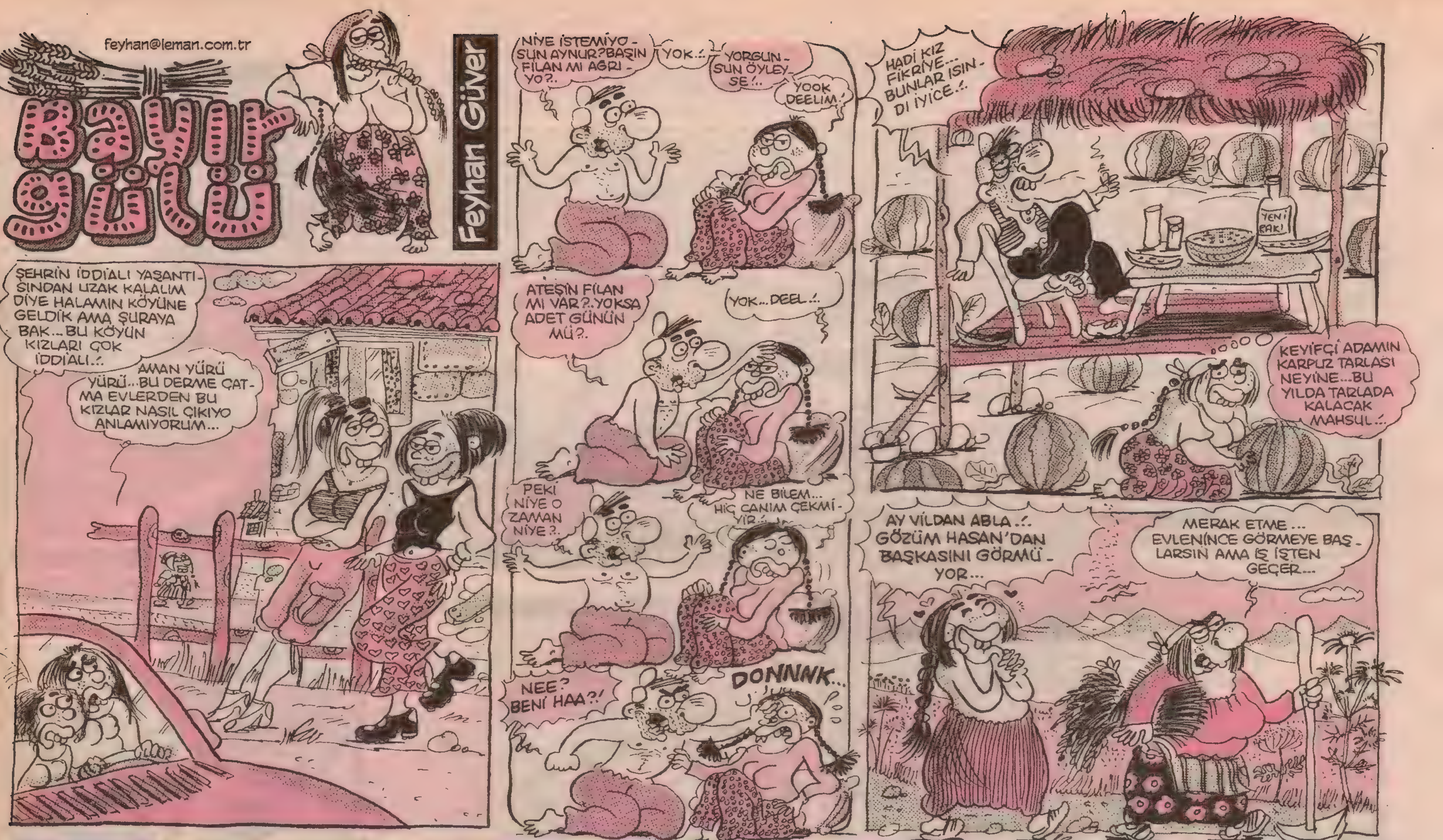
feyhan@leman.com.tr
Bayır gülü
Feyhan Güver
ŞEHRİN İDDİALI YAŞANTISINDAN UZAK KALALIM DİYE HALAMIN KÖYÜNE GELDİK AMA ŞURAYA BAK... BU KÖYÜN KIZLARI ÇOK İDDİALI.!.
AMAN YÜRÜ YÜRÜ... BU DERME ÇATMA EVLERDEN BU KIZLAR NASIL ÇIKIYO ANLAMIYORUM...
NİYE İSTEMİYOSUN AYNUR? BAŞIN FİLAN MI AGRIYO?..
YOK.!.
YORGUNSUN ÖYLEYSE!..
YOOK DEELİM!
ATEŞİN FİLAN MI VAR?.. YOKSA ADET GÜNÜN MÜ?..
YOK... DEEL.!.
PEKİ NİYE O ZAMAN NİYE?..
NE BİLEM... HİÇ CANIM ÇEKMİYİR.!.
NEE? BENİ HAA?!
DONNNK...
HADİ KIZ FİKRİYE... BUNLAR ISINDI İYİCE.!.
YENİ RAKI
KEYİFÇİ ADAMIN KARPUZ TARLASI NEYİNE... BU YILDA TARLADA KALACAK MAHSUL.!.
AY VİLDAN ABLA.!. GÖZÜM HASAN'DAN BAŞKASINI GÖRMÜYOR...
MERAK ETME... EVLENİNCE GÖRMEYE BAŞLARSIN AMA İŞ İŞTEN GEÇER...

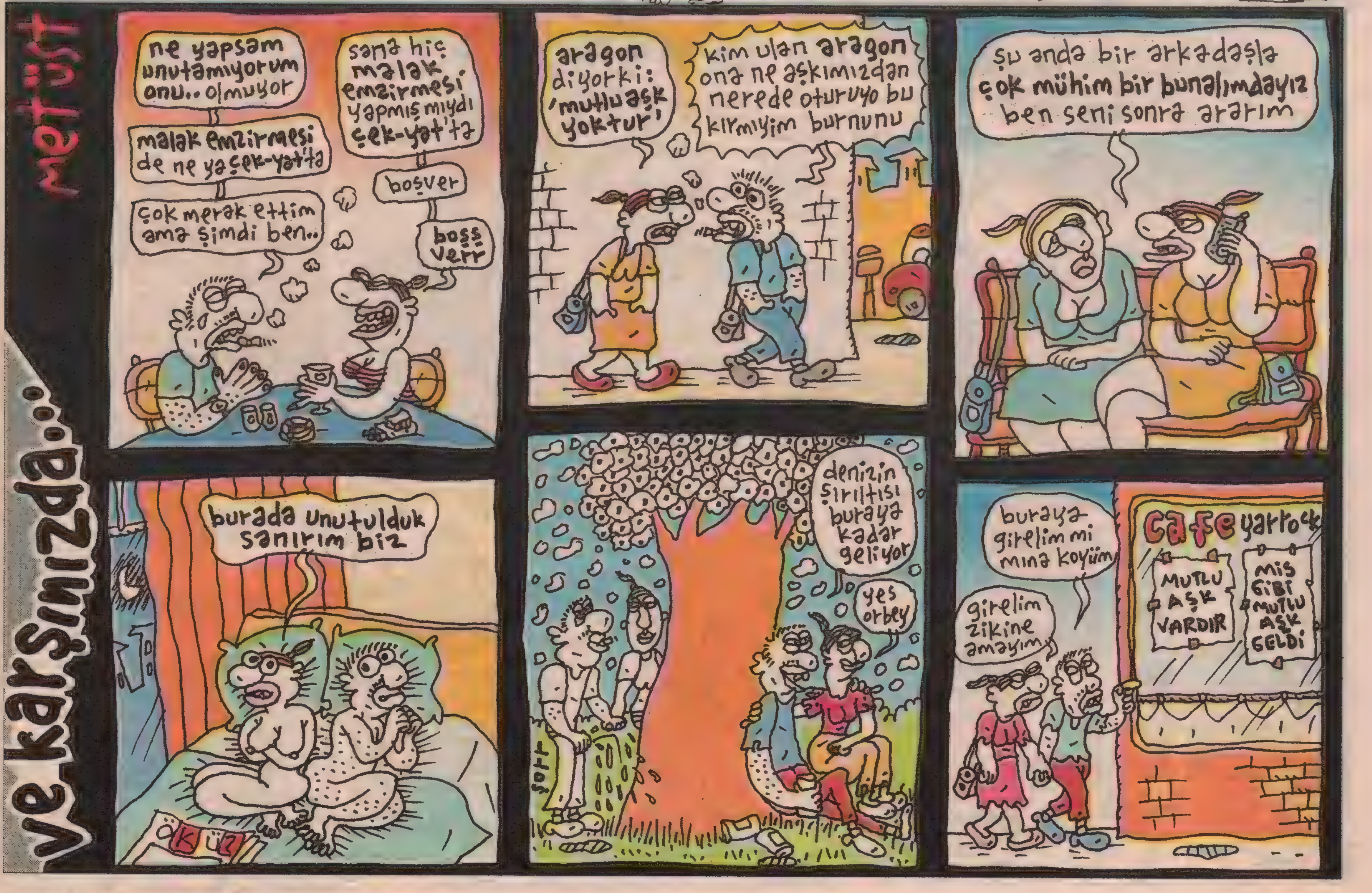
metüst
ve karşımızda...
ne yapsam unutamıyorum onu.. olmuyor
malak emzirmesi de ne ya çek-yat'ta
çok merak ettim ama şimdi ben..
sana hiç malak emzirmesi yapmış mıydı çek-yat'ta
boşver
boss verr
aragon diyorki: 'mutlu aşk yoktur'
kim ulan aragon ona ne aşkımızdan nerede oturuyo bu kırmıyim burnunu
şu anda bir arkadaşla çok mühim bir bunalımdayız ben seni sonra ararım
burada unutulduk sanırım biz
denizin şırıltısı buraya kadar geliyor
yes orbey
buraya girelim mi mına koyüm
girelim zikine amayım
cafe yarrock
MUTLU AŞK VARDIR
MİS GİBİ MUTLU AŞK GELDİ

AYRINTILAR

M • E • T • İ • N • E • İ • D • A • N

Selam.:. Aynı gömlek ve pantolondan giymiş adamlar vardı barakanın önünde..: Ne güzel!. Biri bilmezse, diğeri bilir, sorcaam şeyi!. Yanyana, muhabbet eden, bekleyen, sigara içen, bi sürü İ.E.T.T. şoförü!.. Bi arkadaşımı ziyarete gidecektim.. Hangi otobüsün, oradan geçtiini sordum.. İyi birisine sormuşum; çok güzel taarif etti!. Kullandıı otobüsü gösterip, "Ben gidiyorum birazdan o tarafa! Bak, şu yeşil mersedes!. Orda bekle, şimdi kalkıcaz!" dedi.. 8-A diil! 144-B felan diil, numara yok; àha şu yeşil mersedes!.. Çok nefis bi tarif!. Gittim o perona. Nerde lan bunun boşluu! Kapısı gibi olan, o aralık yer?. Neyse; herkesin yaptıı gibi, eğildim; oy oy belim! Demirin altından geçtim!. Sonra, sıkıldım, eğilip yine, dışarı çıktım!. Eskiden, çocukken, durakta beklerken, oyun oynar, eğlenirdik: İki yandan, demirlere tutunursun! Asılırsın, zıplarsın!. Abanırsın demire, sarılırsın, dönersin!. Şimdi, ciddii bi adam olduk tabi hesapta! Ööle beklemen gerekiyo durakta, fazla saçmalama lüksün yok!. Dayanamadım, çıkıp dışarda durdum! Sonra geldi şoför, kuyruktakiler ilerledi, ben de en son kişiyi bekleyip, pindim içeri!.

Tanıyom ya artık şoförü, "meraba, dedim." Geçiyo di mi şindi bu ordan?. "Ben sana haber veririm, sen otur" dedi.. Fazla uzaklaşmadım, hemen oraya bi yere oturdum.. Merkezi bölgelerden geçen bi otobüstü, o yüzden, her durakta, bayaa bi yolcu alıyorduk.. Üçüncü durakta felan; ayakta zor duran; dünyada, kalkıp da yer verilmesi gereken, en yaşlı adam bindi otübüse!. Böyle bişiy olcaanı zaten tahmin etmiştim, çünkü, en önde, herkesin gelip geçtii, tabak gibi bi yerde oturuyodum!. Gerçi, bu benim yasal hakkım; biletimi almışım!. Belki, uyuyo numarası da yapılabilir ama, bu kurnazlıı yapabilme hakkını elde etmek için, normâlde de raat uyuyabilen birisi olmalıyım!. Benim gibi uykusuzluk felan çeken birinin yaptıı uyuma numarası, bi boka benzemez!. Kesin, salak gibi gözükürüm!. Biraz da keçi inaadı var; hiç açmam gözümü sonra!.. Herneyse; bu tesbitlerden sıkılıp zaten, kalktım ayaa!. Genç adamız, hem, noolcak!. Amca dedim, gel otur. Ben de gittim biraz, arkaya bi yere, orda bi boşlukta, camın kenarında dikildim!. Her taraf, yatay, dikey demirlerle dolu zaten, bi tanesine tutundum.. Alnıma bişiy çarptı!. Şu yukardaki üçgen biçimli tutacaklar!. İttim onu kenara!. Sabit bi şeye tutunmak daa iyi!. Bi ara artistik yaptım, ellerimi bıraktım! Hiç bişeye tutunmadan, selpak çıkardım cebimden. Acayip sıcak ve, hiç esmiyo! Yanaamı, burnumu felan sildim. Yağlı bi cildim var; terleyince burnum parlıyo!. Ulan, selpak kırıntısı kaldı mı acaba şimdi yüzümde?. Şöyle bi kolaçan ettim elimi gezdirip; yok bişiy!.

Gâlba, gecikicem arkadaşa.. Çünkü hiç hareket etmiyo! Gidiyo biraz, duruyo yine!. Sebebi basit!. Kâinatın, en çok yol ve kaldırım tamiratı yapan insannarıyız!. Trafik, tek şeritten!. Baktım öbür şeride, onarım yapılan kısma: İki tane işçi var!. Onnar da mola vermiş, geyik yapıyolar!. Yok, yetişemiycem.. İnsem mi?.. Şoföre de ayıp olcak şindi; yani, insem şimdi, ona da bi açıklama yapmam gerekiyo mu; "Ben" diyim, "çok sıkıldım! Arkadaşa başka başka bi zaman uğrarım!." Bi ara, yol açıldı, arkamı dönüp, kafamı hafifçe camdan çıkardım, esintiye bıraktım kendimi!. Sonra trafik sıkışınca yine; ne güzel seyrederken etrafı, bi çimento kamyonu durdu tam önümde!. Tekerlerine, kapısına, çimento haznesine felan baktım biraz!.

Yer verdiim yaşlı adam, bi durakta kalkınca, herkesin başı o tarafa, o yeni boş yere döndü!. Acaba, benim hakkım mı hâlâ orası?. Yani, tekrar gidip otursam?. Yok yok, böyle iyi!. Alıştım!. Kalktıım yere bi daa oturmam, gibi, abuk sabuk da bi prensip edindim oracıkta. Genç bi çocuk vardı... Ulan, genç çocuk ne demek yaa?. Genç mi, çocuk mu!.. İkisinin arası bişiy belki. O gitti, oturdu.. O tarafa hareketlenirken de, "gidip oturıyım yaa" diye mırıldandıını duydum!. İçinden kopup gelen bişeydi bu!. "Bana ne git otur!." Neyse; belkide çok ihtiyacı vardır.. Arkadaki camdan, kapının camından felan, nereye geldiimize bakınırken, sonra, şoförle de aynada, gözgöze geldik ve, "Buraya gelir misin delikanlı!" diye seslendi bana uzaktan!. Bi şoför, bi yolcuyu niye çağırsın ki?. Özel bişiy herâlde!. Acaba, otobüse bi zarar mı verdim?. Yani, kafasını çevirenler, ne düşündü acaba?. Ben de, keyifli keyifli, yaklaştıım yanuna! Şu durakta in şimdi dedi, ve karşı sokağı, ışıkları felan tarif etti!. Kapı açılınca sonra, eh, gelmişken, ön kapıdan ineyim bari! "Sağol, kolay gelsin" dedim, zıpladım aşaa!. Ulan, nereyi tarif etmişti yaa?. Hah, şu sokak!.. İlerde, bi nalbur vardı, ona da bi sonyım dedim adresi.. Dükkanın önündeki, fayanslı, parlak kısmı, hortumla felan yıkıyorlardı... Ayaam, bi kaydı!. Tıkıt! Fıtı, fıtı!. yaptım şöyle bi, son anda toparlandım!. Hemen iyi günner diliyorum!.:

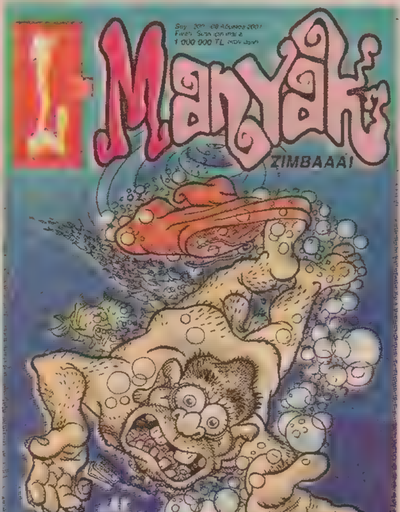

- Soner Günday'dan **ZİKAÇU**
- Gürcan Yurt'un yılmaz yalnızlık savaşçıları **ROBİNSON & CUMA**
- Kemal Kenan'dan **FOTO/RAF ALBÜMÜ, ESKİ SEVGİLİNİZDEN MESAJ VAR, BEBELEREBALOOON**
- Behiç Pek'ten **ZALAK MAHMUT, YÖNETMEN İKRAM ABİ VE ASİSTAN YAŞAR**
- Soner Günday & Levend Çanga'dan **TIRT STAR**
- Memçofl'un **HATIRALAR GEÇİDİ**
- Atilla Atalay'dan **ERAY**
- Gökhan Dabak'dan **DELİ CEVAT** • CanBarslan'ın **DEDEKTİF SANLI'sı** • Fatih Solmaz & Mehmet Çağçağ'dan **SAYIN ABİLER** • **VAH VAHAP** Galip & Kemal • **0070 CABBAR BABA** Gürcan & Cengiz • **ISLAK KÖPEK** Bahadır Boysal • Kaan Ertem'den **ENSTANTANELER, ZIÇAN ADAM VE ALTUĞ** • Fatih Solmaz'ın **AĞUSTOS AYI KONU SALAKLARI** • Aslan Özdemir'in **TEKNOCAN'ı** • Fatih Solmaz & Yiğit Özgür'den **KAHRAMANLARIN DÜNYASI** ve **REENKARNETTİN**, • **DELİ CEVAT** abinizden ödüllü nefis bulmaca ve ayrıca scooterlar sahiplerini buldu...

AĞUSTOS SAYISI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

TAM 80 SAYFA HAALA 1 MİLYON LİRA

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

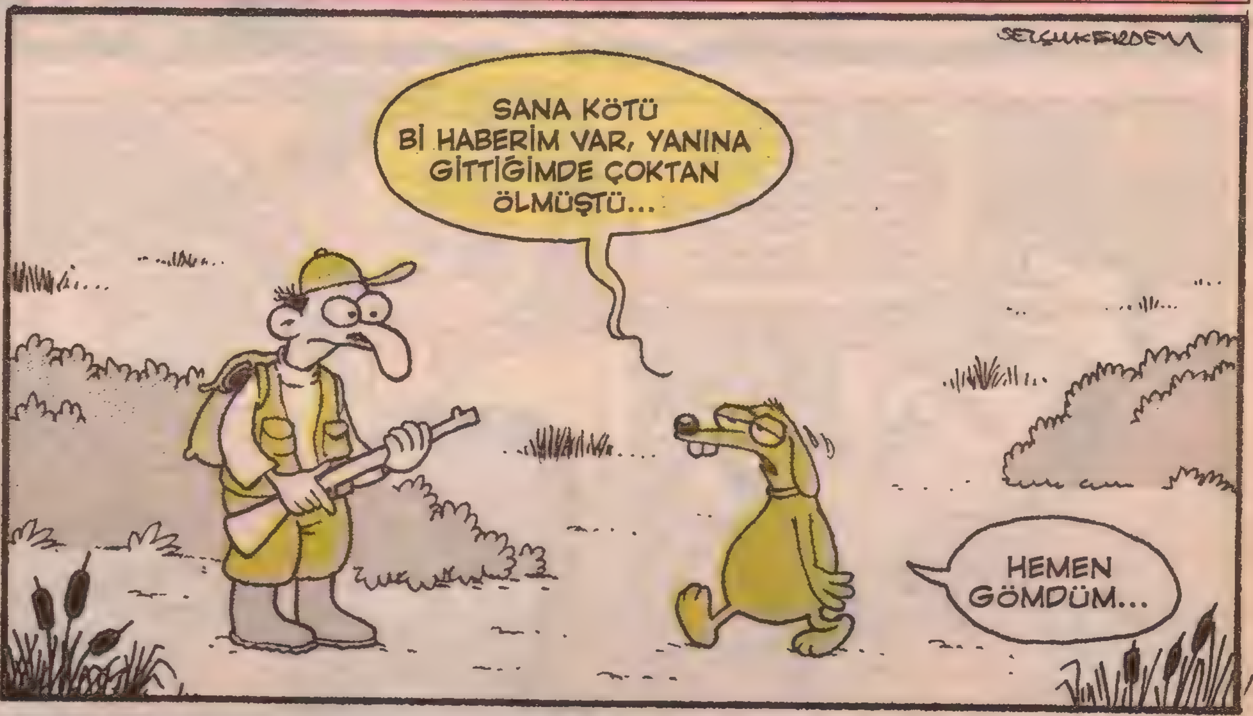
SELÇUKERDEM
SANA KÖTÜ Bİ HABERİM VAR, YANINA GİTTİĞİMDE ÇOKTAN ÖLMÜŞTÜ...
HEMEN GÖMDÜM...

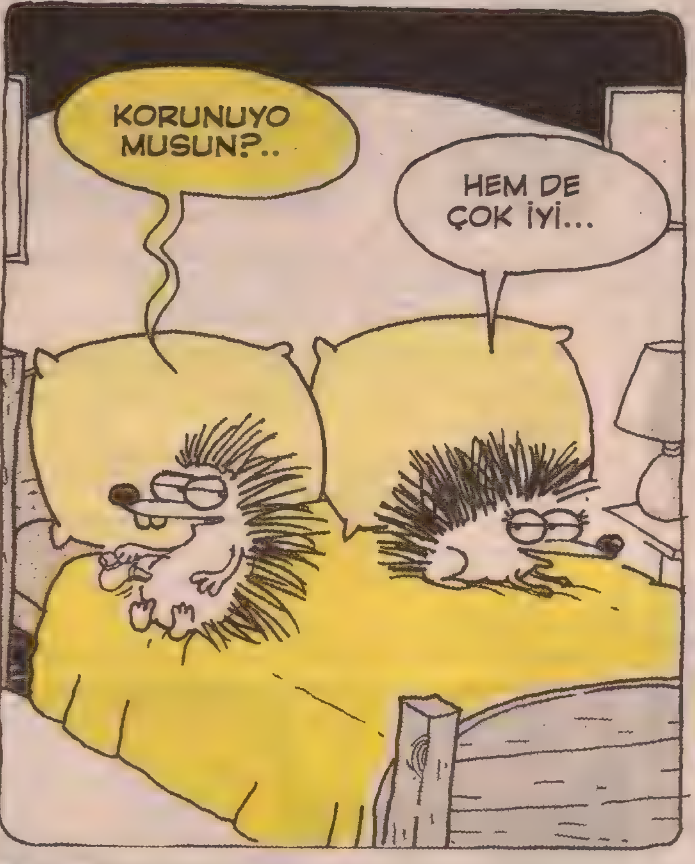
KORUNUYO MUSUN?..
HEM DE ÇOK İYİ...

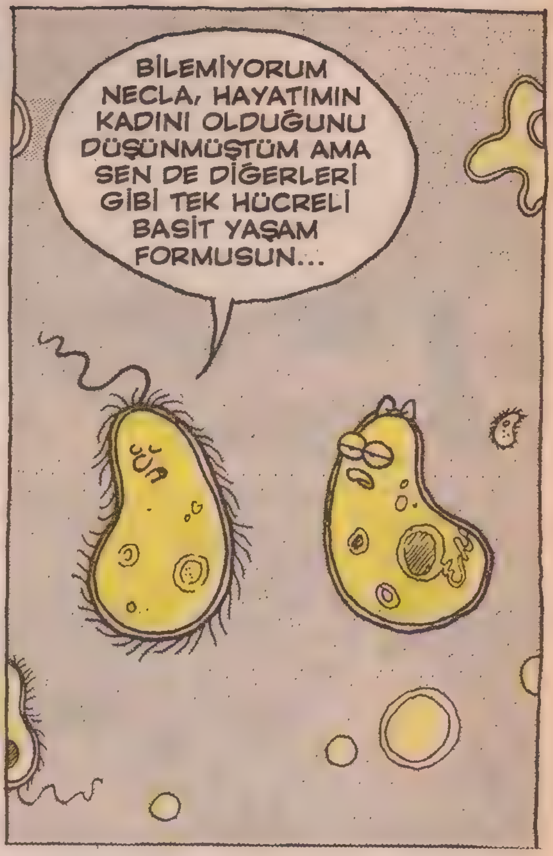
BİLEMİYORUM NECLA, HAYATIMIN KADINI OLDUĞUNU DÜŞÜNMÜŞTÜM AMA SEN DE DİĞERLERİ GİBİ TEK HÜCRELİ BASİT YAŞAM FORMUSUN...

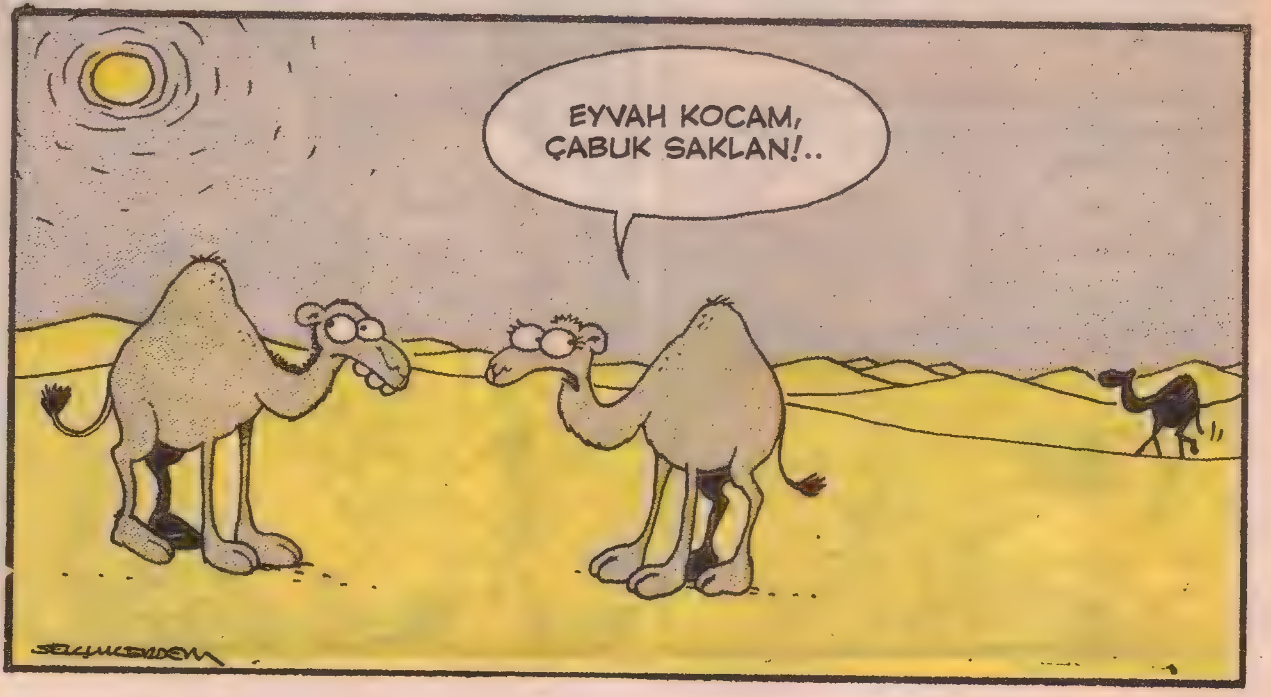

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

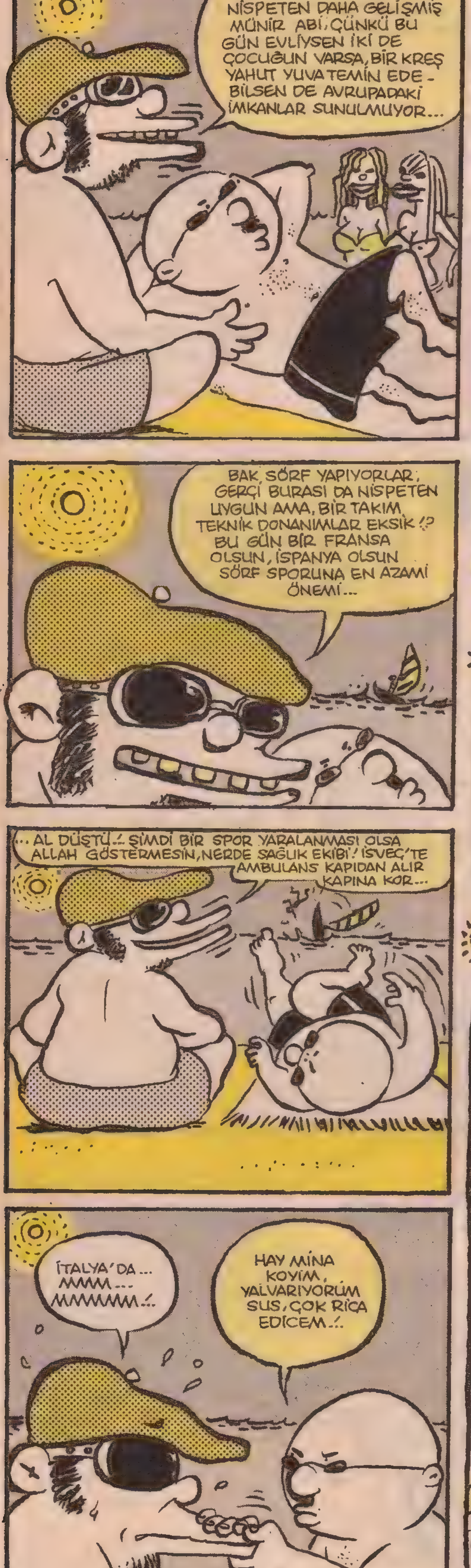
AVRUPA BU KONUDA NİSPETEN DAHA GELİŞMİŞ MÜNİR ABİ, ÇÜNKÜ BU GÜN EVLİYSEN İKİ DE ÇOCUĞUN VARSA, BİR KREŞ YAHUT YUVA TEMİN EDEBİLSEN DE AVRUPADAKİ İMKANLAR SUNULMUYOR...
BAK, SÖRF YAPIYORLAR; GERÇİ BURASI DA NİSPETEN UYGUN AMA, BİR TAKIM TEKNİK DONANIMLAR EKSİK!? BU GÜN BİR FRANSA OLSUN, İSPANYA OLSUN SÖRF SPORUNA EN AZAMİ ÖNEMİ...
...AL DÜŞTÜ!.. ŞİMDİ BİR SPOR YARALANMASI OLSA ALLAH GÖSTERMESİN, NERDE SAĞLIK EKİBİ! İSVEÇ'TE AMBULANS KAPIDAN ALIR KAPINA KOR...
İTALYA'DA... MMM... MMMMMM!..
HAY MİNA KOYİM, YALVARIYORUM SUS, ÇOK RİCA EDİCEM!..

MELODRAM KARDEŞLER...

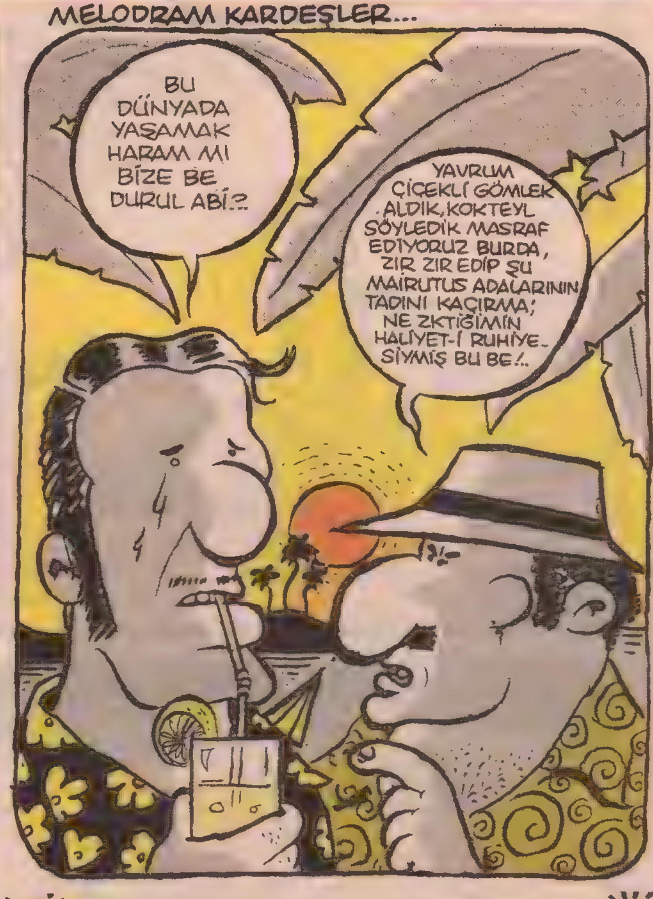
BU DÜNYADA YAŞAMAK HARAM MI BİZE BE DURUL ABİ!?
YAVRUM ÇİÇEKLİ GÖMLEK ALDIK, KOKTEYL SÖYLEDİK MASRAF EDİYORUZ BURDA, ZIR ZIR EDİP ŞU MAIRUTUS ADALARININ TADINI KAÇIRMA; NE ZKTIĞIMIN HALİYET-İ RUHİYESİYMİŞ BU BE!..

BRONZLAŞIRKEN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR...

Kuma yatılıyor, krem sürülüyor, ısı bünyeyi yakıyor!.. Oldu mu bünye sana bronz!? Oldu!..
Eee neye dikkat edicez şimdi bu durumda?.
Efendim!?
Neye dikkat edicez diyorum duymuyo musun?..
Kusura bakma uyumuşum!.
Uyudun tabi!.. Oldun mu şimdi Arap daşhağı?.
Oldun!.. Yanıyor mu sırtın?. Yanıyor...
Al şu yoğurdu sür sırtına...
Ver... Al...
Teşekkür... Güle güle...

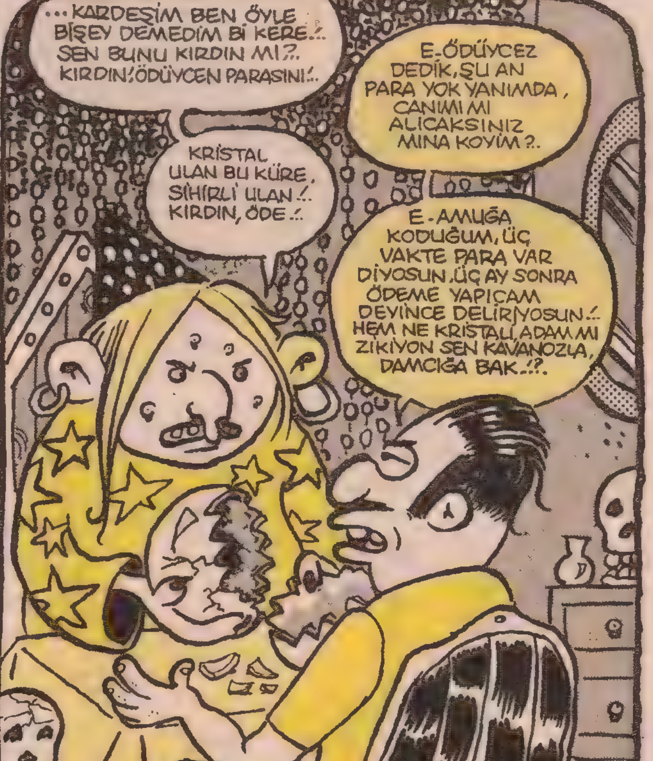
...KARDEŞİM BEN ÖYLE BİŞEY DEMEDİM Bİ KERE!.. SEN BUNU KIRDIN MI?.. KIRDIN! ÖDÜYCEN PARASINI!..
E-ÖDÜYCEZ DEDİK, ŞU AN PARA YOK YANIMDA, CANIMI MI ALICAKSINIZ MINA KOYİM?..
KRİSTAL ULAN BU KÜRE, SİHİRLİ ULAN!.. KIRDIN, ÖDE!..
E-AMUĞA KODUĞUM, ÜÇ VAKTE PARA VAR DİYOSUN, ÜÇ AY SONRA ÖDEME YAPICAM DEYİNCE DELİRİYOSUN!.. HEM NE KRİSTALI, ADAM MI ZİKİYON SEN KAVANOZLA, DAMCIĞA BAK!?.

cemaahmet@leman.com.tr

AHMET YILMAZ

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

KİBRİT KUTUSU

YKY, iki büyük cilt, Yazarlar Sözlüğü yayınladı. İki yıl kadar önce tüm yazarlara bir form göndererek, eserleri, hayatımız hakkında bilgileri, bu formla kendilerine bildirmemizi istediler. Ancak sözlüğü düzenleyenler, kafalarına göre bazı yazarlara tam bir sayfa, tam iki sayfa, resimli, resimsiz sütunlar ayırırken, bizim gibi gariban yazarlara da kafalarına göre sayfanın onda birlik bölümünü, yani sigara kutusu kadar bir yeri uygun görmüşler. Şüphesiz doldurmadım. Bir yıl sonra bir telefon daha geldi, hesap soruyordu: 'Neden göndermediniz?'.. Gönderirim, göndermem sana ne? Bir yazar sözlüğünde adımın geçmesine meraklı değilim. Yaptığınız işten bana ne, siz benim adım etrafında tasarrufta bulunma yetkisine sahip değilsiniz. Puştluklarınızı biliyorum. Bazı yazarlara tam sayfa, bazılarına bir cümle, bu 'kriterler'i keyfinizce düzenleyemezsiniz, küçücük beyinlerinizle kimi kandırıyorsunuz?

Üstelik hayatım hakkında bilgiler hikayelerimde var, üstelik hayatım hakkında, şurda doğdu, şurda öldü, teknik bilgi vermek zorunda değilim. Ayrıca yazılarım bu ülkenin en çok satılan dergisinde yayınlanır ve kitaplarım bu ülkenin en büyük yayınevinden çıkar, bilmemeniz, duymamanız mümkün değil.

Şimdi ansiklopedi çıkmış, tam beklediğim gibi. Bazı yazarlara tam sayfa, resimli, iki sayfa ayrılmış. Üstelik adı sanı duyulmamış kendi yazarlarını dünyanın en nefis harikaları gibi yere göre koyamamış, sayfalar yetmemiş. Benim için münasip gördükleri yer, bir sigara kutusu. Dünyada bu tür ansiklopediler yayınlanır ve bu ansiklopedilerin evrensel ahlak yasaları vardır. Mesela soğuk savaş yıllarında, düşman ülkeler dahi, ajan denilmiş, vatan haini ilan edilip koyulmuş, hatta yüzkızartıcı suç işlemiş yazarlara dahi yer vermişlerdir. Bana karşı nasıl bir haset, nasıl bir düşmanlıkları var bilmiyorum. O ansiklopediye yazarlık yapmış genç yazarların vicdanları sızlamıyor mu? Böyle şeylere neden alet oluyorlar! İnsanlara tecavüz ediyorlar, sonra tecavüze uğrayanlar bağırınca ellerini ovuşturup 'kitabımız çok tartışılıyor' diye seviniyorlar! Bu çirkin yolları değil, daha dokunaklı, daha düşünceli, daha araştırmacı metodlar denemeli yazarlar! Dinleyin:

Hakkımda yazılan bir cümlecik bilgi.. Yüzde doksanı yanlış. Yani, altı yedi kelime hepsi, 4-5 kelime yanlış. Mesela hiç yazmadığım dergilerin adları söyleniyor. Tümüyle yanlış. İkincisi: Son on yılda çıkarttığım ona yakın kitabımın adı yok. Hayret! Çaycılarını, ya da yoldan geçen birini çevirip sorsalar kitaplarımdan birkaçının adını söylerdi. Son on yılda yazdıklarım-eserlerim, hiçbiri yok, yazılmamış.. Zaten benim yazarlığım da bu son on yıl içinde gelişti! Üçüncüsü: Benim için sadece tek bir cümle: Mizahi yazılar yazdığı biliniyor. Hayatım boyunca yazdığım mizahi yazılar, tüm yazarlığımın yüzde biri oranında. Yüzde doksandokuzu mizahi değil. Başka bilgi, düşünce de yok..

İnsan soruyor o ansiklopedide kaç yazarın kitapları 40 baskıyı geçmiş. Üstelik bugün itibariyle hayatı okuyucular tarafından bu ülkede en çok, en iyi bilenen yazarım, çünkü hikayelerimde hayatımı anlatırım. 1988-1990 yıllarında yapılmış bir amatör çalışmadan hakkımda yanlış bilgiler alıp, kaynak gösterip, Nihat Genç maddesini kibrit kutusu kadar bağlamışlar. Ben hayattayken bunu yapanlar, ben ölünce artık tarihten kazırlar. Eski çağlar içinde ölmüş bir yazar olsa dahi daha fazla bilgi bulunabilir. Bunca bilgisayarınız işe yaramadı mı? Ya da bu ülkede kitap, dergi okumaz, yayınevlerini bilmezsiniz, size mi kalmış yazarlar ansikpoledisi hazırlamak!

Onların derdi başka, benim iddiam, Hizbullah doğuda değil, İstanbul'da. Bu tür kurumlar içinde insanları gırtlaklarından doğruyor. Türk edebiyatının en çok okunan kitaplarını yazacaksın, bir cümlecik adından söz edilmeyecek. Hırsla gözü kararmışlıkla, kudurmuşlukla bu kadar 'yok etmek' istedikleri şey nedir? Eti Kek, Eti Çubuk için versen bu yanlış bilgileri hakkınızda mahkeme yapılır. Dünyanın tazminatını ödersin. Ayrıca bu haksız rekabettir. Serbest Rekabet kuruluna dava açılıp, kendi yazarlarını on sayfa ayırırken, diğer yazarlara bir kibrit kutusu gibi geçiştiriyorlar, böyle bir 'tasarrufa' hakları yok. Hem de bu ülke değerlerini görmezlikten geldiğiniz için bu bir insanlık suçudur. Yapı Kredi basmış parayı, artık .ötünüzün keyfiyle tanzim edin edebiyatı! Böyle bir hak yok. Bu düpedüz terbiyesizliktir.

Bu 'ayar'lamalar onların karakterleri, bunun böyle olacağını bildiğim için, doğrusu böyle bir ansiklopedi hiç ipimde olmadığı için, kardeşim mecbur değilim size bilgi vermeye, ben olacağım kadar yazar oldum. Biliyorum yapacaklarınızı, benden bir satır, sevgili köpek yazarlarınızdan tam bir sayfa, niçin alet olayım dedim.

Bunlar gerçek hizbulvahşettir, yazarları böyle gırtlaklarından doğruyorlar. Çünkü, kimsenin elini öpmemiş, ağbi dememiş, hiçbir mahfilin, rakı masasının, hiçbir devlet bursunun, maaşının, yardımının adamı olmadığım için, bu tür bir yazar görmemiş, hayatlarında hiç tanımamışlar.

Sokaktan gelip hepsinin simini döküp, cilasını kazıyıp, fiyakasını bozan bu yazar, onların 'ağrına' gidiyor. Ben buralarda yokken, ithal ikameci politikalar gibi, Tofaş bayii yazılar yazıyor, millet de bu kötü hikayeleri, galiba yazarlık böyle birşey diye kabulleniyordu. Ferrari gibi edebiyat dünyasına girince ben, zavallı, yalancı, basit, eften püften hikayeleri, romanları dökülmeye başladı. Okuyucular sahici bir yazar görünce bu yüzlerce müsveddeyi tarihten sildi. Medyayı kullanarak şöhret olmuş bu çirkin insanları teşhir ettim, hepsine meydan okudum, kılıcımı çektim. Kanı bozuk kalplerini deşmek için ne zaman hamle yapsam kılıcım boka gömüldü. İşte kelimelerim kitapçı vitrinlerinde, onlara söylediğim laflar yüzbinlerce okuyucunun ağzında tekerleme oldu. Tarihlerinde ilk defa bir yazar reklam ve röportajlara sığınmadan, kötü edebiyat dergilerinin sayfalarına sığınmadan, sadece kitaplarıyla durarak yazar oluyor, bu olacak şey değil, hiç görmemiş, bilmiyorlar!

Değil onlar, babaları, dedeleri de görmedi böyle bir yazar. Yedi sülalesi reklam, yedi sülalesi torpil, yedi sülalesi kayırma, yedi sülalesi puştluk, yedi sülalesi devletten-bankadan paralarla yazar oldu.

İki-üç kitabım çıktığı o ilk günlerde dahi kimseye muhtaç olmamak için işportacılık yaptım, garsonluk yaptım. Yıllarca kitaplarımın onuru ahlakı için kimsenin danışmanlık, reklam hizmeti, uzmanı, çalışanı, elemanı olmak istemedim.

Çünkü edebiyat, yani şu üç günlük dünyanın dırdırı, saf, temiz, erdemle, ahlakla ayakta durması gereken son kalemizdir. O kaleye girmek isteyenler kaynak suları gibi pınl pırıl bir ruhla, heyecanla girmeli. Onlar edebiyatı hâlâ Paris, hâlâ züppelik sanıyor. Öğrettim onlara: Kelimeler sahtelik ve yalan kaldırmaz. Puştluk yapan insanları, yazdığı kelimeler tanıtmaz, anlatmaz. Kelimelerin ruhuna girebilmeniz için bebekler gibi saf ve tertemiz olmak zorundasınız. Burada hile hurda olmaz. Burada kayırma, torpil olamaz. Tüm kaleleri yıkılmış, iflas etmiş, parçalanmış şu insanlığın haline bakın! Neyi ayakta tutacağız? Bizim sığınacağımız neresi kaldı? İnsanları nereye davet edeceğiz? Bu büyük evreni neyle, hangi dille, hangi kelimelerle anlata-

LeMan
SAYI: 506 - 21 TEMMUZ 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazıişleri Müdürü: Zafer AKNAR

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı İzin**

cağız! Ruhumuzun, coşkumuzun mükafatını bize kim verecek?

Yalvarırım yapmayın, acıyın kendinize, bu ayakoyunlarıyla gideceğiniz bir yer yok. Tüm Türkiye halinize acıyor, yaptıklarınızdan utanıyor.. Bırakın bu adi numaraları. Biz, hepimiz gözyaşlarımızı hangi cümlelerle yazacağız, ülkemizin dağlarını, F-Tip'lerini hangi çığlıkla anlatacağız derdindeyiz. Kelimeler tanrının ve doğanın dudaklarıdır. Onları öpebilmek için onları konuşturabilmek için, o yüce, coşkun ruhun kalıbına girebilmek için tarihin ilk günündeki o mağaradaki gibi çırılçıplak insan olabilmemiz gerekir. Bırakın bu günahkar, kötü işleri!.. Temiz, çalışkan adamlar olun. Genç yetenekleri izleyin, takip edin, araştırın! Bu ayakoyunları hizbullahtan, nükleer bombadan daha feci insanlık suçudur. Bir bokum diye kasılıp durmayın. Ben olacağım kadar şöhret oldum, kitaplarım satacağı kadar sattı. Ama benden sonrakiler? Ya da benden önce kovulmuş, küflenip, çürütülmüş genç beyinler? Yüzlerce yeteneği harcadınız, ayıptır!

Yine de, edebiyata ve kelimelerin ruhuna sadık kalın kardeşlerim. Bu o. çocukları antik çağdan beri hep varoldular, hep olacaklar. Edebiyatı ne kadar tatsız hale getirirse getirsinler, gencecik yetenekleri, beyinleri, ifrit, şeytansı, kirli, .ötlerinden çıkmayan parmaklarıyla oyup oyup ne kadar yerlerse yesinler, edebiyat ve kelimeler, insanlığın ve yeni doğacak bebeklerin başındaki kutsal haledir!

Hepimizi oraya, o sonsuz ışığa bu kutsal hale çağırdı, kör, topal gidiyoruz işte. Unutmayın, birbirimizin yükünü taşıyabilmek için bir tarafımız yazar oldu. Bu insanlık yükünü yine edebiyatçılar, yine yazarlar kaldıracak, bu iğrençliklerden mideniz bulanıp aklınız karışmasın. Ne yapalım, ülkeniz, başıboş bırakılmış dergileriniz, edebiyatınız, işte, hayatlarında mutlu olmamış, gergin, hasta, bozuk ruhlu adamların elinde!..

Güya bu hafta yazmayacaktım, Tuncay'a telefon edip, bir-iki hafta daktilo başına oturmak istemiyorum, dedim, olmadı. Dergide bazı espriler ayıp olur diye yayınlanmaz. Amerika'da müslüman eşcinseller ortaya fırlayınca, bizim Vedat hemen adını koydu: İbne-C. İnsanların cinsel tercihleri bizi hiç ilgilendirmez. Ancak, cinsellikten değil, meslekten ibneler vardır, mesleğini ibnelikte kazanır.
Edebiyatımız çok hareketli, yayınevleri münbit, çok verimli, bankalara, devlete, patronlara arkalarını dayayarak oluşmuş, bu dayanışma ekibinin adı çoktandır aramızda İBNE-C takımı.

İnsan, sırf kitabını satmak, şöhret olmak uğruna arkasını bir yerlere vermişse, bu kadar özverili davranan bir yazarın yazılarını da merak ediyorsun. Bedenlerini bu denli cesurca kurban edenlerin yazıları da müthiş olmalı, sırf yazmak uğruna bunca fedakarlığın bir anlamı olmalı.

Yazıları, bomboş, hiçbir şey.. Neden yazar olmadıklarını çözdüm sonunda. Arkasını bir yere verenler, belli bir derinliğe, tamlığa ulaştıklarında, hayatta ulaşmak istedikleri yere ulaşıp huzur içinde mutlu oluyorlar! Ölümsüzlük şurubu gibi şöhret! İnsan niye 'eser' yazar, adı kalsın diye, adınız bu şekilde de kalıyorsa, artık yazmanın da bir anlamı yok. Yazmak denilen şey, biz yoksul insanların, henüz kucağa oturmamışların boş bir hevesi olarak kalıyor. İnsan meslekte yol aldıkça anlıyor ki, edebiyat denilen mesleğin asıl gizi, esrarı, asıl tadı lezzeti iyi bir kucakta kalıcı olmak. İşte bu yüzden karmaşık duygular içine giriyor, aynı yolları kullanarak mutlu olabilir miyiz diye tuhaf düşünceler bizi esir alıyor. Evet, bu bir karar anı, biz de mutlu sona ulaşabilir, yazmanın getirdiği yorucu kitap okumalardan, yorucu daktilodan kelimelerden kurtulabiliriz. Bu mümkün.. Ancak, birileri bizden çoktan umudunu kesmiş, artık bu çocuk kimseye arkasını dayamaz anlamı çıkartmış yazdıklarımdan. Gerçeği ne zaman kavrayacağım, içimdeki derin yazarlığın nerde patlak vereceğini bilemem. Bu yüzden benden umudu kesmeyin, dışlamayın. Düşünmek için zaman verin. Bekleyiş safhasının da ayrı bir tadı var, itiraf etmeliyim. Bedenimizle gireceğimiz bu yeni dünyaya ruhumuzu da eğitip, hazırlamamız gerekir. Ancak, sizler, çok telaşlı ve panikle davranıp, benden umudu kestiniz! Yaşarken henüz ben, bana ölmüş gibi muamele çekiyorsunuz. Biz taşradan gelmiş çekingen çocuklarız, öyle pat diye kucağa oturamayız. Biz taşralılar da 'bizi bir güzel .ikerler, sonra ortada bırakırlar' korkusu vardır. Sizden ricam, bu korkumu giderecek hikayeler anlatmanız...

Ansiklopedinin iç kapağına baktım, yüzlerce genç yazar. İBNE-C takımına aday bekliyor. Büzülmüş, utançla şöhret sıralarını bekliyorlar. Ancak, çok ıkınır halleri var. Urfa'da artık vecize olmuş oğlancı kültüründen kalma bir laf vardır: 'Kasma kendini Mehmetali sıçar gibi yap!'... Ansiklopediyi hazırlayan genç arkadaşlar sıkmayın kendinizi, sıçar gibi yapın!

31 Mart vakasından sonra Şair Eşref'in ünlü sözüdür, bugün hâlâ halk arasında söylenir: Bir elinden şah tuttu/ Bir elinden Derviş Vahdeti/ Ta .ötünden .iktiler/ Medarı Hürriyeti!
Bu sözü değiştiriyorum: Bir elinden Feti tuttu/ Bir elinden Ennis/ ta .ötünden .ikţiler Türk edebiyatını!..

Biz taşradan geldik, ama eski kültürümüzden haberdar yetiştik. Şamaroğlanlarını tokatlamak da 'kültürel zevklerimiz'den bazen de edebi eğlencelerimizdendir!..
Bizimle boy ölçüşemeyenler, bu ezik duygularını ancak kendi matbaalarında bizim isimlerimizi küçük yazarak tatmin ederler!
Bu, sanatların en mükemmeli, en mucizevi, en esrarlısı edebiyatla boy ölçüşemeyenler, kendi adlarını, edebiyattan da büyük yazarak tatmine ulaşırlar!

Ünlü Fransız eleştirmeni Roland Barthes'ın bir lafıdır: 'Ulan ibneler' diye başlayan bir yazının bizim için edebi bir değeri var mıdır, der. Eğer bu yazı ihtilal günlerinde (sosyal bozgun, iç karışıklık, ahlaki çöküntü) söylemişse, ulan ibneler cümlesi bizim için edebi bir değer taşır.

NİHAT GENÇ

(zaferak@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

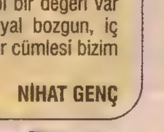

alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

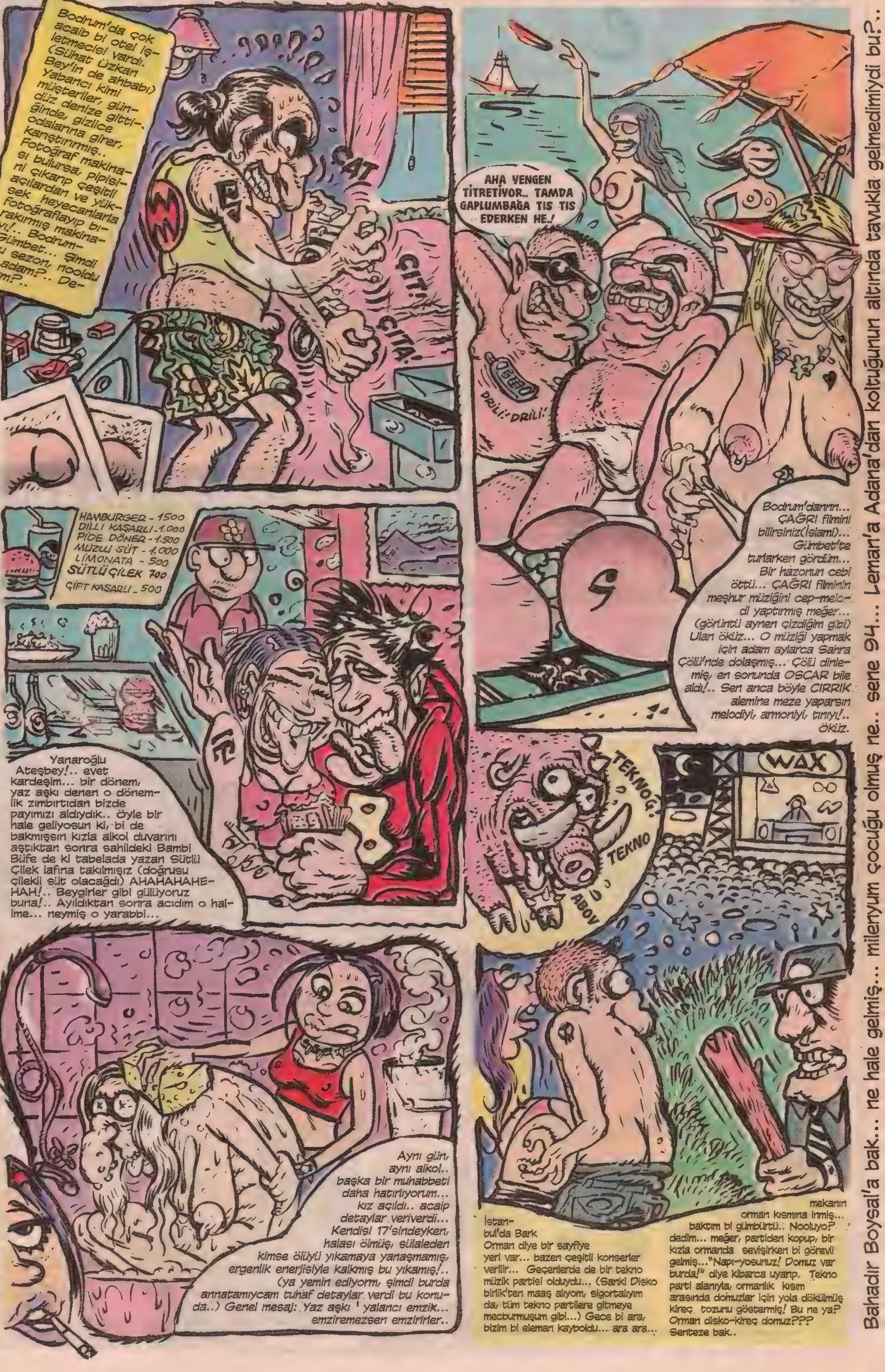
Bodrum'da çok acaib bi otel işletmecisi vardı. (Sühat Üzkan Bey'in de ahbabı) Yabancı kimi müşteriler, gündüz denize gittiğinde, gizlice odalarına girer, karıştırırmış.. Fotoğraf makinası bulursa, pipisini çıkarıp çeşitli açılardan ve yüksek heyecanlarla fotoğraflayıp bırakırmış makinayı!.. Bodrum-Gümbet... Şimdi bu sezon, nooldu o adam?.. Devam?..
ÇAT
ÇITI
ÇITA!
AHA YENGEN TİTRETİYOR.. TAMDA GAPLUMBAĞA TIS TIS EDERKEN HE.!
DRİLİ! DRİLİ!
Bodrum'dannn... ÇAĞRI filmini bilirsiniz(İslami)... Gümbet'te turlarken gördüm... Bir hazonun cebi öttü... ÇAĞRI filminin meşhur müziğini cep-melodi yaptırmış meğer... (görüntü aynen çizdiğim gibi) Ulan öküz... O müziği yapmak için adam aylarca Sahra Çölü'nde dolaşmış... Çölü dinlemiş, en sonunda OSCAR bile aldı!.. Sen anca böyle CIRRIK alemine meze yaparsın melodiyi, armoniyi, tınıyı!.. öküz.
HAMBURGER - 1500
DİLLİ KAŞARLI - 1.000
PİDE DÖNER - 1.500
MUZLU SÜT - 1.000
LİMONATA - 500
SÜTLÜ ÇİLEK 700
ÇİFT KAŞARLI - 500
Yanaroğlu Ateşbey!.. evet kardeşim... bir dönem, yaz aşkı denen o dönemlik zımbırtıdan bizde payımızı aldıydık.. öyle bir hale geliyosun ki, bi de bakmışsın kızla alkol duvarını aştıktan sonra sahildeki Bambi Büfe de ki tabelada yazan Sütlü Çilek lafına takılmışız (doğrusu çilekli süt olacağdı) AHAHAHAHE-HAH!.. Beygirler gibi gülüyoruz buna!.. Ayıldıktan sonra acıdım o halime... neymiş o yarabbi...
TEKNOG!
TEKNO
ABOV
WAX
Aynı gün, aynı alkol.. başka bir muhabbeti daha hatırlıyorum... kız açıldı.. acaip detaylar veriverdi... Kendisi 17'sindeyken, halası ölmüş, sülaleden kimse ölüyü yıkamaya yanaşmamış, ergenlik enerjisiyle kalkmış bu yıkamış!.. (ya yemin ediyorm, şimdi burda annatamıycam tuhaf detaylar verdi bu konuda..) Genel mesaj: Yaz aşkı ' yalancı emzik... emziremezsen emzirirler..
İstanbul'da Bark Orman diye bir sayfiye yeri var... bazen çeşitli konserler verilir... Geçenlerde de bir tekno müzik partisi olduydu... (Sanki Disko birlik'ten maaş alıyom, sigortalıyım da, tüm tekno partilere gitmeye mecburmuşum gibi...) Gece bi ara, bizim bi eleman kayboldu... ara ara...
mekanın orman kısmına inmiş... baktım bi gümbürtü.. Nooluyo? dedim... meğer, partiden kopup, bir kızla ormanda sevişirken bi görevli gelmiş..."Napı-yosunuz! Domuz var burda!" diye kibarca uyarıp. Tekno parti alanıyla, ormanlık kısım arasında domuzlar için yola dökülmüş kireç tozunu göstermiş! Bu ne ya? Orman disko-kireç domuz??? Senteze bak..
Bahadır Boysal'a bak... ne hale gelmiş... milenyum çocuğu olmuş ne.. sene 94... Leman'a Adana'dan koltuğunun altında tavukla gelmedimiydi bu?..

LeManti MEDYA

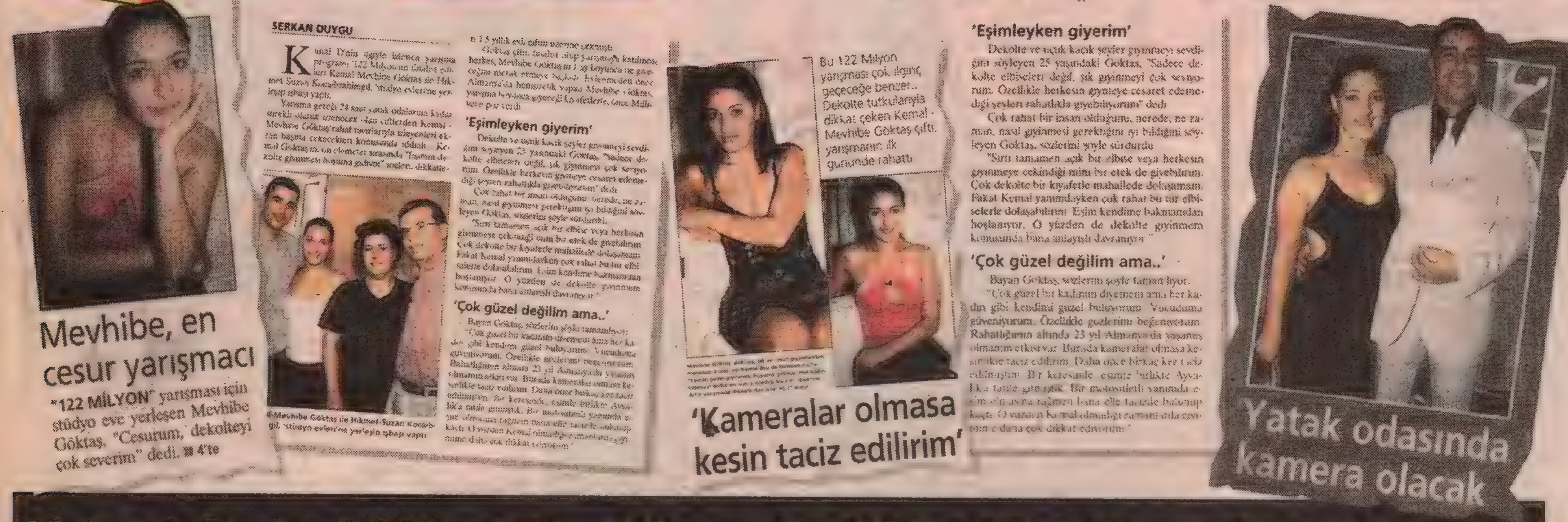

Mevhibe, en cesur yarışmacı

"122 MİLYON" yarışması için stüdyo eve yerleşen Mevhibe Göktaş, "Cesurum, dekolteyi çok severim" dedi. ■ 4'te

SERKAN DUYGU

'Eşimleyken giyerim'

'Çok güzel değilim ama..'

Bu 122 Milyon yarışması çok ilginç geçeceğe benzer.. Dekolte tutkularıyla dikkat çeken Kemal - Mevhibe Göktaş çifti, yarışmanın ilk gününde rahattı

'Kameralar olmasa kesin taciz edilirim'

'Eşimleyken giyerim'

Dekolte ve uçuk kaçık şeyler giyinmeyi sevdiğini söyleyen 25 yaşındaki Göktaş, "Sadece dekolte elbiseleri değil, şık giyinmeyi çok seviyorum. Özellikle herkesin giymeye cesaret edemediği şeyleri rahatlıkla giyebiliyorum" dedi.

Çok rahat bir insan olduğunu, nerede, ne zaman, nasıl giyinmesi gerektiğini iyi bildiğini söyleyen Göktaş, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Sırtı tamamen açık bir elbise veya herkesin giymeye çekindiği mini bir etek de giyebilirim. Çok dekolte bir kıyafetle mahallede dolaşamam. Fakat Kemal yanımdayken çok rahat bu tür elbiselerle dolaşabilirim. Eşim kendime bakmamdan hoşlanıyor. O yüzden de dekolte giyinmem konusunda bana anlayışlı davranıyor."

'Çok güzel değilim ama..'

Bayan Göktaş, sözlerini şöyle tamamlıyor.

"Çok güzel bir kadınım diyemem ama her kadın gibi kendimi güzel buluyorum. Vücuduma güveniyorum. Özellikle gözlerimi beğeniyorum. Rahatlığımın altında 23 yıl Almanya'da yaşamış olmamın etkisi var. Burada kameralar olmasa kesin taciz edilirim. Daha önce birkaç kez taciz edilmiştim. Bir keresinde eşimle birlikte Ayvalık'a tatile gitmiştik. Bir motosikletli yanımda eşim olmasına rağmen bana elle tacizde bulunup kaçtı. O yüzden Kemal olmadığı zamanlarda çevreme daha çok dikkat ediyorum."

Yatak odasında kamera olacak

Kanal D ve Milliyet'in düzenlediği 102 Milyon'un devamı niteliğindeki 122 Milyon yarışması bu kez dekolteden vuruyor!

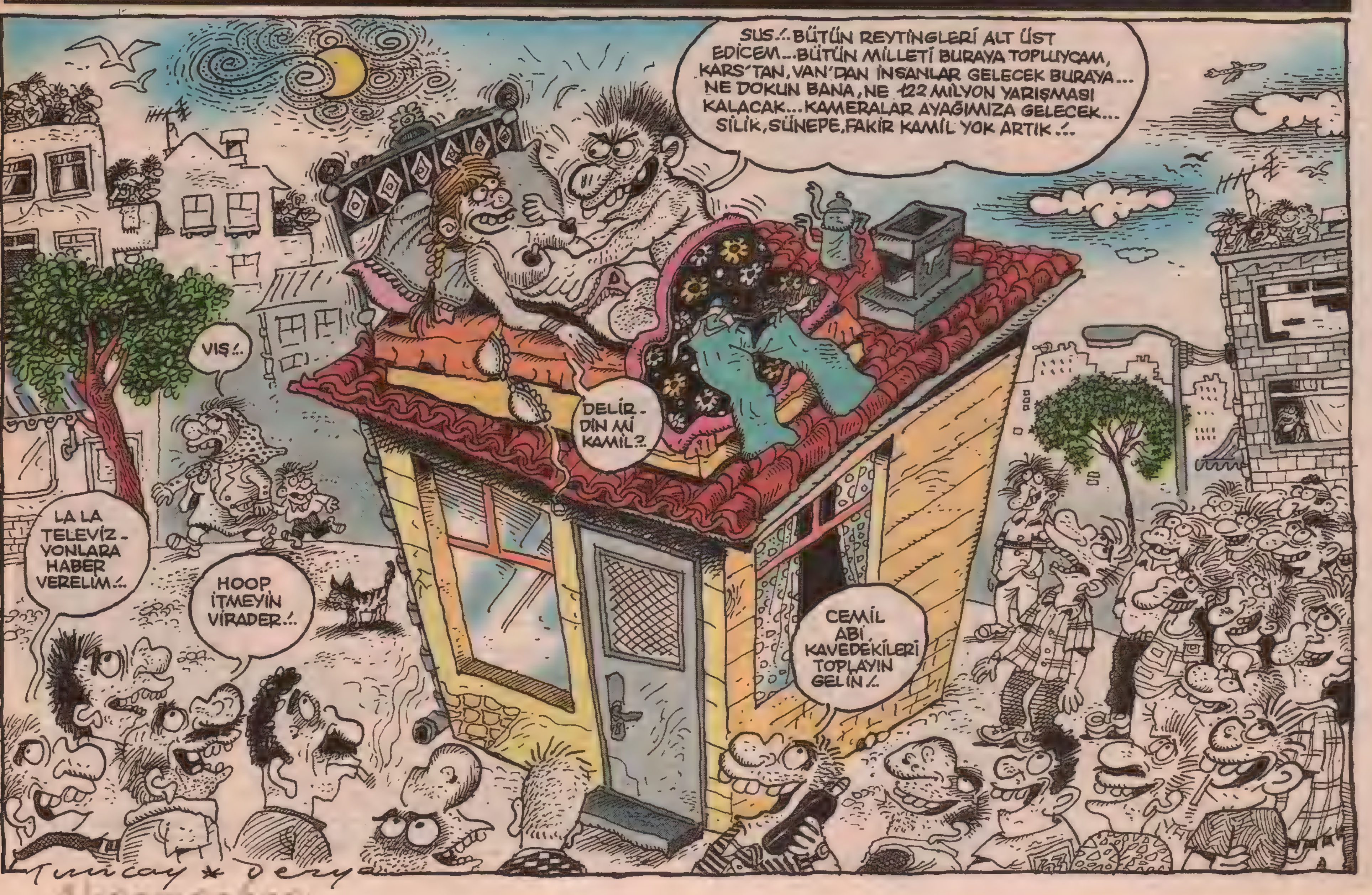
SUS!.. BÜTÜN REYTİNGLERİ ALT ÜST EDİCEM... BÜTÜN MİLLETİ BURAYA TOPLUYCAM, KARS'TAN, VAN'DAN İNSANLAR GELECEK BURAYA... NE DOKUN BANA, NE 122 MİLYON YARIŞMASI KALACAK... KAMERALAR AYAĞIMIZA GELECEK... SİLİK, SÜNEPE, FAKİR KAMİL YOK ARTIK!..
VIŞ!..
DELİRDİN Mİ KAMİL?..
LA LA TELEVİZYONLARA HABER VERELİM!..
HOOP İTMEYİN VİRADER!..
CEMİL ABİ KAVEDEKİLERİ TOPLAYIN GELİN!..
Tuncay * Derya

⑤⑩
18 Ağustos 2001 Cumartesi-Sayı:2001/33 - 500.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

EEY SOSYAL PATLAMA, GELDİYSEN KADEHİ TIKLAT!

Parası pul olmuş,çarklar durmuş,üretim bandları dönmeyen,şartelleri inmiş, yüzbinlerce çalışanın işine son verilmiş sosyal patlamanın eşiğindeki Türkiye'de bira üretimi %90 lara varan bir artış gösterdi.

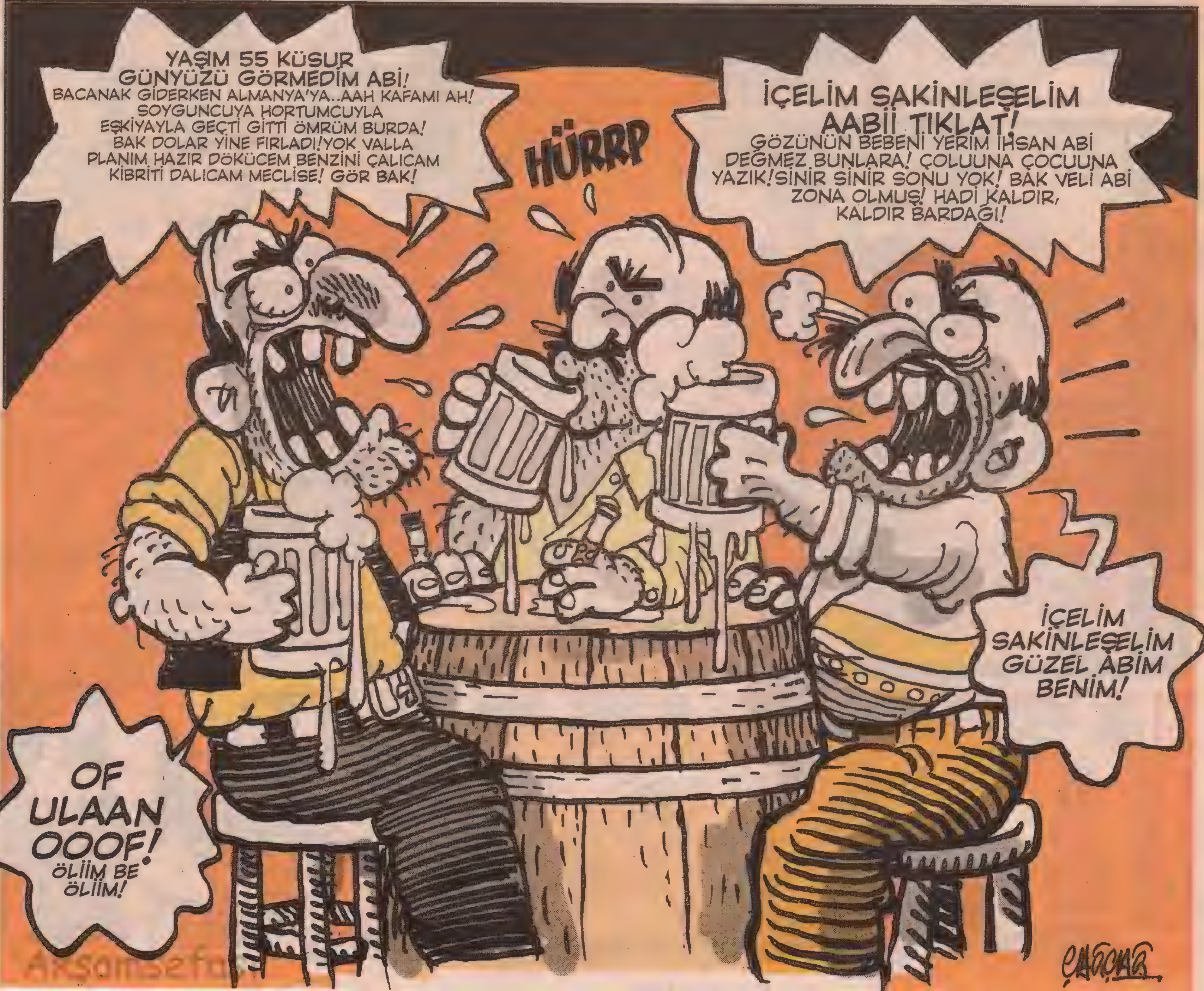
YAŞIM 55 KÜSUR GÜNYÜZÜ GÖRMEDİM ABİ! BACANAK GİDERKEN ALMANYA'YA..AAH KAFAMI AH! SOYGUNCUYA HORTUMCUYLA EŞKİYAYLA GEÇTİ GİTTİ ÖMRÜM BURDA! BAK DOLAR YİNE FIRLADI!YOK VALLA PLANIM HAZIR DÖKÜCEM BENZİNİ ÇALICAM KİBRİTİ DALICAM MECLİSE! GÖR BAK!
HÜRRP
İÇELİM ŞAKİNLEŞELİM AABİİ TIKLAT! GÖZÜNÜN BEBENİ YERİM İHSAN ABİ DEĞMEZ BUNLARA! ÇOLUUNA ÇOCUUNA YAZIK!SİNİR SİNİR SONU YOK! BAK VELİ ABİ ZONA OLMUŞ! HADİ KALDIR, KALDIR BARDAĞI!
İÇELİM SAKİNLEŞELİM GÜZEL ABİM BENİM!
OF ULAAN OOOF! ÖLİİM BE ÖLİİM!
Akşamsefa

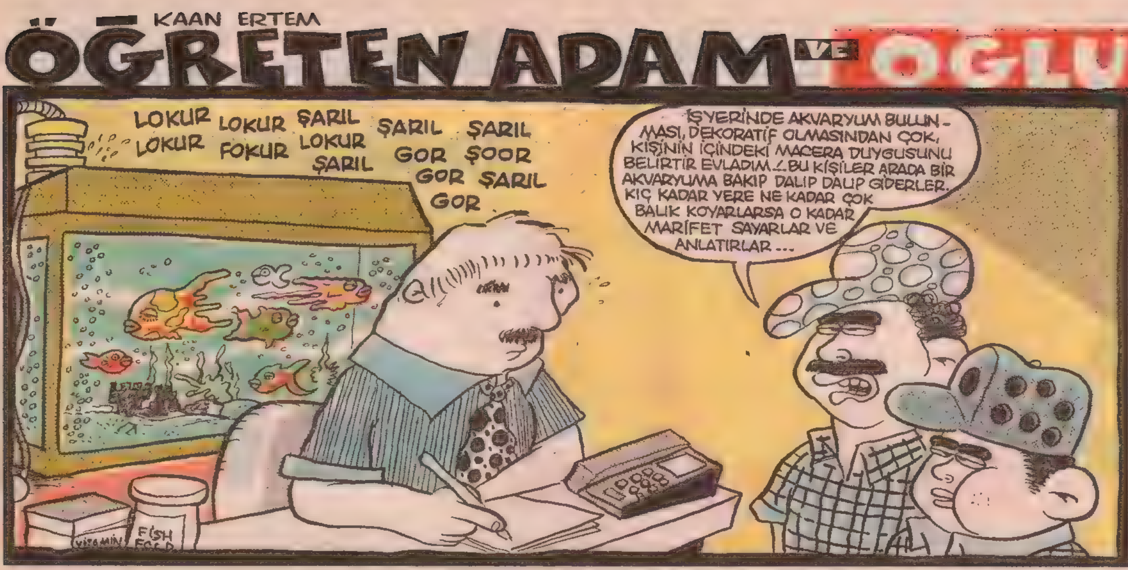
KAAN ERTEM
ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU
LOKUR LOKUR LOKUR FOKUR ŞARIL LOKUR ŞARIL ŞARIL GOR GOR GOR ŞARIL ŞOOR ŞARIL
İŞYERİNDE AKVARYUM BULUNMASI, DEKORATİF OLMASINDAN ÇOK, KİŞİNİN İÇİNDEKİ MACERA DUYGUSUNU BELİRTİR EVLADIM.!. BU KİŞİLER ARADA BİR AKVARYUMA BAKIP DALIP DALIP GİDERLER. KIÇ KADAR YERE NE KADAR ÇOK BALIK KOYARLARSA O KADAR MARİFET SAYARLAR VE ANLATIRLAR...
VITAMIN
FISH FOOD

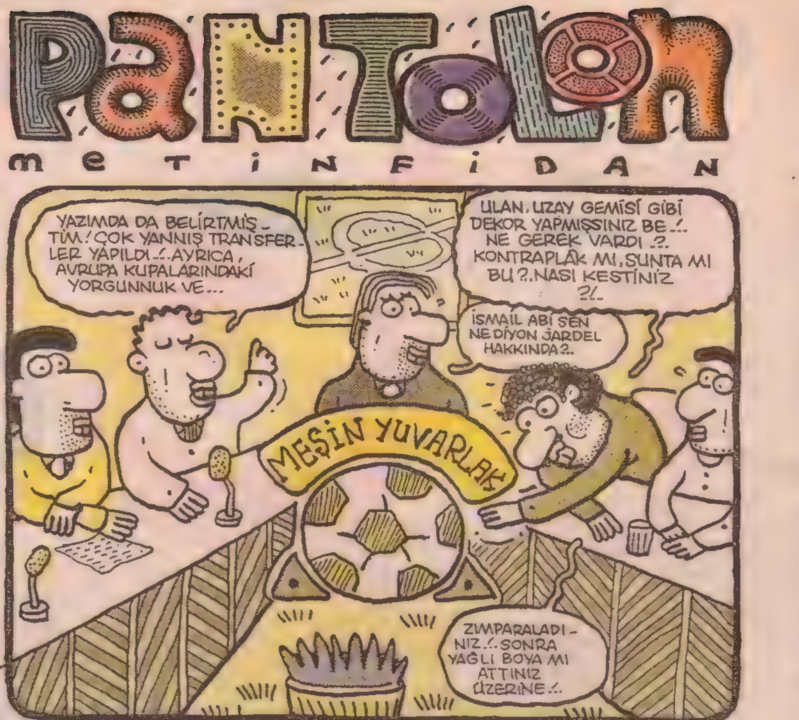
PANTOLON
METİN FİDAN
YAZIMDA DA BELİRTMİŞTİM! ÇOK YANNIŞ TRANSFERLER YAPILDI.!. AYRICA, AVRUPA KUPALARINDAKİ YORGUNNUK VE...
ULAN, UZAY GEMİSİ GİBİ DEKOR YAPMIŞSINIZ BE.!. NE GEREK VARDI.?. KONTRAPLAK MI, SUNTA MI BU?. NASI KESTİNİZ ?!.
İSMAİL ABİ SEN NE DİYON JARDEL HAKKINDA?.
MEŞİN YUVARLAK
ZIMPARALADINIZ.!. SONRA YAĞLI BOYA MI ATTINIZ ÜZERİNE.!.

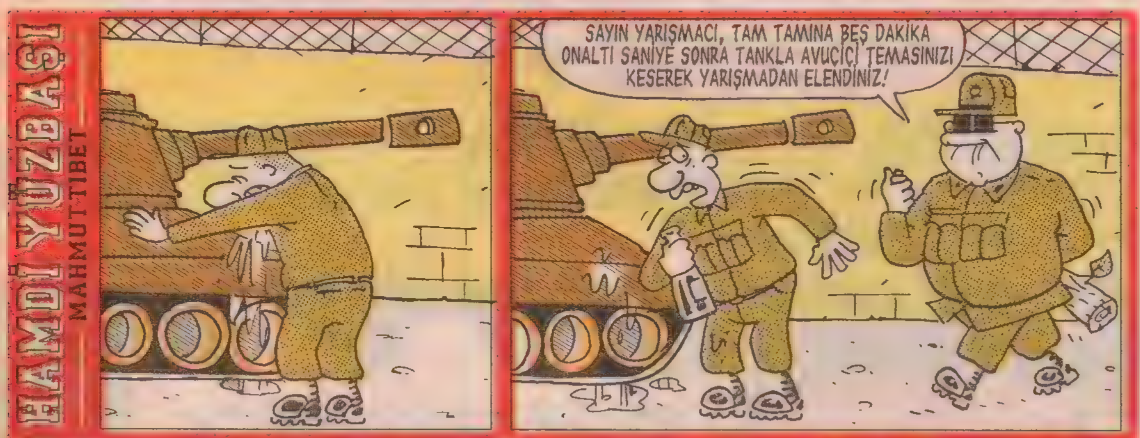
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
SAYIN YARIŞMACI, TAM TAMINA BEŞ DAKİKA ONALTI SANİYE SONRA TANKLA AVUÇİÇİ TEMASINIZI KESEREK YARIŞMADAN ELENDİNİZ!

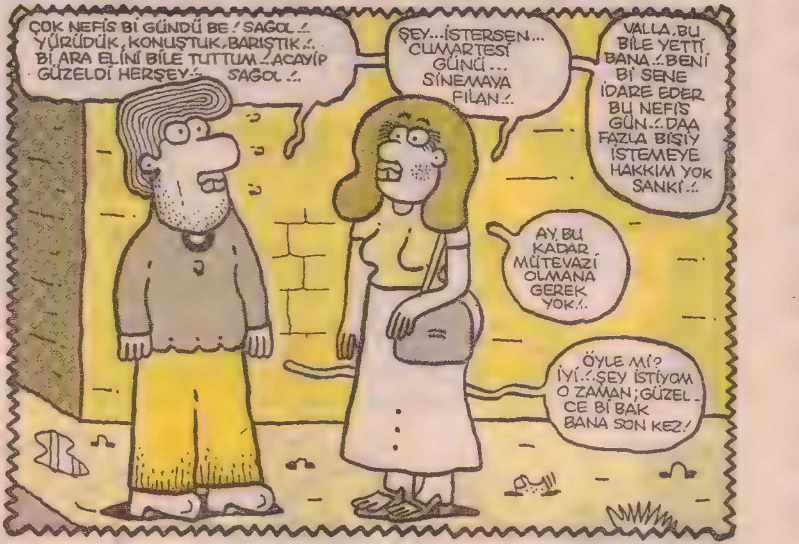
ÇOK NEFİS Bİ GÜNDÜ BE! SAĞOL.!. YÜRÜDÜK, KONUŞTUK, BARIŞTIK.!. Bİ ARA ELİNİ BİLE TUTTUM.!. ACAYİP GÜZELDİ HERŞEY.!. SAĞOL.!.
ŞEY... İSTERSEN... CUMARTESİ GÜNÜ... SİNEMAYA FİLAN.!.
VALLA, BU BİLE YETTİ BANA.!. BENİ Bİ SENE İDARE EDER BU NEFİS GÜN.!. DAA FAZLA BİŞİY İSTEMEYE HAKKIM YOK SANKİ.!.
AY, BU KADAR MÜTEVAZİ OLMANA GEREK YOK.!.
ÖYLE Mİ? İYİ.!. ŞEY İSTİYOM O ZAMAN; GÜZELCE Bİ BAK BANA SON KEZ!

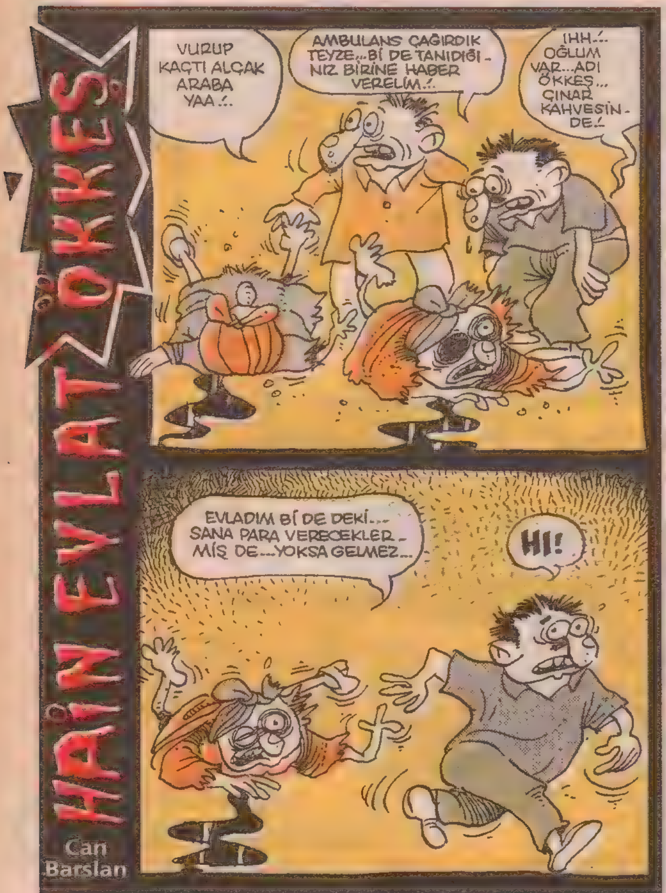
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
VURUP KAÇTI ALÇAK ARABA YAA.!.
AMBULANS ÇAĞIRDIK TEYZE... Bİ DE TANIDIĞINIZ BİRİNE HABER VERELİM.!.
IHH.!. OĞLUM VAR... ADI ÖKKEŞ... ÇINAR KAHVESİNDE.!.
EVLADIM Bİ DE DEKİ... SANA PARA VERECEKLERMİŞ DE... YOKSA GELMEZ...
HI!
Can Barslan

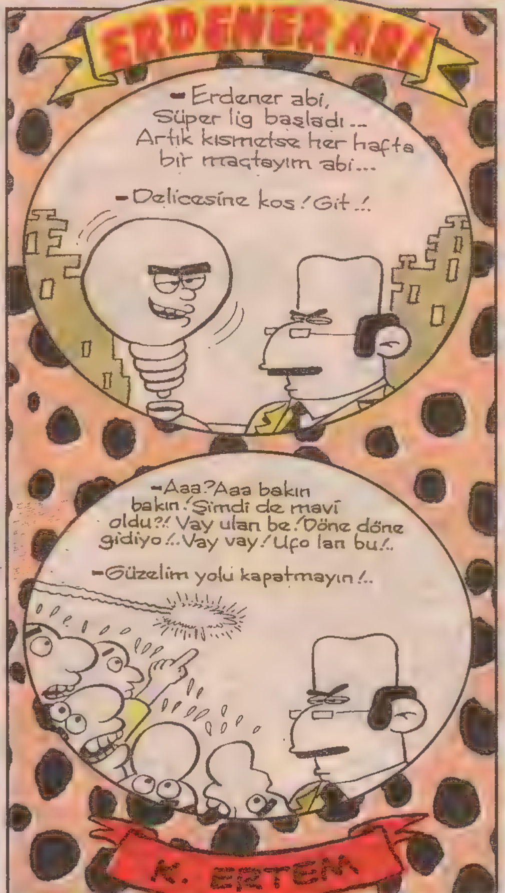
ERDENER ABİ
-Erdener abi, Süper lig başladı... Artık kısmetse her hafta bir maçtayım abi...
-Delicesine koş! Git.!.
-Aaa? Aaa bakın bakın! Şimdi de mavi oldu?! Vay ulan be! Döne döne gidiyo.!. Vay vay! Ufo lan bu.!.
-Güzelim yolu kapatmayın.!.
K. ERTEM

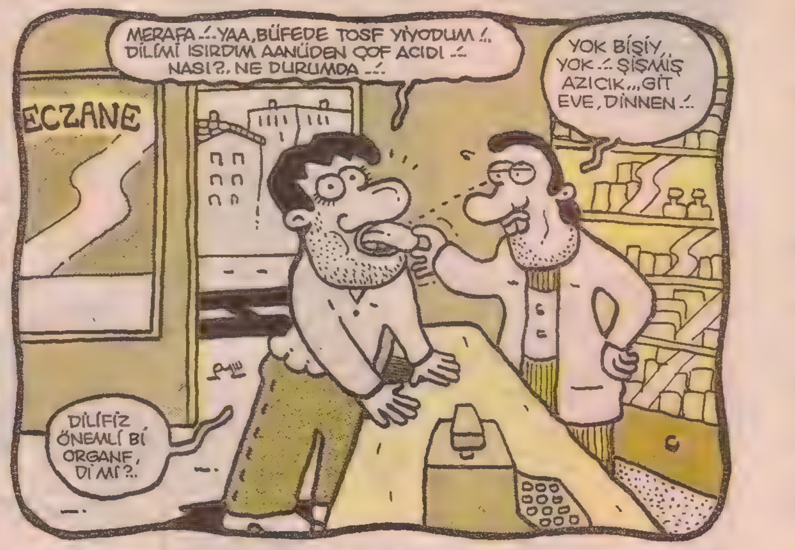
MERAFA.!. YAA, BÜFEDE TOSF YİYODUM.!. DİLİMİ ISIRDIM AANÜDEN ÇOF ACIDI.!. NASI?. NE DURUMDA.!.
YOK BİŞİY, YOK.!. ŞİŞMİŞ AZICIK... GİT EVE, DİNNEN.!.
ECZANE
DİLİFİZ ÖNEMLİ Bİ ORGANF, Dİ Mİ?.

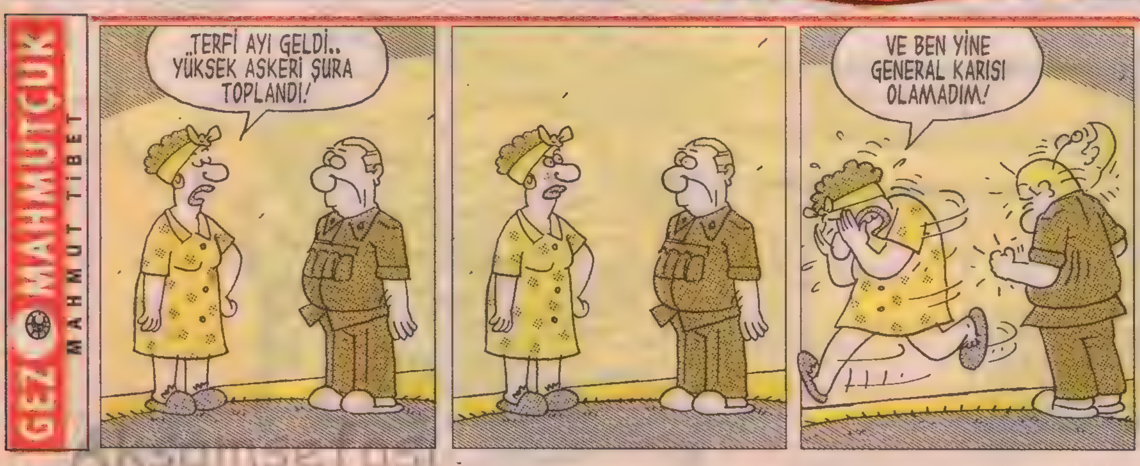
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
TERFİ AYI GELDİ.. YÜKSEK ASKERİ ŞURA TOPLANDI!
VE BEN YİNE GENERAL KARISI OLAMADIM!

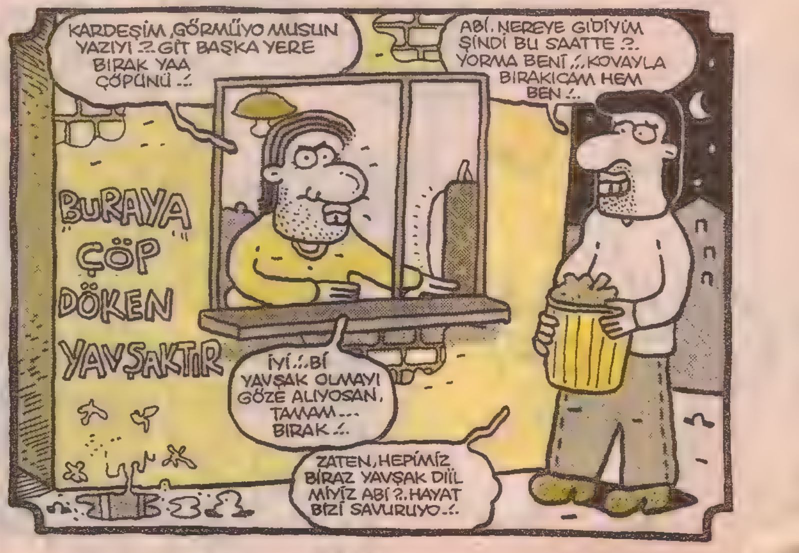
KARDEŞİM, GÖRMÜYO MUSUN YAZIYI?. GİT BAŞKA YERE BIRAK YAA ÇÖPÜNÜ.!.
ABİ, NEREYE GİDİYİM ŞİNDİ BU SAATTE?. YORMA BENİ.!. KOVAYLA BIRAKICAM HEM BEN.!.
BURAYA ÇÖP DÖKEN YAVŞAKTIR
İYİ.!. Bİ YAVŞAK OLMAYI GÖZE ALIYOSAN, TAMAM... BIRAK.!.
ZATEN, HEPİMİZ BİRAZ YAVŞAK DİİL MİYİZ ABİ?. HAYAT BİZİ SAVURUYO.!.

LeMan

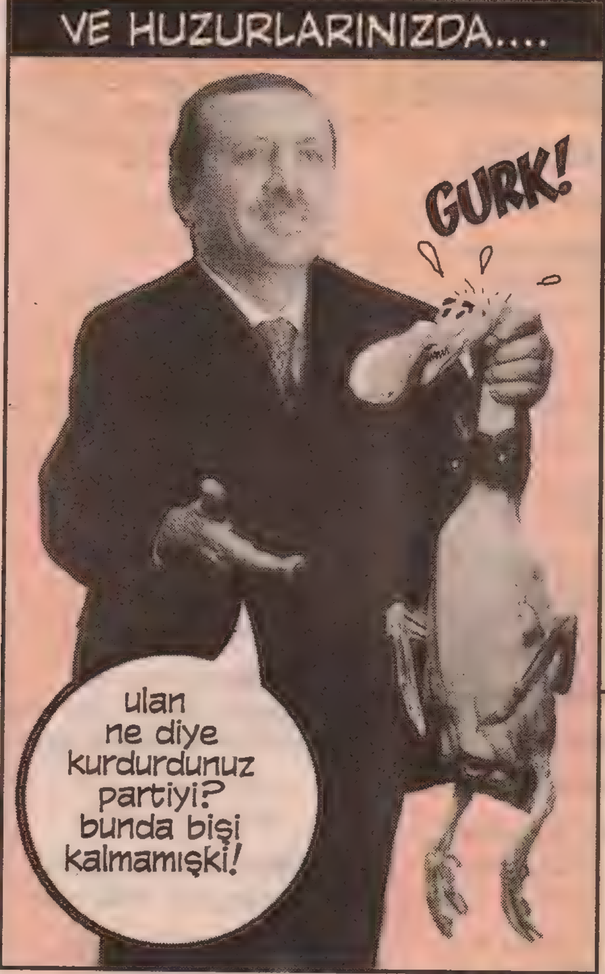
VE HUZURLARINIZDA....
GURK!
ulan ne diye kurdurdunuz partiyi? bunda bişi kalmamışki!

17 Ağustos depremini unutma. Çatlakları sıvadılar. Deprem konutları da çürük çıktı. Onbinlerce yurttaşımız gayri insani koşullarda yaşıyor.

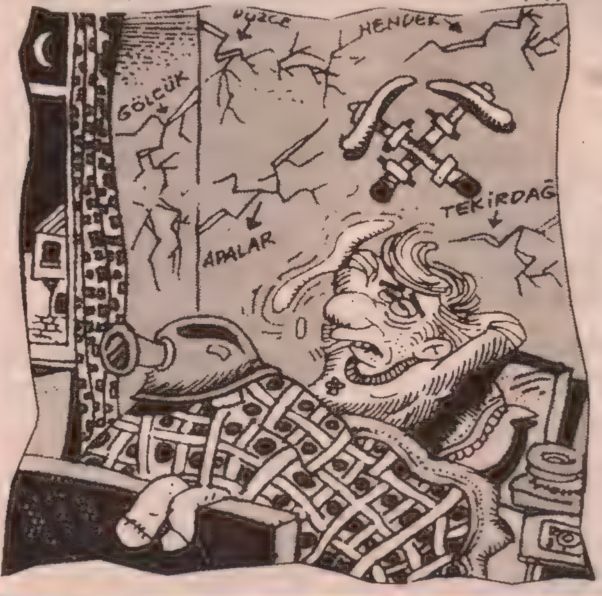
DÜZCE
HENDEK
GÖLCÜK
TEKİRDAĞ
ADALAR

Necmettin Erbakan ile yolları ayıran Recep Tayyip Erdoğan, Adalet ve Kalkınma Partisi'ni (AK Parti) kurdu. Partinin amblemi ise ampul oldu.

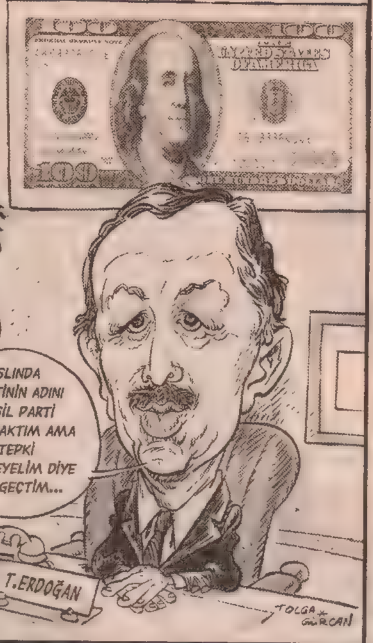
ASLINDA PARTİNİN ADINI YEŞİL PARTİ KOYACAKTIM AMA TEPKİ ÇEKMEYELİM DİYE VAZ GEÇTİM...
T.ERDOĞAN
TOLGA GÜRCAN

Denizli belediyesi, bakıma muhtaç ve kimsesiz çocuklara, sağlığa aykırı olduğu gerekçesiyle toplanan simitleri ve midyeleri yedirmiş..

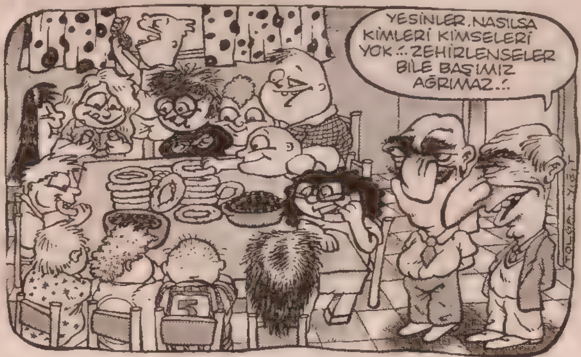
YESİNLER.NASILSA KİMLERİ KİMSELERİ YOK.:.ZEHİRLENSELER BİLE BAŞIMIZ AĞRIMAZ.:.
TOLGA+YİĞİT

Rize'nin İkizdere ilçesine bağlı Ortaköy'de komşuluk ilişkilerinin sürmesi için halen evlere televizyonun girmesi yasak...

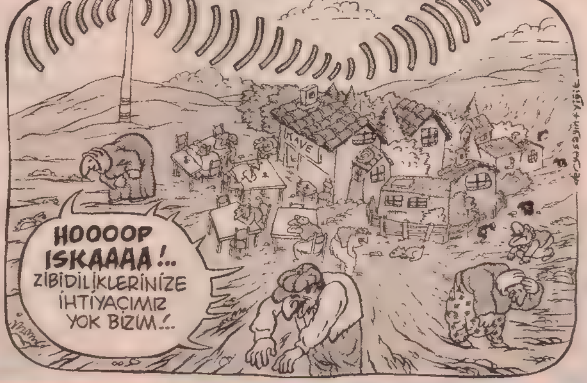
KAHVE
HOOOOP ISKAAAA!.. ZİBİDİLİKLERİNİZE İHTİYACIMIZ YOK BİZİM!..
derya sayın+yiğit

Bir güzel abimizin söylediği gibi Şair gibi yaşayan tek şairimiz olan Can Baba, güzel ömrünün son yıllarındaki mesaisinden Leman'a da ikram ettiği için ne kadar onurlandırmıştı bizi. Can Baba'yı 2 yıl önce bu günlerde kaybettik. Özlüyoruz Baba be...

CANEVİMİN KORUSU

Ölüm dirim dirim ölüm
Dirim ölüm ölüm dirim
Ben sardunyalarla minelerle birim
Her zeytin kaç yaşında olsun ister yüz
Benimle filiz veriyor
İncir ağaçları incir vermeğe beni bekliyor
Yan bahçede bir kiraz
Meyvesi yakın bahar açmış
İşte o kirazları takacağım âyâlimin kulağına
Yaşayan bir koruyum ben gayri
Ayaklarım yerde değil
Gökyüzünde geziniyorum
Bu koruya bulut
Bu koruya yağmur yetiştireyim diye...

CAN YÜCEL

Ankara'daki karakollara BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, CMUK ve sanık haklarına ilişkin afişler asıldı.

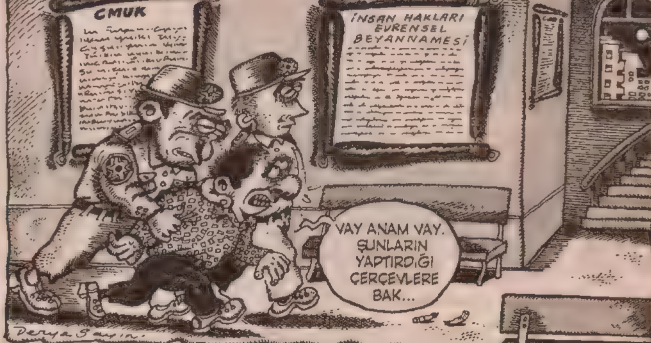
CMUK
İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANNAMESİ
VAY ANAM VAY. ŞUNLARIN YAPTIRDIĞI ÇERÇEVLERE BAK...
Derya Sayın

Star grubunun patronu Cem Uzan'ın Amerikan devi Motorolla'ya olan 2 milyar dolarlık borcu, Amerika ile Türkiye arasında kriz yarattı.Şirket, alacağını tahsil etmek için dedektifler tutarken Ticaret bakanlığı hükümet düzeyinde girişimlerde bulundu...

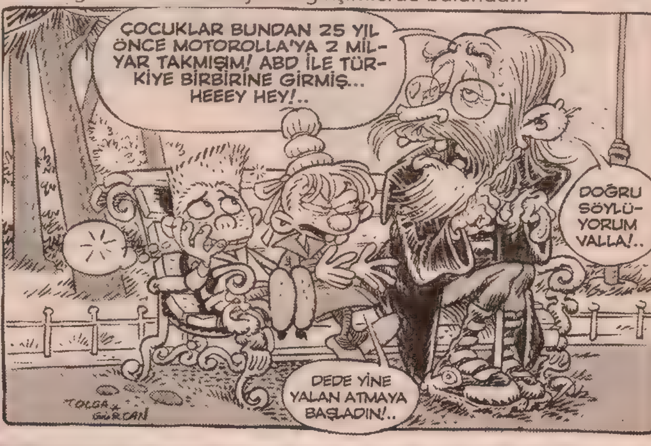
ÇOCUKLAR BUNDAN 25 YIL ÖNCE MOTOROLLA'YA 2 MİLYAR TAKMIŞIM! ABD İLE TÜRKİYE BİRBİRİNE GİRMİŞ... HEEEY HEY!..
DOĞRU SÖYLÜYORUM VALLA!..
DEDE YİNE YALAN ATMAYA BAŞLADIN!..
TOLGA GÜRCAN

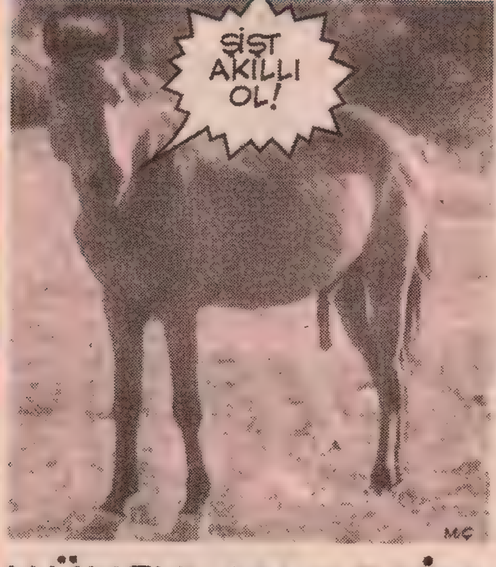
ŞİŞT AKILLI OL!
MÇ

KÜHEYLAN KERİM

DÜBRS HÜRS!

Lan, n'oluyor?.. Herkes iyicene bi delirdi gene ha... Yılların yılkı atıyım, ben bile yıldım şerefsizim, bu ülke sahipsiz mi uleyn!

Atik bir emekli paşayla, yobazların avukatı kazı kazan uçakta yanyana düşmüşler, geçmişin muhasebesini yapıyorlar... Geçmiş olsun aga, 27 Şubat'ta kuracağıdınız o diyaloğu... Böyle tesadüfen uzlaşma olur mu... Biri emekli, diğerinin partisi hacı olmuş, 7000 metrede muhabbet koyuyolar... Daraltmayın beniiieeaaah!..

Dolar desen şerefsiz gibi, ayarsız gibi... N'apıyosun Amerikan pici, kıpır kıpır ne şahlanmaymış bu, gödlek!.. Yetimin elinden dürümünü almaya utanmıyo musun?.. Dur biraz gayrı!.. Doları yüksetlenleri bu bulayım 4 gün 4 gece çiftelerim, dinlene, dura dura!..

İnönü'yle Baykal gizlice buluşmuşlar... Sanki aleni buluşsalar bişey olacak da... Açık söylüyorum, sosyal demokrat tepmek ayrı bi hazdır bana!.. Baykal demiş ki "Bölmeyelim oyları!.." Neyi bölecekler, barajın altında kalmışsın, koca CHP'yi antik kent Zeugma yapmışsın a pırıltı!..

Bak Tayyip, partine "Ampul" yapmışsın amblem babında ama rahmetli Edison sünnetsizdi, sonradan uyarmadı deme hacının oğlu!..

Son olarak Seren'le Ozan... Köpekler sıçsın lan böyle ilişkiye... Sizin özel hayatınızı ben mi koruyayım şu at halimle, bre gidinin cahil cühelaları sizi be!..

Cüheylanlara karşı Küheylan'ım ben... Adım Kerim, gündemi silkelerim!..

kuheyl@leman.com.tr

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

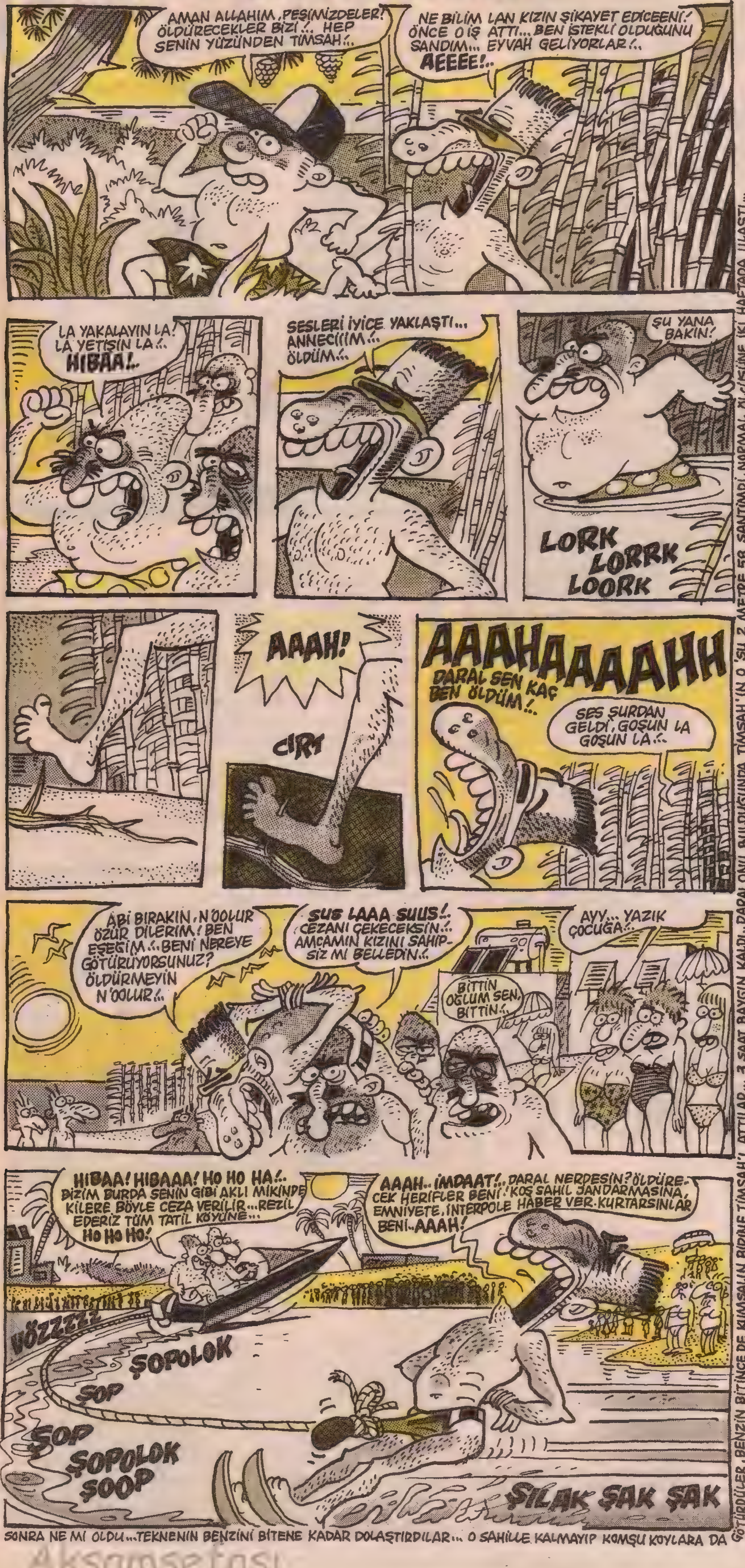
AMAN ALLAHIM, PEŞİMİZDELER! ÖLDÜRECEKLER BİZİ!.. HEP SENİN YÜZÜNDEN TİMSAH!..
NE BİLİM LAN KIZIN ŞİKAYET EDİCEENİ! ÖNCE O İŞ ATTI... BEN İSTEKLİ OLDUĞUNU SANDIM... EYVAH GELİYORLAR!.. AEEEE!..
LA YAKALAYIN LA! LA YETİŞİN LA!.. HIBAA!..
SESLERİ İYİCE YAKLAŞTI... ANNECİİİM!.. ÖLDÜM!..
ŞU YANA BAKIN!
LORK LORRK LOORK
AAAH!
CIRT
AAAHAAAAAHH
DARAL SEN KAÇ BEN ÖLDÜM!..
SES ŞURDAN GELDİ, GOŞUN LA GOŞUN LA!..
ABİ BIRAKIN, N'OOLUR ÖZÜR DİLERİM! BEN EŞEĞİM!.. BENİ NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ? ÖLDÜRMEYİN N'OOLUR!..
SUS LAAA SUUS!.. CEZANI ÇEKECEKSİN!.. AMCAMIN KIZINI SAHİPSİZ MI BELLEDİN!..
AYY... YAZIK ÇOCUĞA!..
BİTTİN OĞLUM SEN, BİTTİN!..
HIBAA! HIBAAA! HO HO HA!.. BİZİM BURDA SENİN GİBİ AKLI MİKİNDEKİLERE BÖYLE CEZA VERİLİR... REZİL EDERİZ TÜM TATİL KÖYÜNE... HO HO HO!
AAAH.. İMDAAT!.. DARAL NERDESİN? ÖLDÜRECEK HERİFLER BENİ! KOŞ SAHİL JANDARMASINA, EMNİYETE, İNTERPOLE HABER VER. KURTARSINLAR BENİ.. AAAH!
VÖZZZZZ
ŞOPOLOK
ŞOP
ŞOP
ŞOPOLOK
ŞOOP
ŞILAK ŞAK ŞAK
SONRA NE MI OLDU... TEKNENIN BENZİNİ BİTENE KADAR DOLAŞTIRDILAR... O SAHİLLE KALMAYIP KOMŞU KOYLARA DA GÖTÜRDÜLER. BENZİN BİTİNCE DE KUMSALIN BİRİNE TİMSAH'I ATTILAR... 3 SAAT BAYGIN KALDI.. DARAL ONU BULDUĞUNDA TİMSAH'IN O'SU 2 METRE 58 SANTİMDİ, NORMAL ÖLÇÜSÜNE İKİ HAFTADA ULAŞTI...

daral@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

fedakârlık sözleri

kadınların:

- senin için spiral taktırdım!

- ailemi, boyumu, obamı, ulusumu, klanımı terk ettim senin için!

- sana kızlığımı verdim ben!

- bedenimi halı gibi ömrüne serdim!

- çocuk olmayan yerden bile verdim sana!

- senin için dişlerimi fırçaladım!

- diyet yaptım senin için!

- senin için orgazmı bıraktım!

- slikon taktırdım senin için!

- senin için internete bile girdim!

- tiksinmiyesin diye benden yanında terlemedim, ossurmadım!

- saçlarım perma oldu senin yüzünden!

- seni kıskandırmak için tüpçüye bile verdim ben!

- adet günlerimi düzenledim senin için!

- senin için şeffaf sutyen askısı taktım!

- senin için haftada bir ağda yaptım, yolunmuş tavuğa döndüm!

- kınalı kukumu gerdirdim senin için!

- oy verdim senin için!

- senin için sevişirken, richard gere'i düşündüm!

- senin için 'çamaşırdır kirlenir, omo'yla temizlenir' dedim donlarını pırıl pırıl yıkadım!

- senin için askerlikten soğudum!

- senin için avrupa birliği'ne girdim!

- vibratör aldım senin için!

- kariyerimi süpürge ettim senin için!

- senin için televole seyrettim, ismail türüt'ü bile sevdim!

- senin için coca cola içtim, 'kızılcık şerbeti içtim' dedim herkese!

- senin için aruz vezniyle postmodern, yapısalcı şiirler yazdım!

- senin için kendimden vazgeçtim!

- bütün şarkılarımı tıss, senin için!..

erkeklerin:

- senin için pos bıyık bıraktım!

- kahveyi, pişpiriği, arkadaşlarımı terkettim senin için!

- ön sevişme eziyetine bile katlandım senin için!

- senin için seni seçtim!

- senin için milyonlarca kadından ayrıldım ben!

- senin için genel ev'e gittim, nataşa, romen, zenci, çinli demeden her kadınla seviştim!

- senin için rakı içtim, damı dötü dağıttım!

- bodrum'a gidemez oldum, yıldızlar şahit.. senin için!

- senin için ahmet altan'ı, cezmi ersöz'ü bile okudum!

- taocu seks'i biliyormuş gibi yaptım senin için!

- senin için türk lirasına bir sıfır da ben ekledim!

- senin için seni dövdüm ben!

- senin için erken boşaldım!

- kelimi süpürge ettim senin için!

- senin için anıtkabir'e gittim, ata'ya saygı duruşu'nda bulundum ve anıtkabir özel defteri'ne yüz kere 'seni seviyorum' yazdım!

- eflak ile boğdan'ı aldım senin için!

- seni kıskandırmak için ben de tüpçü'ye verdim!

- senin için boyu'nu uzattım işlevi'ne mastır yaptırdım!

- senin için binbeşyüz bölümlük brezilya dizisi seyrettim!

- senin için geceler boyu 'üç korner penaltı olsun' diye sayıkladım!

- çibuti'de devrim yaptım senin için!

- seninle sevişirken, yalnız seni düşündüm senin için!

- senin için kırmızı'da durdum, sarı'da bekledim, yeşil'de geçtim!

- senin için bilinç altıma kuştüyü freud'lar serdim!

- senin için kendime, yeni kendimler eklettim!

UMPAHA

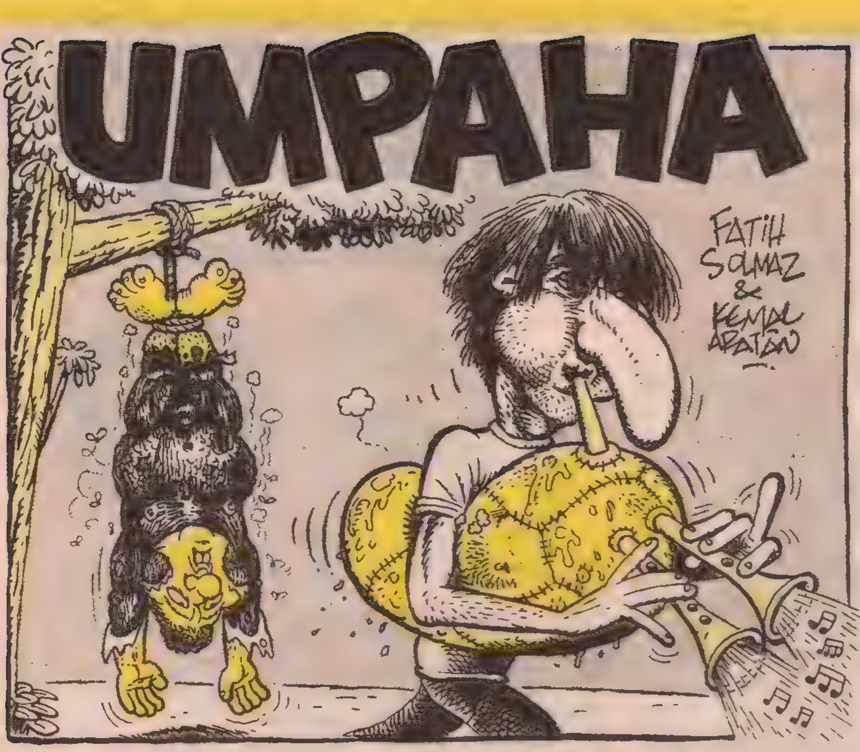
FATİH SOLMAZ & KEMAL KARATAN

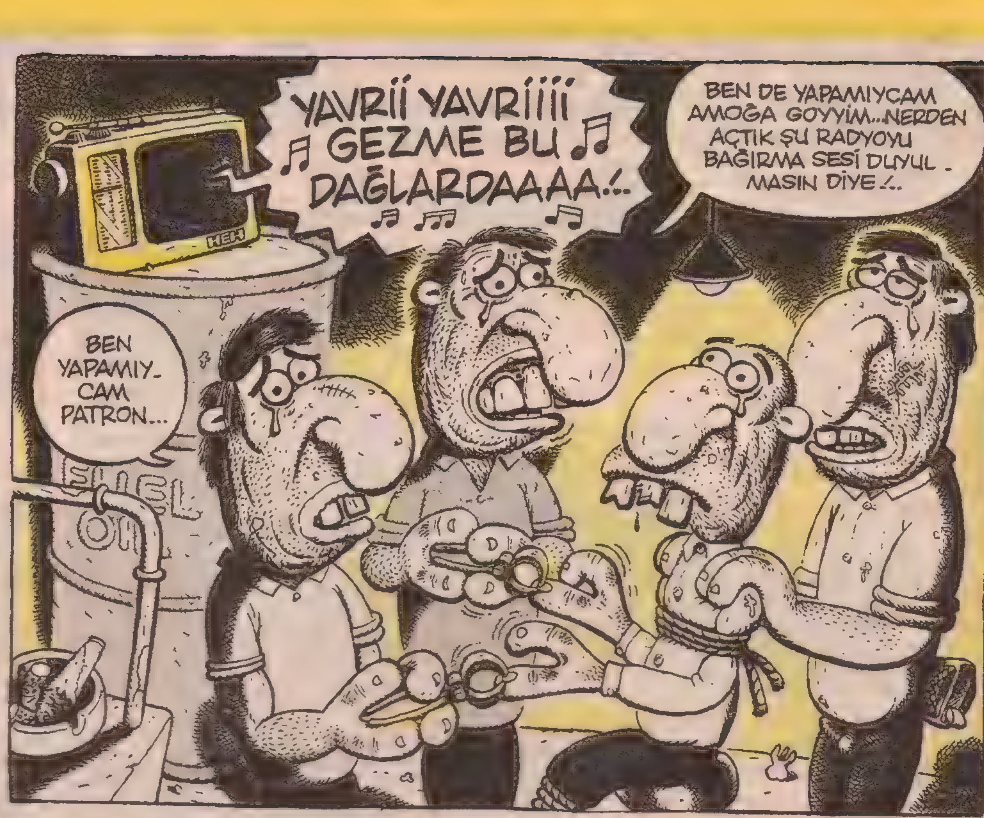
YAVRİİ YAVRİİİİ GEZME BU DAĞLARDAAAA!..
BEN DE YAPAMIYCAM AMOĞA GOYYİM...NERDEN AÇTIK ŞU RADYOYU BAĞIRMA SESİ DUYULMASIN DİYE!..
BEN YAPAMIYCAM PATRON...
SHELL OIL

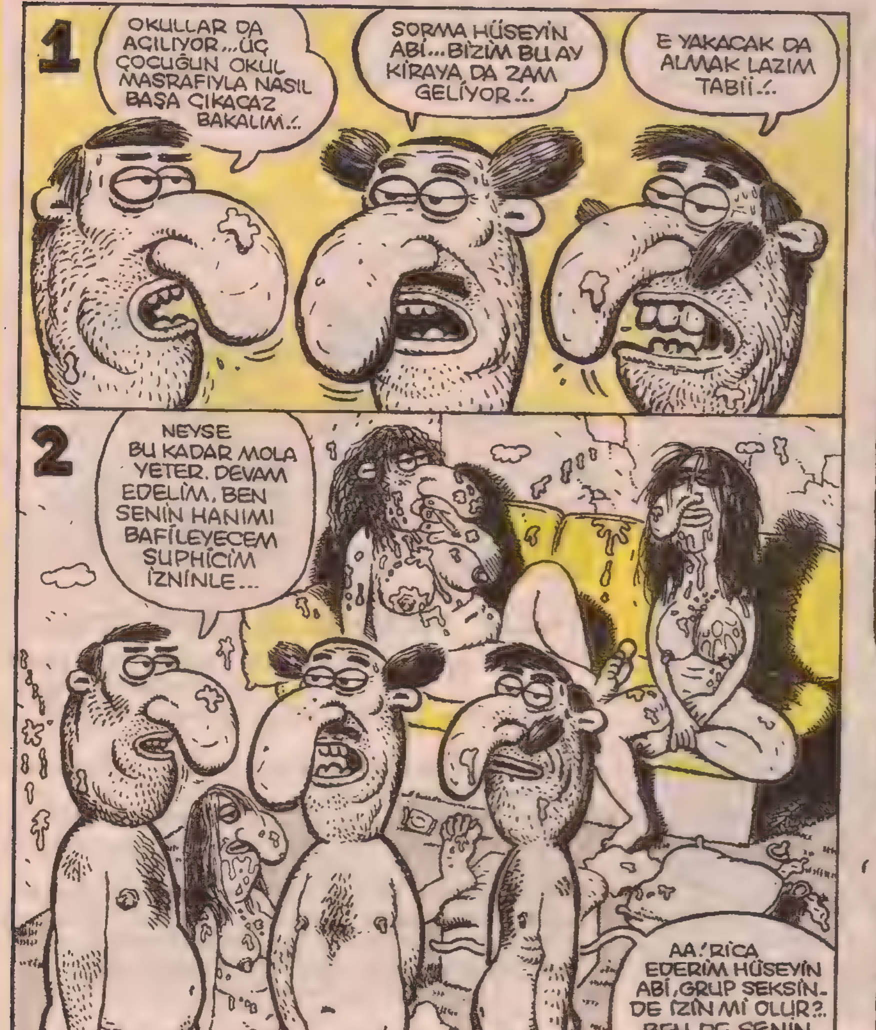
1
OKULLAR DA AÇILIYOR...ÜÇ ÇOCUĞUN OKUL MASRAFIYLA NASIL BAŞA ÇIKACAZ BAKALIM!..
SORMA HÜSEYİN ABİ...BİZİM BU AY KİRAYA DA ZAM GELİYOR!.
E YAKACAK DA ALMAK LAZIM TABİİ!..
2
NEYSE BU KADAR MOLA YETER. DEVAM EDELİM. BEN SENİN HANIMI BAFİLEYECEM SUPHİCİM İZNİNLE...
AA! RİCA EDERİM HÜSEYİN ABİ, GRUP SEKSİNDE İZİN Mİ OLUR?. BEN DE SENİN HANIMA TIKLATICAM ZATEN!..

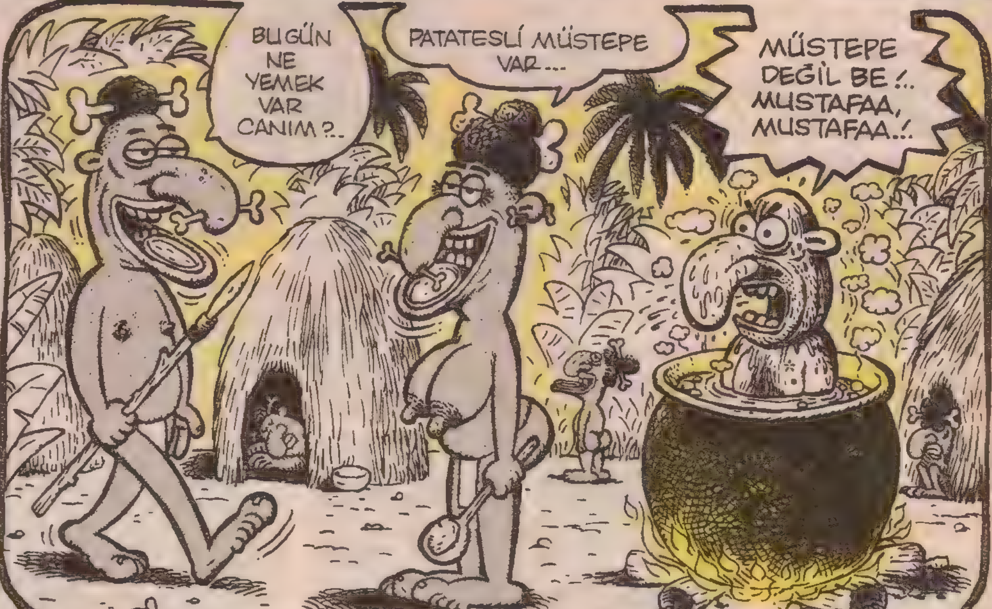
BUGÜN NE YEMEK VAR CANIM?..
PATATESLİ MÜSTEPE VAR...
MÜSTEPE DEĞİL BE!.. MUSTAFAA, MUSTAFAA!..

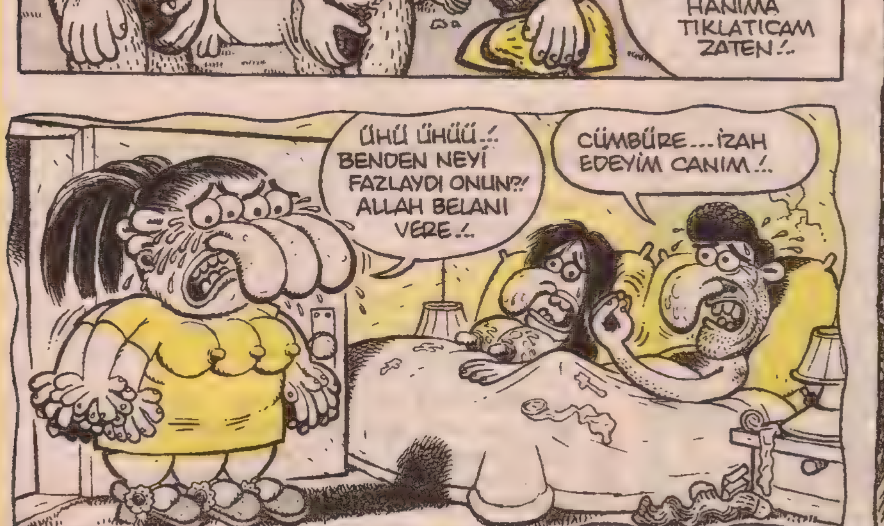
ÜHÜ ÜHÜÜ!.. BENDEN NEYİ FAZLAYDI ONUN?! ALLAH BELANI VERE!..
CÜMBÜRE...İZAH EDEYİM CANIM!..

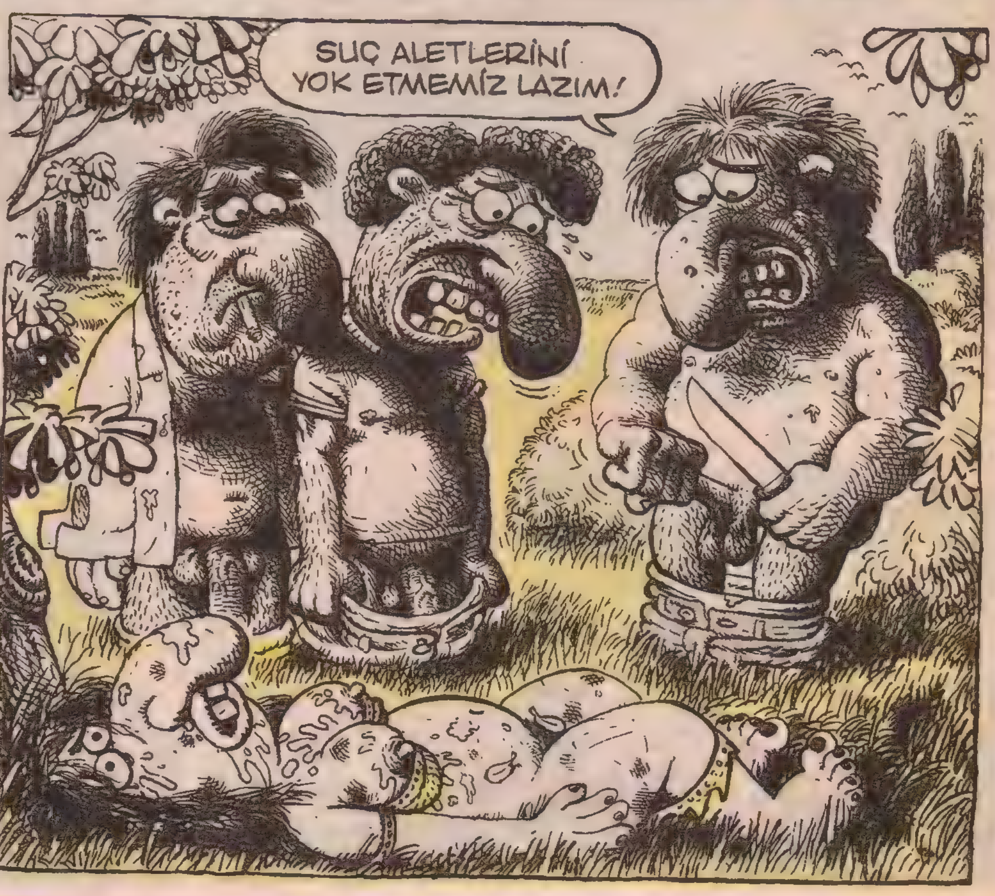
SUÇ ALETLERİNİ YOK ETMEMİZ LAZIM!

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

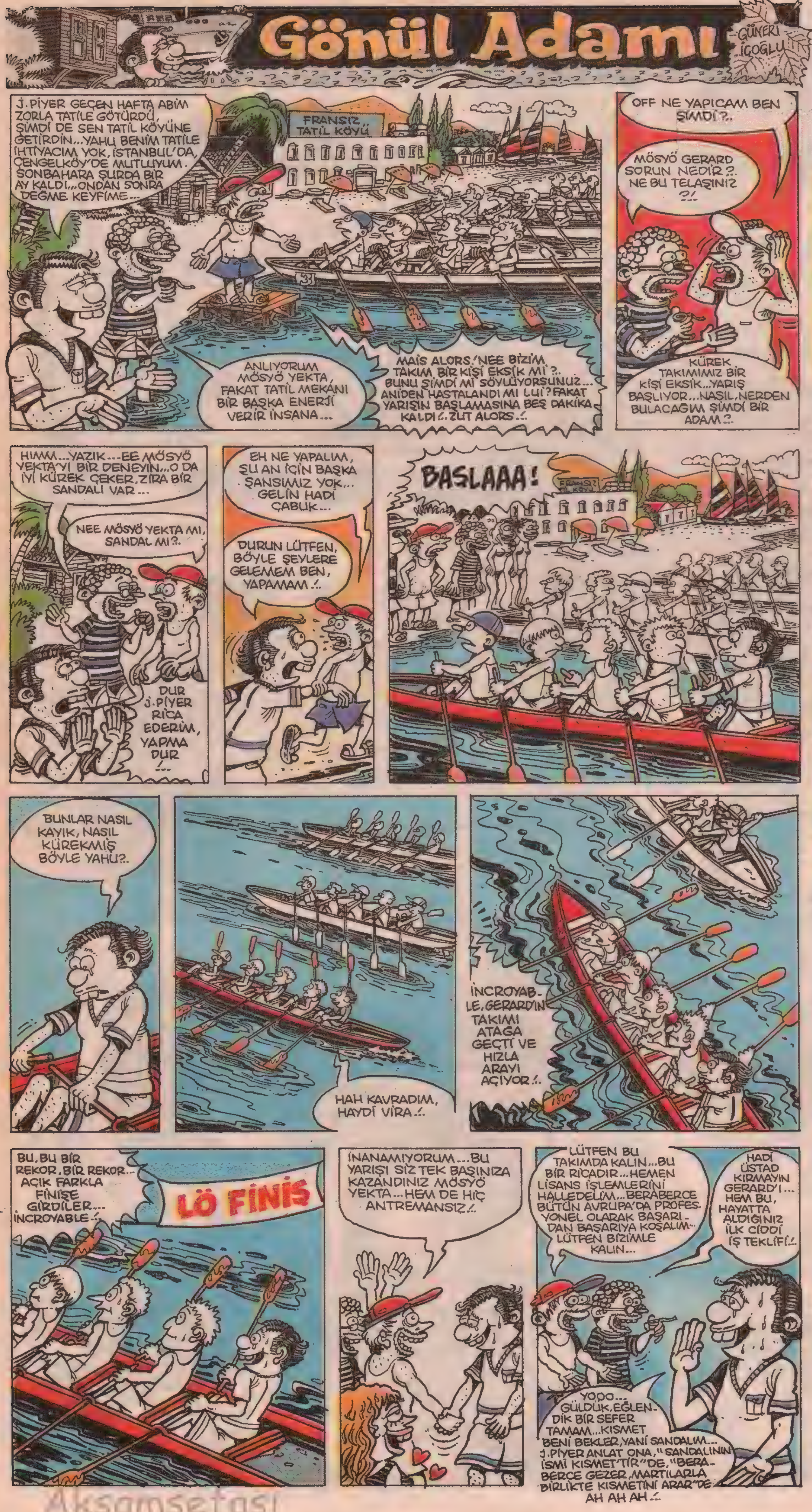
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
J.PİYER GEÇEN HAFTA ABİM ZORLA TATİLE GÖTÜRDÜ, ŞİMDİ DE SEN TATİL KÖYÜNE GETİRDİN...YAHU BENİM TATİLE İHTİYACIM YOK, İSTANBUL'DA, ÇENGELKÖY'DE MUTLUYUM. SONBAHARA ŞURDA BİR AY KALDI...ONDAN SONRA DEĞME KEYFİME...
FRANSIZ TATİL KÖYÜ
ANLIYORUM MÖSYÖ YEKTA, FAKAT TATİL MEKANI BİR BAŞKA ENERJİ VERİR İNSANA...
MAİS ALORS! NEE BİZİM TAKIM BİR KİŞİ EKSİK Mİ?.. BUNU ŞİMDİ Mİ SÖYLÜYORSUNUZ... ANİDEN HASTALANDI MI LUİ? FAKAT YARIŞIN BAŞLAMASINA BEŞ DAKİKA KALDI!..ZUT ALORS.!.
OFF NE YAPICAM BEN ŞİMDİ?..
MÖSYÖ GERARD SORUN NEDİR?.. NE BU TELAŞINIZ?!
KÜREK TAKIMIMIZ BİR KİŞİ EKSİK...YARIŞ BAŞLIYOR...NASIL, NERDEN BULACAĞIM ŞİMDİ BİR ADAM?..
HIMM...YAZIK...EE MÖSYÖ YEKTA'YI BİR DENEYİN...O DA İYİ KÜREK ÇEKER, ZİRA BİR SANDALI VAR...
NEE MÖSYÖ YEKTA MI, SANDAL MI?..
DUR J.PİYER RİCA EDERİM, YAPMA DUR!..
EH NE YAPALIM, ŞU AN İÇİN BAŞKA ŞANSIMIZ YOK... GELİN HADİ ÇABUK...
DURUN LÜTFEN, BÖYLE ŞEYLERE GELEMEM BEN, YAPAMAM!.
BAŞLAAA!
BUNLAR NASIL KAYIK, NASIL KÜREKMİŞ BÖYLE YAHU?..
HAH KAVRADIM, HAYDİ VİRA!.
İNCROYABLE, GERARD'IN TAKIMI ATAĞA GEÇTİ VE HIZLA ARAYI AÇIYOR!.
BU, BU BİR REKOR, BİR REKOR... AÇIK FARKLA FİNİŞE GİRDİLER... İNCROYABLE!.
LÖ FİNİŞ
İNANAMIYORUM...BU YARIŞI SİZ TEK BAŞINIZA KAZANDINIZ MÖSYÖ YEKTA...HEM DE HİÇ ANTREMANSIZ!.
LÜTFEN BU TAKIMDA KALIN...BU BİR RİCADIR...HEMEN LİSANS İŞLEMLERİNİ HALLEDELİM...BERABERCE BÜTÜN AVRUPA'DA PROFESYONEL OLARAK BAŞARIDAN BAŞARIYA KOŞALIM...LÜTFEN BİZİMLE KALIN...
HADİ ÜSTAD KIRMAYIN GERARD'I... HEM BU, HAYATTA ALDIĞINIZ İLK CİDDİ İŞ TEKLİFİ!.
YOOO... GÜLDÜK, EĞLENDİK BİR SEFER TAMAM...KISMET BENİ BEKLER, YANİ SANDALIM... J.PİYER ANLAT ONA, "SANDALININ İSMİ KISMET'TİR" DE, "BERABERCE GEZER, MARTILARLA BİRLİKTE KISMETİNİ ARAR" DE AH AH AH!.

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Eski Çiller & Yeni Çiller

① Eski Çiller, hayatta bi yerlere gelmek isterdi...
Yeni Çiller, geldiği yerden hayatta gitmek istemiyor!..

② Eski Çiller, ekonomi okumak isterdi...
Yeni Çiller, ekonomi olmak istiyor!..

③ Eski Çiller, Türkçe bilirdi ve İngilizce'yi öğrenmek isterdi...
Yeni Çiller, İngilizce biliyor ve Türkçe'yi öğrenmek istiyor!..

④ Eski Çiller, bir gün çiftlik sahibi olmak isteyecek kadar hırslıydı...
Yeni Çiller, çiftliğini başkasının üstüne yaptıracak kadar alçak gönüllü!..

⑤ Eski Çiller, şaibe nedir bilmezdi...
Yeni Çiller, başka birşey bilmiyor!..

⑥ Eski Çiller, Demirel'e "Baba" derdi...
Yeni Çiller, Demirel'e "Size baba diyebilir miyim amca" diyor!..

⑦ Eski Çiller, anasının kuzusuydu...
Yeni Çiller, kuzuların anası!..

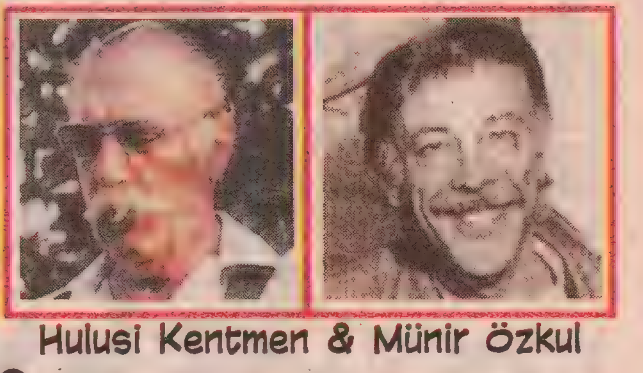

Hulusi Kentmen & Münir Özkul

① Hulusi Kentmen, o ünlü "ak sakallı dede" imgesini beyaz perdeye "ak bıyık" versiyonuyla yansıtan, sert görünüşünün altında yufka yumuşaklığında bir kalp taşıyarak düşlerimizi zenginleştiren bir hayal tipidir.
Oysa Münir Özkul, film bittikten sonra da içimizi acıtmaya devam edecek kadar gerçektir!

② Hulusi Kentmen, çizdiği kendinden emin portrelerle kuşaklar boyu güven vermiş, o bembeyaz, pos bıyıkları ve cillop gibi yanaklarıyla "tonton dedelik" müessesesinin öncü simgesi olmuştur.
Oysa Münir Özkul, yıllar yılı hep "on günlük sakalla" görünüp, adeta sakilliğe bir övgü gibi yaşamış, iliklerimize sinen hüzünlü bakışlarıyla hepimizi derinden sarsmış ve ruhiyatımızı sonsuza dek sürecek bir "mazlum elektriğine" mahkum etmiştir.

③ Hulusi Kentmen, istese hemen okul yaptıracak adam olarak ufkumuzu açmıştır.
Oysa Münir Özkul, eğitim dünyasında en fazla "Otoriter müdür muavini Mahmut Hoca" olabilmiştir!

④ Hulusi Kentmen, tüm patronların katı yürekli olmayacağını, filmlerinin son 10-12 dakikasında da olsa göstermiş bir sınıfsal fenomendir.
Oysa Münir Özkul ne patronla uzlaşan, ne de mesai arkadaşlarıyla örgütlü bir direniş içine giren sergüzeştiyle, içinde hep daha iyi yaşama güdüsü taşıyan kitlelere olumsuz örnek olmuş, sadece yakın çevresiyle uyumlu, iç dünyasına dönük bir tavır içine girmiştir!

⑤ Hulusi Kentmen, asla eküri olmamış, adı hep tek anılmış bir babacandır.
Oysa Münir Özkul, Adile Naşit'siz yapamaz!

⑥ Hulusi Kentmen, zengin adam rolleriyle, bilinçaltımıza "sıkıştığımızda gönül rahatlığıyla borç isteyebileceğimiz varsıl ve iyi kalpli amca" imajını yerleştirmiştir.
Oysa Münir Özkul, borç almak bir yana, "yoğun gururundan dolayı borç verme teklifi dahi edilemeyecek" orjinalitede bir kıvama ulaşıp yaman sıkıntılar yaratmıştır!

⑦ Hulusi Kentmen kardan adamdır; eğlencelidir, neşe saçar ve geçicidir.
Oysa Münir Özkul korkuluktur; hazin, sabit ve sahici!

kilservis@leman.com.tr

TERELELLİ

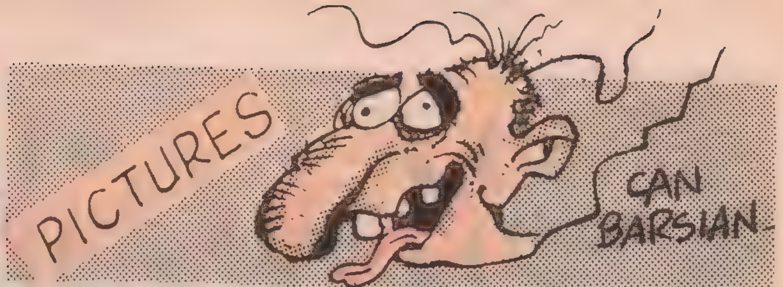
PICTURES
CAN BARSLAN

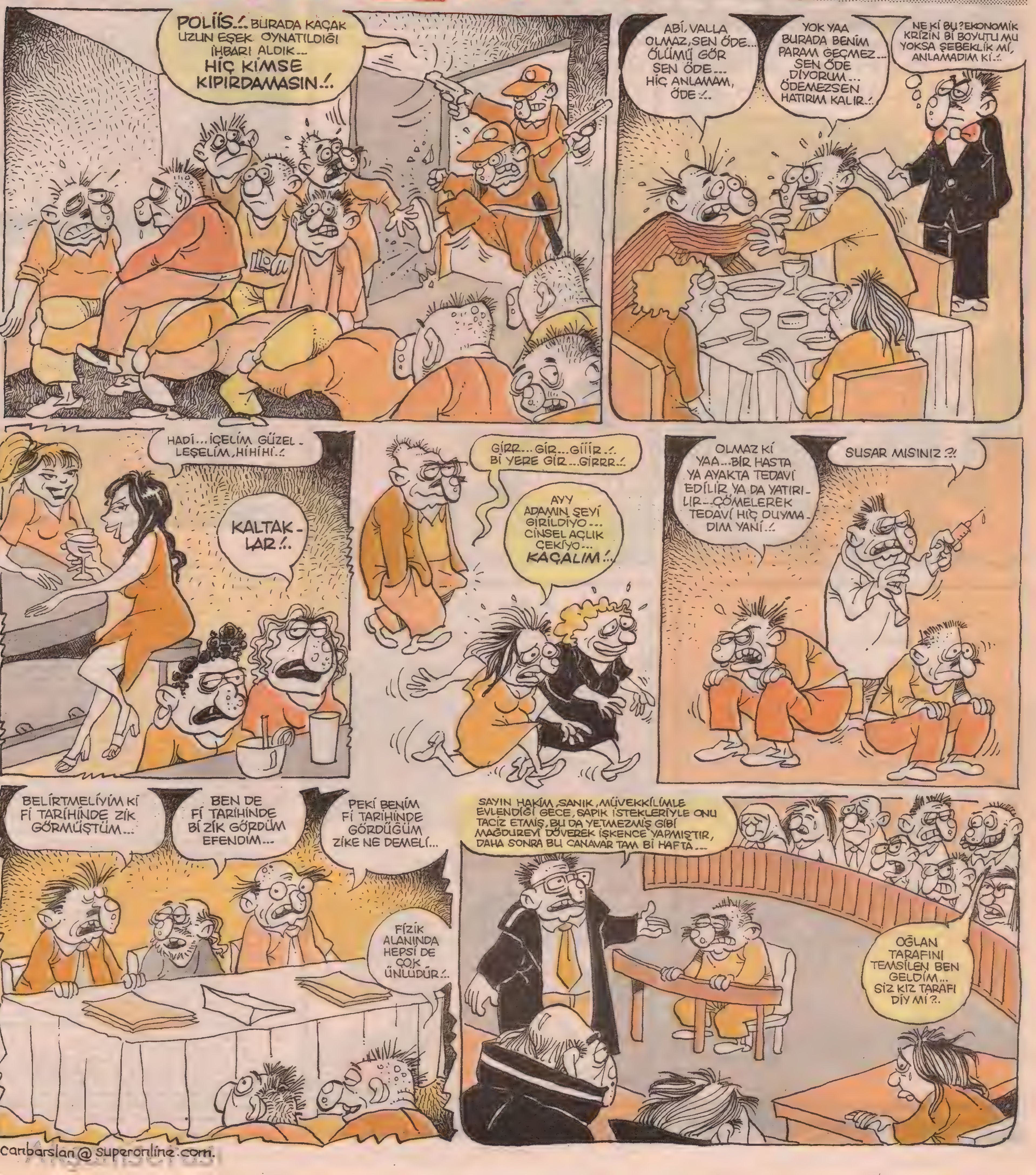
POLİİS..!.. BURADA KAÇAK UZUN EŞEK OYNATILDIĞI İHBARI ALDIK... HİÇ KİMSE KIPIRDAMASIN..!..
ABİ, VALLA OLMAZ, SEN ÖDE... ÖLÜMÜ GÖR SEN ÖDE... HİÇ ANLAMAM, ÖDE..!..
YOK YAA BURADA BENİM PARAM GEÇMEZ... SEN ÖDE DİYORUM... ÖDEMEZSEN HATIRIM KALIR..!..
NE Kİ BU? EKONOMİK KRİZİN Bİ BOYUTU MU YOKSA ŞEBEKLİK Mİ, ANLAMADIM Kİ..!..
HADİ... İÇELİM GÜZELLEŞELİM, HİHİHİ..!..
KALTAKLAR..!..
GİRR... GİR... GİİİR..!.. Bİ YERE GİR... GİRRR..!..
AYY ADAMIN ŞEYİ GİRİLDİYO... CİNSEL AÇLIK ÇEKİYO... KAÇALIM..!..
OLMAZ Kİ YAA... BİR HASTA YA AYAKTA TEDAVİ EDİLİR YA DA YATIRILIR... ÇÖMELEREK TEDAVİ HİÇ DUYMADIM YANİ..!..
SUSAR MISINIZ ?!
BELİRTMELİYİM Kİ Fİ TARİHİNDE ZİK GÖRMÜŞTÜM...
BEN DE Fİ TARİHİNDE Bİ ZİK GÖRDÜM EFENDİM...
PEKİ BENİM Fİ TARİHİNDE GÖRDÜĞÜM ZİKE NE DEMELİ...
FİZİK ALANINDA HEPSİ DE ÇOK ÜNLÜDÜR..!..
SAYIN HAKİM, SANIK, MÜVEKKİLİMLE EVLENDİĞİ GECE, SAPIK İSTEKLERİYLE ONU TACİZ ETMİŞ, BU DA YETMEZMİŞ GİBİ MAĞDUREYİ DÖVEREK İŞKENCE YAPMIŞTIR, DAHA SONRA BU CANAVAR TAM Bİ HAFTA...
OĞLAN TARAFINI TEMSİLEN BEN GELDİM... SİZ KIZ TARAFI DİY Mİ ?..

canbarslan@superonline.com.

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

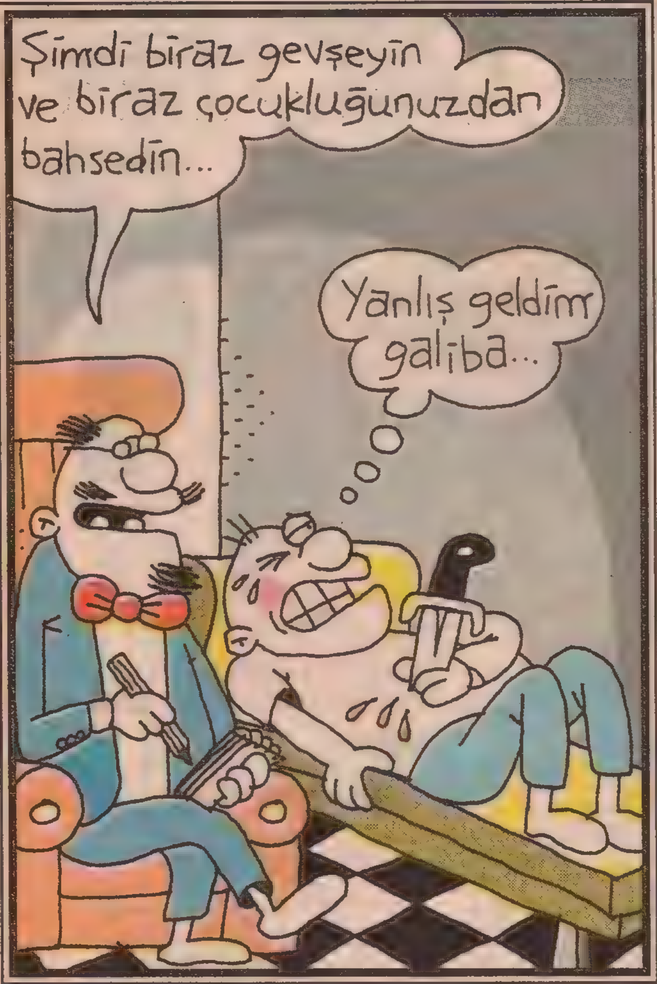
Şimdi biraz gevşeyin ve biraz çocukluğunuzdan bahsedin...
Yanlış geldim galiba...

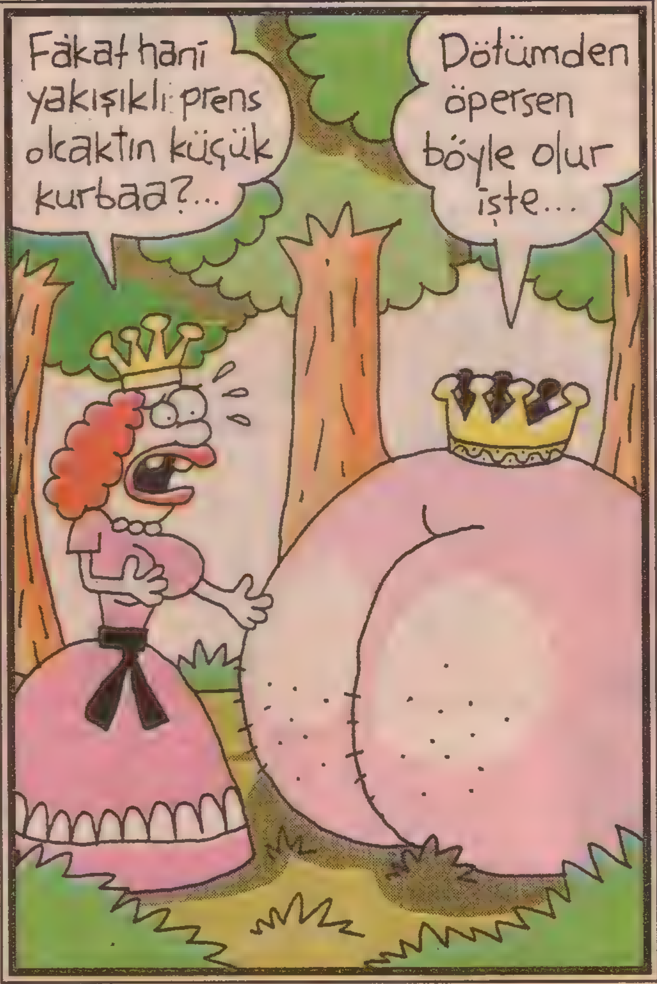
Fakat hani yakışıklı prens olcaktın küçük kurbaa?...
Dötümden öpersen böyle olur işte...

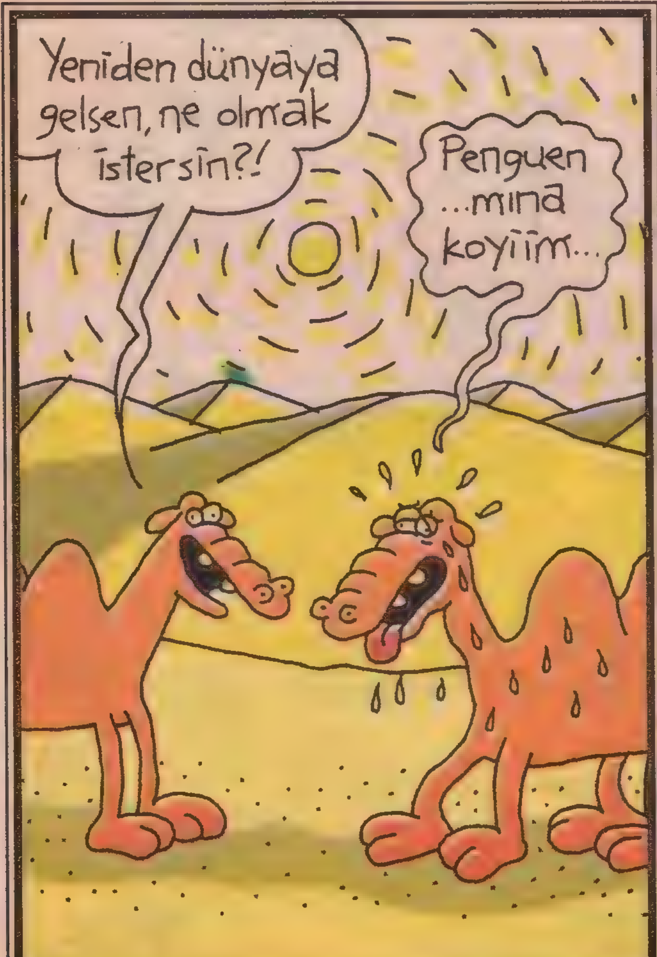
Yeniden dünyaya gelsen, ne olmak istersin?!
Penguen ...mına koyiim...

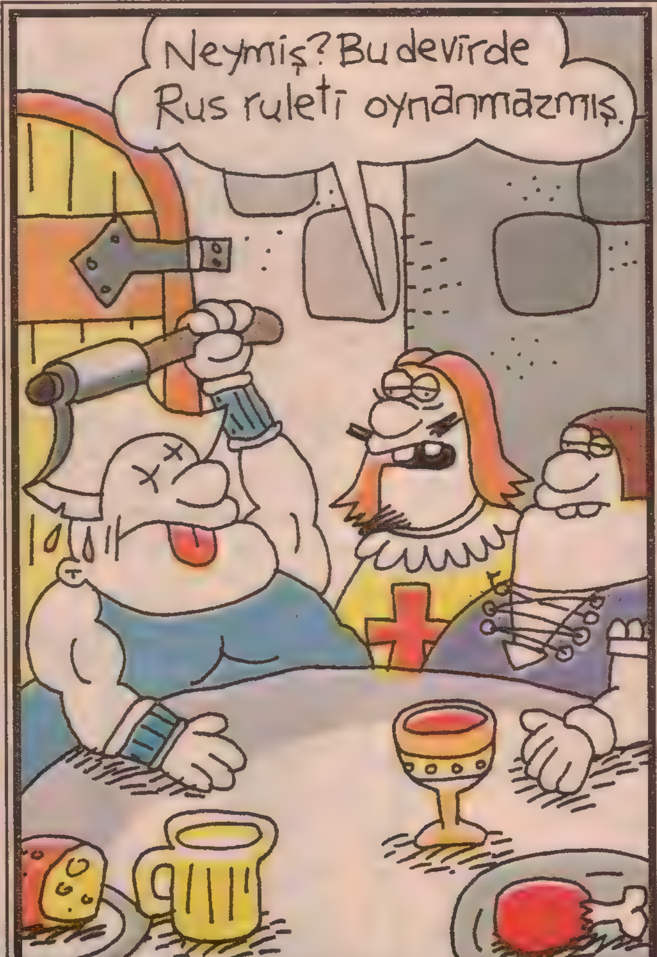
Neymiş? Bu devirde Rus ruleti oynanmazmış.

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

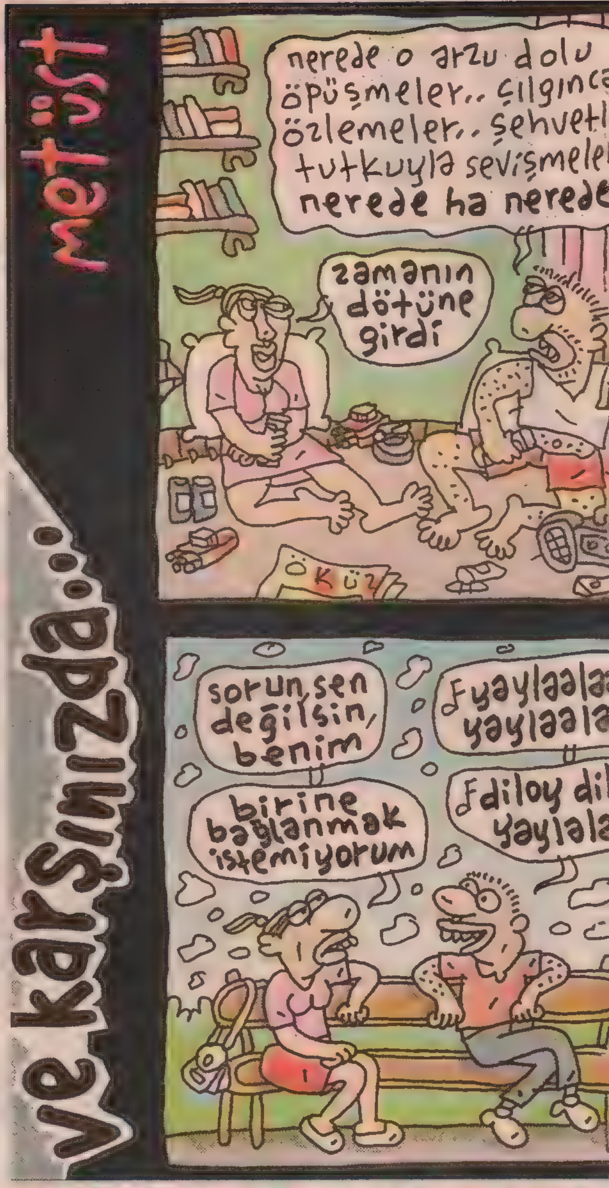
met üst
ve karşınızda...
nerede o arzu dolu öpüşmeler.. çılgınca özlemeler.. şehvetl tutkuyla sevişmeler nerede ha nerede
zamanın dötüne girdi
KÜZ
sorun sen değilsin, benim
birine bağlanmak istemiyorum
yaylaalaa yaylaala
diloy dil yaylala

O YOL HEP SENİN TERSİN

Yarın kimselerin beklemediği bir şey yapabilirsin... Bu arzunun içinde saklı old masa, dağılıp gideceğini düşünürdün, bu arzu olmasa kendine olan bütün saygını miyor olabilirler... Varsın bilmesinler, diyorsun... Seni zaman zaman küçümsedikleri tiğin anlarda içindeki bu tutku daha da büyüyor halbuki... Aslında kırılıyorsun, ama meleri belki de daha anlamlı, diyorsun... Aldırış etmiyor görünüyorsun... Kendi pek s memeye çalışıyorsun... Kayıtsız görünmeye çalışıyorsun... Ama yine de başaramıy san çalış, aklın hep onlarda kalıyor... Belli etmemeye uğraşsan bile, onlardan uzak daha çok merak ediyorsun... Hep kendi içinde kalmayı arzularken bile aslında hep derin bir korku sarıyor içini... Hep kendin olmaktı derdin, ama neden durmadan onl

Hani sen biriciktin, hani sen kendine vazgeçilmezdin... Hani seni senden başkası ken, içinden dışarı durmadan akarken, bir kez dönüp baktın mı kendine... Bir kez dönü

Hep ruhunun evinde, kalbinin odasında sandın kendini, halbuki hiç orada olma larının gözüyle baktın sen ruhunun evine, kalbinin odasına...

Kalbinin odasındaki sefalete hep başkalarının gözüyle baktığın için, onların onay sındaki sefalete bakmaya bile cesaret edemedin. Onlar bakarken sen sırtını döndün o onaylarına çarpıp parçalandı... İşte bu yüzden, derin bir aşağılık duygusuyla o abartıl hep...Kendini olduğun gibi kabul edemediğin, o boşluğuna korkusuzca bakamadığın i bu kendine sırtını dönmüş olmak suçu seni yok etmesin diye hep gururluydun... Öyle şefkatlerine muhtaçtı...

Aslında biliyordun kendinden uzak yaşadığını... Kalbinin odasına korkusuzca şeyin aslında sana ait olmadığını, seni anlatmadığını hissettiğin, orada seni senden rin, sahte hülyaların, klişeleşmiş duyguların, taklit heyecanların olduğunu biliyordu evinden uzak kaldıkça giderek çoğaldığını herkesten daha iyi tahmin ediyordun... İç sareti bulamadığın için hep dışarıdaydın... O sahte duyguların altındaki boşluktan kun sadece o sahteliklerden ibaret olduğundan kuşkulanmandı...

Bu yaşadığın hayat senin değil, bu sen değilsin, artık evine, kalbinin odas laka gördüklerin sana çok acı verecek, ama dışarıdaki bu hayatından hiçbir şey ki de bunu sana ben söylediğim için tepkin çok sert oldu...

Bırak beni dedin, bırak, **nasılsa dönerim geriye, ben kendimi iyi biliyorum, iyi biliyorum, bırak, çok bekledim odamda; ilk ve son kez göreyim onları, içimd ten inanayım onların sahteliğine, bir kez olsun inanayım onların boşluğuna, dö** dedin, ama dönemedin, dönemiyorsun işte geriye... Göreceğin ve yaşayacağın hiçbi dıramıyorsun...

Yorgunum, diyorsun; **ruhum yaşlandı**, diyorsun; **neyi yaşamaya başlasam son** kendine yabancı yaşamakta ısrar ediyorsun... Yaşadığın her şey seni sana çağırıyor, a

Belki bunu bir tek ikimiz biliyoruz... Kendine dönemediğin için kendinden intik ha çok kaybolmak istiyorsun... Kaybolduğunu ne zaman hissetsen hemen yanı baş yol bu... Tertemiz... Bakir... Kirlenmemiş... Ve hayatının tersine doğru akıp gidiyor. Affeden, ama hep buruk bir gülümsemeyle bakıyor sana... Bütün sırların saklı o yol anılar saklı o yolda... Yanı başında akıp gidiyor... Sen burada, bu yolda ne kadar hız o yol aynı hızla senin tersine doğru akıyor... Sen burada ne kadar çok kaybolursan, lun yanı başında sana durmadan uzaklaşıyor...

Ve yolunu yitirdiğini hissettiğin anlarda o iki şey kalıyor aklında: Ya, insanları yapacaksın... Ya da kendini yok edeceksin... Geceleri durmadan şehrin ışıklarını sey ları düşünüyorsun: **Ya beni tanıyacaklar, ya da kendimi yok ederim**, diyorsun... ona, **beni unutma,** diyorsun; ama aklın burada, bu dünyada kalıyor... Ve burada ke cek bir zaferin umuduyla, o olmazsa kendini yok etme tesellisiyle yaşıyorsun... Çü rin tam yanında o büyük kaybedişin saklanıyor... Her şeyi değiştirebilme umudunu kimselerin beklemediği eylem düşünün hemen altında o derin işe yaramazlık korku

* 17 Ağustos **Marmara depremi** üzerinden 2 yıl geçti... Acılar dinmedi... Sorunlar hala çözülmed larından dolayı kutluyorum. * Öğrencilere ucuz ve kaliteli yemek. **Asmalımescit 56** restaurant ca

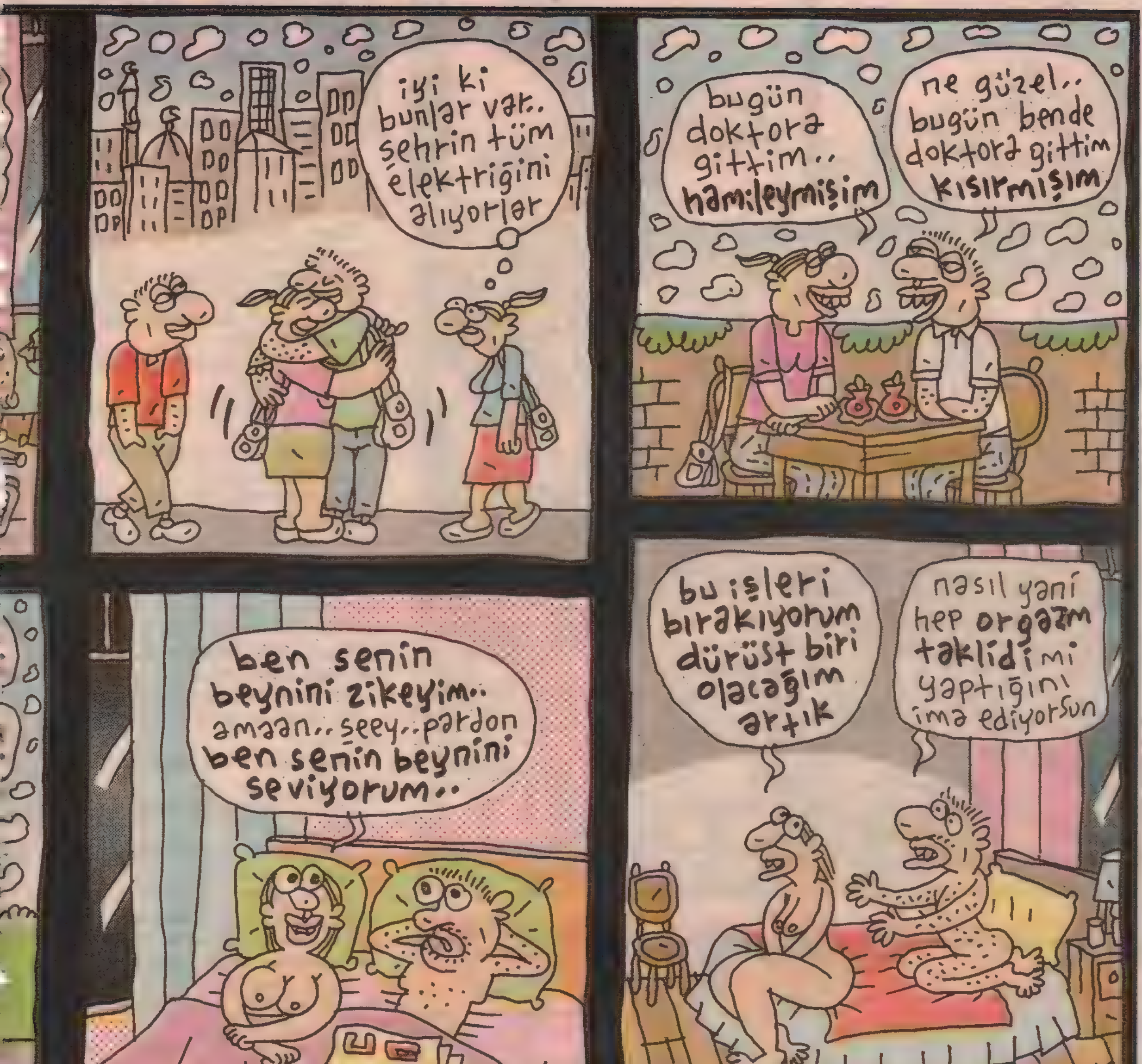
iyi ki bunlar var.. şehrin tüm elektriğini alıyorlar
bugün doktora gittim.. hamileymişim
ne güzel.. bugün bende doktora gittim kısırmışım
ben senin beynini zikeyim.. amaan.. şeey.. pardon ben senin beynini seviyorum..
bu işleri bırakıyorum dürüst biri olacağım artık
nasıl yani hep orgazm taklidi mi yaptığını ima ediyorsun

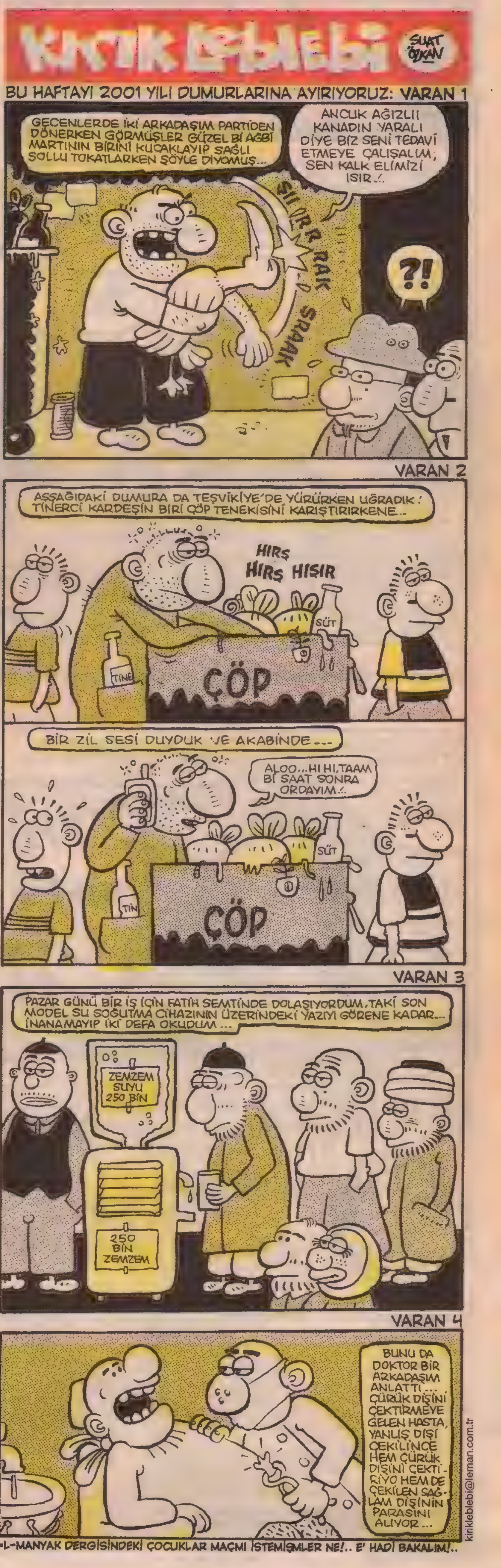
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
BU HAFTAYI 2001 YILI DUMURLARINA AYIRIYORUZ: VARAN 1
GEÇENLERDE İKİ ARKADAŞIM PARTİDEN DÖNERKEN GÖRMÜŞLER GÜZEL Bİ AGBİ MARTININ BİRİNİ KUCAKLAYIP SAĞLI SOLLU TOKATLARKEN ŞÖYLE DİYOMUŞ...
ANCUK AĞIZLII KANADIN YARALI DİYE BİZ SENİ TEDAVİ ETMEYE ÇALIŞALIM, SEN KALK ELİMİZİ ISIR.!.
ŞIIRRRAK
SRAAAK
?!
VARAN 2
AŞŞAĞIDAKİ DUMURA DA TEŞVİKİYE'DE YÜRÜRKEN UĞRADIK: TİNERCİ KARDEŞİN BİRİ ÇÖP TENEKİSİNİ KARIŞTIRIRKENE..
HIRS
HIRS HISIR
SÜT
TİNE
ÇÖP
BİR ZİL SESİ DUYDUK VE AKABİNDE...
ALOO... HI HI, TAAM Bİ SAAT SONRA ORDAYIM.!.
SÜT
TİN
ÇÖP
VARAN 3
PAZAR GÜNÜ BİR İŞ İÇİN FATİH SEMTİNDE DOLAŞIYORDUM, TAKİ SON MODEL SU SOĞUTMA CİHAZININ ÜZERİNDEKİ YAZIYI GÖRENE KADAR... İNANAMAYIP İKİ DEFA OKUDUM...
ZEMZEM SUYU 250 BİN
250 BİN ZEMZEM
VARAN 4
BUNU DA DOKTOR BİR ARKADAŞIM ANLATTI... ÇÜRÜK DİŞİNİ ÇEKTİRMEYE GELEN HASTA, YANLIŞ DİŞİ ÇEKİLİNCE HEM ÇÜRÜK DİŞİNİ ÇEKTİRİYO HEM DE ÇEKİLEN SAĞLAM DİŞİNİN PARASINI ALIYOR...
•L-MANYAK DERGİSİNDEKİ ÇOCUKLAR MAÇMI İSTEMİŞMLER NE!.. E' HADİ BAKALIM!..
kiriklebiebi@leman.com.tr

AKIYORDU...

ı hissetmek koruyor seni... Bu duygu ol-
in... Onlar içindeki bu güçlü tutkuyu bil-
sediyorsun... Bu küçümsemeleri hisset-
lığını hafifletebilmek için, beni küçümse-
muyorsun... Onları önemsediğini belli et-
... Ne kadar kayıtsız görünmeye çalışır-
ça senin hakkında neler düşündüklerini
doğru akıyorsun... Bu akışı hissedince
tın...

mazdı... Herkesin seni anlamasını bekler-
ın mı senden geriye ne kaldı diye...
Hep dışarıdaydın. Başkalarında... Başka-

ep muhtaç kaldın... Aslında kalbinin oda-
ete... Gururun bu yüzden kaç kez onların
run arasında düşe kalka, yaşayıp durdun
p suçluydun, durmadan suçlu... Bu suç,
rur ki, hep başkalarının aslında olmayan

adığını, o odada benim dediğin bir çok
aştıran yapay umutların, aldatıcı vaatle-
bütün yapaylıkların ve sahteliklerin sen
o sahte duyguları söküp atabilecek ce-
ordun sanki... Ve aslında en büyük kor-

ri dön, ve korkusuzca bak oraya, mut-
acı olamaz, dedim bir gün sana... Bel-

hayatın, bu insanların sahteliğini çok
kuşku bir bitsin, bir kez olsun gerçek-
yine geriye, odama, kalbime... Böyle
kalmadı ama, buna bir türlü kendini inan-

aceden biliyorum, diyorsun; ama yine de
bunu bilmezlikten geliyorsun...
yorsun... Kendine dönemediğin için da-
geçen o yolu görüyorsun... Bomboş bir
veren bir gülümsemeyle bakıyor sana...
ütün öykülerin, kimselere anlatamadığın
ın, ne kadar çabuk yaşamaya çalışırsan
o kadar kendine kapanıyor... Senin yo-

ecek, onların hiç beklemediği bir eylem
rsun... O ışıkların altında yaşayan insan-
aşından akan yola hüzünle gülümsüyor,
nkar ederek bütün yolları sana döndüre-
ün yolları sana döndürecek olan o zafe-
derin umutsuzluğun tutuyor gizlice... O
or...

İşe yaramazlık... Her sabah bu duyguyla uyanmıyor musun... Herkesten farklı olmak düşleriyle yattığın uykundan, ben kimim ki, ne işe yarıyorum, hayatımın bir anlamı var mı, sözleriyle uyanmıyor musun...

Üstelik işe yaramak, verimli ve yararlı olmak düşüncelerinden onca tiksinmişken... Bu soruları kendilerine sormadıkları için bakkalları, çöpçüleri, seyyar satıcıları, kapının önünde bağrışarak oynayan çocukları bile kıskanarak uyanmıyor musun her sabah uykundan... Yanı başından yolun akıyor... Yaşadığın her şeyin tersine doğru akıyor... Bu düşünceyle açıyorsun gözlerini hayata... Bu fikirle... İşte bu hayattaki bütün gücünü, bütün isteğini kıran bu düşünce senin... Bu zalim fikir... İstediğin kadar gururlu olmaya çalış, istediğin kadar kendine yeni ilkeler bulmaya çalış, senin olmayan bir hayatı sürdürdüğün için durmadan güçsüzsün, durmadan başkalarına bağımlısın...

Ne kadar gururlu ve kendine düşkün olursan ol, aslında durmadan tiksiniyorsun kendinden... Tiksindiğin için bu kadar hayransın kendine.... Tiksindiğin için bu kadar düşkünsün gururuna...

Öyle ki kendinden neden tiksindiğini unuttuğun günlerde gururun yüzünden soluğun tıkandı... Gururun yüzünden nerede olduğunu ve ne yaptığını bile bilemez bir hale geldin... Böyle anlarda delirmeyi özledin... Hiç yaşamadığın bir varoluşu özledin... Bu yabancı, bu bir türlü içine sinmeyen kendinden kurtulmak için delirmek istedin... O güne dek yaptığın bütün hatalar, bütün yanlışlar temize çekilsin diye, bütün cinayetlerin affolsun diye deliliğe sığınmak istedin...

Oysa delirmek korkusuz olmaktır... Oysa delirmek, kendinden çıkıp bir daha geriye bakmadan sevenlerin halidir... Delirmek bu hayatı bütün çıplaklığıyla görüp, insanın o yanı başında akan yoluna kendisini tereddütsüz atma gücüdür...

Bu hayatta her şey olamaz insan... Yitirmeyi göze almadan kimse kazanamaz... Kendine yenilmeden kazanamaz kimse kendini... Tutsaklığına bir kez sevdalanmaya görsün insan, durmadan tutsaklığını özler... Tutsaklığına bir kez sevdalanmaya görsün insan, kendisi dışında herkesi Tanrısal mutluluğu kazanmış sanar... Başkaları cennettedir... Başkaları koşulsuz sevgiyi yakalamıştır... O ise sonsuz cehennemde yaşar... Tutsaklığını unutarak her şey olmaya kalkışan insan, kendini yapayalnız, başkalarını yalnızlığının tek sebebi olarak görür...

Tıpkı senin gibi... Bu hayat senin değildir... Bu yol sana ait değildir... Bu ölçüler, bu kurallar, bu ilkeler sana durmadan yabancıdır... Bilirsin bunları... Ama yine de kendini, duygularını, isteklerini bu ölçülere, bu kurallara, bu ilkelere göre ayarlamaya çalışırsın... Senin değildir bu hayat, yine de onun gözüne girmeye çalışırsın... Bilirsin, bu insanlar sana sonsuz yabancıdır, ama yine de onlardan onay almaya çalışırsın...

Her gün hayali düşmanlar edinirsin; sana kötülük etmişlerdir, kırıp incitmişlerdir seni; aklından onlara olmadık kötülükler yapmak geçer; bu öfke yüzünden durmadan için dışarı akar, durduramazsın bu akışı... Bu öfke, bu durmaksızın akış sana garip, hastalıklı bir haz verir... Ama içten içe bilirsin ki ne onlar senin gerçek düşmanındır, ne de o öfken sana aittir... Bunların hepsi bu hayata kendini inandırabilmek için sarıldığın sahte duygulardır... Bütün bunlar yanı başında akan yoluna bir türlü geçemediğin içindir... Bütün bunlar her şey olabilmek için başına geliyordur... Bu hayata ait değilken, duygularını, sevgilerini, umutlarını garip bir inatla bu hayatın ölçüleriyle ölçmeye çalışırsın... Bu hayata ait değilken bu hayatın en iyisi, en başarılısı, en dürüstü olmaya çalışırsın...

Bu yüzden çabuk olsun istersin her şey... Çabuk olsun, hemen bitsin... Sana yabancı olan bu hayatta hep sonları özlersin... Neyi yaşarsan onu hemen tüketmek istersin... Kendini bu hayatın en sonuna gizlediğin için, her şey bir an önce yaşansın ve sıra sana gelsin, sıra o gizlediğin kendine gelsin istersin... Çünkü ne yaşarsan yaşa, yanı başında akan bir yol var, bunu bir tek ikimiz görüyoruz... Ne yaşarsan yaşa, durmadan kendini taklit ediyorsun... Bu yüzden geçmek bilmiyor günler... Bu yüzden hayat çok sıkıcı... Bu yüzden tahammül edemiyorsun o yalan sevinçlerine... O yalan sesine... Bu yüzden sonsuz aşkı özlerken aslında kimseye gerçekten bağlanamadığını hissetmen... Kendinden bu kadar uzak yaşadığın için bu denli öfkelisin hayata... Kendine... Bu uzaklığını kimse anlamasın diye bu denli öfkelisin insanlara... Kendine... Denizlere... Yıldızlara... Yanı başında sana sarılarak uyuyan, **sevgilim**, dediklerine... Çünkü kimi sevsen kendini saklayarak sevdin sen... Kendinden kaçmak için sevdin... O yalan benliğinin kaygan taşlarından sekerek sevdin... Kendini nasıl sakladıysan sevgilerini de öyle sakladın... Yanı başından akan yolunu hasretle seyrederken sevdin...

Sen bir başka yola aittin... Ama bu hayata göre sevdin... Kendine nasıl haksızlık ettiysen seni sevenlere de bu haksızlığı yaptın... Kendini nasıl bunca kolay terk ettiysen onları da o denli kolay terk ettin.... Kim sana bağlandıysa bu derin talihsizliğini gizleyerek kabul ettin onları... Onları hep bu sahte, hep bu yalan hayatında kabul ettin... Seni hiç tanımayan insanları etkileyecek bir şeyler yapmak adına kaldın bu hayatta... Yapamadın... Bu yüzden hiçbir işe yaramadığına inandın... Bu yüzden boşuna yaşadığına inandırdın kendini... Buna öyle çok inandın ki, hayatına er ya da geç son vermeye düşündün... Ama bunu da beceremedin... Çünkü insanın hayatına son vermesi bile ciddi bir inançtır...

Çünkü sen bu hayatta yaşarken tam yanı başında sana ait bir yol akıyordu... Sen ne yaşarsan yaşa o yol senin tersine akıyordu...

Bu hayatta kime inansan, kim sana inansa o yol orada akıyordu... Ve senin tersine akıyordu... Seni kim sevse, sen kimi sevsen o yol hep bu sevginin tersine akıyordu...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

pishanelerdeki tecritler derhal kaldırılsın. * **Gebze.** 25 Ağustos Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arasında, **Kibele Cafe**'deyim. (Sözbir İnternet Cafe üzeri, Tel: 0543 662 25 25) * **Babaeski** Halkevi'ni çalışma-
lmescit Sokak No: 56 Tepebaşı. 0.212.251 78 07 * Saliha Yayla, Özlem Er, Damla Tuğlu, Işıl Turan, Tamer Çağlayan, Semra Çelik, Aygül Işlek, Arzu Bak, mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

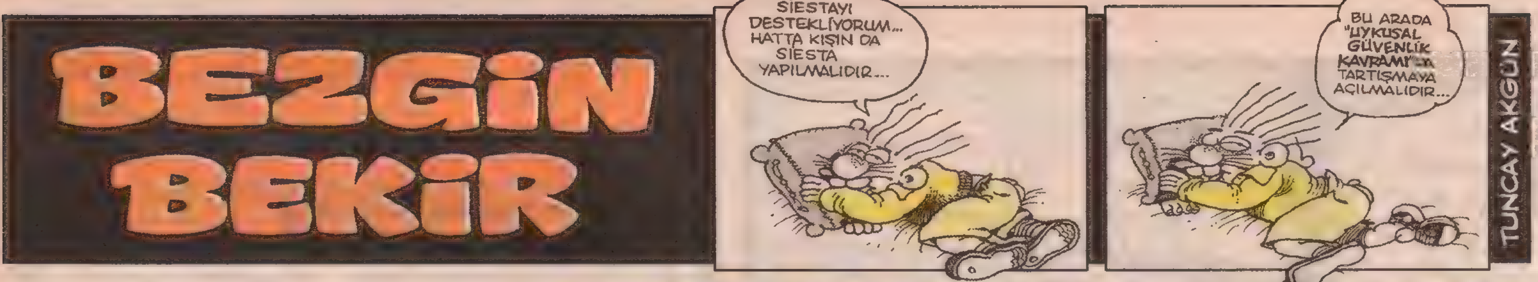
BEZGİN BEKİR
SİESTAYI DESTEKLİYORUM... HATTA KIŞIN DA SİESTA YAPILMALIDIR...
BU ARADA "UYKUSAL GÜVENLİK KAVRAMI"NA TARTIŞMAYA AÇILMALIDIR...
TUNCAY AKGÜN

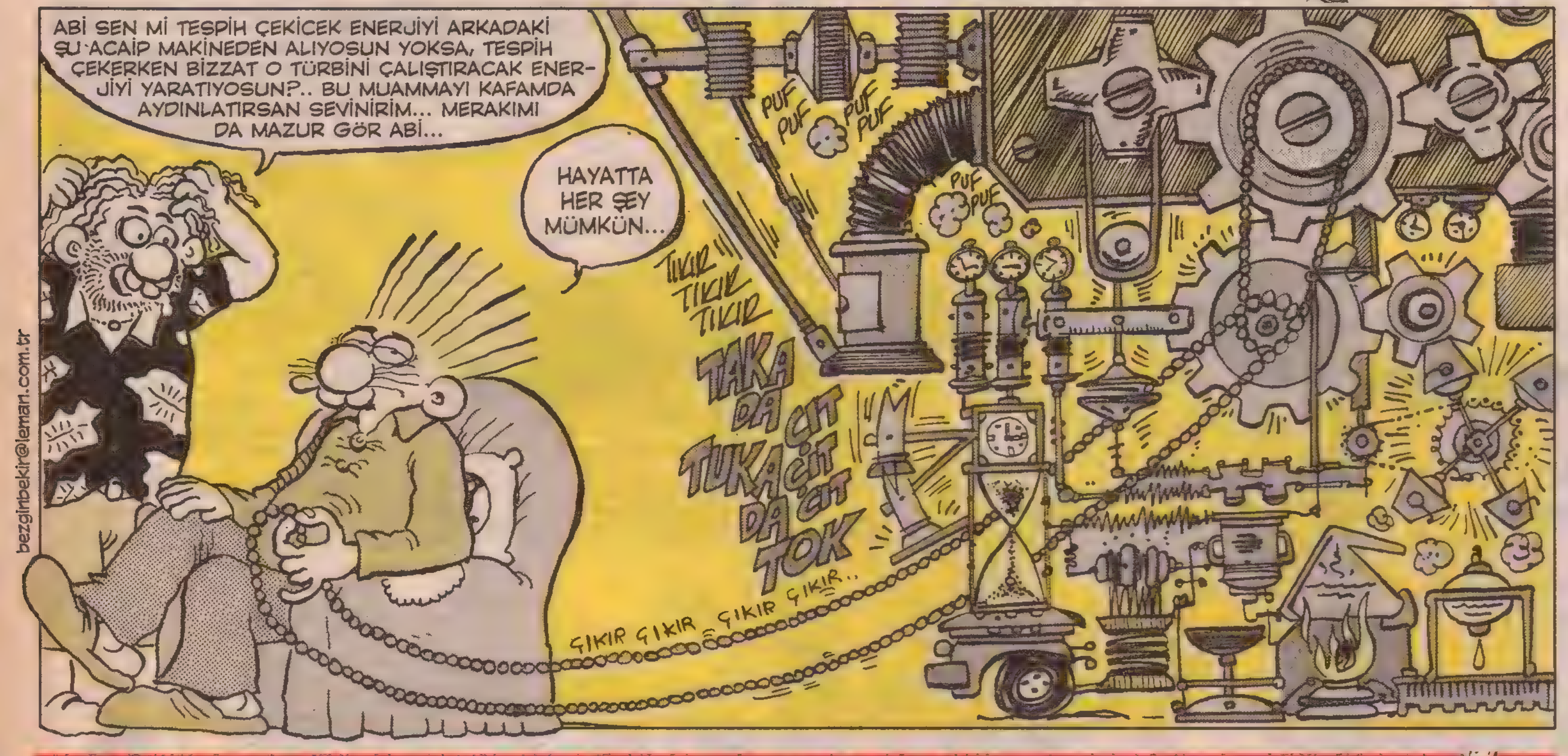
ABİ SEN Mİ TESPİH ÇEKİCEK ENERJİYİ ARKADAKİ ŞU ACAİP MAKİNEDEN ALIYOSUN YOKSA, TESPİH ÇEKERKEN BİZZAT O TÜRBİNİ ÇALIŞTIRACAK ENERJİYİ YARATIYOSUN?.. BU MUAMMAYI KAFAMDA AYDINLATIRSAN SEVİNİRİM... MERAKIMI DA MAZUR GÖR ABİ...
HAYATTA HER ŞEY MÜMKÜN...
PUF PUF
PUF PUF
PUF PUF
TIKIR TIKIR TIKIR
TAKA DA TUKA DA TOK
ÇIT ÇIT ÇIT
ÇIKIR ÇIKIR ÇIKIR ÇIKIR..
bezginbekir@leman.com.tr

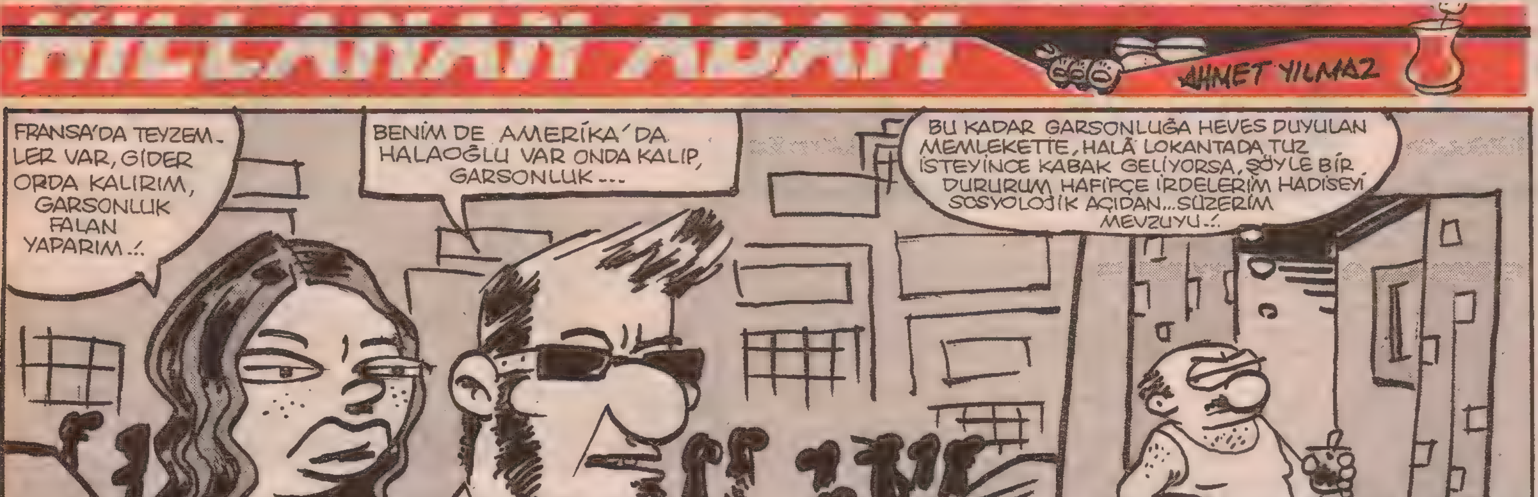
AHMET YILMAZ
FRANSA'DA TEYZEMLER VAR, GİDER ORDA KALIRIM, GARSONLUK FALAN YAPARIM..!.
BENİM DE AMERİKA'DA HALAOĞLU VAR ONDA KALIP, GARSONLUK ...
BU KADAR GARSONLUĞA HEVES DUYULAN MEMLEKETTE, HALÂ LOKANTADA TUZ İSTEYİNCE KABAK GELİYORSA, ŞÖYLE BİR DURURUM HAFİFÇE İRDELERİM HADİSEYİ SOSYOLOJİK AÇIDAN... SÜZERİM MEVZUYU..!.

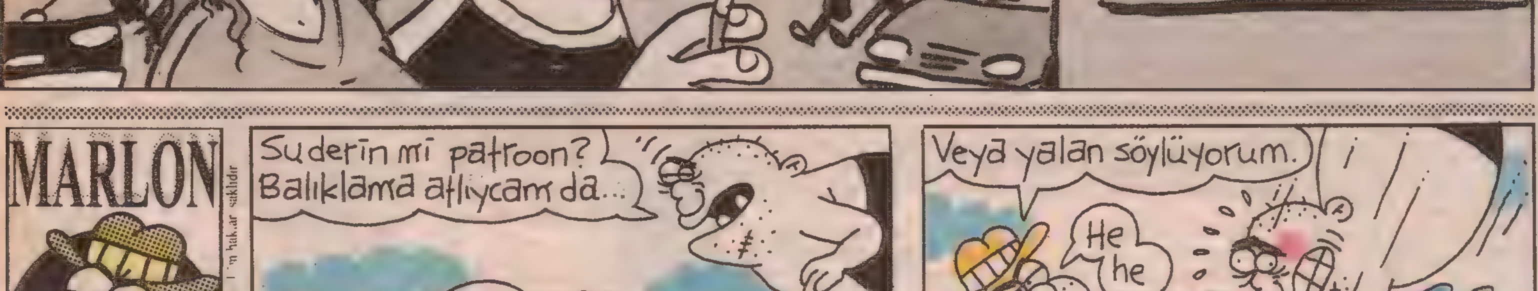
MARLON
Erdil Yasaroğlu
© Copyright by Erdil Yasaroğlu. Tüm hakları saklıdır
Su derin mi patroon? Balıklama atlıycam da...
Atla atla... Bayağı derin.
Veya yalan söylüyorum.
He he
ERDİL_183.

L-Manyakçılar olarak, geçen sayımızda Leman yazar ve çizerlerine karşı mütevazi bir maç teklifinde bulunmuştuk. Ancak o ilanla fazlasıyla coşan Lemancılar, haftalık yayın organları Leman'ı kullanarak saldırgan bir tavırla, iddialı ve meydan okuyucu ilanlar yayınlamaya başladılar!

Biz L-Manyakçılar fazla konuşmayı sevmeyiz! Kramponlarımızı biledik, formalarımızı ütüledik ve sahada konuşmak için maç gününü bekliyoruz. Tüm okuyucularımızı da bize destek vermek için maça davet ediyoruz.

L-Manyak Ağustos 2001

Öküz'den Hodri Möövdan!

Öküz Ağustos 2001

Leman- L-Manyak derbisi Eylül'de!

Süper Lig - Müper Lig bi yere kadar... Futbolun kralı Eylül'de yaşanacak... Dergiler aleminin RAKİPSİZ ŞAMPİYONU LEMAN, PAF takımı L-Manyak'la ter atma babında maç yapacak!.. Maçı Eylül'ün ortalarında, Fulya'da yapmayı düşünüyoruz... Başlama vuruşu Eşber Ağbi tarafından yapılacak... (İnşallah) Gelirimiz olsa Eğitim Gönüllüleri'ne verirdik ama tam tersi, halı saha kirası için Şifo Mehmet'i göreve davet ediyoruz... Maç; EuroSport, RAI ve Digitürk, Star mücadelesini kazanan tarafından canlı yayınlanacak, deermişisiz!.. Maçın devre arasında da Öküz'ü aradan çıkartıcaz... Ayrıntının şahanesi haftaya!.. **NE LEMANYAAK, NE ÖKÜÜZ, NE DE ATOOOM, LEMAAAN YİNE, YER TİMSAH, GÖK BEZGİN, ŞAAMPİYOOON!..**

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Ateşli fikre ateş!

Tanrı insanı yaratmadı, insan Tanrı'yı yarattı!

mı acaba?

Kafamı kurcalardı bu konu çok genç yaşlarımda.

Geçenlerde Newsweek dergisinde "Tanrı mı beyni yarattı, yoksa beyin mi Tanrı'yı" diye tartışılması bunu anımsattı bana.

Bilime dayalı toplum olmanın güzelliği de burada.

Her şey tartışılıyor, her şey sorgulanıyor.

İlerlemek, ileri toplum olmak da ancak böyle sağlanıyor.

İleri ülkelerde her şey tartışılıp sorgulanırken bizde Tanrı'yı, dini bırakın devletin, ordunun istemediği şeyler bile tartışılamıyor.

Devletin, ordunun istemediği her tartışmanın önü "Ulusal güvenlik tehlikeye girer" denilerek tıkanıyor.

Ateşli fikir tartışmaları ülkeyi yakmaz, korkmayın!

Fikirlerin ateşine ateş açmayın!

Ne yazık ki korku cumhuriyeti burası.

Burası mayın tarlasını andıran tabu tarlası.

Burada tartışıp sorgulamak tehlikeli.

Tartışıp sorgulayanlar devletin de, yobazların da hedefi.

Onun içindir ki fikirlerin ateşiyle ülkeyi aydınlatmak isteyen aydınlar, bilim insanları, gençler hapsedilir, işkenceden geçirilir, katledilir.

Onun içindir ki aydınlar Sivas'ta ki gibi aydınlığı değil karanlığı seven yobazlarca yakılıp kül edilir.

Bu ülkede en makbul kafa beyinsiz kafa!

Dönelim yine Newsweek'de ki "Tanrı mı beyni yarattı, yoksa beyin mi Tanrı'yı" tartışmasına.

Bence bu soru şöyle sorulmalı:

Tanrı mı beyinsizleri yarattı, yoksa beyinsizler mi Tanrı'yı?!

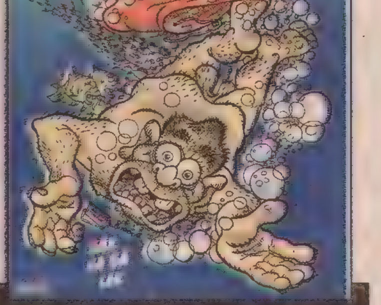
L-Manyak
ZIMBAAA!

AĞUSTOS SAYILARI SATIŞ NOKTALARINDA

ATOM
DURMA ÖÖLE ŞEREFSİZ GİBİ... GÜL! GÜL İYİCENEKİ SATIŞ YAPALIM BİRAZ!

Sallanma

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkaramar

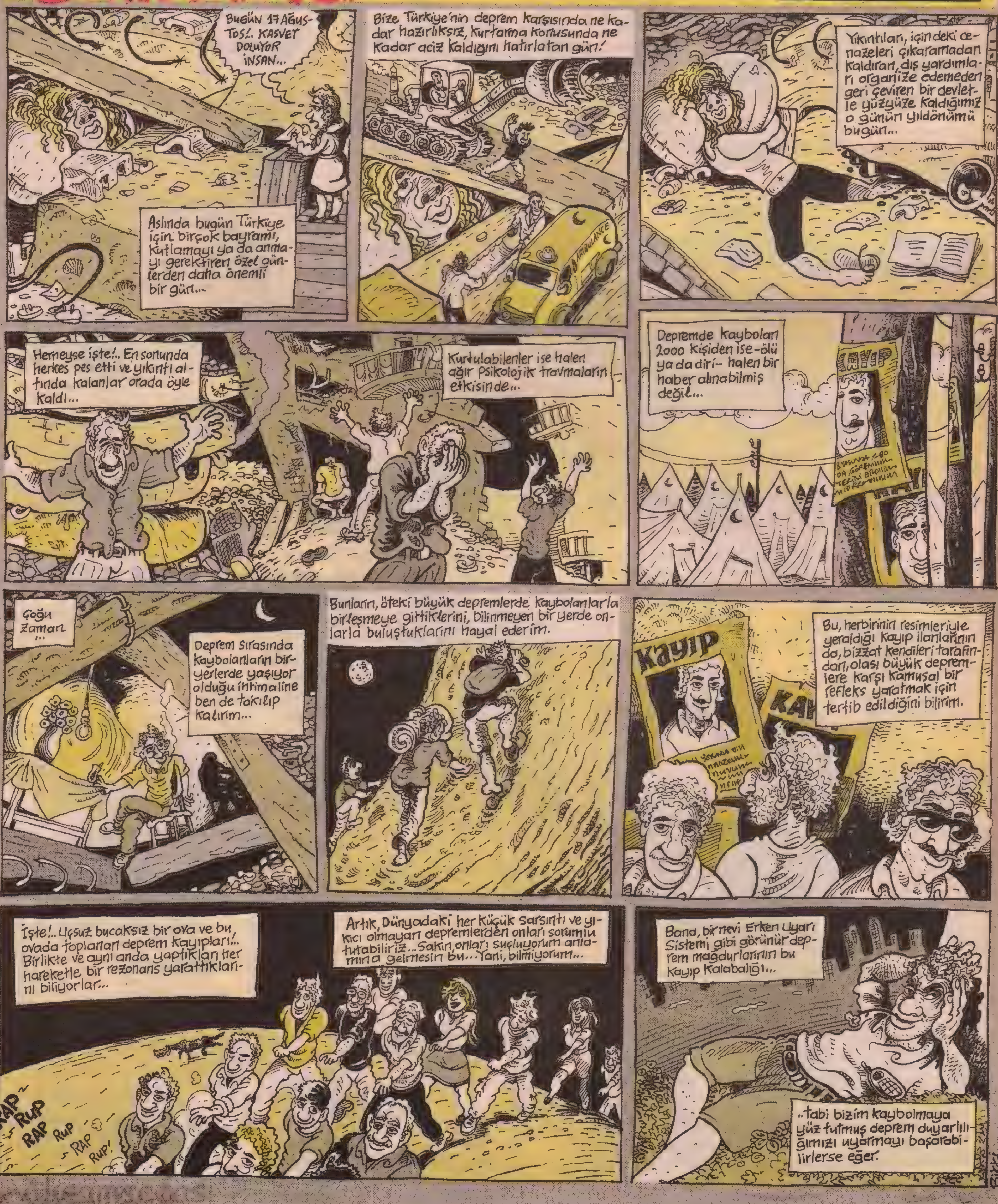
Bugün 17 Ağustos!.. Kasvet doluyor insan...
Aslında bugün Türkiye için birçok bayramı, kutlamayı ya da anmayı gerektiren özel günlerden daha önemli bir gün...
Bize Türkiye'nin deprem karşısında ne kadar hazırlıksız, kurtarma konusunda ne kadar aciz kaldığını hatırlatan gün!
AMBULANCE
Yıkıntıları, içindeki cenazeleri çıkaramadan kaldıran, dış yardımları organize edemeden geri çeviren bir devletle yüzyüze kaldığımız o günün yıldönümü bugün...
Herneyse işte!.. En sonunda herkes pes etti ve yıkıntı altında kalanlar orada öyle kaldı...
Kurtulabilenler ise halen ağır psikolojik travmaların etkisinde...
Depremde kaybolan 2000 kişiden ise -ölü ya da diri- halen bir haber alınabilmiş değil...
KAYIP
Çoğu zaman ...
Deprem sırasında kaybolanların biryerlerde yaşıyor olduğu ihtimaline ben de takılıp kalırım...
Bunların, öteki büyük depremlerde kaybolanlarla birleşmeye gittiklerini, bilinmeyen bir yerde onlarla buluştuklarını hayal ederim.
KAYIP
KAY
Bu, herbirinin resimleriyle yeraldığı kayıp ilanlarının da, bizzat kendileri tarafından, olası büyük depremlere karşı kamusal bir refleks yaratmak için tertib edildiğini bilirim.
İşte!.. Uçsuz bucaksız bir ova ve bu ovada toplanan deprem kayıpları!.. Birlikte ve aynı anda yaptıkları her hareketle bir rezonans yarattıklarını biliyorlar...
Artık, Dünyadaki her küçük sarsıntı ve yıkıcı olmayan depremlerden onları sorumlu tutabiliriz... Sakın, onları suçluyorum anlamına gelmesin bu... Yani, bilmiyorum...
RAP RUP RAP RUP RAP RUP!
Bana, bir nevi Erken Uyarı Sistemi gibi görünür deprem mağdurlarının bu kayıp kalabalığı...
..tabi bizim kaybolmaya yüz tutmuş deprem duyarlılığımızı uyarmayı başarabilirlerse eğer.
Bitti

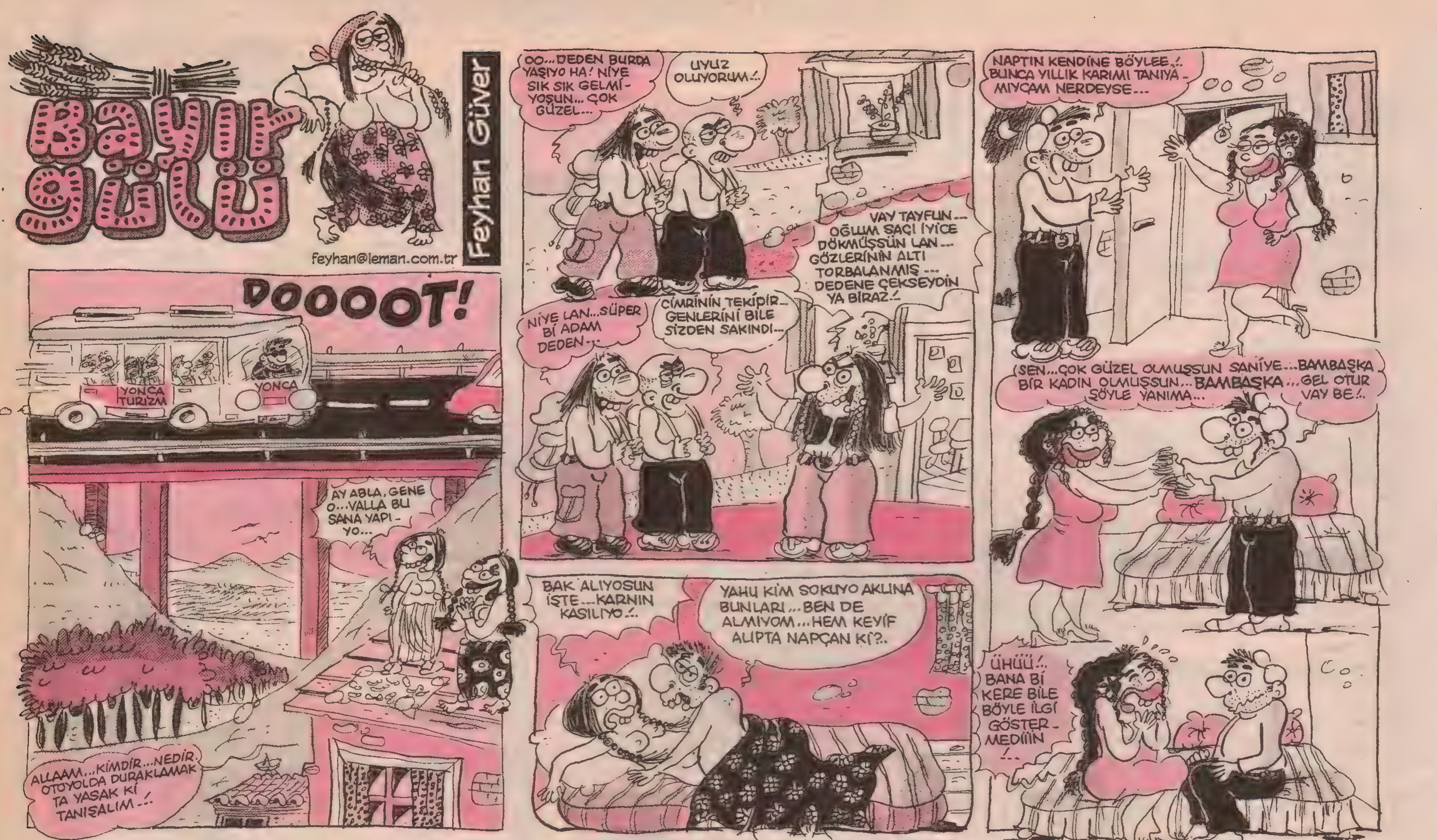
Bayır Gülü
Feyhan Güver
feyhan@leman.com.tr
DOOOOT!
YONCA TURİZM
YONCA
AY ABLA, GENE O... VALLA BU SANA YAPIYO...
ALLAAM... KİMDİR... NEDİR. OTOYOLDA DURAKLAMAK TA YASAK Kİ TANIŞALIM.!.
OO... DEDEN BURDA YAŞIYO HA! NİYE SIK SIK GELMİYOSUN... ÇOK GÜZEL...
UYUZ OLUYORUM.!.
VAY TAYFUN... OĞLUM SAÇI İYİCE DÖKMÜŞSÜN LAN... GÖZLERİNİN ALTI TORBALANMIŞ... DEDENE ÇEKSEYDİN YA BİRAZ.!.
NİYE LAN... SÜPER Bİ ADAM DEDEN...
CİMRİNİN TEKİPİR... GENLERİNİ BİLE SİZDEN SAKINDI...
BAK ALIYOSUN İŞTE... KARNIN KASILIYO.!.
YAHU KİM SOKUYO AKLINA BUNLARI... BEN DE ALMIYOM... HEM KEYİF ALIPTA NAPÇAN Kİ?..
NAPTIN KENDİNE BÖYLEE.!. BUNCA YILLIK KARIMI TANIYAMIYCAM NERDEYSE...
SEN... ÇOK GÜZEL OLMUŞSUN SANİYE... BAMBAŞKA BİR KADIN OLMUŞSUN... BAMBAŞKA... GEL OTUR ŞÖYLE YANIMA...
VAY BE.!.
ÜHÜÜ.!. BANA Bİ KERE BİLE BÖYLE İLGİ GÖSTERMEDİİİN.!..

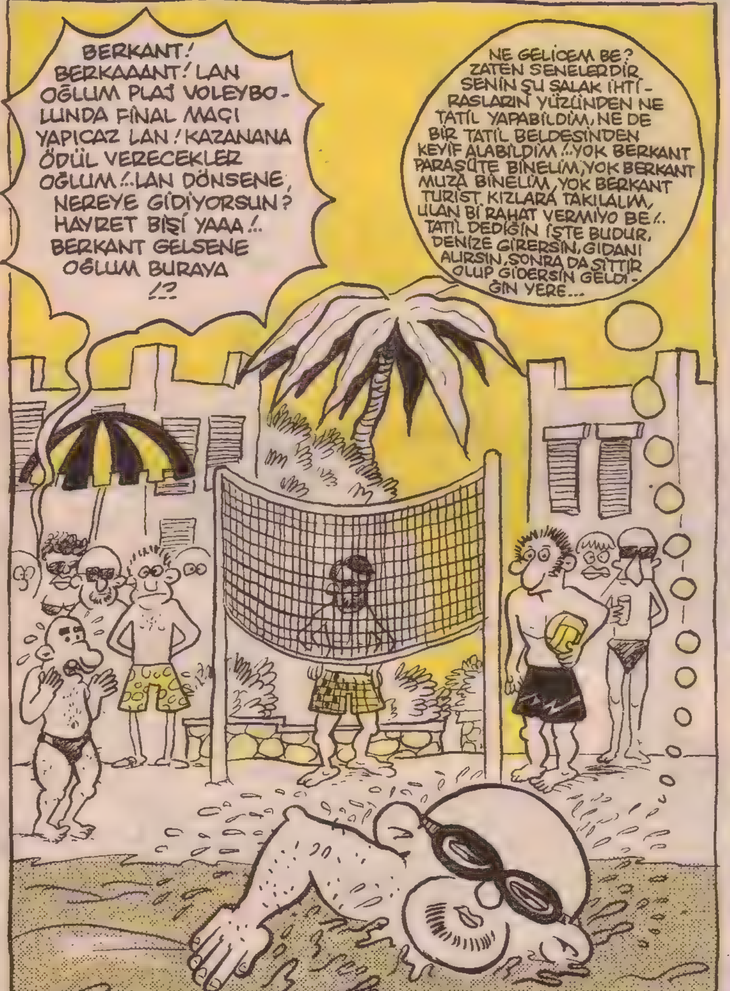
BERKANT! BERKAAANT! LAN OĞLUM PLAJ VOLEYBOLUNDA FİNAL MAÇI YAPICAZ LAN! KAZANANA ÖDÜL VERECEKLER OĞLUM.!..LAN DÖNSENE, NEREYE GİDİYORSUN? HAYRET BİŞİ YAAA.!.. BERKANT GELSENE OĞLUM BURAYA !?
NE GELİCEM BE? ZATEN SENELERDİR SENİN ŞU SALAK İHTİRASLARIN YÜZÜNDEN NE TATİL YAPABİLDİM, NE DE BİR TATİL BELDESİNDEN KEYİF ALABİLDİM.!..YOK BERKANT PARAŞÜTE BİNELİM, YOK BERKANT MUZA BİNELİM, YOK BERKANT TURİST KIZLARA TAKILALIM, ULAN Bİ RAHAT VERMİYO BE.!.. TATİL DEDİĞİN İŞTE BUDUR, DENİZE GİRERSİN, GIDANI ALIRSIN, SONRA DA SITTIR OLUP GİDERSİN GELDİĞİN YERE...

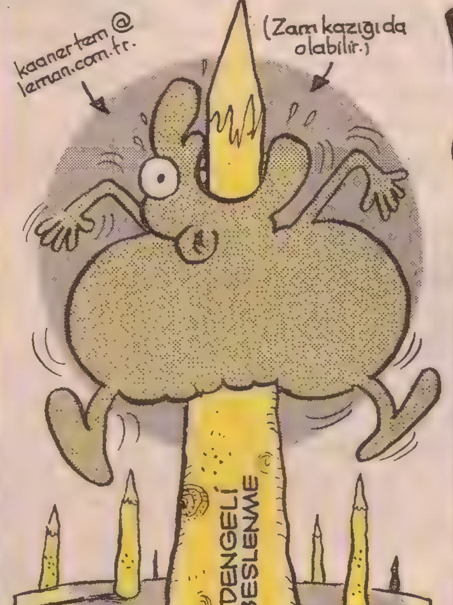
kaanertem@leman.com.tr
(Zam kazığı da olabilir.)
DENGELİ BESLENME

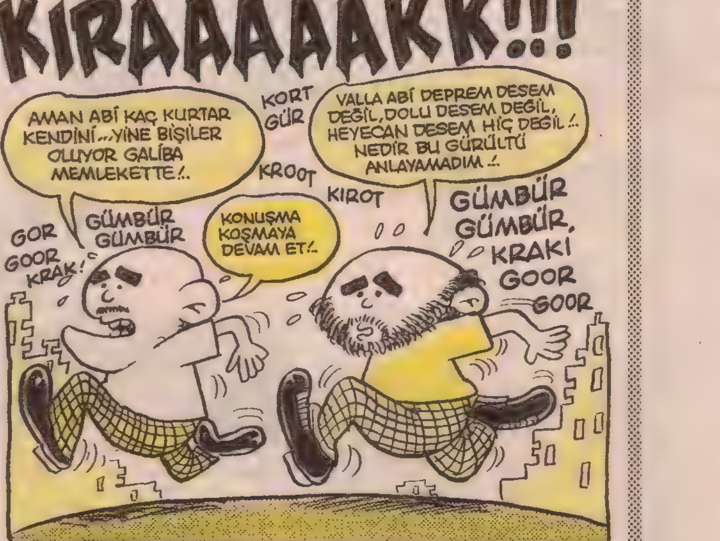
KIRAAAAAKK!!!
AMAN ABİ KAÇ KURTAR KENDİNİ...YİNE BİŞİLER OLUYOR GALİBA MEMLEKETTE.!..
KORT GÜR
VALLA ABİ DEPREM DESEM DEĞİL, DOLU DESEM DEĞİL, HEYECAN DESEM HİÇ DEĞİL.!. NEDİR BU GÜRÜLTÜ ANLAYAMADIM.!.
KROOT
KIROT
GÜMBÜR GÜMBÜR
GOR GOOR KRAK!
KONUŞMA KOŞMAYA DEVAM ET.!..
GÜMBÜR GÜMBÜR, KRAKİ GOOR GOOR

SANAT ŞENLİĞİ...
"YERYÜZÜ AŞKIN YÜZÜ OLANA KADAR"
Herkesin doğrudan katılıp sanat ürünü başka insanlarla paylaşabileceği bir ortam.
9 Eylül 2001 pazar günü saat: 19.30
Kemancı kültür merkezi. Hazırlayan: Akın OK.
Başvuru telefonu: (0212) 251 27 23

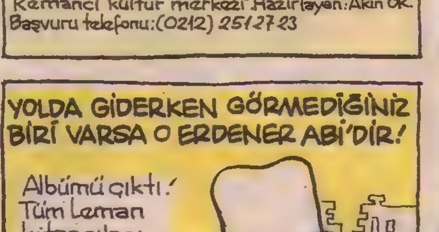
YOLDA GİDERKEN GÖRMEDİĞİNİZ BİRİ VARSA O ERDENER ABİ'DİR!
Albümü çıktı! Tüm Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde.!..

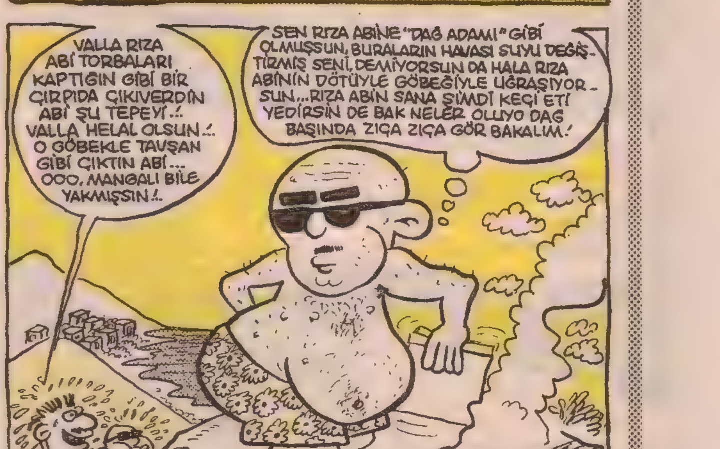
VALLA RIZA ABİ TORBALARI KAPTIĞIN GİBİ BİR ÇIRPIDA ÇIKIVERDİN ABİ ŞU TEPEYİ.!. VALLA HELAL OLSUN.!. O GÖBEKLE TAVŞAN GİBİ ÇIKTIN ABİ... OOO, MANGALI BİLE YAKMIŞSIN.!.
SEN RIZA ABİNE "DAĞ ADAMI" GİBİ OLMUŞSUN, BURALARIN HAVASI SUYU DEĞİŞTİRMİŞ SENİ, DEMİYORSUN DA HALA RIZA ABİNİN DÖTÜYLE GÖBEĞİYLE UĞRAŞIYORSUN... RIZA ABİN SANA ŞİMDİ KEÇİ ETİ YEDİRSİN DE BAK NELER OLUYO DAĞ BAŞINDA ZIÇA ZIÇA GÖR BAKALIM!
MANGAL KÖMÜRÜ

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selam... Daha önce de boş boş dolandım sokaklarda ama, bu sefer ki, en berbatlarından biriydi!. Nerede ise, yapacak hiç bişiy yoktu; tamaamen annamsız, saçmasapan bi gündü!.. Ulan, nereye gidiyim diye düşündüm?.. Ne bok yapıyım!?. Hayır, yürürüm... Yürürüm de, hava da sıcak!.. Ööle, vitrinnere felan bakarak, keyifli bi gezinme olmıycağa benziyo... Gölgeli, serin ara sokaklara dalıp, ne yapmak istediime karar vermeye çalıştım. Sanki, çok seçeneem varmış gibi!.. Alışveriş filan yapamam akşam için.. Hem, fazla param kalmadı; hem de, akşama, dünden kalan biraz yemek var zaten.. Karnım da tok şindi!. Hani, girsem bi yere, bi sandviç, bi ayran filan içerken, biraz vakit geçse... Veya, bi tanıdığa uğrıyım di mi?!. Zaten, bi tane var bu civarda... O da, tatil günü ya, kapalıydı.. Biraz oturur, muhabbet ederiz heyecanıyla; kepengleri gördüm uzaktan, kös kös yürüyüp, hiçbişiy olmamış gibi devam ettim ordan!.. Eve de gidemem.. Tamirat var.. Ustalar geldi; çatıyı filan aktarıyolar; kışa hazırlık.. Baam, güm, kafam sigiliyo; hiç gelemem o gürültüye!.. Dur yaa; bi çay içiyim ben aşşaada, istasyonun orda, diye düşündüm.. Hem, geçerken, bit pazarına da bi uğrarım.. Devamlı da saate bakıyorum!. Yarım saat bile geçirmiş olsam, nefis bi başarı sanki.. İlkbaşlarda, bunun heyecanı vardı. Yani, boş boş gezinmeye çalışıp, aslında ilginç bişii yapıyomuş, deneysel takılıyomuş gibi hissettim, kıpırdandım.. Sonra yine annamsız geldi, sıkıldım!. Bi geliyo, bi gidiyo.. Sadece, arada kalan denge anları çok kıyak; onnar iyi!.. Lan, insanın iki tene daa tanıdıı olmaz mı, şöyle bi yanına gidip, uğrayabileceği?!. Ne acayipmişim, veya ne uyuzmuşum ki, bööle, sap gibi kaldık yine..

Sokakta yürüyen, parkta felan oturan sevgilileri gördüm, imrendim acayip. Adam, koluna takmış kızı, yürüyo işte!. Ne güsel bi beraberlik.. Gerçi, hepsine de imrenmemek lâzım.. belki, mutsuzlar?.. Boşver; sigerim mutsuzluu!. Bi can işte o; insan.. Yürüyo yanında onun; iki laf etseler, o da yeter.. Bak bi de bize!. Bi taatil günü, halâ salak salak, nereye gidiceeni bilemeden..: Bi anda, acayip duygulanmışım.. E, başka ne beklenir? Olcaa buydu.. Amaçsızca yürürken, kendisiyle uuraşır insan; neredeyse hayatını gözden geçirir; şööyle, nefis bi sorgular kendini!.. Yine de biraz insaflıydım ama.. Zaten hava sıcak, bi de ben sıkmıyım boğazımı!.. Kuruyemişçinin ordan dönüp, kavşaa doğru yürüdüm.. Geçerken, bi limonata içtim pastaneden.. Yazın, böyle!. Sokaa çıkınca, günde dört beş bardak limonata tüketimi, kaçınılmaz.. Bardağı, bıraktım tezgâhın üstüne, devam ettim!. Pazar da, bayaa kalabalık.. İsteksizce öyle, bi iki tur attım, bi yığın abuk sabuk şeye göz atıp; geçide doğru ilerledim.. Aslında bi tezgâhta, rengi hoşuma giden bi kahve fincanı görmüştüm ama, poşet almamışım yanıma, nereme sokcam onu.. Bitçiler, poşet de vermiyo bişiy alınca.. Ordan, alttan çıkarıp, karmakuruşuk, poşete benzeyen kirli bi naylon uzatırlar sadece!.. Hem, fincanın kenarında da, küçük bi kırık vardı zaten; alçısı gözüküyordu...

Çeşmede yüzümü yıkayıp, büfelere yürüdüm.. Devamlı oturduum yer, kapalıydı.. Ne berbat bi gün!. Sıcak da bastırdı... Biraz serinlemeliyim!. Daa önce, bi iki kere tesadüfen oturduum bi yer vardı; iyi esiyo orası.. İstasyonun içine girdim.. Yürüyen merdivenner var sağ tarafta.. Yerler, gıcır, parlak.. Gişeler var, solda.. İnsannarın sesleri, yankı yapıyo.. Uzun, geniş bi alan!. Ve önden girip, yürüyüp de, öbür kapıdan çıkınca ben; biraz raatladım sanki!. Başka bi yere, farklı bi ruh haline geçiş yapmışım gibi.. Aslında, arkadan da dolanılır kestirmeden ama, demek, bu yüzden kullanıyorum istasyonu!. Öbür kapıdan çıkıp, arka tarafa doğru yürüdüm.. Boş; arasıra tek tük birilerinin kestirme niyetine kullandıı, bi kısım var.. Rayların altına denk gelen bi yer!. Köprü altı gibi bişii.. Oturcak bi sıra, büyük bi taş felan da yok.. Bi kenara, çöktüm.. Çok iyi esiyo burası! Elimdeki kibrit kutusunun desenine bakarken, bişiyler düşünürken, bayaa bi kurudum, serinledim, yepyeni gibi oldum! Az ötede, bi iki belediye kamyonu var, park etmiş.. Biraz ilerde de, küçük bi şantiye var; işçiler, kendilerine gölgeli bi yer yapmışlar! Benim olduum yerde, kimse yok ama.. Çünkü burası ne bi park, ne kafe, ne de çayırlık!. Abuk subuk bi yerde, kıçımı küçük bi taşa koymuş, birisini bekliyomuş gibi, önüme bakarak düşünüyorum! Arasıra da tren geçince, yukarı baktım!. Kendisi gözükmüyo, sadece sesi duyuluyo!. Bi süre sonra, orda durmak bayaa hoşuma gitti.. Hiç kalkmıyım dedim.. Keşke, bi dergi alsaydım yanıma, okurdum.. Ya da, bi limonata alsaydım istasyondan; bu manzarayla nefis giderdi.. Uzakta, ağaçların yaprakları hışırdıyo!. Çevre otoyolundan gelen sesler var. Vromm! Zzzzn... Rayları yukarda tutan, dev kolonlara baktım. Su, paz izleri.. Tuhaf girintiler, metâl tabakalar, perçinler.. Herşey ilginç geliyo.. Yalnız gezince insan, abuk sabuk yerlere gitmeli; kimsenin onunla, orda oturmak istemiyceği!. Tek başına kalabileceğin.. Biraz daa takılıp, baya bi güç toplayınca, kalktım, kıçıma bi iki pat pat vurup temizleyip, yürüdüm, geçide doğru.. Şu fincana bi daa bakıyım.. Bi de skoçbrayt alıyım, sahtesinden!. Hemen iyi günner diliyorum!..

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

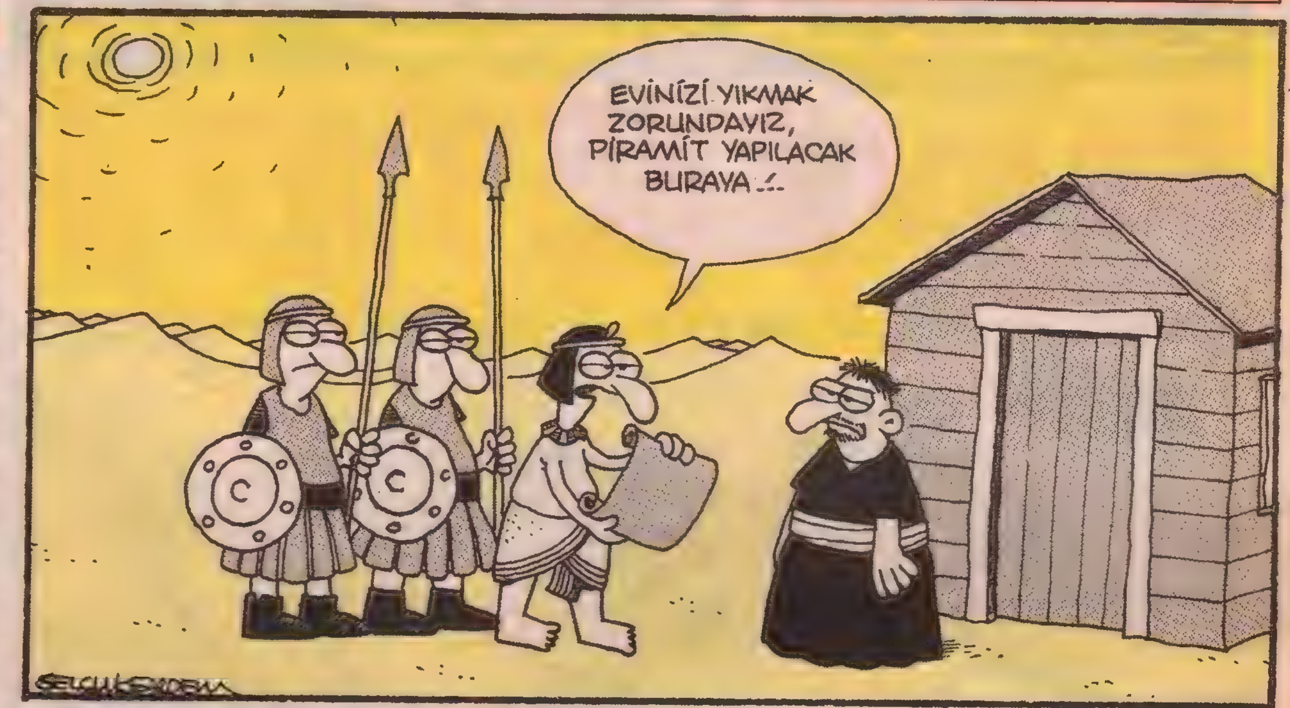
EVİNİZİ YIKMAK ZORUNDAYIZ, PİRAMİT YAPILACAK BURAYA..!..
SELÇUK ERDEM

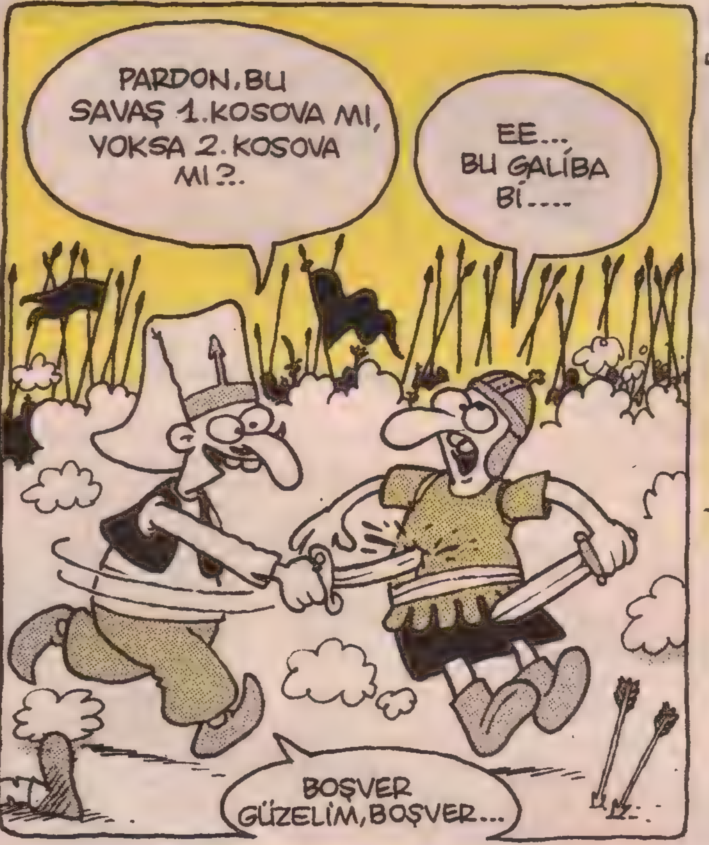
PARDON, BU SAVAŞ 1. KOSOVA MI, YOKSA 2. KOSOVA MI?..
EE... BU GALİBA Bİ....
BOŞVER GÜZELİM, BOŞVER...

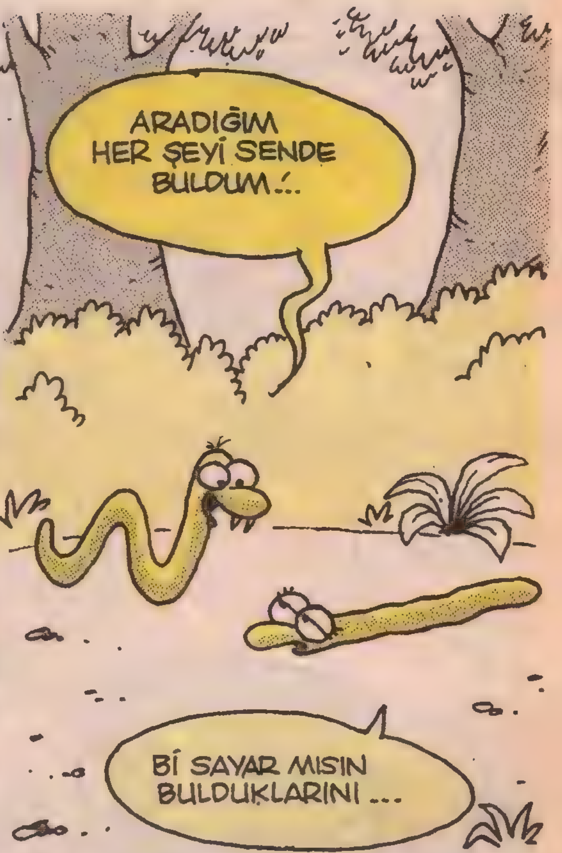
ARADIĞIM HER ŞEYİ SENDE BULDUM..!..
Bİ SAYAR MISIN BULDUKLARINI ...

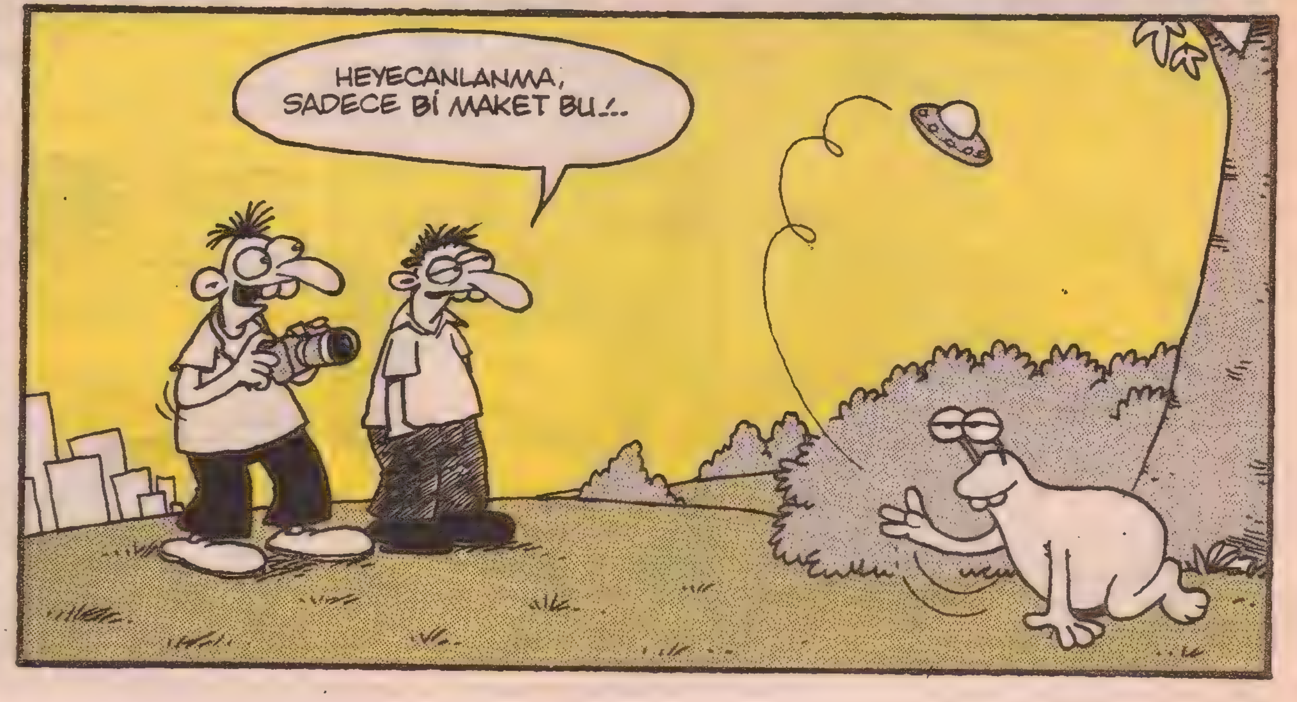
HEYECANLANMA, SADECE Bİ MAKET BU..!..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

FRANKEŞTAYN

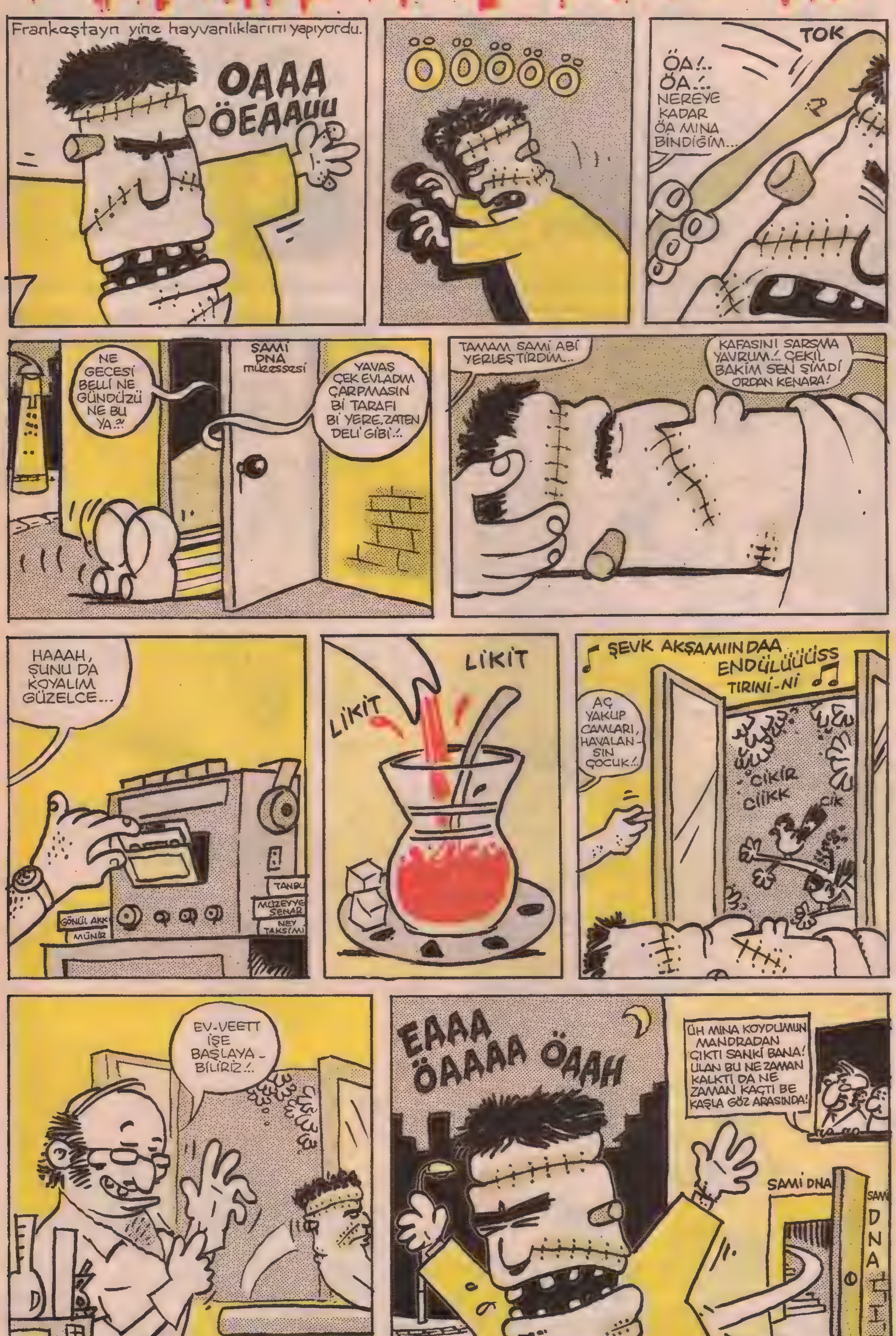
Frankeştayn yine hayvanlıklarını yapıyordu.
OAAA ÖEAAUU
ÖÖÖÖÖ
TOK
ÖA!.. ÖA!.. NEREYE KADAR ÖA MINA BINDIĞIM...
NE GECESİ BELLİ NE GÜNDÜZÜ NE BU YA.?!
SAMİ DNA müessesesi
YAVAŞ ÇEK EVLADIM ÇARPMASIN Bİ TARAFI Bİ YERE. ZATEN DELİ GİBİ!..
TAMAM SAMİ ABİ YERLEŞTİRDİM...
KAFASINI SARSMA YAVRUM!.. ÇEKİL BAKİM SEN ŞİMDİ ORDAN KENARA!
HAAAH, ŞUNU DA KOYALIM GÜZELCE...
GÖNÜL AKK
MÜNİR
TANBU
MÜZEYYE SENAR
NEY TAKSİMİ
LİKİT
LİKİT
ŞEVK AKŞAMIIN DAA ENDÜLÜÜÜSS TIRINİ-Nİ
AÇ YAKUP CAMLARI, HAVALANSIN ÇOCUK!..
CİKİR
CİİKK
CİK
EV-VEETT İŞE BAŞLAYA-BİLİRİZ!..
EAAA ÖAAAA ÖAAH
ÜH MINA KOYDUMUN MANDRADAN ÇIKTI SANKİ BANA! ULAN BU NE ZAMAN KALKTI DA NE ZAMAN KAÇTI BE KAŞLA GÖZ ARASINDA!
SAMİ DNA
SAMİ DNA
AHMET YILMAZ 2001

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman Çalışanları ve Okurları;

Bu mektubu, Edirne F Tipinde tek kişilik bir hücreden yazıyorum. Bazı duygularımı sizlerle paylaşmak istiyorum. Hani bazen öyle trajikomik şeyler oluyor ki, ne güle biliyorsun, ne ağlıyorsun, diyorsun keşke karikatür çizebilsem de Leman'a gönderebilsem...

Neyse, şu meşhur hayat "kurtarma" öncesi Bursa Özel Tip Cezaevinde 1. Ölüm Orucu Ekibi içindeydim. Kamuoyu hazırlandı ve bir gece gazlarla, bombalarla, silahlarla geldiler hayat "kurtarmaya".. Ölüm orucunun 60. günündeydik. Envai çeşit gaz bombaları atılıyor, bir gram oksijen bulabilmek için yerlerde sürünüyorduk. Kendini kaybedenler, kusanlar, salyaları akanlar, bağıranlar, sağnak halinde yağan gaz bombaları... Her nasılsa radyo açık kalmış, pek sayın **bakanımız** şevkatten, hayat kurtarmadan bahsediyor o an, herkes ölüyor, ölmemek için ne yapacağını bilmiyor... Bu sahneler belleğimizde iz bırakmış silinmiyor, iki arkadaşımızın operasyonu durdurmak için kendi kendilerini yakması bir de... Ardından gazlar, tazyikli sular, gazlar, hiçkimse de derman kalmamış, ardından işkenceler, işkenceler, işkenceler...: Bunları hak edecek ne yaptık? Soru cevapsız kalıyor bir ölçüde, ama biliyoruz, halkı sevdik, onların sorunlarına sahip çıktık, tüm suç bu ve bir çoğumuz onursuz uygulamalara tabi kaldık, bir çoğumuzdan kaynak??? getirildik. F Tipine, gazlı elbiselerimizi ellemeye korkuyordu askerler, naylon eldiven kullanıyordu...

Derken geldik o meşhur "5. yıldızlı otel" F tipine (Efendim, geçen gazetede, Fujimarinin sağ kolu, uyuşturucu dolayısıyla tutuklanıyor, Lima'da bir cezaevine konuyor. Yüksek güvenlikli ve kaderin cilvesine bak ki aynı zat yaptırmış bu cezaevini ve şimdi ordan gitmek için açlık grevine başlamış mı/başlayacakmıymış ne. Aynı zat da o cezaevini açarken "5. yıldızlı okul" vb. demiş. (Ne diyelim? İnsan hakları herkese lazım). Geldik F tipine gelmesine de tecrit izolasyon öylesine korkunç ki dünyadan haberiniz yok. Kim öldü, kim kaldı. Sorular sorular...Gazeteler meğer "sahte oruç" yazıyormuş. Bakanlarımız kimsenin burnunun kanamadığından bahsediyormuş. Biz ise birkaç metre karede üç kişi. Kuyunun dibindeki kurbağa misali bir avuç gökyüzü, hepsi bu. 2 dalgalı radyo var, haber gelince kesiyorlar. Sabahtan akşama kadar abuk-subuk "müzikler" gazete yok, hiçbir şey yok. Türkü söylüyoruz geceleri bir nebze rahatlamak için, ve türkü söyleyip okuduğu için arkadaşlarımız dövülüyor, sayımlarda dövülüyoruz...

Derken gazete falan almaya başladılar, işte ilk giren dergide Leman oldu. F tipine o gün bugün dünde Leman okuyorum. İşin ilginci şu ki, buraya geldikten sonra, o doktorları yargılayanlar, poşet poşet B ile dolaşıyordu da biz almıyorduk. Ve o dönem, her ne kadar bize operasyon düzenleseler de daha sonra C. Baş savcısı da "ölmenizi istemiyoruz" dediydi! Peki bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu. Ama bir gerçek var ki, doktor arkadaşlar sahiden insan yaşamına değer veriyorlardı, meslek etiğine göre davranıyorlardı, kirlenmemişlerdi. E onların suçu da buydu. Kafamıza onlarca bomba yağdırırken "Şevket"ten bahsedenler doktorların etik değerlere sahip çıkışını hazmedemezdi...

Neyse efendim, dediler -ki kendileri de buna inanmıyordu, ama demogoji yapıyorlardı-. "Bunlar örgüt baskısıyla ölüm orucuna giriyor..." ama görüldü ki, F tipinde daha da arttı ölüm oruçları. Bir örnek, şahsen ben ölüm orucuna hiçbir baskı olmadan girdim ve 159. gün çok kötüleşip hastaneye kaldırıldığımda yine kendi rızamla, bıraktım. Bıraktığımdan dolayı da kimse baskı yapmadı. Keşke sağduyumu yitirmeseydim de bırakmasaydım. Neden? Çünkü burada tecrit-izolasyonu kaldırmak için başka seçeneğiniz yok. Korkunç bir tecrit izolasyon, keyfiyet var. 16. madde değişti dediler, bu daha da ağırlaştırıyor tecriti...

Bak bugün ne oldu. Çat kapı geldiler "mahkeme" dediler, çıktık. Onca kamera, aramadan sonra, onur kırıcı arama dayatıldı, kabul etmeyince, çıplak ayaklarla mahkemeye çıkarıldık. Aylardır görmediğim arkadaşlarımı gördüm bu sayede. Kimi tekerlekli sandalye kaldırmak durumunda, kalıyor artık. Kimisi katolik papazlarına, kimisi antik çağ yanan heykellerine dönmüş, o kadar değişmişiz ki, ilk baştan kimi arkadaşları çıkaramadım. Gittik mahkemeye "falan tarihte .... protokolü protesto için maltayı işgal etmişsiniz, talimatlı ifade edeceğiz, savunma yapın". Ne bilgi, ne belge, ne dosya hiçbir şeyimiz yok, not almak için bir kalem dahi yok. Tabi anımsayamadım öyle bir işgali, tecrit koşulları, keyfiyetçi uygulamalar, üçlü protokol sayesinde avukatlarda görüşmediğim için savunma yapamazdım o an, diğer arkadaşlar da öyle. Şimdi ceza alırsak, bu yargısız infaz olmaz mı?

Dönüşte, koridorda bir arkadaşıma rastladık, kolumda iki görevli gardiyan, arkadaşım rehin ölüm orucundan dolayı tekerlekli sandalyeye maruz kalmış, "merhaba" dedim. Görevli gardiyanlar "merhaba deme" dedi. "Neden?" bak biz Türkiye'de yaşıyoruz, bir köye bile gitsen hiç tanımadığın köylüye merhaba dersin konuşursun, ne var bunda?" dedim. "Deme bura köy değil" dediler. Onlar görevini yapıyor, öyle de davranmalarını anlıyorum, fakat sistem, yani sistemin acımasızlığını görüyor musunuz? Arkadaşlarla Bursa'da bir yıl aynı odada kalmışım, ve "merhaba deme" deniyor. Hani 16. madde değiştiydi, tecrit-izalasyon kalktıydı. Peki direniş neden sürmesin? Direniş sürüyor/sürecek...

Şimdilerde ölüm orucunu eritmek için durumu kötü alanları, sakatlananları bırakıyorlar. Arkadaşlarımızın bir çoğunu sakat bıraktılar, ve bırakırken güya onları düşünürmüş gibi yapıyorlar. ....96 da sakatlanan hiçbir şey hatırlayamayan arkadaşım Ergün Bil...... Tekirdağ F tipinde yatıyor ve yeğenini bile tanıyamıyor. Yine aynı şekilde,basından bilirsiniz şu an yanımdaki Cemal Çakmak, 96. ölüm orucundan kalma problemleri, Ulucanlar operasyonu, Burdur operasyonu, "Hayata dönüş" operasyonundan kalma yığınca problemi var. Ulucanlarda, kan tükürene kadar kalbine vurmuşlar, çiviler çakmışlar. Bacaklarına, kimyasal sıvılar dökmüşler yaralarına, ve şimdi durmadan krizler geçiriyor, normalde dışarda tedavi olması gerekirken bir emar bile çektiremiyor...

Yani demem o ki, Sevgili Leman çalışanları ve okurları, yığınca problemimiz var. **Haklı, meşru, insani ve demokratik taleplerimizi karşılamayanlar, durmadan F tipi yapıyor, 20.10'a kadar yüz küsur DEM açacaklarını söylüyorlar, kimin için? Niye? Niye üniversite açmıyorlar? Depremzedeler hâlâ çadırlarda yaşıyor. Ve bizler de bir süre önce işçiydik, öğrenciydik, memurduk. Sizler gibi... Şimdi hakkını aradın mı aynen F tipindesin tecrit-izalasyon seni bekliyor. Bursa'daki doktorlar gibi, mesleğini etik değerleri içinde mi yaptın, aynen F tipi seni bekliyor..**

Diyorum bu olmamalı, örneğin üç kitaptan fazla almıyorlar. Dünya alem kitap okumak, okutmak için çalışırken, bizimkiler kitap okumamızı engelliyor, dolaylı-dolaysız niye?

Sevgili Lemancılar, daha size birşey anlatmadım, düşüncemi toparlamakta

LeMan
SAYI: 510 - 18 AĞUSTOS 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır.

güçlük çekiyorum. Ama şunu söyleyim, direniş sürüyor, ve gidenlerimiz, tay dağından yüce ölümlere imza aterken insanım diye herkese görev düşüyor. Bu ülkeyi seviyorsak, yarınları karabasan olmasını istemiyorsak, herkese görev düşüyor. Çünkü mesele insan, insanlık onuru. Ve insanın insan olduğundan dolayı, daha başından getirdiği insanlık hakkı, ve bu herkese lazım.

Sevgi ve saygılarımla, çalışmalarınızda başarılar diliyorum...

Ali Köçmen
Edirne F Tipi Cezaevi B2 TEK: 42

Biricik Dostuma

Biricik Dostum, bu dergi aracılığı ile seni tanıdım. Herşeyden vazgeçmişken belki tesadüftü seni bulmam. Leman dergisinde okur mektupları köşesinde yalnızlığı anlatmıştın ve de çaresizliği...

Dört duvar arasına gençliğini emanet ettiğini. Haykırışlarını, isyanını...

Bense bütün önyargılardan kendimi o anda arındırdım. Çünkü o satırlarda masumiyet vardı, özlem vardı, sevgi vardı. Seni aradım. Aylarca mektuplaştık. Bugün o kadar çok mutluyum ki bir mahkumun, çaresiz bir gencin yalnızlığını paylaştığım için. Gencecik bir insana sevme şansı verdiğim için. O'nu yeniden hayata döndürdüğüm için. Canım, artık özgür bir insansın. Çünkü Af çıktı ve sen rutubetli kafesten kurtuldun. Şu anda özlemeni duyduğun ailenle berabersin ve yeni umutlar peşindesin. Seninle belki birgün yüz yüze görüşeceğiz. Belki dostluğumuz mektuplarla sınırlı kalmaz. "Sevmek paylaşmaktır". İkimizin sevgi anlayışı zaten bu değil miydi? Seninle zaten herşeyi paylaşmadık mı? Sen içerde ben ise dışarda. Ama hep eleleydik. Hayat denilen bu acımasız yolda herşeyin bir sonu var. Ne yazık ki sevgilerin aşkların da öyle. Canım, şunu bilmeni istiyorum. Gün gelir yüreğimde bütün aşklarımı silerim özlemlerimi, umutlarımı da öyle... Sadece ve sadece sen kalırsın yüreğimde ve gönlümde bir ömür boyu son nefesime kadar. Sen karanlık ve rutubetli kafeslerde açmamış gonca gülümdün çünkü. Seninle sevmeyi öğrendim ve vicdanımın sesini dinlemeyi. Seni seven biricik dostun, Diren Ece Yılmaz.

Leman dergisine teşekkürler. Yeni dostluklara vesile olduğu için.

Diren Ece Yılmaz

Esme

Yer ve zaman yok. Sadece bir doğum var. Anne telaşlı ve acı içinde. Tipik bir annenin doğum telaşı yok onda. Sadece yeni bir kız olursa kaygısı. Beş çocuk oldu ve tamamı kızdı. 6. kız ona yeni acılar, kocası tarafından yiyeceği yeni dayaklar ve etrafından duyacağı yeni dedikoduları verecek. Hak ediyor mu? Orasının hiç önemi yok. O, kadın ve yaşaması gerekenler bundan ibaret. Son bir ıkınma ve yine bir kız. Adını "esme" koyuyorlar.

Hayatı şimdiden köy koşullarına ayak uydurdu. Esme'nin babası kahvede, annesi tarlada, kardeşleri oyun oynuyor, o ise evin işlerini yapıyor. Tek özendiği şey karşı evdeki kızın bezden bebeği. Ama onunda yağmurla oluşan, çamurdan oyuncakları mevcut. Sadece dışarı çıkmak için izin alması çok zor! Çünkü yaşadığı yer ve toplum ona yaşının kaldıramayacağı nitelikte sorumluluklar yüklüyor. Fakat kaldırmak zorunda. Zaten daha iyisini de bilmiyor. Çünkü öyle insanlar tanımamış, özel hayatlar görmemiş.

Birgün babası köyden 10 km. uzaklıktaki ilçeden birtakım şeyler getirir. Bu şeyler renkli gazete kağıtlarına sarılmıştır. Gazeteler Esme'nin oldukça ilgisini çeker. Hemen atılmış olan gazeteleri çöpten çıkarır ve büyük şaşkınlıkla bakar. Sonradan adının; haber, içeriğinin; yazı olduğunu öğrendiği çeşitli şekiller görür. Oradaki farklı kıyafetler, farklı görünüşler onu cezbeder. Sanki onlar kendisi gibi insan olmayan farklı yaratıklardır. Zamanla o yazıları sökmeye başlar. O yaratıkların da farklı şehirlerdeki insanlar olduğunu öğrenir. Hayatına doğan yeni umutlar sayfalarındaki renkler olur.

Sıradan birgün, sürüden ayrılan bir ineği yakalamak için karşı köye gitmesiyle farklılaşır. Belki ehemmiyetsiz bir olaydır ama tekrar dayak yiyecek olması onu telaşlandırmaktadır. İneği ararken; esmer, uzun boylu, yeşil gözlü bir delikanlıyı fark eder. Bakışları 2 saniyelik olmasına rağmen, Esme'de daha önce hiç hissetmediği duygulara neden olur. Sonraki günlerde hep onu düşünür. Bir seferinde evin bahçesinde çamaşır asarken o önünden geçer. Bu rastlantılar sıklaşmaya başlar. Daha sonraları buluşmayla ve büyük bir "suç" sayılan el ele tutuşmayla sınırlı görüşmeler başlar. Esme'ye aşık olan amcasının oğlu Esme'yi o delikanlıyla görür. Bunu ailelere anlatır. Aile meclisi toplanır. Esme'nin büyük "Suçundan" dolayı infaz kararı alınır. Onu vuracak olan kişi de Esme'den sonra doğan Z. ve ilk erkek kardeştir. Daha 12 yaşındadır. Ve bu görev ona düşmektedir. Pazarlık ve reddetme şansı yoktur. Zaten köy bunu kaldıramamaktadır. Esme'nin yaşıdı kızlar bile çevresinden gördükleri anlayış çerçevesinde onu suçlu görmektedir. Esme yine bir buluşmadan telaşlı bir şekilde dönerken erkek kardeşi "suçlusun, namuzumu kirlettin" der ve silahıyla tek el ateş eder. Esme yere yığılır. Hayatla ömür arasındaki ince çizgide tüm suçları film şeridi gibi beyninden geçer. Kırlar, ağaçlar, yeşil gözler, sebepsiz çarpan kalbi ve son tuttuğu sıcak, sevgi dolu eller.

Gizem Öncül

Merhaba,

29 Haziran Leman'ın okur köşesinde, Sadettin Erenoğlu'na ait bir mektup yayınlanmıştı. Bu mektup çok şey anlatıyordu anlayana..!

Erzurum'dan kalkıp bu yazının sahibi çift protez kullanan Leman dostunu ziyarete gittim. 2 gün beni misafir etti. Sohbet ettik. Yalnız şu kadarını söyleyeyim düşüncesini beyin fırtınasından kopup gelen özgürce ifade biçimine hayran kaldım. Sadettin dostum kimseden su ve aş istemiyor. Yalnızca bir bilgisayar hayali var. Bilgisayarı da öyle chat met yapmak için istemiyor. Türkiye'deki ama spastik ve engelli yurttaşların, Avrupa'daki standartlardaki gibi rahatcana sinemeya, tiyatroya ve rahatcana yürüyebilme, istihdam vs. aklınıza gelebilecek rahat hareket ve engelli yurttaşlarımızın haklarını alabilecek potansiyele sahip ve üreten inanılmaz bir beyni var. Projesini bana gösterdi ve detaylı anlattı. Ben ancak dumura uğradım. Ve düşündüm benim maddiyetim olsaydr, derhal kendisine bir bilgisayar alırdım. Şimdi tüm Leman okuyan yazar ve maddi olanağa sahip olan Lemancılara sesleniyorum. Bu leman dostumuza, bu kardeşimize lütfen bilgisayar konusunda tereddüt etmeden yardımcı olunmasını, tüm engelli insanlarımızın rahata ve adaletli yaşamaları, onların da bu devletin yasal olan tüm medeni haklarını elde etmeleri için yardıma davet ediyorum. Siz aydınlar, siz yazarlar, hey halkım en değerli olan düşünen beyin ve düşündüklerini eyleme geçiren bu dostumuza ve diğer engelli yurttaşımıza bu bilgisayarı maddi durumu yerinde olan Lemancı şunu söylüyorum. Bu bilgisayarı birileri bu üreten düşünüp uygulayan beyne bilgisayarı temin edilmesinde herkes birşeyler yapmalı.

"Önemli Not: Bir telefon gelmiş Saddettin Erenoğlu'na bir Amerikalı bayan, 4 yıl evvel Türkiye'ye yerleşmiş ve bilgisayar konusunda kendisine temin edebileceğini söylemiş. Sadettin dostumuzda şöyle bir yanıt vermiş. İlginize ve alakanıza sonsuz teşekkürler, ama bu yardımınızı kabul edemem. Kapitalist bir ülke vatandaşından bir devrimci ruha sahip olan bu yardımı asla kabul edemem demiş".

Sözüm size hey halkım hey devrimci kardeşler ne duruyorsunuz. Sarılın telefonlara ve dostluğunuzu ve Leman dostluğunun yanında. Birleşelim ve bu dosta bilgisayar temini için bir yumruk bir bilek olalım. Ben böyle bir insanı tanımanın gururunu yaşıyorum ve istemesem de Sadettin dostun yanından ayrılmak zorundayım. Ama telefonla da olsa görüşeceğim. Sizler de arayın yalnız bırakmayın. En önemlisi tüm aydın ve yazarlara sesleniyorum. Bu gencimize sahip çıkın bu beyni tüm Lemancıların da tanışmasını yürekten diliyorum. Sadettin Erdoğlu'nun;
Ev telefonu: 0 446 751 25 02

Leman dergisinin yazı işlerinden sorumlu arkadaştan ricam bu mektubumu tüm mektuplardan evvel olduğu gibi yayınlanması ve Lemancılar bilgisayar konusunda bu pırıl pırıl düşünce ufku geniş ve hayran kalınacak dosta ne yapıp edip bir olalım ve bizler bilgisayar alalım. Sadettin dostum biliyorum Leman okuyamıyorsun şunu bil ki bu Lemanı okutamayan ülkeyi yönetenler utansın. Seni tanıdığıma inan çok memnun oldum. Kendi uzuvlarımı senin sayendi kıymetini biliyorum. Bana çok şey öğrettin. İnsanın yalnız insan olması değil ayak, kol ve diğer uzuvlarla insan olunmayacağını senin sayende öğrendim. Herşeyin beyinde başlayıp beyinde bitmediğini beynin her daim kendini yenilendiğini sen öğrettin. Seni seviyorum. Seni tanımanın hazzını inan tarif edemem. Lemancılara da şunu söylüyorum. Abartısız tanışın tanışın ve böyle bir dostu tanımanın mutluluğunu yaşayın. Onurlu gururlu prensip sahibi tüm insanlardan farkını sizler de fark edip bu yaşlı Lemancı abinize hak vereceksiniz.
Leman dostları sevgi ve saygılarımla...

Erzurumlu Taksici / Fahrettin Bilgin

Fotoğraftaki kızı tanıyor musunuz...

Bazen sana ait olan bişey ...Senden sıkılır uzaklaşır, özgür kalır..Varacağı noktayı kontrol edemezsin... Bazen dağ, tepe, bayır, savaş, çatışma demeden dolaşırsın o an ile karşılaşamazsın...O an ...o hep beklediğin an...Hiç beklemediğin bi an yanıbaşında bitiverir... Bazen sen köşene çekilmiş hayatı izlerken...Geçmişi unutuverirsin... Senden kopan parçalar dünyayı dolaşır..algılayamazsın... Unutur gidersin...Hiç hatırlamamacasına...Öldürür bi kenara atarsın... O an birgün çıkar gelir... Hayallerindeki kırıntıları karıştırır... Hafızana tecavüz eder.. Alır bilmediğin yerlere bırakır seni...

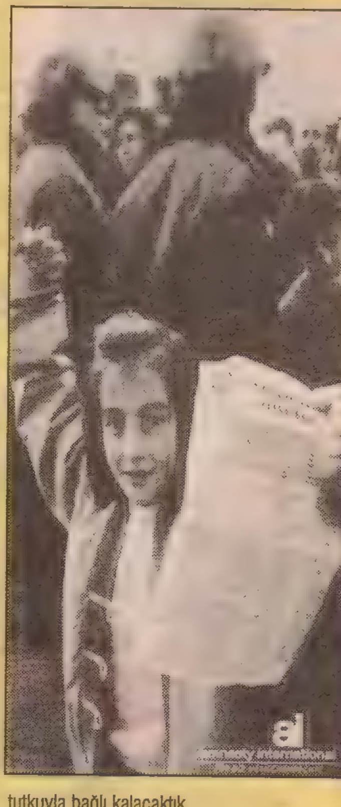

Tıpkı yukarıdaki fotoğraf gibi..

Irak'da, Azerbaycan'da, Nahçıvan'da, Lübnan'da pek çok savaşı yaşadım... Türkiye'yi üç kez dolaştım...Hemen tüm çatışmalara, toplumsal olaylara tanıklık ettim... Görüntüledim...

İnsana yakışmayan ölümün her biçimini gördüm..Düşlerimiz kanlandı, kabus oldu...Uzun yıllar ne bir kadın, ne bir aşk kanlı hayallerimi bölemedi...Uykuda kanayana kadar sıkılı dişler kaldı binlerce ölüden geriye... Bir bombayla parçalanan bedenlerin çığlıkları çınladı kulaklarımızda... Kanlı terlerle uykularımız bölündü... Siperlerde korkudan titreyen insanları gördükçe...Bir kaç dakika önce elini sıkan elin bedenden ayrılıp toprağa düşüşünü gördükçe.. Ve kavrulmuş bedenlerin üzerinde atlayarak faili meçhul bi zaferi görüntülemek için koşarken...Koca bir ömrü bir solukta tekrar yaşarken...Her bir uzuvu bir yana dağılmış insan bedenlerini topluca derin çukurlara gömerken... Toprak kan gibi kokarken... Fotoğraf makinalarımızı yüzümüze kapatıp boğuluncya kadar ağladık ve bu kararsızlıklarla dolu hayatımızın hiç değişmeyecek kararını aldık... Barışı hep koruyacak ve ona tutkuyla bağlı kalacaktık..

Kanlı kabuslar dışında bir de bu an bu fotoğraf...10 yıldır hiç peşimi bırakmadı... Fotoğrafın İzmir'de insan haklarıyla ilgili bir şenlikte çekilmesinden öte pek birşey hatırlamıyorum...Yıl 1990 olmalı...

1997 yılında tekrar karşıma çıkana kadar unutulup gitmiş bir an'dı...O yıl uluslararası af örgütünden bir yetkili, insan hakları ihlallerini anlatan kitapçığa fotoğrafı kapak yapmak istediklerini iletti...Dünyanın her yerinde yüzmilyonlarca insana barışı anlatmak amaçıyla bu fotoğraf seçilmişti... İşte bu anın kaderi o anla birlikte değişti... Fotoğrafın kitapcıklarda kullanılmasının ardından dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan arkadaşlarımdan telefon aldım; senin fotoğrafını gördük falanca dergiye kapak olmuş diye...Hayretlere düşüren son telefon ise Avustralya kıtasından gelmişti..Uzun yıllar görüşmediğim bir dost heyecanlı sesle, bu kıtanın prestijli bir dergisinin kapağında fotoğrafımı görünce yaşadığı duyguları anlatmaya çalışıyordu....

Sonra yine unutuldu gitti...Hiç başlamamış aşklar gibi..Unutulması gerekenler gibi... Taa ki iki hafta öncesine kadar... Yine aynı örgütten bir mail geldi.... Aradan dört yıl geçmesine karşın fotoğrafla ilgili hala çeşitli ülkelerden telefon aldıklarını ve fotoğrafın kısa bir öyküsünü anlatmamı istiyorlardı...Yine bir kampanya için kullanacaklarmış galiba...

Tek cümleyle fotoğrafı anlattım...Çünkü pek birşey kalmamıştı hafızamda...

Bir gece öyle boş boş televizyon izlerken, koltuktan kalktım ve uzun yıllardır kapalı duran bir valizi açtım.. Fotoğrafın kopyasını zor da olsa buldum...Kıskançlıkla baktım uzun uzun...SONRA AKLIMA BİR SORU TAKILDI...MİLYONLARCA İNSANA BARIŞI ANLATMAK İÇİN SEÇİLMİŞ VE YILLARCA UNUTULMAMIŞ BU FOTOĞRAFTAKİ KÜÇÜK KIZ KIMDI.... EĞER BİR BİLENİNİZ VARSA...YA DA BİR YAKININIZSA...YA DA BİR YERDEN TANIYORSANIZ...ONU NEREDE BULABİLECEĞİMİ HABER VEREBİLİR MİSİNİZ...

ZAFER AKNAR zaferak@leman.com.tr

zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cez-
i ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU
● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Me-
n ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ●
atış: Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:**
92 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

zılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

yayınları
YENİ KİTAPLAR

Türkiye'nin en eşsiz ozanından eşsiz bir destan...
Türkiye'nin en büyük resimli romancılarından
Nuri Kurtcebe'nin bileğinden binbir emekle, yıllarca
uğraşılmış, oya gibi işlenmiş, binden fazla rengarenk desen...
tam 360 sayfa... ve işte KURTULUŞ SAVAŞI DESTANIMIZ

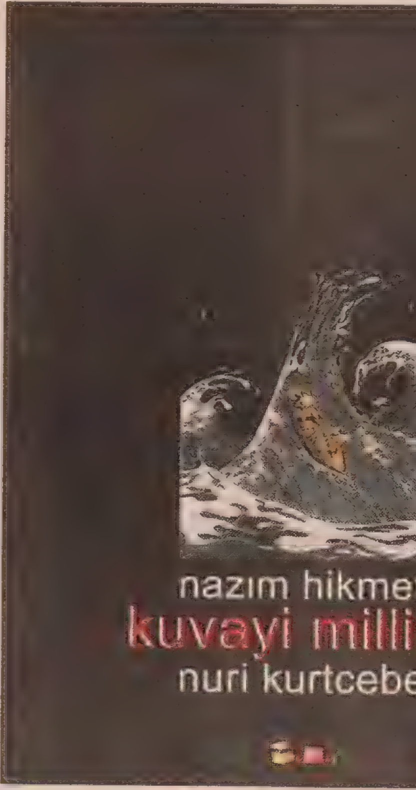

ÇIKTI!
CIVIL CIVIL RENKLER...
KIPIR KIPIR ÖYKÜLER...
PIRIL PIRIL BEYAZ KAĞIDA...
TAM 100 SAYFA
VE
ÇİFT TARAFLI DEV POSTER HEDİYELİ!
ROBINSON CRUSOE & CUMA
TÜM GAZETE BAYİLERİNDE
ROBINSON CRUSOE & CUMA-3
ROBINSON CRUSOE & CUMA
NE BAKIYON, DAHA NOLSUN!
UMUT-I

17 AĞUSTOS DEPREMİ'nin ağır trajedisine bütün derinliğiyle tanıklık eden, yıkılan binalarla, yıkılmış, yok olmuş hayatların acılarına karşın sürmekte olan hayatı, hüzünlü bir neşeyle ayakta tutmaya çalışmış... sorumlularla, yamyam, ilgisiz-beceriksiz devlet görevlilerine karşı içinden gelen öfkeyi, isyanı bastırmaya yanaşmamış LeMan çizerlerinden-yazarlarından bir deprem belgeseli!

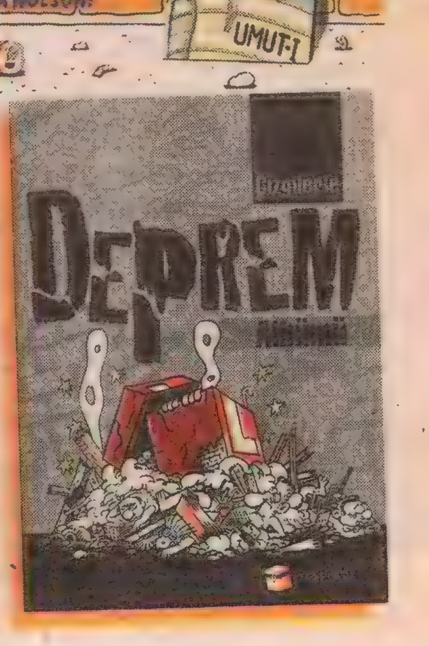

DUMUR DETAYI

Güneri İçoğlu

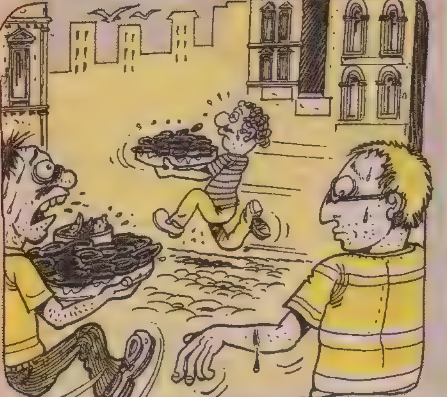

Sıcak, nemli bir yaz akşamı...

Taksim civarında yolda dalgın dalgın yürürken kolumu midye kesti... Nasıl mı?.. İnanılmaz ama aynen şöyle oldu; Zabıtalardan hızla kaçan bir midye dolmacının tezgahındaki midyeler koluma sürtündü ve çizdi... Kaçan ve ortadan kaybolan midye dolmacıların ardından kolumdaki kesiğe şaşkın şaşkın baktım. Bazen neler yaşadığımı ben bile algılayamıyorum. İster inanınız, ister inanmayınız!...

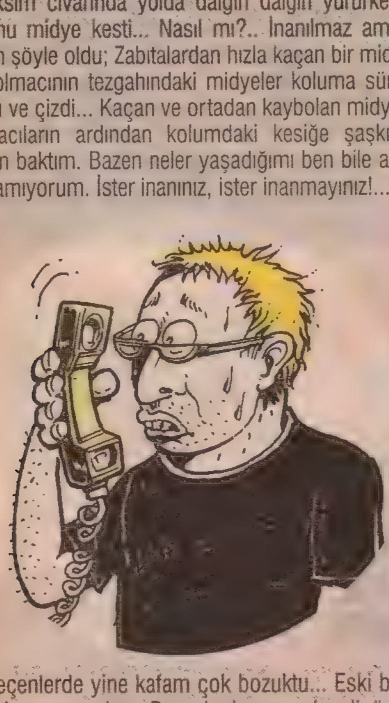

Geçenlerde yine kafam çok bozuktu... Eski bir arkadaşımı aradım. Bu arkadaşım evleneli üç-dört ay olmuştu. Hem evliliğini kutlayayım hem de halini hatırını bir sorayım dedim. Çevirdim numarayı. Şu dialogları bir dinleyiniz hele;

- Alo, Memet naber nasılsın?..

- İyiyim çok iyiyim abi...

- Oolum işler güçler nasıl?..

- İyi abi iyi hepsi çok iyi...

- Herşey yolunda mı?..

- Yolunda abi yolunda...

- Dolar birbuçuğa dayandı, ee krizle aran nasıl?..

- İyi abi şükür abi, beni etkilemedi...

- Peki evlilik nasıl gidiyo?..

- Evliliği sorma abi...

- Evliliği sorma mı?..Oolum sen evleneli daha üç ay olmadı mı lan?..

- Yok abi üç yıl oldu...

- Nee!.. Alo Memet sen misin?...

- Yok abi ben Memet diilim, hiç alakam yok..

Numarayı kontrol ettim. Meğer yanlış numara çevirmişim. Bu durumda bile adamın ısrarla konuşmaya devam etmesi şaşırtmıştı beni. Ben de devam ettim...

- Yaa kusura bakmayın, bu sıcakta bu vesileyle sizin de halinizi hatırınızı sormuş olduk... Diye özür diledim.

- Abi o kadar iyi ettin ki aramakla, çok ihtiyacım vardı... Dedi.

Neyse kapattım telefonu ve doğru numarayı ararken şunu düşündüm; Yahu herşey iyi iyi de " **evliliği niye sorma** " dedi... Keşke sorsaydım. Benim de bunu öğrenmeye ihtiyacım vardı...

---

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

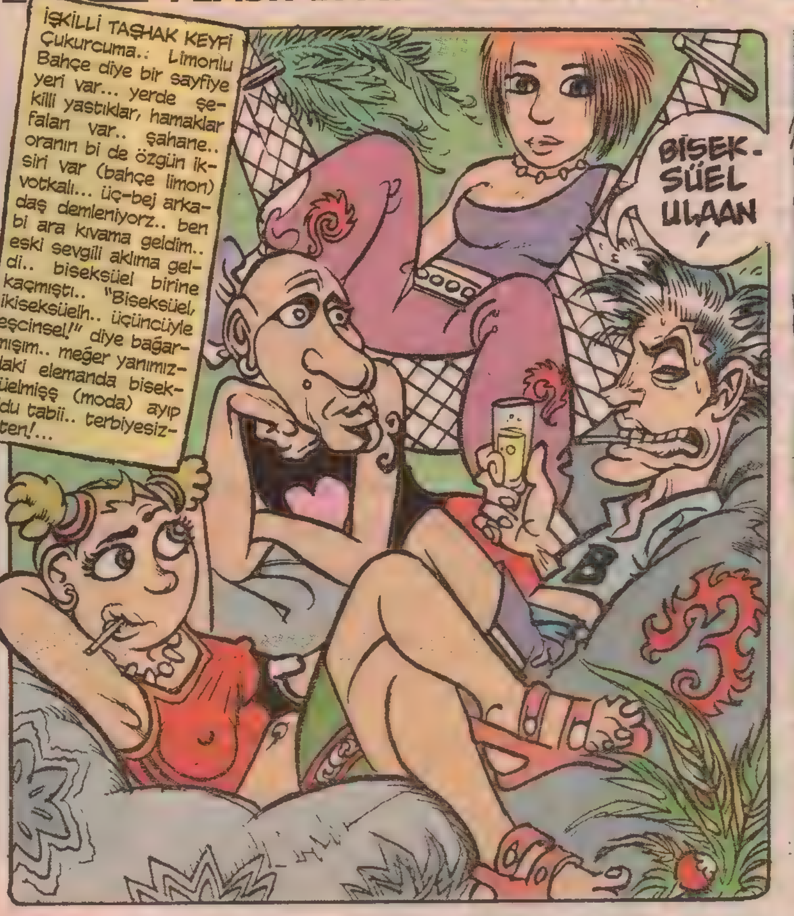

İŞKİLLİ TAŞHAK KEYFİ Çukurcuma..: Limonlu Bahçe diye bir sayfiye yeri var... yerde şekilli yastıklar, hamaklar falan var.. şahane.. oranın bi de özgün iksiri var (bahçe limon) votkalı... üç-bej arkadaş demleniyorz.. ben bi ara kıvama geldim.. eski sevgili aklıma geldi.. biseksüel birine kaçmıştı.. "Biseksüel, ikiseksüelh.. üçüncüyle eşcinsel!" diye bağarmışım.. meğer yanımızdaki elemanda biseksüelmişş (moda) ayıp oldu tabii.. terbiyesizlikten!...

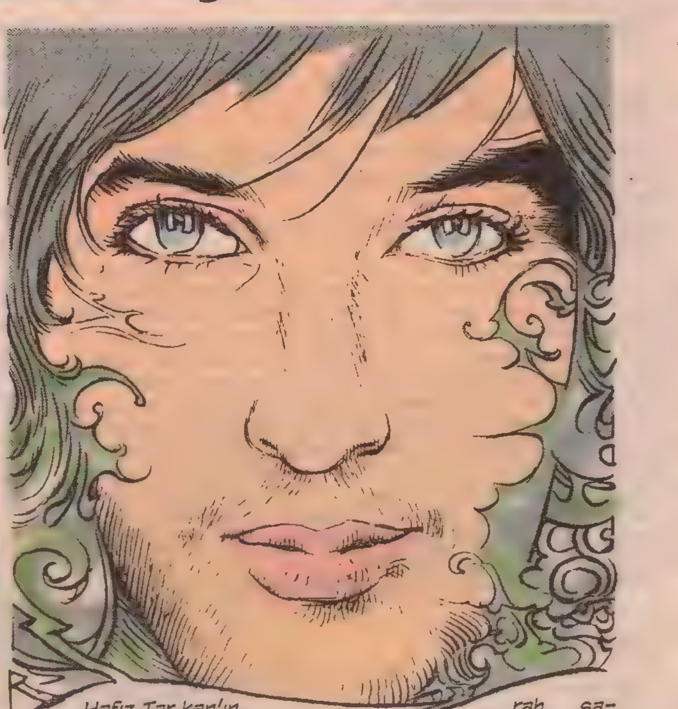

Hafız Tar kan'ın tılsımı nedir? O ökseye gelmediki hiç!.. tezgaha gelmezzz.. Burat Kut, Ozan Orhon, Çelik.. az biraz parıldayınca kaldıramayıp dökülürler.. sinirle, ruh hastalığıyla sağa sola demeç verirler.. Tarkan'a bak.. hep gönlü ferah.. sakin, rahat... git "naber baba?" de.. otur çayını iç... İstanbul Plakçılık, LeMan üstadlarına Tarkan'ın son albünü hediye yollamış.. en güzelini Suat Abi dedi.. "Al... çocuk sağolsun kasedini yollamış, ben almadan..."

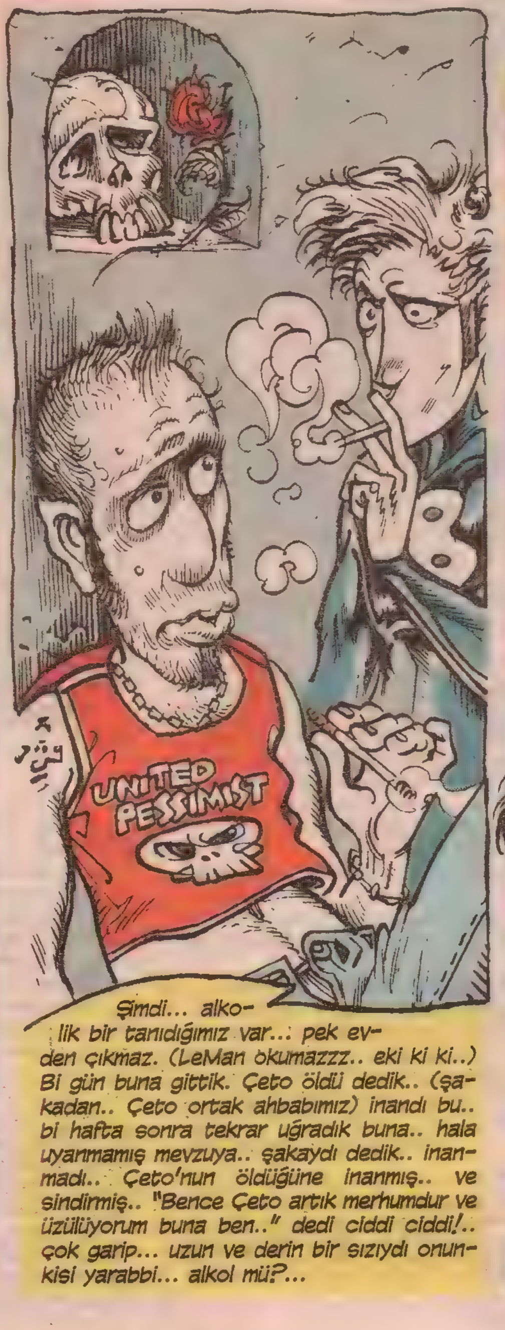

Şimdi... alkolik bir tanıdığımız var...: pek evden çıkmaz. (LeMan okumazzz.. eki ki ki..) Bi gün buna gittik. Çeto öldü dedik.. (şakadan.. Çeto ortak ahbabımız) inandı bu.. bi hafta sonra tekrar uğradık buna.. hala uyanmamış mevzuya.. şakaydı dedik.. inanmadı.. Çeto'nun öldüğüne inanmış.. ve sindirmiş.. "Bence Çeto artık merhumdur ve üzülüyorum buna ben.." dedi ciddi ciddi!.. çok garip... uzun ve derin bir sızıydı onunkisi yarabbi... alkol mü?...

LAİLA, PASHA KAPILARINDA Bİ ACAİP AKUT DEPRASYONLAR

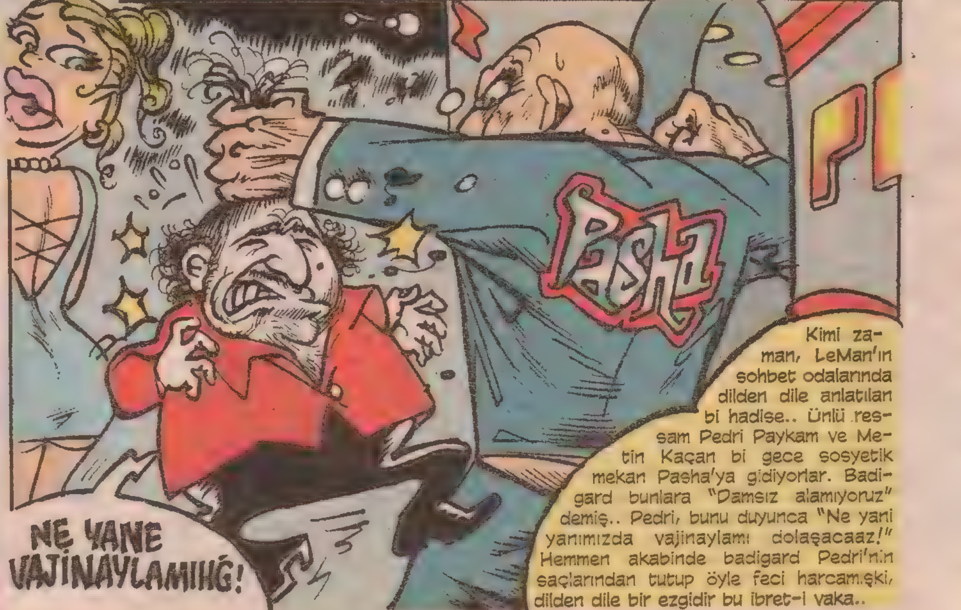

Kimi zaman, LeMan'ın sohbet odalarında dilden dile anlatılan bi hadise.. Ünlü ressam Pedri Paykam ve Metin Kaçan bi gece sosyetik mekan Pasha'ya gidiyorlar. Badigard bunlara "Damsız alamıyoruz" demiş.. Pedri, bunu duyunca "Ne yani yanımızda vajinaylamı dolaşacaaz!" Hemmen akabinde badigard Pedri'nin saçlarından tutup öyle feci harcamışki, dilden dile bir ezgidir bu ibret-i vaka..

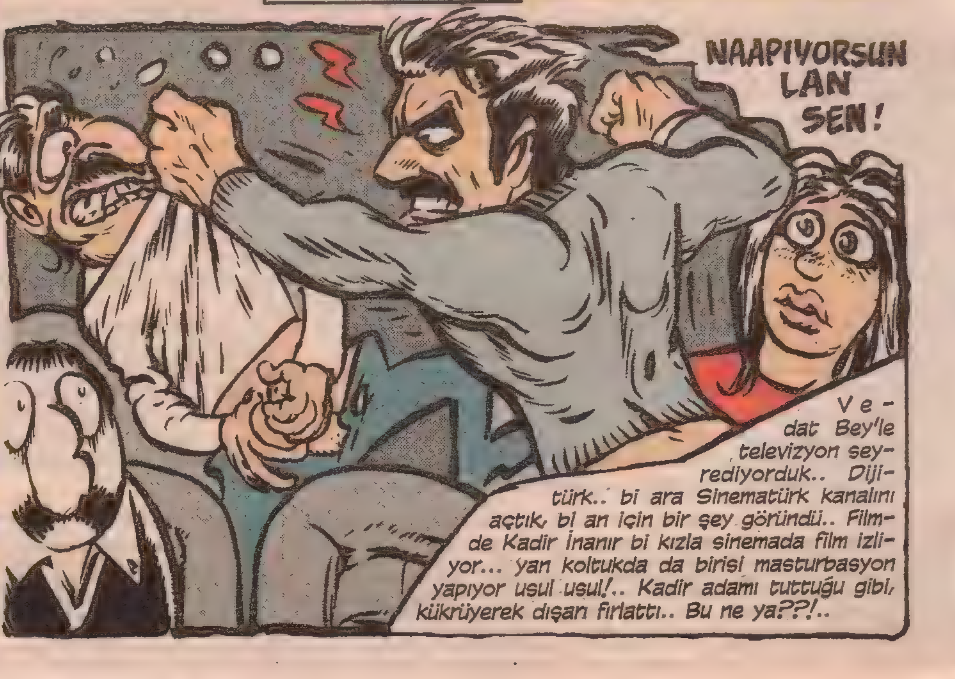

NAAPIYORSUN LAN SEN!

Vedat Bey'le televizyon seyrediyorduk.. Dijitürk.. bi ara Sinematürk kanalını açtık, bi an için bir şey göründü.. Filmde Kadir İnanır bi kızla sinemada film izliyor... yan koltukda da birisi masturbasyon yapıyor usul usul!.. Kadir adamı tuttuğu gibi, kükrüyerek dışarı fırlattı.. Bu ne ya??!..

⑤⑪
25 Ağustos 2001 Cumartesi-Sayı:2001/34 - 500.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Ak Parti'nin Ampülünü Kararttılar, Kablosunu Mahkemeye Astılar!

Ak Partinin de ampulünü patlattılar. Değişti, değişmedi derken Ak Parti lideri Tayyip Erdoğan'ın 92 yılında yaptığı yenilir yutulur gibi olmayan gerici bir konuşma önce medya gündemine düştü.. Ardından yayınları dikkate alan Şişli Cumhuriyet Savcılığı bu konuşma için 159. maddeden soruşturma başlattı. Yargıtay Başsavcısı Kanadoğlu ise Erdoğan ile 6 türbanlının kurucu üyelikten çıkarılması için Anayasa Mahkemesi'ne baş vurdu... Başvuruda "2 siyasi parti türban nedeniyle kapatılmışken, 6 türbanlıyı kurucu üye yapmak dayatma ve zorlamadır" denildi. Hukuki sorunları bulunan Erdoğan'ın AKP Genel Başkanlığı'na getirilmesi ise talihsizlik olarak değerlendirildi... Son yıllarda gelen potansiyel en güçlü lider Tayyip Erdoğan böylece çifte kıskaca girdi.. Arşiv kurtları ise her zamanki gibi çalışmaya devam ediyor...

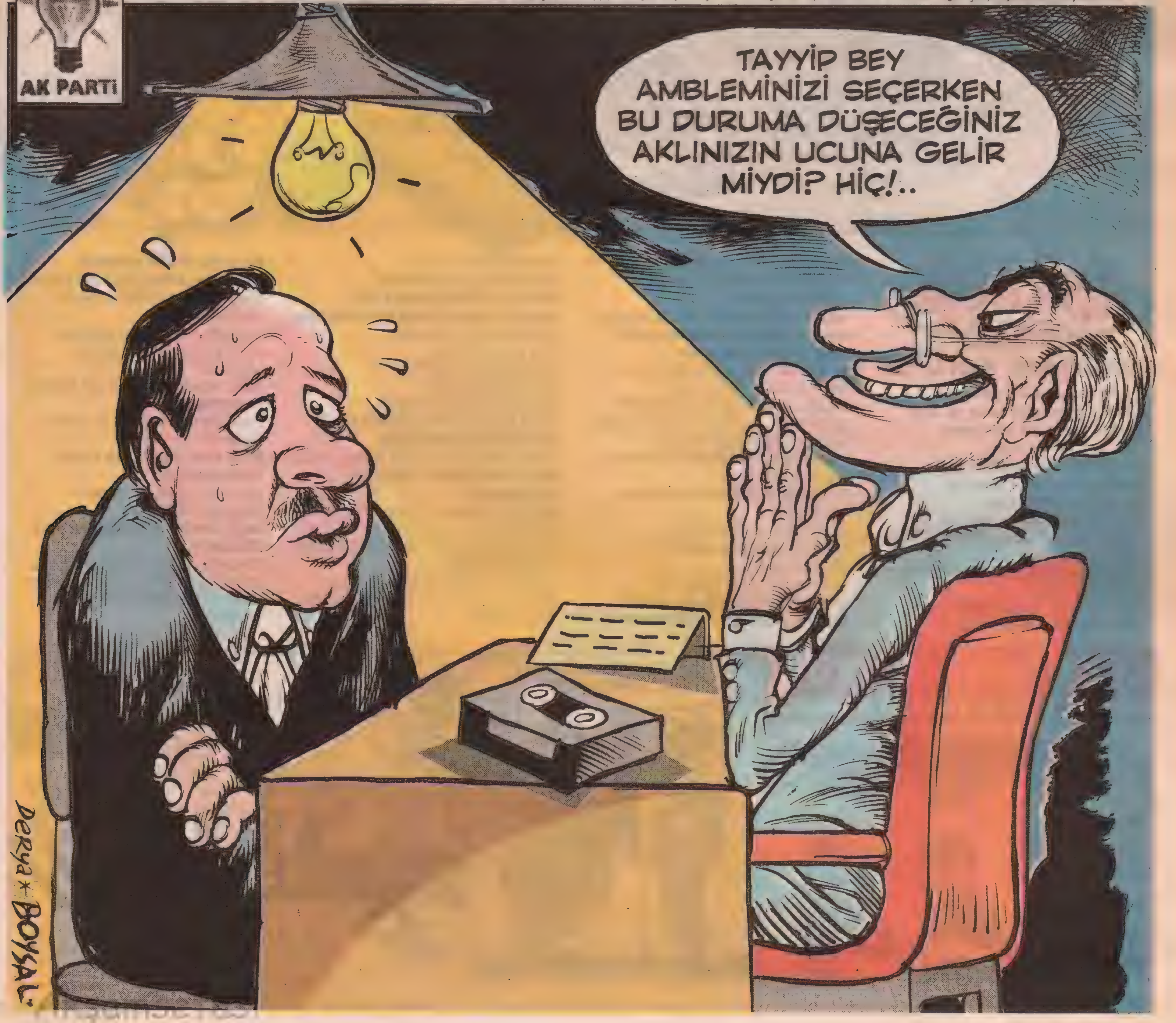
AK PARTİ
TAYYİP BEY AMBLEMİNİZİ SEÇERKEN BU DURUMA DÜŞECEĞİNİZ AKLINIZIN UCUNA GELİR MİYDİ? HİÇ!..
DERYA * BOYSAL

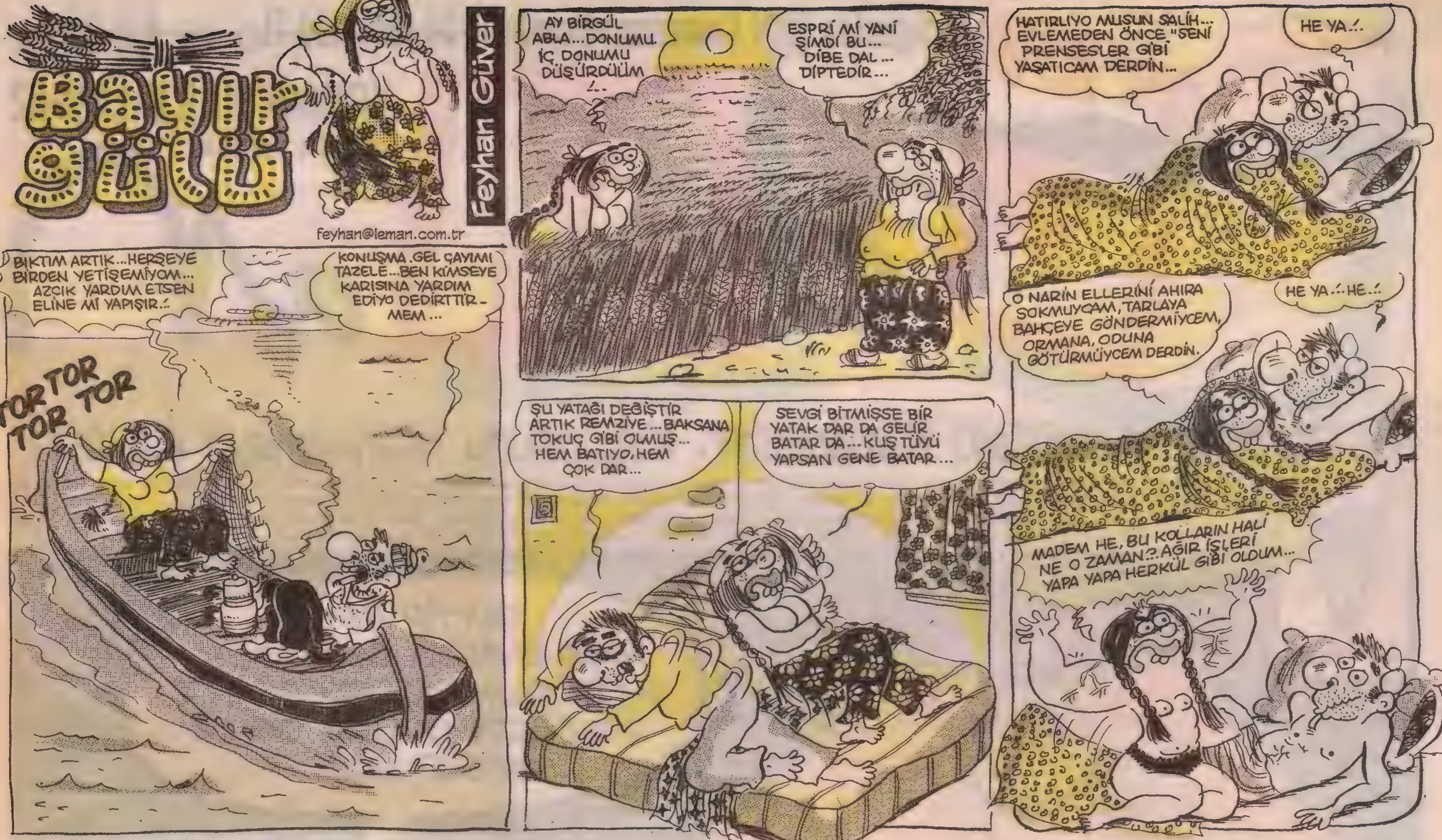
Bayır gülü
Feyhan Güver
AY BİRGÜL ABLA...DONUMU. İÇ DONUMU DÜŞÜRDÜLÜM !..
ESPRİ Mİ YANİ ŞİMDİ BU... DİBE DAL... DİPTEDİR...
HATIRLIYO MUSUN SALİH... EVLEMEDEN ÖNCE "SENİ PRENSESLER GİBİ YAŞATICAM DERDİN...
HE YA.!.
BIKTIM ARTIK...HERŞEYE BİRDEN YETİŞEMİYOM... AZCIK YARDIM ETSEN ELİNE Mİ YAPIŞIR.!.
KONUŞMA. GEL ÇAYIMI TAZELE...BEN KİMSEYE KARISINA YARDIM EDİYO DEDİRTTİR-MEM...
TOR TOR TOR TOR
O NARİN ELLERİNİ AHIRA SOKMUYCAM, TARLAYA BAHÇEYE GÖNDERMİYCEM, ORMANA, ODUNA GÖTÜRMÜYCEM DERDİN.
HE YA.!.HE.!.
ŞU YATAĞI DEĞİŞTİR ARTIK REMZİYE...BAKSANA TOKUÇ GİBİ OLMUŞ... HEM BATIYO, HEM ÇOK DAR...
SEVGİ BİTMİŞSE BİR YATAK DAR DA GELİR BATAR DA...KUŞ TÜYÜ YAPSAN GENE BATAR...
MADEM HE, BU KOLLARIN HALİ NE O ZAMAN?.AĞIR İŞLERİ YAPA YAPA HERKÜL GİBİ OLDUM...

feyhan@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

yaşamsal soru'lar

- gerektiği kadar iyi yaşayamıyorum
- **işin komiği 'gerektiği kadar iyi' nasıl yaşanır, onu da pek bilmiyorum**
- devamsızlığım çok hayatta
- **bir yıl düş'e dokunur hiçbir şey yaşamıyorum, sonra, ertesi yıl bir gömülüyorum hayata ve aşka, kaldırabilene aşkolsun**
- nerede, nasıl, ne zaman, kiminle, ne kadar daha fazla mutlu olunur, bilmiyorum
- **olmadığım yerleri, yapmadığım şeyleri düşlüyorum bazen**
- bazen diyorum: 'cinsim başka olsaydı daha mı mutlu olurdum acaba'
- **dallıyorum günleri, bugünün ne içerdiğine bakmadan, ertesi gün'e geçiyorum hemen**
- yaşayacaklarımı hep son ana bırakıyorum
- **kendimi çoğunlukla yayaşamayacak kadar yorgun hissediyorum**
- ne yaşarsam yaşayayım, gözüm hep öteki hayatlar'da kalıyor bazen
- **yaşamaya iyi konsantre olamıyorum**
- bence hayat, cinselliğin önemli bir parçası
- **bazıları çalıp-çırpıyor herşeyi, öteki hayatlar'dan otluyor hep bazıları**
- sevişince acıkıyorum
- **her sabah bir gün eksik uyanıyorum ömrümden**
- kafamdaki insan, olamıyorum
- **kendi ömrümdeymiş gibi rahat yaşayamıyorum**
- herkes ağzına kadar başkası dolu
- **içimde hiç kötülük yok, bu çok kötü**
- depremle yaşamaya alışabilirim, tamam, olur, fakat bir şartla: beni öldürmeyeceğine söz verirse
- **ömrüm bir dönem çok açık kaldı, hayatıma kaç insan girdi hatırlamıyorum**
- ileride çok mutlu olunacak sota yerler biliyorum
- **bazı sabahları dünya, çok zor alışıyor bana**
- orjinal bir kaç insan arıyorum
- **atsan atılmaz, satsan satılmaz bir yük gibi geliyor bazılarına hayat**
- tez'siz, antitez'siz, gel bana hipotez, hipotez
- **hayatta bir ağırlığım olsun diye, şişmanlıyorum**
- üçün biri'ni seçerken bile ikilem'e düşüyorum
- **yaşamak için sonsuz ideal bir yer var mı, ben bulamıyorum**
- yaşamam gereken bir çok şey ve yaş, başka bir çok şey ve yaşları düşünürken geçip gidiyor
- **bazen çok geriden yaşıyorum**
- ömrüm son bulduğunda neleri yaşamış olayım -neleri yaşamış olmalıyım- bilmiyorum
- **bu benim ilk tecrübem dünyada**
- bütün güzel kızları, iyi oğlanları kapmışlar
- **bütün şahane mevzuları çok önceden konuşmuşlar**
- bütün güzel pozisyonları biz yokken sevişmişler
- **iyi bir ömür, hangi iyi bir ömürle kıyaslanabilir ki**
- kim olarak öleceğimi, ne olarak kalacağımı bilmiyorum
- **hayat, benden, zevk alıyor mu acaba bilmiyorum**
- tanrı veya doğa, beni böyle kullanarak ne yapmak istiyorlar, pek anlamıyorum
- **ancak yine de ömrümden geleni yapıyorum**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

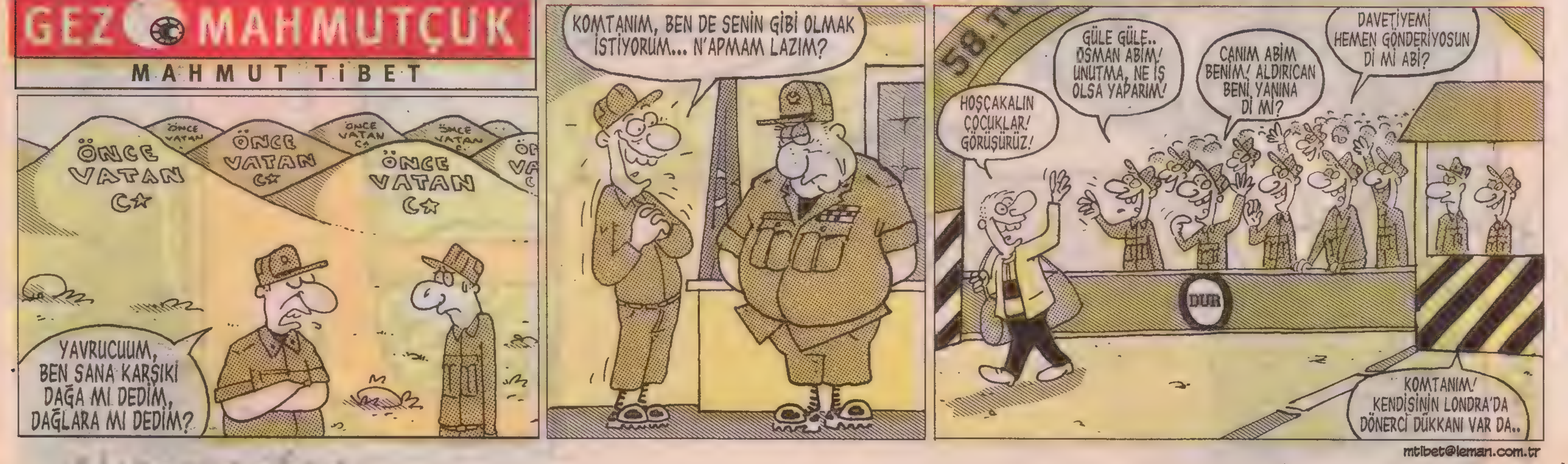
ÖNCE VATAN
YAVRUCUUM, BEN SANA KARŞIKİ DAĞA MI DEDİM, DAĞLARA MI DEDİM?
KOMTANIM, BEN DE SENİN GİBİ OLMAK İSTİYORUM... N'APMAM LAZIM?
58.
HOŞÇAKALIN ÇOCUKLAR! GÖRÜŞÜRÜZ!
GÜLE GÜLE.. OSMAN ABİM! UNUTMA, NE İŞ OLSA YAPARIM!
CANIM ABİM BENİM! ALDIRICAN BENİ YANINA Dİ MI?
DAVETİYEMİ HEMEN GÖNDERİYOSUN Dİ Mİ ABİ?
DUR
KOMTANIM! KENDİSİNİN LONDRA'DA DÖNERCİ DÜKKANI VAR DA..

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

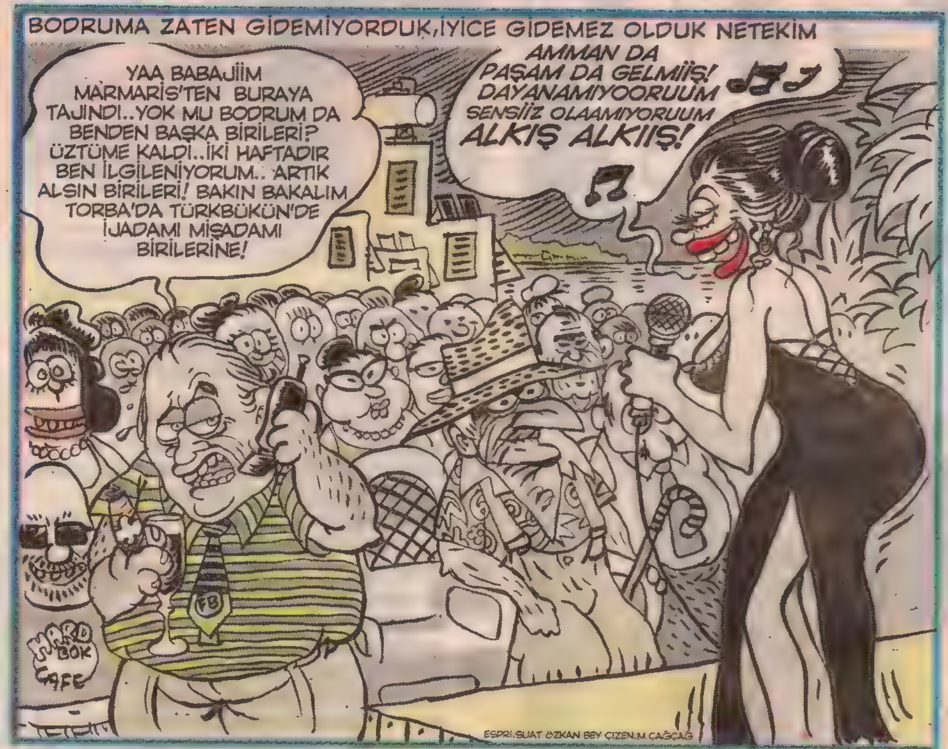
BODRUMA ZATEN GİDEMİYORDUK,İYİCE GİDEMEZ OLDUK NETEKİM
YAA BABAJİİM MARMARİS'TEN BURAYA TAJINDI..YOK MU BODRUM DA BENDEN BAŞKA BİRİLERİ? ÜZTÜME KALDI..İKİ HAFTADIR BEN İLGİLENİYORUM.. ARTIK ALSIN BİRİLERİ! BAKIN BAKALIM TORBA'DA TÜRKBÜKÜN'DE İJADAMI MİŞADAMI BİRİLERİNE!
AMMAN DA PAŞAM DA GELMİİŞ! DAYANAMIYOORUUM SENSİİZ OLAAMIYORUUM ALKIŞ ALKIIŞ!
HARD BOK CAFE
FB
ESPRİ.SUAT ÖZKAN BEY ÇİZEN.M.ÇAĞÇAĞ

Diyanet İşleri Başkanı Nuri Yılmaz'ın, 'Alevilerin ibadet yeri cami olmalı' sözleriyle Ülkücü araştırmacı Abdülkadir Sezgin'in, 'hayalleri Alevistan' yorumu toplumsal barış ve uzlaşmaya ağır darbe indirdi.

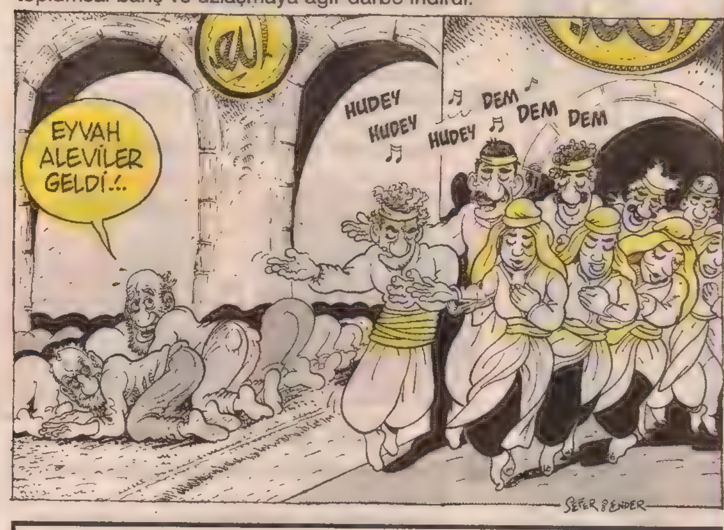
EYVAH ALEVİLER GELDİ!..
HUDEY HUDEY
HUDEY
DEM DEM DEM
SEFER & ENDER

• Dalgalı kur can almaya devam ediyor..Kurdan canı yanan çareyi ölümde buluyor...

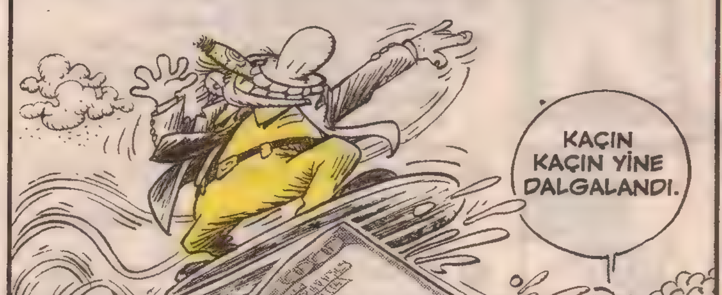
KAÇIN KAÇIN YİNE DALGALANDI.
FOOOŞ
SEFER * GÜRCAN

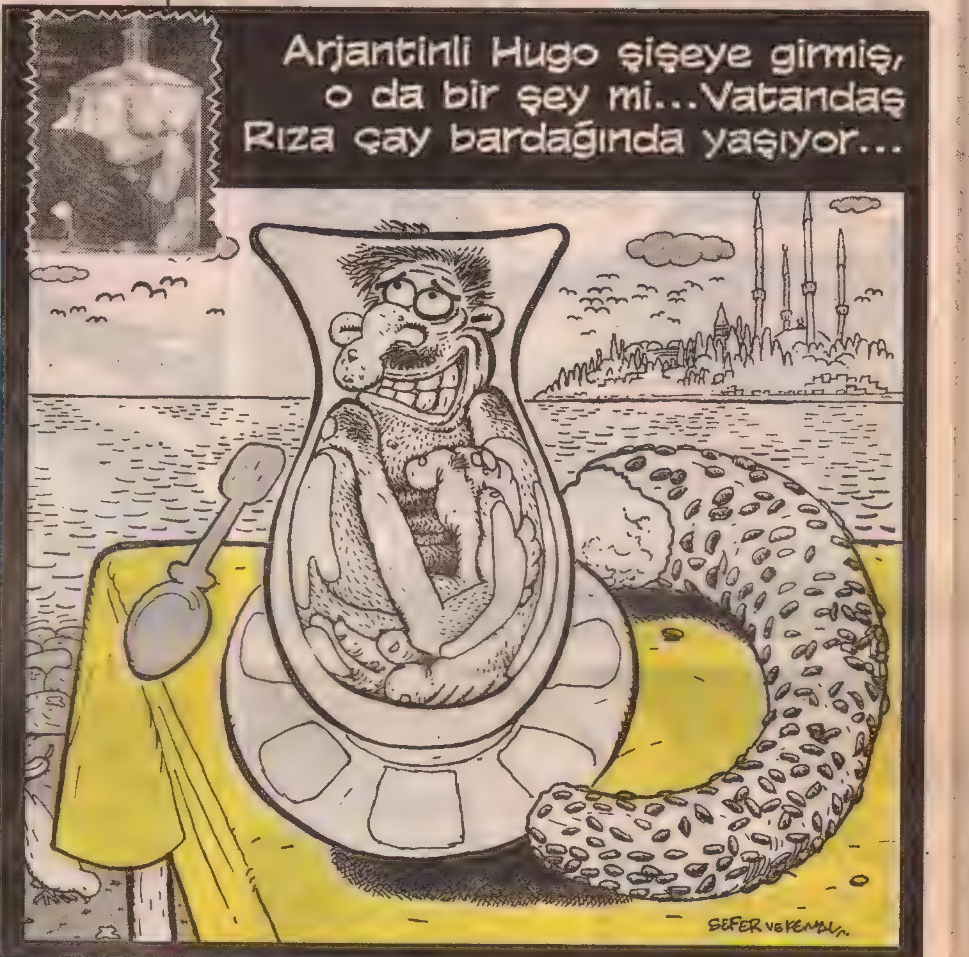
Arjantinli Hugo şişeye girmiş, o da bir şey mi...Vatandaş Rıza çay bardağında yaşıyor...
SEFER VE KEMAL

DÜBRS HÜRS!

Gitmeyinen yorulmam, tehditten tırsmam, lafımı esirgemem! Atkafa bi yiğidim! Milli Güvenlik Kurulu toplandı... O toplantıda "Ulusal Güvenlik" konuşuldu mu, konuşulmadı mı, tartışma var... Yahu adı Milli Güvenlik, varoluş sebebi o... Orada ne konuşulacak, Hande Ataizi'nin ecnebi yari Didi mi konuşulacak, Şişman'ın dondurması mı konuşulacak?.. Rahmetli Şişman, Gençlik Parkı'nın neşesiydi bi zaman be!.. Artı, AB'ye girince MGK toplantılarını gizli gizli evlerde mi yapacaklar, ergen buluşması gibi?!..

Diyanet İşleri Başkanı "Alevilerin ibadet yeri cami olmalı" demiş.. İyi, başlamışken yahudiyi, hristiyanı, budisti, keşişi de sok camiye aga!.

Bektaşi'nin ibadet yeri tekmil dünyadır bre gidinin iktidara aldanmışları sizi!.. At olan benim, at gözlüğü niçin sizde?..

Okul dönemi, zorla bağış almalar başladı, kıracam belleri!..

- Çocuğunu ille de okut!..
- Peki, okutayım!..
- Para ver ama..
- Yok ki...
- Vermezsen okutmayız!..

Reva mıdır bu beea?.. Zaten tosunlar kadrolaşmış eğitim ortamında.. Onlar hep sözlü yapar, yazılı şey sevmez onlar!..

KÜHEYLAN KERİM

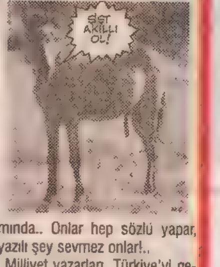
ŞİŞT AKILLI OL!

Milliyet yazarları, Türkiye'yi geziyor... İyi, gezin... Öteki Türkiye'yi gezin ama... (G.Cıvaoğlu, torpil yaptırıp Fethiye'ye zıplıcakmış, tüyo geldi!)

Tayyip'in kaset patla sen!.. "islam alemi, Müslüman Türklerin kıyamını bekliyor" demiş.. Yahu, hadi dürüstlükten vazgeçtim, bari azıcık yeni olun gözünüzü sevicem!.. Kıyam ne?. Din dersi hocası gibi.. Gıybet de dersin sen yakında, cünup da dersin!..

Son olarak, Işıkara'nın cep telefonunu çalan iti bu haftanın şerefsizi ilan ediyorum.. Ulan sıpa, hadi deprem olsa, nasıl yardımcı olacak adam?.. İlk artçı şokta kına girmesin o telefon senin?.. Sen evvelden hissedersin, haber ver bari depremi eşşek evladı seni beeaaa!

Okula yeni başlayan çocuğun kıyafet, defter, kitap masrafı asgari ücretin iki katı. Katkı payı ya da kayıt parası fiyatlara dahil değil.

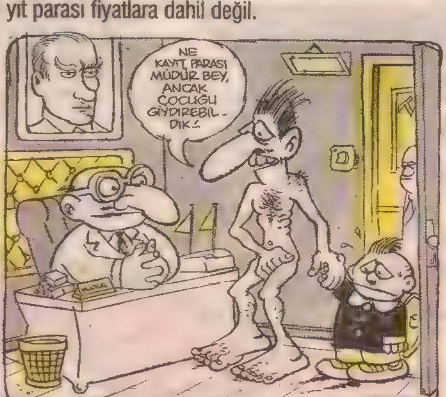
NE KAYIT PARASI MÜDÜR BEY, ANCAK ÇOCUĞU GİYDİREBİLDİK!
Sefer / Kadir Y

Antalya'nın Manavgat ilçesinde su gelene kadar kocalarını yatağa almama direnişi yapan kadınlar pes ettirdi. Devreye giren Vali 'söz su gelecek siz de yatağı açın' dedi...

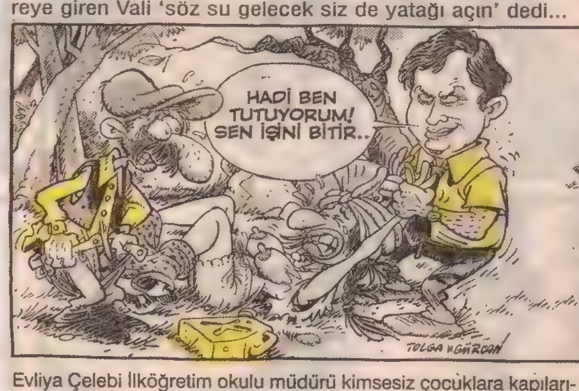
HADİ BEN TUTUYORUM! SEN İŞİNİ BİTİR..
TOLGA & GÜRCAN

Evliya Çelebi İlköğretim okulu müdürü kimsesiz çocuklara kapılarını kapadı. Müdür, Atatürk Yetiştirme Yurduna yazdığı resmi yazıda kayıt için okullarına gelinmemesini istedi.

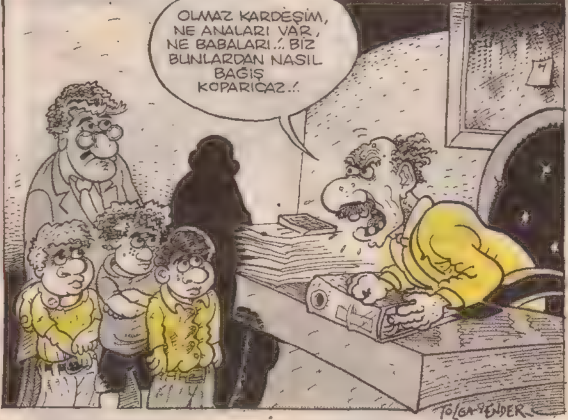
OLMAZ KARDEŞİM, NE ANALARI VAR, NE BABALARI!.. BİZ BUNLARDAN NASIL BAĞIŞ KOPARICAZ!..
TOLGA & ENDER

Başbakanlık bünyesinde insan hakları ihlallerini incelemek için oluşturulacak heyette polis ve jandarmadan da bir temsilci bulunacak,

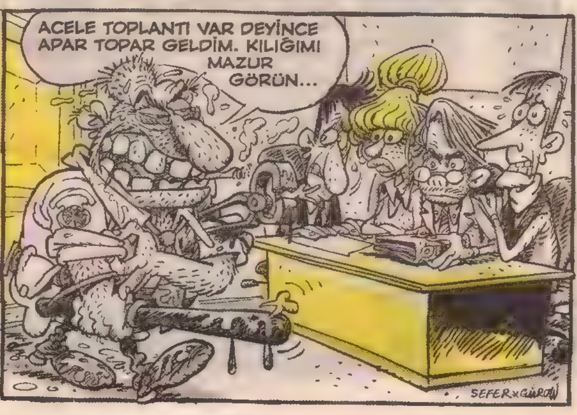
ACELE TOPLANTI VAR DEYİNCE APAR TOPAR GELDİM. KILIĞIMI MAZUR GÖRÜN...
SEFER x GÜRCAN

MEHMET NURİ YILMAZ "alevileri ateistler kışkırtıyormuş" diyen kışkırtıcı diyanet işleri başkanı **DR. ABDÜLKADİR SEZGİN** alevistan, alevleyicisi ülkücü karıştırmacı **POAŞ'DIN DOĞAN** yağlı ballı teşvik **ANAYASA DEĞİŞIKLIĞI** mgk tipi demokrasi **DOKUN BANA** icad edenin de, yayınlayanın da, katılanın da **EVLİYA ÇELEBİ İLKÖĞRETİM OKULU MÜDÜRÜ** yetimi, öksüzü okuluna almayan vicdansız

nazım hikmet
kuvayı milliye
nuri kurtcebe

KUVAYI MİLLİYE VE NURİ KURTCEBE 30 AĞUSTOS'TA İZMİR'DE

30 Ağustos Perşembe günü İzmir Fuarı Nuri Kurtcebe'yi konuk edecek.. Kitap ve Nota sokağında saat 20:00-22:00 arası Nuri Kurtcebe hem konuklarla resimlediği Nazım Hikmet'in "Kuvayı Milliye" adlı eseriyle ilgili söyleşi yapacak, hem de kitabını imzalayacak.. Bize sorarsanız kaçırmayın...

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

BAR VE KULÜPLER DAĞILMIŞ, SABAH EZANLARI PATLADI PATLAYACAK.. 5 SULARI İSTANBUL.. TİMSAH OLANCA DEBİSİYLE OLAYLARA AKMAKTADIR...

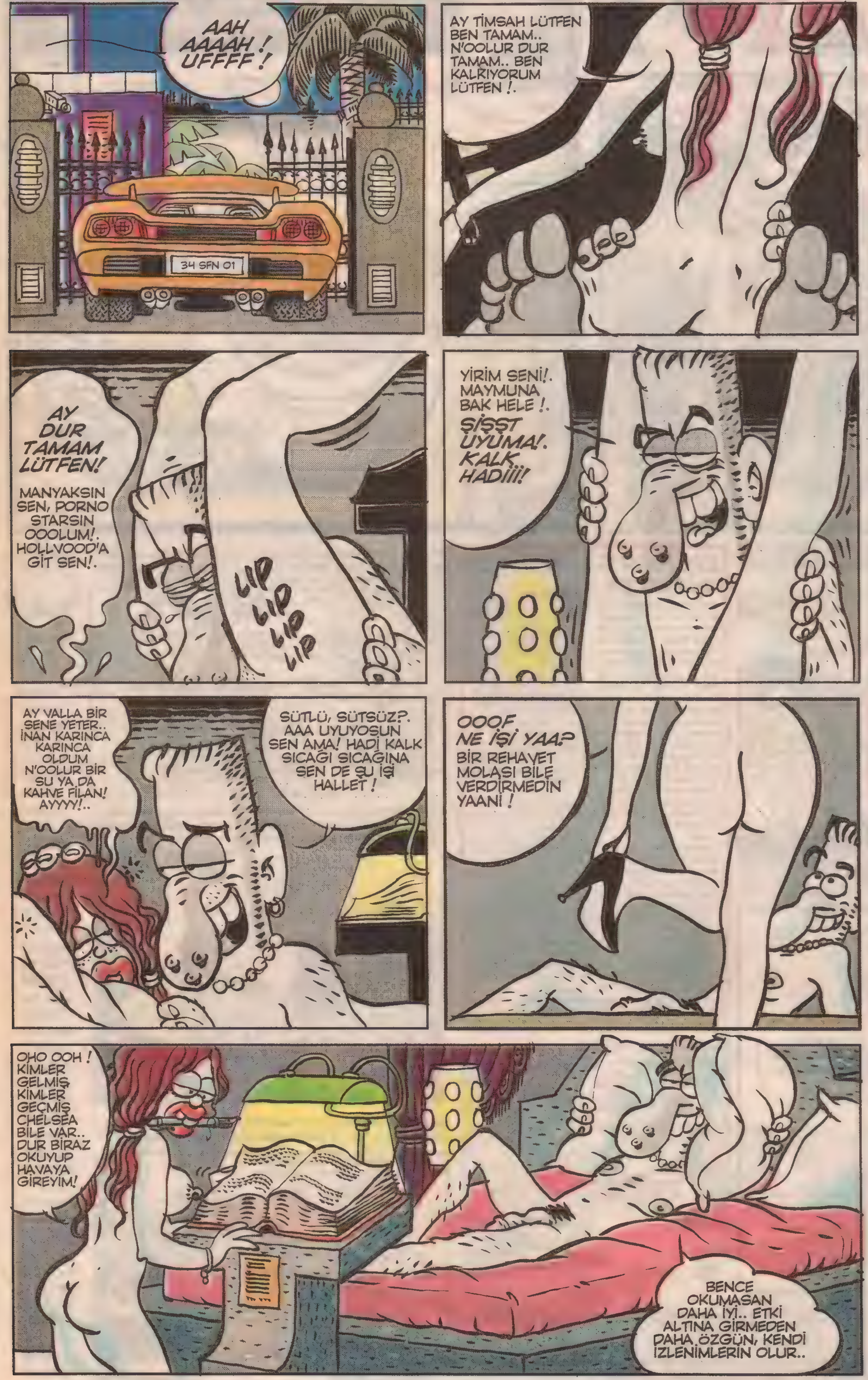
AAH AAAAH ! UFFFF !
34 SFN 01
AY TİMSAH LÜTFEN BEN TAMAM.. N'OOLUR DUR TAMAM.. BEN KALKIYORUM LÜTFEN !.
AY DUR TAMAM LÜTFEN!
MANYAKSIN SEN, PORNO STARSIN OOOLUM!. HOLLVOOD'A GİT SEN!.
LIP LIP LIP LIP
YİRİM SENİ!. MAYMUNA BAK HELE !.
ŞİSST UYUMA!. KALK HADİİİ!
AY VALLA BİR SENE YETER.. İNAN KARINCA KARINCA OLDUM N'OOLUR BİR SU YA DA KAHVE FİLAN! AYYYY!..
SÜTLÜ, SÜTSÜZ?. AAA UYUYOSUN SEN AMA! HADİ KALK SICAĞI SICAĞINA SEN DE ŞU İŞİ HALLET !
OOOF NE İŞİ YAA? BİR REHAYET MOLASI BİLE VERDİRMEDİN YAANİ !
OHO OOH ! KİMLER GELMİŞ KİMLER GEÇMİŞ CHELSEA BİLE VAR.. DUR BİRAZ OKUYUP HAVAYA GİREYİM!
BENCE OKUMASAN DAHA İYİ.. ETKİ ALTINA GİRMEDEN DAHA ÖZGÜN, KENDİ İZLENİMLERİN OLUR..

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Eşber Yağmurdereli & Osman Yağmurdereli

① Eşber Yağmurdereli'nin dostları arasında megastar yoktur...
Oysa Osman Yağmurdereli, Memoli'nin kankasıdır!..

② Eşber Yağmurdereli, düşünceleriyle sistem için tehlike yaratmıştır...
Oysa Osman Yağmurdereli, eğlenceci bir kişilik olarak hep neşe, keyif işlerinde yer almıştır!..

③ Eşber Yağmurdereli, udiliğini ve besteciliğini gizleyerek sanatını medyatik kitleyle paylaşmamıştır...
Oysa Osman Yağmurdereli, tüm hünerini açığa çıkarmakta tereddüt etmemiştir!..

④ Eşber Yağmurdereli, televizyona sadece haber görüntüsü olarak çıkar...
Oysa Osman Yağmurdereli'ye bir sürü programda rastlayabilirsiniz!..

⑤ Eşber Yağmurdereli, Beşikaşlı olmasına rağmen camiaya bir beste kazandırmamıştır!..
Oysa Osman Yağmurdereli'nin meşhur ettiği "Bir bir biribirilerine" şeklindeki Kıbrıs türküsü "Bir-ki-üç gol yetmez / Dört-beş-altı olsun" biçiminde adapte edilerek uzun yıllar tribünlerde söylenmiştir!..

⑥ Eşber Yağmurdereli, yıllarca polise fazla mesai yaptırmıştır...
Oysa Osman Yağmurdereli, bir dönem polis rolünde görünerek polise moral vermiştir!..

⑦ "Eşber ağbim evde mi" diye bir türkü yoktur...
(O genellikle hapistedir!)
Oysa "Osman ağbim evde mi" diye bir türkü vardır!..

TEKSAS
ÖZEL
TOM MİKS

Çelik Blek & Tom Miks

① Çelik Blek, İngilizler'e karşı sivil toplum hareketinin öncüsüdür...
Oysa Tom Miks, otoritenin emrine girmiş olan; rütbe, lojman, harcırah gibi kahramanlığa yakışmayan kaygılar taşıyan bir memurdur!..

② Çelik Blek, yeri geldiğinde aslanlar gibi içkisini içer...
Oysa Tom Miks, bir süt çocuğudur!..

③ Çelik Blek, ender de olsa "harbici kaçamaklar" yapar...
Oysa Tom Miks, Suzi'yle bıktırıcı bir platonik ilişki yaşamakta, selamını çakıp Albay Brown'dan Suzi'yi isteyemeyerek karizmasını sıfırlamaktadır!..

④ Çelik Blek, Rodi adlı genci himayesine almış bir altın kalplidir...
Oysa Tom Miks, Konyakçı adlı bir alkoliğin kahrını çeken zayıf bir kişiliktir!..

⑤ Çelik Blek'in yanında bulunan Profesör Oklitus, bilimsel çalışmalarını her fırsatta sürdüren değerli bir uzmandır...
Oysa Tom Miks'in arkadaşı Dr. Sallaso'nun herhangi tıbbi bir çalışmasına rastlanmamıştır!..

⑥ Çelik Blek, gerçek bir kahraman realisttir, atlarına fazla bağlanmaz, onlara isim vermez...
Oysa Tom Miks, Napolyon adını verdiği atına bir insan gibi bağlanmış, o ata bir şey olduğu taktirde, görevini aksatacağı ve üzüntüden kahramanlık yapamayacağı bilincine erişmemiştir!..

⑦ Çelik Blek; uzun, sarı, ipek saçlarıyla asi kültürün fenomen bir simgesidir...
Oysa Tom Miks ortadan ayırdığı saçlarıyla kendisine naifin naifi bir imaj seçmiş, asla ilk görünüşüyle kitlelere pozitif enerji verememiştir!..

kılservis@leman.com.tr

UMPAHA

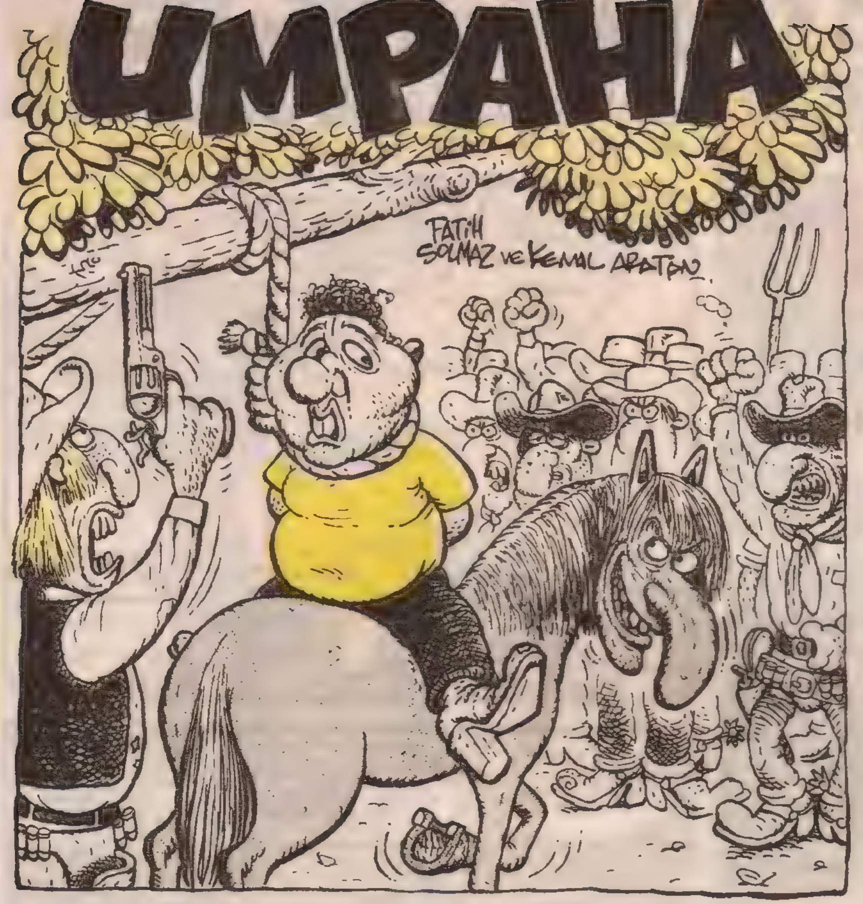
FATİH SOLMAZ VE KEMAL ARATAN

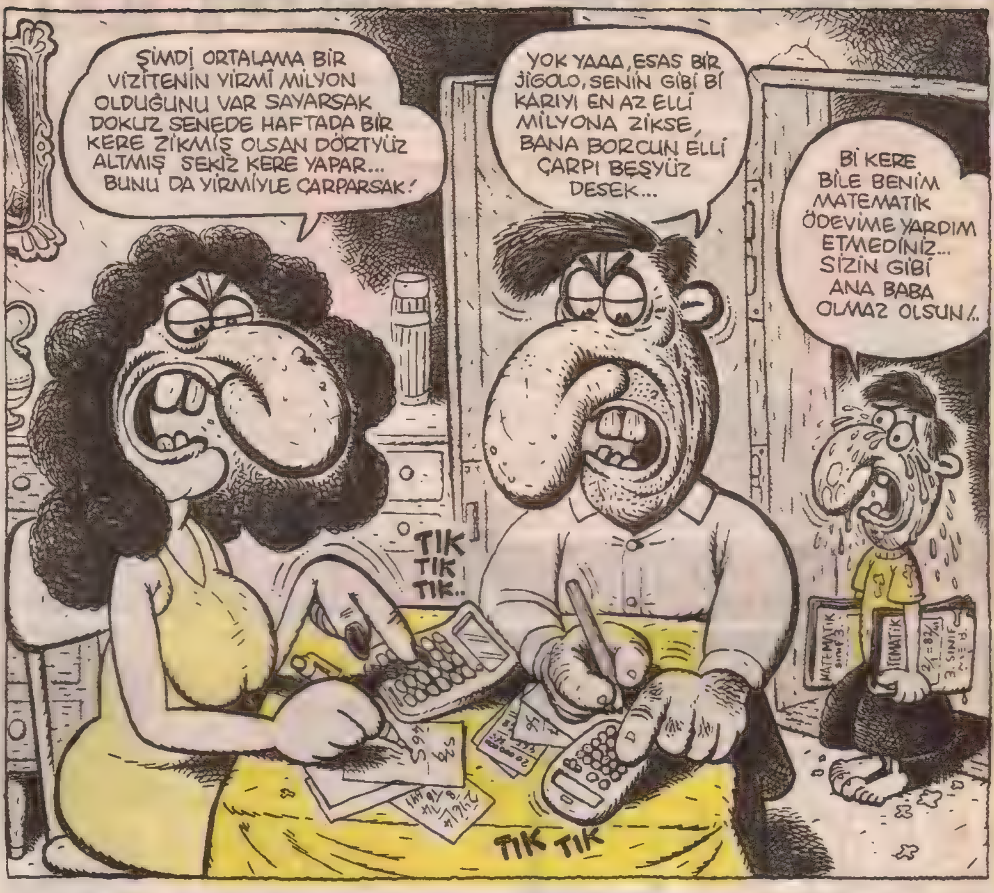
ŞİMDİ ORTALAMA BİR VİZİTENİN YİRMİ MİLYON OLDUĞUNU VAR SAYARSAK DOKUZ SENEDE HAFTADA BİR KERE ZİKMİŞ OLSAN DÖRTYÜZ ALTMIŞ SEKİZ KERE YAPAR... BUNU DA YİRMİYLE ÇARPARSAK!
YOK YAAA, ESAS BİR JİGOLO, SENİN GİBİ Bİ KARIYI EN AZ ELLİ MİLYONA ZİKSE, BANA BORCUN ELLİ ÇARPI BEŞYÜZ DESEK...
Bİ KERE BİLE BENİM MATEMATİK ÖDEVİME YARDIM ETMEDİNİZ... SİZİN GİBİ ANA BABA OLMAZ OLSUN!..
TIK TIK TIK..
TIK TIK
MATEMATİK

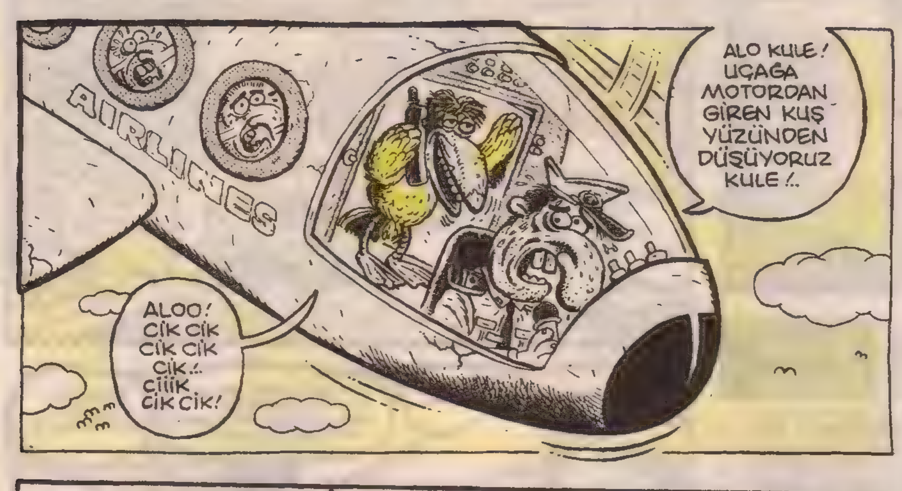
AIRLINES
ALO KULE! UÇAĞA MOTORDAN GİREN KUŞ YÜZÜNDEN DÜŞÜYORUZ KULE!..
ALOO! CİK CİK CİK CİK CİK!.. CİİİK CİK CİK!

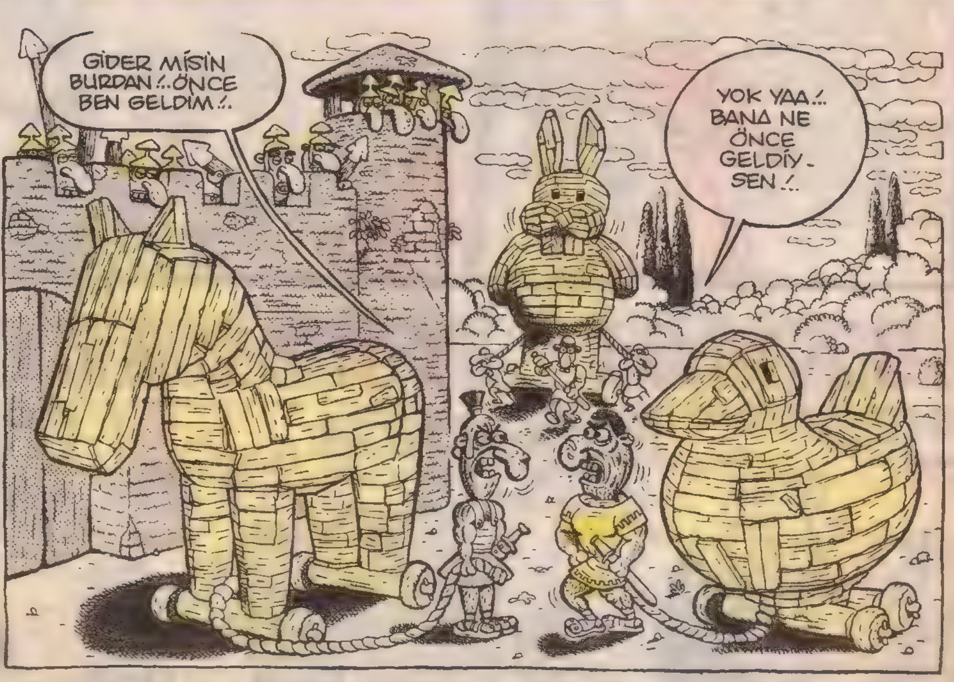
GİDER MİSİN BURDAN!.. ÖNCE BEN GELDİM!..
YOK YAA!.. BANA NE ÖNCE GELDİY SEN!..

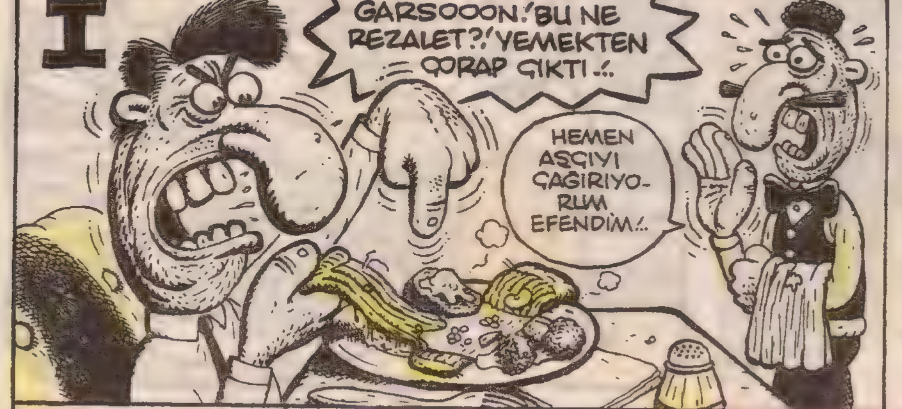
I
GARSOOON! BU NE REZALET?! YEMEKTEN ÇORAP ÇIKTI!..
HEMEN AŞÇIYI ÇAĞIRIYORUM EFENDİM!..

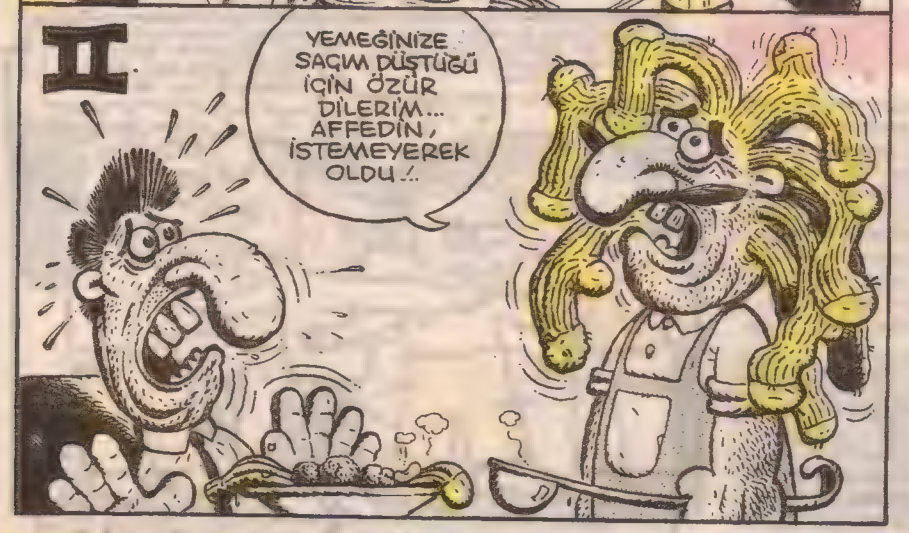
II
YEMEĞİNİZE SAÇIM DÜŞTÜĞÜ İÇİN ÖZÜR DİLERİM... AFFEDİN, İSTEMEYEREK OLDU!..

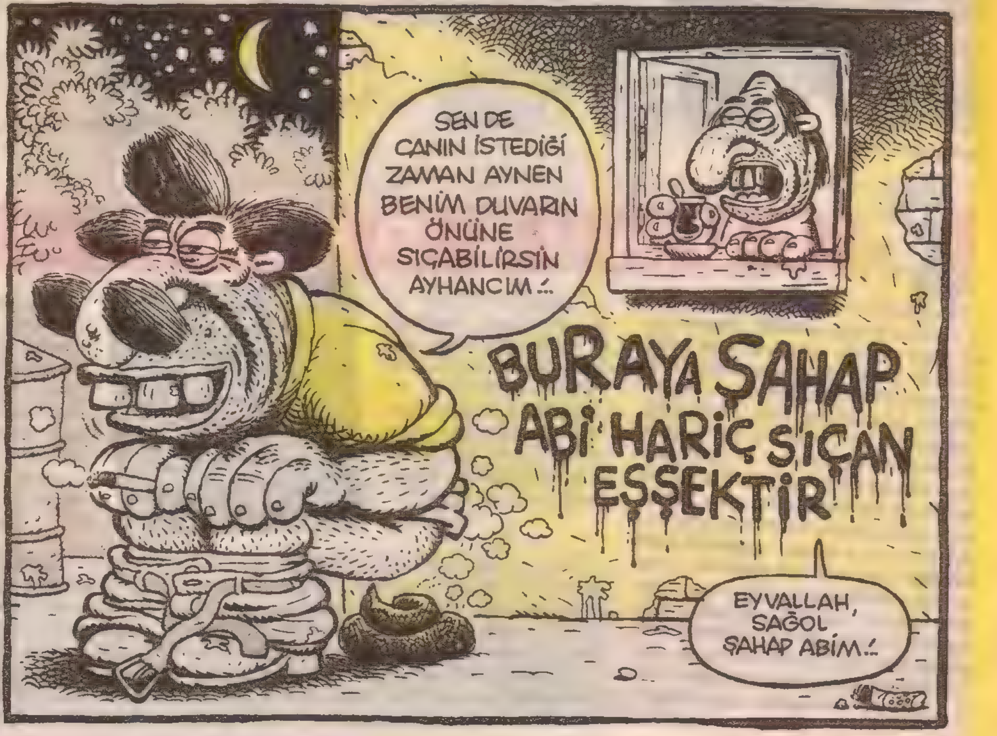
SEN DE CANIN İSTEDİĞİ ZAMAN AYNEN BENİM DUVARIN ÖNÜNE SIÇABİLİRSİN AYHANCIM!..
BURAYA ŞAHAP ABİ HARİÇ SIÇAN EŞŞEKTİR
EYVALLAH, SAĞOL ŞAHAP ABİM!..

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

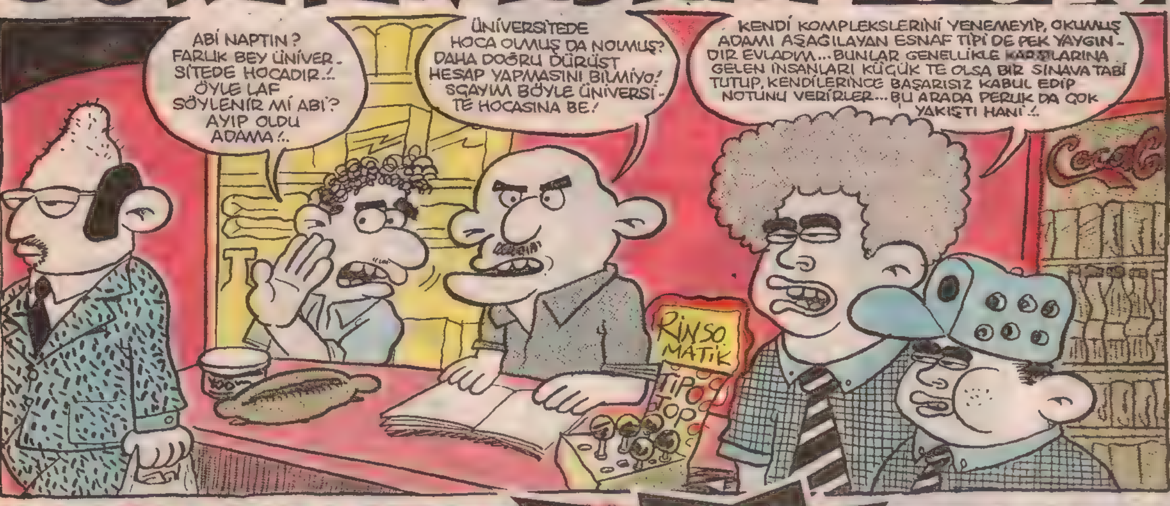
ABİ NAPTIN? FARUK BEY ÜNİVERSİTEDE HOCADIR..! ÖYLE LAF SÖYLENİR Mİ ABİ? AYIP OLDU ADAMA..!
ÜNİVERSİTEDE HOCA OLMUŞ DA NOLMUŞ? DAHA DOĞRU DÜRÜST HESAP YAPMASINI BİLMİYO! SGAYIM BÖYLE ÜNİVERSİTE HOCASINA BE!
KENDİ KOMPLEKSLERİNİ YENEMEYİP, OKUMUŞ ADAMI AŞAĞILAYAN ESNAF TİPİ DE PEK YAYGINDIR EVLADIM... BUNLAR GENELLİKLE KARŞILARINA GELEN İNSANLARI KÜÇÜK TE OLSA BİR SINAVA TABİ TUTUP, KENDİLERİNCE BAŞARISIZ KABUL EDİP NOTUNU VERİRLER... BU ARADA PERUK DA ÇOK YAKIŞTI HANİ..!
RİNSO MATİK
TİPO TOP
Coca-Cola

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

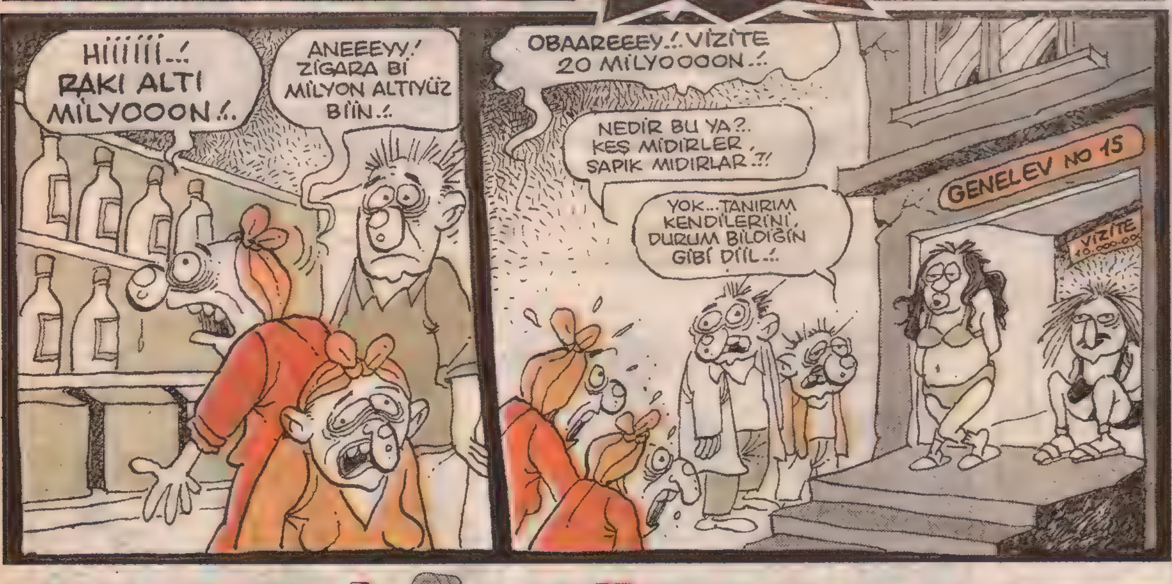
Hİİİİİİ..! RAKI ALTI MİLYOOON..!
ANEEEYY! ZİGARA Bİ MİLYON ALTIYÜZ BİİN..!
OBAAREEEY..! VİZİTE 20 MİLYOOOON..!
NEDİR BU YA?.. KEŞ MİDİRLER, SAPIK MIDIRLAR..?!
YOK... TANIRIM KENDİLERİNİ, DURUM BİLDİĞİN GİBİ DİİL..!
GENELEV NO 15
VİZİTE 10.000.000

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

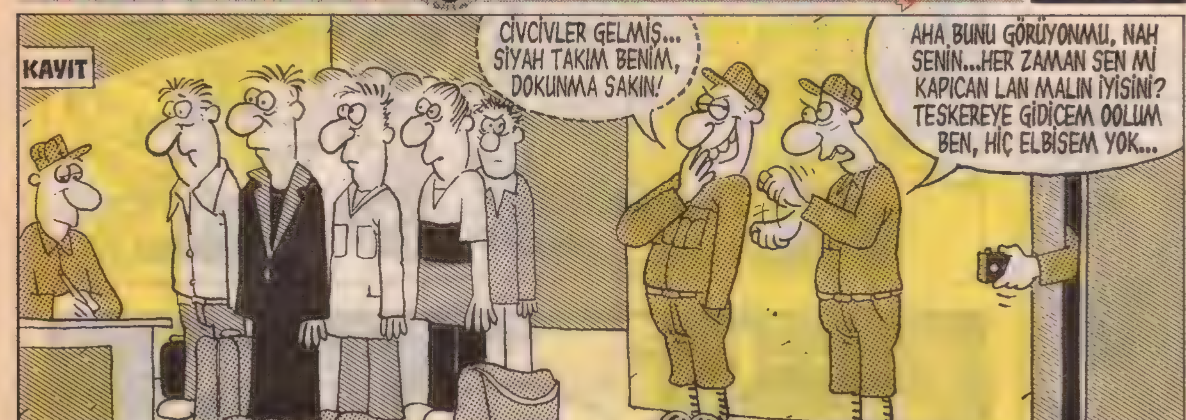
KAYIT
CİVCİVLER GELMİŞ... SİYAH TAKIM BENİM, DOKUNMA SAKIN!
AHA BUNU GÖRÜYONMU, NAH SENİN...HER ZAMAN SEN Mİ KAPICAN LAN MALIN İYİSİNİ? TESKEREYE GİDİCEM OOLUM BEN, HİÇ ELBİSEM YOK...

PANTOLON

METİN FİDAN

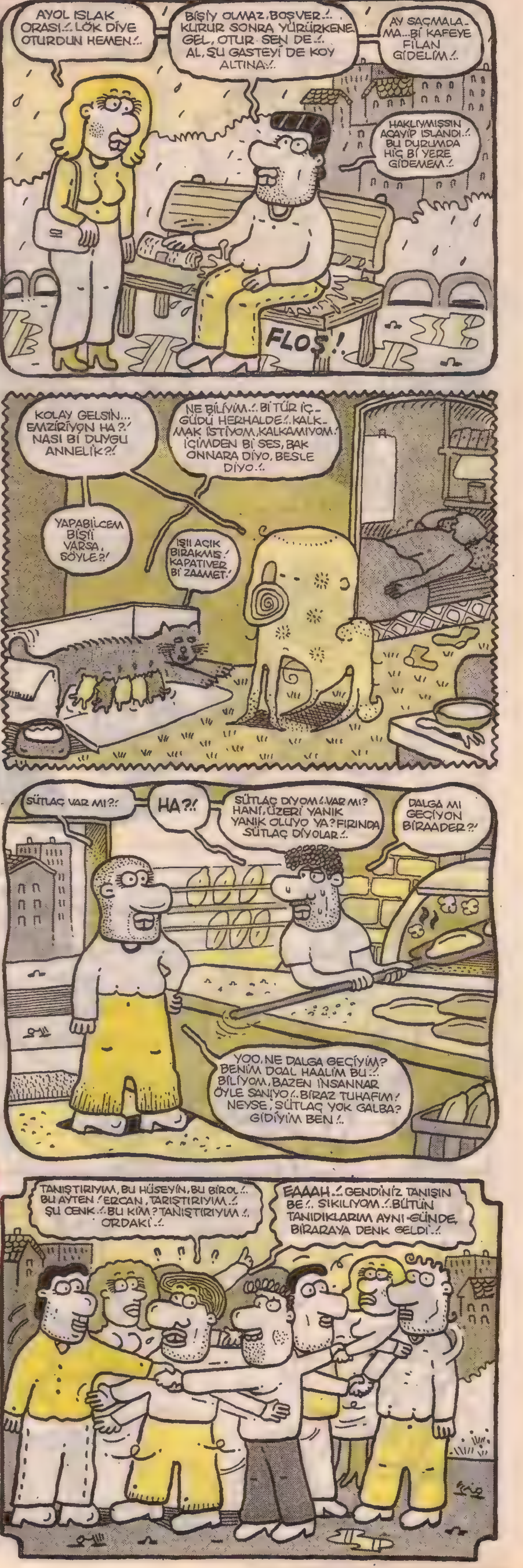
AYOL ISLAK ORASI..! LÖK DİYE OTURDUN HEMEN..!
BİŞİY OLMAZ, BOŞVER..! KURUR SONRA YÜRÜRKENE. GEL, OTUR SEN DE..! AL, ŞU GASTEYİ DE KOY ALTINA..!
AY SAÇMALAMA...Bİ KAFEYE FİLAN GİDELİM..!
HAKLIYMIŞSIN ACAYİP ISLANDI..! BU DURUMDA HİÇ Bİ YERE GİDEMEM..!
FLOŞ!
KOLAY GELSİN... EMZİRİYON HA?! NASI Bİ DUYGU ANNELİK?!
NE BİLİYİM..! Bİ TÜR İÇGÜDÜ HERHALDE..! KALKMAK İSTİYOM, KALKAMIYOM! İÇİMDEN Bİ SES, BAK ONNARA DİYO, BESLE DİYO..!
YAPABİLCEM BİŞİİ VARSA, SÖYLE?!
IŞII AÇIK BIRAKMIŞ! KAPATIVER Bİ ZAAMET!
SÜTLAÇ VAR MI?!
HA?!
SÜTLAÇ DİYOM..! VAR MI? HANİ, ÜZERİ YANIK YANIK OLUYO YA? FIRINDA SÜTLAÇ DİYOLAR..!
DALGA MI GEÇİYON BİRAADER?!
YOO, NE DALGA GEÇİYİM? BENİM DOAL HAALİM BU..! BİLİYOM, BAZEN İNSANNAR ÖYLE SANIYO..! BİRAZ TUHAFIM! NEYSE, SÜTLAÇ YOK GALBA? GİDİYİM BEN..!
TANIŞTIRIYIM, BU HÜSEYİN, BU BİROL..! BU AYTEN! ERCAN, TARIŞTIRIYIM..! ŞU CENK..! BU KİM? TANIŞTIRIYIM..! ORDAKİ..!
EAAAH..! GENDİNİZ TANIŞIN BE..! SIKILIYOM..! BÜTÜN TANIDIKLARIM AYNI GÜNDE BİRARAYA DENK GELDİ..!

DUMUR DETAYI

Marmaris'te bir akşam arkadaşımla birlikte bir restorana yemeğe gitmiştik. Masamıza bir şef garson ve onun acemi yardımcısı servis yapıyordu. Neyse biz yemeklerimizi yedikten sonra garson yardımcısı genç adam masamıza boşları toplamak üzere geldi. Oldukça heyecanlı ve hata yapma korkusuyla dopdolu görünen bu genç arkadaşımız bir an bana dumur çarpması nasıl olurmuş öğretti. Masamızdaki tüm boşları topladıktan sonra masa üstünde duran sigara paketime uzandı, (boş paket sandı)tam o sırada arkadaşım **"napıyorsun paket boş değil"** diye ani bir tepki gösterince, garson yardımcısı arkadaş paniğe kapılıp sigara paketimin içindeki 5 sigarayı çıkarıp masaya ani bir hareketle bıraktı ve boş sigara paketini ısrarla alarak oradan hızla uzaklastı. Ben ve arkadaşım çocuğun arkasından uzun uzun bakarken duble dumur çarpmasının yoğun şoku içindeydik.

Elvan Kohut

Tekirdağ'dan geçerken bir benzincide durduk. Benzincide bir tane berber dükkanı vardı. Gayet düzgün herşeyi dört dörtlük bir berber dükkanı. Buraya kadar normal geliyordu ki, cama yapıştırılmış yazıyı görene kadar. Şöyle yazıyordu **"Haricen traş yapılmaz, sadece benzin alana traş yapılır"**.

Coşku Altuğ

Geçen gün akşam vakti dolmuşta gidiyorum arkadan teyzenin biri bağırdı; "evladım şu sarı kamyonetin yanında indiriver." Dolmuş şoförü dumur olmuş bir vaziyette: "iyi de teyze o kamyonet hareket halinde nerde duracağını nerden bileyim... dedi.

Ali Kaya

Yaka Meram otobüsüyle eve dönerken gördüğüm manzara karşısında dumura uğradım. Muhtemelen 1970 model bir mersedesin bagajında, altındaki malzemenin üstüne uzanmış sıhhi tesisatçı bir eliyle cep telefonuyla konuşuyor, diğer eliyle otobüste bulunan arkadaşına sırıtarak hareket çekiyordu.

Görkem Yanık - Konya

Birkaç yıl önce eşimle otobüs ile Ankara'dan Samsun'a gidiyorduk. Otobüs Merzifon'da yolcu indirmek için otogara girdi. Tam karşımızda bulunan bir kuruyemiş dükkanının önünde satıcı çeşitli yemişleri tartarak poşetliyordu. Çalışma sistemi ilgimi çektiği için adamı öylesine izliyordum. Bir ara adam dalgınlıkla ağzını bağlamadığı leblebi poşetlerinden birini yere düşürdü ve leblebiler yere saçıldı. Adam hemen kenarda bulunan bir süpürge ile yerdeki leblebileri tezgahın altına doğru süpürdü. Daha sonra adam içeri her giriş çıkışında tezgahın altında yerde bulunan leblebileri, beşer-onar tezgah üstünde açıkta satılan leblebi-kuruüzüm karışımının içine atıp hiç birşey yokmuş gibi işine devam etti. Adamın 100 gram leblebiden zarar etmemek için insan sağlığını hiçe sayması karşısında eşimle birlikte dumur katsayımız tavana vurmuştu.

Cem Çetin

TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN

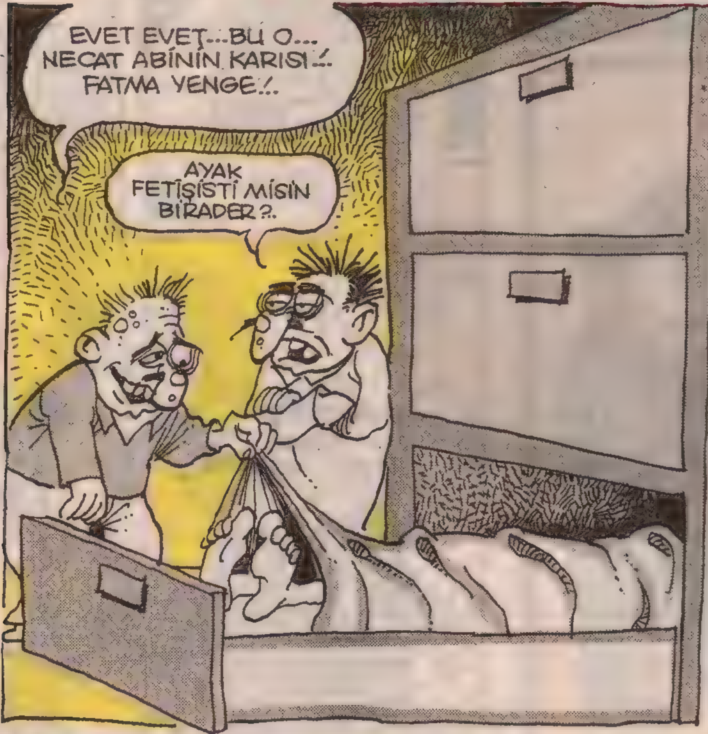
EVET EVET...BU O... NECAT ABİNİN KARISI!.. FATMA YENGE!..
AYAK FETİŞİSTİ MİSİN BİRADER?.

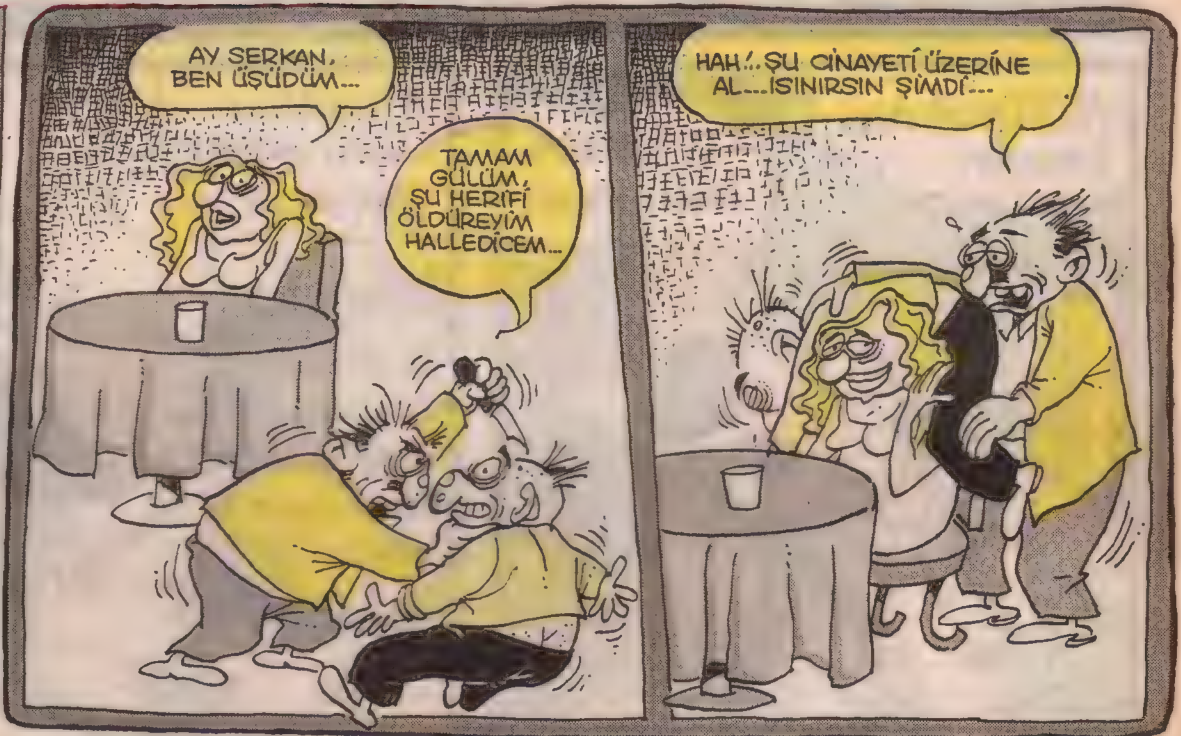
AY SERKAN, BEN ÜŞÜDÜM...
TAMAM GÜLÜM, ŞU HERİFİ ÖLDÜREYİM HALLEDİCEM...
HAH!.. ŞU CİNAYETİ ÜZERİNE AL...ISINIRSIN ŞİMDİ...

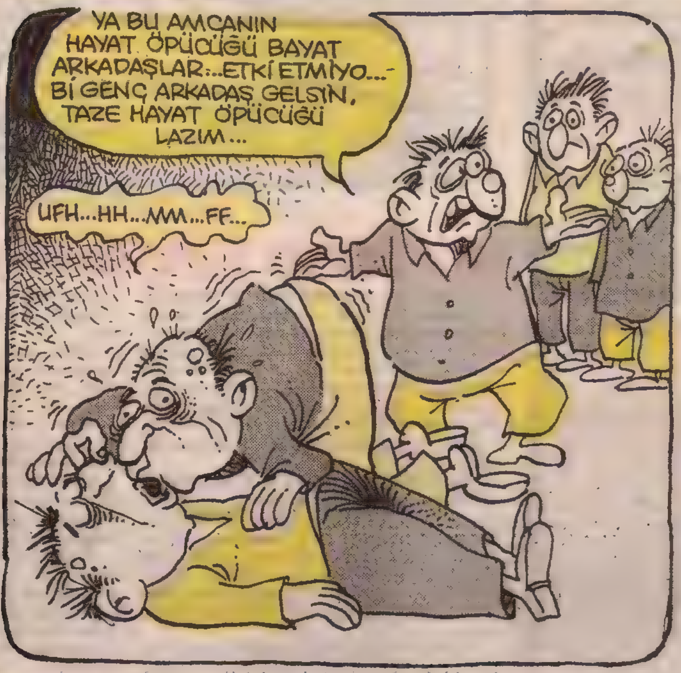
YA BU AMCANIN HAYAT ÖPÜCÜĞÜ BAYAT ARKADAŞLAR...ETKİ ETMİYO... Bİ GENÇ ARKADAŞ GELSİN, TAZE HAYAT ÖPÜCÜĞÜ LAZIM...
UFH...HH...MM...FF...

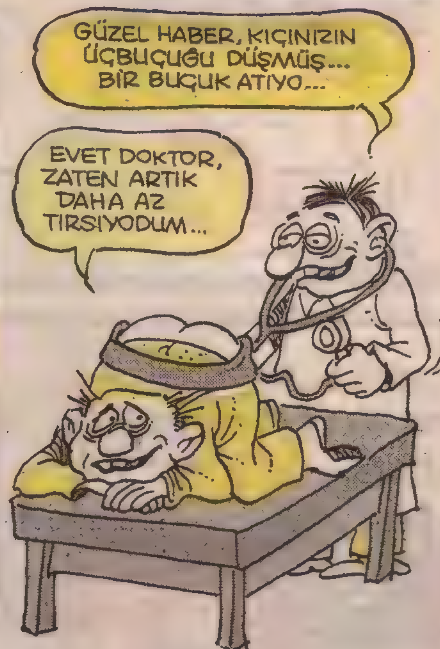
GÜZEL HABER, KIÇINIZIN ÜÇBUÇUĞU DÜŞMÜŞ... BİR BUÇUK ATIYO...
EVET DOKTOR, ZATEN ARTIK DAHA AZ TIRSIYODUM...

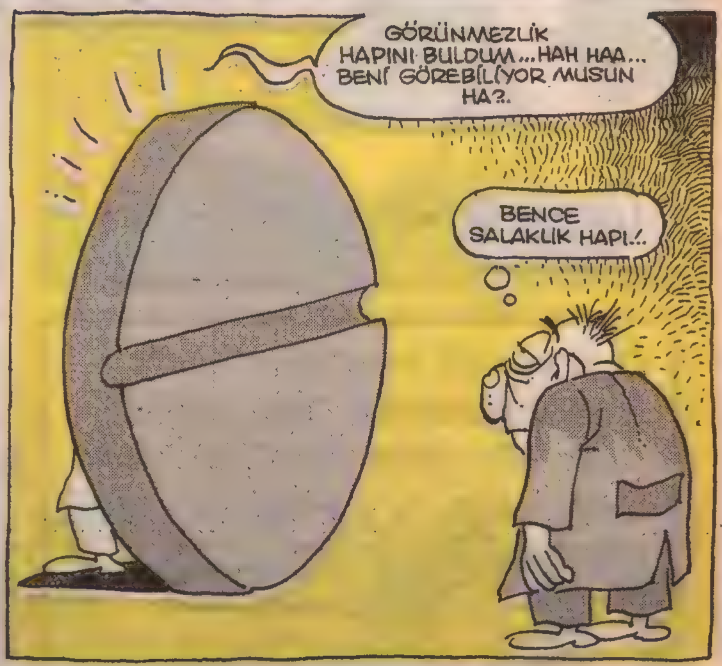
GÖRÜNMEZLİK HAPINI BULDUM...HAH HAA... BENİ GÖREBİLİYOR MUSUN HA?.
BENCE SALAKLIK HAPI!.

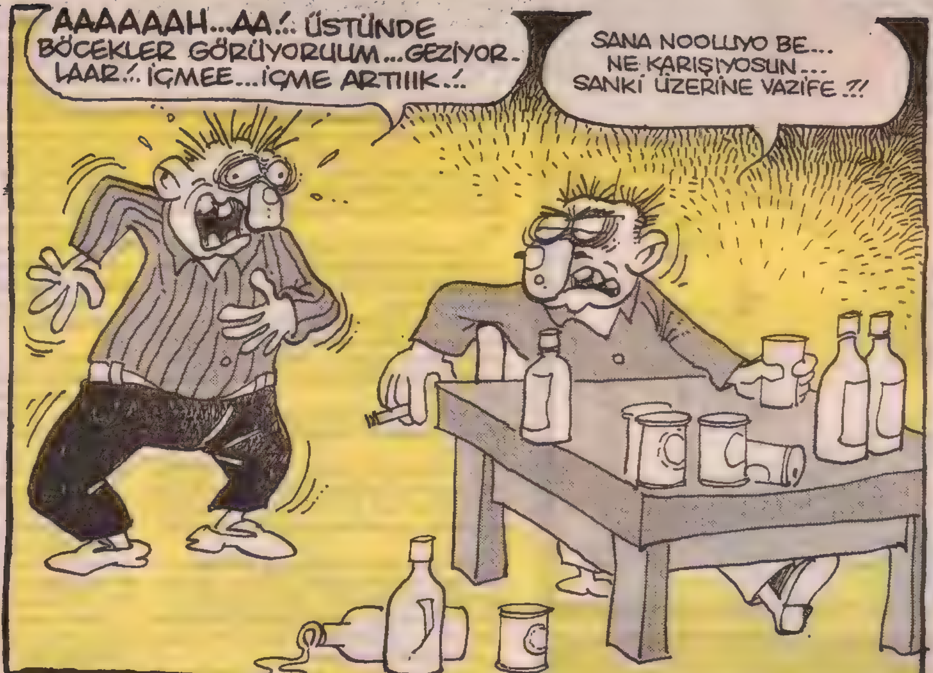
AAAAAAH...AA!.. ÜSTÜNDE BÖCEKLER GÖRÜYORUUM...GEZİYORLAAR!.. İÇMEE...İÇME ARTIIIK.!.
SANA NOOLUYO BE... NE KARIŞIYOSUN... SANKİ ÜZERİNE VAZİFE.?!

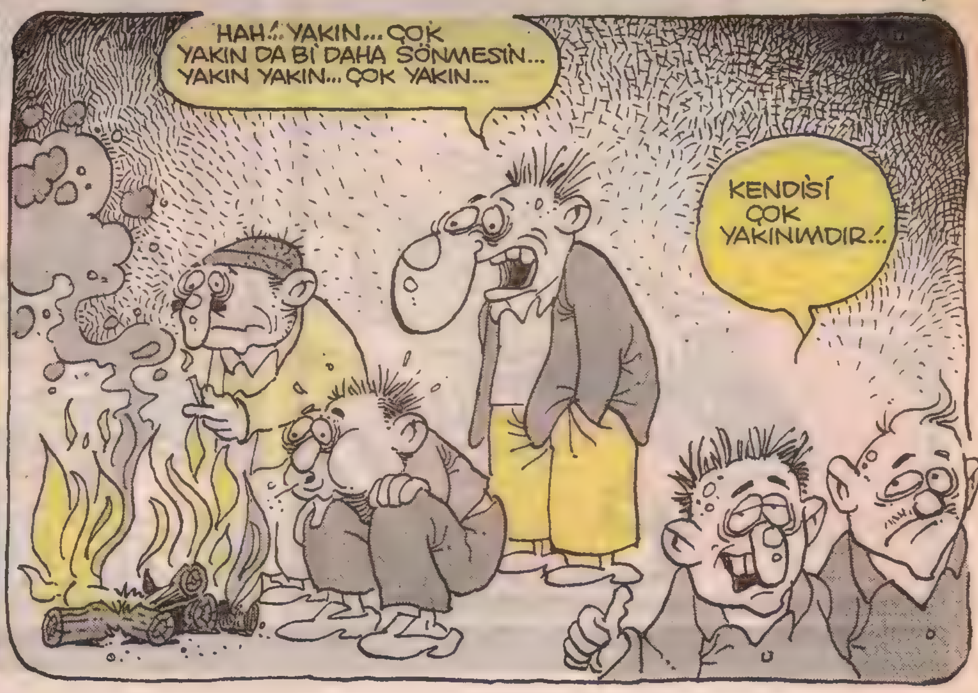
HAH!.. YAKIN... ÇOK YAKIN DA Bİ DAHA SÖNMESİN... YAKIN YAKIN... ÇOK YAKIN...
KENDİSİ ÇOK YAKINIMDIR!.

canbarslan@superonline.com

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

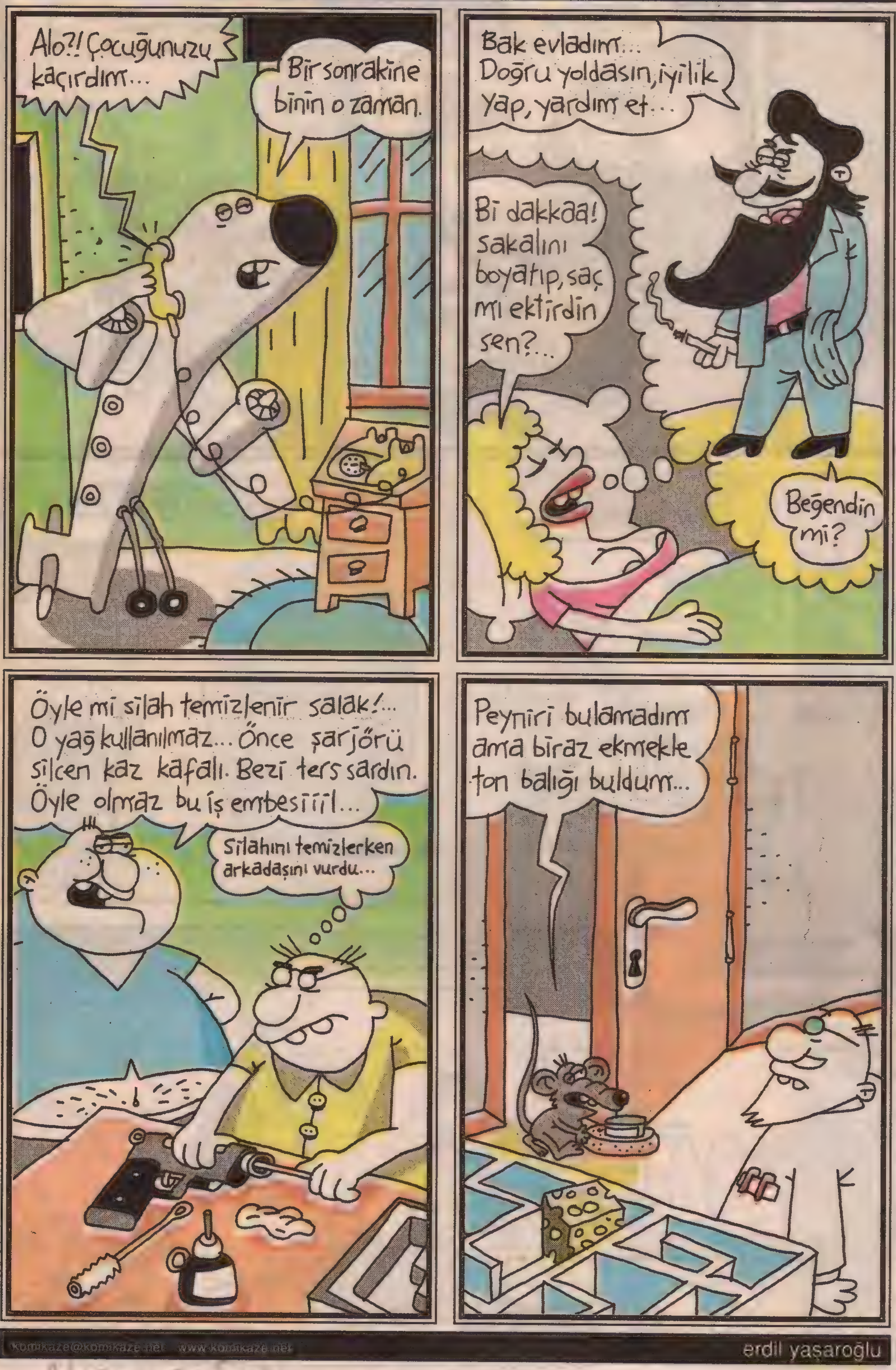
Alo?! Çocuğunuzu kaçırdım...
Bir sonrakine binin o zaman.
Bak evladım... Doğru yoldasın, iyilik yap, yardım et...
Bi dakkaa! sakalını boyatıp, saç mı ektirdin sen?...
Beğendin mi?
Öyle mi silah temizlenir salak!... O yağ kullanılmaz... Önce şarjörü silcen kaz kafalı. Bezi ters sardın. Öyle olmaz bu iş embesiiiil...
Silahını temizlerken arkadaşını vurdu...
Peyniri bulamadım ama biraz ekmekle ton balığı buldum...

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

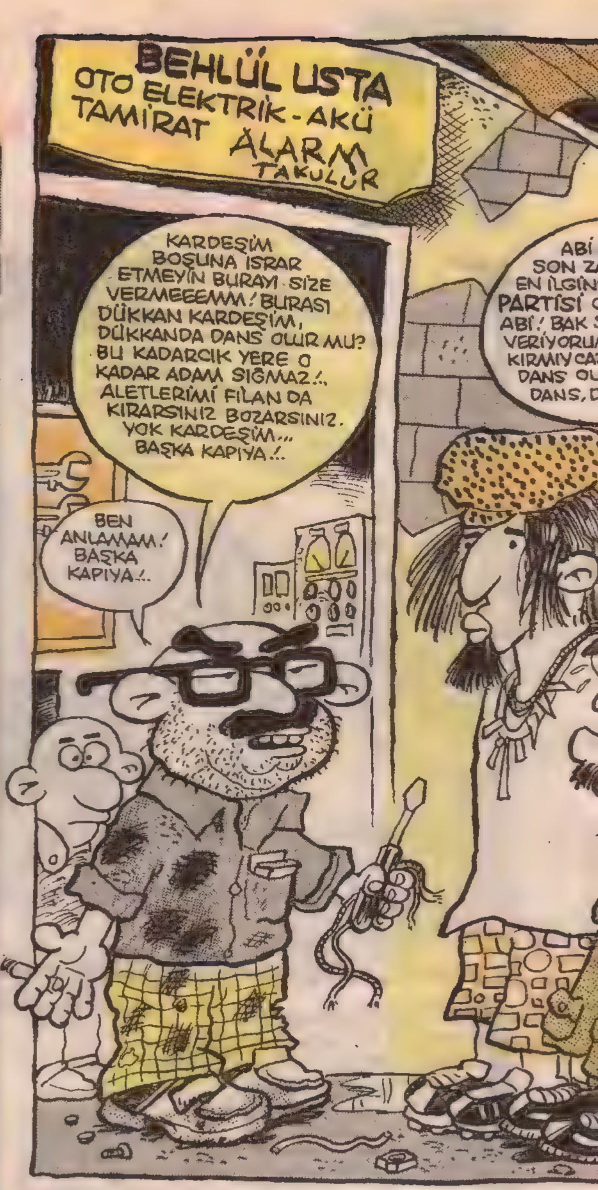
BEHLÜL USTA
OTO ELEKTRİK - AKÜ
TAMİRAT
ALARM TAKULUR
KARDEŞİM BOŞUNA ISRAR ETMEYİN BURAYI SİZE VERMEEEEMM! BURASI DÜKKAN KARDEŞİM, DÜKKANDA DANS OLUR MU? BU KADARCIK YERE O KADAR ADAM SIĞMAZ!.. ALETLERİMİ FİLAN DA KIRARSINIZ BOZARSINIZ. YOK KARDEŞİM... BAŞKA KAPIYA!..
BEN ANLAMAM! BAŞKA KAPIYA!..
ABİ SON ZA EN İLGİN PARTİSİ ABİ! BAK VERİYORU KIRMIYCA DANS OL DANS, D

Sanki Yaşamımı Yıllardır Senin İçin Be

Bugün yandaki apartmanın önüne bir ambulans geldi... İki hastabakıcı indi içinden... Bir adamı indirdiler aşağı. Bileklerini bağlamışlardı. Kollarından sıkıca tutuyorlardı... Yüzünde derin çizgiler vardı adamın... Gözleri paramparçaydı ve hiç bir yere bakmıyordu sanki... Durmadan, **hepiniz bana karşısınız, bense tek başınayım, siz hepiniz bana karşısınız**, diye bağırıyordu... Bu sözler sanki binlerce kez yankılandı kalbimde... Sanki birisi kendi yokluğuna giderken beni anlatıyordu... Hepiniz bana karşısısınız, bense tek başınayım...

Adam ambulansa bindirilirken bir an direndi, binmek istemedi. O direnince ben de elimi uzattım pencereden aşağı, boşluğa doğru, öylesine... İşte tam o sırada geriye dönüp bana baktı.Göz göze geldik... Masumiyetimi gördüm onda. Bir an. İyiliği özleyen yanımı. Alnında derin çizgiler, gözlerinin altı derin morluklarla kaplı çocukluğumu gördüm onda... Onca yoğun, onca hissederek yaşamasına rağmen yine de bu hayattan hiçbir şey anlamamış kalbimi gördüm onda...

Ambulans çekti gitti... Ardından bağırmak istedim. Sesim çıkmadı... Çok istedim o adam gibi kıskıvrak bağlanıp götürülmeyi... Çok istedim o adam gibi sokağın ortasında korkusuzca, hepiniz bana karşısınız, bense tek başınayım, diye bağırmayı... Ama yapamadım... O adam gibi hissettiğim halde, bağıramadım...

Tıpkı sana birkaç gece önce bağırmak istediğim halde bağıramayışım gibi... Rahatsız olmuşsun seni aramamdan. Yakınlarına, **durmadan beni arıyor, sevgi dileniyor**, diyormuşsun... Sana gönderdiğim mesajları uluorta onlara gösteriyormuşsun... Ben senin önemli ve pahalı bir kölenim ya, köle pazarında beni insanlara teşhir ediyormuşsun... **Şimdi ben ona ne söylemeliyim, ben bir insana bu ilişki bitti diyemem ki, bunu onun anlamasını beklerim**, diyormuşsun...

Bu hayatta kölelerin sözüne kimse inanmaz ki. İstediğini söyleyebilirsin onlara benim hakkımda, çünkü sen efendisin, hep sana inanacaklardır... Sana güveneceklerdir... Seni teselli edeceklerdir...

Benimse bir köle olduğum bu karanlık ormanımda en sadık duygularım bile ansızın yırtıcı hayvanlar gibi çıkacak karşıma... Ve ben bu yalnızlıkta en çok, en çok kalbime şaşıracağım... Sevgimi küçümseyen o yabancı, o yırtıcı kalbime...

Beni senden çok duygularım küçümseyecek, beni senden çok o yabancı kalbim hırpalayacak... Ben en çok buna şaşıracağım...

Bu ne haksızlık, bu ne basitlik, ne bayağılık, diye sana öfkeyle bağırmak için telefona sarıldığımda, sesini duyar duymaz beni sen değil, beni önce duygularımın, beni önce bana yabancı olan o kalbimin yendiğini hissedeceğim acıyla...

Adımı söyleyeceksin sonra, tutulup kalacağım o an; **orada mısın, konuşsana benimle**, diyeceksin... **İyi misin, seni merak ettim**, diyeceksin... Yüzüm ürperecek o an... Mutlu bir ölüm dolaşacak içimde. Birden yaşadığım her şeyi unutacağım... Yaşlı bir köle, yaşlı bir çocuk gibi soruları uysallıkla yanıtlayacağım...

Bana bunları neden yaptın, b
tin, sevgimi neden ayaklar altın
ğım...

Sevgime onca haksızlık ettiğ
sızca kapattığın halde sesini duy
o derin öfkem birden sonsuz bi
ne...

İkimiz de hiçbir şey olmamış
nim sevgimi ayaklar altına alma
madığı kadar derinden bir öfke d

Bu hep böyle olacak... Sens
tan emin o gece kendine hayran
mış olarak uyuyacaksın... San
besleyen bencil bir arzu olarak d

Biliyorum seni sevdikçe hep
tim ben... Seni sevdikçe seni s
seni o hep sana dönük bencil ar
rının kanından beslenen hayranl
bi kölelerin sevgisi seni böyle ya
ne tutkun yaptı... Bir köle efendis
için üzülüyorum sevgili... Bir kö
ne kaçar geçerliyse o kadar üzü

Bazen kaçmak istiyorum bu
den değil, bütün insanlardan kaç
için hayatla ilgili bütün meraklarını
mak ve orada yaralarımı sarmak

İşte böyle zamanlarda aklına
ediyorsun... Sesimden sana aka
ma, o kimsesiz tutkuma ihtiyaç
bir vakti beni arıyorsun: **Biliyor**
seni özlüyorum, sana haksızlık
ne olur izin ver bana, bir şeyleri
biri bana ait değil, ama böyle
kötü zamanıma denk geldin.
kim olduğumu biliyorum. Belki
rum ben, ama biliyorum bir g
Kendimi bildiğim kadar bunu d

Ve sonra telefonu kapatıyors
niden başlıyor bütün o derin sızıs
riyle...

Yo hayır, sana şaşırmıyorum
aşağılanmadan sonra hiçbir şey
engel çıkarttıkça giderek artan b
nyorum ben... Düşeceğini bile b
sek bir dağın tepesine çıkartıp d
bi delik testilerle bilmediğim uza
ma inancıma şaşırıyorum.

Bana bütün bunları söyledikte
kınlarına, **beni durmadan arıyor,**
nasıl söylemeliyim, demene de
sonunda, sonraki günlerde ve ge
gönderdiğim mesajları başkaların
en çok kendime şaşırıyorum sev
o ilk günkü heyecanla sevmeme

Oysa bir yanım çok aydınlık,
kadar aydınlık... Seni bu aydınlık
nim değilsin, bunu en çok bu ayd

* **Gebze.** 25 Ağustos Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arasında, **Kibele Cafe**'deyim.

MA!
ANLARIN
ANS
CAK BU
A GARANTİ
İR YERİ
ADECE
K ABİ...
S!..

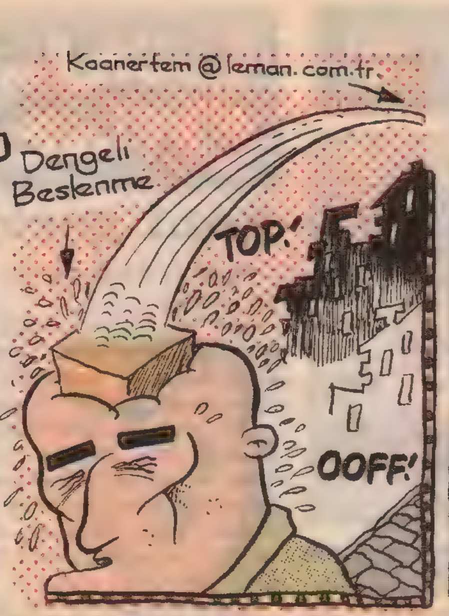
Kaanertem @ leman.com.tr
Dengeli Beslenme
TOP!
OOFF!

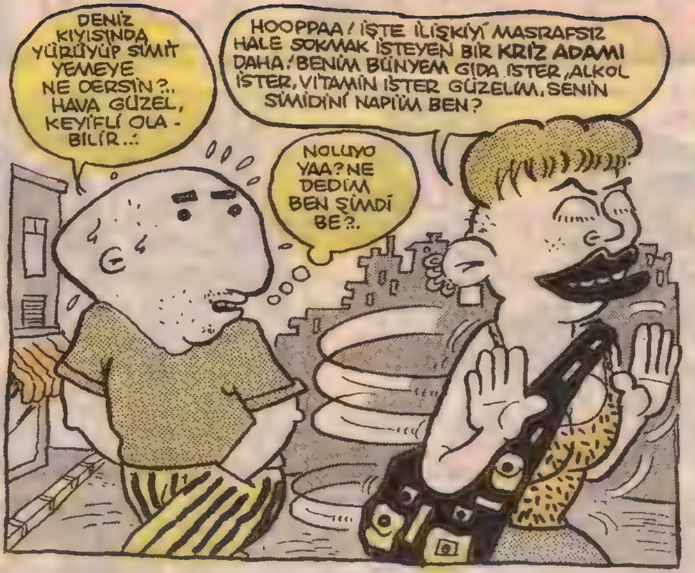
DENİZ KIYISINDA YÜRÜYÜP SİMİT YEMEYE NE DERSİN?.. HAVA GÜZEL, KEYİFLİ OLABİLİR..!
HOOPPAA! İŞTE İLİŞKİYİ MASRAFSIZ HALE SOKMAK İSTEYEN BİR KRİZ ADAMI DAHA! BENİM BÜNYEM GIDA İSTER, ALKOL İSTER, VİTAMİN İSTER GÜZELİM, SENİN SİMİDİNİ NAPİM BEN?
NOLUYO YAA? NE DEDİM BEN ŞİMDİ BE?.

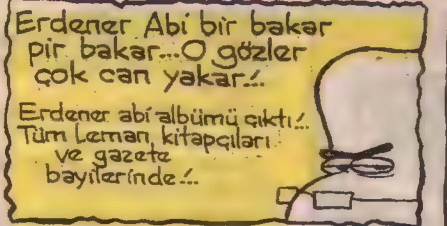
Erdener Abi bir bakar pir bakar...O gözler çok can yakar..!
Erdener abi albümü çıktı..! Tüm Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde..!

*** YERYÜZÜ AŞKIN YÜZÜ OLANA KADAR**
Sanat Şenliği.. Doğaçlama Performans.. Sözü olan herkes davetlidir.. 9 Eylül 2001 Saat: 19:30, Kemancı Kültür Sıraselviler no:69 Taksim.. (0212) 251 27 23

* **Fuat SAKA**'nın "Perçem" isimli albümü çıktı...

* Maalesef **Yavuz Çetin**'i kaybettik. Başarılı bir müzisyendi... Daha çok şeyler yapabilirdi... Ama olmadı...

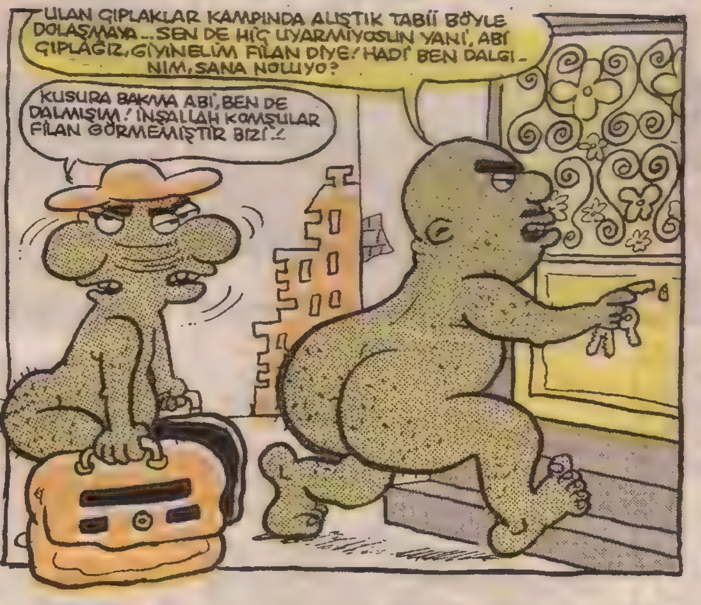
ULAN ÇIPLAKLAR KAMPINDA ALIŞTIK TABİİ BÖYLE DOLAŞMAYA...SEN DE HİÇ UYARMIYOSUN YANİ, ABİ ÇIPLAĞIZ, GİYİNELİM FİLAN DİYE! HADİ BEN DALGINIM, SANA NOLUYO?
KUSURA BAKMA ABİ, BEN DE DALMIŞIM! İNŞALLAH KOMŞULAR FİLAN GÖRMEMİŞTİR BİZİ..!

den onlara teşhir et- ı, diye soramayaca-

kımın önünü acıma- maz sana duyduğum nlığa dönüşecek yi-

yapacağız... Sen be- en sana kimseye ol- nış gibi olacağım... duyduğum bağlılık- arını biraz olsun sar- uğum aşk, ruhunu k sana... sevgime haksızlık et- psettim... Sevdikçe, , o sadece başkala- psettim... Benim gi- ız, seni böyle kendi- zülür mü, ben senin izüntüsü bu hayatta m sana... lardan, sadece sen- İçinde sen olduğun rüp kendime kapan- um... orum. Köleni merak , o köle hayranlığı- ırsun... Gecenin kör **n, aslında ben hep mi biliyorum, ama mek istiyorum, hiç- nan bu. Sen benim iyorum belki, ama ndimden öç alıyo- inle olacağım ben. liyorum...** kölen için hayat ye- tün o zavallı vaatle-

terk edilişten, onca ış gibi süren ve sen e heyecanıma şaşı- a ağır kayaları yük- a şaşırıyorum... Di- durmadan su taşı-

a arkadaşlarına, ya- **u ilişkinin bittiğini** na böyle gecelerin o köle heyecanıyla termene değil, ben unları bile bile, seni orum... errak... Acı verecek gördüm... Sen be- gördüm... Senin de

efendin var, seni sonsuz üzen, seni hiç anlamayan, sevgini durmadan küçümseyen bir efendin var, sen onu seviyorsun durmadan... Seni benim gibi birileri öyle yaralamış, öyle kırmış ki, sana iyilik ve şefkat göstereni değil, seni küçümseyenleri, sana durmadan engel çıkartıp, seni durmadan aşağılayanları seviyorsun...

İşte hayat bu sevgilim... Ben senin kölenim... Sen başkalarının...

Bu hayatın acımasızlığını anlatmak için başka bir örneğe gerek yok... Birileri niye daha fakir, neden bunca sefalet, neden durmadan savaşıyor ülkeler, neden bu acımasızlık, bu nefret... Bunları başka yerde aramaya gerek yok... Gerek yok onca politik ve ekonomik tahlile... İkimizin arasındaki faşizm anlatmaya yeter her şeyi.. İkimizin arasındaki faşizm anlatmaya yeter bu hayatı...

Bir yanım çok aydınlık, bir yanım çok berrak... Orada görüyorum her şeyi... Bir yanın sevgini uçurmak istiyor, bir yanın onu soluksuz bırakıyor... Kendinden kurtulmadığın için yapayalnızsın, bu yüzden başkalarının hayranlığına, o köle ilgilerine muhtaçsın... Arzuların hep sana dönük... Kendine gömülmüşsün... Ama birileri seni sevmese, birileri seni aramasa, sana hayran olmasa, gizlendiğin o yerde havasızlıktan ölürsün... Başkalarının o zavallı enerjileriyle, o kimsesiz kalmış sevgileriyle besleniyorsun... Benim gibilerinin o saf, o köle heyecanlarıyla kendine inanıyorsun... Aşk senin için başkalarını cezbetme oyunu haline dönüşmüş... Dünyanın en yalnız panayırı kalbin... Susuz bıraktığın kölelerinin varlığından hayat kazanıyorsun... Birilerini sana muhtaç bıraktıkça zaman kazanıyorsun...

Yaşadığına inanmak için yakınlarına benim sesimi dinletiyorsun, onlara sana yazdıklarımı gösteriyorsun... Kendi yalnızlığını gizlemek için sana duyduğum o köle aşkımı sergiliyorsun karşına ilk çıkanlara...

Bu garip aydınlıkta görüyorum seni... Gizli gizli moda dergilerini, o çok satan magazinleri okuyorsun... Şık, gözalıcı, kusursuz mankenlerin vücutlarına bakıp iç geçiriyorsun... Kendinden çıkıp onlardan birine benzemek, hem bütün hayranlıkları üstüne çekmek, hem de kaybolmak istiyorsun... Kendine bunca hayran, kendinden, o bencil arzularından çıkmamaya bu denli uzakken bile bir başkası olmak, dahası hem en çok arzulanan, hem de ebediyen kaybolmak istiyorsun...

Keşke yaşadığın onca acı bu doyumsuzlukların yüzünden olsaydı... Hiç düşünmeden unuturdum seni... Keşke o derin yüzeyselliklerinin dışında bir başkası olmasaydın sen... Seni o halinle görüp bitirseydim... Keşke söylediğin her şeye inanabilseydim...

Oysa öyle ürkek ki sevgin, seni kim anlamak istese de ister istemez derin boşluğunu sürüyorsun öne... O derin kimsesizliğini... Çünkü seni böyle tanımalarından delice korkuyorsun... Ne zaman biri sana sevgiyi hatırlatsa o derin boşluk açılıyor önünde... O sana yabancı boşluk...

İşte bu yüzden seni gören aydınlığım acı veriyor bana... Çünkü senin imkansızlığında kendimi görüyorum...

Sen ne kadar kendi içinden çıkmasan da ben senin içindeki karanlıkta yüzüyorum çünkü... Öyle bir köle sevda ki bu kendimi unuttukça seni hatırlıyorum...

Sen beni sevmek için bir kez olsun içinden çıkmadın, biliyorum, ama ben seni sevmek için kaç kez çıktım kendimden... Kaç kez senin boşluğundan çaresiz kendime geri döndüm...

Seni öyle ürpertirdi ki içindeki kimsesizlik, öyle çekerdi ki içindeki boşluk seni diplere, bu yüzden hep bir başkası olmayı düşleyerek yaşadın. Kendinden uzakta, kendinden başka biri olmayı... Seni hep bir başkası olarak tanısınlar istedin... İşte sevgili, sen kendine nasıl bir yabancı gibi davrandıysan seni sevenlere de öyle davrandın... Bu yüzden başkalarının hayranlığına derinden muhtaçtın... Kendine saygı duyabilmek için birilerinin köle sevgilerine ihtiyacın vardı...

Bütün bunları bile bile sevdim seni... Bir yanım o acı veren aydınlıkta senin o üşüyen, o dipsiz boşluklarını görüyor, buradan bir çıkış olmadığını hissediyor, ama bir yanım beni durmaksızın sana, boşluklarına, o durmadan üşüyen kimsesizliğine çekiyordu... Ve ne yapsam engel olamıyordum bu yanıma... Acı çekmekten zevk almak mıydı bu bilmiyorum... Ama seni kendim gibi hissediyordum böyle anlarda... Seni yalnız ben kurtarırmışım gibi geliyordu o dipsiz boşluklarından... Bu duygu, bu sana sevgiyle atılma hissi, çok soylu ve kutsal geliyordu bana... Sanki onca yıl kendimi bunun için bekletmiştim...Yapmam gereken en basit, en sıradan şeyleri yapmamış, yaşamımı onca yıl bunun için mahvetmiştim... Sanki bu yüzden onca yıl, yaşamaktan çok oynamış, kendimi dışardan seyretmiştim... Sanki onca yıl beklettiğim yaşamımı bir tek sende doğrulayabileceğimi hissetmişim... İşte bu yüzden bu sana doğru akan köle sevgimi durduramıyorum...

İşte ne oluyorsa o zaman oluyor, kimseden tiksinmediğin, kimseden uzaklaşmadığın kadar benden tiksiniyor, benden uzaklaşıyorsun... Bu yaşadıklarımızı ne kendine ne bana itiraf edemeyecek kadar güçsüz olduğun için seni hiç tanımayan, bütün bu duygulardan uzak birine doğru soluk soluğa kaçıyorsun... O yabancı, o uzağında yaşayan kalbini gözünü kırpmadan ona uzatıyorsun... Ve sen yine benim yıkımım oluyorsun...

Ve o zaman ben yine geriye, kendime dönüyorum...

Daha fazla acı çekmemek için kendimi alkolle uyuşturmaya, arzularımı yok etmeye, kendimi hissizleştirmeye dönüyorum...

Ve en acısı seni unutabilmek için olmadık insanlarla küçük ölümler deniyorum... Küçük sevgi oyunları... Tıpkı senin beni sevdiğin gibi kendimden çıkmadan sevmeye çalışıyorum onları...

Seni bana unuttursunlar diye ben de senin gibi kendi uzağında yaşayan bir başkası olarak seviyorum onları...

İşte o zaman anlıyorum ki kölelerin de acımasız olduğunu sen öğretmişsin bana... Senin o kimsesiz, o zavallı efendiliğin öğretmiş...

Onların sevgisine kayıtsız kalmayı, onları arzulasam da arzulamıyormuş gibi yapmayı, zaman kazanmayı, kayıtsız kaldıkça, sinsilik yaptıkça aşkta kazanıldığı sen öğretmişsin bana... Onları beni aramaya mahkum etmeyi, beni her aradıklarında bana biraz daha mahkum olduklarını... Sevgilerini o karanlık ormanda benden kurtarmak için beni durmaksızın aramaya mahkum olduklarını sen öğretmişsin bana... Bu yırtıcı hayvanlarla dolu karanlık ormanda ayakta kalmayı, yaralarımı kimsesiz yalamayı sen öğretmişsin...

Sevginin zayıflık olduğunu, ve bu zayıflığı küçümsedikçe büyüyen bütün o sevgilerin durmadan içimizdeki o kimsesiz yaraları sardığını sen öğretmişsin bana...

Oysa o yaralar sanılmıyor sevgili... Senden bana geçen kötülük başkalarına yayılıyor... Aramızdaki faşizm başkalarını da içine alıyor... Sen benim köle sevgimle içindeki boşluğu dolduruyorsun, bense senin imkansızlığınla açılan yaramı başkalarının o köle sevgileriyle dolduruyorum... Sen kendini tanımak için bir kez daha savruldukça, ben senden uzaklaşıp iyi ve yoksul insanları sevmeye adıyorum kendimi... Sen beni unutmak için savruldukça , ben seni unutmak için o iyi ve acı çeken insanları sevmeye çalışıyorum...

Bu yüzden her şey birbirine karışıyor... Sana duyduğum o imkansız sevgim yoksul insanlara, yoksul insanların bana duyduğu sevgi sana duyduğum nefrete karışıyor...

Sahip çıkılmayan her sevgi, her aşk işte bu yüzden kötülüğe dönüşüyor... Her yenik sevgi, her imkansız aşk derin bir kötülük olarak karşımıza çıkıyor... Gel, küçümseme sana duyduğum zayıflığı... Kendini bu denli önemseme, bu denli önemseme o ışıksız kalmış arzularını...

Bu hayat, bu sahte vaatler, o kimsesiz kalmış arzuların sana seni unutturdu... Sen öyle bir saplandın ki karanlığına yargı yeteneklerin köreldi... Öyle ki kendini unutup o derin boşluğuna taptın sen... Kendini orada aradın... Bu yüzden seni gören aydınlığım hiçbir işe yaramadı, aydınlığımı bir yana bıraktım, o derin körlüğümle gördüm seni... Bu moda kötülüğün içinden gördüm... Öylesine kırmıştı ki umutlarını bu sana ait olmayan hayat, öylesine küçümsemişti ki seni... Kime bağlandığını hissetsen önce içindeki o yabancı kalbin küçümsemişti seni...

Seni sevenleri ne denli köle yaptıysan o denli köleydin içindeki korkulara... Kendini ne denli kapattıysan, o denli kapatmıştın, aşklara, dostluklara, seni gerçekten sevebilecek olanlara...

Olmayan, hayali, kendi yarattığın şeylere köleydin sen...

O sahte vaatlerde ara yalnızlığını, ben senin gerçeğinim. Saklandığın boşlukta değil hayat, gizlediğin korkularında... Boşluğuna sarıldıkça büyür korkuların, sen o boşluğun yanı başında gizlenensin... Sana tapan kölene gizlendiğin yeri göster..

Bir kez eğil onun önünde... Hem gizlendiğin yere, hem de kölene....

Gel bir kez, hepiniz bana karşısınız, bense tek başınayım, dedirtme, bana... Aramızdaki aşktan yayılmasın faşizm, bir kez seni yanımda hissedeyim... Benim cesaretim sensin... Seni yok sayarak başkaldıramam... Ben bunca eksikken başkaları adına konuşamam... Ben seninle bunca doluyken o iyi ve yoksul insanları yürekten sevemem...

Sevmek insanın kendine çekilmesidir... Sevmek insanın çekildiği yerde sevdiğine baş eğmesidir... Sevmek, insanın yıllardır unuttuğu kendisine dönmesidir... Sevmek insanın yıllar sonra döndüğünde gördüğü şeye gönül rahatlığıyla inanmasıdır...

Öyleyse bir kez olsun bak o susuz kalmış dudaklarıma...

O kirli, o her yerden yara alan hayatıma bak... Seni görmek için başka hiçbir şey görmeyen gözlerime bak...

Göze al, sana aşık kalbimin kanı bulaşsın üzerine, göze al...

Bana bak demiyorum, ama seni sevdiği için kimsesiz kalan ömrüme bak ve bir kez gör kendini orada...

CEZMİ ERSÖZ cezmi@leman.com.tr

Giyim karşısı, Tel: 0543 662 25 25)

Akşamsefası

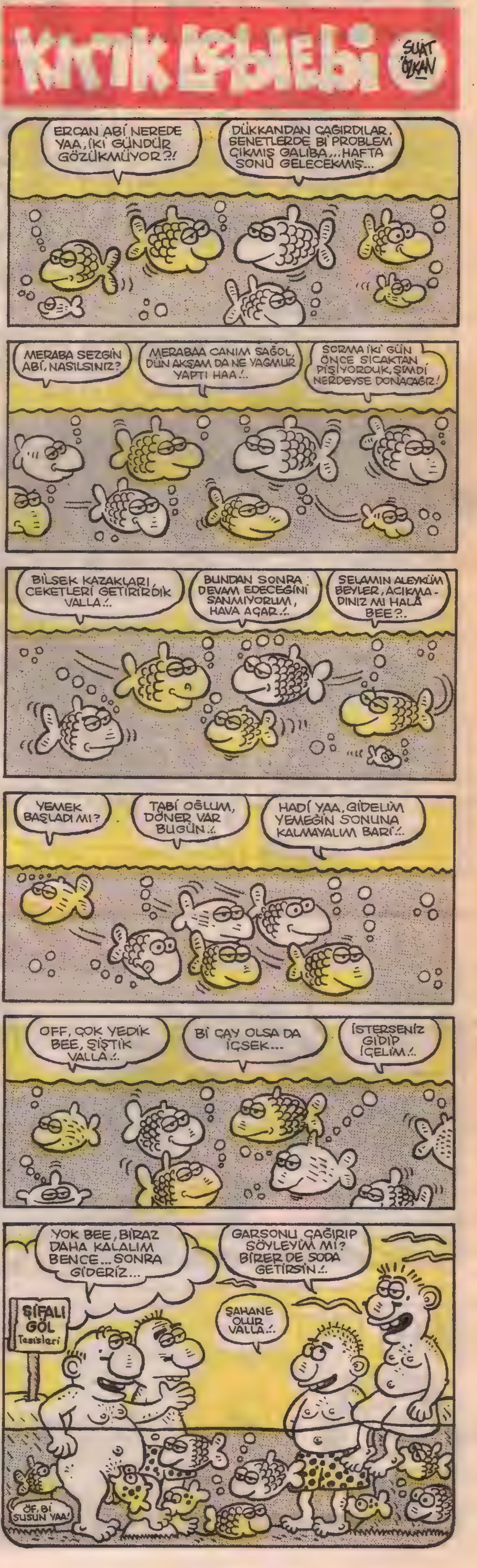
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
ERCAN ABİ NEREDE YAA, İKİ GÜNDÜR GÖZÜKMÜYOR?!
DÜKKANDAN ÇAĞIRDILAR. SENETLERDE Bİ PROBLEM ÇIKMIŞ GALİBA... HAFTA SONU GELECEKMİŞ...
MERABA SEZGİN ABİ, NASILSINIZ?
MERABAA CANIM SAĞOL, DÜN AKŞAM DA NE YAĞMUR YAPTI HAA..!
SORMA İKİ GÜN ÖNCE SICAKTAN PİŞİYORDUK, ŞİMDİ NERDEYSE DONACAĞIZ!
BİLSEK KAZAKLARI, CEKETLERİ GETİRİRDİK VALLA..!
BUNDAN SONRA DEVAM EDECEĞİNİ SANMIYORUM, HAVA AÇAR..!
SELAMIN ALEYKÜM BEYLER, ACIKMADINIZ MI HALA BEE?..
YEMEK BAŞLADI MI?
TABİ OĞLUM, DÖNER VAR BUGÜN..!
HADİ YAA, GİDELİM YEMEĞİN SONUNA KALMAYALIM BARİ..!
OFF, ÇOK YEDİK BEE, ŞİŞTİK VALLA..!
Bİ ÇAY OLSA DA İÇSEK...
İSTERSENİZ GİDİP İÇELİM..!
YOK BEE, BİRAZ DAHA KALALIM BENCE... SONRA GİDERİZ...
GARSONU ÇAĞIRIP SÖYLEYİM Mİ? BİRER DE SODA GETİRSİN..!
ŞAHANE OLUR VALLA..!
ŞİFALI GÖL Tesisleri
ÖF, Bİ SUSUN YAA!

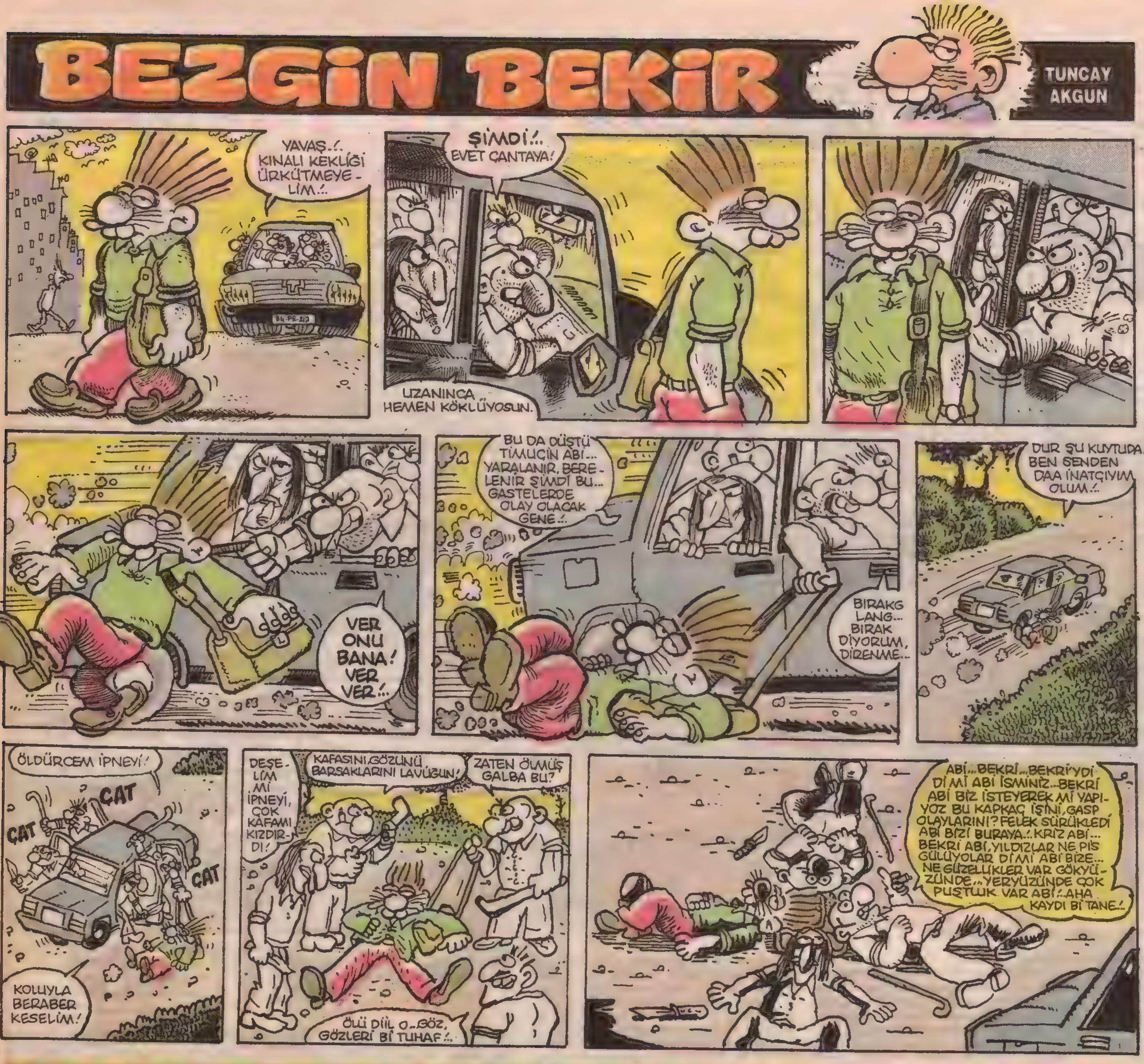
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
YAVAŞ..! KINALI KEKLİĞİ ÜRKÜTMEYELİM..!
ŞİMDİ..! EVET ÇANTAYA!
UZANINCA HEMEN KÖKLÜYOSUN.
VER ONU BANA! VER VER..!
BU DA DÜŞTÜ TİMUÇİN ABİ... YARALANIR, BERELENİR ŞİMDİ BU... GASTELERDE OLAY OLACAK GENE..!
BIRAKG LANG... BIRAK DİYORUM, DİRENME...
DUR ŞU KUYTUDA. BEN SENDEN DAA İNATÇIYIM OLUM..!
ÖLDÜRCEM İPNEYİ!
ÇAT
ÇAT
ÇAT
KOLUYLA BERABER KESELİM!
DEŞELİM Mİ İPNEYİ, ÇOK KAFAMI KIZDIRDI!
KAFASINI, GÖZÜNÜ, BARSAKLARINI LAVUĞUN!
ZATEN ÖLMÜŞ GALBA BU?
ÖLÜ DİİL O..GÖZ, GÖZLERİ Bİ TUHAF..!
ABİ...BEKRİ...BEKRİ'YDİ Dİ Mİ ABİ İSMİNİZ...BEKRİ ABİ BİZ İSTEYEREK Mİ YAPIYOZ BU KAPKAÇ İŞİNİ, GASP OLAYLARINI? FELEK SÜRÜKLEDİ ABİ BİZİ BURAYA..! KRİZ ABİ... BEKRİ ABİ, YILDIZLAR NE PİS GÜLÜYOLAR Dİ Mİ ABİ BİZE... NE GÜZELLİKLER VAR GÖKYÜZÜNDE... YERYÜZÜNDE ÇOK PUŞTLUK VAR ABİ..! AHA KAYDI Bİ TANE..!

bezginbekir@leman.com.tr

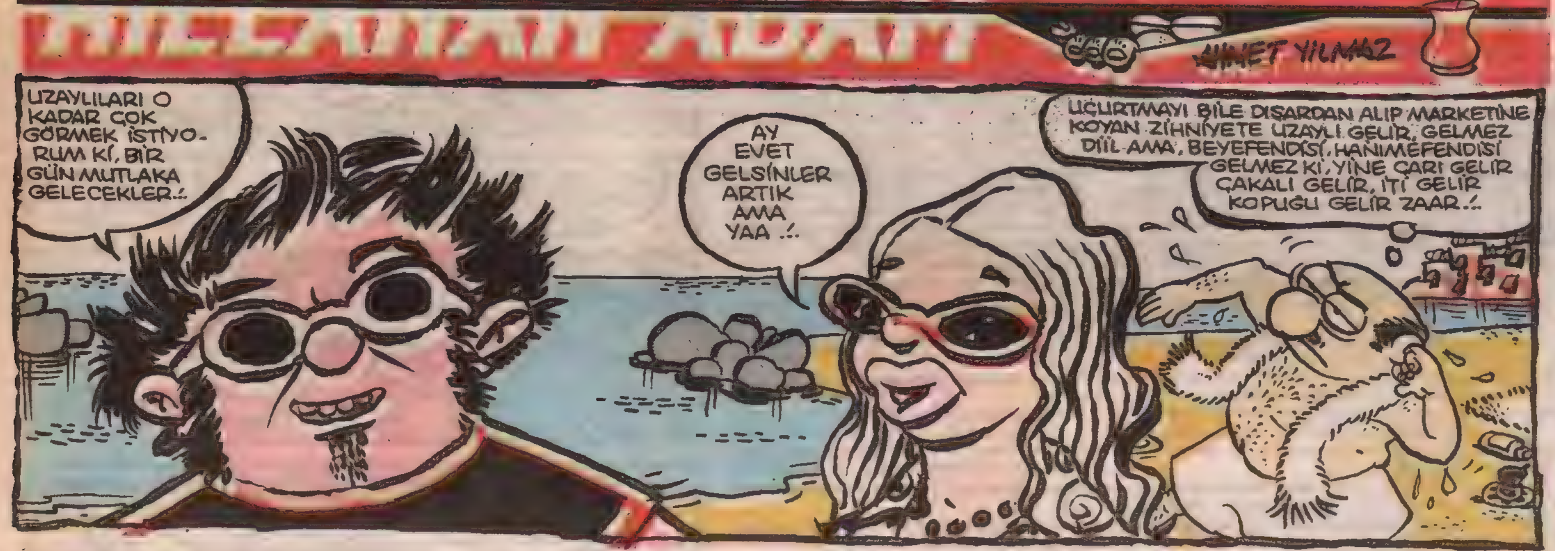
AHMET YILMAZ
UZAYLILARI O KADAR ÇOK GÖRMEK İSTİYORUM Kİ, BİR GÜN MUTLAKA GELECEKLER..!
AY EVET GELSİNLER ARTIK AMA YAA..!
UÇURTMAYI BİLE DIŞARDAN ALIP MARKETİNE KOYAN ZİHNİYETE UZAYLI GELİR, GELMEZ DİİL AMA, BEYEFENDİSİ, HANIMEFENDİSİ GELMEZ Kİ, YİNE ÇARI GELİR ÇAKALI GELİR, İTİ GELİR KOPUĞU GELİR ZAAR..!

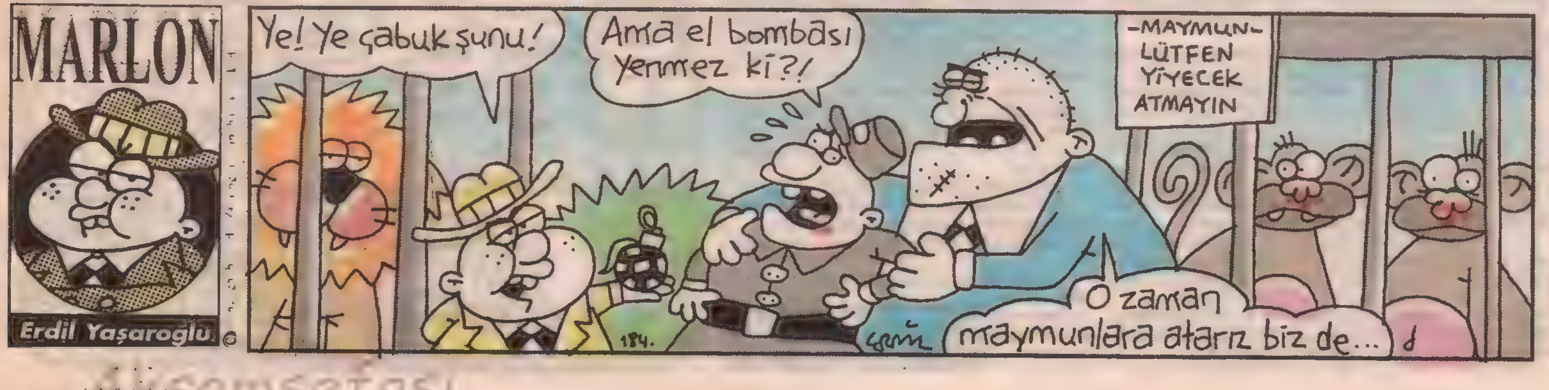
MARLON
Erdil Yaşaroglu ©
Ye! Ye çabuk şunu!
Ama el bombası yenmez ki?!
-MAYMUN- LÜTFEN YİYECEK ATMAYIN
O zaman maymunlara atarız biz de...
184.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Yeni gerici!

Tayyip'in **T**'si ile takiyyenin t'si ikiz kardeş!

Dün "demokrasi bizim için amaç değil araç" diyen Tayyip Erdoğan'ın bugün demokrasi havarisi kesilmesi takiyyenin ta kendisi.

Dün "hem laik hem Müslüman olunmaz" diye konuşan, "camiler kışlamız, minareler süngümüz, müminler askerimiz" diye şiirler okuyan Tayyip Erdoğan, bugün laiklikten yana görünse de inandırıcı olabilir mi?

Tayyip Erdoğan ya dün samimi değildi ya da bugün.

Pekala **"Anıtkabir kışlamız, laikler askerimiz"** de diyebilir yarın öbürgün!

Türkiye'deki temel sorunlardan biri de samimiyetsizlik.

Güveni yok eden şeydir olduğu gibi görünmemezlik.

Şeriatçı isen demokrat görünmeye çalışmayacaksın.

Kapitalist gibi yaşıyorsan sosyalist gibi konuşup yazmayacaksın.

Hem sosyal adaletçi geçiniyorsun, hem "komşusu açken tok yatan benden değildir" diyorsun, hem de millet çöplüklerden beslenirken beş yıldızlı otellerden, Mersedes'lerden vazgeçmiyorsun.

Bu yaptığını da, Tayyip Erdoğan gibi, "para benim değil mi, Mersedes de alırım, beş yıldızlı otellerde de kalırım" diye savunuyorsun.

Tıpkı ses sanatçısı denilen seks sanatçılarının ayaklarını yüzlerce şişe şampanyayla yıkatıp da "para benim değil mi, istediğimi yaparım" diyenleri andırıyorsun.

Aslında Tayyip Erdoğan'ın kurduğu parti de son zamanlarda gördüğüm bazı türbanlı kızları andırmakta.

Kafa türbanlı ama göbek açıkta.

Üstelik göbeğe takılmış bir gümüş halka.

Etek öyle derin yırtmaçlı ki baldırlar da meydanda.

Hatta bazılarının tişörtlerinin üzerinde İngilizce "öp beni" yazmakta.

Kafa Arabistan, vücut Avrupa!

Bu türbanlı kızlar gibi Tayyip Erdoğan'ın partisi de laik-İslam sentezi!

Erbakan ile Erdoğan'ın tek farkı da bu değil mi?

Erbakan **eski gerici** idi, Erdoğan ise **yeni gerici!**

ATOM
DURMA ÖÖLE ŞEREFSİZ GİBİ... GÜL! GÜL İYİCENEK! SATIŞ YAPALIM BİRAZ!

ÖZGE

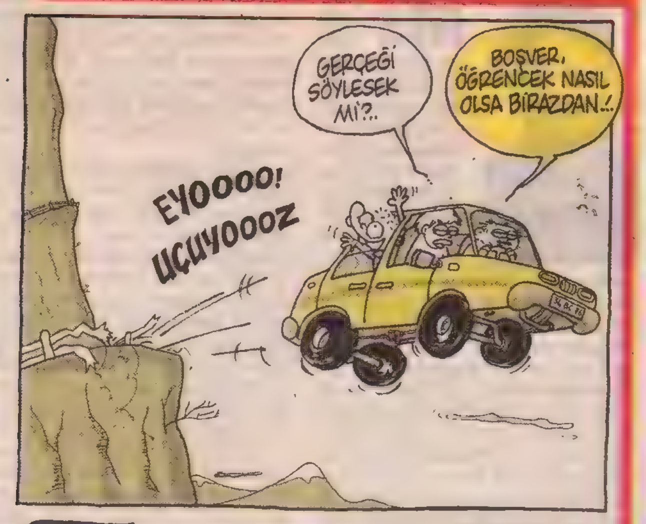
GERÇEĞİ SÖYLESEK Mİ?..
BOŞVER, ÖĞRENCEK NASIL OLSA BİRAZDAN.!.
EYOOOO! UÇUYOOOZ
34 BC 76

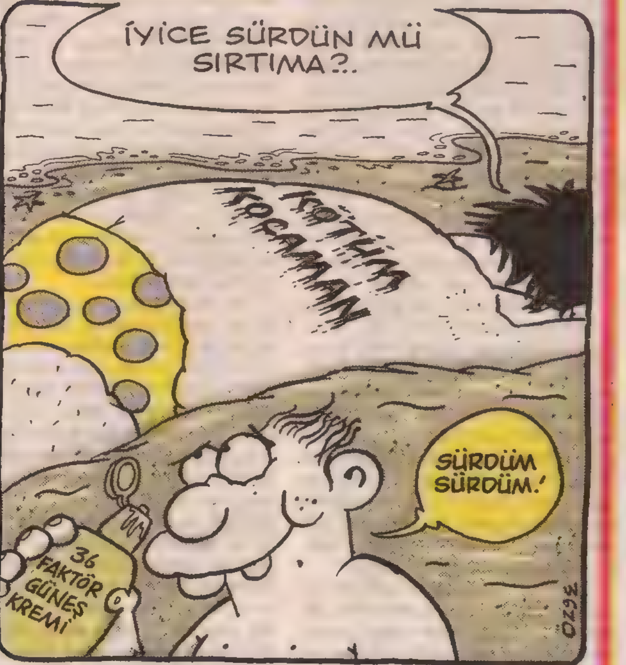
İYİCE SÜRDÜN MÜ SIRTIMA?..
KOTÜM KOCAMAN
SÜRDÜM SÜRDÜM.!
36 FAKTÖR GÜNEŞ KREMİ
ÖZGE

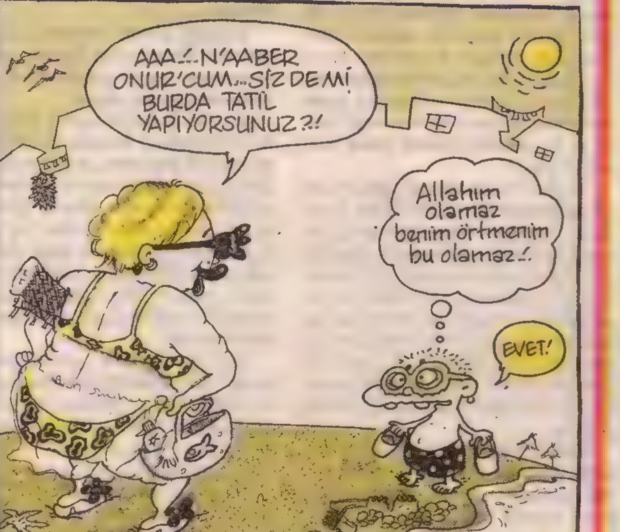
AAA.!..N'AABER ONUR'CUM...SİZ DE Mİ BURDA TATİL YAPIYORSUNUZ?!
Allahım olamaz benim örtmenim bu olamaz.!.
EVET!

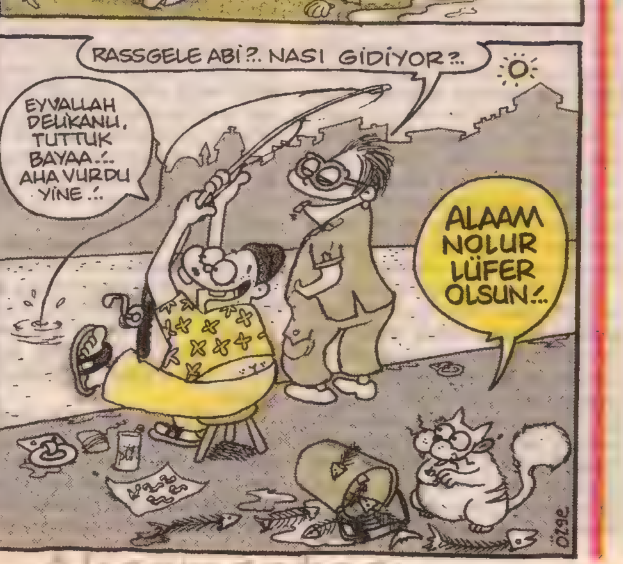
RASSGELE ABİ?.. NASI GİDİYOR?..
EYVALLAH DELİKANLI, TUTTUK BAYAA.!.. AHA VURDU YİNE.!.
ALAAM NOLUR LÜFER OLSUN.!..
ÖZGE

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

GÖNÜL ADAMI-J.PİYER TATİL SERÜVENLERİ

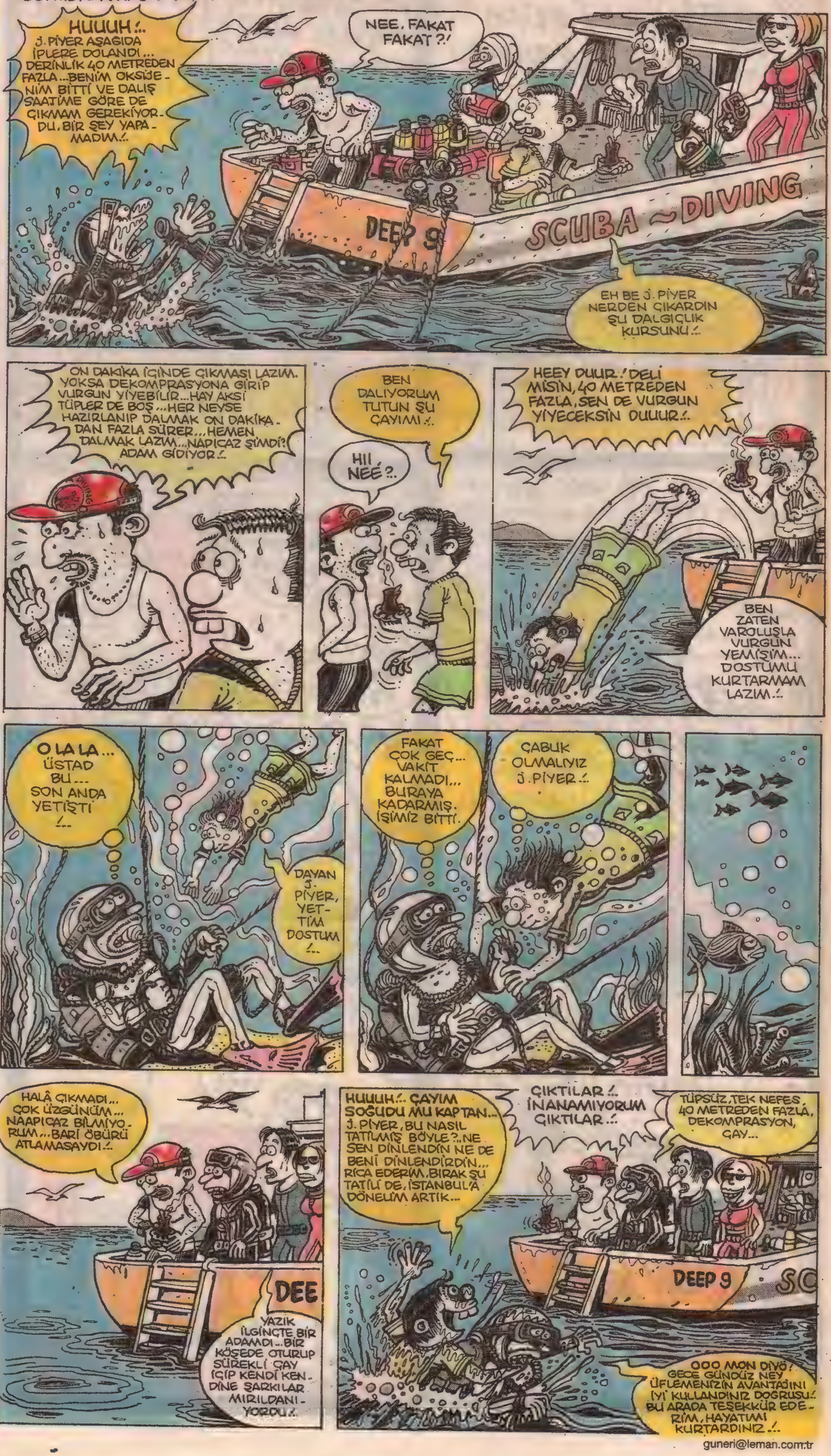
HUUUH.!.. J.PİYER AŞAGIDA İPLERE DOLANDI... DERİNLİK 40 METREDEN FAZLA...BENİM OKSİJENİM BİTTİ VE DALIŞ SAATİME GÖRE DE ÇIKMAM GEREKİYORDU. BİR ŞEY YAPAMADIM.!.
NEE. FAKAT FAKAT?!
DEEP 9
SCUBA ~ DIVING
EH BE J.PİYER NERDEN ÇIKARDIN ŞU DALGIÇLIK KURSUNU.!.
ON DAKİKA İÇİNDE ÇIKMASI LAZIM. YOKSA DEKOMPRASYONA GİRİP VURGUN YİYEBİLİR...HAY AKSİ TÜPLER DE BOŞ...HER NEYSE HAZIRLANIP DALMAK ON DAKİKADAN FAZLA SÜRER...HEMEN DALMAK LAZIM...NAPICAZ ŞİMDİ? ADAM GİDİYOR.!.
BEN DALIYORUM TUTUN ŞU ÇAYIMI.!.
HII NEE?..
HEEY DUUR.! DELİ MİSİN, 40 METREDEN FAZLA, SEN DE VURGUN YİYECEKSİN DUUUR.!..
BEN ZATEN VAROLUŞLA VURGUN YEMİŞİM... DOSTUMU KURTARMAM LAZIM.!.
O LA LA... ÜSTAD BU... SON ANDA YETİŞTİ.!..
DAYAN J.PİYER, YETTİM DOSTUM.!..
FAKAT ÇOK GEÇ... VAKİT KALMADI... BURAYA KADARMIŞ. İŞİMİZ BİTTİ.
ÇABUK OLMALIYIZ J.PİYER.!.
HALÂ ÇIKMADI... ÇOK ÜZGÜNÜM... NAAPICAZ BİLMİYORUM...BARİ ÖBÜRÜ ATLAMASAYDI.!.
DEE
YAZIK İLGİNÇTE BİR ADAMDI...BİR KÖŞEDE OTURUP SÜREKLİ ÇAY İÇİP KENDİ KENDİNE ŞARKILAR MIRILDANIYORDU.!.
HUUUH.!.. ÇAYIM SOĞUDU MU KAPTAN... J.PİYER, BU NASIL TATİLMİŞ BÖYLE?..NE SEN DİNLENDİN NE DE BENİ DİNLENDİRDİN... RİCA EDERİM, BIRAK ŞU TATİLİ DE, İSTANBUL'A DÖNELİM ARTIK...
ÇIKTILAR.!.. İNANAMIYORUM ÇIKTILAR.!.
TÜPSÜZ, TEK NEFES, 40 METREDEN FAZLA, DEKOMPRASYON, ÇAY...
DEEP 9
SC
OOO MON DİYÖ! GECE GÜNDÜZ NEY ÜFLEMENİZİN AVANTAJINI İYİ KULLANDINIZ DOĞRUSU.! BU ARADA TEŞEKKÜR EDERİM, HAYATIMI KURTARDINIZ.!.

guneri@leman.com.tr

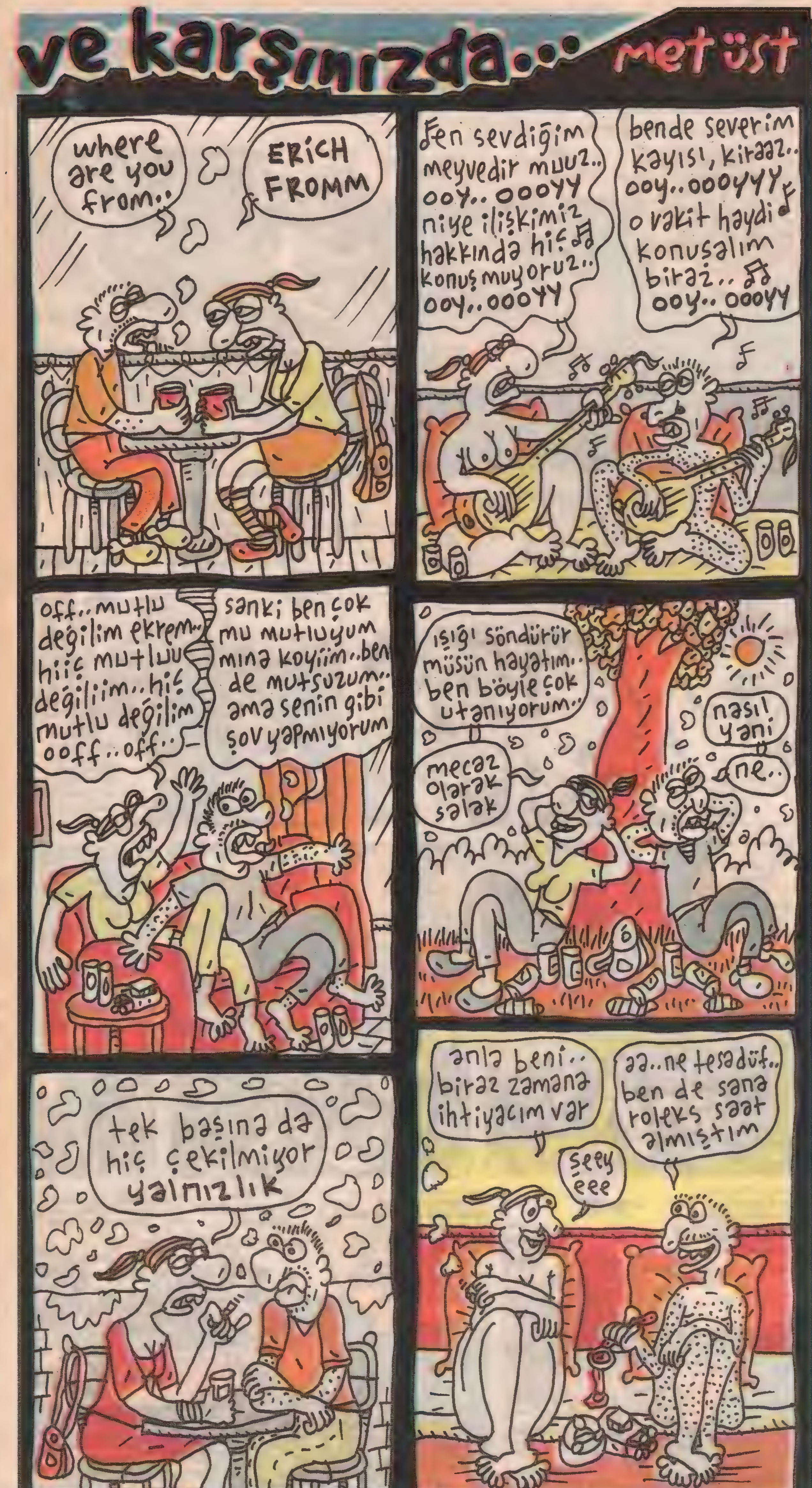
ve karşımızda...
met üst
where are you from..
ERICH FROMM
ben sevdiğim meyvedir muuz.. ooy.. oooyy niye ilişkimiz hakkında hiç konuşmuyoruz.. ooy.. oooyy
bende severim kayısı, kiraaz.. ooy.. oooyyy o vakit haydi konuşalım biraz.. ooy.. oooyy
off.. mutlu değilim ekrem.. hiiç mutluu değiliim.. hiç mutlu değilim ooff.. off..
sanki ben çok mu mutluyum mına koyiim.. ben de mutsuzum.. ama senin gibi şov yapmıyorum
ışığı söndürür müsün hayatım.. ben böyle çok utanıyorum..
nasıl yani
mecaz olarak salak
ne..
tek başına da hiç çekilmiyor yalnızlık
anla beni.. biraz zamana ihtiyacım var
aa.. ne tesadüf.. ben de sana roleks saat almıştım
seey eee

Misafir Odaları

NİHAT GENÇ

Misafir odalarının tarihi Türk ailesinin modernleşme, zenginleşme ve kalkınma tasavvurlarını nasıl gerçekleştirdiği üzerine bize çok gizli bilgiler verir. Misafir odaları geleneksel enerjisini kaybediyor. Kendi kendini yiyip bitirmek üzere, unutulup tarihe karışıyor. Manevi bir lezzetle ikram, yumuşacık gölgeleriyle zerafet, incelikle çok düşünülmüş ağırlamanın tasarlandığı yepyeni dünyalardı. İnsana, hayata, topluma derin bir sanat duygusuyla saygı besleyen sıcacık odalardı. İçgüdülerimizde asırlardır yaşayan geleneklerimizin hala gürül gürül aktığı kan damarları misafir odaları. Annelerimiz yenilik atılımlarını orada mı gerçekleştiriyordu. Kol kırılır yen içinde diyen milli istihbarati duygular gibi ev halimizi ustalıkla maskeleyip şirinleşmek zorunda olduğumuz mekanlar. Birden resmileştiğimiz protokol odaları gibi misafir odaları. İyi görünmek uğruna, sakin, rahat oynadığımız bu kutsal dünya oyununda koltuk ve mobilyaların varlığı sanki çok yardımcı oluyordu bize. Tatlı budalalıklarımız, çocuksu gaflarımızı, cahilliğimizi pek pahalı bu zengin mekanın şaşaasında gizliyorduk sanki.

Annelerimiz misafir odalarından heveslerini alabildi mi? Kadınlığın bütün mükafatları orda saklıymış gibi bir ömür tozunu alıp tatlı bir baş dönmesiyle seyrettiler bu nikahla kurulan cumhuriyetin yalnız odalarını.

Misafir odalarının ağır eşyalarının yorgun ve kibirli kalbi sıkıntılar içinde, öldü ölecek. Hepimizin evinde kaç kuşaktır biriken bu kadar çirkin, biçimsiz, abur cubur nesneyi sindirememiş yaşlı bir hasta gibi uzanmış yatıyor. Gürültü patırdı mı, ağız dalaşları mı, dedikodu mu bitti, yoksa komşulara, uzak akrabalara açtığımız kutsal savaşların anlamı mı kalmadı. Yoksa fazlaca burjuva bir ruhu mu vardı. Çamlar, serviler, kestaneler, sedirler ve zeytinlerin koyu parlak cilalı renklerinde süslenerek gizlenmiş asilliğin sembolü bir hayatın zenginlik şöhretine mi tutulmuştuk.

Geleneksel misafir odaları kadınların dış dünyaya açıldıkları törensel mekanlardı, annem, kristal heykelciklerinin müdürü gibiydi. Mahremlerini bir parça zarifleştirip ikram ettikleri yer. Annem, her çekmecesine, her kutuya bir şey saklardı, saklanan her şey saklanma şekliyle dahi "ben kadınım" derdi. Binlerce küçük nesne, iri çakmaklar, biçimsiz sehpalar, bir tarafı kırılmış porselen biblolar, kulplu bardaklar, geniş kaseler, camekanlı büfeler, annelerin askeri nöbetini tuttuğu, ya da annelerin editörlük yaptığı sanat dergileri gibiydi.

Her ailenin birkaç kuşak yaşadığı ve ailecek eşyaların tarrihine bağlandığımız misafir odaları, "zamanın" tadını biriktiriyordu. Gözümüz doysun diye mi, dengeli bir hayatımız olsun diye mi, koyu mobilyalar silinir, bir daha silinir, kurumuş ağacı bir daha çiçek açsın diye mi... Renkleri duygularımız gibi ışıldasın, parlasın diye mi? Evimizin içinde kaç asırdır hala bize uzak bu mekanların sanki keşfedemediğimiz kapıları vardı, bulup açamıyoruz ve misafir odaları hala bize sıkı sıkıya kapalı..

Sanki resimleri çekilecekmiş gibi yanyana dizip minicik manzaralar oluşturduğumuz, gümüşten, şişeden, biblodan, küçük gülünç nesneler, hayatla başa çıkabilmemiz için mi süpermarket bolluğunda dolduruldu vitrinlere. Güya eğlendirici, güya dinlendirici, güya ayrıntılarına kadar tasvir edilmiş binlerce parça, sanki hepsi bize sarılıyormuş gibi. Sanki hepsi kalbimizin vitrinindeymiş gibi. Her giriş çıkışımızda bir daha göz attığımız ciciler düzeni, bu modern dünyanın, modernleşmenin bir küçük tasviri gibi miydi? Ve gittikçe medyumlaşan, üfürükleşen, psikiyatrlaşan, uzakdoğulaşan nesneler porselenlerin yerini alır gibi oldu, hüzünlü hayatlarımızı kurtaracak çok uzak denizlerden kalın kabuklu deniz böcekleri dahi geliverdi...

Kendimi bildiğim o küçük evimizden beri bir misafir odamız vardı ve annem sonsuz çeşitlilikle porselenlerinin bir kısmını büfeden kaldırıp sandığına yerleştiriyor, ertesi ay, sandıktan büfeye! Parmakları onlara alevlenecek gibi dokunurdu. Huzurlu bir mutluluğun sırları onlardaymış gibi.. Sımsıcak bir güneşmiş gibi geniş porselen tabaklar vitrine, başköye dizilirdi. Ve babam "neden masraf yaptın" demesin diye, bir kanun kaçağı gibi sandıklarda gizlice beslerdi onları. Kuş sesleri, süslü saksılar, bir bacağı oynayan sehpalar, büyük ayna, bütün çekmeceleri hiç kullanmadığımız çatal bıçak takımları, oval tabaklarla tıka basa dolu mobilyalar, hergün başka şekilde istif ettiği, belki de dünya acılarını dindirdiği nesnelerdi. Sanki bedenimiz işkenceler altında, ama ruhumuz bu cici eşyalar arasında mutlulukla yaşıyormuş gibi.

Kibarlığı, zenginliği neden bu resimli tabaklarda, mavi çizgili porselende, her tarafı kıvrımlı bu biblolarda aradık, durduk. Pis, güneşsiz, yalnız ve yoksul bu acımasız hayatın çıkarttığı çığlıksı kabusları örtbas eder bir halleri mi vardı. Paslanmış, kirlenmiş rezil rüsvay bedenimiz orada, tüm parlaklığına yeniden kavuşuyormuş gibi. Dedelerimizin katlanılmaz ruh sağlığını korumuş ve yaşlanmış bu eşyalar güngeçtikçe musiki halini aldı.. Küçük duvar saati, gümüş işlemeli küçük fotoğraf çerçeveleri, iç huzurumuzu bir kuşak şiirleştirmeye mi yaradı!

Kimi ninemden kaldı, kimi Fransa'dan geldi, kimi nikah hatırası, kiminin derisi kalkmış, kimi şişmiş her bir eşyanın ayrı bir serüveni var ve her biri artık ailenin bir bireyi gibi, bizimle sofraya oturur, bizim ardımızdan gazetemizi okur. Her bir eşya ayrı bir Tanrı kuvvetinde. Misafir odaları kadınların mitolojisiydi. Her bir eşya, kadınlığın tahtı tacı gibi yüksek bir sanatkar ve manevi güç taşıyordu. El işi, tığ, örgü, sabır da çabası, estetik bir hazzın inceliğiyle kurulmuş bir saray parçası!

Belki de annelerimiz bu küçük biblolar, kuklavari eşyalar içinde güliver oluyordu. Eşyalar onu bağlayan cüceden tebaası. Biblolar ülkenin hiç değişmeyecek kutsal yasaları gibi, Türk Ceza yasası ciltleri gibi hep aynı sırada, aynı düzende.

Annem öldüğünde yirmibeş yaşındaydım, bir kez değiştiremedim o bibloların yerini. Kartal gibi süzülüp yerinden kıskıvrak yakalardı elimden, alır eski yerine koyardı, manevi bir tören gibi duayla üfleyip, yerini ince bir ayarla bir daha tespit ederek, neyi: Alçıdan yapılmış danseden Polonyalı köylü kızını.

Uzun bir dönem geleni-gideni kalmadı ve kadınlar odasına dönüştü misafir odaları, hayat her zaman acıydı ve annemin orda komşularıyla konuştuğu her kelime doğruydu. Ve orta masanın tökezlemeye başlayan ayağı her yemek yiyişimizde annemin kalbine saplanan bir hançer gibiydi. Hiçbir kadın ucuz mobilyalardan hoşlanmaz, gece gündüz nefes nefese çalışır, saçları karışık terden suya dönüşür, kabuslar görür, uğraşır, didinir ve o mobilyaları mutlaka yenileriyle değiştirir!

Bir asalet, gösteriş vergisi mi, hala evlenen çiftler Siteler'in ucuz, biçimsiz, bir boka benzemeyen takma çıkarma mobilyalarına dünyanın masrafını yapıyor.

Güzel ve ağırbaşlı ve pahalı misafir odalarının gösterisiyle komşularını, akrabalarını boyunduruk altına alma, ya da hayran bıraktırma gittikçe gülünçleşiyor. Geçmişimize ve zenginliğimize tanıklık etmesini istediğimiz bu eşyalar uzun süren bir altın çağ yaşadı. Eşyalardan kişiliğimize de ağırlık vermesini beklediğimiz eski günlerin parlaklığını çoktan geride bıraktık, artık, üstümüze başımıza giydiklerimiz misafir odaları gibi pahalı onlar kadar kalabalık.

Tıkıştırma, biriktirme, saklama, sahiplenme gibi bize harislik öğreten misafir odalarının mağrurluğunu terkediyoruz. Şimdi bir çırpıda giyinip attığımız, rengarenk, pırıl pırıl, tiril tiril, pek şehvetli, gıdıklayıcı, usta modacıların tasarımlarını taşıyoruz üstümüzde.

Cumaya mı gitti kadınlar, bara mı, TV başına mı gömüldüler, kadınlar hızla sokağa fırlayıp bu süslü kafesi kaderiyle başbaşa bıraktı. Milyonlarca evde eski rolleriyle kullanılmayan bu mekanlar-eşyalar muazzam bir çöp yığınına dönüşüyor. Lağım kanalı gibi patladı misafir odaları, daha düne kadar hayata karşı korunmak için sağlam ve cesur bir kuvvet veren misafir odaları hızla boşalıyor. Boşluk gün geçtikçe sosyal hayatımızda bir yara gibi derinleşip kangrenleşiyor, misafir odaları çoktandır F Tipi hücrenin dehşetli yalnızlığına dönüşüyor.

Yıllardır hiç misafir gelmediği halde, orada hiç buluşmadığımız halde, bu odaları hala manevi bir saygıyla korur, temizler, tozunu alıp, hala masraftan kaçınmayız, bir eski zaman kilisesi. Şimdi evlerimizin en yalnız ve korkunç ruhsal yıkıcılıkta şarkılar söyleyen eşyaları kolonya şişeleri ve içi susamlı akide şekerleri.

Canı sıkılmış küçücük eşyalar ruhumuzun böceklerine dönüşüyor. Hayalimizdeki misafirleri mi ağırlarız, hiç olmayan gösterişin cakasını mı satarız. Gelip-gideni-işlevi olmayan bu eşyalar, gün geçtikçe şizofrenleşiyor. Çok derin, çok acı veren bir yerimize saplanmış bir tuhaf ahlak yüzünden kopartıp atamadığımız, soyamadığımız bir yara kabuğu gibi.:

Olmayan, hayali şizofren bir mekan ve gittikçe şişmanlaşıyor. Hiç ölmeyecek bu içimizde soylu görünme haseti! Biz küçükken, misafir odaları kahve fincanlarıyla tüketilen cıvıl cıvıl bir emniyet ve sürekliliğin sigortası gibi, dostluk kulübüydü, akrabalar kulübüydü, orada kibar bir üslup taşımak için zorlanırdık, şimdi, sonsuz bir boş, donmuş zaman!

Ünlü sosyolog Anthony Giddens, erkekler sokağa çıkan kadının tarih boyu polisliğini yaptı, der. Sokakta cinsel kontrol kalktıkça, misafir odaları bir tablo gibi yerinden kalkıp elbiselerimizle üstümüze giyiniverdi. Misafir odasının insanı özentiye, şıklığa, gösterişe, kışkırtıcı bu yanı, elbiselerimizle üstümüze tırmandı.

Kadınların geleneksel bir takıntısı, evcilikten kalma biyolojik bir bağımlılığı vardı, misafir odaları da giysilerimiz gibi hergün yenilenen renkli çiçekli desenlerle sürekli beslenmek ve doymak bilmeyen eşyalar koleksiyonu, ambarı oluverdi!

Bu hüzünlü kafes incelmiş zerafetine rağmen otoriterdi, ev sahibine ve iznine bağımlısınız. Eşitlikçi değildir misafir oturması, "aman canım bırak, çocuk kırsın" dense de, zahmetli ve eziyetli. Yabancılarla bir çırpıda samimi olmanın bir takım protokol külfetleri vardı.

Demokratikleşme hızla boşalttı misafir odalarını. Artık kafede, lokantada, barda, ortak mekanlarda buluşuyor kadınlar, kafe, lokanta, kahve, sokak, "düşünümsel" mekanlardır. Sırf konuşmak mutlaka konuşmak, ayaklı gazete olmak, hikayeler anlatmak, espriler patlatmak zorundasınız. Misafir odaları cinsiyetleri ayırır, mahremliği özenle korur, kafeler cinsiyet ve mahremlik duygusuna yabancıdır.

Misafir odalarında insanlar birbirlerine ne denli özenle davransa, bu dilin bir de kurgulanmış arka anlamı vardı, önce ziyaretin kendisi kutsaldı, sonra, konuşulanlar kitabi bir dikkat isterdi. Sokakta, kurmaca bir nezaket kendini düpedüzlüğe, yalınlığa, çıplaklığa bırakır. Onca asır yüklendiğimiz nezaket manevi bir kandırmacı, ruhsal bir oyalanmaca mıydı? Ebedi bir gayeymiş gibi bu evcilik oyunuyla tarih boyu misafir odalarında neyi tatmin ettik?

İyi davranma, iyi görünmek, iyi konuşmak gayreti, yuvamızın vazgeçilmez dinsel bir oyunu oldu. İyi görünme telaşı, tüm hayvanlar-nebatlar aleminden ayrıldığımız tek insani yönümüz. Evcilik, yani misafir odaları bir oyun içinde, bizi sürekli iyiye, ahlaka, kontrole, iltifata, düzene, mutluluğa, ikrama, zerafete doğru mu kışkırtıyordu? Aslında evcilik dediğimiz bu oyun, oyun içinde oyun gibi bize hayatı mı öğretiyordu.

Şimdi, iyi görünme telaşımızı giysilerimizdeki oyun gibi renklerin dili bir çırpıda anlatıveriyor. Mağrur renklerden oyun gibi oyuncak renklerine hızla geçiverdik.

Ağırlama, ağır misafir, misafir karşısında seferber olma durumu en köklü geleneğimiz, ziyaret Allah'ın emriydi. Misafire, hayatımızı, neşeyi, nezaketi, arkadaşlığı, karagün dostluğunu, bölüşmeyi, onu unutmadığımızı mesafeli ölçüler içinde dostlarımızın yüzünü yakından inceleyerek gösterdiğimiz yerdi. Misafir odaları mesafeydi. Ve çok kırılgan odalardı. Hemen küsüverecek, darılınacak bu mesafenin sırrı, ayarı, bir hayat tecrübesi, bir kibarlık, bir oturma kalkma kültürü, bir insani sanatkarlıktı.

Kadınlarla erkeklerin birbirlerini gözlediği, takdim ettiği, akrabaların sergilendiği, toplumsal flörtün müsaade edilmiş bu mekanlarında, toplumsal dostluk sigortası mı kuruluyordu..

Üstelik misafir odaları eskinin flört odalarıydı, komşunun, uzak akrabanın kızları yasal izinli bu mekanda görücüye çıkar, tanışır, gizlice kaş, göz süzer, birbirlerinin gözlerinde hayal dolu uzun ve gizli seyahatlere çıkardı. TV'lerden çok önce, bakarak izlemeyi, konuşmadan, sessizce keşfetmeyi, uzun uzun süzmeyi misafir odalarında öğrendik! Zaten TV'lerde suskunca bakarak izlemeye pek talimli olduğumuz bu odalara hemen gelip başköşeye yerleşti.

Şimdinin piyasası cafeler de tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de flörtün denetimden ve geleneksel alandan kurtulup kendine büyük ve başıboş bir pazar açması sözde bir bolluk, bereket getirdi. Dikkatli inceleme yerini ağız kalabalığına bıraktı ve cafelerde misafir odaları gibi diyalogların kurbanı oldu.

İçilecek şeyden, giyilen elbisenin girizgahından çıkıp sohbetleşemeyen arkadaşlıklar, hızla bir akıl hastanesi kalabalığına dönüşüyor!

Yasaklar, sansür, kontrol, ağır ilerleyen modernizmimizde derin marazi yaralar açılmasına sebep oldu. Kendini özgür ve rahat hissedemeyen kadınlar uzun yıllar tıkıldıkları bu hüzünlü kafeslerinde yapmacık patolojik bir dil geliştirdi. Cinsel farklılıklarına dayatılan ağır baskılar onları kurgusal davranış biçimlerine soktu. Çok kontrollü olmak, çok ahlaklı olmak, aşırı dikkatli olmak, hastalıklı kangrenleşmiş kadın ruhunun oluşmasına yol açtı. Ve misafir odalarında olmayan bir dil, olmayan bir gösteriş, olmayan bir koruma, olmayan titizlikler, sıkıntılar peydah etti! Kontrol sürekli bozukluk ve çekilmez hastalıklar doğurdu ve bünyemizi sarıverdi. Ve misafir odalarında sahici diyaloglar, olduğu gibi, göründüğümüz gibi sohbetler yokoluverdi. Ağırlama baştan sona bir senaryoya dönüştü.

Mesela misafir odalarının açılış konuları çocuklardı, evin çocuğuna gösterilen ilgi dikkatle izlenir, çocuğun yakınlığı-yabaniliği sohbetin girizgah bahanesini oluştururdu. Hoşgeldin, sefa geldin, ne iyi ettiniz gibi ağırlama sözcükleri de bir girizgahtı ama şimdi, tüm misafirlik oturmasının bütün konuşması oluverdi.

Ve hatta içi boşalan sohbetten geriye kalan sadece hoşgeldin, sefa geldiniz cümlelerindeki sevinç vurgulamalarını dahi can kulağıyla tartmaya, kuşkulanmaya başladık. Oysa, çocukları da getirin, bir daha gelin sözcükleri, misafirin önüne konulan en nefis tatlılardan daha değerliydi, huzur vericiydi, mükafatların en güzeliydi. Artık, girip-çıkma, konuşma, ağızından çıkacak uluorta bir laf herşeyi rezil edebilir korkusu, tüm konuşmalarda gezinen gizli bir korku, paniğin gölgesinde gelişen plastik gülümsemeler dostluğun güvenini çoktan sarstı. Bir şeyleri kırıp dökeriz korkusuyla onyıllar boyu sustuk oturduk. Hızla şeytanlaşıverdik, her kelimede bir başka anlam, acaba ne demek istedi gibi ısrarla faremsi, tilkimsi kelimeler aradık. Ve çocuklardan, yemeklerden ve giysilerden konuşmak gibi külfetsiz ve bela çıkartmayacak sınırlı alanlarda kupkuru sohbetlere gömülüverdik,

Yanlışlıkla ağzımızdan kaçan bir çirkin kelime yüzünden yüzümüzde korku kabarcıkları oluştu. Dürüst olamayaşımız bunalttı, misafirlik oturmasını tiksindirici bir yorgunluğa dönüştürdü. Ve bu yapmacık ilişkilere karşı koyacak gücü kendimizde bulamayıp bu geleneksel kısır döngüye boşuna yıllarca özen gösterdik!

Velhasıl misafir odalarında önce diyalog öldü. Oysa misafir odaları en dikkate değer toplumsal eserlerimizdi. Zamanla okşayışın, dostluğun, iltifatın ve mutluluğun sahici göstergeleri çıplak kelimeler oradan kovuldu..

Karşılıklı koltuklarda suratlarımızı sıkıntıyla fazlaca astık. Bu erken dönem modernizmini fazla uzattık. Kısacık selamlaşmalarla bitmesi gereken fasıllardan lüzumsuzca etli, börekli, güllaçlı dostluklara, inanmadığımız halde inatla devam ettik. İnanmadığımız halde misafirimizin eline kapıda bekleyip kalıp kalıp kokulu sabunlar, inanmadığımız halde sandıktan çıkartılmış Bursa havluları uzattık. Biri bize bunların manevi öneminden fazlasıyla sözedip beyinlerimizi yıkamıştı, sözeden: çürümüş, çökmüş, sonradan görmüş geleneğimizin ta kendisiydi.

Diyaloğu öldüren, sözün, kelimenin gerçek anlamını tarihten silen burjuva özentisi bu hastalıklı gösteriş budalasıoyuna hala devam ediyoruz.

Mobilyaların aşırı kıvrımlarının ihtişami görüntüsünü 17. yüzyılın aşırı süsünden (rokoko) alır, 20.yüzyılın mimarisi aşırı lükse bir tepki olarak sade ve geometrik yalınlığı öne çıkarttı. Ancak aşırı lükse sosyal bir tepki bilinçaltlarına kazılıydı, 19. yüzyılın tiyatro ve romanları hep bir misafir odasında başlar. Çünkü misafir odaları 17., 18. ve özellikle 19. yüzyılın mekanlarıdır. İncil ordadır, bizde de ilmihaller. Kahramanlık şiirleri orda okunur. Milli ve dini geçmişin resimleri orda asılıdır. Saray şatafatını taklit eder. 20. yüzyılın başında mimari tasarımlarda şatafat ve misafir odaları önemsenmemeye, II.Dünya savaşından sonra ise halkın oturduğu evlerden tümüyle iptal edildi. Bugün burjuva denilen ailelerde çok odalı şatolardan kalma bu geleneksel adeti bir de çok lüks otel lobilerinde ve Urfalı lüks kebapçılarda görürsünüz.

Ülkemizi ziyaret eden sosyoglar, gecekondularımızda dahi evde bağımsız bir oda gibi düzenlenmiş misafir odalarını görünce, makalelerinde "geleneğe aşırı bağımlı, çok inançlı" cümleler yazıyorlar. Bunun adı geleneğe bağımlılık mı, çok geç kalmış bir özenti mi? Batılı hayatın yüz yıldır dışlayıp unuttuğu bu mekanları biz yüzyıldır aşırı bollukta kullanıyor ve milletçe aşığız bu mekanlara ve mongol bir çocuk gibi besleyip büyütüyoruz!

Oysa bedenimizin derinliklerinde mükemmel bir insan var. Onu, bu şizofren mekanlar-

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

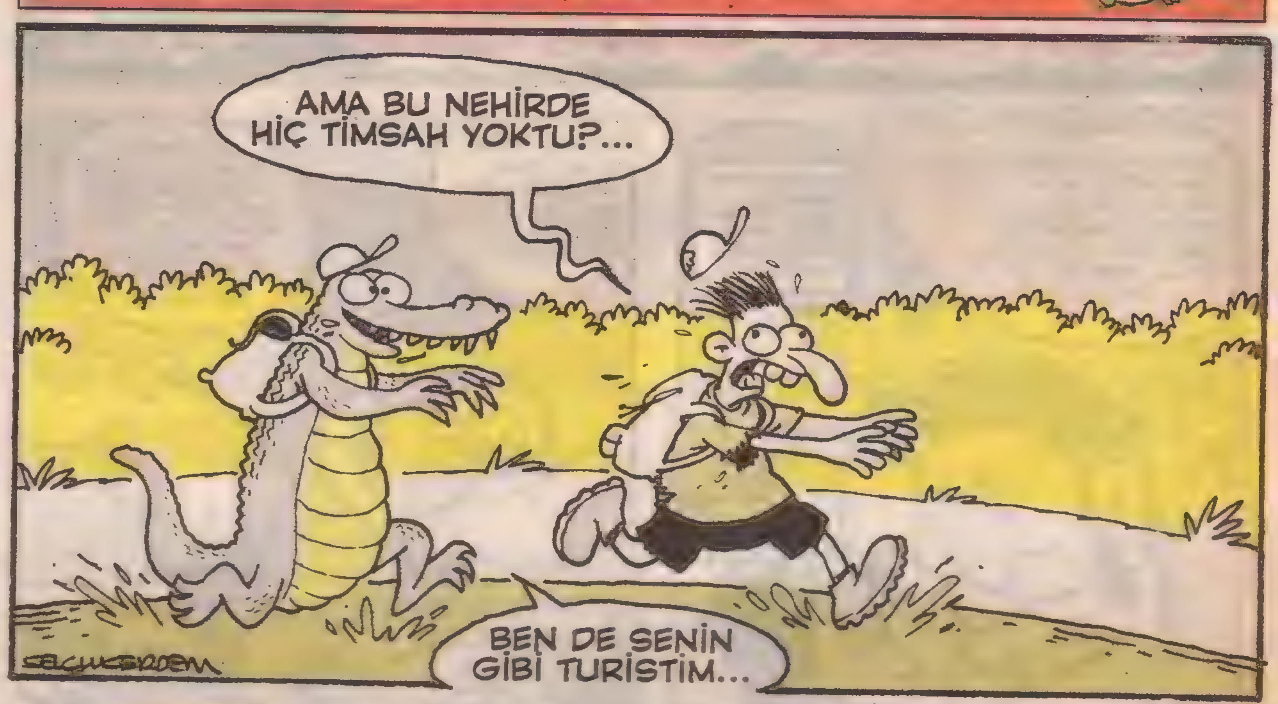
AMA BU NEHİRDE HİÇ TİMSAH YOKTU?...
BEN DE SENİN GİBİ TURİSTİM...
SELÇUKERDEM

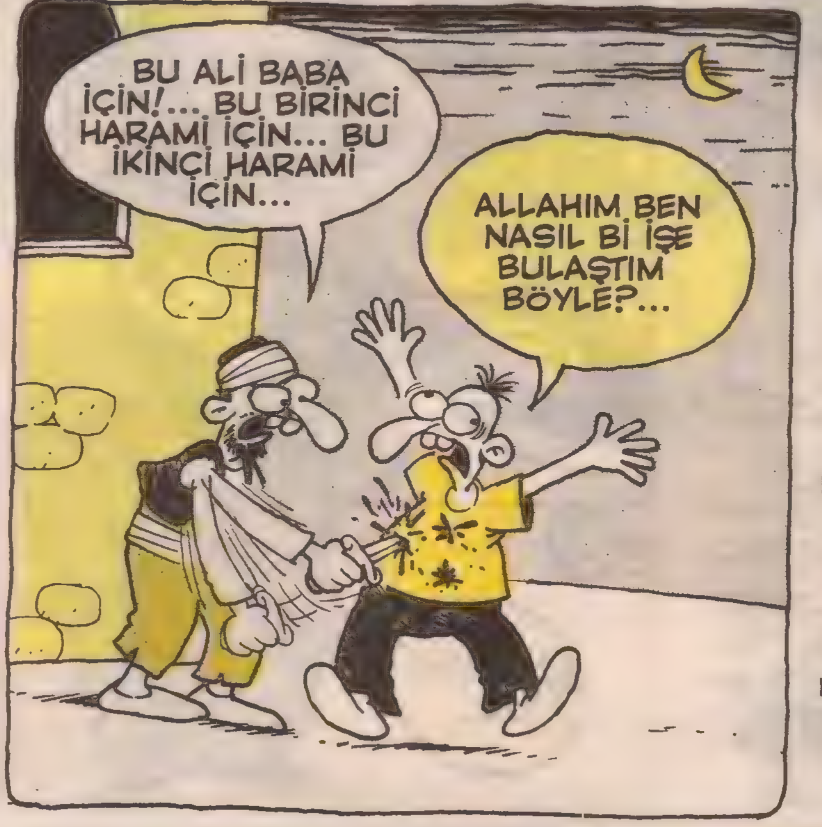
BU ALİ BABA İÇİN!... BU BİRİNCİ HARAMİ İÇİN... BU İKİNCİ HARAMİ İÇİN...
ALLAHIM BEN NASIL Bİ İŞE BULAŞTIM BÖYLE?...

ÇIKTILAR MI?

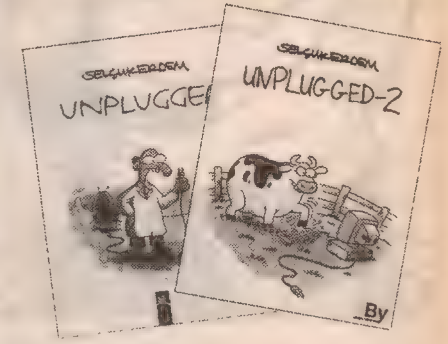

Büyük boy albümlerim "Unplugged" ve "Unplugged-2" şu anda (sanırım) bütün kitapçılarda. Nasıl desem, sanki bir alternatif ansiklopedi, sanki ömür boyu başvurabileceğiniz güvenilmez bir kaynak eser bunlar ya da sanki bundan ötesi yok. Ya da öyle diil. Boşverin, atın bi kenara dursunlar. özellikle ikincisinin içinde Leman'da yayınlanmamış espriler de var. Benden bu kadar.

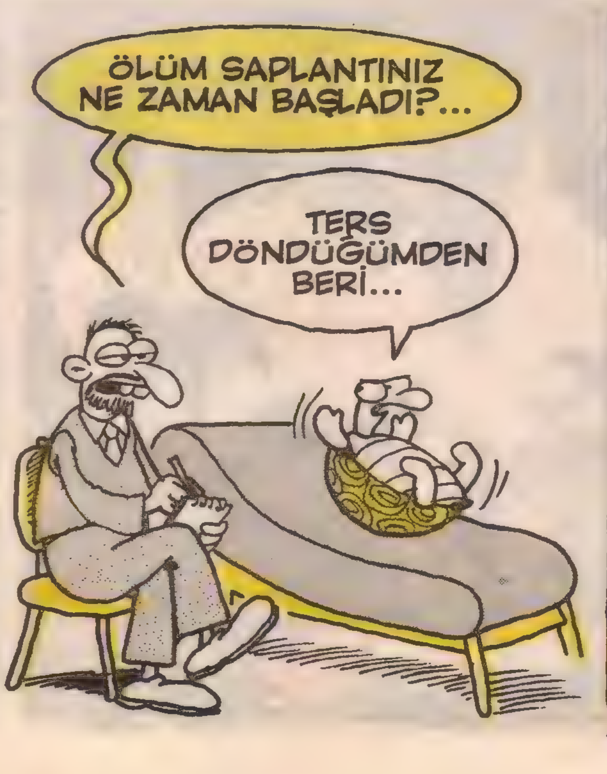
ÖLÜM SAPLANTINIZ NE ZAMAN BAŞLADI?...
TERS DÖNDÜĞÜMDEN BERİ...

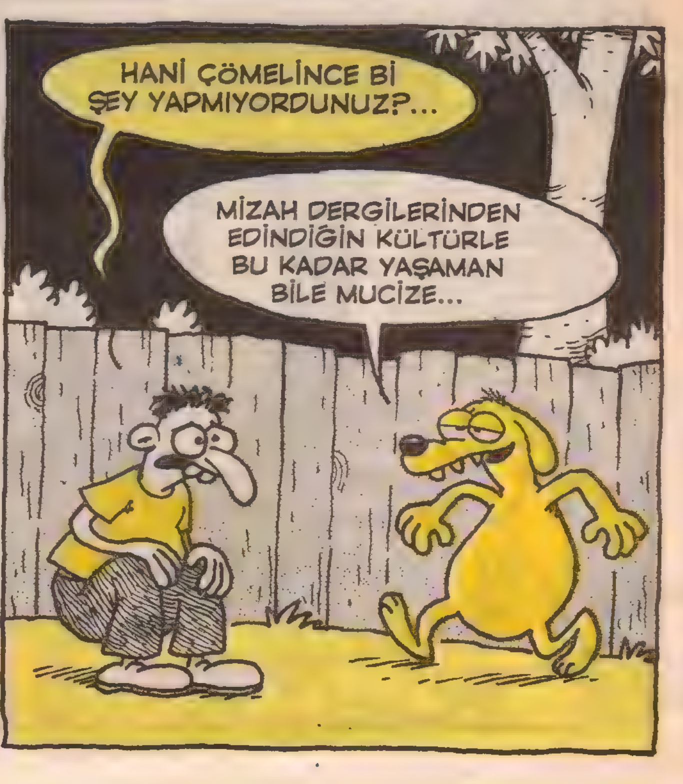
HANİ ÇÖMELİNCE Bİ ŞEY YAPMIYORDUNUZ?...
MİZAH DERGİLERİNDEN EDİNDİĞİN KÜLTÜRLE BU KADAR YAŞAMAN BİLE MUCİZE...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• TERAPİNİN ÇOCUĞU TAYNUR...

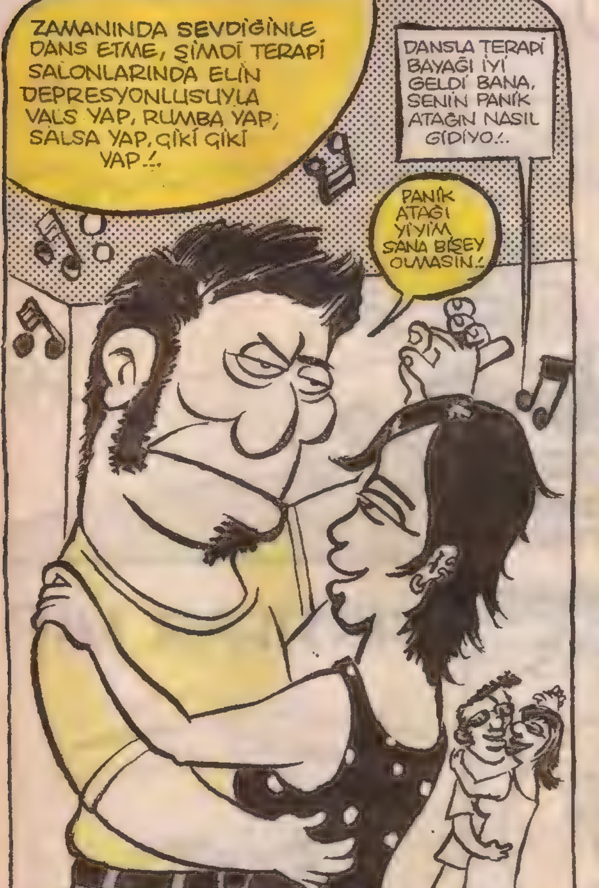
ZAMANINDA SEVDİĞİNLE DANS ETME, ŞİMDİ TERAPİ SALONLARINDA ELİN DEPRESYONLUSUYLA VALS YAP, RUMBA YAP, SALSA YAP, ÇİKİ ÇİKİ YAP.!.
DANSLA TERAPİ BAYAĞI İYİ GELDİ BANA, SENİN PANİK ATAĞIN NASIL GİDİYO.!.
PANİK ATAĞI YİYİM SANA BİŞEY OLMASIN.!.

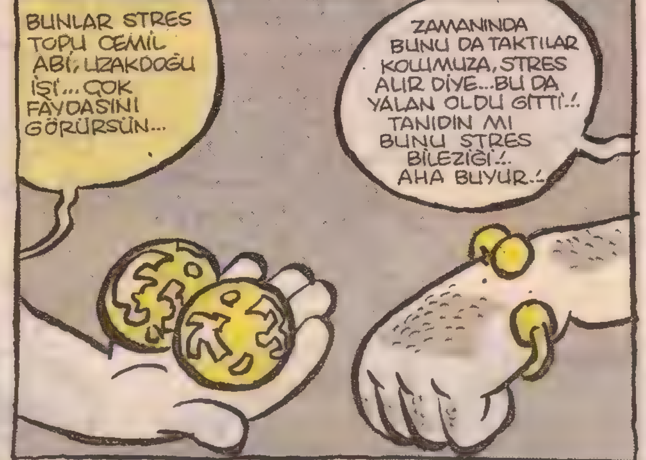
BUNLAR STRES TOPU CEMİL ABİ, UZAKDOĞU İŞİ... ÇOK FAYDASINI GÖRÜRSÜN...
ZAMANINDA BUNU DA TAKTILAR KOLUMUZA, STRES ALIR DİYE...BU DA YALAN OLDU GİTTİ.!. TANIDIN MI BUNU STRES BİLEZİĞİ.!. AHA BUYUR.!.

• ¡AMERİKAN VATANDAŞLIĞINA BİR MİLYON BAŞVURU.!.

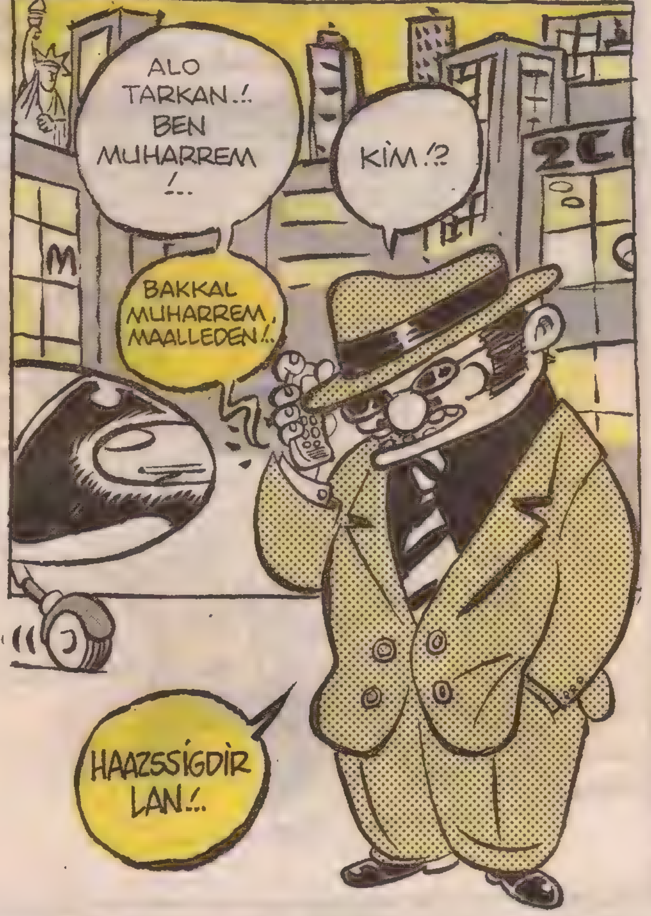
ALO TARKAN.!. BEN MUHARREM !...
KİM !?
BAKKAL MUHARREM, MAALLEDEN.!.
HAAZSSIGDIR LAN.!.

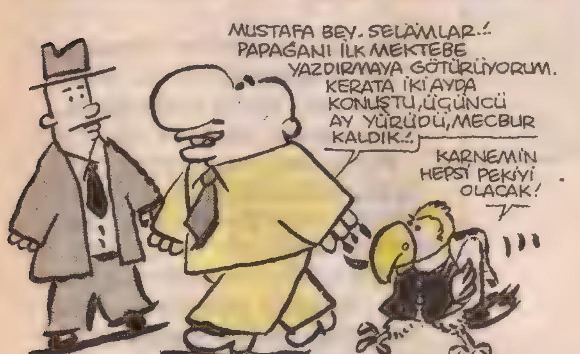
MUSTAFA BEY. SELAMLAR.!. PAPAĞANI İLK MEKTEBE YAZDIRMAYA GÖTÜRÜYORUM. KERATA İKİ AYDA KONUŞTU, ÜÇÜNCÜ AY YÜRÜDÜ, MECBUR KALDIK.!.
KARNEMİN HEPSİ PEKİYİ OLACAK!

• BEYİN GÖÇÜ...

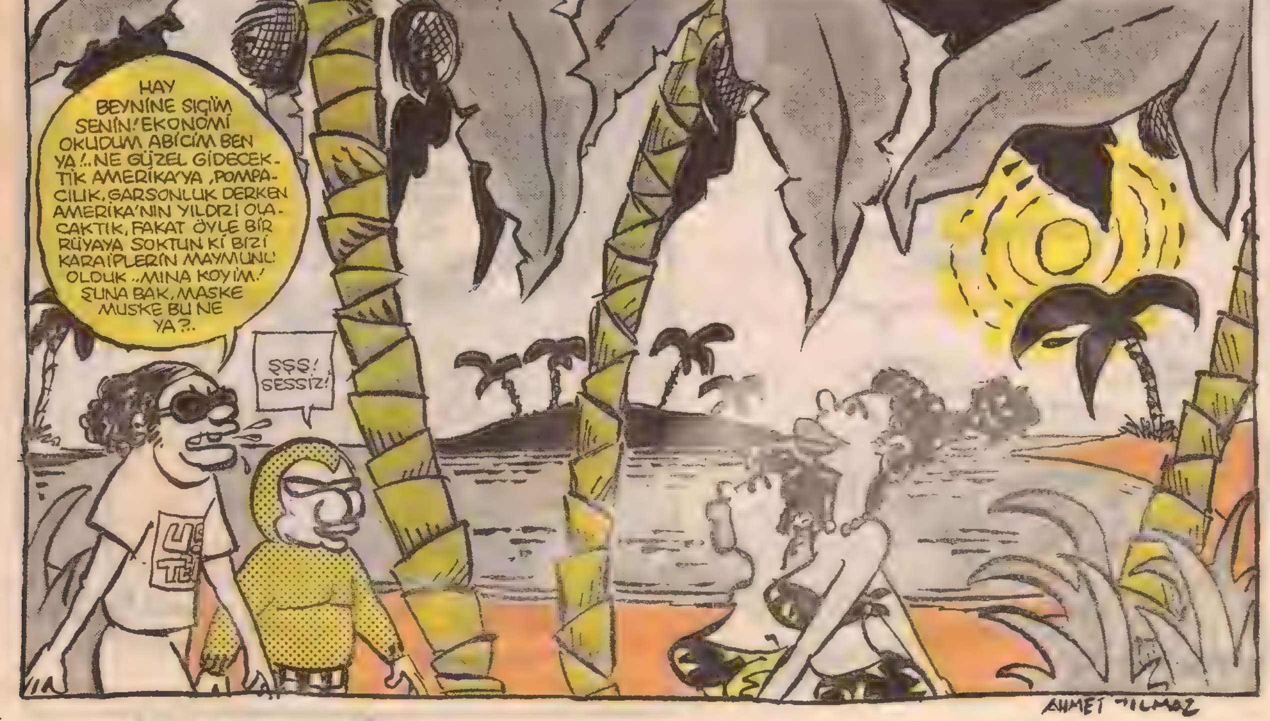
HAY BEYNİNE SIÇIM SENİN! EKONOMİ OKUDUM ABİCİM BEN YA!..NE GÜZEL GİDECEKTİK AMERİKA'YA, POMPACILIK, GARSONLUK DERKEN AMERİKA'NIN YILDIZI OLACAKTIK, FAKAT ÖYLE BİR RÜYAYA SOKTUN Kİ BİZİ KARAİPLERİN MAYMUNU OLDUK ..MINA KOYİM! ŞUNA BAK, MASKE MUSKE BU NE YA?.
ŞŞŞ! SESSİZ!
AHMET YILMAZ

da tanımış olmak bizi kandırmasın. İçimizde eşyanın süsüyle hiçbir şekilde avunamayacak kolaylıkta, basitlikte olmayan, üstün, muazzam, coşkun, aşırı titiz ve pek müşkülpesent bir deha yatık var. Gök gibi, evren gibi, tarih gibi karmaşık ve muhteşem bu büyük organizmayı ikiyüz yıldır başkalarının tasarladığı bu mekanlarda oyalıyor, avutmaya, kandırmaya, dindirmeye çalışıyoruz. Yüzümüzü, ruhumuzu ve bedenimizi bu giysiler, bu mekanlar içinde tanımış olmanın lanetli kasveti hepimizi yiyip bitirmekte.

Yeryüzünün bu en mağrur yaratığını bu mekanlar asla doyuramayacak. Çünkü, değişmek, başka bir dünyaya girebilmek, ya da ilk çıplak halimizin saflığına dönebilmek, oyalanmayla, avuntuyla geçiştirilecek, meşguliyetle, eşyaların bolluğuyla doyurulacak bir açlık değildir. İnsan olmanın tadı: düşünceyle başlar!

İnsan olmanın en büyük mükafatı düşüncedir. Zekice konuşmak, pırıltılar saçmak, derin hikayeler anlatmak, hızlı çözümler bulmak, orijinal, şaşırtıcı fikirler aramak, sarsıcı kelimeler icad etmek ve tüm bunları dünyanın en nefis yemekleri gibi sohbetlere taşımak, dostlara, arkadaşlara, doğaya, göklere, gecelerimizle buluşturmak zorundayız. Bu geleneksel, erken modernizmin mekanları bizi düşünceye, düşünümsel bir dünyaya fırlatamadı. Şöyle bir bakın, milyonlarca misafir odası, milyonlarca kahve, cafe ortak mekanlar, birbirinin aynısı milyonlarca ev, çatı, bina, oda, en azından dünyanın masrafı...

Oyalanıyoruz kardeşlerim! Misafir odaları eş, dost, akraba, cafeler, okul arkadaşları, mahalle arkadaşlarıyla kurduğumuz bu kulüpler bize bu muazzam dünyanın kapılarını açamıyor.. Bu şizofren, binbir kişilik bozukluğu, akıl hastası odalarında kaç asır daha beynimizi, duygularımızı, yüreğimizi tahtakurularının, pirelerin, yılanların, geleneğin, eş-dostun baskısı altında döveceğiz!

***

Ve yaşadığımız bu mekanlardaki eşyaların bolluğuna bakın, ne çok şey biriktirdik, bolluk bereket içinde, herşey düşünülmüş. Bütün çekmecelerimiz dolu.. Ne istersek aldık, kaçyüzbin çırak, kaçyüzbin işçi emek verdi bu eşyalara! Bollukla doldurduk...

Misafir odalarının ağırlama, karşılama, kontrollü ve hiyerarşik bir sıra isteyen hal-hatır sorma fasılları baygınlık veriyor artık. Çayın kahvenin koyulaşan sohbetleri belki bir zamanların uzun gecelerinde sanata dönüşmüş, konu-komşu-akrabalar mutlu olmuş, geçmiş atalarımız belki yüksek bir sohbet kültürü oluşturmuş olabilir.

Geleneğin bugün dört duvar arasında daralıp çürümesinin sebebi, yüksek bir sanat olan konuşma, hikaye anlatma, bir derdini özetleme, nükte yapma, ustalıkla sevimsiz, kırılgan konulardan kaçıniverdi, jest ve mimiklerle muhtemel pervasızlıkları bertaraf edebilme becerilerinin bir zaman "insan" kültürümüzün en değerli parçası olmuş olması.

Bugün kafeler, kahveler (ortak alanlar) da misafir odalarını taklit ettiler. Düşünce inceliklerinin sohbetiyle değil, pastalar, tatlılar, börekler, bira, akılalmaz ikramların sunulduğu ve önümüze koyulan nesnelerle soluk almaksızın uzun saatler alışveriş ettiğimiz mekanlar oldu. Derin söz, derin sohbet yine yok. Saatlerce ateşli ve iyi kalpli insanların birbirinin sözünü balla kesip, birbirlerinin coşkusunu sürükleyerek, mutlu gülüşlerle öğrendiklerini birbirlerine geceyarılarına kadar uzattıkları sohbetler, herhalde çok pahalı bir kültürel beslenme gerektiriyor..

Bir Amerikalı İngiltere ziyaretinde bir villanın bahçesinde çim makinesi ve düzgün kesilmiş çimler görüp bahçıvana sorar: "Bunu nasıl yapıyorsun, gidince kendi evime de yapmak istiyorum" der. Bahçıvan düzgün kesilmiş çimlere özenen Amerikalı'ya tarif eder: "Çimleri bu yönde beşyüz sene, tersyönden de beşyüz sene keseceksin, öğrenirsin!" der.

Misafir odalarında annelerimizi, ablalarımızı hangi sıkıntılar mezar sessizliğiyle ürkütüp korkutmuşsa, şimdi genç kızlarımızı cafelerde aynı ürkütücü boşluk delirtmekte. Bunca pahalı ve her biri ayrı sanat eseri eşya ve giysi zenginliği içinde, ablalarımıza musallat olan sıkıntıların aynısı, bunca bolluk bereket içinde alabildiğinde serbest flört imkanlarıyla genç kızlarımızı da şimdiden ürkütmekte.

Apartmanlar, misafir odaları, kafeler! Erken modernizmin bu mekanlarını emniyet ve süreklilik içinde kullanamıyor, doluşuyoruz, tıkıştırıyoruz. Bu mekanlar gibi erken modernizmin en büyük kalkınma simgelerinden biri ampul ise, diğeri traktördü. Biz doğulular açtık, kıtlık vardı, geri kalmıştık, sapandan, köylümüzün kara cahilliğinden utanıyorduk. Batılılar bize traktörü öğretti, bollukla aldık, tarımsal ilaçlama, ziraat mektepleri, toprağı gübrelemeyi öğretti, yüzlerce okul kurduk, onbinlerce mühendis yetiştirdik.

Mesela domatesi ne yaparız, ince ince kıyar salatasını ya da günlerce kaynatır salçasını. Traktörü bize satanlar şimdi domatesten ilaç yapıyor, ya da genetiğiyle labaratuvarda oynuyorlar.

Biz tarlayı traktörle sürdük, ülkemizin bütçesini traktörlere yatırdık, 40-50'li yıllarda tüm romanlarımız nerdeyse traktörle başlar. Aradan elli sene geçmedi, bugün Anadolu toprakları bolluk bereket içinde. Herşeyi üretiyoruz, her vadiden her dağdan ürün fışkırıyor. Yeryüzü toprakları içinde toprağın şelale gibi ürün verdiği bu kadar şanslı vatan azdır.

Ancak, gelin görün ki.. Şimdi bize, üretmeyip, sınırlamamızı, üretimde mütevazi bir sınırı aşmamamızı istiyorlar. Bolluk ve bereketten güzel ne vardır? İşte başardık diyecektik ki, iktisat kitaplarında bolluk ve beraket suç olmaya başladı. Tarihin ilk gününden bugüne ilk defa üretmek ceza yasalarıyla yasaklanmaya başladı. Andlaşmalara imza atıyoruz, üretmeyeceğiz, şu kadarcık üreteceğiz, diye..

Bolluk ve bereketin suç olduğu bir dünyaya uyandık.

Ve üreten çiftçilere acıyarak, komik adamlar gibi bakmaya başladık. Yazık, üretiyorlar hiçbir işe aramıyor. Çiftçilerin psikolojisine acıyıp, bari meşgul olsunlar, bir uğraş içinde görünsünler diye, yani yalandan tarlayı sürsünler diye teşvik ediyoruz..

Sapandan traktöre geçiş pek kafa karıştıran bir şey değildi, bu mevzuyu "soyutlayabilip" kavramayı becerdik, ha sapan, ha traktör.. Ama şimdi toprağı sürerek, daha çok sürerek, erken modernizmin bu kalkınma efsanesinin tarihe gömüldüğü bu günleri aklımız almıyor. Tarlalarımız, traktörlerimiz, çiftçilerimiz de emniyet ve süreklilik içinde yaşayamadıkları bu dünya içinde çoktan şizofrenleşmeye başladı.

Ürünse ürün, bolluksa bolluk, eşyaysa eşya, gösterişse gösteriş, işte tarlalarımız işte mobilyalarımız, işte çok şık giysilerimiz. İşte milyonlarca apartmanlarımız, işte sinemalar? Neden olmuyor?

Ve neden gün geçtikçe hepsi şizofren bir hal alıyor.

Nesneleri ve dünyayı anlamadan, olmayan nesneler, olmayan hayaller, olmayan düşmanlar, olmayan korkularla bu gençliğin-halkın beyinlerini zaptü rapt altına alıp akıl hastası yapanlar utansın. İnsan aklıyla dalga geçenler utansın!

Temiz, efendi, iyi adam görüntüsüyle Devlet Bahçeli de, Tayyip Erdoğan da erken modernizmin, 19. yüzyılın ideal simgeleri! Her ikisi de hala bu topraklardan yüzde otuz oy alıyor! Birilerinin ahlakından bize ne? Birilerinin dürüst, efendi, okumuş olması bizi ve siyaseti ilgilendirmez. Siyaset, siyaseti, ahlaklı, efendi, okumuş görünen kişilere güvenmediği için siyaset bilimi haline sokmuştur. Ancak, efendi, ahlaklı, okumuş olmak misafir odası ahlağıdır. Konu-komşu, akrabalarımızın pek hoşuna gider, ama siyaseti bu ilkel modernizmin tasavvuru hiç ilgilendirmez.

Bir ülkücü genç, bakan ziyaretine gidiyor, Enis Öksüz mercedesinden inmiş, kapısını açmış, konuşabilir miyiz, diyor, Öksüz, ne hakkında görüşeceğiz, diyor, ülkücü genç gururla cevap veriyor: Tabii ki Türklük hakkında..

Su katılmamış tam bir şizofreni, Türklük, Ergenekon, Başbuğ, ya da efendi, Amerika'da okumuş, mühendis olmuş, ahlaklı gibi üç dört kelime etrafında kurulmuş ve tüm zihinsel becerisi bu kadar olan basit bir hayal dünyası!

19. yüzyılda üstümüze, evimize, suratımıza ruhumuza yapışıp bir daha asla kopartıp atamadığımız ve artık hepimizi şizofrenleştiren kelimeler, eşyalar, tasavvurlar, yani ilkel modernizm!

Biz hala, batıya açıldığımız o yüz elli sene önceki o ilk gün batıda gördüğümüz o eskimiş, modern Tanrıya tapıyoruz, tüm dünya bu Tanrıyı öldürdü, biz hala tapıyoruz!

nihatg@leman.com.tr

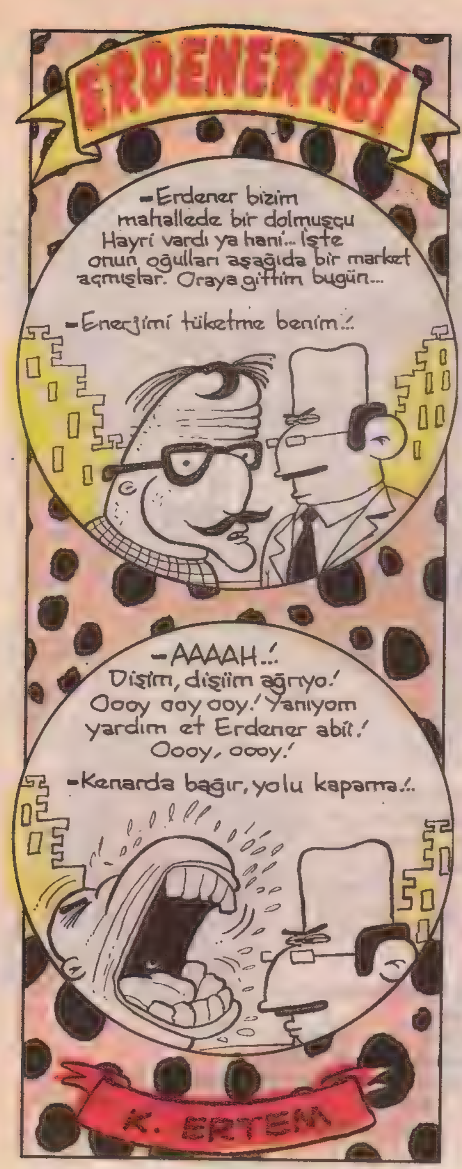
ERDENER ABİ
-Erdener bizim mahallede bir dolmuşçu Hayri vardı ya hani... İşte onun oğulları aşağıda bir market açmışlar. Oraya gittim bugün...
-Enerjimi tüketme benim!..
-AAAAH..!
Dişim, dişiim ağrıyo! Oooy ooy ooy! Yanıyom yardım et Erdener abi!
Oooy, oooy!
-Kenarda bağır, yolu kapama!..
K. ERTEM

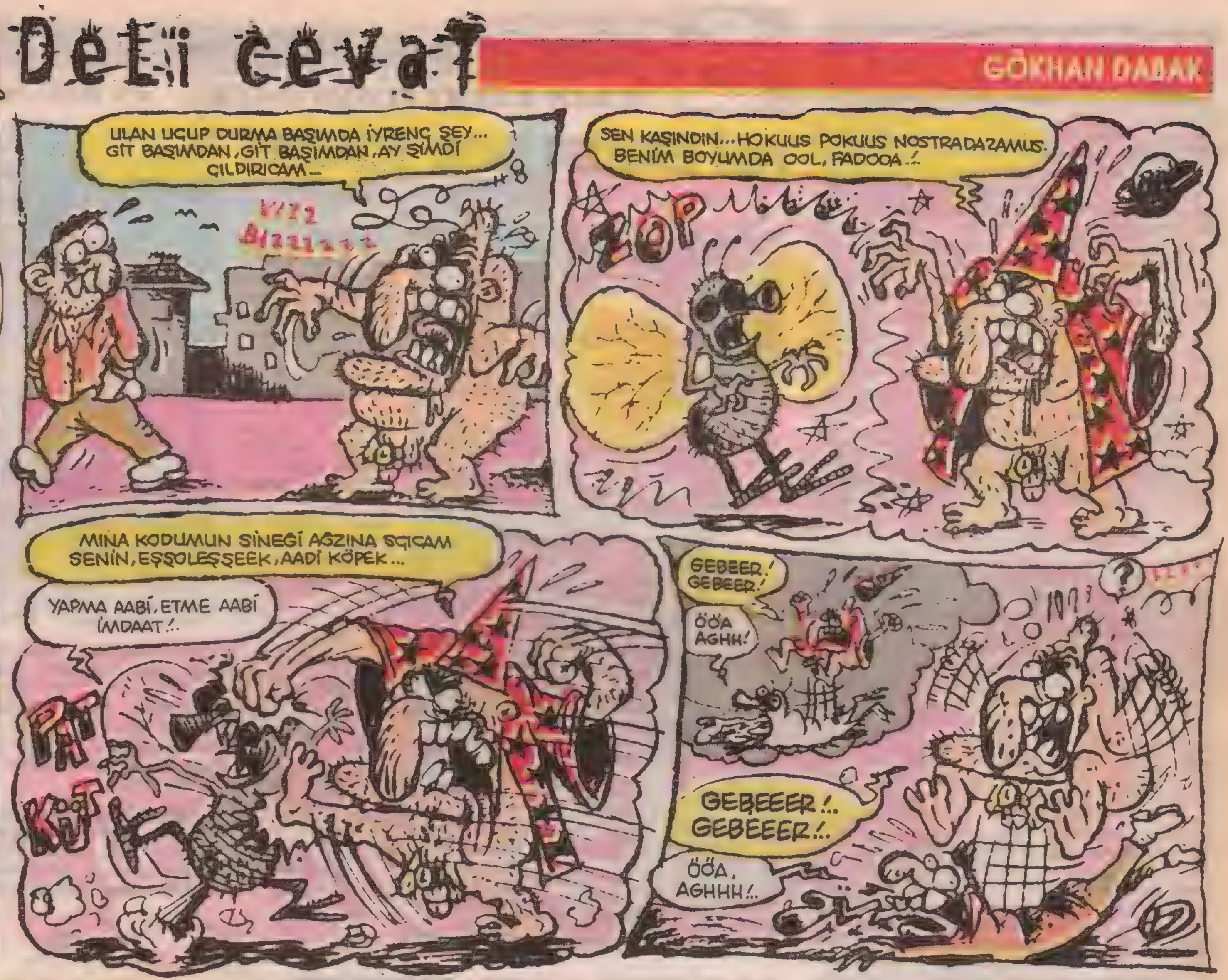
Deli Cevat
GÖKHAN DABAK
ULAN UÇUP DURMA BAŞIMDA İYRENÇ ŞEY... GİT BAŞIMDAN, GİT BAŞIMDAN, AY ŞİMDİ ÇILDIRICAM...
VIZZ BIZZZzzz
SEN KAŞINDIN... HOKUUS POKUUS NOSTRADAZAMUS. BENİM BOYUMDA OOL, FADOOA!..
ZOP
MINA KODUMUN SİNEĞİ AĞZINA SIÇICAM SENİN, EŞŞOLEŞŞEEK, AADİ KÖPEK...
YAPMA AABİ, ETME AABİ İMDAAT!..
PAT
KÜT
GEBEER! GEBEER!
ÖÖA AGHH!
GEBEEER!.. GEBEEER!..
ÖÖA, AGHHH!..

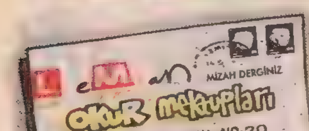

Leman Dergisinin Sayın Yöneticileri

Büyük şairlerimizden Nâzım HİKMET'in "Kuva-yı Milliye" adlı destanını çizgilerle yeniden yazan Sayın Nuri KURTCEBE'nin yapıtını toplumumuza kazandırdığınız için sizleri içtenlikle kutluyorum.

Sayın Oğuz ARAL'ın önsözünde belirttiği durum gerçeklerin kendisidir. Onlara bir şey eklemeyi gereksiz buluyorum.

Anlamı büyük destanı, zamanımızın özelliğine ışık tutacak biçimde somutlaştıran kalemi, fırçayı, anlayışı yürekten kutlayarak hepinize teşekkür ediyorum. Nuri KURTCEBE bu güzel ve başarılı yapıtıyla ulusumuzun gönlünde yaraşır olduğu yeri sağlamlaştırmıştır. Çizgi, renk, gölge her yönüyle okuyanı duygulandıran yapıtın her sayfası ayrı bir tablo değerindedir.

Yayını oldukça yeterli, okuyanı az toplumda hemen ilgi çeken bu tür yapıtların daha yararlı olacağı kanısındayım. Tanıdıklarıma öneriyor, gelecekte bu tür kazanımlarımızın daha çok olmasını umuyorum. İyi dilekler ve saygı ile.

Yekta Güngör Özden - Türk Hukuk Kurumu Başkanı

Milenyumda Medyanın Türk Gençliğine Etkisi ve Ülke Gerçeklerine Değişik Bakış Açısı

Bir gün bir köpeğin kovalaması sonucu kuduz hastanesinde buluşacağız. Yediğimiz iğnelerin acısıyla birbirimize aşık olup, ikimizin de yoksulluğu evlilik hayallerimize gem vuracakken "Benim aslan gibi yüreğim var" diyerek Pamukbank'tan beş dakika evlilik kredisi alacağım.

Açık kırmızı Klir şampuanımız, Çarkıfelek'den arabamız, Kim Beşyüz Milyar İster adlı yarışma programından milyarlarımız ve ATV'den ağırlığımızca altınlarımız olacak. Üç sene kulakçığından kestiğimiz kuponlarla Amerika, Japonya gibi ülkelerde balayımızı geçireceğiz. Üstelik o ülkelerde geceleri uyurken rüyalarımızda bile enflasyon, döviz kuru artışı gibi güncel olaylara tanık olmayacağız. Hayatımızın büyük bir bölümünü Aksaray, Bahçesaray gibi saraylarda sürdürüp, saraylarımızın bahçelerini batık bankerlerin hortumlarıyla sulayacağız.

Mekan yaylı yataklarında geçireceğimiz gecelerin sonunda nurtopu gibi çocuklarımız olacak. Her ne kadar Ebru Yaşar "Seni anan benim için doğurdu" dese de o çocuklar bizim çocuklarımız olacak. İlk çocuğumuz IMKB gibi düşse de diğer çocuklarımız sağlıklı bir neslin öncüleri olarak Winkhaus sistemli Fıratpen pencerelerimizden dışarıdaki ACE kokulu bahar havasını soluyacaklar. Çocuklarımızın sert karakterlerini Etiler'de yumuşatacağız tıpkı çamaşırlarımızı Yumoş'la yumuşattığımız gibi..

Emlakbank'ın Bahçeşehir konutlarında yaşayacağımız aşk gecelerinin sıcaklığını iki buçuk litrelik Pepsi ile serinleteceğiz. En kalabalık topluluklarda Beymen'le farkedilsek de biz moda Vakko'dur diyeceğiz. Hayatımızın en güzel günlerini kredi kartlarıyla tatil yaparak geçireceğiz kart extreleri geldiğinde ebemizin bir tarafına Mart karı yağsa da biz Alanya'da Akdeniz'in sıcaklığını yaşamaya devam edeceğiz.

E-kolay internette bir sitemiz, Paris'in varoşlarında eniştemiz ve 48 ay vadeyle F tipi gayrımenkullerimiz olacak.

Ve bir gün her fani gibi bu dünyadan göçeceğiz; Cenaze arabamız Ford Fiesta, tabutumuz İstikbal Mobilya, üzerindeki örtü Altınyıldız kumaşlarından olacak. Yaşar Nuri Öztürk'ün iki rekata indirdiği Cuma namazını müteakip, Milan, Leeds Unidet, Dortmund, Paris S.Germain gibi Ali Sami Yen'in çimlerine gömüleceğiz. Siz Türk gençliğini Banu Alkan, Kamer Genç, Fatih Ürek ve muhterem medyamıza emanet ediyorum. Görüyorsunuz ki bu ülkede yaşamak ne kadar kolaymış hat da bedava kart da bedava...

Öbür dünyada meleklere "Merhaba Televole" demek ümüdiyle hoşçakalın.

Vedat Sınmaz

Selamlar Lemancılar

Selamlar olsun arkadaşlar özgürlüğün sadece uykudayken rüyada gördüğünüz ve çıkışın zor olduğu yerden sevgiler arkadaşlar yine de içimdeki sevgiyle özgürlüğün ateşiyle sizi ve F tipindeki ölüm orucundaki arkadaşlarımı selamlarım. Burada ancak 3 ya da 4 ayda bir Leman alabiliyoruz, televizyon izlemiyoruz çünkü yalan haberlere doyduk artık. Nasılsınız dostlarım, inanın yanınızda olmasam da emin olun ki kalbim sizinle ve bu düşünce savaşına destek olduğumu unutmayın aramızda yollar da olsa saatler de olsa benim aklım sadece sizde, ben de dostlarım bir hatanın sonunda yakalanarak üniformanın içine sokuldum, ama kafam da, içim de, dışım da aynı. Çünkü eğer bir yolu seçtiysem ölüm olsa yolun sonu olmasa da o yola gülerek giderim çünkü en doğru yol seçtiğim yoldur. Burda her şey aynı ve bildiğiniz gibi, sabah yatıyorum akşam kalkıyorum, ama aklım dışarda. Kriz dediler haber alamadım TV'lerde sadece sosyetenin kuaför masraflarını kıstığını, yok dolar ödediği için evini boşaltan adamlardan bahsediyorlar, bana ne onlardan, ben halkımızı düşünüyorum, yani bizim gibiler napıyo onlardan bahsetsinler. Artık perde çekmesinler önüne, çünkü ben ne olduğunu tahmin edebiliyorum. Yine fatura bizimkilerine çıkmıştır ama bir gün her şey değişecek, düzenler bile tabular kırılacak artık parası olan değil, aklı olan kazanacak, artık arkası olan değil, emekçiler ve işçiler girecek işlere, torpil filan işlemeyecek okullarda. Bir kapıcı çocuğu da okuyabilecek.

Az kaldı diye düşünüyorum zaman geçtikçe insanların kafası ve fikirleri de bize uymaya başlıyor tabi buraya gelirken de bu yolda bişey savunup onu mahkum edenler yer değiştirecek adları da düşünce suçluları değil de düşünmeyen suçlular olacak hepsini bakalım bekliyoruz, ama geç ama erken gelsin de bizim çocuklarımız da bu olaylarla uğraşmasın çünkü çok zaman harcadık çok arkadaşımızı kaybettik çok efsaneleri geçtik hepsinin yakında tek tek hatırlatıp biz neler yapmışız dedirticez. İçimdeki insanlara ve özgürlük ateşiyle sizi selamlıyorum. Herşey istediğiniz gibi olsun mektuplarınızı bekliyorum, hadi eyvallah.

Cherdem Dereli

Sevgili Leman Ailesi,

Mektuplar aracılığı ile olsa da sizlere konuk olmak güzel ve sevindirici. Yazılacak, konuşulacak konu herzaman olduğu gibi çok fazla, bunlardan bir seçim yapmak ise zorunlu.

Yaşamaya mahkum olduğumuz iddia edilen düzen ve düzenin sahibi olanlar hakkında gazetelerde çıkan haberler ışığında bir döküm yapmaya çalışacağım.

1- 1950'lerde önemli adımları atılan bağımlılık ilişkilerinin gereği olarak çıkarılan onlarca yasa ve 12 Mart, 24 Ocak kararları, 12 Eylül ve 5 Nisan kararları için can siperhane çalışmalara tarımla ilgili yasalar.

2- Halkın tüm kesimlerine haklarını istedikleri için saldırdılar.

a- Hak istemek "suç" sayıldı...

b- Esnaflara saldırdılar. Esnafları da, hakkını isteyen herkes gibi ilan ettiler.

c- Grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkını isteyen memurlar terörist ilan edildi. Coplandı, tehdit edildi, yaralandı...

d- Dernek, sendika ve basın-yayın organları basıldı. Sansürle gerçekler gizlenmek istendi.

e- vb. vb...

3- IMF'nin her direktifi yerine getirildi. Kendi içlerinde kimi tartışmalar oldu. Ama bunlar onurlu ve namuslu bir karşı çıkış değildi. Oy aldıkları kitleleri kandırmak için sergilenen oyundu ve arpalıklarını başkalarına kaptırıyor olmanın telaşı, tepkisiydi.

4- Trilyonlar emperyalistlere aktarıldı. Yetmedi. Yeni zamlar ve ek vergilerle yeni trilyonlar aktarılıyor. Her yıl 4 milyar dolar borç ödeyenler. Yani ülkeyi dışarı taşıyanlar ulasallık maskesi ile dolaşmaya çalışanlar emperyalizmin Türkiye temsilcileridir.

5- Ülkemizi ekonomik, politik, askeri, sosyal ve kültürel olarak emperyalizme bağımlı olduğu ve izinleri olmadan bir adım atılamadığı gerçeği önümüzde.

6- Tarımın, hayvancılığın köküne IMF talimatı ile kibrit suyu döktüler.

7- Eğitim hakkı yok edildi. Bu hak parası olanın hakkı haline getirildi. Vb. vb...

Bağımlılık ilişkilerinin geldiği bu boyut gereği ABD ve AB'nin eyaleti olarak hareket ediyorlar demek doğru olur.

Emperyalizmin kültürü yaygınlaştırıldı. Her birimizi o kültürü hayranları haline getirmek ve buna da özgürlük demek en iyi! yaptıkları şey. Oysa ki; o ülke halklarının "refah" kaynağı bizim emeğimizdir. Yani, kendileri gibi olmamıza izin vermezler. Verseler, bizim durumumuza inmeyi kabul etmiş olurlar. Biz ise onların sırtından yemeye başlarız. Yani bu düzen var olduğu sürece sömürü olacak, doğası gereği olmak zorunda! Tek yol insana düşman olanı yıkmak.

Hücrelerin duvarları arasında fazla şey göremiyoruz. Ama bize hücreleri yani "sessiz ölüm"ü reva gören ve bunu emperyalistlerden öğreneri bir sistemin nasıl çalıştığını çok iyi görüyoruz. Buralara atılmamızın nedeni de budur. İnsana ve doğaya düşmanlar...

Yalnızlık içine atılmış olsakta tüm insanlar yanımızda, kalbimiz yine insanlarla çarpmakta. Ve insan olarak kalmaya devam edeceğiz. Son nefeslerimizi veriyor olsak da insan olarak varlığımızı sürdürüyor olmak güzel.

Bizler iyiyiz. Gözlerimiz hep ileri de. Kalbimiz sokaklarda, dağlarda yaşamın olduğu her yerde. Moral ve coşkumuzla adımlarımızı atıyoruz. Sonuna kadar... Hayali kol kola...Herkese selam ve sevgiler. Güzel ve güneşli günler yakın. Güneşe gidenler böyle söylüyor. Çok can vereceğiz daha. Ama o gün mutlak gelecek.

Umutlakalın.

Sevgilerimle

Doğan Ünsal / Ankara
F Tipi Hapishane
B1 / 7 / 27

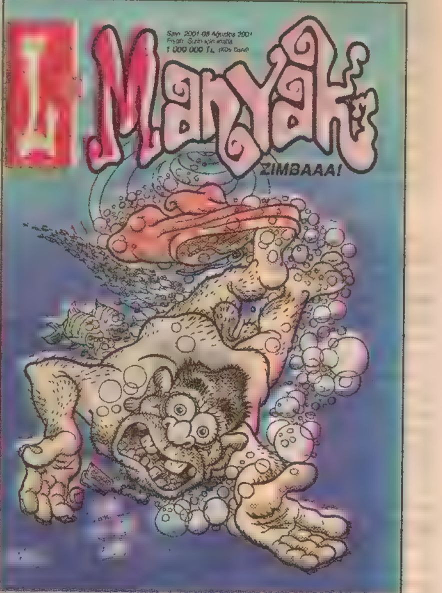

LeMan
SAYI: 511
25 AĞUSTOS 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Yazıişleri Müdürü: Zafer Akınar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

AYRINTILAR

metin fidan

Selam... Acaba koşsam yetişebilir miyim, diye düşündüm.. Sulan, nası koşıyım şindi yaa!. Saate baktım.. On dakika felan var, vapurun kalkmasına.. Bütün gücümle koşsam, beş dakkada bile yetişirim!. Fekat, çok da önemli bişiy diil ki aslında.. Yani, bi yarım saat geç gitmiş olur eve, öbür vapuru beklerim... Gerçi, daa erken gidip, yemeği filan yiyip, özel işlerimle biraz uğraşmaya, hemen başlasam, o da fena olmaz.. Böyle düşününce, özel işlerimin gerçekten çok özel şeyler olduuna inanmak zorunda kalıyo insan!. Bu inancın, şimdilik bi sakıncası yok.. Yazı'lardan bahsediyorum.. Dergi dışında, bişiyler hazırlamaya çalışıyorum... Öykü'ye benziyolar.. Gidip, hemen onlarla uğraşsam!. Aslında, gece daa iyi yazılıyo.. Yine de, niye bekliyim ki yaa!. Evet, asıl sorun bu.. İskelede, vapuru beklemeyi sevmiyorum!. Zaten, bazıları gereksiz bi sürü şey düşünürken, üç dakka felan daa kaybetmiştim! Bi anda karar verdim: Ceylan gibi sekerek, hoplaya zıplaya koşmaya başladım aniden!. Bu hızla gidersem, kesin yetişirim!.. Evet, tek sorun o.. İskelede bi yarım saat beklemek istemiyorum.. Hızımı biraz daa arttırdım.. Bi ara başım döndü, yalpaladım.. Bi anda koşmaya başlarsan, böyle olur!. E, sigara da var.. Onun da etkisi yani.. Yine de güzel koşuyodum. Gittikçe, nefis bi ritm tutturmaya başladım!. Kuş gibi uçuyodum.. Hareketlerim yumuşadı, kaslarım alıştı, havaya girdim!. Çöp kutularından, direklerden, insannardan, onnara hiç deyip çarpmadan sıyrıldım; kollarımı dirseemden, bi sportmen gibi büküp, estetiği de ihmâl etmedim..

"Çuk! Çakır! Çıkır!" diye sesler duydum, yokuşun başına geldiimde!. Zaten, biraz yavaşlayıp, en azından, hızlı yürüme moduna geçmem gerekiyodu. Bi anda koşmaya başladımda olduu gibi, hemen durmaya çalışınca da, aynı şey oldu!. Başım döndü biraz, yalpaladım! O garip sesleri çıkartan şeyler de, cebimdeki bozukluklar ve, anahtarlardı!. Koşmanın kendi içindeki o estetii ve huzuru bozuyorlardı! Şlang şulung! Çıkır, çokr!. İçinde, üstünde, cebinde ne varsa insanın, onnar da seninle koşuyo tabi.. Kibrit vardı, çakmak cebinde.. O bile, kırş! fırş! diye ses çıkartıyo lavuk!.. Bööle, koşarken, çıngırak sesi gibi şeyler çıkarmak, biraz keyfimi kaçırdı ama, olsun!. Nefis ayak seslerim, onnarı bastırıyodu!. Birazdan iğrençleşcekti fekat.. Yokuş aşşaaydı burası çünkü.. Bitirdim mi, aşağısı iskele!. Bi otuz saaniyeyi, hızlı yürüyerek molayla geçirince, hemen, yine başladım aniden!. Bu sefer, estetik, ahenk, ritm felan kalmamıştı tabi!. Lambur lumbur iniyodum aşşaa dooru!. Artık, meydana kadar duramam!. Dursam da saçma olur!. Lappada luppada! Lapa! Lup! Pataa! potee!. Ayaam, nereye denk gelirse, salmıştım kendimi yokuşa!. Berbat sesler çıkıyodu; postallar vardı çünkü!. İlerde, yokuşu ikiye bölen sokaan köşesinde, o civarı geçen bi grup turist gördüm!. çekilin lan!. Kenara kayıp, yannarından sıyrıldım!. O hızla koşarken, ya da daa doğrusu, yuvarlanırken, saate de bakıyodum arada bir!. Üç buçuk dakka felan kaldı, vapurun kalkmasına!. Zaten yapabileceem bişiy yok; bıraktım kendimi, duramam!. Oldu olacak, iyice hızlandım! Lapa da lupa da!. Bi arabanın farlarını gördüm! Sıçradım yan kaldırıma!. Artık, tesadüfen, içgüdüyle felan yapıyom bu yön değiştirmeleri!. Bilinçli bişii söz konusu diil!. Beynim bulanmış zaten. Utanmasam, dilimi sarkıtcam dışarı!. Ulan, ne gerek vardı yaa.. Hiç antremansız, son sürat koşuyoz!. En son askerde, bi de geçen yıl felan, yine böyle bi yere gecikince koşmuştum!..

İskeleyi, meydanı gördüm uzaktan!. Zaman olarak da, iki dakkam filan var!. Yokuşun bitiminde, aar aar yürüyen iki kişi daa çıktı önüme! Çekilin bea!. Lapa da! Lupa da! Yokuş, caddeye doğru, hoş bi kavisle, nefis bi "U" dönüşü gibi bişiy yapıyo!. Hızımı hiç bozmadan, o virajı almalıydım! Hafif yana yatıp, araba gibi döndüm!. Geniş mi almışım denir, dar mı girdim denir, e denir; öte kaldırımdan çıkıyodum dışarı az kalsın!. Yine de nefis bi dönüştü.. Ve biraz da şanslıyım; o esnada araba yoktu caddede de; geçiverdim karşıya! Yuvarlak, beton çiçeklikler felan var kenarlarda!. Dedim ya, artık ipin ucu kaçtı! Durursam, kendimden iyrenirim!. Onnarı nefis bi slalomla geçip, son sokağa girdim!. Ve, yannız olmadıımı hissettim.. Bi iki kişi daa gördüm o civarda, vapura yetişmeye çalışan!. Ben daa önceden başlayıp, artık vücuduma içgüdüsel bi çeviklik kazandırdıım için, o tek tükleri kolayca ekarte ettim, pastanenin de köşesini dönüp, iskelenin önüne geldim!. Otuz saniye felan kalmıştı!. Hiç yavaşlamadım; jetonu attım turnikeye... Görevli, kapıyı kapatmak için, son koşannarı bekliyodu! Orda biraz artistik yapıp bi vites düşürdüm; sakince geçip kapıdan, bindim vapura!.. Abuk sabuk bi sarhoşluk vardı üstümde!. Hiç yer felan bakınmadan, oradaki girişin basamaklarına çöktüm hemen!. Ulan harbiden, ne gereği varsa, koca Beyoolunu, koşarak geçip geldim yaa!. Sırf, bi inat!. Tam karar veremeyerek, bi koşmaya başlayınca; tamamlamak zorunda hissettim bu saçmalıı!. Kafamda hala sesler yankılanıyo.. Lafa ta Lopa ta!. Gömleğimi açtım; içeri üfledim.. Limonatacıyı beklemeye başladım... Hemen iyi günner diliyorum!...

17 AĞUSTOS DEPREMİ'nin ağır trajedisine bütün derinliğiyle tanıklık eden, yıkılan binalarla, yıkılmış, yok olmuş hayatların acılarına karşın sürmekte olan hayatı, hüzünlü bir neşeyle ayakta tutmaya çalışmış... sorumlularla, yamyam, ilgisiz-beceriksiz devlet görevlilerine karşı içinden gelen öfkeyi, isyanı bastırmaya yanaşmamış LeMan çizerlerinden-yazarlarından bir deprem belgeseli!

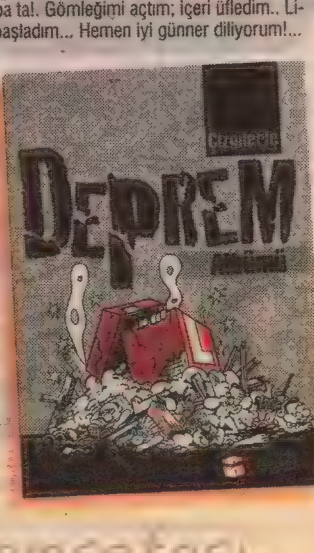

---

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

ALİ EKBER BOK İÇİNDE!

18 Ağustos'da DEBDEBE-İ ZEBELLAH!!

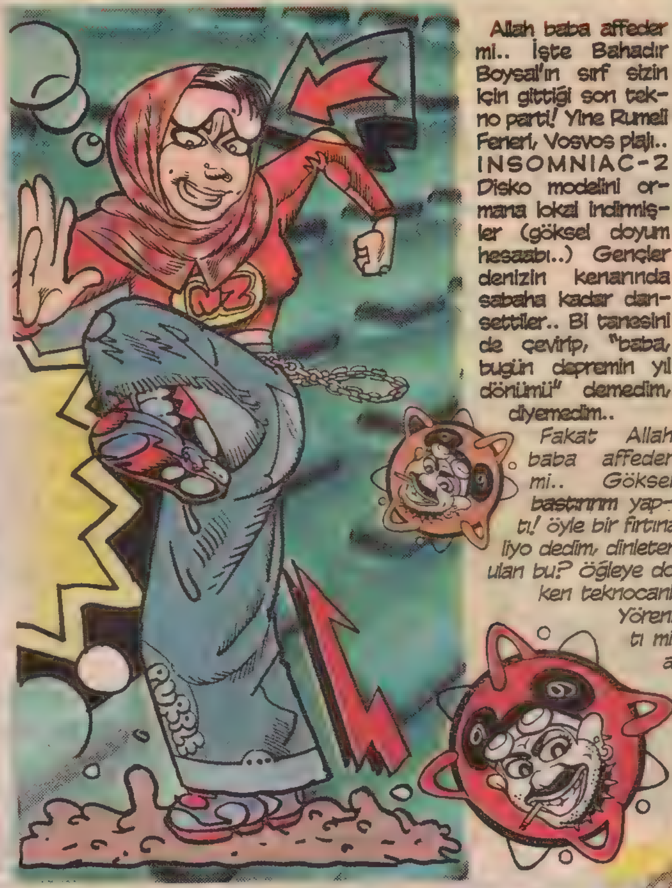

Allah baba affeder mi.. İşte Bahadır Boysal'ın sırf sizin için gittiği son tekno parti! Yine Rumeli Feneri, Vosvos plajı.. INSOMNIAC-2 Disko modelini ormana lokal indirmişler (göksel doyum hesaabı..) Gençler denizin kenarında sabaha kadar dansettiler.. Bi tanesini de çevirip, "baba, bugün depremin yıl dönümü" demedim, diyemedim..

Fakat Allah baba affeder mi.. Göksel bastırırım yaptı! öyle bir fırtına koptu ki dağlarda.. Yahu feci yağmur geliyo dedim, dinletemedim.. dans dans dans.. Coşkusal veba mı ulan bu? öğleye doğru olanlar oldu.. Vosvos'dan şehre dönerken teknocanların arabaları çamurlu yollara saplanıp kaldı.. Yörenin yerlileri bize bakıp güldüler (Böylemi olacaktı milenyumun oğulları?) Köylüler gelip arabalara el attılar.. Bok, ızdırap, yağmur içinde sıyrıldıktın çamurdan..

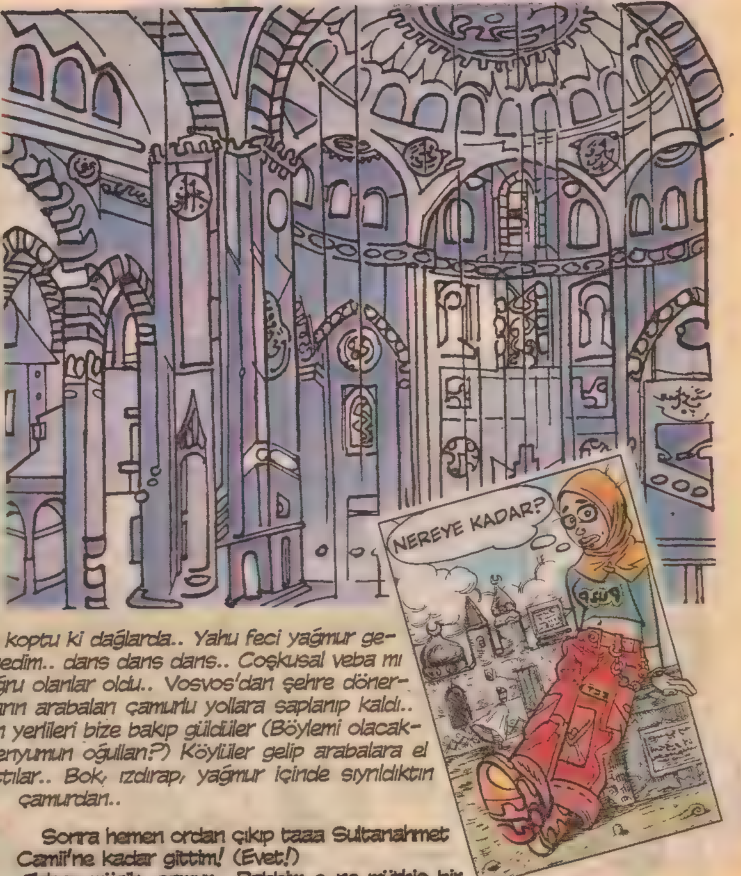
NEREYE KADAR?

Sonra hemen ordan çıkıp taaa Sultanahmet Camii'ne kadar gittim! (Evet!) Tekno müzik, çamur.. Rabbim o ne müthiş bir aromaydı.. Avuç açtım hüdaya "Allahım burada doğudan batıya batıdan doğuya hiçbir şey birbirini tutmuyor.. Pek çok şey birbirine tezat.. Bense meçhule gidiyorum.. Nolur bir el at.." (veya atma)

SIĞIR PİSLİĞİ CANDIR, CANANDIR!

Dedemin yüce çocukluğu.. fukaralıkmış.. Ve sığır pisliği var tabii. Ama kutsala binmiş.. Bildiğin tezek.. Nerden bilicen, her derde devadır o.. Kurak fırtınalar sonrası kırılan fidanların gövdesini kaynaştırır.. Sünnet bebelerinin çüklerine sürülür.. Ve kardeşim Cevdet, bu mükemmel boktan faydalanma öylesine abartılır ki, açlıktan, fakirlikten kerpetenle çekilen çürük dişlerin yerine bu bok yerleştiririrlermiş.. acılar dinermiş... Anadolu'da tezekten yapılan evleri ise herkes bilir..

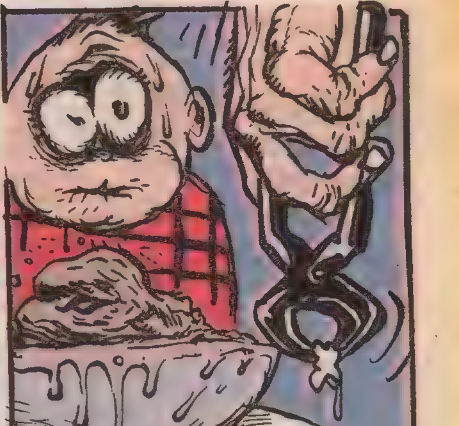

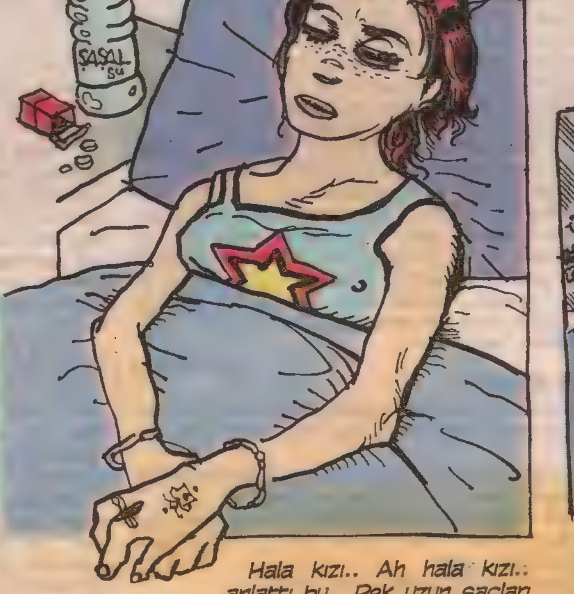

Hala kızı.. Ah hala kızı.. anlattı bu.. Pek uzun saçları vardı bunun.. Kestirdi.. Sonra bi düğün olmuş.. Tekrar kaynak yaptırmış saçları, düğünden sonra da çıkarıp evde yatağın altına sermiş.. Bir zaman sonra evde yatalak bir arkadaşını ağırlamak zorunda kalmış bizimki.. Yatak o yatak.. Saçı unut.. Aylar aylar sonra yatağı kaldırıp bakmış ki, saçların ucundaki yapıştırıcı çekomastikler yüzünden kurtlanmış saç! Kurtçuklar içinde alooo!!!

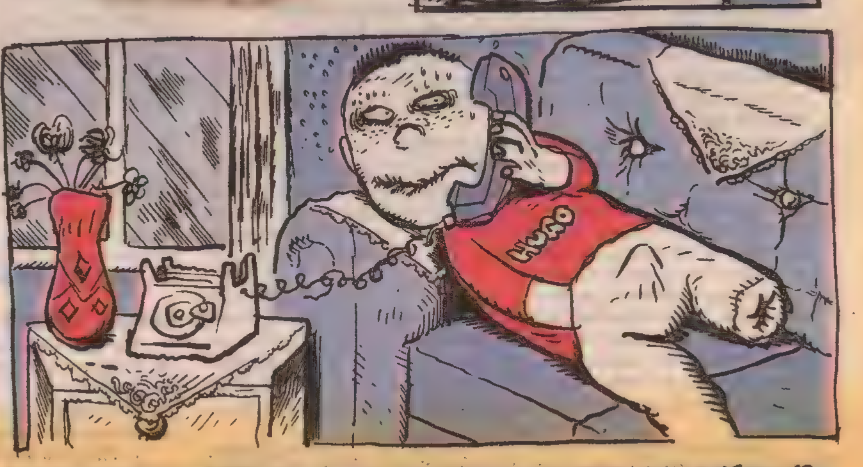

Yahu, eskiden 900'lü numaralar pek modaydı ya.. Bizim de tanıdığımız (fukara?) bi sünnetçi var idi.. Bunun da bacaklarından özürlü ufak bi oğlu var.. Dışarısı zor olduğu için genelde evde takılırdı.. Canı sıkılırmış meğer.. İkide bir bu 900'lüleri ararmış.. kabar fatura, kesil telefon.. üzüntü ve muz kabuğu.. Sonra ben bu hadiseyi çizmiştim dergide.. Yıllar sonra çıka geldi bu çocuk! Dergide beni buldu, büyümüş, yağız olmuş.. Çay içtik, sohbet ettik...

YİĞİDİ BOZMADAN ŞAHA KALDIRIR ATOM gastecilerde..

(512)
1 Eylül 2001 Cumartesi-Sayı:2001/35 - 500.000.TL. (KDV Dahil)
9 770130 048678
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
LeMan

MEDYA FUAT' I ÖLDÜRMEDİ AMA AĞIR YARALADI..

Kafasının açıklığı ve entellektüel tarafı da iş becerisi gibi hayli gelişmiş Musevi asıllı iş adamı **Üzeyir Garih**' in vahşice bıçaklanarak öldürüldüğü haberi gündeme düştüğünde, hayli şok edici oldu.. Hemen katil zanlısının 13 yaşındaki psikopat kişilikli, **Deli Fuat** isimli bir çocuk olduğu açıklandı. Medya bu olayda 2 şeyin üzerine balıklama atladı.. 1- **Deli Fuat**' ın 2- **Üzeyir Garih**' in ziyaretine gittiği varsayılan tasavvuf şeyhinin... Komplo teorisi meraklısı değiliz ama en aklı yarım insan bile 13 yaşında cılız bir çocuğun böylesi bir cinayetin baş aktörü olabileceğine inanması saflık olurdu. Cinayet henüz aydınlanmadı... Böylesi cinayetlerin ülkemizde aydınlatılmasına da alışkın değiliz... Aradan 10 yıllar geçse bile... Ancak, medya **Deli Fuat** diye tanımlanan çocuğun üzerine atlamak için bir an bile beklemedi... Çocuk tinerciydi, psikopattı, para istemişti, telefonu istemişti, **Garih** vermişti, vermemişti... Azıcık çabayla araştırıldığında **Fuat**'ın ne psikopat, ne de deli olduğu, kendi halinde bir yoksul çocuğu olduğu anlaşılmıştı bile... Buna rağmen bu ülkenin en zeki(!), en acar gazetecileri, yorumcuları, başyazarları, anchormanları deli **Fuat** üzerine senaryolar üretmeyi sürdürdüler... Bugün iş **Mossad**'a kadar dayandı... **MOSSAD** bizim gizli servise Musevi bir işadamının öldürüleceğini söylemiş. Adamların ajanları geldiler... Bu arada olayın profesyonelce ve saldırı bıçağıyla gerçekleştirildiği, hatta bir kaç kişinin fail olduğu da yazılıp çiziliyor, derken cinayetten sonra tek ipucu telefon bir askerde çıktı... 4 astsubay sorgulandı. Bir er gözaltına alındı. Emniyet ve medya her büyük cinayette bir kapıcı (Mumcu cinayetinde olduğu gibi) meczup, gariban buluyor.. Bu da bize özgü bir araştırma taktiği mi acaba?..

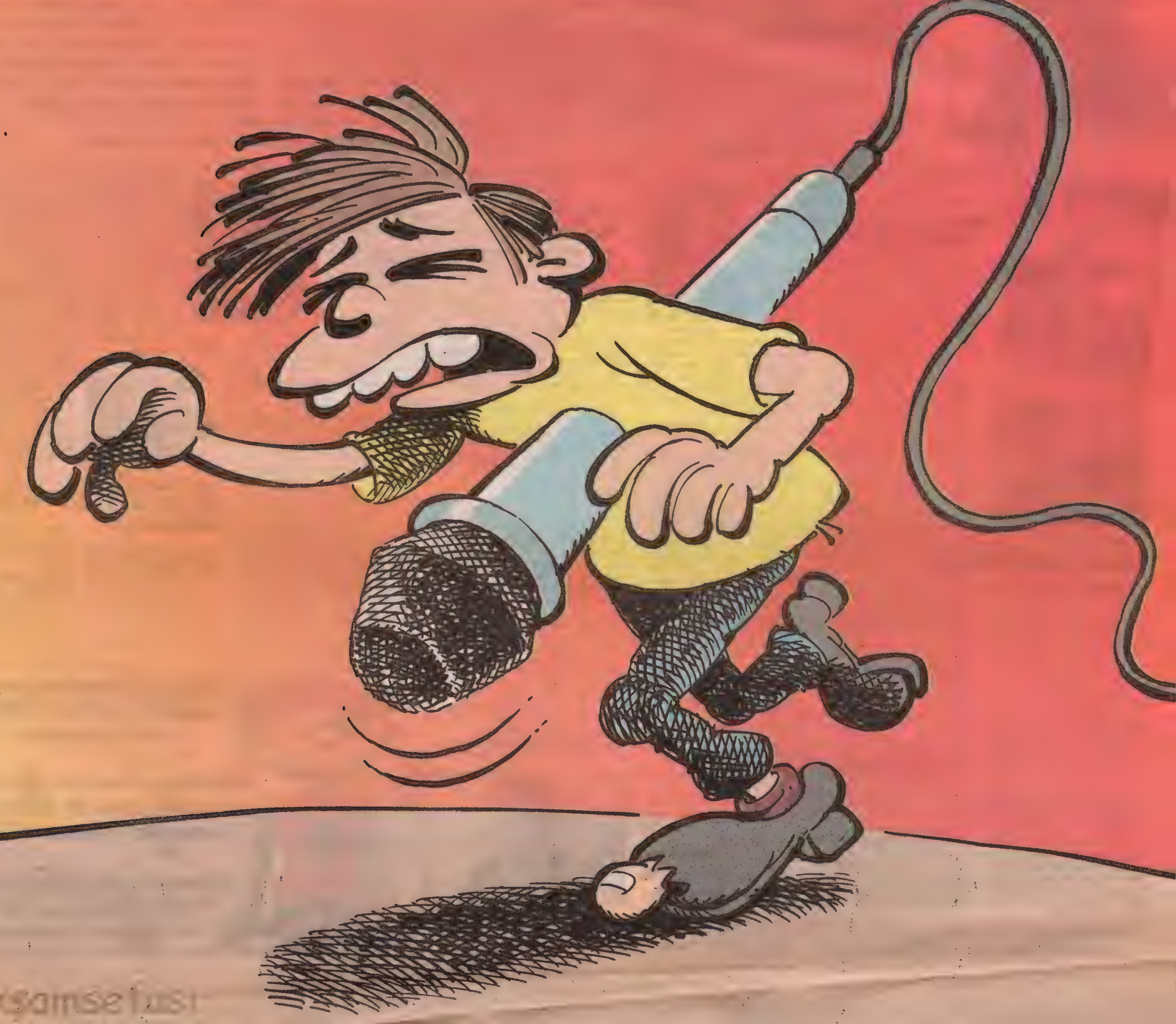

Sevda Doğan kazandığı scooteriyla...

Foto: Sinan Göksel

AYLIK L-MANYAK DERGİSİNİN EN KÖTÜ KARNELERE VERECEĞİ SCOOTERLER SAHİBİNİ BULDU...

ÖKÜZ DERGİSİ BU AYKİ SAYISINDA KAZANDIKLARI SCOOTERLARI ALMAK İÇİN L-MANYAK'A GELEN EN KÖTÜ KARNELİ ÖĞRENCİLERLE TAM 3 SAYFALIK GENİŞ RÖPORTAJLAR YAYINLADI.. LEMAN BOŞ DURUR MU.. BİZ DE BUNU HABER YAPTIK...

Leman Limon ve Leman olalı beri her sene 'en kötü karnelere' bisikletler verdi. Aynı sıralardan, aynı boktan ve çarpık eğitim sisteminden geçen Lemancı abilerin bu sistemde boğulan kardeşlerine verdiği ince bir moral ara gazı işte... Bu yıl L-Manyak dergisi de en kötü karneli öğrenci okurlarına scooterlar (zamane torneti) vererek Leman'ın tavrına destek attı. Biz kendimizi bildik bileli her öğretim yılının sonu, sokaklarda bisiklet sayısını artırır. Kol, bacak kırığını kafa göz yarıklarını da... Birde intiharları.. Hatta öyle ki bu yıl Diyarbakır'da bir grup kötü karneli öğrenci okudukları okulun damına bile çıktıar... Toplu intihar için. Oysa aşağıda küçük bir bölümünü okuyacağınız L-Manyak'tan kötü karneleriyle Scooter almaya hak kazanmış öğrencilerin ÖKÜZ dergisine verdiği röportajlar onların ne kadar zeki, cin, tatlı hergeleler olduklarını ortaya koyuyor... Sizi L-Manyak scootercılarının ÖKÜZ'e anlattıklarıyla başbaşa bırakıyoruz..

Tuncay Akgün

Burak Eşsiz

Dersi az olan hocalar, adımızı bile bilmiyor

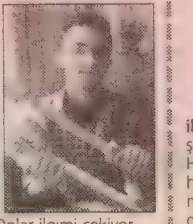

Lise 1'de hep kaçıyorduk, hep sinemaya giderdik. O zaman kaçmak bayağı zordu. "Müdüre, öğretmene sigara almaya gidiyoruz." der çıkardık. Kapıdaki görevli bize inanıyordu. Belki de yutmuyordu ama artık bıkıyordu ve bırakıyordu. Bizim okul bayağı büyük, en üst kata kimse uğramıyordu, genelde üst katta ya da tuvalette içiliyordu.

Okul benim için ders güzel geçerse iyi, geçmezse, volkmen dinleyip uyumak. Dinlenme yeri Bütün tenefüslerde basket oynuyorum. Okulun bayağı aktivitesi var, fotoğraf kulübü var, bilgisayar dersleri var. Onlar ilgimi çekiyor.

Bir hocanın gülmesi lazım, arkadaş gibi olması lazım, yazılılarda biraz yardım etmesi lazım. Ama hocaların bazıları çok soğuk, anlatır dersi gider, senin adını falan hiç öğrenmez. Dersleri az olanlar da öyle yapıyor genelde...

Kayhan Ali Akın

Okul güzel bir şey

Ben okula beş buçuk yaşında başladım. Bir kankardeşim var, o benden bir yaş büyük olduğu için okula başlamıştı, onunla beraber yazılmak istedim, annem de beni kırmadı yazdırdı. Okula erken başlayınca pek zorluk çekmedim, daha kolay oldu. Ufağım diye hocalar hep yardım etti..

Okul güzel bir şey. Okula gidince otururum. Tembel birisi değilim, derslere çalışırım ama kırık gelince bıraktım kendimi. Moralimi bozan şeyler oluyor. Mesela bir keresinde hocaya derste taş atmışlar, benim attığımı söylediler. Beni disipline götürdüler. Ben atmadım dedim, kimse bana inanmadı, bir hafta uzaklaştırma verdiler. Ama sonradan çıktı kimin yaptığı. Eve dilekçe gönderdiler, özür dilediler.

Hocalarla aram iyi, idare ediyoruz. Muhabbet var. Yazılı oldu mu, hocaya gazete veririz, hep gazete okur. O zaman iyi oluyor. Kopya çekiyoruz. Mesela bir arkadaşın cep televizyonu var, ona sayılar yazılabiliyormuş, oradan kopya çekiyorduk.

Hocalar ilk geldiklerinde çok sert davranmaya çalıştılar, ama yapamadılar, yutturamadılar. Sonra da çok yumuşadılar. Aslında hocalarla iletişimimiz iyi. Ama bazıları çok kötü, suratsız oluyor. Hocalarımızın biraz arkadaş c anlısı olmasını isterdim.

Karnem iyi, 9 tane zayıf var. Bu sene Lise 1'i tekrar edeceğim. Lise 1'de bir daha kalırsam, okuldan atarlar. Açık Lise'ye ya da çıraklık okullarına gidebiliyormuşum.

Aslında benimki tembellik değil. Üç tane zayıfım vardı, dana önce sınıfta kalan arkadaşlar 1 tane zayıfla bile kalınıyor dediler. Ben de bıraktım kendimi. Annem ufağım diye iyi karşıladı, "Dersler zor gelmiştir." dedi. Bir de, ilk dönem derslerimiz boştu. Hocalar ikinci dönem geldi. Kitaplara ikinci dönemden başladılar. Dersler ağır geldiği için çoğumuz kaldı, sadece 4-5 kişi geçti. Aslında bazı hocalar bize hak verdiler, iki falan verdiler ama yetmedi. Okuldan kaçıyoruz. Bekçiye sigara verip kaçıyoruz.

Derslerde uyuyorum. Aslında uyumuyorum, ama uyuyormuşum gibi yapıyorum. Okulu çok seviyorum, üniversiteyi düşünmüyorum. Liseyi bitirince elektrikçi olacağım... Ablam üniversitede şu anda. Kaç seneden beri gidiyor, hala sürüyor. Onun için liseyi bitirince bir sene çalışıp kendime dükkan açmak istiyorum. Çalışmaya hevesim var.

Sevda Doğan

Hep "Bir kıza hiç yakışıyor mu" diyorlar. Valla bizce çok yakışıyor

Sabah sersem sersem geliriz okula, ilk ders uyuklarız. Ondan sonra arkadaşım Sevgi'yle ikimize, birdenbire gelirler... Hadı Sevgi ne yapalım ne yapalım... Bız hep mezarlıkları gezeriz. Hoşumuza gider mezarlıkları gezmek. Mezarlığa gideriz, dolaşırız, taş toplarız, onlarla oynarız sınıfta, sinirlendiğimizde hocalara atarız. Ama suratlarına değil. Taşın nereden geldiğini bilmezler. Ondan sonra Sevgi'nin evine gideriz. Okul benim için Sevgi'nin evi. Hep eğlenmek için gidiyoruz, başka hiçbir şey için değil.

Hocaların inadına çalışkan olmuyoruz aslında. Onlara bir şey olmuyor tabii. Anlamıyorlar ki bizi çoğu zaman. Mesela bayan hocalara asla bir şey anlatamazsın, erkekler de senin dilinden anlamıyor. O yüzden ortada çakışıyoruz. Kadın hocalar bizi anlamak istemiyor. Biz de iyice salıyoruz tabii. Mesela bizi okulda gömlekle gezdirmiyorlar. İçimizi gösteriyormuş falan filan... Ama alâkası yok. Sevdikleri öğrenciler istedikleri gibi geziyorlar. Bir de bizi şu yüzden sevmiyorlar; mesela hoca bir şey dediği zaman yalakalık olsun diye herkes her şeyi yapar, boyun eğer ya, biz sürekli eleştiri yapıyoruz. Sanki biz öğretmen, onlar öğrenci gibi... Haksızlığa gelemiyoruz.

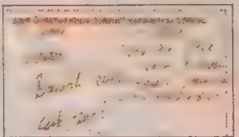

Benim karnem bana göre iyi. 13 dersim vardı, 11 tane zayıf var. Hangilerinin zayıf olduğunu bılmiyorum karneyi fazla incelemedim. Çünkü sahte karne çıkarttırdım. Renkli fotokopi çeken yerlerde yapıyorlar. Gizli olarak yapıyorlar tabii. Biz yaptırdığımızda hiç kimseye söylemememizi söylemişlerdi.

Adliyeleri de geziyoruz biz. Otururuz, mübaşir bağırır ya, biz de bağırırız onunla beraber. Mesela kollarında zincirlerle mahkumları götürürler, biz Sevgı'yle otururuz sanki duruşmamız varmış gibi.

Okula iki sene ara vermiştim. O zamanlar kuaför olacağım diye tutturmuştum. Bizimkiler çıkardı beni okuldan. Gittim kuaföre, bir hafta çalıştım çıktım. Orada pis işler yaptırıyorlardı bana. Ondan sonra bir iki mağazada çalıştım. Bir okul sezonu, okulların açılmasına bir hafta on gün vardı, mağazada okul kıyafetleri satıyorduk. Baktım herkes okula gidiyor, "Ben niye salak gibi okuldan çıktım" diye düşündüm. Gittim eve "Anne ben okula yazılacağım." dedim. Tabii kimse inanmıyor. "Hadi be senin ne yaptığın belli değil" diyorlar, izin de vermiyorlar. "Sen yine çıkarsın okuldan" falan derken bunlar, ben bunları yine kandırdım. Ama hiçbir okul almıyordu beni çünkü diploma notum çok düşüktü. Gittim bir okula müdüre "Okula girmek istiyorum." dedim. Müdürün bana, "Sen bu diplomayla hiçbir yere giremezsin, git annenle evde el işi yap, koca bekle." dedı. Ben bir sinirlendim. "Bana ne, gireceğim ben bir okula" dedım. Girdim de sonunda...

Okullar aynı, pek fark yok herhalde. Okul ne? Bilmıyorum. Okul ne diye düşünmüyorum. Okul diye düşünüyorum. Gidiyoruz, geliyoruz. Arkadaşlarla konuşuyoruz, derslerim kötü olmasına rağmen hocayı dinlerim. "Okuldan sıkıldım, okul bır mecburiyet" gibi de düşünmüyorum ama işte yaşıyoruz ya onun gibi.

Utku Özen Erdoğan

Yaramazlığı çok abartmak anlamsız...

Öğrenci olduğum için şunu biliyorum. Orta bire başlarken, bir de lise bire başlarken dövecekler, çömeziz falan diye kendini sıkıyorsun. Sonra bır bakıyorsun güzel oluyor. Lise 3'e gelince şunlara bak falan oluyorsun. Tuvalette aynayı boşaltıyorlar, lavaboyu boşaltıyorlar, tuvalette biz gireceğiz diye onlar çabuk çıkıyor. Güzel oluyor tabii ama biz de yapmıştık onları, büyüklerimiz gelince biz de kaçardık tabii.

Ortaokul kızlara asılırdık, onlar da bize asılırdı... Ukalalık olmasın ama lisede büyüdük gibi geldi bana. Sanki artık yaramazlık bana yakışmıyormuş gibi geldi. Ama bir sene önce onları çok yapmıştım ben. Çok güzeldi, çok hoştu, dönüp baktığımda ya neymişim diyordum ama ne kadar da salakmışım dıye düşünmüyorum. Çünkü o zaman o mantıkla düşünüyormuşum. Belki de şimdi düşündüklerim saçma gelecek. Bir şeyler öğreniyoruz işte. Okula olumlu ya da olumsuz sevgi beslemek zorunda değılız.

Çok uçlarda olmamak gerektiğini düşünüyorum. İnsanları dengelemek zorundaymışım gibi hissediyorum kendımi. Ama ben dengesizim, öyle de bir durum var.

Mehmet Ekici

Herşey yolunda gidince okul güzel...

En sevdiğim ders, kolayıma gelen dersler. Mesela beden, Türkçe... Matematikte şeytanın bacağını hiç kıramadım, hep bir alırdım. Türkçe hocasını, din hocasını severdim. Coğrafya hocası beni takdir ederdi, ben de onu severdim. Bazı hocalar iyi ders anlatamazdı. Aslında biz de dinlemiyorduk. 10-15 dakika dersi dinliyorum, sonra kafam başka yere gidiyor, kopuyorum. Kendime gelip de hocanın nerede olduğunu bulmaya çalışana kadar d ers bitıyor.

Derse göre kopya çekerim. Başarılı olduğumuz kopya ile övüne övüne bitiremezdik. İlk zamanlarda okula biraz ağırlık verdim ama havalar ısınınca kırmaya başladım. Okulun yanındaki parka, çarşıya, bilardoya, kafamızın estiği her yere giderdik. Tam gün kırmazdım okulu, yarım gün kırardım ki devamsızlık az yazılsın diye.

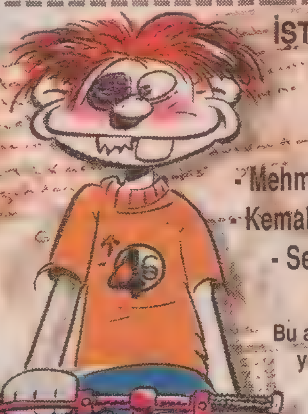

İŞTE BU YIL LEMAN'DAN EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET ALMAYA HAK KAZANANLAR

- Mehmet Kantar / Rasim Önel Tic. Mes. Lisesi
- Kemal Bayrak / Samsun Mrk. End. Mes. Lisesi
- Serhan Balcı / Ankara Anıttepe Lisesi

Bu arkadaşlarda duygu ve düşünceleriyle ilgili bir yazı yazıp, bize bir mektup-fax gönderirlerse iyi olur.. Bir de fotoğraflarını tabi...
Hele yeni bisikleriyle olursa süper olur.

L-Manyak scooterlarını almaya hak kazanan okurlarını L-Manyak okuluna çağırdı. Onlara Scooter kullanma eğitimi verdi.. Dışarı çıktılar, gezdiler, poz verdiler. Hikayesi, ayrıntılar **L-Manyak**'ta...

Aksamsefası

LeMan

Rahşan Ecevit'in Milli Eğitimde MHP'li kadrolaşmanın önünü açmakla suçladığı bakan Metin Bostancıoğlu, ''MHP kadrolaşmasına kargalar güler'' dedi...

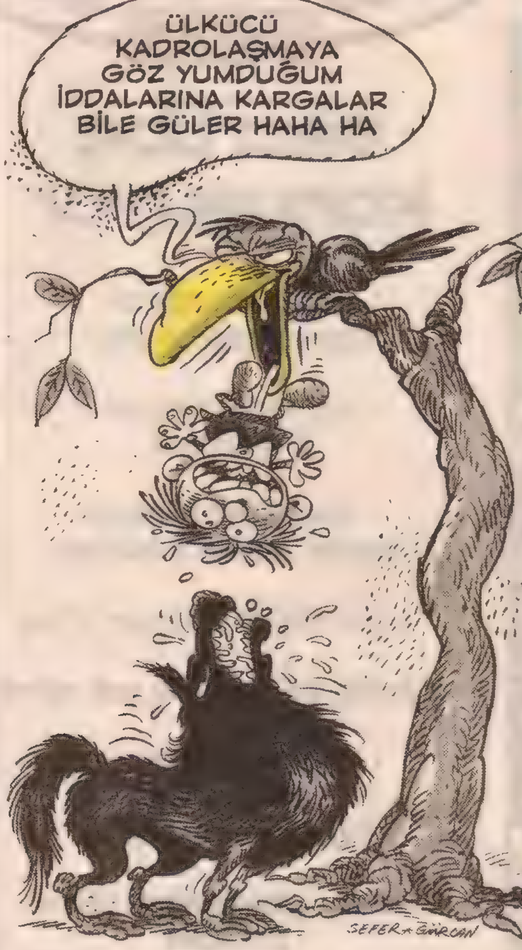
ÜLKÜCÜ KADROLAŞMAYA GÖZ YUMDUĞUM İDDALARINA KARGALAR BİLE GÜLER HAHA HA
SEFER + GÜRCAN

Dünyanın sömürgeci zengin ülkelerinin ''Dünya Kumarhanesi'' kurma çabalarını önlemek için örgütlenen küreselleşme karşıtı ''ATTAC'' hızla büyüyor...

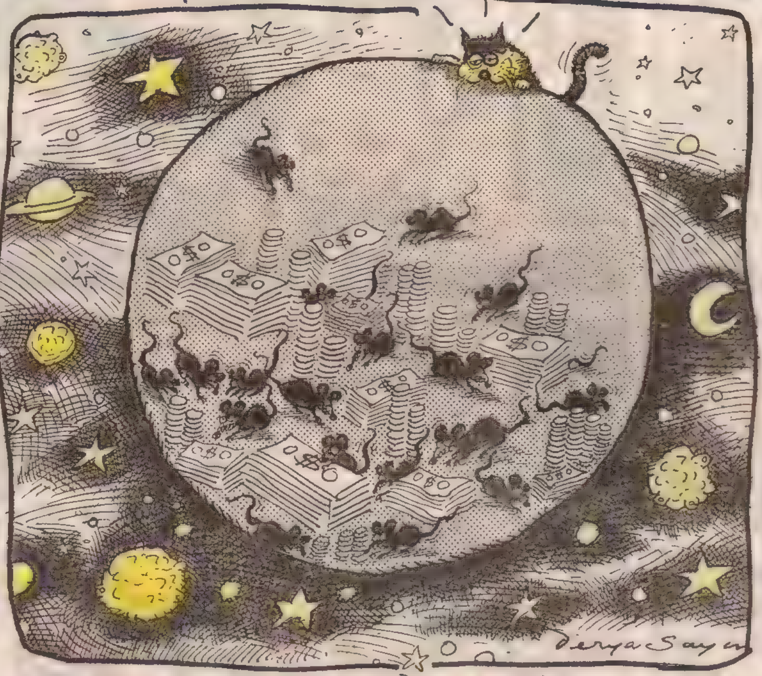
derya Sayın

Adli Tıp Kurumu ''Hayata Dönüş'' operasyonunda delillerin karartıldığına dair yeni bulgular ortaya çıkardı...Kuruma teslim edilen cesetlerdeki mermi çekirdekleri bıçakla kesilerek çıkartılmış...

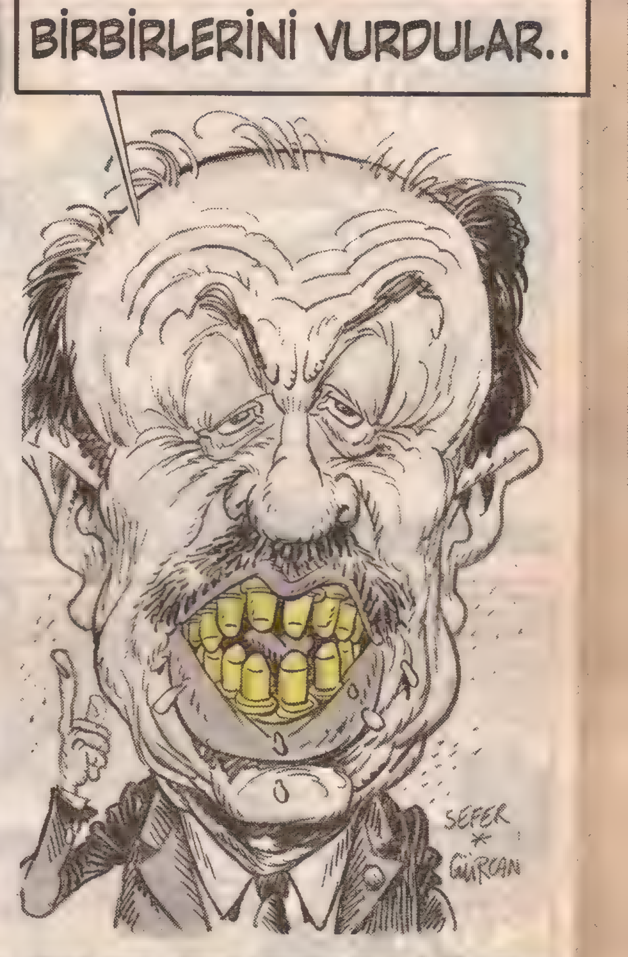
BİRBİRLERİNİ VURDULAR..
SEFER * GÜRCAN

Edremit'te polis, 'sarkıntılık ve kapkaç' iddiasıyla nezarete attığı ve 1.5 saat sonra ölüm haberini verdiği Özgür için "18 yaşında sanıyorduk" diye savunma yaptı. Baba, "Yaşını biliyorlardı" dedi.

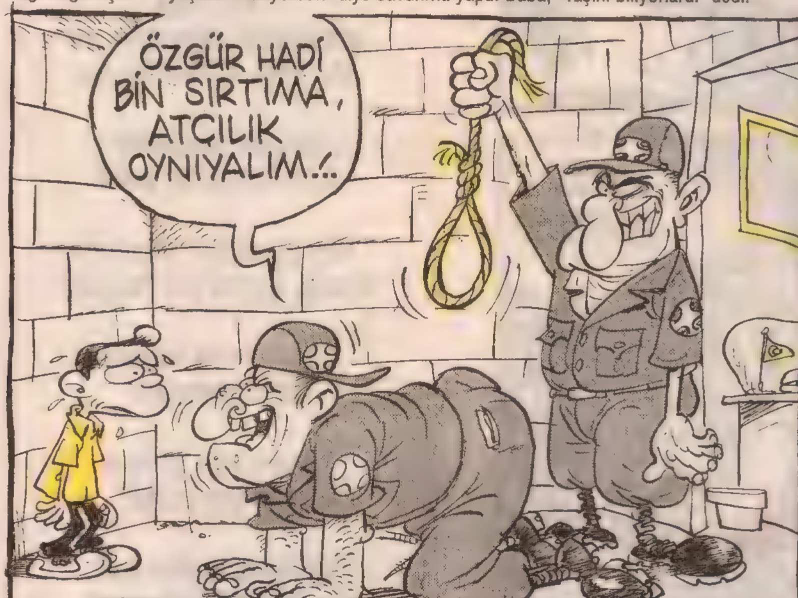
ÖZGÜR HADİ BİN SIRTIMA, ATÇILIK OYNIYALIM..!..
SEFER salih

Kocaeli'nin Alikahya beldesinin adı belediye meclisinin aldığı kararla ''KENT-SA'' olarak değiştirildi..

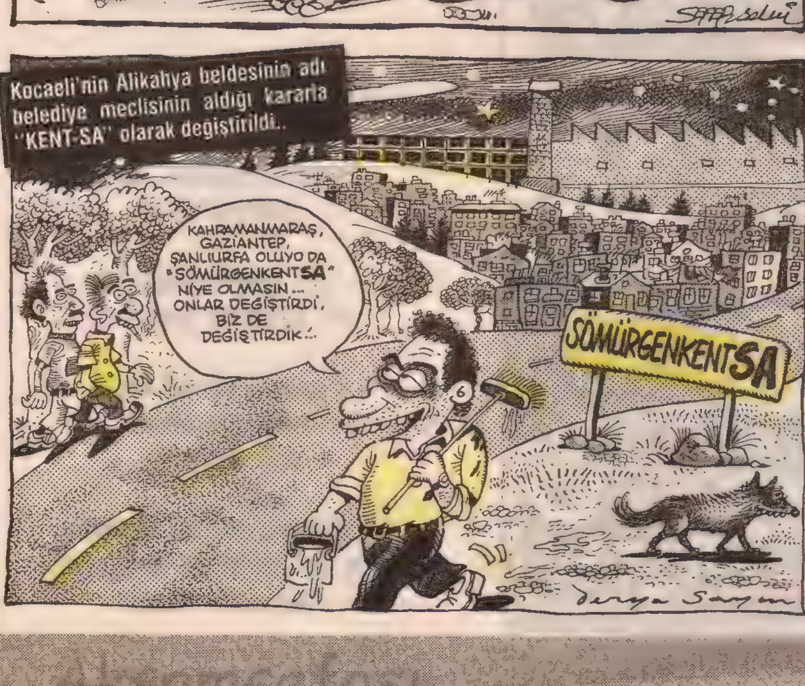
KAHRAMANMARAŞ, GAZİANTEP, ŞANLIURFA OLUYO DA "SÖMÜRGENKENTSA" NİYE OLMASIN ... ONLAR DEĞİŞTİRDİ, BİZ DE DEĞİŞTİRDİK..!..
SÖMÜRGENKENTSA
derya Sayın

KÜHEYLAN KERİM

ŞİŞT AKILLI OL!

DÜBRS HÜRS!

Brunei Sultanı'nı tanımam lan!

Bayındırlık Bakanlığı emilmiş, ihaleler mihaleler, ciğerler sökülmüş!.. Pes be!.. La **ihale** illallah diyorum şu an ben!.. MHP'li bakan "Allah'tan Marksistler" diyor vurguncular için... Be şaşkın, Marksizm pozitif bir ideolojidir, Allah'tan olmaz, bir... Çalan çırpan eşşeğin Marksist olması ne fark eder, sen niye bu açıdan rahatlıyosun a militan, iki.., Nerdeyse tüm bakanlık gözaltına alınıyo, hepsi mi Marksist bu tosunların, üç... MHP'li bakan olarak niye "hırsız Marksist" doldurdun bakanlığı, çok bulunurmuş gibi bu tayfadan, a ezbere konuşan ibibik, a koltuğu tehlikede üveyik!.. Delirtmeyin beniaaaayt!..

Şereflikoçhisar'da yaşayan bebe, zatürre oluyor, doktorlar Ankara'ya sevk ediyor, 130 kilometrelik yol... Yolda ambulansın oksijen tüpü bit, minicik Barışcan aramızdan ayrılıyor... Lan ben ne diyeyim?.. Ambulansta oksijen tüpü biter mi?.. Bu kadarı da ne?.. Hangi it kafalının hatası, hangi piç evladının sorumsuzluğu bu?.. Olacağı ne, Barışcan öldüğüyle kalır, o taraklar ya hemen beraat, veya bi süre sonra af!

Terledim şerefsizim...

12 Eylül cuntasının başı Kenan Evren'in cep telefonunun zil sesi Harbiye Marş'ıymış.

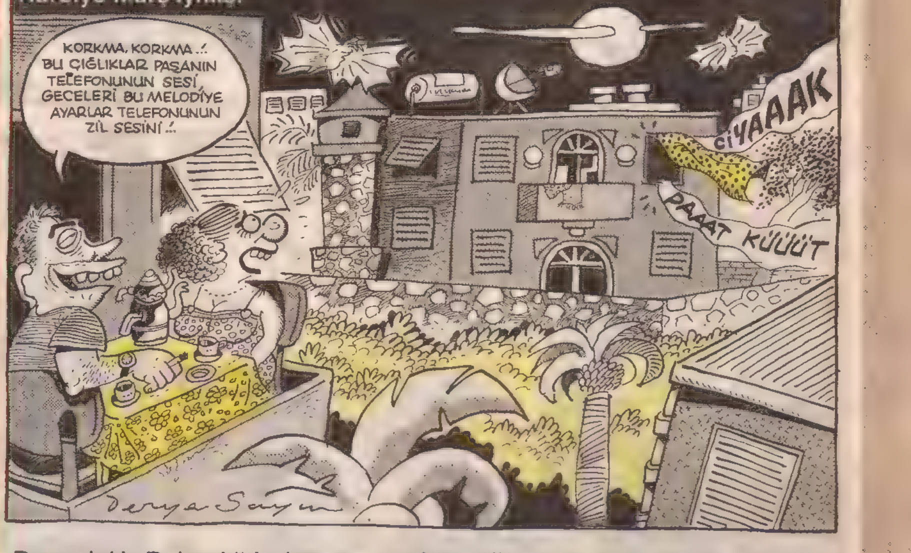
KORKMA, KORKMA..!.. BU ÇIĞLIKLAR PAŞANIN TELEFONUNUN SESİ, GECELERİ BU MELODİYE AYARLAR TELEFONUNUN ZİL SESİNİ..!..
CİYAAAK
PAAAT KÜÜÜT
derya Sayın

Bayındırlık Bakanlığı'nda ortaya çıkan trilyonluk yolsuzlukta gözetim altına alınmayan bir Bakan Koray Aydın kaldı. Koray bu Marksistlerin işi derken, baş zanlı müsteşar Koray'ın bacanağı çıktı.

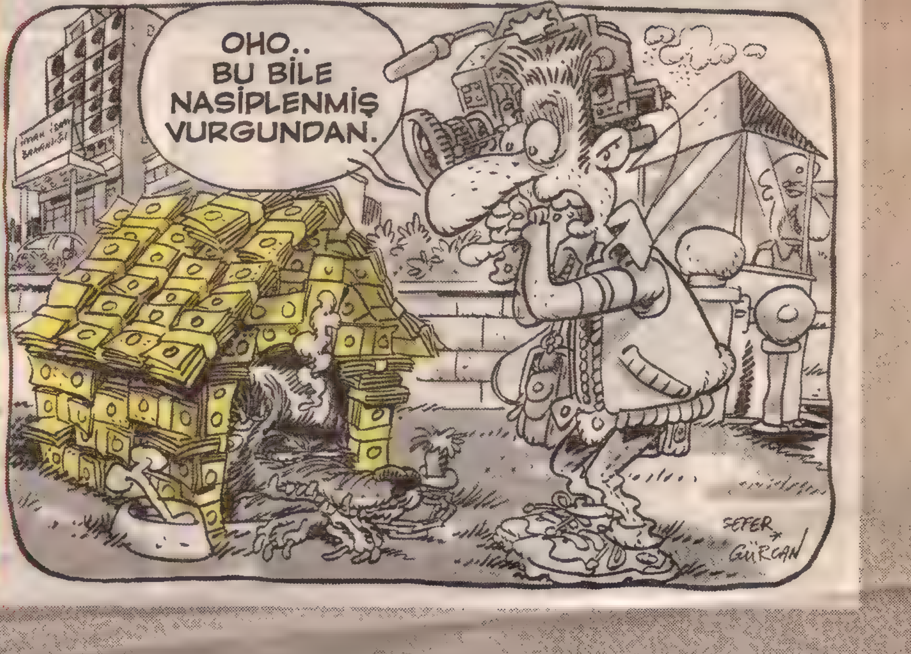
OHO.. BU BİLE NASİPLENMİŞ VURGUNDAN.
SEFER + GÜRCAN

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

BETERIN DE BETERI..KAYACAN KANKA GELIR GELMESINE DE GIDER MI BILINMEZ..

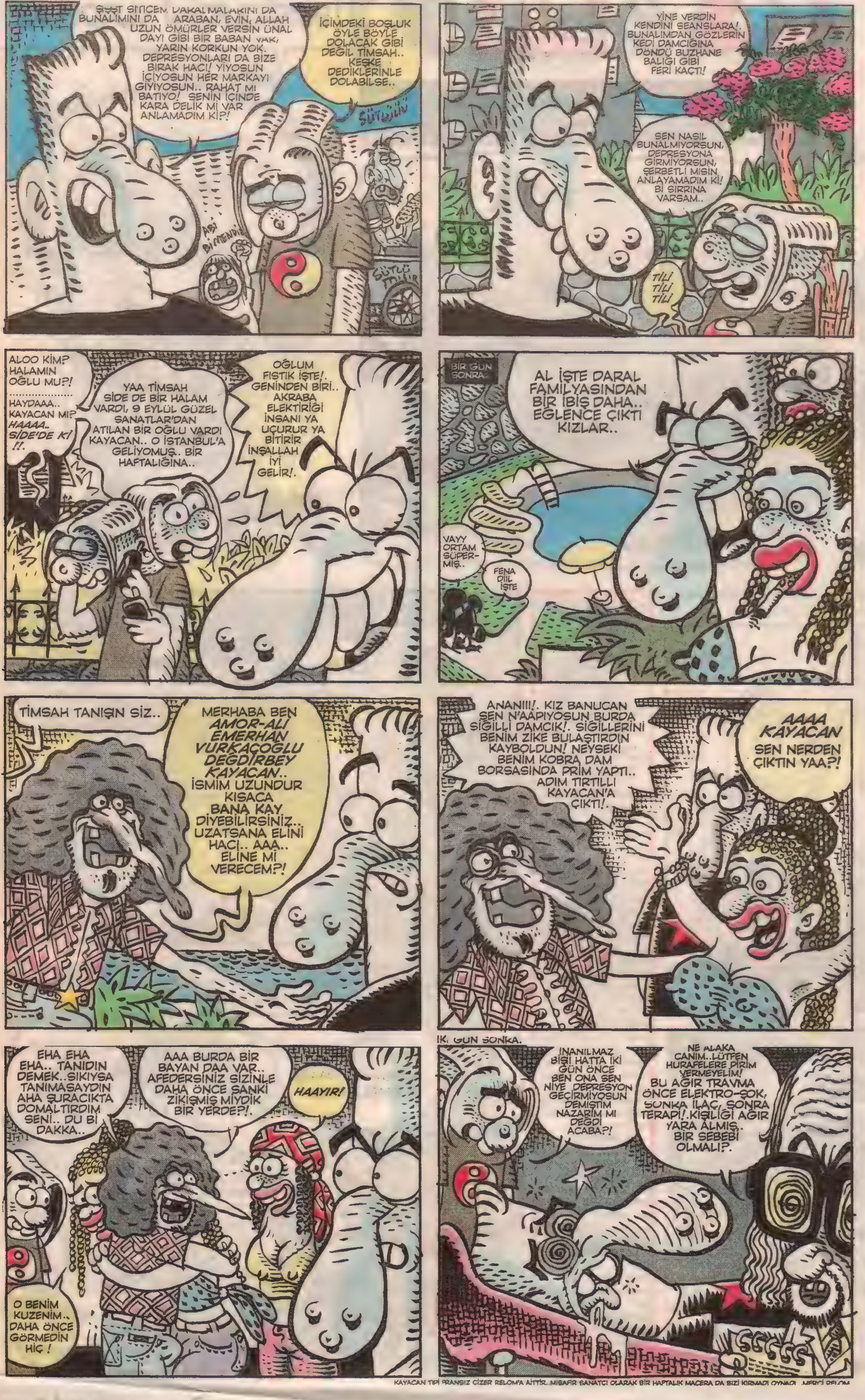
ŞŞŞT SITICEM. DAKALMALAKINI DA BUNALIMINI DA ARABAN, EVİN, ALLAH UZUN ÖMÜRLER VERSİN ÜNAL DAYI GİBİ BİR BABAN VAR, YARIN KORKUN YOK. DEPRESYONLARI DA BİZE BIRAK HACI! YİYOSUN İÇİYOSUN HER MARKAYI GİYİYOSUN.. RAHAT MI BATIYO! SENİN İÇİNDE KARA DELİK Mİ VAR ANLAMADIM Kİ?!
İÇİMDEKİ BOŞLUK ÖYLE BÖYLE DOLACAK GİBİ DEĞİL TİMSAH.. KEŞKE DEDİKLERİNLE DOLABİLSE..
SÜTLÜÜÜ
ABİ BİMENDİ
SÜTLÜ MISIR
YİNE VERDİN KENDİNİ SEANSLARA!. BUNALIMDAN GÖZLERİN KEDİ DAMCIĞINA DÖNDÜ BUZHANE BALIĞI GİBİ FERİ KAÇTI!
SEN NASIL BUNALMIYORSUN, DEPRESYONA GİRMİYORSUN, ŞERBETLİ MİSİN ANLAYAMADIM Kİ! Bİ SIRRINA VARSAM..
TİLİ TİLİ TİLİ
ALOO KİM? HALAMIN OĞLU MU?! .... HAYDAAA.. KAYACAN MI? HAAAA.. SİDE'DE Kİ !!.
YAA TİMSAH SİDE DE BİR HALAM VARDI, 9 EYLÜL GÜZEL SANATLAR'DAN ATILAN BİR OĞLU VARDI KAYACAN.. O İSTANBUL'A GELİYOMUŞ.. BİR HAFTALIĞINA..
OĞLUM FISTIK İŞTE!. GENİNDEN BİRİ.. AKRABA ELEKTİRİĞİ İNSANI YA UÇURUR YA BİTİRİR İNŞALLAH İYİ GELİR!.
BİR GÜN SONRA..
AL İŞTE DARAL FAMİLYASINDAN BİR İBİŞ DAHA.. EĞLENCE ÇIKTI KIZLAR..
VAYY ORTAM SÜPERMİŞ..
FENA DİİL İŞTE
TİMSAH TANIŞIN SİZ..
MERHABA BEN AMOR-ALİ EMERHAN VURKAÇOĞLU DEĞDİRBEY KAYACAN.. İSMİM UZUNDUR KISACA BANA KAY DİYEBİLİRSİNİZ.. UZATSANA ELİNİ HACI.. AAA.. ELİNE Mİ VERECEM?!
ANANIII!. KIZ BANUCAN SEN N'AAPIYOSUN BURDA SİGİLLİ DAMCIK!. SİGİLLERİNİ BENİM ZİKE BULAŞTIRDIN KAYBOLDUN! NEYSEKİ BENİM KOBRA DAM BORSASINDA PRİM YAPTI.. ADIM TIRTILLI KAYACAN'A ÇIKTI!.
AAAA KAYACAN SEN NERDEN ÇIKTIN YAA?!
EHA EHA EHA.. TANIDIN DEMEK..SIKIYSA TANIMASAYDIN AHA ŞURACIKTA DOMALTIRDIM SENİ.. DU Bİ DAKKA..
AAA BURDA BİR BAYAN DAA VAR.. AFEDERSİNİZ SİZİNLE DAHA ÖNCE SANKİ ZIKIŞMIŞ MIYDIK BİR YERDE?!.
HAAYIR!
O BENİM KUZENİM.. DAHA ÖNCE GÖRMEDİN HİÇ !
IKI GUN SONRA.
İNANILMAZ BİŞİ HATTA İKİ GÜN ÖNCE BEN ONA SEN NİYE DEPRESYON GEÇİRMİYOSUN DEMİŞTİM NAZARIM MI DEĞDİ ACABA?!
NE ALAKA CANIM..LÜTFEN HURAFELERE PİRİM VERMEYELİM! BU AĞIR TRAVMA ÖNCE ELEKTRO-ŞOK, SONRA İLAÇ, SONRA TERAPİ!.KİŞİLİĞİ AĞIR YARA ALMIŞ.. BİR SEBEBİ OLMALI?.

KAYACAN TİPİ FRANSIZ ÇİZER RELOM'A AİTTİR..MISAFIR SANATÇI OLARAK BİR HAPTALIK MACERA DA BIZI KIRMADI OYNADI. MERCİ RELOM

Açık Büfe

met üst

tecrübe konuşuyor

- günler birbirini kovalar gibi geçiyor

- zap yapıp duruyorlar hayatımızda

- canım hiç kimseye 'canım' demek istemiyor

- aşk berabere kalmıyor ki hiç

- yalnızlık kelimesi ne çok ağızda

- biz neyi beceremiyoz bilmiyorum birbirimizi becerirken

- hüzün gözlerimizde olmuş pimapen

- siz hala annenizin rahmine mi dönmek istiyorsunuz

- kristof kolomb'u kim keşfetti peki

- hiç bir dört işlemimiz sonuç vermiyor hayatla

- alışmamış insanda din durmaz

- kurt gibi uluyor bazı şarkıcılar

- havada bulut yok.. bu ne istikrarsızlık

- yaşamıyoruz da kaderimize hizmet ediyoruz

- tanımadığımız kuşlar uçuyor bizi

- çin seddi yıkılır da ön yargılar yıkılmaz

- insan mı hünerli olta mı akıllı balık mı aç

- aslında bütün mesele boş bir kafatası olmamak hamletin elinde

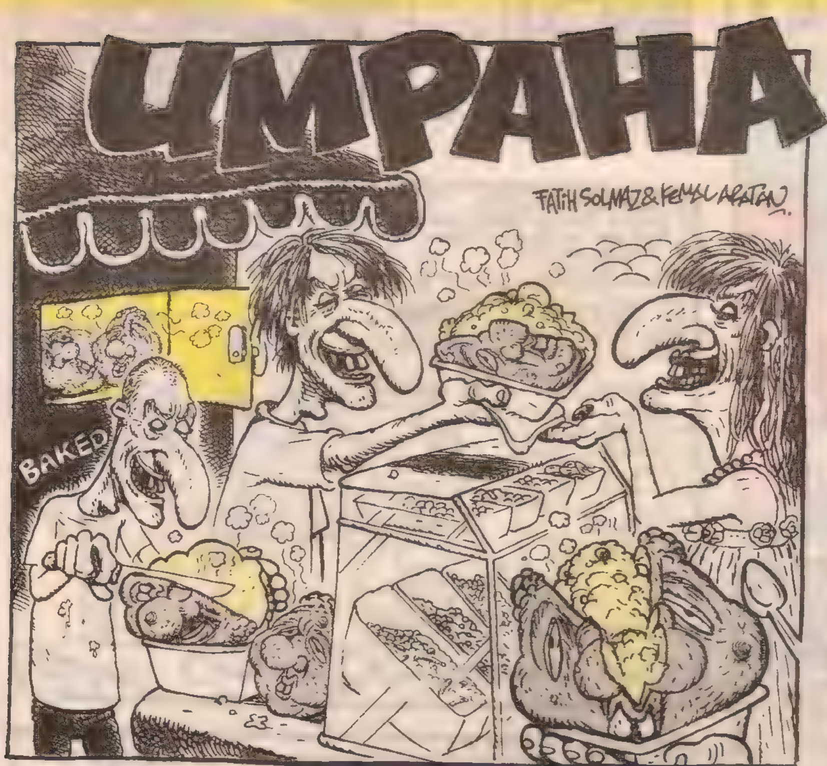
UMPAHA
FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN
BAKED

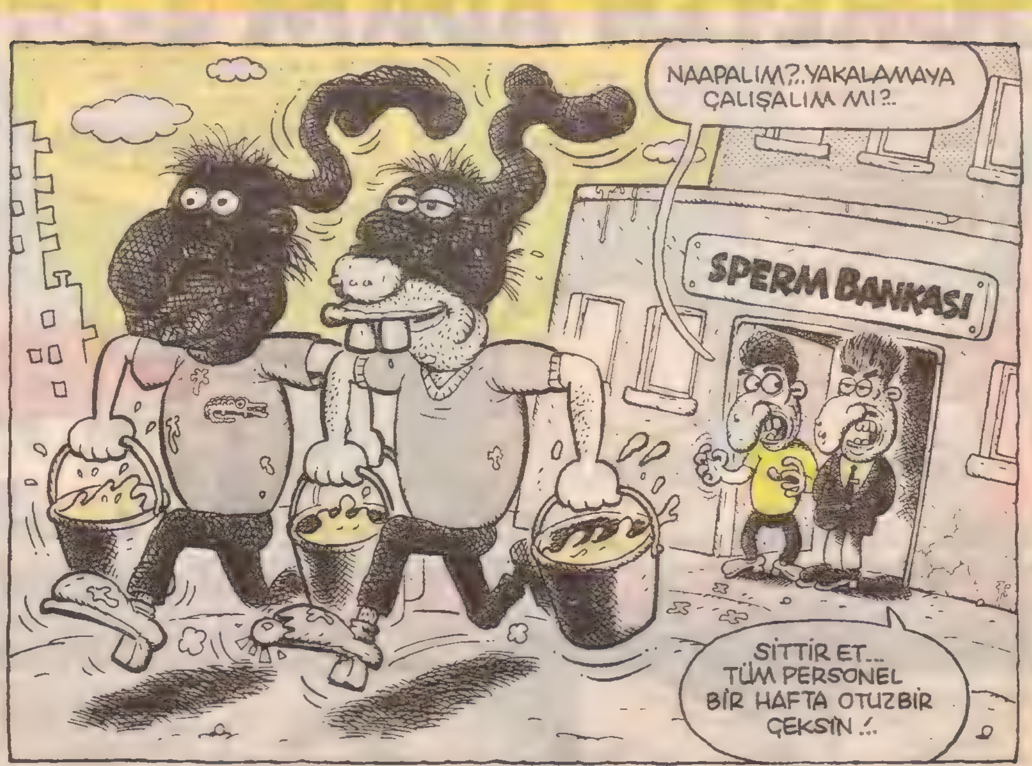
NAAPALIM?. YAKALAMAYA ÇALIŞALIM MI?..
SPERM BANKASI
SİTTİR ET... TÜM PERSONEL BİR HAFTA OTUZBİR ÇEKSİN .!.

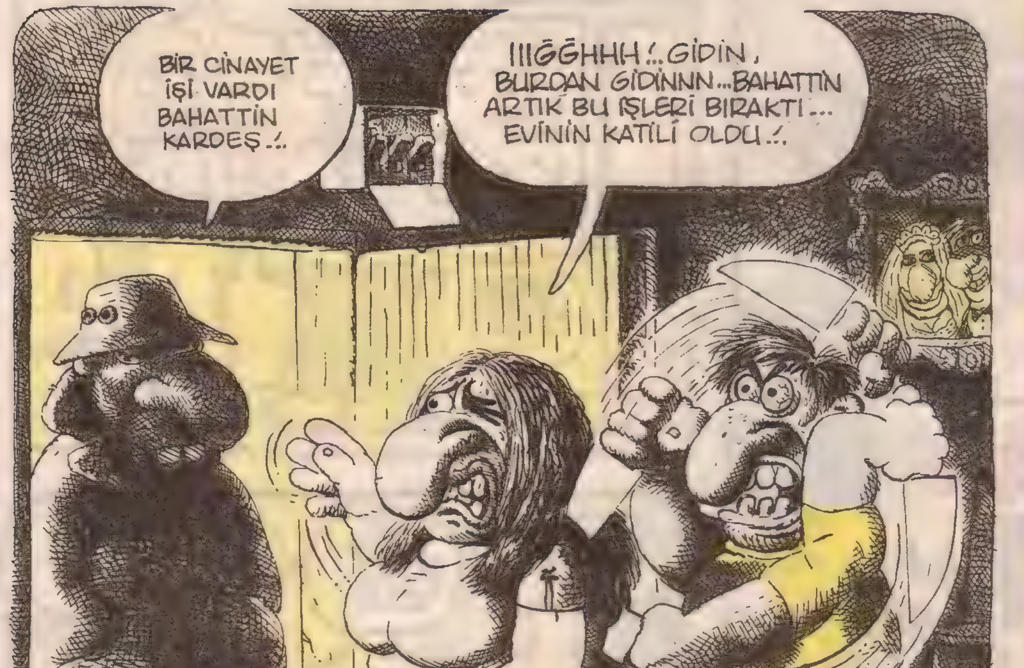
BİR CİNAYET İŞİ VARDI BAHATTİN KARDEŞ .!.
IIIĞĞHHH .!.. GİDİN, BURDAN GİDİNNN... BAHATTİN ARTIK BU İŞLERİ BIRAKTI... EVİNİN KATİLİ OLDU .!.

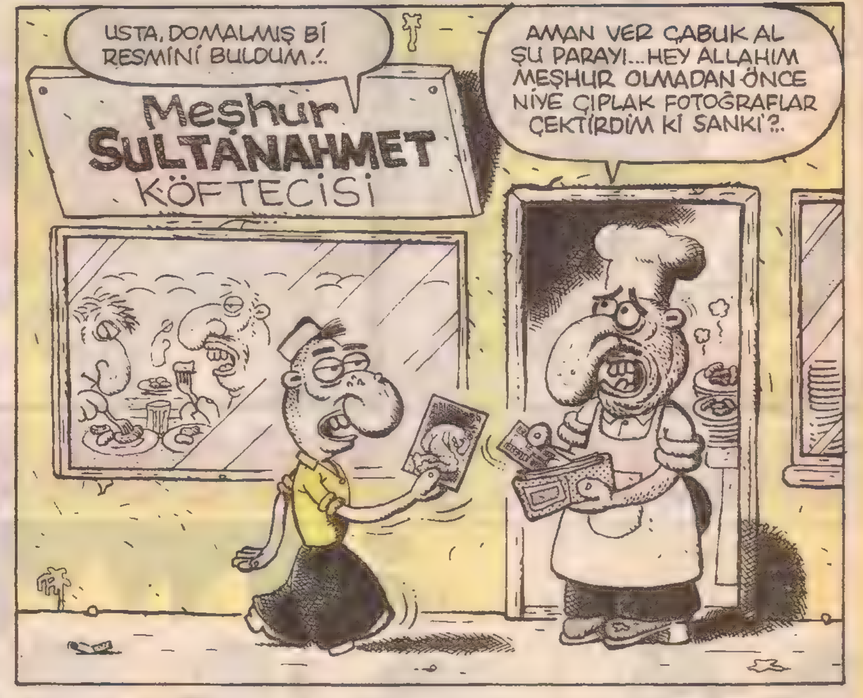
USTA, DOMALMIŞ Bİ RESMİNİ BULDUM .!.
Meşhur SULTANAHMET KÖFTECİSİ
AMAN VER ÇABUK AL ŞU PARAYI... HEY ALLAHIM MEŞHUR OLMADAN ÖNCE NİYE ÇIPLAK FOTOĞRAFLAR ÇEKTİRDİM Kİ SANKİ?..

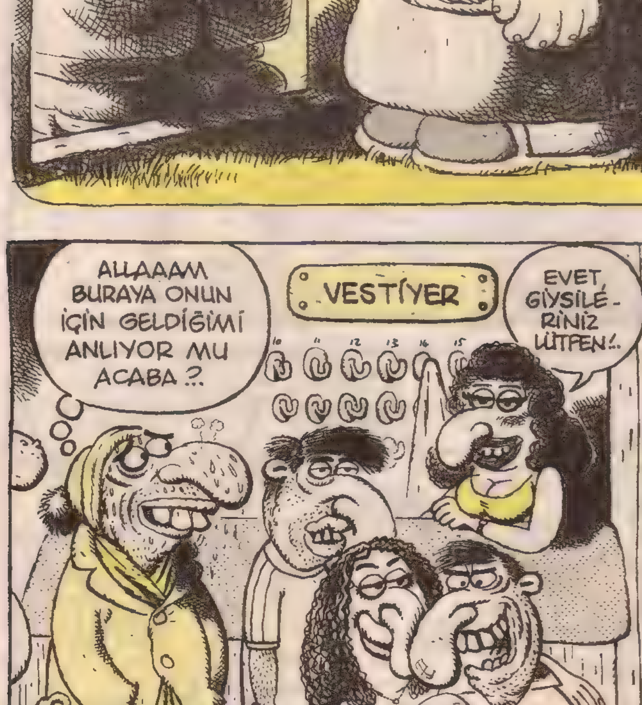
ALLAAAM BURAYA ONUN İÇİN GELDİĞİMİ ANLIYOR MU ACABA?..
VESTİYER
EVET, GİYSİLERİNİZ LÜTFEN .!.

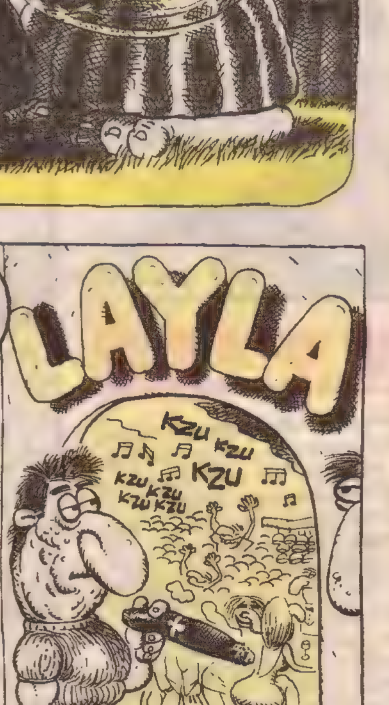
LAYLA
KZU KZU KZU KZU KZU KZU KZU

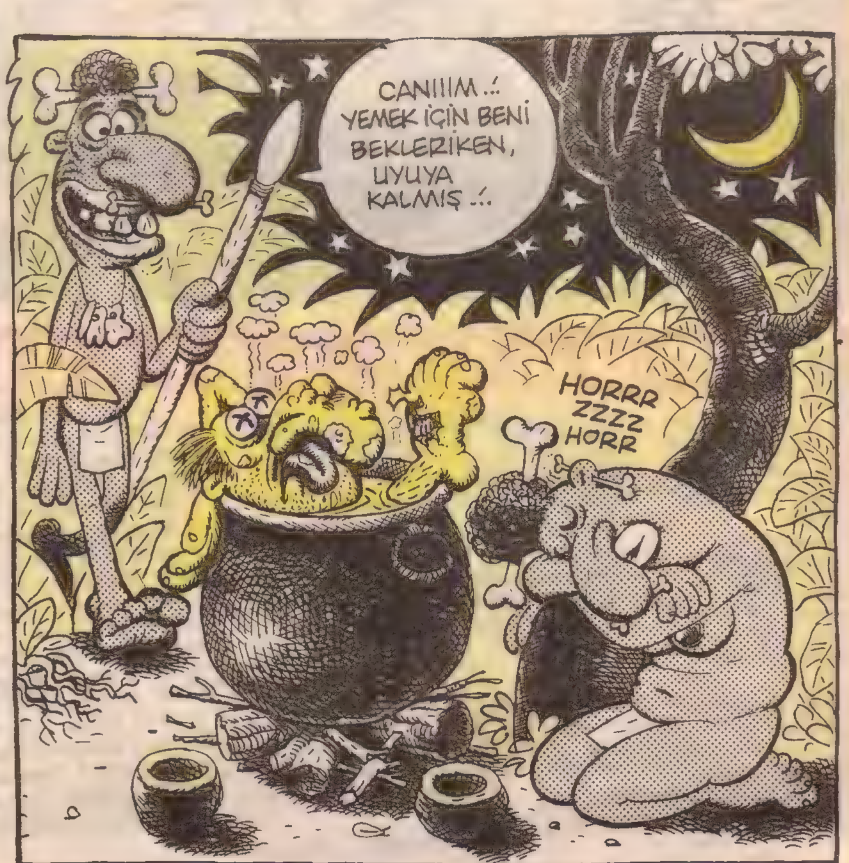
CANIIIM .!. YEMEK İÇİN BENİ BEKLERİKEN, UYUYA KALMIŞ .!.
HORRR ZZZZ HORR

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

OGRETEN ADAM VE OGLU

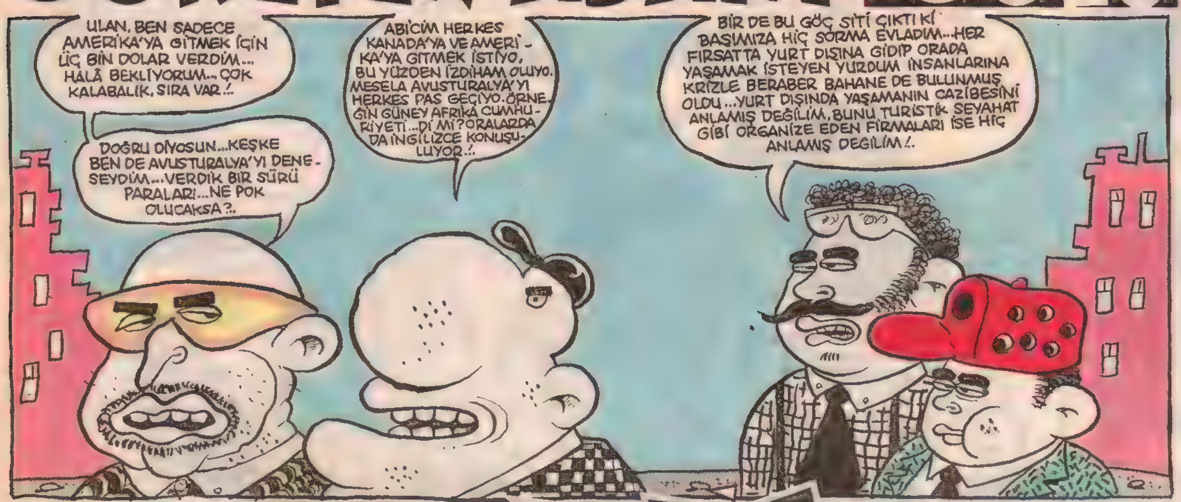
ULAN, BEN SADECE AMERİKA'YA GİTMEK İÇİN ÜÇ BİN DOLAR VERDİM... HALÂ BEKLİYORUM... ÇOK KALABALIK, SIRA VAR./.
DOĞRU DİYOSUN...KEŞKE BEN DE AVUSTURALYA'YI DENESEYDİM...VERDİK BİR SÜRÜ PARALARI...NE POK OLUCAKSA?..
ABİCİM HERKES KANADA'YA VE AMERİKA'YA GİTMEK İSTİYO, BU YÜZDEN İZDİHAM OLUYO. MESELA AVUSTURALYA'YI HERKES PAS GEÇİYO. ÖRNEĞİN GÜNEY AFRİKA CUMHURİYETİ...Dİ Mİ? ORALARDA DA İNGİLİZCE KONUŞULUYOR./.
BİR DE BU GÖÇ SİTİ ÇIKTI Kİ BAŞIMIZA HİÇ SORMA EVLADIM...HER FIRSATTA YURT DIŞINA GİDİP ORADA YAŞAMAK İSTEYEN YURDUM İNSANLARINA KRİZLE BERABER BAHANE DE BULUNMUŞ OLDU...YURT DIŞINDA YAŞAMANIN CAZİBESİNİ ANLAMIŞ DEĞİLİM. BUNU TURİSTİK SEYAHAT GİBİ ORGANİZE EDEN FİRMALARI İSE HİÇ ANLAMIŞ DEGİLİM./.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

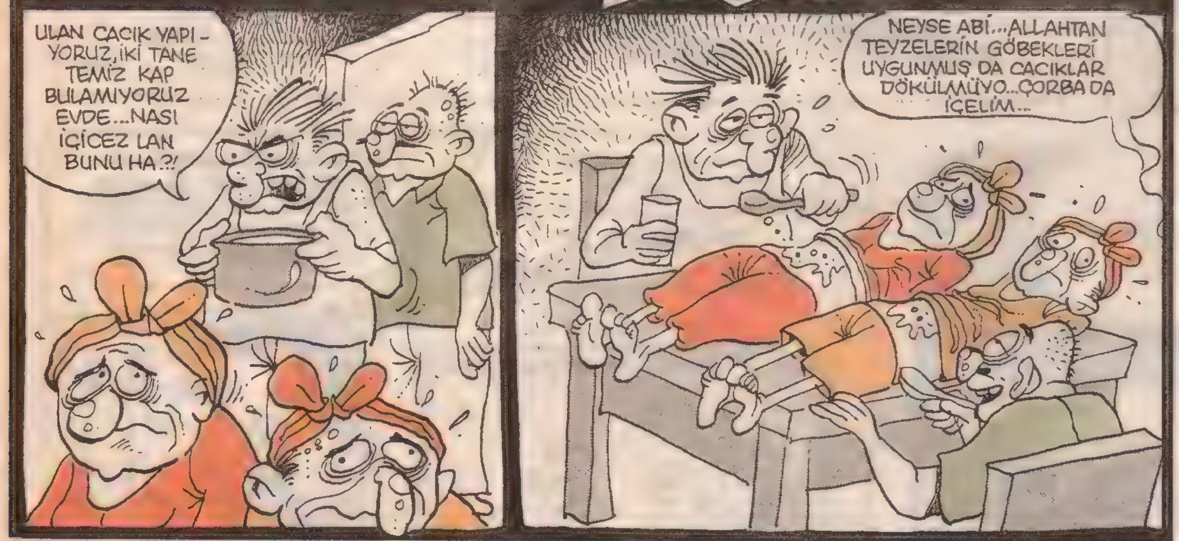
ULAN CACIK YAPIYORUZ, İKİ TANE TEMİZ KAP BULAMIYORUZ EVDE...NASI İÇİCEZ LAN BUNU HA?!
NEYSE ABİ...ALLAHTAN TEYZELERİN GÖBEKLERİ UYGUNMUŞ DA CACIKLAR DÖKÜLMÜYO...ÇORBA DA İÇELİM...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

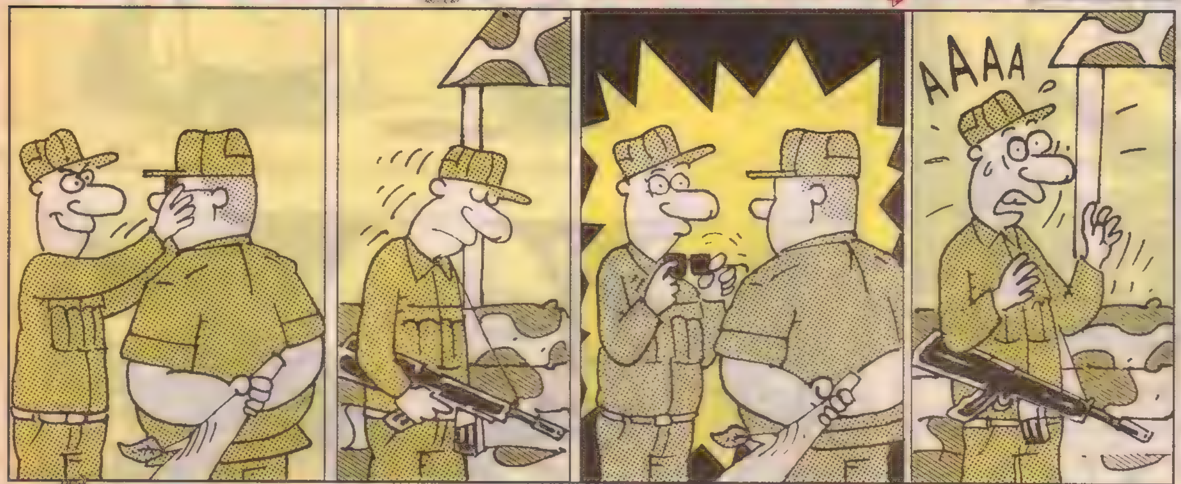

DUMUR DETAYLARI

Benim başımdan geçen olay şöyle: Antalyada bir umumi tuvalet kapısına gayet güzel bir yazı ile şoyle yazılmıştı /

0-6 yaş ücretsiz

6-12 yaş 100,000

12-üstü 250,000

Antalyada herşey turistik olmuş sevgiler.

İzzet Elli / Antalya

Bir bankada adı mühim değil, memurlardan birine yani olay kahramanı "Dumur Memur"'a elimdeki bütün parayı verip bozdurmasını istedim. Adı üstünde "Dumur Memur", bankadan çıktı gitti. Şaşırıp kaldım. Beş on dakika sonra geldi, buyrun bozuk paranız hazır dedi. Meğer bizim "Dumur Memur" parayı, bankadan çıkıp **bakkalda bozdurup gelmiş.** Bu olayı yaşayalı çok oldu ama hala ilk günkü şiddetle gülüyorum anlatırken. **Yasin YENİAY/ Ordu**

İzmirde bir dolmuşa binmiştik arkadaşımla. Paramızı uzatmak istediğimiz anda arkadan birisi 500 bin lira uzattı ve "**bir kişi**" dedi. Parayı aldık, biz de 500 bin lira verecektik. İki 500 binliği öne uzatıp önümdeki amcaya "**birinden 2 kişi birinden 1 kişi**" dedim. Öndeki amcam arkaya döndü ve... "**hangisinden bir, hangisinden iki kişi**" dedi. Kahkahayı patlatmadan önce güçlükle açıklayabilmiştim amcaya fark etmediğini!

Aytaç DİNÇER / İzmir

Marmaris'ten bir arkadaşımla birlikte işimiz gereği tatilimizi erken kesip dönmek zorunda kalınca ilk bulduğumuz otobüsle Bursa'ya doğru yola çıktık.Arka beşli koltuğun bir önünde oturuyoruz ve arkamızda normalin dışında makyajlı,biraz abartılı iki bayan kendi aralarında konuşuyorlar "**herifi bulmak için buralara kadar geldik ortada yok, kumsalda yatmaktan böbreklerim üşüdü vallahi...**" derken cep telefonları çaldı ve konuşmalardan az önce bahsettikleri adam olduğunu anladığımız (yüksek sesle konuştuklarından istemsiz kulak misafiri durumundayız) kişi ile şu diyalog başladı : "**hayatım Bodrum'dan geliyorduk sana da uğraycaktık ama işimiz çok İstanbul'a dönüyoruz ....**" Konuşmaları iyice uzayınca esas dumur vaziyeti oluştu. Muavin dayanamayıp kadınların yanına geldi ve "**hanımefendi lütfen telefonunuzu kapatırmısınız, arabanın ABS sistemi bozuluyor**" kadın avazı çıktığı kadar bağırdı "**aaaa neden ben kapatıyormuşum ayol, sen ABS yi kapat!**" Tam anlamıyla bir kaç dakika yaşanla bağlantımız kesildi gülmekten.

Melih YAVUZ

PANTOLON

METİN FİDAN

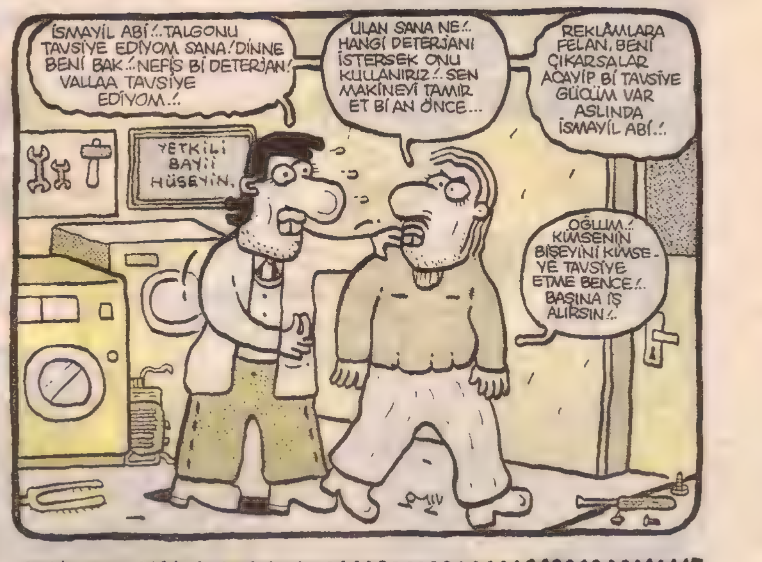
İSMAYİL ABİ!..TALGONU TAVSİYE EDİYOM SANA! DİNNE BENİ BAK!..NEFİS Bİ DETERJAN! VALLAA TAVSİYE EDİYOM./.
ULAN SANA NE!.. HANGİ DETERJANI İSTERSEK ONU KULLANIRIZ!..SEN MAKİNEYİ TAMIR ET Bİ AN ÖNCE...
REKLÂMLARA FELAN, BENİ ÇIKARSALAR ACAYİP Bİ TAVSİYE GÜCÜM VAR ASLINDA İSMAYİL ABİ./.
YETKİLİ BAYİİ HÜSEYİN.
OĞLUM!. KİMSENİN BİŞEYİNİ KİMSEYE TAVSİYE ETME BENCE!.. BAŞINA İŞ ALIRSIN!..

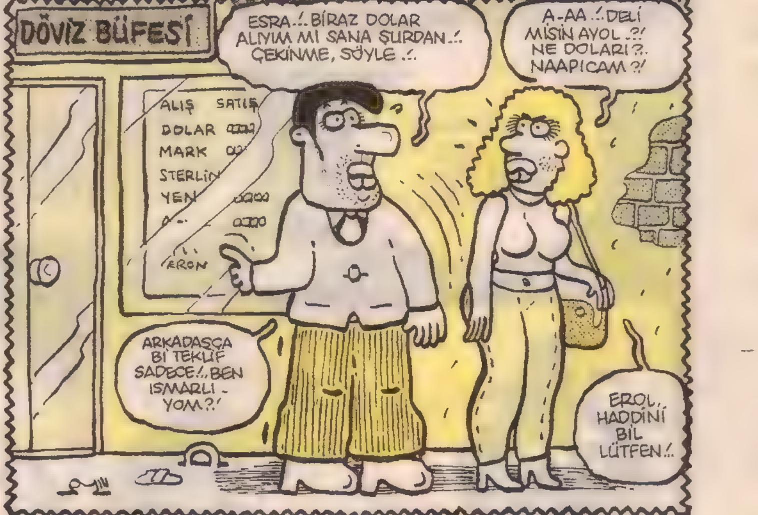
DÖVİZ BÜFESİ
ESRA.!..BİRAZ DOLAR ALIYIM MI SANA ŞURDAN.!. ÇEKİNME, SÖYLE .!.
A-AA.!.DELİ MİSİN AYOL.?! NE DOLARI?. NAAPICAM?!
ALIŞ SATIŞ
DOLAR
MARK
STERLİN
YEN
ARKADAŞÇA Bİ TEKLİF SADECE!..BEN ISMARLIYOM?!
EROL, HADDİNİ BİL LÜTFEN!..

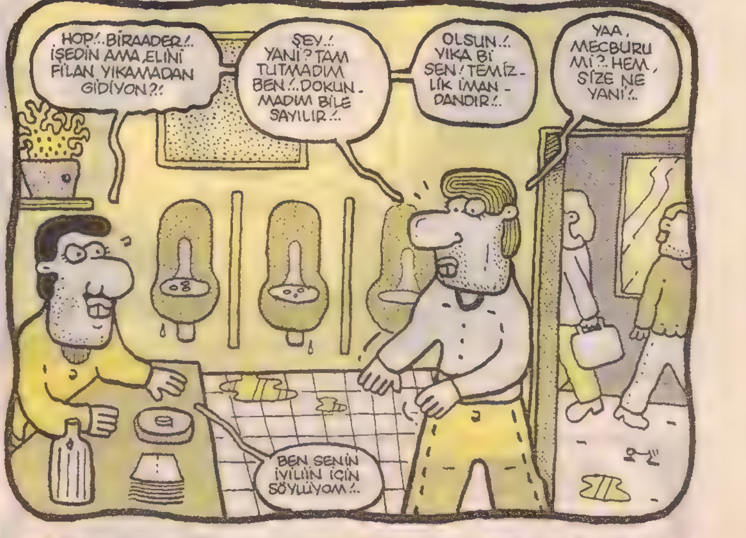
HOP!..BİRAADER!.. İŞEDİN AMA ELİNİ FİLAN YIKAMADAN GİDİYON?!
ŞEY.!. YANİ? TAM TUTMADIM BEN!..DOKUNMADIM BİLE SAYILIR!..
OLSUN!. YIKA Bİ SEN! TEMİZLİK İMANDANDIR!.
YAA, MECBURU MU?.. HEM, SİZE NE YANİ!..
BEN SENİN İYİLİĞİN İÇİN SÖYLÜYOM!..

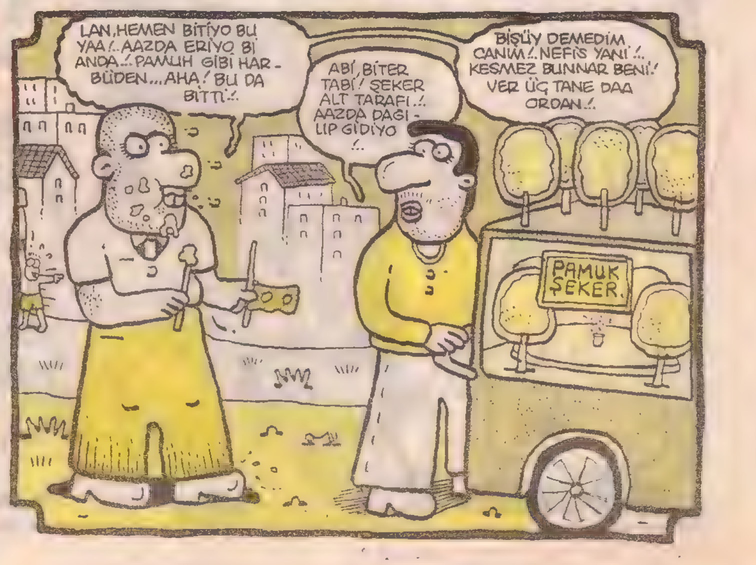
LAN, HEMEN BİTİYO BU YAA!..AAZDA ERİYO Bİ ANDA!..PAMUH GİBİ HARBÜDEN...AHA! BU DA BİTTİ!..
ABİ, BİTER TABİ! ŞEKER ALT TARAFI.!. AAZDA DAĞILIP GİDİYO !..
BİŞÜY DEMEDİM CANIM!..NEFİS YANİ!.. KESMEZ BUNNAR BENİ! VER ÜÇ TANE DAA ORDAN.!.
PAMUK ŞEKER.

TERELELLİ

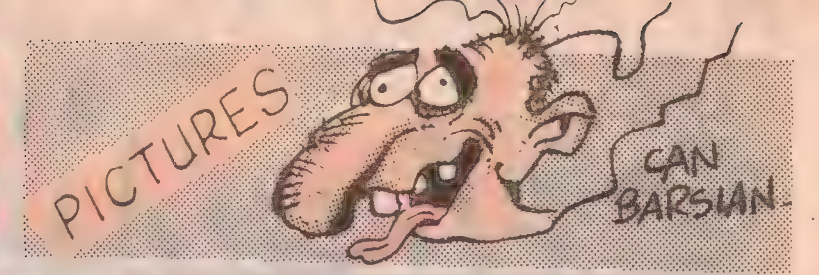
PICTURES
ÇAN BARSLAN

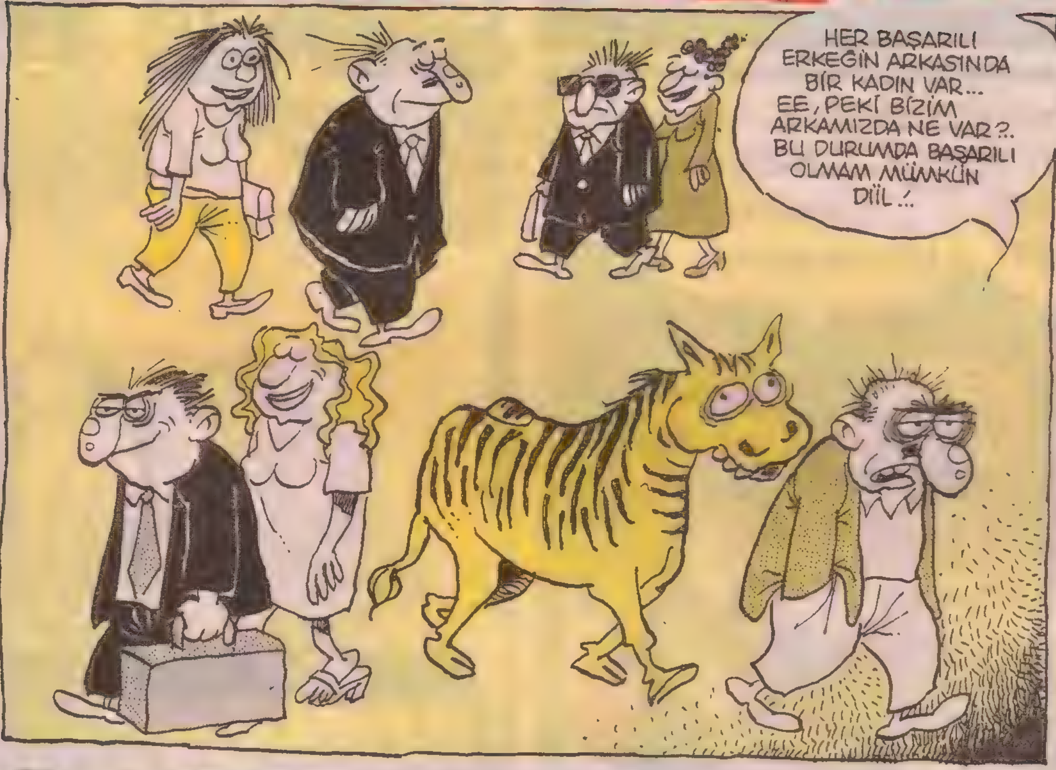
HER BAŞARILI ERKEĞİN ARKASINDA BİR KADIN VAR... EE, PEKİ BİZİM ARKAMIZDA NE VAR ?.. BU DURUMDA BAŞARILI OLMAM MÜMKÜN DİİL .!.

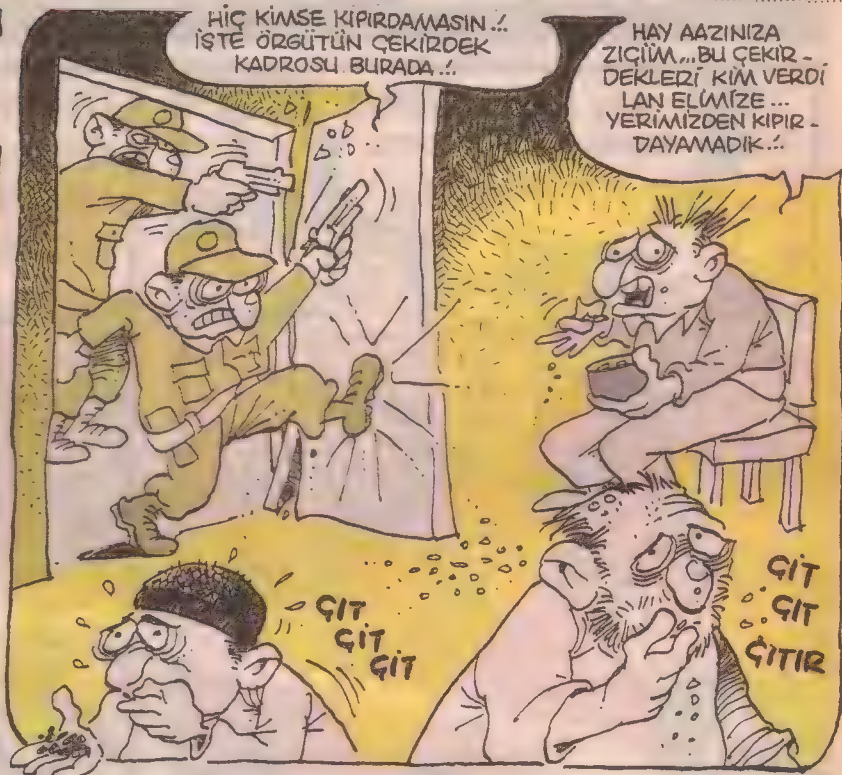
HİÇ KİMSE KIPIRDAMASIN .!. İŞTE ÖRGÜTÜN ÇEKİRDEK KADROSU BURADA .!.
HAY AAZINIZA ZIÇİİM... BU ÇEKİRDEKLERİ KİM VERDİ LAN ELİMİZE... YERİMİZDEN KIPIRDAYAMADIK .!.
ÇIT ÇIT ÇIT
ÇIT ÇIT ÇITIR

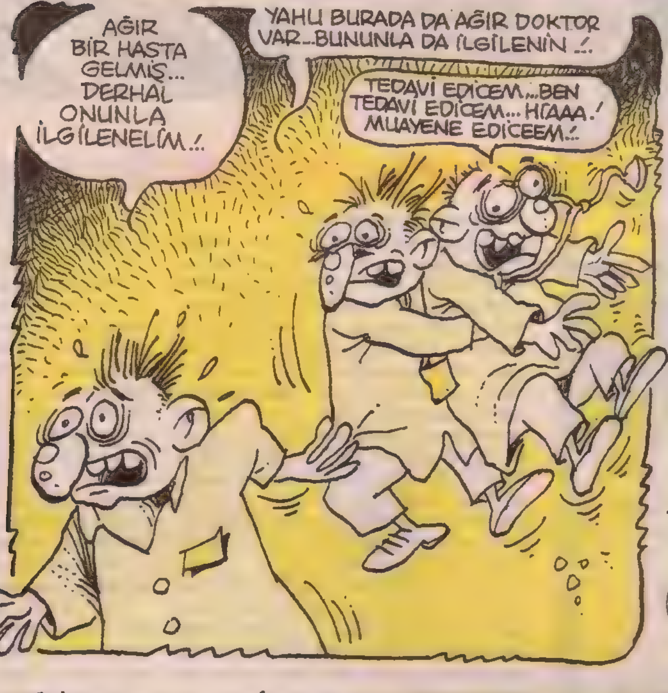
AĞIR BİR HASTA GELMİŞ... DERHAL ONUNLA İLGİLENELİM .!.
YAHU BURADA DA AĞIR DOKTOR VAR... BUNUNLA DA İLGİLENİN .!.
TEDAVİ EDİCEM... BEN TEDAVİ EDİCEM... HIAAA .! MUAYENE EDİCEEM .!.

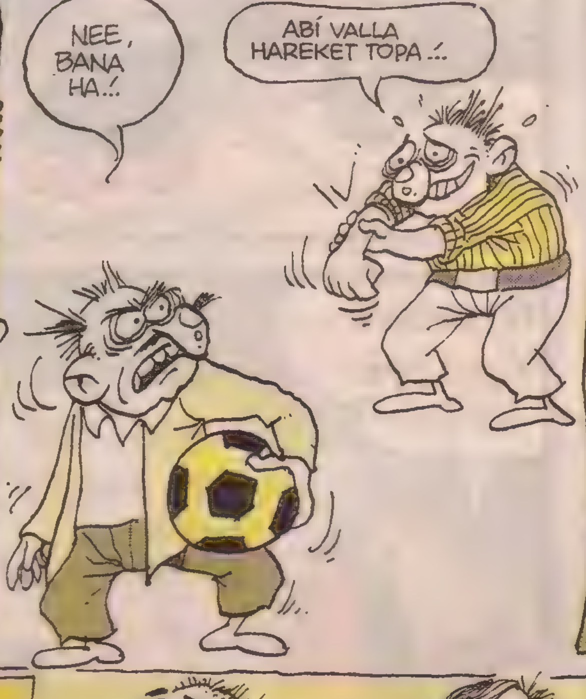
NEE, BANA HA .!.
ABİ VALLA HAREKET TOPA .!.

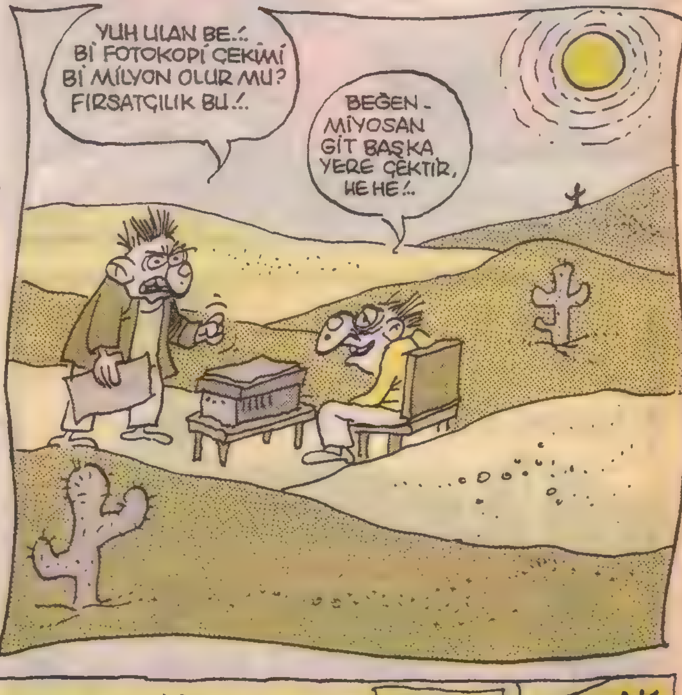
YUH ULAN BE .!. Bİ FOTOKOPİ ÇEKİMİ Bİ MİLYON OLUR MU? FIRSATÇILIK BU .!.
BEĞENMİYOSAN GİT BAŞKA YERE ÇEKTİR, HE HE .!.

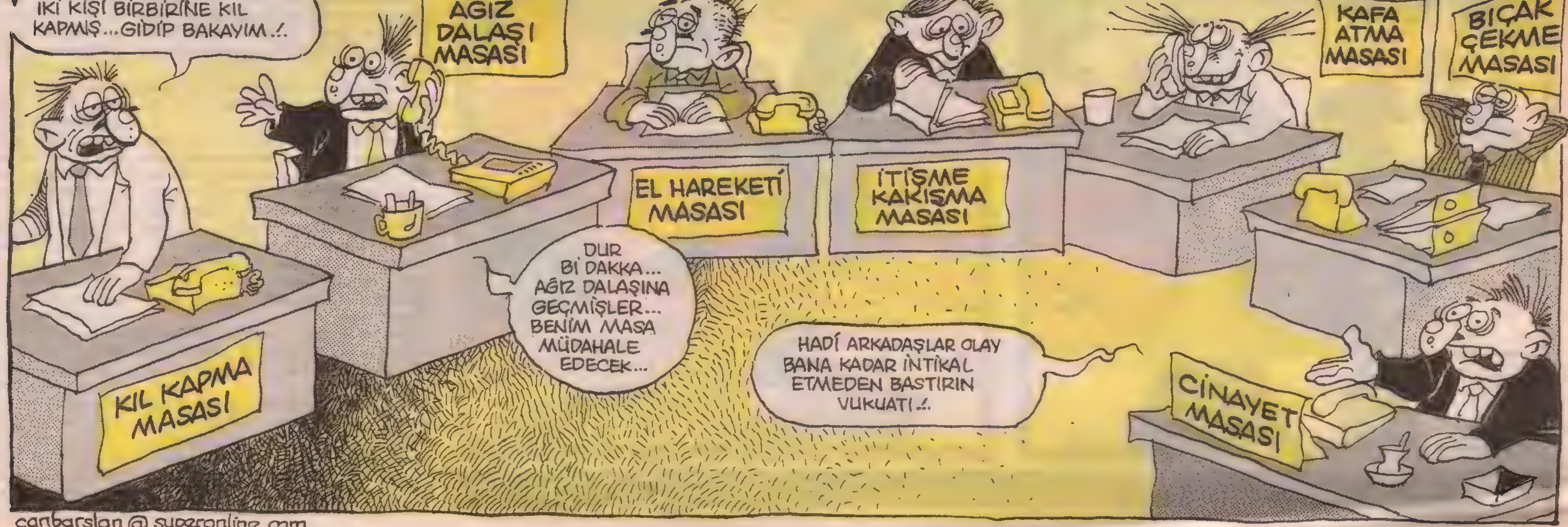
İHBAR GELDİ... YENİKAPI'DA İKİ KİŞİ BİRBİRİNE KIL KAPMIŞ... GİDİP BAKAYIM .!.
AĞIZ DALAŞI MASASI
EL HAREKETİ MASASI
İTİŞME KAKIŞMA MASASI
KAFA ATMA MASASI
BIÇAK ÇEKME MASASI
KIL KAPMA MASASI
DUR Bİ DAKKA... AĞIZ DALAŞINA GEÇMİŞLER... BENİM MASA MÜDAHALE EDECEK...
HADİ ARKADAŞLAR OLAY BANA KADAR İNTİKAL ETMEDEN BASTIRIN VUKUATI .!.
CİNAYET MASASI

canbarslan@superonline.com

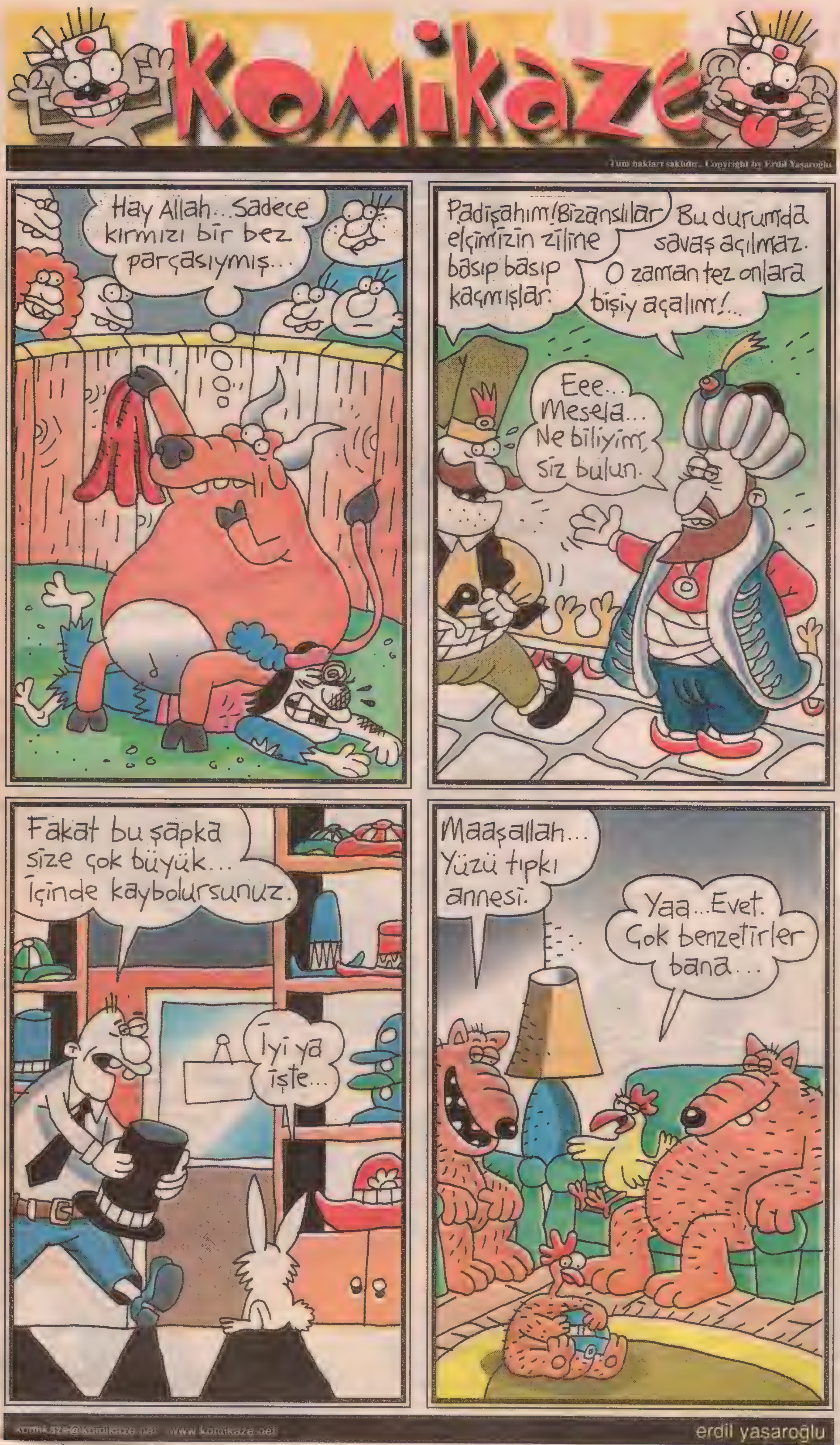
Komikaze
Hay Allah... Sadece kırmızı bir bez parçasıymış...
Padişahım! Bizanslılar elçimizin ziline basıp basıp kaçmışlar.
Bu durumda savaş açılmaz. O zaman tez onlara bişiy açalım!...
Eee... Mesela... Ne biliyim, siz bulun.
Fakat bu şapka size çok büyük... İçinde kaybolursunuz.
İyi ya işte...
Maaşallah... Yüzü tıpkı annesi.
Yaa... Evet. Çok benzetirler bana...

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

feyhan@leman.com.tr

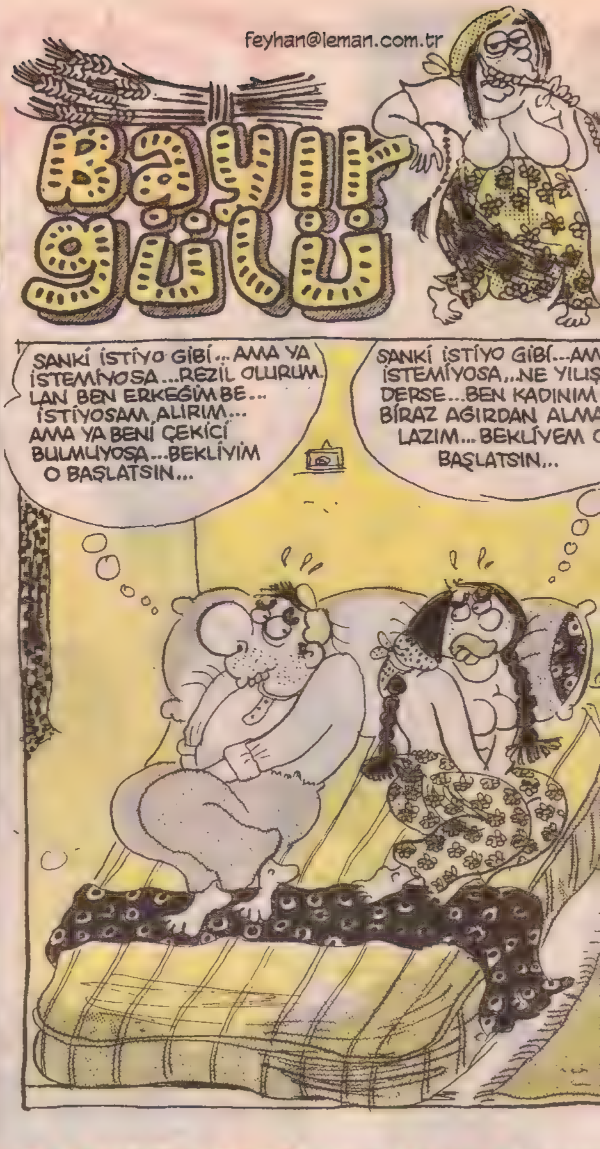
Bayır gülü
SANKİ İSTİYO GİBİ... AMA YA İSTEMİYOSA... REZİL OLURUM. LAN BEN ERKEĞİM BE... İSTİYOSAM ALIRIM... AMA YA BENİ ÇEKİCİ BULMUYOSA... BEKLİYİM O BAŞLATSIN...
SANKİ İSTİYO GİBİ... AM
İSTEMİYOSA... NE YILIŞ
DERSE... BEN KADINIM
BİRAZ AĞIRDAN ALMA
LAZIM... BEKLİYEM O
BAŞLATSIN...

O Anahtar Deliğinden Ruhun Bana

Suçumu bilmiyordum henüz...

Seni bir an çok sevmekle görevimi yaptığımı düşünüyordum...Evet seni bir patlama halinde sevmiştim.Keskin ve yoğun bir ışık altında.Sezgilerim bu ışık altında bütün duygusal hallerini açığa çıkarmıştı...Bu ışığın oluşması için içimdeki çok şeyi yaktım ben...Çünkü o zamanlar sen kalın bir maskenin ardında yaşıyordun. Tekdüze yaşamaktan gizli bir haz alıyor gibi görünüyordun.Limanların vardı.Çerçevesi çok önceden çizilmiş tehlikesiz heyecanların en önemlisi ailen vardı.Onlara duyduğun bağlılık çıkarlarını güvenceye alıyordu...Kalabalıkların içine girdiğinde bakışların, insanların, nesnelerin, olayların üzerinden akıyor, hiçbir yerde sabitleşmiyordu. Dalgın ve bir uyurgezer gibi yaşıyordun sanki...Sana dikkatli bir ışığın altında bakmayanlar bunları görüyordu sende...

Ve sen de onların seni böyle görmesini istiyordun...Dokunmasınlar istiyordun.Güçlükle kurduğun bu dengeyi bozmasınlar istiyordun.Seni hiç tanımayanların düşmanca ve kirli bakışlarından korunabilmek için her sabah maskeni biraz daha kalınlaştırıyordun...

Ve ne zaman istersen içindeki o gizli odaya iniyor, oradaki kutsal ve deli lambanı yakıyor; dışarıda, yukarda, hayatta insanlara söylediklerinle hiç ilgisi olmayan, görüntün ve yaptıklarından çok uzak bir zamanı yaşamaya başlıyordun...

Ve dışarıdaki yaşamınla içindeki gizli zaman arasındaki boşluk büyüdükçe dokunulmaz bir güzellik başlıyordu sende...

Dışarıda nasıl akılcı, tutuk, kuralcı,soğuksan, içeride yüzünü deli bir aydınlıkla aydınlatan lambanla fısıldaşarak konuşurken o kadar akıldışı, gözü pek, kuralsız ve bütün o dengelerini bir anda yakıp kül edecek kadar sıcaktın...Bir ışık bekliyordun sadece...Onca kalabalığın arasında sana aydınlık bir dikkatle bakacak o gözü bekliyordun...

Oysa sana bakan gözler bedeninde takılıp kalıyordu.Maskenden yayılan o soğuk, o uzak güzelliğin sana sahip olmak isteyenlerin tutkularını kışkırtıyordu sadece...

Oysa tutkular güçlü, ama kabadır.Tutkular ince ve sabırlı bir dikkatle örülü değil, aceleci ve kısa ömürlüdür.Tutkular yaratıcı ve derin değil, yok edici ve anlıktır..:

İşte bu yüzden sana tutkuyla ve anlık bir hayranlıkla bakanların önüne o yüzeydeki benliğini sunuyordun durmadan.Kendinden hoşnut, basmakalıp fikirlerle yaşayan, modanın peşinden giden, ailesine dengeleriyle bağlı, o soğuk, o uzak kendini sunuyordun...

Ve bu sahte ışıklarla aydı
ki ıssız ve karanlık bir or
din.İçin ne kadar sıcak ve a
san kalabalıklarıyla geçen ö
ve ıssızdı...Kendini, o gizli o
yorsan, bu ormanı, o tuzakla
bolacağın yolları o kadar az

Bu yüzden hayat denilen
kaybolmamak için o gizli od
den getirdiğin küçük, ama
yordun geçtiğin yollara...Ar
bu işaretlere bakarak döne
lambana...O lambanın etraf
güneşe ulaşabilmek için kar
ya hazır kelebeğine sırların
işaretlere çok ihtiyacın vard

İşte bu işaretler o saklad
ayrıntılardı...Ve sevgin işte b

Ve ben ilk onları fark etti
te ilk o zaman anladım yüzü
gizlice ağladığını...İşte o zan
nin dudaklarının sevgisizlikte

İşte o zaman anladım, he
bin bir özlemle çıkıp, üzer
tutku ve onca basit, anlık ha
lerle ağırlaşmış, yorgun ve
geri dönmenin gözlerinde ya

Bir maske kanar mı...

Seni görmedikleri, sana b
katle bakmayıp, sadece kör
seni anlamadıkları için onla
masızlık, ettiğin onca kırıcı
sahipsiz ruh, yine gelip seni

Onlar seni hemen unutur
ve kendini unutamadığın için

Ve ben işte o kanay
dum...Ben işte o maskenin
dudaklarına vuruldum...

Ve hayatımın bütün dikk
maskenin ardında gizlenmiş
deli lambanın etrafında so
duran kelebeğe, o kelebeğin
mış iki çıplak göze ömrümü
tım...

Maske o an eridi...Lamba
li odanın bütün kapıları, bütü
sonsuzluğa açıldı...Kelebek,
miyle, bütün renkleriyle aktı.

Ve hayat denen bu karanl
nin için tümüyle bana dönü
sığındığın odandan farksız,
ve bildiğin bir yer oldu...Hay

* 8 Eylül Cumartesi günü, saat 18:00-20:00 arası **Zeytinburnu Olivium**'dayım... (0212) 415 55 25 (4 Hat) *

Akşamsefası

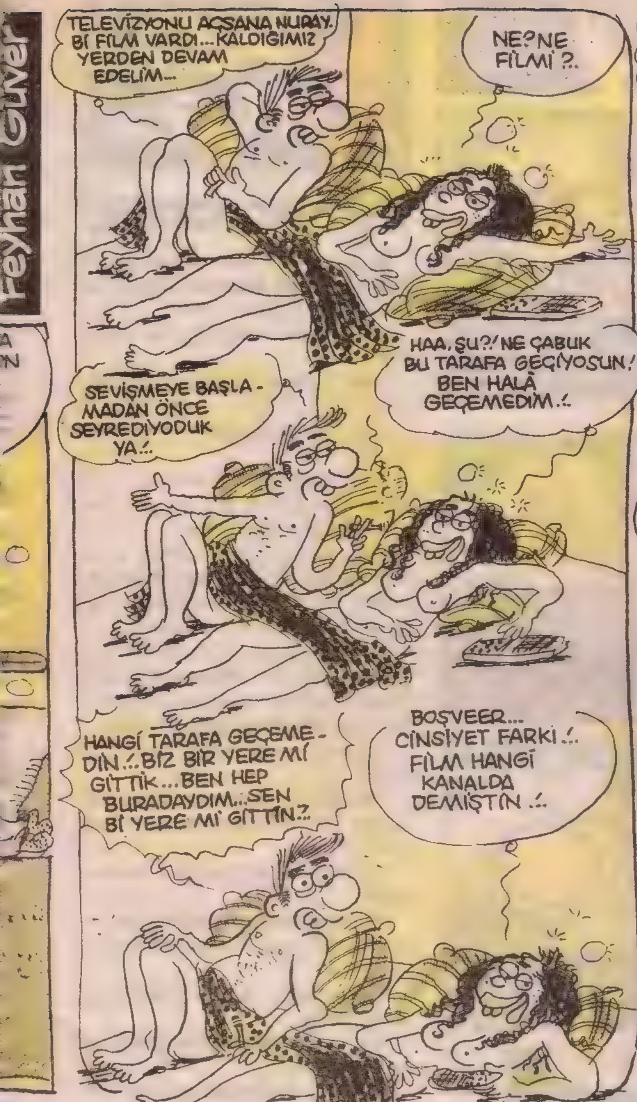
Feyhan Güven
TELEVİZYONU AÇSANA NURAY. Bİ FİLM VARDI... KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDELİM...
NE? NE FİLMİ ?.
HAA, ŞU?' NE ÇABUK BU TARAFA GEÇİYOSUN! BEN HALA GEÇEMEDİM.!.
SEVİŞMEYE BAŞLAMADAN ÖNCE SEYREDİYODUK YA.!.
HANGİ TARAFA GEÇEMEDİN.!. BİZ BİR YERE Mİ GİTTİK... BEN HEP BURADAYDIM... SEN Bİ YERE Mİ GİTTİN?
BOŞVEER... CİNSİYET FARKI.!. FİLM HANGİ KANALDA DEMİŞTİN.!.

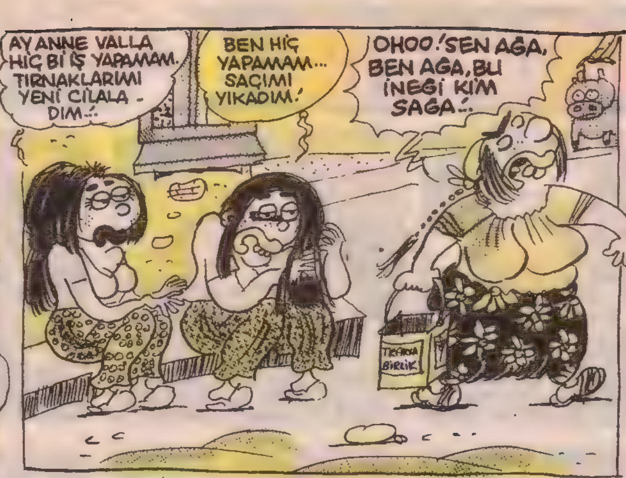
AY ANNE VALLA HİÇ Bİ İŞ YAPAMAM. TIRNAKLARIMI YENİ CİLALADIM.!.
BEN HİÇ YAPAMAM... SAÇIMI YIKADIM!
OHOO! SEN AĞA, BEN AĞA, BU İNEĞİ KİM SAĞA.!.

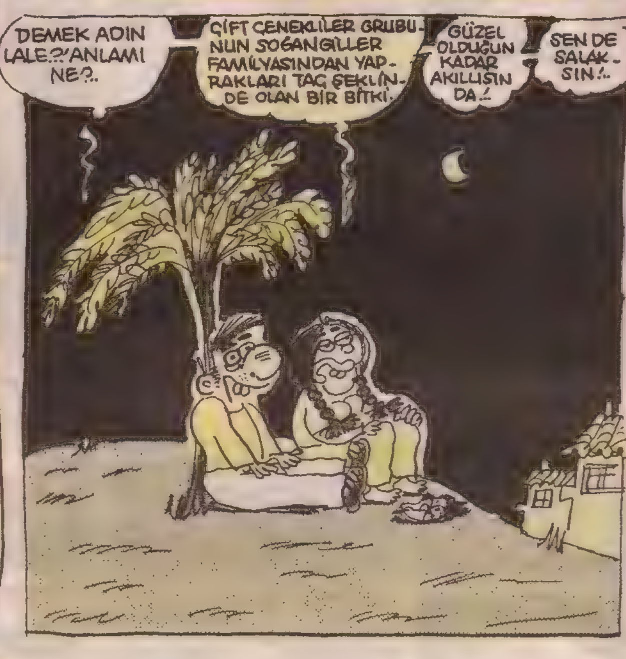
DEMEK ADIN LALE?' ANLAMI NE?.
ÇİFT ÇENEKLİLER GRUBUNUN SOĞANGİLLER FAMİLYASINDAN YAPRAKLARI TAÇ ŞEKLİNDE OLAN BİR BİTKİ.
GÜZEL OLDUĞUN KADAR AKILLISIN DA.!.
SEN DE SALAKSIN.!.

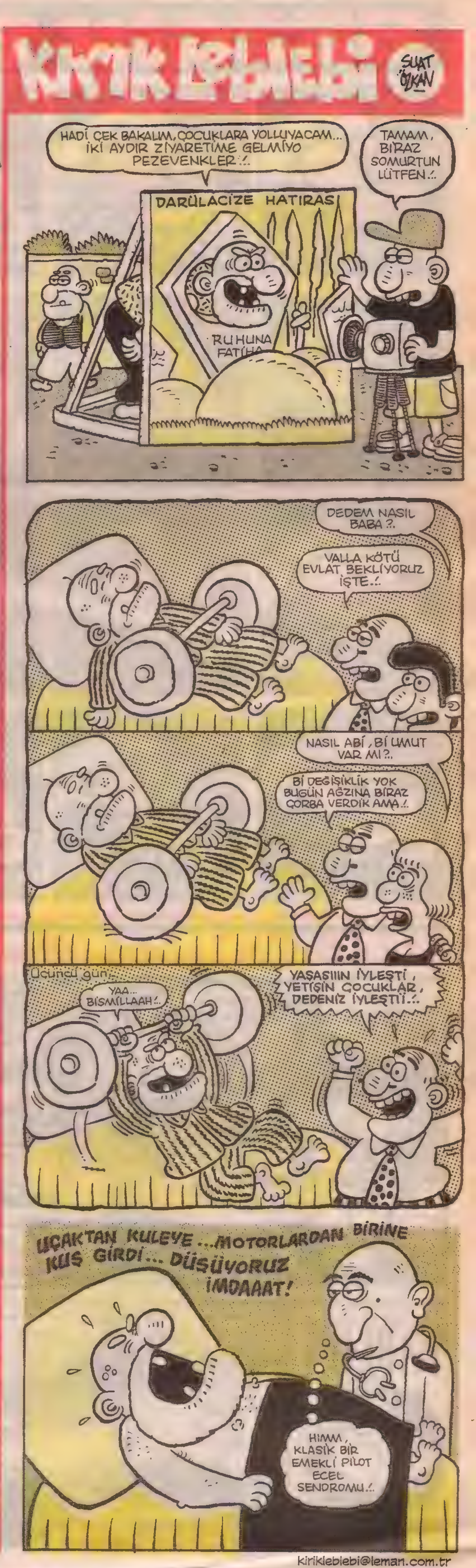
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
HADİ ÇEK BAKALIM, ÇOCUKLARA YOLLUYACAM... İKİ AYDIR ZİYARETİME GELMİYO PEZEVENKLER.!.
TAMAM, BİRAZ SOMURTUN LÜTFEN.!.
DARÜLACİZE HATIRASI
RUHUNA FATİHA
DEDEM NASIL BABA?.
VALLA KÖTÜ EVLAT, BEKLİYORUZ İŞTE.!.
NASIL ABİ, Bİ UMUT VAR MI?.
Bİ DEĞİŞİKLİK YOK BUGÜN AĞZINA BİRAZ ÇORBA VERDİK AMA.!.
Üçüncü gün...
YAA... BİSMİLLAAH!.!.
YAŞASIIIN İYLEŞTİ, YETİŞİN ÇOCUKLAR, DEDENİZ İYLEŞTİ.!.
UÇAKTAN KULEYE... MOTORLARDAN BİRİNE KUŞ GİRDİ... DÜŞÜYORUZ İMDAAAT!
HIMM, KLASİK BİR EMEKLİ PİLOT ECEL SENDROMU.!.

kiriklebiebi@leman.com.tr

kıyordu

mış dünyada san-
a yaşıyor gibiy-
ıksa dışarıda, in-
o kadar karanlık
ne kadar iyi tanı-
olu ve her an kay-
ordun...
rmanın yollarında
n, o saklı ömrün-
i işaretler bırakı-
ı bulamadığında
o kutsal ve deli
uçuşup duran ve
nı her an yakma-
atabilmek için o

eni en iyi anlatan
ntılarında gizliydi.
ayrıntıları...Ve iş-
tığın o maskenin
ördüm o maske-
nduğunu..
ah gizli odandan
apışan onca kirli
klarla dolu göz-
siz, yine oraya
ı tükenişi...

bile içten bir dik-
utku olarak kalıp
ptığın onca acı-
şağıladığın onca
rdi...
na sen hiçbir şeyi
en bile kanardı.
maskeye vurul-
sizlikten donmuş

baktım ona...Bir
mre, o kutsal ve
ir acıyla dönüp
tlarına takılı kal-
n dikkatiyle bak-

şe karıştı.O giz-
cereleri bir anda
me bütün özle-

ıssız orman se-
e benliğim senin
kadar inandığın
ki bütun uzaklık-

lar kalbim kadar yakın oldu sana..

Evet, benim için bir patlama anıydı bu...Sana öyle bir ışıkla bakmıştım ki, kalbin bu ışıkla sonsuza dek mühürlenmişti...Bir büyülenme anıydı bu senin için...Gelip bana teslim olmuştun...Artık benim gözlerimden bakıyordun her şeye...İçime yerleşmiştin...

Bir süre bu aydınlıkta yaşadık...Ve bu sürede seni ruhumun bir kiracısı olarak görmedim hiç...Çünkü seninle değiştiğimi, olgunlaştığımı, bir çok şeyi fark ettiğimi sanıyordum...Sanki içimdeki yazgı, her şeyi göze alarak bana geliş cesaretinle doğrulanmış gibiydi...Bir ödüldün sen başıboş yazgıma...

Bu ödülü aldım ve bir süre sonra kaldığım yerden yeniden başladım yaşamaya...Doğrulanmış ve değişmiş sanarak tekrar döndüm yüzümü kalabalıklara...Ve yeniden onlar için yaşamaya başladım...

Sana ulaşmak, seni anlamak için tek parçaydım.Bir bütündüm.Tek bir yerden geliyordu ışığım...Ama sonra, zaman geçtikçe yeniden parçalarıma ayrıldım.Bütünlüğüm dağıldı.Işığım yeniden oraya buraya dağılmaya başladı...Kendi ilgi alanlarıma gömüldüm...Senden usul usul uzaklaşmaya başladım...

Artık sadece ve sadece seninle paylaşmam gereken en gizli yanlarımı adlarını bile bilmediğim, yüzlerini bile görmediğim insanlarla paylaşmaya başladım yeniden...

Sadece ve sadece senden onay almam gerekirken onların onayına sundum kalbimi...

Ve yeniden işim önem kazanmaya başladı...Toplantılar, randevular, iş görüşmeleri, siyasi meseleler, günlük olaylar,rakipler yeniden önem kazanmaya başladı...

Senin aşkınla bana verdiğin ödül giderek solarken, başkalarının ödülleri, başkalarının yaptıklarımı kabul veya reddetmesi daha önemli olmaya başladı.

Artık sana gelirken bir bütün, tek bir ışık, tek bir kalp olarak gelmiyordum...Seni eskisi gibi bir bütün olarak değil, parça parça, kopuk kopuk , ani yükselişler ve geriye çekilişler halinde seviyordum...

Sen vardın,oradaydın işte, biliyordum bunu.Ne yapıyorsam ikimiz için yapıyordum...Ama senin orada olduğunu ne kadar iyi bilsem de, senin yanına bildiğin, inandığın ben olarak gelmiyordum...Aklım hep başka yerdeydi. Parçalara bölünmüştüm.Dikkatim hep dağınıktı...Sen bütün gün sonsuz bir özlemle benimle konuşmayı beklerdin...Bense senin çoğu sözlerini duymaz, aklım hep o dağınık parçalarımda, parçalar arasındaki ipler hep kopuk, hoyrat bir dalgınlık içinde yüzerdim.

Başkalarına en gizli yanlarımı beni onaylasınlar diye açarken, sana gitgide kapanırdım...Sanki senin beni bilmen, anlaman değil de onların anlaması , bilmesi her şeyden daha önemliymiş gibi yaşardım...

Ve bunca dağınık, bir çok şeye parçalanmış olarak yaşarken bile sevgi üzerine konuşmadan edemezdim yine de...Bir akşam kalabalık bir grupla beraber akşam yemeğinde, **aşk biter ve bir gün biteceği için, çok güzeldir,** demiştim...

O gece ağaçlıklı, karanlık bir yoldan geri dönerken, ansızın bana sarılmış, o hasretten ışıl ışıl olmuş gözlerinle, **biliyor musun, doğru değildi bu gece söylediklerin; aşk sandığın gibi bitmiyor, sevgi bitmiyor, aksine giderek çoğalıyor; insan hiç doymuyor sevgiye, sürekli doyumsuz kalıyor, benim sevgim hiç bitmiyor, hiç doymuyorum sana, ama sen neredesin, söylesene, günlerdir, aylardır neredesin,** demiştin...Evet, söylediğin her şey doğruydu, içimde bir yer seni sonuna dek haklı buluyor,anlıyordu...Sevgi ve aşk üzerine durmadan ilginç ve farklı sözler söylüyor, yorumlar yapıyordum, ama ben gerçekten neredeydim...Nereden söylüyordum bütün bunları...Sanki iç dünyam , duygularım söylediğim sözler kadardı...Sanki ruhumu o parlak ve etkileyici sözcüklerin arkasına saklamıştım. Sözcüklerin izin verdiği yere kadar gidiyor ve sonra o sözcükler anlamsızca elimden uçup gidiyor, ben oradan yine o parçalanmış hayatıma geri dönüyordum...

Seni o kopuk kopuk ve parçalanmışlığımın ışığında gördüğüm anlarda gerçekten seviyor, gerçekten anlıyor, sonra yeniden dışarıya, günlük arayışlara, başkalarına, onların onaylarına dönüyordum...

Seni ne kadar seversem seveyim, dışarıdaki hayatın benden istediklerini yerine getirmekle zorunlu hissediyordum kendimi.Bu hayat, zaman zaman beni senden kopartsa da, uzaklaştırsa da bunun kaçınılmaz bir yazgı olduğunu düşünerek yine sana dönüyordum...

Aşk bir yanda, hayat bir yanda, ikisi de beni ayrı ve çok farklı yerlere çekiyordu. Sanki umutsuz bir çarmıha gerilmiştim...Her yerde ve aynı anda olma arzusu acımı giderek daha dayanılmaz bir hale getiriyordu...

Bu yüzden sana uzanan kolumu hafifçe gevşetip hayata uzanan kolumun acısını dindirmeye çalışıyordum...Ama nedense bu boyun eğmiş acı bana bir şey öğretmiyordu...Aksine bu acı telaş bedel ödeyerek öğrendiklerimi, geçmişte yaşadığım yoğunlukları, o ışıklı hallerimi bana giderek unutturuyordu...

Uzun bir yoldan geldiğim bir gece, seni uyandırmamak için usulca girmiştim eve.Yattığın odanın kapısı kapalıydı...Kapıyı tam açıp girecekken birden içerden derin, içli fısıldayışlarını duydum.İçeri girmekte tereddüt ettim.Yaptığım belki çirkindi ama, kendime engel olamayıp anahtar deliğinden odaya, içeri baktım...Delikten dışarıya bir ışık sızıyordu, o ışıkta sen vardın...Yatağın kenarına oturmuş elinde fotoğrafım, durmadan ona doğru konuşuyor, konuşurken bir taraftan akan gözyaşlarını siliyordun:

Sevgilim, beni bensiz bırakma olur mu... Çünkü sen nereye gidersin git, ben oradayım...Seni her şeyinle, ben seni ruhunun o yalan yanlarınla birlikte sevdim... Benim başka gidecek bir yerim yok...Benim senden başka gerçeğim yok...Sende yaşıyorum ben sadece...Sen ne kadar parçalanırsan ben o kadar parçalanırım, sen ne kadar bütünsen ben o kadar bütünüm...Sen ne kadar kimsesizsen ben de o kadar kimsesizim...Senin kalbinin topraklarında yaşıyorum ben...Beni bensiz bırakma olur mu...

İşte tam sen bunları söylerken birden hafifçe yana dönüp

anahtar deliğine, oradan seni izleyen gözüme, hiç bilmediğim, belki de o ana dek hiç fark etmediğim bakışınla baktın...Nasıl bakmış olmalıydın ki bana işte o an bu hayattaki kendimi, kim olduğumu bir anda unuttum...Unuttum başkalarını ve o parçalanmış halimi...Ve odamızın o anahtar deliğinden daha önce hiç görmediğim bir ışık gelip içime aktı...Bu akış anında hissettim, ben yaşarken korkunç bir boşlukmuş ömrüm...Onca yıl beklediğin odandan bin bir umutla çıkıp her şeyi göze alan o karşılıksız cesaretinle boşluğumda sonsuza dek düşmeyi göze almıştın...Beni neden sevdiğin, ben görmediğim halde senin bende gördüğün yanlarım bile bir boşlukmuş bana..

Şimdi bu boşluk dolarken ışığınla o dağınık, o binlerce parçaya bölünmüş dikkatim sanki ilk kez dikkatim oluyordu...

Sanki o an yeniden doğuyordum bilmediğim bir acıyla...Öylesine yeniden doğuyordum ki onca yıl yaşadığım halde hiç yaşamamış gibi, sanki yaşamayı yaşamaktan daha çok özler gibi doğuyordum...

Büyülenmiştim ve bu yüzden ilk kez karışmıyordum kalbime...Teslim olmuştum sana çünkü ilk kez söz geçiremiyordum ona...Kalbinin topraklarına göç eden ruhum ilk kez kendine dokunuyordu...Ruhum ilk kez dünyaya dokunuyordu... Suçumu anlamıştım... Bugüne dek sevgi üzerine yazılmış tüm sözcükler geri çekiliyordu...

Bir anahtar deliğinden ruhun bana akıyordu...

CEZMİ ERSÖZ cezmier@leman.com.tr

ssız. **Heterodoksit.** Kora Şiir * 15 Eylul Cumartesi günü, saat 15:00-18:00 arası **Beyoğlu Arkadaş Kitabevi**'ndeyim...

Akşamsefası

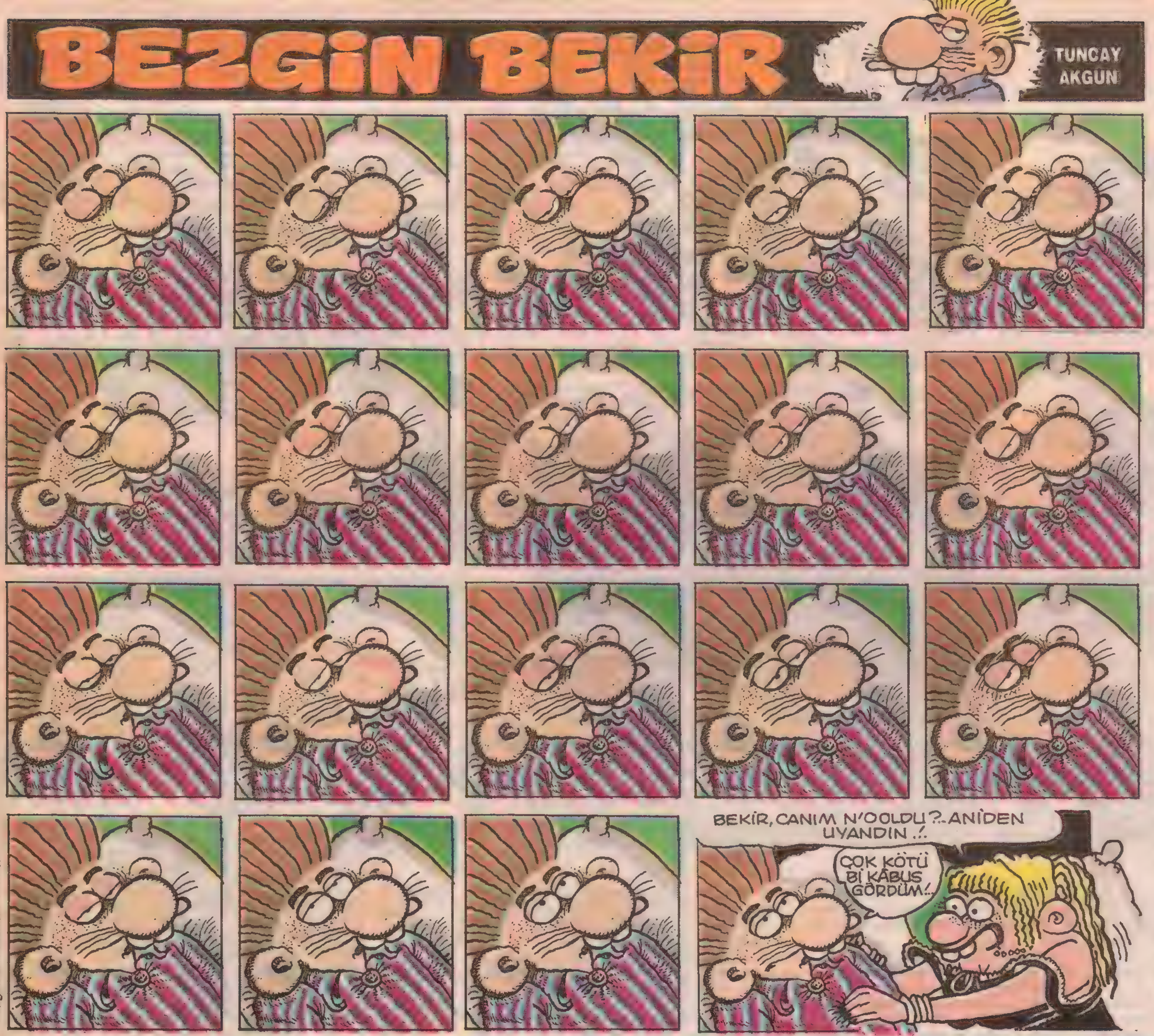
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGÜN
BEKİR, CANIM N'OOLDU?.. ANİDEN UYANDIN .!.
ÇOK KÖTÜ Bİ KÂBUS GÖRDÜM!..

bezginbekir@leman.com.tr

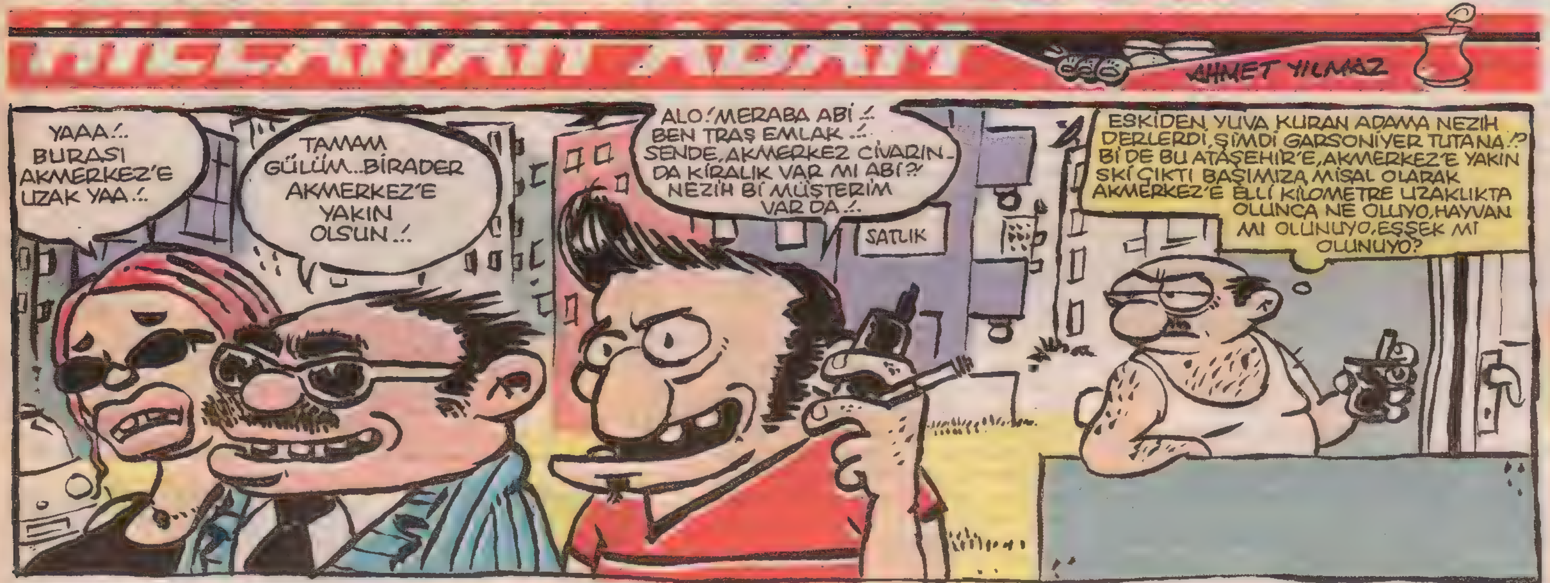
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
YAAA!.. BURASI AKMERKEZ'E UZAK YAA.!.
TAMAM GÜLÜM...BİRADER AKMERKEZ'E YAKIN OLSUN.!.
ALO! MERABA ABİ.!. BEN TRAŞ EMLAK.!. SENDE, AKMERKEZ CİVARINDA KİRALIK VAR MI ABİ?! NEZİH Bİ MÜŞTERİM VAR DA.!.
SATLIK
ESKİDEN YUVA KURAN ADAMA NEZİH DERLERDİ, ŞİMDİ GARSONİYER TUTANA!? Bİ DE BU ATAŞEHİR'E, AKMERKEZ'E YAKIN SKİ ÇIKTI BAŞIMIZA MİSAL OLARAK AKMERKEZ'E ELLİ KİLOMETRE UZAKLIKTA OLUNCA NE OLUYO, HAYVAN MI OLUNUYO, EŞŞEK MI OLUNUYO?

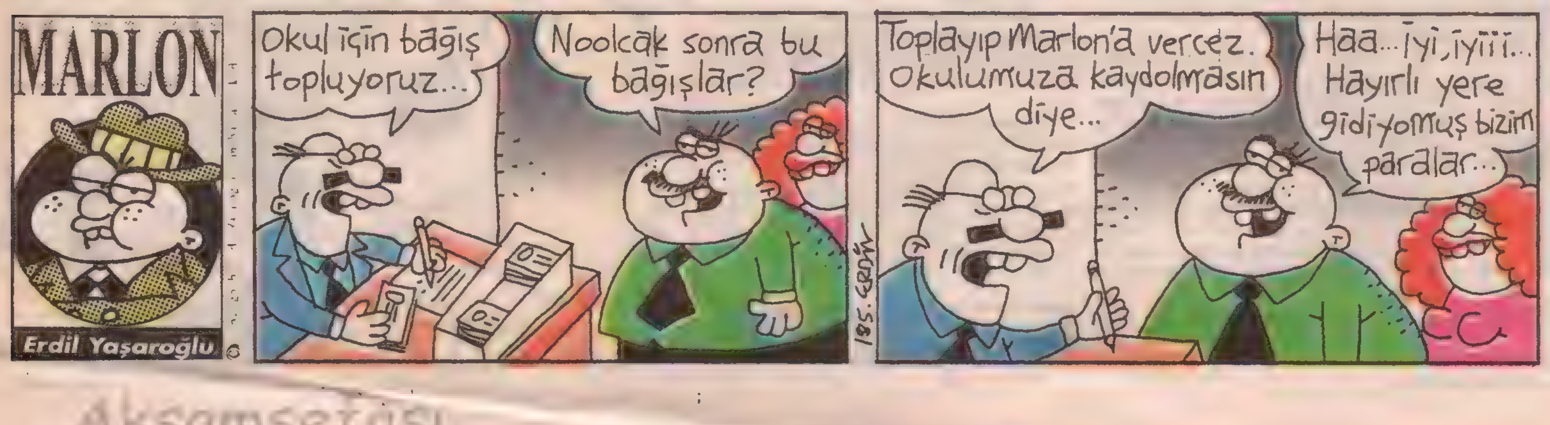
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Okul için bağış topluyoruz...
Noolcak sonra bu bağışlar?
Toplayıp Marlon'a vercez. Okulumuza kaydolmasın diye...
Haa... İyi, iyiii... Hayırlı yere gidiyomuş bizim paralar...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

SS ekonomisi!

SS siyaseti fırınlarda yakmak için insanları soyar; **SS ekonomisi** donuna kadar almak için insanları soyar!

SS ekonomisi **S**erbest **S**oygun ekonomisi!

Acaba bizdekine Serbest Soygun ekonomisi denebilir mi?

MHP lideri Devlet Bahçeli'ye göre denemez.

Çünkü Devlet Bahçeli diyor ki; "MHP iktidarda oldukça soyguna, vurguna, hortuma asla müsaade edilmez."

Gerçi Cumhuriyet Savcıları'na dayanan haberlere göre MHP'nin elindeki Bayındırlık Bakanlığı'nda tarihimizin en büyük soygunlarından birine rastlanmış.

Bu konuda suçlanan ve hakkında ihalelerden yüzde 10 komisyon aldığı iddiası bulunan müsteşar yardımcısı da MHP'li Bayındırlık Bakanı'nın bacanağı çıkmış.

Bacanağı çıkmış, baldızı çıkmamış ya canım!

Hani **bal**dızı çıksa burada ballı bir iş olduğuna, bal tutanın parmağını yaladığına inanalım!

Bacanağı çıktığına göre buna niye inanalım?!

Hem rahmetli cumhurbaşkanı Özal demişti ki; "Anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz."

Öyleyse devleti bir kere soymakla da bir şey olmaz!

Hem canım **MHP M**illiyetçi **H**ırsızlar **P**artisi mi ki?!

Ya da **M**illiyetçi **H**ortumcular **P**artisi mi ki?!

MHP'lilerin birçoğunun elleri kanlı olduğu kadar kirli mi ki?

Bizim bildiğimiz MHP kirli ellerin değil, **temizleyen ellerin** partisidir!

Bu birçok MHP'linin solcuları temizlemekten, katillikten yargılanmasından da bellidir.

Belki şimdi akla şu soru gelebilir:

Milliyetçiliği fos çıkanın dürüstlüğü de fos çıkamaz mı?

Milliyetçilik iddiasıyla iktidara gelen MHP, Türkiye'yi emperyalizme satan kararların altına imza atmadı mı?

Milliyetçilik görüntüsünün altından tam tersi çıkarken, dürüstlük görüntüsünün altından da tam tersi çıkamaz mı?

Hem MHP liderinin adı da Devlet.

"Devlet'i soydurmam" derken "kendimi soydurmam" demek istiyor belki de Devlet!

DEPREM
Albümü

17 AĞUSTOS DEPREMİ'nin ağır trajedisine bütün derinliğiyle tanıklık eden, yıkılan binalarla, yıkılmış, yok olmuş hayatların acılarına karşın sürmekte olan hayatı, hüzünlü bir neşeyle ayakta tutmaya çalışmış... Sorumlularla, yamyam, ilgisiz, beceriksiz devlet görevlilerine karşı içinden gelen öfkeyi, isyanı bastırmaya yanaşmamış **LeMan** çizerlerinden-yazarlarından bir deprem belgeseli!

Akşamsefası

Mıcır

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

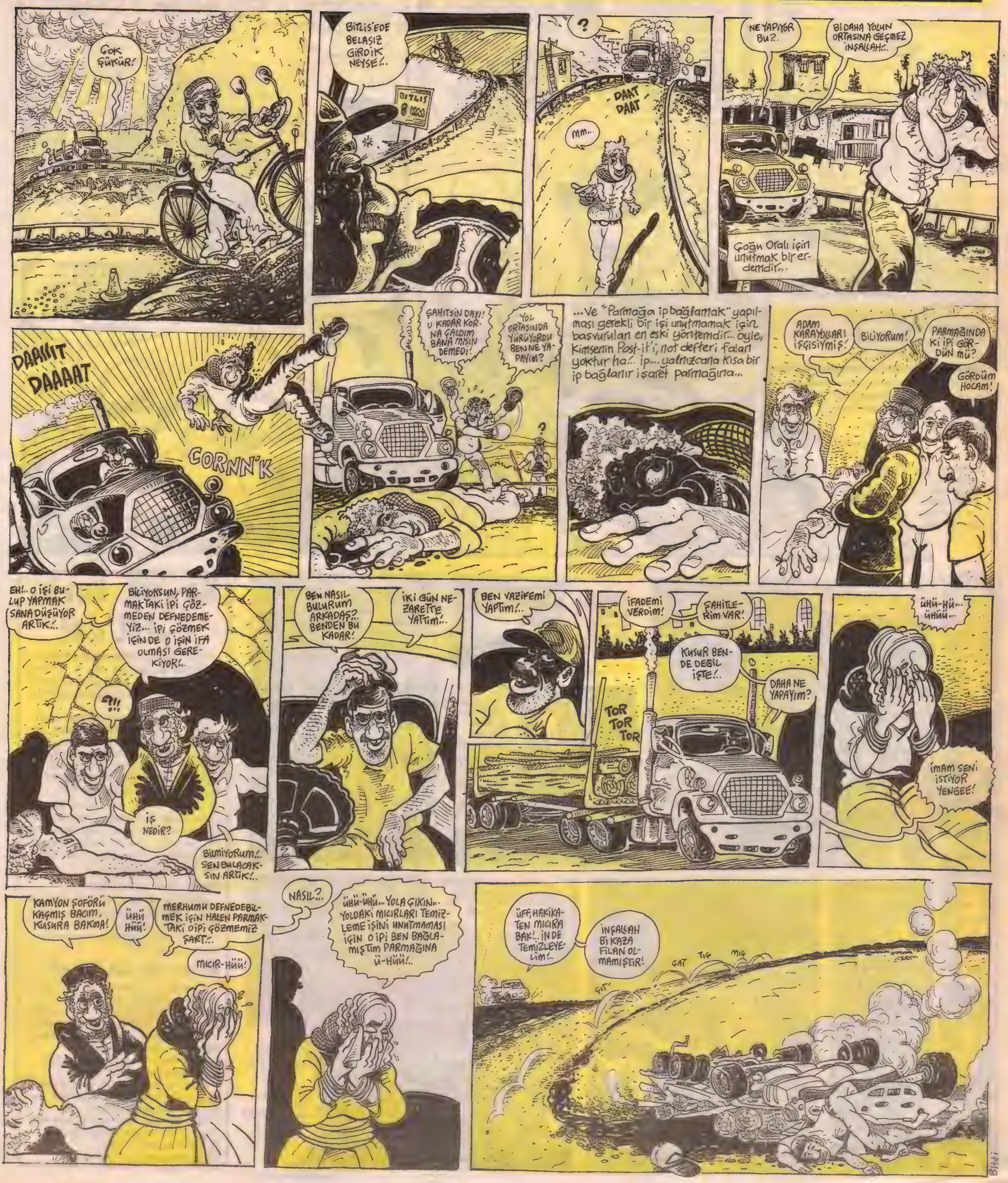
ÇOK ŞÜKÜR!
BITLIS'EDE BELASIZ GIRDIK NEYSE!..
BITLIS 8 KM
?
DAAT DAAT
MM...
NE YAPIYOR BU?..
BI DAHA YOLUN ORTASINA GEÇMEZ İNŞALLAH!..
Çoğu Oralı için unutmak bir erdemdir...
DAAAIT DAAAAT
GORNN'K
ŞAHITSIN DAYI! U KADAR KORNA ÇALDIM BANA MISIN DEMEDI!
YOL ORTASINDA YÜRÜYORDU BEN NE YAPAYIM?
?
...Ve "Parmağa ip bağlamak" yapılması gerekli bir işi unutmamak için başvurulan en eski yöntemdir... öyle, Kimsenin Post-it'i, not defteri falan yoktur ha!.. ip... yalnızcana kısa bir ip bağlanır işaret parmağına...
ADAM KARAYOLLARI İŞÇISIYMIŞ!
BILIYORUM!
PARMAĞINDAKI IPI GÖRDÜN MÜ?
GÖRDÜM HOCAM!
EH!.. O IŞI BULUP YAPMAK SANA DÜŞÜYOR ARTIK!..
BILIYORSUN, PARMAKTAKI IPI ÇÖZMEDEN DEFNEDEMEYIZ... IPI ÇÖZMEK IÇIN DE O IŞIN IFA OLMASI GEREKIYOR!..
?!!
IŞ NEDIR?
BILMIYORUM!.. SEN BULACAKSIN ARTIK!..
BEN NASIL BULURUM ARKADAŞ?.. BENDEN BU KADAR!
IKI GÜN NEZARETTE YATTIM!..
BEN VAZIFEMI YAPTIM!..
İFADEMI VERDIM!
ŞAHITLERIM VAR!
KUSUR BENDE DEĞIL IŞTE!..
DAHA NE YAPAYIM?
TOR TOR TOR
ÜHÜ-HÜ... ÜHÜÜ...
İMAM SENI ISTIYOR YENGEE!
KAMYON ŞOFÖRÜ KAÇMIŞ BACIM, KUSURA BAKMA!
ÜHÜ HÜÜ!
MERHUMU DEFNEDEBILMEK IÇIN HALEN PARMAKTAKI O IPI ÇÖZMEMIZ ŞART!..
MICIR-HÜÜ!
NASIL?..
ÜHÜ-ÜHÜ... YOLA ÇIKIN... YOLDAKI MICIRLARI TEMIZLEME IŞINI UNUTMAMASI IÇIN O IPI BEN BAĞLAMIŞTIM PARMAĞINA Ü-HÜÜ!..
ÜFF, HAKIKATEN MICIRA BAK!.. İN DE TEMIZLEYELIM!..
İNŞALLAH BI KAZA FILAN OLMAMIŞTIR!
ÇIT
ÇAT
TIÇ
MIÇ

Akşamsefası

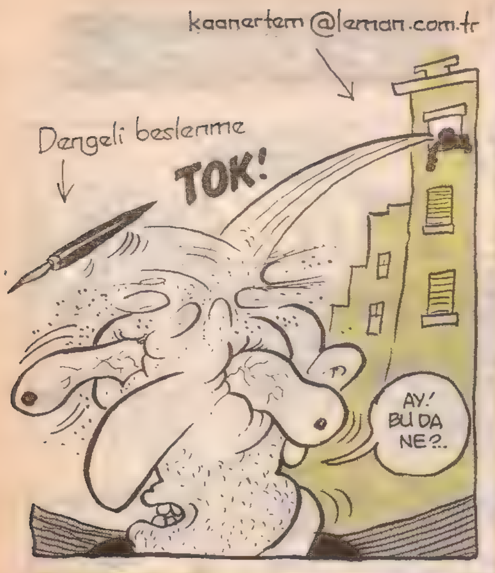
kaanertem@leman.com.tr
Dengeli beslenme
TOK!
AY! BU DA NE?..

SANAT ŞENLİĞİ DUYURUSU...
"YERYÜZÜ AŞKIN YÜZÜ OLANA KADAR"
Söyleyecek sözü ve şiiri olan herkes katılabilir.
9 EYLÜL PAZAR SAAT: 19:30
KEMANCI KÜLTÜR
Sıraselviler, no:69 Taksim
Tel: (0212) 251-27-23

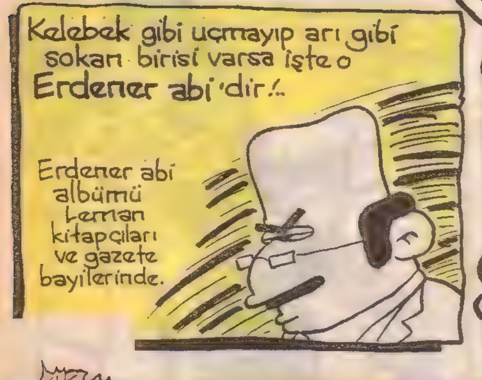
Kelebek gibi uçmayıp arı gibi sokan birisi varsa işte o Erdener abi'dir!..
Erdener abi albümü Leman kitapçıları ve gazete bayilerinde.

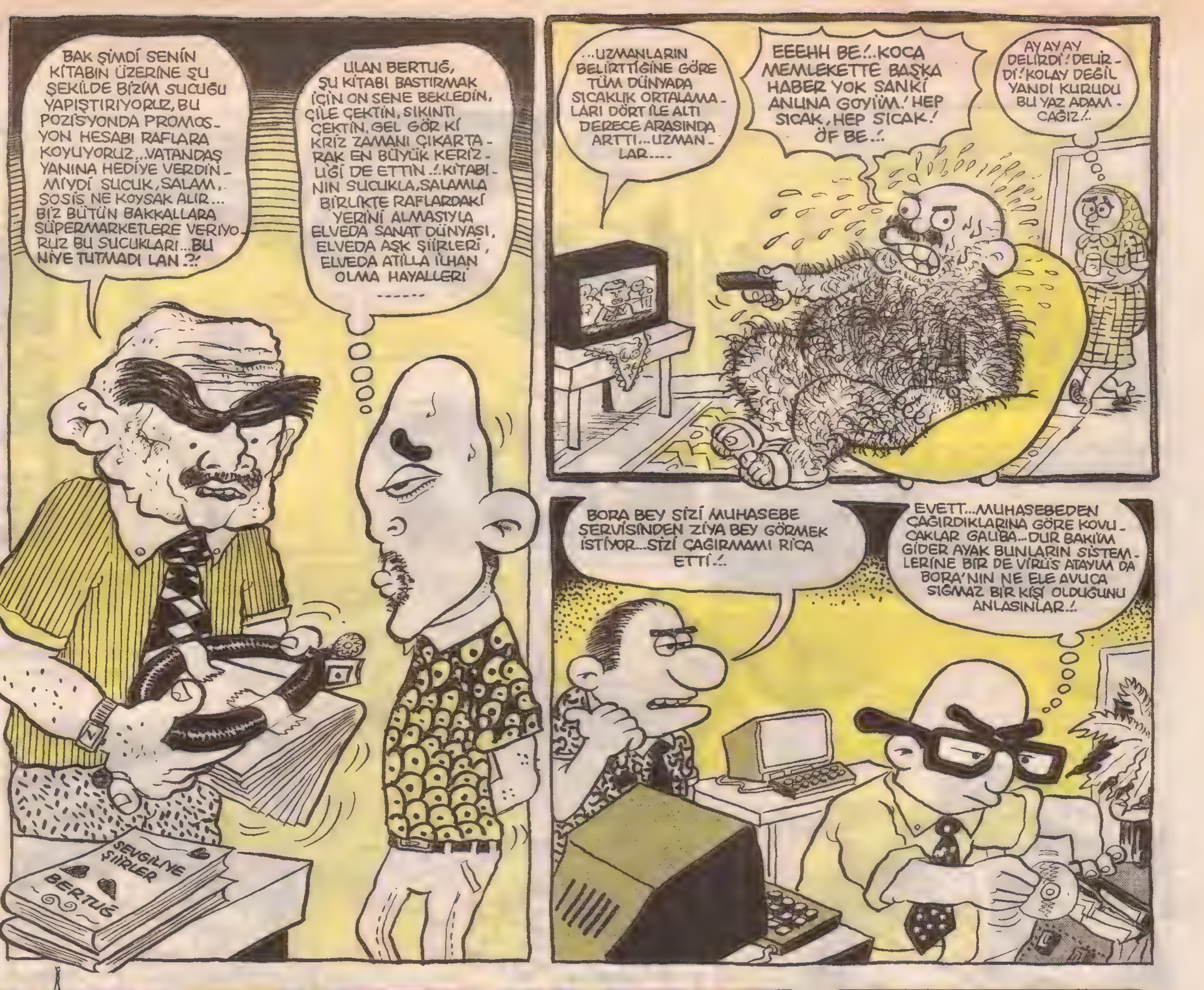
BAK ŞİMDİ SENİN KİTABIN ÜZERİNE ŞU ŞEKİLDE BİZİM SUCUĞU YAPIŞTIRIYORUZ, BU POZİSYONDA PROMOSYON HESABI RAFLARA KOYUYORUZ,..VATANDAŞ YANINA HEDİYE VERDİNMİYDİ SUCUK, SALAM, SOSİS NE KOYSAK ALIR... BİZ BÜTÜN BAKKALLARA SÜPERMARKETLERE VERİYORUZ BU SUCUKLARI...BU NİYE TUTMADI LAN?!
ULAN BERTUĞ, ŞU KİTABI BASTIRMAK İÇİN ON SENE BEKLEDİN, ÇİLE ÇEKTİN, SIKINTI ÇEKTİN, GEL GÖR Kİ KRİZ ZAMANI ÇIKARTARAK EN BÜYÜK KERİZLİĞİ DE ETTİN!..KİTABININ SUCUKLA, SALAMLA BİRLİKTE RAFLARDAKİ YERİNİ ALMASIYLA ELVEDA SANAT DÜNYASI, ELVEDA AŞK ŞİİRLERİ, ELVEDA ATİLLA İLHAN OLMA HAYALLERİ ------
SEVGİLİYE ŞİİRLER
BERTUĞ
...UZMANLARIN BELİRTTİĞİNE GÖRE TÜM DÜNYADA SICAKLIK ORTALAMALARI DÖRT İLE ALTI DERECE ARASINDA ARTTI...UZMANLAR....
EEEHH BE!..KOCA MEMLEKETTE BAŞKA HABER YOK SANKİ ANUNA GOYİİM! HEP SICAK, HEP SICAK! ÖF BE..!
AYAYAY DELİRDİ! DELİRDİ! KOLAY DEĞİL YANDI KURUDU BU YAZ ADAMCAĞIZ!..
BORA BEY SİZİ MUHASEBE SERVİSİNDEN ZİYA BEY GÖRMEK İSTİYOR...SİZİ ÇAĞIRMAMI RİCA ETTİ!..
EVETT...MUHASEBEDEN ÇAĞIRDIKLARINA GÖRE KOVULACAKLAR GALİBA...DUR BAKIM GİDER AYAK BUNLARIN SİSTEMLERİNE BİR DE VİRÜS ATAYIM DA BORA'NIN NE ELE AVUCA SIĞMAZ BİR KİŞİ OLDUĞUNU ANLASINLAR!..

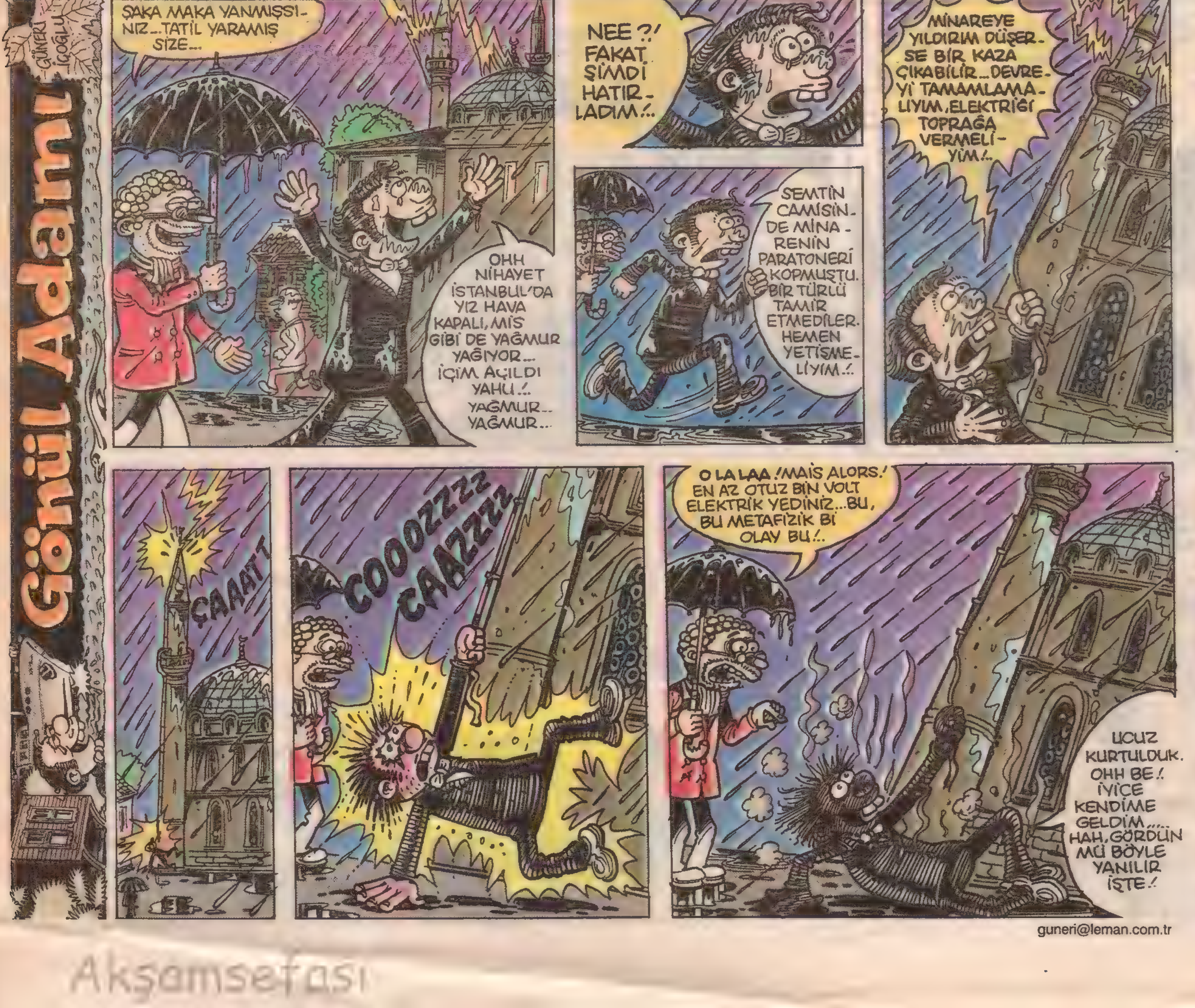
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
ŞAKA MAKA YANMIŞSINIZ...TATİL YARAMIŞ SİZE...
OHH NİHAYET İSTANBUL'DA YIZ HAVA KAPALI, MİS GİBİ DE YAĞMUR YAĞIYOR... İÇİM AÇILDI YAHU!.. YAĞMUR.. YAĞMUR...
NEE?! FAKAT ŞİMDİ HATIRLADIM!..
SEMTİN CAMİSİNDE MİNARENİN PARATONERİ KOPMUŞTU. BİR TÜRLÜ TAMİR ETMEDİLER. HEMEN YETİŞMELİYİM!..
MİNAREYE YILDIRIM DÜŞERSE BİR KAZA ÇIKABİLİR...DEVREYİ TAMAMLAMALIYIM, ELEKTRİĞİ TOPRAĞA VERMELİYİM!..
ÇAAATT
COOOZZZZ CAZZZZZ
O LA LAA! MAIS ALORS! EN AZ OTUZ BİN VOLT ELEKTRİK YEDİNİZ...BU, BU METAFİZİK Bİ OLAY BU!..
UCUZ KURTULDUK. OHH BE! İYİCE KENDİME GELDİM..... HAH, GÖRDÜN MÜ BÖYLE YANILIR İŞTE!

guneri@leman.com.tr

Büyük Derbi Eylül'de!

Yenilmez armada **LeMan**'ın **L-Manyak**'la yapacağı maç için hazırlıklar sürüyor... Formalar sipariş edildi, hakem arayışı son hızla devam ediyor, maç günü ve saati kesinleşince dergiden duyuru yapılacak...

Her iki takımın muhtemel kadroları şöyle:

LeMan: Can Barslan, **Mehmet Çağçağ,** Tuncay Akgün, **Suat Özkan;** Ahmet Yılmaz, **Nihat Genç,** Ender Özkahraman, **Cezmi Ersöz,** Selçuk Erdem, **Erdil Yaşaroğlu,** Güneri İçoğlu, **Kaan Ertem,** Derya Sayın, **Vedat Özdemiroğlu,** Mahmut Tibet, **Metin Fidan,** Sefer Selvi.

L-Manyak: Gürcan Yurt, **Soner Günday, Kemal Aratan,** Fatih Solmaz, **Aslan Özdemir,** Gökhan Dabak, **Deli Cevat,** Cengiz Akın, **Behiç Pek,** Mem-Coş, **Bahadır Boysal,** Kemken, **Atilla Atalay,** Levend Çanga, **Kadir Yılmaz, Yiğit Özgür,** Turgut Kocaman,

Nasıl tur atlarlar?

LeMan'a her türlü gollü beraberlik ve galibiyet yeter!.. **L-Manyak**'a ise mucize lazım, illüzyon lazım!.. Otoriteler, **LeMan**'a şans tanıyor. Kendini bilmez bi otorite **LeManyak**'ı tuttu, sonra pişman oldu, özürler diledi!

Alooo Biz de Varız!!!

Ne **LeMan,** ne **L-Manyak,** ne **Öküz**... Varsa yoksa **Teknik Servis**.. Meydan okuyoruz... Bu işler kalem tutmaya benzemez, sizin kaleminiz varsa, bizim de **kretuarlarımız, klavyelerimiz** ve **mauslarımız** var... Hodri meydan... **Burası Teknik Servis burdan çıkış yok:..**

Teknik Servis: 1- Tanzer Ercanpolat (Grafiker) **2- Aydın Şahin** (Teknik sekreter)
3- Cebrail Okçu (Grafiker) **4- Ali Ekber Uslu** (Renk ayrımı) **5- Metin Özkara** (C) (Renk ayrımı) **6- Şevki Sayışman** (Kaligraf)
7- Kadri Çavuşoğlu (Montaj) **8- Bayram Uslu** (Sayfa sekreteri) **9- Mert Hoşgör** (Grafiker)
10- Fikret Özdemir (Grafiker)
11- Hüseyin Erer (Arşiv sorumlusu)

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Clinton & Bush

① Clinton; valilik olsun, başkanlık olsun tüm makamlara kendi gayretiyle gelmiştir...
Oysa Bush, utanmasa Beyaz Saray'ın girişine "Babam sağolsun" yazılı levha taktıracak bir gürbüz süt çocuğudur!..

② Clinton'ın karısı Hillary "Ben de varım" prensibiyle kendi ortamında mücadeleye girişmiş bir atılgan dişidir...
Oysa Bush'un karısı, siyasetle uğraşmak bir yana, "En doğrusunu beyim bilir" diye düşündüğü çok belli olan bir silik kişidir...

③ Clinton, boş zamanlarında saksafon çalabilen, estetik duygusu gelişmiş bir zevk-ü sefa adamıdır...
Oysa Bush, kovboy tribinde rodeo-modeo gibi ilkel eğlenceleri olan bir tiptir!..

④ Clinton "Asmalarda üzüm, yosmalarda gözüm" düsturunu şiar edinmiş bir oval ofis fırlamasıdır...
Oysa Bush "Evden işe, işten eve" yeknesaklığını bile yaşamayıp, ofisini Teksas'taki çiftliğine taşıyan bir asosyal adamdır!..

⑤ Clinton'ın kızı Chelsea'nın alemde yakalanmışlığı yoktur...
Oysa Bush'un kızı Jenna, alkolü alıp alıp habire gazetecilere yakalanan bir çömezdir!..

Clinton, Türkiye ziyaretinde minik Erkan'ın burnunu tutmasında sakınca görmeyen bir kalenderdir...
Oysa Bush, herhangi bir vasıfsız dünyalıyla tokalaşmaya bile yanaşmayacak yapıda bir izlenim vermektedir!..

⑦ Clinton, sadece Monica'nın elbisesine zarar vererek çevre kirliliğini minimal düzeyde tutmuştur...
Oysa Bush, tüm gezegeni hızla kirleten sistemlere onay veren bir politika yapmaktadır!..

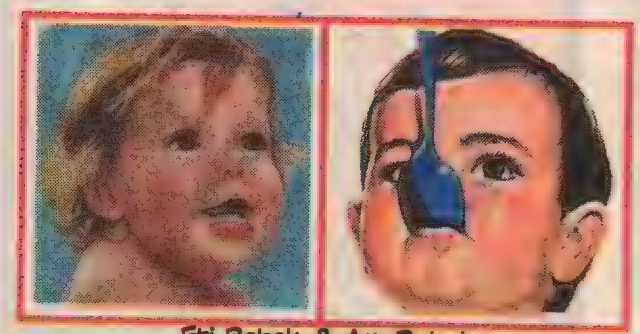

Eti Bebek & Arı Bebek

① Eti Bebek; sapsarı saçları, masmavi gözleri ve pembenin pembesi teniyle Avrupalı prototipine duyduğumuz sonsuz hayranlığın beslediği, estetize edilmiş bir figürdür...
Oysa Arı Bebek, bize ait çoğunluğun dışavurumu diyebileceğimiz, hayatta karşılığı olan bir tasarımdır!..

② Eti Bebek, tüketicide satın alma isteği uyandırmak için, çizgidışı bir sempati yaratma profesyonelliğiyle işaret literatürüne kazandırılmıştır...
Oysa Arı Bebek, imajdan çok öze, şekilden ziyade besiye değer veren bir işçiliğin ürünüdür!..

③ Eti Bebek, vitamin olsun, mineral olsun, gerekli tüm maddelere zaten sahip bulunduğu izlenimi veren haliyle, simgesi olduğu bisküvinin niçin alınacağı hususunda kuşku yaratan bir tiptir...
Oysa Arı Bebek, çok ince bir düşünceyle, benzi hafifçe soluk yapılarak, mama alımına giden yolda cesaret veren bir surettir!..

④ Eti Bebek, tüm tatlı görüntüsünün üzerine bir de iki diş kondurularak, neredeyse rahatsız eden bir mükemmelliğe kavuşmuş bir naiftir...
Oysa Arı Bebek, gölgesi yüzüne vuran ağzındaki kaşıkla, amaç uğrunda nesne kullanma becerisinin ilk adımlarını atan bir sade kişidir!..

⑤ Eti Bebek, zengin batılıya özentinin ve sınıf atlama arzusunun sembolü desek başımız ağrımaz bir konsept elemanıdır...
Oysa Arı Bebek, "gelişmekte olan" kalıbına uygun bir doğal mazlumiyet görselliğine sahip şahıstır!..

⑥ Eti Bebek, durumuyla ilgili olmamasına rağmen, bebek teninin müthiş görkemi göz önüne alınarak, kafa dışında, bedeninden bir parça da bulundurulan, bu açıdan insanın nazar değdirmemek için adeta fazla bakamadığı hatalı bir çizimdir...
Oysa Arı Bebek, vücudunun sadece gerekli kısmı algıya sunulmuş bir abartısızlık örneğidir!..

⑦ Eti bebek, "güzel bebek tasarlama" gibi, derin hayattan kopuk bir taktiğin ürünüdür...
Oysa Arı Bebek, tüm bebeklerin zaten harikulade güzel olduğu fikriyle can kazanmış bir 'öteki' şahanedir!..

kılservis@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

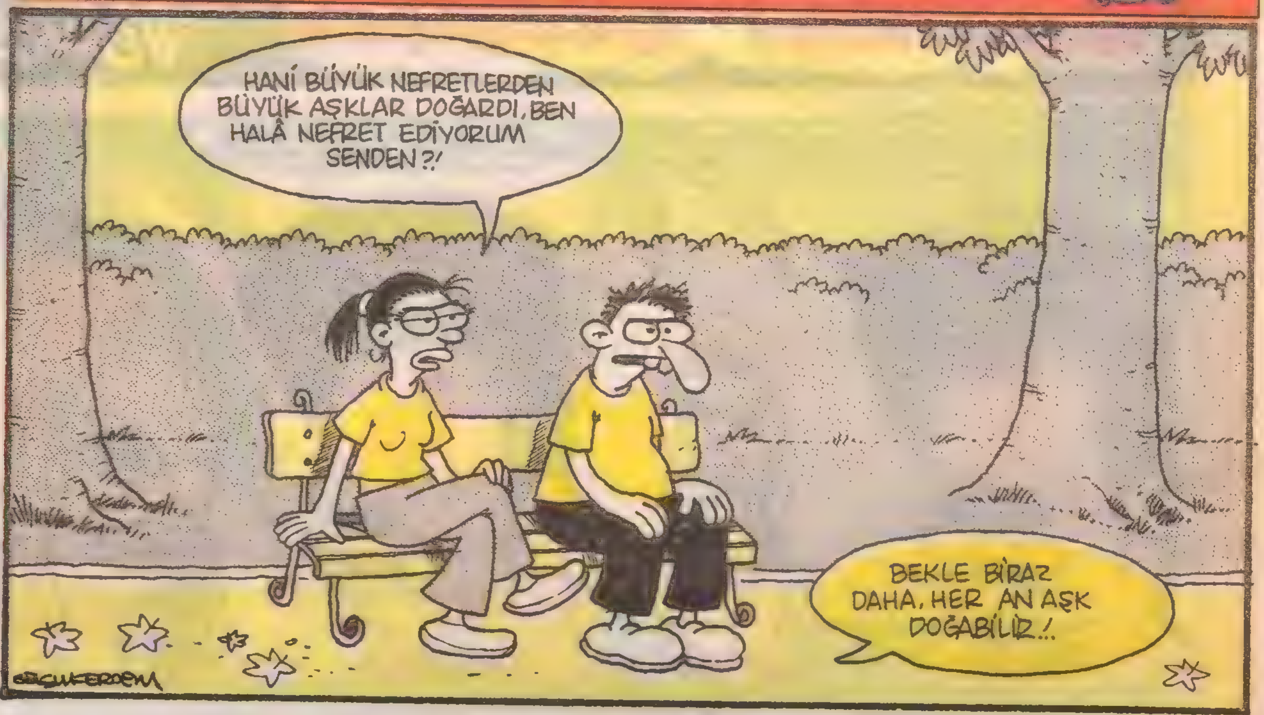
HANİ BÜYÜK NEFRETLERDEN BÜYÜK AŞKLAR DOĞARDI, BEN HALÂ NEFRET EDİYORUM SENDEN ?!
BEKLE BİRAZ DAHA, HER AN AŞK DOĞABİLİR !.
SELÇUK ERDEM

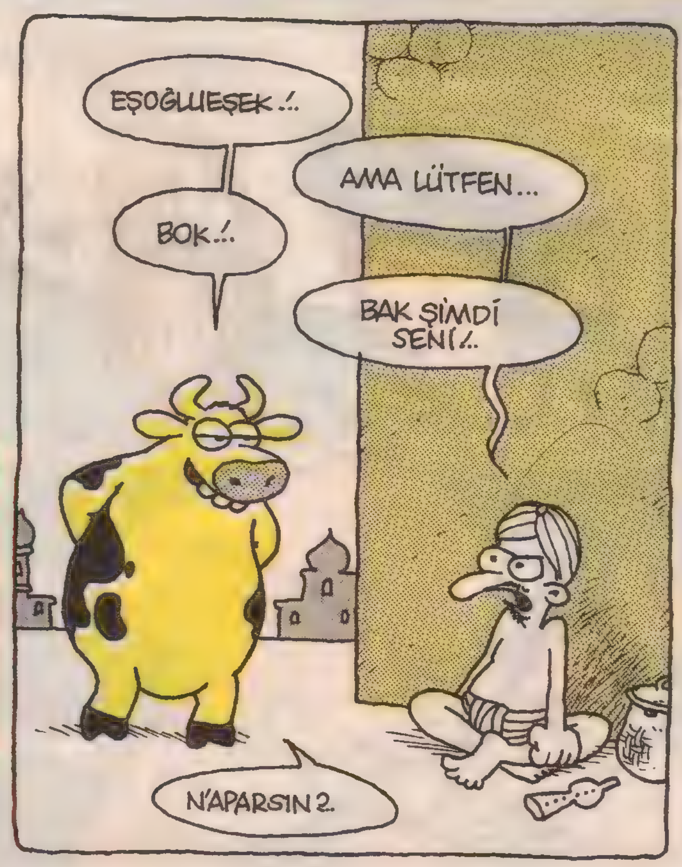

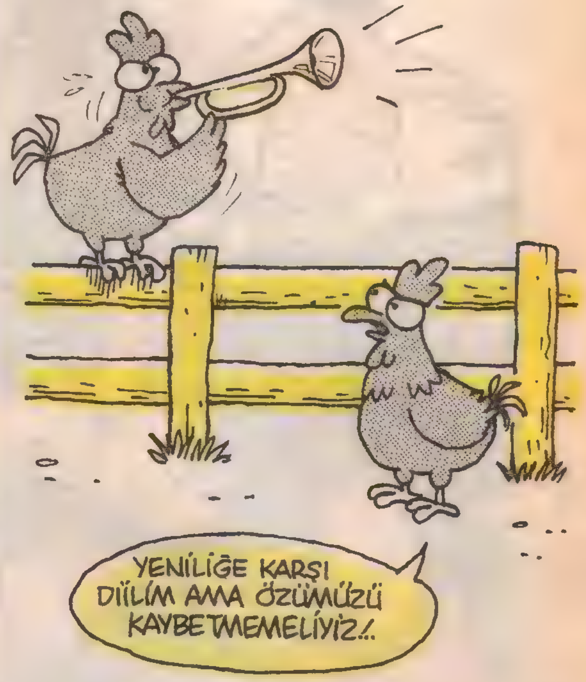
YENİLİĞE KARŞI DİİLİM AMA ÖZÜMÜZÜ KAYBETMEMELİYİZ !.

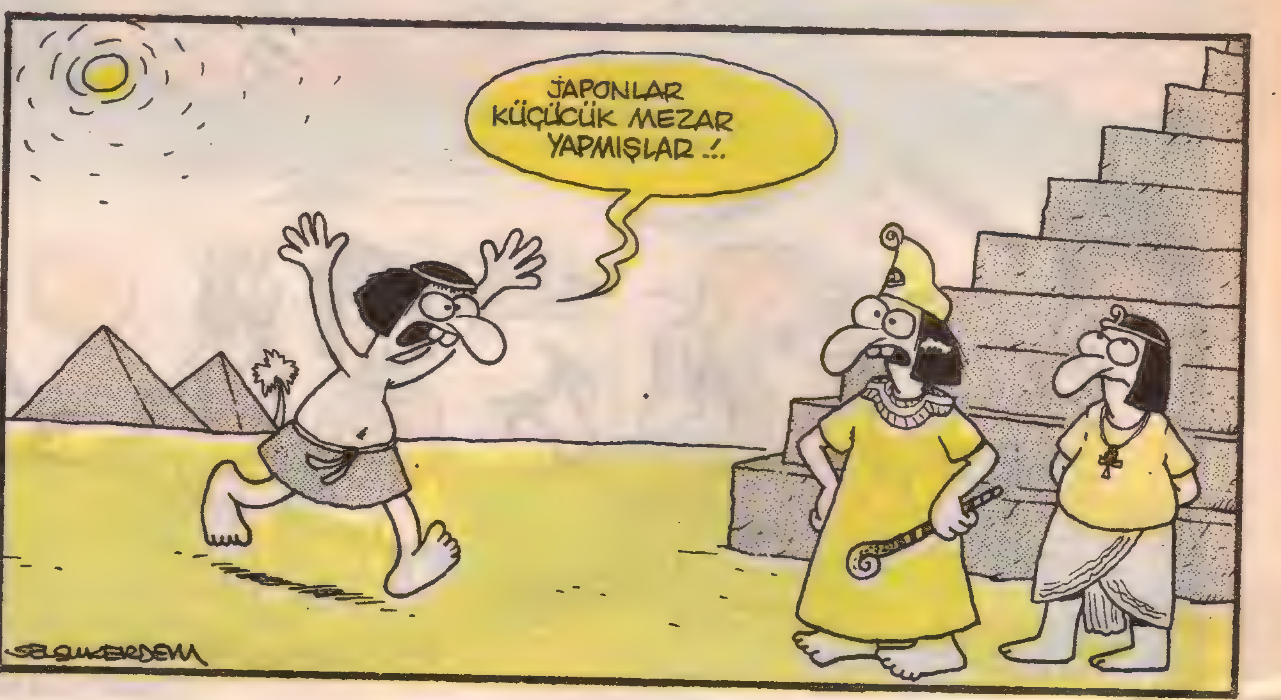

Cumbür Cemaat

AHMET YILMAZ

DERİNLİK SARHOŞLUĞU!..

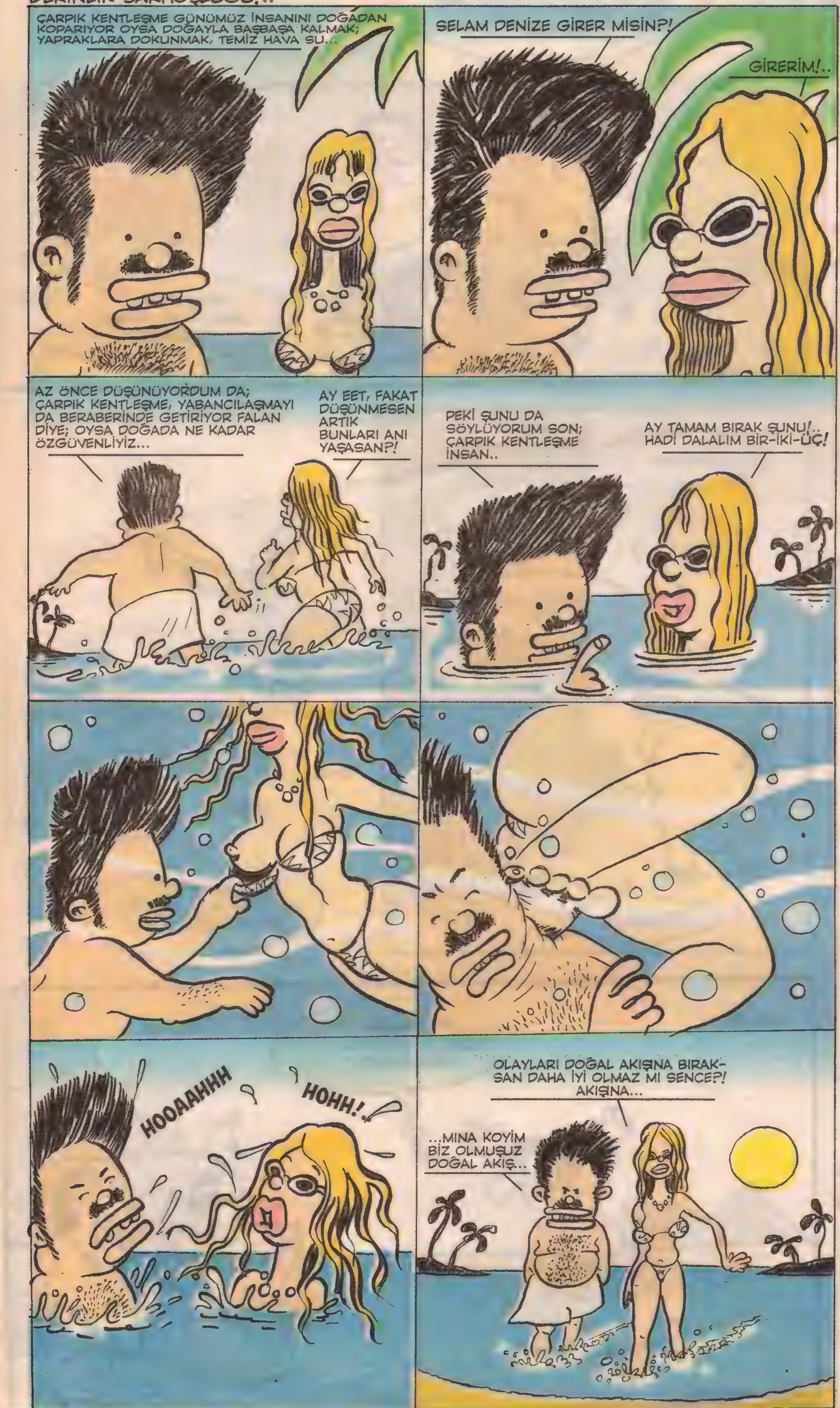
ÇARPIK KENTLEŞME GÜNÜMÜZ İNSANINI DOĞADAN KOPARIYOR OYSA DOĞAYLA BAŞBAŞA KALMAK; YAPRAKLARA DOKUNMAK, TEMİZ HAVA SU...
SELAM DENİZE GİRER MİSİN?!
GİRERİM!..
AZ ÖNCE DÜŞÜNÜYORDUM DA; ÇARPIK KENTLEŞME, YABANCILAŞMAYI DA BERABERİNDE GETİRİYOR FALAN DİYE; OYSA DOĞADA NE KADAR ÖZGÜVENLİYİZ...
AY EET, FAKAT DÜŞÜNMESEN ARTIK BUNLARI ANI YAŞASAN?!
PEKİ ŞUNU DA SÖYLÜYORUM SON; ÇARPIK KENTLEŞME İNSAN..
AY TAMAM BIRAK ŞUNU!.. HADİ DALALIM BİR-İKİ-ÜÇ!
HOOAAHHH
HOHH!..
OLAYLARI DOĞAL AKIŞINA BIRAKSAN DAHA İYİ OLMAZ MI SENCE?! AKIŞINA...
...MINA KOYİM BİZ OLMUŞUZ DOĞAL AKIŞ...
AHMET YILMAZ 2001

ve karşınızda

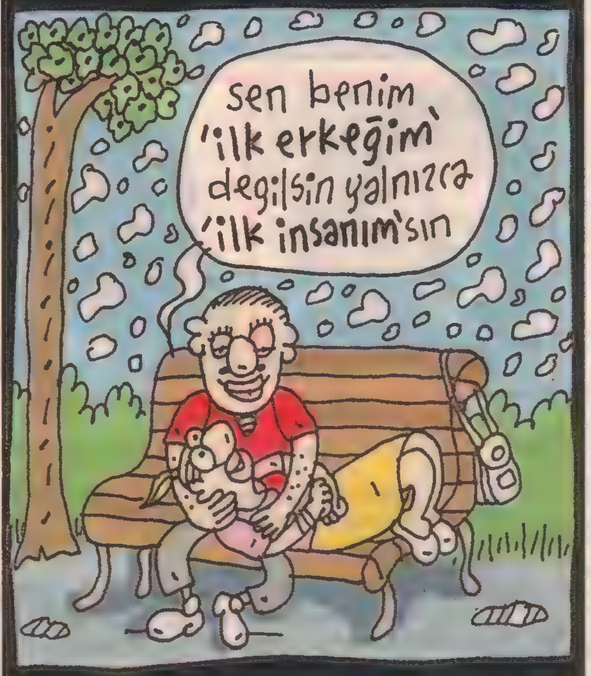
sen benim 'ilk erkeğim' değilsin yalnızca 'ilk insanım'sın

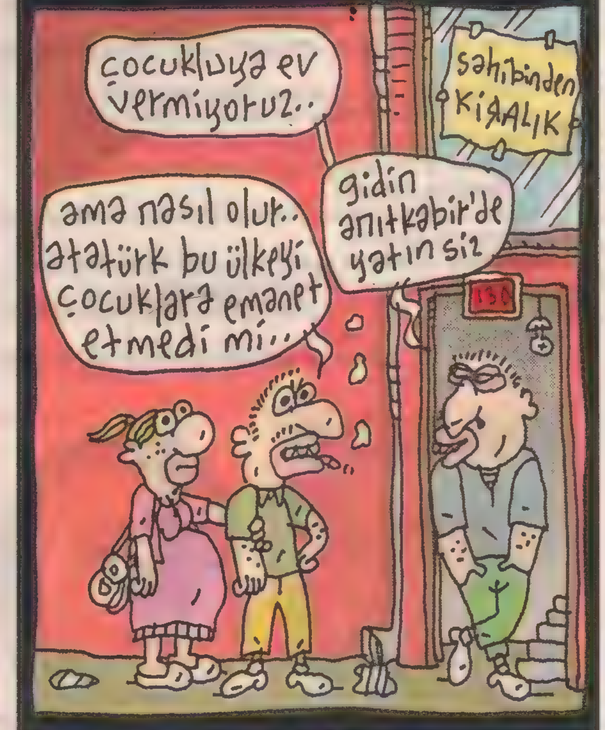
çocukluya ev vermiyoruz..
sahibinden KİRALIK
ama nasıl olur.. atatürk bu ülkeyi çocuklara emanet etmedi mi..
gidin anıtkabir'de yatın siz
138

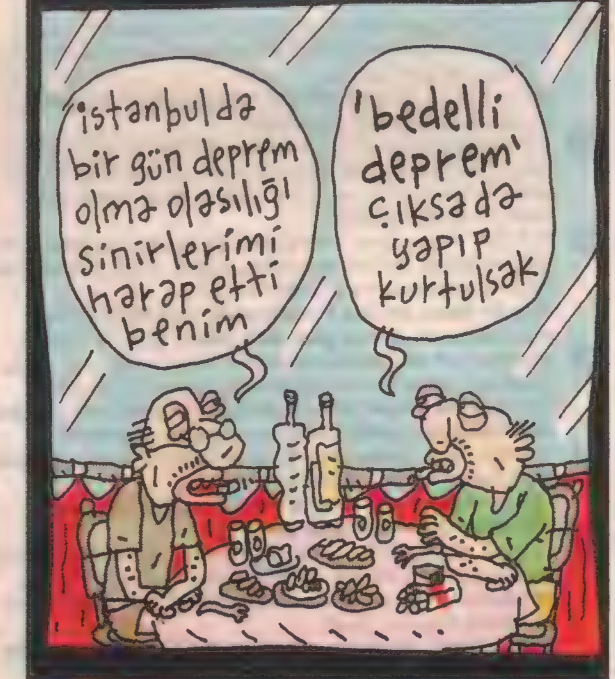
istanbulda bir gün deprem olma olasılığı sinirlerimi harap etti benim
'bedelli deprem' çıksada yapıp kurtulsak

SAYI: 512
1 EYLÜL 2001
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı** kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

met üst

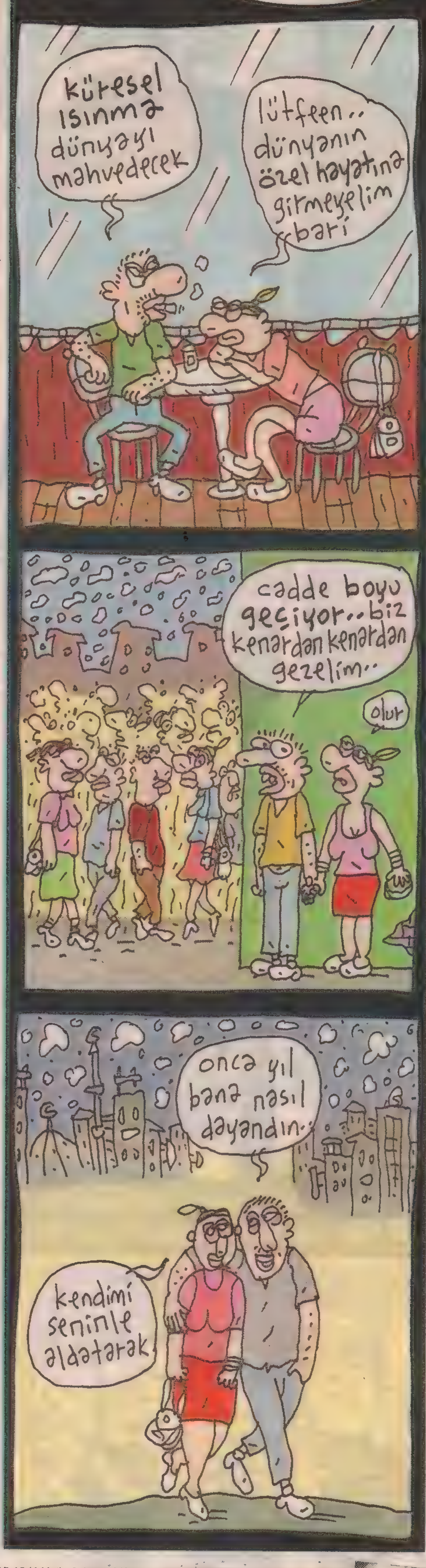
küresel ısınma dünyayı mahvedecek
lütfeen.. dünyanın özel hayatına girmeyelim bari
cadde boyu geçiyor.. biz kenardan kenardan gezelim..
olur
onca yıl bana nasıl dayandın..
kendimi seninle aldatarak

BİR AN'IN HAYAL EDİLMİŞ GERÇEĞİ:

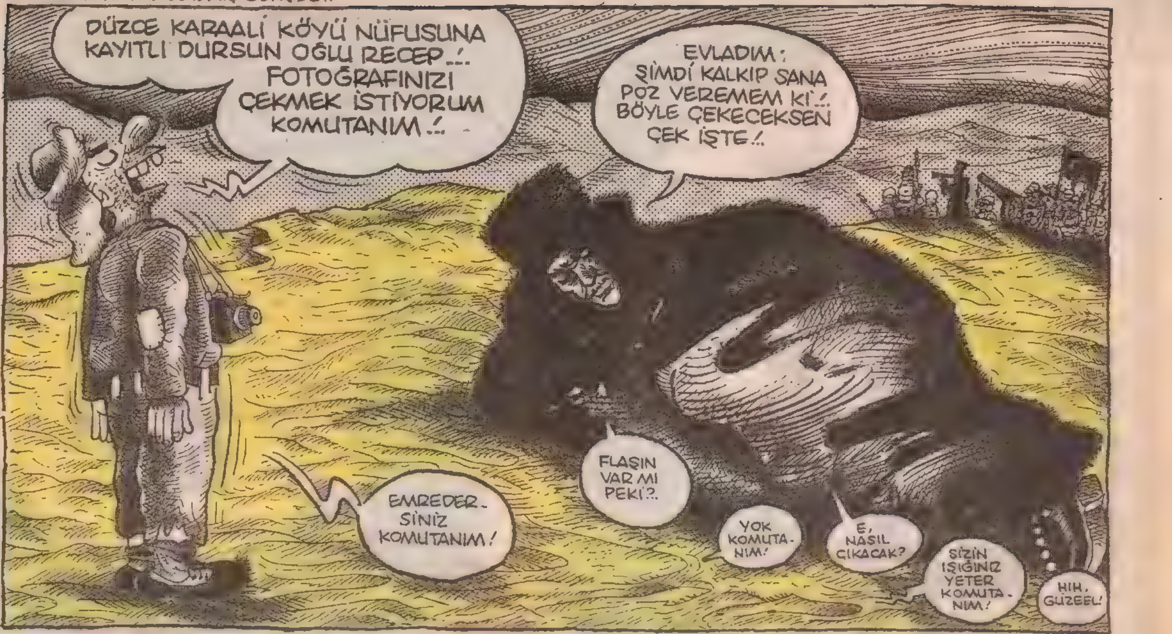
DÜZCE KARAALİ KÖYÜ NÜFUSUNA KAYITLI DURSUN OĞLU RECEP..!.. FOTOĞRAFINIZI ÇEKMEK İSTİYORUM KOMUTANIM.!.
EVLADIM: ŞİMDİ KALKIP SANA POZ VEREMEM Kİ.!. BÖYLE ÇEKECEKSEN ÇEK İŞTE.!.
EMREDERSİNİZ KOMUTANIM!
FLAŞIN VAR MI PEKİ?.
YOK KOMUTANIM!
E, NASIL ÇIKACAK?
SİZİN IŞIĞINIZ YETER KOMUTANIM!
HIH, GÜZEEL!

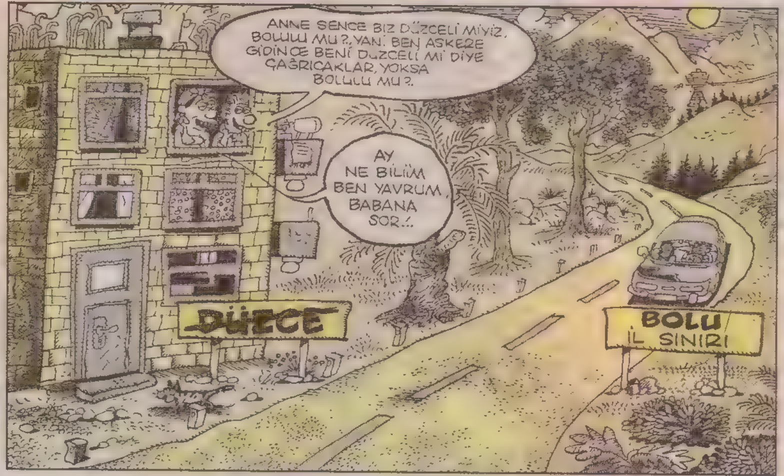
ANNE SENCE BIZ DÜZCELİ MİYİZ, BOLULU MU?, YANİ, BEN ASKERE GİDİNCE BENİ DÜZCELİ Mİ DİYE ÇAĞRICAKLAR, YOKSA BOLULU MU?.
AY NE BİLİM BEN YAVRUM, BABANA SOR.!.
DÜZCE
BOLU İL SINIRI

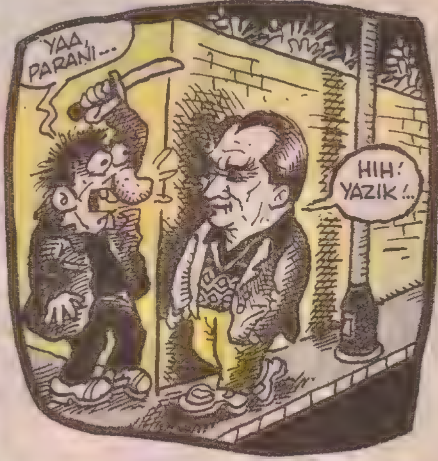
YAA, PARANI...
HIH! YAZIK.!.

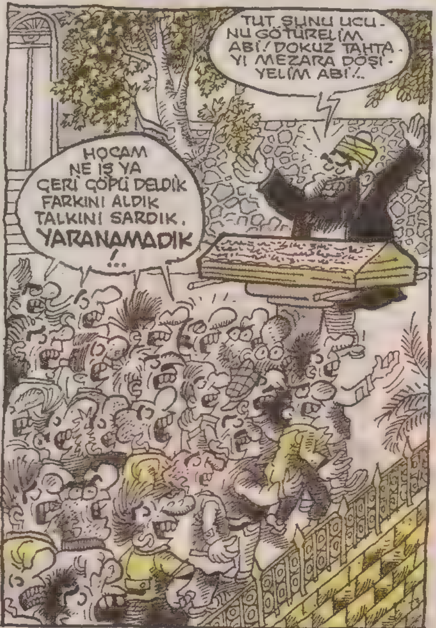
TUT ŞUNU UCUNU GÖTÜRELİM ABİ! DOKUZ TAHTAYI MEZARA DÖŞİYELİM ABİ.!.
HOCAM NE İŞ YA ÇERİ ÇÖPÜ DELDİK FARKINI ALDIK TALKINI SARDIK. YARANAMADIK!..

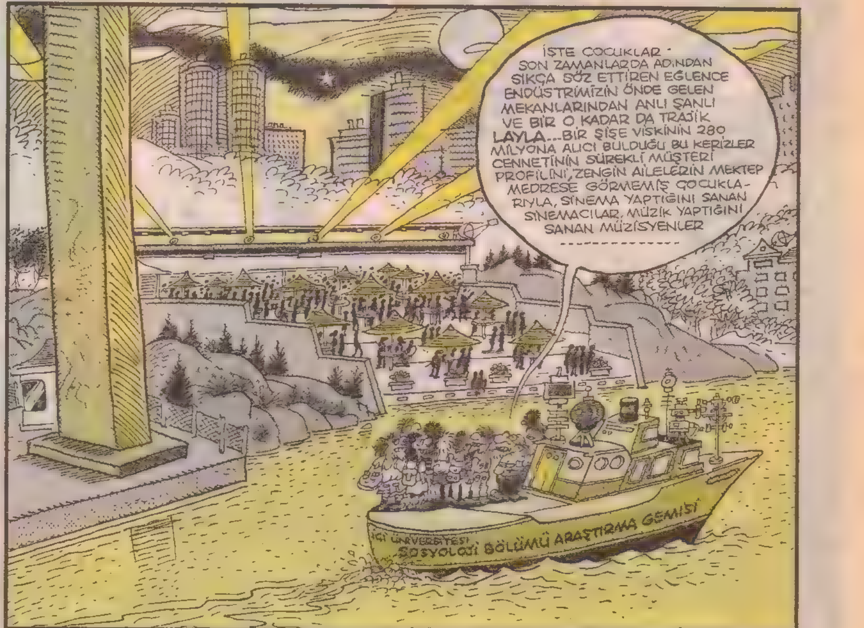
İŞTE ÇOCUKLAR - SON ZAMANLARDA ADINDAN SIKÇA SÖZ ETTİREN EĞLENCE ENDÜSTRİMİZİN ÖNDE GELEN MEKANLARINDAN ANLI ŞANLI VE BİR O KADAR DA TRAJİK LAYLA...BİR ŞİŞE VİSKİNİN 280 MİLYONA ALICI BULDUĞU BU KERİZLER CENNETİNİN SÜREKLİ MÜŞTERİ PROFİLİNİ, ZENGİN AİLELERİN MEKTEP MEDRESE GÖRMEMİŞ ÇOCUKLARIYLA, SİNEMA YAPTIĞINI SANAN SİNEMACILAR, MÜZİK YAPTIĞINI SANAN MÜZİSYENLER
...Cİ ÜNİVERSİTESİ SOSYOLOJİ BÖLÜMÜ ARAŞTIRMA GEMİSİ

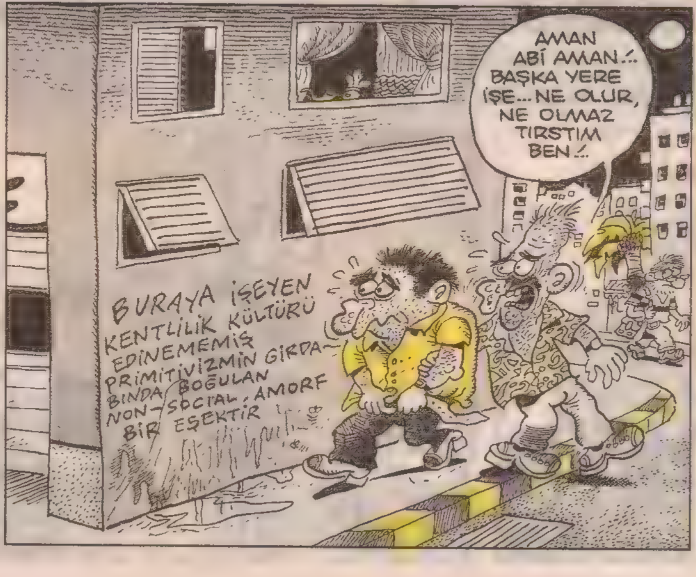
AMAN ABİ AMAN.!. BAŞKA YERE İŞE...NE OLUR, NE OLMAZ TIRSTIM BEN.!.
BURAYA İŞEYEN KENTLİLİK KÜLTÜRÜ EDİNEMEMİŞ PRİMİTİVİZMİN GIRDABINDA BOĞULAN NON-SOCIAL, AMORF BİR EŞEKTİR

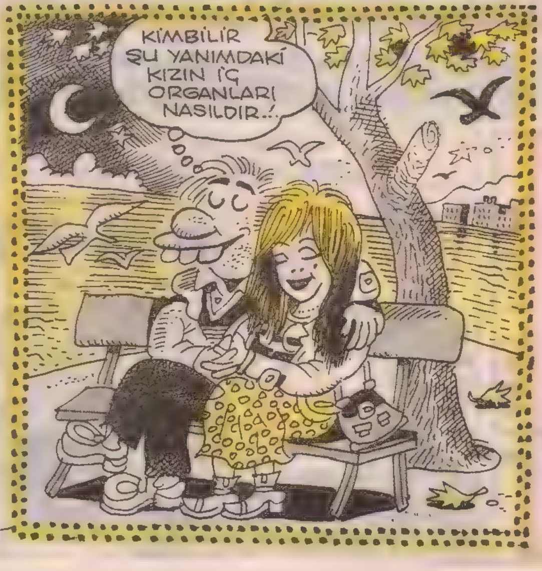
KİMBİLİR ŞU YANIMDAKİ KIZIN İÇ ORGANLARI NASILDIR.!.

el: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65
112) ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan Açar ● Müessese: Ali
YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

n alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında

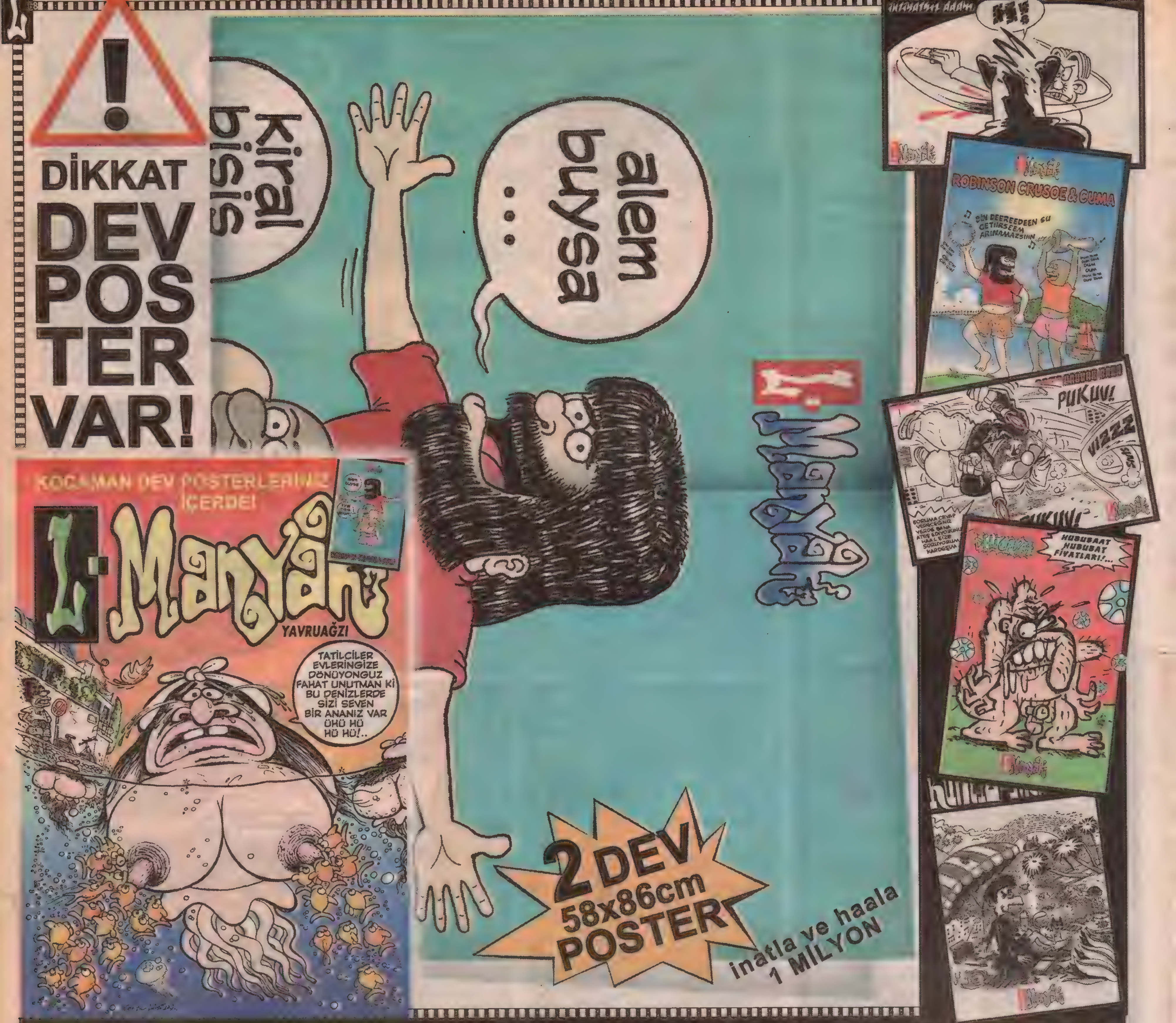
DİKKAT
DEV POSTER VAR!
kiral bisis
alem buysa ...
KOCAMAN DEV POSTERLERİNİZ İÇERDE!
L-Manyak
YAVRUAĞZI
TATİLCİLER EVLERİNGİZE DÖNÜYONGUZ FAHAT UNUTMAN Kİ BU DENİZLERDE SİZİ SEVEN BİR ANANIZ VAR ÜHÜ HÜ HÜ HÜ!..
İhtiyatsız Adam
ROBINSON CRUSOE & CUMA
BİN DEEREEDEEN SU GETİİRSEEM ARINAMAZSIIN
PUKUV!
VIZZZ
SORUMA CEVAP VERECEĞİNİZ YERDE BANA ATEŞ EDİYOSUNUZ HAA! SİZE SORUYORUM KARDEŞİM
HUBUBAAT HUBUBAT FİYATLARI!...
2 DEV 58x86cm POSTER
inatla ve haala 1 MİLYON

Bu ay alıcaanız L-Manyak'ta; önü Robinson'lu, arkası 0070 Cabbar'lı... bi tarafı Mem-coş'lu, öteki tarafı Cuma'lı&Robinson'lu... A yüzü Deli Cevat'lı B yüzü İhtiyatsız Adam'lı... Tam 6 çeşit kocamana-devyarasa poster var. Hem de kuşe kağıda-gıcıl gıcıl!!

L-Manyak'cılar 8-9 Ağustos tarihlerinde,19.00-21.00 saatleri arasında
İzmir Enternasyonel Fuarı LeMan standında, Yer: Kitap ve Nota sokağı

Not: Bulundukları bölge ve yörelerdeki bayiilerde, kalmamış da olsa **L-Manyak** bulamayan okurlarımız **0212-244 15 11** nolu telefona haber verirlerse süper olur. Hemen gerekeni yapar z.

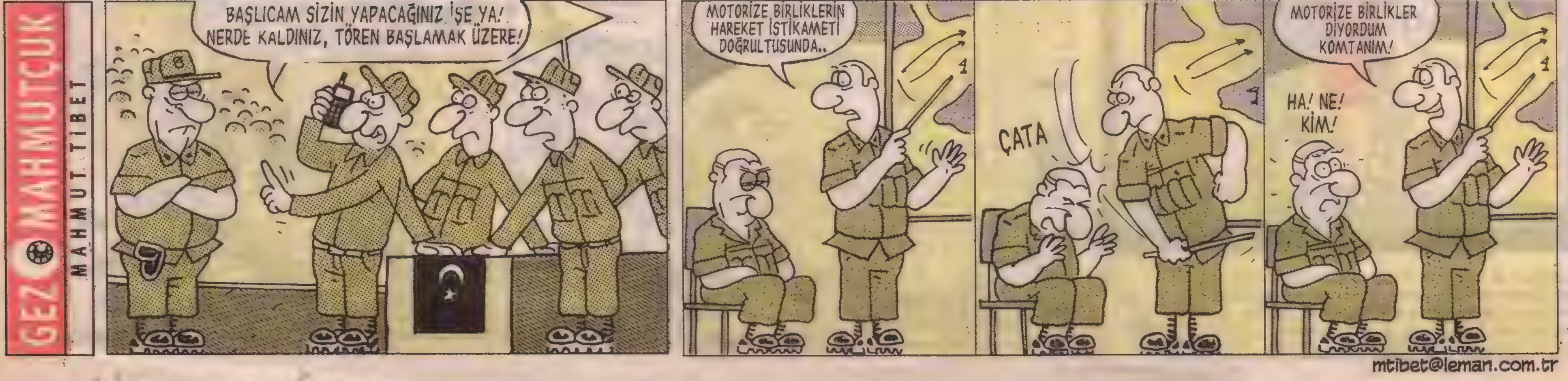
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
BAŞLICAM SİZİN YAPACAĞINIZ İŞE YA! NERDE KALDINIZ, TÖREN BAŞLAMAK ÜZERE!
MOTORİZE BİRLİKLERİN HAREKET İSTİKAMETİ DOĞRULTUSUNDA..
ÇATA
HA! NE! KİM!
MOTORİZE BİRLİKLER DİYORDUM KOMTANIM!

mtibet@leman.com.tr

Aksamsefası

(513)
8 Eylül 2001 Cumartesi-Sayı:2001/36 - 500.000.T
ISSN 0-1300-4867-4

KR
le

L-Manyak
alem buysa ...
L-Manyak
YAVRUAĞZI
DİKKAT POSTER VAR !

KORAY AYDIN GİTTİ

Kurt Hortumlayınca Kuzunun Maskarası Olur..

Geçmiş iktidar ortaklıklarında (MC dönemi) Milli Eğitim, Adalet, İçişleri Bakanlıkları MHP'nin vazgeçemediği, iktidar ortağı olmak için şart koştuğu bakanlıkların başında geliyordu. Arpalık bakanlıklar daha çok merkez sağın kontrolü altındaydı.. Ancak köprülerin altından çok sular aktı, Ülkücü hareketin reisleri birer mafya babası oldu çıktı... Susurluk'un, derin devletin taşeron seri katilleri, bir dönemin acımasız sağcı tetikçileri arasından seçildi. Acımasız katiller büyümüş, aile kurmuş kimi milletvekili olmuş, kimi de işadamlığına soyunmuştu. ANAP-DSP-MHP koalisyonunda, MHP kanadı bu kez arpalık olarak bilinen Ulaştırma, Bayındırlık gibi bakanlıkları tercih etmişti. Vatan, millet, sakarya, "Ya Sev Ya Terket" edebiyatıyla yozlaşan devleti soygunculardan kurtaracaklardı güya.. Kamu ihalelerinde dönen inanılmaz boyuttaki komisyonlar MHP'lileri baştan çıkartmada gecikmedi.. MHP gerçekte hep böyleydi... Sadece rantların kaynağı değişmişti, ülkücülerin kilit noktaları tuttuğu Susurluk çetecileri silahla, uyuşturucuyla, tetikçilikle vurgun yapıyor, trilyonlar götürüyordu... Bu kaynak şimdi yere göğe koyamadıkları devletin musluklarından beslendi... Aç kurtlar, bozkurtları yedi bitirdi...

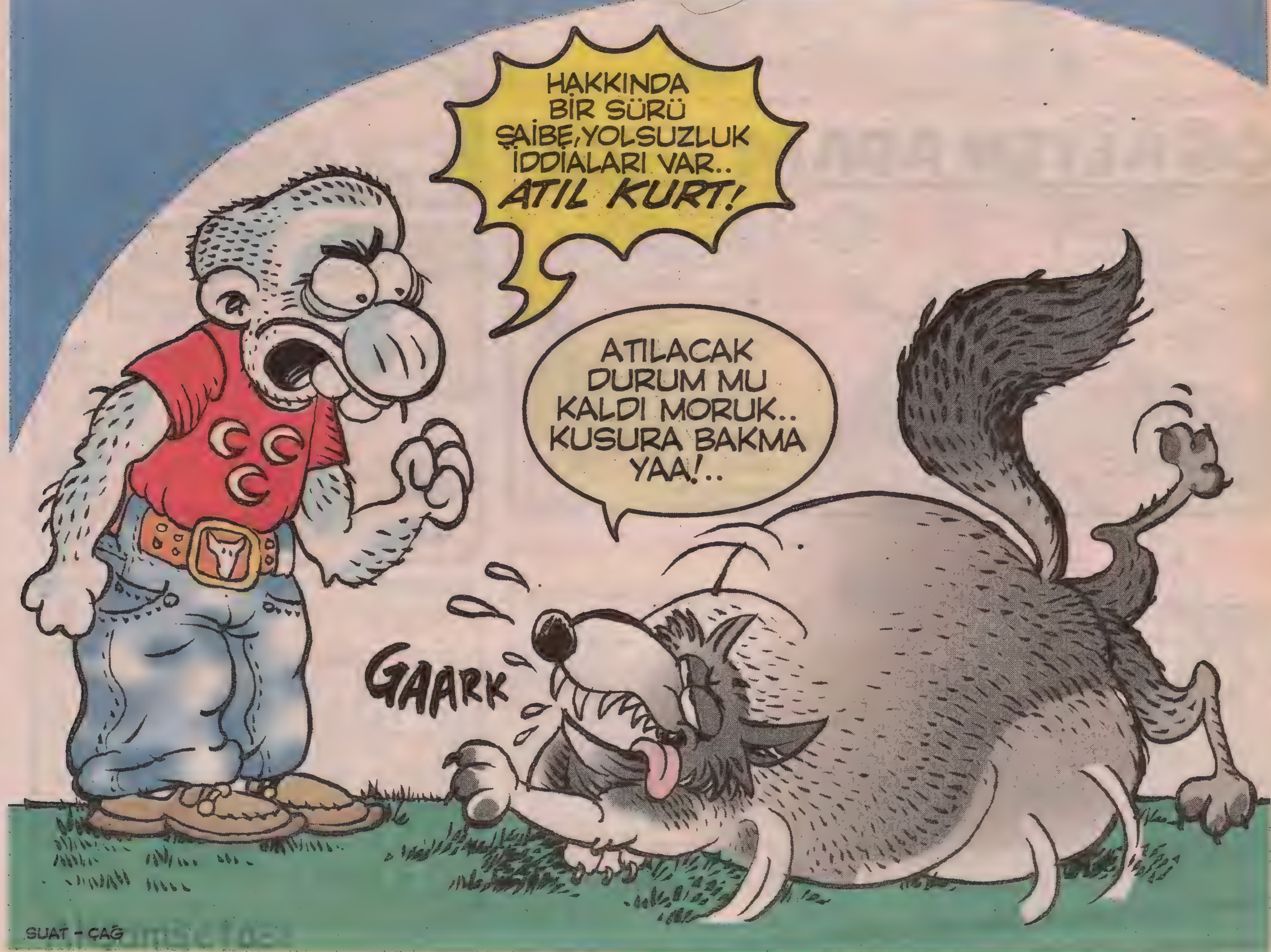
HAKKINDA BİR SÜRÜ ŞAİBE, YOLSUZLUK İDDİALARI VAR.. ATIL KURT!
ATILACAK DURUM MU KALDI MORUK.. KUSURA BAKMA YAA!..
GAARK

SUAT - ÇAĞ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

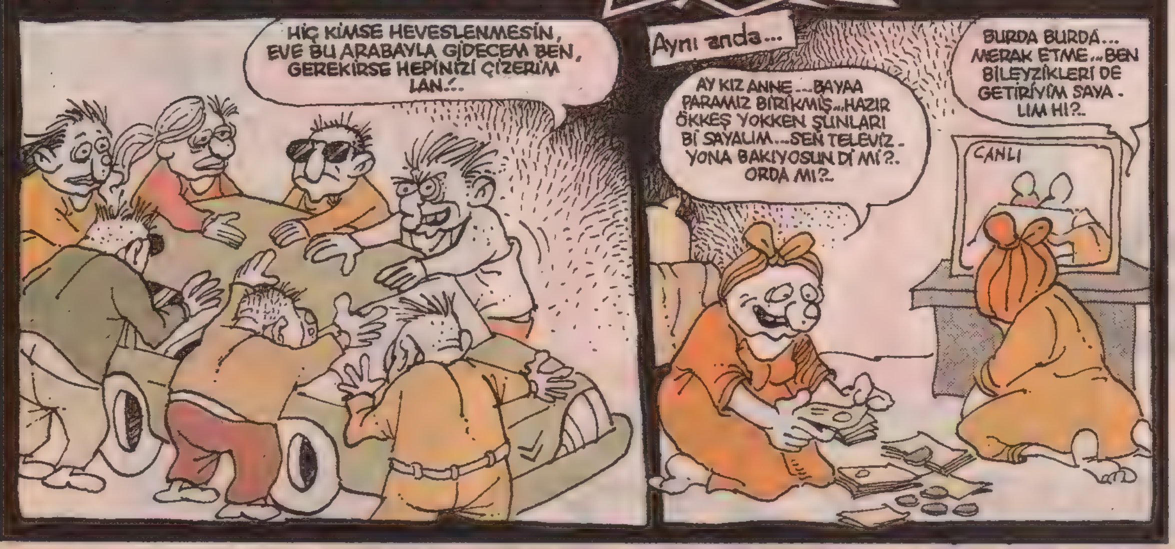
HİÇ KİMSE HEVESLENMESİN, EVE BU ARABAYLA GİDECEM BEN, GEREKİRSE HEPİNİZİ ÇİZERİM LAN.!..
Aynı anda...
AY KIZ ANNE ...BAYAA PARAMIZ BİRİKMİŞ...HAZIR ÖKKEŞ YOKKEN ŞUNLARI Bİ SAYALIM...SEN TELEVİZYONA BAKIYOSUN Dİ Mİ?. ORDA MI?..
CANLI
BURDA BURDA... MERAK ETME...BEN BİLEYZİKLERİ DE GETİRİYİM SAYALIM HI?..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

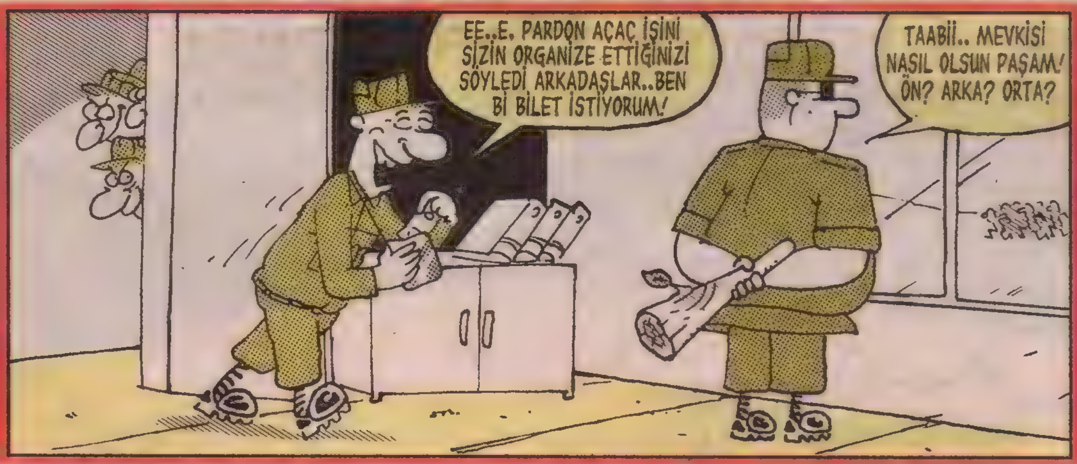
EE..E. PARDON AÇAÇ İŞİNİ SİZİN ORGANİZE ETTİĞİNİZİ SÖYLEDİ ARKADAŞLAR..BEN Bİ BİLET İSTİYORUM!
TAABİİ.. MEVKİSİ NASIL OLSUN PAŞAM! ÖN? ARKA? ORTA?

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

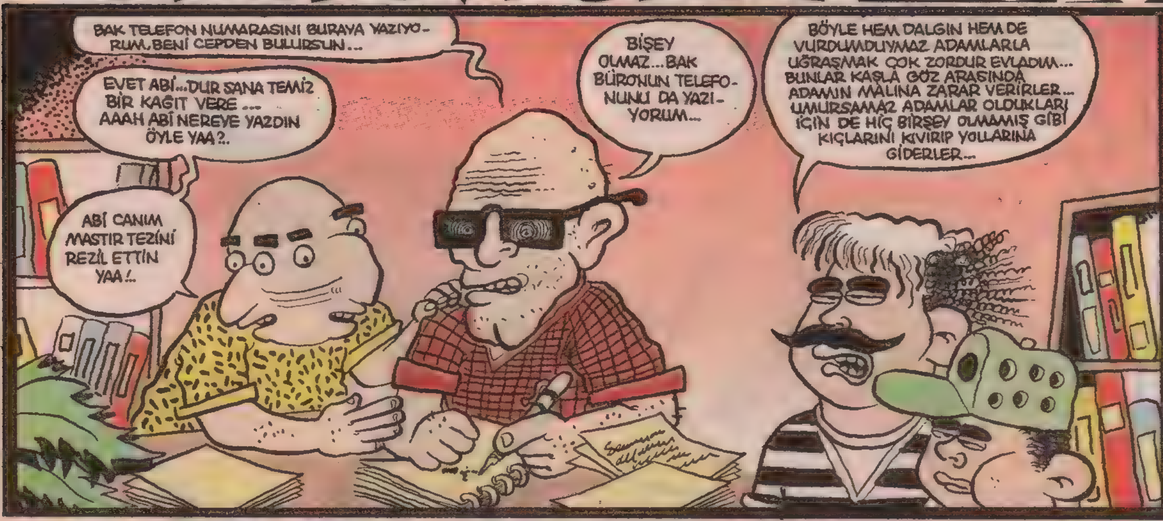
BAK TELEFON NUMARASINI BURAYA YAZIYORUM.BENİ CEPDEN BULURSUN...
EVET ABİ...DUR SANA TEMİZ BİR KAĞIT VERE ... AAAH ABİ NEREYE YAZDIN ÖYLE YAA?..
ABİ CANIM MASTIR TEZİNİ REZİL ETTİN YAA!..
BİŞEY OLMAZ...BAK BÜRONUN TELEFONUNU DA YAZIYORUM...
BÖYLE HEM DALGIN HEM DE VURDUMDUYMAZ ADAMLARLA UĞRAŞMAK ÇOK ZORDUR EVLADIM... BUNLAR KAŞLA GÖZ ARASINDA ADAMIN MALINA ZARAR VERİRLER... UMURSAMAZ ADAMLAR OLDUKLARI İÇİN DE HİÇ BİRŞEY OLMAMIŞ GİBİ KIÇLARINI KIVIRIP YOLLARINA GİDERLER...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

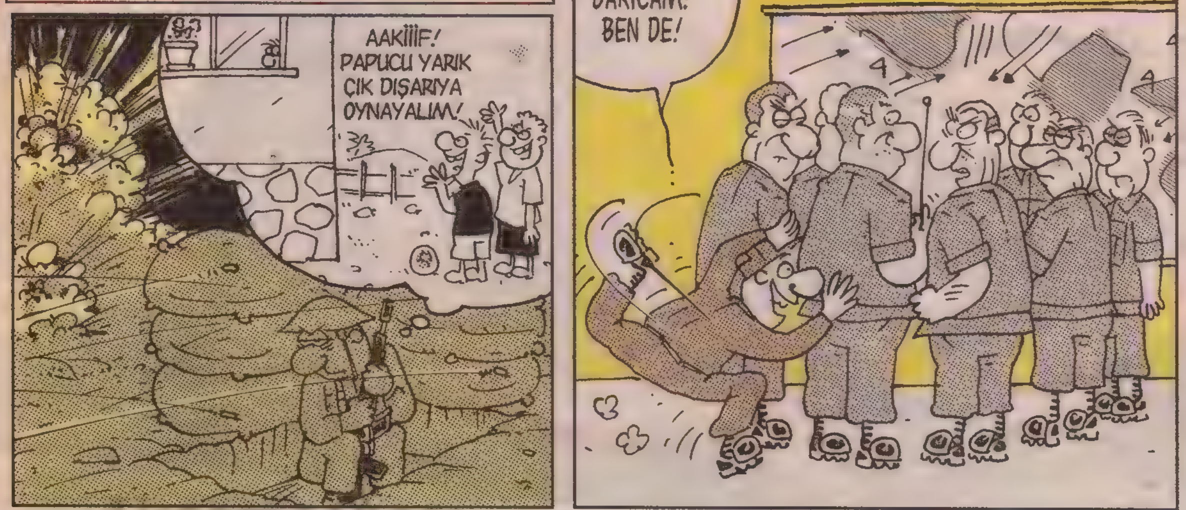
AAKİİİF! PAPUCU YARIK ÇIK DIŞARIYA OYNAYALIM!
BEN DE BAKICAM! BEN DE!

PANTOLON

METİN FİDAN

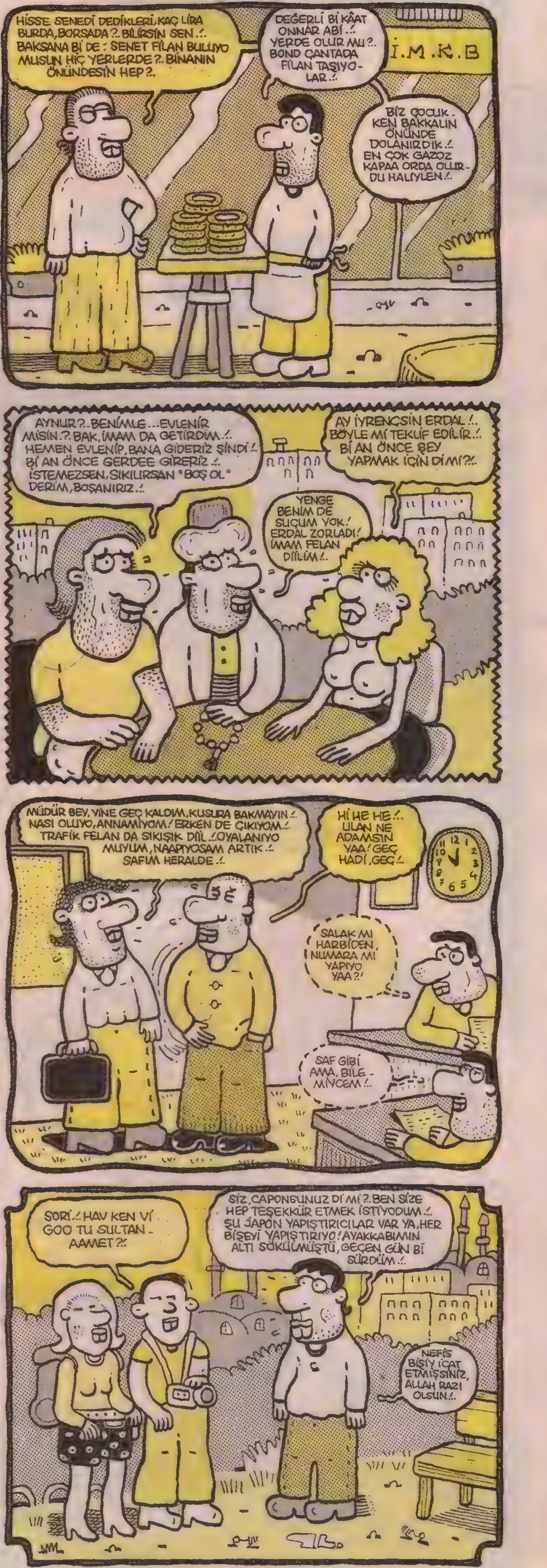
HİSSE SENEDİ DEDİKLERİ, KAÇ LİRA BURDA, BORSADA?.. BİLİRSİN SEN.!.. BAKSANA Bİ DE: SENET FİLAN BULUYO MUSUN HİÇ YERLERDE?.. BİNANIN ÖNÜNDESİN HEP?..
DEĞERLİ Bİ KÂAT ONNAR ABİ.!.. YERDE OLUR MU?.. BOND ÇANTADA FİLAN TAŞIYOLAR.!..
İ.M.K.B
BİZ ÇOCUKKEN BAKKALIN ÖNÜNDE DOLANIRDIK.!.. EN ÇOK GAZOZ KAPAA ORDA OLURDU HALİYLEN.!..
AYNUR?..BENİMLE...EVLENİR MİSİN.?. BAK, İMAM DA GETİRDİM.!.. HEMEN EVLENİP, BANA GİDERİZ ŞİNDİ.!.. Bİ AN ÖNCE GERDEE GİRERİZ.!.. İSTEMEZSEN, SIKILIRSAN "BOŞ OL" DERİM, BOŞANIRIZ.!..
AY İYRENÇSİN ERDAL!.. BÖYLE Mİ TEKLİF EDİLİR.!.. Bİ AN ÖNCE ŞEY YAPMAK İÇİN Dİ Mİ?!..
YENGE BENİM DE SUÇUM YOK! ERDAL ZORLADI! İMAM FELAN DİİLİM!..
MÜDÜR BEY, YİNE GEÇ KALDIM, KUSURA BAKMAYIN.!.. NASI OLUYO, ANNAMIYOM! ERKEN DE ÇIKIYOM.!.. TRAFİK FELAN DA SIKIŞIK DİİL.!..OYALANIYO MUYUM, NAAPIYOSAM ARTIK.!.. SAFIM HERALDE.!..
Hİ HE HE.!.. ULAN NE ADAMSIN YAA! GEÇ HADİ, GEÇ.!..
SALAK MI HARBİDEN, NUMARA MI YAPIYO YAA?!
SAF GİBİ AMA, BİLEMİYCEM!..
SORİ.!.. HAV KEN Vİ GOO TU SULTANAAMET?!
SİZ, CAPONSUNUZ Dİ Mİ?..BEN SİZE HEP TEŞEKKÜR ETMEK İSTİYODUM.!.. ŞU JAPON YAPIŞTIRICILAR VAR YA, HER BİŞEYİ YAPIŞTIRIYO! AYAKKABIMIN ALTI SÖKÜLMÜŞTÜ, GEÇEN GÜN Bİ SÜRDÜM.!..
NEFİS BİŞİY İCAT ETMİŞŞİNİZ, ALLAH RAZI OLSUN.!..

ERMEZ YAKALANDI EMNİYET ZANLI KAKALADI, MEDYA UTANMADI.

Üzeyir Garih'in cinayeti ardından fail bulma yarışına giren emniyet ve medyanın her ipucu(nun kaçıklığı-na)na balıklama atlayışındaki kepazelik [illegible] önce LeMan'ın kapağına katıldı. (Bkz: geçen haftaki LeMan kapağı) Hayat söndüren zanlı arayışının ilk kurbanı küçük (medyanın taktığı adı ile Deli, tinerci, ballyci, psikopat vs) Fuat oldu. Leman'dan sonra hem yazılı basında hem devlet hem de Alarko düzeyinde Fuat'tan özür dilendi, destek sözü verildi. Fuat bu arada klip ve reklam teklifleri alıyormuş.. (Ulan ne biçim memlekette yaşıyoruz) 2.kurban Suna isimli genç kız oldu. Medyada Pınar diye tanıtılan emniyetten de suç ortağı bilgileri sızdırılan Suna, kendisiyle birlikte gözaltına alınan arkadaşlarıyla birlikte serbest bırakılır bırakılmaz televizyoncuların arenasına düştü.. Avına saldıran aslanlar gibi başına üşüşülen genç kız o sırada sinir krizi geçiriyordu ve çoktan kendisini kaybetmişti. Devamı var, bu kızcağız bir de üstüne üstlük canlı yayın için Show TV tarafından kaçırıldı. Başına 'öteki Türkiye düşsün' Reha Muhtar...

1 Eylül 2001 Cumartesi-Sayı:2001/35 - 500.000 TL
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
LeMan
MEDYA FUAT'I ÖLDÜRMEDİ AMA AĞIR YARALADI..

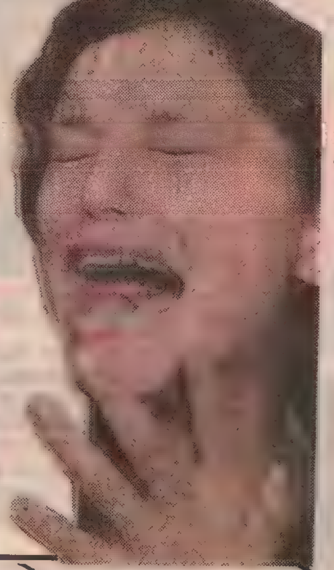

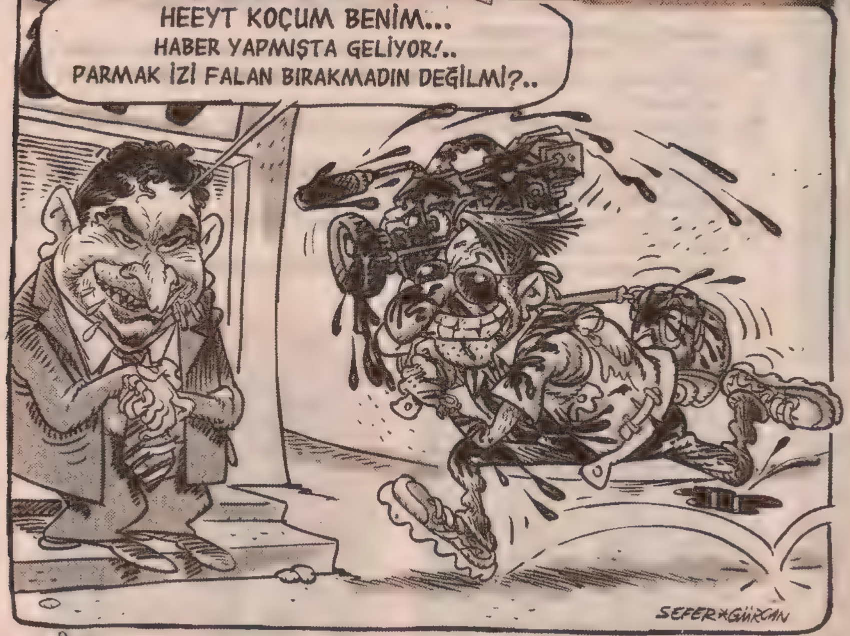
HEEYT KOÇUM BENİM...
HABER YAPMIŞTA GELİYOR!..
PARMAK İZİ FALAN BIRAKMADIN DEĞİLMİ?..
SEFER*GÜRCAN

KORAY AYDIN
hortuuuuuuum
DEVLET BAHÇELİ
hortumsavar başkan, aklama senaryosu yazarı.
REHA MUHTAR
canlı yayın kaçakçısı
BARIŞ GÜNÜ DAYAĞI
savaşa katkı payı
ÖZEL HASTANELER
vicdansız sağlık tüccarları
12 EYLÜL
faili belli cinayet günleri
HENRY KISSENGER
Dünya halklarını ezme teorisyeni
DENYO MEDYASI
zanlı şapşalları
AYDIN DOĞAN CEM UZAN SAVAŞI
devlerin aşkı

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına, kendi para birimlerine olan güveni arttırmak ve TL'ye itibarını iade etmek için ilanlardan medet umuluyor, kampanyalar düzenleniyor...

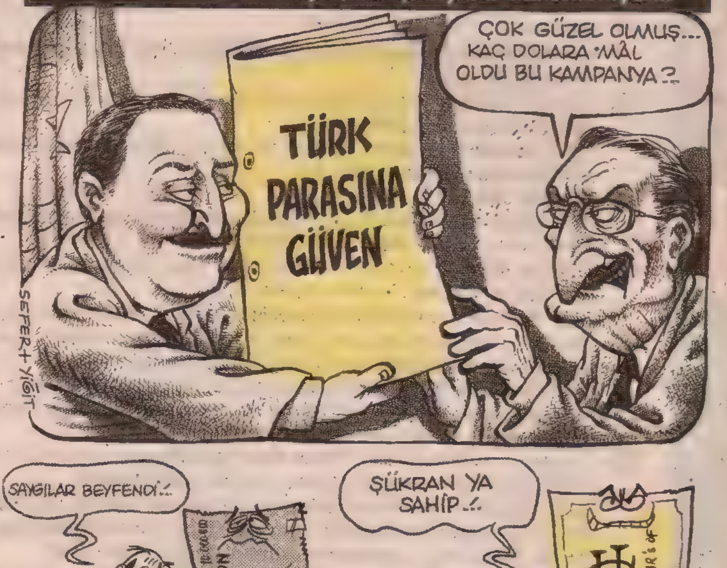
TÜRK PARASINA GÜVEN
ÇOK GÜZEL OLMUŞ... KAÇ DOLARA MAL OLDU BU KAMPANYA?..
SEFER+YİĞİT

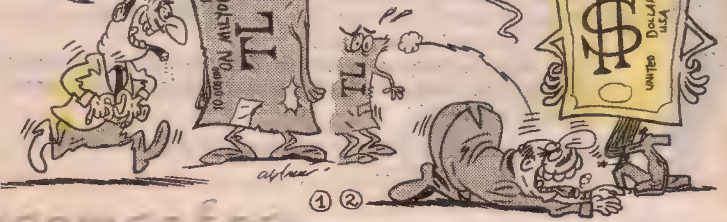
SAYGILAR BEYFENDİ..
ŞÜKRAN YA SAHİP..
10.000.000 ON MİLYON TL
TL
UNITED DOLLAR'S OF U.S.A
① ②

KÜHEYLAN KERİM

DÜBRS HÜRS!

KOMENÇERO!

Bu pazartesi okullar açılacak.. Açılacak da n'olacak? Eğitime ayrılan pay Kongo'da yüzde 4, Etiyopya'da da aynı, yüzde 4... Kırgızistan'da yüzde 5.3, Hindistan'da yüzde 3.3... Pekiii, tarihi şanlı, kahramanoğlukahraman, ziyadesiyle silah sahibi Türkiye'de bu oran ne?.. 2.2!.. Alın, hayrını görün... Bu gidişle 20-30 yıl sonra, o silahların kullanma kılavuzunu okuyacak adam kalmıcak, söyliim!.. Kadınların yüzde 25.9'u, erkeklerin 7.5'i okuma bilmiyor a gazveriiciler, a kazgüdücüler!..

Şov Haber, sen Suna'yı (Sahte Pınar) kaçır... Olacak şey değil... 4 yayın dönemi sonra MOSSAD olmasa da MİT kıvamına gelirsiniz, hadi bakalım... Bir Mahtarizm pratiği var nasılolsa... Partisi de hazır!.. (Muhtarlar parti kurduydu ya lan, bakma seme gibi!)

Bayındırlık Şaşkın Bakani Koray Aydın'a bi de ihale yasağı konmuş ya meğer yıllar önce! Şirketinde 1.75'lik sunta portresi olması apayrı! Kedi, ciğer ihalesini baygınlık geçirmeden, içi titremeden, ağzı sulanmadan nasıl yönetsin?!. Sonra biz milliyetçiyiz!.. E, vatanın taşı toprağı bana da bu kadar kazandırsın, ben de tokuşturayım kafayı!... Eeeah!..

Siyah Papa olur mu?.. Olur!..

Sisi, Seren Serengil'in menaceri olmuş, hay kardeşim, şu birliktelik ne yapacak, merak içindeyim, bekliyorum bi garabet!. (Büyük kavgayla ayrılmasınlar bunlar bi zaman sonra!)

MHP'li Bayındırlık Bakanlığından sonunda istifa eden Koray Aydın'ın icraatları saymakla bitmiyor! Aydın, on binlerce insanın yaşamını yitirdiği deprem sonrası yapılan kalıcı konutları MHP'li yandaşlarına peşkeş çekmek için fazla fazla kondurmuş..Devletin bütün olanakları seferber edilmiş... Anlaşmalar makam odasında yapılmış..İhaleler karayolları misafirhanesinde üleştirilmiş...

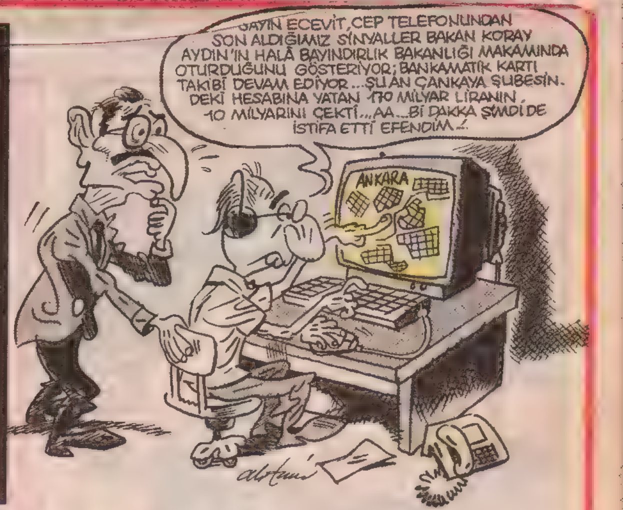
SAYIN ECEVİT, CEP TELEFONUNDAN SON ALDIĞIMIZ SİNYALLER BAKAN KORAY AYDIN'IN HALÂ BAYINDIRLIK BAKANLIĞI MAKAMINDA OTURDUĞUNU GÖSTERİYOR; BANKAMATİK KARTI TAKİBİ DEVAM EDİYOR... ŞU AN ÇANKAYA ŞUBESİNDEKİ HESABINA YATAN 170 MİLYAR LİRANIN 10 MİLYARINI ÇEKTİ...AA...Bİ DAKKA ŞİMDİ DE İSTİFA ETTİ EFENDİM..
ANKARA

KALICI KONUTLAR

KALICI KONUKLAR

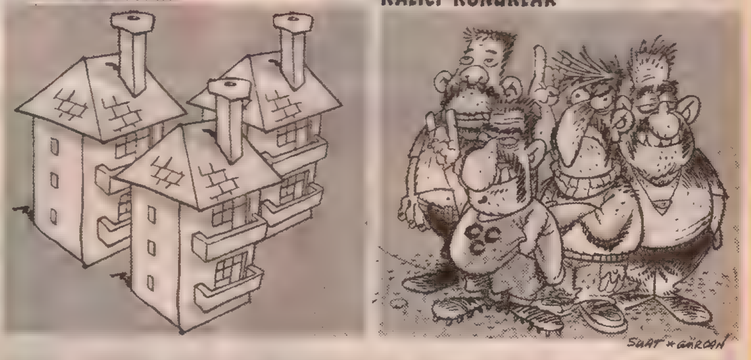
SUAT*GÜRCAN

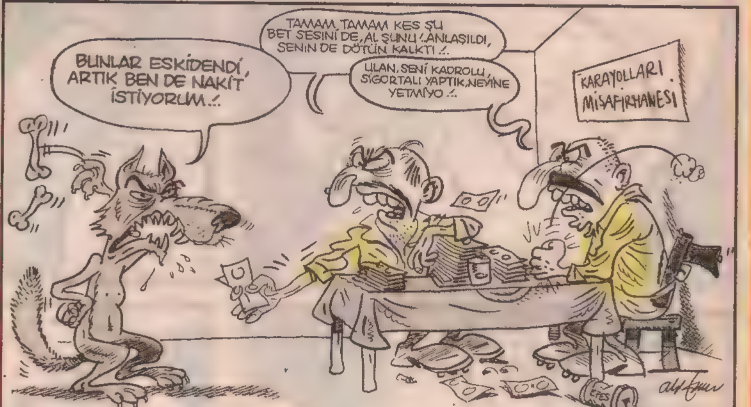
BUNLAR ESKİDENDİ, ARTIK BEN DE NAKİT İSTİYORUM..
TAMAM, TAMAM KES ŞU BET SESİNİ DE, AL ŞUNU! ANLAŞILDI, SENİN DE DÖTÜN KALKTI..
ULAN, SENİ KADROLU, SİGORTALI YAPTIK, NEYİNE YETMİYO..
KARAYOLLARI MİSAFİRHANESİ
EFES

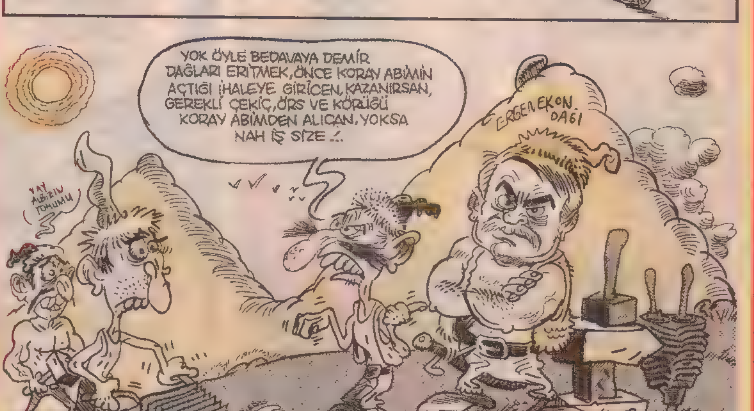
YOK ÖYLE BEDAVAYA DEMİR DAĞLARI ERİTMEK, ÖNCE KORAY ABİMİN AÇTIĞI İHALEYE GİRİCEN, KAZANIRSAN, GEREKLİ ÇEKİÇ, ÖRS VE KÖRÜĞÜ KORAY ABİMDEN ALICAN. YOKSA NAH İŞ SİZE..
ERGENEKON DAĞI
VAY ABİZİN TOHUMU

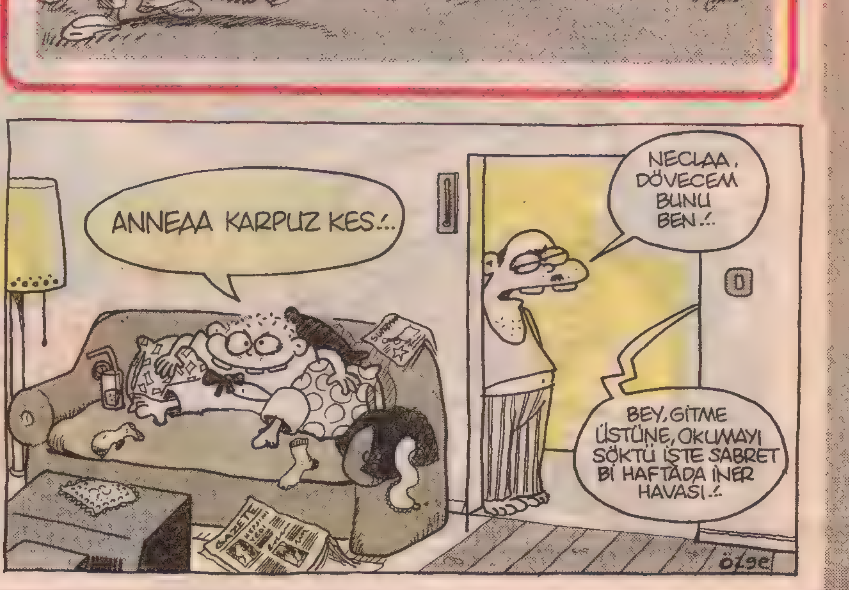
ANNEAA KARPUZ KES..
NECLAA, DÖVECEM BUNU BEN..
BEY, GİTME ÜSTÜNE, OKUMAYI SÖKTÜ İŞTE SABRET Bİ HAFTADA İNER HAVASI..
ÖZGE

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

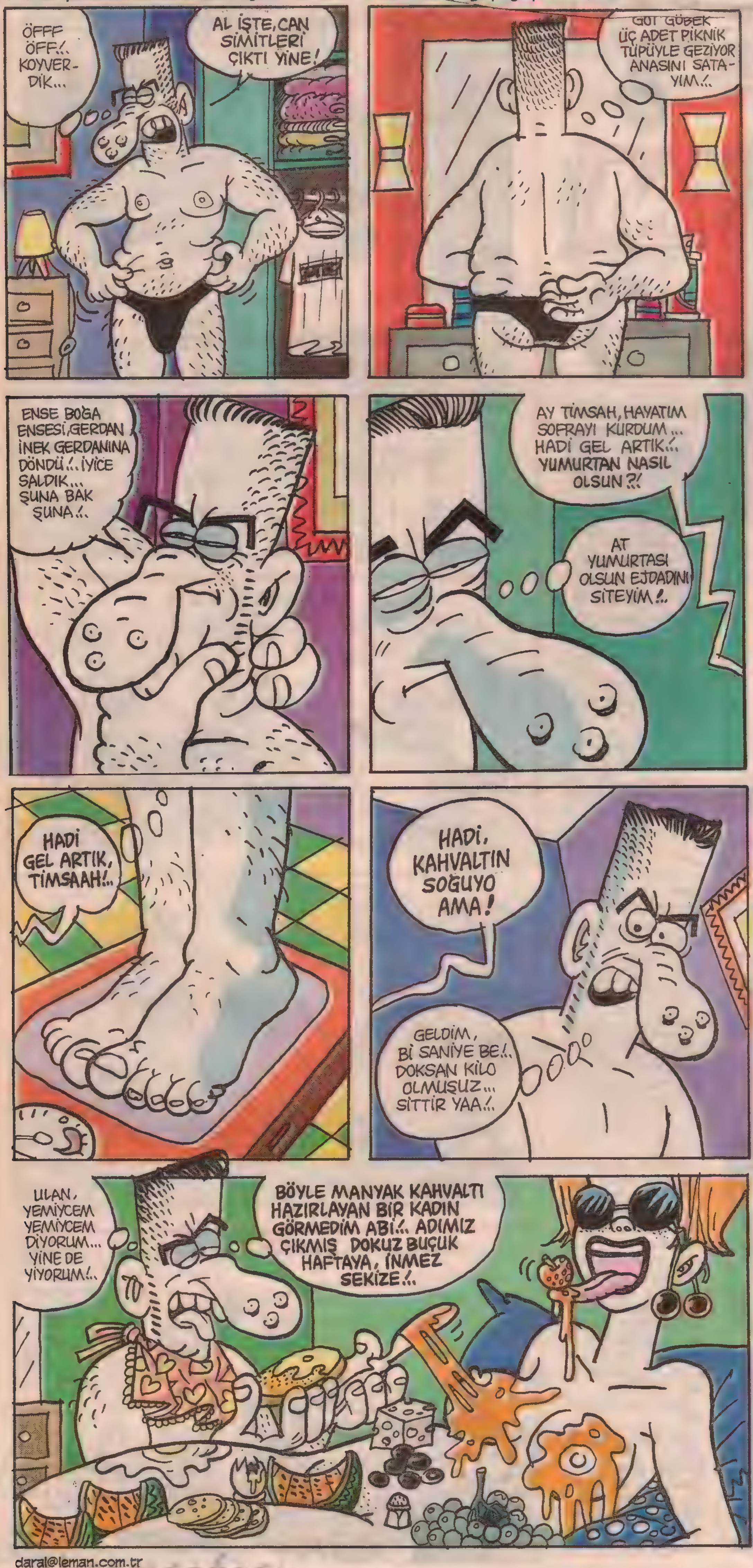
ÖFFF ÖFF!.. KOYVERDİK...
AL İŞTE, CAN SİMİTLERİ ÇIKTI YİNE!
GÖT GÖBEK ÜÇ ADET PİKNİK TÜPÜYLE GEZİYOR ANASINI SATAYIM!..
ENSE BOĞA ENSESİ, GERDAN İNEK GERDANINA DÖNDÜ!.. İYİCE SALDIK... ŞUNA BAK ŞUNA!..
AY TİMSAH, HAYATIM SOFRAYI KURDUM... HADİ GEL ARTIK!.. YUMURTAN NASIL OLSUN?!
AT YUMURTASI OLSUN EJDADINI SİTEYİM!..
HADİ GEL ARTIK, TİMSAAH!..
HADİ, KAHVALTIN SOĞUYO AMA!
GELDİM, Bİ SANİYE BE!.. DOKSAN KİLO OLMUŞUZ... SİTTİR YAA!..
ULAN, YEMİYCEM YEMİYCEM DİYORUM... YİNE DE YİYORUM!..
BÖYLE MANYAK KAHVALTI HAZIRLAYAN BİR KADIN GÖRMEDİM ABİ!.. ADIMIZ ÇIKMIŞ DOKUZ BUÇUK HAFTAYA, İNMEZ SEKİZE!..

daral@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Mr.and Mrs.Brown & Bay ve Bayan Derviş

1. Mr. and Mrs. Brown, hiçbir zaman hiçbir ülkenin gözde ikilisi olamamışlardır...
Oysa Dervişler, çok kısa zamanda Türkiye'nin en şöhretli çifti olmuştur!..
2. Mr. and Mrs. Brown'ın ne iş yaptıkları asla bilinememektedir...
Oysa Dervişler'den en azından Bay Derviş'in mesleği malumdur!..
3. Mr. and Mrs. Brown'ın dostları, kendi gibi sıkıcı olan Mr. Mrs. White, Mr. and Mrs. Green, v.b. kişilerdir...
Oysa Dervişler'in renklinin renklisi bir çevreleri vardır!...
4. Mr. and Mrs. Brown, İngilizce'ye endeksli oldukları için asla bu çerçevenin dışına çıkamayacaklardır...
Oysa Dervişler, isteseler iki gün içinde Fransa veya İtalya'ya yerleşebilecek manevra kabiliyetine sahiptir!..
5. Mr. and Mrs. Brown, Dünya Bankası ve IMF ortamlarında tanınan şahıslar değildir...
Oysa Dervişler, özellikle de Bay Derviş, sözkonusu alemlerde şahane ambians yaratmıştır!..
6. Mr. and Mrs. Brown, muhtemelen aynı semtte otururken tanışıp sıradan bir evlilik yapan bir ikilidir...
Oysa Dervişler, ayrı memleketlerden iki bireyin hayatlarını birleştirmesiyle çoğulcu melez kültüre katkıda bulunan bir çifttir!..
7. Mr. and Mrs. Brown'ın gündeminde en fazla arabayı değiştirme, yazlık veya devremülk alma, torunun vaftizi gibi sıradan planlar vardır...
Oysa Dervişler'in gündemi parti kurma, solu birleştirme, borç bulma gibi önemli planlarla doludur!..

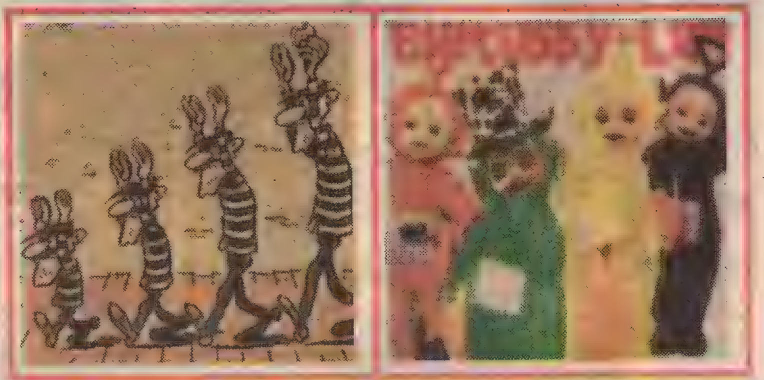

Daltonlar & Teletubbies

1. Daltonlar, kanun dışı yollardan para kazansalar da, uğraştıkları "iş" belli olan şahıslardır...
Oysa Teletabiler, nasıl geçindikleri, hangi sektörden gelirat elde ettikleri belirsiz tuhaf kişiliklerdir!..
2. Daltonlar, olumsuz tipleme olmalarına karşın, izleyicinin bilinçaltında kardeşlik bağlarını güçlendiren tiplemelerdir...
Oysa Teletabiler; kardeş mi, arkadaş mı, teyze çocuğu mu veyahut ortak mı oldukları belli olmayan varlıklardır!..
3. Daltonlar, erkektir...
Oysa Teletabiler, cinsiyetleri üzerine yoğun tartışmalar yapılmış ve halen net bir sonuca varılamamış flu bireylerdir!..
4. Daltonlar, Amerika'nın bir dönemine damgasını vuran "banka soyguncusu haydut" karakterinden esinlenen western çocuklarıdır...
Oysa Teletabiler, ne düşünülerek üretildikleri gayet muamma olan uzay bebeleridir!
5. Daltonlar, dünyada kötülüğün her zaman olduğuna (ve de olacağına) işaret eden, gerçekçi yaklaşımla tasarlanmış birer göstergebilim materyalidir...
Oysa Teletabiler, birbirlerine ve çevreye karşı bıktırıcı bir iyilik içinde davranagelerek, gerçekte varolmayan bir dünyayı yaşatmaktadır ve çocukları reel evrendeki dev hayal kırıklıklarına itmektedir!..
6. Daltonlar'ın isimleri (Jo-Jack-William-Avarel) günlük hayatta her an olmasa da, rastlaştığımızda pek şaşırmayacağımız nitelikte insan isimleridir...
Oysa Teletabiler, isim olarak postmodern bir uçukluk arzeder, Tinki Vinki isimli bir muhasebeciye, Dipsi isimli bir avukata, Lala isimli bir manikürcüye ve de Po adlı bir ofis boya rastlama şansımız yok denecek kadar azdır!..
7. Daltonlar'ı Daltonlar yapan Red-Kit'tir; Daltonlar, Red-Kit'in düşmanları olarak, sağlam bir dramatik yapıya hizmet ederler...
Oysa Teletabiler dünyasında böyle heyecan verici bir karşıt ve kişilik çatışması olmadığı gibi, Nu-Nu adlı elektrik süpürgesi, dünyanın gelmiş geçmiş en acaip yan tipidir!..

VÖ'nün notu: *Şok gelişme! Gripin'in üstünde artık 'başı ağrıyan kadın' yok.. Haftaya bulursam, Ören Bayan'la karşılaştırıcam!..*

kılservis@leman.com.tr

UMPAHA

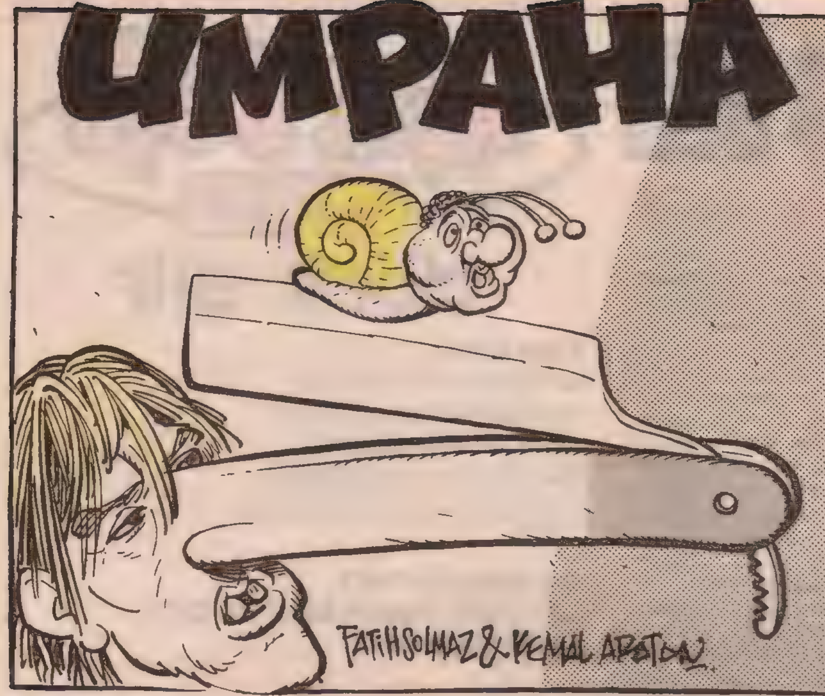
FATİHSOLMAZ & KEMAL ARATAN

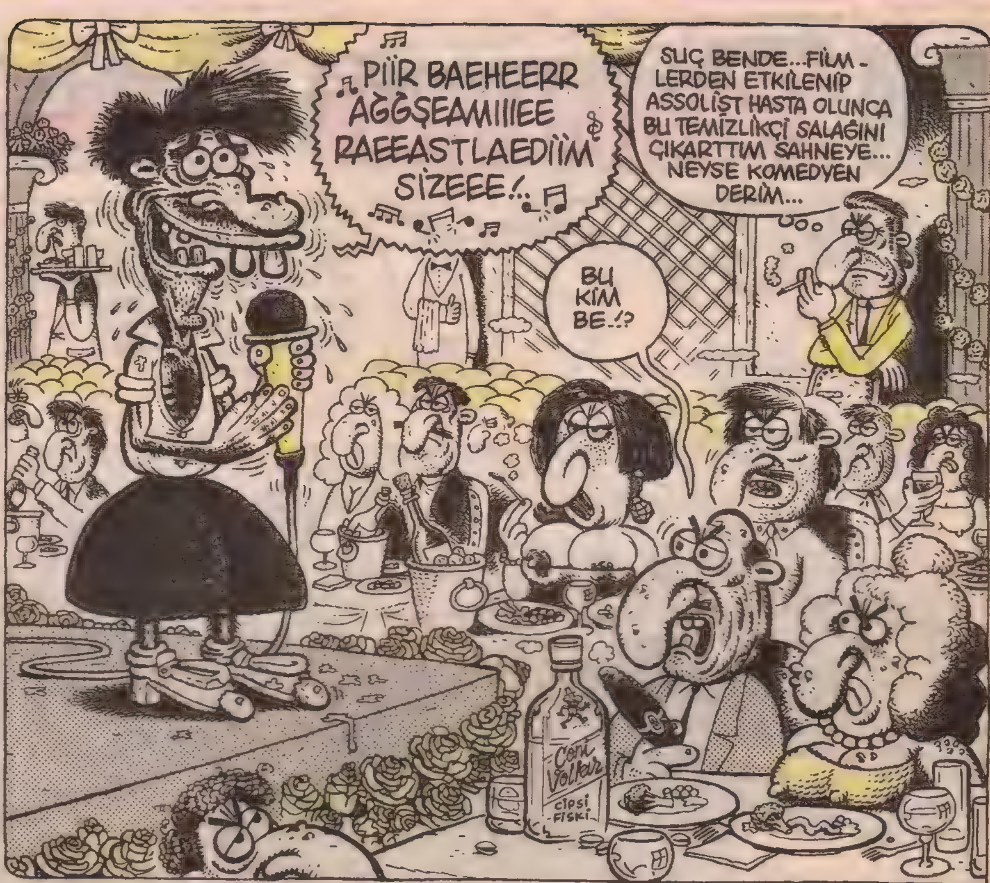
PİİR BAEHEERR AĞĞŞEAMIIIEE RAEEASTLAEDİİM SİZEEE!..
SUÇ BENDE...FİLMLERDEN ETKİLENİP ASSOLİST HASTA OLUNCA BU TEMİZLİKÇİ SALAĞINI ÇIKARTTIM SAHNEYE... NEYSE KOMEDYEN DERİM...
BU KİM BE..!?
Coni Volker
Fişi Fiski

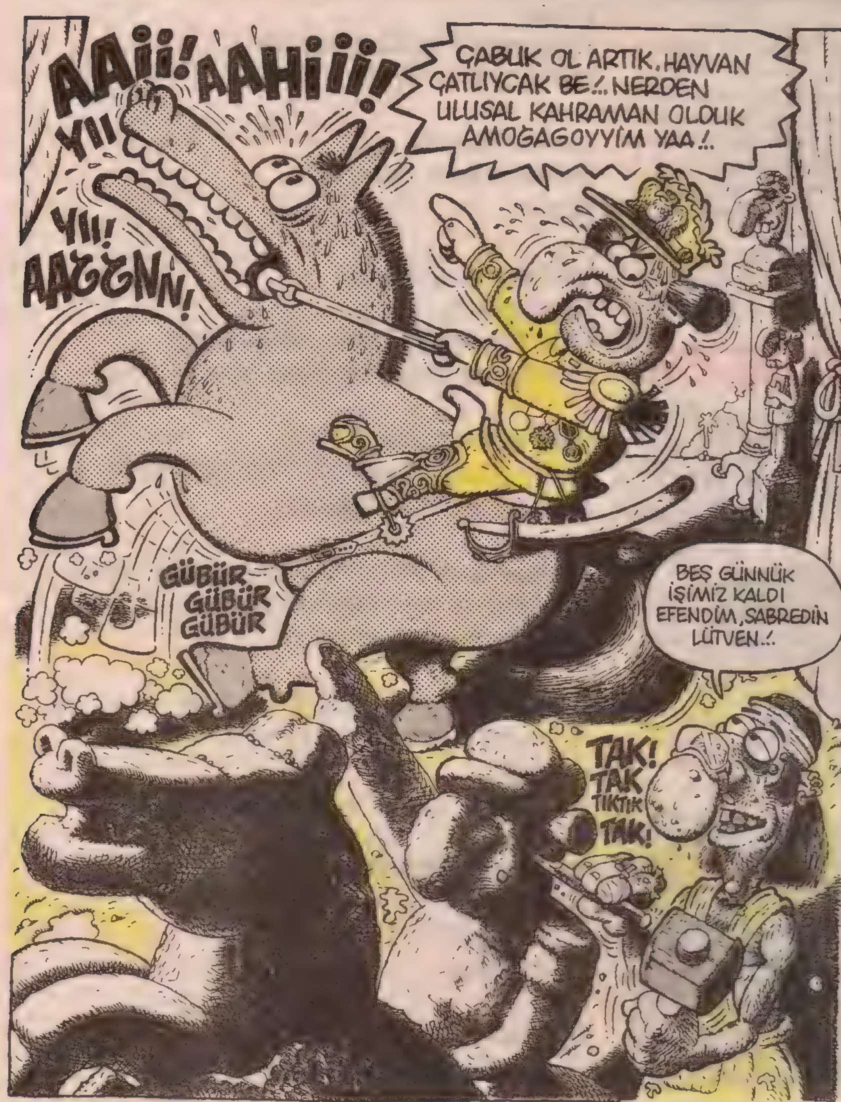
AAİİİ! AAHİİİİ!
YII
YII! AAĞĞNN!
ÇABUK OL ARTIK. HAYVAN ÇATLIYCAK BE!.. NERDEN ULUSAL KAHRAMAN OLDUK AMOĞAGOYYİM YAA!..
GÜBÜR GÜBÜR GÜBÜR
BEŞ GÜNNÜK İŞİMİZ KALDI EFENDİM, SABREDİN LÜTVEN!..
TAK! TAK TIKTIK TAK!

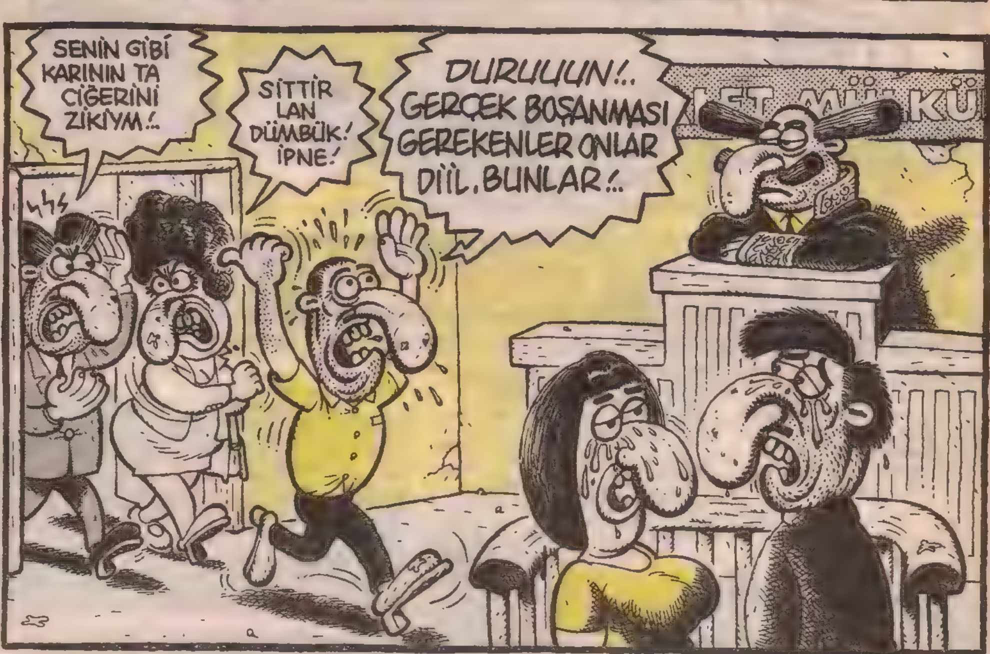
SENİN GİBİ KARININ TA CİĞERİNİ ZİKİYM!..
SİTTİR LAN DÜMBÜK! İPNE!
DURUUUN!.. GERÇEK BOŞANMASI GEREKENLER ONLAR DİİL, BUNLAR!..

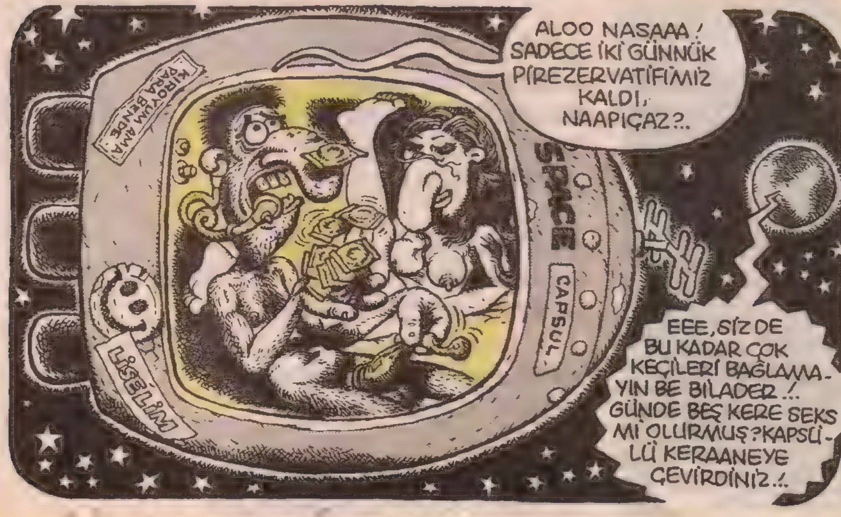
ALOO NASAAA! SADECE İKİ GÜNNÜK PİREZERVATİFİMİZ KALDI, NAAPIÇAZ?..
SPACE
CAPSUL
EEE, SİZ DE BU KADAR ÇOK KEÇİLERİ BAĞLAMAYIN BE BİLADER!.. GÜNDE BEŞ KERE SEKS Mİ OLURMUŞ? KAPSÜLÜ KERAANEYE ÇEVİRDİNİZ!..

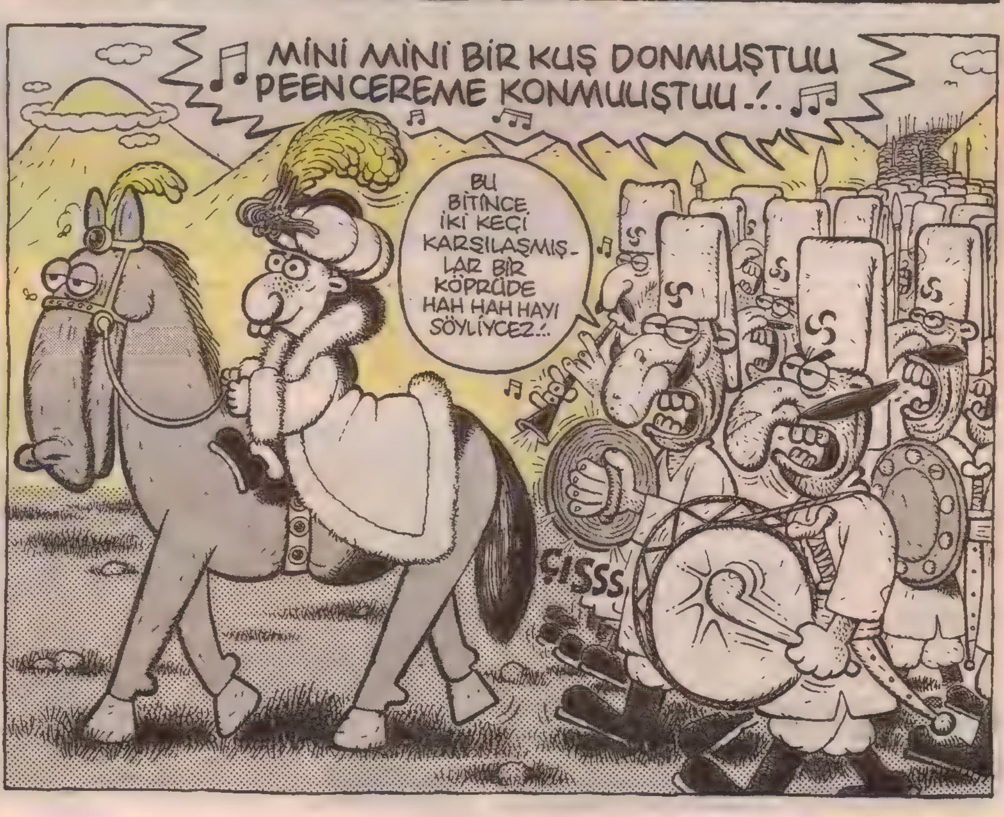
MİNİ MİNİ BİR KUŞ DONMUŞTUU PEENCEREME KONMUUŞTUU!..
BU BİTİNCE İKİ KEÇİ KARŞILAŞMIŞLAR BİR KÖPRÜDE HAH HAH HAYI SÖYLİYCEZ!..
ÇISSS

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

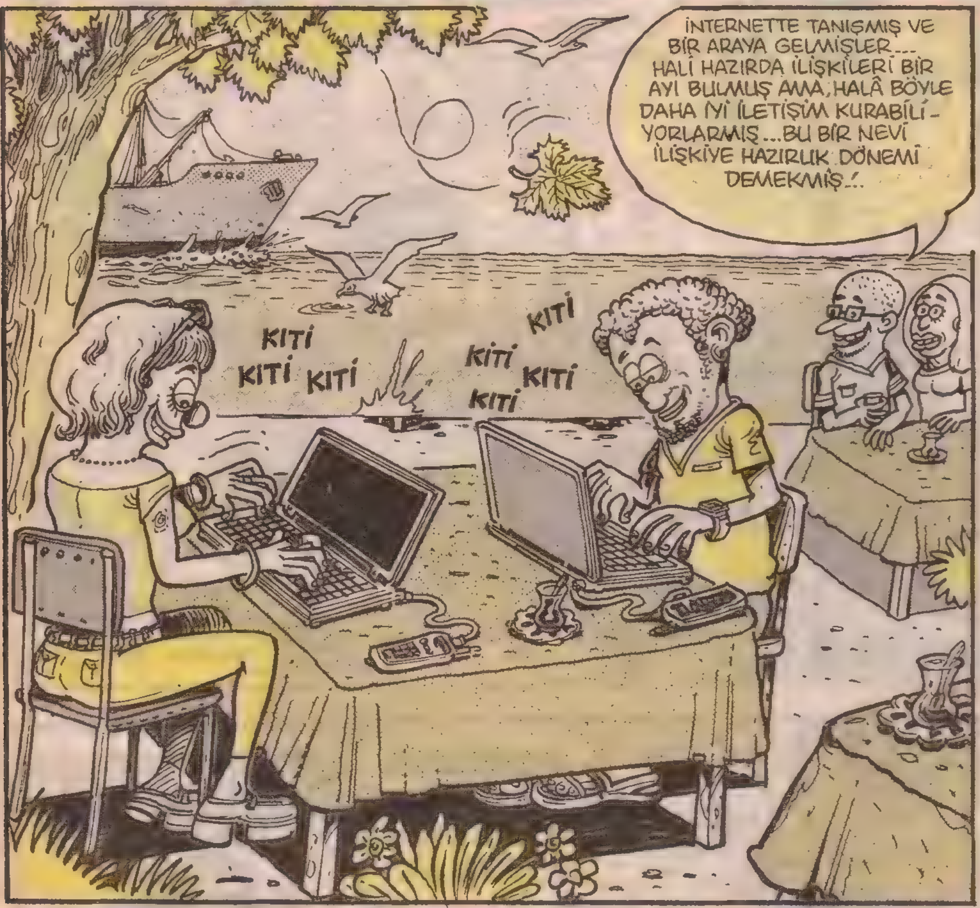
İNTERNETTE TANIŞMIŞ VE BİR ARAYA GELMİŞLER... HALİ HAZIRDA İLİŞKİLERİ BİR AYI BULMUŞ AMA, HALÂ BÖYLE DAHA İYİ İLETİŞİM KURABİLİYORLARMIŞ... BU BİR NEVİ İLİŞKİYE HAZIRLIK DÖNEMİ DEMEKMİŞ.!.
KITİ KITİ KITİ
KITİ KITİ KITİ KITİ

TEZ Bulunduğu ortamı, başkasının evini ofise döndürüp **"beni bu numaradan arayabilirsin"** ya da **"sana bi numara vericem beni ordan ara"** diyen adamlarla, olmadık yerlerde, kafelerde, barlarda **"size telefon var efendim"** denilen adamlara dikkatinizi çekerim. (Gerçi cep telefonun çıkışıyla bu tipler arasında çok azalma olduysa da, yine de zaman zaman karşımıza çıkarlar.) Bunlar ele avuca sığmaz adamlardır. Belirli, programlı bir dakikaları bile yoktur. Hiç bir şeyi kafalarına takmazlar. İlk bakışta bir güven uyandırmazlar. Buna rağmen çok sevilirler. sempatiklerdir. Velakin bunlarla iş yaparken bir kez daha düşünmek gerekir. Zaten ne iş yaptıkları anlaşılmaz. Nasıl olmuşsa bir şirkette yöneticiyseler şirket toplantılarına birtürlü gelemezler. İşin başında durmak gerektiği için bunlardan esnaf da olmaz. Gezgin ruhludurlar. Hayattaki başarı kriterlerine hiç önem vermezler.

Sonuç olarak bu adamlarla somut, kaydadeğer işler yapılamasa da hoşsohbet olurlar ve sevilirler..

ANTİTEZ

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

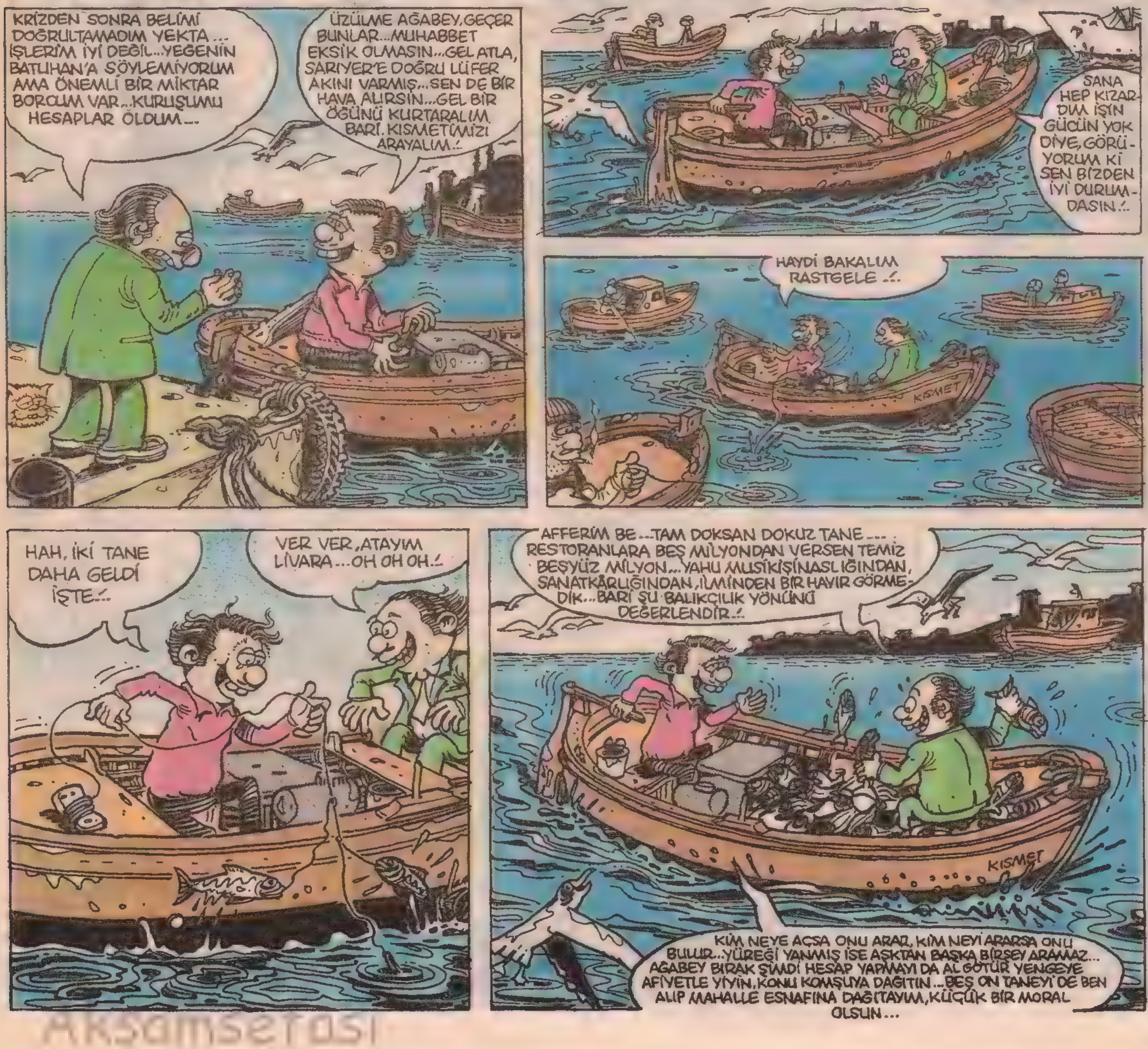
KRİZDEN SONRA BELİMİ DOĞRULTAMADIM YEKTA... İŞLERİM İYİ DEĞİL... YEĞENİN BATUHAN'A SÖYLEMİYORUM AMA ÖNEMLİ BİR MİKTAR BORCUM VAR... KURUŞUMU HESAPLAR OLDUM...
ÜZÜLME AĞABEY, GEÇER BUNLAR... MUHABBET EKSİK OLMASIN... GEL ATLA, SARIYER'E DOĞRU LÜFER AKINI VARMIŞ... SEN DE BİR HAVA ALIRSIN... GEL BİR ÖĞÜNÜ KURTARALIM BARİ. KISMETİMİZİ ARAYALIM.!.
SANA HEP KIZARDIM İŞİN GÜCÜN YOK DİYE, GÖRÜYORUM Kİ SEN BİZDEN İYİ DURUMDASIN.!.
HAYDİ BAKALIM RASTGELE.!.
KISMET
HAH, İKİ TANE DAHA GELDİ İŞTE.!.
VER VER, ATAYIM LİVARA... OH OH OH.!
AFFERİM BE... TAM DOKSAN DOKUZ TANE... RESTORANLARA BEŞ MİLYONDAN VERSEN TEMİZ BEŞYÜZ MİLYON... YAHU MUSİKİŞİNASLIĞINDAN, SANATKÂRLIĞINDAN, İLMİNDEN BİR HAYIR GÖRMEDİK... BARİ ŞU BALIKÇILIK YÖNÜNÜ DEĞERLENDİR.!.
KISMET
KİM NEYE AÇSA ONU ARAR, KİM NEYİ ARARSA ONU BULUR... YÜREĞİ YANMIŞ İSE AŞKTAN BAŞKA BİRŞEY ARAMAZ... AĞABEY BIRAK ŞİMDİ HESAP YAPMAYI DA AL GÖTÜR YENGEYE AFİYETLE YİYİN, KONU KOMŞUYA DAĞITIN... BEŞ ON TANEYİ DE BEN ALIP MAHALLE ESNAFINA DAĞITAYIM, KÜÇÜK BİR MORAL OLSUN...

Açık Büfe

met üst

dört şiir

tecrübe
karakol önlerine
bırakılan çocuklar
camii avlularına
bırakılan çocukları
büyüyünce döverler

çaresizlik hep
on yedi yaşındaymış gibi
genç gösterir

mâzi
mazeret kalbimizde
takoz literatür

evvel alkol
elimizden her iş
gelir

yaratıcı yalnız
fâkirdim..
her bulduğumu okudum
dokunduklarımdan seçildim

her insanla birlikte
aşkı-ateşi-nötron bombası'nı
yeniden keşfettim

bana acı verenler başkalarıydı
kendimi farkedince
onları da hissettim

bol bol sinemaya gittim
film-oyuncu-konu-yönetmen
değil
en çok seyirci seyrettim

çaresiz insanlar
balıklar
uçtuklarını mı sanır
denizde

kuşlar
yüzdüklerine mi inanır
gökyüzünde

ya biz çaresiz insanlar
enayiliklerimize
tecrübe payesi vererek mi
katlanırız hayata
yeryüzünde

diet diyet
yükselmek için
ağırlık atmak lazım

biliyorum-görüyorum
fakat yapamıyorum

her şeyi içime atıyorum
ondan şişmanlıyorum

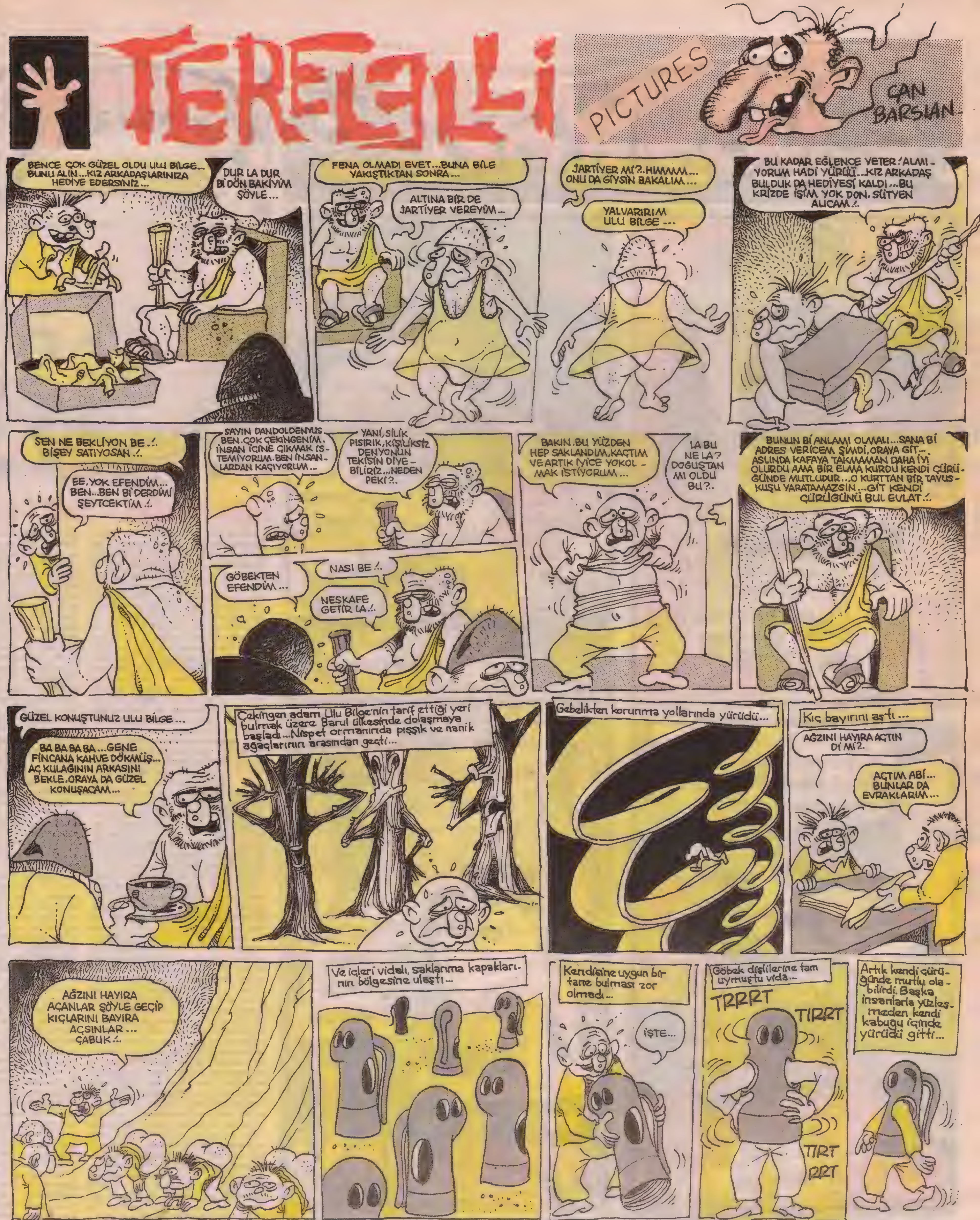
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
BENCE ÇOK GÜZEL OLDU ULU BİLGE... BUNU ALIN... KIZ ARKADAŞLARINIZA HEDİYE EDERSİNİZ...
DUR LA DUR Bİ DÖN BAKIYIM ŞÖYLE...
FENA OLMADI EVET... BUNA BİLE YAKIŞTIKTAN SONRA...
ALTINA BİR DE JARTİYER VEREYİM...
JARTİYER Mİ?.. HIMMM... ONU DA GİYSİN BAKALIM...
YALVARIRIM ULU BİLGE ...
BU KADAR EĞLENCE YETER! ALMIYORUM HADİ YÜRÜÜ... KIZ ARKADAŞ BULDUK DA HEDİYESİ KALDI... BU KRİZDE İŞİM YOK DON, SÜTYEN ALICAM!
SEN NE BEKLİYON BE! BİŞEY SATIYOSAN!
EE, YOK EFENDİM... BEN... BEN Bİ DERDİMİ ŞEYTCEKTİM!
SAYIN DANDOLDENYUS BEN, ÇOK ÇEKİNGENİM. İNSAN İÇİNE ÇIKMAK İSTEMİYORUM. BEN İNSANLARDAN KAÇIYORUM...
YANİ, SİLİK PISIRIK, KİŞİLİKSİZ DENYONUN TEKİSİN DİYEBİLİRİZ... NEDEN PEKİ?..
GÖBEKTEN EFENDİM...
NASI BE!
NESKAFE GETİR LA!
BAKIN, BU YÜZDEN HEP SAKLANDIM, KAÇTIM VE ARTIK İYİCE YOKOLMAK İSTİYORUM...
LA BU NE LA? DOĞUŞTAN MI OLDU BU?..
BUNUN Bİ ANLAMI OLMALI... SANA Bİ ADRES VERİCEM ŞİMDİ, ORAYA GİT... ASLINDA KAFAYA TAKMAMAN DAHA İYİ OLURDU AMA BİR ELMA KURDU KENDİ ÇÜRÜĞÜNDE MUTLUDUR... O KURTTAN BİR TAVUSKUŞU YARATAMAZSIN... GİT KENDİ ÇÜRÜĞÜNÜ BUL EVLAT!
GÜZEL KONUŞTUNUZ ULU BİLGE...
BA BA BA BA... GENE FİNCANA KAHVE DÖKMÜŞ... AÇ KULAĞININ ARKASINI BEKLE, ORAYA DA GÜZEL KONUŞACAM...
Çekingen adam Ulu Bilge'nin tarif ettiği yeri bulmak üzere Barul ülkesinde dolaşmaya başladı... Nispet ormanında pışık ve nanik ağaçlarının arasından geçti...
Gebelikten korunma yollarında yürüdü...
Kıç bayırını aştı...
AĞZINI HAYIRA AÇTIN Dİ Mİ?..
AÇTIM ABİ... BUNLAR DA EVRAKLARIM...
AĞZINI HAYIRA AÇANLAR ŞÖYLE GEÇİP KIÇLARINI BAYIRA AÇSINLAR... ÇABUK!
Ve içleri vidalı, saklanma kapakları-nın bölgesine ulaştı...
Kendisine uygun bir tane bulması zor olmadı...
İŞTE...
Göbek dişlilerine tam uymuştu vida...
TRRRT
TIRRT
TIRT
RRT
Artık kendi çürüğünde mutlu olabilirdi. Başka insanlarla yüzleşmeden kendi kabuğu içinde yürüdü gitti...

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

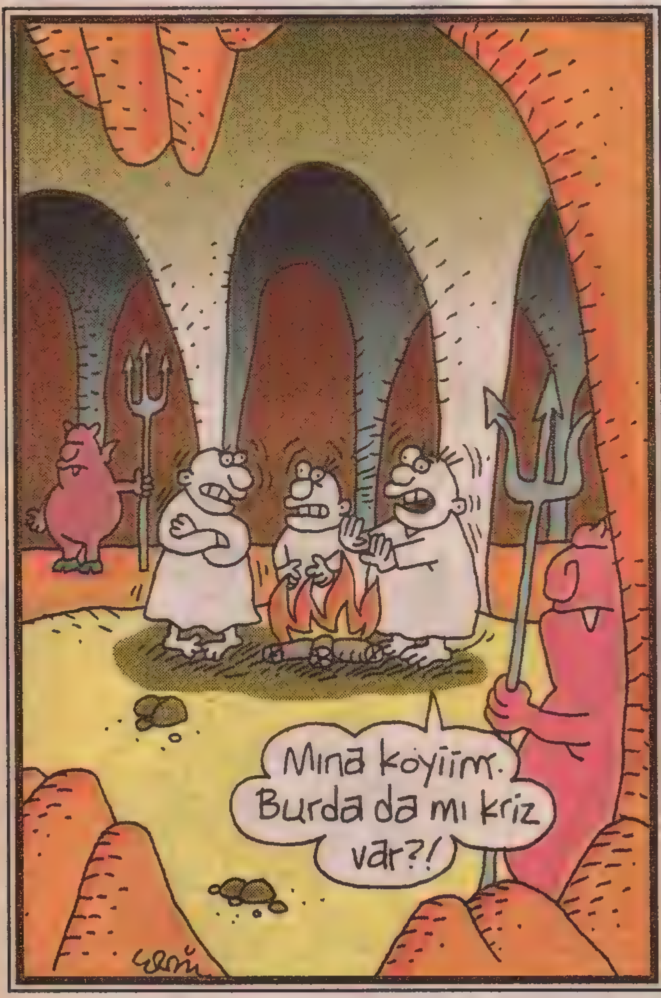
Mına koyiim. Burda da mı kriz var?!

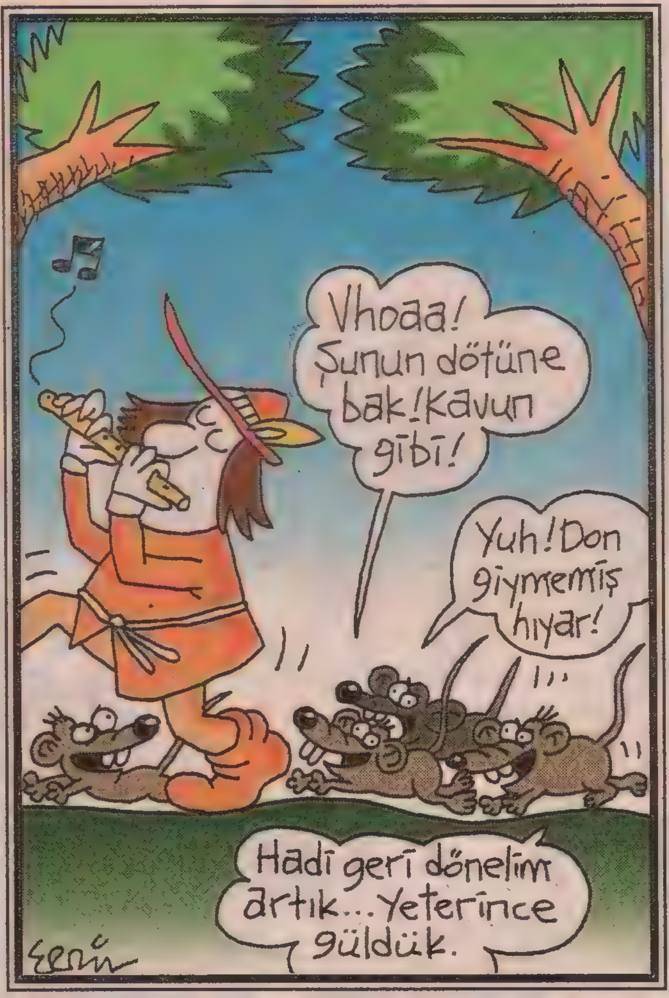
Vhoaa! Şunun dötüne bak! Kavun gibi!
Yuh! Don giymemiş hıyar!
Hadi geri dönelim artık... Yeterince güldük.

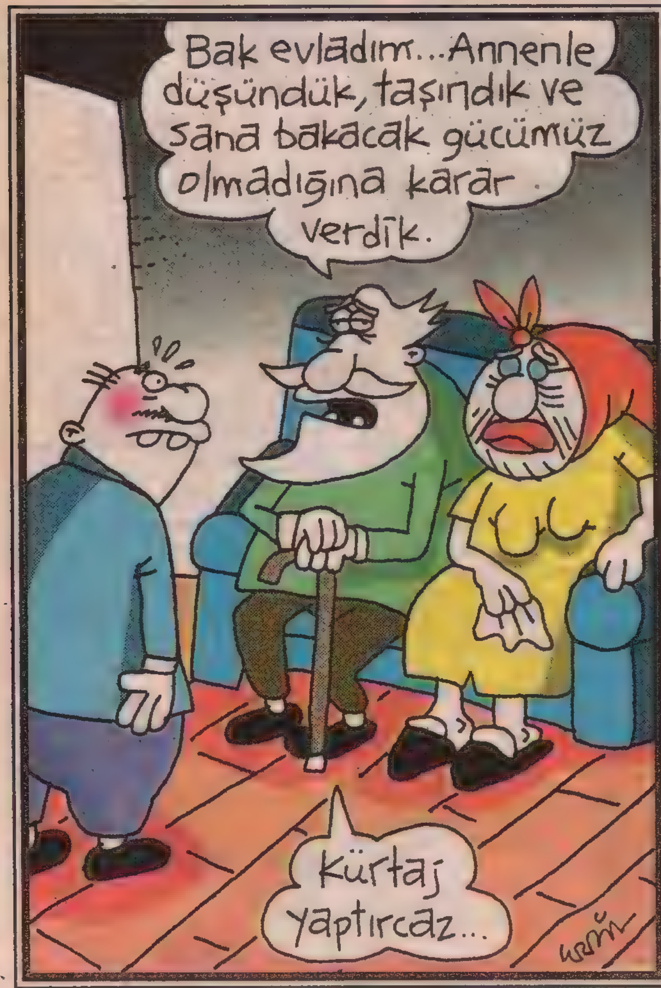
Bak evladım... Annenle düşündük, taşındık ve sana bakacak gücümüz olmadığına karar verdik.
Kürtaj yaptırcaz...

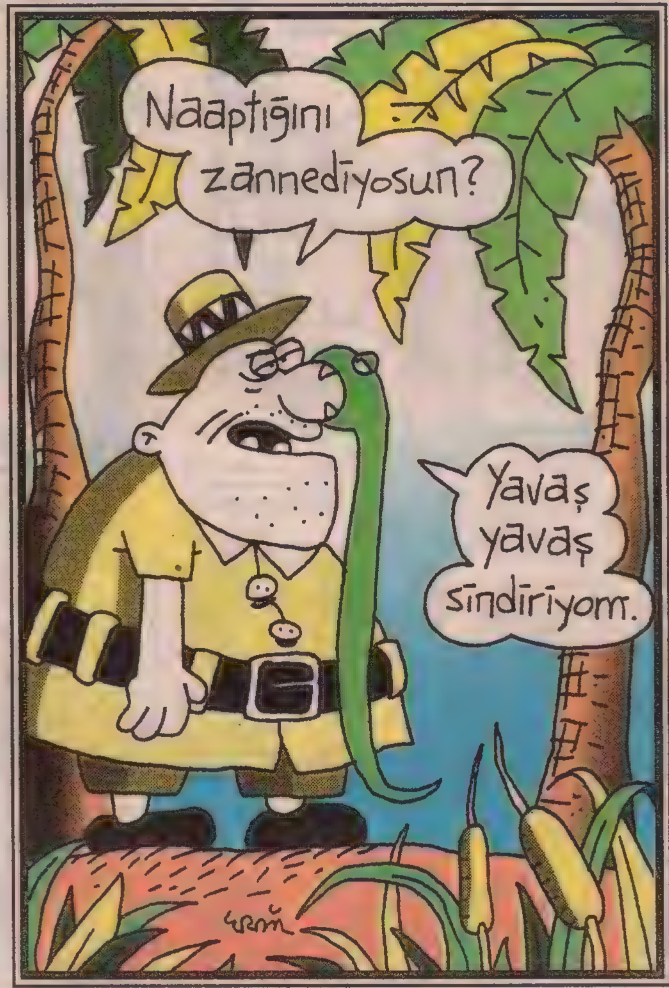
Naaptığını zannediyosun?
Yavaş yavaş sindiriyom.

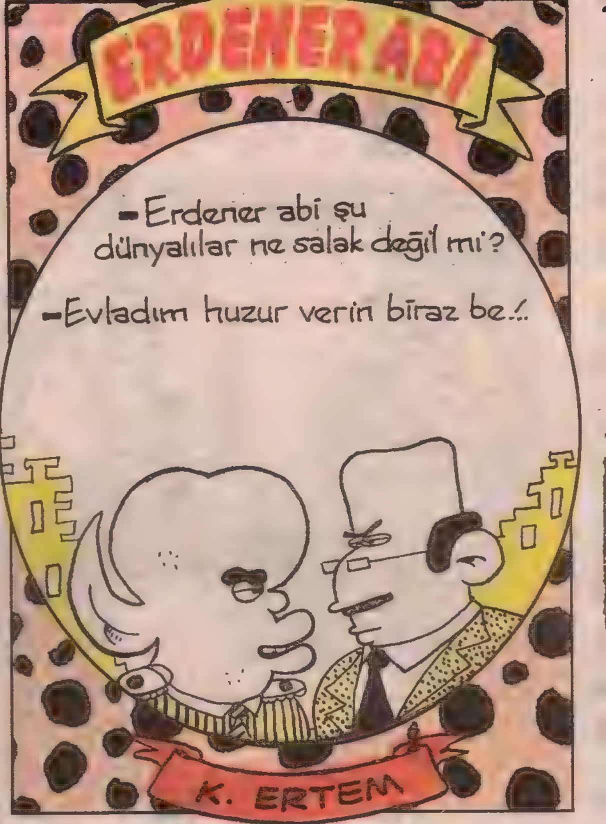
ERDENER ABİ
-Erdener abi şu dünyalılar ne salak değil mi?
-Evladım huzur verin biraz be.!.
K. ERTEM

Sensiz Yürüdüğüm O [illegible] Sokakla

Günlerdir sana ulaşmaya çalışıyorum... Nihayet açtın telefonunu. Seni çok merak ediyorum... Böyle kapanman, kaybolup gitmen beni çok üzüyor, inan inciniyorum. Ne oldu böyle birden bire... Hiçbir anlam veremiyorum... Alo, duyuyor musun sesimi... Bütün bunlara hiçbir anlam veremiyorum, dedim... Sesim geliyor mu şimdi, evet burası biraz gürültü, dışardan arıyorum seni... Ankesörlü bir telefondan. Evet, cep telefonum kapalı. Dün bütün gece evden seni aradım. Açmadın ya da evden yoktun, bilmiyorum. Gündüzleri evde oturamıyorum... Her yerde senin hatıran, senin kokun var, duvarlar üstüme geliyor, kendimi tutamıyor, sokağa atıyorum... Söyler misin, neden uzaklaştın benden, ne oldu böyle birden bire... Duyamadım... Böyle olması mı gerekiyordu... Neden... Söylesene neden... Bağırmıyorum, sadece soruyorum... Bu ilişki yüzünden hayattan mı koptuk, nasıl... Biraz zaman mı istiyorsun... Ben savrulduğumuzu düşünmüyorum, ama eğer öyle diyorsan, birbirimize yardım elimizi uzatmayacak mıyız... Olmuyor mu, hayattan mı kopuyoruz... Ne ilgisi var, bizi onlar attı işten, kendi isteğimizle ayrılmadık ki...Gözümüz başka bir şey görmüyor muydu...Hem aşk böyle bir şeydir zaten...Hayatın gerçekleri dediğin nedir ki...O gerçeklerle alay etmez miydik hep seninle , onların üstünde değil miydik... Pişman mısın yoksa yaşadıklarımızdan... Duymuyor musun, evet bir kamyon geçti şimdi buradan... Pişman mısın dedim yaşadıklarımızdan... Değilsin, ama çok yıprandın...Ve bir çıkmazdasın öyle mi... Peki ben niye şimdi duyuyorum bunları... Sevgilin değil miyim ben senin. Tek başına mı halledeceksin... Kaç aylık kira birikmişti... Tamam, çıkartırsa al eşyalarını bana gel... Hem niye iki ayrı kira ödüyoruz ki... Ben ev sahibiyle konuştum, iş bulana kadar idare edecek beni... Neden şimdi bunları konuşmak istemiyorsun... Bunları şimdi konuşmayacağız da ne zaman konuşacağız. Neden başkalarından duyuyorum her şeyi, söylesene neden... Neyi mi duydum... Aylin'lerde panik atak nöbeti geçirdiğini, gecenin bir vakti hastaneye kaldırıldığını, saatlerce kendine gelemediğini, durmadan adımı sayıkladığını... Niye bunları herkesten sonra duyuyorum... Nasıl oldu anlatsana... Öleceğini mi hissettin... Canım, niye orada değildim ben... Kalbin yerinden fırlayıp çıkacakmış gibiydi değil mi... Birden korkunç bir ter basıyor,evet, evet, her şeyden, herkesten kopuyorsun, sanki bu dünyaya ait değilmişsin gibi değil mi... Kim olduğunu ve nerede olduğunu bir anda unutuyorsun... Yo, bana değil, bir arkadaşa olmuştu da, o anlatmıştı... Bırak beni sen şimdi, bak ne olur hayır deme, şimdi sana geliyorum... Seni görmem gerekiyor... Bir saat otururum, fazla kalmam. Bir göreyim seni, sana bir sarılayım, sonra kalmam, eve dönerim... Ne olur, hayır, deme... Neyi konuştuk seninle söyler misin... Neyin kararını aldık... Dinler misin beni... O kararı birlikte almadık, sen kendi adına aldın... Benim kararımı sordun mu... Alo, duyuyor musun beni... Bir an sesin gitti de, benim kararımı sordun mu, diyordum... Ne olur bir şeyler söyle, bir anda bitmez ki yaşanmış onca şey... Alo, orada mısın... Nedir beni senden uzaklaştıran söylesene... Birbirimizi aşağı mı çekiyoruz... Kendimiz adına hiçbir şey yapmıyor muyuz... Bir amacımız yok mu... Amaç dediğin nedir senin söyler misin... Başarı mı, para mı, güç mü, kariyer mi... Hayatın amacı ne... Kendimiz adına bir şey yapmak ne demek... Benim amacım sensin... Ben senden ayrı bir şey düşünemiyorum ki... Ben seninle hep yukarı çıktığımı hissedi-

yorum, sen aşağı düşmekten ba
lerdir doğru dürüst bir şey üretmi
rek yeteneklerimi mi yitiriyorum.
bunları... Bundan dolayı suçlulu
Bazen seni anlayamıyorum... Bu
rum sana... Belki ben artık böyle
Belki bu bana iyi geliyor. Çevre
mı.. Ne yapayım kalmadıysa, iste
masınlar beni, hem aradıkları z
başarılıyken çok mu iyi hissediyo
yorsun... O günleri özlüyor mu
değil, aksine kendimden gidere
Ben ben olmaktan çıkıyordum...
gireyim derken başkalarının hizm
Çok tuhaf şeyler söylüyorsun. Ş
leceğimi düşündüğün için mi uz
dece bunlar için mi, bırak isterse
neyim. Hayır kendimi aldatmıyo
mak istediğimi biliyorum artık...
işte, anla artık beni, lütfen anla!
dilerim, bir an öfkelendim, bir
dinlemiyor muyum, lafını mı ke
Özür dilerim, inan farkında değili
temeyince birden öfkeye kapılıy
kendimi. Anlamadım, duyamad
çok derinden geliyor. Bilmiyorum
lefonumdan kaynaklanıyordur.
değil, yazmak istemiyorum. İçin
mak gelmiyor. Hayır, yazamadığ
göremediğim için kötü hissediy
süre böyle yaşamak istiyorum. H
tiyorum... Evet... Dediğin gibi, b
Nereden buluyorsun bu kelimele
yaratıcılığım sensin. Bak, çok az
çok özel bir yetenek gerektirir.
yamadım... Burada birisi cama
ka... Tamam, gitti, ne demiştin...
na kadar mı sürecek... Bunu bile
sürmesini istiyorum. Büyük yaş
li... Dedim ya sen benim ödülüm
san hayatında çok az rastlar. N
yaptığımızı hiç düşünmeden bu
rum... Bunun adı düşmekse, ev
nun adı sürüklenmekse, evet sür
miş Can Baba, ne kadar rezil
Şakanın sırası değil mi... Ne diy
rada, camları kırık bir telefon ku
reyerek seni arıyorum, günlerdi
başka bir şey yapamıyorum, ne
rinden fırlayacakmış gibi oluyor
Ter basıyor... Yok, yok, sandığın
Ara ara oluyor... Yok merak etm
son mu verelim... Hayatımıza
mi... Anlamadım... Bazen fısı
Kulağımı ahizeye sımsıkı yapıştı
an. Neye karar verdin sen... Ka
ye yeniden başlamaya mı... Be
mamı istiyorsun... Sen de mi b
şey yapamıyorsun... Bütün ene
gidiyor... Böyle bir yere varama
tediğin yer neresi senin... Haya
yok benim, ama bildiğim kadar
mi sana engel oluyorum, beni
gitmek istediğin yerlere engel o
engel oluyordun, şimdi ben sana
le mi... Hayatınla ilgili ne yapm
ni ne engelliyor... Birbirimizi mi
lıklı bir ilişki mi bu... Nereden ç

* 8 Eylul Cumartesi gunu, saat 18:00-20:00 arası **Zeytinburnu Olivium**'dayım:.. (0212) 415 55 25 (4 Hat) * 15 Ey

etli cevat

agdabak@leman.com.tr **GÖKHAN DABAK**

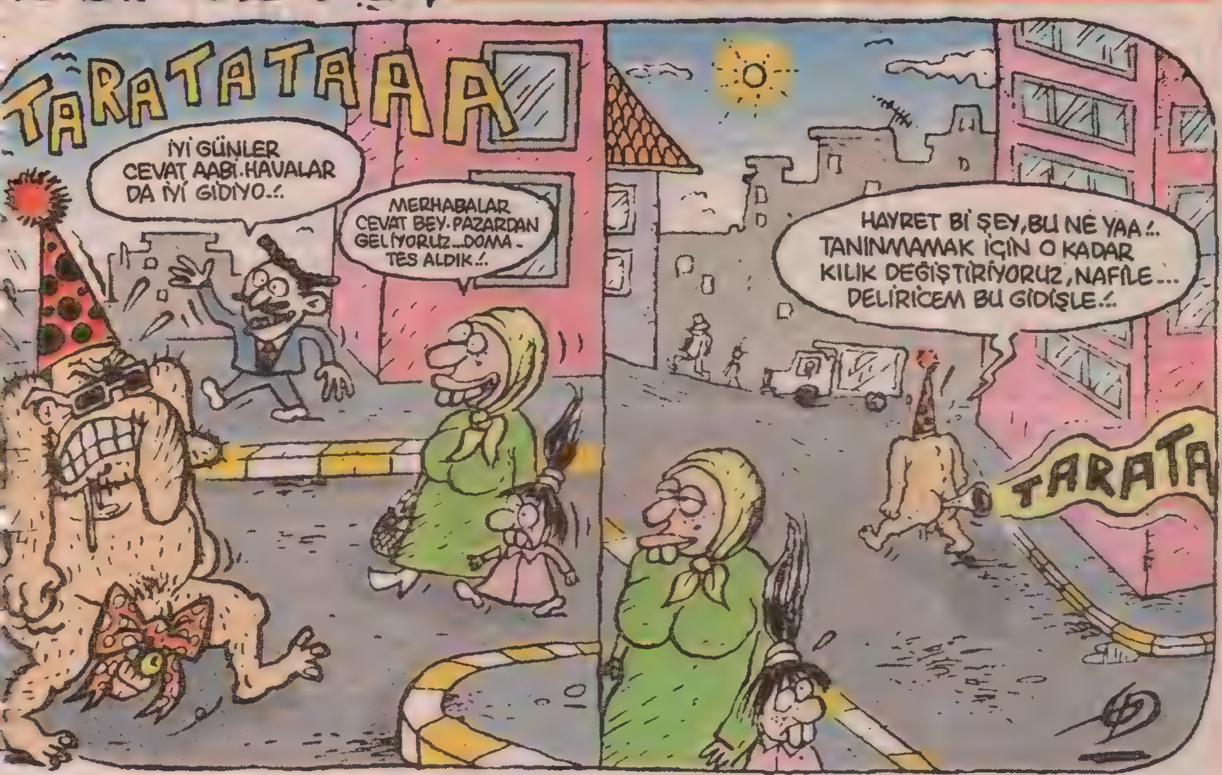
TARATATAAA
İYİ GÜNLER CEVAT AABİ. HAVALAR DA İYİ GİDİYO..!..
MERHABALAR CEVAT BEY. PAZARDAN GELİYORUZ...DOMATES ALDIK..!..
HAYRET Bİ ŞEY, BU NE YAA..!.. TANINMAMAK İÇİN O KADAR KILIK DEĞİŞTİRİYORUZ, NAFİLE... DELİRİCEM BU GİDİŞLE..!..
TARATA

ile İyi

yorsun... Gün-
uyum... Gide-
eden çıkarttın
duyuyorsun...
n seçtim diyo-
nak istiyorum.
kimse kalmadı
m onları, ara-
ne oluyordu,
kendimi sanı-
Hayır hiç de
taşıyordum...
larının gözüne
oluyordum...
sen benim ge-
n benden, sa-
lan ben düşü-
ben, ne yaşa-
lüyorum sana
mıyorum, özür
na geçti. Seni
m iki de bir...
ni anlamak is-
, tutamıyorum
diğini... Sesin
i de benim te-
yazamıyorum
bir şeyler yaz-
n değil... Seni
kendimi... Bir
yi bırakmak is-
ş, sorumsuz...
enim en büyük
aşık olur. Aşk
r duyuş... Du-
ordu, bir daki-
im? Ne zama-
ki... Çok uzun
uzun sürme-
Ve bu ödüle in-
gittiğimizi, ne
şamak istiyo-
üyorum... Bu-
yorum. Ne de-
o kadar iyi...
sen... Ben bu-
nde ellerim tit-
düşünmekten
... Kalbim ye-
zamanlarda...
bir şey değil...
tün bunlara bir
üzen vermek
konuşuyorsun.
urumdayım şu
yerden her şe-
e mi toparlan-
yüzünden bir
bu ilişkiye mi
z... Varmak is-
hiçbir hırsım
le yoktu... Ben,
ğım mı senin
nce sen bana
oluyorum öy-
rsan yap, se-
oruz... Hasta-
bunu şimdi...

Ne demek hastalıklı bir ilişki... Suç mu bu, kötü bir şey mi bu yaşadıklarımız... Kim bilir, belki de yaralı olduğun için, bana benzediğin için ben seni bu denli çok seviyorum. Ayrıca yaşadığımız hiçbir şeyin adını koymuyorum ben. Aramızdaki hiçbir şeye bir anlam vermek istemiyorum. Neyse onu yaşıyorum. Neden aramızdaki her şeyi durmadan yorumluyorsun... Neden durmadan bir anlam aramaya çalışıyorsun ilişkimize... Durmadan yorumlayan ben miyim... Ben sana teslim oldum, sadece bunu biliyorum. Bir başkasına değil, sana... Onca insan arasında sana... Sadece bu anlamlı benim için, başka hiçbir şey değil. Başka da bir anlam aramıyorum. Evet gidiyorum... Özellikle telefonunun kapalı olduğu akşamlar gidiyorum oralara. Çok ortak anımız var oralarda... Beni yalnız görenler hep seni soruyorlar, bu bana daha çok koyuyor. Oralarda gördüğüm her şey bana seni hatırlatıyor. Yoz, basit yerler mi oralar... Artık ben de mi gitmeyeyim... Eskiden öyle demiyordun ama... Çok naif, sahici mekanlar diyordun oraları için. Ne oldu böyle birden bire... Buralardan, buraya gelen insanlardan öğrenecek çok şey var, diyordun... Ne yapmaya çalışıyorsun sen, beni mi korumaya çalışıyorsun, bana oynuyor musun... Yoksa bu kadar değişmiş olamazsın... Bak, ne olur, ikide bir bana akıl vermeye kalkma. Ne yaptığımı biliyorum ben. Bütün yaşadıklarımız bir yanılsamama mı... Hayat başka bir şey mi... Bir yanılsama öyle mi... Şimdi mi anladın bunun bir yanılsama olduğunu. Ben bir yanılsama için mi hayatımı adıyorum sana... Boşuna bir şey için mi arıyorum ben seni... Ne dedin anlamadım? Boşuna bir şey için mi arıyorum durmadan ben seni... Birini sevme ihtiyacı mı bu... İçimizde yarattığımız sahte imgeler mi... Aslında yarattığımız imgelere mi aşığız... Ne dedin, duymadım? Her şey bizim içimizde mi olup bitiyor... Peki o zaman neden geceleri durmadan beni arıyorsun? Neden sesimi duyunca kapatıyorsun? Bir yanılsamanın sesini duymak sana ne hissettiriyor... Senin aradığını anlamıyor muyum sanıyorsun...Hep o aynı saatlerde... Tabii anlıyorum... O saatte senden başka kim arar ki beni... O utangaç soluğundan tanıyorum seni... Sevmek böyle bir şey işte. Hayır, benim başka bir işim yok... Benim tek işim sensin, tek uğraşım... Bundan da rahatsız olmuyorum... Başkaları, başkalarının düşünceleri, deminden beri saydığın bu hayatın gerçekleri umurumda bile değil... Alo, duymadın mı beni, yapma ne olur, bu hayatın gerçekleri umurumda bile değil dedim. Biliyor musun bazen beni aramasan, sesini duymasam bile varolduğunu bilmek beni öylesine değerli kılıyor ki... Varlığın yüzünden gördüğüm her şey çok başka görünüyor bana... Sanki gördüğüm her şeyi daha önceleri hiç görmediğim kadar derinden görüyorum. Başka bir şey yapmama gerek yok sanki, seni düşünerek soluk almam bile yeterli geliyor bana... Sanki asıl işim buymuş gibi geliyor... İkimizin gözüyle dünyaya bakmak.. .Ne olur sözümü kesme, bu hissettiklerimi sana anlatmalıyım... Aslında bu dünya çok iyi bir yer biliyor musun, bu hayat, bu sensiz yürüdüğüm faşist sokaklar bile iyi... Nasıl baktığına, nasıl gördüğüne bağlı her şey... Özüne indiğin, özünü gördüğün zaman her şey iyi... Alo, orada mısın... Alo, bir an sesin gitti de... Ne o ağlıyor musun sen... Yo, bir an öyle gibi geldi... Hayatımız ziyan oluyor, birbirimizi aşağı çekiyoruz, diyorsun ya, hepsinin bir anlamı var aslında... Yitirişin de, aşağılara inişin de, ziyan oluşun da bir anlamı var... Telefonunun kapalı olduğu anlarda çıldıracak gibi oluyorum... Ne olur dinle beni, kapatma... Dinlemelisin beni... Evet, öyle anlarda yok etmek istiyorum kendimi, ama yok edersem bir daha seni sevemeyeceğim için hemen vazgeçiyorum bundan, bu bile çok iyi... Orada mısın... Dinliyor musun beni... Bencillik yapıyorsam söyle... Bencilsem bu biraz da senin bencilliğin... Ben böyle çölde susuz kalmış gibi konuşuyorsam bu senin suskunluğundan... Lütfen dinle... Günlerdir bu anı bekliyorum ben... Bu telefon kapanınca durmadan bu konuşmalarımızı düşüneceğim... Keşke şunları da söyleseydim diyeceğim... Evet, ben böyle çölde susuz kalmış gibi konuşuyorsam senin suskunluğundan, insan sevince çöl de güzel, susuzluk da, suskunluğun da güzel... İnsan sevince hep doyumsuz kalmak, hep özlemek bile güzel... İnsan sevince ıstırap da güzel... Alo, orada mısın... Anlamadım, ikimiz de hasta mıyız, ve sen bu hastalıklı halimizi sevmiyor musun... Bütün bunların hayatta bir karşılığı yok mu... Olmasın, karşılığını arayan kim... Peki, tamam, dinliyorum seni... Evet, devam et, dinliyorum... Bütün zayıflıklarını, güçsüzlüklerini yenmek istiyorsun... Hayatının üzerindeki kontrolü yitirmek istemiyorsun... Zaafların seni istemediğin yerlere mi götürüyor... Zaaflarını yenmek istiyorsun... Güçsüz olmaktan, bir duyguya, bir insana istemeden bağlanmaktan nefret ediyorsun öyle mi... Peki, ya o güçsüzlük dediğin aslında sensen, senin asıl varlığınsa, bu zayıflıksa seni sen yapan... Zaaflarınsa seni asıl sana götüren... Bir kez izin ver güçsüzlüğüne, yerine ne koyacaksın ki, bir kez izin ver zaaflarına, belki de en çok orada güçlüsündür... İzin ver, belki de en güçlü olduğun yer o tiksindiğin zayıflığındır... Ne olur izin ver yanına geleyim... Çok kalmam, sonra yine evime dönerim. Konuşurken yüzünü görmek istiyorum, gözlerine bakmak istiyorum... Ne olur izin ver, çok kalmam, kendinle kalmak istiyorsan kalırsın, ben yine evime dönerim... Seni bir kez göreyim, o faşist sokaklardan geri dönerim... Kafam karmakarışık mı... Aslında karışık değil, her şeyimi anlatıyorum sana, bütün sırlarımı biliyorsun... Karışıksa bile, sana olan sevgimle ilgili değil bu karışıklık...Evet, seni görürsem, sana bir kez sarılırsam o faşist sokaklar bana başka görünebilir... Seni görürsem o faşist sokaklarda kimsenin görmediği iyilikler bile görebilirim... Tamam, karışık diyorsan öyledir, ama ben bu karışıklıktan çok da rahatsız değilim... Neden olduğunu biliyorum, belki de ondan... Evet, bazen çok gergin oluyorum, her şeyi yakıp yıkmak geliyor içimden... Neden ilaç kullanacakmışım... Ama ben bütün bunların neden olduğunu biliyorum... Beni bazen öyle şaşırtıyorsun ki... İnan seni anlamakta güçlük çekiyorum... Neler söylüyorsun sen... Ne dedi doktor... Tamam, doktor değil, psikiyatr; her şey beynimizdeki salgılarla mı ilgili dedi... Duyamıyorum seni... Tamam, duyuyorum şimdi... Serotenin, neymiş, mutluluk veren salgı... Her şey beynimizdeki salgılarla ilgili, öyle mi... O hapı alınca ağlama nöbetlerin geçiyor demek... Boşuna acı çekmiyoruz da ne demek... Yaşadığımız onca şey beynimizdeki o salgılar yüzündense biz kimiz o zaman... O hapı alınca dünyayı bütün berraklığıyla, bütün açıklığıyla görüyorsun öyle mi... Benim de mi almam gerekiyor... Şu an saçmalıyorsun, senin böyle düşünmediğini biliyorum... Nasıl, hayır istemiyorum, neyi unutmam gerektiğine ben karar veririm. Buna haplar karar veremez... Bu hastalıklı kafam seni seçtiyse mutlaka doğru yapmıştır... Karışıksa karışık... Çünkü içinde sen varsın... Hayır, nereden çıkardın güçlü olmak istediğimi... Evet, zayıflıklarımı da seviyorum ben... Zaaflarımı da... Çünkü hepsi benden seni istiyor... Neden mi seni sevdim, neden mi bu özlemim... Belki de sen kafamda yarattığım o insan değil misin... Yanlış bir insan mısın sen... Yanlışsan, yanlışsa bu ilişki ben o yanlışın sonuna kadar gitmek istiyorum... Neden mi onca insan arasından seni seçtim... O küçümsediğin, o haplarla düzeltmeye çalıştığın kafam seni seçti... O karmakarışık kafamdan daha mı iyi bileceksin... Dünyaya dupduru, serinkanlı, apaçık bakmak için öyle mi, bunun için haplara gerek yok... Bazen, hiç beklemediğim bir anda seni öylesine açık seçik görüyorum ki, onca karışıklık içinde, onca pisliğin, yaşadığın onca iğrençliğin içinde öyle dupduru, öylesine lekesiz, öyle bir aydınlık görüyorum ki, sanki hiç doğmamış gibi görüyorum seni... Ne olur bir kez kendini o küçümsediğin, o karmakarışık kafamla görsen... Ne olur bir kez kendini o hastalıklı saydığın, hep düştüğünü gördüğün kalbimle görsen... Duymuyorum... Ne dedin... Burası çok gürültülü, durmadan kamyonlar, otobüsler geçiyor... Yarından sonra ev telefonum da dışarıya kapalı olacak, duyuyor musun beni... Beni de senin gibi ev sahibi çıkartıyor... Hayır, demin yalan söyledim sana, bu zamanda kim kimi idare eder... Evet, dinle beni, ne olur lafımı kesme... Dinle, ben de senin gibi işsizim... Borç gırtlağa kadar... Ama biliyor musun, bütün bunların hiç önemi yok... Hani o çok sevdiğimiz bir film vardı, Köprüüstü Aşıkları... Hani o filmden çıktıktan sonra, oradaki aşıklar gibi yaşamaya karar vermiştik... Aşk onları nasıl da korkusuz yapmıştı. Bak ben korkuyor muyum... Sevinsene, o aşkla okuduğumuz kitaplara benziyor hayatımız, sevinsene... Alo, orada mısın, duyuyor musun beni... Sana gelmek istiyorum, ne olur hayır deme... Sana gelmek istiyorum , gel bu hayattan daha önce dibe batalım... Başkası olarak kazanacağımız hiçbir şey yok... Senin kafan benden daha karışık ve benim senden başka gidecek yerim yok... İyi ki yok... Hayata nasıl bakıyorsak sevgimiz o kadardır... Biz bunca sevdik birbirimizi, neyi unutmak istiyorsak buna sevgimiz karar verir... Ne olur dinle beni, kapama... Neyi unutuyorsak o unutmamız gerekendir... O karmakarışık kafalarımızla gördük ne gördüysek... Küçümseme o karışıklığı... Söz konusu sevginse asla başkalarından yardım isteme... Verdiğin onca karar, gittiğin onca psikiyatr, aldığın onca hap seni değiştiremez... Değiştiremez seni sen yapan şeyleri...Asıl gücün zaaflarında...Seni sen yapan zayıflıklarındır...Hem küçümseme onca şey yaşadığımız o rezil, o basit mekanları... Seni sen yapan kendinde küçümsediklerindir... Bu hayatta neyi küçümsüyorsan o benim... Ne olur kapama, günlerdir bu anı bekledim ben... Bu hayatta neyi küçümsüyorsan o sevgindir... Güçsüz olduğun ne varsa onu benden bil... Dışarıda insanlar dolaşıyor... Herkes bir yerlere koşuşturuyor... Herkes sabırsız, herkes yaralı, ama kimse farkında değil kendisinin... Kimse farkında değil ne kadar sevgiye aç olduğunun... Bir kez de benim gözlerimle bak dünyaya, herkes öyle iyi, herkes öyle masum ki... İstemeden, öylesine sevdim ki seni, kime baksam sana sarılıp seninle uyumak istiyor, bırak geleyim, sadece ben değil, benimle birlikte kimsesiz, sevgiye muhtaç onca insan... Seni görmek, sana sarılmak istiyor bütün bu hayat... Kapattın biliyorum... Biliyorum deminden beri kendi kendimle konuşuyorum ben.. Bu gece, yarın, sonraki günler sen olmayacaksın... Telefonun hep kapalı olacak... Oysa bir kez görüp dönecektim evime... Bir kez görüp... Bu gece, yarın, sonraki günler... Telefon kulübelerinde yine kendimle konuşacağım... Artık geceleri de evde oturamayacağım, duvarlar üstüme gelecek... Yollarda bir başıma dolaşacağım... Nereye gitsem, nereye baksam seni göreceğim... Ama sen olmayacaksın...

CEZMİ ERSÖZ mier@leman.com.tr

rtesi günü, saat 15:00-18:00 arası **Beyoğlu Arkadaş Kitabevi**'ndeyim..:

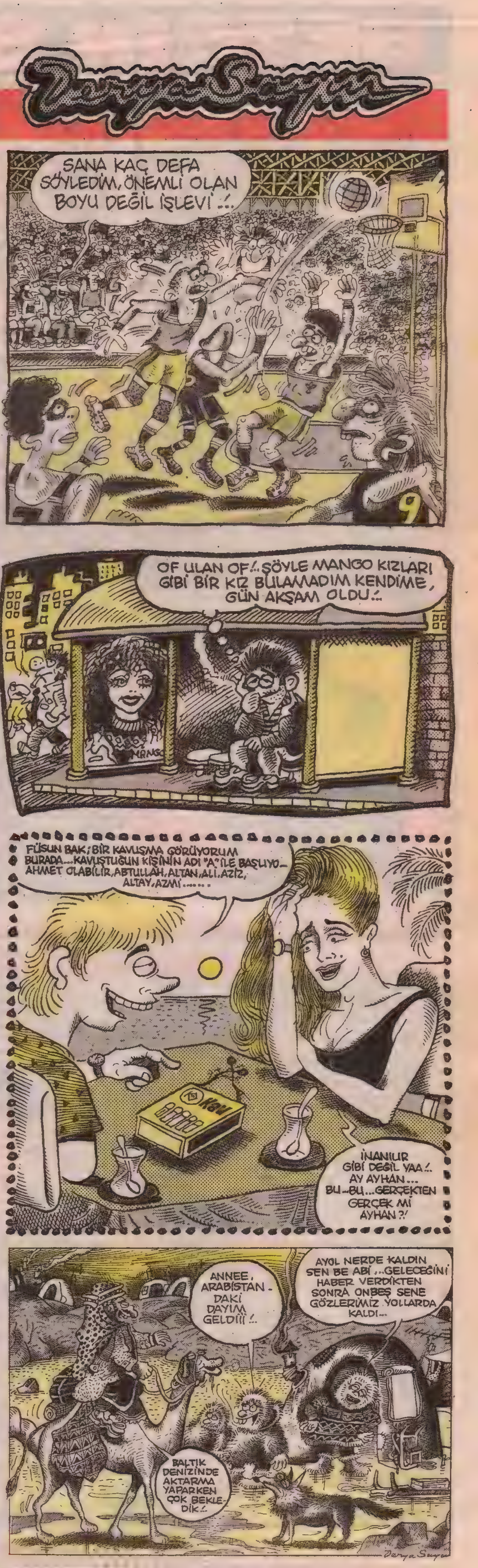
Darya Sayın
SANA KAÇ DEFA SÖYLEDİM, ÖNEMLİ OLAN BOYU DEĞİL İŞLEVİ..!..
9
OF ULAN OF!.. ŞÖYLE MANGO KIZLARI GİBİ BİR KIZ BULAMADIM KENDİME, GÜN AKŞAM OLDU..!..
FÜSUN BAK; BİR KAVUŞMA GÖRÜYORUM BURADA...KAVUŞTUĞUN KİŞİNİN ADI "A" İLE BAŞLIYO... AHMET OLABİLİR, ABTULLAH, ALTAN, ALİ, AZİZ, ALTAY, AZMİ.......
İNANILIR GİBİ DEĞİL YAA!.. AY AYHAN... BU...BU...GERÇEKTEN GERÇEK Mİ AYHAN?!
ANNEE, ARABİSTAN-DAKİ DAYIM GELDİİİ!..
AYOL NERDE KALDIN SEN BE ABİ...GELECEĞİNİ HABER VERDİKTEN SONRA ONBEŞ SENE GÖZLERİMİZ YOLLARDA KALDI...
BALTIK DENİZİNDE AKTARMA YAPARKEN ÇOK BEKLEDİK!..
Darya Sayın

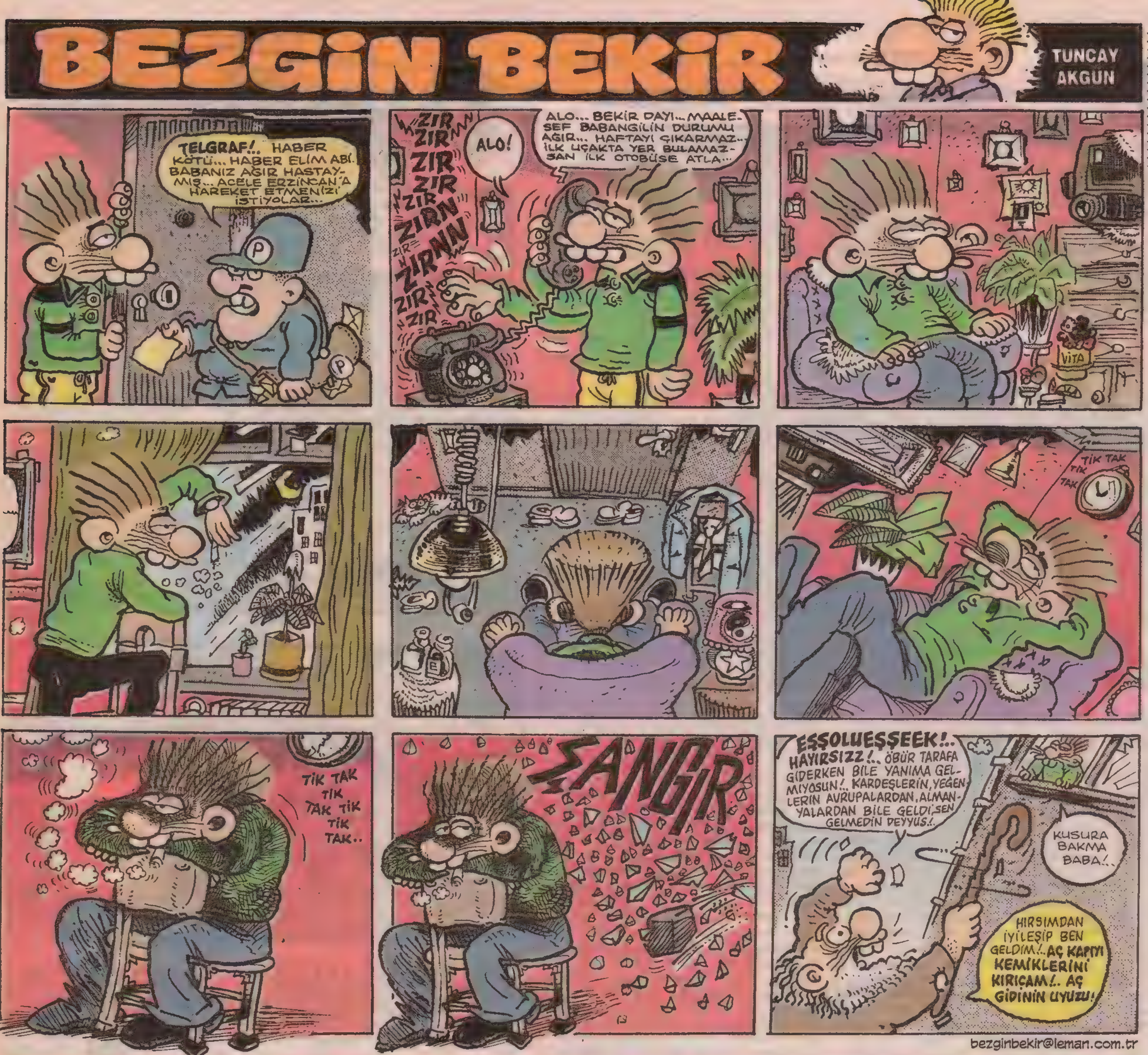
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
TELGRAF!.. HABER KÖTÜ... HABER ELİM ABİ. BABANIZ AĞIR HASTAYMIŞ... ACELE ERZİNCAN'A HAREKET ETMENİZİ İSTİYOLAR...
ZIR ZIR ZIR ZIR ZIR ZIRN ZIRN ZIRNN ZIR ZIRN ZIR ZIR
ALO!
ALO... BEKİR DAYI... MAALESEF BABANGİLİN DURUMU AĞIR... HAFTAYI ÇIKARMAZ... İLK UÇAKTA YER BULAMAZSAN İLK OTOBÜSE ATLA...
VITA
TİK TAK TİK TAK
TİK TAK TİK TAK TİK TİK TAK..
ŞANGIR
EŞŞOLUEŞŞEEK!.. HAYIRSIZZ!.. ÖBÜR TARAFA GİDERKEN BİLE YANIMA GELMİYOSUN!.. KARDEŞLERİN, YEĞENLERİN AVRUPALARDAN, ALMANYALARDAN BİLE GELDİ, SEN GELMEDİN DEYYUS!.
KUSURA BAKMA BABA!..
HIRSIMDAN İYİLEŞİP BEN GELDİM!.. AÇ KAPIYI KEMİKLERİNİ KIRIÇAM!.. AÇ GİDİNİN UYUZU!

bezginbekir@leman.com.tr

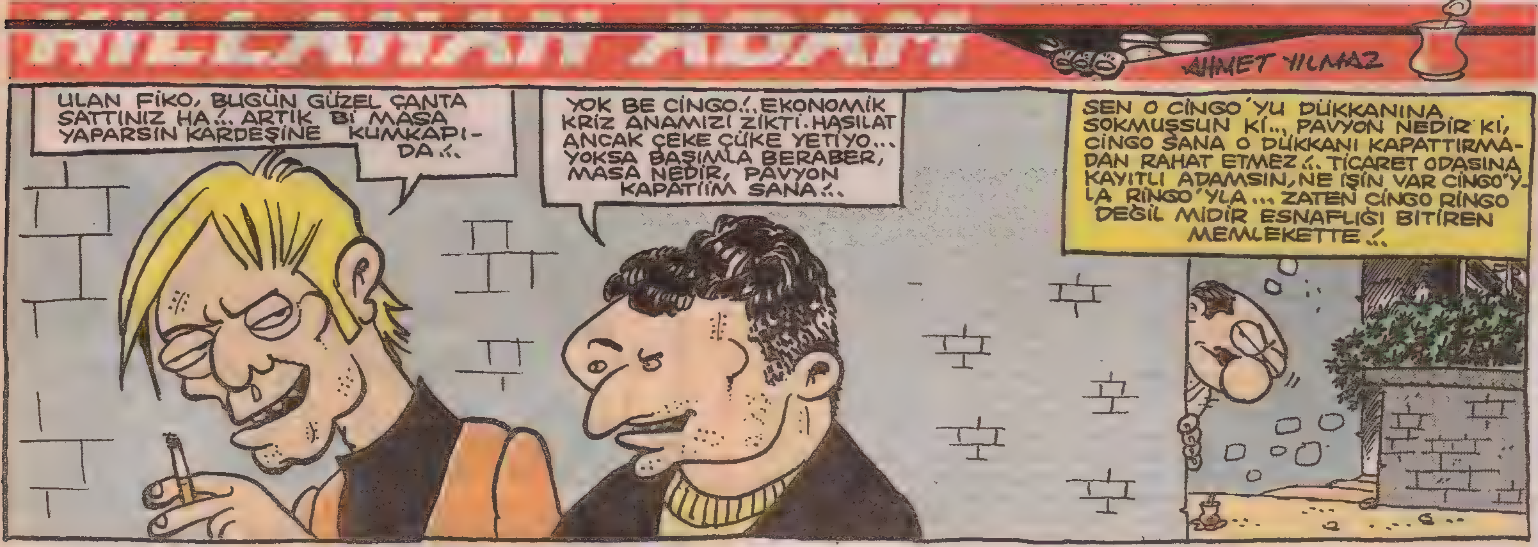
AHMET YILMAZ
ULAN FİKO, BUGÜN GÜZEL ÇANTA SATTINIZ HA!.. ARTIK Bİ MASA YAPARSIN KARDEŞİNE KUMKAPIDA!..
YOK BE CİNGO!.. EKONOMİK KRİZ ANAMIZI ZIKTI. HASILAT ANCAK ÇEKE ÇÜKE YETİYO... YOKSA BAŞIMLA BERABER, MASA NEDİR, PAVYON KAPATIIM SANA!..
SEN O CİNGO'YU DÜKKANINA SOKMUŞSUN Kİ.., PAVYON NEDİR Kİ, CİNGO SANA O DÜKKANI KAPATTIRMADAN RAHAT ETMEZ!.. TİCARET ODASINA KAYITLI ADAMSIN, NE İŞİN VAR CİNGO'YLA RİNGO'YLA... ZATEN CİNGO RİNGO DEĞİL MİDİR ESNAFLIĞI BİTİREN MEMLEKETTE!..

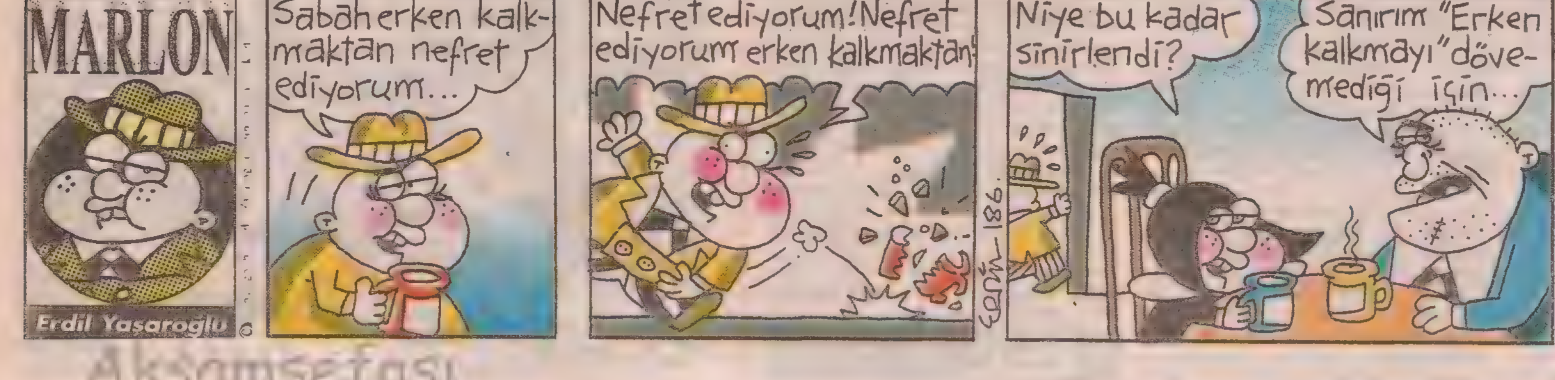
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Sabah erken kalkmaktan nefret ediyorum...
Nefret ediyorum! Nefret ediyorum erken kalkmaktan!
Niye bu kadar sinirlendi?
Sanırım "Erken kalkmayı" dövemediği için...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kurşun ye doy!

Ulusal güvenliğimiz var, bireysel güvenliğimiz yok!

Elbette bunun bir mantığı yok.

Ulusu bireyler oluşturduğuna göre, bireysel güvenliğin olmadığı yerde ulusal güvenlik de olamaz.

Öyleyse "ulusal güvenlik tehlikeye girmesin" gerekçesiyle bütçede aslan payını askeri harcamalara ayırmanın bir mantığı da bulunamaz.

Artık ulusal güvenlikten çok bireysel güvenlik üzerine kafa yormak gerekiyor.

Çünkü bu ülkede bireysel güvenlik diye birşey bulunmuyor.

Üzeyir Garih gibi ülkenin en büyük işadamları bile güvenlik içinde değilse kim güvenlik içinde olabilir?

Aşsızların, işsizlerin, çaresizlerin, eğitimsizlerin hızla çoğaldığı bir ülkede bireysel güvenlik tehlikededir.

Yiyecek bir şeyi olmayanlar kafayı da yer, birbirini de yer!

Yarından umut kesenler sizi de bir koyun gibi kesebilirler!

Böyleleri serseri mayın gibidirler.

Her an herkese çarpabilirler.

Kimse girmesin diye etrafına hendek kazılmış, açılır kapanır köprüyle korumaya alınmış bir şatoda da yaşasanız yine de güvenlikte olamazsınız.

Güvenlikte olmak istiyorsanız aşsızlığı, işsizliği, sefaleti, eğitimsizliği ortadan kaldıracaksınız.

Bunun için de bütçede aslan payını askeri harcamalara değil, işsizliği, sefaleti, eğitimsizliği azaltacak yatırımlara ayıracaksınız.

Ulusal güvenliğin yolunun bireysel güvenlikten geçtiğini kavrayacaksınız.

Ama ulusal güvenlik ile kastedilen milletin parasıyla alınmış silahların "açız" diye ayaklanan millete karşı kullanılmasıysa o başka.

Nitekim milletin parasıyla alınmış silahlar yoksulluğa, eşitsizliğe isyan eden bu milletin çocuklarına karşı kullanılmadı mı 12 Eylül'lerde, 12 Mart'larda?

Ulusal güvenlikten bunu anlayanlar en iyisi şöyle desin:

Ekmek bulamayan kurşun yesin!

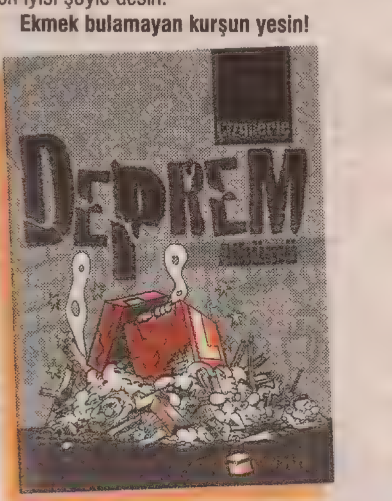

17 AĞUSTOS DEPREMİ'nin ağır trajedisine bütün derinliğiyle tanıklık eden, yıkılan binalarla, yıkılmış, yok olmuş hayatların acılarına karşın sürmekte olan hayatı, hüzünlü bir neşeyle ayakta tutmaya çalışmış... Sorumlularla, yamyam, ilgisiz, beceriksiz devlet görevlilerine karşı içinden gelen öfkeyi, isyanı bastırmaya yanaşmamış **LeMan** çizerlerinden-yazarlarından bir deprem belgeseli!

Kılçık

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

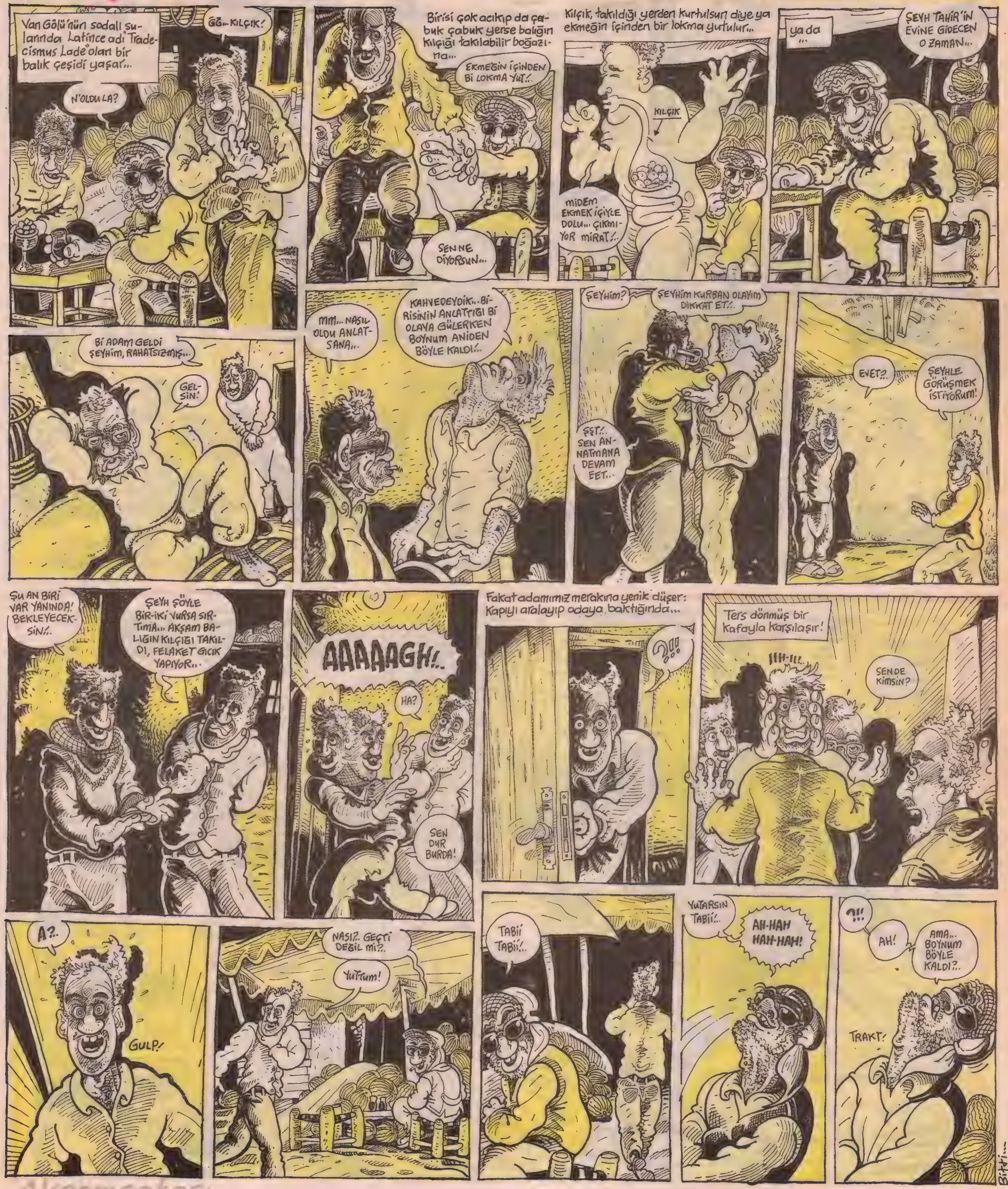
Van Gölü'nün sodalı sularında Latince adı "Tradecismus Lade" olan bir balık çeşidi yaşar...
ĞĞ... KILÇIK!
N'OLDU LA?
Birisi çok acıkıp da çabuk çabuk yerse balığın kılçığı takılabilir boğazına...
EKMEĞİN İÇİNDEN Bİ LOKMA YUT!..
SEN NE DİYORSUN...
Kılçık, takıldığı yerden kurtulsun diye ya ekmeğin içinden bir lokma yutulur...
KILÇIK
MİDEM EKMEK İÇİYLE DOLU... ÇIKMIYOR MİRAT!..
ya da ...
ŞEYH TAHİR'İN EVİNE GİDECEN O ZAMAN...
Bİ ADAM GELDİ ŞEYHİM, RAHATSIZMIŞ...
GELSİN!
MM... NASIL OLDU ANLATSANA...
KAHVEDEYDİK... BİRİSİNİN ANLATTIĞI Bİ OLAYA GÜLERKEN BOYNUM ANİDEN BÖYLE KALDI!..
ŞEYHİM?
ŞEYHİM KURBAN OLAYIM DİKKAT ET!..
ŞŞT!.. SEN ANNATMANA DEVAM EET...
EVET?..
ŞEYHLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM!
ŞU AN BİRİ VAR YANINDA! BEKLEYECEKSİN!..
ŞEYH ŞÖYLE BİR-İKİ VURSA SIRTIMA... AKŞAM BALIĞIN KILÇIĞI TAKILDI, FELAKET GICIK YAPIYOR...
AAAAAGH!..
HA?
SEN DUR BURDA!
Fakat adamımız merakına yenik düşer: Kapıyı aralayıp odaya baktığında...
?!!
Ters dönmüş bir kafayla karşılaşır!
IIII-II!..
SEN DE KİMSİN?
A?..
GULP!
NASI?.. GEÇTİ DEĞİL Mİ?..
YUTTUM!
TABİİ TABİİ!..
YUTARSIN TABİİ!..
AH-HAH HAH-HAH!
?!!
AH!
AMA... BOYNUM BÖYLE KALDI?..
TRAKT!
Bitti...

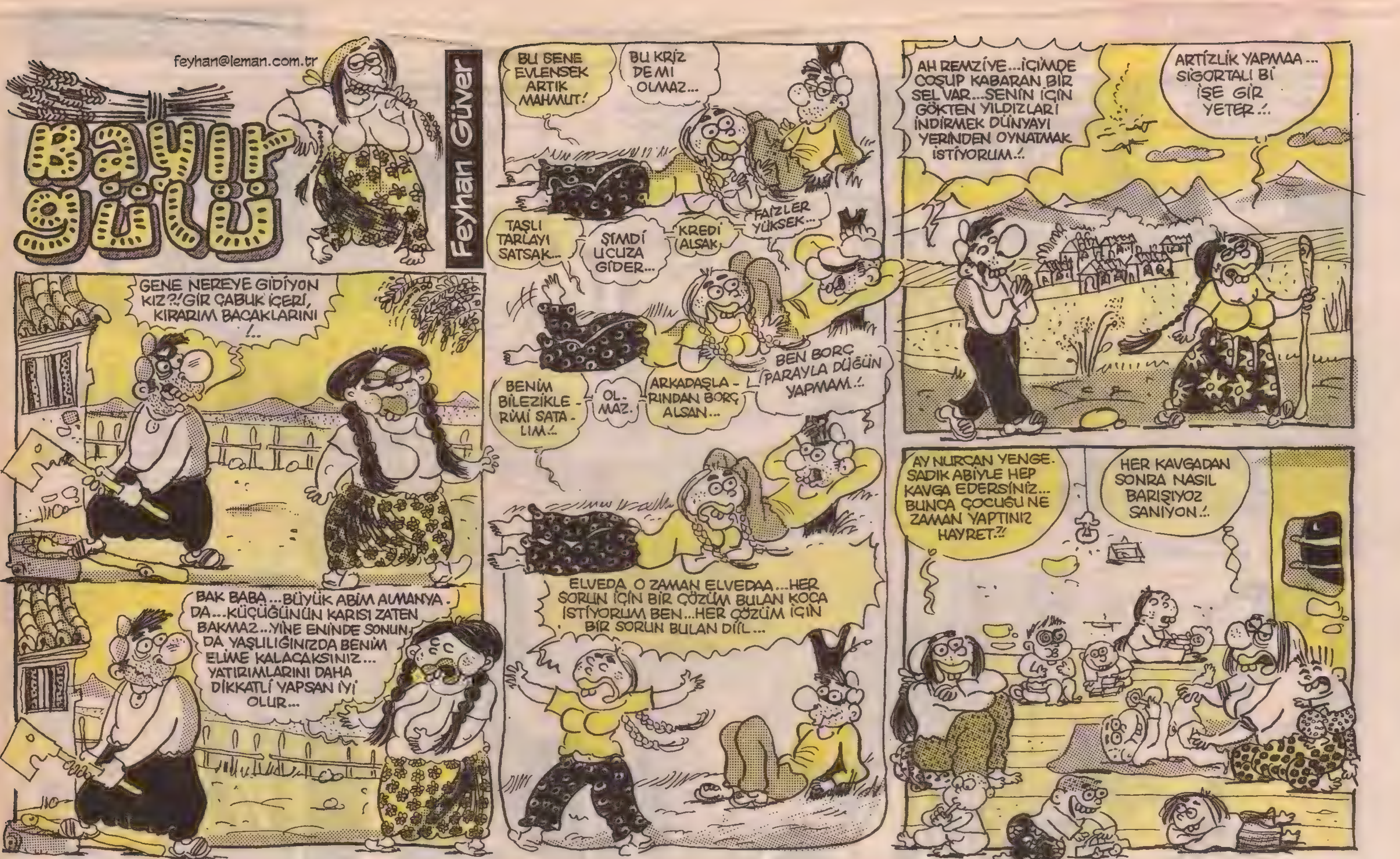
feyhan@leman.com.tr
Bayır gülü
Feyhan Güver
GENE NEREYE GİDİYON KIZ?!GİR ÇABUK İÇERİ, KIRARIM BACAKLARINI !..
BAK BABA...BÜYÜK ABİM ALMANYA-DA...KÜÇÜĞÜNÜN KARISI ZATEN BAKMAZ...YİNE ENİNDE SONUNDA YAŞLILIĞINIZDA BENİM ELİME KALACAKSINIZ... YATIRIMLARINI DAHA DİKKATLİ YAPSAN İYİ OLUR...
BU SENE EVLENSEK ARTIK MAHMUT!
BU KRİZ DE MI OLMAZ...
TAŞLI TARLAYI SATSAK...
ŞIMDİ UCUZA GİDER...
KREDİ ALSAK
FAİZLER YÜKSEK...
BENİM BİLEZİKLERİMİ SATALIM!..
OL-MAZ.
ARKADAŞLARINDAN BORÇ ALSAN...
BEN BORÇ PARAYLA DÜĞÜN YAPMAM!..
ELVEDA O ZAMAN ELVEDAA...HER SORUN İÇİN BİR ÇÖZÜM BULAN KOCA İSTİYORUM BEN...HER ÇÖZÜM İÇİN BİR SORUN BULAN DİİL...
AH REMZİYE...İÇİMDE COŞUP KABARAN BİR SEL VAR...SENİN İÇİN GÖKTEN YILDIZLARI İNDİRMEK DÜNYAYI YERİNDEN OYNATMAK İSTİYORUM!..
ARTİZLİK YAPMAA... SİGORTALI Bİ İŞE GİR YETER!..
AY NURCAN YENGE. SADIK ABİYLE HEP KAVGA EDERSİNİZ... BUNCA ÇOCUĞU NE ZAMAN YAPTINIZ HAYRET?!
HER KAVGADAN SONRA NASIL BARIŞIYOZ SANIYON!..

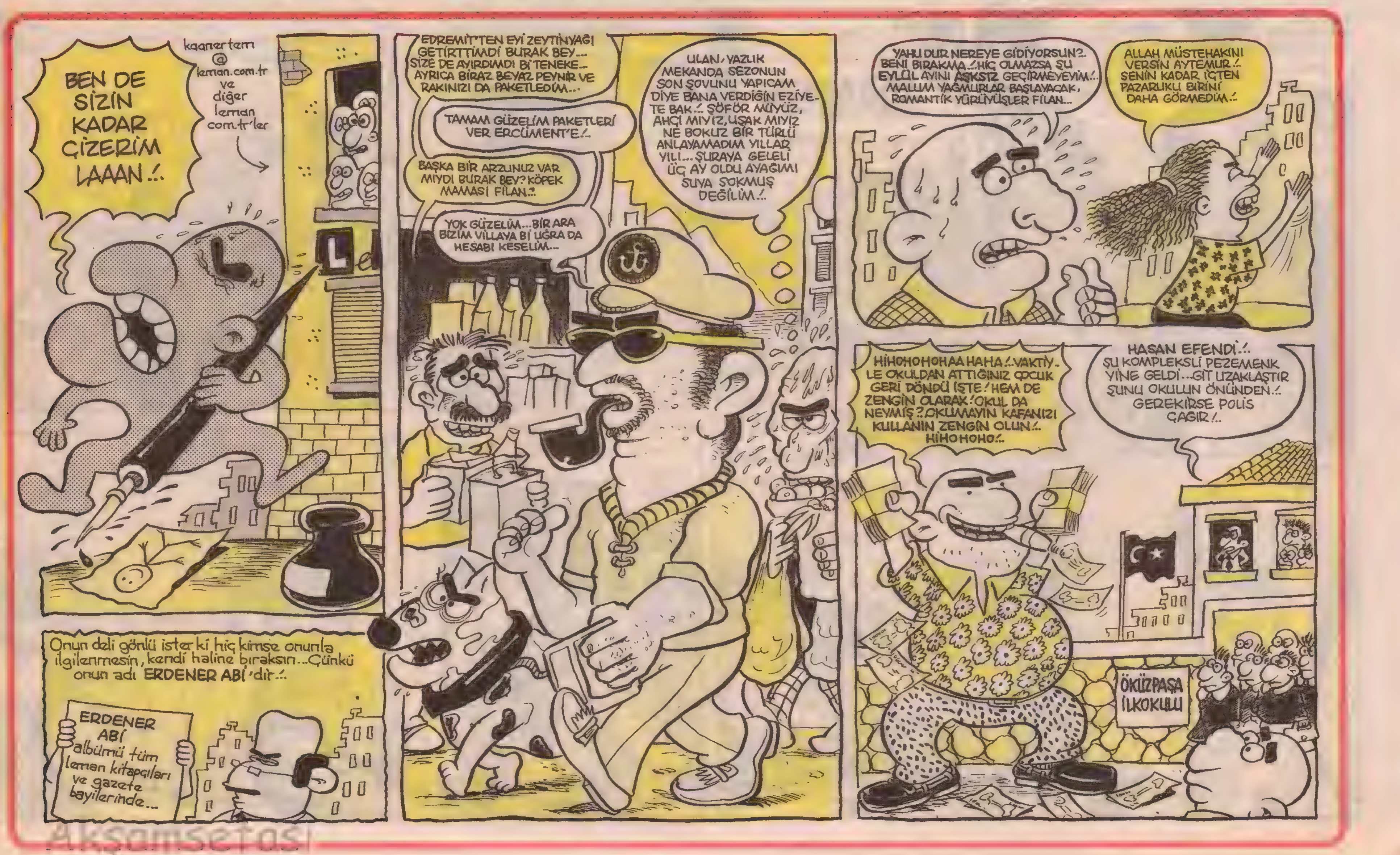
BEN DE SİZİN KADAR ÇİZERİM LAAAN!..
kaanertem @ leman.com.tr ve diğer leman com.tr'ler
L
Onun deli gönlü ister ki hiç kimse onunla ilgilenmesin, kendi haline bıraksın...Çünkü onun adı ERDENER ABİ'dir!..
ERDENER ABİ albümü tüm leman kitapçıları ve gazete bayilerinde...
EDREMİT'TEN EYİ ZEYTİNYAĞI GETİRTTİMDİ BURAK BEY... SİZE DE AYIRDIMDI Bİ TENEKE... AYRICA BİRAZ BEYAZ PEYNİR VE RAKINIZI DA PAKETLEDİM...
TAMAM GÜZELİM PAKETLERİ VER ERCÜMENT'E!..
BAŞKA BİR ARZUNUZ VAR MIYDI BURAK BEY? KÖPEK MAMASI FİLAN?
YOK GÜZELİM...BİR ARA BİZİM VİLLAYA Bİ UĞRA DA HESABI KESELİM...
ULAN, YAZLIK MEKANDA SEZONUN SON ŞOVUNU YAPICAM DİYE BANA VERDİĞİN EZİYETE BAK!.. ŞÖFÖR MÜYÜZ, AHÇI MIYIZ, UŞAK MIYIZ NE BOKUZ BİR TÜRLÜ ANLAYAMADIM YILLAR YILI...ŞURAYA GELELİ ÜÇ AY OLDU AYAĞIMI SUYA SOKMUŞ DEĞİLİM!..
YAHU DUR NEREYE GİDİYORSUN?.. BENİ BIRAKMA!..HİÇ OLMAZSA ŞU EYLÜL AYINI AŞKSIZ GEÇİRMEYEYİM!.. MALUM YAĞMURLAR BAŞLAYACAK, ROMANTİK YÜRÜYÜŞLER FİLAN...
ALLAH MÜSTEHAKINI VERSİN AYTEMUR!.. SENİN KADAR İÇTEN PAZARLIKLI BİRİNİ DAHA GÖRMEDİM!..
HİHOHOHOHAA HAHA!..VAKTİYLE OKULDAN ATTIĞINIZ ÇOCUK GERİ DÖNDÜ İŞTE! HEM DE ZENGİN OLARAK! OKUL DA NEYMİŞ? OKUMAYIN KAFANIZI KULLANIN ZENGİN OLUN!.. HİHOHOHO!..
HASAN EFENDİ!.. ŞU KOMPLEKSLİ PEZEMENK YİNE GELDİ...GİT UZAKLAŞTIR ŞUNU OKULUN ÖNÜNDEN!.. GEREKİRSE POLİS ÇAĞIR!..
ÖKÜZPAŞA İLKOKULU

İFTİRA

Bişeye

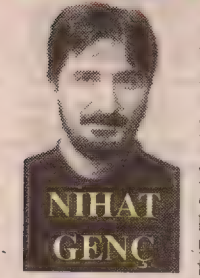

"...Hayatımda hiç kimseye mektup yazmadım. İster düzeltir, ister kısaltırsın. Hiç umurumda değil. Sen edebiyatçısın. Babam da doktordu. Ben lisedeyken trafik kazasında öldü. Üç tane dairemiz var. Annem, bir de kızkardeşim var. Tıbba yazılmamı annem istedi. Karadeniz'e tayinim çıktı. Sahilden on kilometre içerde. Yer adlarını ben yazayım, sen ister değiştirir, ister yazmazsın. Hiç umurumda değil. New York'ta bir üniversite buldum. Gideceğim. Annem tutturdu. Tayin yerini beğenmezsen New York'a gidersin. Sıkılırım orda dedim. Amerika'ya gitmemden korkuyor. Tayinim çıktığında annem bana bir pardesü aldı. Yanıma başka da bir şey almadım. Atladım otobüse gittim. Yolda kime sorsam cennet gibi bir yer dedi. Hayatımda ilk defa Anadolu'ya gidiyorum. Sağlık ocağında bir hemşire, bir de hizmetli. Çok iyi insanlar. Çok yardımcı oldular bana. Her gün ilaç şirketlerinden promosyon geliyor. Üç-dört koli ağzına kadar numune örnekleri dolu. Köylü ağrı kesici hastası. Şimdi ağrı kesicilerin listesini versem kafayı yersiniz. Kalın bir sis yere çökmüş. Bu sis hiç kalkmıyor. Balta sesleri, ineklerin çıngırak sesleri. Başka da ses yok. Akıl almaz dedikodular cinayetten beter. Cahil, dar kafalı insanlar. Daha göreve başlamadım. Bölge gazetesinde aleyhimde "torpilli doktor" diye bir yazı. Beni nerden tanırlar. Niye torpilliymişim. Küçük bir kahvesi var. Üç-beş köylü akşama kadar önünde oturur. Köyün altından minibüs geçiyor. Bir sabah, bir akşam. Karlar eridiğinde çamur içinde inekler zor çıkıyor. Hergün yağmur yağıyor. Her yerden su akıyor. Bir kocakarı "kıyamet kopacak" dedi. Neden kopacakmış kıyamet, dedim. Dörtgün oldu yağmur yağmıyor, bu kıyamet alameti, dedi. Muhtar hileci bir adam. Burada çok ünlü. Kaçak tütün içiyor. Eskimiş fötr şapkası var. Her çocuğun sümüğü akıyor. Anneleri sümüklerini etekleriyle siliyor. Üç gün dayanamadım. Yemek yiyemedim. Balığı severim. Balık yemek için her akşam minibüsle şehre inmem lazım. Gece dönmesi zor. Tarlalardan, ahırlardan gübre kokusu geliyor. Ormanla çevrilmiş. Her yerde bir tehlike var sanıyorum.

"... Daha ilk akşam. Bir kocakarının ineği hastalanmış. "Ben anlamam" dedim. Çeke çeke götürdüler. Geceyarısı karanlık bir ahıra girdim. İnek upuzun yatıyor. Nesine bakayım. Kocakarı, "anlaşıldı sen birşey bilmiyorsun" dedi. Eti mundar olmasın diye, silah çıkardı. Hayvanın başına dayadı. Vurdu hayvanı. Elinde satır komşusu bir kocakarı geldi. Elinde satır. Vurdu hayvanın boynuna. Kaçtım. Adım çıktı acemi doktora. Acemi doktor lafı işime geldi. Hastası olan sabah minibüse binip şehre iniyor. Bana uğrayan az. Her hafta ağaçtan düşen mutlaka olur. Kırık, çıkık sıradan. Senede birkaç tane omirilik, boyun kırılması olur. Neler gördüm. Ağaçtan düşerken ağacın dalı alnından girmiş. Marangoz testeresi gibi ön bileğine kadar boydan boya yarmış adamı. Paniğe kapıldım. Telefona sarıldım. İstanbul'da arkadaşıma ben şimdi ne yapacağım dedim. Elim ayağım titriyor. Hemen otur, dik dedi. Adamı terzi gibi diktim. Patlamış bir çuvalı diker gibi. Sonra adamı hastaneye sevk ettik. Kendime bir güven geldi. Adam iki ay sonra hastaneden geldi. Dikiş yerlerini köyün kahvesinde gösteriyor. Şöhretim arttı. Şimdi de adım oldu, singer doktor. (Singer dikiş makinesinden).

".. Dillerini çözemedim. Ne diyorlar anlamıyorum. Kadın geliyor çarşaflı. Karşıdan 'bağa birşey oldi?' diyor. 'Ne oliy sağa?" diyor yanımdaki hizmetli. 'Habule başıma ateş çikayi' deyip göğsünü gösteriyor. 'Ha burdan yukari yanay!".. Tamam teyze, al şu ilaçları.. Hapların şöhretini duyan kapıya dayanıyor. Dedim ya ağrı kesici hastası. Verdiğin hapların markalarını beğenmiyor. Doktordan daha iyi tanıyorlar. Anladım sonunda 'bağa bişey oliy?' diye gelen olursa, hiç yüzüne bakmadan hapı uzatıyorum.

"...Çocuklar fındık ağaçlarının altından küçücük çilekleri toplayıp getiriyor. Adı hamufle mi, hamule mi... İçlerinde bir tanesi, mavi gözleri fıldır fıldır. Sibel. Kızıl saçlı. Sekiz yaşlarında. Muayene yaparken yanımdan ayrılmaz. Burda kimseye odadan çık denilmez. Herkes heryere girer. Eğlencem oldu Sibel. Ona hergün bir ilacın ismini öğretiyorum.

"...Evde TV yok. Oturduğum yer, tahta gıcırtıları. Yürümesem de tahtalar genleşip geceyarısı böcek gibi sesler çıkarıyor. İstanbul'da imtihan haftaları bile haftada iki gece Kemancı'daydım. Akşamları buz gibi sessizlik. Dünyanın telefon parası. Her akşam arkadaşları arıyorum, ne yaptılar, nereye gittiler. Köyün gençleri renoya binip içip içip geziyorlar. Köyün düz bir santimlik yeri yok. Bayırın üstünde. Aşağıda dere akıyor. Bir-iki sokak, yamru yumru. Uzun bir patika yolla çıkılıyor. Çalılara, otlara tutuna tutuna. Sabahın erken vakti hastaya çağırırlar. Mutlaka kahvaltıya oturturlar. Kahvaltı, kaya parçası gibi iri bir tereyağ parçası. Yanında ağzına kadar dolu kase bal. Balın adını köylü 'hakiki doktor' koymuş. Kahvaltıda yaşlı teyze, 'sen sahtesin, hakikisi bu' diyor. Gülüyorlar. Ben de senli-benli konuşmaya başladım. Madem hakikisi var beni niye gece yarısı kaldırıyorsunuz, dedim. Rahat konuşunca mutlu oldum. Hiçbir doktor söyleyemez. Bir daha beni geceyarısı kaldırmayın, dedim. Otoriter görününce hoşuma gitti. Emirler yağdırınca doktor olduğumu anladım. Bazen gün boyu patikalardan yürüme dağ köylerine hasta bakmaya gittim. Hiç yorgun düşmüyordum. Bir ay olmadı. Gündüzleri yorulmuyordum ama akşamları üstüme bir bıkkınlık biniyordu. Günlük gazeteleri birgün sonra sabah gelen minibüs bırakıyor. Bir hafta geçmedi gazetesizliğe alıştım.

"... Gittiğimin ikinci haftası. Bu doktor cumaya gitmiyor diye şikayette bulundular. Milletvekillerine. Bu adamı alın buradan. Ben hayatımda bir parti başkanını, bir milletvekilini yüzyüze bu köyde gördüm. Parti başkanı muhtarlarla oturmaya geldiler. (Sağlık ocağı dört köye bakıyor.) Muhtar ağzımı aradı. Hayatımda hiç gitmedim, dedim. Parti başkanı, 'bizde doktor çoook' dedi. Falancanın da oğlu doktor çıktı, filancanın da!.. Köylerinden yetişen bir sürü doktor varmış. Seni kovar, onları getiririz, demek istiyor. Parti başkanına hakkımda yerel gazetede çıkan haberleri söyledim. Ben hayatımda tekzip bilmem. Bir gazeteye nasıl telefon edilir, bilmem. Oooo, onlara kulak asarsan yaşayamazsın, dedi. Ne ilginç insanlar. Beni hiç görmemişler. Hakkımda bir sürü yazı. Soğukkanlı görünüyorlar. Değil. Kazma. Kalınkafalı adamlar. Okul yıllarında yazılarını okurdum, Nihat Genç. Sağcı zihniyet, sağcı zihniyet. Ne demek istiyor bu oğlan, derdim. Keser suratlı, derdin. Gördüm onları. Şimdi anladım.

"... Cumaya gitmeye başladım. Gide gele konuşmaya başladılar benimle. Büyük şehirde tanıdıklarım vardır diye hergün biri çocuğuna iş istemeye yanıma geliyor. Hastadan çok iş istemek için gelen. Tiksinti bastı içimi. Hepsinin Ankara'da, İstanbul'da okumuş çocukları var. Şehidde tanıdıkları çok. Birbirleriyle yarışa girmişler. Kim çocuğunu önce işe koyacak. İşleri güçleri particilik. MHP'den, DYP'ye, DYP'den ANAP'a. Herbiri birbirine küs. Particilik demek, iş demek. İmam da partici. Onunla da konuşmuyorlar. Hutbede, müslümanlar küs olmaz, selamlaşmak Allah'ın emridir, dedi. İmam dedi ki, ilk selamlaşanlar Adem ile Havva'dır. Camii çıkışında imama muhtar sordu, 'hocam ilk siktiri kim çekti!'. Gülmekten yıkıldım. Ama onlar hiç gülmüyorlar. İmam da cennetten kovulmayı anlattı. Acaip birşey farkettim. Çalı, çakıl gibi adamlar. Hiç gülmüyorlar. Ağlayan bir insan da görmedim. Bir de işine yarar mı bilmem, iki kişi birarada görmedim. Her işi tek başına yaparlar, her yere tek başına giderler. Kızları kadınları hakkında hergün bir dedikodu çıkar. Birbirleriyle konuşur gibi yapıyorlar. Konuşmuyorlar gizlice birbirlerini sorguya çekiyorlar. Birbirlerinin ağzından çıkacak bir laf bekliyorlar. O birşey desin. Ben de birşey diyeyim. Yaşlı köylü kadın. Ağzında diş yok. Muhtar telefon etmiş. Telefonda, dudağını emiyim, demiş. Jandarma geldi, muhtarı götürdü. Kadının ifadesini aldı. Bir ay köyde dudağını emiyim lafı gezdi. Her lafa dikkat edeceksin. Ağzından kaçacak bir laf ölüm tehlikesi.

Devamı 14 Sayfada

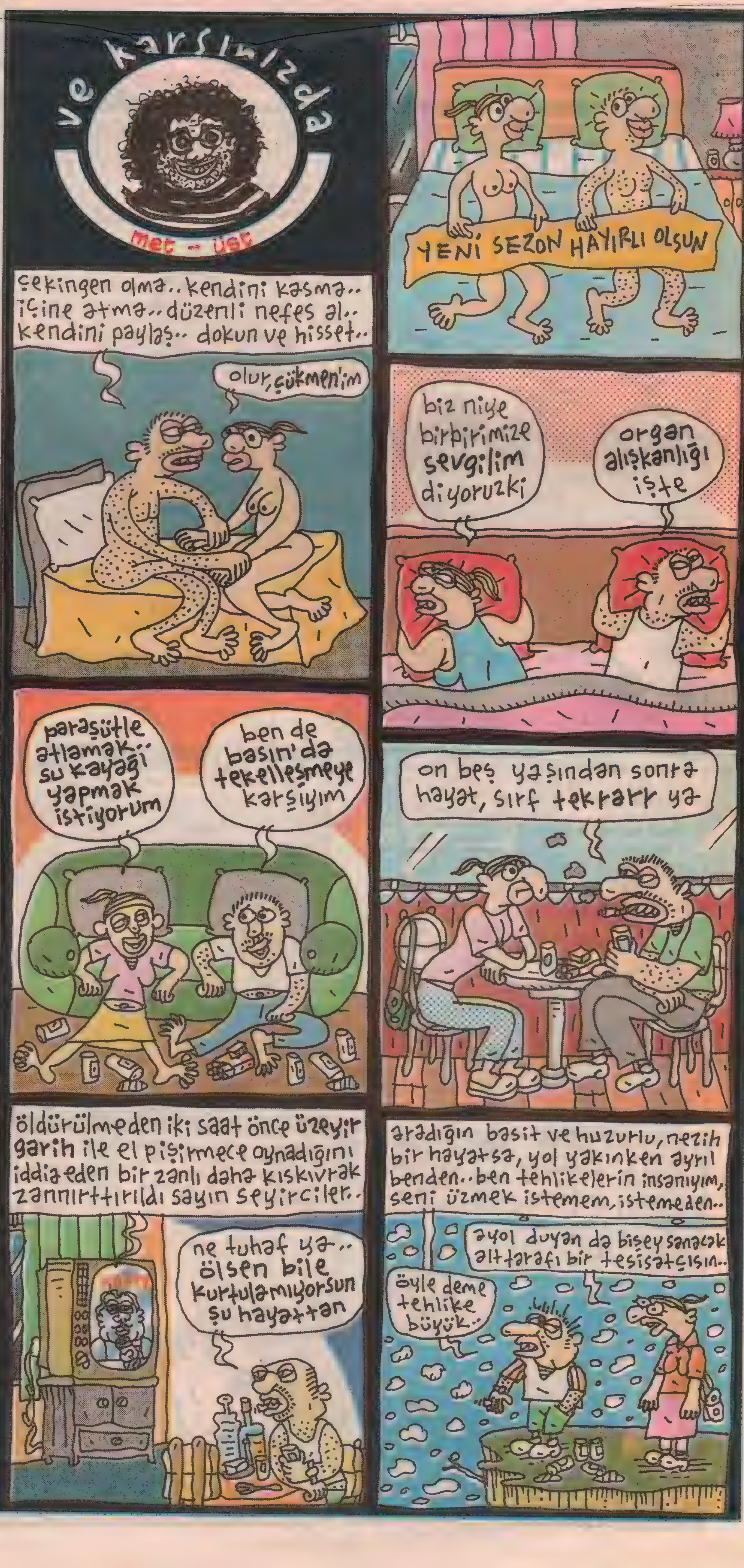
ve karşınızda
met - üst
YENİ SEZON HAYIRLI OLSUN
çekingen olma.. kendini kasma.. içine atma.. düzenli nefes al.. kendini paylaş.. dokun ve hisset..
olur, çükmen'im
biz niye birbirimize sevgilim diyoruzki
organ alışkanlığı işte
paraşütle atlamak.. su kayağı yapmak istiyorum
ben de basın'da tekelleşmeye karşıyım
on beş yaşından sonra hayat, sırf tekrarr ya
öldürülmeden iki saat önce üzeyir garih ile el pişirmece oynadığını iddia eden bir zanlı daha kıskıvrak zannırttırıldı sayın seyirciler..
ne tuhaf ya.. ölsen bile kurtulamıyorsun şu hayattan
aradığın basit ve huzurlu, nezih bir hayatsa, yol yakınken ayrıl benden.. ben tehlikelerin insanıyım, seni üzmek istemem, istemeden..
ayol duyan da bişey sanacak alttarafı bir tesisatçısın..
öyle deme tehlike büyük..

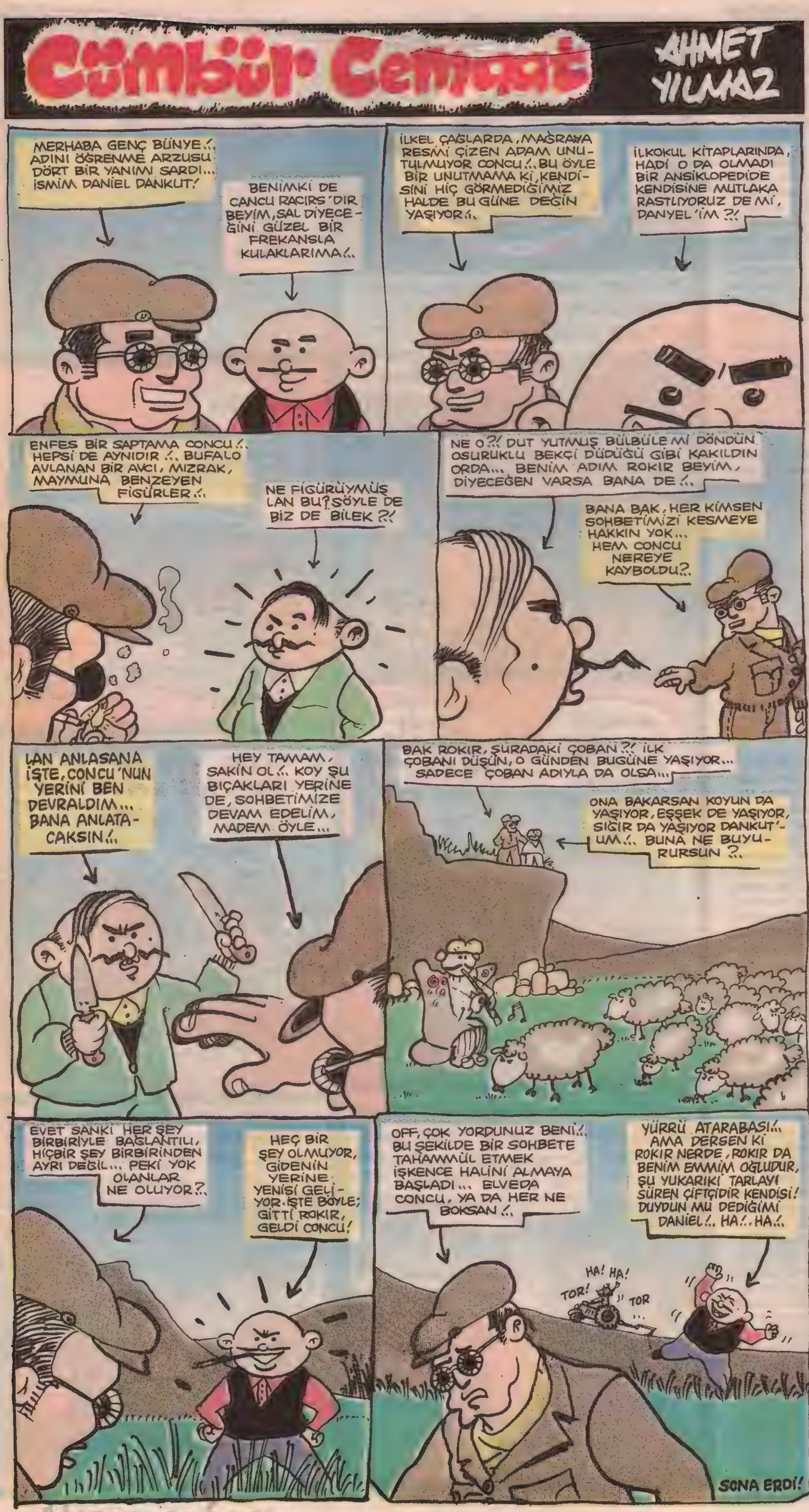
Cümbür Cemaat
AHMET YILMAZ
MERHABA GENÇ BÜNYE!.. ADINI ÖĞRENME ARZUSU DÖRT BİR YANIMI SARDI... İSMİM DANİEL DANKUT!
BENİMKİ DE CANCU RACIRS'DIR BEYİM, SAL DİYECEĞİNİ GÜZEL BİR FREKANSLA KULAKLARIMA!..
İLKEL ÇAĞLARDA, MAĞRAYA RESMİ ÇİZEN ADAM UNUTULMUYOR CONCU!.. BU ÖYLE BİR UNUTMAMA Kİ, KENDİSİNİ HİÇ GÖRMEDİĞİMİZ HALDE BU GÜNE DEĞİN YAŞIYOR!..
İLKOKUL KİTAPLARINDA, HADİ O DA OLMADI BİR ANSİKLOPEDİDE KENDİSİNE MUTLAKA RASTLIYORUZ DE Mİ, DANYEL'İM ?!
ENFES BİR SAPTAMA CONCU!.. HEPSİ DE AYNIDIR!.. BUFALO AVLANAN BİR AVCI, MIZRAK, MAYMUNA BENZEYEN FİGÜRLER!..
NE FİGÜRÜYMÜŞ LAN BU? SÖYLE DE BİZ DE BİLEK ?!
NE O?! DUT YUTMUŞ BÜLBÜLE Mİ DÖNDÜN. OSURUKLU BEKÇİ DÜDÜĞÜ GİBİ KAKILDIN ORDA... BENİM ADIM ROKIR BEYİM, DİYECEĞEN VARSA BANA DE!..
BANA BAK, HER KİMSEN SOHBETİMİZİ KESMEYE HAKKIN YOK... HEM CONCU NEREYE KAYBOLDU?..
LAN ANLASANA İŞTE, CONCU'NUN YERİNİ BEN DEVRALDIM... BANA ANLATACAKSIN!..
HEY TAMAM, SAKİN OL!.. KOY ŞU BIÇAKLARI YERİNE DE, SOHBETİMİZE DEVAM EDELİM, MADEM ÖYLE...
BAK ROKIR, ŞURADAKİ ÇOBAN?! İLK ÇOBANI DÜŞÜN, O GÜNDEN BUGÜNE YAŞIYOR... SADECE ÇOBAN ADIYLA DA OLSA...
ONA BAKARSAN KOYUN DA YAŞIYOR, EŞŞEK DE YAŞIYOR, SIĞIR DA YAŞIYOR DANKUT'UM!.. BUNA NE BUYURURSUN ?..
EVET SANKİ HER ŞEY BİRBİRİYLE BAĞLANTILI, HİÇBİR ŞEY BİRBİRİNDEN AYRI DEĞİL... PEKİ YOK OLANLAR NE OLUYOR?..
HEÇ BİR ŞEY OLMUYOR, GİDENİN YERİNE YENİSİ GELİYOR. İŞTE BÖYLE; GİTTİ ROKIR, GELDİ CONCU!
OFF, ÇOK YORDUNUZ BENİ!.. BU ŞEKİLDE BİR SOHBETE TAHAMMÜL ETMEK İŞKENCE HALİNİ ALMAYA BAŞLADI... ELVEDA CONCU, YA DA HER NE BOKSAN!..
YÜRRÜ ATARABASI!.. AMA DERSEN Kİ ROKIR NERDE, ROKIR DA BENİM EMMİM OĞLUDUR, ŞU YUKARIKİ TARLAYI SÜREN ÇİFTÇİDİR KENDİSİ! DUYDUN MU DEDİĞİMİ DANİEL!.. HA!.. HA!..
HA! HA!
TOR!
TOR
SONA ERDİ!

“.. Hastalarla çekinerek konuşmaya başladım. Muayeneye gelen biriyle tek başına odaya girmiyoruz. Kadın olursa. Genç kadın olursa elimi dokunmadan. Uzaktan. Neyin var, deyip, çoğunu şehirde hastaneye gönderiyorum. Bazı sabahlar pazara inecek köylüler sepetleriyle kapıda kuyruk oluyor. Katır kervanı gibi. Birgün kapı önünde basamakta çömelmiş çarşaflı bir kadın. İçeri aldım. Odaya geçti. İçinden, takvim yapraklarına poz veren manken gibi kız çıktı. İçinden mayo giymiş. Dondum kaldım. Utancımdan değil. Kadını mayoyla görünce. Kapıyı kapatıp gözden kayboldum. Gözlerine bir an baktım. Dokunsan kırılacak ağaç gibi. Çok ağlamış. Gözleri su dolu. Daha bir dakika önce, geç içeri teyze, demiştim. Teyzeyi görünce. Kendimi öldürmek istiyorum, dedi. Giyindi yanıma geldi. Dar bir odadan, evden çıkamıyor. Derdini anladım, psikiyatriye gönderdim. Gitmemiş. Bir ay sonra bir daha geldi. Çok rahatlamış. Teşekkür ederim, doktor bey, dedi. İlk defa insanlara benzer bir sözcük. Teşekkür ederim. Bu sözcük tedavülden kalkmamışsa herkes söyleyebilirdi.. çok nazikçeydi. Yanımda açılıp, birine açılıp dökülmesi rahatlatmış. İstediği buydu. Bu kadar birşeydi. Kadının ellerini gördüm. Bembeyaz vücuduyla ilişkisi yok. Katı, nasırlı, katır gibi. İki göz bir evi. Bir küçük tarlası. İki tane yetim büyütüyor. Erken evlenmiş. Yaşı şimdi yirmisekiz. Kocasının adını şehirde bir caddeye vermişler, doğuda savaşta ölmüş.

“... Daha önce iftira nedir hiç düşünmedim. Burada insanlar iftirayla yaşıyor. Ülke sorunlarını sıralarken başa ekonomiyi, bölücülüğü koyarlar. Burada birinci sırada iftira. Şimdi gece gündüz ben bunu düşünüyorum. Zehirli bir ok iftira. Neye benzetiyorum. İlkel insanların, ucuna zehir sürdükleri kargılarına benziyor. Onur kırmaktan öte. Kişiliğinizi inflak ettiriyor. Bir anda patlıyorsunuz. İftira atan adamı en fazla cahillikle, yalancılıkla suçlarsınız. Ama iftiranın kurbanı çok kötü durumda. Daha da aşağı çekiliyor. Şeytanın dipdiri yaşadığına inanıyorum. Kötülükler içinde capcanlı yaşayan en büyük felaket iftira. İftira, hızlı, derinden hemen kana karışır. İftira zehrinin rengi tamdır. Ruha hızla giren bıçak gibi. İftirayı sabah akşam uzun uzun düşünürler. Bu adamı nasıl yıkarız. Bir insanın nerden öldürüleceği bilinir. Aile içinde günlerce sürer iftira hazırlığı. İftirayı koruyan geleneksel sözler de vardır. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz.Yarası olmayan gocunmaz. Hikaye. O an deliriyorsunuz. İftira cinayetten etkili. Kan davası bitti belki. İftira kan davalarından daha fazla can alıyor..

“.. Kaç ay oldu gazete okumuyorum. Telefonun parasına dayanamıyorum. Ruhsal bozguna uğradım. Sabah uyanır uyanmaz, ıslak, çürümüş yaprakların yanına çömeliyorum. Onları inceleyen bilimadamı gibi. Elimde yaprakları tutar bakarım. Vakit geçmez. Köylü beni görünce o halde neler uyduruyor kafasında tahmin ediyorum. Ayaklarım çamur içinde. Ormanın içinde pantolonum çamurlanmadan oturacak kaya parçası arıyorum. Hasta geldiğinde aşağıdan bağırırlar. Islık çalar, inerim. Çok manalı bakarlar yüzüme. Ne oldu buna diye. Acemi doktor gitti. Yerine 'Hallenmiş doktor' geldi. Ya da 'halli doktor' diyorlar. Deli doktor demek. Haklılar. Gürültü istiyorum. Beynimi dolduramıyorum. Kendimi bir gece kulübüne atıp sabaha kadar sesle doldurmak istiyorum. Gecenin bir vakti dalıyorum ormana. Elime teneke geçirip, ağaç dalını bulsam, bateri gibi vuruyorum ağaçlara. Sessizlikten kurtulmak, tüm ıssızlığı doldurmak. Allah'tan hergün bomba gibi bir dedikodu düşüyor. Kıran kırana bir iftira kampanyası. Herkese uğraşacak iş çıkıyor.

“.. O hafta bir skandal daha patladı. Kahveyi çalıştıran askerden dönmüş çocuk evlenmişti. Gelin, annesine, annesi kocasına, çocuk arkadan istiyormuş, diye şikayet etmiş. Babası bu çocuk ibne mi diye doktora muayeneye götürdüler. Rezillik. Doktor 'muayeneyle anlaşılmaz' deyip kovmuş bunları. Gelinin babası, ibne olmadığına dair bir rapor vermezseniz hastaneden ayrılmam, diye tutturmuş. Doktor, rapora gerek yok, sözle söylüyorum, demiş. Gelinin babası, köyde herkesin dilinde, raporu göstermeden rahat edemem, demiş... Camiinin imamı o cuma vaazda laf çarptı. "Bakun ben belgesiz konuşmayrim, Kur'an'ı delil gösteriyim, siz de belgenizi gösterin!" dedi. Zararsız, gülünç insanlar gibi görünüyor. Değil. Kanlı bir leke.

“... Yukarıki köyün öğretmeni ziyarete geldi. Nihayet konuşabileceğim adamı buldum diye sevindim. İki tür yön var burda. Yukariki tarla, aşağıki tarla. Yukariki orman, aşağıki orman. Dünya ikiye ayrılıyor, yukarıdakiler, aşağıdakiler. Öğretmenin altında mersedes, içimden kıyamet kopardım. Onlar alışmış mersedese. Kont gibi giyinmiş. Öğretmen değil, köyün konsolosu. Okulun önüne vardığımda neye uğradığımı şaşırdım. Yaşadığım müddetçe bu sahneyi unutmayacağım. İlkokul öğrencileri mersedesin dört tekerleği etrafında eğilmişler arılar gibi ellerinde çalılar, birşey yapıyorlar, ne? Çalılarla tekerleğin çizgileri içine sıkışmış çamurları temizliyorlar. Bütün yollar çamur, birazdan yine çamur olacak, neden yaptırıyor. Öğretmen değil, sömürge valisi. Çocuklar Hintli paryalar. Üç-dört tane yetişkin kız öğrenciyi hiç derse sokmuyor. Onlar sabahları okula değil öğretmenin evine bulaşıkları yıkamaya gidiyor. Her gün gazete okur, TV izlerdim, böyle şeyleri hayatımda neden görmedim. Hayvandan beter. Bu aşağılık insanlara ahır teslim etsen, ilk yapacakları şey, kendilerini ahırın komutanı tayin etmek. Çocukları çömelmiş görünce, ben de yanlarına eğildim. Ben de elime çalı alıp tekerlekteki çamur izlerini kazımaya başladım. Köylüden biri beni gördü. 'Hayrola doktor bey?' diyecekti. Şaşkınlıkla beni izledi. Artık kuşkum yok. Tam deli doktor olmuşumdur. Öğretmen tıknaz, sırıtkan bir adam. Sabah okula bir defa uğrayıp, üst sınıftan bir öğrenciyi alt sınıfa yerine baksın diye bırakıp, bir daha ertesi gün sabah geliyor. İşte ben de iftirada bulundum. Bir de hademe var. Şişko bir adam. Sobayı yakmış. Sobanın yanında daha sabahın dokuzu, horul horul uyuyor. Ne kadar doğru bilmiyorum, hademeyle öğretmen küçük taşeronluk işleri yapıyor. Artık konuşurken çok korkuyorum. Şimdi ben de iftira mı attım...

“.. Yarım gün yoktum köyde. Gündem değişmiş, Köylüler ellerine kazmalar, kürekler almış bir çobana bağırıp çağırıyorlar. Yüzyıl düşünsem aklıma gelmez. Burda gece hayatı varmış. Skandal. Fındık sonbaharda yapraklarını dökünce köye yaylımcılar gelir. Yaylımcı, sürüsünü otlatmaya gelen çoban. Fındıkçı, benim tarlama girsin ister. Çünkü sürü, yaprakları, çimenleri yerken gübre bırakır. Çoğu fındık sahibi duruma göre para alır ya da parayla yaylıma verir. Yaylıma gelen çoban belinde silah külhanbeyi bir adam. Parti başkanından daha forslu. Buranın yabancısı sayılmaz. Yıllardır aynı fındık bahçesinde yaylım yapar. Zengin dul bir kadın var, Saadet hanım. Ne çoluk, ne çocuk, tek başına yaşıyor. Şehirde bir sürü dairesi var. Yalnız yaylım mevsimi çıkar köye. Yaylımcıyla geceleri ne olursa aralarında. Köylü ayağa kalktı. Belki de kadın dinlenmeye geliyor, günahını almayalım. Belki de yaylımcı sürüsünü otlatıp gidiyor. Bilemezsin. Hem de Ramazan günü. Kadın gece yarısı fındıklığa yemek götürmüş. Köylü görmüş. Yaylımcıya sahur götürüyorum demiş. İş büyüdü.

“... Saadet hanımın şehirde bela mı bela tüccar kardeşleri var. Köylünün laf söylediği duyulursa köyü yakarlar. Bunların babası buranın eski zamanda ağasıymış. Tüm köylü onun marabası. Psikolojik birşey, haberi duyunca kahkahayı patlattım. Neden oldu bilmiyorum keyfim yerine geldi. Bir mutlu oldum sorma. Yaylımcıyı, kadını, ayrıntıları merak ettim. Ağzımın balı akarak sormaya başladım. Rüzgar gibi girdim köylünün içine, herkes birşey söylüyor. İçimdeki sıkıntılar boşaldı. Tüy gibi hafifim. Heyecanlı aşk ateşinin küllendiği fındık bahçesini merak ettim. Sürünün yanına vardım. Nemli yapraklar, yumuşak çimen. Kırların en güzel çiçekleri. Gece ışıl ışıl ay. Yanında kuzular. Herşeyin karanlığa gömüldüğü aşk sahnesini düşündüm. Adımlarım ağırlaştı. Çıkamıyorum fındıklıktan. Taze yaprak kokusu. Çimenlerin dibine soktum elimi. Ellerimin serinliği. Kadının tenini düşündüm. İncecik bir sis bastı. Daha tahrik edici bir şehvet sahnesi düşünemem. Saadet hanım beni fındıklıkta gördü. Burada ne aradığımı sordu... Dedikoduyu duyduğumu anladı. Manalı manalı, keşif mi yapıyorsun, dedi.

“.. Saadet hanım yılda bir iki kere köye gelir. Her defasında bana uğrar. Yüzündeki beni aldırmak istiyormuş. Çok kolay,

Aksamsefası

dedim, hastanede bir arkadaşımın adını verdim. Aynı bahaneyle bir daha geldi. Çok acır mı, kötü mü görünür? Ben ayılmadım, hizmetli söyledi. Yanında parmakları sosis gibi kırmızı yanaklı bir kız getiriyor. Meğer kızı bana yapmak derdi. Öğrenir öğrenmez. Hayatımda hiç yapmadığım bir iş yaptım. Bugün bile anlayamam nasıl yaptığımı, "burası oturma odası değil" deyip kovdum..

".. Ama bu çok önce. Öncesi var. Saadet hanım beni kuyuya nasıl çekti. Bir Vesile teyze var. Komşusu. Zavallı bir kocakarı. Saadet hanım yardım ediyor, bakıyor ona. ilgilenmemi istedi. Felçli bir delikanlı odasından hiç çıkamıyor. Hava iyi olursa annesi yatağı dışarı çıkarıyor. Hava yılın 10 ayı kötü. Pencereden karşıkı dağlara bakıyor. Dağlar orman. Hep aynı orman. Ormanı gösterip bana, cehennem böyle bir yer, dedi. Tekerlekli sandalyesi olsa bile bu yokuşlu, çamurlu yollarda sürülmez. Yatmaktan sırtında yemyeşil yaralar. Bir de nem. Kurtlar çıkıyor yaradan. Annesi sabunlu suyla yıkıyor yarayı. Onun istediği büyük şehirde kendi gibi tekerlekli sandalyeli merkezlere gidebilmek. Dünya dışı bir ev. Tahta döşekler. Kalın çiviler bir yerinize batıyor. Kireç sıvalı duvarın yarısı yıkılacakmış gibi dökülmüş. Felçli çocukta paranoya oluşmuş. Yaralarını geceleri farelerin yaladığını annesine söylüyor. Annesi evin her tarafına fare kapanı kurmuş. Yürürken ben, dikkat et diyor. Öyle küçük kapan değil, ayı kapanı gibi, ayağınız içine girer. Boynunu hiç çeviremiyor çocuk. Evin bir odası kavanoz kavanoz turşu. Herşeyin turşusu. Tahta bir koridordan giriyorsun. Girişten iç odaya kadar sıra halinde dizilmiş reçeller. Bir de arka bahçe var. Ne kadar saksı bulmuşsa her birşeyi ekmiş. Bu kadar çeşit çiçek orda gördüm. Annem bunları görse nasıl sevinir, dedim. Evin bir odasından hırıltılı sesler geliyor. Korktum. Kim var orda dedim. Bana göstermediler. Orda akılhastası kızları yaşıyormuş. İnsan içine çıkmıyor. Beni görünce saklanmış. Duyar duymaz fenalaştım. Korkumdan olacak kızın kapısına tekme attım, çık dışarı, çık. Kapı açıldı. Karanlık içinde eşek gözü gibi iki göz. Gözlerim birazdan karanlığa alıştı, dayanılmaz bir çürük yumurta kokusu. Belki yüzelli kilo, belki ikiyüz kilo bir kadın. Benden utanıp kaçmış. Bahçedeki çiçekler onun marifeti. Bundan iki ay önce zavallının başına bir felaket geldi. Annesi sigara içmesine izin vermiyor. Bok kokusu içinde evden yirmi metre uzakta kenefte içiyor. Kenef, tahta kulube. Altı foseptik çukur. Bu vücuduyla bok kuyusuna düştü. Köyde traktör yok. Kasabadan traktör getirip, ip bağlayıp çıkartmışlar...

".. Canı sıkılmasın, sohbet olsun diye haftada, on günde bir çocuğa uğramaya başladım. Hepsi bu. Yapacak başka birşey yok. Sibel'i anlattım mı? Hani mavi gözlü, kızıl saçlı. Sekiz yaşlarında. Dünya akıllısı bir kız... Burda bir sürü Sibel var. Ne zaman şehre insem yer tezgahlarından kolye, küpe alıyorum onlara. Onun bilmiş konuşmaları olmazsa ben bu köyde bir saat duramam. Yine toplanmış bir kucak dolusu çiçek. Ben hiç görmüyorum, nerden buluyorsun bu çiçekleri. Tuttu elimden, ağaçlara tutuna tutuna çıktık, ormanı geçtik. İki küçük dere atladık. Nasıl sevimli. Nasıl şakalaşıyor benimle. Orman her zamanki gibi. Felsefe kitabı. Hüzünlü hüzünlü yürüyen kuşlar gördük.Sibel bağırdı, koş, koş. Çıktım. Şaşkınlıktan dilim tutuldu. Küçük bir şelale. Minik bir göl. Yanında harabe, çatısı sağlam eski kilise. Yağmur yağsa içine saklanırsın. Buldum cenneti.

".. Akşam dört-beş olmasın, yirmi dakika yürüyerek atıyorum kendimi buraya. Su dökülürken duman çıkartıyor. Baygınlık veriyor. Ağaç dallarının herbiri insanın kemiklerine benziyor. Gündüz yemyeşil kertenkeleler sarıyor etrafı. Nasıl yeşiller. Akşam yarasalar kaçışıyor. Her yaprağın, her dikenin üstünde çiğ damlaları. Suyu içiliyor. Yazın yıkanıyorsun. Şelale küçük dalgalar oluşturuyor. Köpüklü suların parıltısı akşam güneşiyle alevleniyor. Gözlerim kamaşıyor. Sulak fokurduyor, ıslık çalarak dereden aşağı dökülüyor. Burda balık da varmış. Yavaş yavaş seyrediyorum. Ağaç gövdeleri suyun hışırtısıyla toprağını döküyor. Ne kadar kuş varsa cıvıltılarla doluşuyor dallara. Kuş sürülerinin sesleri heryeri dolduruyor. Çamurlu çimenin üstünde kayarak yürüyorum. Sular taşları oyarak o kadar güzel şekiller çıkartmışki, biri papağana benziyor, diğeri maymuna. Bir köylü yıllar önce kazmasıyla orağını burda unutmuş. Durdukları yerde çürümüş. Demek ki yıllarca ne gelen var, ne giden. Eğlencem oldu şelale. Sanki şimdi 'hoşgeldin" dediler. Yudum yudum içtim. Üstümü başımı çıkarttım. Otlara sürtündü vücudum. İçim içime sığmıyor. Keşfimle övündüm. Birşey eksik diyorum. Akşamları gelirken, büyük teybimi getiriyorum, yanında birkaç bira, sonuna kadar açıyorum. Memleketi ilk defa sevdim. Torpilli doktor yazan gazeteciye hak verdim. Beni buraya kim tayin etmişse dua ediyorum. Hayatımda hiç böyle birşey hayal etmemiştim. İyi ki Amerika'ya gitmemişim. Issızlığın ortasında kuşların, suyun gürültüsüyle onlarca gün, aylarca gün, her günün üç, dört, beş saatini geçirmeden insan bu sarhoşluğu anlayamıyor. Yalnızlığı, sessizliği sevmeye başladım. Liseden beri hep kendime sorarım, mutlu olmak diye bir şey var mı? Varmış. Çamurlu çimenlerin üstünde kendimi tutamayarak yabani hayvanlar gibi çığlıklar atıyorum, tuhaf sesler çıkartıyorum, durduk yerde sağa sola deparlar atıyorum, durduk yerde o ağaca, bu kayaya tırmanıyorum. Neyi neden yaptığımı bilmiyorum...

".. Annem tansiyon hastası. Yıllarca küçük kira geliriyle okuttu bizi. Yanıma gelmek istiyor, masraf olur diye korku ruhuna işlemiş. Telefonda yalvarıyorum. Köylülerin reçellerini, turşularını. Cennet buralar anne çok seveceksin diye bağırıyorum. Ballandıra ballandıra anlatmam işe yaramadı. Duygusal yönden çalıştım. Anne, bana, altı yaşından beri oğlum seni ne zaman baban gibi hasta muayene ederken göreceğim, der dururdun. Hadi gel. Burda zaten hastalar muayeneye gelmiyor, oturmaya geliyor, çaylar, kahveler üç-dört saatlerini geçiriyorlar. Kızkardeşim, teyzemi de al. Ara tatilinde Şubat'ın ortası geldiler. Terminale gitmeden, sahilde (......) dediğim yerde otobüs durdu. Hemen minibüsle köye çıktık. Teyzem yolda, 'araba almamışsın sen daha doktor olmamışsın' dedi. Etraf karanlık. Yarın olunca görürler!

".. Yatmak üzereyiz. Jandarma geldi. Bir trafik kazası var. Doktor beyi çağırıyorlar. Hızla çıktım. Arabanın içinde benim yaşlarda komutan. "Yanlış anlama, senden kuşkulandığımız yok, bir ihbar var" dedi. Neler oluyor diye başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Neymiş? "Küçük bir kızı iğfal etmişsiniz diye ihbar!".. Korkudan dilim tutuldu. Başımı ellerimin arasına aldım, dondum kaldım. Komutan "yok, yok biz bu köylüyü tanırız, görevimiz, ama, bir anlayıp dinleyelim!".. İçimden iyi ki annemin yanında söylemediler, dedim. Komutan çok iyi davrandı, kahve ısmarladı, gülüştük, dertleştik, el sıkıştık. "üzme kendini, buralar yabani yerlerdir" dedi. Bilmiyorum belki de bir soruşturma tekniği olarak böyle yumuşak, dostça davrandı. Korktuğum başıma geldi. Ben jandarmayla giderken, köylü eve doluşmuş. Olup biteni söylemişler. Küçük kız, bizim Sibel. Vesile hanım söylemiş. O zavallı bir kadın. Saadet hanımın kuklası, kölesi. Artık bunlar umurumda değil. Annem o akşam, oracıkta düşüp, bayıldı sanmışlar. Annem öldü. Kızkardeşimin korkudan dili tutuldu. Hala kekeme. Konuşma tedavisine gidiyor. Başımdan geçenleri böyle kolay, sakin yazacağım hiç aklımdan geçmezdi. Anlattıklarım fazla değil, geçen yılın Şubat'ında oldu. Bunları size yazarken ağzımın içinde yemyeşil bir zehir. Yüreğimde yemyeşil bir zehir. Dünyanın sonunu gördüm. Tiksindim bu insanlardan, taşradan, hizmetten, doktorluktan. Söyleyecek laf bulamıyorum. Amerika'ya gideceğim. Üç daireyi de satlığa çıkardım. Ekonomik kriz. Fiatlar çok düştü. Düşündüm, babam bu daireleri nasıl çalışmış, nasıl kazanmış, ben iki yıl dayanamadım. Satmayacağım. Kardeşimin okul masrafı olur. Beşinci sınıftayken derslerin ağırlığından depresyon geçirmiştim. Sırf annemin gönlünü hoş tutmak için doktor oldum, yoksa bırakacaktım okulu. Şimdi hiçbir şey umurumda değil. Hayatımda ilk defa uçağa da annemin cenazesini getirirken bindim. Siz Nihat Genç, ders aralarında okurdum sizi. Ne diyor bu oğlan derdim, hep. Cahilliğin ne olduğunu insan kurban vermeden anlayamıyor. Hiç kimseye bağıracak, küfredecek halim yok, artık hiçbir şey umurumda değil. Düşünüyorum, annem beni ne meşakketlerle okuttu. O okul yılları bitmek bilmedi. Sonra birileri bizi bu cehennem kuysundan içeri atıverdi...

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Dersim'de Yaşamak

İnsanoğlu kimi şeyleri yaşamadan, tatmadan, görmeden; onun sırrına sırdaş olmadan farkına varamaz, sırların derinliklerindeki gizli kapaklı kalmış, susturulmuş çığlıkların, hasretlerin, acıların umutlara dönüştüğü halayların; al yazmalı kızların, "bra" diye seslenen delikanlıların, topraklarından kovulurcasına sürgün edilmiş analarımızın, dedelerimizin vücutlarının herbir yanına bir teline kadar yansımış iç göç duygularını paylaştıkça cevizin sırrının dış güzelliğinde olmayıp içinde kaldığını anlıyor insan. Çoğu insanın da keşfetmek istediği sırlarını paylaşmaya can attığı yerler vardır. Her bir toprak parçasının da geleceğe ışık tutacak paylaşılmayı, keşfedilmeyi bekleyen sırları vardır. Lakin bir de bu yerlerden kendine özgü nitelikleriyle ayrılan ve kalın, demir halkalarla çerçevesi çizilmiş yerler var. Dışarıdan bakıldığında bu yer camları tozlanmış ama yine de görünümünü yitirmemiş, çerçevesi sağlam bir tablodan ibarettir. Bu manada size "Dersim"den bahsetmek istiyorum. Dersim adının söylenişinde bile değişik duygular doğuran bir bölge

Geçtiğimiz günlerde Tunceli'de bir festival düzenlendi. Festivalin adı "2.Munzur Kültür ve Doğa Festivali"ydi. Buradaki kültür ve doğa kelimelerinin kullanılması bu etkinliğin sıkça yapılan diğer meyve ve belli özelliğe göre uydurulmuş festivallerden ayrıldığını anlamak güç olmasa gerek. Evet Leman dostları bu etkinlik diğer festivallerden oldukça farklı bir etkinliktir. Bu fark Tunceli'de doğup büyümüş fakat sonra oraları terketmek zorunda bırakılmış kişilerde daha belirgindir. Çünkü böylece, çeşitli ambargolara uğramış Tunceli'de yavaş yavaş kapılarını aralıyordu. Her çeşit acıyı, zulmü, propagandayı işlemiş bu il, bu yıl 2.'si düzenlenen bir etkinlikle sesini veriyor ilgisiz kulaklara. Tabi bir de bu etkinliğinde diğer festivallere benzetilerek o bölgenin asıl sorunların, var olan bir sömürünün gözardı edilerek yozlaştırılması olasılığı vardı. Nitekim bu politikayı güçlendirmeye yönelik adımlar atıldıysa da halkın bilinçli tavrıyla bu etkinliğin diğerlerinden farklı olduğu kanıtlandı.

Asıl amaç olan kültür ve doğa zenginliklerini anlatmak özellikle de orayı görmeyene, bilmeyene anlatmak bir ömür daha istemek gibi birşey olurdu. Bilenler için artık efsane haline gelmiş Munzur'un Dersim dağlarının, yoksulluğumuzu, itilmişliğimizi serinleten Gözelerin Düzgün Baba'nın kısacası Dersim'in anlatmayla yetinilemeyeceği sırları yıllarca bir sandıkta kilitli kalmıştır. Sandığın açılmasıyla Munzur'un kenarında sabaha kadar yanan ateşin isinin üstümüze sinmesi ve bu haldeyken güneşi doğurtmak; her yerinde yiğit izi bulunan Dersim Dağları'nın yıllarca acıya, sömürüye göğüs kabartarak çevirdiği Dersim'i yol boyu izlemek; ya başından aklarını yaz-kış eksik etmeyen Munzur Dağları'nın yalnızlığını hasret renkli sislere bırakmasını ve baktığında gözlerde ıslaklığı hissetmek... Kısacası Dersim'de yaşamak...

Her bir zorluğa, ambargoya, sömürüye göğüs gererek Dersim'de yaşamak.

Bülent Işıkoğlu

Paylaşmak İstedim

Hep bi tuhaf olurum şu otobüse bindiim zamannar. Kimbilir belki de ardımdan bi el sallayanım olmadıındandır. Daa İst.'ten çıkamadık, yollar accaip tıkalı. Neyse ii oldu bu fırsattan istifade ben de bişeeler karalıyom işte. Ayrıca denizi de sabaan ilk ışıklarında seyretme imkânı buluyom böölece.

Eve gitmeyi böölesine isterken yine de gidişlerin bu denli hüzünlü olmasına şaşıyom aslında. Belki de geri dönüş düşüncesinin hüznüdür bu. Aslında geri dönmekte istiyom. Bilmiyom ya çok karışık. Beni İst.'e bağlayan hiçbişey yok açıkcası. Ama İst.'in kendisi buna neden sanırım. Fena alıştım bu kocaman şehre. Burda herşey belki normalden 10 kat daa zor. Daa sıkıcı, daa yorucu. Ama İst. uuruna orda olmak, oranın havasını solumak uuruna dayanabiliyosun bütün bunnara.

Şimdi feribota biniyoz. Hep gece bindiimden farkedememişim şimdiye kadar, hışır hışır denize girip çıkan küçük martıları...

Gene bekliyoz. Zaten ööle diil midir. Tüm ömrümüz bişeleri, birilerini beklemekle geçmedi mi zaten. Neyse en azından şimdi beklemenin keyifli bir yanı var. Şu güzelim denizin tadını çıkarayım bare..

Burcu Önsay

Adı özgürlük

Ankara yüreğimdeki yıkık kent. Böyle söylemiş. Ben henüz 17 yaşımda üniversite hayalleri kurarken, şişman göbekli patronların emirlerini ve sarışın metreslerinin kaprislerini çekip, dershane parası biriktirmek için mücadele ederken tanıdım onu.

İri gözlü, zayıf, kısa boylu şirin bir kız.

İş arkadaşımın teyzesinin kızıydı Canan. Ve özgürlük, barış, insanca yaşam adına duvarlara özlemlerini yazan sevgilisinin Çankırı Cezaevinde Ankara için yüreğindeki yıkık kent deyişini ve sitemlerini anlatıyordu.

17 yaşımda Denizleri, Mahirleri yeni yeni tanıyıp okurken Engin beynimde yaşayan, imrendiğim kahramanım olmuştu sanki.

Oysa, o da herkesin isteyip düşündüğü, düşlediği dünya için haykıran, tepki gösteren nadir insanlardandı. İnandığı değerler uğruna sadece kabullenmeyi adet edinmiş insanların aksine koşmuştu, sonunu bile bile bu yola.

Birgün ağlamaklı gözlerle geldi Canan.

Sabahın 5'inde yine Çankırı Cezaevinin yolunu tuttuğunu ve sabırsızlıkla beklediği Enginin artık o tatlı tebessümüyle değil de asık bir suratla kendisini karşıladığını anlattı. Canan'a eksiden beğendiği bir kızı sormuş, hala o kadar güzel mi diye. Sonra aldığı pantolonu beğenmediğini ve bu gömleği çok mu aradın deyişini, gözyaşlarını tutamadan anlatmıştı.

Neden? Niçin? Neydi amacı? Vurgun saatleri mi yaklaştı? Buna benzer binlerce soru. Cevabı yalnızca Enginin yüreğinde saklı olan .

Aradan tam iki yıl geçti.

Şimdi ben üniversiteli oldum. Değişen hiçbir şey yok. Düşlediğim uğruna 17 ve 18 yaşımı verdiğim hayatımın en güzel yıllarını nafile bir amaç için harcadığım üniversitenin ne kadar anlamsız olduğunu gördüm.

O yıllara dair güzel olan içimdeki umut ve bütün zorluklara rağmen bitmez tükenmez mücadele azmimdi.

Okul yolunu tuttuğum birgün, gazetede okuduğum haberle şimşekler çaktı beynimde.

Engin Huylu

Çankırı cezaevinden Ankara'ya nakledilirken yolda ölmüştü. Otobüsten iner inmez okuldaki postaneye koştum ve telefona sarıldım. Canan'a gazetedeki haberi anlattım.

Titreyen sesi ve bozuk bir türkçeyle olanları anlamaya çalıştı. İşkenceydi ölüm nedeni ama otopsi raporunda beynindeki tümör yüzünden öldüğünü söylemişti yetkili makamlar.

Ölmeden önce ambulansın içinde yalvar yakar Canan'ı arayıp onu çok sevdiğini söylemiş.

Sonra konuşamadı Canan, hıçkırıklarını duydum sadece. Ve bir insan henüz 20 yaşında inadına özgürlük dediğin için yaşamını yitirmişti.

Yalandı söyledikleri ve bütün kaprisleri. Meğer ölüme yaklaştıkça Canandan uzaklaşması gerektiğine inanmıştı.

Ama başaramamıştı, ölüme yaklaştıkça içindeki aşk daha da büyümüştü.

Bu öyle bir aştkı ki hala Canan'ın gözlerinde, yüreğinde beyninde, bütün bedeninde yaşıyor. Engin'den her bahsedişinde bambaşka bir Canan'ı tanıyor hayranlıkla onu dinliyorum.

Bu öyle bir aşk ki hala yaşıyor. Adı emek.

Hiçkimse bu kadar emek vermemiştir birine. Bu öyle bir aşk ki aklıma her gelişinde hep isyan ederim. Adı cesaret. Sabahın beşinde kalkıp bütün korkularını yenmiş yürekli bir genç kızın cesareti. Bu aşkın adı ÖZGÜRLÜK Bütün tutsaklıklara inat yaşanan ve hala yaşayan.

Berfin

DİZAYNIYLA
DİİL RUHUYLA
UNDERGROUND,
TRENDY
ÖTESİ
HAYVANHAN
DERGİ!!!

ÖTE BÖKLEER, CIVIL CIVIL MOTORHAN DERGİ
ATOM

ÖKÜZ'ÜN EYLÜL SAYISI YİNE CİLLOP GİBİ

Ali Ekber Çiçek; Alevi müziğini, **Nil Pınar Arın;** Açlık grevi sonrasını, **Fikret Başkaya;** Hapisteki günlerini, **L-Manyak'tan Scooter Kazanan En Kötü Karneli Okul Çocukları;** Okul hayatlarını, **Nihat Genç;** Trabzonspor gerçeğini, **met üst;** Gırgır Dergisi'nin arka sayfa çizerlerinin bugün ne yaptıklarını, **Meral Onat;** İskoçya gezisini, **Şebnem İşigüzel;** yazarlık serüvenini, **Eflatun Nuri;** Eski yılları, **Öküz'ün Eylül Sayısına Anlattılar!.**

Ayrıca Öküz'de bu ay; Yazılarıyla: Süreyya Evren - Rahmi G.Öğdül, Reşat Çalışlar, Peri Öztürk, Halil Turhanlı, Ragıp Duran, Altay Öktem, Deniz Durukan, Güven Erkin Erkal, Erdal Doğan, Agâh Özgüç, Mine Söğüt, Togan, Sunay Akın, Panter Emel, Nihat Ziyalan, Timur Danış... Şiirleriyle: Güngör Tekçe, Küçük İskender, Kötü Şair Şerafettin, Metin Üstündağ, Mevlüt Gülveren, Saliha Nilüfer.. Çizgileriyle: Rewhat, Hatice Meryem, Tan Cemal, Memed Erdener, Tuncer Erdem, Kemal Siyahhan var...

ÖKÜZ 6 YILDIR HAYATA ve SANATA "POPÜLER OLAN İLE POPÜLER OLMAYAN" DİYE AYIRMADAN EN SÜRMELİ GÖZLERİYLE BAKIYOR. N'AABER!..

EYLÜL SAYILARI
TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

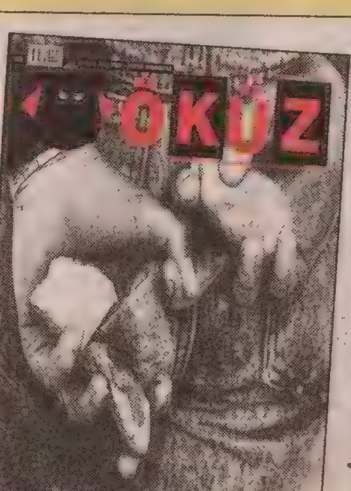

LeMan, L-Manyak
Derbisine Günler Kaldı

Her iki takımın muhtemel kadroları şöyle:

LeMan: Can Barslan, **Mehmet Çağçağ,** Tuncay Akgün, **Suat Özkan,** Ahmet Yılmaz, **Nihat Genç,** Ender Özkahraman, **Cezmi Ersöz,** Selçuk Erdem, **Erdil Yaşaroğlu;** Güneri İçoğlu, **Kâan Ertem,** Zafer Aknar, **Derya Sayın,** Vedat Özdemiroğlu, **Mahmut Tibet,** Metin Fidan, **Sefer Selvi.**

L-Manyak: Gürcan Yurt, **Soner Günday, Kemal Aratan,** Fatih Solmaz, **Aslan Özdemir,** Gökhan Dabak, **Deli Cevat,** Cengiz Akın, **Behiç Pek,** Mem-Coş, **Bahadır Boysal,** Kemken, **Atilla Atalay,** Levend Çanga, **Kadir Yılmaz, Ayhan Erdoğan,** Yiğit Özgür, **Turgut Kocaman.**

Daha duur.. Öküz'le Teknik Servis'e de sıra gelecek...

LeMan
Sayı: 513
8 Eylül 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Ilıcak ● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selam... Bakiyim ne var diye, aptal kutusunu açtım yine!.. Aslında, hiç de aptala felan benzemiyo!.. Elli bir ekran, siyah, önü camlı, içi tüplü, nefis bi cihaz!.. Bi sürü elektronik devreye sahip; fişi, kordonu felan var; hoparlör yapmışlar ses çıksın diye; herşeyi düşünmüşler!. Onu ele geçirip, harbiden bi aptal kutusuna çevirecekler; kim bilebilirdi... Kumandayı aldım, kanallarda bi gezinmeye başladım!.. Ardarda, bütün saçmalıklar odanın içine döküldü!.. Bi sürü geri zekâlı, bişiyler söylüyo!. Bi de onnarın seslerine, hiç katlanılmaz!.. O yüzden, sesini kısıp; öte taraftaki teybi açmış, sakin bi müzik dinniyodum.. Böyle yapınca, o gereksiz, g.tlerinden uydurdukları laflarla, kulaamı sigmiyolar en azından!. Meselâ, şu ağzına mikrofon uzatılan, porselen dişli karı; ne söylüyo olabilir acaba?. Heralde bi insan için en kötü şey, ne dediinin, kimsenin siginde olmamasıdır!. Fekat bunnar, öyle kopmuş ki artık, bu çok belli; sadece objektife, kameraya, kameramana baksa bile tatmin olabiliyo!. Yüzlerindeki o gerizekâlı heyecandan, bu annaşılıyo.. Ulan, senin zaten hiç inandırıcılıın yok ki!. Kuantum fiziinden, evrim teorisinden, dördüncü boyuttan bile bahsetsen, kesin saçmalıyosundur!. Elbette, sadece donlardan, ayakkabılardan, burunlardan da konu açabilir insan.. Her ne sigim annatıyosan, biraz inandırıcı ol yeter!.. Kukla gibi hepsi yaa!. Yalama olmuşlar!.. Şu mesela; şu adam!.. İnandırıcı o!. Eline bi gülle almış, fırlatıyo!. Atletizm müsabakaları!.. Adamın işi o.. Belki ülkesinde, onu da bi programa çağırıp, maymuna çevirebilirler, o ayrı konu... Yapmasın, sakin olsun; güllesini atsın sadece! Bunu yapabilir!..

İncir almıştım geçen gün, yarım kilo. Dolaptan onnarı çıkardım!. Ulan bu da, kabuuyla mı yeniyo, soyularak mı; daa karar veremedim!. Neyse yumuşakmış bari.. Bak, spor iyidir televizyonda!. Gerçek hayatta da güzeldir spor!. Her gün en az on kilometre yürüyerek, bi şekilde kıpırdatırım kendimi.. Daa fazlasını da becerebilmek iyidir tabi.. Bi halısaa maçı düzenlenmiş meselâ dergide; o yorar beni. Sigara, kahve felan; mahvetmişiz zaten.. Nefis bi dripling, uçarak kafa, bi rövaşata yapamadıktan sonra, hiç oynamam daa iyi.. Eşofmanım yok, ve şort giymeye de utanırım!. Bacaklarım mavidir ve, üzerinde yeşil noktalar var!. Bak, kadın nası atladı yaa çubuun üstünden!. Atletizm iyi bişiy!.. Küçükken, üç adım atlamaya merakım vardı.. Kimse elimden tutmadı!.. Orda burda, sokakta, habire, üç adım atlardım!.. Birinci adım çok hoşuma giderdi..

Müzik iyi geldi!. Jan Mişel'in Ekinoksu çalıyo. Ekrandaki yavşakları, raatsız olmadan izleyebiliyodum. Amaç, görüntü olsun işte!. Odanın içinde bi ses, bi renk.. Belki iyi bişeye de rastlayabilirim hem.. Ya da masaya gider sonra, biraz çalışırım.. Bi hıyara yine mikrofon uzattılar! Şu magazin programlarından biri!. Kaçmak imkânsız!. Böcek gibi üremişler!. Her yerdeler!. Ne diyo acaba şu an?! Elini, yüzünü, çok da gerekli bişiy annatıyomuş gibi, heyecanla kıpırdatıyo ama.. Bu artık ipini koparmış, beyni bulanmışların, derdi ne biliyo musunuz?. Şu kameraya sırıtan herif. Kameranın arkasında bi kordon, bi verici felan, daa beride bi stüdyo, yayın dalgaları, frekanslar, uydular filan olduunun o an farkında bile diil!.. O aracılarla taşınan bütün saçmalıklar, incir yiyip müzik dinneyen, veya daa farklı bi ruh halinde olan birisinin odasına misafir olabiliyo!. O salak da, bu bağlantıları bi anda, sinek kadar aklıyla kuramadıı için karşısında sadece kameraman var zannedip, halâ yılışıyo!.. Gerçi, misaafir kovulmaz ama; böylesinin ağzına bile sıçarım; hemen zapladım!.. Ve bi sürü gerzek televizyoncu da, bu konuda, dünya tarihinin en yavşak önerisini sunarak: "Seyretmek istemiyosan, kapat!" derler.. Sana ne lan y.rrak kafalı!. Evimdeki televizyonu kapatıp kapatmıycaamı sana mı sorcam!.. Sabaa kadar açık tutarım, hattaa arkamı dönüp hiç bakmam, balkona çıkarım, senin yine de saçmalamaya hakkın olmaz!.. Feneri alıp, balkondaki eski boruların, tahtaların felan arasına giren yavruları kontrol ettim. Bu lavuk da tam altı tene doğurdu!. Yuh!. Vik viik, viiik, beynimi sigtiler!. Salaa bak!.. Kafasını sokcaana, süt kabının içine komple dalmış!.. Hemen iyi günner diliyorum!..

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

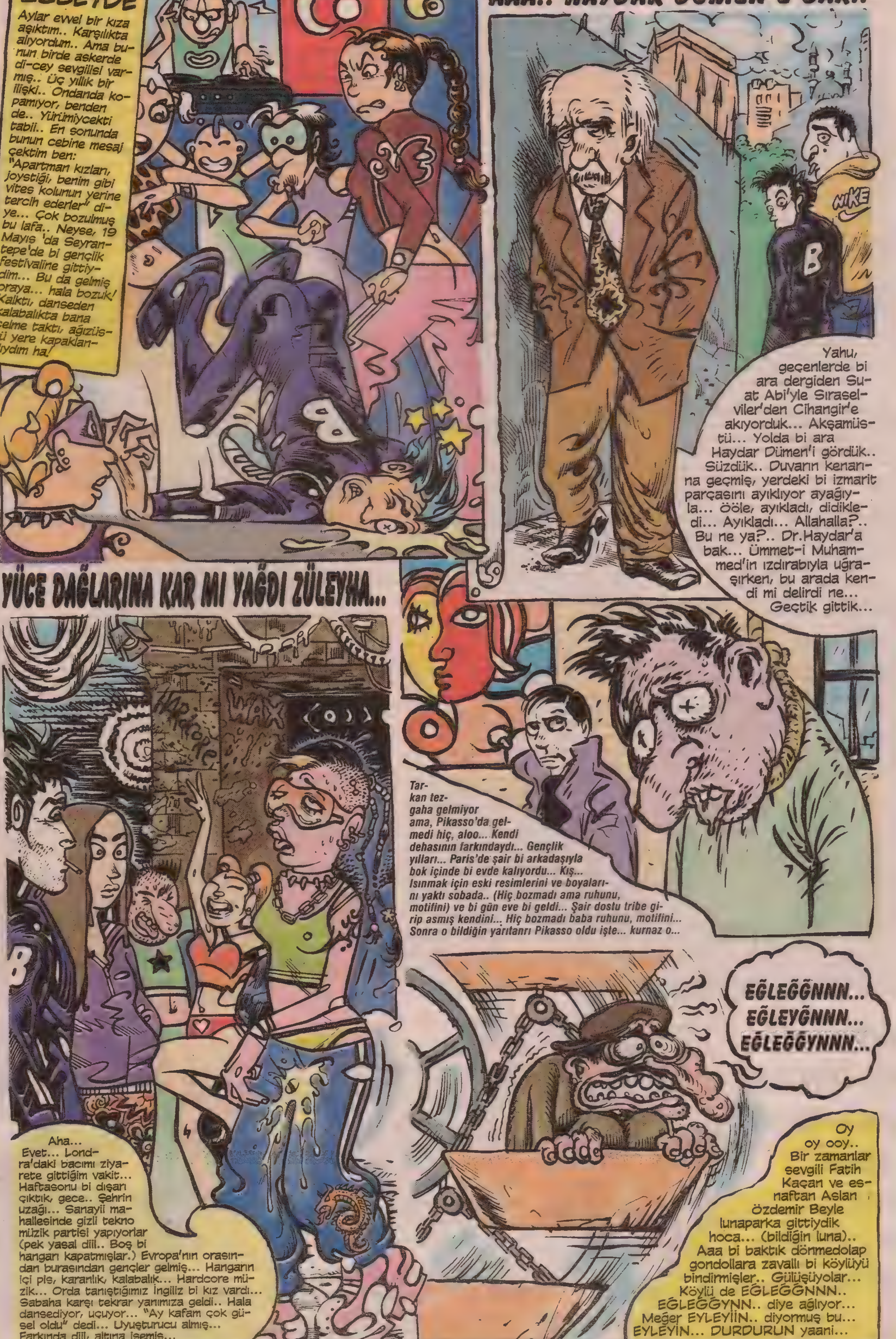
ZÜBEYDE
Aylar evvel bir kıza aşıktım.. Karşılıkta alıyordum.. Ama bunun birde askerde di-cey sevgilisi varmış.. Üç yıllık bir ilişki.. Ondanda kopamıyor, benden de.. Yürümiycekti tabii.. En sonunda bunun cebine mesaj çektim ben: "Apartman kızları, joystiği, benim gibi vites kolunun yerine tercih ederler" diye... Çok bozulmuş bu lafa.. Neyse, 19 Mayıs 'da Seyrantepe'de bi gençlik festivaline gittiydim... Bu da gelmiş oraya... hala bozuk! Kalktı, danseden kalabalıkta bana çelme taktı, ağızüstü yere kapaklandıydım ha!
AAA.. HAYDAR DÜMEN'E BAK..
NIKE
B
Yahu, geçenlerde bi ara dergiden Suat Abi'yle Sıraselviler'den Cihangir'e akıyorduk... Akşamüstü... Yolda bi ara Haydar Dümen'i gördük.. Süzdük.. Duvarın kenarına geçmiş, yerdeki bi izmarit parçasını ayıklıyor ayağıyla... Ööle, ayıkladı, didikledi... Ayıkladı... Allahalla?.. Bu ne ya?.. Dr.Haydar'a bak... Ümmet-i Muhammed'in ızdırabıyla uğraşırken, bu arada kendi mi delirdi ne... Geçtik gittik...
YÜCE DAĞLARINA KAR MI YAĞDI ZÜLEYHA...
HARDCORE
WAX
B
Aha... Evet... Londra'daki bacımı ziyarete gittiğim vakit... Haftasonu bi dışarı çıktık, gece.. Şehrin uzağı... Sanayii mahallesinde gizli tekno müzik partisi yapıyorlar (pek yasal diil.. Boş bi hangarı kapatmışlar.) Evropa'nın orasından burasından gençler gelmiş... Hangarın içi pis, karanlık, kalabalık... Hardcore müzik... Orda tanıştığımız İngiliz bi kız vardı... Sabaha karşı tekrar yanımıza geldi.. Hala dansediyor, uçuyor... "Ay kafam çok güsel oldu" dedi... Uyuşturucu almış... Farkında diil, altına işemiş...
Tarkan tezgaha gelmiyor ama, Pikasso'da gelmedi hiç, aloo... Kendi dehasının farkındaydı... Gençlik yılları... Paris'de şair bi arkadaşıyla bok içinde bi evde kalıyordu... Kış... Isınmak için eski resimlerini ve boyalarını yaktı sobada.. (Hiç bozmadı ama ruhunu, motifini) ve bi gün eve bi geldi... Şair dostu tribe girip asmış kendini... Hiç bozmadı baba ruhunu, motifini... Sonra o bildiğin yarıtanrı Pikasso oldu işte... kurnaz o...
EĞLEĞĞNNN... EĞLEYĞNNN... EĞLEĞĞYNNN...
Oy oy ooy.. Bir zamanlar sevgili Fatih Kaçan ve esnaftan Aslan Özdemir Beyle lunaparka gittiydik hoca... (bildiğin luna).. Aaa bi baktık dönmedolap gondollara zavallı bi köylüyü bindirmişler.. Gülüşüyolar... Köylü de EĞLEĞĞNNN.. EĞLEĞĞYNN.. diye ağlıyor... Meğer EYLEYİİN.. diyormuş bu... EYLEYİN... DURDURUN yaani...

9 Eylül Pazar günü, TÜYAP Bilişim Fuarı Ericsson standındayım... Leman mobil alemine dalıcaz... Bekleriz...

(514)

15 Eylül 2001 Cumartesi 152203 Sayı: 2001/37 - 500.000.TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

ÇAĞIN EN BÜYÜK TERÖR EYLEMİ

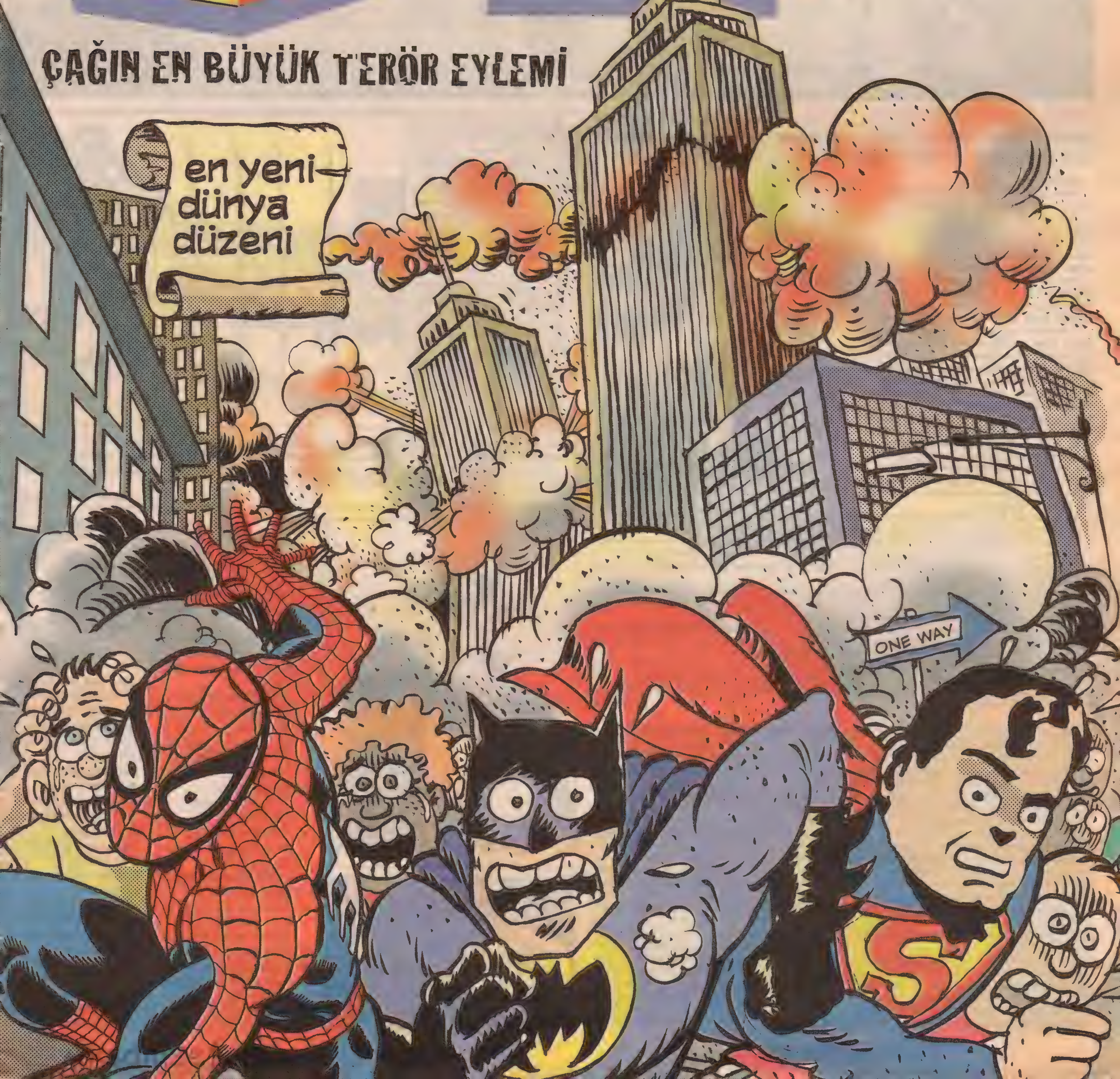
en yeni dünya düzeni
ONE WAY

VIETNAM, FİLİSTİN, RUANDA EKEN TERÖR BİÇER!!

11 Eylül 2001
Manhattan

NEW YORK İZLENİMLERİ: Faciayı duyar duymaz, yıllardır New York'ta çizerlik yapan arkadaşlarımız Tayyar Özkan ile Enis Temizel'i aradık. İşte onların izlenimleri...

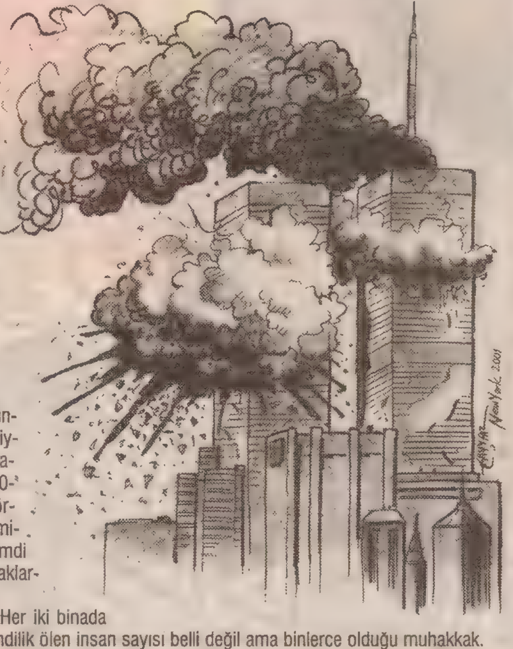

Merhaba,

İlginize teşekkürler.. evet şahsen ben iyiyim.. ama bir cok insanın aynı olmadıgı muhakkak..

Olayın çok çok uzağında değildim.. Genelde evde calışırım, ilk kez evet hayatımda ilk kez bir iş yerine gidipsadece bir günlüğüne bazı çizimler yapacaktım.. Bakın ilk full -time iş hayatımda neler oldu; Trenden cıkıp 5. caddede iş yerine doğru yürürken önce büyük ilk patlama duyuldu.. (saat 9 gibi) korkunç bir ses ve olağanüstü dumanla insanlar bağrışıp koşturmaya başladılar.. Önce tam ne olduğunu kimse anlıyamadı.. New York'un Downtown'unda World Trade Center de ki (Twin Tovers) ilk binanın yanışı ve çıkan dumanla meşgulken ikinci uçak ikinci binanın ortasından girdi.. Bunu şahsen göremedik ama sonradan televizyondan seyrettiğimizde inanılır gibi değildi.. Saat 10 sıralarında ilk bina çöktü.. Bağrışıp ağlaşanlar, koşturanlar, polis ve ambulans arabaları, telefonlarında kesikliği ve gökyüzündeki o korkunç toz-duman ile sanki savaş ortamı gibiydi.. Ya da herşey film seti önünde oluyor gibi.. İnanması güç bu sahneyi herkes şaşkınlıkla seyrediyordu.. 30-40 dakika sonra ikinci binanın çöküşünü gayet net gördüm.. Hayatım boyunca bunu unutabileceğimi zannetmiyorum.. Çıkan duman inanılır gibi değildi.. (saat şimdi 16:00 ve hala çok yoğun duman çıkıyor..) o anda sokaklardaki hemen herkes ağlıyordu..

Çaresizlikle ölen binlerce insanı seyrediyorduk.. Her iki binada toplam 50 binden fazla insan çalışıyordu o anda.. Şimdilik ölen insan sayısı belli değil ama binlerce olduğu muhakkak.

New York'un sembolü haline gelen ikiz binaları eminim bircok insan özleyecek.. Koca şehir sanki iki ayağını kaybetti..

İşin diğer ilginç yanı da dün hava çok kapalı, yağmurlu ve soğuk iken bugün de aksine aşırı güzel ve güneşli harika bir hava var dışarıda.. Bu bir anlamda insanların daha az stersli olmasına yol açıyor.. New York'un kimi yerlerinde hayat hiçbir şey olmamış gibi günlük seyrine devam ediyor..

Trenler çalışmadığı için eve Williamsbourg köprüsünden yürüyerek geldim.. İlk kez hayatımda bir gün full-time işe gidecektim olmadı.. Demek evde oturup çalışmamı isteyen birileri var.. Neyse işin şakası bir yana şu saatlerde bütün dünya medyası eminim bu haberle yüklü ve kimin neden yaptığını soruyor..

Masum insanları öldürmenin elbetteki savunulur hiçbir yanı yok, ama bu olay Amerika'nın özellikle son zamanlardaki dış politikasına çeki düzen vermesi gerektiği hatırlatıyor.. Bush yonetimi dış dünyada kendine epey düşman yarattı.. Daha barışcıl ve uyumlu dış politika beslenmediği sürece bu saldırıların sonu gelmeyebilir..

Ve bu olayla dünyanın süper gücünün ne kadar korumasız olduğu ortaya çıktı.. Hele Pentagon'un bile saldırıya uyraması birçok meseleyi masaya yatıracak. Bu olay aynı zamanda burada Orta Doğululara karşı ister istemez bir çok insanda nefret uyandıracak.. Irkçılık ve milliyetçilik bakın nasıl böyle besleniyor! İnsanların daha hoşgörülü ve barışçıl yaşayacağı bir dünya için.. New York'tan selamlar...

Tayyar Ozkan

Selam

Öğleye doğru sokaklarda büyük bir panik yaşandı, önce World Trade Center bombalandı diye duyduk, çünkü 7-8 yıl öncede terrorist attack olmuştu aynı binaya. Ben çalıştığım şirketteydim ve kahve almak için dışarı çıktım bu sefer de iki binanın da patlamayla tamamen çöktüğünü öğrendik. Insanlar sokaklarda şok halindeydiler tabii anında havaya büyük bir bulut yayıldı, bunu görünce insanlar daha bi krize girdi, bağıranlar, çağıranlar.... (aynı kurgu bilim filmerinde gördüğünüz gibi) Newyork birbirini dik kesen street ve avenue'lerden oluştuğu için örneğin 5. avenue'den aşşağı dümdüz baktığınız da binaların olduğu yeri ve dumanı görebiliyorsunuz. Ama benim çalıştığım şirket şehrin hemen hemen tam ortasinda (midtown) ve burası cok organize ve complike bi metropol, yani bi yerde olan olay diğer bölgeleri çok fazla etkileyemiyor.

Ayrıca daha sonra ailem ve arkadaşlarımla Türkiye ile konuşunca medyada facianin 2 katı abartıldığını öğrendim. Tabii ki büyük bir facia ama oyle hayat tamamıyla durmadı. Tamamen normal de degildi tabii ama burası Tanzanya değil, burda olup heriflerin nasıl organize çalıştığını görmeliydiniz. Yerine göre Amerika'yı çok eleştiriyorum ama, Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek lazım. Yani birkaç saat içinde normal günlük hayatı sağladılar. Ancak işyerleri çalısmadı, millet marketlere hücum etti, sanki yarı savaş durumu gibi....

Bildiğim kadarıyla şu ana kadar üstlenen de cıkmadı. Amerika'da çalışan bir Türk sanatçısı olarak olayı nefretle kınıyorum. Burdaki sistemin içinde yaşarsanız, bizim gibi ortadoğu kültürüyle büyümüş insanlara çok ters bi sosyal hayatın içinde bulursunuz kendinizi. Amerika'lılar kabul etmiyor ve bugünkü olaydan sonra bile etkilenmemiş bir tavır takınıyor olsalar bile, burdaki sistem aşırı şiddete (her açıdan) dayalı bir sistem ve anti-humanist. Ancak vahşi kapitalizme tepki böyle olmamalı, binlerce masum insanı öldürerek hiçbir noktaya varamazsınız.

Şimdilik bu kadar bütün gün şehirde milletle takıldım ve eve çok geç geldiğim şu sıralarda bu e-maili yazıyorum (çok yorgunum) ve hala şehrin üzerinde büyük bi bulut vardı gelirken.Yarın iş var mı yok mu onu bile sabah telefonla oğrenicem. Önümüzdeki günler gelişmeleri gostericek. Bütün dünya vatandaşlarının başı sağolsun ve ölenleri Allah rahmet eylesin.

Saygılar

Enis Temizel

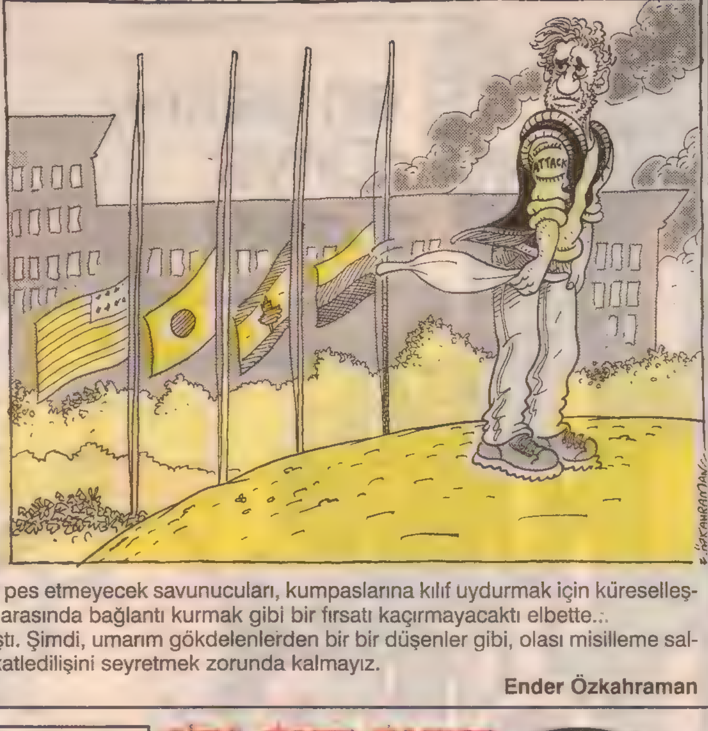

Amerika'ya yapılan bu pis saldırıda binlerce masum insanın ölmesi çok çok üzücü... Herkes, büyük bir tedirginlik içinde 'Süper Güç' kavramını tartışmaya başladı şimdi. Daha da silahlanmak için can atan kimi güçlerin bu saldırıyı fırsat bilip 'savunma' bahanesiyle daha fazla silahlanacak olmaları, dünyamızın zaten kötü olan gidişatını hızlandıracak ve bu gidişata 'dur' demeye çalışanların işini daha da zorlaştıracak. Öte yandan, Küreselleşmeyi eleştirenlerin ve Küreselleşme Karşıtlarına destek verenlerin zan altında tutulmaları, silah tüccarlarının ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramayacaktır. Dünyamızı sefalete, açlığa ve yavaş yavaş da olsa bir yokoluşa sürükleyen yeni dünya kapitalizminin asla pes etmeyecek savunucuları, kumpaslarına kılıf uydurmak için küreselleşmeye karşı olmakla bu saldırı arasında bağlantı kurmak gibi bir fırsatı kaçırmayacaktı elbette..

Hepimizin işi biraz daha zorlaştı. Şimdi, umarım gökdelenlerden bir bir düşenler gibi, olası misilleme saldırılarında masum insanların katledilişini seyretmek zorunda kalmayız.

Ender Özkahraman

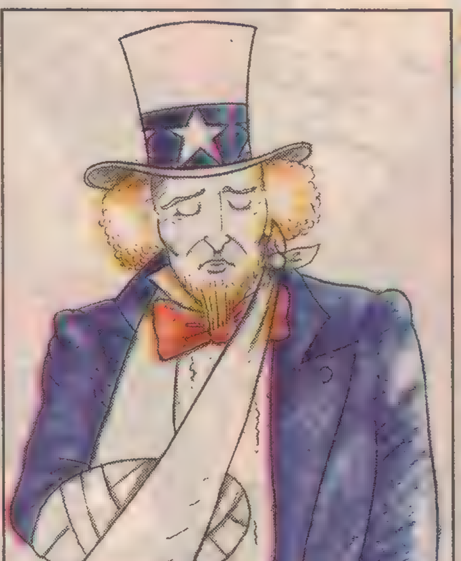

DUMUR DETAYLARI

Tam dumur detayları köşesini hazırlıyorduk ki, Amerika'da Washington ve Newyork'taki saldırıları duyunca bütün dünya aynı anda ani bir dumura uğradık. Bundan daha büyük dumur olmaz. Başka bir konuda ne yazıp, ne çizilebilir ki şu anda?..

olayı duyar duymaz aklıma takılanlar

- ✔ paran mı var, derdin var!.
- ✔ **kesin pilotlar ve hosteslerde bu işin içinde!.**
- ✔ hollywood olmasaydı, bunca fena da bir hayal gücü olmazdı!.
- ✔ **turgut özal yaşasaydı acaba ne yapardı!.**
- ✔ amerikan bayrağındaki yıldızlar şimdi sam amca'nın tepesinde fır dönüyor!
- ✔ **gururlanma amerika, senden büyük terör var!.**
- ✔ mahallenin en güçlü, en sevilmeyen abisi bıçaklandı!.
- ✔ **ırak'da ölenler insan değil miydi!.**
- ✔ süper lig her türlü sonuca gebe, artık büyük takım, küçük takım yok!.
- ✔ **sakıp sabancı da aynı şeyin kendi ikiz kulelerine yapılacağından korkmuştur mutlaka!**
- ✔ para asla yüzde yüz güvence değildir!.
- ✔ **amerika, 12 eylül öncesine döndü!.**
- ✔ erken ölenler çok şey kaçırdılar!.
- ✔ **dünyada ölümden başkası yalan!.**
- ✔ borsa haftaya göçük girdi sayın seyirciler!,
- ✔ **amerika'nın karizması çizildi!.**
- ✔ sen allah'ın bir Lütfi'sin gözlerimin Oflaz'ısın!.
- ✔ **kimsenin yaptığı yanına kar kalmaz!.**
- ✔ afgan işi, japon işi, bunu yapan pek çok kişi!.
- ✔ **1. bölümün sonu!.**
- ✔ ne desek bush artık!.
- ✔ **HEPİMİZİN BUSH'U SAĞOLSUN!.**

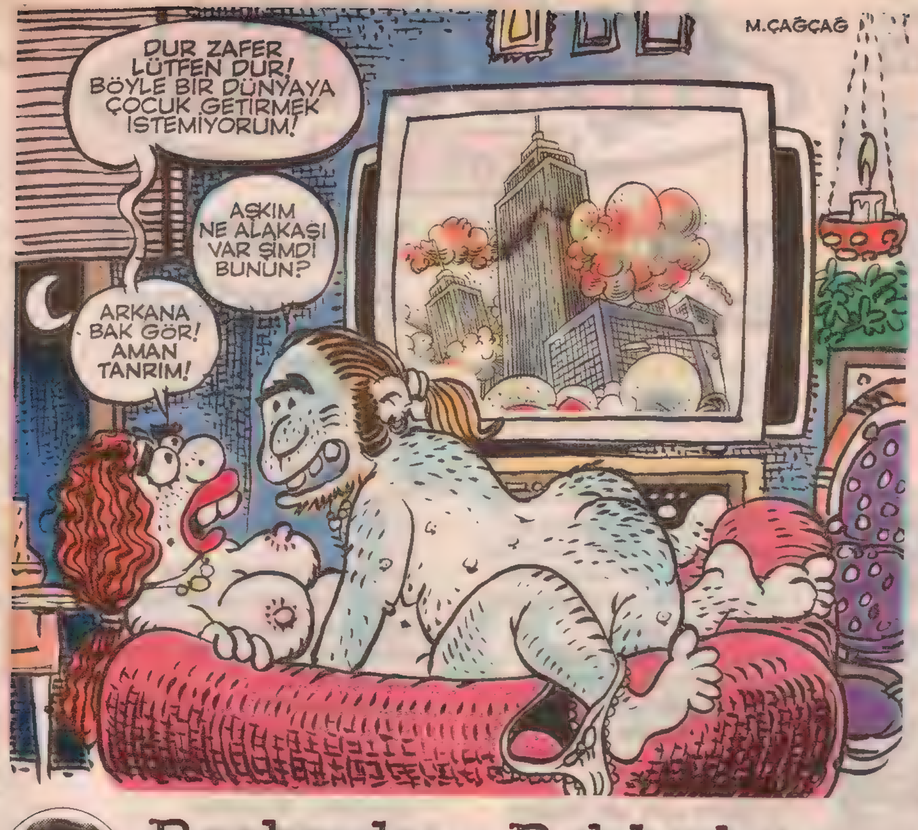
M.ÇAĞÇAĞ
DUR ZAFER LÜTFEN DUR! BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM!
AŞKIM NE ALAKASI VAR ŞİMDİ BUNUN?
ARKANA BAK GÖR! AMAN TANRIM!

LeMan

Dünyayı sarsan terörden notlar

* Amerika'da 911, polis imdat numarası. Bizdeki 155 gibi. Ve orada tarih yazılırken önce gün değil ay yazılıyor. Yani saldırının olduğu 11 Eylül, 9. 11.2001 biçiminde rakamlanıyor. Bu durumda saldırı için 911 tarihinin bilerek seçildiği, kamuoyuna bir dehşet işareti verildiği ileri sürülüyor. Konuyla ilgili olarak bir uzman "Dikkat edelim, biz de 15 Mayıs'ta keleğe gelmeyelim" dedi. Uzman adamsın, oluyo mu böyle, kelek-melek diyerek!..

* Bir diğer teori de Bowling Teorisi. Amerikalılar'ın çok sevdiği bowlinge gönderme yapılarak, iki ayrı uçakla iki ayrı kulenin devrildiği söyleniyor. İlk atış isabet olduğu için, ikinciye hak kazanmış hesabı. Bu teoriye inanan minanan yok tabi.

* Saldırıyı Japon Kızıl Ordu'nun üstlenmesi karışıklık yarattı ve Rus Kızıl Ordu Korosu bir saat kadar zan altında kaldı. Duruma sinirlenen Putin, koroyu feshetti ve müzisyenlere ikinci bir emre kadar solo çalışma emri verdi!..

* Saldırıyı üstlenenler arasında Cem Uzan'ın da olduğu ve Beyaz Saray'ı arayarak "Öyle Motorola-Nokia felan diye uğraşmayın benle... Bu sadece bir uyarıydı... Üstüme gelmeye devam ederseniz Cevher Kantarcı'yı New York'a, Taşkın Şenol'u da Waşington'a yollarım, daha fena olur" dediği iddia edildi... Daha sonra bu iddia yalanlandı... Sonra tekrardan ısıtılıp ortaya atılmak istense de kaale alınmadı..

* Telefonla ulaştığımız Usame Bin Laden, saldırı hakkında yorum yapmadı, Suudi aksanıyla "New York - New York" şarkısını söylemekle yetindi... Taliban adına konuşan bir kişi ise "Biz yapmadık, nerde bizde o bütçe... 1 milyon kilo Afgan esrarı satsak, gene bulamayız o parayı" dedi...

* Olayları, Brad Pitt'in başrolünü oynadığı "Fight Club - Dövüş Kulübü" filminin finaline benzeten bir uzman "Eğer bu filmden etkilenerek terör yapıldıysa, filmin tamamı da dikkate alınmalı... Örneğin, George Bush ile Bin Laden aynı adam çıkabilir.. Deermişim" şeklinde konuştu... Öte yandan Brad Pitt, Sinsinati Emniyet Sarayı'nda 20 dakika sorguya çekilip salıverildi...

* Terör olayının bilgisayar oyunu ve film hakları için kıyasıya bir yapımcılar savaşının sürdüğü, konuyla ilgili Saddam Hüseyin, Muammer Kaddafi ve Sinan Çetin'in devreye girdiği öğrenildi... Artı, Rafet El Roman'ın bu hengamede "Macera Dolu Amerika" şarkısını satmaya çabaladığı belirlendi...

* Ünlü kâhin Nostradamus, bu saldırıyı yüzyıllar önce 'Kehanetler Kitabı'nda kaleme almıştı. Nostradamus, konuyla ilgili şunları yazmış:

"Ticaretin merkezine seyahat.
Ateş New City'ye yaklaşıyor.
Şampiyonlar Ligi ertelenecek.
Olay beni aşar aga, bi yere kadar!"

* Tüm dünya ABD'ye kitlenmişken, arada Afganistan'ın Kabil kentinin bombalanmasından hiç söz edilmemesi "çapraz kur dengesi"ne bağlandı. Bu dengeye göre, tıpkı parada olduğu gibi, insanda da "Amerikan" daha değerli. Bir Amerikalı, 2 Japon, 8 Portekizli, 40 Türk, 150 Iraklı ve 270 Afgan'a eşit!...

* Konu hakkında açıklama yapan Başbakan Ecevit "U-A dev bomba, 12 dev bomba... Amerika Sırnaşık Devletbahçelileri'ne başsağlığı dilimliyorum" dedi...

V.Ö.

Barbarları Beklerken...

Ne yerde, ne gökte, ne doğuda, ne batıda, hiçbir zaman, hiçbir gerekçeyle savaş istemiyoruz. Ölümlere ve savaşlara karşı insanlık olarak bir fırın ekmek gibi bir yığın asrı daha yememiz lazım! II.Dünya Savaşı'ndan Avrupa kıtası bir parça ders çıkarttı, ama Amerika, ama İsrail, hala saldırıya karşı saldırarak, öldürerek cevap veriyorlar. 11 Eylül, Roma'nın yıkılışı, İstanbul'un fethi gibi! Bir çağın başı-sonu gibi inanılmaz bir gün. Amerika'yı en korkunç silahı teknolojiyle vurdular. Amerika'yı en korkunç silahı şovla vurdular. Amerika'yı en korkunç silahı korku ve dehşetle vurdular. Amerika'yı en korkunç silahı Hollywood filmlerinin senaryolarıyla vurdular. Amerika'yı en korkunç silahı gizlilikle vurdular. Amerika'yı en korkunç silahı canlı, naklen yayında vurdular. Amerika'nın en korkunç hükümdarlık silahı ticaret örgütünden vurdular.

Teknolojiyi ve bilimi silahların, bombaların savaşların emrine sokanlar utansın. Teknolojiyi ve bilimi silah endüstrisinde kullanan bilimadamları, akademisyenler, devlet adamları utansın. Mayın tarlalarını icad edenler, satanlar, koruyanlar utansın. Teknolojiyi ve bilimi hırs, kin, nefret, düşmanlık, katliam, yoketmek, kan dökmek için kullanmakta inat edenler utansın. Bosna'da, Irak'ta, Çeçenistan'da susanlar utansın, şimdi Newyork'ta şaşıranlar utansınlar! Uygarlık utansın. Yeri, göğü, tarihi, devasa şehirleri, mazlumları, çocukları utanmaksızın, hiçbir şeyden korkmaksızın öldürenler utansın! Yüzbinlerce kişinin ölüm anında hala borsada altından, petrolden paralar kazananlar utansın. Böyle bir tarihte, böyle bir çağda yaşamak istemiyoruz. Çocuklarımıza böyle bir dünya bırakmak istemiyoruz. Kahrolsun teknoloji! Kahrolsun silah! Kahrolsun CIA! Kahrolsun MOSSAD! Kahrolsun Saddamlar! Kahrolsun Talibanlar!

Kötülüklere karşı daha çok kötülük yaparak, kötülüklere karşı daha çok kan dökerek cevap veren bu uygarlığın çocukları olmak istemiyoruz. Kan döken bu uygarlığı aşmak zorundayız. Kötülüklere karşı dünyanın her yerinde, her dininde, her coğrafyasında iyilikle cevap verecek bir dünya istiyoruz. Hepimiz hızla böyle bir dünya için seferber olmak zorundayız. Teknolojinin ve silahların yerine hızla, insanı, kalplerimizi koymak zorundayız. Bizlere güzel bebekler, güzel kızlar, yakışıklı delikanlılar, muzlar, tatlı elmalar, arılar, buğdaylar, denizler, göller, balıklar bahşetmiş bir Tanrı varsa ve bizi hala gözetliyorsa biryerlerden. Bize cezadan, suçtan, kötülükten hiç bahsetmesin, biz yine onu severiz.. Bu cennet küreyi, iyilikle, tatlılıkla bölüşmenin yollarını ölüm kalım savaşları vermeden, cezalandırmadan, yoketmeden yollarını bir kez daha düşünelim. Uygarlık bu cennet küreyi ne hale getirdiğini baştan sona bir daha düşünsün...

Biz, bilgiyi, aydınlanmayı, Descartleri, Kantları, Rönesansları bize mutluluk getirecek, bize bölüşmeyi öğretecek diye sevmiştik! Teknoloji ve silahlar ve bunları besleyen devlet adamları, bilimadamları aydınlanmanın, bilginin, mutluluğun önünü kesmiş, modernizm adı birgünde BARBARİZM olmuştur!

Bu barbarların filmlerini, bu barbarların borsalarını, bu barbarların siyasetlerini, bu barbarların "bilgisini", bu barbarların Teknolojisini, bu barbarların bilimadamlarını, bu barbarların yazarlarını istemiyoruz...

N.G.

Üzeyir Garih'in cinayetiyle gündeme gelen Fuat okula başladı. Veliler, Fuat'ı istemedi. Devlet Bakanı Gemici, Fuat'ın babası için menfaat sağlamaya çalıştığını ima etti..

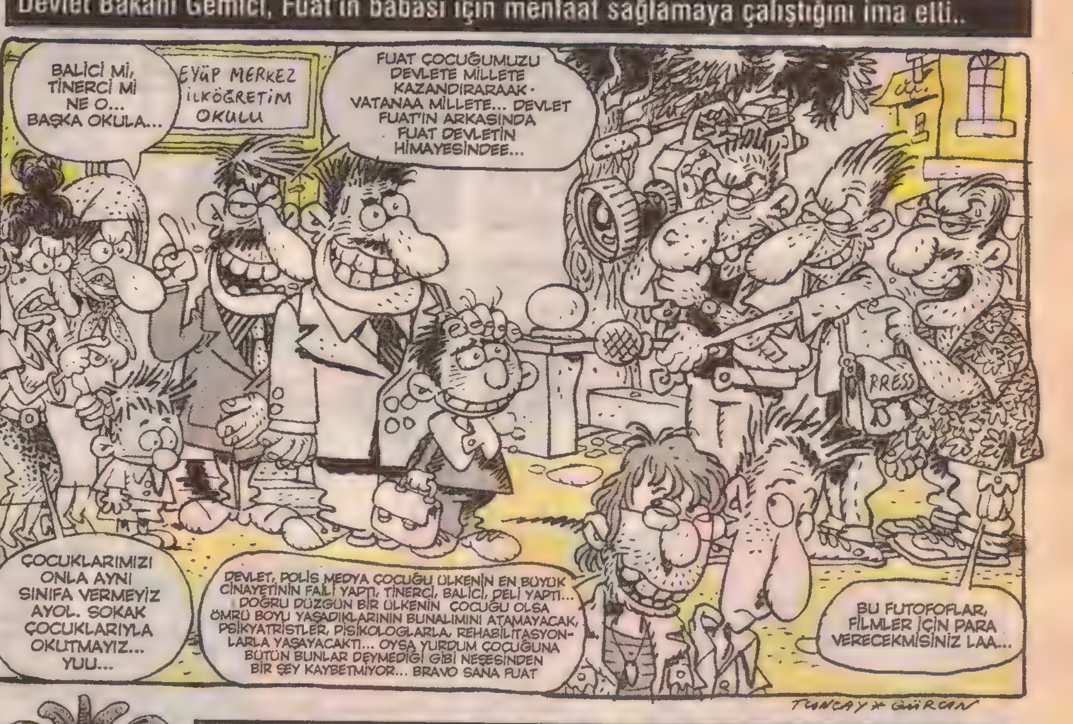
BALICI MI, TİNERCİ Mİ NE O... BAŞKA OKULA...
EYÜP MERKEZ İLKÖĞRETİM OKULU
FUAT ÇOCUĞUMUZU DEVLETE MİLLETE KAZANDIRARAAK· VATANAA MİLLETE... DEVLET FUAT'IN ARKASINDA FUAT DEVLETİN HİMAYESİNDEE...
PRESS
ÇOCUKLARIMIZI ONLA AYNI SINIFA VERMEYİZ AYOL. SOKAK ÇOCUKLARIYLA OKUTMAYIZ... YUU...
DEVLET, POLİS MEDYA ÇOCUĞU ÜLKENİN EN BÜYÜK CİNAYETİNİN FAİLİ YAPTI, TİNERCİ, BALICI, DELİ YAPTI... DOĞRU DÜZGÜN BİR ÜLKENİN ÇOCUĞU OLSA ÖMRÜ BOYU YAŞADIKLARININ BUNALIMINI ATAMAYACAK, PSİKYATRİSTLER, PİSİKOLOGLARLA, REHABİLİTASYONLARLA YAŞAYACAKTI... OYSA YURDUM ÇOCUĞUNA BÜTÜN BUNLAR DEYMEDİĞİ GİBİ NEŞESİNDEN BİR ŞEY KAYBETMİYOR... BRAVO SANA FUAT
BU FUTOFOFLAR, FİLMLER İÇİN PARA VERECEKMİSİNİZ LAA...
TUNCAY + GÜRCAN

haftanın baş lalesi

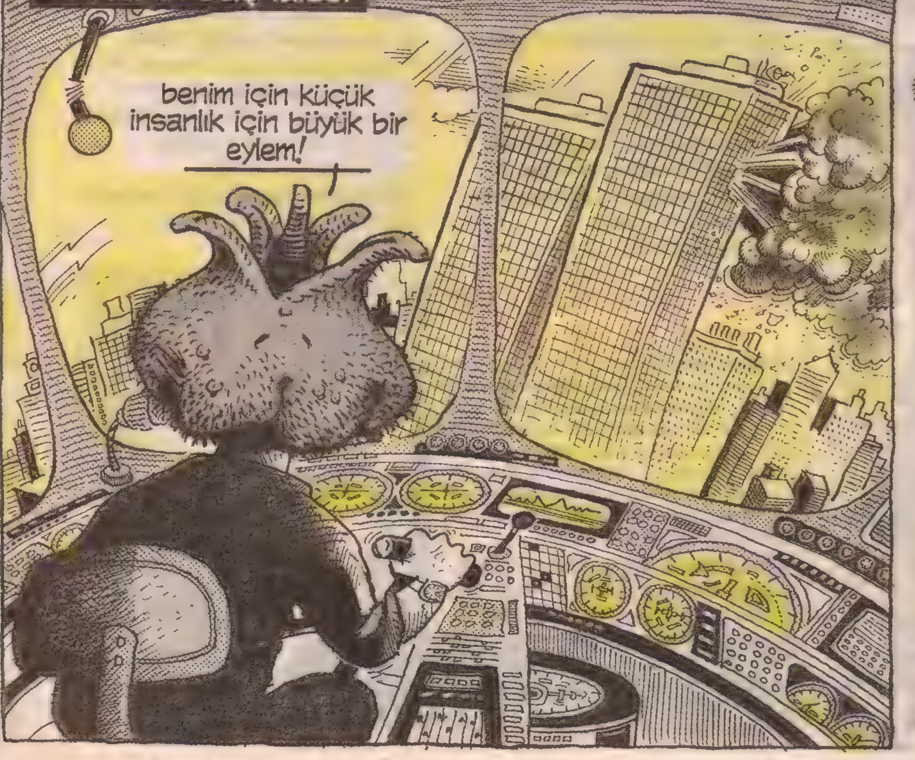
benim için küçük insanlık için büyük bir eylem!

TERÖR
Adaletsiz ölüm makinası
ABD
Kana kan intikam
Savaş çığırtkanı
OSMAN DURMUŞ
Sürgün bakan
Kurt kadro
ECEVİT
A'dan Z'ye imf
HİKMET S.TÜRK
Görevimiz açlık grevleri
EĞİTİM SİSTEMİ
Elektriksiz, susuz
Başıboş
AFGANİSTAN'A SALDIRI
Dakika bir, savaş bir
İBRAHİM TATLISES
Ayıplıyoruz
TÜRKİYE YUGOSLAVYA MAÇININ İSPANYOL HAKEMİ

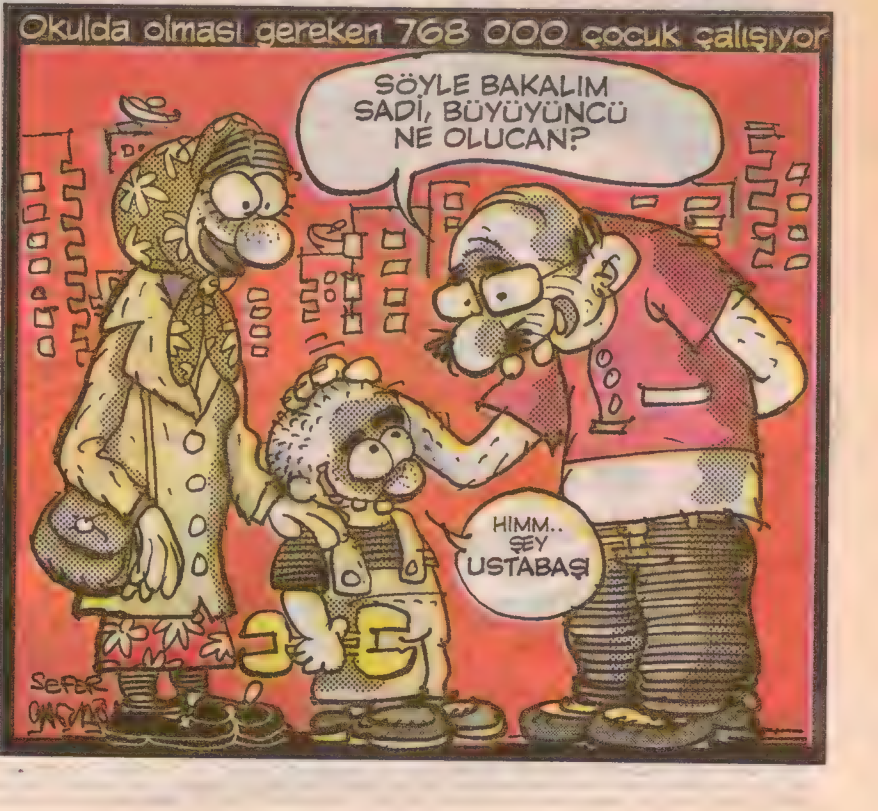
Okulda olması gereken 768 000 çocuk çalışıyor
SÖYLE BAKALIM SADİ, BÜYÜYÜNCÜ NE OLUCAN?
HIMM.. ŞEY USTABAŞI
SEFER

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

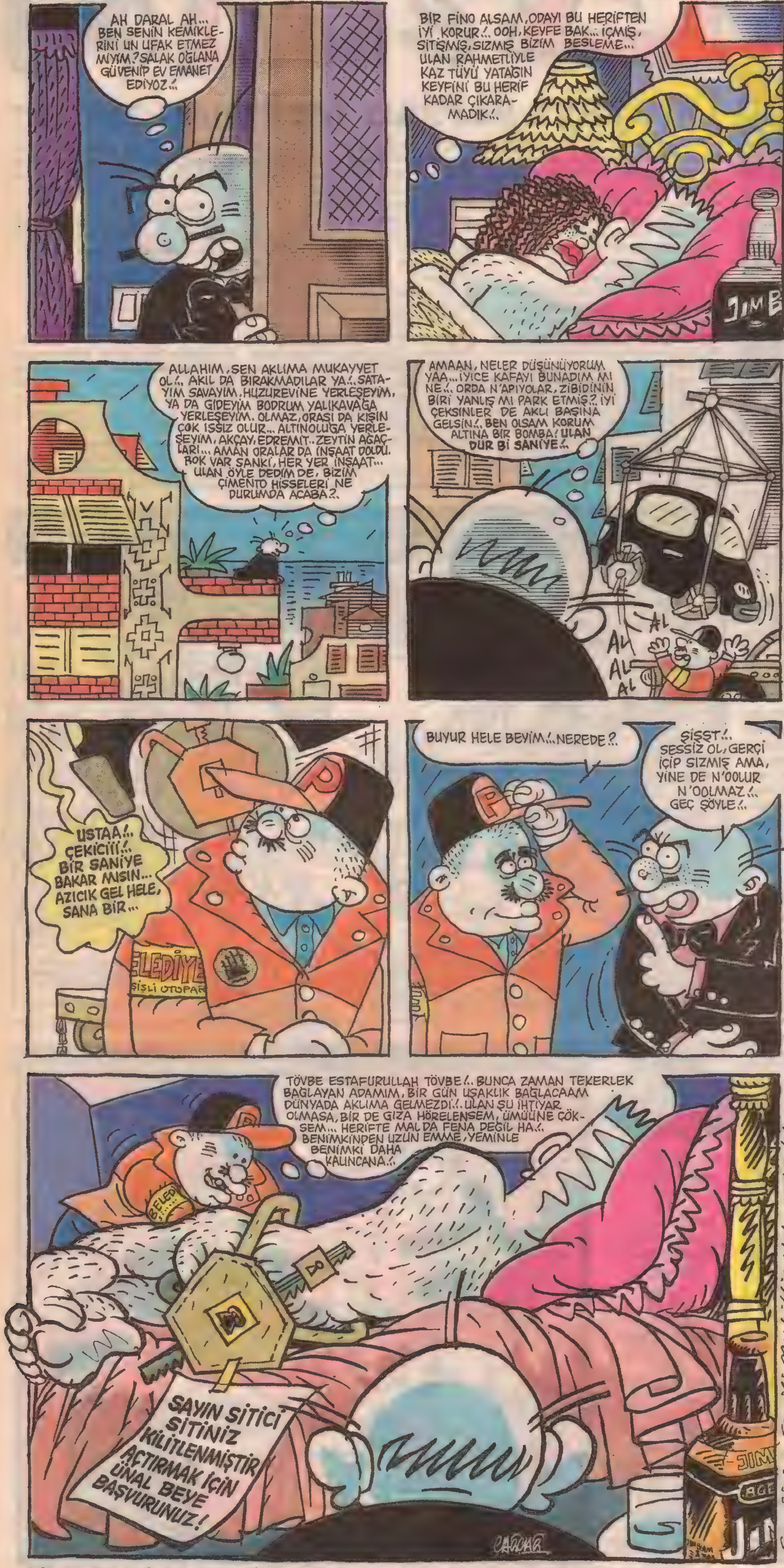
AH DARAL AH... BEN SENİN KEMİKLERİNİ UN UFAK ETMEZ MİYİM? SALAK OĞLANA GÜVENİP EV EMANET EDİYOZ!..
BİR FİNO ALSAM, ODAYI BU HERİFTEN İYİ KORUR!.. OOH, KEYFE BAK... İÇMİŞ, SITIŞMIŞ, SIZMIŞ BİZİM BESLEME... ULAN RAHMETLİYLE KAZ TÜYÜ YATAĞIN KEYFİNİ BU HERİF KADAR ÇIKARAMADIK!..
JIMB
ALLAHIM, SEN AKLIMA MUKAYYET OL!.. AKIL DA BIRAKMADILAR YA!.. SATAYIM SAVAYIM, HUZUREVİNE YERLEŞEYİM, YA DA GİDEYİM BODRUM YALIKAVAĞA YERLEŞEYİM. OLMAZ, ORASI DA KIŞIN ÇOK ISSIZ OLUR... ALTINOLUĞA YERLEŞEYİM, AKÇAY, EDREMİT.. ZEYTİN AĞAÇLARI... AMAN ORALAR DA İNŞAAT DOLDU. BOK VAR SANKİ, HER YER İNŞAAT... ULAN ÖYLE DEDİM DE, BİZİM ÇİMENTO HİSSELERİ NE DURUMDA ACABA?..
AMAAN, NELER DÜŞÜNÜYORUM YAA... İYİCE KAFAYI BUNADIM MI NE!.. ORDA N'APIYOLAR, ZİBİDİNİN BİRİ YANLIŞ MI PARK ETMİŞ?.. İYİ ÇEKSİNLER DE AKLI BAŞINA GELSİN!.. BEN OLSAM KORUM ALTINA BİR BOMBA! ULAN DUR Bİ SANİYE!..
AL AL AL AL
USTAA!.. ÇEKİCİİİ!.. BİR SANİYE BAKAR MISIN... AZICIK GEL HELE, SANA BİR...
BELEDİYE
ŞİŞLİ OTOPAR
BUYUR HELE BEYİM!..NEREDE?..
ŞİŞŞT!.. SESSİZ OL, GERÇİ İÇİP SIZMIŞ AMA, YİNE DE N'OOLUR N'OOLMAZ!.. GEÇ ŞÖYLE!..
TÖVBE ESTAFURULLAH TÖVBE!.. BUNCA ZAMAN TEKERLEK BAĞLAYAN ADAMIM, BİR GÜN UŞAKLIK BAĞLACAAM DÜNYADA AKLIMA GELMEZDİ!.. ULAN ŞU İHTİYAR OLMASA, BİR DE GIZA HÖRELENSEM, ÜMÜÜNE ÇÖKSEM... HERİFTE MAL DA FENA DEĞİL HA!.. BENİMKİNDEN UZUN EMME, YEMİNLE BENİMKİ DAHA KALINCANA!..
BELEDİYE
SAYIN SİTİCİ SİTİNİZ KİLİTLENMİŞTİR AÇTIRMAK İÇİN ÜNAL BEYE BAŞVURUNUZ!
JIM BEAM
Espri için sevgili Muhittin Yılmaz'a tekrar teşekkürler..

Soğuk savaş dönemi çocuğu olarak, devletten, sağcıdan, solcudan, islamcıdan her kesimden terörü yaşayarak bugünlere gelmiş biri olarak nacizane fikrim şudur ki; terörü haklı gösterecek hiçbir gerekçe yoktur. Lakin gerekçesiz de terör yoktur. Sinsi, çirkin bir mücadele ya da postmodern savaş teröre evet demek, kaosa evet demektir. Amerika'nın terörünü kendi eliyle yarattığı frankeştaynları bilen birisi olarak ve unutmayarak Amerikan halkına geçmiş olsun diyorum, insanlık dışı vahşi eylemi kınıyorum...

Açık Büfe

met üst

memleket yararına bir takım öneriler

* en fazla yedi siyasi parti kurulsun, her parti bir coğrafi bölgeyi yönetsin, en başarılı olan parti, sonra tüm memleketi yönetsin! derin devlet, boyu geçmesin!
* **yıl içerisindeki tüm milli ve dini tatiller kaldırılsın, temmuz ve ağustos ayları hepten tatil olsun!**
* 'kesintisiz eğitim', 'bedelli' olsun!
* **yalnızca aşk için sevişen çiftler kazığa vurulsun!**
* amele ve işçi pazarları gibi 'köşeyazarı pazarı' kurulsun!
* **askerlik, sekiz yıla çıkarılsın!**
* her ildeki festivaller ortak bir haftada ortak bir yerde 'rio karnavalı' gibi yapılsın!
* **'sevgililer günü' gibi 'bekâret kontrol günü' de olsun!**
* 'nükleer başlıklı dizeler' ve 'şiir antolojileri' sınırlansın!
* **yetmiş yıl boyunca çözülemeyen milli meseleler 'dede mesele' olsun kırk yıl kırk gece jübile yapılsın!**
* idam infazlarını 'medya' uygulasın!
* **memleket adını değiştirsin, tüm borçları silinsin!**
* para birimi, 'rüşvet' olsun!
* **gece gündüz memleket meselelerini düşünenler, daha fazla acı çekmesin, yaralı atlar gibi vurulsun!**
* kadınlar, rahimlerini aldırsın! erkekler duvara tırmansın!
* **ülke genelindeki 'mahkeme salonları' 'düello yapma alanları'na çevrilsin!**
* 'halkın âr ve hayaları' burulsun!
* **fatih sultan mehmet köprüsü de intihara açılsın, teşvik edilsin!**
* 'toplu sünnet törenleri' gibi 'toplu cinnet törenleri' de olsun!
* **musluklardan rakı aksın, doğal gaz borularından da sigara dumanı!**
* otuz bin kişilik kahveler, bilardo salonları yapılsın!
* **demokrasi, rafa kaldırılsın!**
* turistlere tecavüz ve kazık atmak serbest bırakılsın!
* **futbol resmi din olsun, din ve devlet işleri tek kale maç yapsın, yenen ikinci tura çıksın!**
* egemenlik kayıtsız-şartsız milletin olmasın, kayıt parası alınsın!
* **yurtdışına çıkmak isteyenlerden yalnızca 50 dolar istenmesin, bir kere de yurtdışına gidemeyenlere dübürden versinler!**
* memleket dahilinde yılda dört mevsim olması tamamen ısraf, dört mevsim acilen bir buçuk mevsime indirilsin!
* **'incirlik havaüssü' kapatılsın, yerine 'incir reçeli fabrikası' açılsın!**
* kıbrıs'ın sivri ucu, elli yıldır kıbrıs sorununu çözemeyenlerin bir yerine girsin!
* **yazlar sıcak ve kurak, kışlar soğuk ve yağışlı olmasın, yazlar hisli-duygulu, kışlar vurdulu-kırdılı olsun!**
* onsekiz yaşından küçükler, gündelik hayata alınmasın!
* **aynı suçtan üçten fazla sabıkası olanlara, istikrarları nedeniyle saygı duyulsun, madalya verilsin!**
* her yıl bir bölgede 'ulusal terör olimpiyatları' düzenlensin!
* **seçimler, doksan dokuz yılda bir yapılsın!**
* mafyası olmayan alanlar belirlensin, bir an önce mafyası kurulsun!
* **erken kalkan, darbe yapsın!**
* düşünce suçu, âdi suçlar kapsamına alınsın!
* **f tipi cezaevleri şeklinde apartman siteleri kurulsun!**
* internete girenler sadece sörf yapmasın, beyaz donlarıyla sanal ortamlarda çimsinler de!
* **her yere ev, her kadına çocuk yapılsın!**
* okuma-yazma seferberliği başlatılsın, okuma-yazma bilmeyenler, okur-yazarların kıçlarına kurşunkalem batırsın!
* **üç darbe, bir nazi dönemi olsun!**
* hastanelerde rehin kalma dönemi bitsin, sağlığına kavuşan ve paralarını ödemeyen hastalar kurşuna dizilsin!
* **en ufak bir meseleyi bile içinden çıkılamaz hâle getiren o büyük insanların her yana heykelleri dikilsin!**
* 'beyin göçü' önlensin, akıllı yurttaşlar beyin felcine uğratılsın!
* **yirmi yılda çözülemeyen ve hep bir sonraki adli yıla devreden tüm davalar, -spor toto'da olduğu gibi- en son suçlunun üstüne kalsın!**
* ömürleri boyunca hiçbir konuda bir kere bile düşünmeden yaşayan o güzel insanlar, o güzel atlara binsinler ve alkışlar arasında memleket dahilinde bir tur atsınlar!
* **neyi beceremiyorsak, o bizi becersin!**
* memleket meselelerine çözüm üretenler zehirlensin!

ÖKÜZ'ÜN EYLÜL SAYISI YİNE CİLLOP GİBİ

Ali Ekber Çiçek; Alevi müziğini, **Nil Pınar Arın;** Açlık grevi sonrasını, **Fikret Başkaya;** Hapisteki günlerini, **L-Manyak'tan Scooter Kazanan En Kötü Karneli Okul Çocukları;** Okul hayatlarını, **Nihat Genç;** Trabzonspor gerçeğini, **met üst;** Gırgır Dergisi'nin arka sayfa çizerlerinin bugün ne yaptıklarını, **Meral Onat;** İskoçya gezisini, **Şebnem İşigüzel;** yazarlık serüvenini, **Eflatun Nuri;** Eski yılları, **Öküz'ün Eylül Sayısına Anlattılar!.**

ÖKÜZ 6 YILDIR HAYATA ve SANATA "POPÜLER OLAN ile POPÜLER OLMAYAN" DİYE AYIRMADAN EN SÜRMELİ GÖZLERİYLE BAKIYOR. N'AABER!..

EYÜL SAYISI

TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

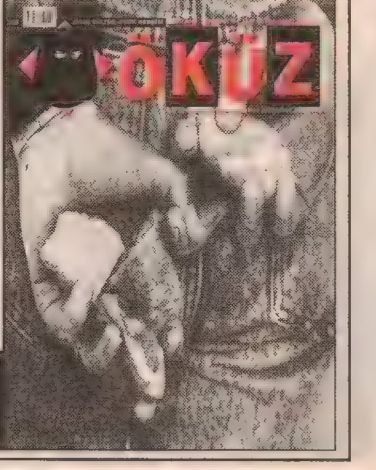

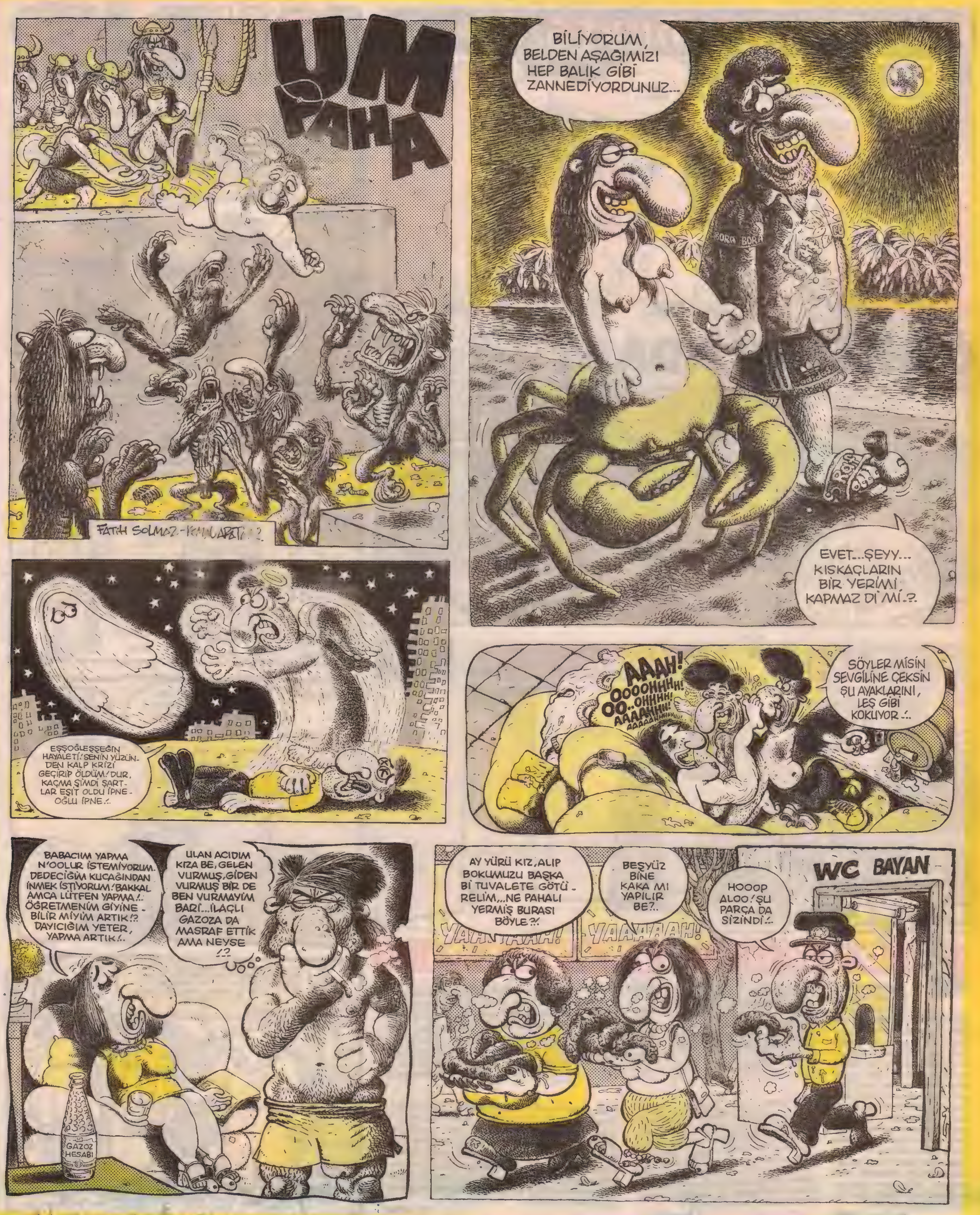
UMPAHA
FATİH SOLMAZ-KAJATAN
BİLİYORUM, BELDEN AŞAĞIMIZI HEP BALIK GİBİ ZANNEDİYORDUNUZ...
BORA BORA
EVET...ŞEYY... KISKAÇLARIN BİR YERİMİ KAPMAZ Dİ Mİ..?.
EŞŞOĞLEŞŞEĞİN HAYALETİ! SENİN YÜZÜNDEN KALP KRİZİ GEÇİRİP ÖLDÜM! DUR, KAÇMA ŞİMDİ ŞARTLAR EŞİT OLDU İPNEOĞLU İPNE..!.
AAAH! OOOOOHHHH! OO..OHHHH! AAAAHHH! AAAAAHHHHHH!
SÖYLER MİSİN SEVGİLİNE ÇEKSİN ŞU AYAKLARINI, LEŞ GİBİ KOKUYOR..!.
BABACIM YAPMA N'OOLUR İSTEMİYORUM. DEDECİĞİM KUCAĞINDAN İNMEK İSTİYORUM! BAKKAL AMCA LÜTFEN YAPMA!.. ÖĞRETMENİM GİYİNEBİLİR MİYİM ARTIK!? DAYICIĞIM YETER, YAPMA ARTIK!..
ULAN ACIDIM KIZA BE, GELEN VURMUŞ, GİDEN VURMUŞ BİR DE BEN VURMAYIM BARİ...İLAÇLI GAZOZA DA MASRAF ETTİK AMA NEYSE !?
GAZOZ HESABI
AY YÜRÜ KIZ, ALIP BOKUMUZU BAŞKA Bİ TUVALETE GÖTÜRELİM,..NE PAHALI YERMİŞ BURASI BÖYLE?!
BEŞYÜZ BİNE KAKA MI YAPILIR BE?..
WC BAYAN
HOOOP ALOO! ŞU PARÇA DA SİZİNDİ..!.
YAAAAAAH!
YAAAAAAH!

solmaz@leman.com.tr / kajatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

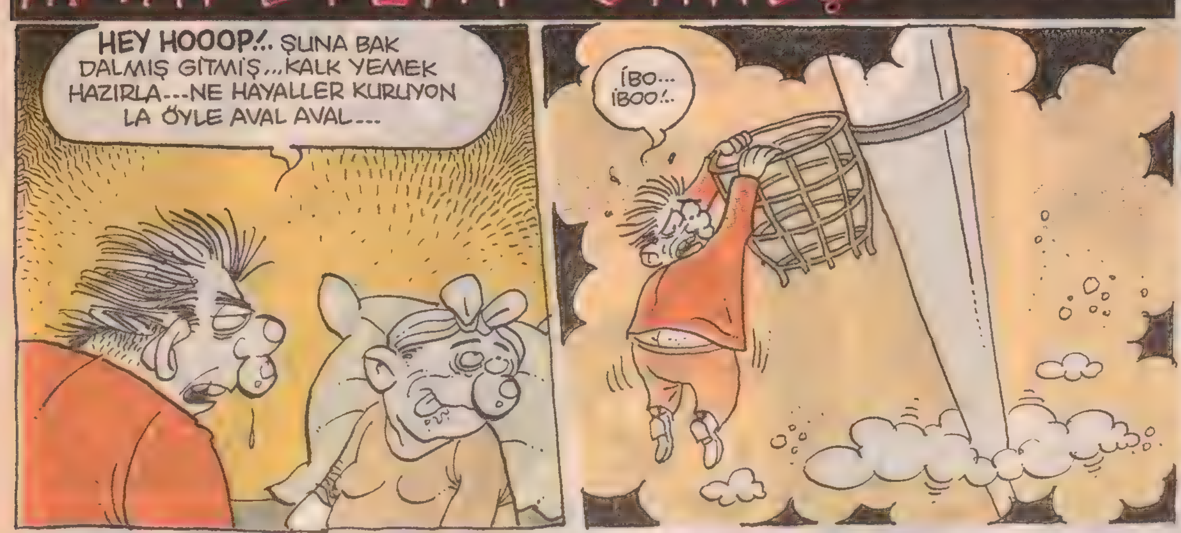
HEY HOOOP!.. ŞUNA BAK DALMIŞ GİTMİŞ... KALK YEMEK HAZIRLA---NE HAYALLER KURUYON LA ÖYLE AVAL AVAL...
İBO... İBOO!..

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

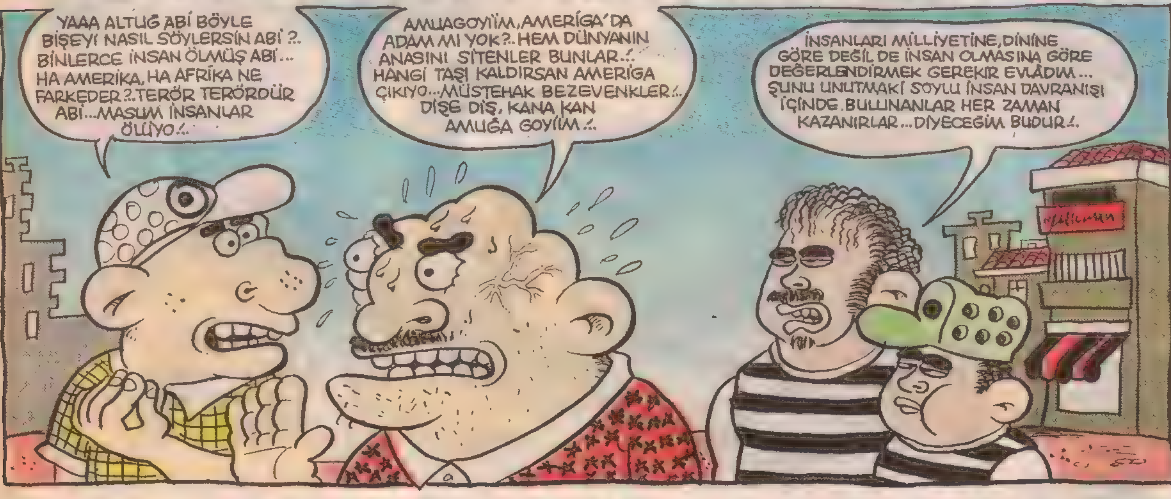
YAAA ALTUĞ ABİ BÖYLE BİŞEYİ NASIL SÖYLERSİN ABİ ?.. BİNLERCE İNSAN ÖLMÜŞ ABİ... HA AMERİKA, HA AFRİKA NE FARKEDER ?..TERÖR TERÖRDÜR ABİ...MASUM İNSANLAR ÖLÜYO!..
AMUAGOYİ'İM, AMERİGA'DA ADAM MI YOK?.. HEM DÜNYANIN ANASINI SİTENLER BUNLAR!.. HANGİ TAŞI KALDIRSAN AMERİGA ÇIKIYO...MÜSTEHAK BEZEVENKLER!.. DİŞE DİŞ, KANA KAN AMUĞA GOYİM!..
İNSANLARI MİLLİYETİNE, DİNİNE GÖRE DEĞİL DE İNSAN OLMASINA GÖRE DEĞERLENDİRMEK GEREKİR EVLADIM... ŞUNU UNUTMAKİ SOYLU İNSAN DAVRANIŞI İÇİNDE BULUNANLAR HER ZAMAN KAZANIRLAR...DİYECEĞİM BUDUR!..

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

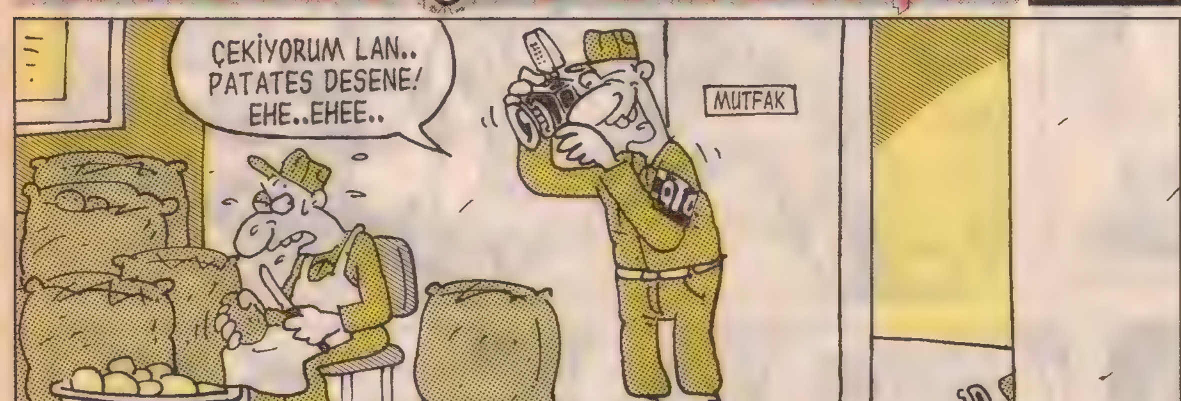
ÇEKİYORUM LAN.. PATATES DESENE! EHE..EHEE..
MUTFAK

DUMUR DETAYLARI

Bayram dolayısıyla hınca hınç insan dolu olan Kemeraltı'na (İzmir) kız arkadaşımla bi zorunluluk üzerine gittik ve kız arkadaşım bana toka alacağını söyleyip beni tokacıya soktu. İçerisi öyle doluydu ki iğne atsan yere düşmez deyimi o an için yapılmış olsa gerek. Dükkan büyüktü ve hiçbir güvenlik sistemi yoktu. Yani götüren götürüyodu. Asıl dumur şimdi geliyor sıkı durun: Görevlilerden biri şöyle diyordu: **"Bayanlaaaarrr bayanlaaaarrr dükkanımızda güvenlik kamerası vardır ona göreeeee."** Arkasından bi dakka sonra yine aynı adam: **"Bayanlaaarr bayanlaaaar kameradan SİNYALLER ALIYORUM aman haaaaa!!!"** yani bi insan nasıl sinyaller alabilir. Bu ne insan mı, yoksa yarı insan yarı robot filan mı?..

Ulaş Kuşku - İZMİR

Fuat isimli şahsın yanlışlıkla benim mail adresime gönderdiği e-mail karşısında dumura uğradım; **"Gökhan abi. Abi kusura bakma, bu aralar elim sıkışık borcumu ödeyemiyorum. Ben hanımla tatile gidiyorum, kendine iyi bak abi."**

Görkem Yanık / Konya

Merhaba. Bu olay Trabzon Farabi Tıp Fakültesi'nde aynen yaşanmış bir olaydır. Acil kapısının önüne kornalar çalarak 2-3 araç geliyor. İçinden insanlar fırlayarak klasik doktorlar nerde sedye getirin şeklinde bağnşmalar oluyor. Öndeki arabadan çıkan bir kişi arkadaki arabaya hastayı arabadan çıkarmasını söylüyor. Ve arkadakinin yanıtı SİZİN ARABADA DEĞİLMİYDİ. Yani vatandaşlar hastayı Rize'de bırakıp diğer arabada olduğunu sanarak Rize'den yani 1 saatlik yoldan son sürat gelmişler.

Devrim Bektaş/Rize

Bahar aylarıydı. Antalya Bölgesi'nde isim gereği otelleri ziyaret ediyorum. Bir gün görüşmem bittikten sonra, coğrafyamızda yaşayan herhangi bir insanın buluşu, hem bütün günümü eğlenceli hale getirdi, hem de o kare fotoğraf albümümde güzel bir yer kapladı. Yaratıcı mucit amca kamyonetinin kapı aynası kırılınca yerine herkesin bildiği yuvarlak, çiçekli, diş fırçaları konulacak yerleri bile olan, tuvalet aynasını aynı yere ikame etmişti. Buna da şükür hiç olmayabilirdi de...

Nevzat Günay

Bir iki ay önce Marmaris'te sahilde gezerken elimdeki boş su şişesini bir marketin önündeki çöp kovasına attım. Televizyona gözünü dikmiş olan market sahibinin gözü bir anda bana çevrildi. Adam gayet asabi bir şekilde **"O çöp bizim"** dedi. Bende **"Yere mi atayım"** dedim ve arkamı dönüp yürümeye başladım. Adamın arkamdan bağırdığını duyuyordum ama aldırış etmedim. Omzuma dokunup elime boş şişeyi veren değerli esnafımız büyük bir iş yapmış gibi kasıla kasıla yürüyerek marketine döndü.

Pınar Balıkçı

PANTOLON

METİN FIDAN

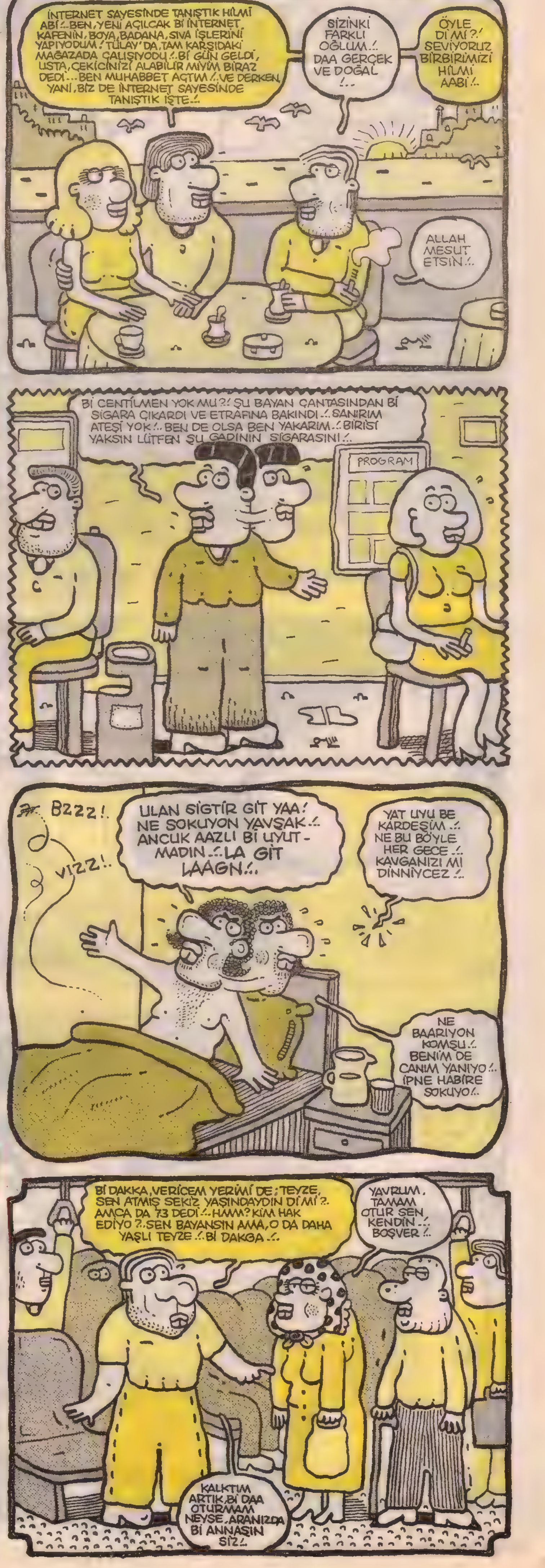
İNTERNET SAYESİNDE TANIŞTIK HİLMİ ABİ!..BEN, YENİ AÇILCAK Bİ İNTERNET KAFENİN, BOYA, BADANA, SIVA İŞLERİNİ YAPIYODUM! TÜLAY'DA, TAM KARŞIDAKİ MAĞAZADA ÇALIŞIYODU!..Bİ GÜN GELDİ, USTA, ÇEKİCİNİZİ ALABİLİR MİYİM BİRAZ DEDİ...BEN MUHABBET AÇTIM!..VE DERKEN, YANİ, BİZ DE İNTERNET SAYESİNDE TANIŞTIK İŞTE!..
SİZİNKİ FARKLI OĞLUM!.. DAA GERÇEK VE DOĞAL !..
ÖYLE Dİ Mİ ?! SEVİYORUZ BİRBİRİMİZİ HİLMİ AABİ!..
ALLAH MESUT ETSİN!..
Bİ CENTİLMEN YOK MU?! ŞU BAYAN ÇANTASINDAN Bİ SİGARA ÇIKARDI VE ETRAFINA BAKINDI!..SANIRIM ATEŞİ YOK!..BEN DE OLSA BEN YAKARIM!..BİRİSİ YAKSIN LÜTFEN ŞU GADININ SİGARASINI!..
PROGRAM
BZZZ!.
VIZZ!.
ULAN SİGTİR GİT YAA! NE SOKUYON YAVŞAK!.. ANCUK AAZLI Bİ UYUTMADIN!..LA GİT LAAGN!..
YAT UYU BE KARDEŞİM!.. NE BU BÖYLE HER GECE!.. KAVGANIZI MI DİNNİYCEZ!..
NE BAARIYON KOMŞU!.. BENİM DE CANIM YANIYO!.. İPNE HABİRE SOKUYO!..
Bİ DAKKA, VERİCEM YERİMİ DE; TEYZE, SEN ATMIŞ SEKİZ YAŞINDAYDIN Dİ Mİ ?.. AMCA DA 73 DEDİ!..HAM? KİM HAK EDİYO ?..SEN BAYANSIN AMA, O DA DAHA YAŞLI TEYZE!..Bİ DAKGA!..
YAVRUM, TAMAM OTUR SEN, KENDİN!.. BOŞVER!..
KALKTIM ARTIK, Bİ DAA OTURMAM NEYSE, ARANIZDA Bİ ANNAŞIN SİZ!..

TERELELLİ PICTURES

ÇAN BARSIAN

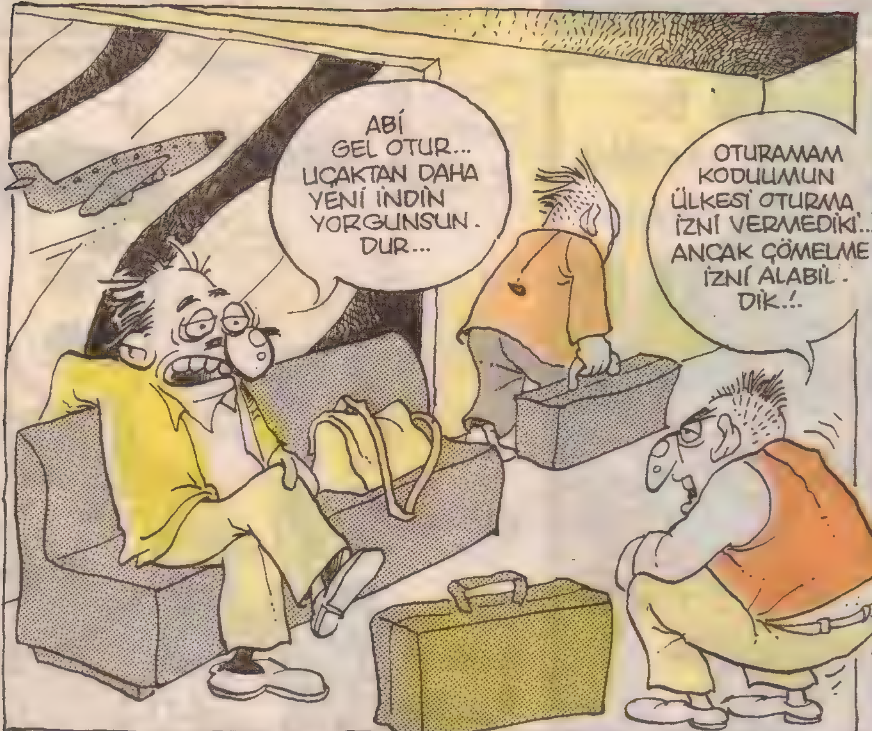
ABİ GEL OTUR... UÇAKTAN DAHA YENİ İNDİN YORGUNSUN. DUR...
OTURAMAM KODUMUN ÜLKESİ OTURMA İZNİ VERMEDİKİ... ANCAK ÇÖMELME İZNİ ALABİLDİK..!

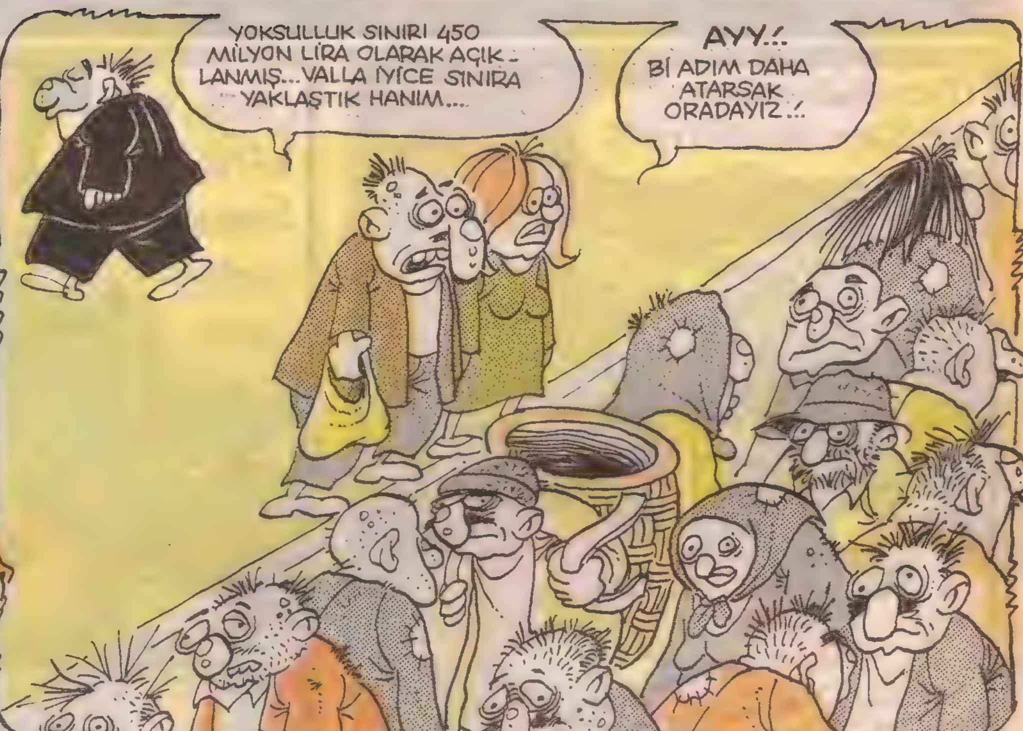
YOKSULLUK SINIRI 450 MİLYON LİRA OLARAK AÇIKLANMIŞ... VALLA İYİCE SINIRA YAKLAŞTIK HANIM...
AYY..! Bİ ADIM DAHA ATARSAK ORADAYIZ..!

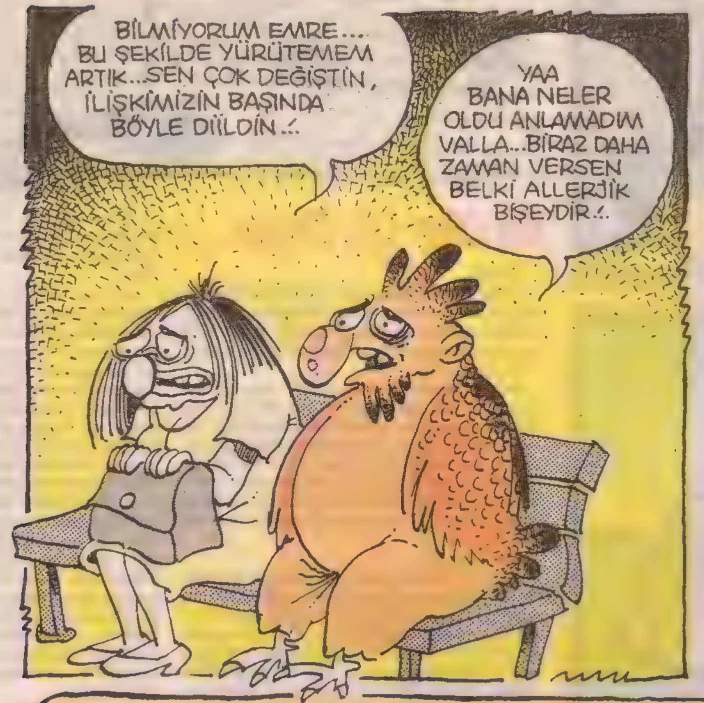
BİLMİYORUM EMRE.... BU ŞEKİLDE YÜRÜTEMEM ARTIK...SEN ÇOK DEĞİŞTİN, İLİŞKİMİZİN BAŞINDA BÖYLE DİİLDİN..!
YAA BANA NELER OLDU ANLAMADIM VALLA...BİRAZ DAHA ZAMAN VERSEN BELKİ ALLERJİK BİŞEYDİR..!

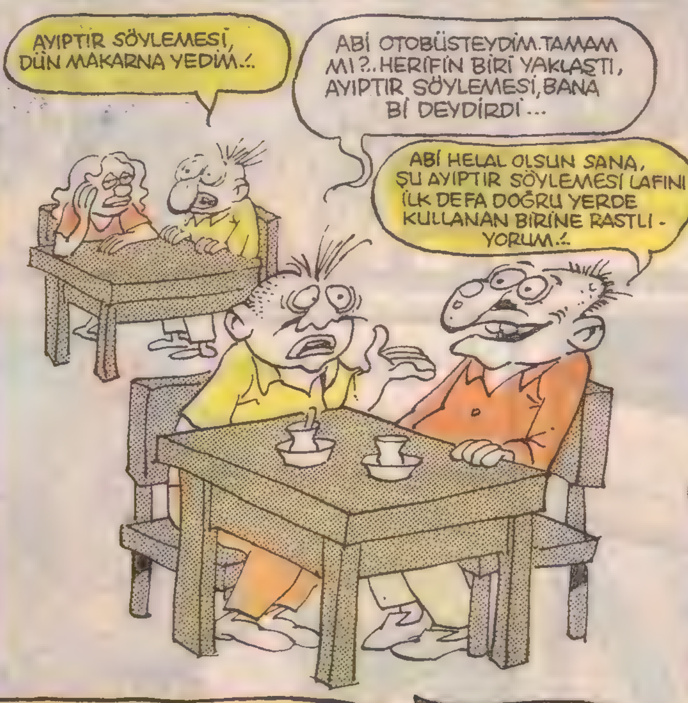
AYIPTIR SÖYLEMESİ, DÜN MAKARNA YEDİM..!
ABİ OTOBÜSTEYDİM.TAMAM MI?..HERİFİN BİRİ YAKLAŞTI, AYIPTIR SÖYLEMESİ,BANA Bİ DEYDİRDİ...
ABİ HELAL OLSUN SANA, ŞU AYIPTIR SÖYLEMESİ LAFINI İLK DEFA DOĞRU YERDE KULLANAN BİRİNE RASTLIYORUM..!

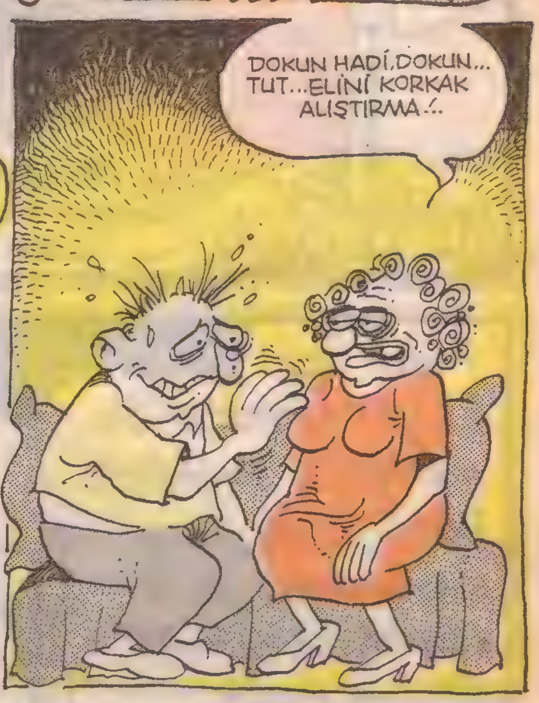
DOKUN HADİ,DOKUN... TUT...ELİNİ KORKAK ALIŞTIRMA..!

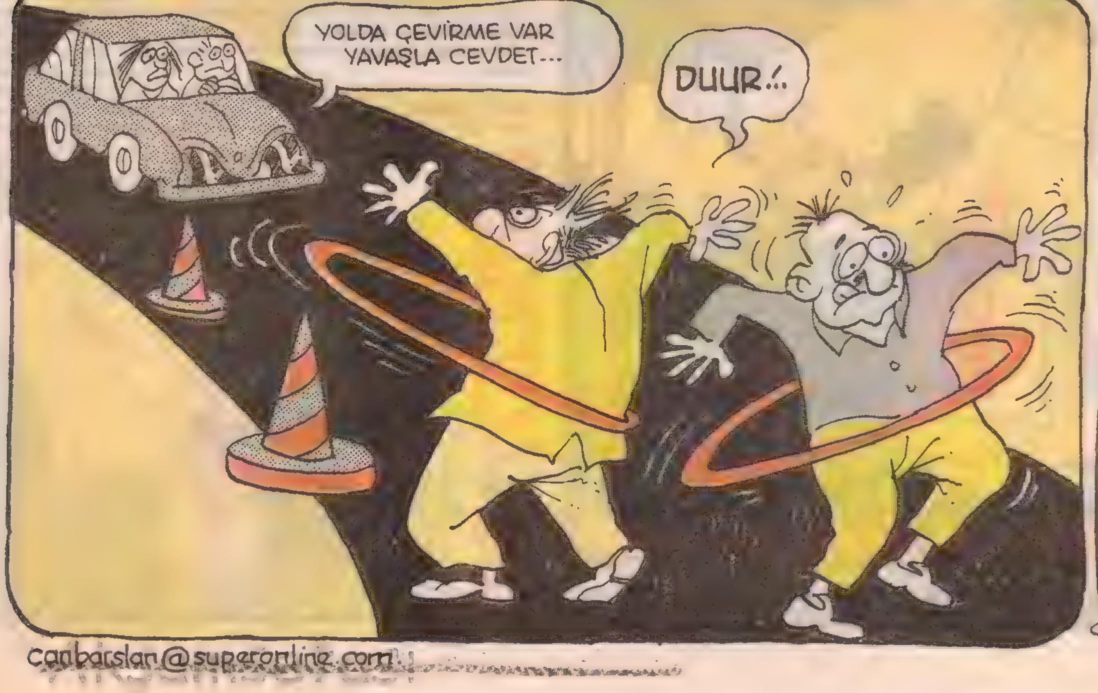
YOLDA ÇEVİRME VAR YAVAŞLA CEVDET...
DUUR..!

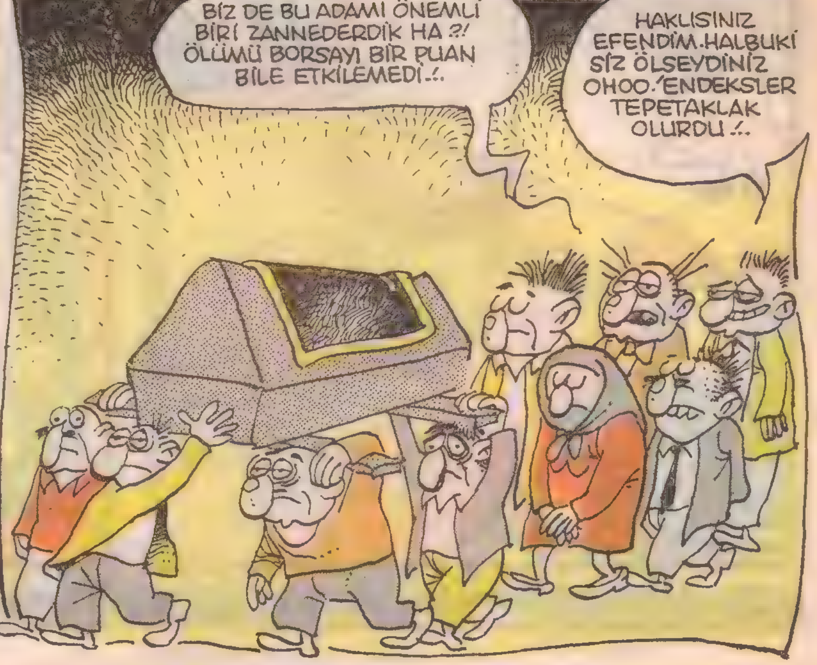
BİZ DE BU ADAMI ÖNEMLİ BİRİ ZANNEDERDİK HA?! ÖLÜMÜ BORSAYI BİR PUAN BİLE ETKİLEMEDİ..!
HAKLISINIZ EFENDİM.HALBUKİ SİZ ÖLSEYDİNİZ OHOO..ENDEKSLER TEPETAKLAK OLURDU..!

canbarslan@superonline.com

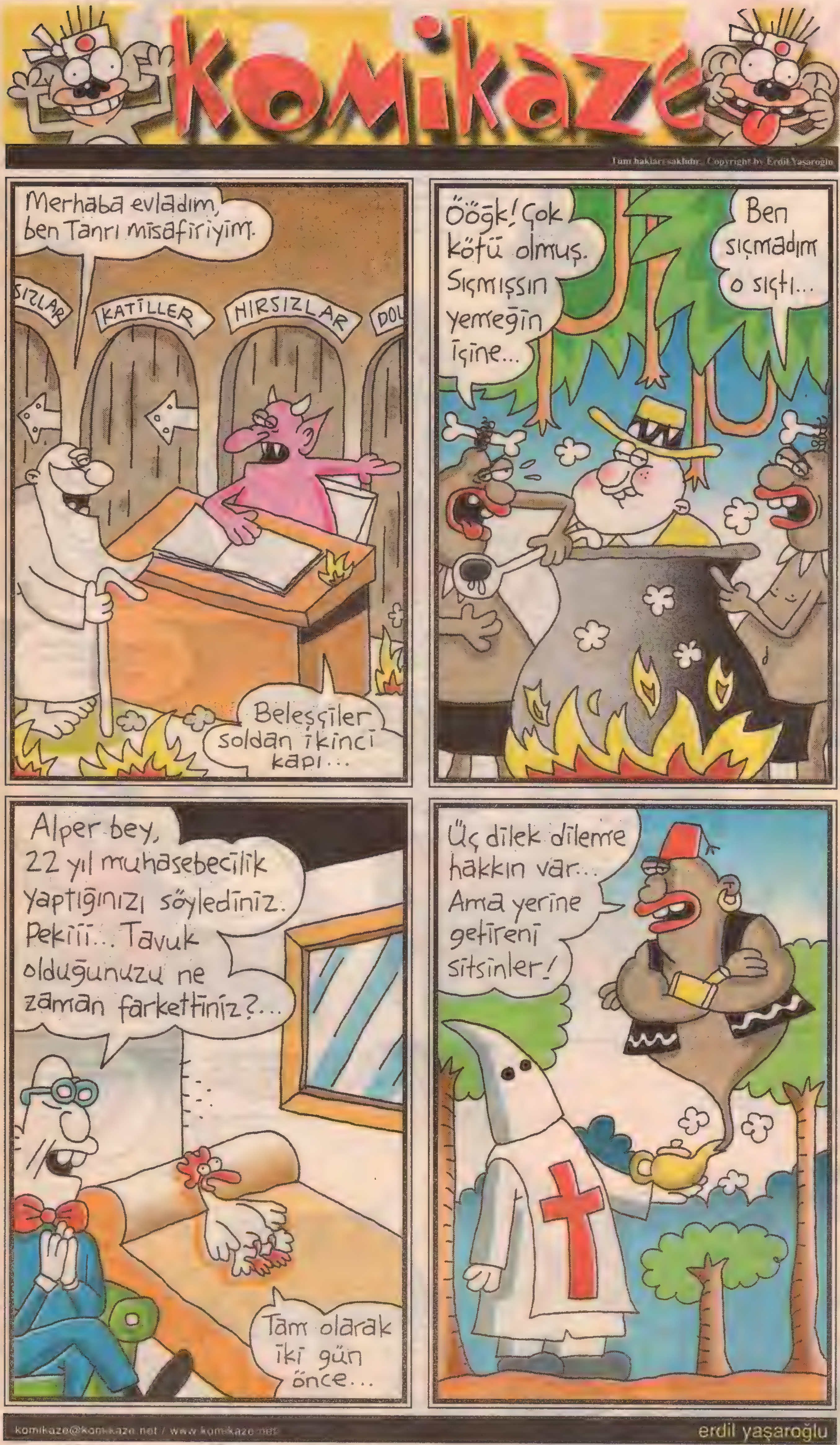
Komikaze
Merhaba evladım, ben Tanrı misafiriyim.
SIZLAR
KATİLLER
HIRSIZLAR
DOL
Beleşçiler soldan ikinci kapı...
Öögk! Çok kötü olmuş. Sıçmışsın yemeğin içine...
Ben sıçmadım o sıçtı...
Alper bey, 22 yıl muhasebecilik yaptığınızı söylediniz. Pekiii... Tavuk olduğunuzu ne zaman farkettiniz?...
Tam olarak iki gün önce...
Üç dilek dileme hakkın var... Ama yerine getireni sitsinler!
komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

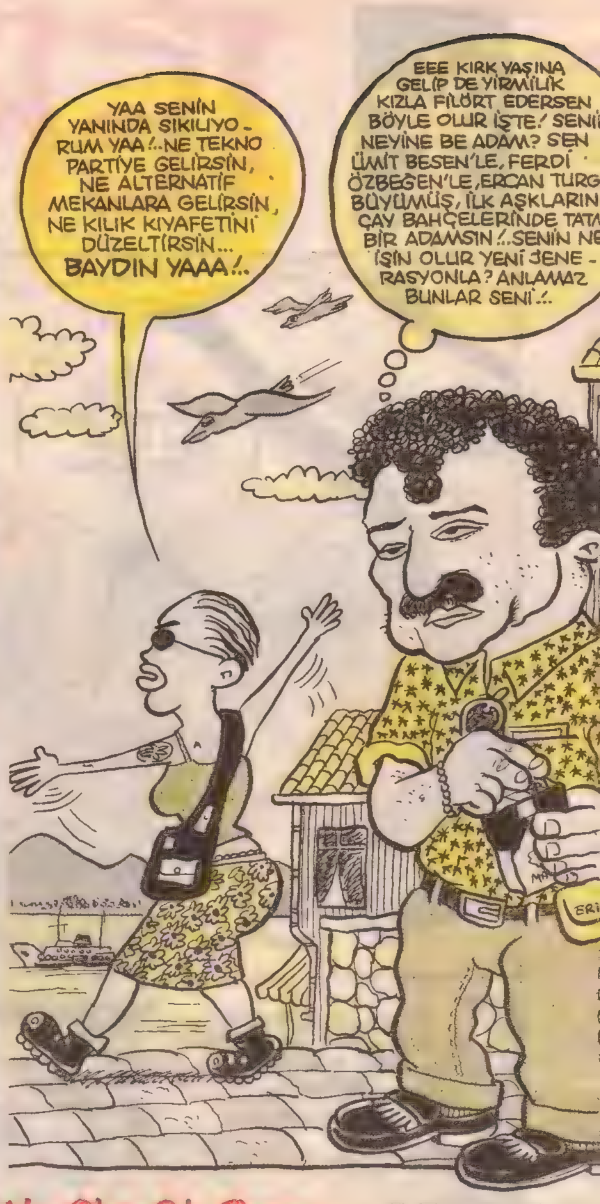
YAA SENİN YANINDA SIKILIYORUM YAA!.. NE TEKNO PARTİYE GELİRSİN, NE ALTERNATİF MEKANLARA GELİRSİN, NE KILIK KIYAFETİNİ DÜZELTİRSİN... BAYDIN YAAA!..
EEE KIRK YAŞINA GELİP DE YİRMİLİK KIZLA FİLÖRT EDERSEN BÖYLE OLUR İŞTE! SENİ
NEYİNE BE ADAM? SEN ÜMİT BESEN'LE, FERDİ ÖZBEĞEN'LE, ERCAN TURG
BÜYÜMÜŞ, İLK AŞKLARIN
ÇAY BAHÇELERİNDE TATA
BİR ADAMSIN!.. SENİN NE
İŞİN OLUR YENİ JENERASYONLA? ANLAMAZ BUNLAR SENİ!..

Ne Olur Çık Dışarı...

Çık dışarı...

Kanayan bileklerimden sana en içten sevgilerimi gönderiyorum... Nazım Hikmet, intiharı düşlerken hayatı delice sevdiğini yazıyordu bir şiirinde. Artık dayanamam, derken o karanlık zındanlarına, yıldızları tutup tutup öpmek istiyordu.

Ne olur, çık dışarı...

Bunca kırılmışsan, bunca kesik kesik soluk alıyorsan, yaşamaya gücün kalmamışsa suçlusun, ama bütün suçu kendinde arama ne olur. Hep sen haksızdın değil mi... Hep sen unutkandın... Öyle sıradan davranmasaydın hayat şimdi böyle olmazdı değil mi... Dünya senin yüzünden bu hale geldi; daha cesur ve daha inatçı olsaydın bütün cinayetler önlenirdi değil mi... Sen insanları yeterince özveriyle ve sabırla dinleseydin onlar böyle susuz, böyle kırgın olmazdı değil mi...

Ne olur çık dışarı...

Bütün kötülüklerden sen sorumlu olamazsın. Aç perdelerini. Çiçeklere su ver. Derin nefesler al. Her kabalığı, her acımasızlığı hemen götürme kalbine. Dünya birdenbire güzel olmaz. İnsanlar birdenbire iyi olmaz. O kalbini ayaklarının altına attığın yakınların birdenbire incelikli, hassas olmaz... Çoğu dışardan görür seni. Kaç kişi dokunabilir ki ruhunun kanayan çizgilerine. Çoğu dışardan hüküm verir sana; kaç kişi senin için zamanını durdurabilir, seninle inebilir ki hiç bilinmeyen bir zamana. O bakışsız gözlerden kaçı görebilir ki seni. O uzak bakışlar nasıl yakınlaşabilir ki. Kaç kişi gizlediği hakikatini bir aydınlanma anıda ortaya çıkarabilir...

Kabul et artık, kabul et... Kaç kişiyi emzirebilirsin o yorgun, o telaşlı kalbinle. Kendine bile yalan söyleyen kaç insanın ruhuna dokunabilirsin. Kendine yalan söylediğinin bile farkına varamayan insanlarda
bekleyebilirsin. Söylene daha kaç
kayıtsızlığında kaybolmayı göze
ömrün...

Birgün ansızın evin dolup taşar.
mez. Bütün ışıklarını yakarsın o a
koşar onların savrulmuş heyeca
korkuların çocuk masalı olur. Bir a
ların yanmaya hazır zarif mumlar
lerin, yokluğa açılan bütün o kara
şölen masası olur bir anda. Sende
yansıyan ışık, bir anda o ölü sand
canlandırır. Soluk soluğa ve haya
meyveler, içkiler taşırsın onlara... U
senin bile bilmediğin, görmediğin
dinde tahmin etmediğin sevgi acen
dan umut kesmişken, sana gelen k
fazla hayat çıkartırsın içinden. Ye
yatlar... Kalbindeki birikmiş şefkat
o ellerinle çok sevdiğin birkaç ins
kırılgan hırkalar gibi giydirirsin bu h
ürpermesinler diye senin için en k
na örtersin o şefkatli ellerinle. Üşü
geçmişlerini hatırlamasınlar diye, k
sakladığın ne varsa hepsini o ge
üzerini örtersin...

Boşluk olmasın istersin o geced
lerle örtersin boşlukların üzerini. A
letmeye çalışırsın, ağır ve kasvetli
sın, o derinlere gizlenmiş sevgiler v
deki bağlar' çıkarılsın istersin. Oys
zünler; birden eriyip gider. Kimsen
bu yüzden incelikler hep yerlerd
boşluklarına döner usulca. Kim kim

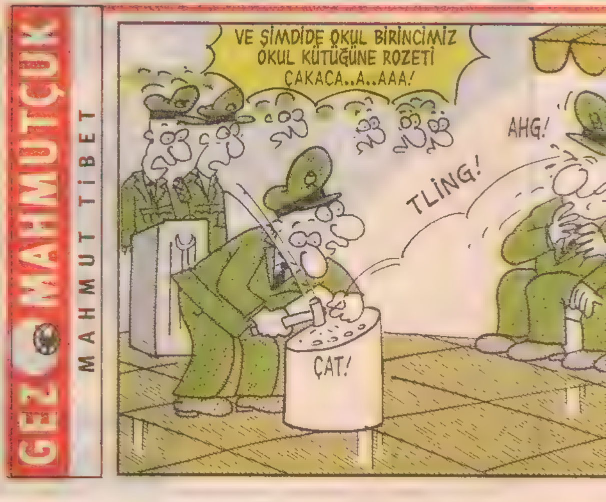
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
VE ŞİMDİDE OKUL BİRİNCİMİZ OKUL KÜTÜĞÜNE ROZETİ ÇAKACA..A..AAA!
AHG!
TLİNG!
ÇAT!

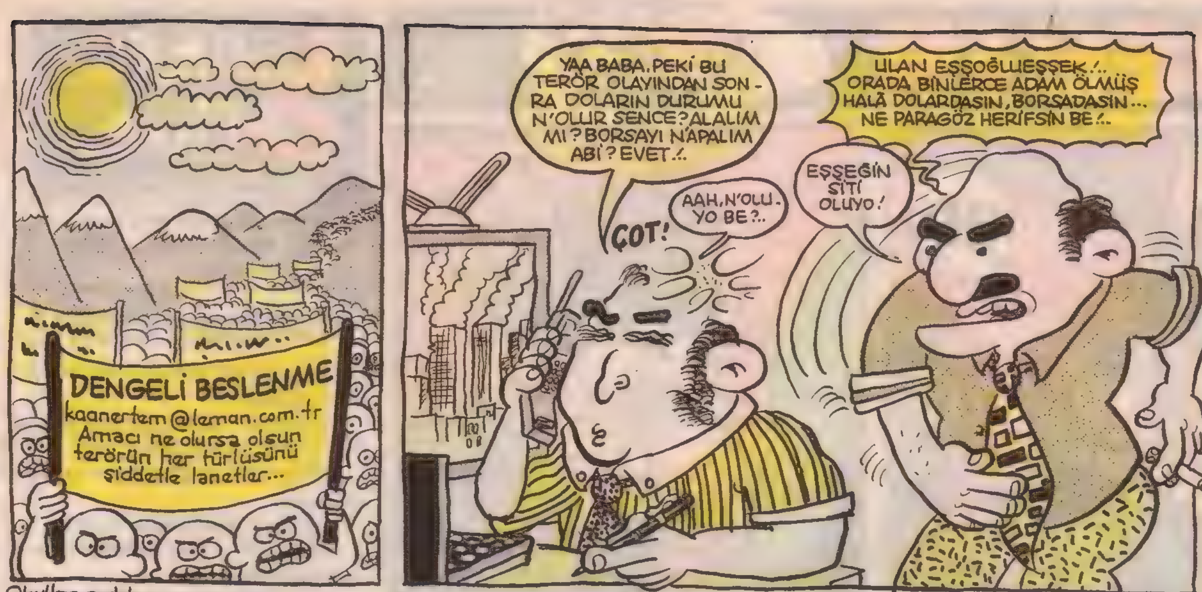
DENGELİ BESLENME
kaanertem@leman.com.tr
Amacı ne olursa olsun terörün her türlüsünü şiddetle lanetler...
YAA BABA. PEKİ BU TERÖR OLAYINDAN SONRA DOLARIN DURUMU N'OLUR SENCE? ALALIM MI? BORSAYI N'APALIM ABİ? EVET...
ÇOT!
AAH, N'OLUYO BE?..
EŞŞEĞİN SITI OLUYO!
ULAN EŞŞOĞLUEŞŞEK!.. ORADA BİNLERCE ADAM ÖLMÜŞ HALÂ DOLARDASIN, BORSADASIN... NE PARAGÖZ HERİFSİN BE!..

Okullar açıldı...

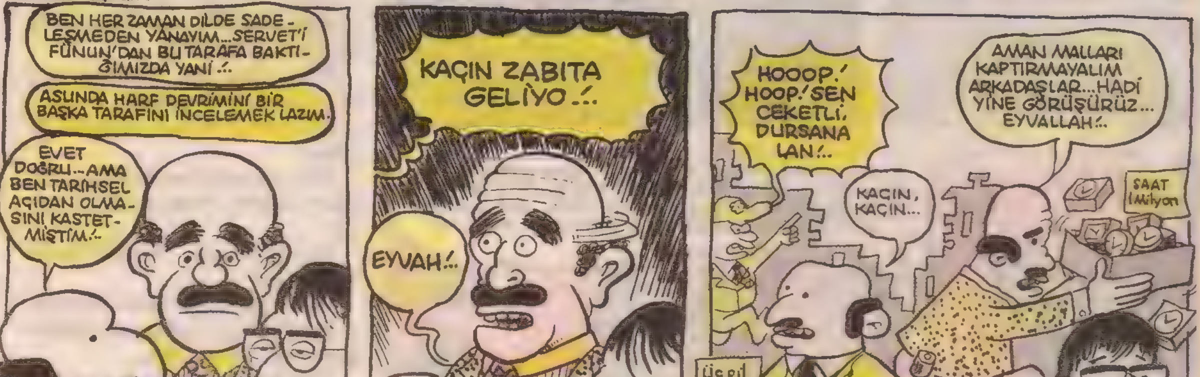
BEN HER ZAMAN DİLDE SADELEŞMEDEN YANAYIM... SERVET'İ FÜNUN'DAN BU TARAFA BAKTIĞIMIZDA YANİ!..
ASLINDA HARF DEVRİMİNİ BİR BAŞKA TARAFINI İNCELEMEK LAZIM.
EVET DOĞRU... AMA BEN TARİHSEL AÇIDAN OLMASINI KASTETMİŞTİM!..
KATILIYORUM. ŞİİR, HİKÂYE VE DİĞER YAZILI ÜRÜNLER İÇİN BEN...
KAÇIN ZABITA GELİYO!..
EYVAH!..
HOOOP! HOOP! SEN CEKETLİ, DURSANA LAN!..
KAÇIN, KAÇIN...
AMAN MALLARI KAPTIRMAYALIM ARKADAŞLAR... HADİ YİNE GÖRÜŞÜRÜZ... EYVALLAH!..
SAAT 1 Milyon
Üç pil 500 bin

anlamasını nasıl
var onların vahşi
. Söylesene kaç

nların susmak bil-
bin senden önde
Bir anda bütun
ütun karamsarlık-
ütün o ölüm düş-
cışların büyük bir
kıarının yüzlerine
bini sonsuza dek
bir utanç içinde
kalan kalbinden
, senin bile ken-
taşırsın. Hayatın-
rse hepsinden bir
kirlenmemiş ha-
ellerine geçer ve
kalan masum ve
erlerine. Üşüyüp
tıraları omuzları-
rperince karanlık
aranlık gecelerine
çıkartıp onların

den taşan sevgi-
paylaşarak hafif-
. Acılar paylaşıl-
gilerin 'gözlerin-
lerin değildir hü-
dir, yetimdir, işte
ür. Yüzler kendi
rmıştır bilinmez,

ama yine de kırık aynalarına döner kalpler. Yorulur acelece paketlenmiş incelikler. Yalnızlıktan hastalanmış sokak lambasına takılıp kalır gözler. Ve o lambaya bakan herkeste bir yarın korkusu başlar... Hiçbiri geldiği gibi gitmez...

Onlar yokken sarındığın boşluğunu bile giderken götürürler. Onları beklerken içine daldığın hiçliğini bile alıp giderler. Üşür yere düşen hırkalar. Isıtsın diye omuzlarına örttuğün o hatıraların, şimdi seni bile tanımaz. Ellerindeki şefkat, kimsesiz kalbine koşar. Kalbine dokunursun, o bile yabancı üşür sana. O zaman anlarsın, boşluğundan daha büyuk boşluklar olduğunu... O zaman anlarsın, hiçliğinden daha derin hiçlikler olduğunu... Çünkü hiçbiri geldiği gibi gitmez...

Sonra gün başlar. Boşluğundan daha büyük bir boşlukla, hiçliğinden daha derin bir hiçlikle gün başlar. Sokakta sana bakar insanlar. Kendini korumaktan, kendini savunmaktan onlara doğru dürüst bakamazsın. **Ne olur bana biraz izin verin**, dersin, **daha önce hiç inmediğim boşluğu yaşıyorum, daha önce hiç tanımadığım bir hiçliğe bakıyorum...** Onlara istediğin gibi bakamadığın için kırılırsın kendine, onları istemeden ertelediğin için ömrünü ertelersin. Kırılırsın kendine ve ertelersin ömrünü, çünkü sevgin yüzünden aşağılanmış, acemi sevinçlerin yüzünden incitilmişsindir. Duygusallığın sana zaman kaybettirmiştir; acemi sevinçlerin seni küçük düşürmüştür. Böyle anlarda düşüncene güvenmek istersin, hayatı yorumlama gücüne. Sanki o anlaşılmamış sevgilerin, sanki o acemi sevinçlerin, karanlık ormandaki kulübene sığınmış kimsesiz yolculardır ve onları bu hayattan kurtarman için senden yardım dileniyorlardır. Onları o halde gördüğün an can havliyle sarılırsın düşüncene. Ve kimse durduramaz seni, başlarsın sağa sola ateş etmeye. Düşüncen, kırılganlığını savunmak için sarıldığın düşüncen bir silah olmuştur ansızın. Ama başkalarına değil, ama hayata değil, yine kendine yönelmiştir o silah, kırılganlığına... Seni incitenlere, sana boşluğundan daha büyük bir boşluk, sana hiçliğinden daha derin bir hiçlik bırakanlara değil, o anlaşılmamış sevgilerine, o acemi sevinçlerine yönelmiştir.

Bak, benim de sevgilerim ağır yaralı. Bak, benim de acemi sevinçlerim delik deşik... Duyuyor musun, kulübemden geliyor bu çığlıklar. Bak, ne zamandır kulübeme sığınanlar bana inanmıyor artık. Dudaklarımdan dökülen sözcükleri önce ben yalanlıyorum. Bir yerlerde bombalar patlayacaksa önce benim içimde patlıyor. Bir yerlerde işlerine giden ya da evlerine dönen insanlar ölecekse önce benim içimde olüyor...

Geceleri uzun masalar kuruluyor şimdi. Masalarda herşey ve herkes var, ama bir tek ben yokum. Gençliğim yoksunluklarla geçti. O zamanlar içimde bir ateş yakar, gelecek günleri özlerdim. O günler geldi işte, şimdi herşey var, ama içimde ateş yakacağım kimsem yok. Bakıyorum da kendime, bir insan nasıl olur da yaşaması gerekmeyen onca şeyi kazanmak için kendini böylesine yok eder, anlamıyorum. Anlamıyorum, onca hayat varken, yaşamak diye niye tek birşeyi öğrenir insan. Sevgilerini, acemi sevinçlerini, masumiyetini öldürmek için mi öğrenir onca bilgiyi insan. Bakıyorum da kendime, insan onca sevgiyi, onca acemi sevinci kendini yaralamak için mi biriktirir... Bu sevgiler bağladı beni hayata; bu sevinçler beni yaşamaya aşık etti... Yaşamak böyle güzel olmasaydı, onca kabalığa, onca hoyratlığa bu denli içlenmezdim, inan. Yaşamak böyle güzel olmasaydı, insanların sevgisizliğine böyle öfkelenmezdim. Yaşamak böyle güzel olmasaydı, beni bir kez gördükten sonra bir daha arayıp sormayan insanlara böylesine kırılmazdım, inan...

Çok geç anladım, peşinden koştuğum onca insan aslında bu hayatın değişmesini istemiyormuş. Peşinden koştuğum onca insan, bu mahvolmuş hayatta kendine sığınacak bir kulübe arıyormuş. Herkes yalnızlıktan çıldırmış, bir sokak lambasına bakıp, yarınını, yarın korkusunu düşünüyormuş... Görüp de soylememişler bana, herşeyin ve herkesin olduğu bir masada lanetlenmiş biriymişim ben. Ben, içinde sevgilerimin, acemi sevinçlerimin olduğu kulübemi bir anlık bir incelik için yakarken, meğer herkesin uyanacak bir sabahı varmış...

İşte bütün bunlar ölmeyi delice özlerken, yaşamı hatırlattı bana Yaşamanın ne kadar güzel olduğunu... Yaşamak böyle güzel olmasaydı, herkesin ve herşeyin olduğu masalarda senin de benim gibi lanetlendiğini görmezdim. Yaşamak böyle guzel olmasaydı, bir anlık bir incelik için, içinde sevgilerinin ve acemi sevinçlerinin olduğu kulübeni yaktığını görmezdim, inan... İşte, son sevdıklerimiz de gitti... İşte, o son güvendiklerimiz de gitti... İşte, son kez dönüp baktılar bize, ve o an unuttular. Onlara inanıp da yaktığımız kulubelerimiz de yok artık... Yalnızlıktan çıldırmış o sokak lambasının altında kesik kesik soluyan iki sevdalıyız biz... O başıboş, o kimsesiz kanlarımız birbirine karışırken bile birbirini tanımayan iki sevdalı... Nazım Hikmet intihar etmek istediği günlerde yaşamayı delice sevdiğini yazmış bir şiirinde... O karanlık zindanlara dayanamayacağını anladığı anlarda yıldızları tutup tutup öpmek istemiş...

Ne olur çık dışarı...

Kanayan bileklerimden sana en içten sevgilerimi yolluyorum...

Topla gel boşluğunu, herşeyin ve herkesin olduğu masalardan...

Yalnızlıktan çıldırmış o lambayı saymazsak, bu sokaklarda ikimizden başka kimse kalmadı...

CEZMİ ERSÖZ cezmiers@leman.com.tr

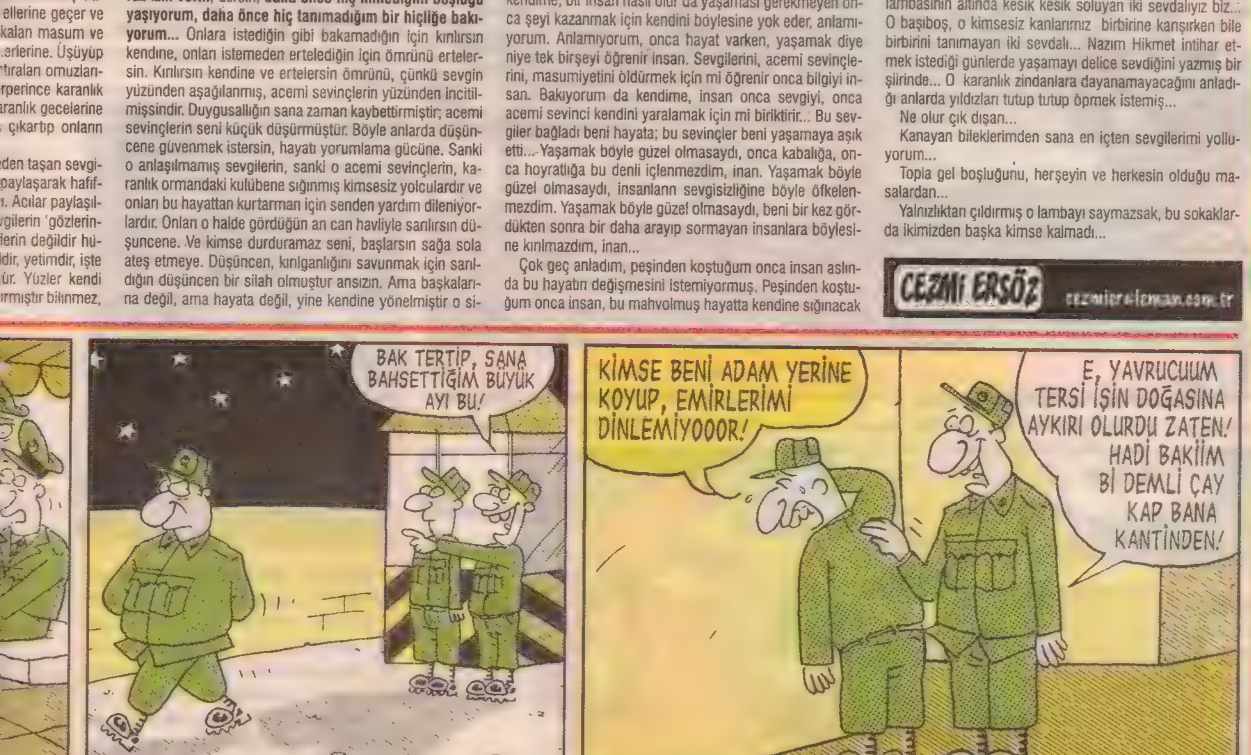
BAK TERTİP, SANA BAHSETTİĞİM BÜYÜK AYI BU!
KİMSE BENİ ADAM YERİNE KOYUP, EMİRLERİMİ DİNLEMİYOOOR!
E, YAVRUCUUM TERSİ İŞİN DOĞASINA AYKIRI OLURDU ZATEN! HADİ BAKİİM Bİ DEMLİ ÇAY KAP BANA KANTİNDEN!

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

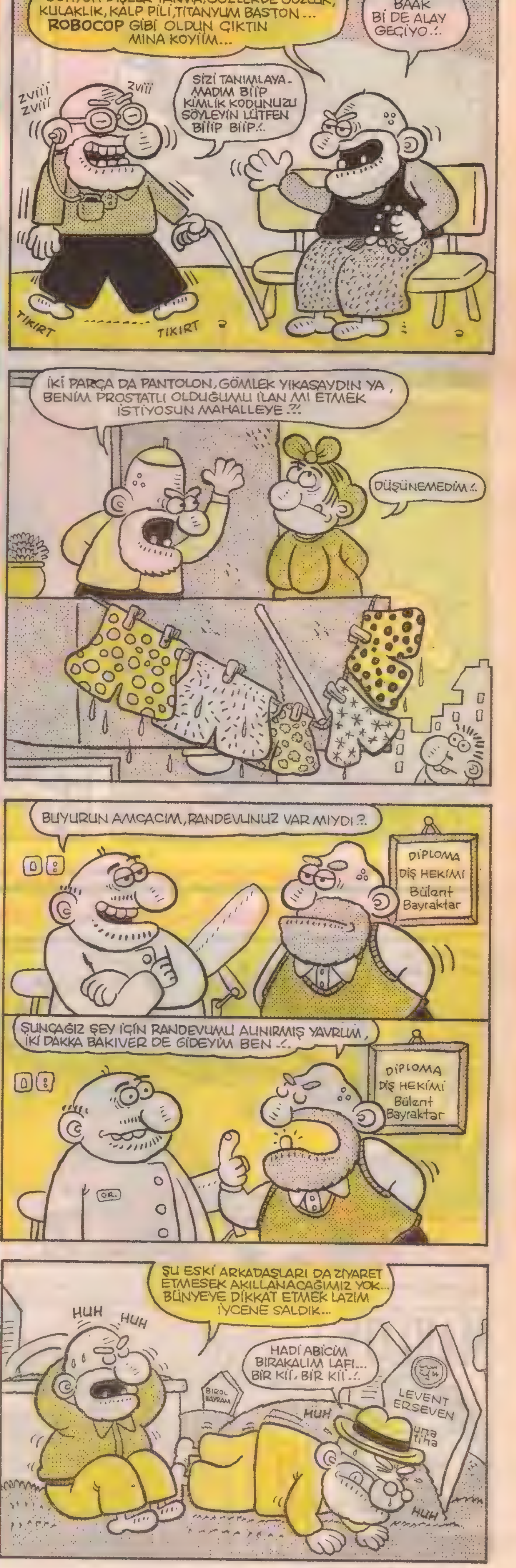
OOH, OH DİŞLER TAKMA, GÖZLERDE GÖZLÜK, KULAKLIK, KALP PİLİ, TİTANYUM BASTON... ROBOCOP GİBİ OLDUN ÇIKTIN MİNA KOYİİM...
BAAK Bİ DE ALAY GEÇİYO!..
ZVİİİ ZVİİİ
ZVİİİ
SİZİ TANIMLAYAMADIM BİİP KİMLİK KODUNUZU SÖYLEYİN LÜTFEN BİİP BİİP!..
TIKIRT
TIKIRT
İKİ PARÇA DA PANTOLON, GÖMLEK YIKASAYDIN YA, BENİM PROSTATLI OLDUĞUMU İLAN MI ETMEK İSTİYOSUN MAHALLEYE?!
DÜŞÜNEMEDİM!..
BUYURUN AMCACIM, RANDEVUNUZ VAR MIYDI?..
DİPLOMA DİŞ HEKİMİ Bülent Bayraktar
ŞUNCAĞIZ ŞEY İÇİN RANDEVUMU ALINIRMIŞ YAVRUM, İKİ DAKKA BAKIVER DE GİDEYİM BEN!..
DİPLOMA DİŞ HEKİMİ Bülent Bayraktar
DR.
ŞU ESKİ ARKADAŞLARI DA ZİYARET ETMESEK AKILLANACAĞIMIZ YOK... BÜNYEYE DİKKAT ETMEK LAZIM İYCENE SALDIK...
HUH HUH
HADİ ABİCİM BIRAKALIM LAFI... BİR Kİİ, BİR Kİİ!..
BİROL BAYRAM
LEVENT ERSEVEN
HUH
HUH

kirikleblebi@leman.com.tr

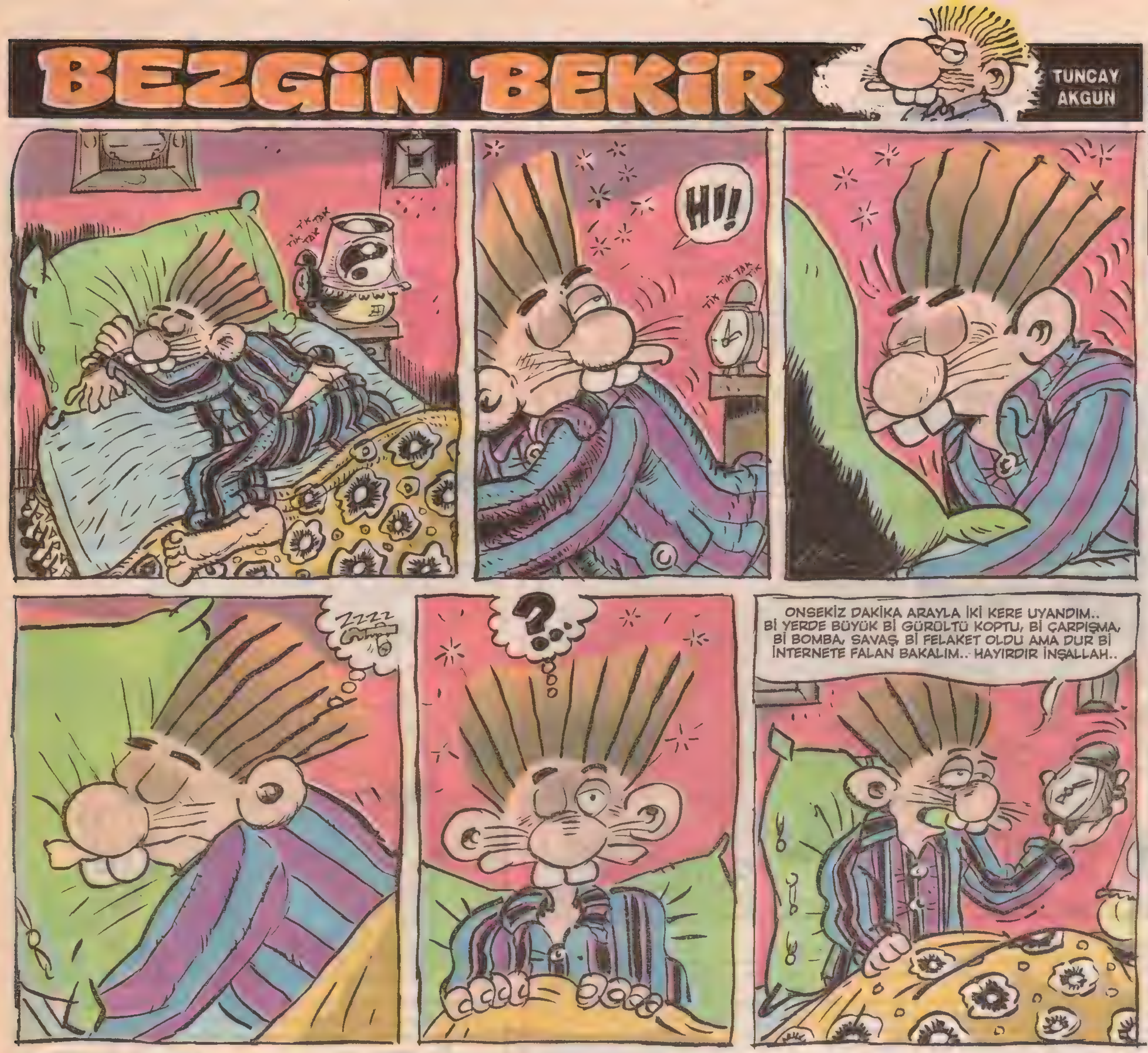
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
TİK TAK TİK TAK
Hı!
TİK TAK TİK TAK
ZZZZ
?
ONSEKİZ DAKİKA ARAYLA İKİ KERE UYANDIM.. Bİ YERDE BÜYÜK Bİ GÜRÜLTÜ KOPTU, Bİ ÇARPIŞMA, Bİ BOMBA, SAVAŞ, Bİ FELAKET OLDU AMA DUR Bİ İNTERNETE FALAN BAKALIM.. HAYIRDIR İNŞALLAH..

bezginbekir@leman.com.tr

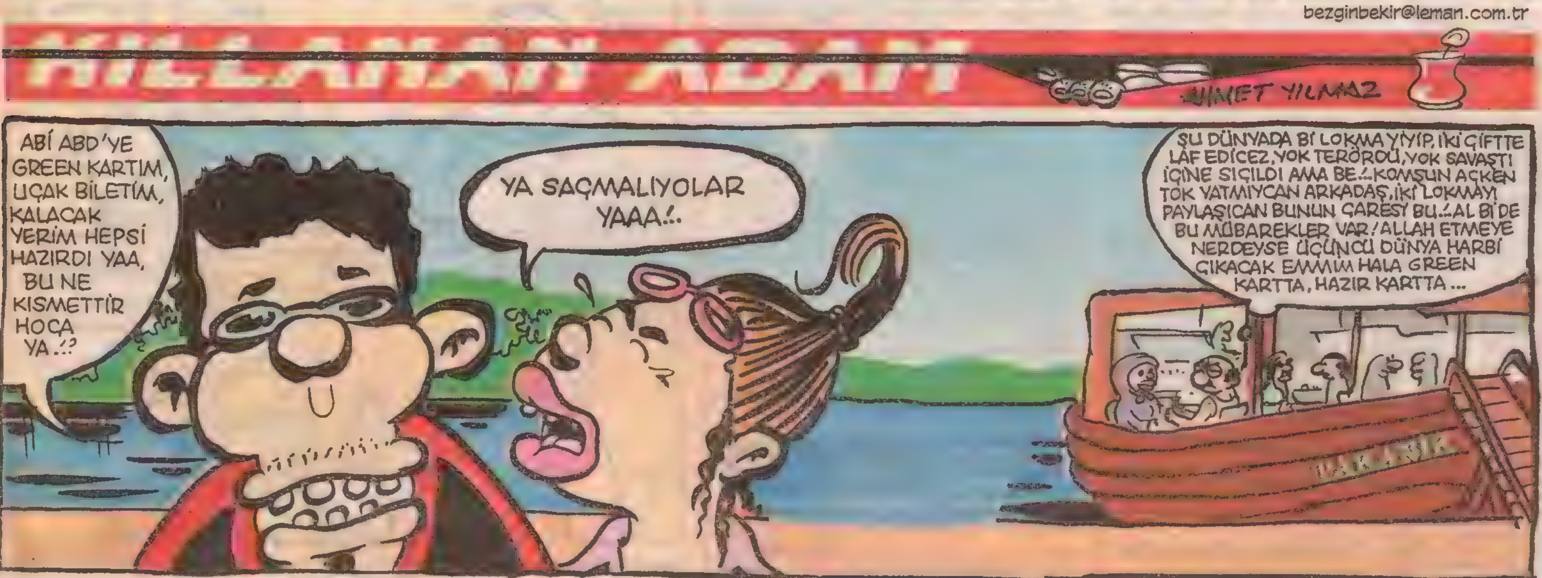
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
ABİ ABD'YE GREEN KARTIM, UÇAK BİLETİM, KALACAK YERİM HEPSİ HAZIRDI YAA, BU NE KISMETTİR HOCA YA..!?
YA SAÇMALIYOLAR YAAA..!..
ŞU DÜNYADA Bİ LOKMA YİYİP, İKİ ÇİFTTE LAF EDİCEZ, YOK TERÖRDÜ, YOK SAVAŞTI İÇİNE SIÇILDI AMA BE..! KOMŞUN AÇKEN TOK YATMIYCAN ARKADAŞ, İKİ LOKMAYI PAYLAŞICAN BUNUN ÇARESİ BU..! AL Bİ DE BU MÜBAREKLER VAR! ALLAH ETMEYE NERDEYSE ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBİ ÇIKACAK EMMİM HALA GREEN KARTTA, HAZIR KARTTA ...

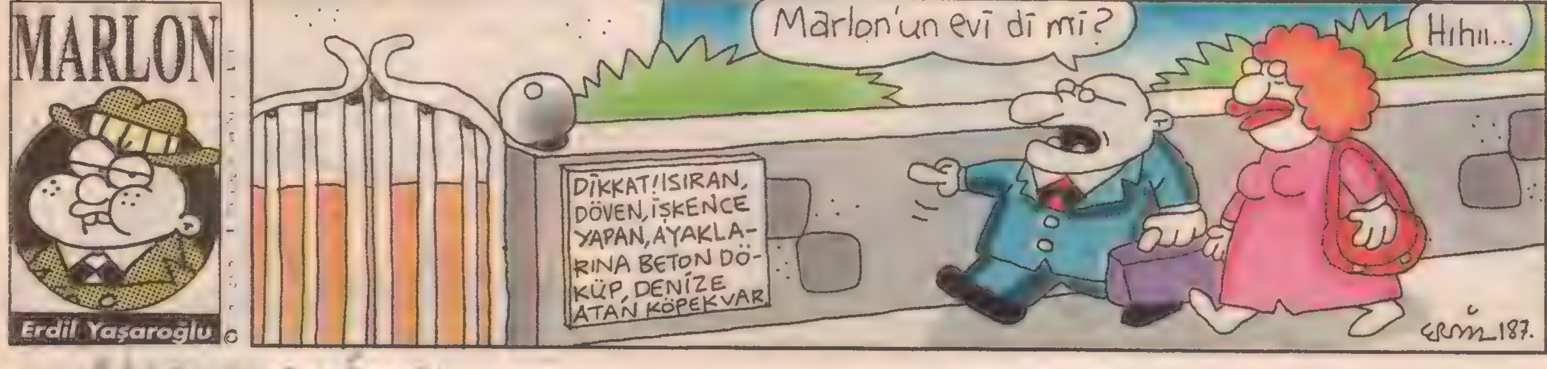
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Marlon'un evi di mi?
Hıhıı...
DİKKAT! ISIRAN, DÖVEN, İŞKENCE YAPAN, AYAKLARINA BETON DÖKÜP, DENİZE ATAN KÖPEK VAR
ERDİL 187.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dünyaya zulüm eken terör biçer diyorum, şimdilik bu konuda başka bir şey demiyorum!

Bombamatik!

Ekili tarlalarımız azalıyor, mayın tarlalarımız çoğalıyor!

Emperyalizm "tütün, pancar, buğday, pamuk ekme, benden satın al" diyor.

Meclis'imizde de buna uygun yasalar çıkartılıyor.

Kısacası tarımımız bitkisel hayatta!

Buna karşılık ülkenin neredeyse tamamı mayınlı tarla!

İnsanlar patlamaya hazır canlı bomba!

Mayın tarlasında, canlı bombalar arasında yürür gibiyiz adeta.

Ancak yalnız ekili tarlalarımız azalıp mayın tarlalarımız çoğalmıyor.

Ormanlarımız da azalıp çöllerimiz çoğalıyor.

Çünkü ormanları koruyacak uçak, helikopter filolarının oluşturulması için para yok.

Ama askeri uçak, helikopter alımları için para çok.

Nitekim gelir dağılımındaki adaletsizlikte dünya birincisi Türkiye, silah alımlarında da dünya birincisi oluyor.

Sözde bu silahlar topraklarımızı korumak için alınıyor.

"Bir karış toprağımızı, bir çakıl taşımızı vermeyiz" türünde nutuklar atılıyor.

Oysa erozyon sonucunda sürekli toprak kaybetmekteyiz.

Toprak kaybının önüne daha fazla silahlanarak değil, ağacı, ormanı koruyarak geçebiliriz.

Tıpkı ülkemizi mayınlı tarlaya, insanımızı canlı bombaya dönüştüren gidişin önüne işsizliği, aşsızlığı, gelir dağılımındaki adaletsizliği yok ederek geçebileceğimiz gibi.

Ne yazık ki bu ülkede kişi başına düşen gıda, ilaç, kitap oranını arttırmak değil, kişi başına düşen silah oranını arttırmak önemli.

Oldu olacak gazeteler kupon karşılığı el bombası dağıtsın, TV'lerdeki yarışma programlarını kazananlara da makineli tüfek verilsin bari!

Hatta "Dokun bana" adlı yarışma programında da ortaya araba yerine tank konulmalı, tanka en çok dokunan onu kazanmalı!

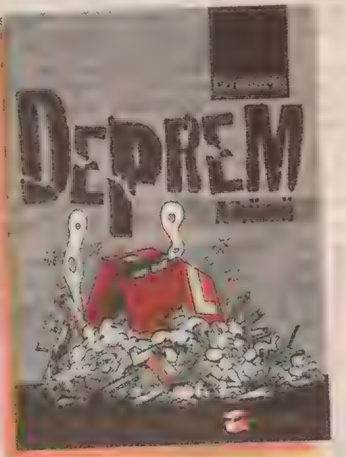

17 AĞUSTOS DEPREMİ'nin ağır trajedisine bütün derinliğiyle tanıklık eden, yıkılan binalarla, yıkılmış, yok olmuş hayatların acılarına karşın sürmekte olan hayatı, hüzünlü bir neşeyle ayakta tutmaya çalışmış... Sorumlularla, yamyam, ilgisiz, beceriksiz devlet görevlilerine karşı içinden gelen öfkeyi, isyanı bastırmaya yanaşmamış **LeMan** çizerlerinden-yazarlarından bir deprem belgeseli!

Alparslan olmak...

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

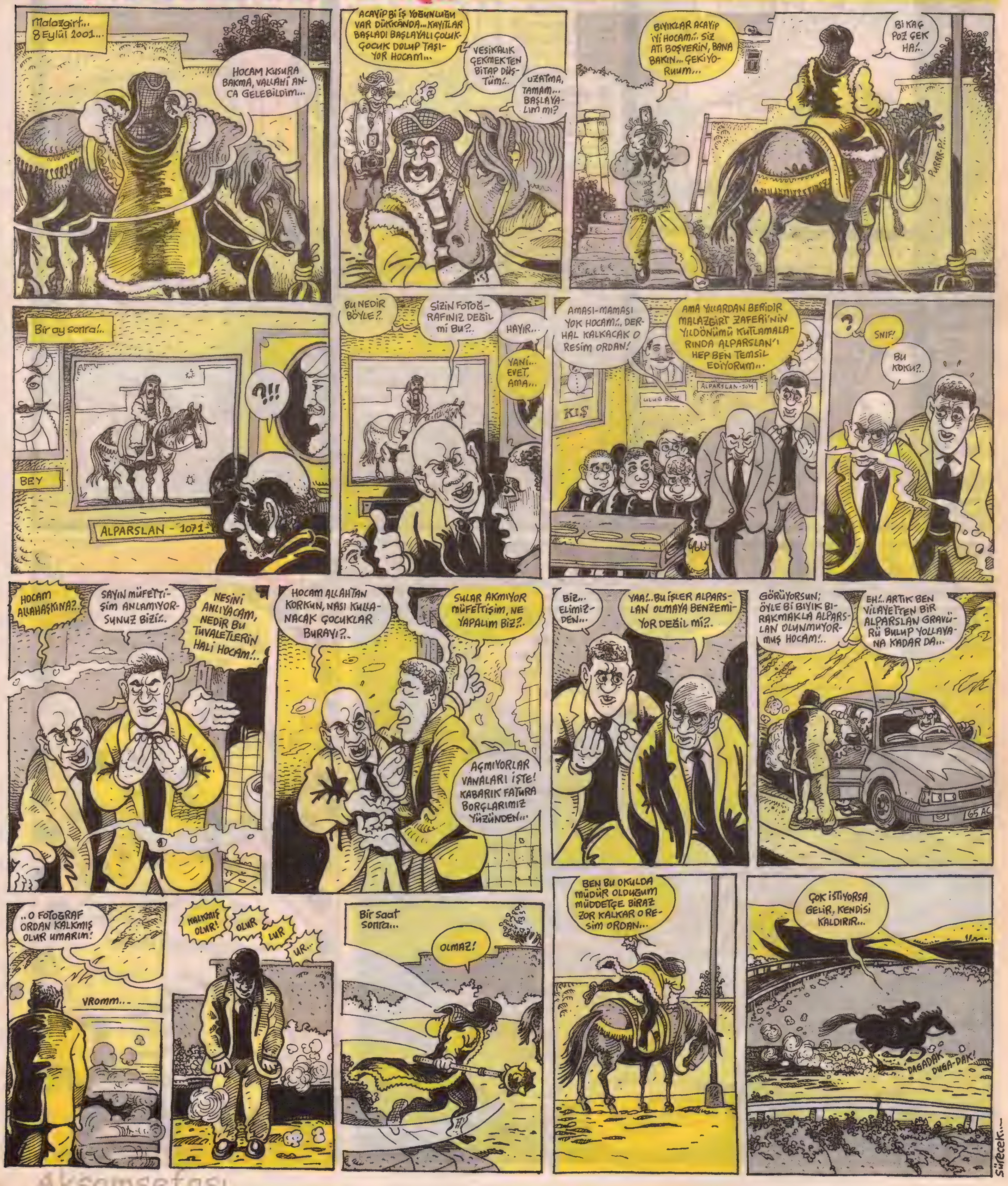
Malazgirt... 8 Eylül 2001...
HOCAM KUSURA BAKMA, VALLAHİ ANCA GELEBİLDİM...
ACAYİP Bİ İŞ YOĞUNLUĞU VAR DÜKKANDA... KAYITLAR BAŞLADI BAŞLAYALI ÇOLUK ÇOCUK DOLUP TAŞIYOR HOCAM...
VESİKALIK ÇEKMEKTEN BİTAP DÜŞTÜM!..
UZATMA, TAMAM... BAŞLAYALIM MI?
BIYIKLAR ACAYİP İYİ HOCAM!.. SİZ ATI BOŞVERİN, BANA BAKIN... ÇEKİYORUUM...
Bİ KAÇ POZ ÇEK HA!..
PURRR-P!..
Bir ay sonra!..
BEY
ALPARSLAN - 1071
?!!
BU NEDİR BÖYLE?..
SİZİN FOTOĞRAFINIZ DEĞİL mi BU?..
HAYIR...
YANİ... EVET, AMA...
AMASI-MAMASI YOK HOCAM!.. DERHAL KALKACAK O RESİM ORDAN!
AMA YILLARDAN BERİDİR MALAZGİRT ZAFERİ'NİN YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARINDA ALPARSLAN'I HEP BEN TEMSİL EDİYORUM...
KIŞ
ULUĞ BEY
ALPARSLAN - 1071
?
SNIF!
BU KOKU?..
HOCAM ALLAHAŞKINA?..
SAYIN MÜFETTİŞİM ANLAMIYORSUNUZ BİZİ!..
NESİNİ ANLIYACAM, NEDİR BU TUVALETLERİN HALİ HOCAM!..
HOCAM ALLAHTAN KORKUN, NASI KULLANACAK ÇOCUKLAR BURAYI?..
SULAR AKMIYOR MÜFETTİŞİM, NE YAPALIM BİZ?..
AÇMIYORLAR VANALARI İŞTE! KABARIK FATURA BORÇLARIMIZ YÜZÜNDEN...
BİZ... ELİMİZDEN...
YAA!.. BU İŞLER ALPARSLAN OLMAYA BENZEMİYOR DEĞİL Mİ?..
GÖRÜYORSUN; ÖYLE Bİ BIYIK BIRAKMAKLA ALPARSLAN OLUNMUYORMUŞ HOCAM!..
EH!.. ARTIK BEN VİLAYETTEN BİR ALPARSLAN GRAVÜRÜ BULUP YOLLAYANA KADAR DA...
65 AC
..O FOTOĞRAF ORDAN KALKMIŞ OLUR UMARIM!
VROMM...
KALKMIŞ OLUR!
OLUR
LUR
UR...
Bir saat sonra...
OLMAZ!
BEN BU OKULDA MÜDÜR OLDUĞUM MÜDDETÇE BİRAZ ZOR KALKAR O RESİM ORDAN...
ÇOK İSTİYORSA GELİR, KENDİSİ KALDIRIR...
DAGADAK DUGA-DAK!
sürecek...

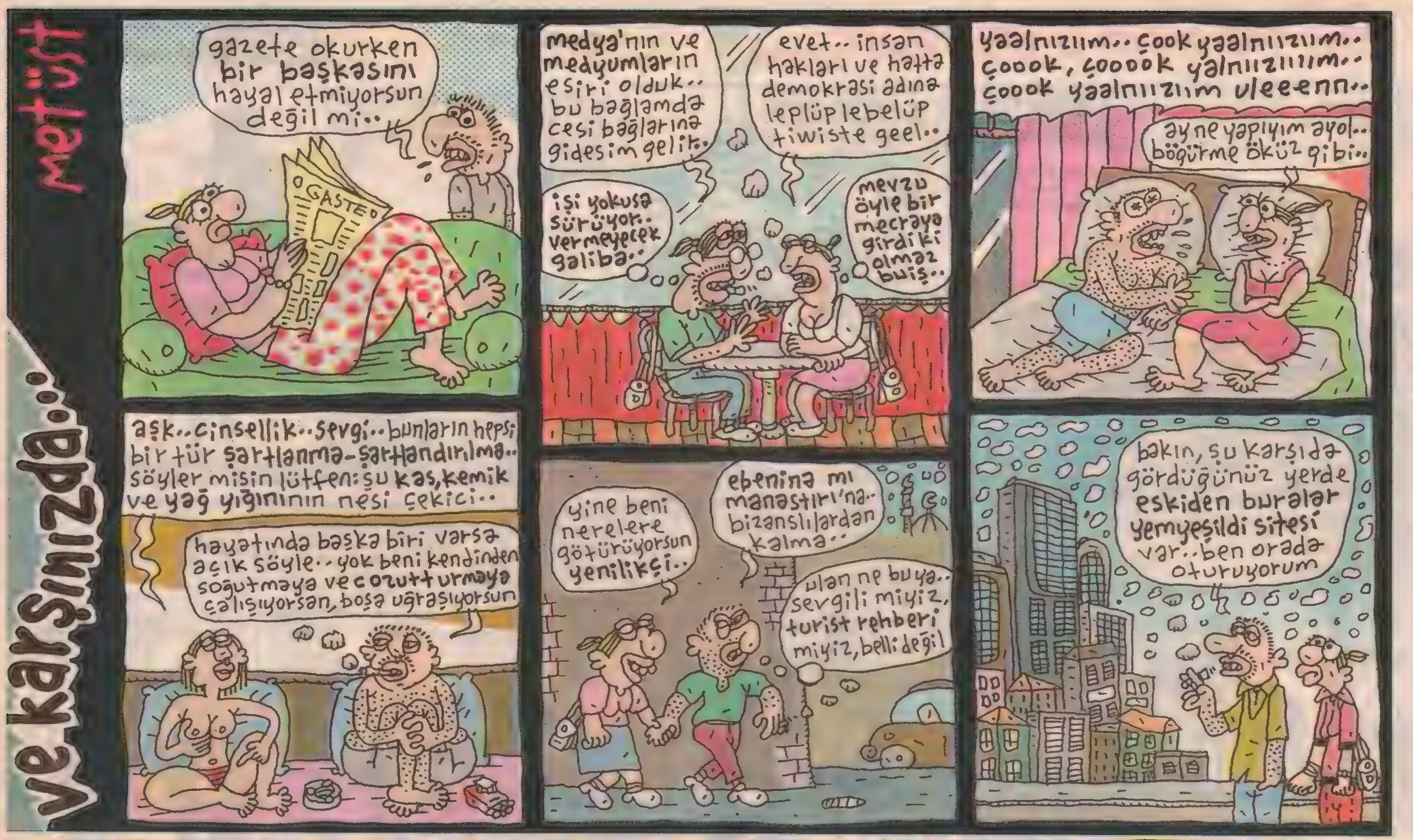
metüst
ve karşınızda...
gazete okurken bir başkasını hayal etmiyorsun değil mi..
medya'nın ve medyumların esiri olduk.. bu bağlamda cesi bağlarına gidesim gelit..
evet.. insan hakları ve hatta demokrasi adına leplüp lebelüp tiwiste geel..
işi yokusa sürüyor.. vermeyecek galiba..
mevzu öyle bir mecraya girdi ki olmaz buiş..
yaalnızıım.. çook yaalnıızıım.. çoook, çooook yalnıızıııım.. çoook yaalnıızıım uleeenn..
ay ne yapıyım ayol.. böğürme öküz gibi..
aşk..cinsellik..sevgi..bunların hepsi bir tür şartlanma-şartlandırılma.. söyler misin lütfen: şu kas, kemik ve yağ yığınının nesi çekici..
hayatında başka biri varsa açık söyle.. yok beni kendinden soğutmaya ve cozuttturmaya çalışıyorsan, boşa uğraşıyorsun
yine beni nerelere götürüyorsun yenilikçi..
ebenina mı manastırı'na.. bizanslılardan kalma..
ulan ne bu ya.. sevgili miyiz, turist rehberi miyiz, belli değil
bakın, şu karşıda gördüğünüz yerde eskiden buralar yemyeşildi sitesi var..ben orada oturuyorum

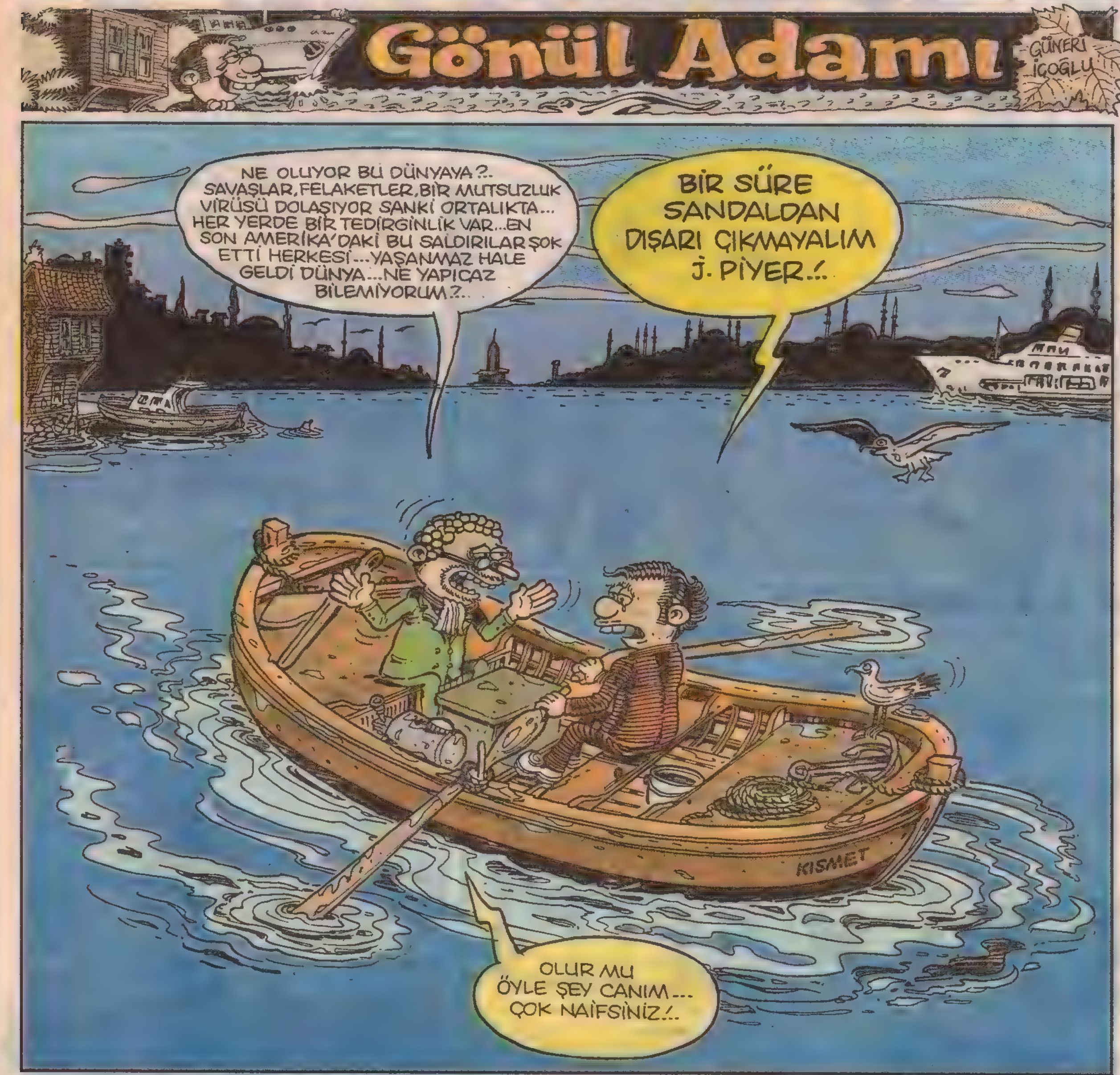
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
NE OLUYOR BU DÜNYAYA?.. SAVAŞLAR, FELAKETLER, BİR MUTSUZLUK VİRÜSÜ DOLAŞIYOR SANKİ ORTALIKTA... HER YERDE BİR TEDİRGİNLİK VAR...EN SON AMERİKA'DAKİ BU SALDIRILAR ŞOK ETTİ HERKESİ...YAŞANMAZ HALE GELDİ DÜNYA...NE YAPICAZ BİLEMİYORUM?..
BİR SÜRE SANDALDAN DIŞARI ÇIKMAYALIM J. PİYER.!.
KISMET
OLUR MU ÖYLE ŞEY CANIM... ÇOK NAİFSİNİZ!.

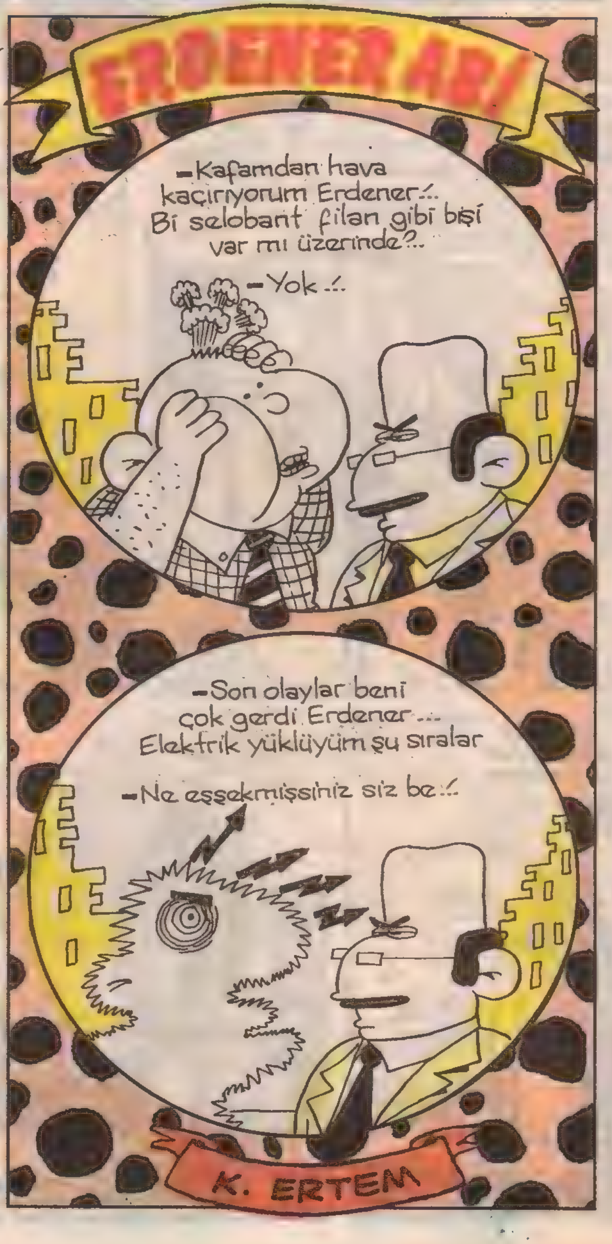
ERDENER ABİ
-Kafamdan hava kaçırıyorum Erdener.!. Bi selobant filan gibi bişi var mı üzerinde?..
-Yok.!.
-Son olaylar beni çok gerdi Erdener... Elektrik yüklüyüm şu sıralar
-Ne eşşekmişsiniz siz be.!.
K. ERTEM

Bayır gülü

Feyhan Güver

feyhan@leman.com.tr

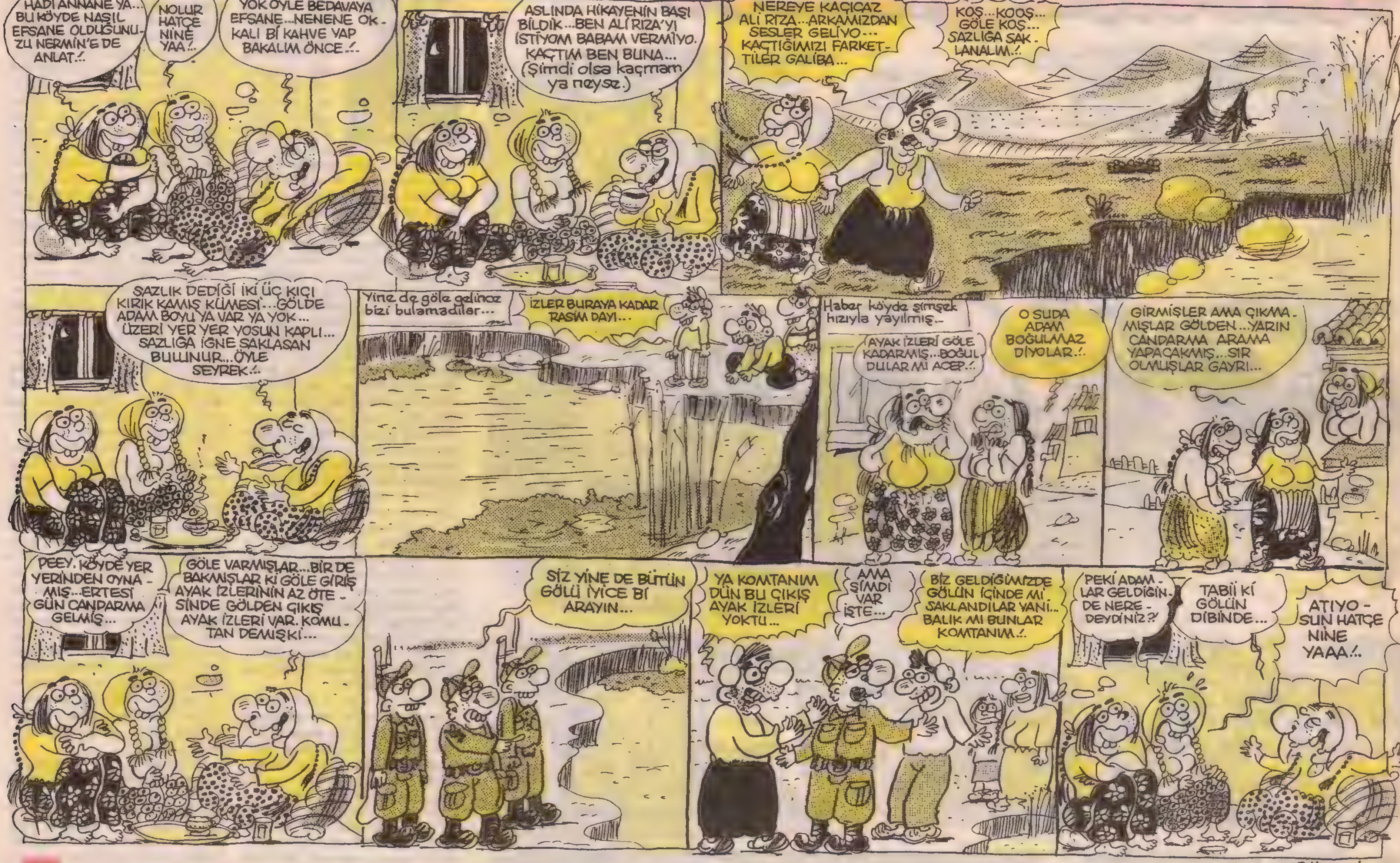
HADİ ANNANE YA... BU KÖYDE NASIL EFSANE OLDUĞUNUZU NERMİN'E DE ANLAT.!.
NOLUR HATÇE NİNE YAA!..
YOK ÖYLE BEDAVAYA EFSANE...NENENE OKKALI Bİ KAHVE YAP BAKALIM ÖNCE.!.
ASLINDA HİKAYENİN BAŞI BİLDİK...BEN ALİ RIZA'YI İSTİYOM BABAM VERMİYO. KAÇTIM BEN BUNA... (Şimdi olsa kaçmam ya neyse.)
NEREYE KAÇICAZ ALİ RIZA...ARKAMIZDAN SESLER GELİYO... KAÇTIĞIMIZI FARKETTİLER GALİBA...
KOŞ...KOOŞ... GÖLE KOŞ... SAZLIĞA SAKLANALIM.!.
SAZLIK DEDİĞİ İKİ ÜÇ KIÇI KIRIK KAMIŞ KÜMESİ...GÖLDE ADAM BOYU YA VAR YA YOK... ÜZERİ YER YER YOSUN KAPLI... SAZLIĞA İĞNE SAKLASAN BULUNUR...ÖYLE SEYREK.!.
Yine de göle gelince bizi bulamadılar...
İZLER BURAYA KADAR RASİM DAYI...
Haber köyde şimşek hızıyla yayılmış...
AYAK İZLERİ GÖLE KADARMIŞ...BOĞULDULAR MI ACEP.!.
O SUDA ADAM BOĞULMAZ DİYOLAR.!.
GİRMİŞLER AMA ÇIKMAMIŞLAR GÖLDEN...YARIN CANDARMA ARAMA YAPACAKMIŞ...SIR OLMUŞLAR GAYRI...
PEEY. KÖYDE YER YERİNDEN OYNAMIŞ...ERTESİ GÜN CANDARMA GELMİŞ...
GÖLE VARMIŞLAR...BİR DE BAKMIŞLAR Kİ GÖLE GİRİŞ AYAK İZLERİNİN AZ ÖTESİNDE GÖLDEN ÇIKIŞ AYAK İZLERİ VAR. KOMUTAN DEMİŞKİ...
SİZ YİNE DE BÜTÜN GÖLÜ İYİCE Bİ ARAYIN...
YA KOMTANIM DÜN BU ÇIKIŞ AYAK İZLERİ YOKTU...
AMA ŞİMDİ VAR İŞTE...
BİZ GELDİĞİMİZDE GÖLÜN İÇİNDE Mİ SAKLANDILAR YANİ... BALIK MI BUNLAR KOMTANIM.!.
PEKİ ADAMLAR GELDİĞİNDE NEREDEYDİNİZ?!
TABİİ Kİ GÖLÜN DİBİNDE...
ATIYOSUN HATÇE NİNE YAAA!..

Sürecek.

Deli Cevat

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

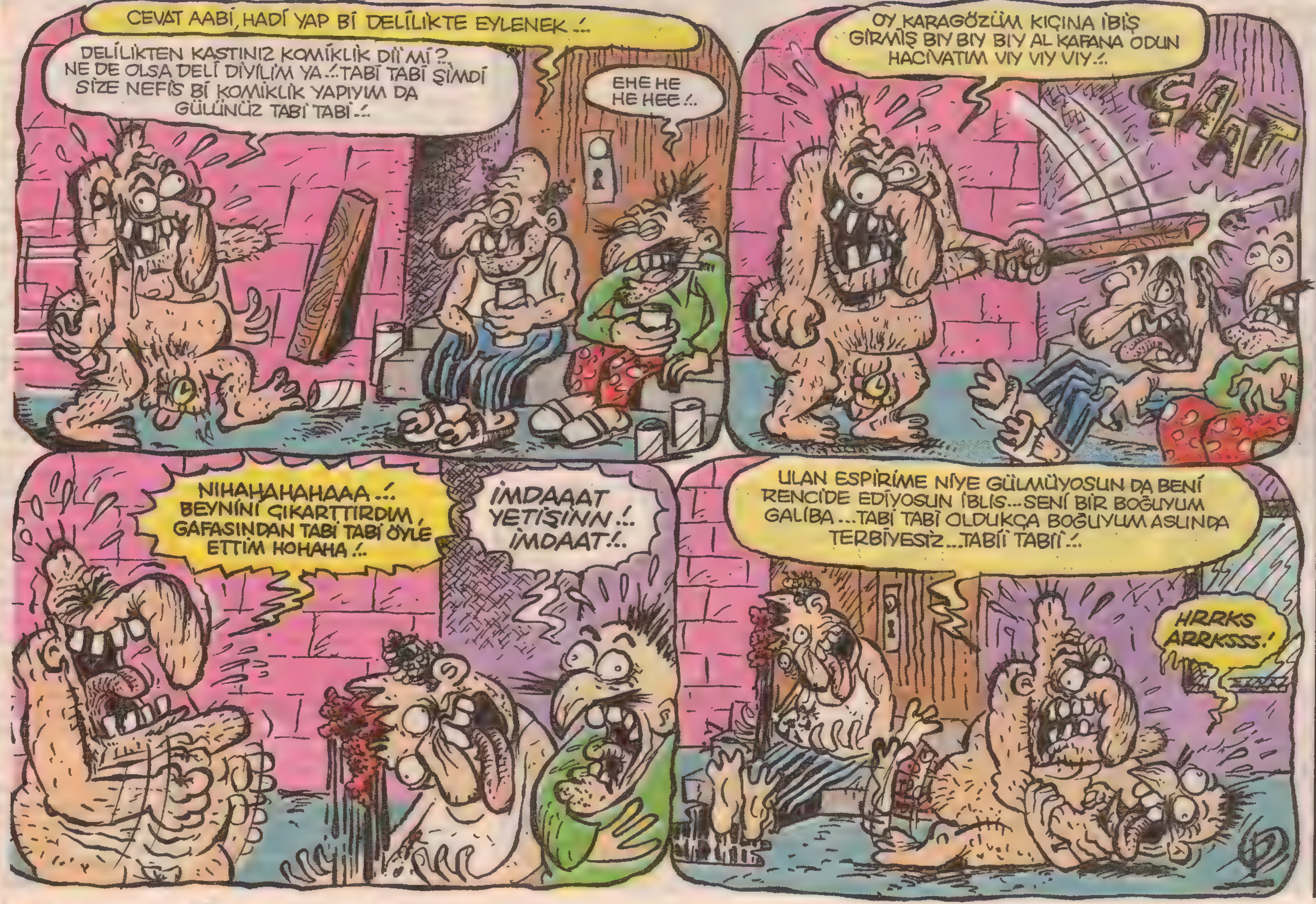
CEVAT AABİ, HADİ YAP Bİ DELİLİKTE EYLENEK.!.
DELİLİKTEN KASTINIZ KOMİKLİK Dİİ Mİ?. NE DE OLSA DELİ DİYİLİM YA.!.TABİ TABİ ŞİMDİ SİZE NEFİS Bİ KOMİKLİK YAPIYIM DA GÜLÜNÜZ TABİ TABİ.!.
EHE HE HE HEE!..
OY KARAGÖZÜM KIÇINA İBİŞ GİRMİŞ BIY BIY BIY AL KAFANA ODUN HACİVATIM VIY VIY VIY.!.
ÇAAT
NIHAHAHAHAHAAA.!. BEYNİNİ ÇIKARTTIRDIM, GAFASINDAN TABİ TABİ ÖYLE ETTİM HOHAHA!..
İMDAAAT YETİŞİNN!.. İMDAAT!..
ULAN ESPİRİME NİYE GÜLMÜYOSUN DA BENİ RENCİDE EDİYOSUN İBLİS...SENİ BİR BOĞUYUM GALİBA...TABİ TABİ OLDUKÇA BOĞUYUM ASLINDA TERBİYESİZ...TABİİ TABİİ.!.
HRRKS ARRKSSS!

UEFA, LeMan, L-Manyak Derbisini Erteledi!

3. Dünya Savaşı Çıkmazsa
23 Eylül Pazar
Saat: 18:30
19:30 arası
BJK Suni
Çim Saha Fulya
Tesisleri'nde
Yapılacak!!!

Her iki takımın muhtemel kadroları şöyle:

LeMan: Can Barslan, Mehmet Çağçağ, Tuncay Akgün, Suat Özkan, Ahmet Yılmaz, Nihat Genç, Ender Özkahraman, Cezmi Ersöz, Selçuk Erdem, Erdil Yaşaroğlu, Güneri İçoğlu, Kaan Ertem, Zafer Aknar, Derya Sayın, Vedat Özdemiroğlu, Mahmut Tibet, Metin Fidan, Sefer Selvi.

L-Manyak: Gürcan Yurt, Soner Günday, Kemal Aratan, Fatih Solmaz, Aslan Özdemir, Gökhan Dabak, Deli Cevat, Cengiz Akın, Behiç Pek, Mem-Coş, Bahadır Boysal, Kemken, Atilla Atalay, Levend Çanga, Kadir Yılmaz, Ayhan Erdoğan, Yiğit Özgür, Turgut Kocaman.
Daha duur.. Öküz'le Teknik Servis'e de sıra gelecek...

harala gürele

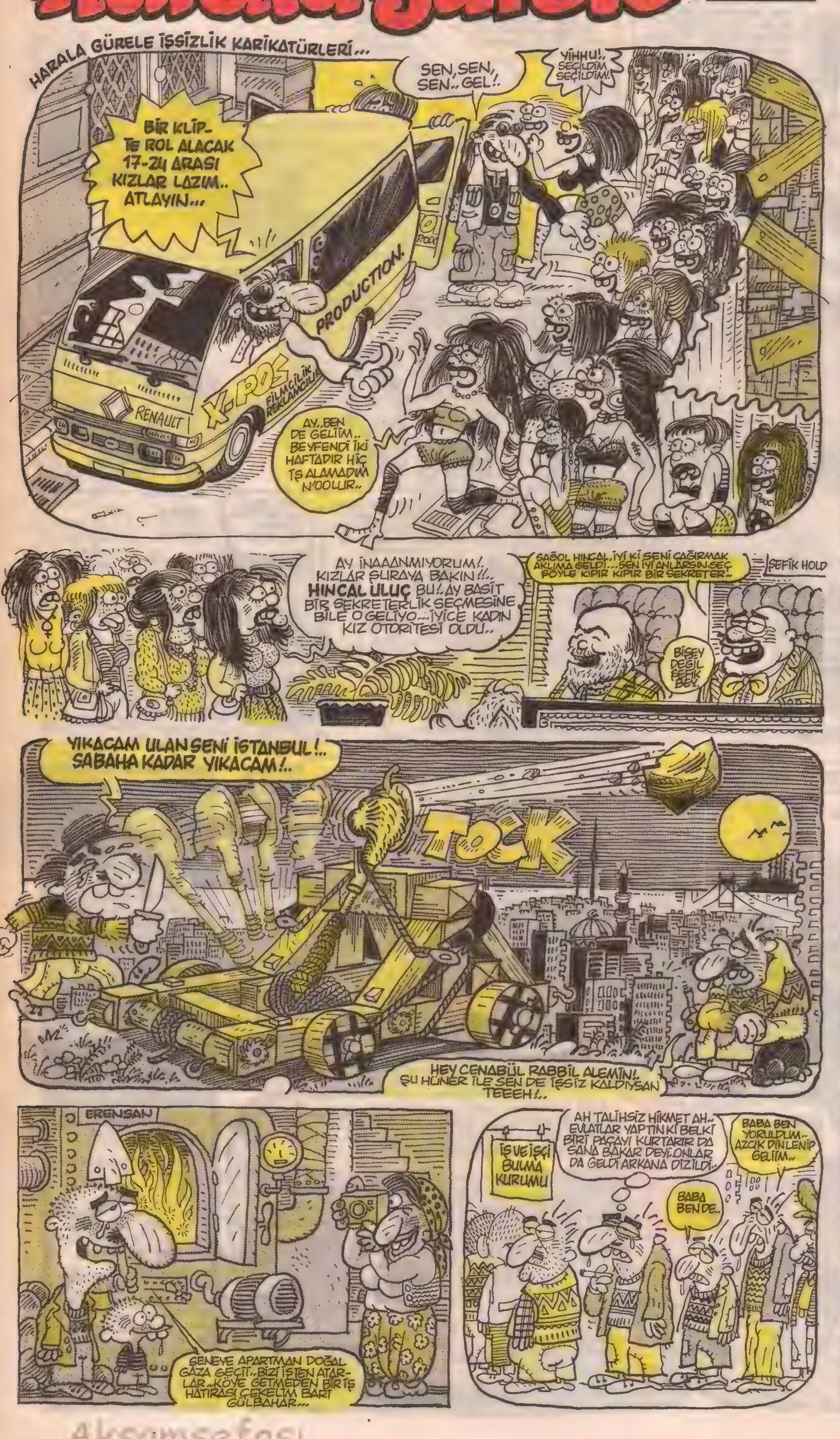
HARALA GÜRELE İŞSİZLİK KARİKATÜRLERİ...
BİR KLİP-TE ROL ALACAK 17-24 ARASI KIZLAR LAZIM.. ATLAYIN...
SEN, SEN, SEN.. GEL!.
YİHHU!, SEÇİLDİM SEÇİLDİM!
PRODUCTION.
X-POS FİLMCİLİK REKLAMCILIK
RENAULT
AY, BEN DE GELİİM.. BEYFENDİ İKİ HAFTADIR HİÇ İŞ ALAMADIM N'OOLUR..
AY İNAAANMIYORUM!. KIZLAR ŞURAYA BAKIN!!.. HINCAL ULUÇ BU!. AY BASİT BİR SEKRETERLİK SEÇMESİNE BİLE O GELİYO...İYİCE KADIN KIZ OTORİTESİ OLDU..
SAĞOL HINCAL. İYİ Kİ SENİ ÇAĞIRMAK AKLIMA GELDİ...SEN İYİ ANLARSIN.SEÇ ŞÖYLE KIPIR KIPIR BİR SEKRETER..
ŞEFİK HOLD
BİŞEY DEĞİL ŞEFİK BEY.
YIKACAM ULAN SENİ İSTANBUL!.. SABAHA KADAR YIKACAM!..
TOCK
HEY CENABÜL RABBİL ALEMİN!. ŞU HÜNER İLE SEN DE İŞSİZ KALDIYSAN TEEEH!..
ERENSAN
SENEYE APARTMAN DOĞAL GAZA GEÇİT..BİZİ İŞTEN ATARLAR..KÖYE GETMEDEN BİR İŞ HATIRASI ÇEKELİM BARİ GÜLBAHAR...
İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU
AH TALİHSİZ HİKMET AH.. EVLATLAR YAPTIN Kİ BELKİ BİRİ PAÇAYI KURTARIR DA SANA BAKAR DEYİ.ONLAR DA GELDİ ARKANA DİZİLDİ..
BABA BEN YORULDUM.. AZCIK DİNLENİP GELİİM..
BABA BEN DE..

İŞ'İN İMHASI

NİHAT GENÇ

"Yaşar Okuyan çocuğunun düğününde duygulandı" diye bir haber. Duygu ve Yaşar Okuyan, ya da, hüzün ve Osman Durmuş. Bu kadar ince kelimelerin bu insanlarla anılması doğru mu, bu insanların duyguyla ne alakası var. "17 yaşında çocuğun karakolda battaniyeyle intihar ettiğini iddia ediyor" polis. TV'de bir yarışma yapsak, bakalım battaniyeyle intihar etmeyi kim başarabilecek? Ama polis haklı, bu ülkede 17 yaş ve intihar kelimeleri birbirine çok yakışıyor!

Daha önce Alman cumhurbaşkanıyla görüşen Aydın Doğan, bu görüşmesini manşetten vermişti, şimdi de Azerbaycan başkanı Aliyev'le görüşmesini sayfalarca yayınladı. Aydın Doğan bütün cumhurbaşkanlarını gezip dolaşıyor, çünkü onu kabul etmeyen tek bir cumhurbaşkanı: Ahmet Necdet Sezer. Onu, başyazarlarını, gazetecilerini de kabul etmiyor. Bakü Üniversitesi'nden fahri doktora aldı, daha önce İslamcı Haydar Baş da aynı üniversiteden profesörlük almıştı, artık ikisi başbaşa bir kürsü kurarlar. Sadece doğudaki üniversiteler önüne gelenleri bu ünvanları peşkeş çekiyor sanmayın. TGRT'nin patronu Enver Ören de Amerika'da bir üniversiteye bastı bağış parasını aldı doktorasını. Tören pek şaşaalıydı, TGRT naklen yayın vermişti. Ünvanı veren rektör konuşmasında heyecanla, dili damağına tutuşmuş bir şekilde bağırdı kürsüden: "Enver Ören, birkaç dolarla birkaç yıl içinde dört-beş milyar dolar yaptı". Bu Amerikan rüyasını tüm öğrenciler sıçrayarak çığlıklarla dakikalarca alkışladılar. İşte o an Enver Ören'in yüzünde bir orgazm hali vardı ki, aynı yüzü Bakü'de gördüm, Aydın Doğan'a doktora kisvesi giydirilirken.

Sayın Aliyev, birkaç yıl önce de Cavit Çağlar, Bakü'de NTV'ye büro açarken, Aydın Doğan'a söylediğinin aynısını söyledi: "Tüm sesimizi dünyaya duyuracak!". Şimdi içerde Cavit Çağlar'a Azerbaycan'dan birileri "salam" getirse de, adamcağızın Türklük ateşi birazcık diniverse.

Bu masum, bizim 40, 50'li yıllarımızı yaşayan ülkeleri kendi deneyimlerimizle uyarmanın da imkanı yok. Korkunç bir felaketten habersiz, ekonomiyi, bankalarını yiyip süpürecek canavarları ağırlamak, başköşeye oturtmak gibi acemilikleri Özal döneminde biz de yapıyorduk, "kalkınma uğruna". Sayın Prezidint, bu adamların ne sizin sesinizi bize, ne bizim sesimizi size ulaştıracağı yok, Türk halkının yaralarından akan kanları gizliyorlar, petrol paralarınız henüz ekonominize girmediği için rahatsınız, şimdi orda açılan bankaların birkaç yıl sonra hesaplarını hep birlikte göreceğiz. Ama üzülmeyin, Türkler misafirperverdir, sizler ağırlamaya devam edin!

Antonio Negri Avrupa solunun en havalı isimlerinden, otonomi hareketinin kurucusu. Kızıl Tugaylar'la ilişkisi bulunduğu suçlamasıyla halen İtalya'da cezaevinde bir profesör. "İmparatorluk" adlı kitabı bugünlerde Ayrıntı Yayınları'ndan çıktı. Emperyalizmin sona erdiğini, emek, sömürü, ulus-devlet, kolonyalizm tahlilleri yaptıktan sonra, Amerika Devleti'nin eski Roma İmparatorluğu gibi büyük bir imparatorluğa dönüştüğünü 412 sayfada anlatıyor. Negri'nin kitabı tam bir hayal kırıklığı. Zihin açacak yeni birşey yok. Kitap hakkında olumlu övgüler de çıkmadı değil. Birisi Negri'ye, bu olumlu eleştirilerin imparatorun dergilerinde çıktığını söyleyiversin. Birkaç sayfada bir bildiriyle özetlenebilecek düşünceler fazlasıyla uzatılmış, ya da iyi bir doktora tezi olabilir. Ancak, çok iddialı tahliller, dünya mazlumlarına, aşağıda kalanlara güya bir kapı açıyor. Küreselleşme karşıtlarının başucu kitabı. Çünkü küreselleşme karşıtlarıyla yeni ve büyük bir muhalif dünya organize edilmeye çalışılıyor. Avrupa kıtasında yetişmiş sol, benim için "beyaz sol" idi. Şimdi anladım ki, kendi tarihlerine fazlasıyla filozof bu adamlar, batı dışı tarihlere fazlasıyla "cahil". Hala kendi deneyimlerini, kendi dipnotlarını, kendi tarihlerini bize tavsiye ediyorlar. Bizim, batı dışı toplumların deneyimleri ise hala kaleme alınmayacak kadar soğuk ve kaleme alınmadan toprağa gömülecek kadar karanlık. Biz başka kıtada yaşıyoruz, anlaşılıyor ki, sola da çok uzak derin sorunların içindeyiz. Ne demek istediğim yazılarım içinde saklı. Şüphesiz insanlığın evrensel ve ortak değerleri etrafında aynı saftayız. Ancak, tüm dünyanın gençliğini ve kültürel hayatını zehirleyen ahım şahım gösterişli teorilerden hala bıkmamış görünmeleri, hala bizim topraklarımızın ürünü diktatörlükleri, demokrasiyi, tarlayı, faciaları, ortaçağı bilmiyor, görmüyor oluşları, dayanılacak gibi değil. İmparatorluk'un inşasıyla büyük bir kabus durumu yaratmaya çalışan Negri, bize tek şans bırakıyor, aynı küreselleşme safında güçleri birleştirmek. İşte yeni sol teori de bu. 68'li ağbiler bu ucuz sloganlı numaraları, ülkelerini tanımadan, öğrenmeden pek fena kazık yediler ve yüzbinlerce kurban verdiler. Avrupa kıtasından daha fazla teorik kazıklar yemeye niyetli olanlar, okuyabilir, Negri kitabını kıta içindeki otonomcu kardeşlerine dağıtsın, çoğaltsın. Unutmasın ki, İmparatorluk'u tasvir, tahlil eden dipnotları, imparatorluk'un kendisi kadar karabasan. Ne yapacağız şimdi? Efendici yapılara karşı büyük bir savaşım veren Negri ve otonomcular, bir de şu efendici dillerinden, büyük ahım şahım teorik kurgularından vazgeçip, küçük ülkelerin derin ortaçağlarına bir bakabilseler. Ah teori! Senin o çocuksu güzelliğine inanan hala çok çocuklar var içimizde, ve hala senin teorik güzelliğine solcular inanıyor!

Almanya'da, Danimarka'da otonomcu gençler işgal evlerinde elektrik, su parası vermiyor. Bizde sadece doğuda yüzbinlerce işgal evi var. Doğu'da elektrik, su parası vermeyen yüzbinlerce aile, yüzlerce mahalle var. Avrupa'nın en pahalı suyu, en pahalı elektriği, en pahalı havagazı, en pahalı dolmuşu, otobüsü bu ülkede ve bu yoksul halk ödüyor. Ev kirası gibi, su, elektrik, havagazı parası. Büyük şehir belediyeleri su parasının ödenme günü, paralarını istif edecek kasa bulamıyor, memurlar ellerinde kürek-para yığınlarını süpürerek odalara dolduruyor. Büyükşehirler dünyanın en kazık en pahalı temel ihtiyaçlarından siyasi partiler kuracak milyar dolarlar kazanırken, belki de dünyanın en güzel şehri Mardin'de belediye çöpçülükte kullanılan eşeklerin karnını doyuracak ot parası bulamıyor...

Almanya ve Fransa'da dünyanın en büyük çevre örgütleri. Ama nükleer santrallerinden ötürü halk elektriğe sıfıra yakın para ödüyor. İdeolojik bir tuhaflık yok mu burada. Bizim de çok ürettiğimiz şeyler var, mesela, çay ve su. Bir bardak çay ikiyüzellibin lira, bir bardak paketlenmiş su ikiyüzelli, üçyüzbin lira, bir de çişiniz gelirse ikiyüzelli bin de o...

Son elli yılın sağ hükümetleri, tüccar, işadamı, yönetici, işletmeci, müteşebbis, sanayici değil, tamamen vurguncu, aracı, komisyoncu, taşeron bir sınıf yetiştirdi. Hırsız, soyguncu, ihaleci, üç kağıtçı, mafyacı bu sınıf, otorite boşluğu, kuralsızlık, sistemsizlik, kargaşayı çok iyi kullandı. Ülkenin üretimden gelen kaynaklarını, gürültü, düzensizlik, çalma çırpmayla bir daha asla üretime dönmeyen karambol bir ekonomi yarattı. Elli yıl aralıksız hırsız taşeronların kucağına oturtulan bu soygunun adına ekonomi dediler. Tabii ki bu ekonomiden hayır gelmeyecekti. Üreticiye vahşi bir hayvan gibi saldırıp, üretici yokedildi. Fahişlik, taşeronluğun eğlencesi, zevki oldu, insan emeğini, üretimi talan etmek taşeronluğun ruhu oldu. İktisadi anlamıyla para kazanmak, iş çevirmek, yatırım isteği değil, bir yıl gibi, birkaç ay gibi kısa zamanda zengin olmak isteyen artık klasik adıyla köşedönmeciler, milyonlarla ifade edilen, bozguncu bir sınıf, yağma düzeni karambolcusu, karaparacı adam.

1900'lü yılların başı ve 1920-30'lar arası, batıda da mafyacı, vurguncu bir sınıf, kuralsızlığı kullanıp halkın ve ekonominin tüm dengelerini bozdu. Kapitalizmin sonu geldi, denildi. Kitleler, başka siyasi arayışlara girdi. Ki, I. ve II. Dünya savaşları bu taşeron, vurguncu sınıfın kırılıp yokedilmesi için büyük bir şans olarak ortaya çıktı. Taşeron sınıf, fahiş, aracı sınıf, yokedilmeden ekonomi kurtulmaz. Karpuz tarladan üç bin liraya kalkıyor, manavda iki milyona alıyorsunuz, gömlek atölyeden beşyüzbin liraya çıkıyor, vitrinde elli milyona satılıyor!

Sadettin Tantan peşi sıra vurgun operasyonlarına başlayınca Mesut Yılmaz (ki başbakan yardımcısı olur) dünya iktisat tarihine giren vecizelerle saldırdı Tantan'a: "Ekonomiyi batırıyor!", Karaparacıları, vurguncuları yakalamakla, ekonomiyi batırmanın ne alakası var. On yıl önce hayaliciler yakalanmaya başlayınca, Özal'ın kardeşi Yusuf Bozkurt Özal da "ekonominin motoru hayali ihracattır, ekonomiyi batırırsınız" diye ikaz etti polisi.

Demirel Cumhuriyet tarihinde ilk kez devlet nişan madalyaları dağıtmıştı kahraman işadamlarına. Şu anda hapishanelerimiz devlet yüksek nişan madalyalı işadamlarımızla dolu. Demirel, arada bir ekranda görünüyor, "fareleri yakalayın ama evi yakmayın" gibi eski nasihatlarından veriyor.

Gülünç laflar. Artık ne söylese, halk acı bir suratla gülüyor bu adamlara. Kendileri kepaze ve gülünç düştüklerini bilmiyorlar mı? Rezillik duygusunu dünya yıkılsa yaşayamıyorlar. Çünkü bu adamın kırk yıldır tüm gülünçlükleri örtbas edilmiş. Hiçbir zaman kendisini gülünç görmemiş. Ne söylese vecize, altın yumurtlayan, muhteşem adam, Allah başımızdan eksik etmesin, diye saygı görmüş. Bu yüzden bu tür adamlarda gülünç duruma düştüklerini anlayacak bir duyarlılık (hassasiyet) hiç gelişmedi. Bu onların (kralların) suçu değil. Soytarı basın ve yalaka yardakçılarının krala bir hizmetiydi. 14., 15., 16. Luiler de hiçbir zaman gülünç duruma düştüklerini anlayamadılar. Bu gülünçlüğü onlara hatırlatacak hiç ama hiç kimse yoktu etraflarında. Korkulması gereken bu gülünç adamı kırk sene cilalayacak bir basın ordusu ve yardakçılar ordusunun hala yaşıyor olması.

Şerefsiz adamlar, kendilerine sunulan torpil, rüşvet ve kayırma ve imtiyazı soyluluklarına övgü diye alır. Bir hapishane müdürünü birkaç milyar lirayla kandırmak kolay. Siz soylu bir insan iseniz buna izin vermezsiniz. Vahşi bir çakalsanız her fırsatı keyfinizce kullanırsınız. Bu insanlar bu ülkenin en büyük basın patronu, en büyük işadamı, bakanı.. Gerçekten ekonomik bir kazaya mı uğradılar, yoksa muhasebe yanlışları yapmış beyfendi insanlar mıydı?

Soylu insan kibirlidir. Fransız soylusu giyotine çıkarken ellerini çözmek isteyenlere sert, donuk gözlerle baktı. Yüksek, kalkmış burunlarıyla kendilerine acıma gösterisi yapanlara soğuk soğuk baktılar, merhameti ellerinin tersiyle geri çevirdiler, başlarını giyotine uzattılar.

Dinç Bilgin ve Cavit Çağlar tüm kameraların önünde, cezaevi aracından inerken, ellerini dosyayla gizleyip, güya kelepçelenmiş numarasını tüm Türkiye'ye yutturmak isterken, foyaları ortaya çıktı, kameralara yakalandı hileleri. Garibanlara başka zenginlere başka davranan cezaevi görevlilerinin rezaleti, hukukla devlet adamlarının nasıl daşşak geçtikleri gözler önüne serildi. Ancak, Dinç Bilgin, Cavit Çağlar ve diğerleri.. soylu insanlar olsalardı, ya da haklılıklarına inansalardı, kendilerine sunulan bu küçücük adam kayırmaya asla müsaade etmezlerdi. Çünkü hırsızlıkla ve şerefsizlikle suçlanıyorlar. Tam da suçlandıkları gibisini yaptılar, hukuku parayla satın aldıklarını tüm Türkiye'ye naklen yayın gösterdiler. Türk basını bu sahneye sessiz kaldı, duyurmadı, sadece Kanal 7 verdi.

Sonunda Ağa Ceylan'ın oğlu, Ceylan holdingin patronu M.Ceylan da tutuklandı. Ceylanlar, Dinç Bilgin ve Cavit Çağlar ailesinde simgeleşmiş yiyip, içme, sıçma, gösteriş, çalım, dağıtma, yat, yalı, manken gibi vahşi arzularıyla hükmetmek isteyen soyluluk özentisinin ön aşamasını çoktan tamamlamışlardı. Ağa Ceylan, baba, hızla soyluluğun birinci aşamasına geçmiş, çocuklarını Avrupa'da okutmuştu. Ve hızla soyluluğun ikinci kategorisine geçtiler. Yani, müzik, sanat, bilim gibi yüksek kültürün içine girdiler. Hatırlayacaksınız Ceylanlar'ın kurduğu C TV'de günboyu baştan aşağı batı müziği, Vivaldi, Verdi, çok sesli müzik çalındı. Sanat müziği, türküler, Türk kültürü, Anadolu hiç yoktu. Babaları daha dün Diyarbakır'dan gelmiş bu aile hızla sınıf atlamıştı. Ve soylu olmanın son aşamasına çıkmışlardı: "şecere, kök arayışı".. Bulunamayınca onlar da babaları Ağa Ceylan'ın belgeselini yaptırıp TV'lerinde günlerce yayınladılar. Kadir Has da, Ağa Ceylan da 70'li yılların Demirel zenginiydi.

Götümle güldüğümü düşünmeyin, üzülüyorum, bu ailelerden bir sporcu, bir müzisyen, bir kültür adamı, bir bilimadamı yetişmeyişinin sebeplerini arıyorum. Şehvet derecesinde soyluluk düşkünü bu insanlar, bu topraklarda kimi gördüler de onlara özendiler. Cumhuriyet'in soyluları yoktu, cumhuriyetin zenginleri yoktu. Olan birkaç kişi de sonradan görmeler, küçük bir dükkanla işe başlayan Vehbi ağa, Ömer Sabancı ağaydı. Bence 70 ve 80 sonrası zenginlerimize öncülük edecek soylu bir sınıf olmadığı için, soyluluğu kendi çabalarıyla magazin sayfalarında manken ve mafya kabadayıları ve satılmış köşeyazarlarıyla arayıp durdular. Bu yüzden yalı, ev mimarileri çok ağdalı ve gülünç, kendi kültürlerini küçümseyişleri, caka, fiyaka satışları, fazla abartılı, güç gösterileri hala kabadayı raconundan. Soyluluğun parlak gururu için yüzyıllık üç kuşak süren iktidar zırhı gerekir. Nihayet Sabancı, Koç, Eczacıbaşı bu iktidar zırhını gerçekleştirdi. Vehbi Koç'un torunu Ali Koç aileyi devralmak üzere. Ancak 70'lerde hayatlarına başlayan yeni zenginler kötü çuvalladılar, artık bu tescillenmiş şerefsizlikten hiçbiri kurtulamaz..

Müteahhitler, taşeronlar ölüm kampları, ölüm mangaları gibi ucuz iş gücüne, tarlalara, arazilere girip talan ettiler. Ne oldu? Artık bu topraklarda kendi başına çalışma, kendi hesabına iş kurma girişimciliği yok edildi? Ne oldu? Tek başına biyolojik varlığını sürdürmek imkansızlaştı. Sonuç, kalp yetmezliği, böbrek yetmezliği, usulca kendi köşelerinde ölüp gidiyor insanlar, ölüm kayıtlarında ölüm yaşı otuz-otuzbeşine düşüyor, görünmeyen felaket de budur. Ortaçağ ve ilkel topluluklarda da yaş ortalaması otuz, otuzbeş.

Bebeklerin ölümü, yaşlıların sürünmesi, adi suçluların çoğalması, milyonlarca ailenin çözülmesi, üç kuruş için güpegündüz adam doğranması, bunlar, devletimizin karnını doyurmuyor, ısrarla dükkanların yağmalandığı, resimsel bir sosyal patlama istiyorlar. Eski sol posterlerdeki resimlerden.

İstedikleri görüntülerden yüzyıldır yeryüzü kıtasında kalmadı. Ordu, polis, teknoloji güçlendikçe patlama imkansızlaştı. Halk kurukafa. Üniversiteden yetişen et kafa. Esnaf beton kafa. Ordu ve polis hala bilinç gibi bir zanlı arıyor, kokluyor, dernek basıyor. Hani sosyal patlama olsa da yesek. Patlamaması çöküntüye, çöküntü nihilizme, nihilizm alınyazısına dönüşür. Sivrisineklerle sivrisinek gibi kalabalık Bengaldeş mahallelerinde günboyu diz çökmüş, olup bitene herşeye sırıtan otuzbeşine gelmeden ölüp sıskacık insan kalabalıklarına dönüşüyor. İşte Garih cinayeti, mezarlıklarımız Singapur kerhanesine döndü, 10 yaşında çocuklar şeyhlerin mezarı üstünde iş tutuyor. İslamcı basın mezarlıkta şeyhleri koruma altına almak istiyor, 10 yaşındaki çocuklara kimse saygı duymuyor. Ülke, aile, evren, gelecek, kardeşlik, hava, su, insan, iş, çalışma, mutluluk, nedir hiç bilmeyen asırlara yayılmış kangren bir yoksulluk çoktan "milli kültür" oluverdi. Kitle partileri oylarını hala bu yoksulluk ve fuhuş bataklığından alıyor.

Polis kafayı yemiş, psikiyatristlerden sosyal patlama olursa ne yapacağız diye birifing alıyor. Hatta İçişleri ve ordumuz yazdığı raporlarda sosyal patlamayı şimdiye kadar önlemiş olmakla iftihar ediyor. Oysa İngilizler yüzyıl Mısır'ı, Çin'i ve Hindistan'ı, bin-bin beş yüz kişilik kadrolarla yönetti. Bu sömürgelerdeki homurtuları yüzyıl yirmi-yirmi beş subayla susturdu. Bir milyarlık sömürgeyi on-onbeş komutanla idare eden İngilizler'e karşı siz, üç-dört slogan atan çocuğun sırtına onbinin üstünde köpek, polis, çelik yelek,panzerler sürmeyi, kahramanlık kabul ettiniz. Aferin, sosyal patlamayı iyi önlediniz!

Rusya'da Sovyetler'in kurulması, ya da 19.yüzyılın sömürgelerinde sert, faşist yönetimler vardı, faydaları çoktu: Tarlaları, fabrikaları, uyuşuk köylüleri kışla ve savaş alanı düzeniyle yönettiler. Sömürgeler ve Sovyetler tüm ülkenin iş koşullarını askerleştirdi.

Doğulu toplumlar seri çalışmayı, vardiyalı çalışmayı, ya da çalışmaya tapınmayı, ya Sovyetler'den, ya Çin'in Maosu'ndan ya da sömürgeci İngilizler'in kırbacıyla öğrendi. Kollektif çalışmanın getirdiği kooperatif gücün nimetleriyle batı dışı toplumlar esaret altında tanıştı.

Bir ülkeyi yaratan emegin sürükleyici, seri, coşkulu gücüdür. Bir ülkenin çalışma felsefesi, insanların çalışma ruhu üzerine inşa edilir. Çalışma toplumun tanrısıdır. Evrenle, Tanrı'yla ancak çalışarak ilişki kurup, dünyaya ancak çalışarak anlam verebilirsiniz. Teknik akla ulaşabilmek, yüksek bir rasyonalite yakalayabilmek için çalışarak üreten bir sürecin içinde olmanız gerekir. Durduk yerde hayal ederek icadda, atılımda bulunulmaz. Diyelim bir marangoz, yıllarca ürettiği kerestelerin yapısı, dokusu, tarihi, coğrafyası, kuruluğu, biçimi üzerine bilgileri ancak o keresteleri ürettiği yıllar içinde deneyimleriyle öğrenir. Üretim süreci içinde o keresteleri başka türlü kullanmayı, başka alanlarda ve biçimlerde kullanma fikrini hayal etmeyi, keresteleri dönüştürmeyi öğrenir, modern akıl budur.

Yani modern düşünce, yatıp uzanarak değil, elinizde, ebatını, varlığını, dokusunu, üretimini çok iyi bildiğiniz bir nesne varken zihninizde o nesneyle ilgili oluşan düşüncelerin ta kendisidir. Kerestelerin yıllar boyu düzgün kesilmesi, size teknik bir akıl öğretir. Teknik akıl iş sürecinde oluşur, nutuk atarak değil!

Velhasıl batılı toplumlar fordizm, taylorizm gibi emeğin otomasyonlaşması, işbölümü sürecinde bugünkü işletmelerin ruhunu inşa ederken, batı dışı toplumlar, faşist, komünist, devletci ekonomiler, sömürge valilerin planlamasıyla çalışma felsefesini tanıdılar. Bu süreçte bilim ve teknik bir akıl öğretmek zordur.

Bir dünya savaşından geçseydik, ya da halkın tüm evleri ataşe verilseydi, ya da tüm sokakları isyancı çeteler işgal etseydi, durum bundan kötü olamazdı. Çünkü, iş bilmeyen, iş'ten soğuyan, iş'i umursamayan milyonlar kaderimiz oluyor. Ekonomiyi yağmalayan hırsız taşeronların ülkenin ruhsal derinliklerinde imha ettiklerini tam bilemiyoruz. Ucuz iş gücünü talan eden taşeron firmalar sokağa milyonlarca işsiz bırakmakla kalmadı, daha da kötüsü, bir felaket, çalışmadan, emekten, yorulmaktan, iş çevirmekten bıkmış, üretmekten tiksinmiş, nefret etmiş milyonlar bıraktı.

Ülkemize hakim olan karabasan ve bu kabus durumunda, ekonomik çöküntü ve sosyal patlama lafları çok cici ve çok hafif kalır. Çok daha ötede, insan emeği ve çalışma şevkinin yokedilmesi yatar. Çalışmak ve üretmek bir insanın kendi kendini denetlemesidir. Kullandığı eşyayı denetlemesi ve tanımasıdır. Dünyayı denetlemesi ve anlamasıdır. Çalışmak emeğine ve ürettiği nesneye yoğunlaşmayı, ürettiğiyle uyum içinde yaşaması demektir. Toplumların asayişini, polisler ve ordular değil, insanların sabah kaltıklarında açtıkları tezgahların düzeni sağlar. İlkel toplumdan 2002 dünyasına tüm coğrafyalarda düzeni sağlayan refahı, mutluluğu ve devletin, halkın sürekliliğini sağlayan en kutsal kelime: iş ve çalışmadır.

Ne tuhaftır ki, son elli yılın hırsız taşeronları, sağ siyasetçileri, emekten-çalışmadan bahseden herkesi vatan haini, komünistlikle suçladı, sürdü, imha etti. Emek dendiğinde sağ iktidarların aklına hep komünistlik, bölücülük geldi. Ve her sendikaya, her işyerine, her düşünceye ordu ya da polisler el koydu, yakaladı, susturdu. Çalışanların ellerine kelepçe vurulup zindanlara atıldı. İşçinin kolu işkazasıyla koptuğunda kopan eli sümük gibi çöp tenekesine fırlattılar. Hiçbir zaman hak, tazminat, iş güvencesi, sigorta konuşmadılar. İş güvenliği yasaları ekonomiyi zora sokuyor, üretimi pahalandırıyor diye sesini çıkartan kim olursa Özal'dan bugüne kovdular! Hem basın, hem ordu, hem polis, hem işadamları, çalışan emekçilerin, üreticilerin üstüne çapraz ateşle saldırdı, aralıksız kırkyıl... Cezaevleri doldu doldu, taştı..

Tüm dünya dillerine çevrilmiş, dilimize de bir deyim olarak girmiş Oblomov (-luk) bir Rus romanı. Göt şişirmeden başka iş yapmayan budala bir Rus prensinin elini hiçbir şeye sürmeden yaşadığı dramatik hayatı anlatır. Oblomov da aydınımızca eksik okunmuştur. Herkesin hırsız, herkesin soyguncu olduğu 19. yüzyıl Rusyası'nın çalan çalana hayatının alt üst ettiği psikolojiler bilinmezse, Oblomov anlaşılmaz. Oblomov çalışmayı sevmeyen bir adam değil. Yaşadığı toplumda bir değer yaratmanın nafile bir uğraş olduğuna inanmış insan. Çalan çalana bir toplumda, iş, değer, üretmek anlamlarını hızla kaybeder, nafileleşir.

Mesela, hırsız taşeronların, ki, birkaç milyon insan, çocuklarının arabaları, evleri var, bilimadamı maaşı kadar harçlık alır, neden okusun. Neden otuzyıl köşesinde sabırla bilim yapsın. Para tek başına ona saygınlık, ahlak, başarı, herşeyi, muhteşem bir karizma olarak sunmuş. Elli yılın sağ iktidarları ülkenin üretimden gelen milyarlarını taşeronların çocuklarına hediye etmiş. Arabaları, yazlıkları, seyahatleri, eğlenceleri bitmiyor. Mafyacı, karaparacı, magazinci bu adamlar, bilim, sanat, spor, müzik edebiyat, ahlak, ülke yatırım gibi hiçbir değere inanmıyor, hiçbir alanda başarıları, çalışmaları yok. Bir avuç zengin piçinin elinde milyar dolarlar. İnanılmaz servetlerin boş, budala, aptal, işe yaramaz adamların ellerine geçmesi nükleer zehir gibi toplumun tüm katmanlarını darmaduman etti, bu paraların üretime tekrar dönmesi için elimizdeki tek şans, garson bahşişleri olarak onları toplayıp hayatımıza katabilmek. Sosyal patlama değil, tehlike, basit ve kolay yaşamın benimsenmesi.

Sosyal patlama bir toplumun yaşadığına, nefes aldığına, iddialarına dair canlı bir reflekstir. Asıl tehlike, sosyal karamsarlığın benimsenmesi. Alkol, uyuşturucu, adi suçların çoğalması ürkütücüdür. Asıl tehlike süs tavşanı, kafes faresi gibi basit ve boş yaşamayı öğrenmiş cahil milyonlardır.

İşe susamış, iş için intihar eden, iş için zırıl zırıl ağlayan insanların varlığı vahimdir, asıl tehlike, işten soğumaya, işe inanmamaya başlayan kitlelerdir. Umutsuzluk ve karamsarlık korkunçtur. Asıl tehlike umutsuzluğu hazmetmeyi öğrenmiş, bir şekilde işsizlik utancını kaldırmış, boş günün sıkıcılığını altetmeyi öğrenmiş insanlardır.

Her insan başarmak, arzularını gerçekleştirmek için hayata karşı çılgınca bir hınç duyar, saatli bir bomba gibi kurumsal tüm ilişkilerin içine atlayıverir. Asıl tehlike iktidar hırsı taşımadan, kızgınlık ve kıskançlık ve rekabet duygusu taşımadan yaşamayı kabullenmiş milyonlardır.

İşsizlik her yerde, her zaman vahşicedir, asıl tehlike, sıkıcılığı, hayatın boşluğunu, aylaklığın yapay ve hayal eğlencesine dönüştürmeyi becermiş insanların çoğalmasıdır.

Aylaklığın neşeli eğlencesini kavramış insan, aylaklığı dölleyerek, aylaklığı coşkuyla sürüklemeyi felsefeleştirir, moda haline getirir. Aylak insan hayata karşı mükemmel bir savunma sistemi kurar. Bu, boşvermişlik, bohemcilik, bananecilik, ben mi kurtaracağımcılığın ötesinde, bir soyluluk ünvanı gibi aylaklığıyla övünmeye kendi bomboş hayatına aşık olmaya başlar, magazin ve sanat sayfalarının kahramanı oluverir.

Hayata ve kendine değerli birşey yapmanın beş para etmezliğine inandırılmış kalabalıkları yeniden, işe, çalışmaya, ülkeye, evrene inandırmak imkansızdır.

Hindistan ya da Kahire sokaklarında insanlar, önemsiz, küçük, parasal ve iş değerleri olmayan uğraş içinde görünürler. Bu da birşeydir. Bir şekilde hayatın tekerleği döner. Batılı da işin yerini hobiyle doldurur. Hobi ya da uğraş, ekonomik, estetik, psikolojik değerleriyle önemlidir. Ancak, bu topraklar bir kere doğu mağarasından çıkmıştır, artık lüzumsuz, boş uğraşlarla hiçkimse kendini kandıramaz. Asıl tehlike, ekonomik değeri olmayan hayatların, ekonomik değeri olmayan boş uğraşlardan ebediyyen bıkması..

İşin yıkımı, insanın, hayatın yıkımıdır. Çalışmanın yıkımı, tarihin, evrenin, toplumun yıkımıdır!

nihatg@leman.com.tr

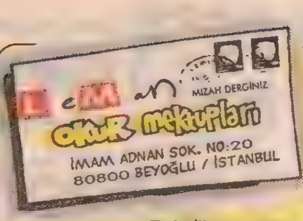

Ölüm orucu / Açlık grevi / Operasyon sürecinde sağ kalanların tedavisi için DAYANIŞMA ÇAĞRISI

Sağ kalanlara acil destek!

Onlar, açlık grevleri / ölüm oruçları / operasyon sürecinden şimdilik sağ çıktılar. Ancak yaşamlarını sürdürebilmeleri, gerektiği gibi tedavi edilmelerine bağlı. Tedavilerini üstlenen Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın bu hizmeti sürdürebilmesi için acil desteğe ihtiyacı var. Adalet bakanlığı, uzun süreli ölüm orucu / Açlık grevi sonucu ağır sağlık sorunları yaşayan tutuklu ve hükümlüleri beşer, onar, geçici olarak tahliye ediyor. 19 Aralık 2000 cezaevleri operasyonundan sağ kurtulan ve aralarında ağır yanık vakalarının da bulunduğu 19 kişi de tahliye edilenler arasında.

Büyük çoğunluğunun tutuklu ya da mahkum statüsü devam eden ve bu nedenle yaşamları devlet güvencesinde olması gereken bu kişilerin tedavisi Adalet Bakanlığı'nın görevidir. Bakanlık ise onları deneyimli uzmanlar ve doğru yöntemlerle tedavi etmek yerine kaderlerine terk ediyor.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), uzun süreli açlık grevi / ölüm orucu /operasyon sonucunda sağlığı bozulduğu için tahliye edilen tutklu ve hükümlülerin tedavisini yürütüyor. Vakfa bu konuda bugüne değin yapılan başvuruların toplam sayısı 244. Bunların 158'i İstanbul Temsilciliği'ne yapılan başvurular. Her gün de yenileri ekleniyor.

Başvuru sayısının bu kadar yüksek olmasının nedeni, 1990 yılından bu yana işkence gören toplam 6 binden fazla kişinin tedavisini gerçekleştiren TİHV'nin , bu durumdaki kişilerin tedavisi konusunda bugüne kadar biriktirdiği bilgi ve deneyimin yanı sıra konuya yaklaşımıyla da başvuranlarda ve ailelerinde uyandırdığı güvendir.

Uzun süreli açlık sonucu başta merkezi sinir sistemi tahribatının yol açtığı işitme, görme ve yürüme yetilerinin kaybından, geçici ya da kalıcı bellek kaybına kadar uzanan çeşitli işlev bozuklukları, bağışıklık sisteminin tahribatı sonucu enfeksiyonları içeren ciddi sağlık sorunları, özel bir tedavi gerektiriyor. Örneğin merkezi sinir sistemi tahribatına işaret eden ilk belirtiler gereğince tedavi edilmezse kişi, kendisini ömür boyu 5 yaşında bir çocuğun yaşamına, işlevsiz bir beyine mahkum eden ve yaşamak için başkalarına muhtaç bırakan bir "Wernicke-Korsakoff" vakasına dönüşüyor. Özel bir özen, titizlik ve uzmanlık gerektiren tedavi süreci bu nedenle yaşamsal bir öneme sahip.

Bugün tedavi için yeterli deneyim birikimi var, ancak bu tedavi büyük mali kaynaklar gerektiriyor. Sağlık alanındaki vakıf gönüllülerinin özverilerine karşın, bir kişinin tedavi maliyeti ortalama 1-1,5 milyar TL.'yi buluyor. Yanık vakalarının tedavisi için gereken miktar ise, kişi başına en az 15 milyar TL.

Gerek tahliyelerin, gerekse cezaevlerinde açlık grevlerinin / ölüm oruçlarının devam etmesi nedeniyle daha aylarca, belki yıllarca sürecek olan bu çabaların maliyeti TİHV'nin kaynaklarını kat kat aşacak boyutta. Vakıf bu nedenle 19 Temmuz tarihli bir "Dayanışma Çağrısı" yayımladı.

Biz vakıf gönüllüleri, yeni acılara seyirci kalmak istemeyenlerin bu çağrıya kulak vereceğine inanıyor; hayatta kalanları yaşatmak, yeni Wernicke - Korsakoff vakalarına izin vermemek için, yaşamdan yana olan herkesi TİHV'yla dayanışmaya çağırıyoruz.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı Gönüllüleri

Bu Trajedinin Sonu Yok!

Bu ülkede, insanlar metrelerce uzunluktaki kolonların, tonlarca beton yığınının altında kalabilirler. Adına "deprem dediğimiz bu masum(!) trajedi, (ya da -bence- doğanın ondan aldıklarımıza tepki göstermesi) binlerce hayatı yıkıp geçebilir, rahatlıkla. Ve biz milyonlarca duyarlı(!) vatandaş her 17 Ağustos'ta "unutmadık, unutturmayacağız" deriz bütün bunlara karşı. Her defasında yalnız **tanık** sandalyesinde yerimizi alırız, bu davanın en şüpheli **sanıkları** olmamıza rağmen.

İki yılın ardından 17 Ağustos'a baktığımda gördüğüm tek şey; "unutulmuşluk" diyebilirim. İki koca sene boyunca, deprem bölgesinde hayatın(!) nasıl devam ettiğini / edemediğini bir kere bile düşünmeyip bu gerçeği unutan zihniyet, 17. 08. 01'de deprem bölgesini hatırlayıp bu sonu olmayan trajedinin ortaya çıkışının ikinci yılını kutladı(!) adeta.:.

Koskoca binalarla birlikte binlerce hayatı Göçer'tenler, deniz kumlarını evlerin duvarlarına taşıyanlar, temelsiz topraklar üzerine iskambil kağıtlarından binalar dikenler, güneyden esen rüzgara kapılıp her söyleneni kuzu kuzu yapanlar(!), trilyonları "hortum" yoluyla ceplerine dolduranlar, döviz kurlarını bir indirip bir çıkartıp dalgalandırarak(!) TL'yi bol sıfırlarla özgürlüğüne kavuşturanlar, 65 milyonluk ülkenin 55 milyonunu yoksulluk sınırında bırakanlar ve hepimiz..

Biz daha çook 17.08'ler göreceğiz. Ve her seferinde yine şarkımızı söylemeye başlayacağız; "unutmadık, unutturmayacağız!"

Ama korkarım ki, biz daha çoook 17 Ağustosları "unutacak, unutturacağız" daha çok tutacağız bu isyanı içimizde. Ta ki yeni bir masum trajedi bizi vurana kadar..

Son olarak LeMan ailesine; içindeki isyanı bastırmaya yanaşmayan LeMan çizerlerinin eseri "Çizgilerle Deprem Albümü" için teşekkür etmek istiyorum. Unutanlara, unutturanlara inat..

İlkan Kaçar

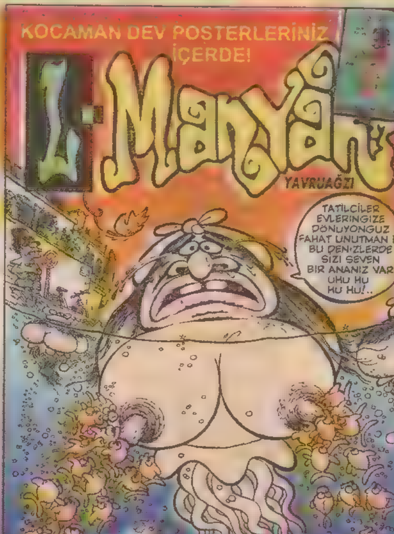
KOCAMAN DEV POSTERLERİNİZ İÇERDE!
L-Manyak
YAVRUAĞZI
TATİLCİLER EVLERİNGİZE DÖNÜYONGUZ FAHAT UNUTMAN Kİ BU DENİZLERDE SİZİ SEVEN BİR ANANIZ VAR UHU HU HU HU!..

L-MANYAK'TA 8 ÇEŞİT DEV POSTER VAR... HANGİSİ ŞANSINA ÇIKARSA!!!

ÖTE NÜKLEER CIVIL CIVIL MOTORHAN DERGİ
AT:OM
UH

DİZAYNIYLA DİİL RUHUYLA UNDERGROUND, TRENDY ÖTESİ HAYVANHAN DERGİ!!!

EYLÜL SAYILARI TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

LeMan
Sayı: 514
15 Eylül 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80080 Beyoğlu/İst

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

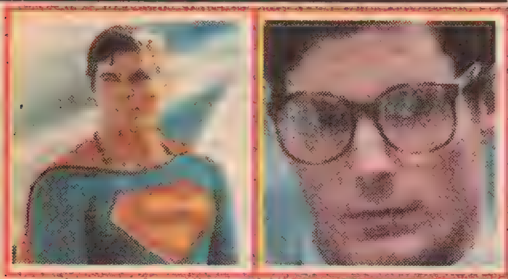

Superman & Clark Kent

① Superman uçabilir ve bu yüzden gözümüzde büyümüştür. Ama unutmayalım ki, uçabilmek Superman'in doğasında vardır, herhangi bir Kriptonlu uçabilir zaten.
Gerçek kahraman "uçabilme" yeteneğine rağmen ne uçan, ne de bunu belli eden Clark Kent'tir!..

② Superman "kahraman" niteliğiyle ünlü fakat tam olarak mesaisi net olmayan bir durumdadır.
Clark Kent gazetecidir, yaptığı derli toplu bir iş ve mesai saatleri vardır!..

③ Superman bir şov adamıdır, stil sahibidir, markadır.
Clark Kent sıradanlığı yeğlemiş bir sabır adamıdır, sadeliği ve tevekkülüyle Superman'i vareden kişidir!..

④ Superman'ın sorunları hep fantastik, acaip ve mutlu sonla biten sorunlardır.
Clark Kent ise gazeteci olarak insan hakları, gelir adaletsizliği, terör gibi daha derin ve çözümsüz sorunlarla uğraşır!..

⑤ Superman tüm maharetini ortaya koyan bir tez canlıdır.
Oysa Clark Kent hep soğukkanlı davranmış, tüm "*Clark, az önce Superman buradaydı*" laflarına karşın ne kimliğini açıklamış, ne de bu olayı çalıştığı Daily Planet gazetesinde sürmanşet yapmaya kalkışarak rant peşinde koşmuştur!..

⑥ Superman zaten uçuyor olmasıyla tüm insanlardan ayrıldığı yetmiyormuş gibi, bir de rengarenk bir kostümü özüne ambalaj yaparak iyice coşmuştur.
Clark Kent, senin-benim gibi giyinen bir mütevazi kardeşimizdir!..

⑦ Superman uçabilir ama ne kefaleti geçerli olur, ne şahitliği kabul edilir, "İlk tehlikede uçar bu" denilerek bankalardan kredi falan da alamaz.
Clark Kent ise sosyal hayatın içinde kahramanca yürüyerek zor olanı, cemiyetle eşit ve uyumlu ilişki kurmayı başarmıştır!..

KADİRİZMİN ANAYASASINDA YERİM VAR!

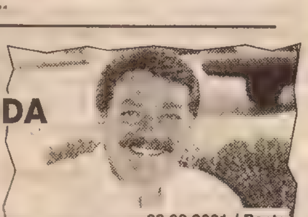

02.09.2001 / Posta

"ömrün arasına
reklam almaktır
şöhret
kahramanımızın
zor duruma
düşüşüdür
para
kandırmayı
kanıksamaktır
iktidar
beşiktaş'ın karşısı
üsküdar"

KADİR İNANIR'IN NOTLARINDAN...

- Yanımda kimse olmadığı için değil yalnızlığım... Yalnız olduğumu söyleyebileceğim kimse olmadığı için...
- Şöhret ömrün arasına reklam almaktır. Kahramanımızın zor duruma düşüşüdür...
- Aşk hatalara karşı daima kördür. Daima mutluluklara meyillidir. Kanun tanımaz, tutuklanamaz. Kanatlıdır. Kayaların bütün zincirlerini kırar, geçer...
- An ve anlar arasında en kısa uzamdır aşk...

Bu şiir bana ait. "**Gece Tarifesi**" adlı kitabımda da bulunuyor. Posta gazetesinde Kadir İnanır'la yapılan söyleşiyi okurken, "Kadir İnanır'ın Notlarından" bölümünde, benzer cümleleri görünce şaşırdım. 'Şöhret' ile ilgili tespitimin, hakkaten de 'şöhretinden sual olunmaz' bir isim tarafından benimsenmiş olması ilginç geldi.

Ayrıca "**Sisli Geçmiş Zaman**" adlı yeni bir şiir kitabının hazırlığı içindeyim, bunu da söylemiş olayım."

İtiraf ediyorum, aklımda buraya bunu yazmak yoktu. Burada "Nihat Genç ile Cezmi Ersöz arasındaki 7 fark" vardı aslında. Alınma-gücenme olmasın diye kaldırdım.

"7 fark" devam edecek ama bu haftaki gibi bi tane olacak. Güncel yazılara dönelim ufak ufak. (**Gripin Kadını**'nı hala bulamadım, bulan varsa göndersin bana! **Peşin Veren ile Veresiye Veren** de ilerleyen haftalarda kozlarını paylaşacak!)

Haa, 3. Dünya Savaşı iyice patlar, planlar değişir, o başka! Aman, evlerden uzak!

V.Ö.

---

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

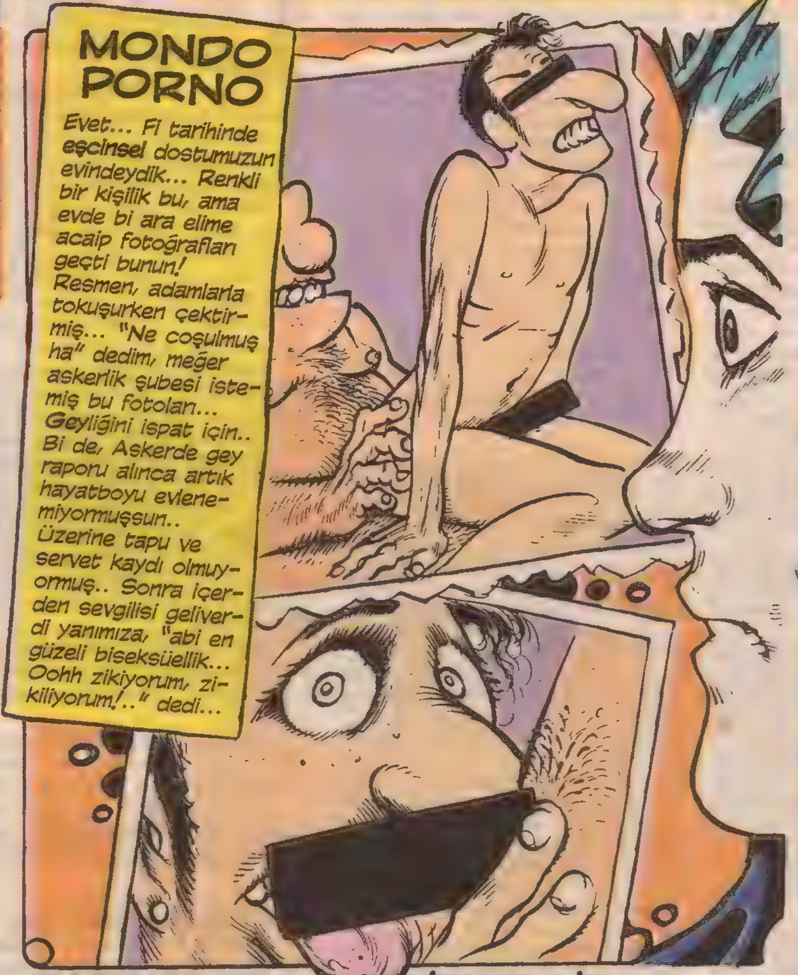
MONDO PORNO
Evet... Fi tarihinde **eşcinsel** dostumuzun evindeydik... Renkli bir kişilik bu, ama evde bi ara elime acaip fotoğrafları geçti bunun! Resmen, adamlarla tokuşurken çektirmiş... "Ne coşulmuş ha" dedim, meğer askerlik şubesi istemiş bu fotoları... Geyliğini ispat için.. Bi de, Askerde gey raporu alınca artık hayatboyu evlenemiyormuşsun.. Üzerine tapu ve servet kaydı olmuyormuş.. Sonra içerden sevgilisi geliverdi yanımıza, "abi en güzeli biseksüellik... Oohh zikiyorum, zikiliyorum!.." dedi...

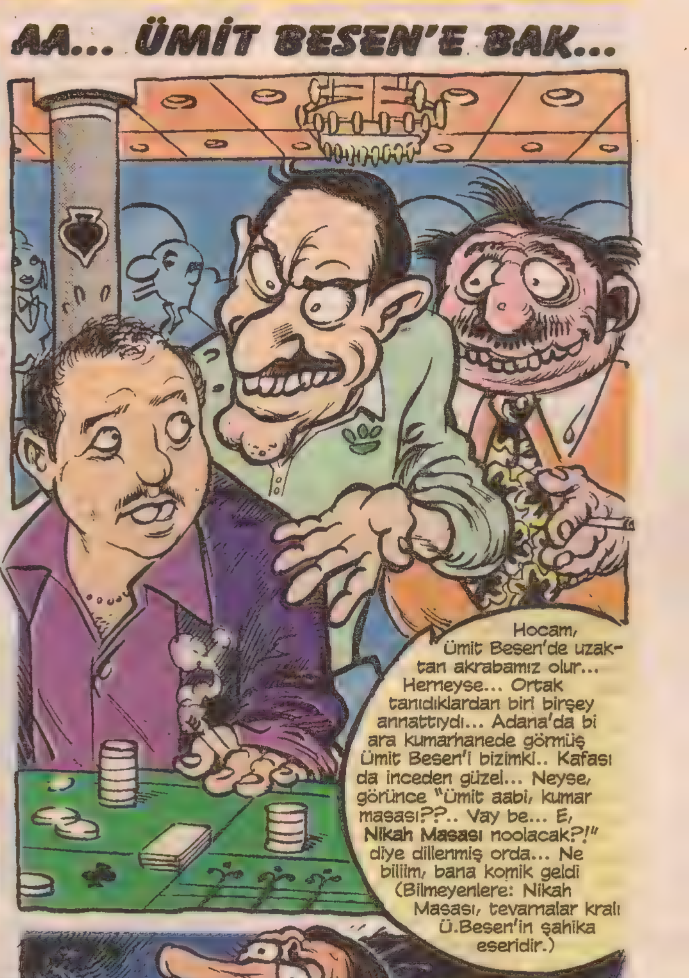
AA... ÜMİT BESEN'E BAK...
Hocam, Ümit Besen'de uzaktan akrabamız olur... Hemeyse... Ortak tanıdıklardan biri birşey annattıydı... Adana'da bi ara kumarhanede görmüş Ümit Besen'i bizimki.. Kafası da inceden güzel... Neyse, görünce "Ümit aabi, kumar masası??.. Vay be... E, **Nikah Masası** noolacak?!" diye dillenmiş orda... Ne biliim, bana komik geldi (Bilmeyenlere: Nikah Masası, tevamalar kralı Ü.Besen'in şahika eseridir.)

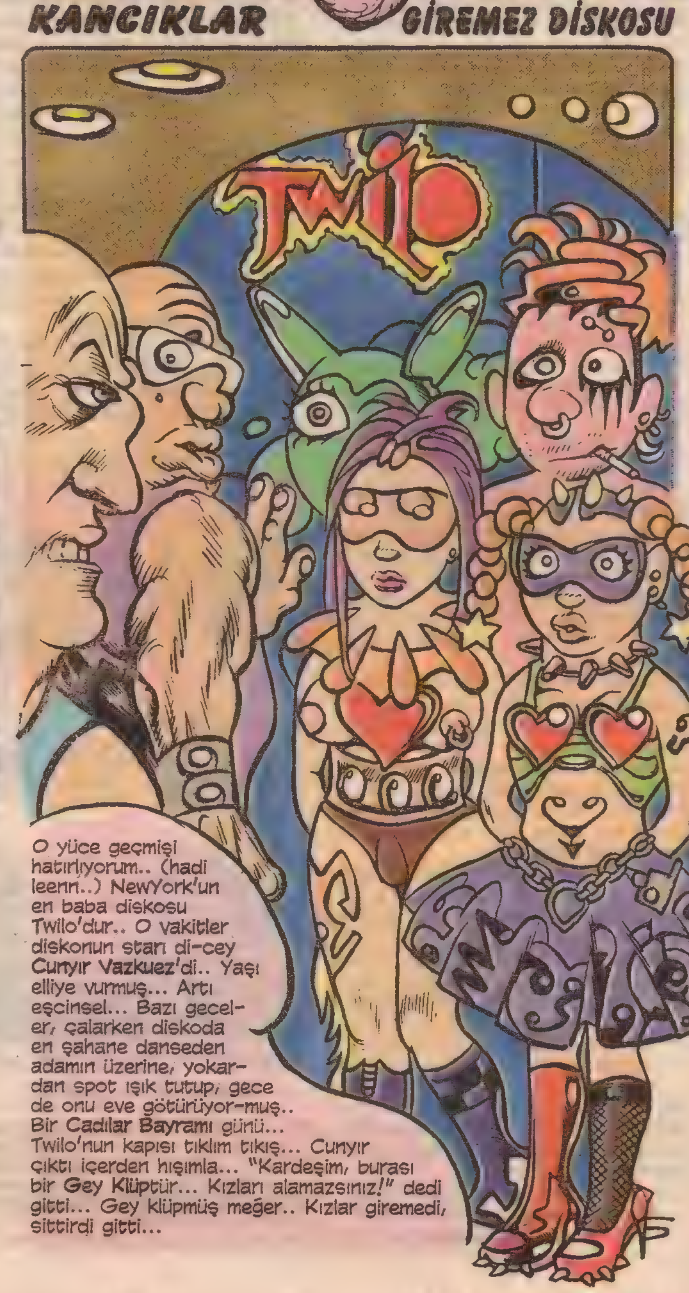
KANCIKLAR GİREMEZ DİSKOSU
TWILO
O yüce geçmişi hatırlıyorum.. (hadi leenn..) NewYork'un en baba diskosu Twilo'dur.. O vakitler diskonun starı di-cey **Cunyır Vazkuez**'di.. Yaşı elliye vurmuş... Artı eşcinsel... Bazı geceler, çalarken diskoda en şahane danseden adamın üzerine, yokardan spot ışık tutup, gece de onu eve götürüyor-muş.. Bir **Cadılar Bayramı** günü... Twilo'nun kapısı tıklım tıkış... Cunyır çıktı içerden hışımla... "Kardeşim, burası bir **Gey Klüptür**... Kızları alamazsınız!" dedi gitti... Gey klüpmüş meğer.. Kızlar giremedi, sittirdi gitti...

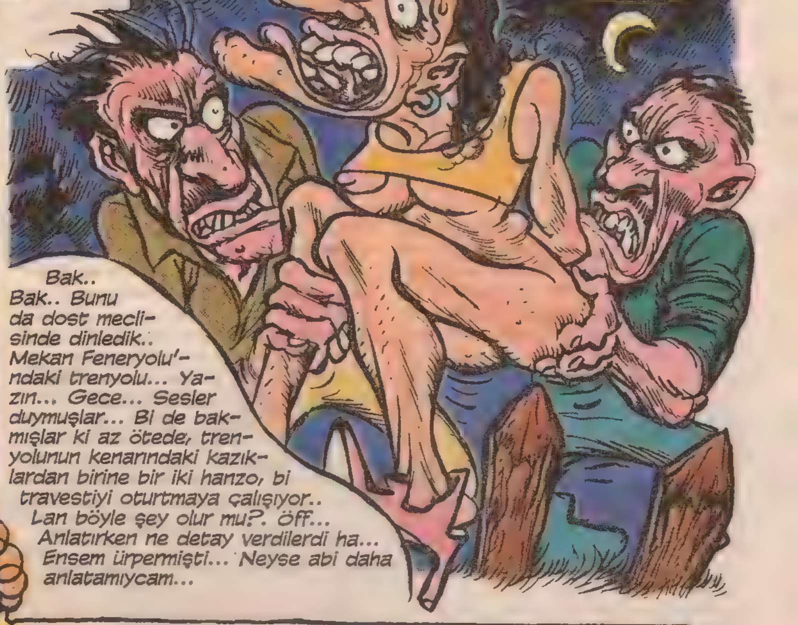
Bak.. Bak.. Bunu da dost meclisinde dinledik.. Mekan Feneryolu'ndaki trenyolu... Yazın... Gece... Sesler duymuşlar... Bi de bakmışlar ki az ötede, trenyolunun kenarındaki kazıklardan birine bir iki hanzo, bi travestiyi oturtmaya çalışıyor.. Lan böyle şey olur mu?. Öff... Anlatırken ne detay verdilerdi ha... Ensem ürpermişti... Neyse abi daha anlatamıycam...

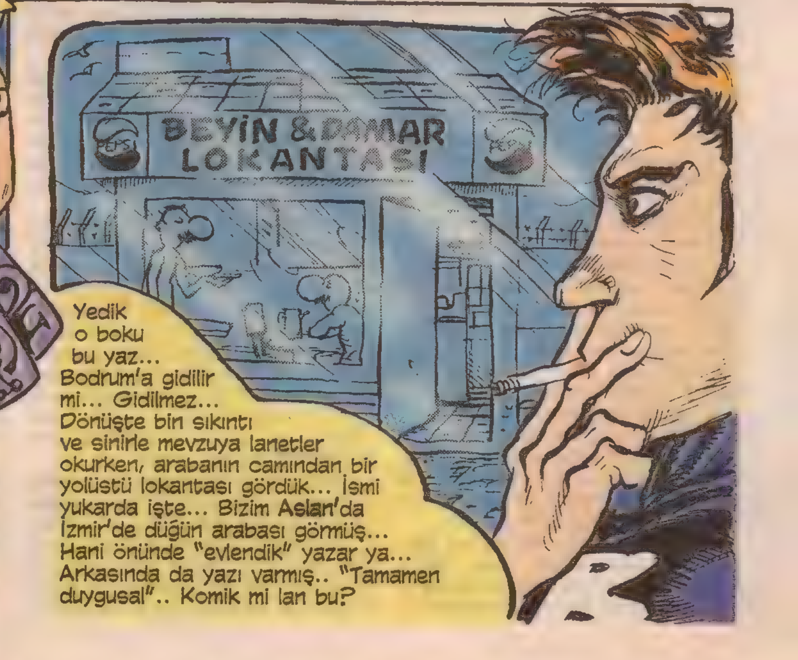
BEYİN & DAMAR LOKANTASI
Yedik o boku bu yaz... Bodrum'a gidilir mi... Gidilmez... Dönüşte bin sıkıntı ve sinirle mevzuya lanetler okurken, arabanın camından bir yolüstü lokantası gördük... İsmi yukarda işte... Bizim **Aslan**'da İzmir'de düğün arabası görmüş... Hani önünde "evlendik" yazar ya... Arkasında da yazı varmış.. "Tamamen duygusal".. Komik mi lan bu?

⑮
22 Eylül 2001 Cumartesi 152203 Sayı: 2001/38 - 500.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

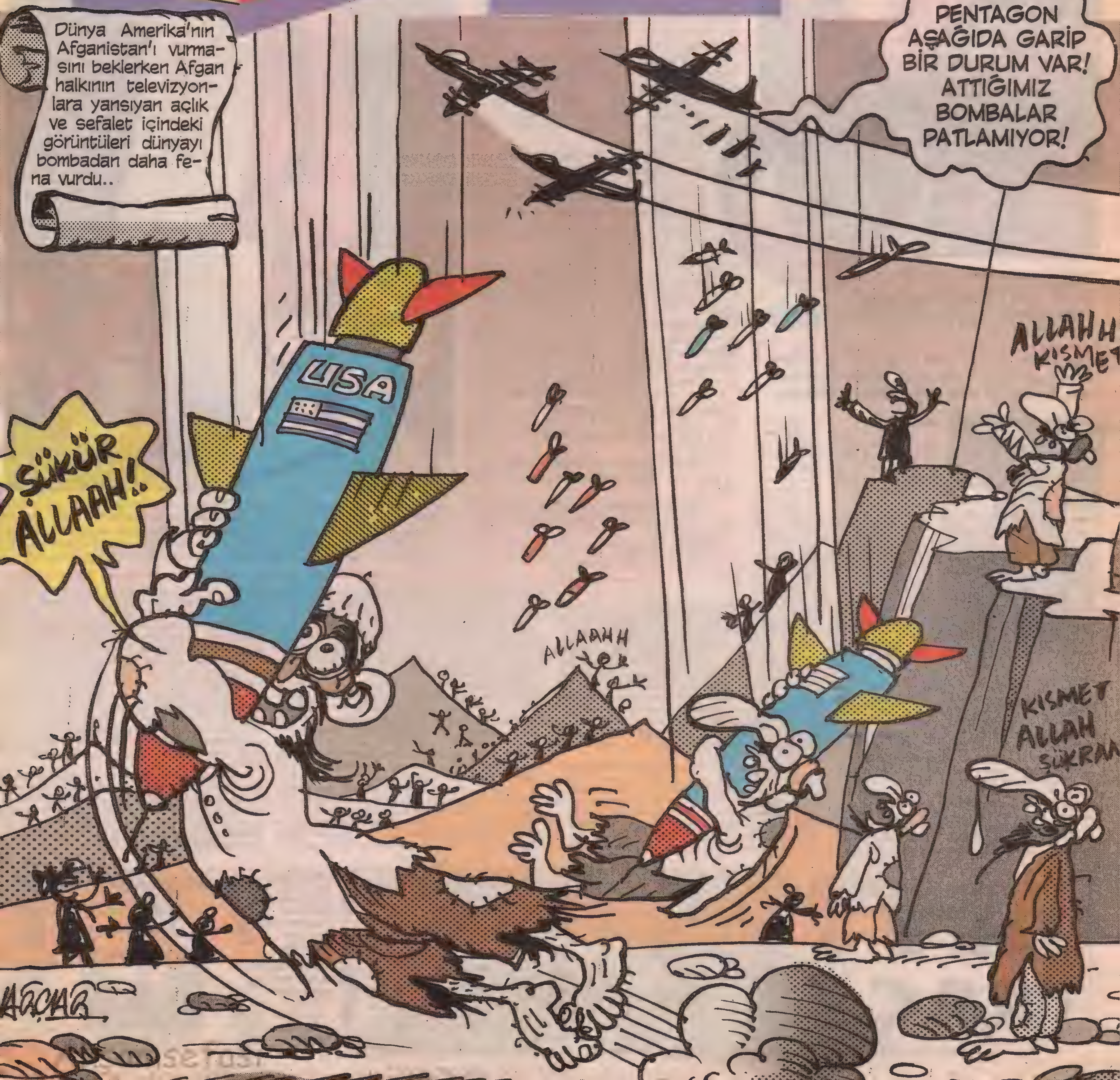
Dünya Amerika'nın Afganistan'ı vurmasını beklerken Afgan halkının televizyonlara yansıyan açlık ve sefalet içindeki görüntüleri dünyayı bombadan daha fena vurdu..
PENTAGON AŞAĞIDA GARİP BİR DURUM VAR! ATTIĞIMIZ BOMBALAR PATLAMIYOR!
ALLAHH KISMET
USA
ŞÜKÜR ALLAAH!..
ALLAAHH
KISMET ALLAH ŞÜKRA

AFGAN KIZI NEREYE BAKIYOR?

Ünlü fotoğrafçı Steve McCurry'nin Afgan kızı fotoğrafı Afganistan sınırında 1984'de çekilmiş... Korku dolu olaganüstü güzel gözleri lime lime giysileriyle dehşet içinde bakan 'Afgan kızı' dünyanın en ünlü yüzleri arasında. Bu ifade savaş çığırtkanlarına ne anlatıyor..

Ladin Krizinde
Bundan Sonra Ne Olur?

* Afgan Ulema toplanır, Alimler'den ikisinin ret oyuna karşı Usame bin Ladin'in ABD'ye teslim edilmesine karar verilir... Ret oyun veren iki üye, kuruldan ayrılarak Dinç Alimler adlı başka bir yapılanmaya gider...

ABD'ye teslim edilen bin Ladın, hücreye atılır... Hücrede bi şekilde borsa oynamaya devam eden Usame bin Ladin, deli para yapar... Hatta adı bile değer kazanıp Usame binikiyüzkırk Ladin halini alır...

Mahkemeye çıkarılan ve Şevket Kazan'ın da içinde bulunduğu 72'si sakallı, 73 avukat tarafından savunulan Ladin, idama mahkum edilir... Ladin, son isteği sorulunca, Temel İçgüdü'de Sharon Stone'un bacak bacak üstüne attığı sahneyi ağır çekim izlemek ister... Saldırı sonucu 600 milyar dolar zarara uğrayan ABD, elektrikli sandalyelerde tasarruf yapıp voltaj düşürünce, Ladin'in nasıl öldürüleceği sorun yaratır... Bush'un "Ladin'i üzerine bomba dolu maket uçak göndererek patlatalım" önerisi kamuoyunda kaale alınmaz..

Bu süreçte, hücresinde Amerikan anayasasını, Bart Simpson külliyatını ve "Yüreğinin Götürdüğü Yere Git" adlı kitabı okuyan Ladin, Başkan'dan af diler... Ladin'in "Bart Simpson'a Kaside" adlı şiiri, Newyorker'de kapak olur...

Ladin'e haftada bir gün çıkma izni verilir... Bu tatil günlerinde Ladin hep metroda gezdiği için yetkililer kıllanır, izni iptal ederler...

Ladin, Papa'ya mektup yazarak "Hücreme pota yapılsın, basketbol topu verilsin, ter ateceğim" der... Papa, Polonya'da Zangoç-Sen ile "kulak tazminatı" pazarlıklarını yürüttüğü için mektubu iki hafta okuyamaz... Bu süre içinde, son saldırının filmi vizyona girer... Usame bin Ladin'i bu rol için bir ay içinde 13 kilo veren, sakal bırakan ve iki kez hatim indiren Robert de Niro canlandırır...

Papa, mektubu okuyunca harekete geçer ve tüm hayatını basketbola adayan Ladin, Sacremento Kings'ten teklif alır... Ladin bunu kabul eder... Bu arada bir CIA ajanı, aynı takımda oynayan Hidayet Türkoğlu'na gidip "Mr. Türkoğlu, bu adam şimdi Hidayet Midayet duyunca, gene eski günlerine dönmek isteyebilir, gizli gizli coşabilir, adınızı değiştirseniz iyi olur" der... Bunun üzerine Hidayet'in adı Haleluya olarak değişir... Bu arada "Ef bi ay'dan en bi ey'e Usame" başlıklı bir yazı dizisi ya çıkar, ya çıkmaz!..

* Ulema toplanır, Ladin teslim edilmez, cihat çağnsı chatlenir... Mail, "Yetiş ya Muhammed, yetiş ya Ali" diye biter... "Letişya Kasta" şeklinde bir cevap gelir... Bush'un "Haçlı Seferi" gerçek olur...Olur da n'olur, yıllar sonra sınav sorusu olur!..

* Hristiyanlar kazanırsa: Orta vadede CNNAfgan kurulur, bizde "fenni vaftizci" mesleği çıkar, Zangoç-Sen %60 zam alır...

* Müslümanlar kazanırsa: Şevki Yılmaz, Köln Müftüsü olur, sit-com'lardaki kahkaha efektleri kaldırılır, Arap Sabunu satışları coşar...

* Beraberlik durumunda: Tarafsız sahada (Nepal) bi savaş daha yapılır... Altın Gol kuralı uygulanmaz...

DÜNYA YENİDEN SARSILACAK!!

Haftaya USAME BİN LADİN Röportajı yalnızca Leman'da.. Ladin ne Time'ı, ne Newsweek'i, ne CNN'i o yalnızca röportaj vermek için LeMan'ı seçti..

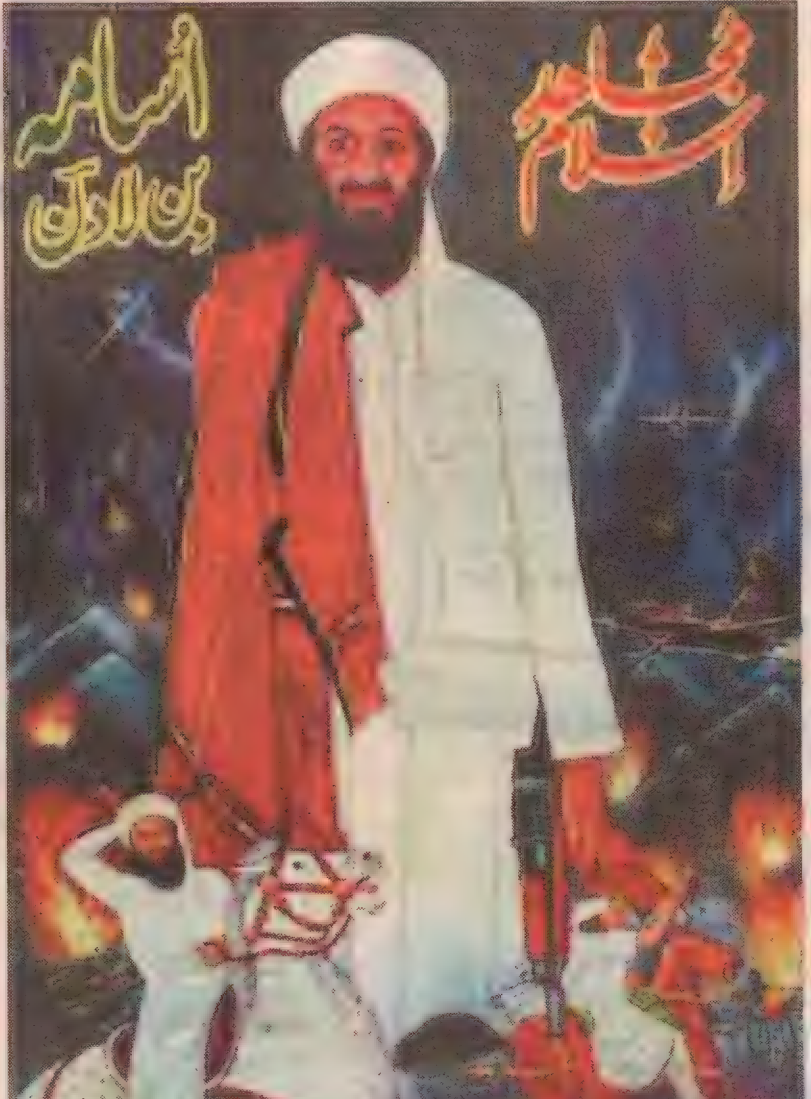

LeMancı arkadaşlarımız Ahmet, Tuncay, Vedat binbir zorluklarla Afgan dağlarında, Kantahar'da kendilerine verilen randevunun ve buluşma yerinin izini sürdü.. Bu röportajı okuduğunuzda belki de savaş çıkmış olacak belki Ladin olmayacak ya da teslim edilecek, belki Amerikan orduları Afgan dağlarında bataklığa gömülecek ama bu röportaj olacak.. Ve bütün dünya ve önce LeMan okurları bu röportajı okuyacak...

New York'ta yaşayan çizer arkadaşımız Enis Temizel'den geçtiğimiz hafta sıcağı sıcağına izlenimler almıştık.. Enis bu hafta da izlenimlerini anlatıyor...

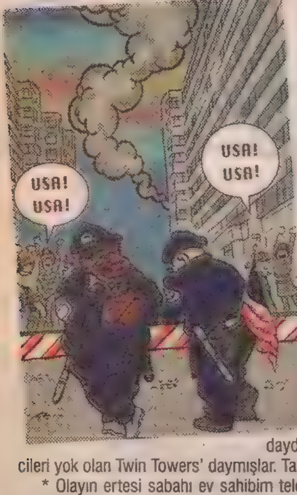
USA!
USA!
USA!
USA!

Tekrar merhaba,

* Olay günü ve ertesi günü TV ekranında hep aynı görüntü. Fonda bir müzik, altta AMERICA ON ATTACK (Amerika saldırıya uğradı) yazısı ve 1.kulenin yanışıyla 2. uçağın 2. kuleye çarpışını gösteren, hepimizin defalarca seyrettiği o sahne. Sanki bir SHOW proğramının açılışı gibi....Ve hemen hemen 10 dakikada bir tekrarlanıyordu bu. Pes doğrusu koca ülkeye terörist saldırıyı bile, anında, sanki yarışma programı açılışı gibi sunuyorlar ya, neyse... (Ayrıca normal yayın yapan 6-7 kanaldan sadece biri yayındaydı. Diğerlerinin hepsinin vericileri yok olan Twin Towers' daymışlar. Tam bir kargaşa anlıyacağınız.)

* Olayın ertesi sabahı ev sahibim telefonla mesaj bırakmıs. Ekim ayının sonunda kira sözleşmesini yenilemek ve olası zamdan bahsediyor. Bende arayıp daha 2 ay süre olduğundan ve bu kadar hengamede bunu düşünebildiği için tebrik ettiğimi söyledim. Olayın esası, zaten kötüye giden Amerikan ekonomisi bu olaydan sonra iyice sarpa sararmı diye, Amerikalıları bi paranoya aldı anında.Binlerce masum insanın hayatını kaybetmesine rağmen, ekonomileri hep önce gelir.

* Sokaklarda küçük küçük gruplar gördüm "USA USA" diye bağırıyorlardı. Hani Türkiye'de karikatürlerini çizerdik, biraz da o insanları alaya alırdık. Vatandaşlarımız en ufak bi sportif başarıda sevinirler ya da en küçük ülkeler arası bi anlaşmazlıkta bile "Türkiye Türkiye" diye bağırırlarken. İşte aynı öyle oldu burası. Sanki "gelismis 3. dünya ülkesi" gibi. Koca Amerika'nın vatandaşlarının, bi terörist saldırı karşısında böyle bağırmaları gülünç geldi bana. Hemde network'u güçlü olmasına rağmen bir dağ eşkıyasına karşı bu kadar aciz konuma mı geldiler. Tabii çoğu Amerikalı eğer bu atakların niye ve nerden olduğunu biliyorsa (hic sanmıyorum, özellikle Amerikanın güney eyaletlerinde yaşayanlar, hayatlarında Amerika'nın kuzeyine bile hiç gitmemişler)

Ayrıca İspanyollar'la zencileri görmeliydiniz, onlar da bu grupların içinde bağırıyorlar tabii. İçlerinden "oh be, ilk defa Amerikalı olarak kabul edildik, beyazlar hiç olmazsa geçici bi süre bizi dışlamayı unutup daha önemli bi meseleyle uğraşıyorlar, biz de arada kaynıyoruz" diyorlardır.

* Yine başka gruplar gördüm. Zenci hatunlar ellerinde mikrofonlar 'WE SHALL OVERCOME" (Biz kazanıcaz) şarkısını söylüyorlar, beyazlarla birlikte. Ulan bu şarkı, Martin Luther King'in (ünlü zenci lider) beyazlara karşı yazılmış meşhur şarkısıdır. Ama o anda tüm Amerika için söylüyorlardı. Yorumu size bırakıyorum. Sokak sokak dolaştıkça yıllardır burda yaşamama rağmen kafam iyice karışmaya başlamıştı. Bu kadar her şeyin birbirine girdiği bi ülkede, böyle bi facianin oluşuna çok şaşırmamak lazım diye düşünmeye başladım. Amerika'daki sosyal hayatın arap saçına dönmüs katmanları tek tek su yüzüne çıkıyordu, böyle bir toplu depresyon anında.

* Tanıdığım bir Amerika'lı arkadaşın küçük kızı TV'de olayı naklen seyrederken, patlamalardan sonra IT'S COOL (hos) demiş, 5 yaşında çocuk. Hergün TV'deki filmlerde, computer oyunlarında, sinemalarda kafa ve kolların kopuşuna alışık genç Amerikalı beyinler için, bu olay bile gözlerine hoş gelebiliyordu. Çünkü Amerika'da bütün medyanın işbirliğiyle, hergün pekiştirilen "CRIMINAL CULTURE" (suç kültürü), artık Amerika'nın folkloru olmuştu.

* Ayrıca gözden kaçan bir noktada burda özellikle New York Times'daki verilere baktım. Bu binalar international binalar olduğu için, kayıplardan yabancı veya yabancı kökenli çalışanlar da bir hayli fazla (çoğunluktalar mı bilemiyorum). Birçok ülke kayıpları için başvurdu.

Ve daha buraya sığdıramayacağım onlarca ayrıntı.. İşte özgürlükler ülkesi Amerika, Türkiye'de iş-güç sahibi insanlara bile vize işlemleri için mahkeme savunması gibi dosya hazırlattıran, burda yıllarca gece gündüz çalışan, barışcıl, masum insanlara oturum vermek için kök söktüren Amerika, teröristlere kendisi davetiye çıkarttı. Bu ne pehriz bu ne McDonald'daki turşu....Haksızlık etmek istemiyorum, çünkü yıllardır burda okudum ve çalıştım. Açıkcasa bazen Türkiye'de göremediğim kadar destek gördüm. Özellikle iş konusunda. Ama siz gelin bide bana sorun. Dışardan gelipte, tek niyetimin sanatımda ilerlemek olduğunu onlara anlatana kadar.... Bu sayfalar yetmez o mücadeleye.

Amerika 20. yuzyılın son yıllarında dünya kültüründen iyice koptu. Avrupa'da prestij kaybetmeye başladı.Prodüksiyon anlamında 1960'lardan beri en düşük noktaya geldi. Genel anlamda ülke ekonomisi büyük bir duraklama dönemine girmeye başladı. Amerika süper güç övüngenliğiyle yelkenleri indirdi, ülke genelinde müthiş bi lakayıtlık hüküm sürdü. Körü körüne milliyetçilik ve toplumsal hayatta şiddeti poh poh layarak halkın moralini ayakta tutmaya calisti. Amerika dışındaki diğer kültürleri ve insanları dışlayarak, dünyanın gerikalmış ülkelerindeki binlerce insanın computer oyunu gibi katledilisini, ekrandan seyretmeyi halkına alıştırttı. Ve kendilerine karşı oluşan kin, insanlık tarihinde görülmemiş bi faciayla patladı. Olaydan Amerika'nın ders alacağını hiç sanmıyorum. Çünkü burda yaşarsanız görürsünüz ki, Amerikalıların dünyada olup bitenden zerre kadar haberi yok. Aradan neredeyse bi hafta geçti, halkın büyük bir çoğunluğu saldırının neden ve nerden geldiğini bilmiyor. Burası içine kapalı ayrı bi gezegen. TV'de dünya olaylarıyla ilgili 1 tek haber yok. Amerika bu sefer toparlayamadı, heryere uzanırım sandı ama, bu sefer yanardağa körükle gitti.

* Olaydan sonraki günlerde Amerikan kamuoyu ve medyasının, bu saldırının kendilerine doğu dünyasının ve kültürünün Amerika'daki sistem ve hayat tarzını yok etmeye çalışmak gibi, konuyu son derece dağıtacak ve tehlikeli boyutlara vardıracak bir paranoyaya girdiğini hayretle izledim. İddia ettiklerine göre bu Amerikan değerlerine ve hayat tarzına islam dünyasının saldırıymış. Amerika'daki hatunların sokakta şortla dolaşmasından rahatsız oluyormuş müslüman uluslar. Konuyla uzaktan yakından ilgisi yok. Kaldı ki öyle bi şey olsa herifler hürriyet anıtını bombalar etc....

* Son olarak küçük bir ayrıntı.Havaalanları olaydan ancak 2 gün sonra tamamen güvenli duruma getirilebildi NewYork'ta. Ve normal uçuşlara başlandı. Ama bütün güvenliğe rağmen insanlar uçmak istemedi ve JFK, La Guardia havaalanlarında hiç yolcu yoktu. Amerikan Continental havayolları iflas etmenin eşiğine geldi. Çünkü bunlar günde binlerce uçuşun olduğu limanlar. Ancak bir firmanın önünde yoğun yolcu kalabalığı varmış. TÜRK HAVA YOLLARI.....

LeMan- L-Manyak Derbisi

DEV MAÇ

Tüm okurlarımız davetlidir..

T.Direktör
Mehmet
Çağçağ

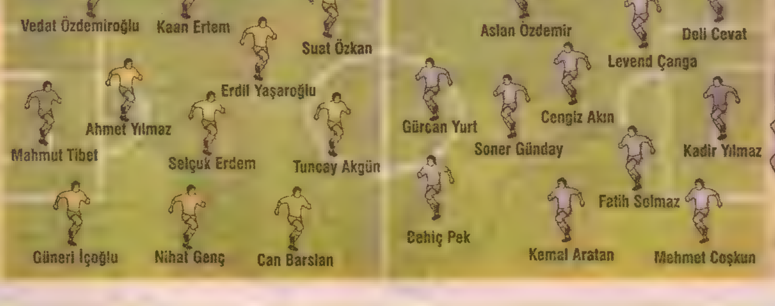

Coach
Ali
Yavuz

LeMan Diğerleri
Cezmi Ersöz
Derya Sayın
Zafer Aknar
Ender Özkahraman
Sefer Selvi
Metin Fidan

L-Manyak Diğerleri
Bahadır Boysal
Ayhan Erdoğan
Yiğit Özgür
Tanzer Ercan
Atilla Atalay
Kem-Ken

Tarih: 23 Eylül 2001 - Pazar günü
Maçın başlama saati: 18:30

BJK Suni Çim Fulya Tesisleri
Hakkı Yeten Cad. Beşiktaş

Hakem
Eşber
Yağmurdereli

LeMan

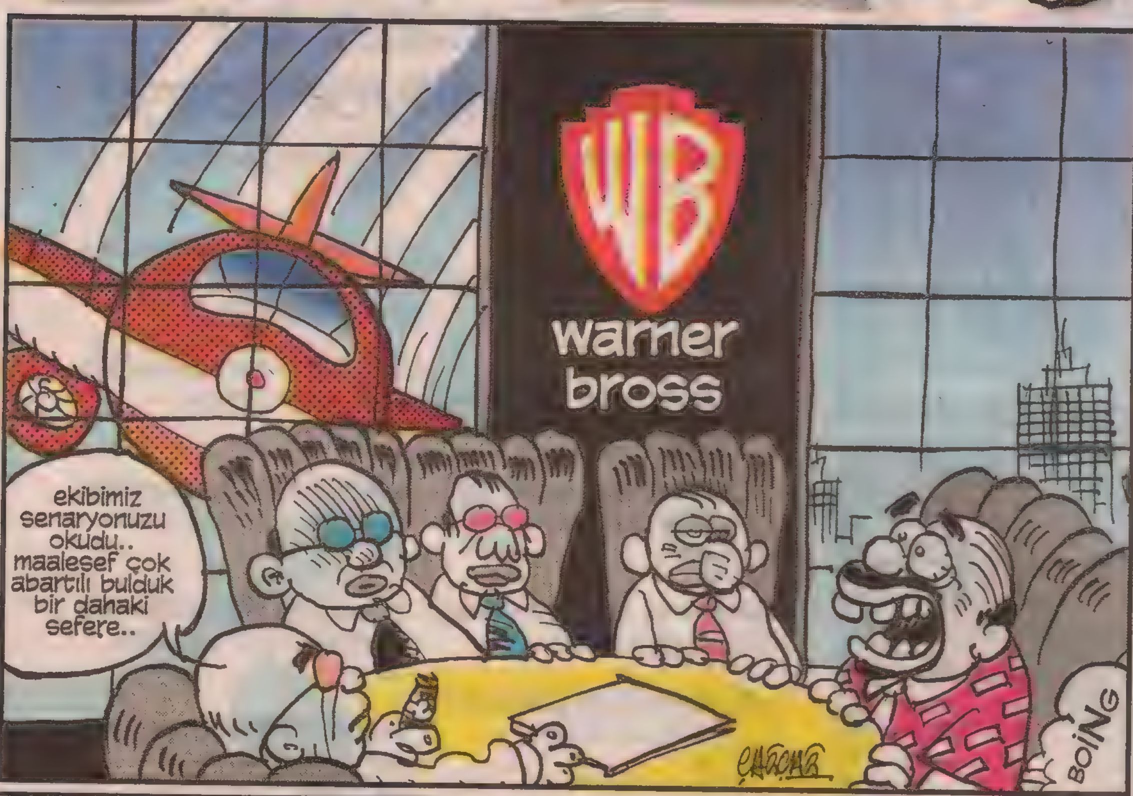
warner bross
ekibimiz senaryonuzu okudu.. maalesef çok abartılı bulduk bir dahaki sefere..
BOİNG
ÇAĞÇAĞ

TÜRK-İŞ başkanı Bayram Meral "Artık kalabalıkları kontrol etmek çok zor, bir eylem yaparsak Allah korusun yağma olayları bile olabilir." dedi...

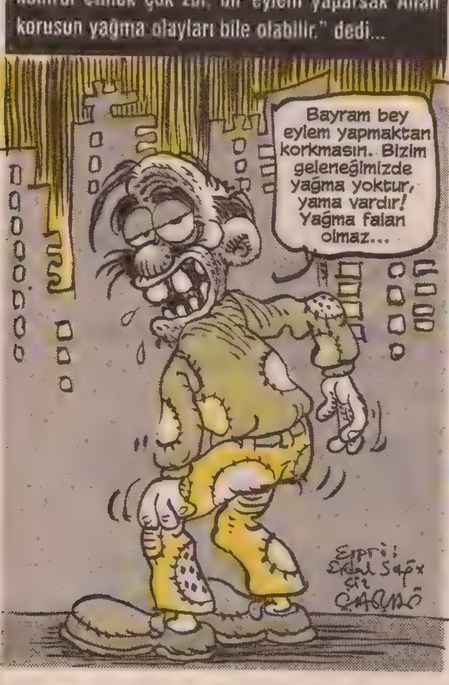
Bayram bey eylem yapmaktan korkmasın.. Bizim geleneğimizde yağma yoktur, yama vardır! Yağma falan olmaz...
Espri: Erdal Sağx Çiz ÇAĞÇAĞ

Aria, ortağı Tim'in yatırımı kısma kararına rağmen Türkiye'den umutlu

Cebe giren bilgisayarlar geliyor...

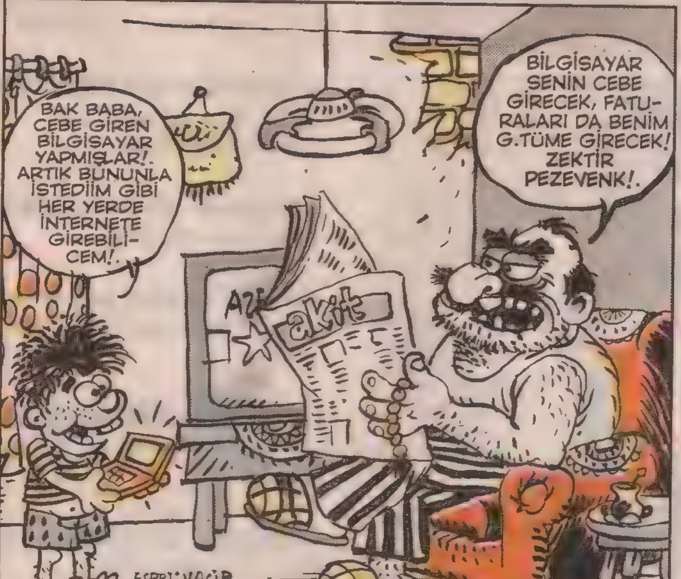
BAK BABA, CEBE GİREN BİLGİSAYAR YAPMIŞLAR!. ARTIK BUNUNLA İSTEDİİM GİBİ HER YERDE İNTERNETE GİREBİLİCEM!.
BİLGİSAYAR SENİN CEBE GİRECEK, FATURALARI DA BENİM G.TÜME GİRECEK! ZEKTİR PEZEVENK!.
akit
ESPRİ: VACİP
ÇİZGİ: REYHAN*ÇAĞ

HUKUK,TIP VE EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN 3'TE 1'İ AÇ
üniversite vakıfları öğrencilere ekmek arası helva verme kararı aldı

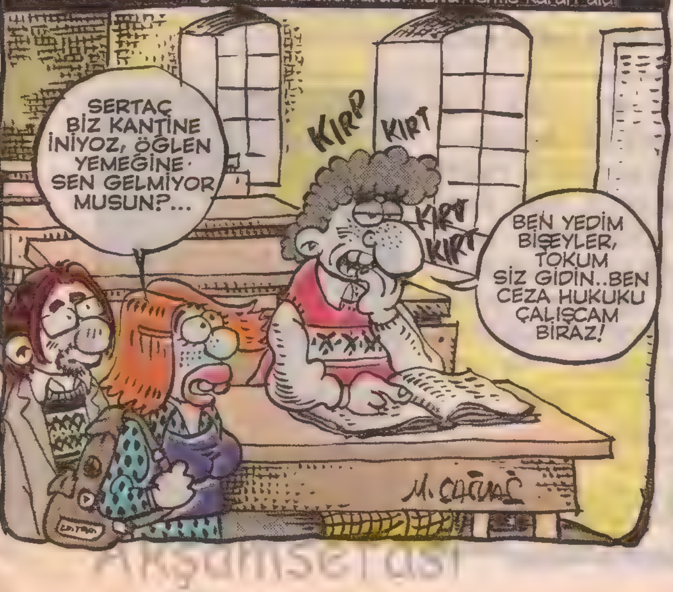
SERTAÇ BİZ KANTİNE İNİYOZ, ÖĞLEN YEMEĞİNE SEN GELMİYOR MUSUN?...
KIRP KIRT KIRT KIRT
BEN YEDİM BİŞEYLER, TOKUM SİZ GİDİN..BEN CEZA HUKUKU ÇALIŞCAM BİRAZ!
M. ÇAĞÇAĞ

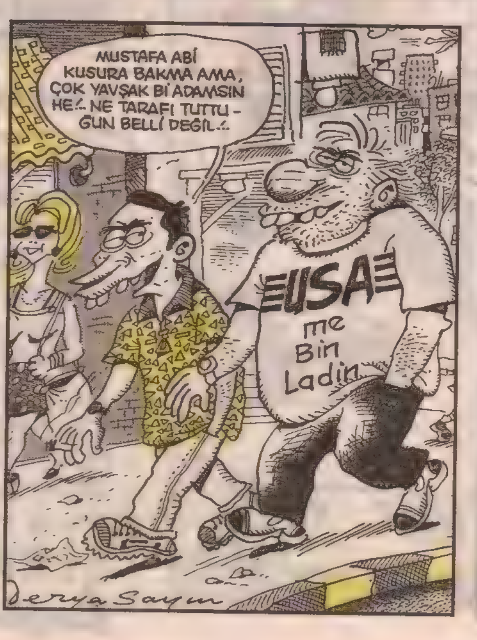
MUSTAFA ABİ KUSURA BAKMA AMA, ÇOK YAVŞAK Bİ ADAMSIN HE!.. NE TARAFI TUTTUĞUN BELLİ DEĞİL!..
USA me Bin Ladin
Derya Sayın

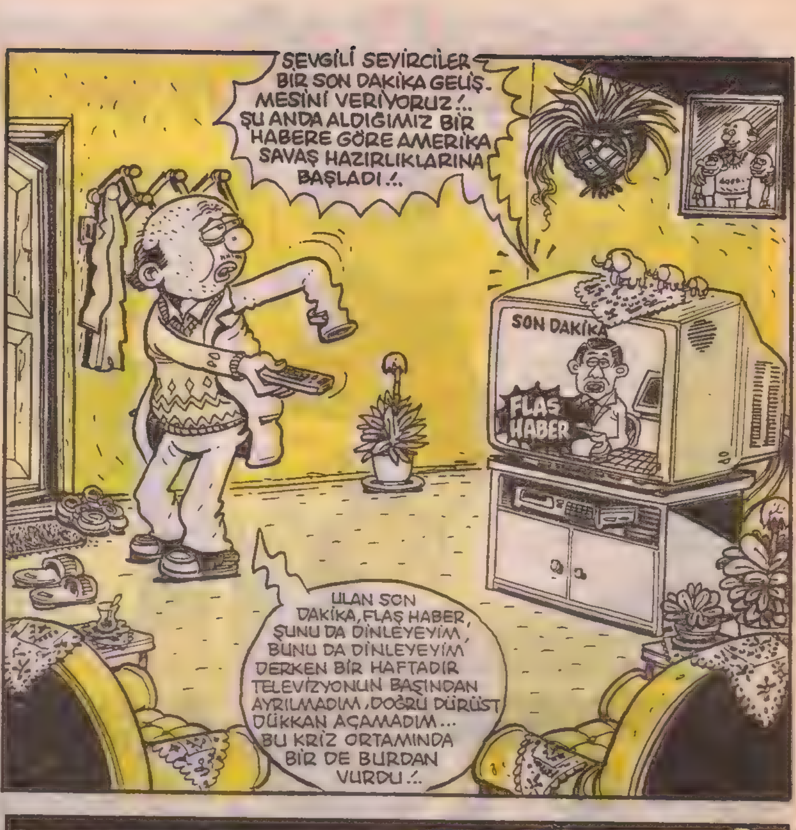
SEVGİLİ SEYİRCİLER BİR SON DAKİKA GELİŞMESİNİ VERİYORUZ!.. ŞU ANDA ALDIĞIMIZ BİR HABERE GÖRE AMERİKA SAVAŞ HAZIRLIKLARINA BAŞLADI!..
SON DAKİKA
FLAŞ HABER
ULAN SON DAKİKA, FLAŞ HABER, ŞUNU DA DİNLEYEYİM, BUNU DA DİNLEYEYİM DERKEN BİR HAFTADIR TELEVİZYONUN BAŞINDAN AYRILMADIM, DOĞRU DÜRÜST DÜKKAN AÇAMADIM... BU KRİZ ORTAMINDA BİR DE BURDAN VURDU!..

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

Gripin Kadını Ören Bayan

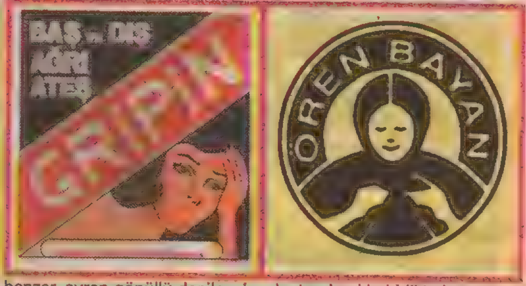
BAŞ - DİŞ AĞRI ATEŞ
GRİPİN
ÖREN BAYAN

Gripin Kadını, o müzmin mutsuz ifadesiyle hep enerji düşüren bir sembol olagelmiştir...

Oysa Ören Bayan, işinde gücünde bir insan tavrıyla çalışma gücü ve yaşama sevinci vermiştir!..

Gripin Kadını, küçük hesapların ve kent geriliminin izlerini taşıyan küçük burjuva hırsıyla, yetinmeyişin ve hüsranın izlerini taşır..

Oysa Ören Bayan, soylu bir mesai içinde estetik ürünler sunan emekçi bir tiplemedir!.

Gripin Kadını, tripten tribe koşup hem kendi başını, hem de çevresindekilerin ağrısız başını ağrıtan yorucu bir candır...

Oysa Ören Bayan, pozitif elektrik saçar, rahatlatır, kişi gönlünü pırıl pırıl kılar!..

Gripin Kadını, teselliyi yanlış odaklarda aramışa benzer, ayran gönüllü denilecek türden, hayatını girip çıkan er kişinin sayısız olduğu izlenimini veren, dalgalanmış ta durulmuş bir dişidir...

Oysa Ören Bayan, huzuru iç dünyasında arayıp bulmuşcasına dingin bir kişidir!..

Gripin Kadını, yaşadığı çağın pırıltılarına aldanmış imaj düşkünü ve trend hastasıdır...

Oysa Ören Bayan, çağları aşan el emeği, göz nuru kaliteye sabırlı bir marantoncu gibi acele etmeden kavuşmuştur!..

Gripin Kadını, karo gün dostu olmakla birlikte insan evladına hep hastalığı ve problemli anları çağrıştıran yapı sahibidir...

Oysa Ören Bayan, hayata karşı şükran duygularının somut bir ifadesi olarak, sütliman zamanların müjdesini verir!..

Gripin Kadını, "birşey yapmalı" deyip duran, ama hiçbir şey yapmayan gürültülü edilgenliğin bir ferdidir...

Oysa Ören Bayan, "birşey yapmalı" demeyi bırakıp, hakikaten birşey yapan, canlı yayında yaşayan bireydir, pas tutmayan işleyen demirdir!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Ajda Pekkan:Ben de evlatlık edineceğim

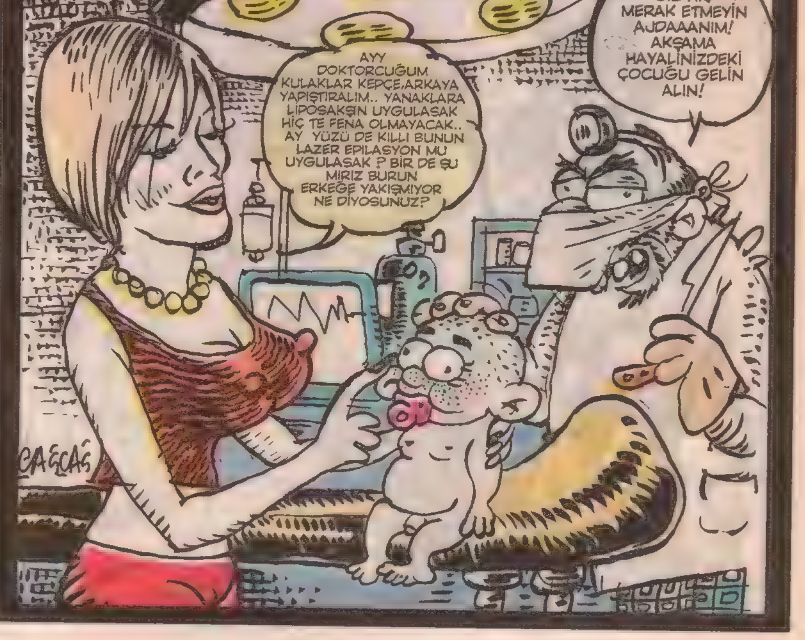
AYY DOKTORCUĞUM KULAKLAR KEPÇE,ARKAYA YAPIŞTIRALIM.. YANAKLARA LİPOSAKŞIN UYGULASAK HİÇ TE FENA OLMAYACAK.. AY YÜZÜ DE KILLI BUNUN LAZER EPİLASYON MU UYGULASAK ? BİR DE ŞU MIRIZ BURUN ERKEĞE YAKIŞMIYOR NE DİYOSUNUZ?
SİZ HİÇ MERAK ETMEYİN AJDAAANIM! AKŞAMA HAYALİNİZDEKİ ÇOCUĞU GELİN ALIN!
ÇAĞÇAĞ

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

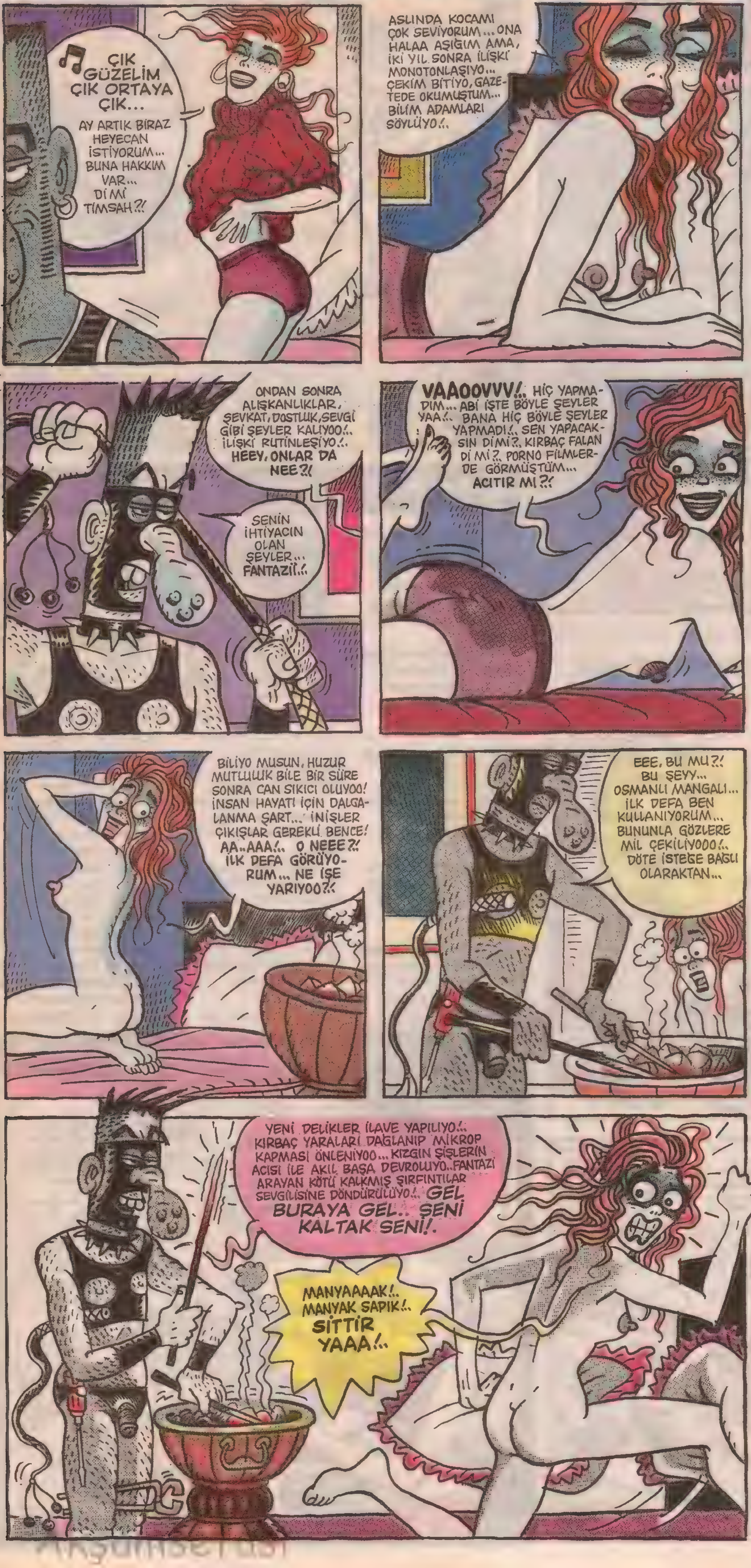
♫ ÇIK GÜZELİM ÇIK ORTAYA ÇIK...
AY ARTIK BİRAZ HEYECAN İSTİYORUM... BUNA HAKKIM VAR... Dİ Mİ TİMSAH?!
ASLINDA KOCAMI ÇOK SEVİYORUM... ONA HALAA AŞIĞIM AMA, İKİ YIL SONRA İLİŞKİ MONOTONLAŞIYO... ÇEKİM BİTİYO, GAZETEDE OKUMUŞTUM... BİLİM ADAMLARI SÖYLÜYO!..
ONDAN SONRA ALIŞKANLIKLAR, ŞEVKAT, DOSTLUK, SEVGİ GİBİ ŞEYLER KALIYOO!.. İLİŞKİ RUTİNLEŞİYO!.. HEEY, ONLAR DA NEE?!
SENİN İHTİYACIN OLAN ŞEYLER... FANTAZİİ!.
VAAOOVVV!.. HİÇ YAPMADIM... ABİ İŞTE BÖYLE ŞEYLER YAA!.. BANA HİÇ BÖYLE ŞEYLER YAPMADI!.. SEN YAPACAKSIN Dİ Mİ?.. KIRBAÇ FALAN Dİ Mİ?.. PORNO FİLMLERDE GÖRMÜŞTÜM... ACITIR MI?!
BİLİYO MUSUN, HUZUR MUTLULUK BİLE BİR SÜRE SONRA CAN SIKICI OLUYOO! İNSAN HAYATI İÇİN DALGALANMA ŞART... İNİŞLER ÇIKIŞLAR GEREKLİ BENCE! AA..AAA!.. O NEEE?! İLK DEFA GÖRÜYORUM... NE İŞE YARIYOO?!
EEE, BU MU?! BU ŞEYY... OSMANLI MANGALI... İLK DEFA BEN KULLANIYORUM... BUNUNLA GÖZLERE MİL ÇEKİLİYOOO!.. DÖTE İSTEĞE BAĞLI OLARAKTAN...
YENİ DELİKLER İLAVE YAPILIYO!.. KIRBAÇ YARALARI DAĞLANIP MİKROP KAPMASI ÖNLENİYOO... KIZGIN ŞİŞLERİN ACISI İLE AKIL BAŞA DEVROLUYO..FANTAZİ ARAYAN KÖTÜ KALKMIŞ ŞIRFINTILAR SEVGİLİSİNE DÖNDÜRÜLÜYO!.. GEL BURAYA GEL.. ŞENİ KALTAK SENİ!.
MANYAAAAK!.. MANYAK SAPIK!.. SİTTİR YAAA!..

Açık Büfe

met üst

salondan bir tıkırtı geliyor bey!

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- usame dokuz yüz doksan dokuz, olabilir

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- yok bir şey ya aslında sesli düşünüyordum

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- sporun ve sporcunun dostu'dur

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- boş ver.. yaşadığın anı değerlendir

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- kalbimin sesi o, salak

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- çok hoş bir stili var ama, değil mi

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- yeni parola bu mu

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- fareli köyün sakar kavalcısıdır

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- uyma sen o tıkırtıya, uyu, tıkırtıyla tıkırtı olma

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- kesin, derin devlet'tir

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- kim bilir bu sözleri kaç erkeğe söyledin

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- ammaan ya bize ne, şahit felan yazarlar

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- belki, artçı deprem'dir

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- pasif durma, sende tıklat

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- çabuk baskıyı durdurun o zaman

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- nur yüzlü ihtiyar'dır, rüyamıza girmeye geliyordur

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- sakın, sosyal patlama olmasın bu

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- sus, lütfen.. toplumun tepkisini düşün

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- fareler step dansı yapıyordur, boşver

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- sevişmek mi istiyorsun, açık söyle

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- demek ki aramızda tıkırdak bir hain var

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- lütfen, beni erkeg ideoloji'sine göre yargılama fulya

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- bu bizim şarkımız olsun

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- aramızda ten uyuşmazlığı var, bu tıkırtı ondan

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- doğru söyle... hayatında başka bir tıkırdak mı var

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- holden bir çatırtı, mutfaktanda bir fokurtu geliyor, haydi hayırlısı

- **salondan bir tıkırtı geliyor bey!**
- saçmalama ya, bizim salonumuz yok ki

Türkiye'nin en eşsiz ozanından eşsiz bir destan.. Türkiye'nin en büyük resimli romancılarından Nuri Kurtcebe'nin bileğinden binbir emekle, yıllarca uğraşılmış, oya gibi işlenmiş, binden fazla rengarenk desen... tam 360 sayfa... ve işte KURTULUŞ SAVAŞI DESTANIMIZ

KİTAPÇILARDA

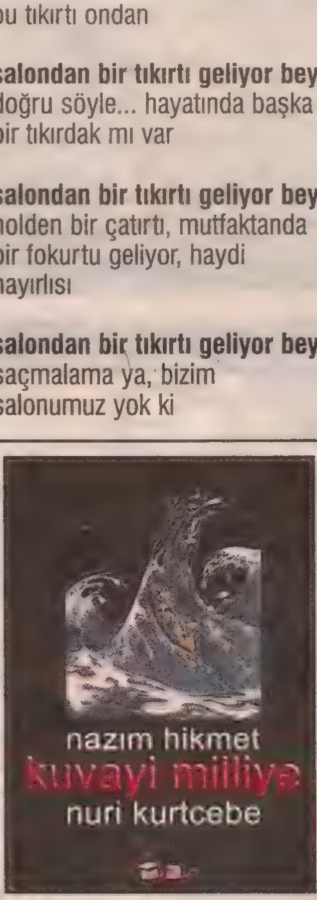
nazım hikmet
kuvayi milliye
nuri kurtcebe

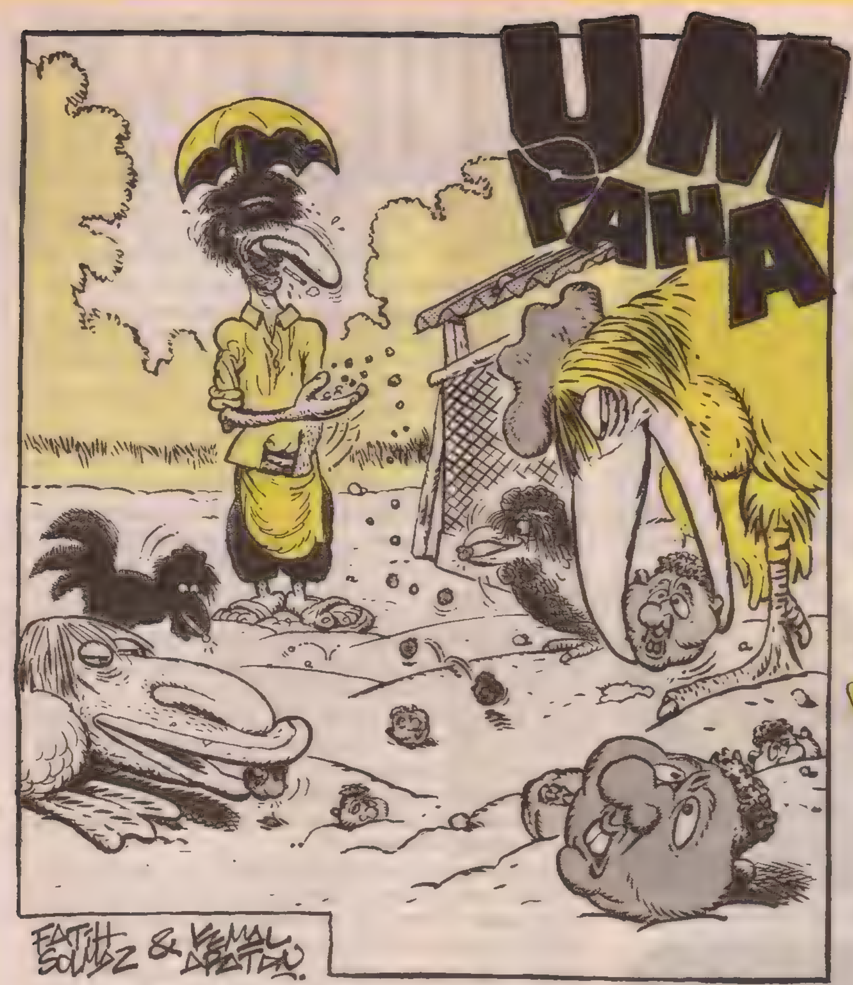
UMPAHA
FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN

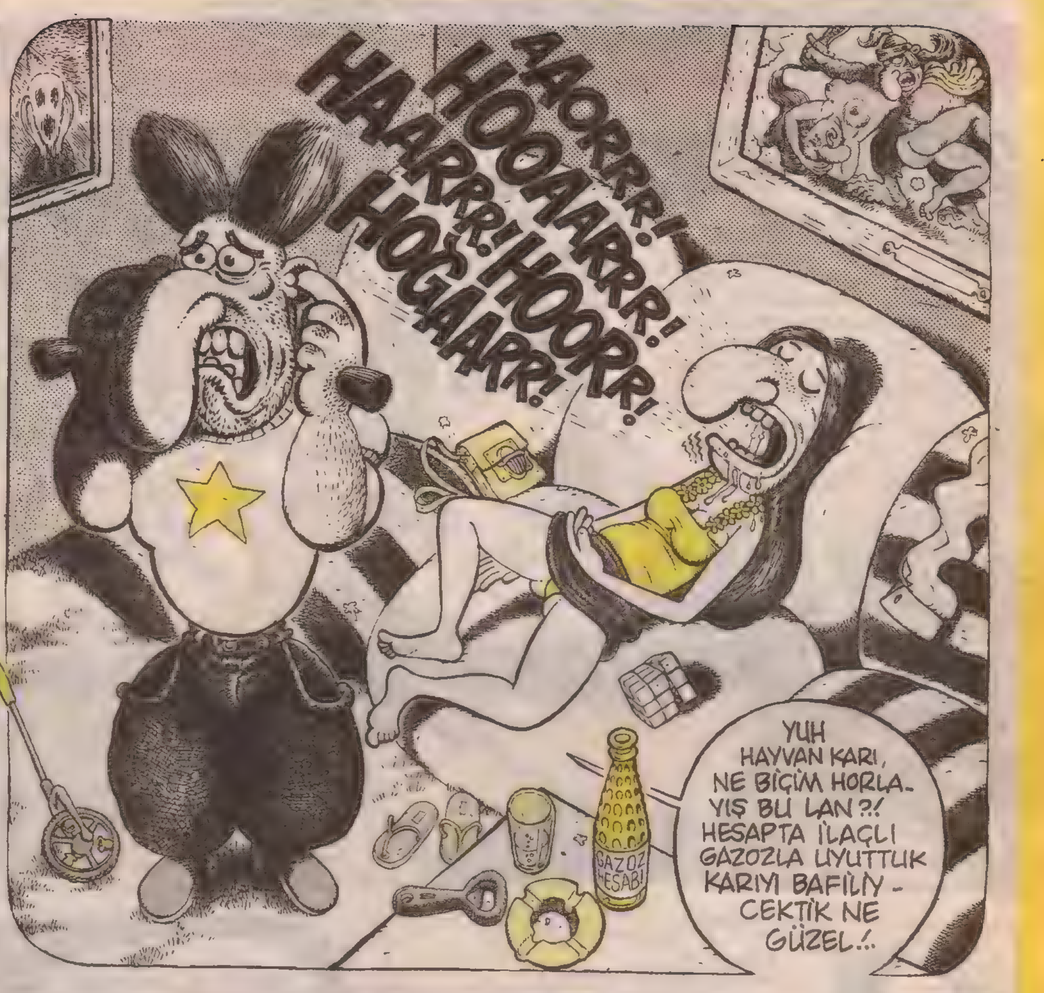
AAORRRR!
HOOOAARRR!
HAARRR! HOORRR!
HOĞAARR!
GAZOZ HESABI
YUH HAYVAN KARI, NE BİÇİM HORLAYIŞ BU LAN ?! HESAPTA İLAÇLI GAZOZLA UYUTTUK KARIYI BAFİLİY - CEKTİK NE GÜZEL !..

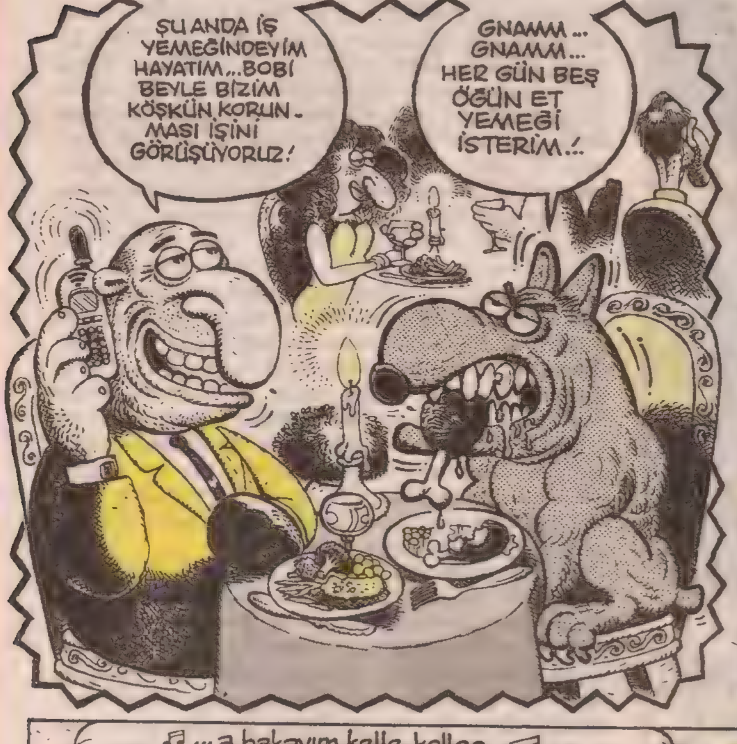
ŞU ANDA İŞ YEMEĞİNDEYİM HAYATIM...BOBİ BEYLE BİZİM KÖŞKÜN KORUNMASI İŞİNİ GÖRÜŞÜYORUZ!
GNAMM... GNAMM... HER GÜN BEŞ ÖĞÜN ET YEMEĞİ İSTERİM !..

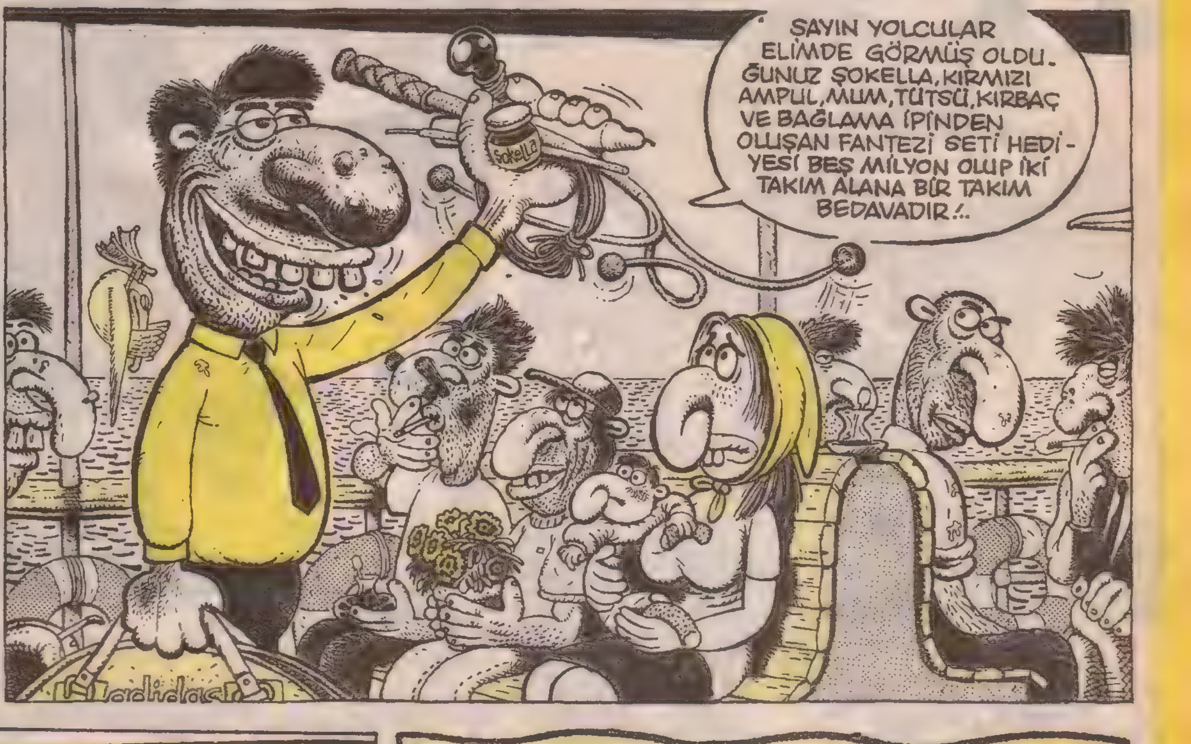
ŞAYIN YOLCULAR ELİMDE GÖRMÜŞ OLDUĞUNUZ ŞOKELLA, KIRMIZI AMPUL, MUM, TÜTSÜ, KIRBAÇ VE BAĞLAMA İPİNDEN OLUŞAN FANTEZİ SETİ HEDİYESİ BEŞ MİLYON OLUP İKİ TAKIM ALANA BİR TAKIM BEDAVADIR !..
Şokella
adidas

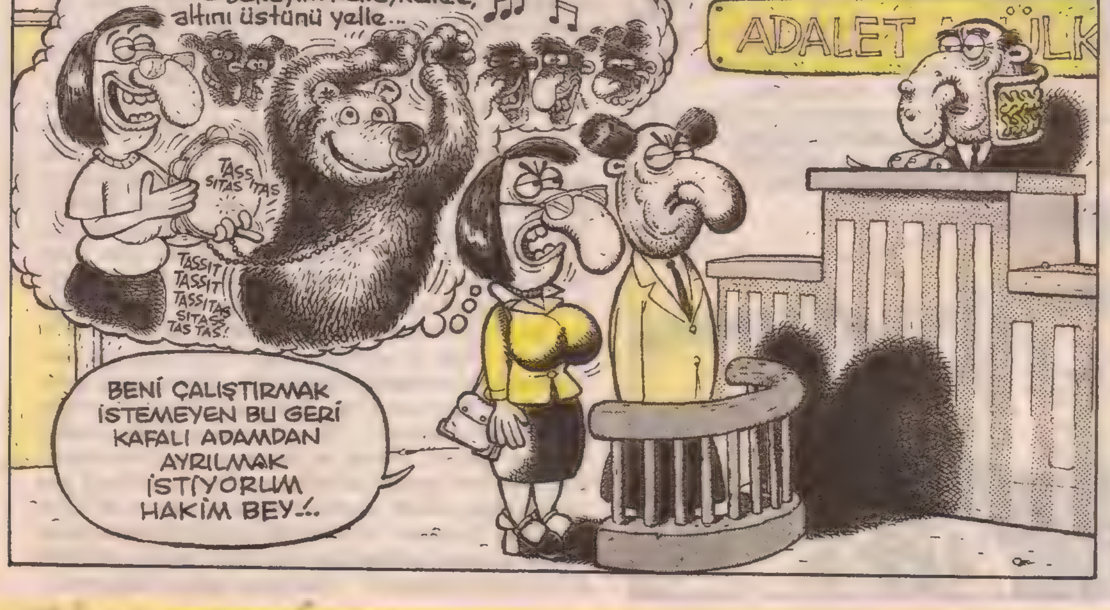
... a bakayım kelle, kellee, altını üstünü yelle...
TASS SITAS ITAS
TASSIT TASSIT TASSITAS SITASS TAS TAS!
ADALET
ÜLK
BENİ ÇALIŞTIRMAK İSTEMEYEN BU GERİ KAFALI ADAMDAN AYRILMAK İSTİYORUM HAKİM BEY !..

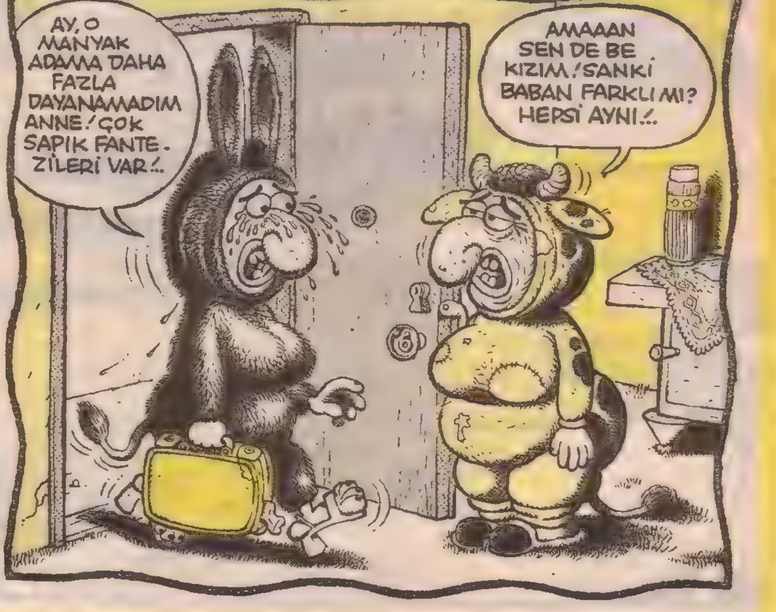
AY, O MANYAK ADAMA DAHA FAZLA DAYANAMADIM ANNE ! ÇOK SAPIK FANTEZİLERİ VAR !..
AMAAAN SEN DE BE KIZIM ! SANKİ BABAN FARKLI MI? HEPSİ AYNI !..

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

Darya Sayın

darya_sayin@yahoo.com

Amerikalı işadamları Usama Bin Ladin'i ölü ya da diri getirecek olana 1 milyar dolar ödül veriyor.

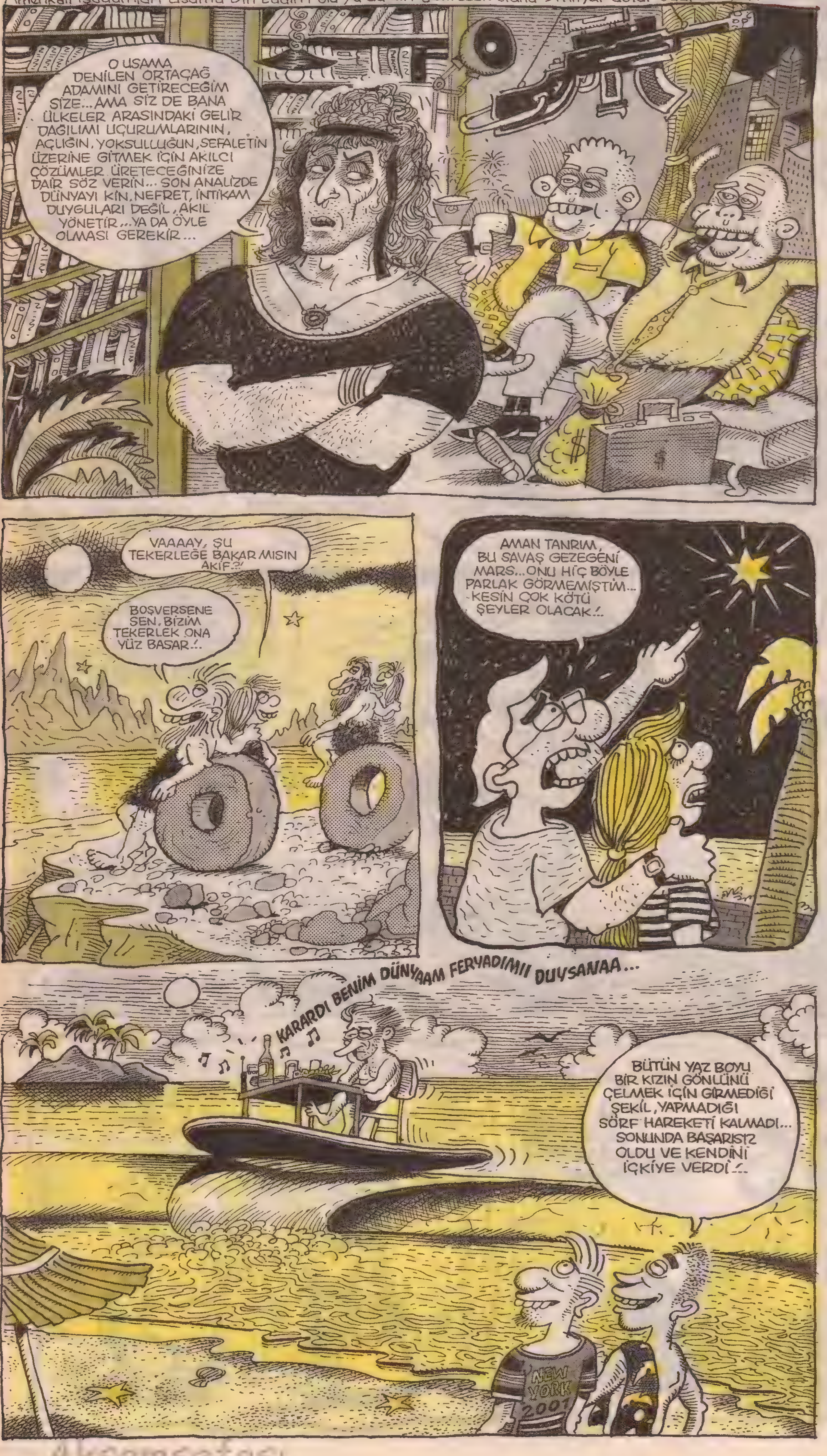

O USAMA DENİLEN ORTAÇAĞ ADAMINI GETİRECEĞİM SİZE... AMA SİZ DE BANA ÜLKELER ARASINDAKİ GELİR DAĞILIMI UÇURUMLARININ, AÇLIĞIN, YOKSULLUĞUN, SEFALETİN ÜZERİNE GİTMEK İÇİN AKILCI ÇÖZÜMLER ÜRETECEĞİNİZE DAİR SÖZ VERİN... SON ANALİZDE DÜNYAYI KİN, NEFRET, İNTİKAM DUYGULARI DEĞİL, AKIL YÖNETİR... YA DA ÖYLE OLMASI GEREKİR...
VAAAAY, ŞU TEKERLEĞE BAKAR MISIN AKİF?!
BOŞVERSENE SEN, BİZİM TEKERLEK ONA YÜZ BASAR!..
AMAN TANRIM, BU SAVAŞ GEZEGENİ MARS... ONU HİÇ BÖYLE PARLAK GÖRMEMİŞTİM... KESİN ÇOK KÖTÜ ŞEYLER OLACAK!..
KARARDI BENİM DÜNYAAM FERYADIMII DUYSANAA...
BÜTÜN YAZ BOYU BİR KIZIN GÖNLÜNÜ ÇELMEK İÇİN GİRMEDİĞİ ŞEKİL, YAPMADIĞI SÖRF HAREKETİ KALMADI... SONUNDA BAŞARISIZ OLDU VE KENDİNİ İÇKİYE VERDİ!..
NEW YORK 2001

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selâm... Bezelye ve fasülyeler arasında, en ilginci yine, Türlü Konservesiydi!. En azından içinde fazladan, domates, bamya, patlıcan felan var!. İsmiyle de, çok fazla şey vaad eden bi konserve: Türlü!.. Sürpriz şeyler felan çıkacaanı sanıyo insan!. Bıçaklan yarıp, açtım kutuyu baktım içine; daa değişik bişiy var mı diye? Yok işte!. Ne bekliyosun ki!.. Herneyse, koydum onu ateşe; gidip televizyonda son duruma baktım.. Yetkili bi herif, "maafedicez, dağıtıcaz ortalıı, bu bi savaştır, ebenizi felan sigicez!" diyo!. Evet, yapabilir bunu.. Ne ki yani?. Ortalıı toz duman edicek bi nükleer silahın, düğmesine basmak için, çok zeki biri olmaya, bu işten annamaya gerek yok!. Ben de yapabilirim; aşağıdaki bakkal da yapabilir!. Savaş çıkarmak dediin şey, nedir ki!. Uyuz olduum bi herif var; ciğerci!. Kediye ciğer filan alıyorum ordan, bazen!. Meselâ; özel bi sebebi yok, sırf pislik olsun diye; gider, herifin ensesine aniden, bi şaplak atarım bütün gücümle!. Sonra, kapışırız tabi!. Bi daa, ordan geçemem belki.. Hır çıkarmak, belâ, pislik; bunnar çok basit şeyler!. Hakkını korumak filan gibi meselelere gelince; şu türlü'nün son kullanma tarihi geçmiş olsaydı meselâ, götürürdüm dükkâna geri, elimden geldiince hakkımı arardım!. Ama domates sayısı az, fasülyeler eksik diye de, kimseyle tartışamam!.

Ayrıca, daa sağlıklı düşünebilmem için, günde en az iki öğün yemek yemek gerekiyo; bu da onnardan biri!. Gidip ocaa baktım; bir de karıştırdım! Yine kanepeye dönüp oturdum, son durumu izledim! Aslında tuhaf elbette.. Çok acayip şeyler olabilir.. Buna rağmen, o an tek derdim; mide denen organa yeterince gıda akıtıp, şu yemek saçmalıından bi an önce kurtulmak, sonra da, her ne halt ediceksem onu yapmak!. Belki biraz, bişeyler yazarım.. Zaten sadece, biraz olabiliyo... Sokaa çıkıp, savaşa haayır! Savaşa haayır! diye bağırmayı da düşünmüyorum! Hani, ne derler; yüzüm mü yumuşak nedir; çok rahat "hayır!" diyeyemeyen o tiplerden sayılabilirim!. Atom savaşına evet, nükleer santrallere evet, fokların öldürülmesine evet!. Yani, bana sorsalar; kimse sormadı tabi, Pentagon'dan filan aramadılar hiç; ama sorsalar, evet diyebilirim!. Birisine, hayır! dersen, daa çok sinirlenir; inadına, tersini yapar hem!. Şu anda, tam türlüye ilk çatalı daldırmışken; havada ıslık çalıp buraya doğru gelen bi havan mermisine, "hayır!" desem, ne sige yarar ki! Bu iki durumun arasında, bişeylerin yapılabileceği uzun bi süreç vardır diye düşünülürse eğer; o da beni ilgilendirir!. O gökdelene, elimi bile sürmedim hem!. Uçak kullanmayı bırak; bisiklet sürmeyi bile yirmi üç yaşında öyrendim!. Dolayısıyla; hay beynime sokayım yaa; sanki sorumlu gibi hissettim kendimi bi an!.. Hemen bu saçmalıktan kurtulup, yemeği ateşten indirdim, bi tabaa koyup, geçtim TV'nin karşısına.. Tuzu almayı unutmuşum; gittim getirdim!..

Ekmeği, salçalı suya bandırıp, bi yandan da yoğurdu çatallarken; binadan atlayanlara, toz duman içinde koşuşan insanlara bakıyorum... Yapabileceğim hiçbişiy yok!. Gidip karabiberi alıp, döndüm!.. O "vicdan" denen şeyden söz etmek, hiçbişeyi açıklamaz!. Adam, iki ciltlik, dev bi roman yazmış; Dostoyevski!. Vicdan meselesini sorguladıı, Suç ve Ceza!. Onu bile, ancak, zor bi şekilde, roman denen karmaşık bi yapının içinde çözümlemeye uğraşmış!. Oturup, sadece yoğurt yerken; tek yapabileceğim, üzerime dökmemeye çalışmaktır!. Hatta, bi kazanç bile sağlayabilir insan! Meselâ, ilginç, değişik bi gece olabilir!. Kanalları karıştırıp, son durumu takip eder, o geceki can sıkıntısından kurtulup, patlamalarla, açıklamalarla vakit geçirebilir insan!. E, öyle de yaptım.. Bulaşıı lavaboya bırakıp, çayı ateşe koydum!. Ölene dek bunu yapıcaz!. Yemek yiyip, bişiyler içicez!.. Sıçıp, tekrar yiyicez; uyuycaz, kalkıp bişiyler atıştırıcaz!. Arada farklı bir şeyler yapıp, o yorgunlukla, yine yiyip, tekrar sıçıcaz!. Doğa'nın emrettii bütün bu normâl şeyler olurken; savaş denen saçmalığa yol açan farklılık ise; büyük şirket patronnarının, politikacıların, silah tüccarlarının, yiyip de sıçmayı, hepimizden daa çok sevmeleridir!. İkisi arasında kalan kısıtlı zamanda da; kompakt disk, bilgisayar, tüfek, hamburger, kurşunsuz benzin, cips felan satarlar!. Kilit cümle bu yani: İkisi arasında kalan zaman!. Yemek ve sıçmak arasındaki sürede, biriyle diğerini desteklemeden, ne kadar çok farklı şey yapılabilirse, o kadar insanlıın hayrına!. Benim de işime gelir tabi!. Savaştan bahsetmeye çalışan bi mizahi köşe yazısı, savaşın kendisinden bile daa saçma olabilme riskiyle karşı karşıyadır... Hemen iyi günner diliyorum!..

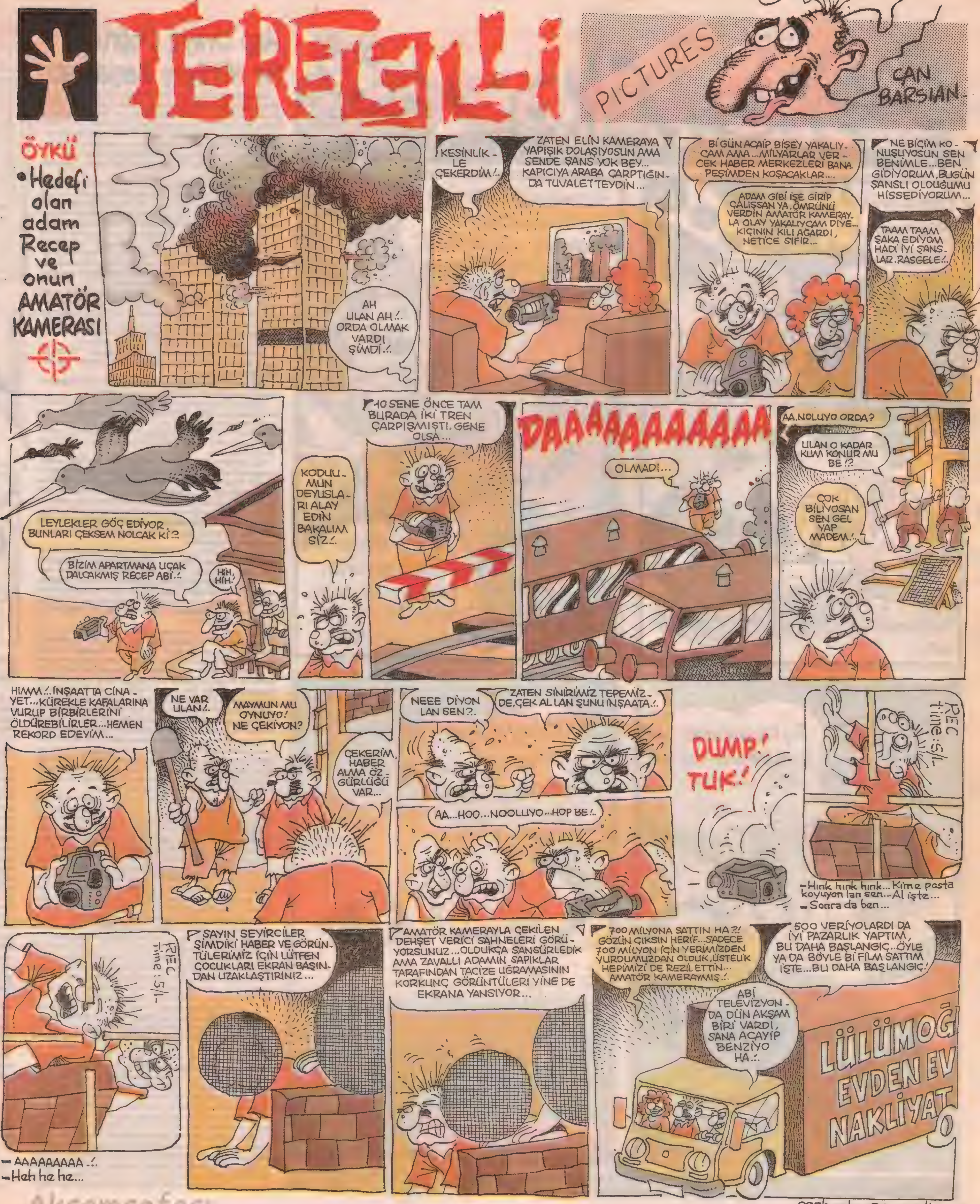
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
ÖYKÜ
• Hedefi olan adam Recep ve onun AMATÖR KAMERASI
AH ULAN AH!.. ORDA OLMAK VARDI ŞİMDİ!..
KESİNLİKLE ÇEKERDİM!..
ZATEN ELİN KAMERAYA YAPIŞIK DOLAŞIYOSUN AMA SENDE ŞANS YOK BEY... KAPICIYA ARABA ÇARPTIĞINDA TUVALETTEYDİN...
Bİ GÜN ACAİP BİŞEY YAKALIYCAM AMA... MİLYARLAR VERCEK HABER MERKEZLERİ BANA PEŞİMDEN KOŞACAKLAR....
ADAM GİBİ İŞE GİRİP ÇALIŞSAN YA. ÖMRÜNÜ VERDİN AMATÖR KAMERAYLA OLAY YAKALIYCAM DİYE... KIÇININ KILI AĞARDI, NETİCE SIFIR...
NE BİÇİM KONUŞUYOSUN SEN BENİMLE... BEN GİDİYORUM, BUGÜN ŞANSLI OLDUĞUMU HİSSEDİYORUM...
TAAM TAAM ŞAKA EDİYOM HADİ İYİ ŞANSLAR. RASGELE!..
LEYLEKLER GÖÇ EDİYOR, BUNLARI ÇEKSEM NOLCAK Kİ!?
BİZİM APARTMANA UÇAK DALCAKMIŞ RECEP ABİ!..
HİH, HİH!
KODUMUN DEYUSLARI ALAY EDİN BAKALIM SİZ!..
10 SENE ÖNCE TAM BURADA İKİ TREN ÇARPIŞMIŞTI, GENE OLSA...
DAAAAAAAAAAA
OLMADI...
AA. NOLUYO ORDA?
ULAN O KADAR KUM KONUR MU BE!?
ÇOK BİLİYOSAN SEN GEL YAP MADEM!..
HIMM!.. İNŞAATTA CİNAYET... KÜREKLE KAFALARINA VURUP BİRBİRLERİNİ ÖLDÜREBİLİRLER... HEMEN REKORD EDEYİM...
NE VAR ULAN!..
MAYMUN MU OYNUYO! NE ÇEKİYON?
ÇEKERİM, HABER ALMA ÖZGÜRLÜĞÜ VAR...
NEEE DİYON LAN SEN?..
ZATEN SİNİRİMİZ TEPEMİZDE, ÇEK AL LAN ŞUNU İNŞAATA!..
AA... HOO... NOOLUYO... HOP BE!..
DUMP! TUK!
REC time: 5/1
-Hınk hınk hınk... Kime posta koyuyon lan sen... Al işte...
- Sonra da ben...
REC time: 5/1
- AAAAAAAAA!..
- Heh he he...
SAYIN SEYİRCİLER ŞİMDİKİ HABER VE GÖRÜNTÜLERİMİZ İÇİN LÜTFEN ÇOCUKLARI EKRAN BAŞINDAN UZAKLAŞTIRINIZ...
AMATÖR KAMERAYLA ÇEKİLEN DEHŞET VERİCİ SAHNELERİ GÖRÜYORSUNUZ... OLDUKÇA SANSÜRLEDİK AMA ZAVALLI ADAMIN SAPIKLAR TARAFINDAN TACİZE UĞRAMASININ KORKUNÇ GÖRÜNTÜLERİ YİNE DE EKRANA YANSIYOR...
700 MİLYONA SATTIN HA?! GÖZÜN ÇIKSIN HERİF... SADECE 700 MİLYON İÇİN YERİMİZDEN YURDUMUZDAN OLDUK, ÜSTELİK HEPİMİZİ DE REZİL ETTİN... AMATÖR KAMERAYMIŞ!..
500 VERİYOLARDI DA İYİ PAZARLIK YAPTIM, BU DAHA BAŞLANGIÇ... ÖYLE YA DA BÖYLE Bİ FİLM SATTIM İŞTE... BU DAHA BAŞLANGIÇ!
ABİ TELEVİZYONDA DÜN AKŞAM BİRİ VARDI, SANA ACAYİP BENZİYO HA!..
LÜLÜMOĞ EVDEN EV NAKLİYAT

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

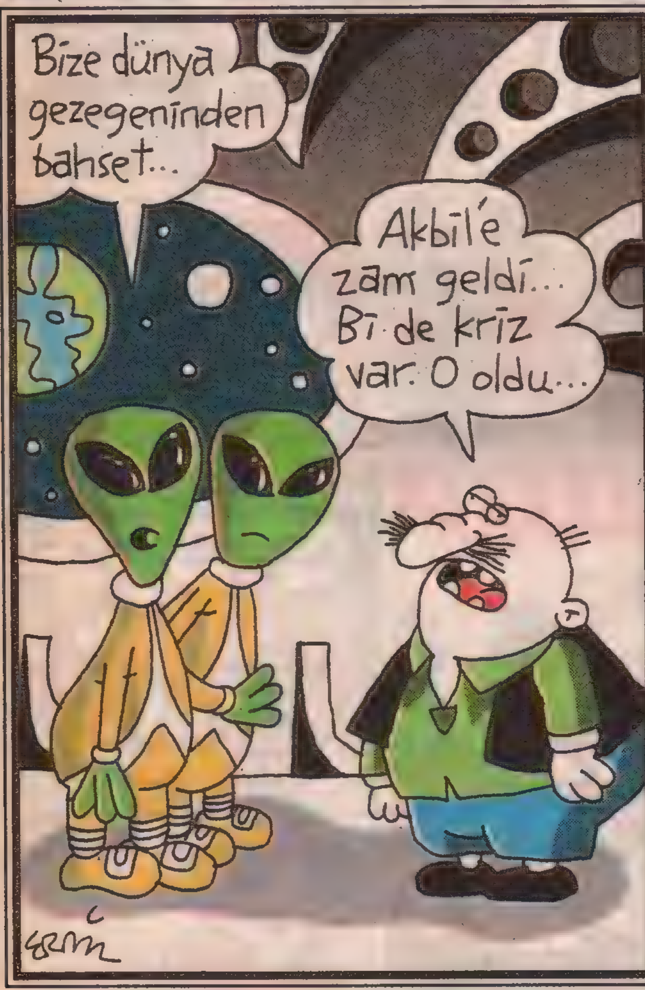
Bize dünya gezegeninden bahset...
Akbil'e zam geldi... Bi de kriz var. O oldu...
ERDİL

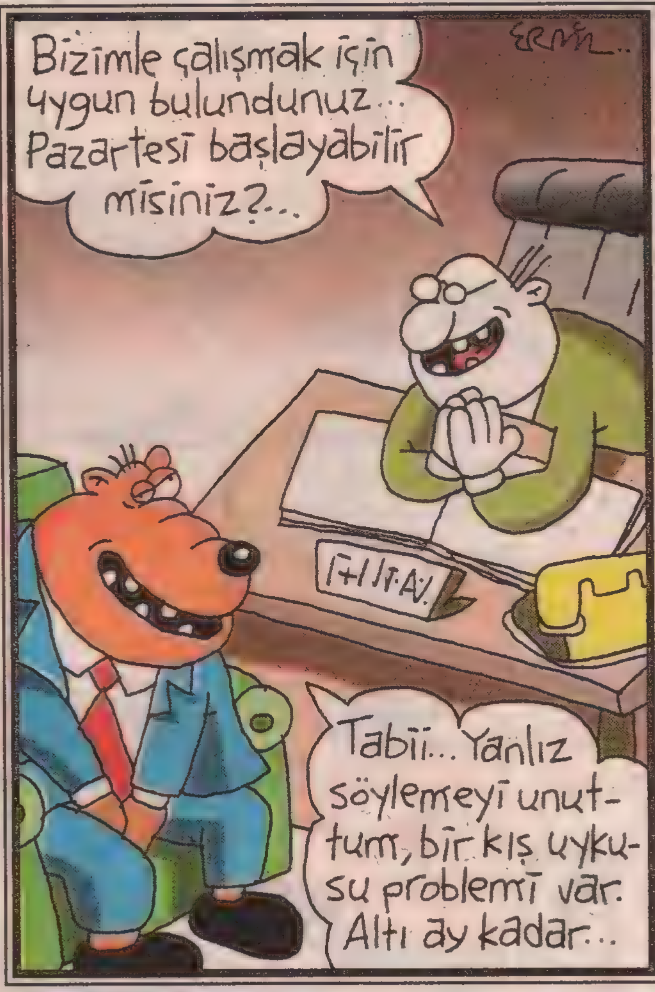
ERDİL...
Bizimle çalışmak için uygun bulundunuz... Pazartesi başlayabilir misiniz?...
Tabii... Yanlız söylemeyi unuttum, bir kış uykusu problemi var. Altı ay kadar...

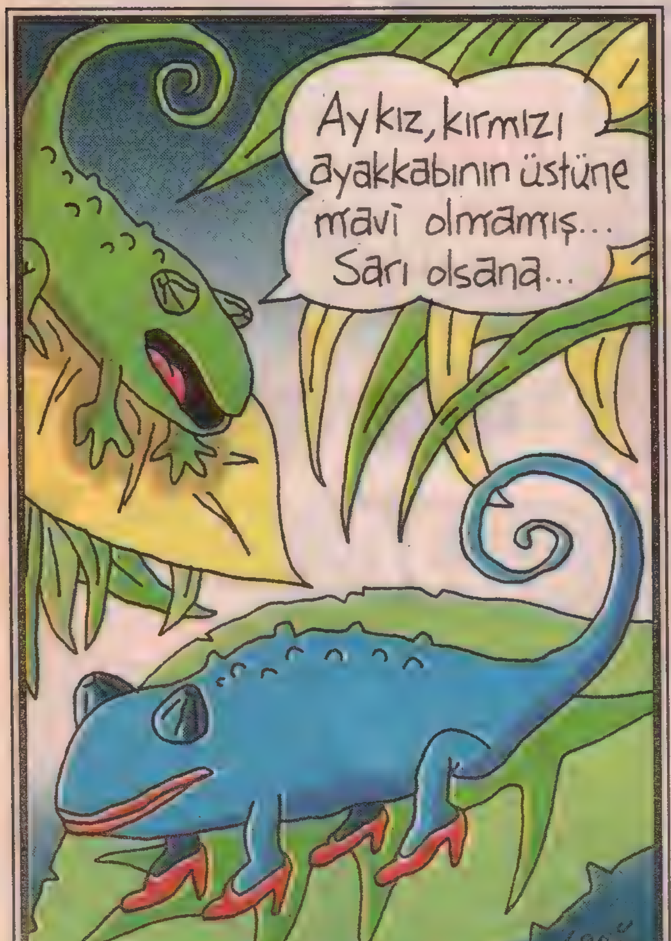
Ay kız, kırmızı ayakkabının üstüne mavi olmamış... Sarı olsana...
ERDİL

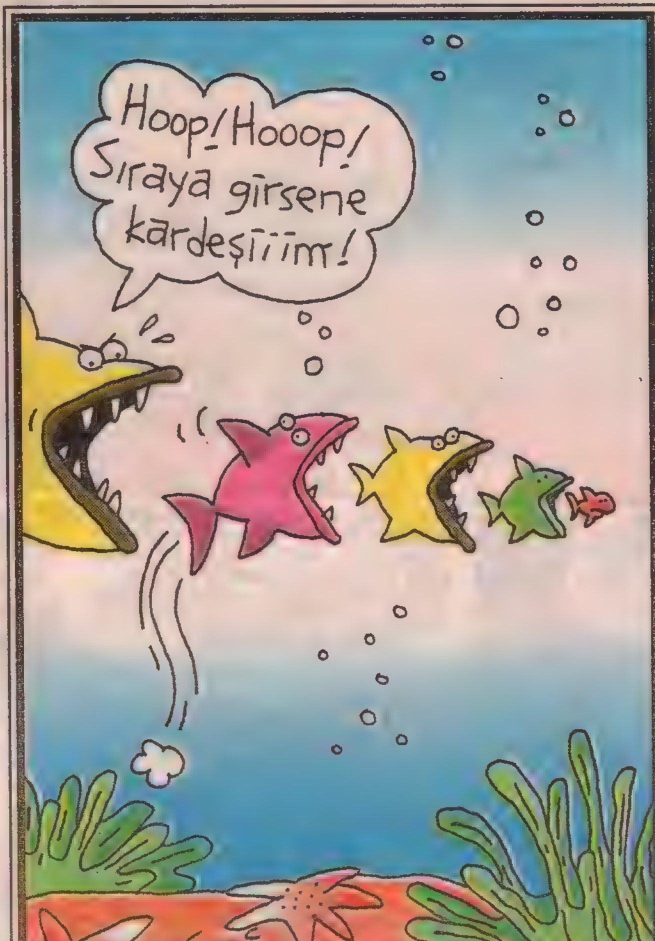
Hoop! Hooop! Sıraya girsene kardeşiiim!
ERDİL

Hep Oraya Doğru Bir Yürüyüş Başlamıştı

Amerika'da akşam oluyordu... İnsanlar buruk, hüzünlü ama en çok da öfkeliydi. Kalplerdeki savaşın uğultusu gökyüzünde yankılanıyordu. Yollarda, metro duraklarında, parklarda gitar çalarak barış isteyen birkaç gence kayıtsız, hatta küçümser gözlerle bakıyorlardı. Ama ortalıkta garip, gizemli bir sessizlik vardı... Yıllardır evlerine, kafelerine, restoranlara, buluşma yerlerine neredeyse koşar adım gidenler, bu defa ağır adımlarla ve başları önde gidiyorlardı. İnsanlar arabalarının içinde birbirleriyle konuşmadan, uzakları seyrederek yol alıyorlardı. Bu gizemli seslere çok farklı bir duygu eşlik etmeye başlamıştı: O ışık...

Savaştan ve intikam almaktan bahsedenlerin bile gözlerinde usul usul bir ışık beliriyordu. Bazıları bu ışığı birbirlerinin gözlerinde okuyorlar ve bunu farkeder farketmez ne konuştuklarını bir anda unutuyorlar, kendilerindeki bu değişimi düşünmeye başlıyorlardı. İçlerindeki birşeyin değiştiğini anlıyorlar, ama bu değişimin ne olduğunu bilemedikleri için konuşarak onu durdurmaya çalışıyorlardı. Söyledikleri şeylerle gözlerdeki o ışık arasındaki uçurum giderek derinleşiyor, bu yüzden de savaş ve intikam almakla ilgili söyledikleri her sözcük onlara derin bir acı vermeye başlıyordu. Bu acıya artık dayanamayan bir Amerikalı içindeki soruya engel olamayıp, **neden savaş**, diye sordu. **Neden savaş?... Evet, kendimizi haksızlığa uğramış olarak görüyoruz, ama savaş bu duygumuzu giderecek mi?**

İşte bu soru üzerine, gözlerdeki o yeni beliren ışık birdenbire herkesi kendi ikliminin içine çekti. Birbirini onca yıldır tanıyan insanlar bile sanki birbirlerini ilk kez görüyormuşçasına, heyecanla ve sevgi dolu bir arzuyla baktılar birbirlerine. Birbirlerini hiç tanımayan, tesadüfen bir kafede, restoranda, metro durağında, yolda karşılaşan insanlar ise sanki yıllardır tanışıyormuş gibi konuşmaya, içlerindeki bu değişimi paylaşmaya başladılar.

Bence de, dedi bir başkası, **savaş neyi çözümleyecek?.. "Yıllardır savaşıyor insanlar, sonunda ne oldu; varolan acılara hep yenileri eklendi... Çözümsüzlük daha da arttı..."**

Birilerinden intikam almaktan bahsedeceğimize bir kez de kendimize bakalım, kendi suçlarımızı görelim, diye atıldı bir diğeri...

Sanki bütün yollar, sokaklar, evler, metrolar, kafeler bu seslerle çınlıyordu. Bu konuşmalar ülkenin bütün evlerinde, bütün sokaklarında, bütün buluşma yerlerinde duyuluyordu sanki. Kimse kimsenin sözünü kesmiyor, herkes birbirinin ne söyleyeceğini heyecanla merak ediyor, bu heyecan yıllardır insanların bilinçaltlarına gizledikleri şüpheleri, suçları, özlemleri usulca açığa çıkarıyordu..

Evet, asıl biz suçluyuz, diye söze katıldı bir kadın. **"Hep kendi mutluluğumuzu düşündük. Tek derdimiz biraz daha iyi yaşamaktı. Daha çok tüketmekti. Başka ülkelerdeki insanların çektikleri, yaşadıkları yoksulluklar, gördükleri eziyetler, uğradıkları haksızlıklar bizi hiç ilgilendirmedi. Biz zenginleştikçe onlar daha da fakirleşti... Hükümetlerimiz, oylarımızla seçip başımıza getirdiklerimiz o yoksul ülkelere silah satarken hiç sesimiz çıkmadı; hükümetlerimiz, gizli servislerimiz o ülkelerin başındaki diktatörleri açık açık desteklerken, biz o sene tatilimizi hangi ülkede geçireceğimizi düşünüyorduk..."**

Bunun üzerine yaşlı bir adam, **bizden farklı düşünenleri, bizim inandıklarımızdan farklı şeylere inananları, uygarlık dışı insanlar, olarak gördük; onlar bize göre yabaniydi, ilkeldi, geriydi, kara kafalıydı; öyleyse yaşadıkları herşey onlara mübahtı; bizim gibi olsalar böyle şeyler yaşamayacaklardı; aslında bizi gizliden gizliye rahatsız eden vicdanlarımızı susturmak için böyle nedenlere sarılıyor, bunları kesin doğrular gibi görüyor, kendi yalanlarımıza başkalarını da ortak ediyorduk,** diye destekledi kendisinden önce konuşan kadını...

Bu sırada bir genç kız adeta kendi kendisiyle konuşur gibi söz aldı. Yüzünde öyle parlak bir ışık saklıydı ki, herkes bir anda sustu: **"İkiz Kuleler'in altında kalarak ölenlerden büyük bir çoğu bugün yaşasaydı, bizim gibi düşünürler, öç almanın son derece anlamsız birşey olduğunu söylerlerdi. Belki de ölümleriyle bize bu anlamlı gerçeği anlatmak istediler. Ben ölümle bir kez yüz yüze geldim. İnanılmaz bir andı o. Hayatım boyunca kendimden gizlediğim kimi gerçekler o birkaç saniye içinde gözümün önünde aydınlandı.O birkaç saniye içinde kendime söz verdim, eğer ölmezsem çok farklı bir hayatım olacak, diye. Ama ölümden kurtulduktan sonra kendime verdiğim bu sözü kısa bir süre sonra unuttum, eskisi gibi yaşamaya devam ettim. Aranızda benim gibi kendisine verdiği sözleri tutmayan çok insan vardır. Belki de bu unutkanlıklar ve dalgınlıklar yüzünden sürüp gidiyor bu acımasızlıklar. Evet, benim için en önemli şey, ölümle burun buruna geldiğim o birkaç saniye içinde öç almanın çok saçma, çok kötü birşey olduğunu anlamamdı. Bence İkiz Kuleler'in yıkıldığı yere büyük bir barış anıtı yapalım ve ne zaman içimiz öç duygusuyla dolduğunda gelip o anıtın önünde bir mum yakalım..."**

New York'a uzak şehirlerin birinde, kapısının önündeki merdivenlere oturmuş konuşmaları büyük bir ilgiyle dinleyen biri, izin isteyerek katıldı tartışmaya. Önce ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi biraz bocaladı, ama sonra toparladı kendisini ve kararlılıkla devam etti: **"Kulelere çarpan uçakların görüntüsünü televizyondan seyrediyordum. Yangınlar çıkmıştı ve insanlar sağa sola korku ve dehşetle kaçışıyordu. Ve o an dudaklarımdan şu sözcükler döküldü: Aman Allahım, tıpkı Filistin gibi... Söylediğim bu sözlerin korkunçluğunu şu an daha iyi anlıyorum. Bütün kötülükler, savaşlar, ölümler hep bizim dışımızdaki ülkelerde olur, hep ezilen, dışlanan insanların başına gelir böyle şeyler, bize, bizim insanlarımıza, bizim ülkemize böyle şeyler olmaz, demek istemiştim aslında. Bu sözlerimin altında, böyle şeyler başka yerlerde olsun, ama bizim ülkemizde olmasın anlamı vardı aslında... Evet, başkalarının mutsuzluğuna rağmen mutlu olma benciliğimizin bedelini ödüyoruz şu anda. Kulelere çarpan uçakları kullananların o korkunç nefretini bu bencilliğimiz besleyip büyüttü..."**

Bu sözler insanlarda derin bir etki yarattı. Bir anlık sessizlik oldu. Başlar utançla öne eğildi. Herkesi kendini düşünmeye itti bu sözler. O korkunç nefreti besleyip büyüten bencilliklere eğildi başlar. Bu bencilliklere sarılıp kazandıkları herşeyin aslında büyük bir kaybediş olduğunu anladı insanlar. İçindeki bencillikle göz göze gelen herkes, o anda on binlerce insanın canına mal olan bu korkunç cinayetin affedilmez bir parçası olduğunu anladı...

Bu utançla örülü sessizliği genç bir adam dağıttı: **"Evet öylesine bencildik ki, kendi ülkemizin dünyanın başında bir savaş makinesi olduğunu bile görmezlikten geldik. Varsa yoksa bizim mutluluğumuz, bizim konforumuzdu. Hayat standartlarımızı yükselttiği ölçüde bu güce tapmayı sürdürdük. Bu konfor, bu korunaklı yaşama isteği bizi dünyadan, bizi başkalarından, bizi uzak saydığımız ülkelerin insanların kaderlerinden kopardı... Bu güç bizde olduğu sürece bize hiçbir şey olmaz, dedik. Dünyada üretilen enerjinin yüzde yetmişini biz tüketirken, aynı anda Afganistan'da yılda bir milyon kişi açlıktan ölüyordu... Açlıktan insanların öldüğü bir dünyada biz daha çok tüketmeyi, daha çok yükselmeyi, zenginliklerden daha çok pay almayı düşünüyorduk. Açlıktan ölen insanların bizden çok uzaklarda olduğunu düşünerek, sırtımızı onların o korkunç kaderine dönüyorduk. Ama bu arada, uzakta bizim yüzümüzden açlıktan ölenleri unutarak, dünyanın giderek küçüldüğünü konuşup duruyorduk. Çünkü o uzaktaki açlıktan ölenleri bizim dünyamızdan saymıyorduk. Bize göre güçlü ülkeler, zengin hayatlar, korunaklı insanlar için küçülüyordu dünya... Dünya küçüldükte büyüyen eşitsizliğin, derinleşen adaletsizliğin birgün gelip o güvenli hayatlarımıza çarpacağını aklımıza bile getirmiyorduk. O taptığımız gücün bizim en büyük güçsüzlüğümüz olduğu-**

...NGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

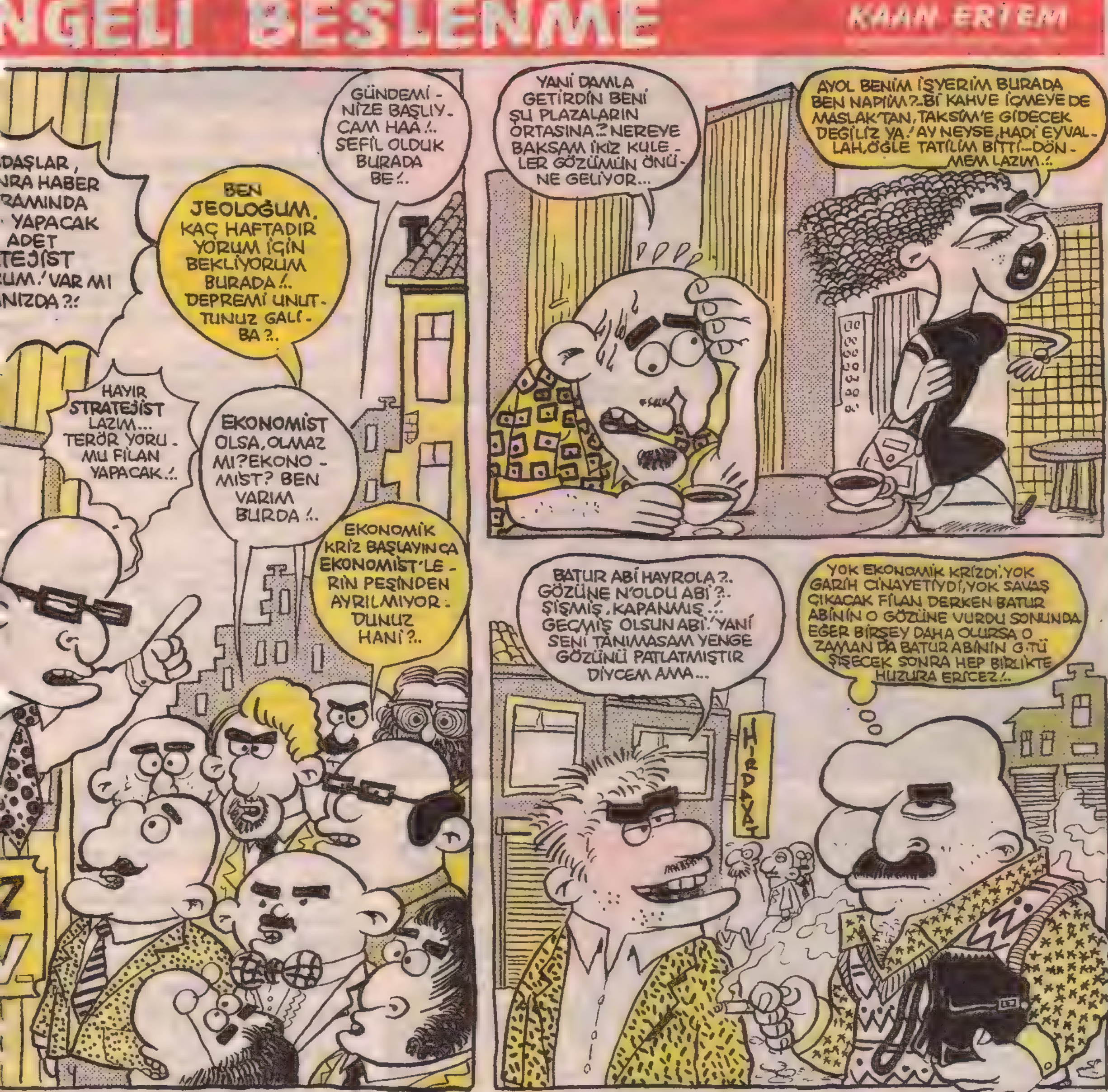
...DAŞLAR, ...NRA HABER ...RAMINDA ... YAPACAK ADET ...TEJİST ...UM.' VAR MI ...NIZDA ?!
BEN JEOLOĞUM. KAÇ HAFTADIR YORUM İÇİN BEKLİYORUM BURADA !.. DEPREMİ UNUTTUNUZ GALİBA ?..
GÜNDEMİNİZE BAŞLIYCAM HAA !.. SEFİL OLDUK BURADA BE !..
HAYIR STRATEJİST LAZIM... TERÖR YORUMU FİLAN YAPACAK !..
EKONOMİST OLSA, OLMAZ MI? EKONOMİST? BEN VARIM BURDA !..
EKONOMİK KRİZ BAŞLAYINCA EKONOMİST'LERİN PEŞİNDEN AYRILMIYORDUNUZ HANİ ?..
YANİ DAMLA GETİRDİN BENİ ŞU PLAZALARIN ORTASINA ?! NEREYE BAKSAM İKİZ KULELER GÖZÜMÜN ÖNÜNE GELİYOR...
AYOL BENİM İŞYERİM BURADA BEN NAPIM ?.. Bİ KAHVE İÇMEYE DE MASLAK'TAN, TAKSİM'E GİDECEK DEĞİLİZ YA ! AY NEYSE, HADİ EYVALLAH, ÖĞLE TATİLİM BİTTİ... DÖNMEM LAZIM !..
BATUR ABİ HAYROLA ?.. GÖZÜNE N'OLDU ABİ ?.. ŞİŞMİŞ, KAPANMIŞ !.. GEÇMİŞ OLSUN ABİ. YANİ SENİ TANIMASAM YENGE GÖZÜNÜ PATLATMIŞTIR DİYCEM AMA...
YOK EKONOMİK KRİZDİ, YOK GARİH CİNAYETİYDİ, YOK SAVAŞ ÇIKACAK FİLAN DERKEN BATUR ABİNİN O GÖZÜNE VURDU SONUNDA. EĞER BİRŞEY DAHA OLURSA O ZAMAN DA BATUR ABİNİN G.TÜ ŞİŞECEK SONRA HEP BİRLİKTE HUZURA ERİCEZ !..

...Türkiye'nin gelmiş geçmiş en iyi müzisyenlerinden biri olan OKAY TEMİZ'in üç albümünü yayınladı... *OKAY TEMİZ / KARNATAKA * OKAY TEMİZ /
...ROJECT * OKAY TEMİZ/ MAGNETİC BAND Uzun yıllar İsveç'te yaşayan Okay Temiz, bugüne kadar yaklaşık 3000 konser vermiş... OKAY
...urmalı çalgılar üzerine amatörlere kurslar da düzenliyor... Ada müziğe teşekkür...

...ladık. O taptığımız silahların birgün bize döne-
...sanımız ölünce anladık. İnsanlardan ve sevgi-
...ığımız ve hayranlık duyduğumuz binaların as-
...llı ve güçsüz olduğunu çok geç anladık. İnsan-
...arak değil, onlara korku salarak yaşamanın ne
...unu çok ağır bedeller ödeyerek öğrendik...”

...nuşması biter bitmez, **birileri bizi kullanıyor ola-**
...dı kaygılı bir ses: **“Daha fazla kazanmak, iktida-**
...dar sağlamlaştırmak, gücünü daha çok meşru-
...imi güçlerin hazırladığı bir provokasyon olamaz
...aylar?... Alman parlamentosunu yandaşlarına
...çu bir Bulgar komünistine atmadı mı? Pearl
... olacağını Amerikan Başkanı birkaç gün önce-
...ydu? Söylenen hiçbir şeye inanmıyorum artık...
...e tutan o karanlık güçler korkularımızı ve ben-
...arak dünyayı yeniden ve kim bilir kaçıncı kez
...amacını güdüyor olamazlar mı? Bu dünyayı ne
...sarlarının, uyuşturucu tacirlerinin, yoksullaştırı-
... ülkelerin başına getirdikleri diktatörlere nükle-
... yönettiğini bilmiyor muyuz? Bizim ülkemizi de
...yor. Oylarımızla seçtiğimiz insanlar sadece on-
...klası o kadar... Kendi kültürümüzü, hayat tarzı-
...i başka insanlara zorla benimsetmeye çalışır-
...ez baktık mı kendi hayatımıza, dönüp de bir kez
...dık mı bizi kimler yönetiyor diye? Başkalarına
...siz hayat tarzımızın, hep parayı ve başarıyı kut-
...in bizden neler götürdüğünü bir kez düşündük
...ğümüz kültürümüzün başkalarından çok bizim
...nü bir kez olsun fark ettik mi? Bunca yaşanan-
...ne başkalarının hayatlarından, diyemeyiz artık...
...ünü söyleyen bizler başkalarının hayatlarından
...k duymalıyız bence. Dünyanın neresinde savaş
...avaşı kalbinde, evinde, tam hayatının ortasında
...kes barış ve adalet için üzerine düşeni yapmalı.
...azanacak, birileri iktidarını daha da güçlendire-
...mi kendime saklayıp, susup oturamam. Ortada
...t var.Ve bu cinayet ne ilk ne de son olacak... Biz-
... ayımızı düşünüp sorgulamazsak yeni cinayetle-
...başka birşey yapamayız...”

...e herkes bir kez daha sustu... Başlar bir kez daha
...nın iplerinin hep kendi elinde olduğuna inanmış-
...lar çaresiz ve gelecekten ne denli yoksun oldukla-
...zluk düşüyle büyülenmiş bir şekilde yaşarken, ya-
...dar belirsiz olduğunu; dünyanın merkezinde yaşa-
... birilerinin çıkarları için anında harcanıverecek
...duklarını anladılar...

...ken insanlar zamanın nasıl geçtiğini anlamamış-
...eredeyse sabah oluyordu. Fark edilen bir gecey-
...k edilen bir sabahtı. Onca yıl bilmeden, düşünme-
...manın içinden farklı, ayrı bir zamanı yaşıyorlardı şimdi. Çok özel, dokunmak istediklerinde acı verecek derecede hissettikleri bir zamandı bu...

İşte bu anlarda doğuda ve güneyde, işte bu zamanlarda düşünceleri, hayat tarzları, dilleri, inançları, derilerinin renkleri farklı insanların yaşadığı yerlerde bambaşka bir akşam oluyordu...

Onlar da tıpkı **Amerika**'daki insanlar gibi işlerinden çıkıp evlerine, buluşma yerlerine, kahvelerine, lokantalarına geri dönüyorlardı. Onların da kalplerindeki savaş uğultusu gökyüzünde yankılanıyordu. Ama daha önce hiç hissetmedikleri bir sessizliğin, garip, gizemli bir ışığın etkisi altına girmişlerdi. Gözlerinden taşan bu ışık, tıpkı binlerce kilometre uzakta olan insanları nasıl bir iklim gibi sarmış ve gördükleri, dokundukları her yere nasıl nüfuz etmişse öyle sarmış, öyle kucaklamıştı. Orada da bu gizemli sessizliği biri bozmuştu: **“Neden savaş? Savaşarak neyi çözümleyeceğiz? Girdiğimiz her savaşın sonunda yine biz, ezilen ülkeler kaybetmedik mi? Her savaşla sorunlarımız biraz daha çözümsüz hale gelmedi mi?”**

Bu sözlerin devamını orta yaşlı bir adam getirdi: **“Onlar bizi bu hale getirerek ne denli suçluysa, onlar bizi bu denli yoksul ve geri bırakarak ne kadar haksızsa, aslında en az biz de onlar kadar suçlu, onlar kadar haksızız... Başımıza o korkunç diktatörleri onlar getirdi. Ama bizler buna seyirci kalmadık mı? Başımıza getirdiklerine bir ilah gibi tapmadık mı? Başımızdaki diktatörler en sıradan insani hak ve özgürlükleri kısıtlarken bu baskılara karşı çıkmadık. Örgütlenip onlara başkaldıramadık.”**

Haklısınız, diye söze girdi başörtülü bir kadın: **“Bize sattıkları silahları büyük bir hevesle aldık ve onları bizden daha güçsüz olan komşularımıza karşı kullandık. Bize vaadettikleri karşısında büyülendik. Onların gücü altına girerek zenginleşip refaha kavuşacağımıza kolayca inandık. Bedel ödemeden, sorgulamadan, çaba harcamadan bize çizilmiş olan bu kaderden kurtulacağımızı sandık. Onlar üretti, onlar buldu. Biz onların ürettiklerine, bulduklarına sahip olunca hayatımızın değişeceğini sandık...”**

Bu sözlerden çok etkilendiği belli olan bir genç bir adam atıldı: **“Evet, onlar bize kendi kültürlerini, hayat tarzlarını benimsetmek istediler, ama bizler bunlara sadece karşı çıkıyormuş gibi yaptık, istemiyormuş gibi yaptık. Ama paranın ucunu biraz gösterdiklerinde sesimizi kestik, geleneklerimizi, kültürlerimizi, hayat tarzımızı sorgusuz sualsiz değiştirdik... Ve bize sundukları şeylere hızla özenmeye, büyük bir açlıkla onlara sahip çıkmaya çalıştık. Ne olmak istiyorsak onun tam tersi olduk. Sundukları şeylere sahip olmak adına ruhlarımızı köleleştirdik. Yıllardır bizi istedikleri gibi yönetiyor ve sömürgeleştiriyorlarsa bunu en çok biz istediğimiz için başarıyorlar. Bu yüzden onlara şu saatten sonra öfke duymaya hakkımız yok. Biz önce kendi bencilliklerimize, başımıza getirilen ve bizi bunca belalara sürükleyen diktatörlüklerimize öfke duyalım...”**

Evet, bugün bu denli yoksulsak, bu denli geriysek bunu başkalarından çok kendimizde aramalıyız, diyerek tartışmaya katıldı biri. **“Eşitlik ve adalet için bunca yıldır ne yaptık? Hep yaşadığımız haksızlıkların nedenini uzaktaki insanlarda, onların yönetiminde aradık da, bir kez olsun bizleri bölerek yöneten, bunun için inanç farklılıklarını körükleyen kendi diktatörlerimize başkaldırdık mı? Hep sindik, hep korktuk... Ve arada sırada diktatörlerin önümüze attığı rüşvetlerle, sus paylarıyla geçinip durduk. Bu yüzden gittikçe geriledik, geriledikçe asık suratlı, kin ve öfke dolu ideolojilere sarıldık. Biz geriledikçe sarıldığımız ideolojiler de gericileşti. Toleranstan, anlayıştan, hoşgörüden hızla uzaklaştık. Kadınlarımızı, çocuklarımızı baskı altına aldık. Özgürlüklerden, sanattan, düşünceden korkar olduk. Bizimle aynı inancı paylaştığını söyleyen bazı ülkeler, çocuklara uçurma uçurmayı, kadınlarla erkeklerin yollarda selamlaşmalarını, hatta kadınlara gülmeyi bile yasakladı. Dünyaya hep kuşkuyla bakmaya başladık. Dışarıya yüksek kale duvarları örerek içimize kapandık. Hayatımıza sahip çıkmayıp, kendimizi sorgulamayı hep erteledikçe, yetersizliklerimiz ve çaresizliğimiz daha da derinleştikçe kalbimizi intikam duyguları kapladı. Uçak kaçıranları, sivillerin yaşadığı yerlere bomba atanları kahraman ilan ettik. Bırakın sıradan insanları, aydınlarımız, entelektüellerimiz bile bu eylemlere alkış tuttu. Ve şimdi onca kutsadığımız bu saldırıları, sivillere yönelik acımasız eylemleri bize saldırmak için bir gerekçe sayıyorlar. Yapalım ya da yapmayalım, dünyanın neresinde sivillere yönelik bir eylem olursa bizi onunla mahkum etmeye başladılar...”**

İşte tam bu sırada **Filistinli** bir kadın mahcup ve üzüntülü bir sesle araya girdi: **“Öç duygusuyla yaşamanın ne denli anlamsız ve aptalca olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Amerika'da on binlerce kişinin öldürüldüğünün haberini alır almaz bu öç duygusunun yol açtığı zafer sarhoşluğuyla kendimden geçip neşelendiğim için şu an utanç duyuyorum... Başkalarının acılarından, başkalarının yıkımından keyif duymak hiçbir insana yakışmaz bence. Bana da yakışmadı. Mümkün olsa da gidip orada yakınlarını, sevdiklerini yitiren insanlardan özür dilesem... Onları teselli edebilsem... Çünkü biliyorum ki, orada bizlerin çektiği acılardan, başımıza gelenlerden dolayı suçluluk duyan, bizleri anlayıp teselli etmek isteyen insanlar var...”**

Evet, bizi anlayacak, yaşadığımız bu yoksulluğu, bu dışlanmışlığımızı içinde, yüreğinde hissedecek insanlar orada mutlaka vardır; o halde neden onlara bunları anlatmıyoruz; hadi kalkın ayağa, hadi onlara gidelim, diye seslendi hepsi birden...

İşte o an gökyüzü kalplerdeki savaşın uğultusuyla değil, sevginin ve barışın yürek vuruşlarıyla çınladı... Ve bu ayağa kalkış, gökyüzündeki bu çınlayış dünyanın her tarafından duyuldu. Bu sesi duyan herkes, dünyanın neresinde yaşıyor olursa olsun, kendi hayatının bir başka insanın hayatına bağlı olduğunu anladı...

Sabahlar akşamlara, zamanlar zamanlara, inançlar dinlere, düşünceler fikirlere karıştı... Işıklar ışıklara, renkler renklere karıştı... Kuzeyden guneye, guneyden kuzeye doğru bir yürüyüş başladı o an. Barışa ve kardeşliğe doğru... Hep oraya doğru bir yürüyüş başladı...

cezmi@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

* **Antalya.** 4 Ekim Perşembe günü saat 19.00-21:00 arası Açık Sergi Alanı'nda (Cam Piramit) imza günüm var. Tel: 0242 - 244 60 72. * **İzmit.** 5 Ekim Cuma günü saat 16:00-19.00 arası **İzmit Sanat Sokağı**'ndayım

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

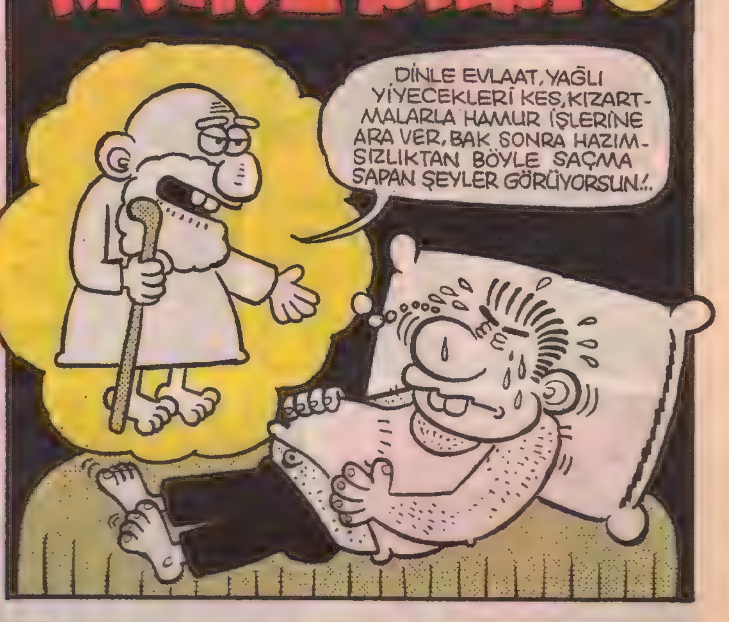
DİNLE EVLAAT, YAĞLI YİYECEKLERİ KES, KIZARTMALARLA HAMUR İŞLERİNE ARA VER, BAK SONRA HAZIMSIZLIKTAN BÖYLE SAÇMA SAPAN ŞEYLER GÖRÜYORSUN !..

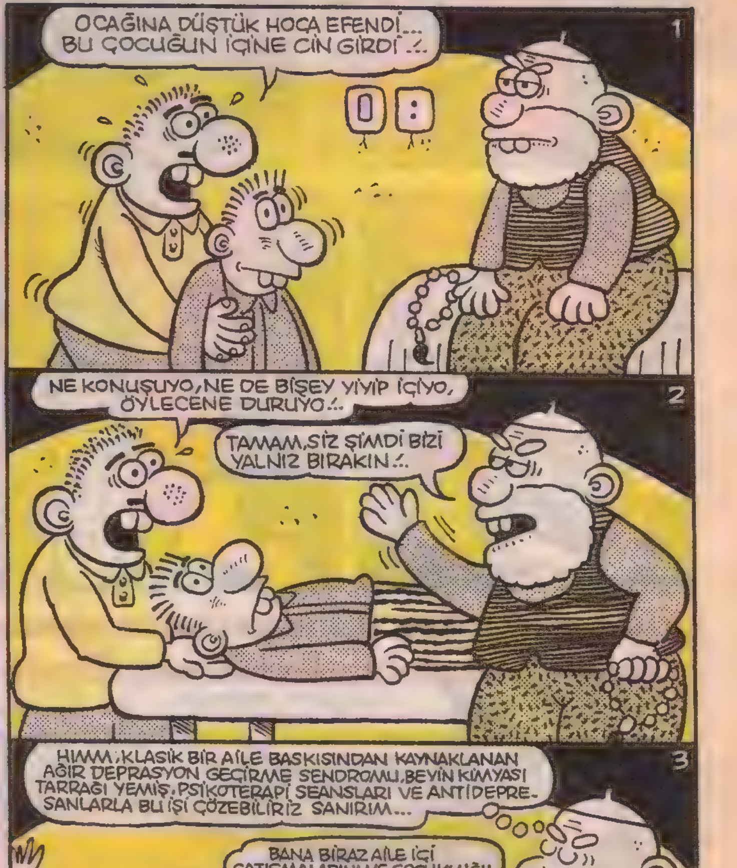
1
OCAĞINA DÜŞTÜK HOCA EFENDİ... BU ÇOCUĞUN İÇİNE CİN GİRDİ !..
2
NE KONUŞUYO, NE DE BİŞEY YİYİP İÇİYO, ÖYLECENE DURUYO !..
TAMAM, SİZ ŞİMDİ BİZİ YALNIZ BIRAKIN !..
3
HIMM, KLASİK BİR AİLE BASKISINDAN KAYNAKLANAN AĞIR DEPRASYON GEÇİRME SENDROMU, BEYİN KİMYASI TARRAĞI YEMİŞ. PSİKOTERAPİ SEANSLARI VE ANTİDEPRESANLARLA BU İŞİ ÇÖZEBİLİRİZ SANIRIM...
BANA BİRAZ AİLE İÇİ ÇATIŞMALARINI VE ÇOCUKLUĞUNU ANLATIR MISIN YAVRUM ?

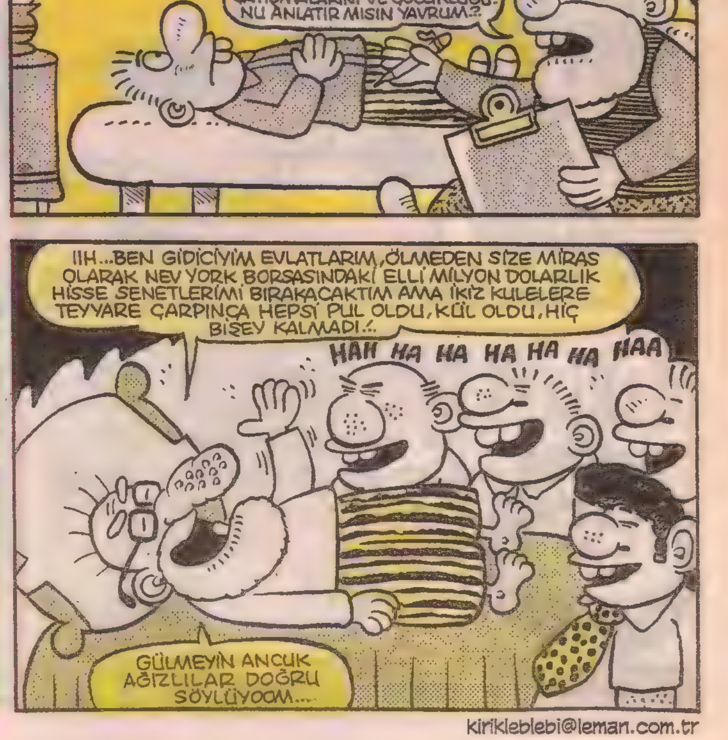
IIH... BEN GİDİCİYİM EVLATLARIM, ÖLMEDEN SİZE MİRAS OLARAK NEV YORK BORSASINDAKİ ELLİ MİLYON DOLARLIK HİSSE SENETLERİMİ BIRAKACAKTIM AMA İKİZ KULELERE TEYYARE ÇARPINCA HEPSİ PUL OLDU, KÜL OLDU, HİÇ BİŞEY KALMADI !..
HAH HA HA HA HA HA HAA
GÜLMEYİN ANCUK AĞIZLILAR DOĞRU SÖYLÜYOOM...

kirikleblebi@leman.com.tr

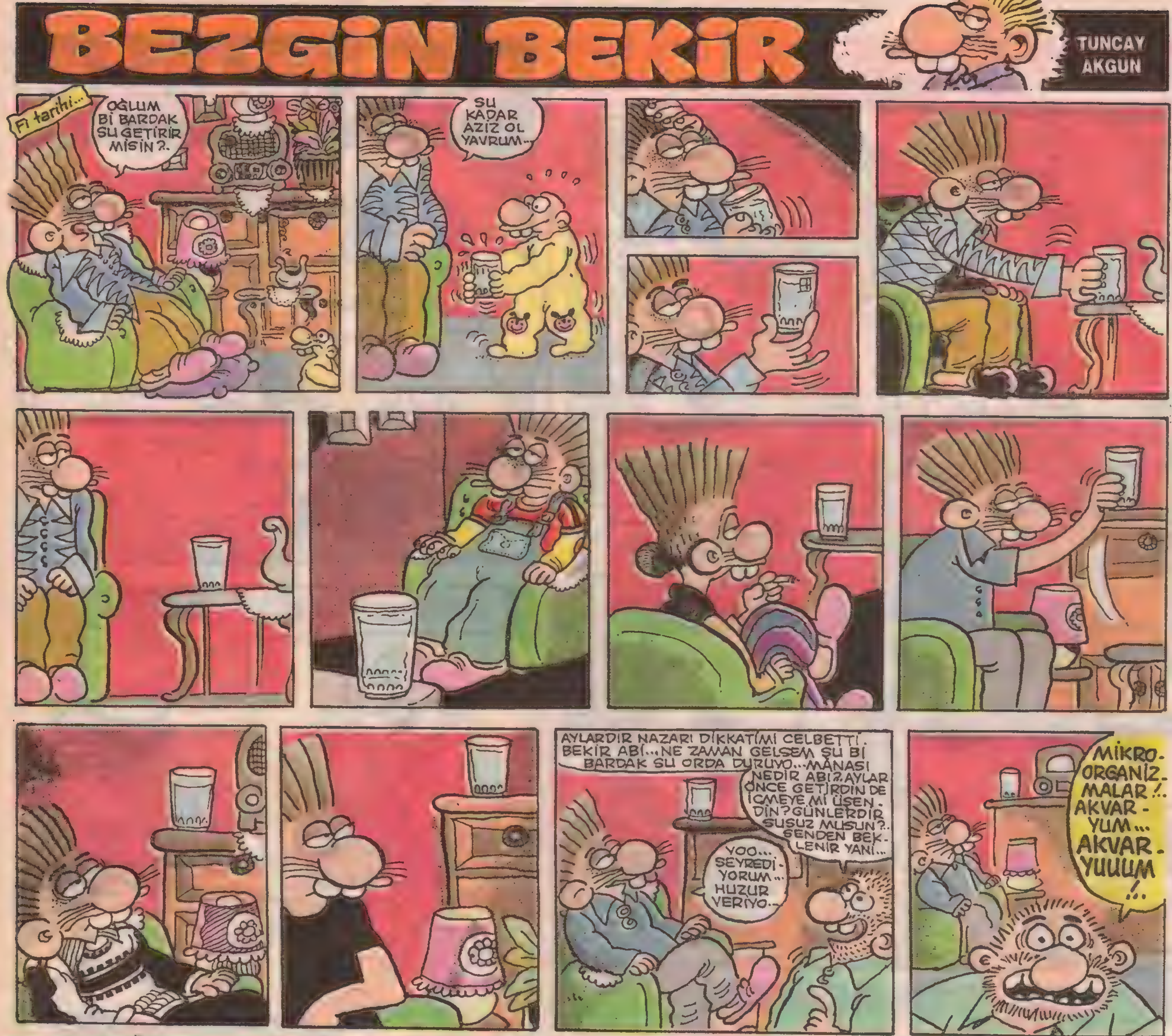
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
Fi tarihi...
OĞLUM Bİ BARDAK SU GETİRİR MİSİN ?.
SU KADAR AZİZ OL YAVRUM...
AYLARDIR NAZARI DİKKATİMİ CELBETTİ. BEKİR ABİ...NE ZAMAN GELSEM ŞU Bİ BARDAK SU ORDA DURUYO...MANASI NEDİR ABİ?.AYLAR ÖNCE GETİRDİN DE İÇMEYE Mİ ÜŞENDİN? GÜNLERDİR SUSUZ MUSUN?.. SENDEN BEKLENİR YANİ...
YOO... SEYREDİYORUM... HUZUR VERİYO...
MİKRO-ORGANİZMALAR!.. AKVARYUM... AKVARYUUUM!..

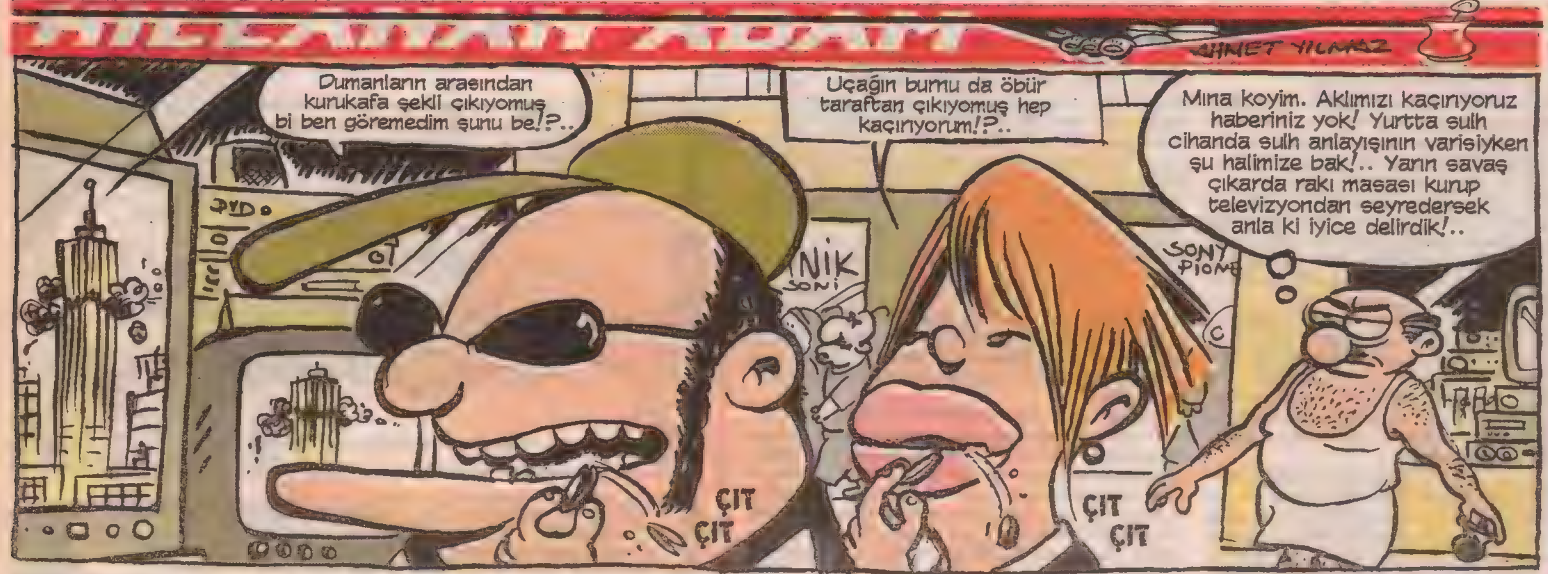
AHMET YILMAZ
Dumanların arasından kurukafa şekli çıkıyomuş bi ben göremedim şunu be!?..
Uçağın burnu da öbür taraftan çıkıyomuş hep kaçırıyorum!?..
Mına koyim. Aklımızı kaçırıyoruz haberiniz yok! Yurtta sulh cihanda sulh anlayışının varisiyken şu halimize bak!.. Yarın savaş çıkarda rakı masası kurup televizyondan seyredersek anla ki iyice delirdik!..
DVD
NİK SONİ
SONY PIONE
ÇIT ÇIT
ÇIT ÇIT

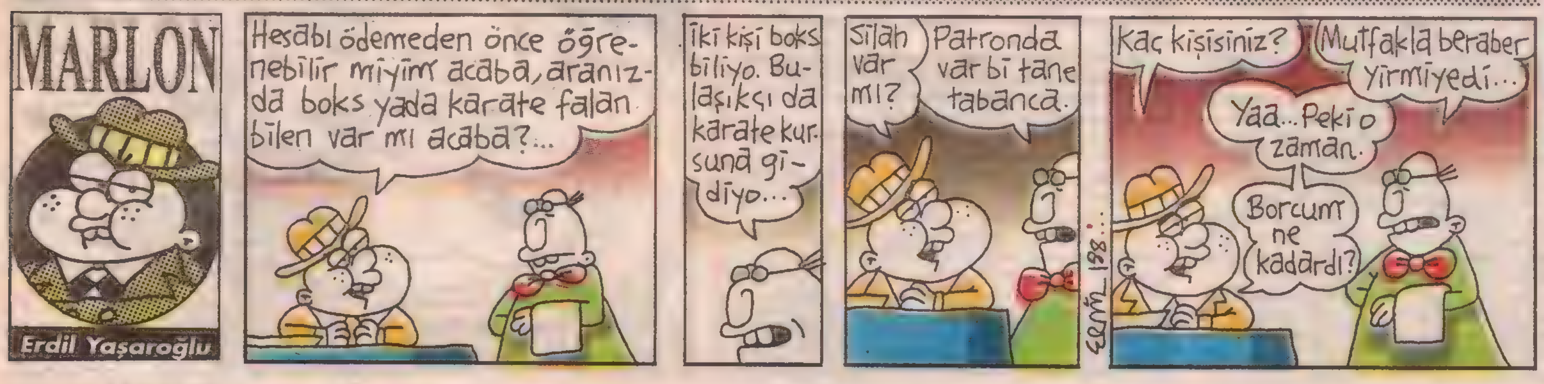
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Hesabı ödemeden önce öğrenebilir miyim acaba, aranızda boks yada karate falan bilen var mı acaba?...
İki kişi boks biliyo. Bulaşıkçı da karate kursuna gidiyo...
Silah var mı?
Patronda var bi tane tabanca.
Kaç kişisiniz?
Mutfakla beraber yirmiyedi...
Yaa... Peki o zaman.
Borcum ne kadardı?
Ertil 198...

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

İnsanlık bir ABD sıfır!

Bir elinde Mc Donald's bir elinde Cola, umurunda mı dünya! devri bitmeli.

"Altta kalanın canı çıksın" diyen kapitalist anlayış New York'un ikiz kulelerinin çöküşü gibi çökmeli.

Çünkü bu kapitalist anlayışın canı çıkmazsa dünyanın canı çıkar.

Amerika'nın dünya halklarının üzerine attığı bombaları bir ellerinde Mc Donald's bir ellerinde Coca Cola kovboy filmi gibi seyreden Amerikalılar artık bunu anlamalılar.

Anlamalılar ki biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar.

Hele de günümüzde biri yiyor **bini** bakıyor!

Daha da beteri dünya gelirinin yüzde 50'sini sadece 300 dünya zengini mideye indiriyor.

Buna karşılık başta bebekler olmak üzere milyonlarca insan açlıktan ölüyor.

İşte Amerika böyle bir dünya düzenini savunmakta.

Buna itiraz edenlere terör uygulamakta, bombalar yağdırmakta.

Onun içindir ki dünyanın her yerinde Amerika'dan nefret edenlerin oluşturduğu New York'un ikiz kulelerinden yüksek **nefret kuleleri** var!

Bu nefret kuleleri yıkılmadıkça, Amerika'nın ikiz kuleleri yeniden dikilseler de yine yıkılırlar!

Elbette ikiz kulelerde ölümü bekleyen Amerikalılara, Amerikan savaş uçaklarının getireceği ölümü bekleyen dünya halklarına üzüldüğüm kadar üzülürüm.

Masum Amerikalıların çaresizliğinde masum halkların çaresizliğini görürüm.

Ve inanırım ki **insanlar kardeştir.**

Kardeşçe bir dünya içinse adil bir dünya düzeni gerekir.

Adi dünya düzeni gidecek, **adil dünya düzeni** gelecektir!

Adi dünya düzenini sürdürmek için dünya halklarının üzerine atacağı her bomba Amerika'ya daha büyük intihar saldırıları, acı, gözyaşı olarak geri dönecektir!

Amerika insanların üzerine bomba atacağına, insanlığa verdiği zararlar için af dileyen cümleler atsın!

İnsanlıkla barışsın.

Bilsin ki insanlığa karşı oynayacağı bir maçı kazanma ihtimali sıfır.

İnsanlık **bir** Amerika **sıfır!**

GÖNÜL ADAMI 2
Vapurdan atılan simit
lokmalarının peşinden
uçan martıların sesleri
arasında geliyor...

Alparslan olmak...

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

Özet: Malazgirt'te bir ilköğretim okulunun müdürü, her yıl temsili Alparslan görevini üstlenmektedir... Ancak, onu teftişe gelen bir müfettiş, okulda suların akmadığını görünce dalgasını geçer. Bu olay müdürümüze fena koyar ve atına atladığı gibi sular idaresi'nin yolunu tutar...

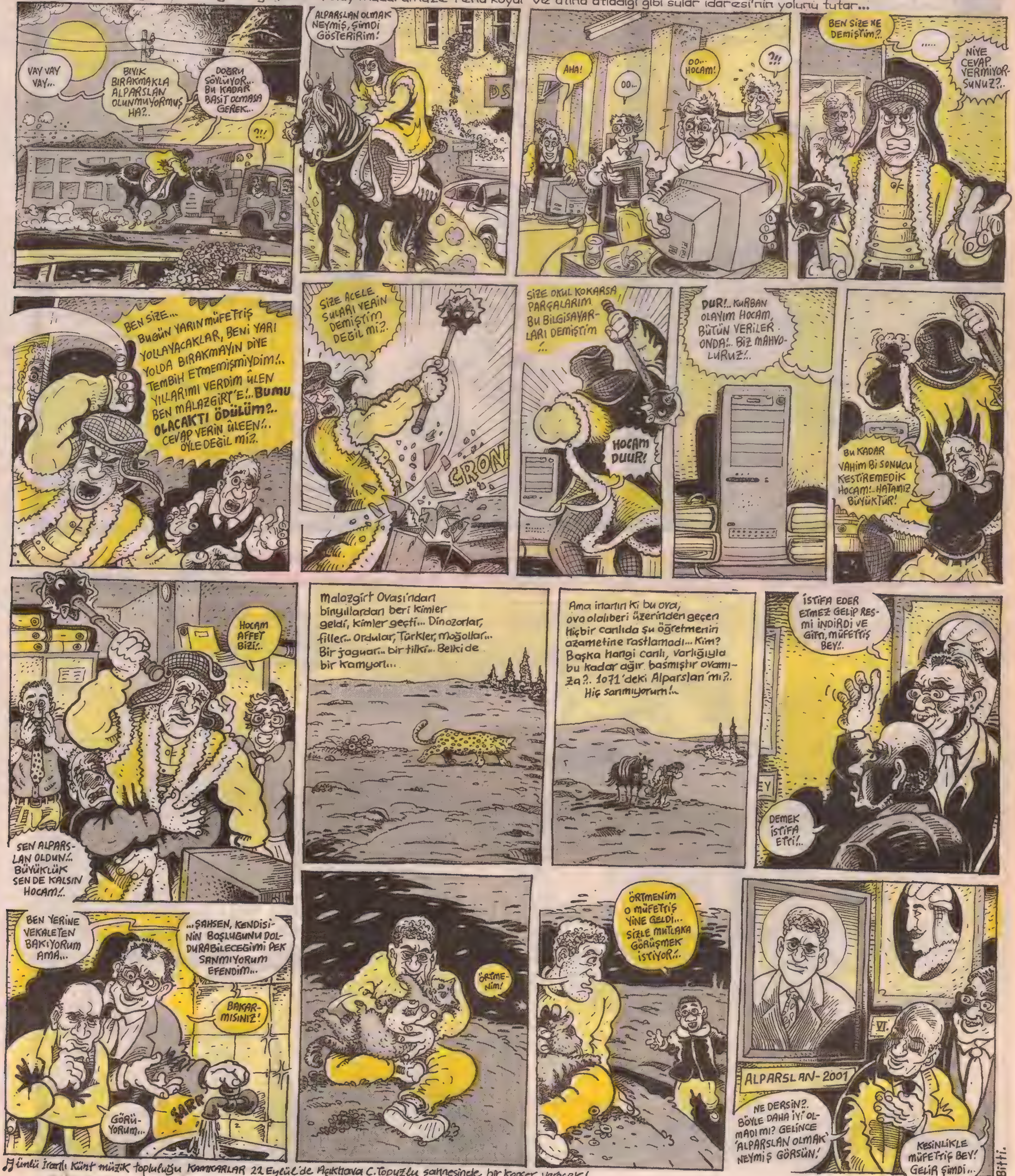
VAY VAY VAY...
BIYIK BIRAKMAKLA ALPARSLAN OLUNMUYORMUŞ HA?..
DOĞRU SÖYLÜYOR... BU KADAR BASİT OLMASA GEREK...
?!!
ALPARSLAN OLMAK NEYMİŞ, ŞİMDİ GÖSTERİRİM!
DS
AHA!
OO...
OO... HOCAM!
?!!
BEN SİZE NE DEMİŞTİM?..
.....
NİYE CEVAP VERMİYORSUNUZ?..
BEN SİZE... BUGÜN YARIN MÜFETTİŞ YOLLAYACAKLAR, BENİ YARI YOLDA BIRAKMAYIN DİYE TEMBİH ETMEMİŞMİYDİM!.. YILLARIMI VERDİM ÛLEN BEN MALAZGİRT'E!.. BUMU OLACAKTI ÖDÜLÜM?.. CEVAP VERİN ÛLEEN!.. ÖYLE DEĞİL Mİ?.
SİZE ACELE SULARI VERİN DEMİŞTİM DEĞİL Mİ?.
CRON
SİZE OKUL KOKARSA PARÇALARIM BU BİLGİSAYARLARI DEMİŞTİM !..
HOCAM DUUR!
DUR!.. KURBAN OLAYIM HOCAM, BÜTÜN VERİLER ONDA!.. BİZ MAHVOLURUZ!..
BU KADAR VAHİM Bİ SONUCU KESTİREMEDİK HOCAM!.. HATAMIZ BÜYÜKTÜR!
HOCAM AFFET BİZİ!..
SEN ALPARSLAN OLDUN!.. BÜYÜKLÜK SEN DE KALSIN HOCAM!..
Malazgirt Ovası'ndan binyıllardan beri kimler geldi, kimler geçti... Dinozorlar, filler... Ordular, Türkler, Moğollar... Bir jaguar... bir tilki... Belki de bir kamyon...
Ama inanın ki bu ova, ova olalıberi üzerinden geçen hiçbir canlıda şu öğretmenin azametine rastlamadı... Kim? Başka hangi canlı, varlığıyla bu kadar ağır basmıştır ovamıza?.. 1071'deki Alparslan'mı?.. Hiç sanmıyorum!..
İSTİFA EDER ETMEZ GELİP RESMİ İNDİRDİ VE GİTTİ, MÜFETTİŞ BEY!..
Y
DEMEK İSTİFA ETTİ!..
BEN YERİNE VEKALETEN BAKIYORUM AMA...
...ŞAHSEN, KENDİSİNİN BOŞLUĞUNU DOLDURABİLECEĞİMİ PEK SANMIYORUM EFENDİM...
BAKARMISINIZ!
GÖRÜYORUM...
ŞARR
ÖRTMENİM!
ÖRTMENİM O MÜFETTİŞ YİNE GELDİ... SİZLE MUTLAKA GÖRÜŞMEK İSTİYOR!..
VI.
ALPARSLAN-2001
NE DERSİN?.. BÖYLE DAHA İYİ OLMADI MI? GELİNCE 'ALPARSLAN OLMAK' NEYMİŞ GÖRSÜN!
KESİNLİKLE MÜFETTİŞ BEY! GELİR ŞİMDİ...
Bitti.

♫ ünlü İranlı Kürt müzik topluluğu KAMKARLAR 22 Eylül'de Açıkhava C.Topuzlu sahnesinde bir konser verecek!..

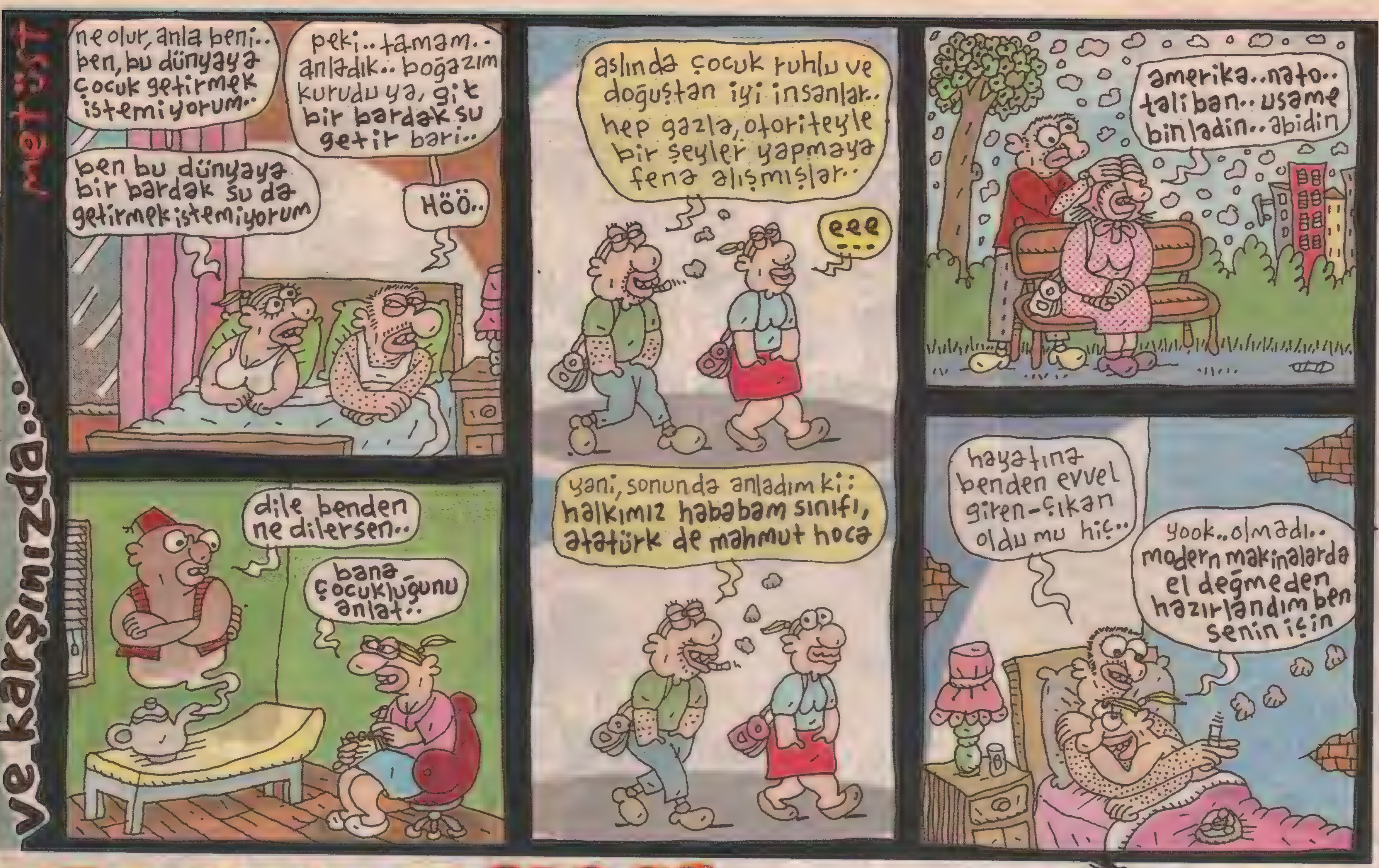
metüst
ve karşınızda...
ne olur, anla beni.. ben, bu dünyaya çocuk getirmek istemiyorum..
peki.. tamam.. anladık.. boğazım kurudu ya, git bir bardak su getir bari..
ben bu dünyaya bir bardak su da getirmek istemiyorum
Höö..
aslında çocuk ruhlu ve doğuştan iyi insanlar.. hep gazla, otoriteyle bir şeyler yapmaya fena alışmışlar..
eee ...
amerika.. nato.. taliban.. usame binladin.. abidin
dile benden ne dilersen..
bana çocukluğunu anlat..
yani, sonunda anladım ki: halkımız hababam sınıfı, atatürk de mahmut hoca
hayatına benden evvel giren-çıkan oldu mu hiç..
yook.. olmadı.. modern makinalarda el değmeden hazırlandım ben senin için

Bayır gülü

Feyhan Güver

(Geçen haftadan devam)

feyhan@leman.com.tr

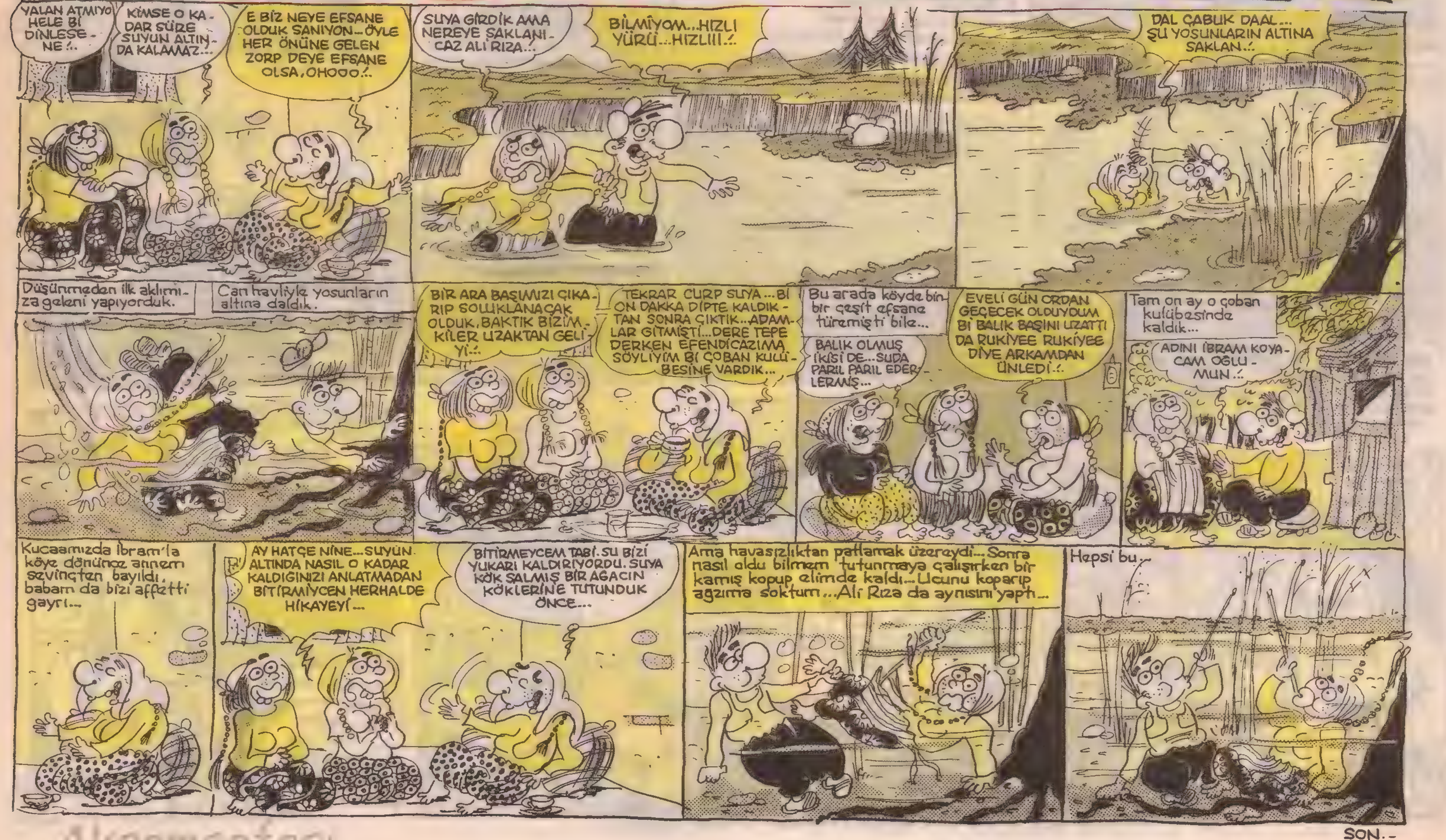
YALAN ATMIYO HELE Bİ DİNLESENE !..
KİMSE O KADAR SÜRE SUYUN ALTINDA KALAMAZ...
E BİZ NEYE EFSANE OLDUK SANIYON... ÖYLE HER ÖNÜNE GELEN ZORP DEYE EFSANE OLSA, OHOOO !..
SUYA GİRDİK AMA NEREYE SAKLANICAZ ALİ RIZA..!
BİLMİYOM...HIZLI YÜRÜ...HIZLIII !..
DAL ÇABUK DAAL... ŞU YOSUNLARIN ALTINA SAKLAN..!
Düşünmeden ilk aklımıza geleni yapıyorduk.
Can havliyle yosunların altına daldık.
BİR ARA BAŞIMIZI ÇIKARIP SOLUKLANACAK OLDUK, BAKTIK BİZİMKİLER UZAKTAN GELİYİ..!
TEKRAR CURP SUYA ...Bİ ON DAKKA DİPTE KALDIKTAN SONRA ÇIKTIK...ADAMLAR GİTMİŞTİ...DERE TEPE DERKEN EFENDİCAZIMA SÖYLİYİM Bİ ÇOBAN KULÜBESİNE VARDIK...
Bu arada köyde binbir çeşit efsane türemişti bile...
BALIK OLMUŞ İKİSİ DE...SUDA PARIL PARIL EDERLERMİŞ...
EVELİ GÜN ORDAN GEÇECEK OLDUYDUM Bİ BALIK BAŞINI UZATTI DA RUKİYEE RUKİYEE DİYE ARKAMDAN ÜNLEDİ !..
Tam on ay o çoban kulübesinde kaldık...
ADINI İBRAM KOYACAM OĞLUMUN !..
Kucaamızda İbram'la köye dönünce annem sevinçten bayıldı, babam da bizi affetti gayrı...
AY HATÇE NİNE...SUYUN ALTINDA NASIL O KADAR KALDIĞINIZI ANLATMADAN BİTİRMİYCEN HERHALDE HİKAYEYİ...
BİTİRMEYCEM TABİ. SU BİZİ YUKARI KALDIRIYORDU. SUYA KÖK SALMIŞ BİR AĞACIN KÖKLERİNE TUTUNDUK ÖNCE...
Ama havasızlıktan patlamak üzereydi... Sonra nasıl oldu bilmem tutunmaya çalışırken bir kamış kopup elimde kaldı... Ucunu koparıp ağzıma soktum...Ali Rıza da aynısını yaptı...
Hepsi bu...

SON.-

Yol Haritaları

Yüzbinlerce insanı öldürtmüş Miloşeviç'i, milyonlarca insanı öldürtmüş Alman generallerini Nurenberg'te yargıladığı gibi Ladin'i de yargılasın, ama başka şeyler oluyor. Zavallı, ekmek dahi bulamayan bir halkı bombalamaya çalışıyor Amerika, ki bu halk yirmi yıldır dünyanın en büyük mayın tarlalarının ortasında dünyanın en büyük silahlarının denendiği ülkede yaşıyorlar! Atom bombasını atarken dahi gerekçesi vardı Amerika'nın, savaşta galip gelmek, düşman güçlerini yoketmek! Bugün Amerika zaten üstün, zaten dünya lideri, zaten tüm devletler ne diyorsa yapıyor, buna rağmen savaş hazırlığı siyasi bir sebep değil, iktisadi bir sebep! Orada insanların mutlu yaşayabilmeleri için burada insanların nükleer bir temizlikten geçirilmeleri mi gerekiyor!

Savaş insanoğlunun önüne koyulmuş en büyük problemdir! Her insan savaşın ortasında kaldığında kendine ve dünyaya tüm kimliğini değiştirecek derin sorular sorar? Savaş nedir? Neden öldürüyoruz? Benim suçum var mı? Ölüm makinelerinin içine bizi kim sürükledi? İnsan adını taşımaya layık herkes bu sorulardan kaçamaz!

Bu ağır ve öldürücü sessizlik içinde hıçkıra hıçkıra ağlayarak, yokluğu, hiçliği düşünerek bu sorulardan kurtulamayız. Savaş istemiyoruz, ölümlere karşıyız, diyerek de kendimizi dışarı atamayız. Yaşadığımız hayatın ölçüleri, torpil, rüşvet, adam kayırma, umursamama, ne olacak canım gibi kurulu hayatın değerleri çoktandır hepimizin hayatını kemirmeye başlamadı mı? Çok daha korkunç şeyler oldu, karanlık adamların iktidara, gazetelere, sanata, kurumlara oturmasına sessiz kalıp, çanak tuttuk. Hayatın tadını ve yumuşaklığını silahlar kıtamıza çevrilinceye kadar aşağılık sanatçıların, aşağılık köşeyazarlarının eline verdik.

Korkular içinde Rafael'in tablolarında, kollu, adaleli, yaratıcı Tanrı babanın köpüklü aksakalını aramaya başladık. İşte hepimizin kaderi hayatında tek bir roman okumamış Teksas'lı zengin bir aptal çocuğun dudakları arasında! İpek elbiseler giymiş başpiskoposun törenine gidiyor, kılıç yerine nükleer bombalar kuşanıyorlar ve diz çöküp dua ediyorlar! Tüm dünya kameralarına intikam, öç, savaş, ölüm, tehdit naraları atıyorlar ve yine beyfendi saygınlıklarından birşey kaybetmiyorlar! Delirmiş köpük köpük akan sıcacık kanlarını artık hiçbir şey tatmin edemez. Sinirleri yok, beyinleri yok, birazdan nükleer temizlik başlar, tiz kahkahalarla, sarhoşlukla, zevkle, şehvetle, hayvani burun deliklerinden soluyarak kadeh kaldırmaya başlarlar! Yeryüzü kıtasının en zavallı, en yoksul halkını öldürmekten kahramanlık duyarlar!

Çoktandır bu masmavi gezegenimize insanlar ve hayvanlar dışında yeni bir canlı türü geldi, işte Pentagon, işte FBI, buffalo sürülerini yokettikleri gibi, kızılderilileri yokettikleri gibi, Vietnam'ı yokettikleri gibi, şimdi kimi yoketmeye hazırlanıyorlar!

Kurulu dünyanın tüm dengelerini değiştirecek bu saldırı üzerine ilk dakikadan beri dünyanın yüzlerce gazetesi, TV'lerine yayılmış onbinlerce savaş uzmanı, terör uzmanı, herşeyi bilen yorumcular şehvetle konuşmaya başladı. Kusursuz tahliller yapıyorlar! Haritalar çiziyorlar, bombaları tarif ediyorlar. Gün onların! Ortada bir savaş yüzbinlerce insanın ölümü var. Artık kimin öldürdüğünün anlamı var mı? Ölüm her kıtada ölümdür! Konu bulmaktan sıkılan köşe yazarlarına iş çıktı. Bu gökdelen mezarlığını düşünüp kudurmuş bir hırsla yazarlar artık. Sanki medyanın, yazarların, siyaset bilimcilerinin imdadına yetişti bombalar! Elli yıl daha TV ve gazeteleri döndürecek bir malzeme bu saldırı, bir savaş marketi! Milliyet gazetesinin şu ilanına bakın: "ABD'nin maruz kaldığı, tarihin en büyük saldırısından unutulmaz fotoğraflar. Ayrıntılı grafikler. Tam 64 sayfa. Pırıl pırıl kuşe kağıda basılı..."

Pırıl pırıl gazeteler, pırıl pırıl köşe yazarları, pırıl pırıl yorumlar! Çirkin ve tiksindirici olan, yokedilmesi gereken Afganlı çocukların sümüklü, pis, kirli yüzleri! Ve aynı gün Hürriyet ve Milliyet Gazetesi Türkiye'nin en şöhretli mafya kabadayısının düğününe tam bir sayfa ayırmış. Kan döken, seri katil bir mafya liderini tam sayfayla pırıl pırıl resimlerle milyonlarca gence izlettirmek, gökdelen saldırısından daha mı az vahşi! Yan sayfalarda hepsi kültürünü konuşturan yazarlar. Hızla düşman aranıyor, hızla öldürülecek halklar tahlil ediliyor. Düşman sayfalarınızda! Düşman ruhunuzda! Düşman eğitiminizde! Düşman ahlağınızda! Düşman bilimi, düşünceyi, aklı para babalarının, mafya babalarının, derin devletlerin emrine köle, kurban diye veren zihniyetinizde!

Yaşama biçimimiz yanlış, bu yanlış, ahlaksız, kontrolsüz, köpek biçim, daha çok savaşlar sürecek önümüze. Hiç birimiz artık kapalı bir toplumda yaşayamayacağız, hepimiz ortak alanlarda yanyana gelip ortak alanlarda dünyayı bölüşeceğiz. En ortadaki ortak alanımız medya, basın. En ortadaki ortak alanımız ticaret! Falan magazanın, markanın vitrinleri, fiyatları bizi ilgilendirmez, ya da istemeyen almasın, bakmasın diyemezsiniz. Hepimizin çocuğu, hepimizin zihinleri, hepimizin umutları, hayalleri, bu ortak alanların ahlağıyla-resmiyle-ideolojisiyle biçimleniyor!

İnsan adını taşıyan herkes bu ortak alanların ahlağından sorumludur. Her defasında bizi zorla, baskıyla, döverek, alnımıza silah dayayıp savaşa sürükleyen bu uygarlık içinde yaşama biçimimiz baştan sona arıza! Oduncu baltacı gibi siyasetçiler, o baltanın sapı gibi sanatçılar, şimdi, lütfen buyrun nükleer sofraya, saygıdeğer sanatçılar!

Ekranlarda ilk gördüğümüz şey, nerdeyse tüm dünyanın entellektüel ordusunun savaş sanayiinin göbeğinde gevezelik ettiği. Aydınların, okumuşların savaşla ne ilişkisi olabilir. Hepsi-hepimiz bir şekilde savaşa hizmet ediyoruz. Nihilizmin bu karanlık yoluna girmemiz tesadüfi değildir! Şiddete başvurarak sorunları çözen, köyler yakan, kitleleri katleden gazeteleri, partileri melodik şarkılarla, marşlarla alkışlıyoruz kaç zamandır.

Şimdi, heyecanla filmin ikinci perdesini merak ediyoruz. Afganistan'ı nasıl vuracaklar, sınırdan mı, tepeden mi, kimbilir Amerika'nın karşı hareketi nasıl vahşice olacak. Seyircileştirilmiş köle sürüsü insanoğlu! Savaşın tam ortasında, naklen yayın kesilse, filmin ikinci yarısı kopsa, iştahımızın şehvetli kızgınlığıyla neredeyse Amerika'ya biz saldıracağız, neden filmi kestin? Neden saldırmıyorsun? Amerika, Afganistan'ı yoketse, filmin son sahnesine koşacağız. Bakalım Afganistan'a kim yardım edecek, Pakistan'ın sanıldığı gibi atom bombası var mı, kullanacak mı? Kızılderili kadınların memelerini kesip tütün kesesi yapan Amerikalı kovboyların tam arzuladığı seyirciler!

Seyircilerin heyecanlı kalp atışları, kıyamete hazırlanan bu dünya senaryosu, kıyameti çağıran savaş sanayiinin bu ölüm makinelerinin gerçek motoru! Seyirciler, askersiz, piyadesiz bu yeni savaşların, modern taburları, modern kıtaları, müzik dinleyip ekran başında otururlar!

Doğu-Batı Dergisi'nde bir araştırmacı ölüm ilanları sayfalarını inceleyip, bu sayfaların adına: "Kağıttan mezarlıklar" adını vermiş. Evet, gazeteler kağıttan mezarlıklar, ekranlar camdan mezarlıklar! Bir insan günlerce mezarlıkta kalabilir mi? Pırıl pırıl, ışıklı, müzikli olunca neden bu mezarlık seyrinin tadından yenmez olduğunu kendinize sorun! Yüz bin tabut görünce daha mı kültürlü insan olacaksınız?

Oysa yaşadığımız miladi takvim İsa'nın doğumuyla başlar. Neden İsa dünya tarihini sıfırlayıp kendi doğumuyla insanlığın miladı oluverdi!

İsa'nın hayatı ışık tutsun size, bunca bilim, bunca üniversite, bunca sanat, bunca yazarın aşağılık bir hokkabazlık olduğunu işte görüyorsunuz! İsa, o güne kadar insanoğlunun bilmediği, yeryüzü topraklarının tanımadığı bir büyük devrim yapmıştı. Savaş ve düşmanlık içinde asırlardır birbirini kinle, hınçla, linçle, öçle öldüren krallara, peygamberlere, tapınaklara karşı çıktı, geleneklerle alay etti. Onu, gelmiş geçmiş tarihin ve tüm peygamberlerin isimlerinden ayıran en büyük özelliği Tanrı'nın oğlu oluşu, Meryem'in bakireliği ya da körlerin gözünü açıp, ölüleri diriltmesi gibi mucizeler değil. Ne şekilde olursa olsun ölüme, savaşa karşı çıkmasıydı.

İsa'yı ilk keşfeden Vaftizci Yahya'dır. Vaftizci Yahya da geleneksel tapınakları terketmiş, kendisine küçük bir cemaat edinip, geleneksel adak ve tapınma biçimlerini değiştirerek

Devamı 14.Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

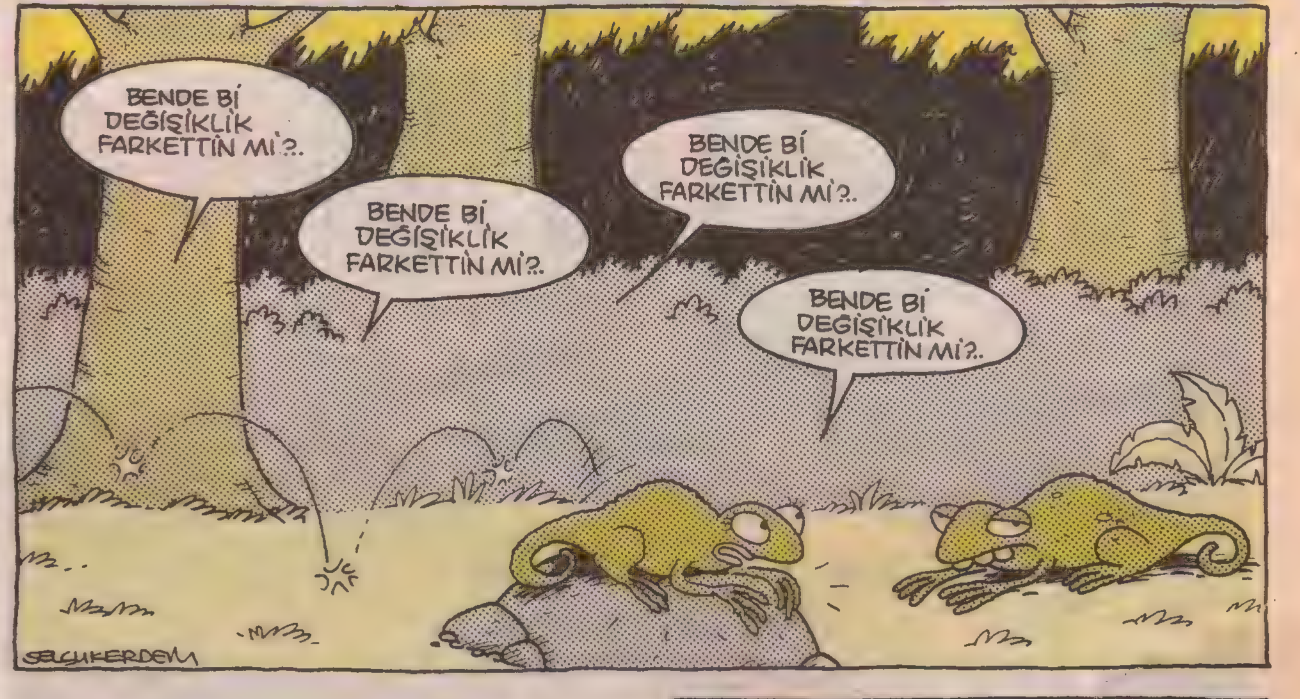
BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARKETTİN Mİ?.
BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARKETTİN Mİ?.
BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARKETTİN Mİ?.
BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARKETTİN Mİ?.
SELÇUKERDEM

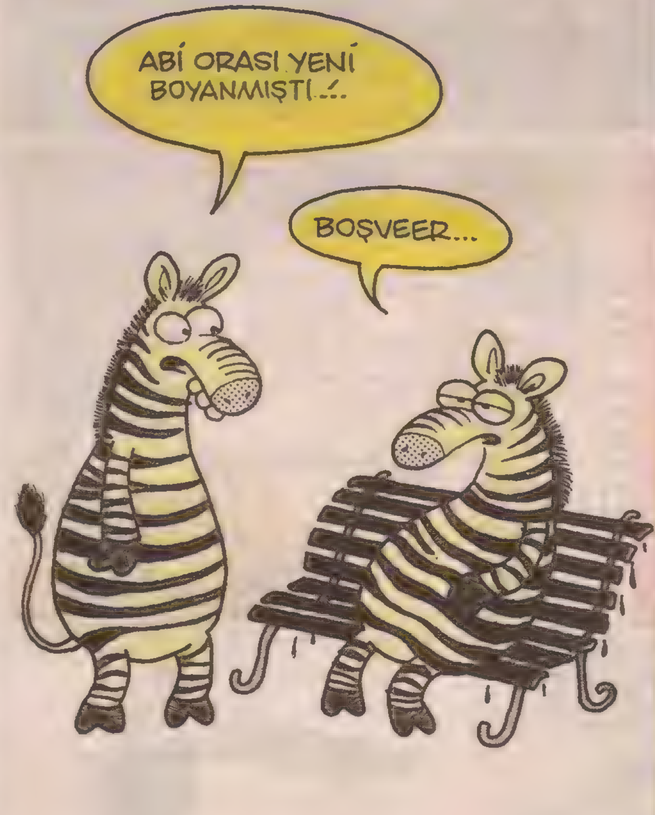

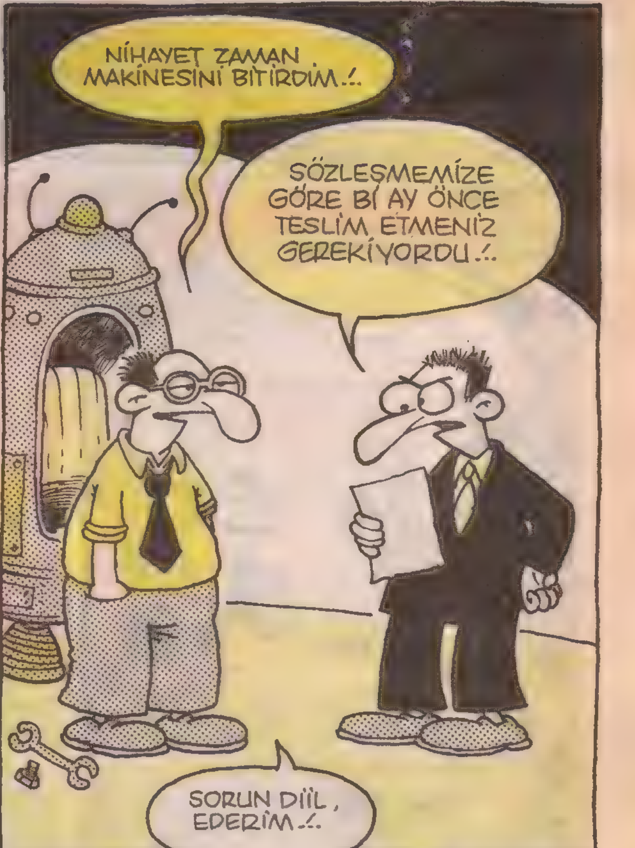
NİHAYET ZAMAN MAKİNESİNİ BİTİRDİM.!.
SÖZLEŞMEMİZE GÖRE Bİ AY ÖNCE TESLİM ETMENİZ GEREKİYORDU.!.
SORUN DİİL, EDERİM.!.

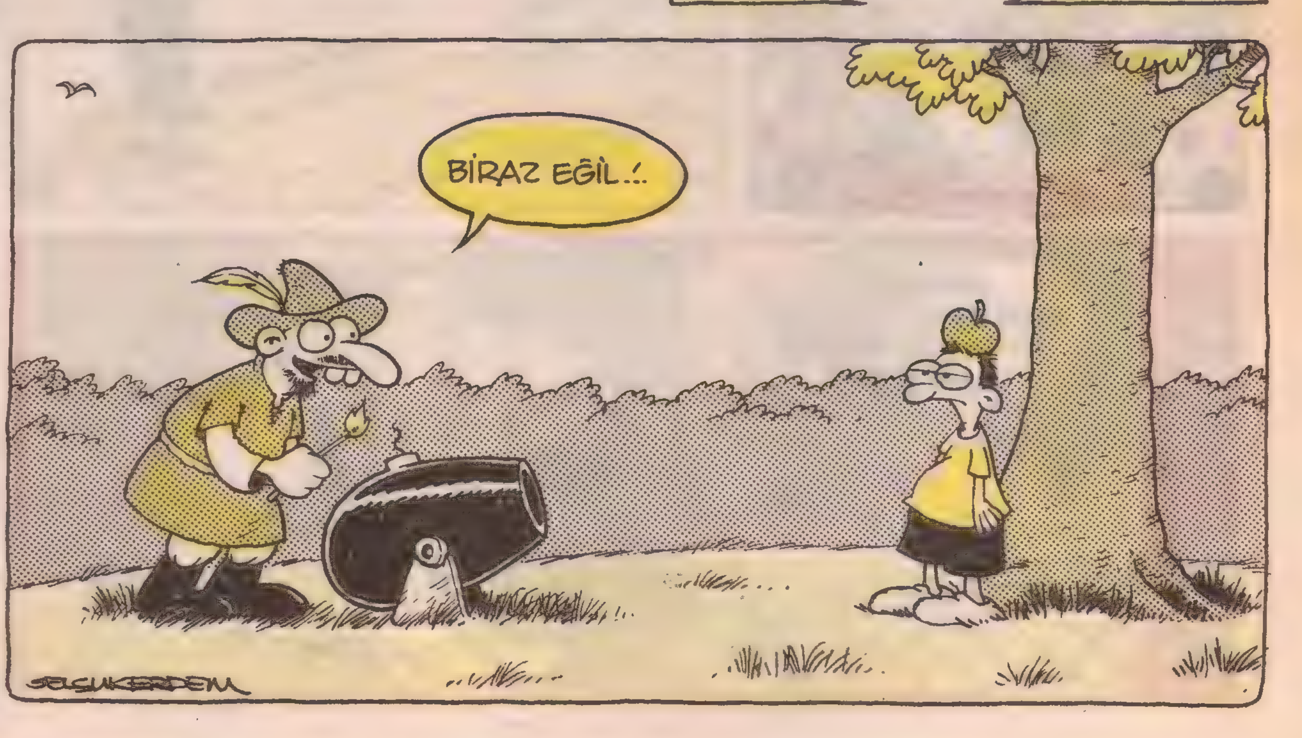

Deli Cevat

agdabak@leman.com.tr **GÖKHAN DABAK**

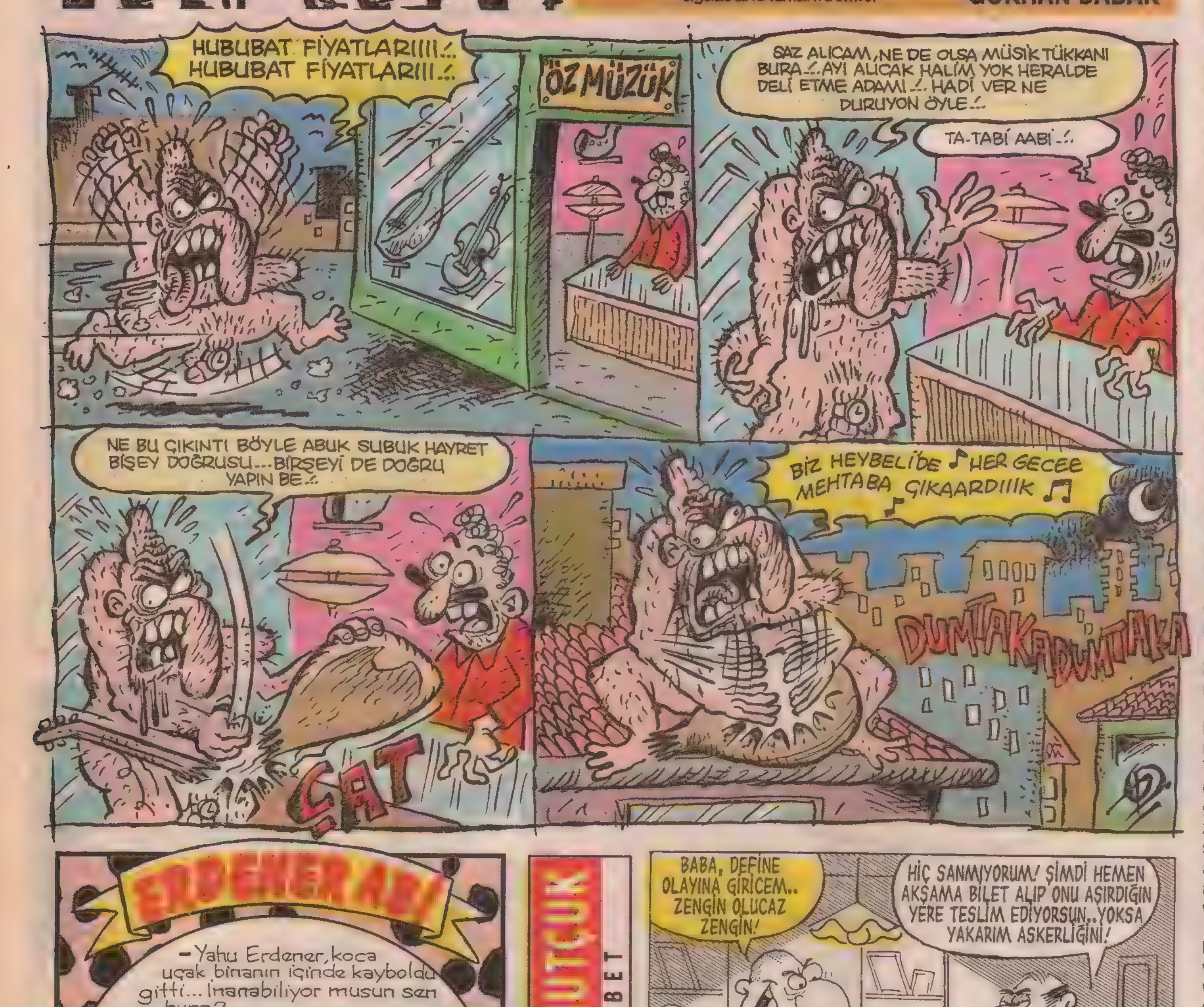
HUBUBAT FİYATLARIIII!.. HUBUBAT FİYATLARIII!..
ÖZ MÜZÜK
SAZ ALICAM, NE DE OLSA MÜSİK TÜKKANI BURA..! AYI ALICAK HALİM YOK HERALDE DELİ ETME ADAMI..! HADİ VER NE DURUYON ÖYLE..!
TA-TABİ AABİ..!
NE BU ÇIKINTI BÖYLE ABUK SUBUK HAYRET BİŞEY DOĞRUSU... BİRŞEYİ DE DOĞRU YAPIN BE..!
ÇAT
BİZ HEYBELİ'DE ♪ HER GECEE MEHTABA ÇIKAARDIIIK ♫
DUMTAKADUMTAKA

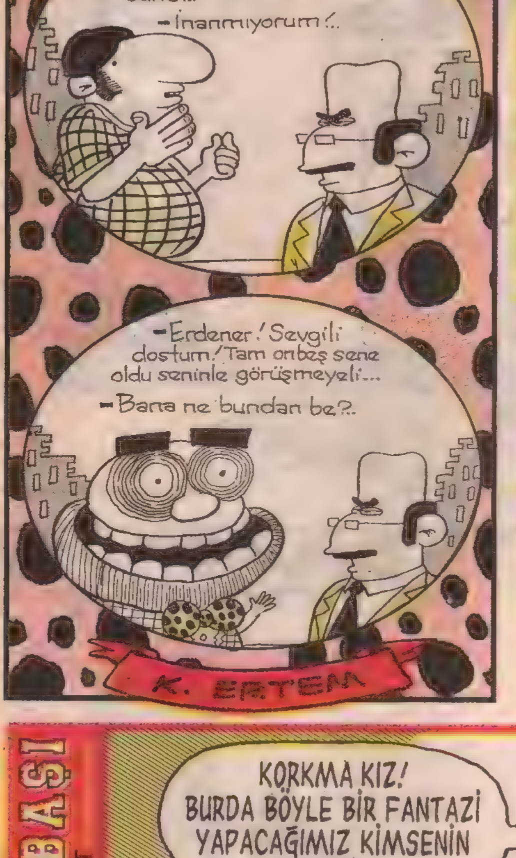
ERDENER ABİ
-Yahu Erdener, koca uçak binanın içinde kayboldu gitti... İnanabiliyor musun sen buna?.
-İnanmıyorum!..
-Erdener! Sevgili dostum! Tam onbeş sene oldu seninle görüşmeyeli...
-Bana ne bundan be?.
K. ERTEM

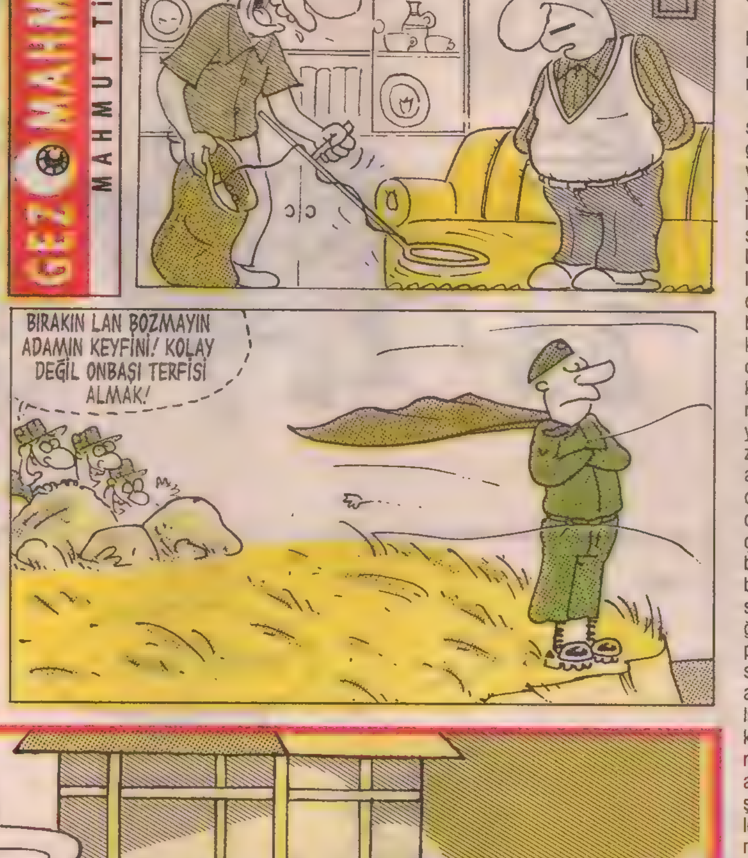
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
BABA, DEFİNE OLAYINA GİRİCEM.. ZENGİN OLUCAZ ZENGİN!
HİÇ SANMIYORUM! ŞİMDİ HEMEN AKŞAMA BİLET ALIP ONU AŞIRDIĞIN YERE TESLİM EDİYORSUN,..YOKSA YAKARIM ASKERLİĞİNİ!
BIRAKIN LAN BOZMAYIN ADAMIN KEYFİNİ! KOLAY DEĞİL ONBAŞI TERFİSİ ALMAK!

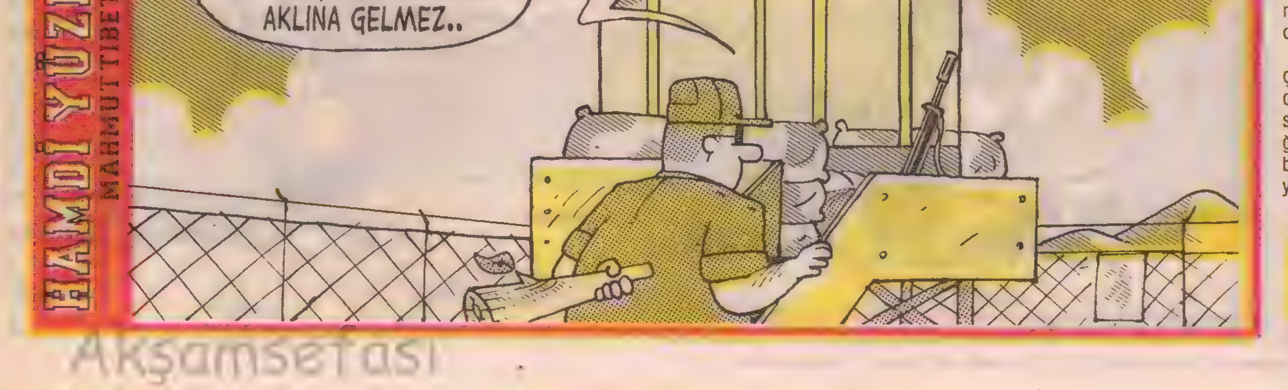
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
KORKMA KIZ! BURDA BÖYLE BİR FANTAZİ YAPACAĞIMIZ KİMSENİN AKLINA GELMEZ..

13. Sayfadan Devam

yola koyulmuştu. Suyla, su serperek insanların arınmasını, yeniden saflıklarını suyla kazanmalarını sağlıyordu. Onun için su'dan bir halk yarattı, denir.

Kavgadan, savaştan bıkmış halklar din değiştirmek, ruh değiştirmek zorundaydı. Bu dini değiştiren, bu ruhu değiştiren İsa'dır. İsa vaftiz edilmek için Yahya'ya gider. Yahya "Benim senin elinden vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun" der, İsa'ya izin verir, İsa'nın önü açılır.

Yahudiler yüzyıllardır iç savaşlarda perişan olmuş. Roma zulmünden kırılıyor, yüzyıllardır yeni bir kral bekliyorlardı: Mesih. İsa vaazlarına başladı. Bir köyde vaaz verirken o günlerin kutsal kitabı peygamber İşaya'nın kitabından bölümler okuyordu, şu son cümleyi okumadan bıraktı: "Tanrımızın öç alma gününü ilan için!"..

Herkesin, ama herkesin öç alma gününü beklediği Kudüs'te (bugün hala taraflar öç için savaşıyor bugün hala taraflar mesih bekliyor) İsa yüzyıllardır insanoğlunun beklediği savaşçı, öççü, düşmanlarını kahreden, yokeden bir mesih kılığında değildi!

Romalılar bu zavallı adamla alay edercesine çarmıhına "Yahudilerin Kralı" yazdı. Havariler dünyaya yayıldı. İsa'nın sözleri ve olup biten işler yazılmaya, toplanmaya başlandı. İznik Konsülü bugünkü İncil'i düzenledi. Kilise dile kolay, tam bin yıl silaha el sürmedi! Tam bin yıl alçakgönüllülük ve merhamet bir din oluverdi. Fırtınadan kaçan kuşlar, yağmurda üşüyen kediler tam bin yıl kiliseye sığındı. Kilise tam bin yıl, savaşın her türlüsüne karşı çıktı. Savaşlarda mazlum düşenler, yaralılar, kimsesizler, yetimler, garipler, yoksullar tam bin yıl ona sığındı. Yeryüzü topraklarında merhamet ve şefkatin tek bir kapısı vardı: Kilise! İncil, söz yığını ve süslü, abartılı lafların kitabı değildi. Kilise, "öldürmeyeceksin" diyordu, kimsecikler öldürmüyordu.

İsa'nın devreden çıkartılması yine İsa adına oldu. Kudüs'ün İslam'ın eline geçmesi, yüzyıllar süren tartışmalara sebep oldu. Kilise, yüzyıllar süren tartışmalardan sonra hristiyanların yokedilmesi gibi bir tehdidi kabullendi, karşı saldırıya ikna edildi. Üçyüz, dörtyüz yıl bazılarına göre hala bitmeyen haçlı seferleri başladı. İsa'nın masumluğu sona erdi. Büyük müjde, kurtarıcı mesih, dünya topraklarını terketti ve kilise tarihinin en azgın iktidarını kurdu, Karamozof Kardeşler romanının tüm roman tarihinin en nefis bölümü: Büyük Engizisyoncu bize çok şey anlatır. Büyük engizisyoncuya, "kilise insanları öldürüyor", "İsa buna ne der?" diye bir soru sorulur, engizisyoncu, bizi bu dünyaya, bu hayata gönderen İsa'nın bu soruyu bize sormaya hakkı yok, o gelse, onu da yargılarız, şeklinde okunabilecek konuşması ürperticidir!

Haçlı seferleriyle yeniden eski tas, eski hamama döndük! Bugün medeniyetler savaşı, ya da hristiyan-müslüman savaşının başlangıç tarihi, işte İsa'nın öldürüldüğü, kilisenin kılıçları kuşandığı ilk haçlı seferleriyle başlar!

Ve sonra, ülke menfaatleri adına, kilise menfaatleri adına, kralın menfaatleri adına, günahkar ve katil olmayı, cani olmayı seçmiş, dahi sanatçılar, dahi bilimadamları ve kahramanlaştırılmış önünde hala saygıyla eğildiğimiz devlet adamları tüm dünyayı kaplayıverdi!

Bugün, bu saatte bu toparaklarda yaşayan her birimiz, bir ömür içinde, dünya tarihinin hiçbir diliminde hiç kimseye nasip olmayacak kadar ölüm gördü. Cahilliğin bedeli Körfez depreminde bir gecede otuzbin, Bosna'da birkaç yıl içinde dörtyüz bin, Irak'ta yüzbinlerin ölümünü TV'den nakten, doğudaki savaşı her gün, her gece iliklerimize kadar hissettik. Irak-İran savaşı on yıl sürdü, Çeçenistan'ın yokedilmesini izledik, biz çocukken Vietnamlar vardı, hepimiz ilk gençlik yıllarında sinemaya koştuğumuzda yüzlerce II.Dünya Savaşı filmiyle neye uğradığımızı şaşırdık. Herbirimiz bir ömür içinde milyon kare savaş sahnesi, bir milyon çeşit ceset, ölüm şekli tanıdık. Başkalarının ölümüne kayıtsızlığı öğrendik, beyinleri demir gibi ruhları ayı gibi adamlar olduk, ölümlere alıştıkça ne yoruluyoruz, ne yaşlanıyoruz. Bir ağaç dahi yanındaki ağaç çürürse içten içe hastalanır, dev bir böcek gibi capcanlı bütün ormanın ölümünü keskin ve zevkten çıldırmış gözlerle izliyoruz.

Yeryüzü topraklarında duyan, gören, işiten herkes insan soyunu yokolmayla karşı karşıya bırakan bu asırların bozgunu, laneti karşısında hiçbir şey yapamıyor. Kaçış yok! Çıkış yok! Savaşlar içinde doğduk, savaşlar içinde ölüyoruz. Çocukluk ve ilkgençlik arkadaşlarımızı iç savaşlara kurban verdik. New York kulelerinde ölenler bizimle aynı marka elbiseleri giyiyor, aynı şarkıcıları dinliyor, aynı filmleri izliyor, aynı esprilere gülüyorlardı.

İki yüz yıldır insanlar geleneksel ahlak, din, ırk, kimlik, ideoloji ve devletlerden bu yüzden kaçıyor! Vatanım bana öldür diyorsa vatanımı terkederim. Müslümanlık bana öldür diyorsa müslümanlığı terkederim. Savaş karşıtlığı her türlü maddi-manevi menfaatin üstünde. Yepyeni bir varoluş felsefesi! Yepyeni bir din!

Dünyanın bana sunduğu acımasız, katı bakışı, beni bir zavallı yaratık gibi küçümseyip yoksayışını aynen alıp ruhuma giydirdim, aynı katı, acımasız bakışla ölüm makinelerini kullanan gazetecilerin, siyasilerin suratlarına baktım. Bu soruları sorduğumda yirmi-yirmibir yaşlarında ve hiçbir şeydim. Benim insan olarak suçum ne? Ne yapabilirim? dediğimde tüm hayatımın yol haritasını koydum önüme. Ne olur bilemem, ama ben, asla yalan söylemeyeceğim. Ölümlere ne adına olursa olsun bulaşmayacağım. Ve sosyoloji, tarih, psikoloji, felsefe okudum, ansiklopediyi açtığımda önümde bu yüzyılın üç-beş adamını buldum: Mahatma Gandhi, Martın Luther King, Mandela. İkisi vurularak öldürüldü. Tolstoy, Roman Rolland. Hayatımın ışığı oldular. Yolumu aydınlattılar! Ardlarından yürüdüm. Kendi kendime "radikal sade'lik" başlığında çocuksu bir felsefi ahlak edindim. Lükse, fazlaya, çoğa, yarışa karşı durmalıyım. Hala kazanabilmiş değilim, olsun, bir insana bir ev bir araba yetmeli. Bir insan lüksüyle, şaşaasıyla başkalarının ekmeğinden, kanından yer! Kürt kanı,Pakistan kanı, Sudan kanı içmemek için, az yedim, çok istemedim, eşşekler gibi çalışıp, onlar kadar inatçı olmayı hak kazanmak istedim, kimseyi üstüme bindirmemek için. Biyolojik varlığımı idame ettirecek kadar harcamalıyım. Gerisi yalan! İnsana heyecan veren iç neşesi, iç coşkusudur, insanlık adına hepimiz bu iç neşeyi koruma altına almalıyız. Bedenlerimize sahip çıkmalıyız. Gerisi bizi savaş makinelerinin tuzağına sokuyor. Yetenek, salt yetenek hiç umurumda değil, yeteneğin kimin hizmetinde, kimin adında çalıştığına baktım: İnsanoğlunun tarafından mısın, savaş makinelerinin, tüccar gazeteci, siyasetcilerin reklam şebeği misin? Bedeni ve duyguları çıkartıp sadece akıl bıraktılar. Bu caniyane "mantıklı" delilerden romancılar, siyasetçiler, sanatçılar yaptılar. Çok şöhret olmak, çok para kazanmak, bizi bilgiden, düşünceden, insanlık ışığından, insanlık serüveninden habersiz cahil patronların kuklası yaptı. Hayat ne kazanmak, ne kaybetmektir.. Hayat ne zafer ne bozgundur. Daha birgün olsun ülkemizin çayırlarına çıkıp, elele halk şarkıları söyleyemeden savaş meydanlarına sürülüyoruz. Dergiler, gazeteler, TV'ler birer savaş makinesi değil mi? Bağımsız olmalıyım, onun bunun köpeği değil, kalbimin ışığını görebilmek için. Ahlaksız sanatın parası olur, şöhreti olur, heyecanı olmaz, kimseye de hayrı olmaz. Dünyayı değiştirmeyecekse, tek satır yazı yazmam. Sözümü kimseden izin almadan söylemeliyim. Çirkin, kötü, bozuk, aşağılık, köpek, adi ne varsa onlara karşı yalnız kelimeler ve duygularımın gücüyle başedebilirim. Şimdi Aydın Doğan'ın, Uzan'ın izniyle çıkan dergi-gazetelerde savaşa, bu kanlı dünyaya karşı bildiriler yazabilir miydim. Çok ruhlu adamlardan olamam. Yeri geliyor canavarca izliyorlar. Yeri geliyor dehşetten zevk alıyorlar. Yeri geliyor solculuk yapıyorlar. Yeri geliyor eziklikle ağlıyorlar. Yeri geliyor patronlar ve işsizlik korkusuyla susuyorlar. Dahi organlarıyla hergün birşey inceleyen bu çok başlı canavar insanlardan olamam. Bu savaş boks ve sopa değil, nükleer! New York saldırısının daha ilk gününden tüm ajan yazarlar, devleti daha azgın, daha acımasız daha vahşi yapabilmek için önlerine büyük bir fırsat çıktığını çekinmeden yazıp, köyleri yaktığı günleri, gördünüz mü haklıymışız diye utanmaksızın yazmaya başladılar. Amerika'nın da kendileri gibi yapmak zorunda kaldığını düşünüp keyiften çatlıyorlar!

Meşale gibi tek bir bağımsız insan olmak kimsenin işine gelmiyor. Çünkü biz bir devletin çocukları değiliz. Başka bir dünyanın çocuklarıyız. Her devletin sahipleri, orduları var. Her ideolojinin militanları, her dinin cemaatleri var! İnsan soyunun sahipleri yok! Yerküre sakinleri, insanlık tarihinin parçaları sahipsiz! Çünkü onlar devletlerin ve silahların tarafında değil, insanlığın vicdanında yaşıyorlar. Gazete ve dergilerde ve TV'lerde özgürce konuştuğunu sanan yüzbinlerce köpek yazar. Çöl özgürlüğü onlarınki. Her yer senindir çölde, ama her yer aynıdır, ne yöne gitsen sıkılır, sıkışırsın, koşmak tad vermez çölde, özgürce yürüdüğünü sandıkça kum-

SAYI: 515
22 EYLÜL 2001
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazıişleri Müdürü:** Zafer Aknar

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Yol Haritaları

lara gömülürsün.

Ve gördüm ve inandım. Sanat, edebiyat, siyaset, mühendislik, doktorluk diye birşey yoktur. Sadece ahlak vardır. Toprağa, tabiata, insana ve masmavi göklerin derinliğine saygıyla bağlanmış ve insan olmanın gururunu ancak böyle yaşayan, duyan insanlar vardır!

New York gökdelenlerine çakılan uçak onbinleri öldürdü vahşice. Gülben Ergen, Seda Sayan, Hülya Avşar ve malum gazetelerimizin şöhretli yazarları hergün milyonlarca genci bozuk, çirkin, ahlaksız, kolayca ölüm makinelerinin kölesi, kurbanı olacak zekada, tiksindirici bir estetikle öldürmüyor mu? Bu gazeteler, bu sanatçılar, bu yazarlar daha mı az vahşi? TV'lerde, gazetelerde boşa giden yıllar gencecik çocukların etine oyulmuyor mu? Milyonlarca gencin kalbine, beynine bu çirkin manzaralar kazılmıyor mu? Gerçeklik duygusundan hızla uzaklaşıyoruz. Bomba kendi evimize düşene kadar hepimiz bozuk hayallerle kandırılıyoruz. Birkaç gazete sahibi bankaları gizlice soyacak diye, milyonların önüne boş zekalı, götüyle, memesiyle oyalasın diye beyinsiz onlarca orospuyu sanatçı diye fırlatıyor, bu nükleer bombadan daha mı az vahşi? Saddam tarafından 70 milyonun üstüne nükleer bomba fırlatıldığında, ardımızdan burada bir halk vardı yüzbin kez Hababam sınıfı izleyip durdu, diyecekler. Aynı topraklarda, aynı köylerde yaşadığımız bundan dörtbin yıl önce bir Hitit kadının yüzüğü, küpesi, çanağı, kasesi, heykeli güzelliğinde estetik değerlerde ve ayarda henüz tek bir eser ortaya koyamadı sanatçılarımız. Ama hep birlikte zafer kazanmış generalleri istiyoruz, hep birlikte mafya liderleriyle marşlar söylüyoruz, hep birlikte götümüz yırtılırcasına şan ve şerefli ordular istiyoruz! Zafer kazanmış generaller istemiyoruz. Şan ve şerefli ordular istemiyoruz!

Afganlı kaportacı Resul'u bir hikayemde anlatmış mıydım? Resul ben gördüğümde Hacıbayram'da 17 yaşındaydı, elimizde yardım paketleri. Özbek bir aile. Resul'a bugüne kadar nasıl geçindiniz? dedim. Resul zor anlaştığım Özbek türkçesiyle kaportacıyım, dedi. İçimden senin her tarafın kaportacı olsa ne yazar, dedim, bacak kadar çocuk. Resul'un iki tane annesi, ikisi de çok genç, üç-beş yaşında dört sümüklü kardeşi, bir de yaşlı dedesi, beyaz sakalları sadece çenesinden çıkıyor, hepsinin dişleri ortadan kesilmiş çivi gibi. Sovyet işgalinde babaları ölür. an'a yürüme yola çıkarlar. Dünyada bildikleri tek şey amcalarının Ürdün'de olduğu. Resul o zaman 11-12 yaşında. Aile kasaba kasaba ierler, aylarca yıkanamazlar, anneler tuvalet için yanlarında sürekli bir bakraç taşır. Ailede elinden iş gelen sadece Resul. Her kasabada Resul birkaç ay çıraklık gibi işler yapar. En yakın kasabaya kadar bir para kazanır. Yollarda acıyanlardan yardım, sadaka, bir yıl sonra Ürdün'e girerler. Amcalarının Ankara'da olduğuna dair bir haber alırlar. Altı-yedi ay yürüme yine kasaba kasaba konaklayarak Ankara Hacıbayram'a varırlar. Belediye ve müslümanlar Afgan muhacirlerine yardım eder. Kışın çok soğuk geçer. Yatacak yer olarak harabe, kullanılmayan, yıkıntılar içindeki eski Ankara evlerine yerleşirler. Gelecek kış onları korkutur. Amcalarının Suriye'de olduğuna dair yeni bir haber alırlar. Benim Resul'la Hacıbayram'da karşılaştığım, yardım paketlerini ailesine verdiğim gün, Resul aileyi toplamış, İskitler Sanayii'nde ancak yol parası kadar bir para bulmuş, Suriye yolculuğuna hazırlanıyordu. Bu çocuğun bir yaşına bir kalabalık ailesine, bir de yol haritasına baktım! Dört ayrı ülkede kar-kış yürüyerek, sora sora, savaşta kaybolmuş amcasını arıyor, ne yapacak amcasını? İki genç kadın, iki annesi, ona teslim edecek.

Bu kış, Trabzon'dan dönüyorum. Terme'de yolcu aldı araba. Asker uğurlama. İki genç bindi önüme. Biri çelimsiz, biçimsiz bir çocuk. Diğeri.. Homeros'un ideal Yunan erkek güzeli diye anlattığı o muhteşem bölümün aynısı.. Parlak yeşil kahverengi arası kıvırcık saçlar. Ateş kırmızı ve mücevher yeşili bir yüz teni. Bu kadar mı yakışıklı olur bir erkek, eşşekoğlu eşşek!

Çocuğa, "askere mi gidiyorsun?" dedim. "Hayır, o gidiyor!".. "Senin arkadaşın mı?", "Hayır, yanında duruyorum!". Nasıl cümle, anlayamadım. Yani senin arkadaşın değil mi? "Değil ağbey!". Doğu şivesi. Yanında durunca nê oluyor? "O zaman burda birşey demiyorlar!".. "Ben buralarda hep insanların içinde dururum ağbey!".. "Sen ne iş yapıyorsun?", "İnşaatta çalışıyorum!", Yine anlayamadım. Çocuk askere giden çocuğun yanında duruyormuş, onun arkadaşı değilmiş, neyse.."Sen askere gitmiyorsun yani?" dedim. "Ben daha 17 yaşındayım, daha var!" dedi gülerek.

Bir zaman sonra. "Sen nerelisin" "Diyarbakırlıyım", "Sevdin mi buraları".. "Buralar da güzel ama, Diyarbakır başka ağbey!".. "Evet ben de gördüm, Türkiye'nin en güzel şehirlerinden!".. "Ağbey senin gibi bir adam olacaktı, burada anlatacaktı. Kime söylesem inanmıyor Diyarbakır'ın güzel olduğuna!..", "Sen onları boşver gerçekten inanılmaz şenir".. "Ben de öyle diyorum, la git, diyorlar..

"Buraya çalışmaya mı geldin?", "Önce Samsun'a geldim. Samsun'da, Çarşamba'da, şimdi Terme'de beş yıldır çalışıyorum. Kışları bazen memlekete giderim. İş bittiğinde, başka inşaatlarda yatarım.", "Şimdi nereye?". Babam İzmir'de yeni inşaat işi bulmuş beni çağırıyor!"..

Hesabıma göre 11 yaşında çıkmış memleketten. Konuşmayı uzatmadım. Mola verince yanıma geldi. "Ağbi sen ne iş yapıyorsun?", "Bil bakalım sence ne iş yapıyorum?", "Sen yazarsın ağbi!".. "Nasıl anladın?" deyip kahkaha patlattım. "Ağbi bunlar Diyarbakır'ı bilmiyor, Diyarbakır'ın güzel olduğunu bir sen bildin!"..

Çocukla konuşmayı kestim. Çocuk peşimden geliyor. Yüzüme gülüyor, konuşmak istiyor. "Ağbi sen hangi gazetede yazıyorsun?", "Leman dergisinde!", "İzmir'e gittiğimde bulabilir miyim?", "bulursun, bayilerden sor!", "Ağbi sana mektup yazsam okur musun?", "Okurum, yaz!".. Tekrar muhabbeti kesip uzaklaşıyorum, çocuk tekrar yanımda: "Ağbi yazar olmak ne güzel şey değil mi?".. "Belki.. bu işinde sıkıntıları var...".. "Ağbi ne mutlu sana yazarsın..."...

Karadeniz'e yaptığım tüm seyahatler boyunca hiç kimse bana, yazarlığıma böyle derin iltifatlarda bulunmadı, yazarım deyince çocuğun gözünde büyüdükçe büyüdüm. Çocuk büyülenmiş gibi peşimi bırakmıyor. Bir fırsat bulup beni övmek istiyor. "Ağbi senin gibi bir insan tanıdığım ya, çok şanslıyım ben..."...

Arabaya bindim, çocukla hiç konuşmadım. Araba, İzmir'e devam edecek, ben Ankara'da ineceğim. Çocuk arkaya döndü: "Ağbi rahatsız olmuyorsun değil mi?", "yok, yok!", "Ağbi sana bir soru sorabilir miyim?". "Sor!". "Sen yazarsın, bilirsin, bizi niye hep eziyorlar ağbi!"..

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20
80080 Beyoğlu/İstanbul

izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet

---

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

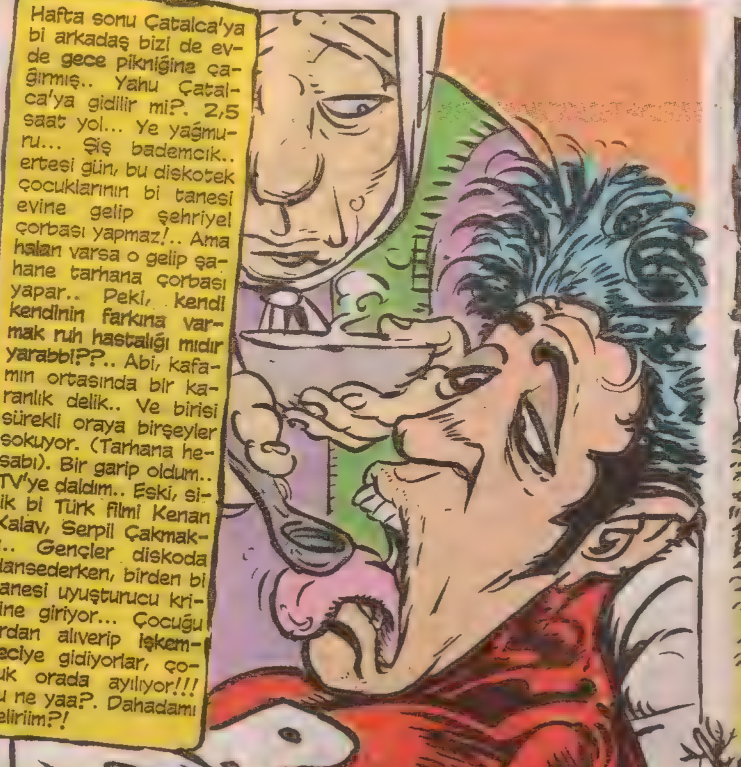
Hafta sonu Çatalca'ya bi arkadaş bizi de evde gece pikniğine çağırmış.. Yahu Çatalca'ya gidilir mi?. 2,5 saat yol... Ye yağmuru... Şiş bademcik.. ertesi gün, bu diskotek çocuklarının bi tanesi evine gelip şehriyel çorbası yapmaz!.. Ama halan varsa o gelip şahane tarhana çorbası yapar.. Peki, kendi kendinin farkına varmak ruh hastalığı mıdır yarabbi??.. Abi, kafamın ortasında bir karanlık delik.. Ve birisi sürekli oraya birşeyler sokuyor. (Tarhana hesabı). Bir garip oldum.. TV'ye daldım.. Eski, silik bi Türk filmi Kenan Kalav, Serpil Çakmaklı.. Gençler diskoda dansederken, birden bi tanesi uyuşturucu krizine giriyor... Çocuğu ordan alıverip işkembeciye gidiyorlar, çocuk orada ayılıyor!!! Bu ne yaa?. Dahadamı deliriim?!

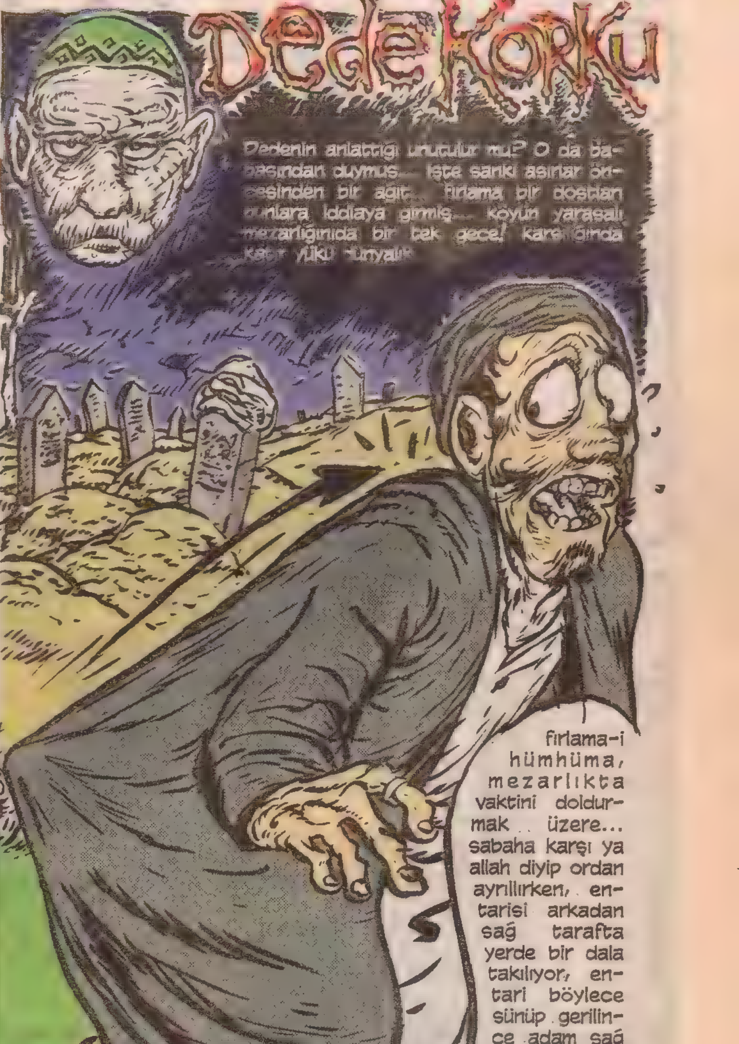
Dede Korku
Dedenin anlattığı unutulur mu? O da babasından duymuş... İşte sanki asırlar öncesinden bir ağıt... fırlama bir dostları onlara iddiaya girmiş... köyün yarasalı mezarlığınıda bir tek gece! karanlığında kabir yükü dünyalık
fırlama-i hümhüma, mezarlıkta vaktini doldurmak .. üzere... sabaha karşı ya allah diyip ordan ayrılırken, entarisi arkadan sağ tarafta yerde bir dala takılıyor, entari böylece sünüp gerilince adam sağ omzunda bir el var sanıyor! oracıkta kalpten gitmiş... meyzuyu çözdüklerinde bütün köy ağlamış...

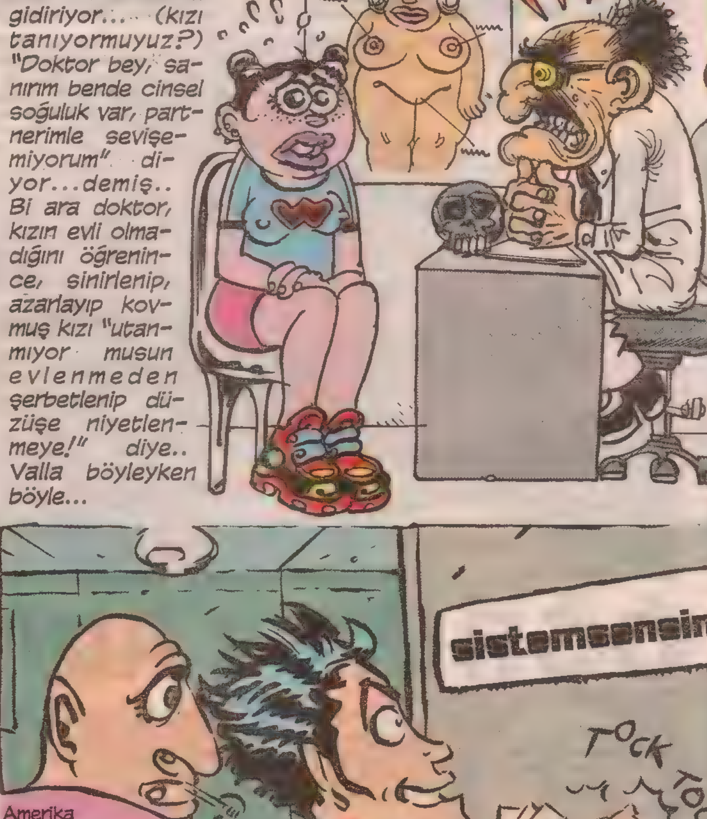
Birisi dedi bunu... kız, kadın hastalıkları uzmanına gidiriyor.... (kızı tanıyormuyuz?) "Doktor bey, sanırım bende cinsel soğuluk var, partnerimle sevişemiyorum" diyor...demiş.. Bi ara doktor, kızın evli olmadığını öğrenince, sinirlenip, azarlayıp kovmuş kızı "utanmıyor musun evlenmeden şerbetlenip düzüşe niyetlenmeye!" diye.. Valla böyleyken böyle...

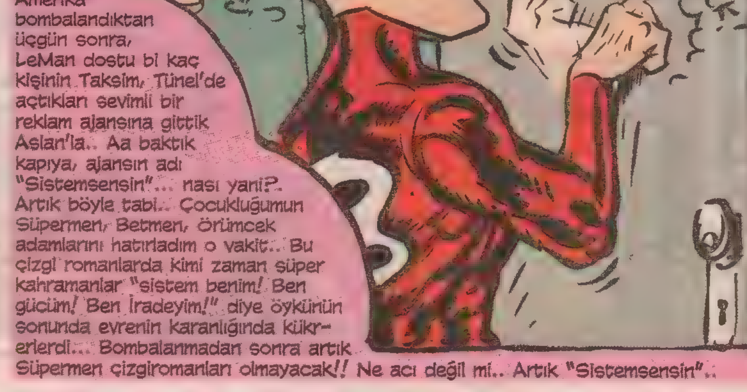
sistemsensin
TOCK TOCK!
Amerika bombalandıktan üçgün sonra, LeMan dostu bi kaç kişinin Taksim, Tünel'de açtıkları sevimli bir reklam ajansına gittik Aslan'la.. Aa baktık kapıya, ajansın adı "Sistemsensin"... nası yani?. Artık böyle tabi.. Çocukluğumun Süpermen, Betmen, örümcek adamlarını hatırladım o vakit.. Bu çizgi romanlarda kimi zaman süper kahramanlar "sistem benim! Ben gücüm! Ben İradeyim!" diye öykünün sonunda evrenin karanlığında kükrerlerdi... Bombalanmadan sonra artık Süpermen çizgiromanları olmayacak!! Ne acı değil mi.. Artık "Sistemsensin"..

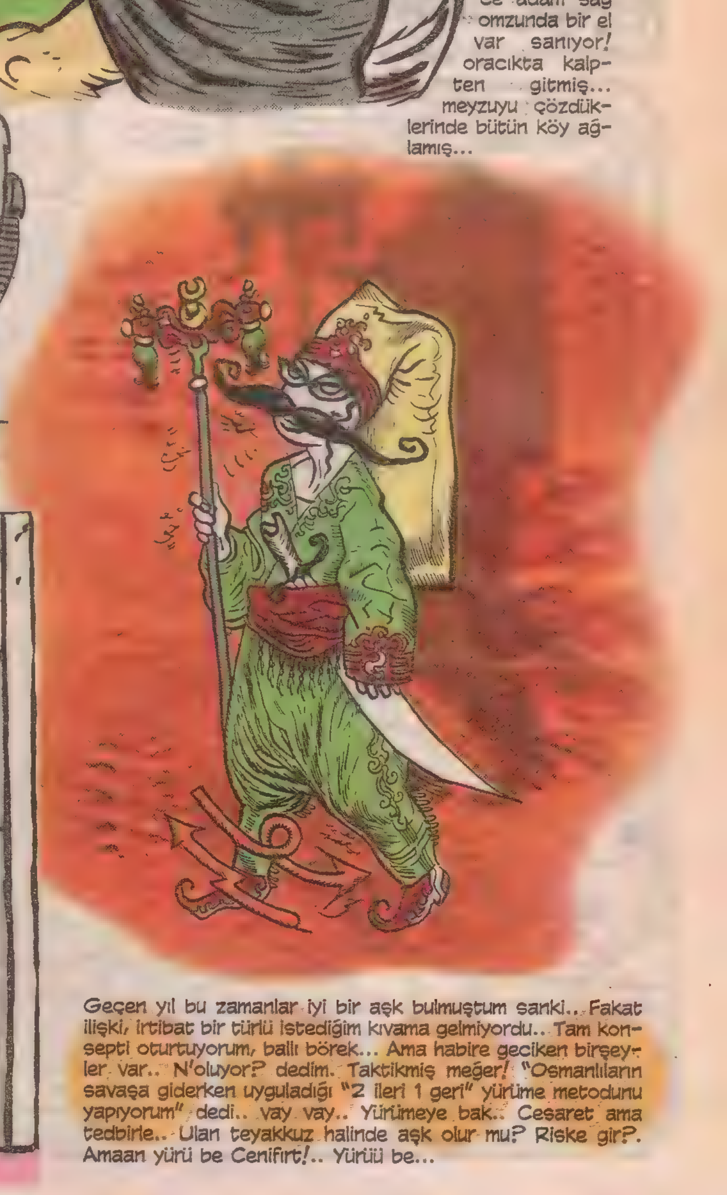
Geçen yıl bu zamanlar iyi bir aşk bulmuştum sanki.. Fakat ilişki, irtibat bir türlü istediğim kıvama gelmiyordu.. Tam konsepti oturtuyorum, ballı börek... Ama habire geciken birşeyler var.. N'oluyor? dedim. Taktikmiş meğer! "Osmanlıların savaşa giderken uyguladığı "2 ileri 1 geri" yürüme metodunu yapıyorum" dedi.. vay vay.. Yürümeye bak.. Cesaret ama tedbirle.. Ulan teyakkuz halinde aşk olur mu? Riske gir?. Amaan yürü be Cenifirt!.. Yürüü be...

PANTOLON

metin fidan

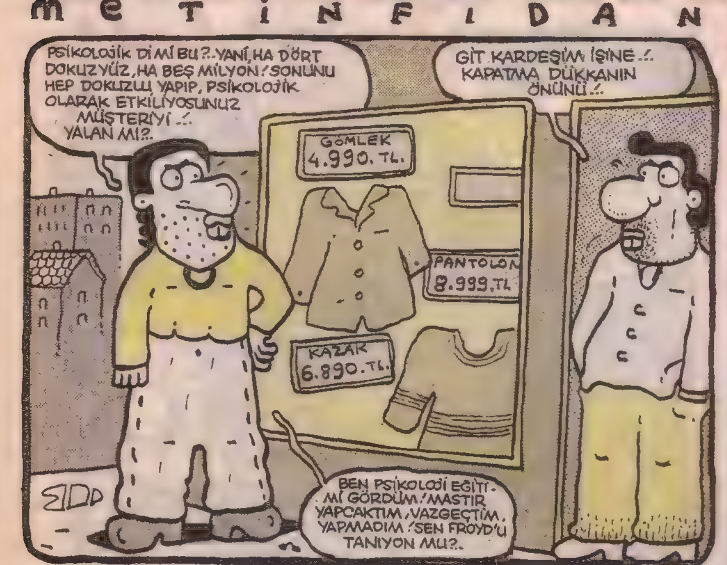
PSİKOLOJİK Dİ Mİ BU?..YANİ, HA DÖRT DOKUZYÜZ, HA BEŞ MİLYON!.SONUNU HEP DOKUZLU YAPIP, PSİKOLOJİK OLARAK ETKİLİYOSUNUZ MÜŞTERİYİ!.. YALAN MI?..
GİT KARDEŞİM İŞİNE!.. KAPATMA DÜKKANIN ÖNÜNÜ!..
GÖMLEK 4.990. TL.
PANTOLON 8.999. TL.
KAZAK 6.890. TL.
BEN PSİKOLOJİ EĞİTİMİ GÖRDÜM!.MASTIR YAPCAKTIM, VAZGEÇTİM, YAPMADIM!.SEN FROYD'U TANIYON MU?..

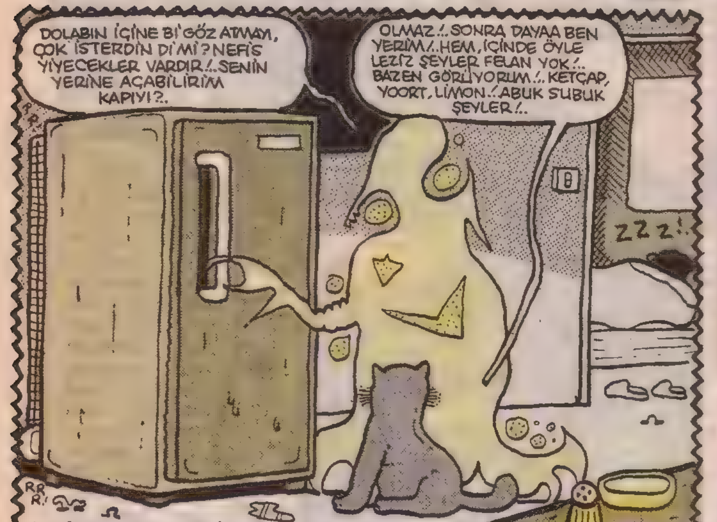
DOLABIN İÇİNE Bİ' GÖZ ATMAYI, ÇOK İSTERDİN Dİ Mİ? NEFİS YİYECEKLER VARDIR!..SENİN YERİNE AÇABİLİRİM KAPIYI?..
OLMAZ!..SONRA DAYAA BEN YERİM!..HEM, İÇİNDE ÖYLE LEZİZ ŞEYLER FELAN YOK!.. BAZEN GÖRÜYORUM!..KETÇAP, YOORT, LİMON!.ABUK SUBUK ŞEYLER!..
ZZZ!
RRR!

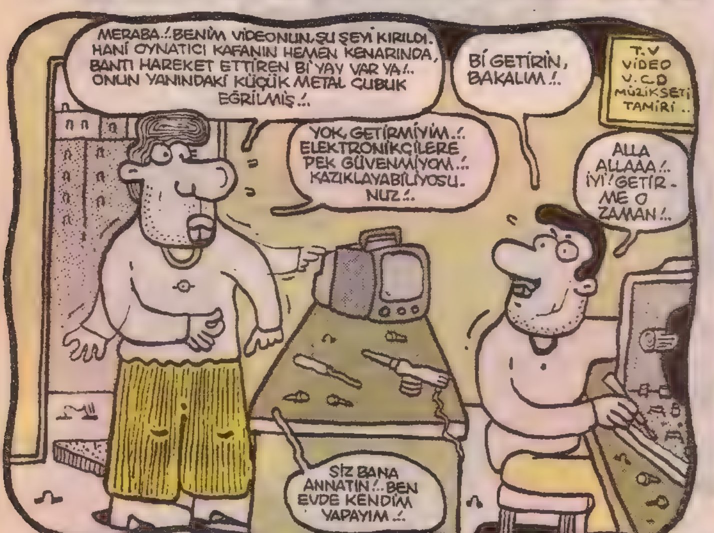
MERABA!.BENİM VİDEONUN ŞU ŞEYİ KIRILDI. HANİ OYNATICI KAFANIN HEMEN KENARINDA, BANTI HAREKET ETTİREN Bİ' YAY VAR YA!.. ONUN YANINDAKİ KÜÇÜK METAL ÇUBUK EĞRİLMİŞ!..
Bİ GETİRİN, BAKALIM!..
T.V VİDEO V.C.D MÜZİKSETİ TAMİRİ..
YOK, GETİRMİYİM!.. ELEKTRONİKÇİLERE PEK GÜVENMİYOM!.. KAZIKLAYABİLİYOSUNUZ!..
ALLA ALLAAA!.. İYİ!.GETİRME O ZAMAN!..
SİZ BANA ANNATIN!..BEN EVDE KENDİM YAPAYIM!..

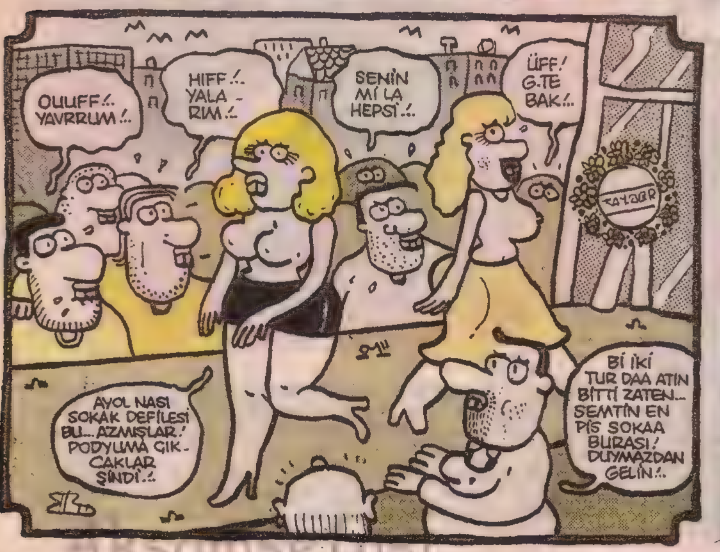
OUUFF!.. YAVRRUM!..
HIFF!.. YALARIM!..
SENİN Mİ LA HEPSİ!..
ÜFF! G.TE BAK!..
AYOL NASI SOKAK DEFİLESİ BU...AZMIŞLAR! PODYUMA ÇIKCAKLAR ŞİNDİ!..
Bİ İKİ TUR DAA ATIN BİTTİ ZATEN... SEMTİN EN PİS SOKAA BURASI! DUYMAZDAN GELİN!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

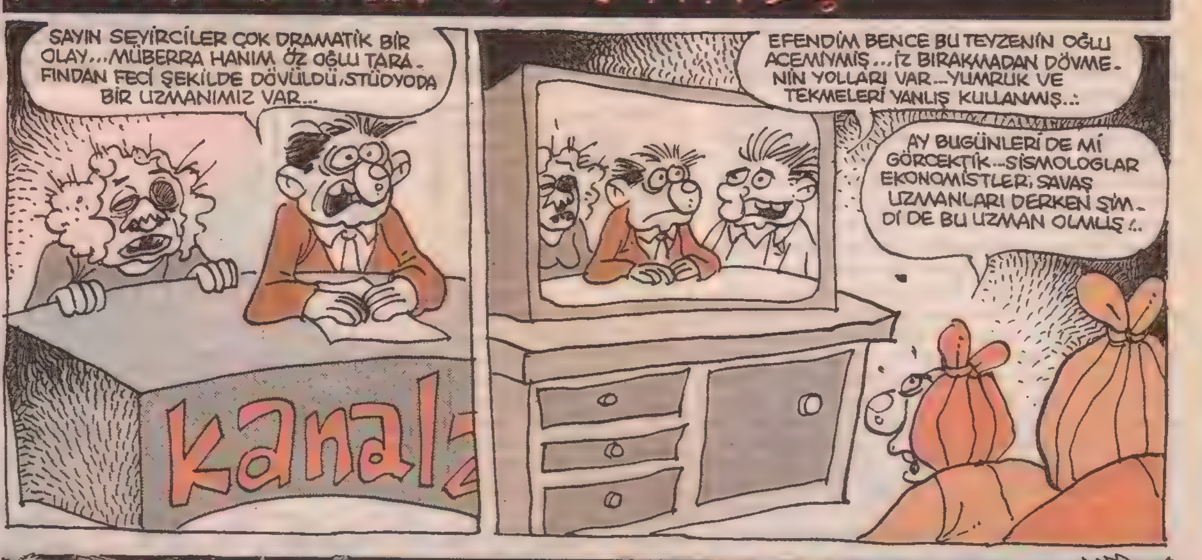
SAYIN SEYİRCİLER ÇOK DRAMATİK BİR OLAY...MÜBERRA HANIM ÖZ OĞLU TARAFINDAN FECİ ŞEKİLDE DÖVÜLDÜ, STÜDYODA BİR UZMANIMIZ VAR...
kanal
EFENDİM BENCE BU TEYZENİN OĞLU ACEMİYMİŞ...İZ BIRAKMADAN DÖVMENİN YOLLARI VAR...YUMRUK VE TEKMELERİ YANLIŞ KULLANMIŞ..
AY BUGÜNLERİ DE Mİ GÖRCEKTİK...SİSMOLOGLAR EKONOMİSTLER, SAVAŞ UZMANLARI DERKEN ŞİMDİ DE BU UZMAN OLMUŞ!..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

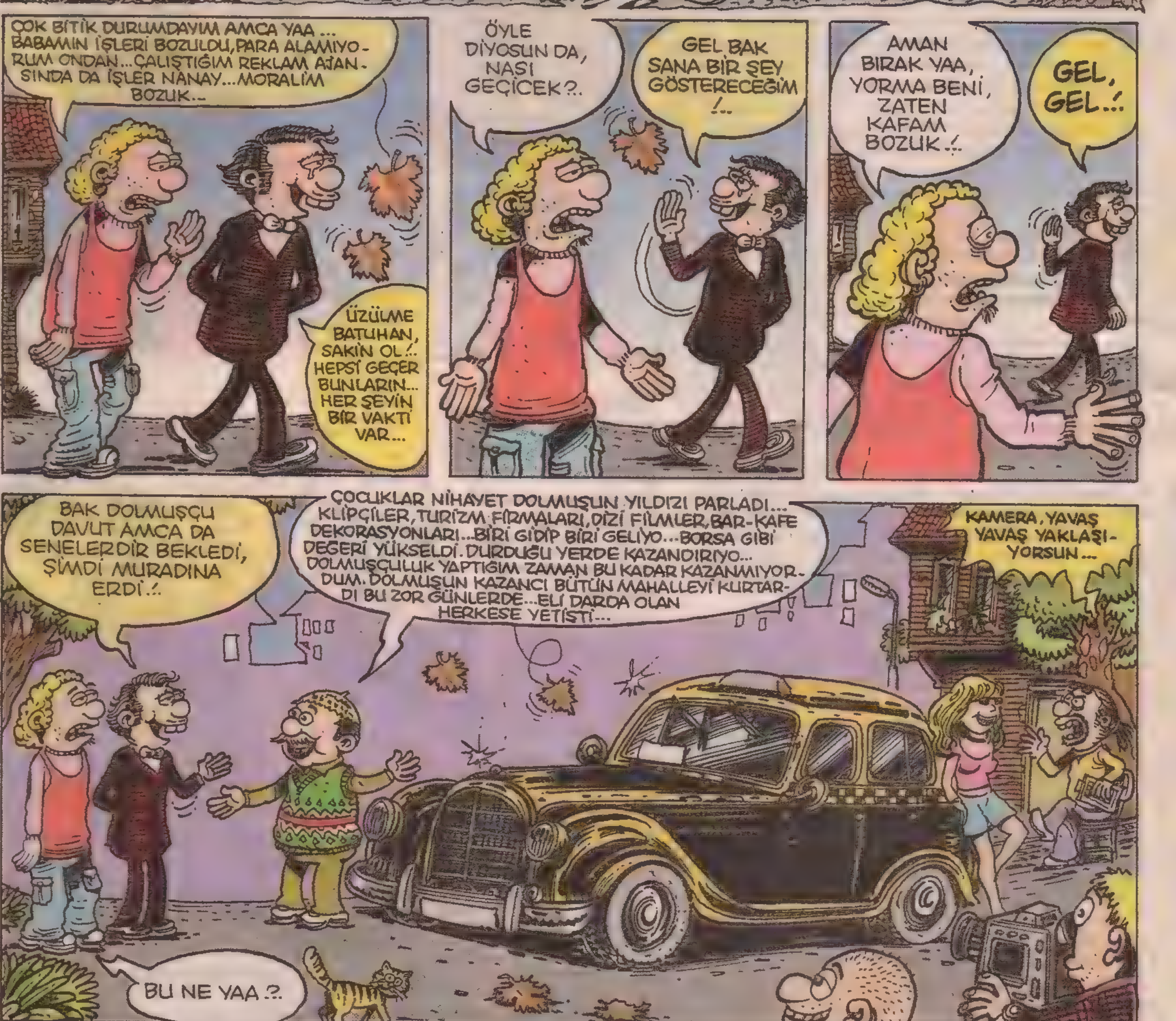
ÇOK BİTİK DURUMDAYIM AMCA YAA... BABAMIN İŞLERİ BOZULDU, PARA ALAMIYORUM ONDAN...ÇALIŞTIĞIM REKLAM AJANSINDA DA İŞLER NANAY...MORALİM BOZUK...
ÜZÜLME BATUHAN, SAKİN OL!.. HEPSİ GEÇER BUNLARIN... HER ŞEYİN BİR VAKTİ VAR...
ÖYLE DİYOSUN DA, NASI GEÇİCEK?..
GEL BAK SANA BİR ŞEY GÖSTERECEĞİM!..
AMAN BIRAK YAA, YORMA BENİ, ZATEN KAFAM BOZUK!..
GEL, GEL..!
BAK DOLMUŞÇU DAVUT AMCA DA SENELERDİR BEKLEDİ, ŞİMDİ MURADINA ERDİ!..
ÇOCUKLAR NİHAYET DOLMUŞUN YILDIZI PARLADI... KLİPÇİLER, TURİZM FİRMALARI, DİZİ FİLMLER, BAR-KAFE DEKORASYONLARI...BİRİ GİDİP BİRİ GELİYO...BORSA GİBİ DEĞERİ YÜKSELDİ. DURDUĞU YERDE KAZANDIRIYO... DOLMUŞÇULUK YAPTIĞIM ZAMAN BU KADAR KAZANMIYORDUM. DOLMUŞUN KAZANCI BÜTÜN MAHALLEYİ KURTARDI BU ZOR GÜNLERDE...ELİ DARDA OLAN HERKESE YETİŞTİ...
KAMERA, YAVAŞ YAVAŞ YAKLAŞIYORSUN...
BU NE YAA?..

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

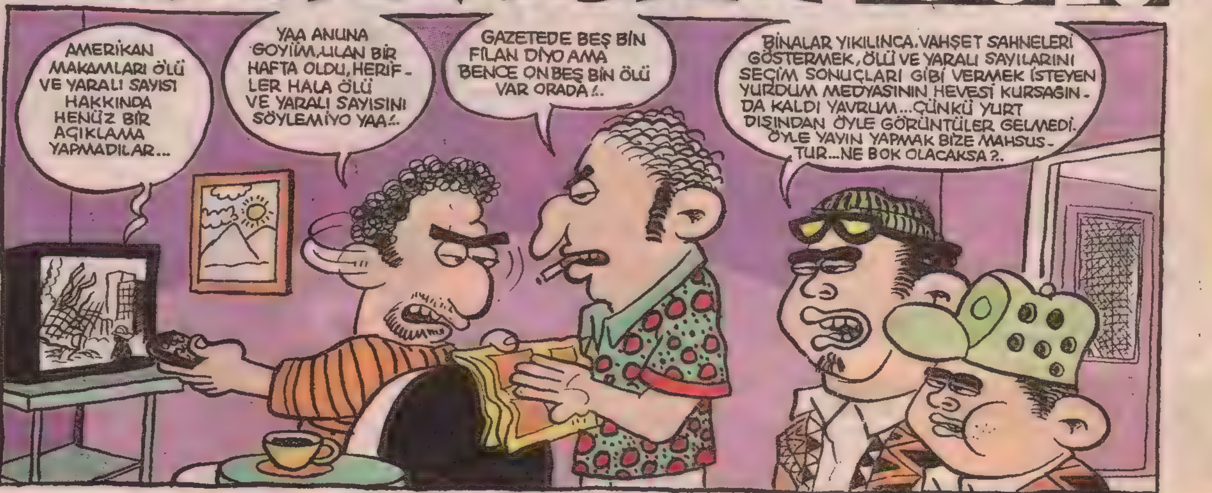
AMERİKAN MAKAMLARI ÖLÜ VE YARALI SAYISI HAKKINDA HENÜZ BİR AÇIKLAMA YAPMADILAR...
YAA ANUNA GOYİİM, ULAN BİR HAFTA OLDU, HERİFLER HALA ÖLÜ VE YARALI SAYISINI SÖYLEMİYO YAA!..
GAZETEDE BEŞ BİN FİLAN DİYO AMA BENCE ON BEŞ BİN ÖLÜ VAR ORADA!..
BİNALAR YIKILINCA, VAHŞET SAHNELERİ GÖSTERMEK, ÖLÜ VE YARALI SAYILARINI SEÇİM SONUÇLARI GİBİ VERMEK İSTEYEN YURDUM MEDYASININ HEVESİ KURSAĞINDA KALDI YAVRUM...ÇÜNKÜ YURT DIŞINDAN ÖYLE GÖRÜNTÜLER GELMEDİ. ÖYLE YAYIN YAPMAK BİZE MAHSUSTUR...NE BOK OLACAKSA?..

516

29 Eylül 2001 Cumartesi 152209 Sayı: 2001/39 - 550.000.TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

DÜNYA SAVAŞ İSTEMİYOR

Dünyanın hemen her ülkesinde yapılan araştırmalara göre ülkemizde dahil dünya halkları ezici bir çoğunlukla savaş istemiyor. Biz de istemiyoruz.. Amerika silahlarını bombalarını halkların üzerinden ve yaşlı yerküremizden çek ve defol..

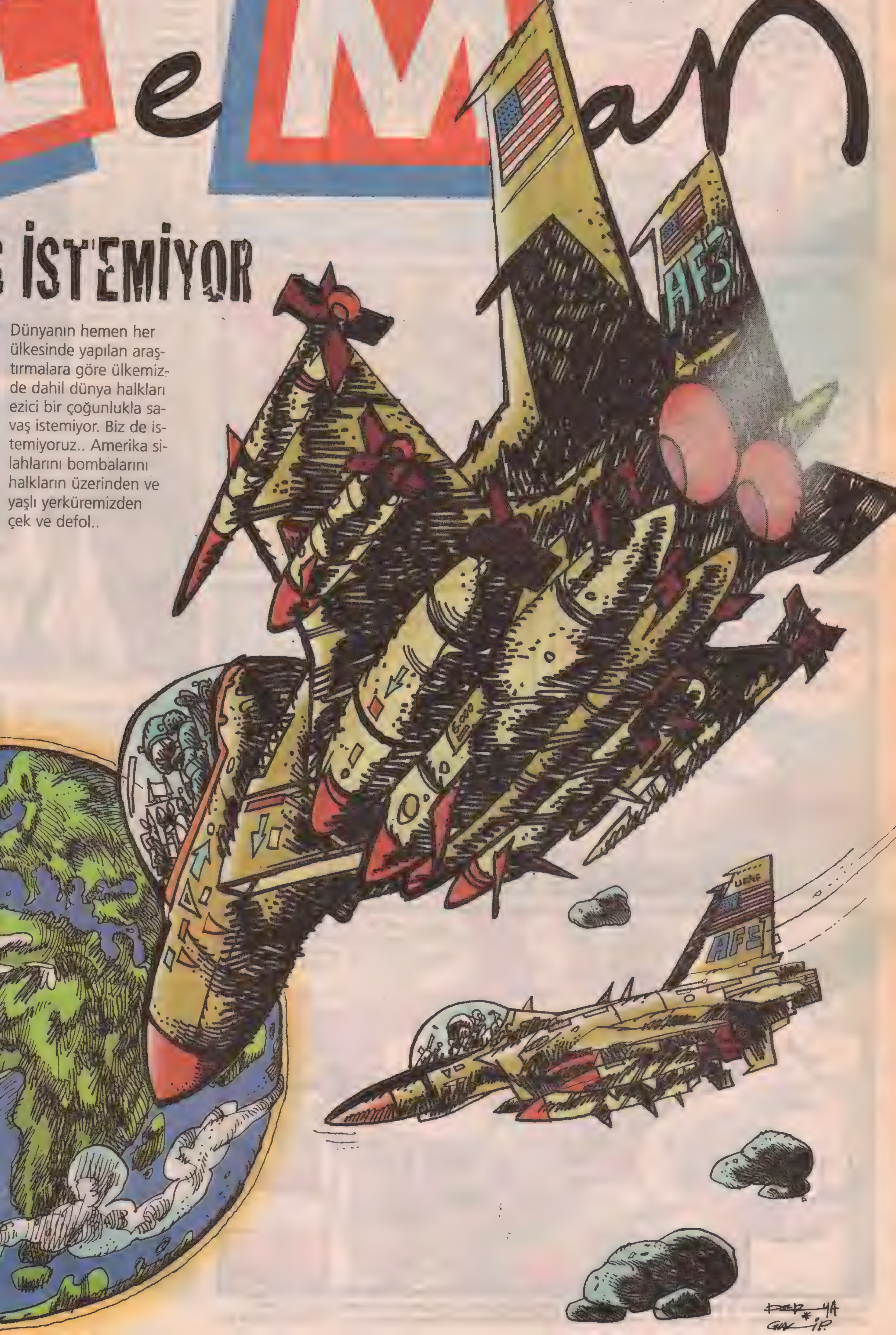

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

daral@leman.com.tr

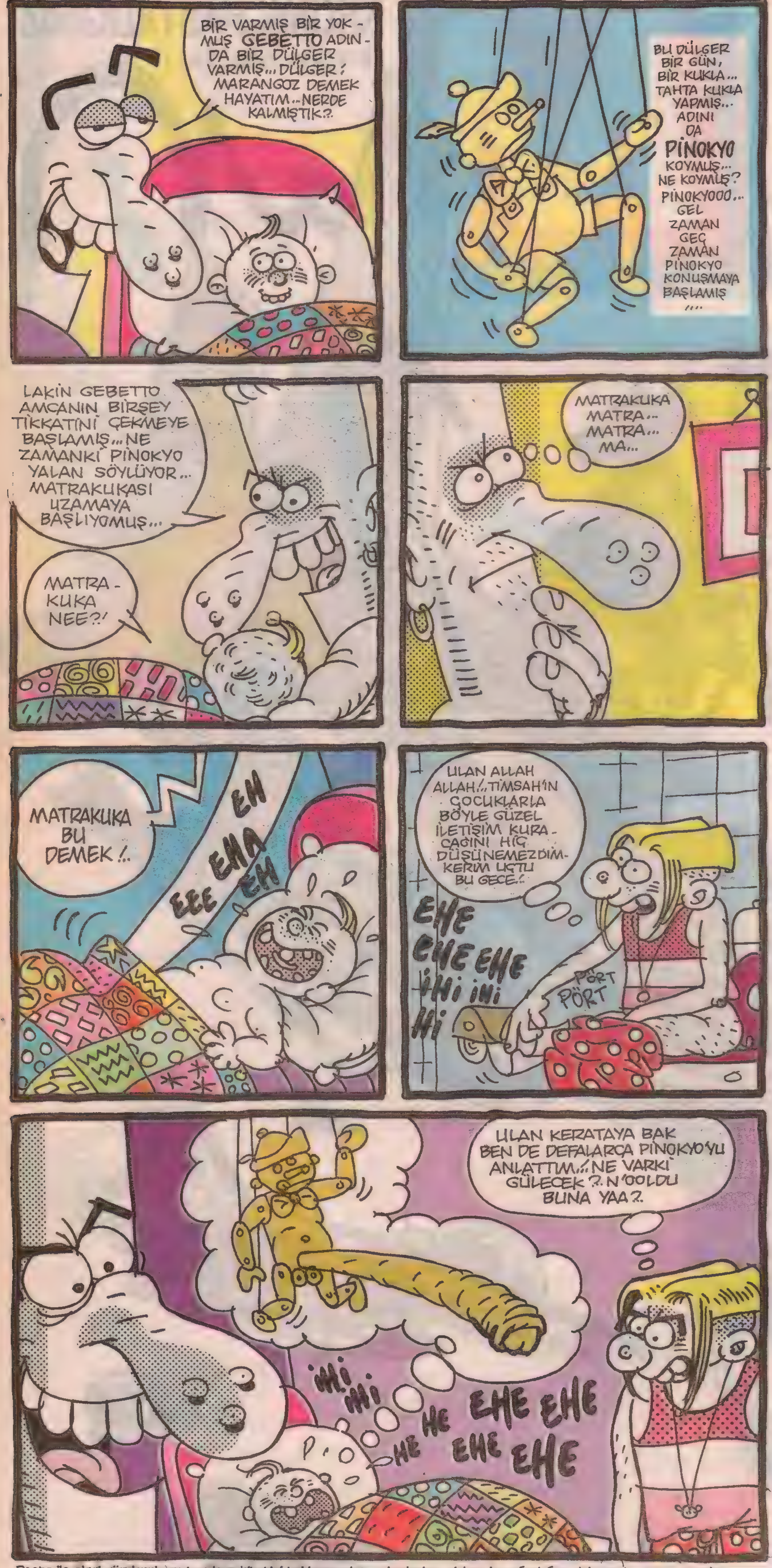
BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ GEBETTO ADINDA BİR DÜLGER VARMIŞ... DÜLGER; MARANGOZ DEMEK HAYATIM...NERDE KALMIŞTIK?.
BU DÜLGER BİR GÜN, BİR KUKLA... TAHTA KUKLA YAPMIŞ... ADINI DA PİNOKYO KOYMUŞ... NE KOYMUŞ? PİNOKYOOO... GEL ZAMAN GEÇ ZAMAN PİNOKYO KONUŞMAYA BAŞLAMIŞ ....
LAKİN GEBETTO AMCANIN BİRŞEY TİKKATİNİ ÇEKMEYE BAŞLAMIŞ... NE ZAMANKİ PİNOKYO YALAN SÖYLÜYOR... MATRAKUKASI UZAMAYA BAŞLIYOMUŞ...
MATRAKUKA NEE?!
MATRAKUKA MATRA... MATRA... MA...
MATRAKUKA BU DEMEK!..
EEE EHA EH EH
ULAN ALLAH ALLAH!..TİMSAH'IN ÇOCUKLARLA BÖYLE GÜZEL İLETİŞİM KURACAĞINI HİÇ DÜŞÜNEMEZDİM. KERİM UÇTU BU GECE.!
EHE EHE EHE İHİ İHİ Hİ
PÖRT PÖRT
ULAN KERATAYA BAK BEN DE DEFALARCA PİNOKYO'YU ANLATTIM..!.NE VARKİ GÜLECEK?.N'OOLDU BUNA YAA?.
İHİ İHİ HE HE EHE EHE EHE EHE

Posta ile çizgi göndermiş ve benden akıbetini bekleyen çizer arkadaşlar; sizlere iş yoğunluğum dolayısıyla cevap vermekte geciktiğimin farkındayım.. Çok özür dilerim.. Beklenen cevap yakında gelecek.. Umut veren çizgiler var.. Bu da işin güzel tarafı...

İŞTE YENİ ÇAĞIN EN BÜYÜK RÖPORTAJI, LA

LeMan'dan Tuncay, Ahmet, Vedat Ö. Ladin'e ulaşmak için Afgan A.'nın fotoğrafladığı röportajı Vedat Ö. kaleme aldı.

Ladin, niye bizi seçmişti?..

Uçakta hep bu soruyu soruyorduk birbirimize... Niçin LeMan?.. Tuncay, Ladin'in ergenlik çağından beri mizaha meraklı olduğunu ileri sürüyordu, Müslüman bir ülkenin mizah dergisi olduğumuz için bizi seçmişti ona kalırsa... Ben inceden kıllanıyordum, sakın Ladin aslında LeMonde ile görüşmek istemiş olmasındı?.. Bu isim karışıklığı ortaya çıkarsa yiyeceğimiz sopanın haddi hesabı yoktu... Ahmet ise herhangi bir yorum yapmıyor, "Kuleye muleye dalmadan şu uçak yolculuğu bitseydi hayırlısıyla" diye homurdanıyordu... İslamabad'a indik, Peşaver'e doğru otobüsle yola çıktık, sınırdan bizi Ladin'in adamları alacaktı... Bir mola istasyonunda Ahmet, güneş gözlüğü almak istedi, satıcı "100 dolar" dedi.. Tartışma yaşandı, itişme kakışma olacaktı ki, satıcı Türk olduğumuzu öğrendi... "Hacım, ben sizi Hristiyan sanıp o kadar para istediydim, madem din kardeşiyiz, mevzu diil, at bi 10 Afgan dinarı yeter" dedi...

Peşaver'de bizi Ladin'in adamları karşıladı... Kimlik kontrolü yaptılar, "Karnınız aç mı?" diye sordular... "Aga zaten ekonomik durumunuz bizden beter, yük olmayalım" dedim... "Olmaz öyle şey, bin Ladin kafamızı kırar sonra" diye bize apar topar tarhana çorbası içirdiler... Ahmet çaktırmadan "Lan sakın bu çorbalar ilaçlı olmasın, uyandığımızda canlı bomba olarak New York'ta bulmayalım kendimizi" dedi...

Tuncay "Fısıldaşmayın oğlum" diye uyarıda bulundu... Ladin'in sağ kolu olan zat "En azından birinizde sakal olaydı bari, ibrik gibi pırıl pırıl görünce bin Ladin sinirlenmez inşallah" dedi...Yemekten sonra, abdest aldırdılar ve Kantahar'a doğru yine yola çıktık...

Dağ ortamında gözlerimizi bağladılar, bin Ladin'in bulunduğu "kurmay mağarasına" doğru yürüttüler... Hakkaten tırsıyorduk, konu değişsin diye futbol geyiği açıp Ahmet'e "Oğlum, İstanbulspor süper coştu ya, Buşi de çok iyi topçu" derken, Tuncay gene uyardı: "Susun ya, Buşi Muşi diye, herifler George Bush'tan bahsediyorsunuz sanıcaklar!"

Mağaraya girdik, gözlerimizi açtılar... İşte Ladin karşımızdaydı... Pürdikkat CNBC'den borsayı izliyordu... Bir süre sesizlik oldu... Sonra Ladin "Eyyo, Sony gene tavan yapmış!.." dedi... Sonra da sağ koluna "General Electrics'ten kötü elektrik alıyorum, o hisseleri Saddam'a satın!.." diye emir verdi... Bizi de makamına buyur etti...

Tanıştıktan sonra, bir süre dergisini inceledi, "Nihat Genç, Ankara'da yaşıyomuş, doğru mu?" dedi... "Doğru" dedik... "Niye sizle konuşmak istedim biliyo musunuz?.. Deli Cevat'ın hastasıyım... deeermişim!.." deyip kahkaha attı... Biz de biraz gevşeyip güldük... Ladin ciddileşti, "Bana elinden çizim işleri gelen adamlar lazım, sizi o yüzden çağırdım... Oturun şuraya yeni silah tasarımları yapın" dedi... Ahmet "Oooo, biz muhabbete geldik, sen bizden iş istiyosun" diye isyan etti... Tuncay araya girip "Biz barış yanlısı bir dergiyiz, silahla işimiz olmaz, size Bezgin Bekir çizelim, Kıllanan Adam çizelim" dedi... Usame bin Ladin "Sizi bana sayıyla mı verdiler lan" diye silahını alıp biraz saydırdı... Ben ortamı

DİN DÜNYADA YANLIZCA LeMan'a KONUŞTU.

dağlarında silahların gölgesini izlediler. Mayınları aştılar. Zafer

İnamayın böyle şeyere... Hurafe bunlar!..

yumuşatmak için "Size hediye getirdik, onları sunalım" dedim.. Tuncay, Ladin'e bir nazar boncuğu hediye etti... Ladin hediyeyi alırken "Nazarı mı kalmış aga, büdün dünyanın gözü bende" diye mırıldandı... Ahmet'in verdiği yelpazeye Ladin'in yorumu "Sıcak çatışmada yelpaze ne işe yarar hoca?.. Zaten Japon Kızıl Ordu'dan bana hep gelir bunlar" oldu... Ben minik bir kaktüs hediye ettim, "Topraklarımız çorak diye dalga mı geçiyosun?.." diyerek dipçiklerle giriştiler bana... Kavga büyüdü, Tuncay'ı da tekmelediler... Ahmet "Yanlış yapıyosunuz, Haçlı Seferi şahlanmışken birbirimize girmeyelim" diyerek ortamı sakinleştirdi...

Ladin "Son dönemde çok gerginim, en küçük bir olayda celalleniyorum, kusura bakmayın" dedi... Çaylar içildi... Tuncay "Sayın bin Ladin, acaba saldırıyı siz mi yaptınız?" diye sordu... Ladin "Ben yapmadım kardeşim... Yapan şahane yapmış, ama ben yapmadım... Hoca, hakkaten de ne saldırı oldu be, sen tut, uçakları kaçır, binalara dal... Piyüüüüv!.." dedi... Ahmet "Lan baksana, bu da bizim gibi şaşkın, olayı nasıl anlatıyo, galiba gerçekten masum" dedi... Ladin, cebinden maket uçaklar çıkarıp "Düşünsene, bi kafanı kaldırıyosun, pencereden uçak yaklaşıyo, amman!" diye geyiği iyice harlandırdı... Ben "Amerika, sizi ölü veya diri getirene verilecek parayı 30 milyon dolara çıkarmış" dedim... Ladin "Tarkan bile 10 milyon dolar transfer teklifi alıyor, benim için normal bu para, ama önce kulübümle anlaşsınlar" deyip yine kahkaha attı... Sonra da "Lan sakın siz beni teslim edip para kazanmaya çalışmayasınız" diyerek bize silah çekti... Ahmet "Yok aga, böyle gerilimli röportaj olmaz olsun, zerre huzur vermedi bize bu, hadi kaçalım" diye ayağa kalktı...

Ladin bizi yeniden oturttu, "Benim de size bi sorum olacak" dedi: "Bu Amerikalılar ilerde mutlaka bu olayın filmini yaparlar... Beni Charles Bronson'un canlandırmasını istiyorum, çocukken hastaydım ona... Bu konuda ne yapabilirim?.." "Dergide yazarız" dedim... "İyi, güzel, yazın" dedi... Tuncay "30 yıl önce 22 kardeşinizle İsveç'te çekilmiş bi fotoğrafınızı gördük... O zamanlar Batı kültürüyle daha uyumlu bir haliniz var gibi sanki" dedi... Ladin "Yok be, sakin ka- ayla bi miras meselesini görüşmek için gitmiştik İsveç'e... Kardeşlerimin hepsi kafe-bar dolaşırken, ben mescit aramıştım 8 saat" diye yanıt verdi... Ahmet "Teröre bulaşmanızın sebebinin, Amerikalı bi kadınla yaşadığınız başarısız cinsel deneyim olduğu ileri sürüldü" dedi... Ladin "Yalan" diye bağırdı, "tam tersi!.. o kadar başarılı oldum ki, Amerika'nın bugün peşimde olması bundandır... Benden sonra Amerika'da standartlar değişmiş, erkekler ezildi tabii, o yüzden beni yok etmeye çalışıyolar!..."

Sizi bana sayıyla mı verdiler lan?!..

Tam o sırada Ladin'in telefonu çaldı... Ladin "Yedirtmeyin lan Taleban'ını, ulemasını...İster gönül rızamla giderim, ister burda zorla kalırım... Celalabad'a da giderim, askerlik arkadaşım Celalettin'in yanına, Bahreyn'e de giderim... Ben Süpermen, Betmen gibi dravdan diilim, yaşayan efsaneyim... Amerika'dan çıkmış mı benim gibi kahraman" diye bağırıp telefonu kapattı!.. Toplu halde fotoğraf çektirdik... Bizi uğurlarken, Ladin "Arbedeler için kusura bakmayın, böyle dönemlerde herkeste olur minimal hasarlar" dedi... "Eyvallah" deyip, bir an önce oradan uzaklaşmaya çalışırken de arkamızdan bağırdı: "Mehmet Ali Erbil'in kayınvalidesi de pek yamanmış, pek yahşiymiş... Görürseniz selamımı söyleyiverin gençler!....

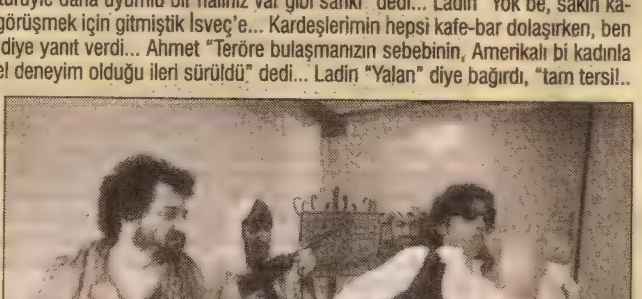

Sürecek...

Fotoğraflar: Zafer Aknar / lemanpres

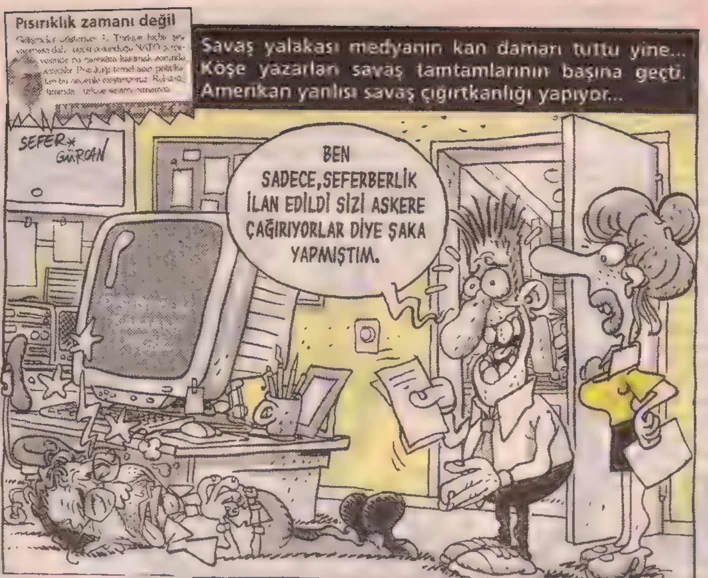
Pısırıklık zamanı değil
SEFER * GÜRCAN
BEN SADECE,SEFERBERLİK İLAN EDİLDİ SİZİ ASKERE ÇAĞIRIYORLAR DİYE ŞAKA YAPMIŞTIM.

Savaş yalakası medyanın kan damarı tuttu yine... Köşe yazarları savaş tamtamlarının başına geçti. Amerikan yanlısı savaş çığırtkanlığı yapıyor...

Çeşitli Avrupa, Latin Amerika ülkeleri ve Türkiye'de yapılan kamuoyu araştırmalarında halkın yüzde 80-90 oranında savaş istemediği ortaya çıktı...

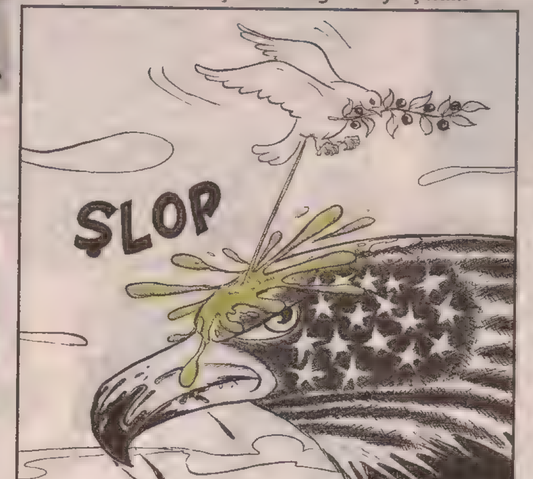

Tescilli Amerikan yalakası Suudi Arabistan, düşmanın bile tam olarak bilenemediği savaş senaryosunda Ana üs olarak kullanılmayı reddetti.. Gözler Türkiye'de... İncirlik üssüne yığınaklar yapılmaya başlandı bile..

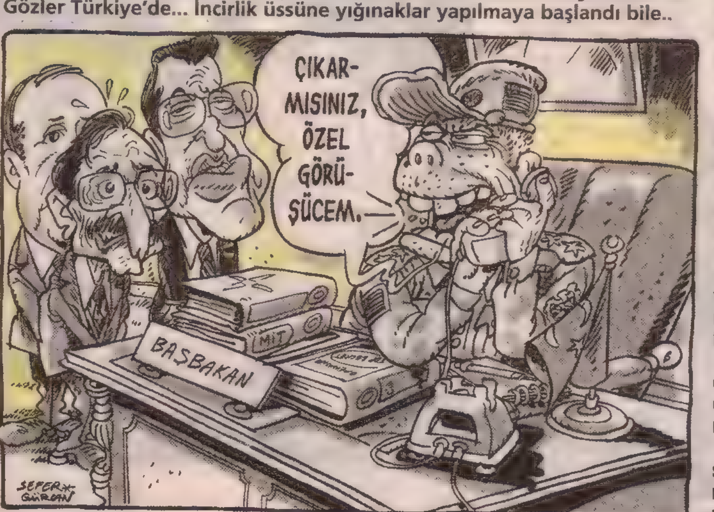

ZAM

Ülkemizin içinde bulunduğu yakın tarihimizin en ağır krizi halkımızın iflahını keserken bizim de Leman olarak en zorlandığımız varolmak, her hafta yeniden çıkabilmek için en çok çaba harcadığımız süreci yaşamamıza yol açtı. Bundan kötü günler gördük aslında 89'larda Asil Nadir batarken hiç para almadan 1 yıl çalışmıştık. Okurlar sigara, temiz çamaşır falan gönderiyorlardı. Leman da bu sayede bağımsız olmuştu zaten..Ancak bugün varolmaya, bağımsızlığı da koruma çabası eklendi. Leman 1 yıldan fazla süredir yalnızca %25 zam yapmış. Okurlarımızın içinde bulunduğu koşulları düşünerek mürekkebimizin son damlasına kadar dayandık.. Aslında derdimize deva da olmayacak bu 50 binlik zam karşısında okurlardan hoşgörü bekliyoruz...

Anayasa değişikliği paketi siyasi partilerin orasından burasından kırpmasıyla beklenen açılımları sunamadı... Düşünce yine suç olarak kalırken..İdam cezası kaldırılması başka pakete kaldı.

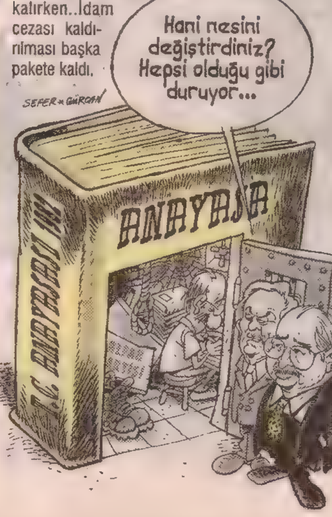
SEFER * GÜRCAN
Hani nesini değiştirdiniz? Hepsi olduğu gibi duruyor...
ANAYASA
T.C. ANAYASASI

Öldürülebilir Halklar

Michael Jackson'un son klibini de seyrettik, pek zahmet ettin Amerika. Eşcinsellikten, çocuklara tecavüz suçlamalarından çok çekti, şimdi erkek kılığında bir barda, üstelik bir kız için dövüşüyor. İyi fikir doğrusu: dans ve dövüş! Bir Woody Allen vardı, şimdi ne yapıyor Amerika. Eminem'e ödül vermiş, Madonna'yı evlendirmişsin, hayırlı olsun Amerika! Kaldığın yerden devam et Amerika! Savaş uçaklarının ekranlar için çok lezzetli bir ziyafet daha çekeceğinden hiç şüphem yok. Sen Afgan dağlarında eğlencene devam et Amerika!

Amerikalı bizim gibi insan değildir. Amerikalı, aynı zamanda Amerikan hayatını yaşayan kutsal bir imgedir. Amerikan yaşamının kutsallığı batı uygarlığının pazarı. Amerikan yaşamı tüm dünyanın gözlerini kamaştırır. Ağzımızın suyunu akıtır. Onlar nasıl yaşıyorsa 'ideal yaşam' odur. Özeniriz. Güvenlik, gökdelen, araba, sigorta, banka kartları, giysi-içecek-ayakkabı markaları.

Bir ülkeye saldırıldığı için değil, kutsanmış Amerikan yaşamına saldırıldığı için, batılı devletlerin tümü ABD'ye hukuküstü bir destek verip, kutsala dokunmanın cezalandırılmasını istiyorlar.

Amerikan yaşam tarzına biz de çok çalıştık, plazalar, uzun siyah arabalar, olmadı, beceremedik. Cavit Çağlar birgün dayanamadı Amerikan cezaevlerine. İnsanda istidad (doğuştan gelen yetenek) olacak. Sonradan görmeyle olmuyor, Amerikan yaşam tarzı körü körüne bağlılık ister, burasını becerdik. Sormadan harcayacak, sormadan hayran olacak, sormadan tüketecek, buraları da yirmi yıldır becerdik, ama şu halimize bakın!

Bir şey eksik, doğuştan yetenek değil, doğuştan "kutsallık", yani orda doğmuş olmak! Amerika'da doğmamış herkes zan altında! Bugünlerde Tanrı Amerika'da doğmamışları korusun!

ABD'nin yepyeni bir savaşa hazırlanmasına hepimiz inanır olduk. ABD'nin savaşı bitmiş miydi? Irak'a her yıl 400 bin ton bomba yağdırdığını kendi söylüyor. Körfez savaşı öncesine dönün, tüm dünyayı Irak ve Saddam'a karşı nasıl hazırlamıştı? Saddam gitti, Taliban geldi. Şimdi de Afgan ve Pakistan halklarının öldürülmelerine hazırlanıyoruz.

Hazırlık aşamaları şöyle, birincisi milyonlarca çocuğun başına atılan bombalardan kesinlikle vicdan azabından kurtulmuş olarak harekete geçeceğiz, hepimiz. İkincisi, öldürmeden başka bir çözüm var mı diyen uluslararası kurumların sürekli yeni bir yol arayışları, yani "iyilik arayışları"nın bütünüyle anlamsız olduğuna inanmış oluyoruz.. Üçüncüsü: Bosna'da yüzbinlerin ölümüne sessiz kalan Avrupa ve dünya, yeni bir suskunluğa hazırlanıyor, ancak şimdi daha da derin bir suskunluk, artık suskunlukları çaresizlikten değil, infaz yargıcının suskun bekleyişinde...: Ve sonuncusu; gazetelerde, TV'lerde, katliamı ve yoketmenin utancını hatırlatacak her türlü tartışma şimdiden yasaklanmış durumda. Yahudiler ve Amerikalılar modern dünyanın kutsal kavimleri. Sonunda onlar da başardı. Dünya tarihinde ilk kez bütün evreni bir linç girişimine ikna etti.

Hiroşima'ya bilinmeyen bir bomba attılar, otun, böceğin dahi yokolduğunu görüp tam emin olduktan onbeş dakika sonra ikincisini atmaya karar verdiler!

TV'ler bir tarafta kutsal Amerikan yaşamına saldırının en ağır şekilde cezalandırılmasını normalleştirirken, diğer taraftan, tam tersi "yaşanmaya değmeyen hayatların artık öldürülmelerine" karar veriyor. Yaşanmaya değmeyen hayatlar nerdedir? Kimlerdir? 1. Kendini geçindiremeyen halklar! 2. Kendine batılı hukuk içinde hayat-düzen kuramayan halklar! 3. Pislikten, açlıktan, hastalıktan kurtulmayı beceremeyen halklar! 4. Amerika'ya kafa tutmuş halklar! (Bir zamanlar Japonya, Vietnam, Irak gibi)

İlk üç sıradaki halklar evrensel yasalar uyarınca "kutsal" sayılır, ama, birbirlerini öldürür, katleder (Ruanda'daki gibi, Taliban'ın muhalifleriyle olduğu gibi) yokederlerse, birşey denmez, seyredilir. Yani, yaşanmaya değmeyen hayatları olan halklar birbirlerini nasılsa yokediyor. Amerika'yı ilgilendiren, "kafa tutan halklar!".

Savaş tezgahının ideolojik, hazırlığı daha da vahim şeyler üretiyor. Mesela, müslüman halkları "akıl hastaları" gibi göstermeye çalışıyorlar. Biliyorsunuz Hitler kutsal Alman ırkını inşa için ülkedeki tüm akıl hastalarını ve ailelerini yoketmeye başlamıştı. Akıl hastalarının öldürülmeleri dünya sağlığı için çok gerekli. Müslümanların giyinişleri, sakalları, çok evlilikleri, çok çocukları, arapça sloganları, batı hukukuna değer vermeyişleri çok uzun zamandır batılı basında bir akıl hastalığı şeklinde yorumlanmaya başlanmıştı bile.

Ülkemizin

Devamı 4 Sayfada

RAMAZAN

GALİPTEKİN

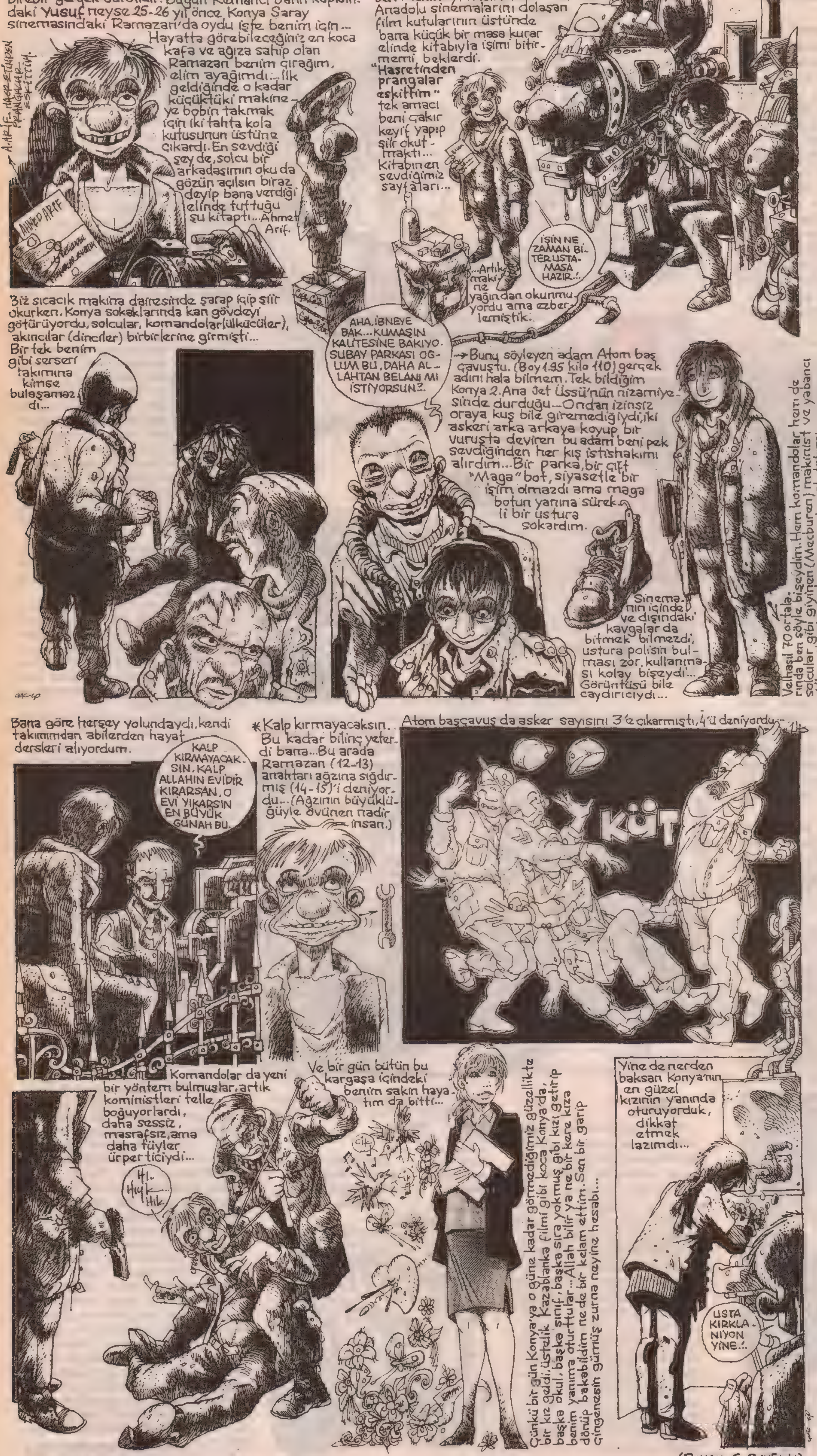
Şu aşağıdaki çocuk karikatür filan değil Ramazan'ın birebir gerçek suratıdır. Bugün Kemancı barın kapısındaki Yusuf neyse 25-26 yıl önce Konya Saray sinemasındaki Ramazan'da oydu işte benim için...
Hayatta görebileceğiniz en koca kafa ve ağıza sahip olan Ramazan benim çırağım, elim ayağımdı... İlk geldiğinde o kadar küçüktüki makineye bobin takmak için iki tahta kola kutusunun üstüne çıkardı. En sevdiği şey de, solcu bir arkadaşımın oku da gözün açılsın biraz deyip bana verdiği elinde tuttuğu şu kitaptı... Ahmet Arif.
A. ARİF - HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM.
AHMED ARİF
*Okuldan erken geldiğim akşamlar ben makineyi hazırlarken o da Anadolu sinemalarını dolaşan film kutularının üstünde bana küçük bir masa kurar elinde kitabıyla işimi bitirmemi beklerdi.
"Hasretinden prangalar eskittim" tek amacı beni çakır keyif yapıp şiir okutmaktı... Kitabın en sevdiğimiz sayfaları...
İŞİN NE ZAMAN BİTER USTA. MASA HAZIR..!
...Artık makine yağından okunmuyordu ama ezberlemiştik.
Biz sıcacık makina dairesinde şarap içip şiir okurken, Konya sokaklarında kan gövdeyi götürüyordu, solcular, komandolar(ülkücüler), akıncılar (dinciler) birbirlerine girmişti...
Bir tek benim gibi serseri takımına kimse bulaşamazdı...
AHA, İBNEYE BAK... KUMAŞIN KALİTESİNE BAKIYO. SUBAY PARKASI OĞLUM BU, DAHA ALLAHTAN BELANI MI İSTİYORSUN?..
→ Bunu söyleyen adam Atom başçavuştu. (Boy 1.95 kilo 110) gerçek adını hala bilmem. Tek bildiğim Konya 2. Ana Jet Üssü'nün nizamiyesinde durduğu... Ondan izinsiz oraya kuş bile giremediğiydi, iki askeri arka arkaya koyup bir vuruşta deviren bu adam beni pek sevdiğinden her kış istihakımı alırdım... Bir parka, bir çift "Maga" bot, siyasetle bir işim olmazdı ama maga botun yanına sürekli bir ustura sokardım.
Sinemanın içinde ve dışındaki kavgalar da bitmek bilmezdi, ustura polisin bulması zor, kullanması kolay bişeydi... Görüntüsü bile caydırıcıydı...
Velhasıl 70 ortalarında ben şöyle bişeydim. Hem komandolar hem de solcular gibi giyinen (Mecburen) makinist ve yabancı diller yüksek okulu öğrencisi ayak takımı...
Bana göre herşey yolundaydı, kendi takımımdan abilerden hayat dersleri alıyordum.
KALP KIRMAYACAKSIN. KALP ALLAHIN EVİDİR KIRARSAN, O EVİ YIKARSIN EN BÜYÜK GÜNAH BU.
*Kalp kırmayacaksın. Bu kadar bilinç yeterdi bana... Bu arada Ramazan (12-13) anahtarı ağzına sığdırmış (14-15)'i deniyordu... (Ağzının büyüklüğüyle övünen nadir insan.)
Atom başçavuş da asker sayısını 3'e çıkarmıştı, 4'ü deniyordu...
KÜT
Komandolar da yeni bir yöntem bulmuşlar, artık kominist'leri telle boğuyorlardı, daha sessiz, masrafsız, ama daha tüyler ürperticiydi...
HI. HIYK... HIK
Ve bir gün bütün bu kargaşa içindeki benim sakin hayatım da bitti...
CİK
CİK
Çünkü bir gün Konya'ya o güne kadar görmediğimiz güzellikte bir kız geldi, üstelik Kazablanka filmi gibi koca Konya'da, başka okul, başka sınıf, başka sıra yokmuş gibi kızı getirip benim yanıma oturttular... Allah bilir ya ne bir kere kıza dönüp bakabildim ne de bir kelam ettim. Sen bir garip çingenesin gümüş zurna neyine hesabı...
Yine de nerden baksan Konya'nın en güzel kızının yanında oturuyorduk, dikkat etmek lazımdı...
USTA KIRKLANIYON YİNE..!

(Devamı 6.Sayfada)

Öldürülebilir Halklar

islamcı aydınları da bu akıl hastalığının pekişmesine pek katkısı oldu, özellikle TV'lerdeki görüntüleriyle.

Başka şeyler de oluyor. İnsan ve vatandaşlık hakları bildirgesi bizim bildiğimiz batı uygarlığının Tanrısı gibiydi. Dikkat edin hem insan hakkı, hem vatandaşlık. Yani kendi ulusundan olmayanların da hakları sözkonusu. Çoktandır kendi toprağında doğmamış mültecilerin hakları batının hem düzenini, hem aklını, hem de hukukunu bozmuş durumda. Birkaç yıldır batıda şu sorular sorulmaya başlanmıştı bile. Başka topraklarda doğmuş olanların hakları var mı? Batıyı ürküten buydu. Güzel bir fırsat doğmak üzere. Mültecileri kendi topraklarında, yani, potansiyel mülteci doğulu halkları yokedilerek, mültecilik telafi edilebilir. Ve, başka tür hayat yaşayanlara oluşturulan nefret, tiksinti, batılı hayattan dışlamanın ötesinde, batı coğrafyasında yaşamalarının artık mümkün olmadığını yavaş yavaş herkesi inandırmaya, ikna etmeye başladı bile!

Ve dünyanın dev ilaç şirketleri atılacak gaz bombalarının insanlara etkisini araştırmak için Pentagon'dan çoktan izin almıştır! Biliyorsunuz yahudiler, bilmem kaç derece bomba sıcaklığı ve zehrine dayanıklı mı diye deneylere sokulmuştur. Ayrıca bu bilimadamları Nurenberg'de yargılanırken, dünyanın dev şirketleri, bunlar itibarlı bilimadamlarıdır, dünya sağlığına, bilime katkıları çoktur, işte yaptıkları deneyleri bütün dünyada kullanıyoruz diye, bilimadamlarını savunmuşlar, aflarını sağlamışlardır.

Bir başka soru? Devletlerin yargılamadan mutlak öldürme hakkı var mı? Siyasal alanda bu yetkiyi Türk devleti gibi Amerika'da acımasızca uyguluyor. (Bir teröristi saklıyor diye bir köyü yakabilir. Saddam'ı saklıyor diye Irak'ı hergün vurabilirsiniz.) Türkiye'nin Amerika'ya aşkı da burdadır. Zaten her ülkenin birbiriyle ilişkisi, hukuki-siyasi ekonomiktir, yalnız bizimki aşktır. Aşıklar diğer insanlara "bizi ayrı bırakın, biz başkayız, bizim hukukumuz sizin mahkemelerinizi ilgilendirmez" der. Yani, canan, dövse de, sövse de, köle-kurban etse de bu aşıkları ilgilendirir. Aşk, hukukdışı bir ilişkidir. İşte ABD'nin en sadık dostu Suudi Arabistan üstleri kapattı. Biz, dünyada tek aşkı Türkiye, canını fedaya hazır. Bush birçok devlet başkanıyla telefonda görüştü, geceyarılarına kadar bekledik, bizi bir türlü aramadı. Biz de oturduk kıskançlık mektupları yazdık. Gerçek bir aşk mektubu. Günlerce telefonu gelmeyen aşık kurmaylar kafa kafaya verip, içli, bağlılık, sadakat, dünyada senden başka sevdiğim yok, sözleriyle dolu inanılmaz bir mektup. Kurmaylarımızı da aşklarından ötürü harcamayalım, bizim batıya olan aşkımız: Kamusal bir yükümlülüktür! Ve artık ekonomik de bir yükümlülük. Krize dolar bulmak zorundayız. Yani, Dinç Bilgin, Erol Aksoy, Cavit Çağlar'lar yüzünden şimdi Afgan dağlarında çocukları yokedeceğiz.

Bu bir sömürgeleri düzene koyma savaşı, bu bir yoksul- zengin savaşı, ama yoksulla zenginin savaşına yine dindar bir kılıf, yine kilisede uydurulmuş bir senaryo arıyorlar. Medeniyetler savaşı diye bir yalan. Bir eski zaman maskesiyle gizliyorlar. Daha şimdiden hristiyan-müslüman savaşı diye yazıyorlar tarih kitaplarına. İnsan aklının almayacağı, keyifleri uğruna açtıkları bu korkunç savaşı, yine İncil'in sayfalarıyla örtüyorlar. Kutsal, aziz ilan edilmek için mi, din savaşı diyorlar. Savaş tüm dünyaya yayılsın diye mi? Güzelim medeniyetlerinin vicdanı sızlamasın diye mi? Alevli gazlarla bebeklerin pespembe yanaklarını yakmak için dahi bilimadamlarının müthiş buluşu: Tanrı diye bir gerekçe! Oturan Boğa söylemişti, "biz, beyaz adamı görünce, Manitu'nun beyaz adamı da yarattığını öğrendik, Manitu beyaz adamı da yarattığına göre bu topraklar hem beyaz adamın hem bizim". Beyaz adam her on yılda bir başka ülkeyi yakıyor. Beyaz adamın savaşmadığı kıta, yoketmediği ırk kalmadı. Din savaşı-din savaşı diye dilinizi yormaktan vazgeçin. Dünyanın tüm ülkelerini ölüm tarlaları haline getirdiniz! Afrikalı ülkelerin, kızılderililer'in, Vietnamlılar'ın savaşmak için sadece zehirli küçük okları vardı. Beyaz adamın bahaneleri her zaman çoktu. Yıldızların bile dönüp bakmadığı şu ağaçsız, otsuz boşluklara çıldırarak bombalar atmanın din savaşıyla ne ilgisi var. Asya'nın en ümitsiz dağları, taşları. En sıska katırlarının eşelediği bu topraklardan çamur bile olmaz, testi, çömlek hiç olmaz. Burnunu çekerek toprak damlarda yaşayan bebeklerin üstüne alevler dökecek din savaşı diyeceksiniz. Bir kiraz ağacı, bir ceviz ağacı bile olmayan, bir davul dahi çalınmayan, hiçbir kadını mesut, hiçbir çocuğu mutlu olmayan, şeftalileri, üzümleri hiç tanımayan bu halkın üzerine kan kırmızı bir fırtınayla alevler döküp din savaşı diyeceksiniz. Yirmi yıldır aralıksız bombalamaktan, kavrulmaktan lavlar gibi taşı kayası demirleşmiş bomboş bu dağlarda, tek bir kilimi, tek bir tahtası olmayan bomboş bu topraklarda neyi yokedeceksiniz. İçi kıvıl kıvıl kurt kaynayan bir köpek leşi dahi bulunmayan bu mekanları neden cezalandıracaksınız? Borsanın düşüşünü önlemek için, birkaç nükleer deneme!

Nükleer av başlıyor. Yamaçlardan akan sular. Sevimli birkaç küçük ot. Metal şatolar uçuyor derin göklerde. Kırmızı yanaklı sümüklü çocukların gözlerine anneler sürme çekmiş, peçe altında görünmeyen kendi gözlerini anlatmak için. Yıldızlarda saklanmış efsane yaratıklar gibi bombalar. Dilini yutmuş sert kayalar. Dilini yutmuş toz toprak. Alevden gazlar uğursuzca solukları kesecek. Gün doğduğunda keyifle gezinecek kameralar. "Aklımızdan hiç çıkmayacak" diye haber geçecek muhabirler, hiç ürpermeyen insan türleri. Cana, ota, böceğe kıyanların ekranları, yine İslamabad'dan bildirecek. Ki, onlar yıllar boyu, fotoğrafçısı, dağcısı, belgeselcisi, Tanrı misafiriyim diye bir fotoğraf çekme eğlencesiyle kaç bin kez konakladığı o köylerde. Şimdi, buz gibi esen sessiz bir yel. Zehirden bir yağmur, biberden bir duman taşıyacak. Cam kırıkları gibi hava takılacak gırtlaklarına. Hızla yayılan alevli gazın sıcaklığı önce gözleri patlatacak. Ömrü duayla geçmiş, birkaç keçisinin başında yün büken Afganlı bir ihtiyar. Eski halıların yıpranmış uzamış püskül telleri gibi sakalları, salyangoz kabuğu gibi burun deliklerine asitli su gibi dökülecek hava. Amerikan tşörtleri giymediği için yakılarak cezalandırılacak. Şok boğulma! Hani şakır şakır ağlayacak zamanı kalabilseydi. Az önce yusufcuk böceğiyle oynamış çocuk, büyülü gözleriyle tesbih gibi toparlanmış böceğin nasıl da çabucak tehlike anında gizlendiğini meraklı gözlerle izlemişti, neye baksa kan kırmızı bir fırtına, bunun adı: Din savaşı! Çiçeklerin havalanmadığı, ilkbaharın hiç yaşanmadığı, Tanrıların terkettiği o bomboş dağ yamaçlarında, elleri hiç okşanmamış çocuklar "din savaşı yüzünden yokedilecek!" Bu azmanlar, bu canavarlar, bu vampirler, bu frankeştaynlar her defasında bir bahane bulabilmek için şehirlerinin her bir yakasına onbinlerce üniversite açtılar! Ah Tanrım keşke burda olsaydın!

Biz, bağrından çıktığımız doğuyu, doğulu halkları terk etmedik. Terketseydik, bayram, ölüm, tören gibi arada bir uğrardık hemşerilerimizin yanına. Biz, kendimizi doğu topraklarından koparttık. Sanki hiç olmamış gibi, büsbütün yitirdik. Doğu defterini ebediyyen kapattık. Doğulu hemşerilerimiz de bizi yanlış anlamasın, batıya karar verdiğimizde otomobil, telgraf dahi icad edilmemişti. Bize heveslenen doğulu kardeşlerimiz de gizlice ve sırayla çıkmaya başladılar evlerinden, ama yalnız parası, petrolü olanlar çocuklarını okutabildiler, o kadar. Üzerinde binyıl seviştiğimiz İran halısını, Türk kilimini sudan ucuz satlığa çıkarttık.

Batı kültürünü ideal edindik, batılı kadınların ağzını sevdik, o tatlı ağız aklımızı aldı. Yüzelli yıldır küçük bir kamıştan yapılan kavalla piyano arasında her tartışmaya girdik. Artık o bin hatıralı geçmiş gecelere dönüş de yok! Bodoslama, hiçbir şey bilmeden belirsizliğe doğru gidenler, "kadere kırkbeş" der, kadere kırkbeş atıldık batıya. Hititler'den serviliklere kadar, bu en güzel mezarlıklardan korkup kaderimizden kaçıverdik. Temiz bir sayfa açmak için. Kültür ve siyasi tarihimizin en büyük yanlışı, en vahim suçunu işledik. Aynı kültür coğrafyasından, aynı tarihten beslendiğimiz, aynı bedende can olduğumuz Pakistan, Irak, Suriye, İran, Tunus, Fas gibi toprak parçalarına bir daha dönüp bakmadık. Tarihin kanlı hışmına uğramış bu eski avlulara bir daha girmedik. Duaları afyon gibi bu eski ve kızgın yoksulluktan utandık. Müzikal melekler gelip bizi kurtaracaktı. Çok sesli müziğin enstrümanları tuhaf boruların seslerini, işte sevgilimiz bizi çağırıyor aşkıyla, marşıyla dinledik. Yalnız sivrisineklerin soktuğu bu yoksulluğu, bizden sonra Yahudiler ısırdı, batılılar bu toprakları sömürdü, kullandı, oynadı. Bize iyilikler getirecek bilim, batılılar buralara tıp, sanat, hukuk öğretmek için gönüllü misyonerler de yolladı. Doğu dipsiz bir uçurumdu. Gül yağını bırakıp parfüme koştuk, muhabbeti bırakıp tartışmaya girdik. Türk aydınları

Devamı 6.Sayfada

UMPAHA

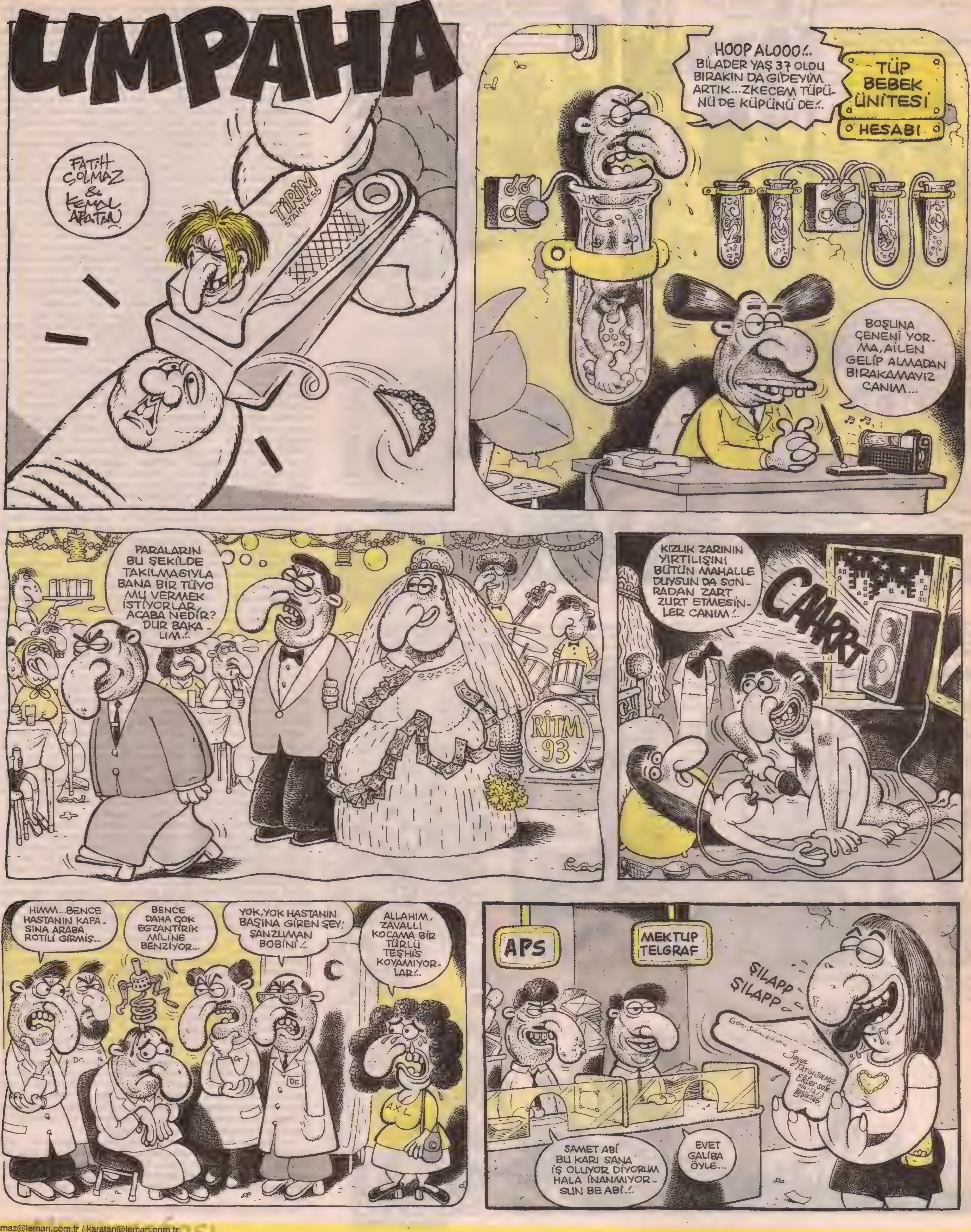
FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN
TIRIM STAINLESS
HOOP ALOOO!.. BİLADER YAŞ 37 OLDU BIRAKIN DA GİDEYİM ARTIK...ZKECEM TÜPÜNÜ DE KÜPÜNÜ DE!..
TÜP BEBEK ÜNİTESİ
HESABI
BOŞUNA ÇENENİ YORMA, AİLEN GELİP ALMADAN BIRAKAMAYIZ CANIM...
PARALARIN BU ŞEKİLDE TAKILMASIYLA BANA BİR TÜYO MU VERMEK İSTİYORLAR, ACABA NEDİR? DUR BAKALIM!..
RİTM 93
KIZLIK ZARININ YIRTILIŞINI BÜTÜN MAHALLE DUYSUN DA SONRADAN ZART ZURT ETMESİNLER CANIM!..
CAARRT
HIMM...BENCE HASTANIN KAFASINA ARABA ROTİLİ GİRMİŞ...
BENCE DAHA ÇOK EGZANTİRİK MİLİNE BENZİYOR...
YOK, YOK HASTANIN BAŞINA GİREN ŞEY; ŞANZUMAN BOBİNİ!..
ALLAHIM, ZAVALLI KOCAMA BİR TÜRLÜ TEŞHİS KOYAMIYORLAR!..
Dr.
AXL
APS
MEKTUP TELGRAF
ŞILAPP ŞILAPP
Sayın FATİH SOLMAZ Ekler sok. No:12/3 BEŞİKTAŞ
SAMET ABİ BU KARI SANA İŞ OLLUYOR DİYORUM HALA İNANMIYORSUN BE ABİ!..
EVET GALİBA ÖYLE...

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

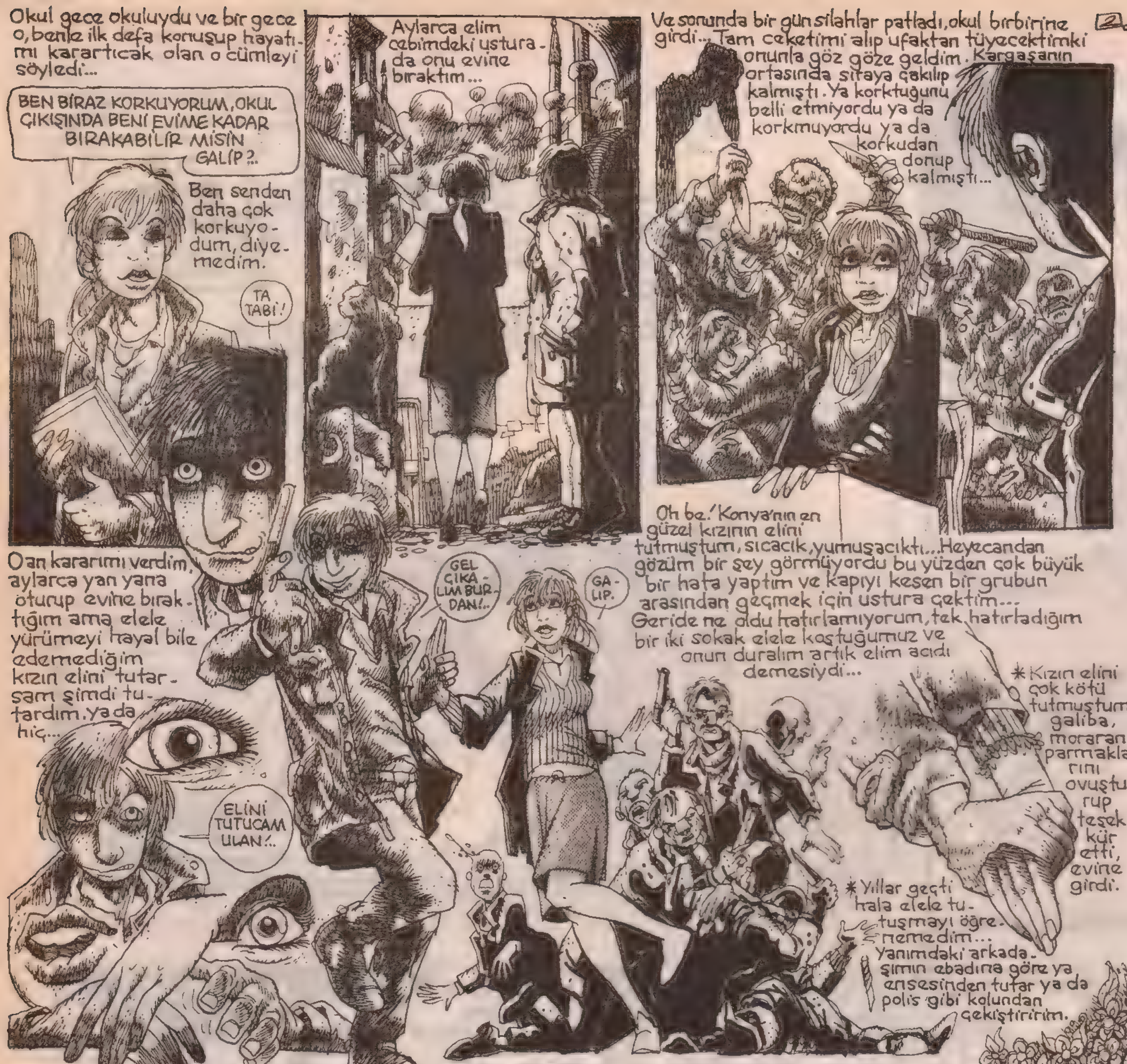
Okul gece okuluydu ve bir gece o, benle ilk defa konuşup hayatımı karartıcak olan o cümleyi söyledi...
BEN BİRAZ KORKUYORUM, OKUL ÇIKIŞINDA BENİ EVİME KADAR BIRAKABİLİR MİSİN GALİP?..
Ben senden daha çok korkuyodum, diyemedim.
TA TABİ!
Aylarca elim cebimdeki ustura-da onu evine bıraktım...
Ve sonunda bir gün silahlar patladı, okul birbirine girdi... Tam ceketimi alıp ufaktan tüyecektimki onunla göz göze geldim. Kargaşanın ortasında sıraya çakılıp kalmıştı. Ya korktuğunu belli etmiyordu ya da korkmuyordu ya da korkudan donup kalmıştı...
2.
O an kararımı verdim, aylarca yan yana oturup evine bıraktığım ama elele yürümeyi hayal bile edemediğim kızın elini tutarsam şimdi tutardım, ya da hiç...
GEL ÇIKALIM BURDAN!..
GALİP.
Oh be! Konya'nın en güzel kızının elini tutmuştum, sıcacık, yumuşacıktı... Heyecandan gözüm bir şey görmüyordu bu yüzden çok büyük bir hata yaptım ve kapıyı kesen bir grubun arasından geçmek için ustura çektim... Geride ne oldu hatırlamıyorum, tek hatırladığım bir iki sokak elele koştuğumuz ve onun duralım artık elim acıdı demesiydi...
ELİNİ TUTUCAM ULAN!..
*Kızın elini çok kötü tutmuştum galiba, moraran parmaklarını ovuşturup teşekkür etti, evine girdi.
*Yıllar geçti hala elele tutuşmayı öğrenemedim... Yanımdaki arkadaşımın ebadına göre ya ensesinden tutar ya da polis gibi kolundan çekiştiririm.

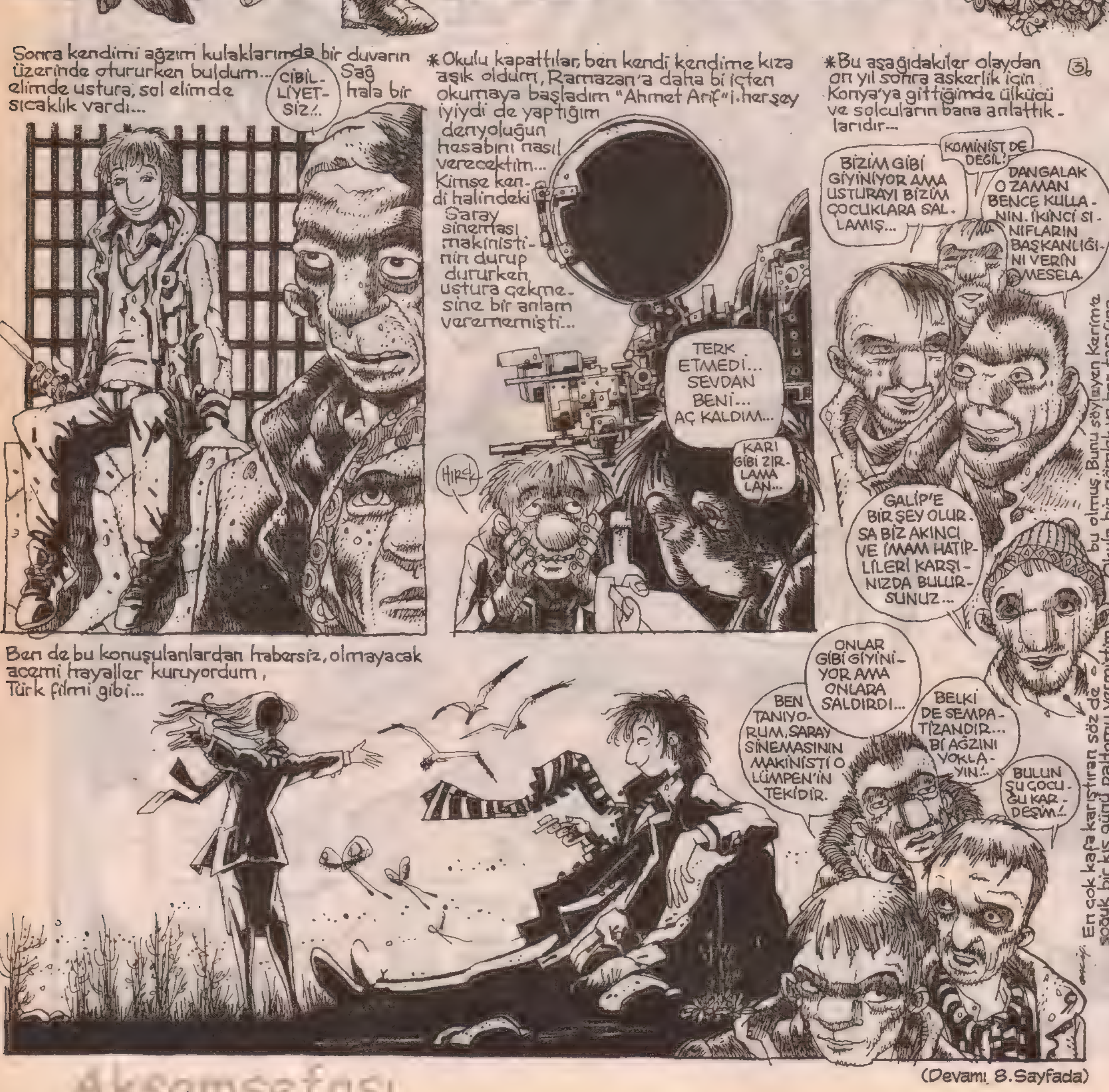
Sonra kendimi ağzım kulaklarımda bir duvarın üzerinde otururken buldum... Sağ elimde ustura, sol elimde hala bir sıcaklık vardı...
CİBİLLİYETSİZ!..
*Okulu kapattılar, ben kendi kendime kıza aşık oldum, Ramazan'a daha bi içten okumaya başladım "Ahmet Arif"i. herşey iyiydi de yaptığım denyoluğun hesabını nasıl verecektim... Kimse kendi halindeki Saray sineması makinistinin durup dururken ustura çekmesine bir anlam verememişti...
HIRÇK
TERK ETMEDİ... SEVDAN BENİ... AÇ KALDIM...
KARI GİBİ ZIRLAMA LAN...
*Bu aşağıdakiler olaydan on yıl sonra askerlik için Konya'ya gittiğimde ülkücü ve solcuların bana anlattıklarıdır...
3.
BİZİM GİBİ GİYİNİYOR AMA USTURAYI BİZİM ÇOCUKLARA SALLAMIŞ...
KOMİNİST DE DEĞİL!
DANGALAK O ZAMAN BENCE KULLANIN. İKİNCİ SINIFLARIN BAŞKANLIĞINI VERİN MESELA.
GALİP'E BİR ŞEY OLURSA BİZ AKINCI VE İMAM HATİPLİLERİ KARŞINIZDA BULURSUNUZ...
Ben de bu konuşulanlardan habersiz, olmayacak acemi hayaller kuruyordum, Türk filmi gibi...
ONLAR GİBİ GİYİNİYOR AMA ONLARA SALDIRDI...
BEN TANIYORUM, SARAY SİNEMASININ MAKİNİSTİ O LÜMPEN'İN TEKİDİR.
BELKİ DE SEMPATİZANDIR... Bİ AĞZINI YOKLAYIN!..
BULUN ŞU ÇOCUĞU KARDEŞİM!..
En çok kafa karıştıran söz de bu olmuş. Bunu söyleyen Karıma soğuk bir kış günü paltomu vermiştim. Okula bir gömlek ve her tarafına doladığı bir atkıyla gidip geliyordu... Bunun üzerine çok sıkı dost olmuştuk...

(Devamı 8.Sayfada)

Akşamsefası

4. Sayfadan Devam

Öldürülebilir Halklar

yemin etmiş gibi bu topraklara bir daha bakmadı. Doğu, geçmiş loş uçurumlarmış gibi, bu toprakların çocuklarına ülkemizde bir üniversite açıp davet bile etmedik. Büyük bir sahipsizlik ve yoksulluk kayasında altında iniltilerine, kuşkularına, türkülerine değer vermedik! Türk aydınlarının bu esrarlı topraklarda anlatacağı çok şey vardı. Türkiye kendine ölümsüz bir şafak istiyorsa siyasi, kültürel bir varlık olarak yaşamak için bu topraklara mutlaka insani ve evrensel nedenlerle koşmalıydı. Yeni dünyanın ilahlarının emirlerine uyduk. Modern giyinmek, modern gezinmek gibi küçük tatlı ihtiraslarımız oldu. Batılılaşmayı batıya yalvarıp yakarma sandık. Doğu topraklarında acilen iki yöne koştuk. Biri ırkçı-siyasi nedenlerle Orta-Asya'ya.. Yitik bir zamanı aradık. Aşkımızı söyledik. Bizden daha kurnaz kardeşlerimiz ağlayan yüzümüze Manas destanı okuyup bizi geri yolladı. Diğeri, islami ideolojik sebeplerle islam ülkelerine koştuk. Bu ihtiyar sakallı gençler kapkara bir mum gibi kapkara ülkeler kurmuş, kapkara cinayetler işliyordu. Artık sokulgan değildik. Sesimiz seslerine benzemiyordu. Ateş yıldızı gibi gözleri hala duruyordu ama herbirinin ceplerinde bombalar gizliydi. Zaten biz de, sırf insanlık için, ya da sırf Allah rızası için bu toprakların çocuklarına ayrım gözetmeksizin koşacak aydınlardan, kültürden, zihniyetten yoksunduk. Bizimle ilgili ne varsa unutmuşlardı. Evrensel dediğimiz her şey sanki batıdaymış gibi algıladı Türk aydını. İşin kötüsü çok da yaralıydık. Bu komşularımız, kardeşlerimiz, bizimle aynı evrende, aynı acılar içinde yaşamıyorlarmış gibi davrandık. Asırlardır altından nallarıyla dörtnala geçtiğimiz o topraklarda elimizde ne dizgin kaldı, ne üzengi! Bir büyük bahane de biz bulduk, I.Dünya Savaşı'nda arkamızdan vurdular bizi, ebediyyen kilitledik doğu kapılarını. Sevgili sultanların hükmü altında tek bir güzel günümüz de mi yoktu? Artık suları çoktan uyumuş, güneşi çoktan donmuş bu topraklardan iğrenmeye başladık. Şimdi, dün bizi vuranlarla kolkola, biz onları vuruyoruz. Ve çocuklarımız hiçbir şey bilip anlamadan tatlı tatlı seyrediyorlar kardeşlerimizi vurduğumuz bu ekranları. Geçmişin o bayram günlerinden bir el sıkışması dahi kalmadı anımızda, yüzyılların uğultusu kovdu bizi doğup büyüdüğümüz tarihten!

Bir tarih, bir evrensel bir insanlık derdimiz olsaydı, bize en yakın dünya acıları içinde bu kardeşlerimize koşardık. Batı bizi nasıl sarhoş etti ki o eski mutlu şehirlerimize birgün olsun gitmedik. Ahlaksız, ruhsuz, karaktersiz aydınlarımızın ne bir makalesini, ne bir şiirini , ne bir konuşmasını duyduk, doğunun hala mahmur hala derin uykusunu bize anlatan. O mahzun ceylan gözlü kızları coğrafya dergilerinin fotoğrafçılarına terkettik. Lağım, kolera, açlık, ışık hızıyla çoğalan nüfus, tabutsuz ölüler, korkunç yakarmalar, bir mahallede bir milyon kalabalık ve hepsi çöpevlere, hepsi karanlığa hepsi pisliğe gömülmüş kardeşlerimizi suskunlukla seyrettik. Aman bize bulaşmasınlar, aman düşündüklerimi duymasınlar diye, kapkara zindanlarda yalnız bıraktık. Bizim de elimizi atacağımız, hukuk, siyaset, sanat konuşacağımız ülkeler yok muydu? O muamma dolu semavi koşuyu, orda bıraktık. Ne kadar derdimiz varsa Avrupa'ya sürdük, kendi siyasetimizi, kendi ekonomimizi, el açıp Batı'ya dilendik. Çözün sorunlarımızı, yardım edin bize diye batının kapısında köpekten beter ağladık. Şimdi, ortada kalakaldık, çırılçıplağız. Duygusuz gözlerimizden kalbimize tek damla gözyaşı inmedi! Ey rüzgar, git ve pişman olduğumuzu söyle adını unuttuğumuz o ülkelere, adını unuttuğumuz o eski gecelerin mutlu şehirlerine! Ey rüzgar, söyle onlara ne uzun bir acıdır bu, tükenmek bilmiyor! Aşk kelimesini, mecnun kelimesini öğrendiğimiz o topraklarda kıyılan, yokedilen insanlar umurumuzda değil artık! Kara peçeler de giysen, uzun eteklerde giysen, yağlı, kirli, sakallarla çirkinleşse de yüzün, sen benim asırlardır aynı kilim üstünde kıvrılıp yattığım kardeşimsin diyecek tek bir aydın kalmadı. Sırf senin şairlerinin ustalaştırdığı bir kederle sana koşacak, gönüllü koşacak, gönlünü verecek tek bir kültür adamı, tek bir yazar kalmadı. Ey rüzgar, git söyle onlara yüzyıl burada edebiyat, kültür değil, ihanet planladık.

Ebedi bir küslükle arkamızı döndük doğu'ya. Ve şimdi, üslerimiz, askerlerimiz, bizim çocuklarımız, bizim işbirliğimizle Amerika'yla başbaşa bu toprak parçalarını nükleer temizlikten geçirmek için, doğulu halkların karşısına dikildik. Batı kültürünü ruhen benimsemiş olabiliriz. Ruhen, islamcılık, kıyafetleri, siyasetleri, diktatörlerinden iğreniyor olabiliriz. Ama buralara, kahpelikle, pezevenkce, nükleer bomba taşıyıcılığından başka yapacak, söyleyecek insanlık görevimiz yok muydu? Sen ne yapıyorsun Türkiye! Doğup büyüdüğümüz aynı şairler, aynı geçmiş, aynı hikayelerin topraklarına elin gavuruyla birolmuş bombalamaya koşuyorsun! CNN'deki Afganlı, Pakistanlı müslüman görüntülerinden çok mu tiksindin! İnfilak edecek olan Yunus Emre'dir, Muhammed İkbal'dir. Mustafa Kemaldir, Cinnah'tır! Sen ne yapıyorsun Türkiye! Ne çabuk unuttun, 1914 yılında batı basınında bizim de aynı resimlerimiz aynı vahşi çirkinlikte yayınlanıyordu. Bu düşmanların aynıları, aynı sebeplerle 1914'de bizim topraklarımıza aynı silahlarla girdiler! Irak topraklarında, Yemen'de bugün çıkan petrol kadar kan döktük biz! Kağnılarla savaştık deyip ağlıyoruz, mermi taşıyan kadın resimlerini hala paralarımıza basıyoruz. Ballı meyvelerini kim yedi bu kanlı coğrafyanın. Görmüyor musun, kaç yıldır İran, Irak sınırından ülkemize gizlice girmek isteyen mültecileri tarayarak öldürüyoruz, basın suskun, kimsecikler duymuyor. Ağrı, Van illerimizde mülteci sayısı onbinleri buluyor. Her savaş yüzbin, milyon mülteci demek, sınır karakolunda hepsini yine makineli tüfekle tarayacak mısın? Sen ne yapıyorsun Türkiye! Hangi uygarlığa koşarsan, hangi uluslararası pakta koşarsan koş, bu kardeş ölülerinin sesleri ardından gelmeyecek mi? Alnımıza derin bir kahpelik yarası açıyorsun Türkiye! Ebedi bir azap içine sürüklüyorsun çocuklarını.

Kendi ülkemizin köylerine gönderecek doktor bulamıyoruz, oralara nasıl gönderelim, diye küstah bir yalanla kendini kandırıyorsan, Kurtuluş Savaşı'nı bir daha düşün. Bir zafer değildi, I.Dünya Savaşı'yla birlikte bir imha hareketiydi, bir imhadan geçirildik. Şimdi aynı topraklarda 1914 yılında trenlerimizle süvarilerimizle, genç doktorlarımızla cepheden cepheye koşuyorduk. Bu savaşlar yoketti bizi, tarihten silindik. Dağlarımızda bir topal eşşek, Ankara'mızda bir sağır İsmet kaldı. Hukuğumuzu, siyasetimizi, ekonomimizi kuracak işletecek aydın kadroları cephelerde bir mezar küreğiyle orda bıraktık. I.Dünya savaşı ve kurtuluş savaşının yıkımıyla yüzyıldır toparlanamıyoruz, yüzyıldır başımızı kaşıyamıyoruz. Dünya tarihinin en cani soyguncuları, bankacıları, gazetecileri nereden türedi sanıyorsun. Sahipsiz bu ülkeyi yağmalamaktan zevk alan bu bankacıları hangi şartlar, kimler doğurttu. Çıtları çıkmayan, hepsi kör bir uykuya dalmış bu aydınları kim büyüttü sanıyorsunuz. Sadece Kerkük topraklarımızda kalsaydı, Diyarbakır değil doğu'nun Avrupa'nın en parlak şehri olmaz mıydı? Kafkasya'da, Süveyş'te, Yemen çöllerinde bizi imha edenler, şimdi yine kaldıkları yerden saldırıyorlar. Sen ne yapıyorsun Türkiye? Bizi de 1914'de öldürülebilir halklar, öldürülebilir insanlar kategorisine sokup hiçbir çığlığımıza batıdan kimse cevap vermedi. Koma haline girdi kültürümüz. Beynimiz süresiz bir ölüm yaşadı. Bu yüzden hala nerden başlayacağımızı şaşırdık. Hangi kültürün içinden geldiğimizi karıştırdık. Türkümüzü, şarkımızı unuttuk, yasakladık. Bir yüzyıl bu imha hareketinin sonuçlarıyla kendi içimizde birbirimizi yedik. Kuzey Afrika'yı, Orta-doğu'yu bir midyenin içini yer gibi elimizden alıp lüp diye yutuverdiler! Bu olup biten savaş bizim maceramızdan birşey hatırlatmıyor mu sana! Biz imha edilirken burada, arkamızdan sadece Pakistan para toplayıp göndermedi mi Mustafa Kemal'e. Sen ne yapıyorsun Türkiye! Amerikan bombaları Pakistan'a düşerse şimdi, öldürülmenin korkunç acısı değil, hiçbir tarihin yazmadığı bir ihanetin baş suçlusu olacaksın! Sen ne yapıyorsun Türkiye? Hristiyanlarla-Müslümanların savaşıysa, senin hristiyanların yanında ne işin var? İyilerle kötülerin savaşıysa, senin kötülerin yanında ne işin var? Burada, yüzbinlerce evladın bugünlerde oturmuş, kara kara bunları düşünüyor!

Tarih sahnesine ilk çıktığımız, İpek Yolu'na ilk düştüğümüz günden beri, şimdi bombaladığımız o şehirlerde, unutma Türkiye, eski bir sevgilimiz vardı. Kızgın güneş altında, sıskacık bedeneriyle. Duman renkli sarıklarıyla sadece yiyecekleri kadar dilenen. Vebalı gibi tirtir titreyerek ilahiler söyleyip aşk, aşk, aşk deyip üç kıtanın dağlarında gezinen dervişlerimiz, erenlerimiz, abdallarımız vardı, aynı aşkın çocuklarıydık biz.

Dünyanın en güzel kalpli bu dervişlerin çocukları! Bu aşkı kim bitirdi?

nihatg@leman.com.tr

TERELELLİ

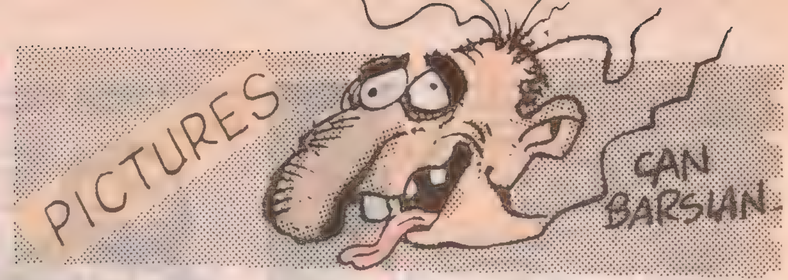
PICTURES
ÇAN BARSLAN

ÖYKÜ no 1

HAREKET YAPAN ADAMIN HAKLI SEBEBİ

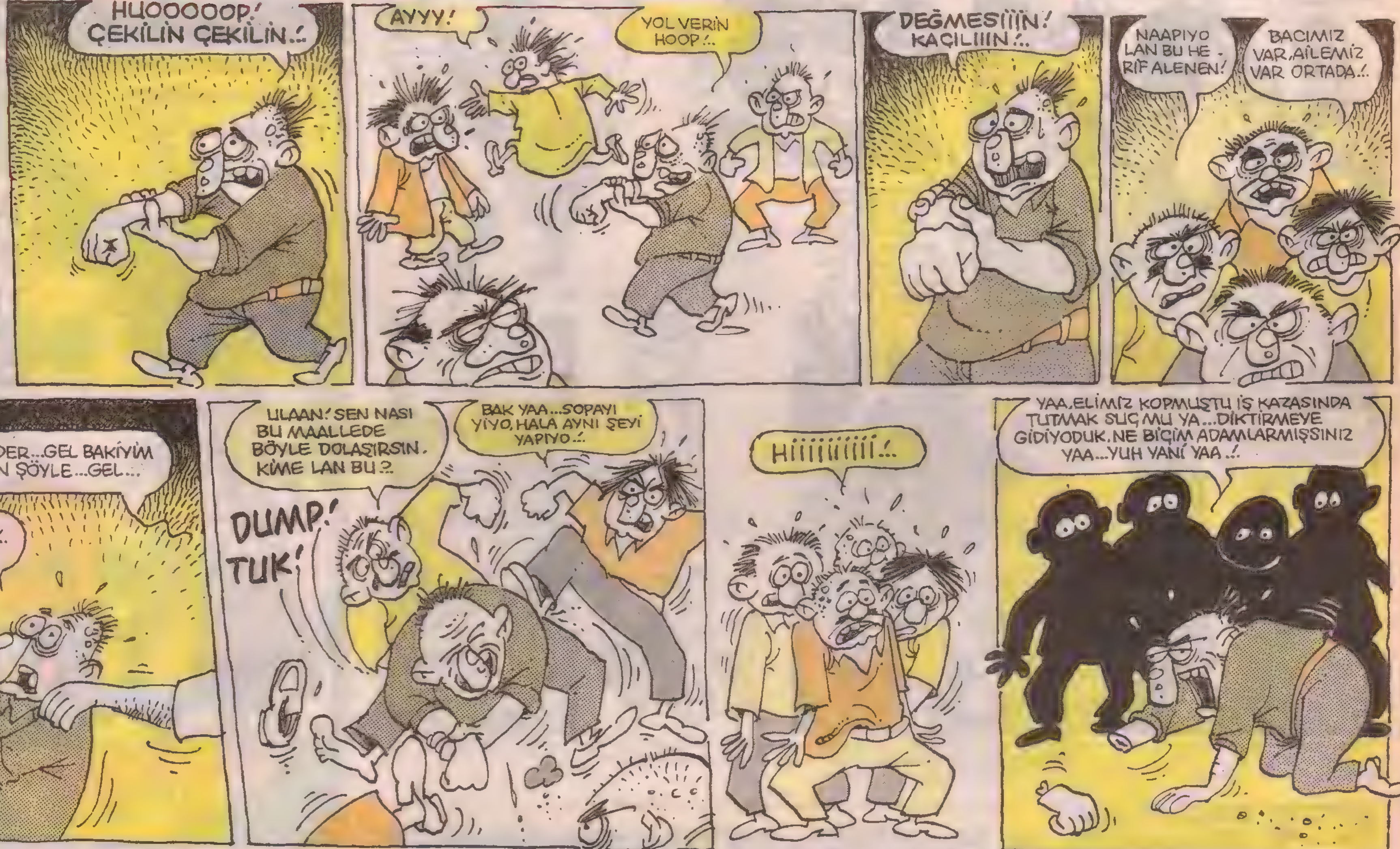
HUOOOOOP! ÇEKİLİN ÇEKİLİN!..
AYYY!
YOL VERİN HOOP!..
DEĞMESİİİİN! KAÇILIIIN!..
NAAPIYO LAN BU HERİF ALENEN!
BACIMIZ VAR, AİLEMİZ VAR ORTADA!..
BİRADER...GEL BAKİYİM SEN ŞÖYLE...GEL...
HII!..
ULAAN! SEN NASI BU MAALLEDE BÖYLE DOLAŞIRSIN. KİME LAN BU?..
BAK YAA...SOPAYI YİYO, HALA AYNI ŞEYİ YAPIYO!..
DUMP! TUK!
Hiiiiiiiiii!..
YAA, ELİMİZ KOPMUŞTU İŞ KAZASINDA TUTMAK SUÇ MU YA...DİKTİRMEYE GİDİYODUK. NE BİÇİM ADAMLARMIŞSINIZ YAA...YUH YANİ YAA!..

ÖYKÜ no 2

İYİLEŞMEK İSTEYEN ADAMIN BEKLENMEDİK DRAMI

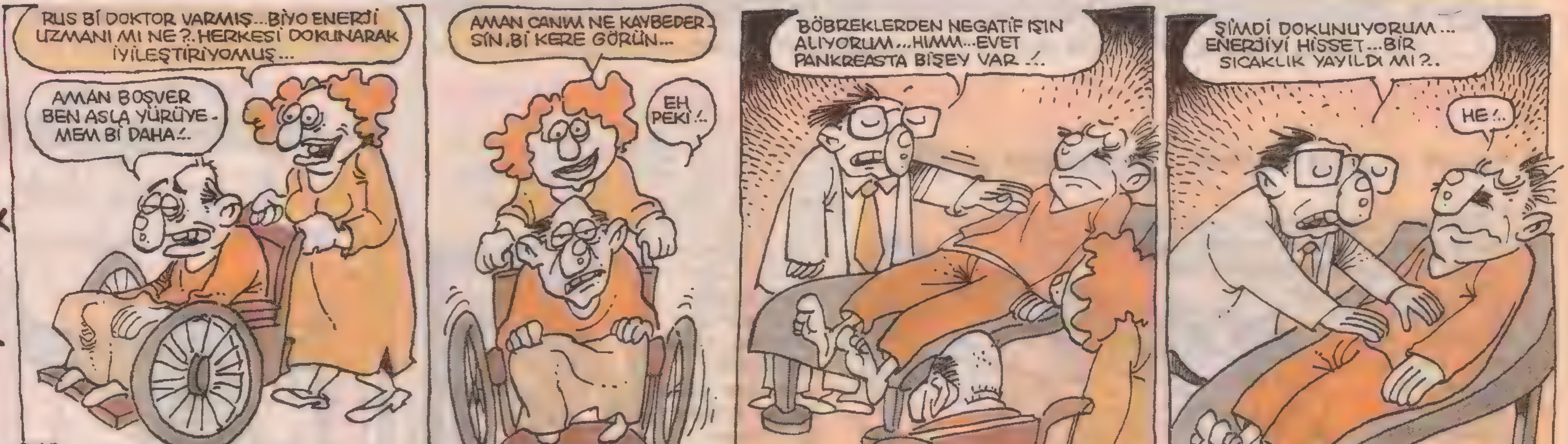
RUS Bİ DOKTOR VARMIŞ...BİYO ENERJİ UZMANI MI NE?. HERKESİ DOKUNARAK İYİLEŞTİRİYOMUŞ...
AMAN BOŞVER BEN ASLA YÜRÜYEMEM Bİ DAHA!..
AMAN CANIM NE KAYBEDERSİN, Bİ KERE GÖRÜN...
EH PEKİ!..
BÖBREKLERDEN NEGATİF IŞIN ALIYORUM...HIMM...EVET PANKREASTA BİŞEY VAR!..
ŞİMDİ DOKUNUYORUM...ENERJİYİ HİSSET...BİR SICAKLIK YAYILDI MI?..
HE!..

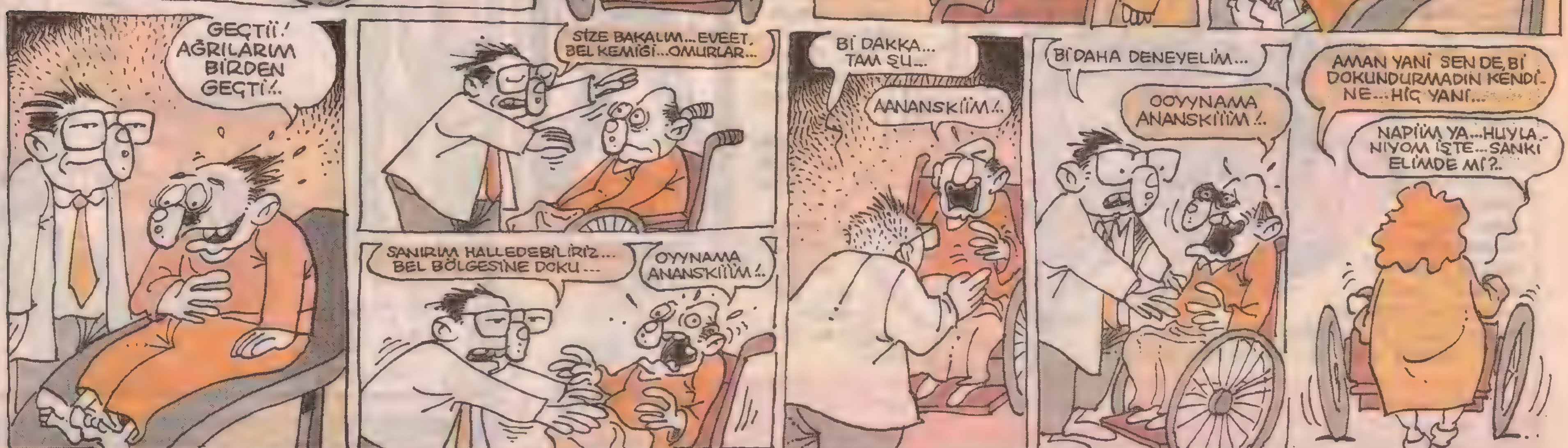
GEÇTİİ! AĞRILARIM BİRDEN GEÇTİ!..
SİZE BAKALIM...EVEET, BEL KEMİĞİ...OMURLAR...
SANIRIM HALLEDEBİLİRİZ...BEL BÖLGESİNE DOKU...
OYYNAMA ANANSKİİİM!..
Bİ DAKKA...TAM ŞU...
AANANSKİİM!..
Bİ DAHA DENEYELİM...
OOYYNAMA ANANSKİİİM!..
AMAN YANİ SEN DE, Bİ DOKUNDURMADIN KENDİNE...HİÇ YANİ...
NAPİM YA...HUYLANIYOM İŞTE...SANKİ ELİMDE Mİ?..

canbarslan@superonline.com

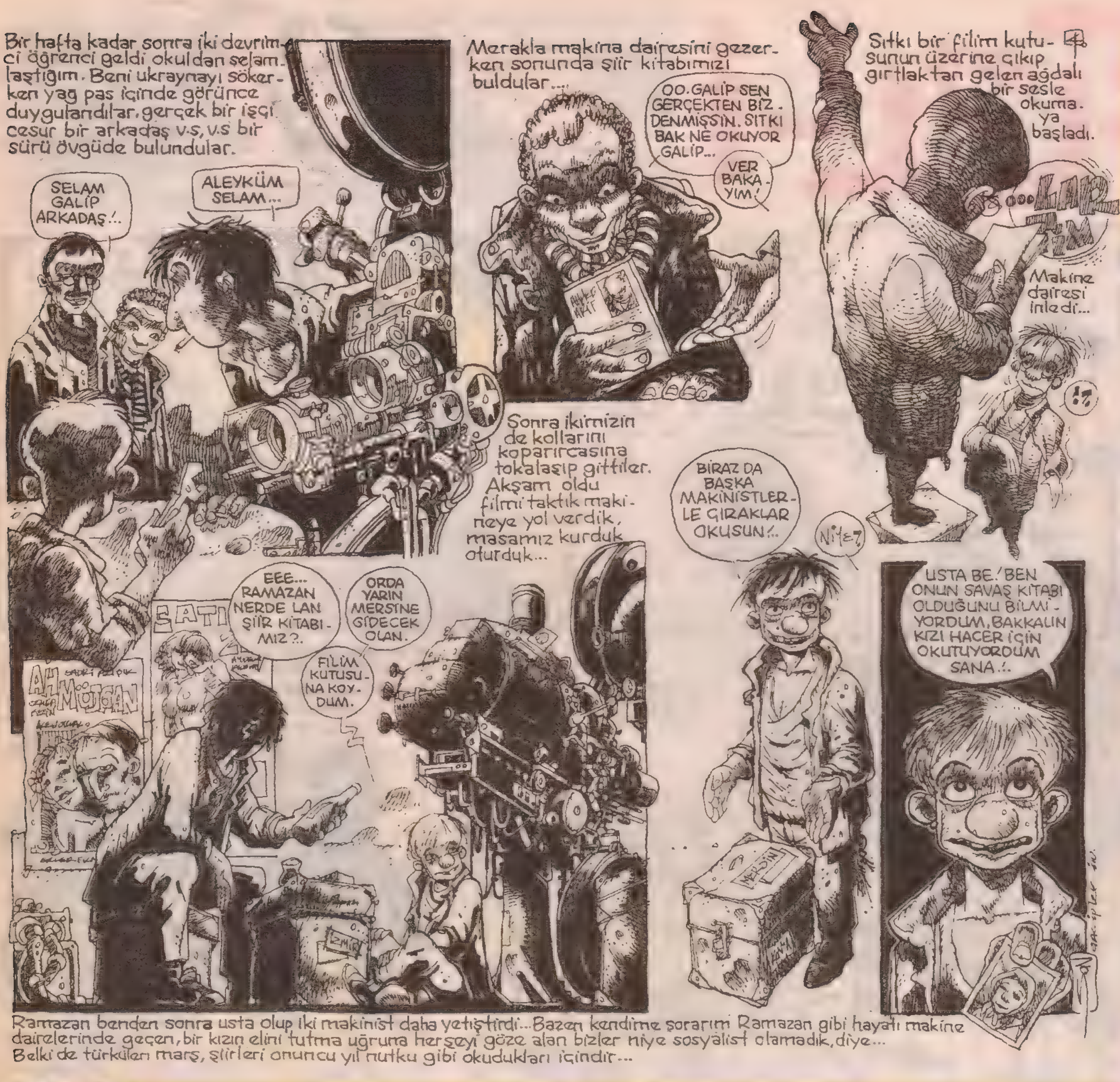
Bir hafta kadar sonra iki devrimci öğrenci geldi okuldan selamlaştığım. Beni ukraynayı sökerken yag pas içinde görünce duygulandılar, gerçek bir işçi cesur bir arkadaş v.s, v.s bir sürü övgüde bulundular.
SELAM GALİP ARKADAŞ!..
ALEYKÜM SELAM...
Merakla makina dairesini gezerken sonunda şiir kitabımızı buldular....
OO. GALİP SEN GERÇEKTEN BİZDENMİŞSİN. SITKI BAK NE OKUYOR GALİP...
VER BAKAYIM!
Sıtkı bir filim kutusunun üzerine çıkıp gırtlaktan gelen ağdalı bir sesle okumaya başladı.
ooo LAR...
Makine dairesi inledi...
!?
Sonra ikimizin de kollarını koparırcasına tokalaşıp gittiler. Akşam oldu filmi taktık makineye yol verdik, masamız kurduk oturduk...
BİRAZ DA BAŞKA MAKİNİSTLERLE ÇIRAKLAR OKUSUN!..
NİYE?
EEE... RAMAZAN NERDE LAN ŞİİR KİTABIMIZ?..
ORDA YARIN MERSİNE GİDECEK OLAN.
FİLİM KUTUSUNA KOYDUM.
USTA BE! BEN ONUN SAVAŞ KİTABI OLDUĞUNU BİLMİYORDUM, BAKKALIN KIZI HACER İÇİN OKUTUYOROUM SANA!..
SATI
AH MÜJGAN
MERSİN
İZMİR
Ramazan benden sonra usta olup iki makinist daha yetiştirdi... Bazen kendime sorarım Ramazan gibi hayatı makine dairelerinde geçen, bir kızın elini tutma uğruna herşeyi göze alan bizler niye sosyalist olamadık, diye...
Belki de türküleri marş, şiirleri onuncu yıl nutku gibi okudukları içindir...

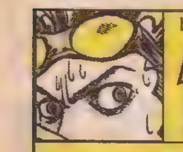

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

CEMİYETTE PİŞTİM, DİSKODA REZİL OLDUM!

Ağzım yüzüm eğrildi! (Başımdan geçti)

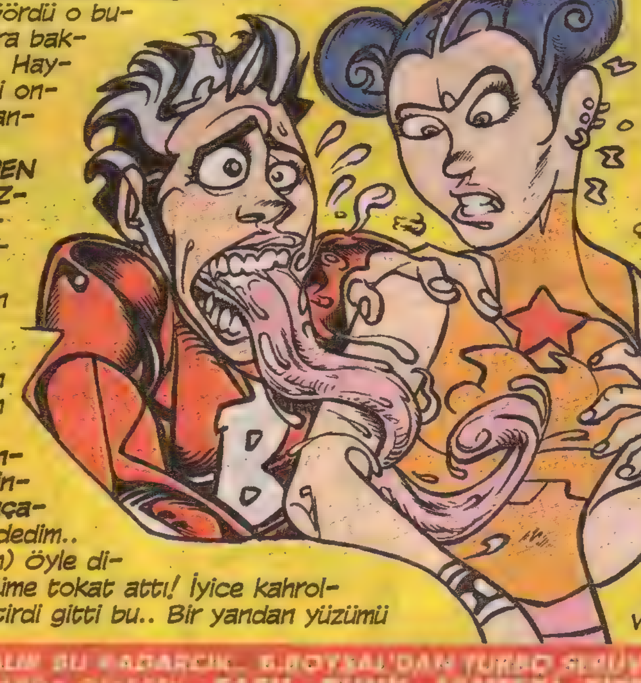

*Romantik zayıflık mıydı ulan benimkisi.. Veya aşık oldum (olmamı...) hadi tılsımı yakaladın.. Peki ya onu kaybetmeme isteği? (zayıflığı).. Gördü o bunu.. Kusura bakma dedi... Haydaa.. Peki onca yaşananlar? **KENDİNDEN KAÇAMAZSIN!!** dedim... "Allahalla... Kendimden kaçmıyorum ki.." dedi.. Ben de durdum **"Peki o zaman kendinden bilinçaltına kaçamazsın!"** dedim.. (delirmişim) öyle diyince yüzüme tokat attı! İyice kahroldum.. Sittirdi gitti bu.. Bir yandan yüzümü tutuyorum öte taraftan anırıyorum (Aşk ile) "Kaç kaaç.. Annenin kucağına fırtına gibi gelir üzerine şebekem!" diye!... korkmuş bu!..*

Sonra haftasonu, diskodaykene ablası geldi bunun yanıma.. içkiyi de içmiş.. Way sen misin bacımı hırpalayan, yoran.. Kalktı yumruk çaktı bana bi ara.. (bak!) Ortalık karıştı.. Ablayı tuttular.. Bir yandan da "Halk çözemez bu denklemi!" diye bağırıyor.. Ulan o kadar doğru ki.. Allah var o

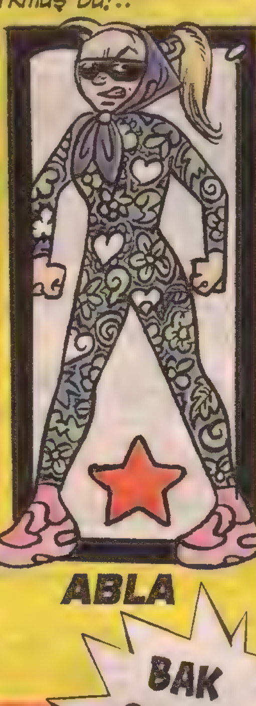
ABLA

BU HAFTALIK BU KADARCIK.. B.BOYSAL'DAN TURBO SERÜVENLER DAHA BETER FORMATLARDA GELECEK.. FASIL, FUNK, FANTEZİ, TİTREME, ELEKTRA VE KAN-TER İÇİNDE!

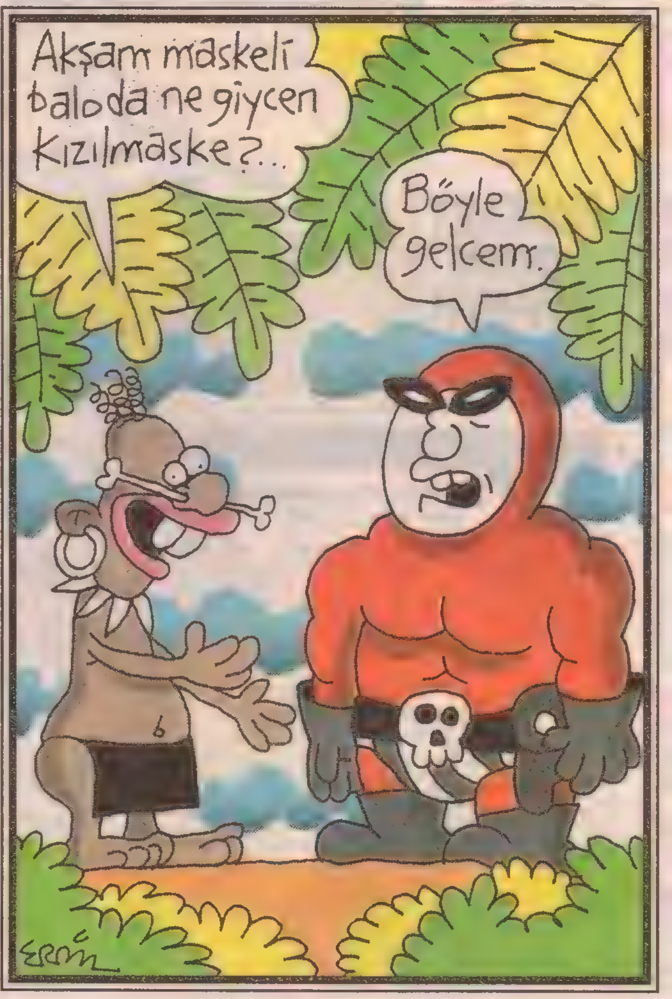
Akşam maskeli baloda ne giycen Kızılmaske?..
Böyle gelcem.
ERDİL

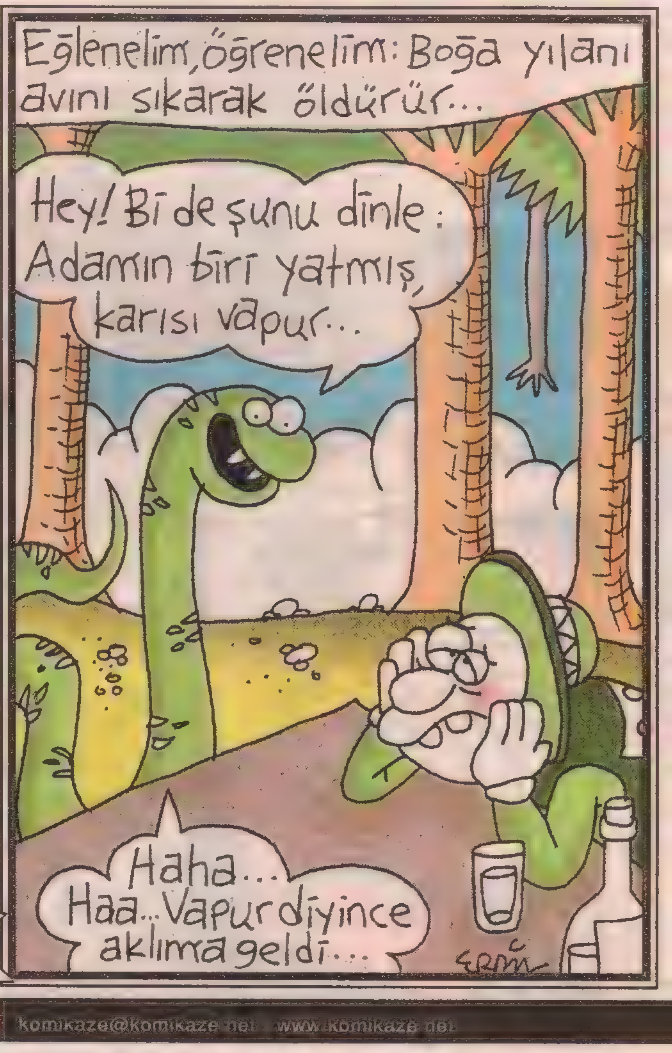
Eğlenelim, öğrenelim: Boğa yılanı avını sıkarak öldürür...
Hey! Bi de şunu dinle: Adamın biri yatmış, karısı vapur...
Haha... Haa... Vapur diyince aklıma geldi...
ERDİL

Akşamsefasi

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

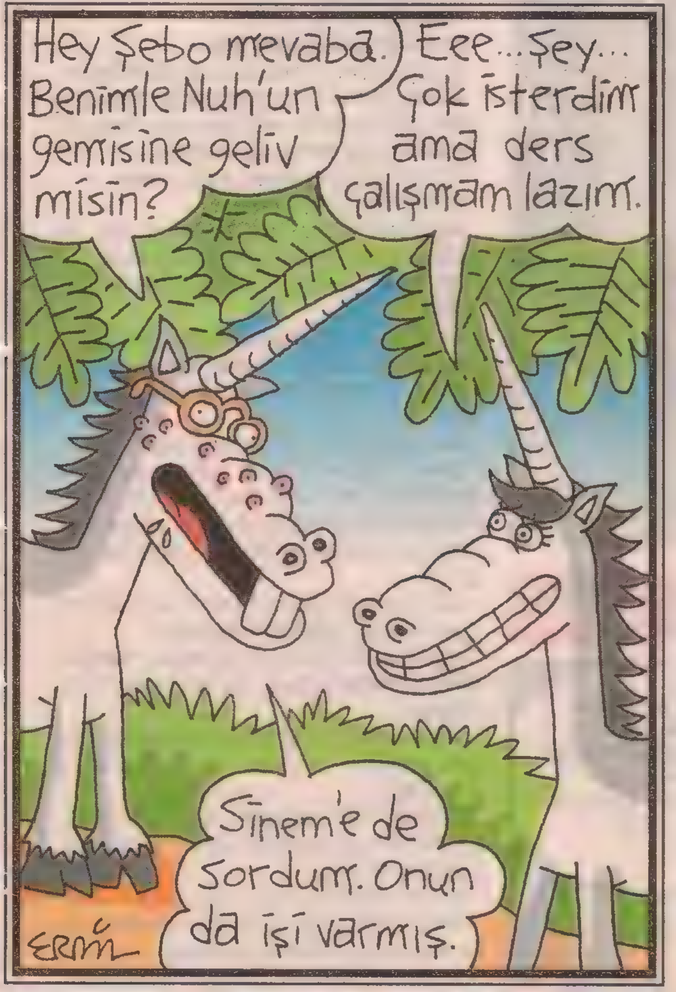
Hey Şebo mevaba. Benimle Nuh'un gemisine geliv misin?
Eee... Şey... Çok isterdim ama ders çalışmam lazım.
Sinem'e de sordum. Onun da işi varmış.
Ernin

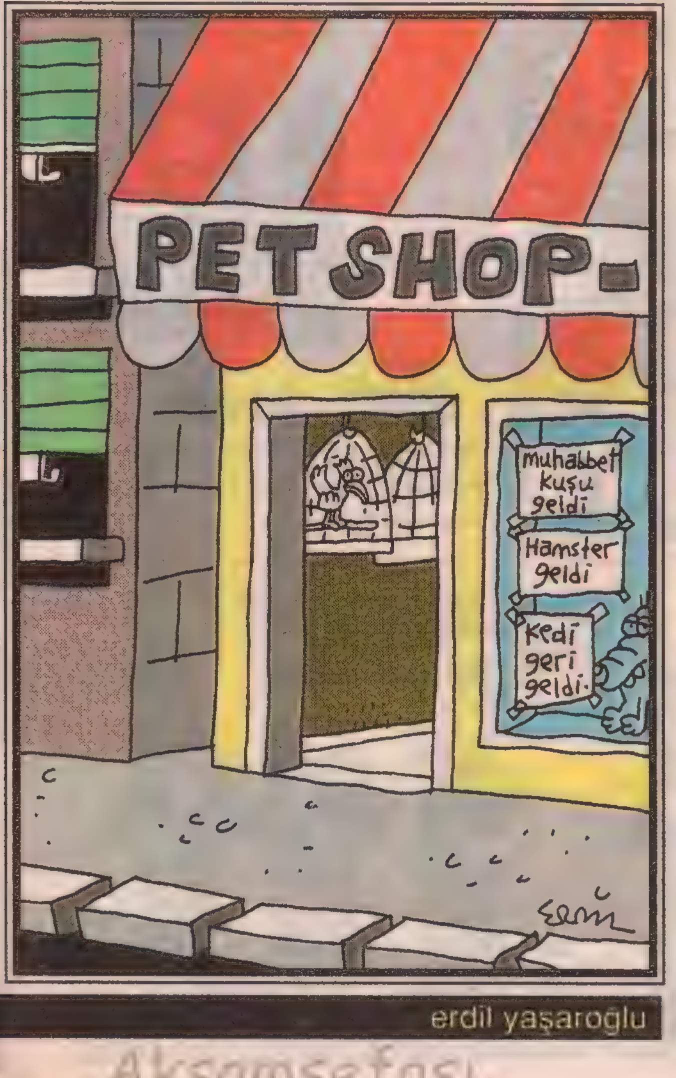
PET SHOP
muhabbet kuşu geldi
Hamster geldi
Kedi geri geldi.
Ernin

erdil yaşaroğlu

Ne Utanç Bitiyor... Ne de O Gözler...

Yazmak dünyadaki bütün suçları devralmak gibi birşey. Bazen yazdığım için kendimi öyle suçlu hissediyorum ki... Sanki bu hayatın bütün kötülüklerinden ben sorumluymuşum gibi... Bu yazıyı okuduğunuzda belki savaş çıkmış olacak. Bütün sevinçlerimizi, bütün özlemlerimizi yine belirsiz bir zamana erteleyeceğiz. Yine savaşın gölgesi düşecek aşklarımızın, umutlarımızın üstüne. Oysa savaş hep var. Savaş hiç bitmiyor. Ve savaş asıl barış dönemlerinde yaşanıyor. Barış hiç olmuyor ki... Hiç olmadı ki...

Bazen acılardan soluğum kesiliyor. Herşeyi bıraksam diyorum. Yazmayı, okumayı, üretmeyi... Bir kıyıya çekilsem diyorum. Sadece sularla, ışıklarla, güneşle konuşsam. Yaşamayı yaşamak için yaşasam, diyorum. En büyük tutkum denizdir benim. Denize açılmaktır. O sonsuz bir sevgilidir. Öpüşürüm denizle ben. İçime çekerim onu. Sevişmek isterim onunla. Ölümle sevişir gibi... Sonsuzlukla sevişmek gibi... İnleyerek, körleşerek, yabani sesler çıkararak... İnsan olmadan önce ben neydim, diye anlamak için onda erimek isterim. Yeniden başka bir varlık olarak dünyaya gelmek için, o sonsuz maviliğe dikerim gözlerimi. Orada yitirmek isterim bütün sınırlarımı. Orada bu müstehcen ve bu kötülüğe batmış kalbimi arıtmak isterim. Orada insan olduğumu unutmak isterim.

Ama ne yapsam yine de insan olduğumu unutamıyorum. Bütün savaşlarda benim de payım var, insanım çünkü, insanım ve içimde hiç silinmeyen bir kötülük var. Terkedemediğim, çıkmaz bir sokakta, bir çöplüğe bırakamadığım benciliğim var. İnsanım çünkü. Çıkarcıyım. O sonsuz mavilik ne kadar arıtabilir ki beni... Beni benden ne kadar kurtarabilir ki... Onca yaşadığım sevgi, onca aşk beni bu bencillikten, bu çıkarcılıktan kurtarabildi mi...

Artık çocuk değilim.Artık genç değilim. Artık hayallerimin bana oynadığı oyunu hemen görecek yaştayım. Artık sadece kendimi kandıramıyorum. Gerek yok birbirimizi aldatmaya. Ben benim. Karşıma çıkanlar da başkaları... Herkes kendisi için yapıyor ne yapıyorsa. Sıkıldım bu oyunlardan. İnsanlar o sıkıntılı, o çıkışsız, o zavallı varlıklarından kurtulmak için aşık oluyorlar. Çünkü gerçek böyle ne yazık ki. Varlığımız acı veriyor bize. Bu acı şiirsel, derin, büyülü bir acı değil ne yazık ki. Bu acı çözümsüz kalınca, sıkıntılı, kasvetli, iç karartan bir duyguya dönüşüyor. Kimse bu duygularla bir başına kalmak istemiyor. Sokağa çıkıyor, onu kendisinden, bu kasvetli, bu çıkışsız varlığından kurtaracak birini aramaya başlıyor. Birine rastlıyor. İşte aradığım insan bu,diyor. Kendini kandırdığını sanıyor. Bu hayatın onca yalanına bir yalan daha ekliyor. Ve bütün bu romantik yalanlar birleşerek hiç bitmeyen ve belki de hiç bitmeyecek olan bu savaşın yüzünü örtüyor. Ve bizler bu romantik yalanlara kapılıp günün her saati, her anı sürüp giden bu savaşı unutup yaşamaya devam ediyoruz.

Bu yalana ortak olmak istemiyor ve ne zaman bu ortaklığı hissetsem herşeyi bırakmak istiyorum. Yazmayı, okumayı, üretmeyi... Bu yalana ortak olmamak için sıradanlığın en dibine batmayı istiyorum. Elimde ölüm listeleriyle dolaşmak istiyorum. Listenin en başında adım yazılı olsun istiyorum. Ve bu listeyle birilerinin yakasına yapışmak ve bu dünyayı ne hale getirdiniz, diyerek suratlarına tükürmek istiyorum. Ne utanç verici, böyle bir dünyada hala fotoğraf çektirişimiz. Ne utanç verici, böyle bir dünyada başarılarımızla övünüp, hayatımızdan hoşnut, birbirimize, yarın ne yapıyorsun, şuraya gidelim mi, diye sormamız. Ne utanç verici, böyle bir dünyada haklı olduğumuzu söylememiz...

Dünya üzeri yazılı kağıtlardan boğuldu. Dünya sanattan boğuldu. Dünya yalandan boğuldu. Ama savaş bitmedi. Bitmeyecek de... Çünkü içimizdeki kötülük, o sonsuz çıkarcılık, ömrümüzden uzun, ömrümüzden derin ve o hiçbir şeyden etkilenmeyen o dokuz canlı sahtekarlığımız hiç bitmeyecek. Böyle bir dünyada insanın kendisinde yazabilme gücü duyması ne utanç verici.

Yarın birilerinin üzerinde nükleer başlıklı bombalar patlayabilir. Yarın bizim hiç tanımadığımız insanlar kitlesel halde ölebilir. Yarın ayakları çıplak ve yangın yerlerinde annelerini arayan çocuklar bir anda ölebilir. Yarın savaş, o sevgiye hasretten kararmış tenlerimizi biraz daha karartabilir. Yarın doyasıya ve inleyerek sevişmek bir kez daha yürürlükten kalkabilir. Ve biz sevişmeye ve sevmeye öylesine aç ve susuz kaldığımızı unutup, bu savaşın bizi ne kadar etkileyip etkilemediğini düşünüyor olabiliriz. Olabiliriz ne demek, yaşadığımı hissetmeyen kendimden biliyorum yaşamayı... Öyle güzel ki yaşamak, gözlerim doluyor bazen yaşamayı düşündükçe, gözlerim doluyor yaşamak böyle güzelken ondan bu denli uzak kendimi düşündükçe... Yaşamak böyle güzelken çıkarlarıma böyle saplanmış olmak öylesine hazin geliyor ki bana... Ve kendimi unutup kime sarılsam, kendimi silip başkalarıyla aramdaki sınırları aşarak başka bir dünyada gözlerimi açmak istesem, yine aynı çıkarcılıkla, yine aynı çıkışsızla karşılaştığımda yaşamak öyle ağır geliyor ki bana. Onca kurduğum hayale rağmen kendimi ve karşımdakileri bilmek öylesine incitiyor ki beni... Bilmek, gençliğimin bütün heyecanlarını bir anda solduruyor. Bilmek, beni o hiç değişmeyen korkularıma götürüyor. Bilmek, çıktığım bütün yollardan beni yine geri döndürüyor. Bilmek, yarın benim çıkarlarıma dokununca bana yine neler hissedeceğimi düşündürüyor. Bilmek, yarın döneceğim yeri hatırlatıyor bana...

Bilmek, eğer yarın hayatta olursam, bombalar başka coğrafyalardaki insanların kafasına düşerse gizli bir utançla sevinip, yine o yalan hayatlarımıza geri döneceğimizi hatırlatıyor bana. Çünkü bombalar bizim kafamıza düşmezse, yarın biz yine artık hayalsiz ve şiirsiz kalmış benliklerimizden kurtulabilmek için birbirimize romantik yalanlar söylemeye devam edeceğiz. Yarın biz yine, artık hüzün biriktirmeyen kalplerimize dönemediğimiz için birbirimizde kaybolmaya devam edeceğiz... Yarın biz yine kendimizi sevmeğimiz için birbirimizde ölmeye devam edeceğiz...

Ve sevdiklerin üzülmesin, üzüldüğün şeyi bilmesin diye umutsuzluğunu geciktireceksin. Onlar üzülmesin diye onların kollarında öldüğünü saklayacaksın onlardan. Bu seni daha da utandıracak... Bu hayattan değil, umutsuzluğundan utanacaksın. Bu yalana ortak olamadığın için suçlayacaksın kendini durmadan. Sanıldığın hiçkimse bunu fark etmeyecek... Bu yalan, bu inançsızlık, bu bilerek yaşamak beni öldürüyor, desen bile inanmayacaklar sana. Seni öyle çok sevdiklerini söyleyecekler ki, sen bile inanmayacaksın usul usul öldüğüne...

Hadi toparlan, çeki düzen ver kendine, öyle olma, diyecekler. En umutsuzu bile karşıma çıkıp, **saçmalama, seni bunca seven varken, düşündüklerine bak**, diyecek. Herkes seni nasıl görünüyorsan öyle değerlendirecek. Ben göründüğüm gibi değilim, desen bile sana kimse inanmayacak. Herkes seni hiç umursamadığın, olsa da olur olmasa da olur, dediklerinle değerlendirecek. Dikkat etmeyecekler kendine ne kadar hoyrat davrandığını bile... Çünkü bir anlık bir ışıkla, bir anlık aydınlanmayla sana baksalar, sende kendilerini görecekler. Bu yüzden onlar sana yarından bahsedecekler durmadan. Sen yarını göremiyorum, yarın benim için yok, dediğinde, onlar olmayan yarınlarını görecekler sende...

Keşke, keşke umutsuzluktan ölmek üzere olduğum bu günlerde herşeyi bırakıp yaşamak için yaşamayı deneseydim. Sularla, ışıklarla konuşup duran bir serseri olarak yaşasaydım. Herşeyi bırakıp, elimde ölüm listesiyle, karşıma çıkan herkese meydan okuyabilseydim. Karşıma çıkan herkese şairin dediği gibi, **böyle bir dünyada yaşamak düşmektir**, diye haykırabilseydim...

Cezmi Ersöz

Devamı 15 Sayfada

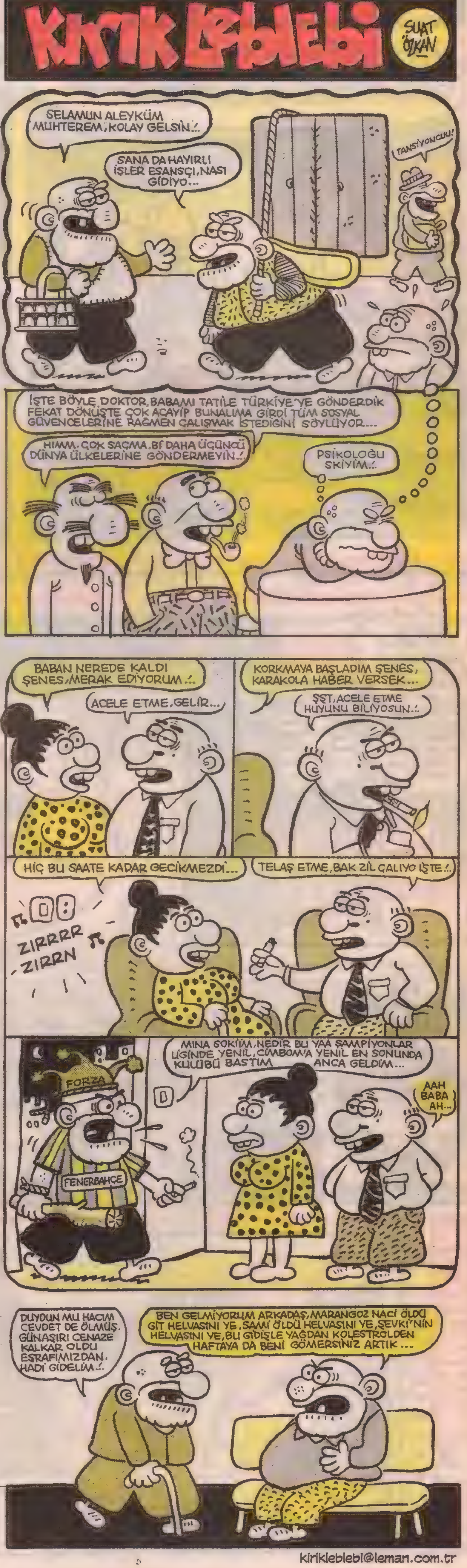
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
SELAMUN ALEYKÜM MUHTEREM, KOLAY GELSİN..
SANA DA HAYIRLI İŞLER ESANSÇI, NASI GİDİYO...
TANSİYONCU!!
İŞTE BÖYLE DOKTOR, BABAMI TATİLE TÜRKİYE'YE GÖNDERDİK FEKAT DÖNÜŞTE ÇOK ACAYİP BUNALIMA GİRDİ TÜM SOSYAL GÜVENCELERİNE RAĞMEN ÇALIŞMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLÜYOR...
HIMM. ÇOK SAÇMA. Bİ DAHA ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİNE GÖNDERMEYİN..
PSİKOLOĞU SKİYİM..
BABAN NEREDE KALDI ŞENES, MERAK EDİYORUM..
ACELE ETME, GELİR...
KORKMAYA BAŞLADIM ŞENES, KARAKOLA HABER VERSEK...
ŞŞT, ACELE ETME HUYUNU BİLİYOSUN..
HİÇ BU SAATE KADAR GECİKMEZDİ...
TELAŞ ETME, BAK ZİL ÇALIYO İŞTE..
ZIRRRR ZIRRN
MINA SOKİİM, NEDİR BU YAA ŞAMPİYONLAR LİGİNDE YENİL, CİMBOM'A YENİL EN SONUNDA KULÜBÜ BASTIM ANCA GELDİM...
FORZA
FENERBAHÇE
AAH BABA AH...
DUYDUN MU HACIM CEVDET DE ÖLMÜŞ. GÜNAŞIRI CENAZE KALKAR OLDU EŞRAFIMIZDAN. HADİ GİDELİM..
BEN GELMİYORUM ARKADAŞ, MARANGOZ NACİ ÖLDÜ GİT HELVASINI YE, SAMİ ÖLDÜ HELVASINI YE, ŞEVKİ'NİN HELVASINI YE, BU GİDİŞLE YAĞDAN KOLESTROLDEN HAFTAYA DA BENİ GÖMERSİNİZ ARTIK...

kirikleblebi@leman.com.tr

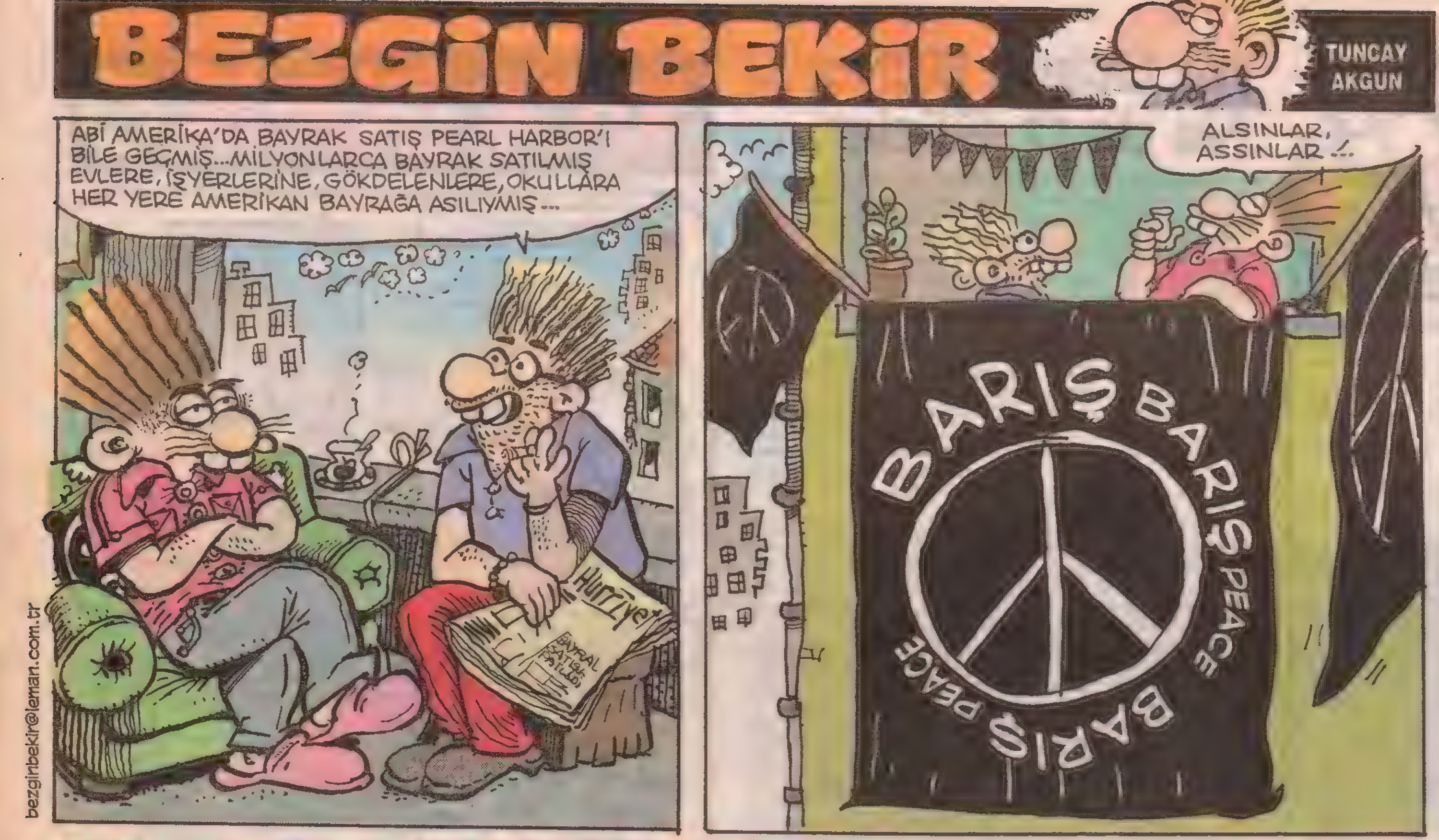
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
ABİ AMERİKA'DA BAYRAK SATIŞ PEARL HARBOR'I BİLE GEÇMİŞ...MİLYONLARCA BAYRAK SATILMIŞ EVLERE, İŞYERLERİNE, GÖKDELENLERE, OKULLARA HER YERE AMERİKAN BAYRAĞA ASILIYMIŞ...
Hürriyet
ALSINLAR, ASSINLAR !..
BARIŞ BARIŞ PEACE BARIŞ PEACE
bezginbekir@leman.com.tr

Ölüme ölüm!

Lütfü Oflaz
jo@leman.com.tr

Adında bile USA var USAme Bin Ladin'in!

Dün USA'nın düşmanlarına karşı savaşan USAme, bugün ona karşı savaşmakta.

Bu yüzden dün onu var eden USA, bugün onu yok etmeye çalışmakta.

Ama geçmiş ola.

Bir Ladin oldu bin Ladin!

Bin Ladin oldu milyon Ladin!

Ancak USA'nın marifetleri bundan ibaret değil ki.

USAme gibileri de kullanarak birçok ülkeyi işgal eden, onlarca ülkede de darbeler düzenleyip milyonlarca insanı öldüren USA değil mi?

USA demek ölüm demek, savaş demek.

USA demek sömürü demek.

Afganistan'daki USAme'yi bahane edip Asya'nın zengin enerji kaynaklarını sömürecek.

İşte bunun için yine savaş makinesini çalıştırmakta.

Bu savaş boyunca yalnız masum insanlar ölmeyecek, ölecek diğer canlılar, ölecek doğa.

Neyse ki dünya kamuoyu adeta **ölüme ölüm** diyor!

Ölüm demek olan savaşa karşı çıkıyor.

Nitekim Gallup'un dünya çapında yaptığı bir araştırmaya göre Avrupa'nın yüzde 80'i, Güney Amerika'nın da yüzde 90'ı bu savaşa hayır diyor.

ABD'de bile halkın yüzde 50'ye yakını savaş istemiyor.

ABD de dahil dünyanın hemen her ülkesinde "savaşa hayır" mitingleri düzenleniyor.

Bizimkiler gibi kimi devlet yöneticileri **"Varlığım ABD'ye armağan olsun"** dese de, halklar tersini söylüyor.

ABD'nin sahip olduğu teknolojiyi insanlığı, doğayı katledecek savaşların emrine vermesine karşı çıkıyor.

Dünyanın bütün insanları; sömürüyü, savaşı küreselleştirmek isteyenlere karşı haydi küreselleştirelim müdafayı.

Müdafa edelim insanlığı, doğayı.

Bundan böyle herhangi bir yöreye yapılan saldırı tüm küreye yapılmış sayılmalıdır.

Yöresel müdafa yoktur; küresel müdafa vardır!

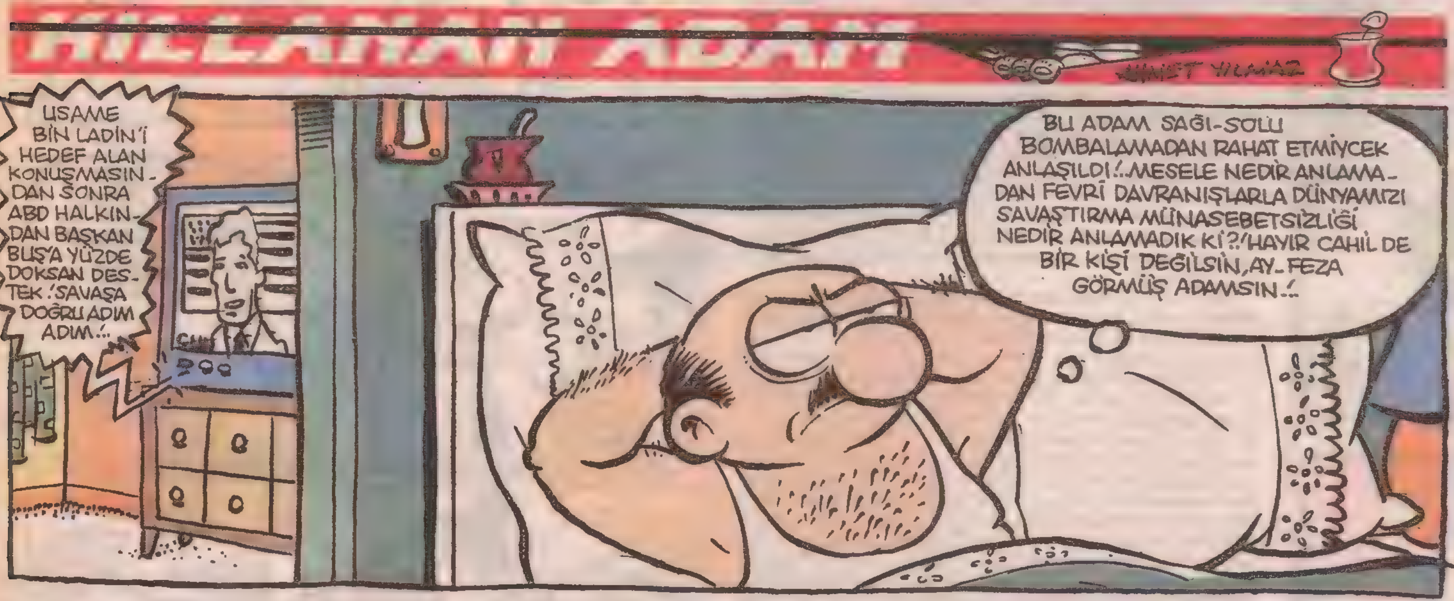
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
USAME BİN LADİN'İ HEDEF ALAN KONUŞMASINDAN SONRA ABD HALKINDAN BAŞKAN BUŞ'A YÜZDE DOKSAN DESTEK! SAVAŞA DOĞRU ADIM ADIM !..
BU ADAM SAĞI-SOLU BOMBALAMADAN RAHAT ETMİYCEK ANLAŞILDI !..MESELE NEDİR ANLAMADAN FEVRİ DAVRANIŞLARLA DÜNYAMIZI SAVAŞTIRMA MÜNASEBETSİZLİĞİ NEDİR ANLAMADIK Kİ?! HAYIR CAHİL DE BİR KİŞİ DEĞİLSİN, AY-FEZA GÖRMÜŞ ADAMSIN !..

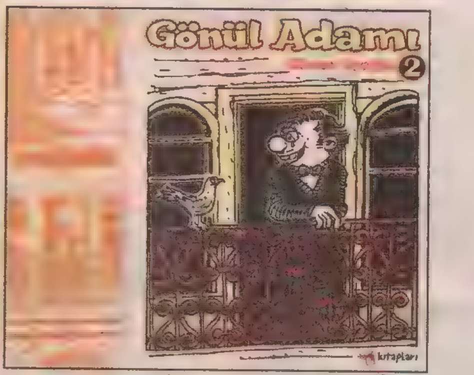
Gönül Adamı 2

GÖNÜL ADAMI 2
Vapurdan atılan simit lokmalarının peşinden uçan martıların sesleri arasında geliyor...

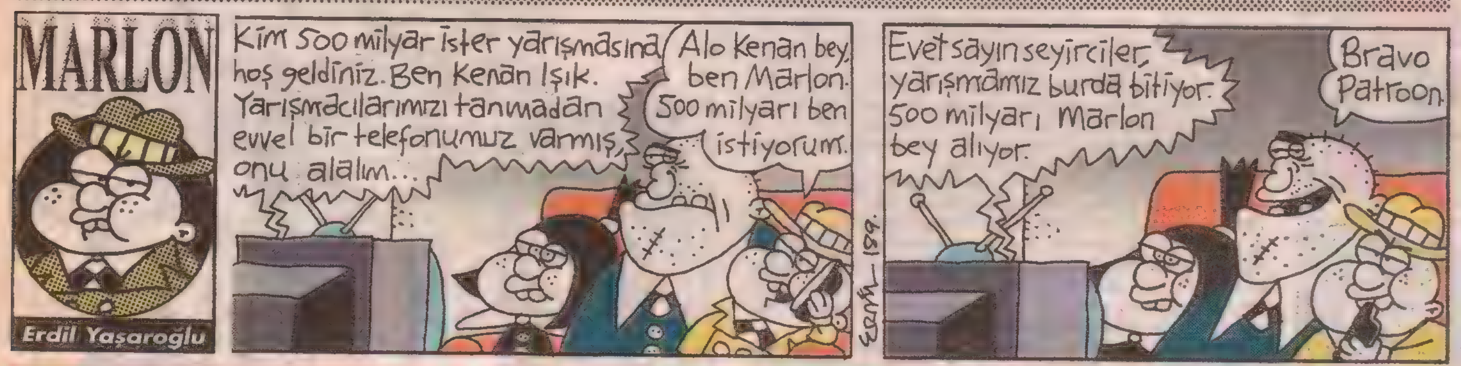
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Kim 500 milyar ister yarışmasına hoş geldiniz. Ben Kenan Işık. Yarışmacılarımızı tanımadan evvel bir telefonumuz varmış, onu alalım...
Alo Kenan bey, ben Marlon. 500 milyarı ben istiyorum.
Evet sayın seyirciler, yarışmamız burda bitiyor. 500 milyarı Marlon bey alıyor.
Bravo Patroon.

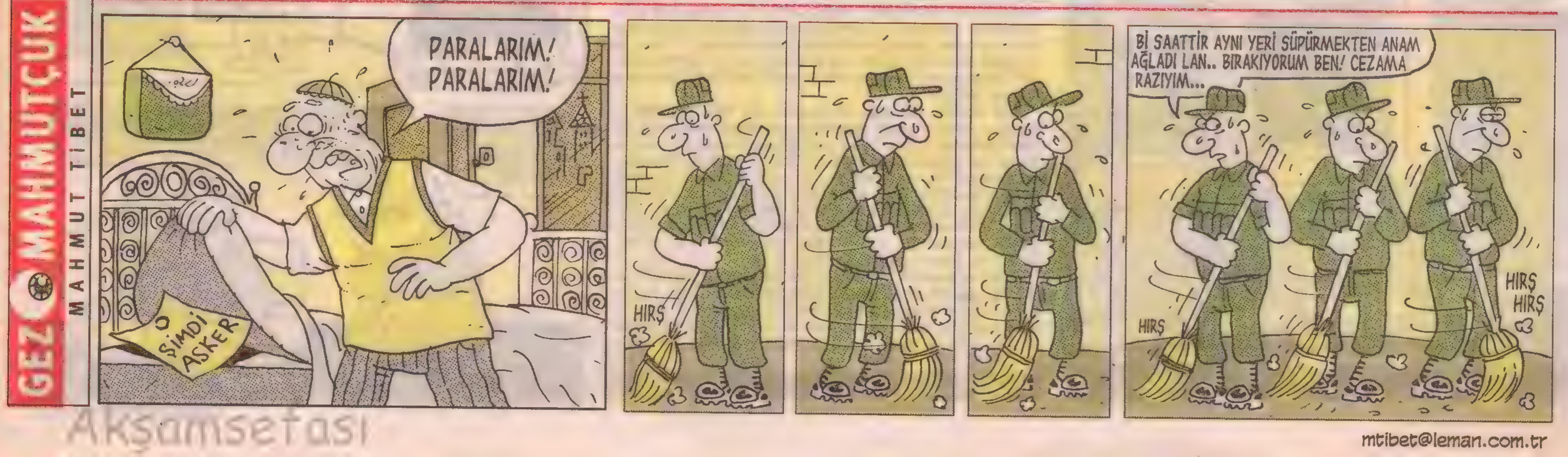
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
PARALARIM! PARALARIM!
O ŞİMDİ ASKER
HIRŞ
Bİ SAATTİR AYNI YERİ SÜPÜRMEKTEN ANAM AĞLADI LAN.. BIRAKIYORUM BEN! CEZAMA RAZIYIM...
HIRŞ
HIRŞ HIRŞ
mtibet@leman.com.tr

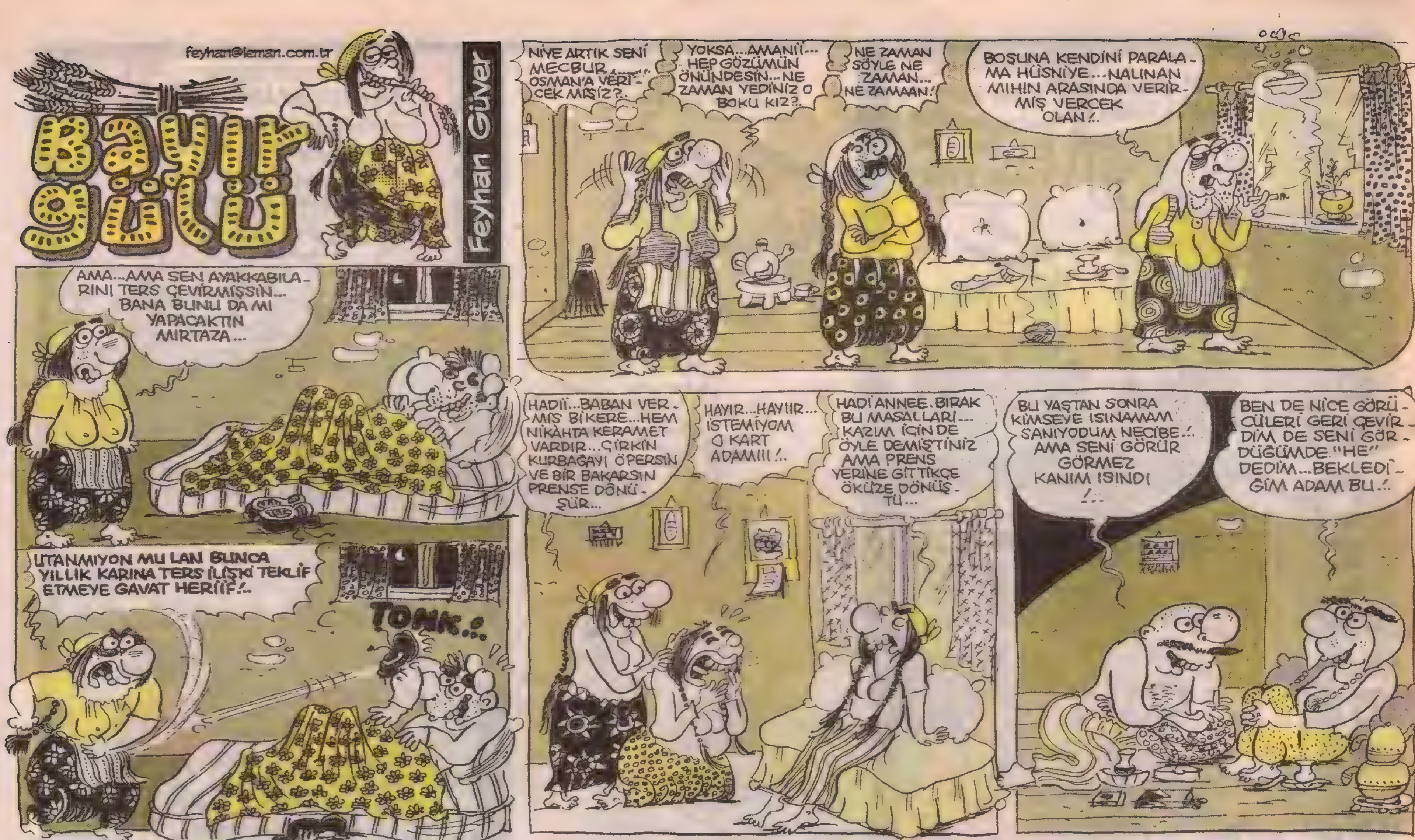
feyhan@leman.com.tr
Bayır gülü
Feyhan Güver
NİYE ARTIK SENİ MECBUR... OSMAN'A VERİCEK MİŞİZ?..
YOKSA... AMANİİ... HEP GÖZÜMÜN ÖNÜNDESİN... NE ZAMAN YEDİNİZ O BOKU KIZ?..
NE ZAMAN SÖYLE NE ZAMAN... NE ZAMAAN!
BOŞUNA KENDİNİ PARALAMA HÜSNİYE... NALINAN MIHIN ARASINDA VERİRMİŞ VERCEK OLAN!..
HADİİ... BABAN VERMİŞ BİKERE... HEM NİKAHTA KERAMET VARDIR... ÇİRKİN KURBAĞAYI ÖPERSİN VE BİR BAKARSIN PRENSE DÖNÜŞÜR...
HAYIR... HAYIIR... İSTEMİYOM O KART ADAMIII!..
HADİ ANNEE. BIRAK BU MASALLARI... KAZIM İÇİN DE ÖYLE DEMİŞTİNİZ AMA PRENS YERİNE GİTTİKÇE ÖKÜZE DÖNÜŞTÜ...
BU YAŞTAN SONRA KİMSEYE ISINAMAM SANIYODUM NECİBE!.. AMA SENİ GÖRÜR GÖRMEZ KANIM ISINDI!..
BEN DE NİCE GÖRÜCÜLERİ GERİ ÇEVİRDİM DE SENİ GÖRDÜĞÜMDE "HE" DEDİM... BEKLEDİĞİM ADAM BU!..
AMA... AMA SEN AYAKKABILARINI TERS ÇEVİRMİŞSİN... BANA BUNU DA MI YAPACAKTIN MIRTAZA...
UTANMIYON MU LAN BUNCA YILLIK KARINA TERS İLİŞKİ TEKLİF ETMEYE GAVAT HERİİF!..
TONK!..

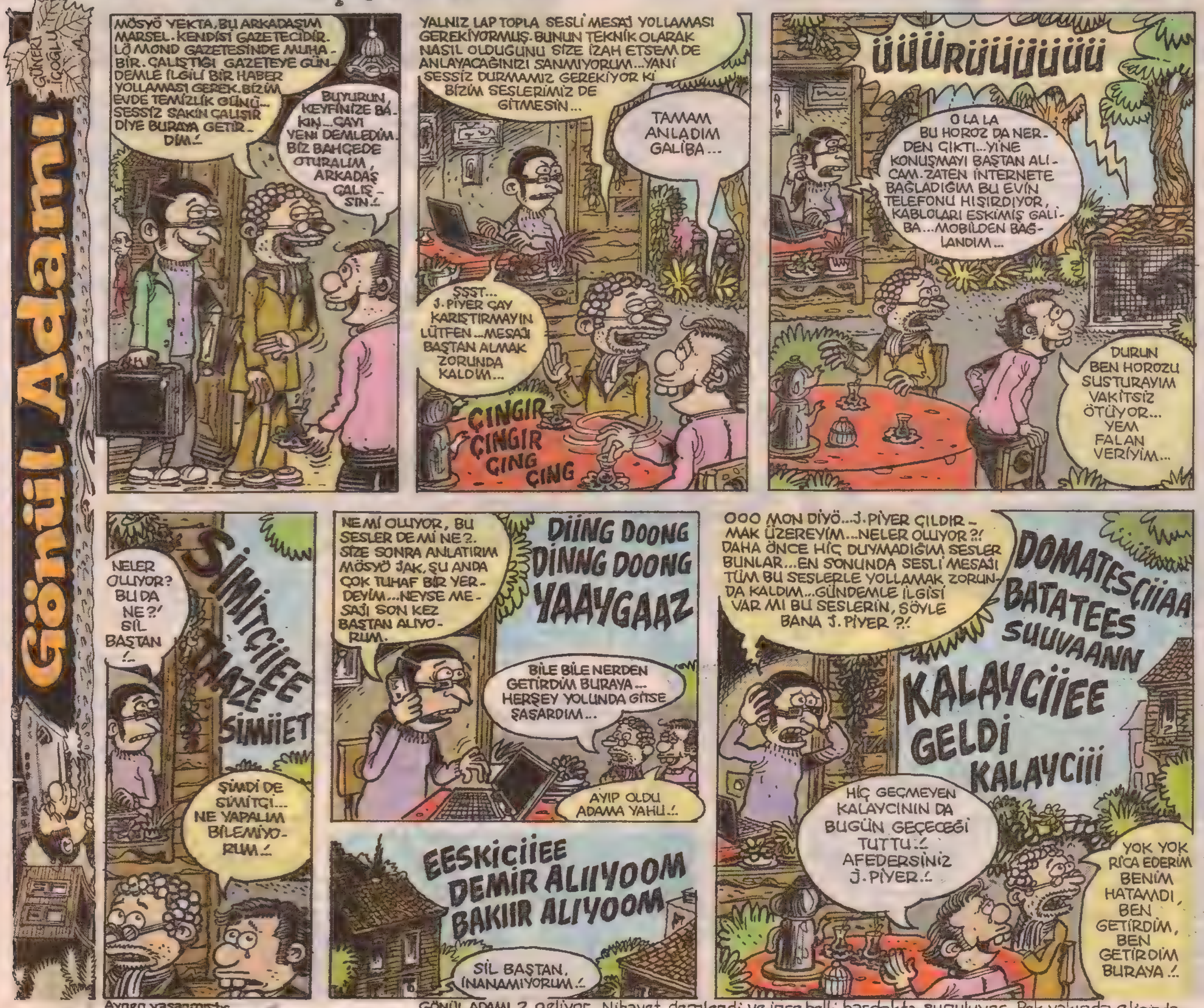
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
MÖSYÖ YEKTA, BU ARKADAŞIM MARSEL. KENDİSİ GAZETECİDİR. LÖ MOND GAZETESİNDE MUHABİR. ÇALIŞTIĞI GAZETEYE GÜNDEMLE İLGİLİ BİR HABER YOLLAMASI GEREK. BİZİM EVDE TEMİZLİK GÜNÜ... SESSİZ SAKİN ÇALIŞIR DİYE BURAYA GETİRDİM!..
BUYURUN, KEYFİNİZE BAKIN... ÇAYI YENİ DEMLEDİM. BİZ BAHÇEDE OTURALIM, ARKADAŞ ÇALIŞSIN!..
YALNIZ LAP TOPLA SESLİ MESAJ YOLLAMASI GEREKİYORMUŞ. BUNUN TEKNİK OLARAK NASIL OLDUĞUNU SİZE İZAH ETSEM DE ANLAYACAĞINIZI SANMIYORUM... YANİ SESSİZ DURMAMIZ GEREKİYOR Kİ BİZİM SESLERİMİZ DE GİTMESİN...
TAMAM ANLADIM GALİBA...
ŞŞŞT... J. PİYER ÇAY KARIŞTIRMAYIN LÜTFEN... MESAJI BAŞTAN ALMAK ZORUNDA KALDIM...
ÇINGIR ÇINGIR ÇING ÇING
ÜÜÜRÜÜÜÜÜÜÜ
O LA LA BU HOROZ DA NERDEN ÇIKTI... YİNE KONUŞMAYI BAŞTAN ALICAM. ZATEN İNTERNETE BAĞLADIĞIM BU EVİN TELEFONU HIŞIRDIYOR, KABLOLARI ESKİMİŞ GALİBA... MOBİLDEN BAĞLANDIM...
DURUN BEN HOROZU SUSTURAYIM VAKİTSİZ ÖTÜYOR... YEM FALAN VERİYİM...
NELER OLUYOR? BU DA NE?! SİL BAŞTAN!..
SİMİTÇİİEE TAAZE SİMİİET
ŞİMDİ DE SİMİTÇİ... NE YAPALIM BİLEMİYORUM!..
NE Mİ OLUYOR, BU SESLER DE Mİ NE?.. SİZE SONRA ANLATIRIM MÖSYÖ JAK. ŞU ANDA ÇOK TUHAF BİR YERDEYİM... NEYSE MESAJI SON KEZ BAŞTAN ALIYORUM.
DİİNG DOONG DİNNG DOONG YAAYGAAZ
BİLE BİLE NERDEN GETİRDİM BURAYA... HERŞEY YOLUNDA GİTSE ŞAŞARDIM...
AYIP OLDU ADAMA YAHU!..
EESKİCİİEE DEMİR ALIIYOOM BAKIIR ALIYOOM
SİL BAŞTAN. İNANAMIYORUM!..
OOO MON DİYÖ... J. PİYER ÇILDIRMAK ÜZEREYİM... NELER OLUYOR?! DAHA ÖNCE HİÇ DUYMADIĞIM SESLER BUNLAR... EN SONUNDA SESLİ MESAJI TÜM BU SESLERLE YOLLAMAK ZORUNDA KALDIM... GÜNDEMLE İLGİSİ VAR MI BU SESLERİN, SÖYLE BANA J. PİYER?!
DOMATESÇİİAA BATATEES SUUVAANN
KALAYCIİEE GELDİ KALAYCIİİ
HİÇ GEÇMEYEN KALAYCININ DA BUGÜN GEÇECEĞİ TUTTU!.. AFEDERSİNİZ J. PİYER!..
YOK YOK RİCA EDERİM BENİM HATAMDI, BEN GETİRDİM, BEN GETİRDİM BURAYA!..

Aynen yaşanmıştır.

GÖNÜL ADAMI 2 geliyor... Nihayet demlendi ve ince belli bardakta sunuluyor... Pek yakında elinizde...

Açık Büfe

met üst

kuş tüyüyle beslerim seni

gözümde büyütürüm seenii
götümle dinlerim seenii
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
burnumun tatakları seeniin
ebeni zikerim senin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

kıçımın çatalı seeniin
endoplazmik redikulum'um seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
klitorisini eğitirim seeniin
kalbimin kapakçıkları seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

el pişirmecede yenerim seeni
pankreasımın yarısı seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
böbrek taşlarını düşürürüm seeniin
ben seni boşatırım seenii
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

dişlerimin tartarları seeniin
göbek deliğimdeki pamukçuklar seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
koltukaltı kıllarım seeniin
sen yardır ben godoşun olurum seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

arkandan konuşurum seeniin
oniki bağırsağımın onbiri seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
ensende boza pişiririm seeniin
kodu mu ossurturum seenii
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

fiş yerine toplarım seenii
git gözüm görmesin seenii
tut oramdan çek götür beeni
tüp diye ocağına tak beenii

koç çüküyle beslerim seenii
tırnaklarını keserim seenin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam
belini kütürdetirim seeniin
ağzına zıçarım seeniin
ını nını nınınam.. ını nını nınınam

Aksamsefasi

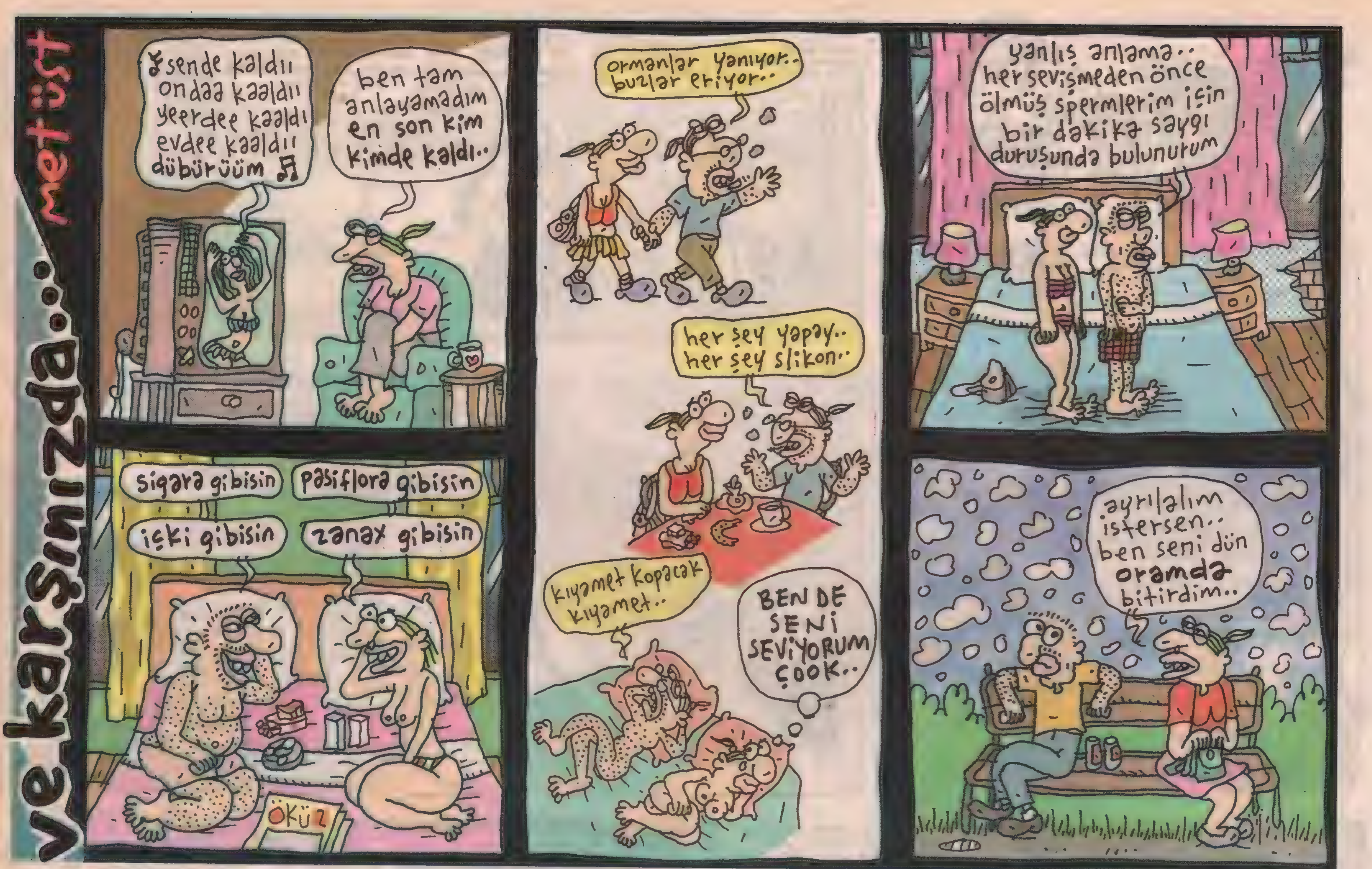
ve karşımızda... metüst
♪ sende kaldıı ondaa kaaldıı yeerdee kaaldıı evdee kaaldıı dübürüüm ♫
ben tam anlayamadım en son kim kimde kaldı..
ormanlar yanıyor.. buzlar eriyor..
her şey yapay.. her şey slikon..
kıyamet kopacak kıyamet..
BEN DE SENİ SEVİYORUM ÇOOK..
yanlış anlama.. her sevişmeden önce ölmüş spermlerim için bir dakika saygı duruşunda bulunurum
sigara gibisin
pasiflora gibisin
içki gibisin
zanax gibisin
OKÜZ
ayrılalım istersen.. ben seni dün oramda bitirdim..

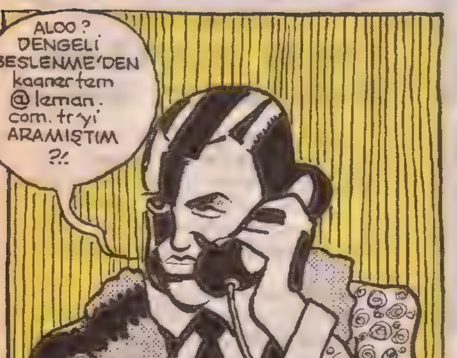
ALOO ? DENGELİ BESLENME'DEN kaanerterm @leman.com.tr'yi ARAMIŞTIM ?!

Fikret Kızılok..

Çok küçüğüm. Mahallede arkadaşlarımla oynuyorum. Çevredeki evlerden birinin açık penceresinden dışarıya tatlı tatlı müzik sesi geliyor. Belli ki evin hanımı temizlik yaparken radyo dinliyor: Allı turnam haber etmiş/Bizim köyde ölen varmış/Mezarın kendi kazmış/Anadolu'yum tanırmısın.. Yumuşak sesli bir adam gitar eşliğinde söylerdi bu şarkıyı. Biz de Ahmet Arif'ten bi haber dinlerdik. Daha sonra büyüdük, serpildik, kızların peşine düştük.Bu adam hala şarkılar söylüyordu, kah Zaman Zaman diyor,kah Bu kalp seni unutur mu? diyordu. O dönemi de öyle geçtik, geldik Üniversite dönemine..Limon Dergisi'nde sabahlamalar. Vay Hayvan Vay diye şarkı yapmıştı bu adam.Dinleyip dinleyip gülüşmeler.. Bu arada Bülent Ortaçgil ile birlikte kısa süren Çekirdek Sanat Evi macerası ve ondan geriye kalan birkaç canlı kayıdı tekrar tekrar keyifle dinlemeler. Sonra uzun bir süre ortadan kayboluş.. O gitar eşliğinde şarkı söyleyen yumuşak sesli adam yok artık...Küskün bir şekilde aldı gitarını ayrıldı gitti herkesin yamyam olmadığı ama yamyamlık yapmanın pek itibar gördüğü bir dünyadan..

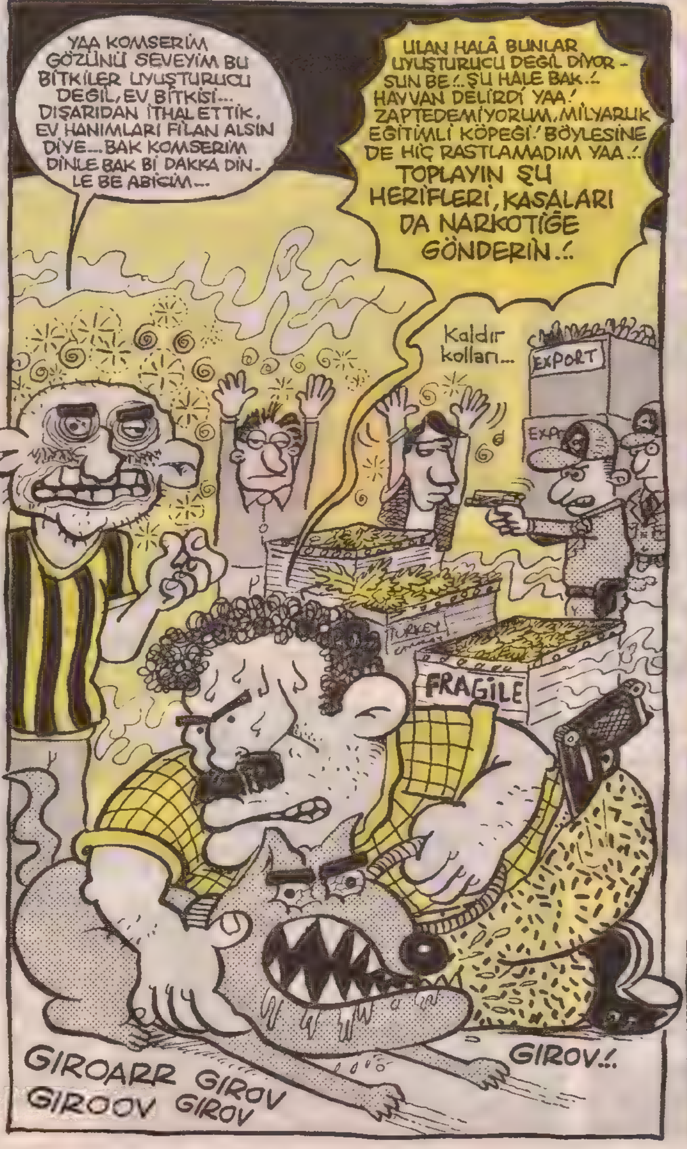
YAA KOMSERİM GÖZÜNÜ SEVEYİM BU BİTKİLER UYUŞTURUCU DEGİL, EV BİTKİSİ... DIŞARIDAN İTHAL ETTİK, EV HANIMLARI FİLAN ALSIN DİYE... BAK KOMSERİM DİNLE BAK Bİ DAKKA DİNLE BE ABİCİM...
ULAN HALÂ BUNLAR UYUŞTURUCU DEGİL DİYORSUN BE!..ŞU HALE BAK.!. HAYVAN DELİRDİ YAA! ZAPTEDEMİYORUM. MİLYARLIK EGİTİMLİ KÖPEGİ! BÖYLESİNE DE HİÇ RASTLAMADIM YAA.!. TOPLAYIN ŞU HERİFLERİ, KASALARI DA NARKOTİĞE GÖNDERİN.!.
Kaldır kolları...
EXPORT
FRAGILE
TURKEY
GIROARR GIROV GIROOV GIROV
GIROV.!.

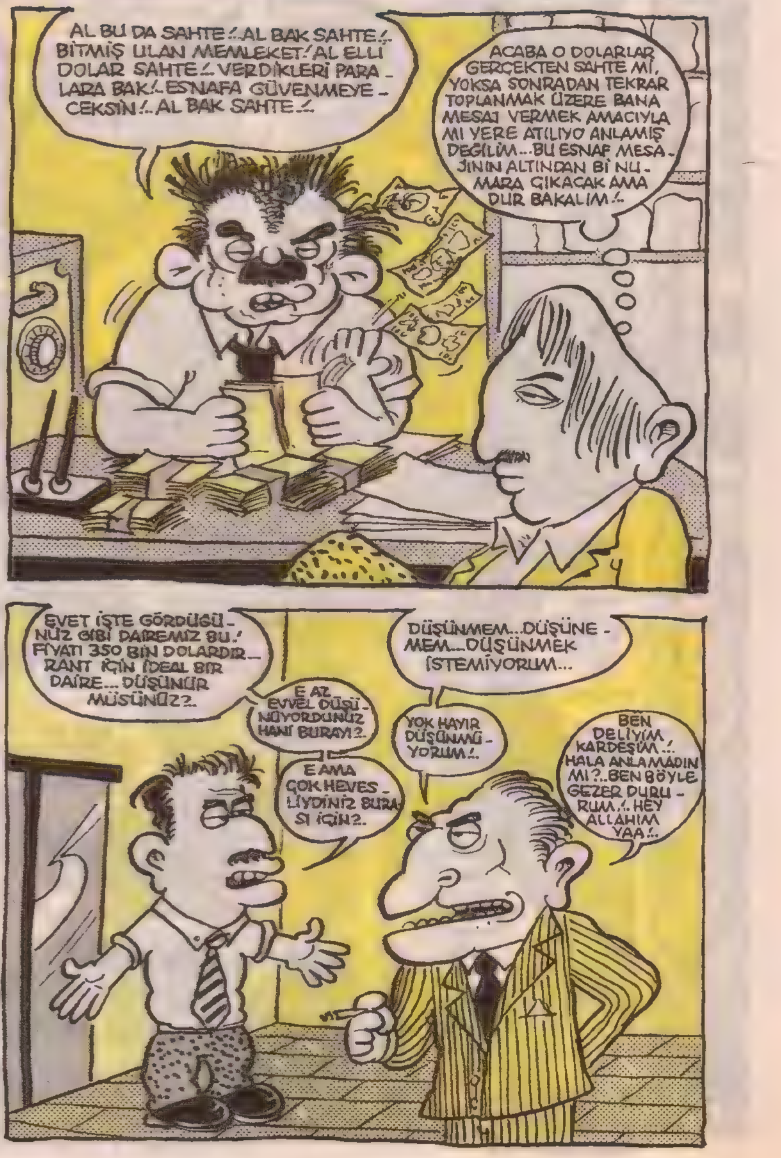
AL BU DA SAHTE!..AL BAK SAHTE!.. BİTMİŞ ULAN MEMLEKET! AL ELLİ DOLAR SAHTE!. VERDİKLERİ PARALARA BAK!..ESNAFA GÜVENMEYECEKSİN!..AL BAK SAHTE!.
ACABA O DOLARLAR GERÇEKTEN SAHTE Mİ, YOKSA SONRADAN TEKRAR TOPLANMAK ÜZERE BANA MESAJ VERMEK AMACIYLA MI YERE ATILIYO ANLAMIŞ DEGİLİM...BU ESNAF MESAJININ ALTINDAN Bİ NUMARA ÇIKACAK AMA DUR BAKALIM!.
EVET İŞTE GÖRDÜGÜNÜZ GİBİ DAİREMİZ BU.! FİYATI 350 BİN DOLARDIR.. RANT İÇİN İDEAL BİR DAİRE... DÜŞÜNÜR MÜSÜNÜZ?..
DÜŞÜNMEM...DÜŞÜNEMEM...DÜŞÜNMEK İSTEMİYORUM...
E AZ EVVEL DÜŞÜNÜYORDUNUZ HANİ BURAYI?..
YOK HAYIR DÜŞÜNMÜYORUM!.
E AMA ÇOK HEVESLİYDİNİZ BURASI İÇİN?..
BEN DELİYİM KARDEŞİM.!. HALA ANLAMADIN MI?..BEN BÖYLE GEZER DURURUM.!. HEY ALLAHIM YAA!..

İki Resim Arasındaki 7 Fark!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

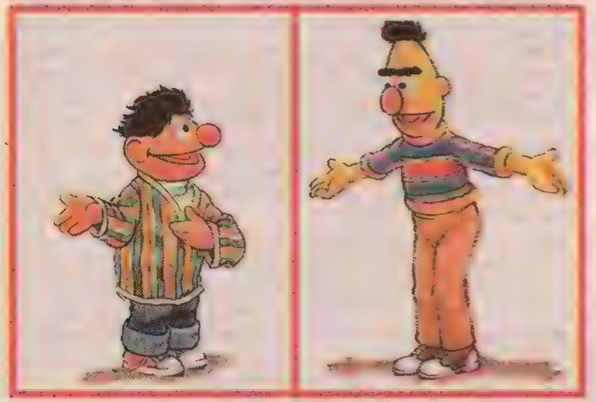

Edi & Büdü

❶ Edi sürekli gülüp eğlenerek insanın sinirlerini bozar...
Büdü serinkanlılığını koruyarak daha delikanlı bir porte çizer!..

❷ Edi herşeye iyimser yaklaşarak hayatla çelişir...
Büdü 'nötr' haliyle diyalektiğin çocuğu olmayı başarmıştır!...

❸ Edi macerayı dış dünyada arayarak özünü yorar...
Büdü içe dönük haliyle 'gerçek maceranın' peşindedir!..

❹ Edi sürekli konuşup herşeyi sorarak bıktırır...
Büdü daha ziyade susarak, ahengi bozan sözlerin değil, doğal seslerin uyumuna kendini bırakır!...

❺ Edi yetinmeyi bilmeyişiyle, yenmek isterken farklı yenilgilere uğrayabilitesi yüksek bünyedir...
Büdü beraberliğe razı haliyle büyük üzüntülerin yolunu tıkamış kişiliktir!..

❻ Edi, Mehmet Cansun'a benzeyen piknik tipiyle Susam Sokağı'nın neşe kaynağı olmayı kafasına koymuş gibidir...
Büdü ise Faruk Süren'i andırarak gösteriyi sevmez, sempatik olmada ısrar eden bir davranış bozukluğu sergilemez!..

❼ Edi meşk adamıdır..
Büdü aşk adamıdır!..

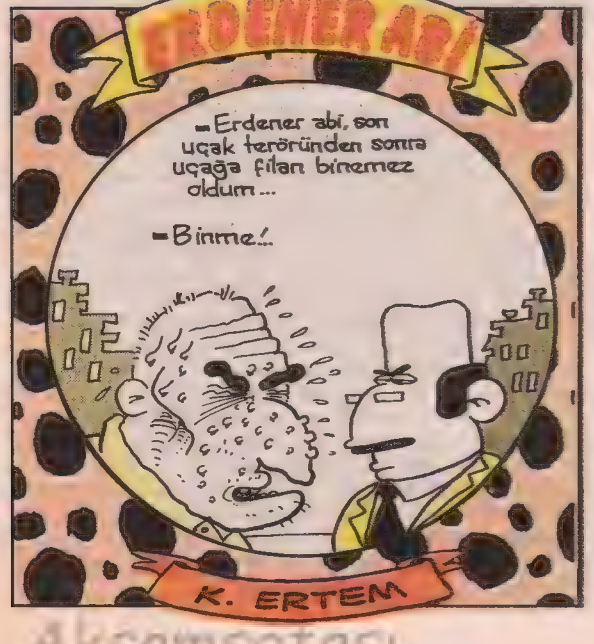
ERDENER ABİ
-Erdener abi, son uçak teröründen sonra uçağa filan binemez oldum...
-Binme!..
K. ERTEM

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

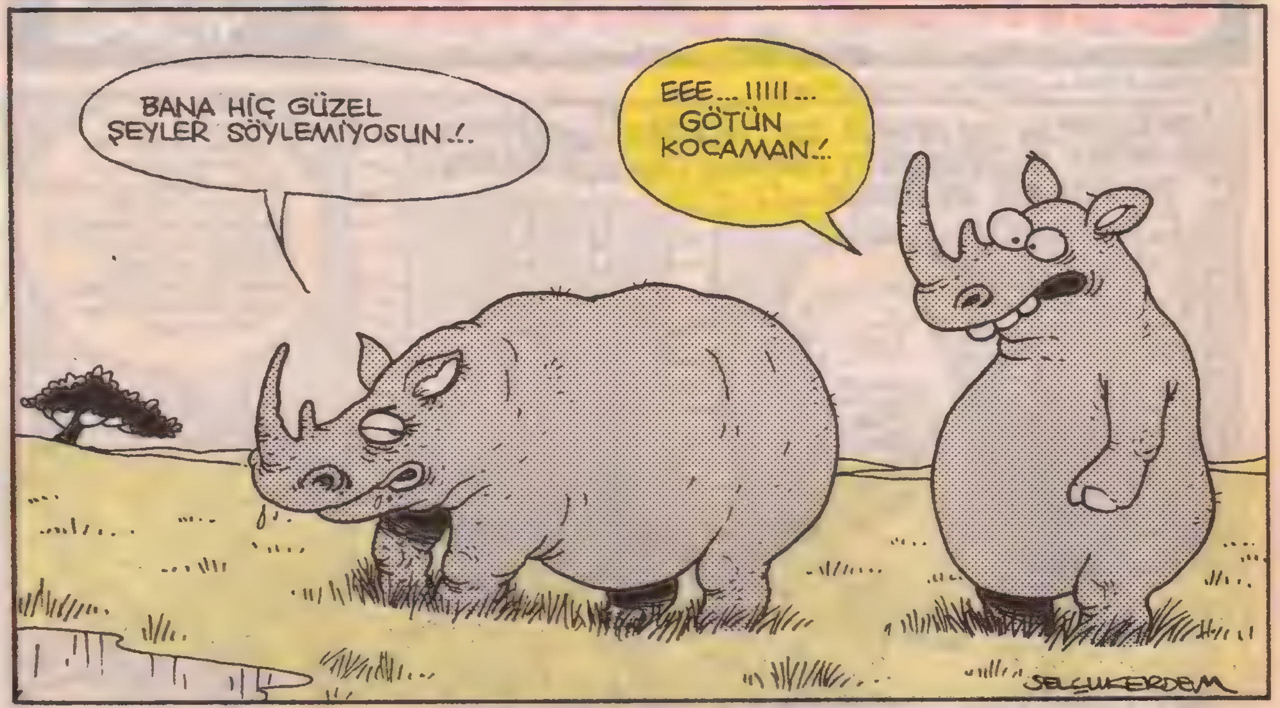
BANA HİÇ GÜZEL ŞEYLER SÖYLEMİYOSUN.!.
EEE... IIIII... GÖTÜN KOCAMAN.!.
SELÇUKERDEM

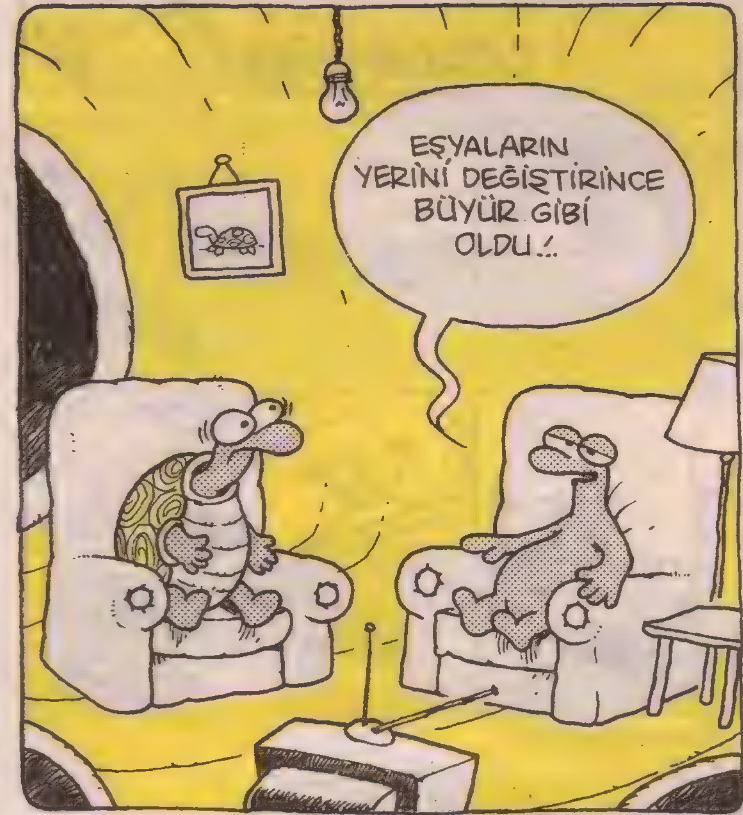
EŞYALARIN YERİNİ DEĞİŞTİRİNCE BÜYÜR GİBİ OLDU.!.

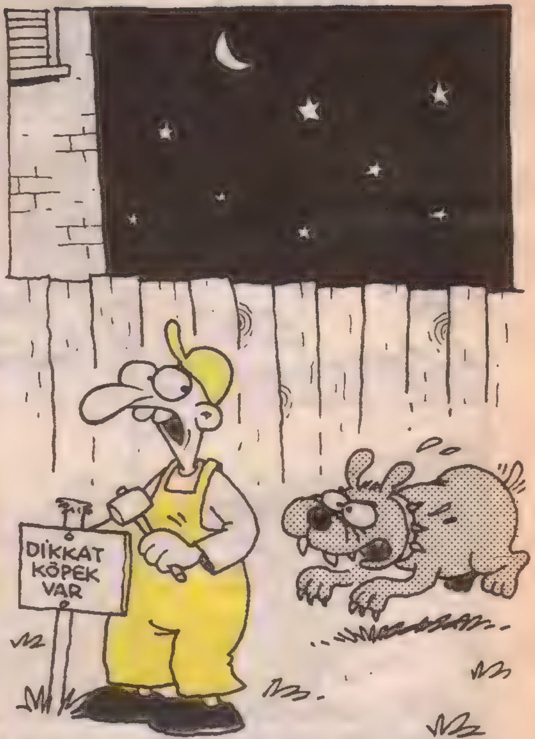
DİKKAT KÖPEK VAR

İMZA GÜNÜ: Cuma Maslak D&R'da, cumartesi Erenköy D&R'da kitaplarımı imzalıyorum. (Kendi kendime diil, siz gelirseniz.)

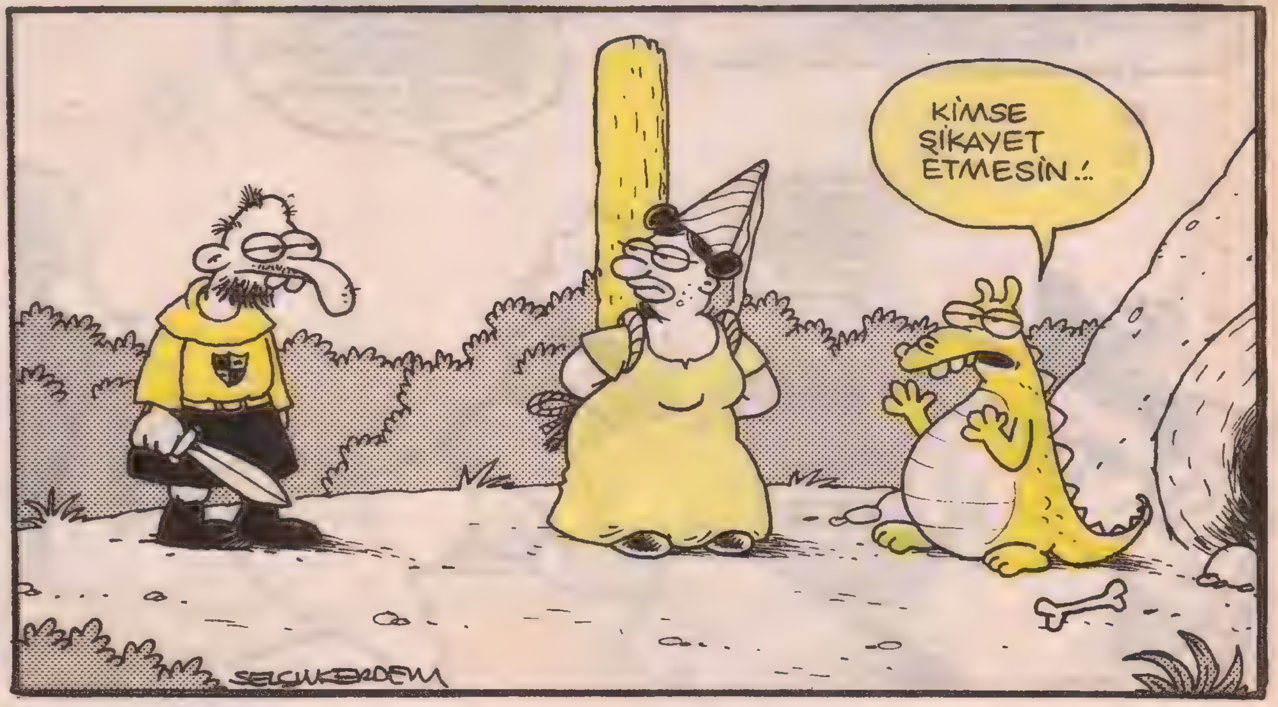
KİMSE ŞİKAYET ETMESİN.!.
SELÇUKERDEM

Akşamsetası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

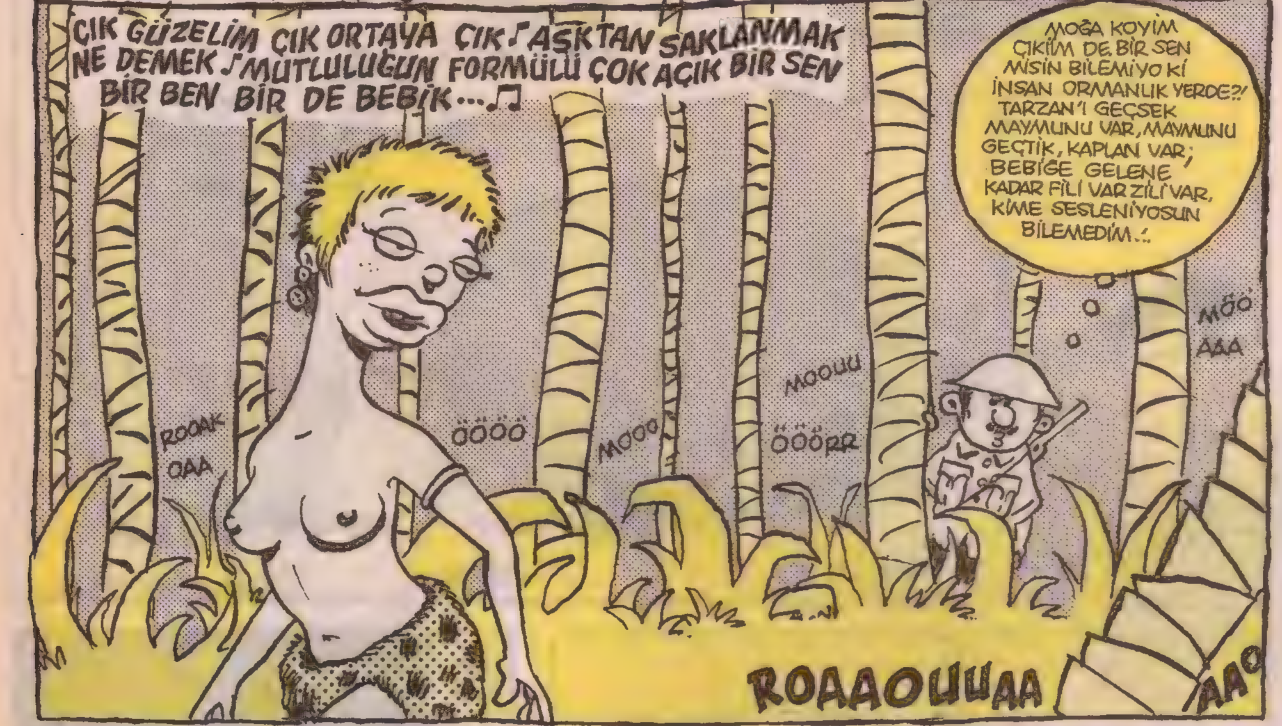
•TARZAN-CEYN ve safarinin çocuğu Mesut..

ÇIK GÜZELİM ÇIK ORTAYA ÇIK♪ AŞKTAN SAKLANMAK NE DEMEK ♪MUTLULUĞUN FORMÜLÜ ÇOK AÇIK BİR SEN BİR BEN BİR DE BEBİK...♫
MOĞA KOYİM ÇIKIM DE BİR SEN MİSİN BİLEMİYO Kİ İNSAN ORMANLIK YERDE?! TARZAN'I GEÇSEK MAYMUNU VAR, MAYMUNU GEÇTİK, KAPLAN VAR; BEBİGE GELENE KADAR FİLİ VAR ZİLİ VAR. KİME SESLENİYOSUN BİLEMEDİM..
ROOAK OAA
ÖÖÖÖ
MOOO
MOOUU
ÖÖÖRR
MÖÖ AAA
ROAAOUUAA
AAO

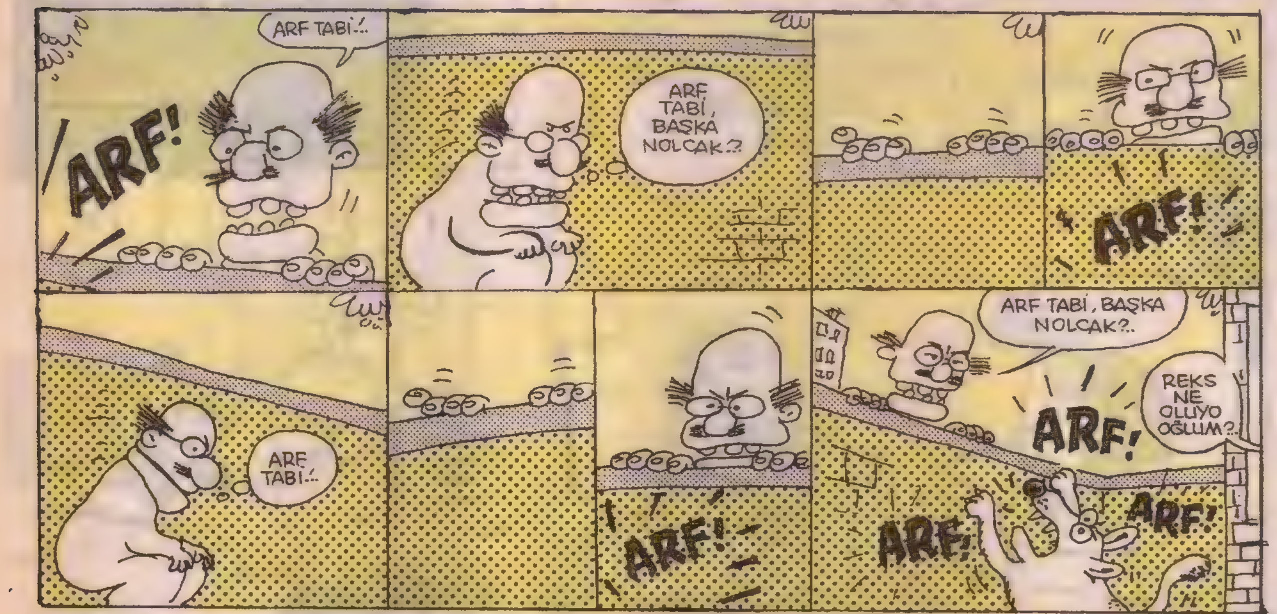
ARF TABİ..
ARF!
ARF TABİ, BAŞKA NOLCAK.?
ARF!
ARF TABİ..
ARF!
ARF TABİ, BAŞKA NOLCAK?..
REKS NE OLUYO OĞLUM?..
ARF!
ARF!
ARF!

•SEZON SONU ADAMI TAMGÜÇ VE ÇEŞİTLİ OYUNLAR AKTİVİTELER..

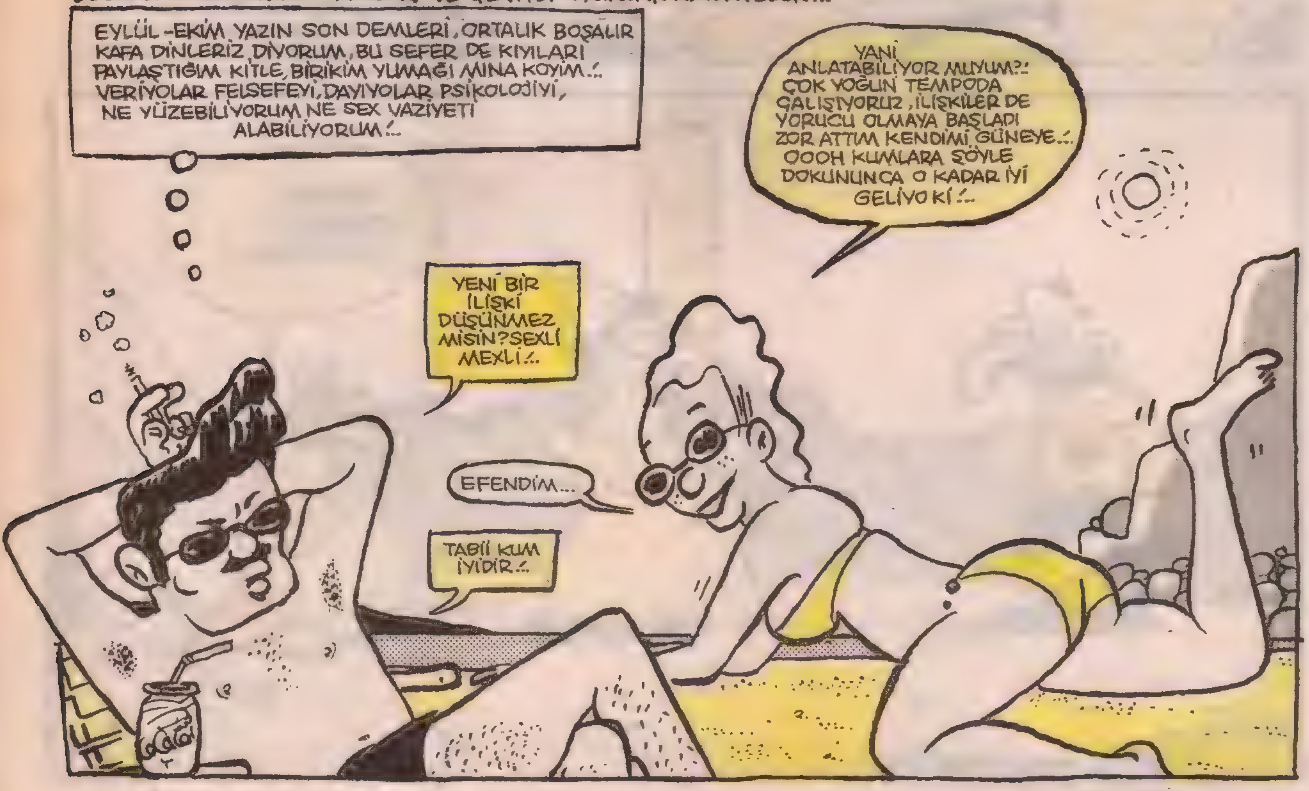
EYLÜL-EKİM YAZIN SON DEMLERİ, ORTALIK BOŞALIR KAFA DİNLERİZ DİYORUM, BU SEFER DE KIYILARI PAYLAŞTIĞIM KİTLE, BİRİKİM YUMAĞI MINA KOYIM.. VERİYOLAR FELSEFEYİ, DAYIYOLAR PSİKOLOJİYİ, NE YÜZEBİLİYORUM NE SEX VAZİYETİ ALABİLİYORUM..
YANİ ANLATABİLİYOR MUYUM?.. ÇOK YOĞUN TEMPODA ÇALIŞIYORUZ, İLİŞKİLER DE YORUCU OLMAYA BAŞLADI ZOR ATTIM KENDİMİ GÜNEYE.. OOOH KUMLARA ŞÖYLE DOKUNUNCA O KADAR İYİ GELİYO Kİ..
YENİ BİR İLİŞKİ DÜŞÜNMEZ MİSİN? SEXLİ MEXLİ..
EFENDİM...
TABİİ KUM İYİDİR..

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Selâm... Mürekkep, çok tehlikeli bişiydir!.. Onunla, hem nefis yazılar, mektuplar, şiirler yazabilir, karikatür felan çizebilir, hem de üzerinize döküp, yeni gömleği, pantolonu felan mahfedebilirsiniz!.. Bi tükenmez kalemi, dikkatli taşımak gerekiyo cepte!.. Baş aşşaa mı konuyo, üst yukarı mı, yanlamasına mı, henüz bende tam karar veremedim!.. Herkesin farklı görüşleri var bu konuda; en iyisi, o çıtçıtlı, basmalı olanlarından kullanmalı, ya da iyi kötü bi kapaa olmalı!. Çıplak, ucu açık bi tükenmez kalem, çok riskli!. Sonra, elbiseye lekesi çıkınca, yalayarak temizleme imkânı da yok... Eskiden mürekkep pahalı olduu için, soba borusunda, bacasında biriken kurumdan, is'ten yaparlarmış. Aziz Nesin'in anılarında okumuştum. Bu da kötü, etkisiz bi mürekkep olduu için, yanlış bişey yazınca kâğıda, yalayarak temizlenebiliyo!.. Soba dedim de, aklıma geldi; geçen gece, LAANK! diye bi ses duydum, fırladım yataktan!. Baktım, bacanın ordan sesler geliyo halâ!. Miiy, miiy!.. Gerizekâlı yavrulardan biri, çatıya tırmanmış, dolaşırken oralarda, bacadan aşşaa düşmüş bu salak!. Soktum kafamı şöminenin içine, çekmeye çalıştım bunu ordan!. Karanlık, bişiy göremiyorum tam; bi de tutunmuş demir kapağa pençeleriyle; çekiyorum, uzuyo bu! Annesi yukardan maoov maoov! Kafama gözüme, yukarıdan isler dökülüyo!. Olacak şey mi; tam nefis bi uykuya dalacak iken!. El fenerini aldım; biraz ışık sayesinde, çektim bunu; düştü küllerin üstüne!. Beyaz bi yavruydu; baktım simsiyah!. Benim ondan aşşaa kalır hâlim yok! Elimi yüzümü yıkadım, yattım!.. Bu arada; tam sırası; bunnar, altı yavruydu, üçünü dağıttım, geriye kaldı üç! Alıp beslemek isteyen varsa, dergiyi arayıp ev telefonunu bırakabilir, onları ararım!. Yavruları tarif etmek gerekirse; biri salak; o bacadan düşen. Öbürleri de normâl yavru işte, ne biliyim!. Evet, nerde kalmıştık; tükenmez kalem!. Sadece o olsa neyse; daha berbat bişiy de vardı; küçük bi şişe mürekkep de bulunmaktaydı yanımda!

Herşey, dergiden çıkmak üzereyken başladı!. Önce, kapaksız bi tükenmez kalemi, öölesine cebime koymakla, ilk gerzeklii yapmıştım. Ama dur, daa neler olcak, bu bişiy diil!. Hepsini hak ettim!. Müstahaktır bana!. Ayrılmadan önce binadan, bi arkadaşla muhabbete daldığımda farkettim; elimde kalemle oynuyodum; aaa!. parmaklarım, avcum hep mürekkep!. Bıraktım hemen kalemi, kültablasına!. Fekat asıl tehlike, çakmak cebinde gizli, henüz bilmiyorum!. Küçük bi cep var ya hani, asıl cebin yukarsında! Bi şişe mürekkebi; göyaa önlemini almış gibi, bi de kâada sarıp, oraya koymuştum!. Dikine koydum; en azından o kadarını akıl ettim!. Gerçi, kızıyorum kendime ama; daa önce hiç dökülmemişti bu meret; hep orda taşımıştım!. Demek, dişlerimlen iyice sıkmış olsam da, iyi kapatamamışım kapağını!.

İlk saçmalık, iskelede meydana geldi.. Vapuru beklerken, bi kaç kişinin, bana baktığını sandım!. Paranoya yapmam için de zaten, nefis bi sebebim vardı.. Ulan dedim, mürekkepli elimle felan, yüzüme mi dokundum acaba?. Keşke dergiden çıkarken, sabunla bi yıkasaydım!. Kadınlar gibi, küçük bi çanta ve, onun içinde yine küçük bi ayna felan taşısam, ne güzel olurdu diye düşündüm!. Hemen çıkarır, bakardım. Leke varsa temizler, ayrıca, oracıkta genel bi bakım yapar, saçımı falan tarayıp, sivilce varsa pudra da sürerdim!. Kadınlar bu konuda şanslı; her yerde, çantalarını açıp suratlarını temizleyebiliyolar!. Erkeklerin başına bi aksilik gelirse de, bi aynaya rastlayıncaya kadar, bi süre şebek gibi gezmek zorundalar!. Aslında, hiç de öyle bi derdim yoktu belki. Kuruntu yapıyorum. Ellemesene yüzünü be adam!. Ne kadar safça; bişiy var mı diye orama burama dokunuyorum!. E, varsa bile, taşıdın onu yüzüne, iyice daattın lekeyi! Bu sefer de, burnumda, dudaamda filan selpak kırıntısı kaldı mı caba diye endişelenip, yine elimle yüzümü sıvazladım!. Allahtan, vapur geldi de hemen, bu saçmalığa bi son verip, hemen bindim; yüzümün berbat gözükme olasılını da hesaba katıp, gittim en karanlık, kuytu bi köşeye sinip oturdum!. Gece, yıldızlar, uzaklaşan şehir, karşı kıyıların ışıkları, suratımda nefis lekeler!. Oh, kimse beni burda göremez!.

Derin düşüncelere dalıp, arasıra yine suratımı elleyerek, Kadıköy'e geldim. Fazla aydınlık sokaklara felan girmeyip, kenardan kenardan, evin yolunu tuttum!. Been, lekeliii, bii adamıım!. Umrumda diil!. Şarkı bile söyleyebilirim.. Eve yaklaştım ya, g.tüm kalktı!. Sıkıysa, iskelede felan raat olsaydın bu kadar!. Aslında, vitrin camlarına felan bi ara bakmıştım ama, pek bişiy göremedim!. Zaten, bişiy olsa da, kimse yanına yaklaşıp, "suratınızda eşşek kadar bi siyahlık var, lütfen silin onu!" demez!. İlişki kurulamayan, güvensiz, yabani bi toplumda yaşıyoruz!. Eve de iyice yaklaştım için, artık bu konuda bilimsel tesbitler yapıp, işin esprisini, tadını çıkarıyodum!. Önce bakkala girdim, bi ekmek, bi süt, kahve felan aldım. Kaç para etti bunlar? diyip, elimi cebime soktuumda; asıl tehlikenin o garip tükenmez kalemden diil, koca mürekkep şişesinden geleceğinin halâ farkında diildim. Bi iki kişi daa vardı içerde.. Herkes, bu sefer, gerçekten bana baktı! Çünkü elimi çıkarıp da, uzattıımda, taamen simsiyahtı, ve parmaklarımdan yere mürekkep damlıyodu! Şapur şupurdu! Elimi nereye sokcaamı, ne yapcaamı bilemedim!. Herkes öteye çekildi; şaşkınlıkla bakıyolardı!. "Mürekkep.." dedim, "dökülmüş" dedim.. Yine saf saf baktılar! Gerçi bende, esprili, hoş, aydınlatıcı bi açıklama yapamamış, kedi gibi miyleyip, sayıklamıştım o an!. Siyah, ıslak elimi havada tutup, poşeti aldım; hemen eve girip, merdivenneri çıktım!. İyi günner diliyorum!..

Orta Sayfadan Devam

Ama yapamam, biliyorum... Çünkü çoktan çizilmiş benim gım. Ben böyle yaşayıp böyle öleceğim. Bu trajik yalnızlığ Yaşamayı yaşama beceriksizliğiyle... Bu her suça bulaşmış sözcüklerimle... Ben umutsuzluktan öl le yazmaya devam edeceğim... Ben sevişirken bile yarın ne yazacağımı düşünerek öleceğim... Beni en sevdiğim insan bile anlamayacak. Kendime rağmen yaşadığımı bile bile yaşamaya devam edeceğim. Suçlarımı temize çekmek için yazarken, suçlarım giderek büyüyecek. Ben suçlarımın büyüdüğünü göre göre yazacağım. Evet, suçlarımın büyüdüğünü göre göre...

Ölüm oruçlarında hayatını yitiren iki genç kızın çantalarından, defterlerinden yazılarım çıktı. **Canan** ve **Zehra**'nın... **Küçükarmutlu**'ya gittiğimde anneleri getirip gösterdi. Yazılarımı kesip saklamışlar. **Zehra** birkaç yazımı defterine geçmiş. **Canan** 19 yaşındaydı ölürken. Ondan üç ay sonra ölen **Zehra** ise 22... Artık ikisi de yaşamıyor... İçerde hücrelerde tutsak kalan dostları, yakınları için öldüler onlar. Bu dünya kimseye zindan olmasın, diye... İyi ve temiz kalpli bir umut için öldüler ikisi de. Ne olur, kimse eleştirmesin bu ölümleri... Onlar, bu hayat daha güzel ve daha iyi olsun, diye öldüler. Biri 19, öbürü 22 yaşındaydı... Tanrısal bir güzellikleri vardı... Bu hayatın hiçbir suçuna bulaşmadılar. Aslında onlar ölmediler. Yok olmadılar. Bu gece, umutsuzluktan ve yalnızlıktan çıldırdığım bu gece, kimsenin değil onların o aydınlık yüzü gözlerimin önüne geliyorsa onlar hiç ölmeyecekler benim için... İsterdim ki hiç ölmesin onlar. Hangi gece umutsuzluktan çıldırıp, insanlardan umudu kessek onların yüzü gelsin düşlerimize. O aydınlık, o direnen, o ışıklı yüzleri... Gençti onlar, bedenlerini düşünemeyecek kadar gençti...

Evet, keşke ölmeselerdi; çünkü ölüm korkunç, ölüm acımasız birşey. Ama bu hayattan daha korkunç, daha acımasız olamaz... Ölüme korkunç birşey diyenler önce kendi kalbine baksın... Ben bakıyorum, ve orada sonu görünmeyen bir mezarlık görüyorum. Ne kadar tahammül edebilirim ki kalbimdeki bu büyük mezarlığa? Bilmiyorum...

Canan ile Zehra'yı üç ay arayla bu büyük mezarlığa gömmüş babalarına sorup duruyorum her gördüğüme. **Ahmet Kulaksız**'ı her gördüğümde bu acıya nasıl dayandığını soruyorum. **Canan** hiç beklemendik bir anda ölmüş. **Zehra** ise sonuna kadar direnmiş. Neredeyse sekiz ay kadar... Tükenişinin son günleriymiş. Babası **Zehra**'ya, **kızım istersen seni hastaneye götüreyim, yaşamak istiyor musun,** diye sormuş. **Zehra** o an babasına garip, bilmediğimiz bir ışıkla bakmış ve, **komik olma baba,** demiş. **"Komik olma..."** Ve iki gün sonra bilinci gitmiş. Ertesi gün de ölmüş. Bütün gücümü toplayıp **Ahmet Kulaksız**'a sordum. Eğer, dedim, **Zehra, baba yaşamak istiyorum, beni hastaneye götür,** deseydi, ne yapardın, diye... Önce durdu, hemen cevaplamadı, sonra hüzne batmış gözlerini aradı, öyle söyledi: **"İsteseydi, onu hastaneye götürürdüm, sonuçta kızımdır, kurtarırdım onu; ama ona eski saygım kalmazdı. Kızımdır, onu sevmeye devam ederdim, ama kardeşi ölmüşken o yaşarsa ona saygım kalmazdı..."**

İşte o an önümde derin bir boşluk açıldı... İşte o an hayatımdaki bütün sözcükler anlamını yitirdi... İşte o an bütün anlamlar anlamını yitirdi... Anladım, yaşarken giderek büyüyecekti kalbimdeki o büyük mezarlık... Anladım, başkalarının çocukluğunu inciten her kabalık benim çocukluğuma eklenecekti...

Kime artık 'başkası' diyebilirdim ki; benim umudumu çalanlar, bir başkasında ölüme çağıran bir yalnızlık oluyordu. Biter mi çocukluk, hem biter mi o sınır tanımayan hayaller... En sevdiğimiz yanımız değil mi, kendimizi unutup başkasının ömründe yaktığımız hayallerimiz... Hem hayat böyleyken ben denizleri sevsem ne olur, sevmesem ne.... Bu suçlu varlığımı denizlerde arıtsam ne olur ki... Artık bu sözleri duyduktan sonra, yaşamak için bu dünyanın dışında bir yer arasam ne olur... Bütün bunları görüp yaşadıktan sonra, ben artık yaşamaktan istifa ediyorum, desem ne olur...

Ve şimdi anlıyorum, yaşamak ölmekten beter birşey bu hayatta... İnsan olmak, hissediyor ve hatırlıyor olmak büyük mesele bu hayatta... Şimdi daha iyi anlıyorum, **Canan** ve **Zehra**'nın çantalarından ve defterlerinden çıkan yazılarım, umutsuzluktan ölme hakkımı çoktan almış elimden... Onlar, ölmek için değil, bu hayat için öldüler. Bu hayata bakarak... Tenlerimizi karartan her savaş şimdi bana onları yeniden hatırlatıyor. Bu tepeden tırnağa kirlenmiş hayat... Şimdi bu hayat onların o aydınlık yüzünü bir kez daha hatırlatıyor bana...

Bizim için ölenler gittikleri yerden bize bakıyor... Keşke bitse bu hayat, böylesi yaşamak, ama bitmiyor... Ne utanç bitiyor, ne de 'bu utanç bitsin' diye ölen gözlerin hatırası... Biz yaşayanlara durmadan bakan gözleri, ölenlerin... Yarın olduğunda birbirimizi o sahte umutlarda kaybetmeyelim, diye bakan gözler kalıyor...

Savaş sürse de o gözler hiç bitmiyor...

CEZMİ ERSÖZ
cezmier@leman.com.tr

* **Sakarya. 1 Ekim Pazartesi** günü, **11:00-12:30** saatleri arasında **Sakarya Üniversitesi**'nin açılışındayım. * **Antalya. 4 Ekim Perşembe** günü, **19:00-21:00** saatleri arasında **Antalya**'da sergi alanında, **Oluş Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0242 - 244 60 72. * **İzmit. 5 Ekim Cuma** günü, **16:00-19:00** saatleri arasında, **Sanat Sokağı**'ndayım.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

CNN' e yuh mu desek ?

Uluslararası televizyon kanalı CNN, 11 Eylül'de ABD'de yaşanan patlamanın ardından yayınladığı Filistinliler'in sevinç gösterilerinin Körfez Savaşı'na ait olduğu ortaya çıktı. Tam on yıl önce Irak'ın Kuveyt'i işgali sırasında çekilen sözkonusu görüntülerin ABD'ye yapılan saldırıdan sonra "Filistinliler'in sevinç gösterisi" olarak yayına koyması büyük bir provokasyon olarak değerlendirildi.

Filistinliler'in bu "sahte" sevinç gösterileri tüm dünya televizyonları tarafından gösterilerek, Filistinliler'e karşı kin ve kışkırmanını tohumlarını ekilmişti. Fakat bugün bu filmin 1991'de Filistinliler'in yaptıkları bir sevinç gösterisi olduğu ortaya çıktı.

Cinayeti bir öğrenci gördü Alexander Cockburn tarafından yayımlanan Counter-Punch'da yazılanyla yardımda bulunan bir yazar ve meslektaşı, CNN'de çıkan gösterileri 1991 yılında yayımlanan gösterilerle karşılaştırdıklarını ve her ikisi arasındaki benzerlikten dolayı şok yaşadıklarını belirttiler. Şimdi size Brezilya'nın Campinas Eyalet Üniversitesi'nden okuyan Marcio A. V. Carvalho tarafından yazılan mektup'dan bir bölüm sunuyoruz: Kamuoyuna karşı suç işlendi "Dünya geneline biz 3 veya 4 kanaldan haber dağıtıyoruz, bunlardan bir tanesi de CNN'dir.

Biliyorum hepiniz benim gibi tüm haberleri burada izliyorsunuz. Şu günlerde özellikle bunlardan bir görüntü benim dikkatimi çok celbetti: Bu da Filistinliler'in ABD'deki bombalamanın ardından sokaklarda kameralar karşısında yaptıkları sevinç gösterileri ve bazı bayanların helva dağıtması. Fakat o gösteriler 1991'de çekilmiş gösteriler. Filistinliler o gösteriyi Kuveyt'deki ihtilalden dolayı yapmışlardı. Bu kadar ciddi ve önemli bir konuda CNN gibi bir haber kurumunun böyle bir şeye kalkışması kabul edilir olamaz. Brezilya'daki öğretmenlerimden birinin 1991'de çektiği video çekimlerine çok benzeyen bu görüntüler, CNN'e, Brezilya'nın tanınmış Globo tv'sine ve gazetelerine gönderildi. Ben şahsım adına bu sınıflandırmayı kamuoyuna karşı işlenmiş bir suç olduğundan dolayı kınıyorum. Eğer herhangi bir kişi de bu tür bir arşiv var ise ona bakabilir. Böylece, ben de şahsımda bulunan kaseti saklıyorum. Fakatşimdi, birkaç saniyeliğini bu görüntülerin kamuoyunda bıraktığı tesiri düşünün. Halkınız acı çekiyor, duygusal olarak çok kırılgan durumda ve siz bu çeşit görüntelerle Filistinliler'e karşı öfke ve şiddeti artmasına sebep oluyorsunuz. Bu gibi gösteriler, gerçekten sorumsuzluk ve karalamaktan başka bir şey getirmez."

CNN, bunu hep yapıyor. Tüm dünyaca en çok izlenen televizyon olan CNN'in yaptığı bu son yayıncılık herkesi şaşırtacak gibi görünüyor. 'En doğru ve hızlı' haber verme iddiasında olan CNN, benzeri yayınları daha önce de yapmıştı. Körfez Savaşı sırasında, Körfez'de petrolden simsiyah hale gelen ördek karesi hafızalarda hâlâ tazeliğini koruyor. Ancak daha sonra, bu görüntünün de Körfez Savaşı'ndan çok önce Fransa sahillerinde çekilen bir görüntü olduğu ortaya çıkmıştı.

Pempekulak

LeMan
SAYI: 516
29 EYLÜL 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr)
● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: Bcak
● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

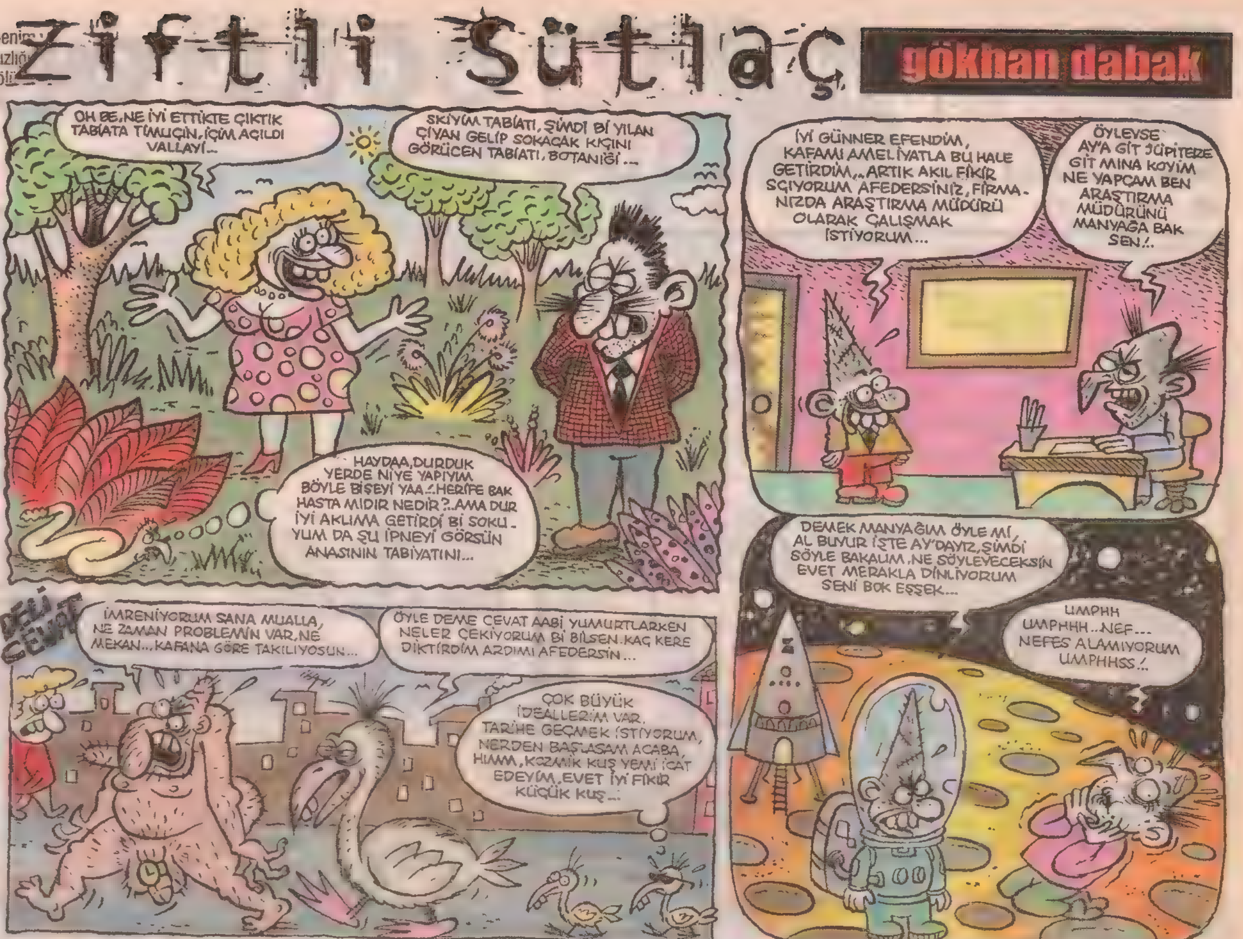
Ziftli Sütlaç
gökhan dabak
OH BE, NE İYİ ETTİKTE ÇIKTIK TABİATA TİMUÇİN, İÇİM AÇILDI VALLAYİ...
SKİYİM TABİATI, ŞİMDİ Bİ YILAN ÇIYAN GELİP SOKACAK KIÇINI GÖRÜCEN TABİATI, BOTANİĞİ...
HAYDAA, DURDUK YERDE NİYE YAPIYIM BÖYLE BİŞEYİ YAA!.. HERİFE BAK HASTA MIDIR NEDİR?.. AMA DUR İYİ AKLIMA GETİRDİ Bİ SOKUYUM DA ŞU İPNEYİ GÖRSÜN ANASININ TABİYATINI...
İYİ GÜNNER EFENDİM, KAFAMI AMELİYATLA BU HALE GETİRDİM,.. ARTIK AKIL FİKİR SGIYORUM AFEDERSİNİZ, FİRMANIZDA ARAŞTIRMA MÜDÜRÜ OLARAK ÇALIŞMAK İSTİYORUM...
ÖYLEYSE AY'A GİT JÜPİTERE GİT MINA KOYİM NE YAPCAM BEN ARAŞTIRMA MÜDÜRÜNÜ MANYAĞA BAK SEN!..
DELİ CEVAT
İMRENİYORUM SANA MUALLA, NE ZAMAN PROBLEMİN VAR, NE MEKAN... KAFANA GÖRE TAKILIYOSUN...
ÖYLE DEME CEVAT AABİ YUMURTLARKEN NELER ÇEKİYORUM Bİ BİLSEN. KAÇ KERE DİKTİRDİM ARDIMI AFEDERSİN...
ÇOK BÜYÜK İDEALLERİM VAR. TARİHE GEÇMEK İSTİYORUM, NERDEN BAŞLASAM ACABA, HIMM, KOZMİK KUŞ YEMİ İCAT EDEYİM. EVET İYİ FİKİR KÜÇÜK KUŞ...
DEMEK MANYAĞIM ÖYLE Mİ, AL BUYUR İŞTE AY'DAYIZ, ŞİMDİ SÖYLE BAKALIM, NE SÖYLEYECEKSİN EVET MERAKLA DİNLİYORUM SENİ BOK EŞŞEK...
UMPHH UMPHHH.. NEF... NEFES ALAMIYORUM UMPHHSS!..

Derya Sayın

derya_sayin@yahoo.com

ABD'YE YAPILAN SALDIRILARDAN SONRA, UÇAKLARDA BODYGUARD DÖNEMİ BAŞLIYOR...

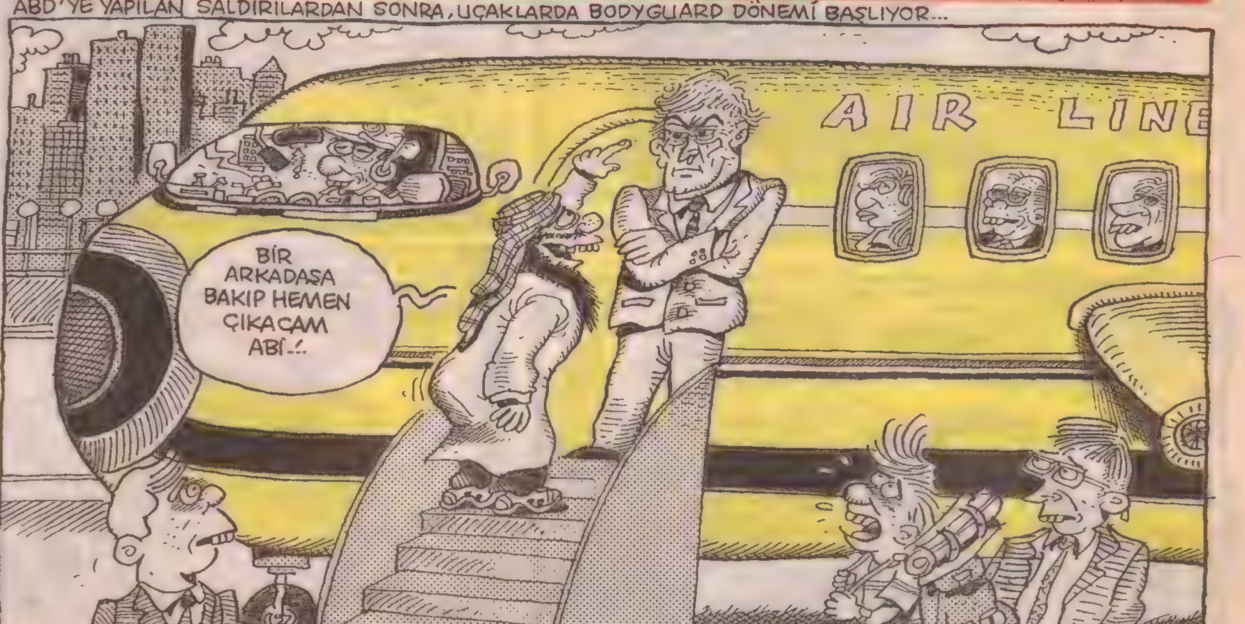
AIR LINE
BİR ARKADAŞA BAKIP HEMEN ÇIKACAM ABİ!..

* * *

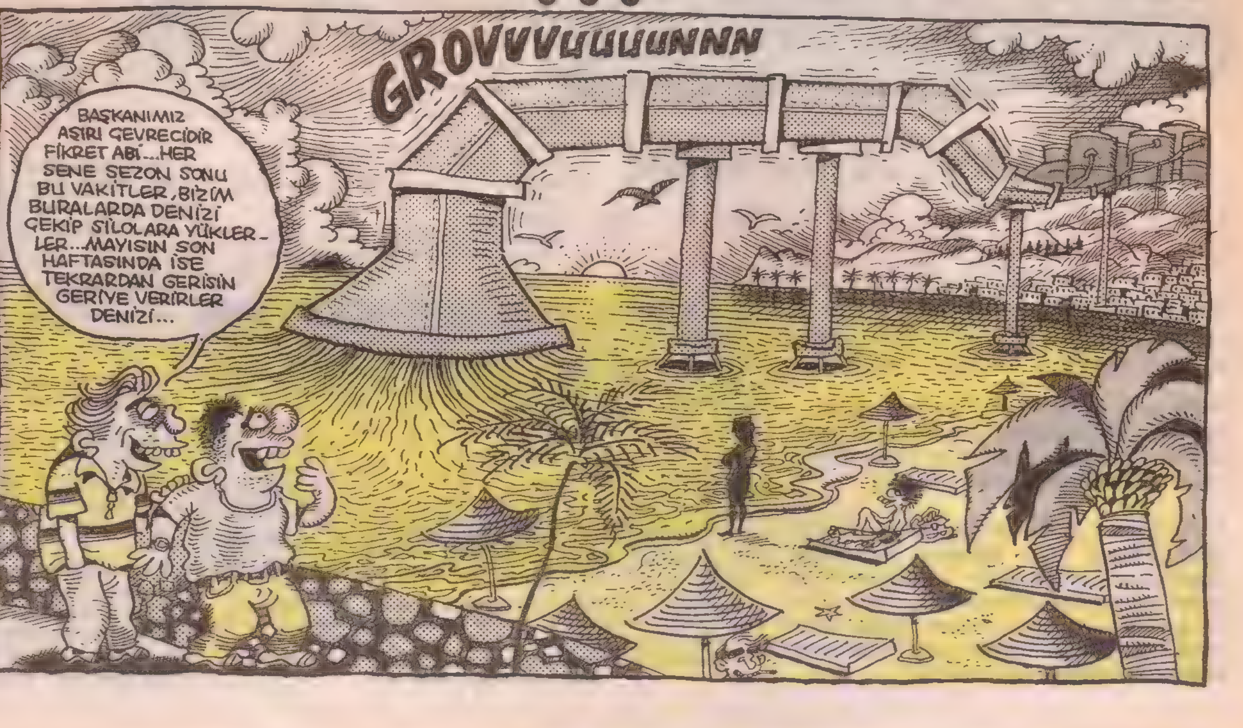
GROVVVUUUUNNN
BAŞKANIMIZ AŞIRI ÇEVRECİDİR FİKRET ABİ... HER SENE SEZON SONU BU VAKİTLER, BİZİM BURALARDA DENİZİ ÇEKİP SİLOLARA YÜKLERLER... MAYISIN SON HAFTASINDA İSE TEKRARDAN GERİSİN GERİYE VERİRLER DENİZİ...

PANTOLON

METIN FIDAN

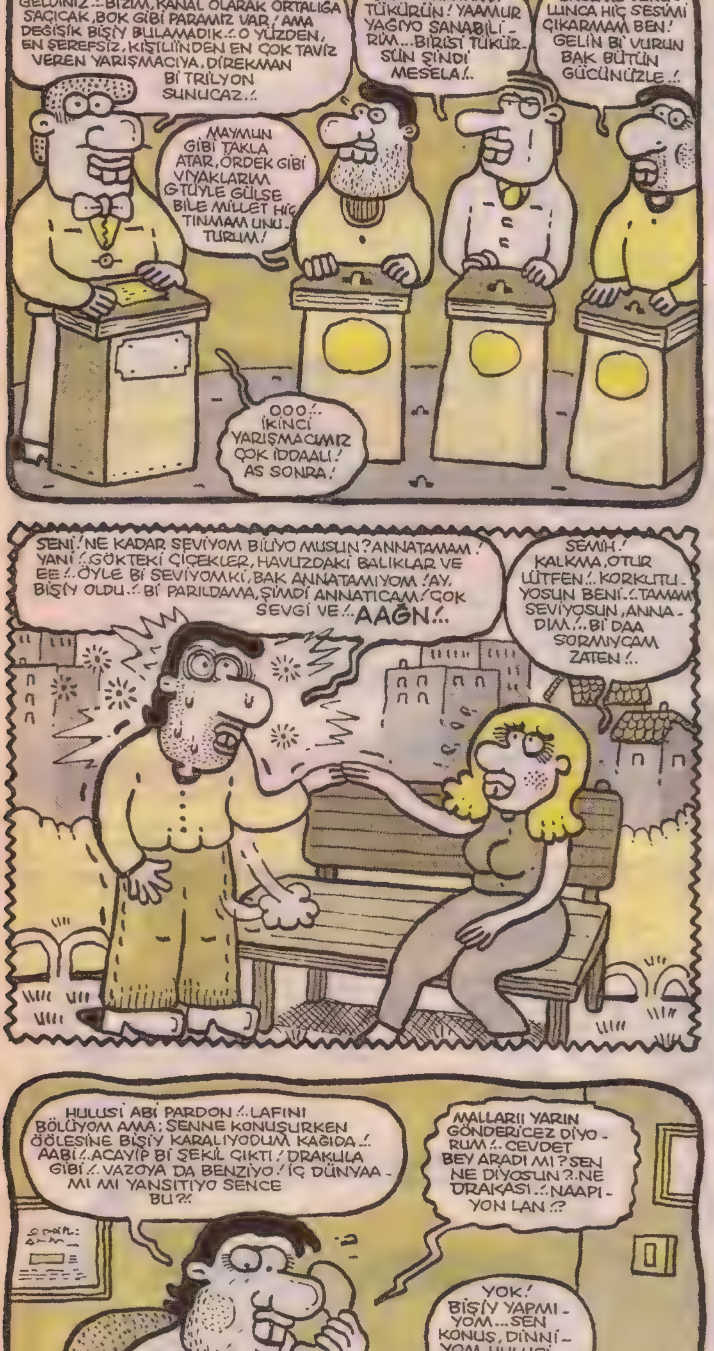
MERABA!..YEPYENİ YARIŞMAMIZA HOŞ GELDİNİZ..!.BİZİM, KANAL OLARAK ORTALIĞA SAÇICAK, BOK GİBİ PARAMIZ VAR! AMA DEĞİŞİK BİŞİY BULAMADIK..!.O YÜZDEN, EN ŞEREFSİZ, KİŞİLİİNDEN EN ÇOK TAVİZ VEREN YARIŞMACIYA, DİREKMAN Bİ TRİLYON SUNUCAZ..!
BEN!..SURATIMA TÜKÜRÜN! YAAMUR YAĞIYO SANABİLİRİM...BİRİSİ TÜKÜRSÜN ŞİNDİ MESELA!..
ENSEME VURULUNCA HİÇ SESİMİ ÇIKARMAM BEN! GELİN Bİ VURUN BAK BÜTÜN GÜCÜNÜZLE..!
MAYMUN GİBİ TAKLA ATAR, ÖRDEK GİBİ VIYAKLARIM G.TÜYLE GÜLSE BİLE MİLLET HİÇ TINMAM UNUTURUM!
OOO!.. İKİNCİ YARIŞMACIMIZ ÇOK İDDAALI! AS SONRA!
SENİ! NE KADAR SEVİYOM BİLİYO MUSUN? ANNATAMAM! YANİ!..GÖKTEKİ ÇİÇEKLER, HAVUZDAKİ BALIKLAR VE EE!..ÖYLE Bİ SEVİYOMKİ, BAK ANNATAMIYOM! AY, BİŞİY OLDU..! Bİ PARILDAMA, ŞİMDİ ANNATICAM! ÇOK SEVGİ VE!..AAĞN!..
SEMİH! KALKMA, OTUR LÜTFEN!..KORKUTUYOSUN BENİ..!TAMAM SEVİYOSUN, ANNADIM!..Bİ DAA SORMIYCAM ZATEN!..
HULUSİ ABİ PARDON!..LAFINI BÖLÜYOM AMA; SENNE KONUŞURKEN ÖÖLESİNE BİŞİY KARALIYODUM KAĞIDA..! AABİ!..ACAYİP Bİ ŞEKİL ÇIKTI! DRAKULA GİBİ!..VAZOYA DA BENZİYO! İÇ DÜNYAAMI MI YANSITIYO SENCE BU?!
MALLARII YARIN GÖNDERİCEZ DİYORUM!..CEVDET BEY ARADI MI? SEN NE DİYOSUN?..NE DRAKASI..!.NAAPIYON LAN.!?
YOK! BİŞİY YAPMIYOM...SEN KONUŞ, DİNNİYOM HULUSİ ABİ!..VAY BE?!

KAAN ERTEM

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

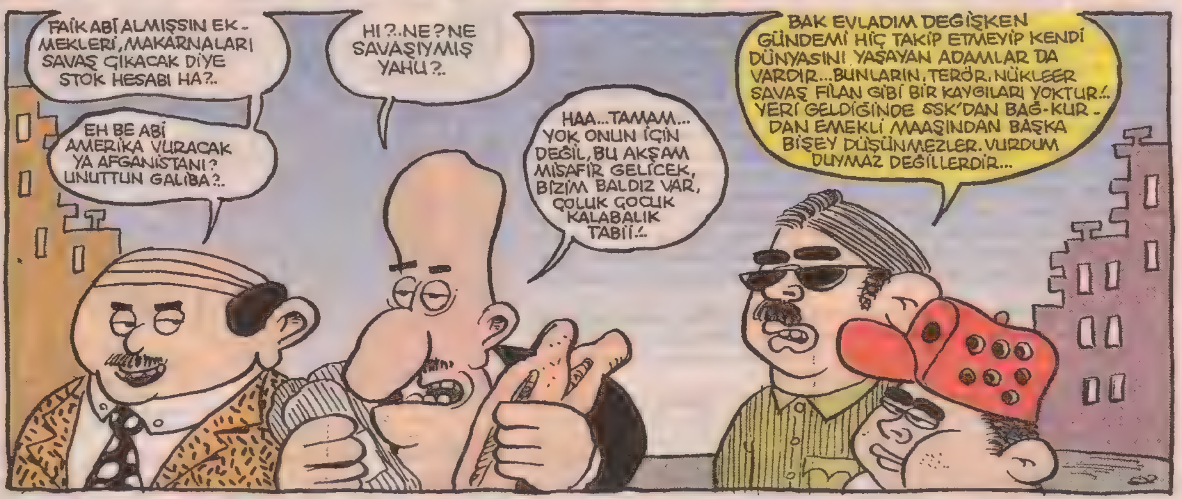
FAİK ABİ ALMIŞŞIN EKMEKLERİ, MAKARNALARI SAVAŞ ÇIKACAK DİYE STOK HESABI HA?..
HI?..NE? NE SAVAŞIYMIŞ YAHU?..
EH BE ABİ AMERİKA VURACAK YA AFGANİSTANI? UNUTTUN GALİBA?..
HAA...TAMAM... YOK ONUN İÇİN DEĞİL, BU AKŞAM MİSAFİR GELİCEK, BİZİM BALDIZ VAR, ÇOLUK ÇOCUK KALABALIK TABİİ!..
BAK EVLADIM DEĞİŞKEN GÜNDEMİ HİÇ TAKİP ETMEYİP KENDİ DÜNYASINI YAŞAYAN ADAMLAR DA VARDIR...BUNLARIN, TERÖR, NÜKLEER SAVAŞ FİLAN GİBİ BİR KAYGILARI YOKTUR!.. YERİ GELDİĞİNDE SSK'DAN BAĞ-KUR-DAN EMEKLİ MAAŞINDAN BAŞKA BİŞEY DÜŞÜNMEZLER. VURDUM DUYMAZ DEĞİLLERDİR...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

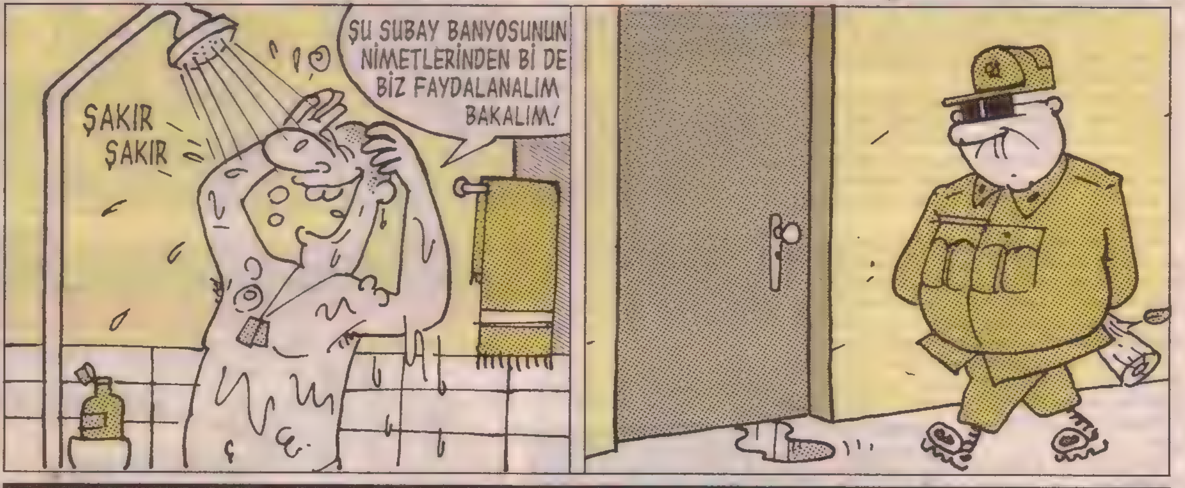
ŞU SUBAY BANYOSUNUN NİMETLERİNDEN Bİ DE BİZ FAYDALANALIM BAKALIM!
ŞAKIR ŞAKIR

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

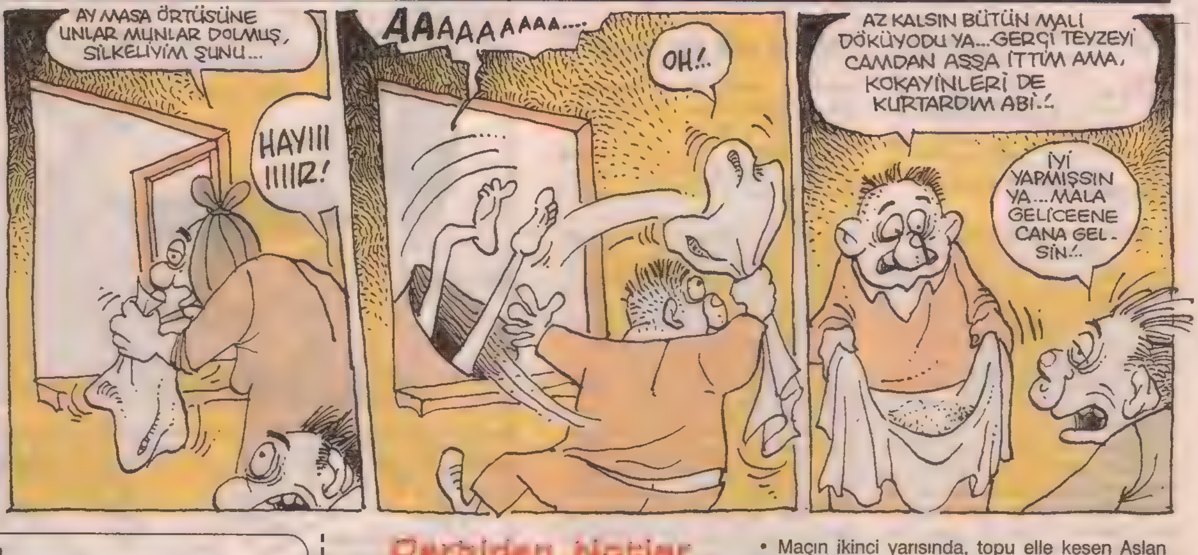
AY MASA ÖRTÜSÜNE UNLAR MUNLAR DOLMUŞ, SİLKELİYİM ŞUNU...
HAYIII IIIIR!
AAAAAAAAA....
OH!..
AZ KALSIN BÜTÜN MALI DÖKÜYODU YA...GERÇİ TEYZEYİ CAMDAN AŞŞA İTTİM AMA, KOKAYİNLERİ DE KURTARDIM ABİ..!
İYİ YAPMIŞŞIN YA...MALA GELİCEENE CANA GELSİN!..

Süper derbiyi biz kazandık!

LEMAN : 9 - L-MANYAK : 8

LeMan
Ahmet (*****), Suat (*****), A. Yılmaz (*****), Sefer (*****), Derya (*****), Tuncay (*****), Vedat (*****), Erdil (*****), Güneri (*****)
L-Manyak
Turgut (*), Yiğit (*), Gürcan (*), Kadir (*), Cengiz (*), Soner (*), Aslan (*), Behiç (*), L.Çanga (?)

* Genç kadrosuyla ilk yarıyı 4-2 önde kapatan L-Manyak, erken havaya girmenin bedelini yenilgiyle ödedi!

* Bir ara farkı 7-3'e kadar çıkardılar ama unuttukları birşey vardı: Yenilmez armada LeMan'ın pes etmek nedir bilmez tavrı ve ustalığı!

* Galibiyet golü tartışmalara yolaçtı ama önemli olan hakemin kararıydı. Seyirciler arasından seçilen Fırat isimli mükemmel hakemin maçtan sonra LeMan çalışanlarından imza istemesi, otoriteler tarafından 'tamamen tesadüf' olarak yorumlandı!

Ayaktakiler: Turgut Kocaman (L-Manyak kalecisi), Erdil Yaşaroğlu, Aslan Özdemir, Soner Günday, Ahmet Yılmaz, Tuncay Akgün, Behiç Pek, Suat Özkan, Ahmet Özdemiroğlu, Derya Sayın, Ali Can Pek.
Oturanlar: Yiğit Özgür, Kadir Yılmaz, Cengiz Akın, Gürcan Yurt, Vedat Özdemiroğlu, Sefer Selvi.

Derbiden Notlar

- Fulya'daki sahayı hıncahınç dolduran yaklaşık 300 seyirci, maçı coşku içinde izledi... Leman taraftarları maç boyunca susmadı... "Bizler inandık, siz de inanın", "Ahmet Yılmaz bizi Layla'ya götür", "Gerçekleri tarih yazar, tarihi de LeMan yazar" gibi tezahüratlar dikkat çekti... Leman kötü durumdayken, aynı seyircinin arkasını dönerek "Fesupanallah"ı söylemesi ve bir ara L-Manyak'ı destekleyip, sonra tekrar LeMan'a dönmesi de bambaşkaydı!..
- LeMan takımı sarı-yeşil formasıyla Brezilya, L-Manyak da Arjantin modeli yapmıştı... Aslan Özdemir'in LeMan forması için yorumu "Brezilya derken Tatlıses Lahmacun personeli gibi oldunuz" oldu!..
- Maç içinde, bi ara L-Manyak'tan Gürcan Yurt'un Ahmet Yılmaz'a "Biraz yavaş abi" demisi üzerine Ahmet'in "Sen de dolaşma buralarda" dediği duyuldu... Ayrıca, topunun kesilmesi üzerine Vedat Özdemiroğlu, Kadir Yılmaz'a "Bi topa da girmeyin lan!" dedi... Kadir "Niye girmeyelim yaa, Allah Allah" şeklinde cevap verdi...

- Maçın ikinci yarısında, topu elle kesen Aslan Özdemir, dünya alem gördüğü halde "Penaltı diil" diye itiraz etti. Cesur hakemin verdiği penaltıyı Suat Özkan gole çeviremedi ama dönen topu Ahmet Yılmaz sayıya çevirmesini bildi...
- LeMan'da iki yabancı futbolcu vardı... Ender Özkahraman'ın gelmemesi üzerine kaleye V.Ö'nün abisi Ahmet geçti... Özellikle ikinci yarıda kalesinde devleşen Ahmet'e, sırtında Ender yazdığı için Ender Özkahraman sanan seyirci "Panter Ender" şeklinde tezahürat yaptı... Ayrıca Nihat Genç için yaptırılan 61 numaralı formayı Behiç Pek'in oğlu Ali Can Pek giydi ve genç kişi, çok başarılı oynadı...
- L-Manyak'ın kaptanı Behiç Pek her zamanki gibi sahanın yıldızıydı... Leman'ın kaptanı ise Derya Sayın'dı... (Suat, bu duruma 'Kaptan-ı Derya' yorumunu yaptı) Tuncay Akgün 99 numaralı formasıyla dikkat çekerken, Güneri İçoğlu formada da İstanbul aşkını sürdürerek 34'ü tercih etti...
- "Hiç oynamadım" diyen Erdil Yaşaroğlu'nun iki gol atması?!
- Maçın bazı bölümleri yönetmen tarafından kameraya alındı... Zaim'in bu görüntülerden "Tabutta Röveşata -2" isimli bir film yapması bekleniyor!

517 6 Ekim 2001 Cumartesi 152209 Sayı: 2001/40 - 550.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

SAVASA

LeMan

HASTALIĞINIZ

an.com.tr

Amerikalı Senatör Curt Weldon: Türkler Parlayan Mücevherdir!.

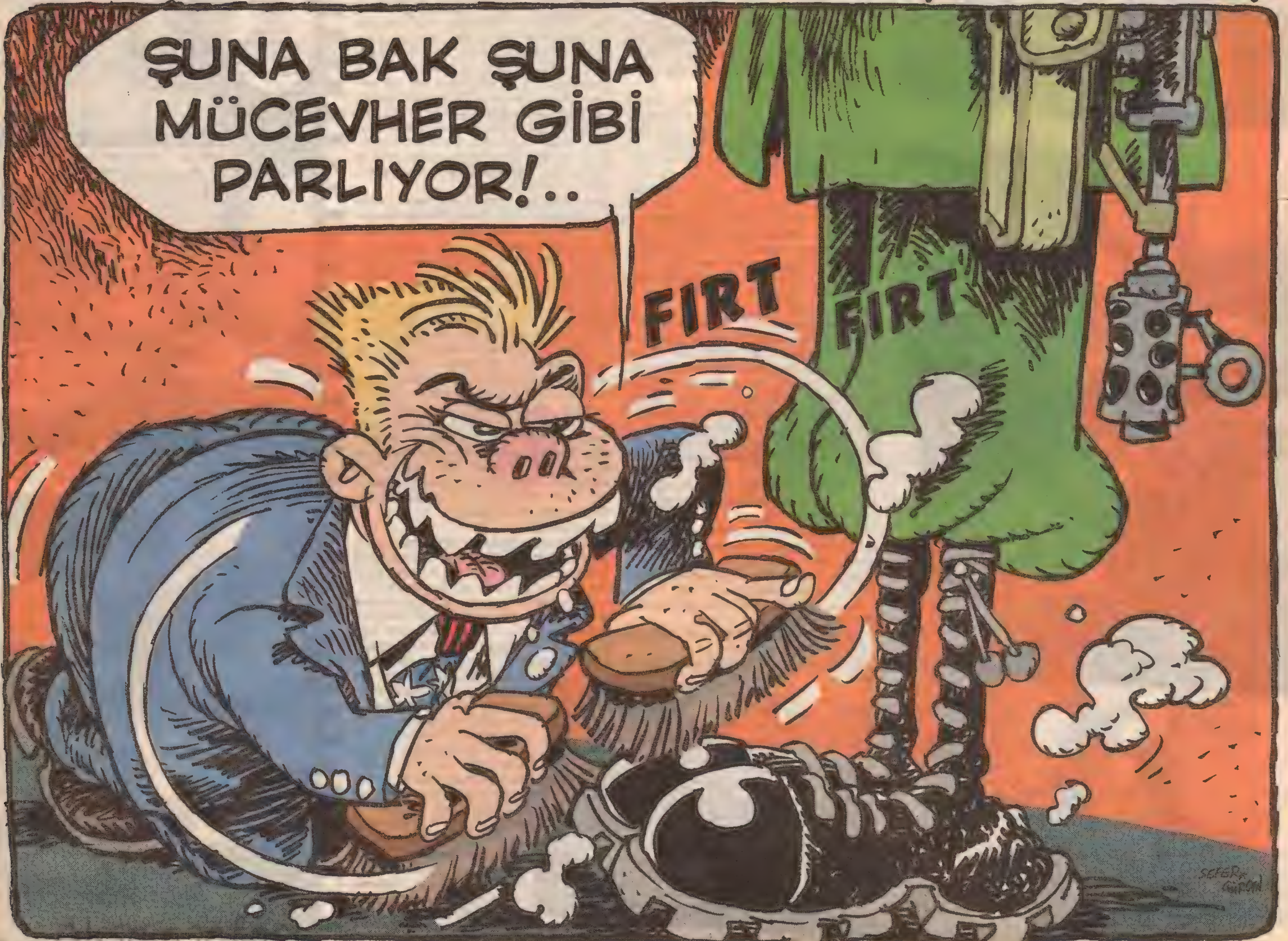
ŞUNA BAK ŞUNA MÜCEVHER GİBİ PARLIYOR!..
FIRT
FIRT

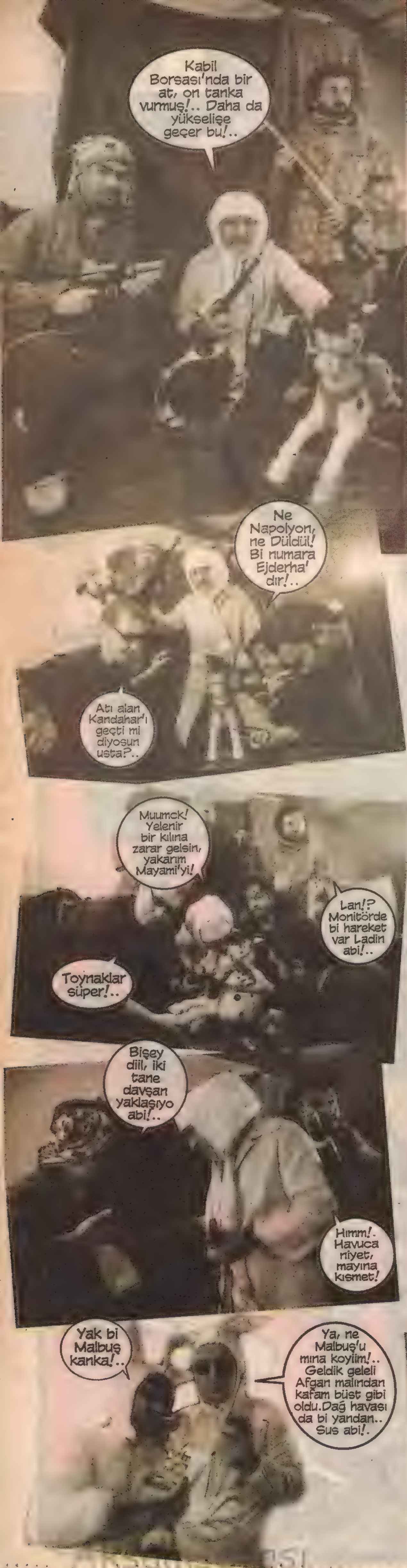
Kabil Borsası'nda bir at, on tanka vurmuş!.. Daha da yükselişe geçer bu!..
Ne Napolyon, ne Düldül! Bi numara Ejderha'dır!..
Atı alan Kandahar'ı geçti mi diyosun usta?..
Muumck! Yelenir bir kılına zarar gelsin, yakarım Mayami'yi!
Lan!? Monitörde bi hareket var Ladin abi!..
Toynaklar süper!..
Bişey diil, iki tane davşan yaklaşıyo abi!..
Hımm!. Havuca niyet, mayına kısmet!
Yak bi Malbuş kanka!..
Ya, ne Malbuş'u mına koyiim!.. Geldik geleli Afgan malından kafam büst gibi oldu.Dağ havası da bi yandan.. Sus abi!.

Dünyayı sarsan Ladin röportajında ikinci perde!

(Efbiay dünyaya hükümdar olmaz!veya Fünyeli ABDullah!)

Geçen haftanın özeti: Tüm dünyanın merak ettiği Usame bin Ladin, sadece LeMan'a konuşmak istemişti... Bunun üzerine Tuncay ve Ahmet'le Kandahar'a gittik... Ladin gayet sinirli, ama bi o kadar da geyikçiydi... Kavga gürültüden sonra barışıp ayrılırken arkamızdan bağırarak Mehmet Ali Erbil'in kayınvalidesine selam söylemeyi ihmal etmedi!..

Niye geri döndük?

Tam Kandahar'dan bir jiple dönüyorduk ki, Ladin'in adamları yolumuzu kesti... "Ladin tekrar sizi görmek istiyor" dediler... İnceden işkillenip "Niye?" diye sorduk... Adamlardan bir tanesi "Savaş öncesi bol para lazım, Ladin 42 kolon sayısal loto oynamış, o kuponları size teslim edecek" dedi... Sonra da "Şaka lan şaka, biz de bilmiyoruz niye çağırdığını" deyip güldü... Tekrar Ladin'in huzuruna çıktığımızda huzursuzduk... Mağara içinde atıyla geziyordu... "Burada bi at, 10 tank eder, kriz büyürse bu atın değeri 80 tanka kadar fırlayabilir" dedi... "Bir at, dört nal, sekiz kahkaha" şeklinde cevap verdim, kötü baktı... Atının ismini "Ejderha" koymuştu.. İkide bir atı öpüyordu!..

Sonra bize "Ağalar" dedi, "Üç adam üç adamdır, gelin gönül rızanızla bize katılın." Tuncay "Bizi mazur görün, daha barışa doyamamış kişileriz, savaşla hiç işimiz olmaz" dedi... Ladin de "Zaten dravdan sordum, siz savaşacak kişiler değilsiniz... Ben sizi korumak için mağarama geri çağırdım, çünkü araziye serpiştirdiğimiz kameralardan acaip görüntüler alıyoruz, Amerikalılar ortama sızmış olabilir" şeklinde karşılık verdi...

İki gürbüz tavşan!

Önündeki monitörden görüntüleri izliyordu.. Yanındaki adamına "Lan Eminullah, şurda kıpır kıpır edenler nedir?" diye sordu... Eminullah "Onlar galiba tavşan efendim" dedi... Ladin, Eminullah'ın kafasına dipçikle üç kere vurdu: "Bu arazide tavşan olmaz, bir!.. Olsa da bu kadar azman olmaz, iki!.. Hadi hiçbişey anlamadın, güneş gözlüklerini de mi görmedin, üç!.. Bunlar Amerikalı ajanlar oğlum!.. Sizin gibi personel olmaz olsun." Ladin sinire kesip Eminullah'ın adını Emanuel olarak değiştirdi... Bu arada iki tavşan Amerikalı mağaraya doğru yaklaşıyordu... Bizde heyecan son raddedeydi... Ahmet "Bi tavşanlar eksikti, onlar da geldi, şen oldu buralar" dedi... Ladin "Dokunmayın gelsin bakalım köftehorlar" deyip adaçayından bir yudum aldı...

Walker ile William!

Ajanlar yaklaştıkça monitörden sesleri de duyuluyordu... Babadan zengin Ladin paraya kıymış, yöresine süper bir düzenek kurmuştu... Ajanları izlerken, Ladin kulağıma fısıldadı: "Var ya, dünyanın en acaip memleketi sizsiniz... Sivaslı Sindi de sizde, Romalı Perihan da... Ne ayarınız var, ne bişey!.." Ben de "Onlar ne ki, bizde bir program var, bir düzine denyo bi eve doluşuyolar, yüzbinlerce seyirci de oturup iş gibi onları seyrediyo" dedim... "O eve girsem, bi numara olurum" diye kahkaha attı... Bu arada tavşan ajanlar, güya sessizce konuşuyorlardı ama biz duyuyorduk:

- Plan başarıyla ilerliyor Walker... Bizim Başkan gerçekten çok akıllıymış, tavşan kostümlerini bizzat kendisi çizdi!.. (Ladin burada "Hıh" dedi)
- Evet William, şu ana kadar pörfektiz... Benim korkum, yoksul halkın eline geçip, yahni olmaktı.. Ama ortalarda kimseler yok...
- Şimdiden Time'ın kapağında görür gibiyim kendimi... Şurdaki gizemli mağaraya bir göz atalım...
- Atalım anasını satiim.. Ladin orada olabilir, görürsen heyecanlanma sakın ha..
- Yok be abi, ne heyecanı... Yılların ajanıyız.. Belki Coca-Cola reklamında da oynarız lan!..

(Ladin "Gelin bakalım kodumunun Bagsbanileri sizi" dedi)

Ön savaşma yaşanıyor!

Biz nefesimizi tutmuştuk... Ladin'e adamları da silahlarını doğrultmuş, bekliyorlardı... İki tavşan, salak gibi mağaraya daldılar... William, Ladin'i görünce "Vay babayin mına goyim... Bu o lan, Ladin!" dedi... Walker "Hani heyecan yoktu dallama" dedi... Biz kenara çekildik... İki taraf silahları ellerinde birbirlerine pis pis bakıyorlardı... Minimal at Ejderha da coşmuş, habire kişniyordu... Ladin "Var mı lan böyle şerefsiz gibi memlekete dalmak" diyerek tavşanların üstüne yürüdü, kafalarını tutup, çizgi film gibi defalarca birbirine çarptı... Bu arada William adlı ajan "Time'ın kapağına ceset olarak çıkacaz galiba" diye mırıldandı... Fakat diğer ajan Walker bir yolunu bulup, Ladin'in omzunu ısırdı... Ladin "Hay bin Ladin" diye bağırdı... İki taraf yine karşılıklı teyakkuz halini almıştı... Gerilim yüzünden Ejderha iyice delirdi, şahlandıkça şahlandı... Ladin bir bakışıyla onu sakinleştirdi... Ahmet "Vurun birbirinizi ama bize bi yanlış olmasın" dedi... Walker "Siz kimsiniz?" diye sordu... "Biz Türkiye'den röportaj için geldik, tarafsız sayılırız, müslümanız ama çok sayıda hristiyan arkadaşımız var!" dedim... William "Türkiye mi?.. Hoca var ya, dünyanın en acaip kulüp yöneticisi sizde... Abdürrahim Albayrak mıdır nedir, nasıl adam o, kurmalı oyuncak gibi yerinde duramıyo ibiş" dedi... Ladin "Geyik yapmayın" diye bağırdı... Bu arada Tuncay, çevik bir hareketle duruma el koydu ve araya girerek "Hayırrr!" diye bağırdı... Bir an herkes sustu!.. Tuncay, Ahmet'le beni aldı, kendi aramızda minik bir toplantı yapıp "Gerekirse dövelim" kararı aldık...

Barış için ikna çabası

Tuncay "Bakın hepiniz yetişkin insanlarsınız, öldürüp yoketmek çözüm diildir... Efendi gibi oturup konuşun" dedi... Ben, Ahmet'e "Eyvah, ortada kaldık, biz de yanıcaz" dedim... Ahmet "Ben de kıllandım ama dönüşü yok, dalalım" dedi... Tuncay'a katılıp her iki tarafı sakinleştirmeye çalıştık... Silahlar burnumuza değiyor; hem korkuyor, hem de ultra heyecanın tadını alıyorduk... Ladin "Çekilin aradan, bu benim meselem... Yeryüzü, gökyüzüdür meselem" dedim... William "Müslüm'den" dedi... Ahmet "Ne iş?.. Sen bizim mevzulara hakimsin" diye sordu... William "İlk şark hizmetimi Türkiye'de yaptım, Ortaköy kumpirinin tutkunu bi insanım" dedi... Ladin "Laikliğimi yaparken Ortaköy'e ben de çok giderdim... Ceneviz Bar'da zenci bi manita bile yapmıştım kendime!" dedi... Bana biraz sallıyo gibi geldi... Ladin "Son kez söylüyorum, Türkler, çıkın aradan" dedi... Walker "Nato'da diil misiniz, bizim tarafa geçmeniz lazım" dedi... "Hadi len!" dedim... Tuncay "Barış hususunda kararlıyız, indirin silahları" dedi... William, Ladin'e "Önce birlikte şunları temizleyelim, sonra kozumuzu paylaşırız" dedi... Ahmet "Vay yavşak, bi saniyede sattı bizi" diye William'a girişti.. Ben de daldım...

Türk usulü barış!

Gerek korkunun verdiği heyecandan, gerekse tripten iki ajanı çok fena dövdük, ellerinden silahlarını alıp kabzayla kafalarına kafalarına, kafalarına kafalarına vurduk... Ahmet döverken, "Eşşeğin evlatları sizi" diye söyleniyordu... Benim kafamdan da "Normalde adam döven biri diilken gelip de buralarda tavşan dövmek varmış kaderde" düşüncesi geçiyordu... Amerikalı tırtolar pes etti... Fakat hıncımız geçmek bilmiyordu... Bu kez de Ladin'in adamlarına yöneldik... Tuncay, "Yaşını başını almış adamsın, sen şöyle bi kenara çekil" diye Ladin'i oturttu... Ladin şaşkınlık içindeydi... Bu arada Ejderha'nın sessizce mağaradan kaçması gözümden kaçmadı... Ahmet, Ladin'in adamlarını "Alın size şiddet, alın size savaş" diye hırpalıyordu, Tuncay'la ben de giriştik, tokat içinde bıraktık onları... Tuncay vururken "Şu silahlara, mayınlara verdiğiniz parayla bütün açlar doyardı ulen" diye bağırıyordu... "Şu sinir kaybolmadan bi de Ortadoğu'ya mı aksak acaba?" dedim!..

Bu maceranın sonu

Ladin dışında herkes yerlere serilmişti... Ladin "Püüüüh" dedi, "Hakkaten Türklük başka bişeymiş, maddenin dördüncü haliymiş!.." Evlerimize doğru yine yola çıktık!..

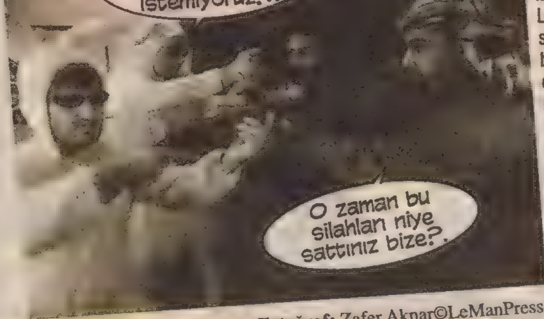
Teslim olun!.. Kan dökülmesini istemiyoruz!..
O zaman bu silahları niye sattınız bize?

Fotoğraf: Zafer Aknar©LeManPress

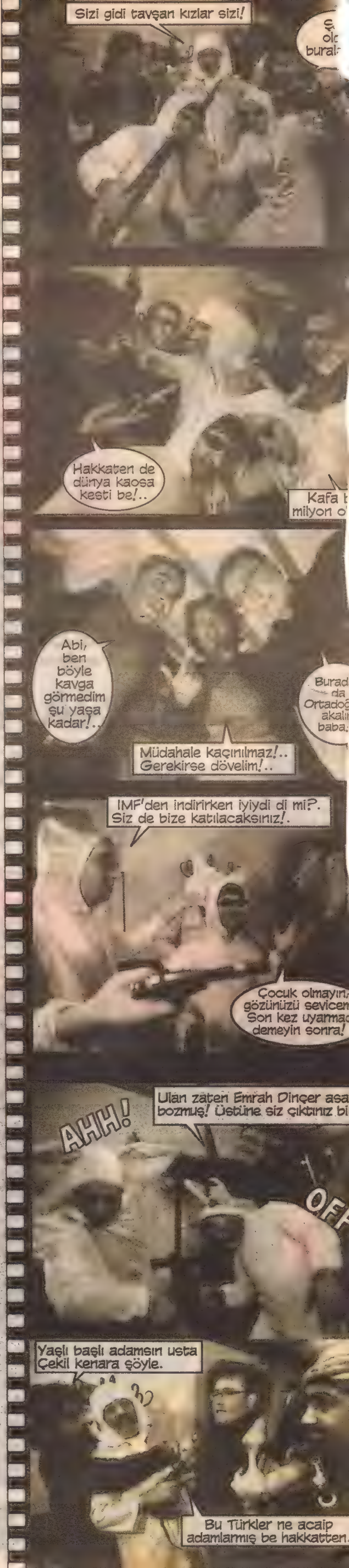
Sizi gidi tavşan kızlar sizi!
Hakkaten de dünya kaosa kesti be!..
Abi, ben böyle kavga görmedim şu yaşa kadar!..
Müdahale kaçınılmaz!.. Gerekirse dövelim!..
IMF'den indirirken iyiydi di mi?. Siz de bize katılacaksınız!.
AHH!
Ulan zaten Emrah Dinçer asa
bozmuş! Üstüne siz çıktınız bi
Yaşlı başlı adamsın usta Çekil kenara şöyle.
Bu Türkler ne acaip adamlarmış be hakkatten.

LeMan

Nato Amerika'nın sunduğu terör delillerini kabul ederek 5.maddeyi kılıfına uydurdu..Savaş başlıyorrr.!!!

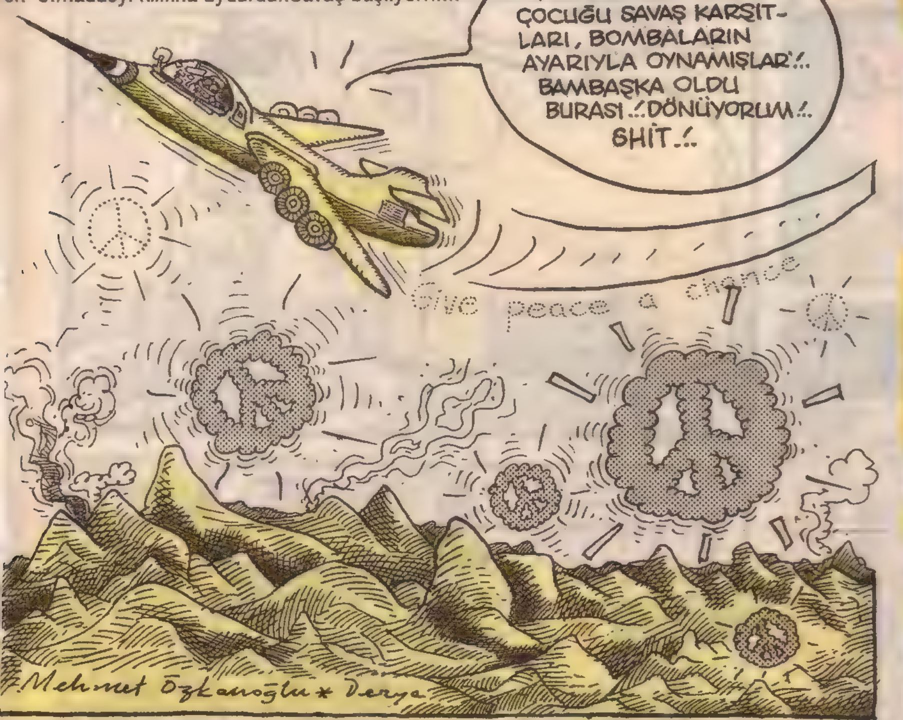
MERKEZ!MERKEZ! PENTAGON!ORSPU ÇOCUĞU SAVAŞ KARŞITLARI, BOMBALARIN AYARIYLA OYNAMIŞLAR!.. BAMBAŞKA OLDU BURASI.!.DÖNÜYORUM!.. SHİT.!.
Give peace a chance
Mehmet Özkanoğlu * Derya

Savaş krizi unutturmuyor. Afgan yoksullarının fotğraflarına bakıp iç geçirenler Türkiye'deki yalnızca krizin faturası olarak 620 bin nitelikli işten atılanlarla, ilköğrenim çağında 2,5 milyon çalışan çocuğu unutuyor.

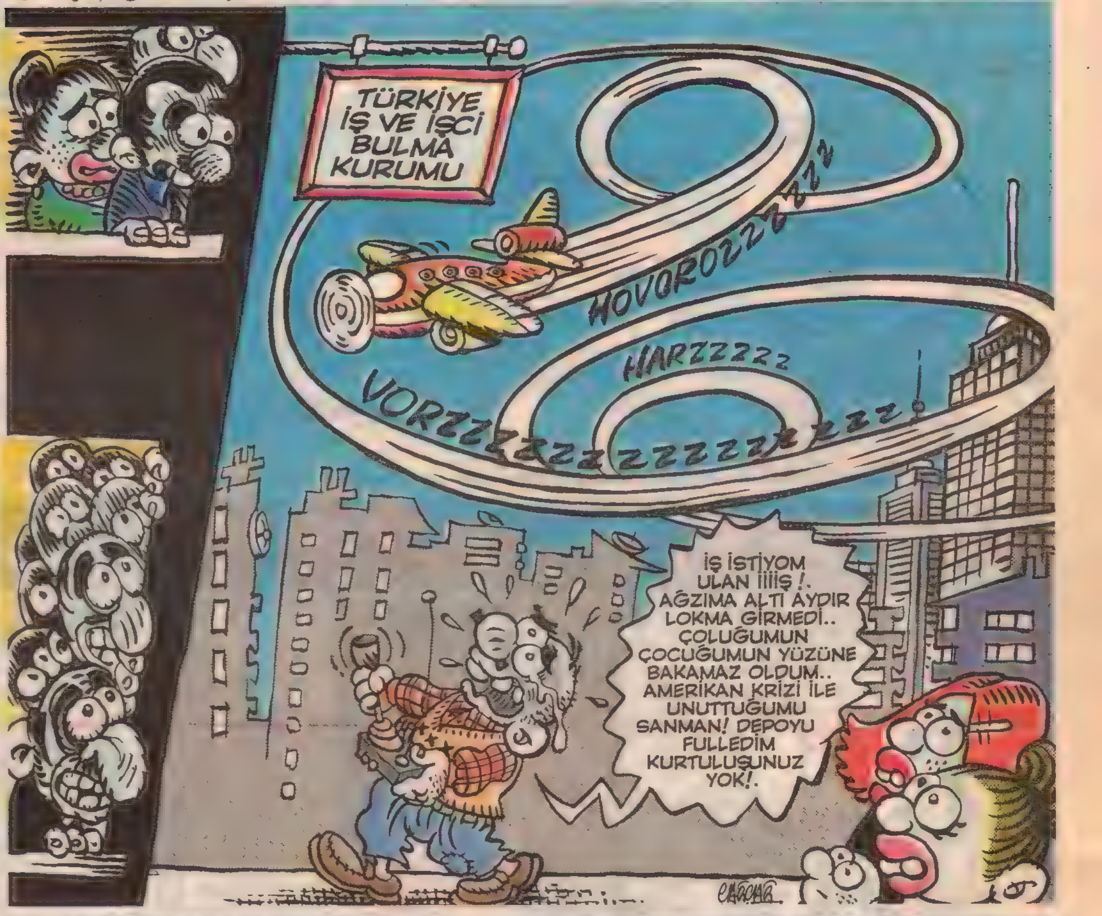
TÜRKİYE İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU
HOVOROZZZZZ
HARZZZZZZ
VORZZZZZZZZZZZZZZZZZZ
İŞ İSTİYOM ULAN IIIIŞ!. AĞZIMA ALTI AYDIR LOKMA GİRMEDİ.. ÇOLUĞUMUN ÇOCUĞUMUN YÜZÜNE BAKAMAZ OLDUM.. AMERİKAN KRİZİ İLE UNUTTUĞUMU SANMAN! DEPOYU FULLEDİM KURTULUŞUNUZ YOK!.

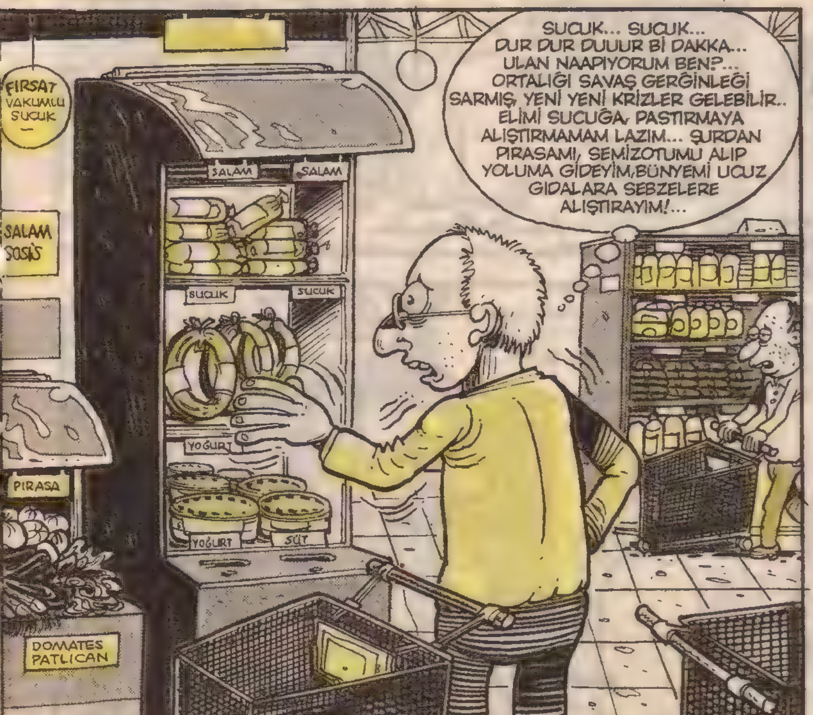
FIRSAT VAKUMLU SUCUK
SALAM SOSİS
SALAM
SALAM
SUCUK
SUCUK
YOĞURT
PIRASA
YOĞURT
SÜT
DOMATES PATLICAN
SUCUK... SUCUK... DUR DUR DUUUR Bİ DAKKA... ULAN NAAPIYORUM BEN?... ORTALIĞI SAVAŞ GERĞİNLEĞİ SARMIŞ, YENİ YENİ KRİZLER GELEBİLİR.. ELİMİ SUCUĞA, PASTIRMAYA ALIŞTIRMAMAM LAZIM... ŞURDAN PIRASAMI, SEMİZOTUMU ALIP YOLUMA GİDEYİM,BÜNYEMİ UCUZ GIDALARA SEBZELERE ALIŞTIRAYIM!...

BERLUSCONİ post-modern mussolini, hristiyan faşist **ORIANI FALLOCI** al röportajcısını vur başbakanına **BUSH** asil leş kargası **ECEVİT** odun kıranın ıh deyicisi **TÜSİAD** kriz bize giriyo size noluyo

Ölüm orucunda yaşamını yitiren Ayşe Baştimur'un cenazesi polis tarafından kaçırılarak kimsesizler mezarlığına gömüldü .

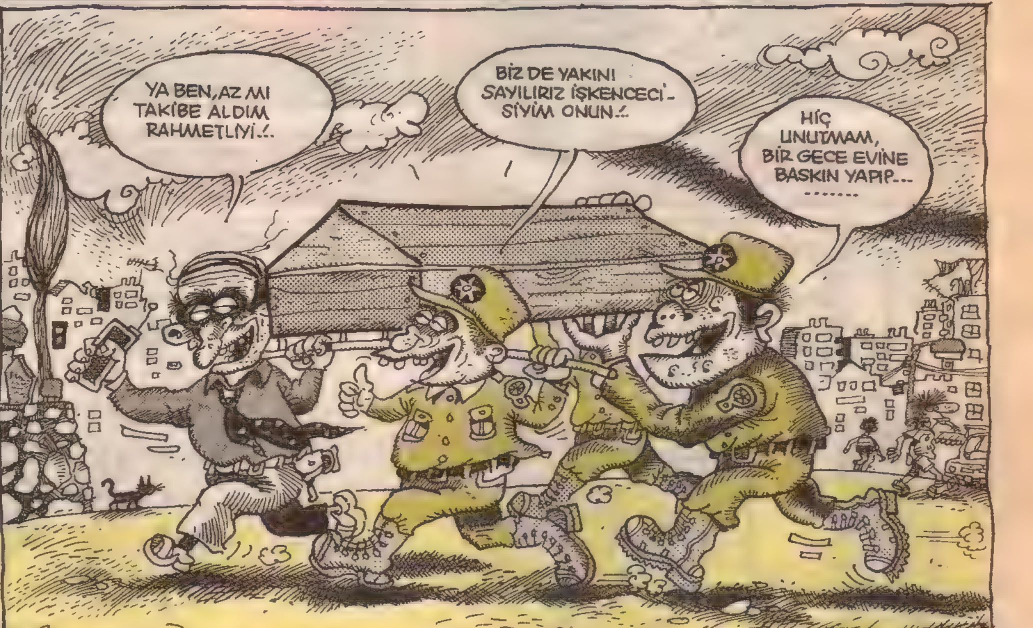
YA BEN, AZ MI TAKİBE ALDIM RAHMETLİYİ.!.
BİZ DE YAKINI SAYILIRIZ İŞKENCECİSİYİM ONUN.!.
HİÇ UNUTMAM, BİR GECE EVİNE BASKIN YAPIP... ......
Seçer * Derya

Ecevit'ten Bush'a Tarihi Mektup!

Mr.President,

Size bu satırları hem dost bir ülkenin başbakanı, hem de bir baba dostunuz olarak yazıyorum. Babanız George Bush, Amerika'da gazetecilik okurken evinde kiracı olduğum Mr. Umbrella'ya sık sık ziyarete gelirdi. Bir veteriner olan Mr.Umbrella üst katımızda otururdu. Kedi sevgisi bende o vakitler yeşermiştir. Babanızla Hint felsefesi, şiir ve tasavvuf üzerine uzun uzun konuşurduk. Daha doğrusu ben konuşurdum, o da hem televizyondan beyzbol maçlarını izler, hem de sanırım beni dinlerdi. Çok büyük bir aksilik olmazsa, kızlarınızdan biri de ABD Başkanı olduğu zaman, ben yine Türkiye'nin başbakanı olacağım ve benzer bir mektupta ona sizden bahsedeceğim. Hayat işte böyle garip, bazen tatlı ve evet, sevenler kanatlı Sayın Mr.Brown!

Müttefiğiniz olarak "**Kan, kanla yıkanmaz. Savaşıp masum insanlara zarar vermeyin. Zaten sizin de asıl derdiniz Orta Asya petrolü. Yoksa ne diye yıllar yılı bu bölgedeki şeriatçılara milyar dolarlar indirip, tee Amerika'da New York 'İslam-Cihat Kongresi' yapmazdınız**" diyecek halim yok. Zaten desem de gılırınızda olmaz. Bu sebeple her an sizinle beraberiz, üstümüzden istediğiniz kadar uçak geçirebilirsiniz, üssünüzden istediğiniz kadar uçak kaldırabilirsiniz. İnanın bu kararımızın IMF'den, Dünya Bankası'ndan gelecek paralarla bir ilgisi yok. Dostluk dışında, biz siz bir ağabey gibi, güçlü bir akraba gibi de severiz. Türkiye sizin yanınızda olacak diye borçlarını silecek ya da ne bileyim, bir kısmını silecek haliniz yok ya! Yok mu öyle bir hal? Belki yani. Olursa işte. Hani!..

Mr.Jeykıl, tecrübe sahibi olarak şunu da belirteyim, kara harekatından kaçının. Sizin askerleriniz nereden baksan, belli bir standarttan gelen, ortam görmüş insanlar! Karşılarında varoş çocukları olacak bu ev kuzularının. Malum, Afganistan global varoşlardan biri. Viran olmuş haneler, toz, toprak. Oranın çakal çocukları ne bi kere mısır gevreğini sütle harmanlayıp yemişler, ne rehberlik diye bi dersleri olmuş, ne de opera izlemişler. Gerçi sizinkiler de opera falan sevmez ama sinema diyelim. Basketbol maçı diyelim, disko diyelim, buz pateni diyelim. (Aslında mektubu yazasım da yok, örnekleri uzata uzata•bitirmeyi düşündüm ama o kadar da salak değilsiniz, yemezsiniz.) Herneyse, işte bu konulara dikkat edin, Vietnam size dar oldu, aynı model yaşanmasın. Haa, zamanında Kıbrıs'a ben de harekat yaptım ama o başka. Belki hiç çocuğum olmadı ama aslan gibi bi yavru vatanımız var!

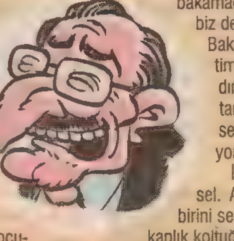

Sayın Mr.Elephant, hazır yazmışken Türkiye'yle ilgili iki meseleyi de belirtmek isterim. Birincisi ekonomiyi toparlasın diye sizden getirttiğimiz Mr.Derviş, dertlere derman olamadı. Böyle tek tek adam getirtmekle olmayacak, en iyisi ekonomiyi komple size gönderelim. Halihazırda birleşik devletler zaten, bi tane daha olsa n'olur? Nasıl ki yoksul aileler bakamadığı çocuklarını zenginlere verir, biz de ekonomiyi size vermek istiyoruz. Bakarız derseniz siyaseti, hukuğu, eğitimi falan da veririz. Karşılığında yardımlarımız artacaktır tabii. Afganistan gibi daha ne ülkeler var şu küresel ortamda! Beraber nice operasyonlara!

İkinci mesele benim için daha kişisel. Aşağıda sıralayacağım üç kişiden birini seçer misiniz, bir partinin genel başkanlık koltuğu için:

1- Çok dil bilen, batılı tipli, mavi gözlü, muhafazakar kesim tarafından sevilmeyen, salon tipi adam.

2- Fazla dil bilmeyen ama dili çok laf yapan, bağlamacı, sağ kol tadında, birincinin tam tersi çağdaş kesim tarafından sevilmeyen, bıyıklı adam.

3- Hem bıyıklı, hem batı zihniyetli ama bir başka kadın için yuvasını küt diye yıkabilen, aşka gönül verip aşka inanan bir başka adam.

Bu adamlardan biri benim halefim olacak da. Siz hangisini seçerseniz, onu eleyip, diğer iki adaydan birini benimseyip içime sindireceğim!.

Şaka şaka. Şu gergin ortamda bir an olsun gülün istedim. Bi espri daha: Ef onbeşli, onbeşli - Kabil yolları taşlı!.. Bu sanırım gereksiz oldu!..

Mektubumu sonlarken, nasıl ki Amasya elması ile Vaşington portakal aynı tabakta barış içinde yan yana dururlar, işte biz de öylesine yakın olalım, kardeş kalalım diyorum.

Türkiye ile Amerika Birleşik Arap Emirlikleri sonsuza kadar kanka olsunlar!..

Bülent Ecevit

Not: Asil Kartal sen çok yaşa, canım feda olsun sana!.

Vedat Özdemiroğlu

FRANSA'DAN ANARŞİST MİZAHIN BABALARI GELİYOR!

CHARLIE HABDO

Karalar, yeşiller, pembeler, kızıllar, azınlıklar, antifaşistler, anti-küreselcilerin Fransa'daki hırçın gülümser dergisi CHARLIE HEBDO LeMan'ın

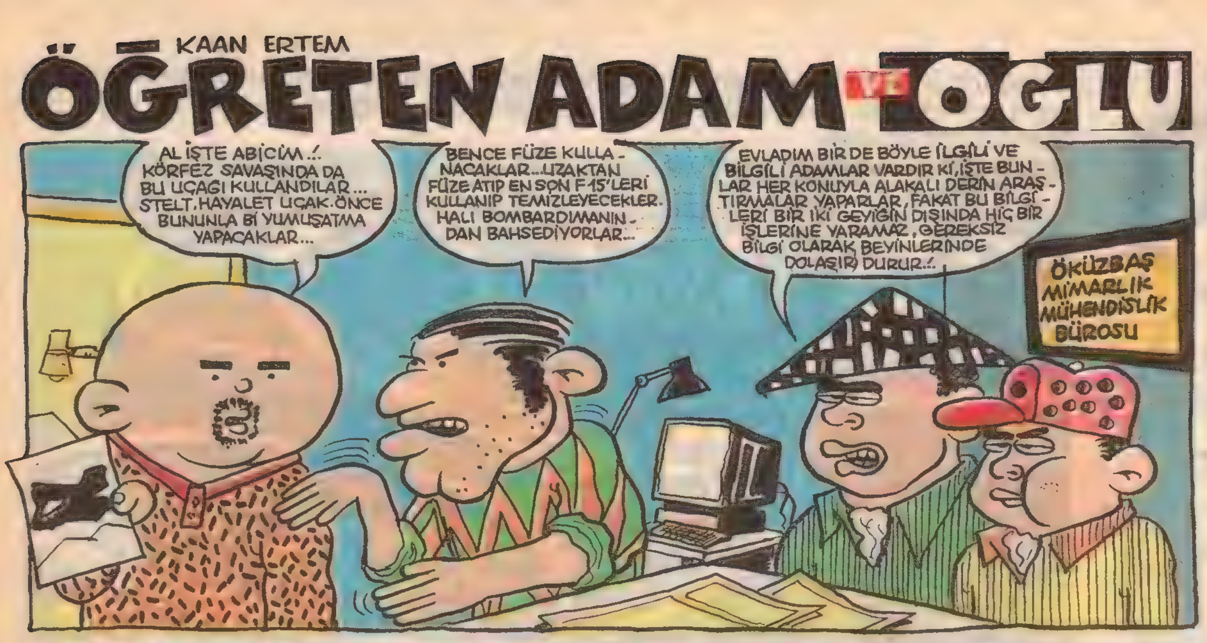
KAAN ERTEM
ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU
AL İŞTE ABİCİM.!. KÖRFEZ SAVAŞINDA DA BU UÇAĞI KULLANDILAR... STELT, HAYALET UÇAK. ÖNCE BUNUNLA Bİ YUMUŞATMA YAPACAKLAR...
BENCE FÜZE KULLANACAKLAR... UZAKTAN FÜZE ATIP EN SON F 15'LERİ KULLANIP TEMİZLEYECEKLER. HALI BOMBARDIMANINDAN BAHSEDİYORLAR...
EVLADIM BİR DE BÖYLE İLGİLİ VE BİLGİLİ ADAMLAR VARDIR Kİ, İŞTE BUNLAR HER KONUYLA ALAKALI DERİN ARAŞTIRMALAR YAPARLAR, FAKAT BU BİLGİLERİ BİR İKİ GEYİĞİN DIŞINDA HİÇ BİR İŞLERİNE YARAMAZ, GEREKSİZ BİLGİ OLARAK BEYİNLERİNDE DOLAŞIR) DURUR.!.
ÖKÜZBAŞ MİMARLIK MÜHENDİSLİK BÜROSU

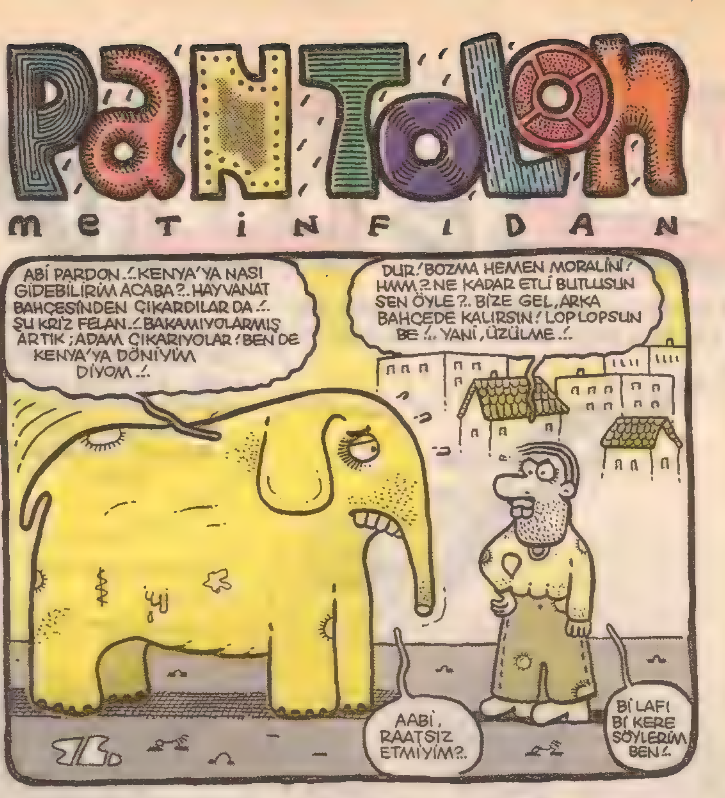
PANTOLON
METİN FİDAN
ABİ PARDON.!. KENYA'YA NASI GİDEBİLİRİM ACABA?.. HAYVANAT BAHÇESİNDEN ÇIKARDILAR DA.!. ŞU KRİZ FELAN.!. BAKAMIYOLARMIŞ ARTIK; ADAM ÇIKARIYOLAR! BEN DE KENYA'YA DÖNİYİM DİYOM.!.
DUR! BOZMA HEMEN MORALİNİ! HMM?.. NE KADAR ETLİ BUTLUSUN SEN ÖYLE?.. BİZE GEL, ARKA BAHÇEDE KALIRSIN! LOP LOPSUN BE!.. YANİ, ÜZÜLME.!.
AABİ, RAATSIZ ETMIYIM?..
Bİ LAFI Bİ KERE SÖYLERİM BEN!.

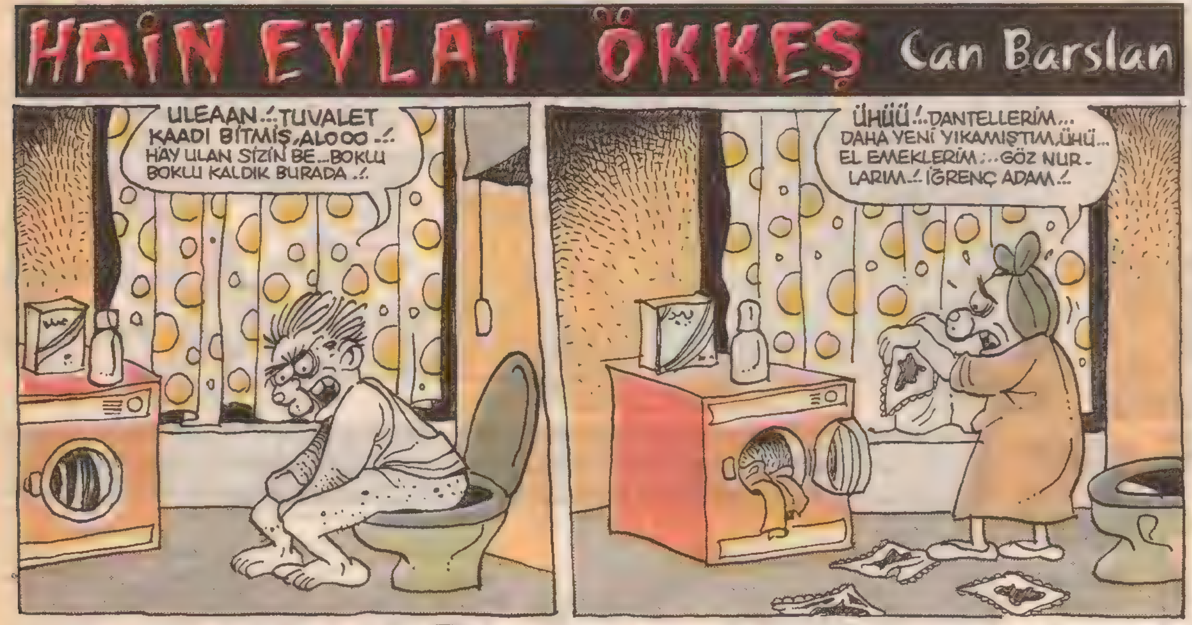
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan
ULEAAN.!. TUVALET KAADI BİTMİŞ, ALOOO.!. HAY ULAN SİZİN BE... BOKLU BOKLU KALDIK BURADA.!.
ÜHÜÜ!.. DANTELLERİM... DAHA YENİ YIKAMIŞTIM, ÜHÜ... EL EMEKLERİM;.. GÖZ NURLARIM.!. İĞRENÇ ADAM.!.

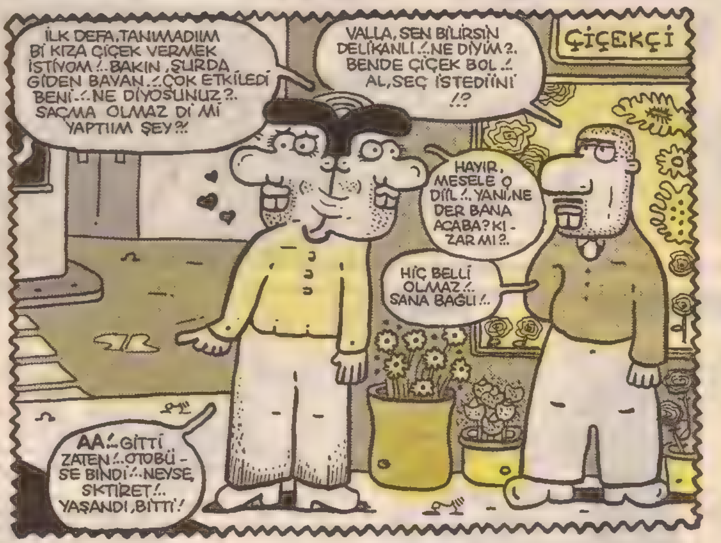
İLK DEFA, TANIMADIIM Bİ KIZA ÇİÇEK VERMEK İSTİYOM!.. BAKIN, ŞURDA GİDEN BAYAN.!. ÇOK ETKİLEDİ BENİ.!. NE DİYOSUNUZ?.. SAÇMA OLMAZ Dİ Mİ YAPTIIM ŞEY?!
VALLA, SEN BİLİRSİN DELİKANLI.!. NE DİYİM?.. BENDE ÇİÇEK BOL.!. AL, SEÇ İSTEDİİNİ!?
ÇİÇEKÇİ
HAYIR, MESELE O DİİL.!. YANİ, NE DER BANA ACABA? KIZAR MI?..
HİÇ BELLİ OLMAZ.!. SANA BAĞLI.!.
AA!.. GİTTİ ZATEN.!. OTOBÜSE BİNDİ.!. NEYSE, SKTİRET.!. YAŞANDI, BİTTİ!

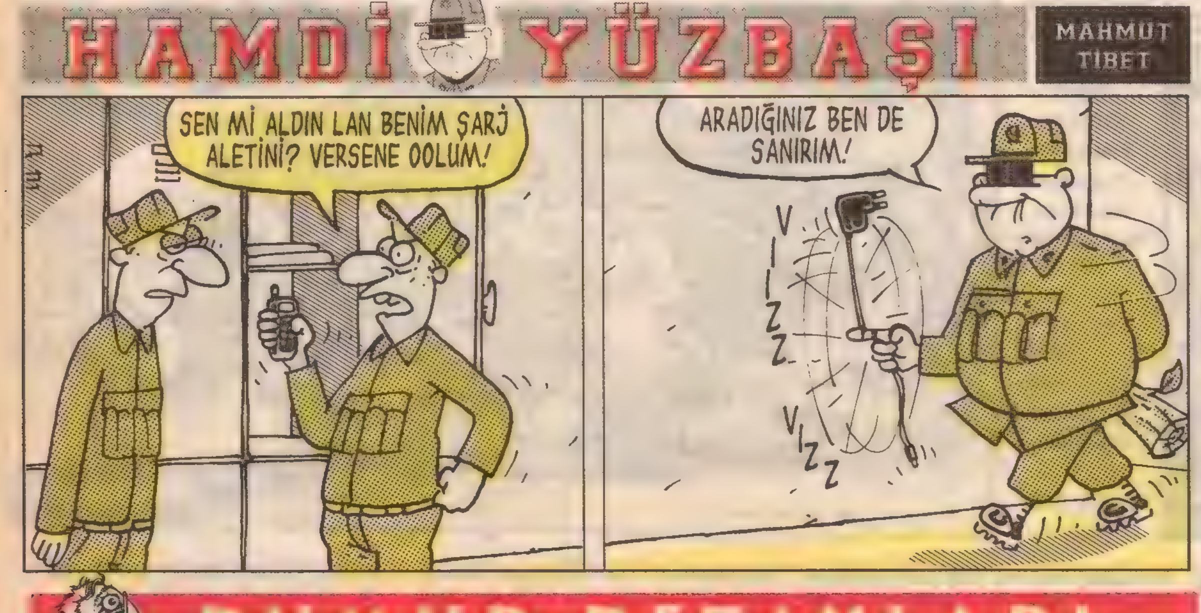
HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET
SEN Mİ ALDIN LAN BENİM ŞARJ ALETİNİ? VERSENE OOLUM!
ARADIĞINIZ BEN DE SANIRIM!
VIZZ
VIZZ

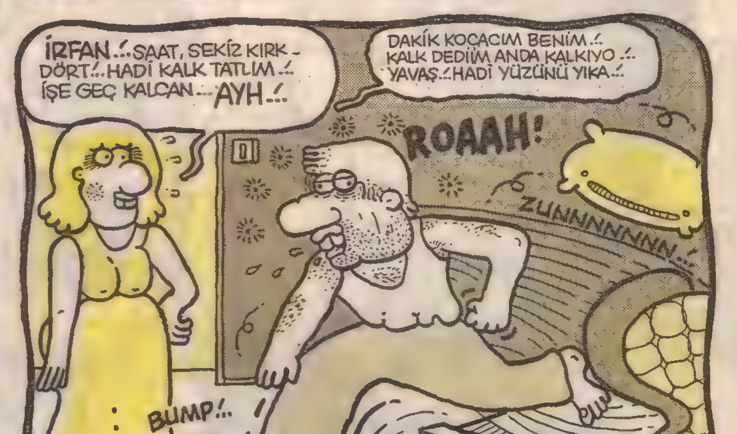
İRFAN.!. SAAT, SEKİZ KIRK DÖRT!.. HADİ KALK TATLIM.!. İŞE GEÇ KALCAN... AYH.!.
DAKİK KOCACIM BENİM.!. KALK DEDİİM ANDA KALKIYO.!. YAVAŞ.!. HADİ YÜZÜNÜ YIKA.!.
ROAAH!
ZUNNNNNNNN...
BUMP!..

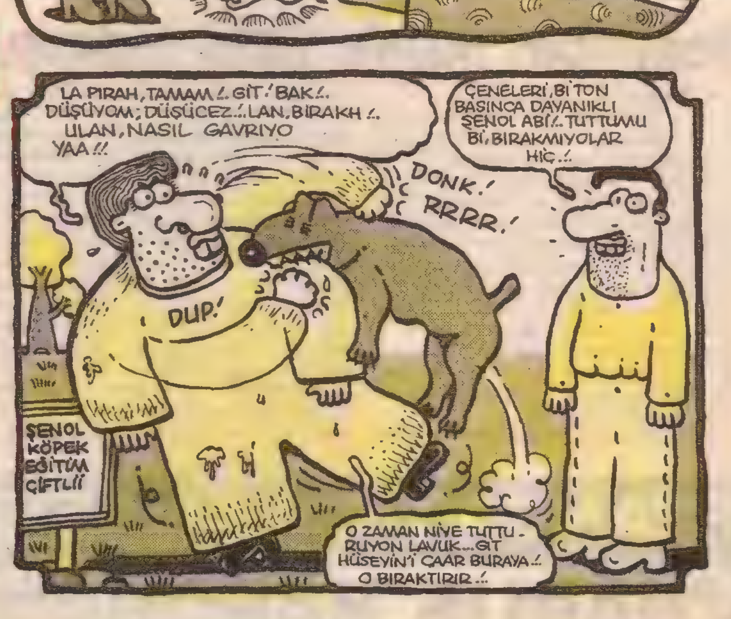
LA PIRAH, TAMAM.!. GİT! BAK.!. DÜŞÜYOM; DÜŞÜCEZ.!. LAN, BIRAKH.!. ULAN, NASIL GAVRIYO YAA!!
ÇENELERİ, Bİ TON BASINCA DAYANIKLI ŞENOL ABİ.!. TUTTUMU Bİ, BIRAKMIYOLAR HİÇ.!.
DONK!
RRRR!
DUP!
ŞENOL KÖPEK EĞİTİM ÇİFTLİİ
O ZAMAN NİYE TUTTURUYON LAVUK... GİT HÜSEYİN'İ ÇAAR BURAYA.!. O BIRAKTIRIR.!.

DUMUR DETAYLARI

Sene 1994, Giresun'da Rus Pazarı'nda dolanıyorum. Tezgahın önünde bir Rus vatandaşı getirdiği T-Shirt'leri satıyor. Türkçe bilmediği için de T-Shirt'lerin fiyatını bir kağıda hemşerilerimden birine yazdırmış muhakkak. Kağıtta aynen şöyle yazıyordu. **"80 Bin, en son 70 Bin"** Nasıl yani, diye kendi kendime sorup uzun süre gülmüştüm.
Özgür Öztürk

Alsancak limanı karşısında yeni açılan bir cafe var hergün önünden geçmeme rağmen ancak dün farkettim, kapının önünde bir levha var üzerine tea, cola filan yazmışlar. En altta uzun bir yazı var, durup ona baktım tam olarak **special turkish water pipe** yazıyor. Bunun ne olduğunu anlamadım, uzun süre sonra tahmin ettimki bu **water pie** yani **su böreği**. Nereden bu ingilizceyi öğrendiler bilemem ama abiler öyle bir yazmış ki, **su borusu** olmuş. Zaten doğru yazsanda hangi turist bu böreği anlardı a yurdum insanı. Hemen bu mantıkla üretmeye başladık tabi, **hunter pie** veya **albenian liver** neden olmasın.
Hakan Cengiz / İzmir

Diafondan 3 çay isteyen demirciye servise gittiğimde yaptığı muhabbeti duydum gülmekten kırılıp dumurlara geldim
- Abi, o ucağı kaçırıp gökdelene çaksan birşey olmaz, bina ayakta kalır uçak paramparça olur. Onun burnuna demir kaynaklamışlar, demiri yiyince göçuyor tabii bina.)))
Gorkem Yanık / Konya

İstanbul'a bir iş için gelmiştim... Aksaray'dan dolmuşlara bindim ve iş görüşmemi yapacağım semte, Taksim'e doğru gidiyorum... Hemen yanıbaşımda oturan terleyen ve sürekli panik halindeki bond çantalı şişmanca adamın telefonu çaldı... Ve **'Abicim, şu an Ankara'dayım. Bugün uğramam size imkansız. Fakat sizin borcunuzu mutlaka ödeyeceğim'** şeklindeki diyaloğu İstanbul'la yaptığım iş bağlantılarını tekrar gözden geçirmeme müsebbib olan bir dumur yaşatmıştır... **Kemal Aratan / G.Antep**

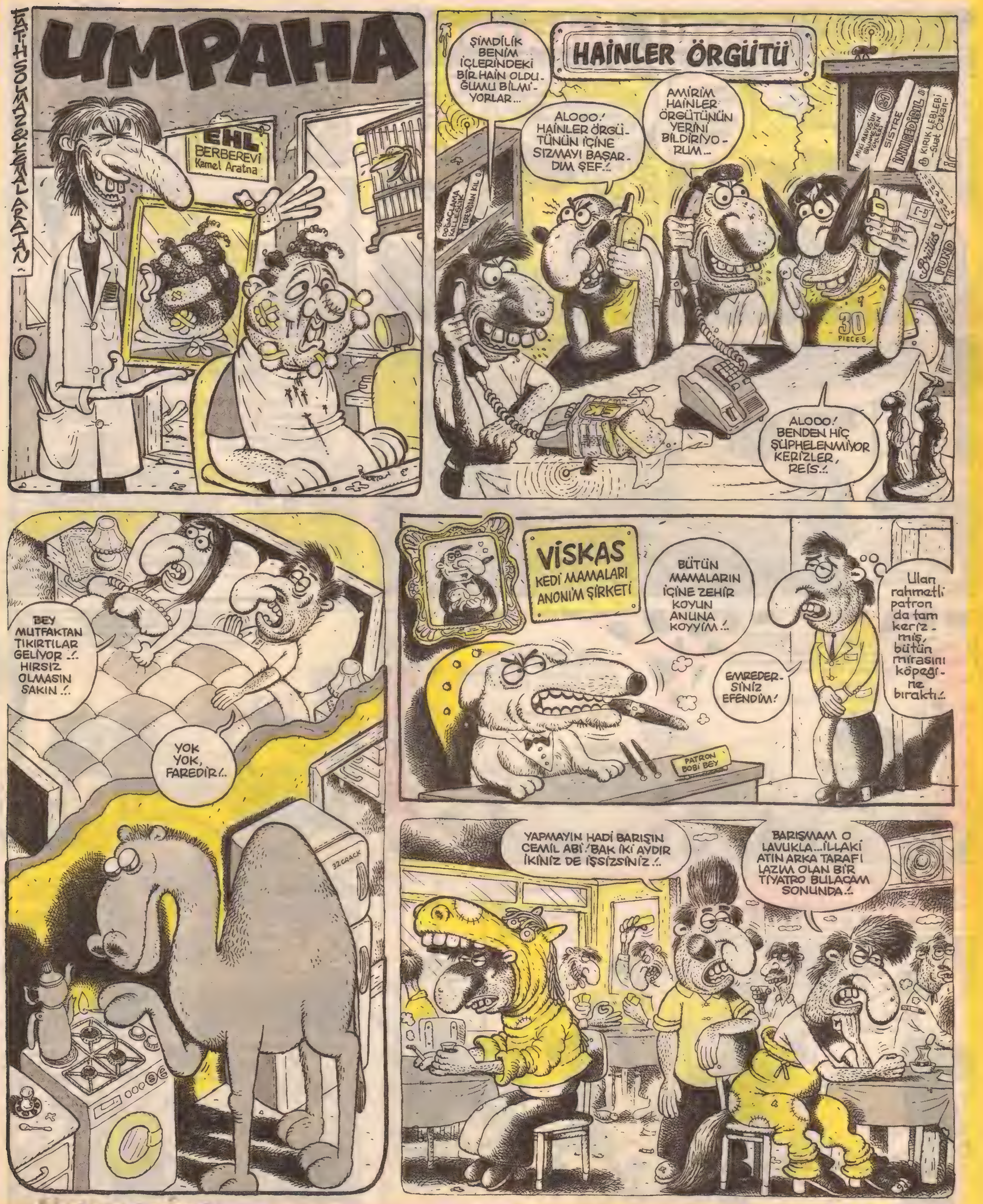
FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN
UMPAHA
EHL BERBEREVİ
Kamel Aratna
HAİNLER ÖRGÜTÜ
ŞİMDİLİK BENİM İÇLERİNDEKİ BİR HAİN OLDUĞUMU BİLMİYORLAR...
ALOOO! HAİNLER ÖRGÜTÜNÜN İÇİNE SIZMAYI BAŞARDIM ŞEF!..
AMİRİM HAİNLER ÖRGÜTÜNÜN YERİNİ BİLDİRİYORUM...
ALOOO! BENDEN HİÇ ŞÜPHELENMİYOR KERİZLER, REİS!..
DOĞAÇLAMA KALLEŞLİK
TEREYAĞDAN KIL
MİKİ MAVUSUN BİLİNMEYEN YÖNLERİ
SİSTRE
İNKİREDİBIL
KIRIK LEBLEBİ -Suat Özkan-
Brütüs PUND
30 PIECES
BEY MUTFAKTAN TIKIRTILAR GELİYOR!.. HIRSIZ OLMASIN SAKIN!..
YOK YOK, FAREDİR!..
32 CRACK
VİSKAS KEDİ MAMALARI ANONİM ŞİRKETİ
BÜTÜN MAMALARIN İÇİNE ZEHİR KOYUN ANUNA KOYYİM!..
EMREDERSİNİZ EFENDİM!
Ulan rahmetli patron da tam keriz - miş, bütün mirasını köpeğine bıraktı!..
PATRON BOBİ BEY
YAPMAYIN HADİ BARIŞIN CEMİL ABİ! BAK İKİ AYDIR İKİNİZ DE İŞSİZSİNİZ!..
BARIŞMAM O LAVUKLA...İLLAKİ ATIN ARKA TARAFI LAZIM OLAN BİR TİYATRO BULACAM SONUNDA!..

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

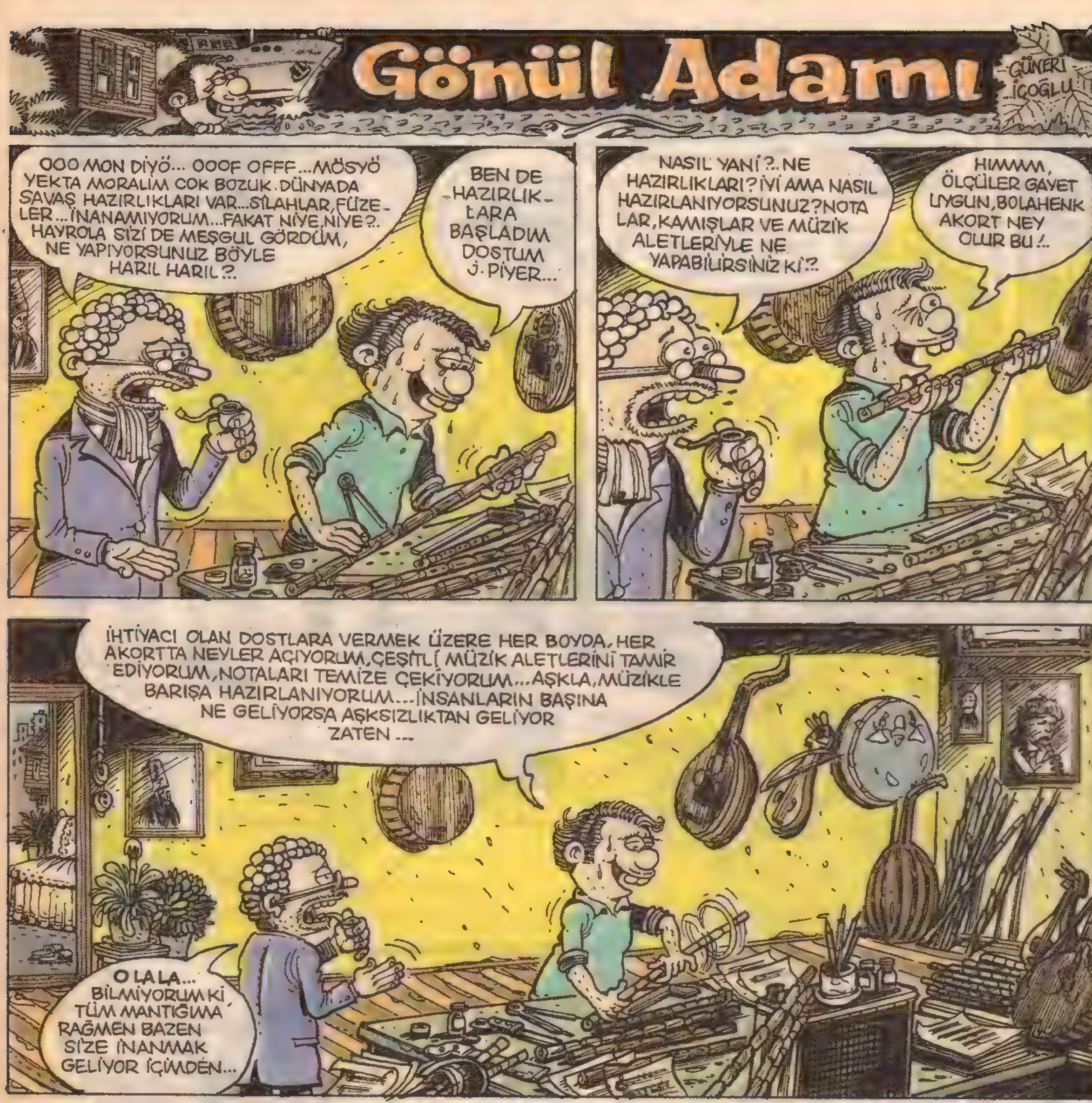
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
OOO MON DİYÖ... OOOF OFFF...MÖSYÖ YEKTA MORALİM COK BOZUK. DÜNYADA SAVAŞ HAZIRLIKLARI VAR...SİLAHLAR, FÜZELER...İNANAMIYORUM...FAKAT NİYE, NİYE?.. HAYROLA SİZİ DE MEŞGUL GÖRDÜM, NE YAPIYORSUNUZ BÖYLE HARIL HARIL?..
BEN DE HAZIRLIKLARA BAŞLADIM DOSTUM J. PİYER...
NASIL YANİ?..NE HAZIRLIKLARI? İYİ AMA NASIL HAZIRLANIYORSUNUZ? NOTALAR, KAMIŞLAR VE MÜZİK ALETLERİYLE NE YAPABİLİRSİNİZ Kİ?..
HIMMM, ÖLÇÜLER GAYET UYGUN, BOLAHENK AKORT NEY OLUR BU!..
İHTİYACI OLAN DOSTLARA VERMEK ÜZERE HER BOYDA, HER AKORTTA NEYLER AÇIYORUM, ÇEŞİTLİ MÜZİK ALETLERİNİ TAMİR EDİYORUM, NOTALARI TEMİZE ÇEKİYORUM...AŞKLA, MÜZİKLE BARIŞA HAZIRLANIYORUM...İNSANLARIN BAŞINA NE GELİYORSA AŞKSIZLIKTAN GELİYOR ZATEN...
O LA LA... BİLMİYORUM Kİ TÜM MANTIĞIMA RAĞMEN BAZEN SİZE İNANMAK GELİYOR İÇİMDEN...

Gönül Adamı 2 sonbaharda dökülen yapraklarla birlikte geliyor. Pek yakında...

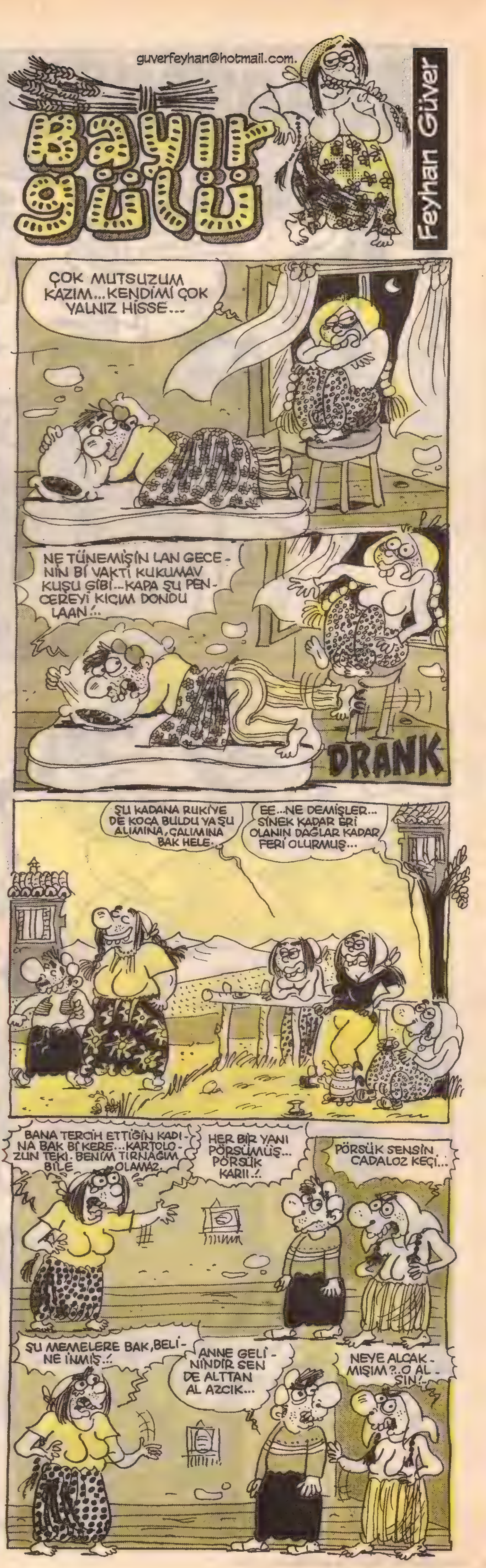
guverfeyhan@hotmail.com.
Bayır gülü
Feyhan Güver
ÇOK MUTSUZUM KAZIM...KENDİMİ ÇOK YALNIZ HİSSE...
NE TÜNEMİŞİN LAN GECENİN Bİ VAKTİ KUKUMAV KUŞU GİBİ...KAPA ŞU PENCEREYİ KIÇIM DONDU LAAN!..
DRANK
ŞU KADANA RUKİYE DE KOCA BULDU YA ŞU ALIMINA, ÇALIMINA BAK HELE.
EE...NE DEMİŞLER... SİNEK KADAR ERİ OLANIN DAĞLAR KADAR FERİ OLURMUŞ...
BANA TERCİH ETTİĞİN KADINA BAK Bİ KERE...KARTOLOZUN TEKİ. BENİM TIRNAĞIM BİLE OLAMAZ.
HER BİR YANI PÖRSÜMÜŞ... PÖRSÜK KARI!..
PÖRSÜK SENSİN CADALOZ KEÇİ...
ŞU MEMELERE BAK, BELİNE İNMİŞ..!
ANNE GELİNİNDİR SEN DE ALTTAN AL AZCIK...
NEYE ALCAKMIŞIM?..O ALSIN!..

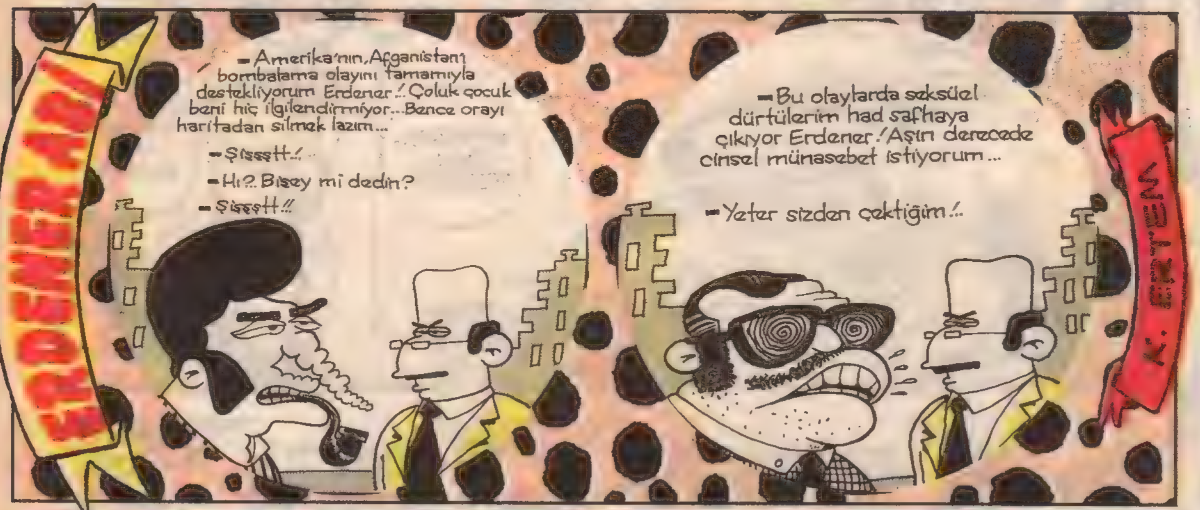
ERDENER ARI
K. ERTEM
– Amerika'nın, Afganistan'ı bombalama olayını tamamıyla destekliyorum Erdener!. Çoluk çocuk beni hiç ilgilendirmiyor...Bence orayı haritadan silmek lazım...
– Şişşştt!.
– Hı?.. Bişey mi dedin?
– Şişşştt!!
– Bu olaylarda seksüel dürtülerim had safhaya çıkıyor Erdener!Aşırı derecede cinsel münasebet istiyorum...
– Yeter sizden çektiğim!..

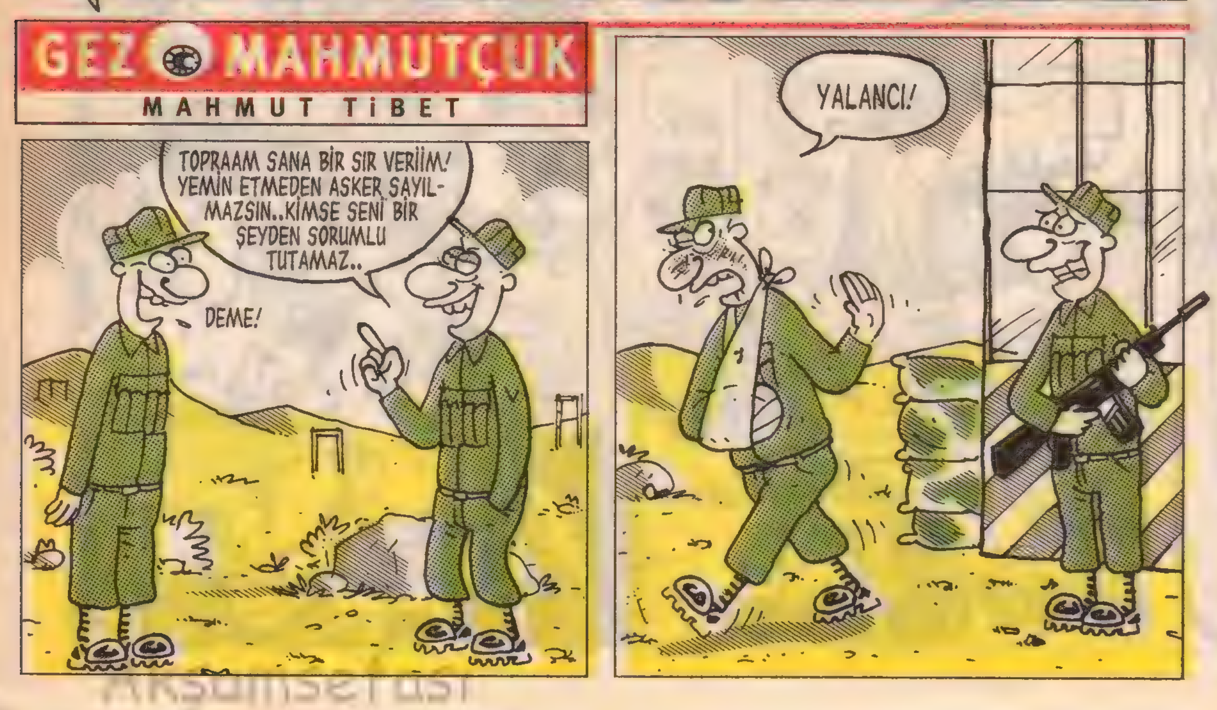
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
TOPRAAM SANA BİR SIR VERİİM! YEMİN ETMEDEN ASKER SAYILMAZSIN..KİMSE SENİ BİR ŞEYDEN SORUMLU TUTAMAZ..
DEME!
YALANCI!

TERELELLİ

PICTURES
ÇAN BARSLAN

2 TANE MESLEKİ KARİKATÜR...

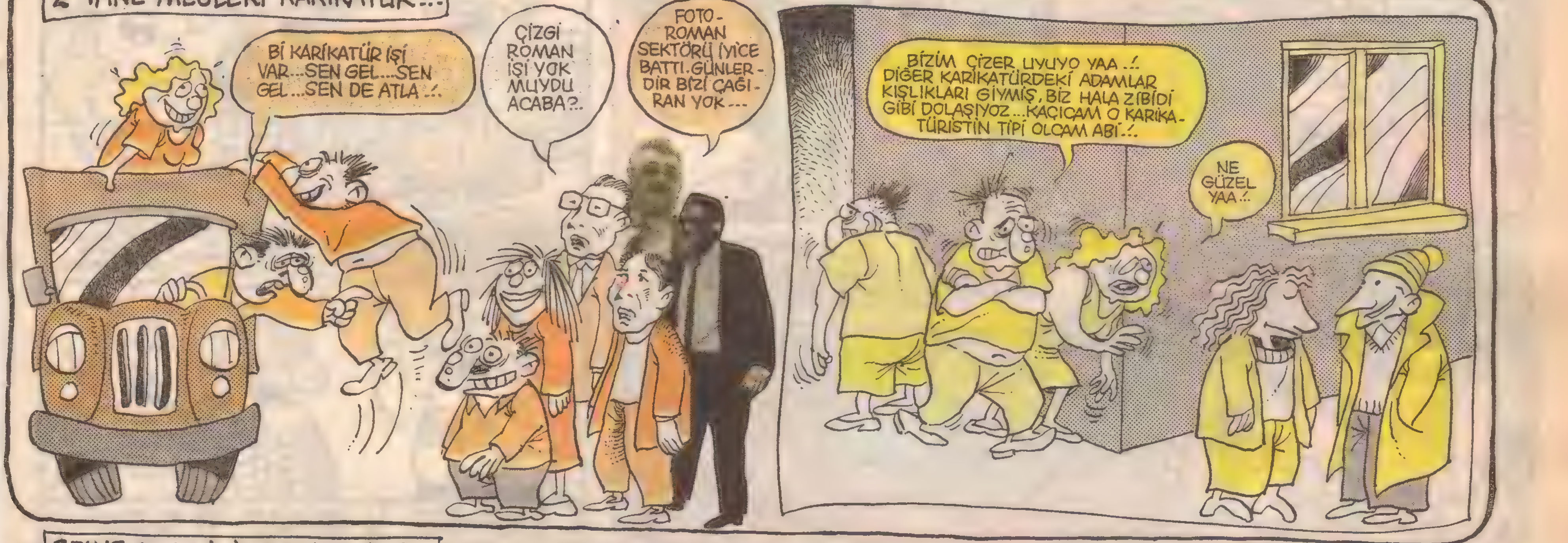
Bİ KARİKATÜR IŞİ VAR...SEN GEL...SEN GEL...SEN DE ATLA.!.
ÇİZGİ ROMAN İŞİ YOK MUYDU ACABA?..
FOTO-ROMAN SEKTÖRÜ İYİCE BATTI. GÜNLERDİR BİZİ ÇAĞIRAN YOK...
BİZİM ÇİZER UYUYO YAA.!. DİĞER KARİKATÜRDEKİ ADAMLAR KIŞLIKLARI GİYMİŞ, BİZ HALA ZİBİDİ GİBİ DOLAŞIYOZ...KAÇICAM O KARİKATÜRİSTİN TİPİ OLCAM ABİ.!.
NE GÜZEL YAA.!.

3 TANE AKIL FİKİR KARİKATÜRÜ...

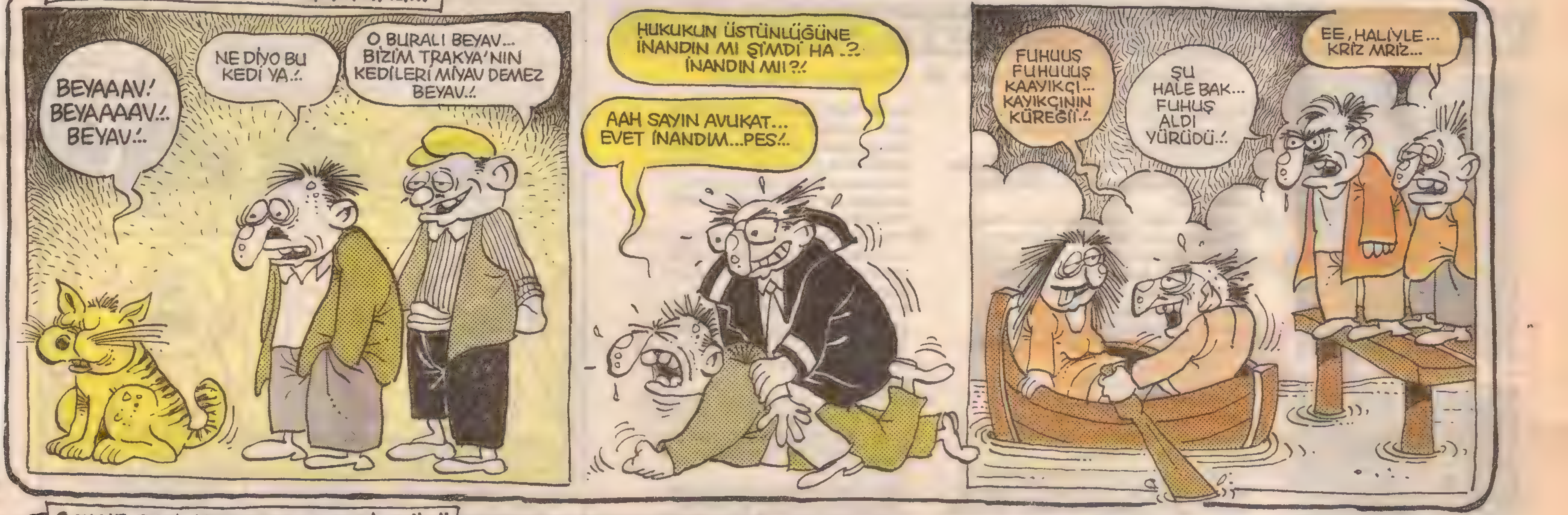
BEYAAAV! BEYAAAAV.!. BEYAV.!.
NE DİYO BU KEDİ YA.!.
O BURALI BEYAV... BİZİM TRAKYA'NIN KEDİLERİ MİYAV DEMEZ BEYAV.!.
HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNE İNANDIN MI ŞİMDİ HA.?. İNANDIN MI?!
AAH SAYIN AVUKAT... EVET İNANDIM...PES.!.
FUHUUŞ FUHUUUŞ KAAYIKÇI... KAYIKÇININ KÜREĞİİ.!.
ŞU HALE BAK... FUHUŞ ALDI YÜRÜDÜ.!.
EE, HALİYLE... KRİZ MRİZ...

2 TANE BEN NASIL OLDUM KARİKATÜRÜ

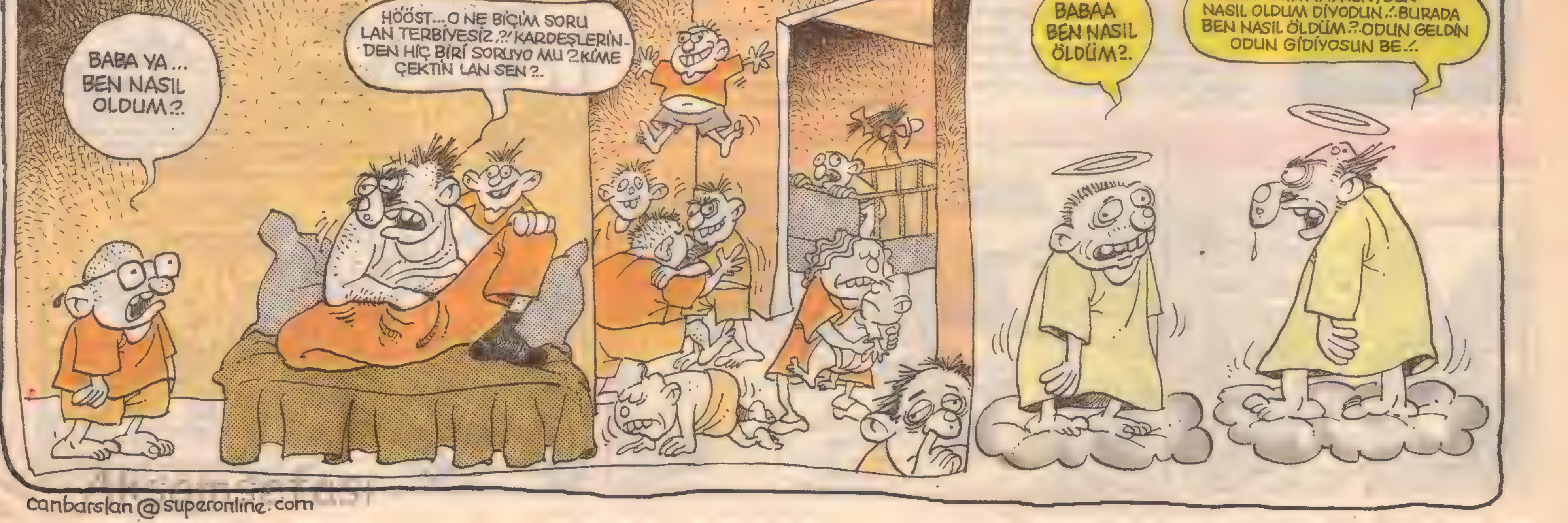
BABA YA... BEN NASIL OLDUM?.
HÖÖST...O NE BİÇİM SORU LAN TERBİYESİZ.?! KARDEŞLERİNDEN HİÇ BİRİ SORUYO MU?..KİME ÇEKTİN LAN SEN?..
BABAA BEN NASIL ÖLDÜM?.
ULAN HAYATTAYKEN, BEN NASIL OLDUM DİYODUN.!.BURADA BEN NASIL ÖLDÜM?..ODUN GELDİN ODUN GİDİYOSUN BE.!.

canbarslan@superonline.com

DELİ CEVAT

GÖKHAN DABAK

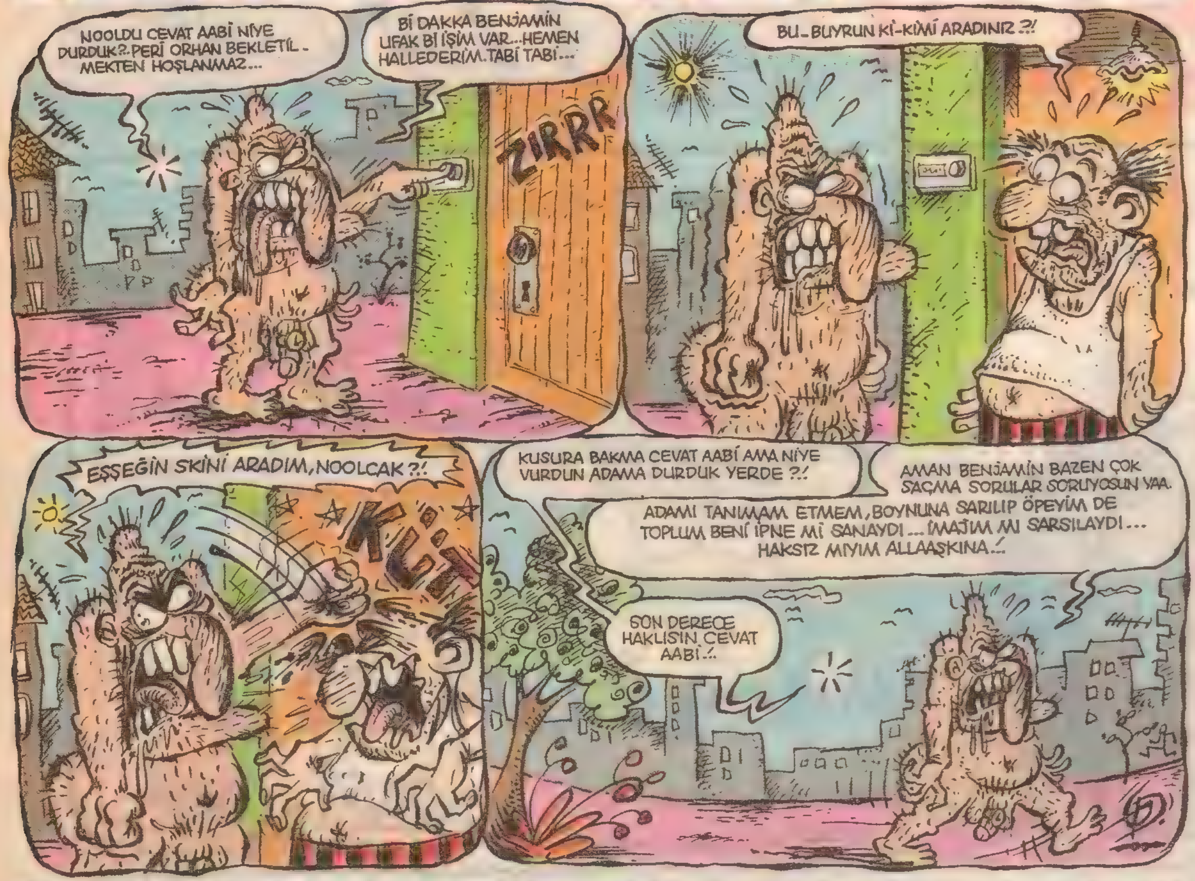
NOOLDU CEVAT AABİ NİYE DURDUK?..PERİ ORHAN BEKLETİLMEKTEN HOŞLANMAZ...
Bİ DAKKA BENJAMİN UFAK Bİ İŞİM VAR...HEMEN HALLEDERİM.TABİ TABİ...
ZIRRR
BU-BUYRUN Kİ-KİMİ ARADINIZ ?!
EŞŞEĞİN SKİNİ ARADIM, NOOLCAK ?!.
KÜT
KUSURA BAKMA CEVAT AABİ AMA NİYE VURDUN ADAMA DURDUK YERDE ?!
AMAN BENJAMİN BAZEN ÇOK SAÇMA SORULAR SORUYOSUN YAA.
ADAMI TANIMAM ETMEM, BOYNUNA SARILIP ÖPEYİM DE TOPLUM BENİ İPNE Mİ SANAYDI ... İMAJIM MI SARSILAYDI ... HAKSIZ MIYIM ALLAAŞKINA.!.
SON DERECE HAKLISIN CEVAT AABİ.!.

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

vo@leman.com.tr

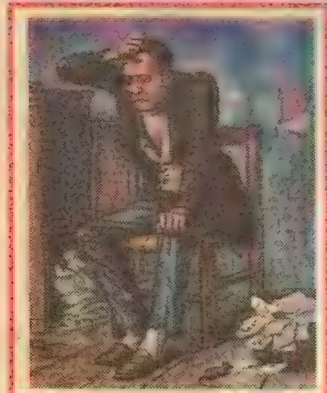

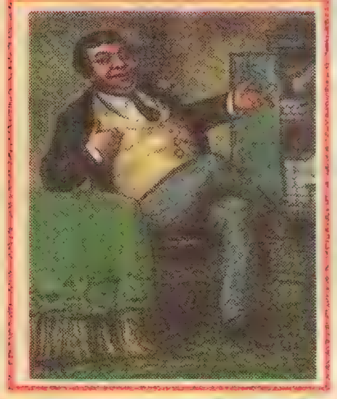

Veresiye Satan & Peşin Satan

① Veresiye Satan, halden anlayan bir insan olmanın bedelini yoksullukla ödemiş bir mazlum dostudur...
Peşin Satan ise ticari hayatı boyunca adeta paraya tapmış bir maddiyat kölesidir!..

② Veresiye Satan, iflasın şokunu atlattıktan sonra yeni bin dünya kurmanın zevkini yaşama fırsatına sahiptir...
Oysa Peşin Satan, konformizm bataklığına her geçen gün biraz daha saplanarak, bu dünyaya g.t-göbek büyütmeye gelmiş gibi yaşamaya mahkum bir yeknesaklık sembolüdür!..

③ Veresiye Satan, zamanında iyilik yaptıklarından, durumları düzelince yardım görme olasılığı olan, fani hayatında dayanışma güzelliğini tatma şansına sahip bir esnaftır...
Peşin Satan ise başından geçen ilk büyük zorlukta, daha önceki katı ve kıl tavırları yüzünden, destek görmek bir yana, "oh olsun yavşağa" yorumlarına maruz kalabilitesi yüksek bir bünyedir!..

④ Veresiye Satan, sonraki hayatında belki de ticaretten uzaklaşarak daha derin alanlara kayacak, varoluşunu gerçekten hissedecek ve hatta alemin sırrına erecek zamanı yakalaycak bir kainat evladıdır...
Oysa Peşin Satan, gözü para, mal, mülkten başka birşey göremez haliyle koca bir hayatı nesnelere aldanarak geçirerek aldanmışlar kervanına katılmaya namzet, sıradan bir tüketim ekonomisi ferdidir!..

⑤ Veresiye Satan, karşılık alamasa da insanlara güvenebilmenin güzel elektriğini yaşayabilmiş bir yüce gönüllüdür...
Peşin Satan ise kimseye, asla güvenmeyerek, aslında özünün tartışılmaz güvenilmezliğini aleme sergilemiş bulunan bir iktisadi paranoyaktır!..

⑥ Veresiye Satan herşeyini yitirdiği için fiziki korkularından sıyrılmaya yakın duruşuyla, iki lokmayı her nasılsa bulabileceği fikriyle rahatlamış bir ruhtur...
Oysa Peşin Satan, elindekileri yitirme korkusunu, servetiyle paralel olarak her gün biraz daha duyacak, endişeden endişeye koşacak bir huzursuz organizmadır!..

⑦ Veresiye Satan'ın zararı kendine olmuştur...
Peşin Satan ise topluma, insanlığa zararlı bir hırsızdır; zira mülkiyet, hırsızlıktır!..

...ÖZGE

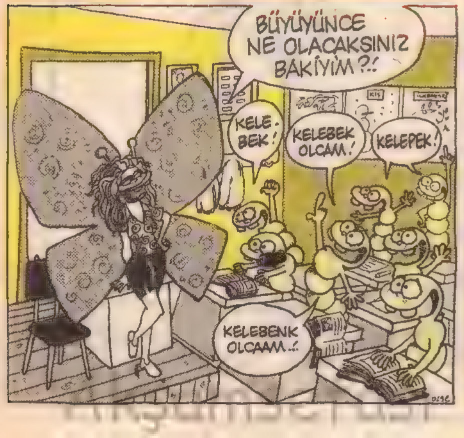
BÜYÜYÜNCE NE OLACAKSINIZ BAKİYİM ?!
KELE-BEK!
KELEBEK OLCAM!
KELEPEK!
KELEBENK OLCAAM.!.
ÖZGE

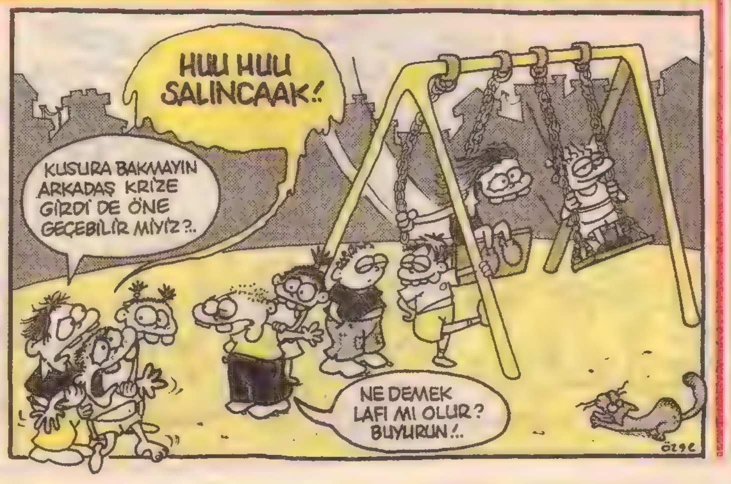
HUU HUU SALINCAAK.!
KUSURA BAKMAYIN ARKADAŞ KRİZE GİRDİ DE ÖNE GEÇEBİLİR MİYİZ ?..
NE DEMEK LAFI MI OLUR ? BUYURUN !..
ÖZGE

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

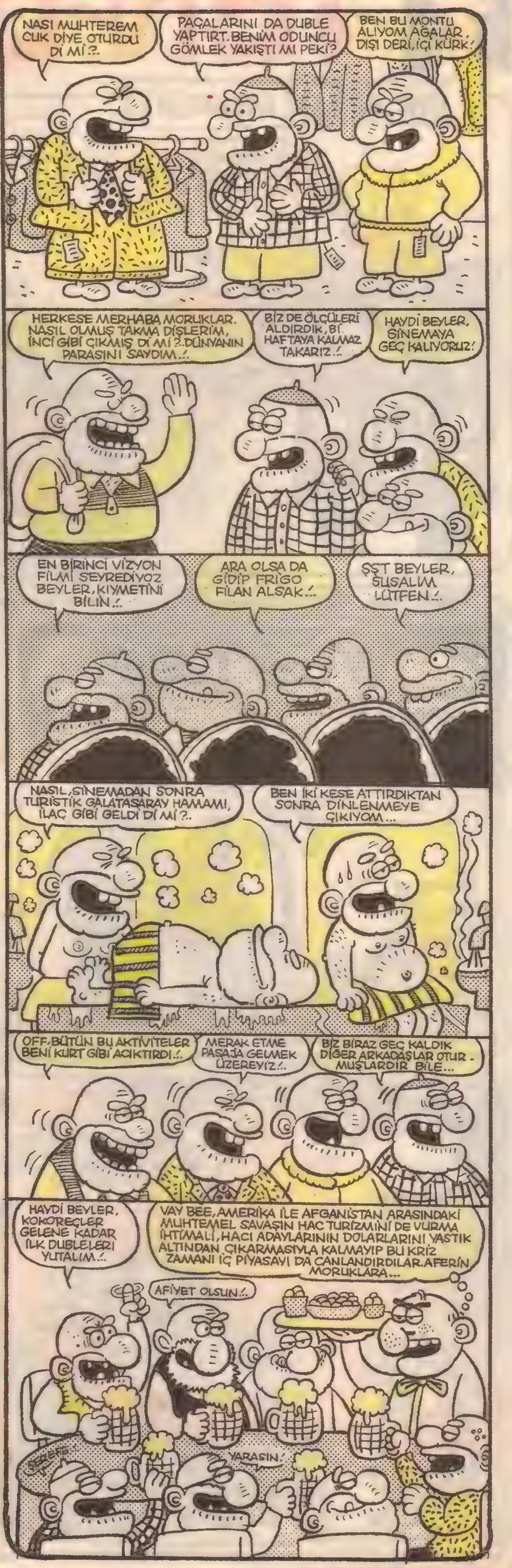
NASI MUHTEREM CUK DİYE OTURDU Dİ Mİ ?..
PAÇALARINI DA DUBLE YAPTIRT. BENİM ODUNCU GÖMLEK YAKIŞTI MI PEKİ?
BEN BU MONTU ALIYOM AĞALAR, DIŞI DERİ, İÇİ KÜRK!
HERKESE MERHABA MORUKLAR. NASIL OLMUŞ TAKMA DİŞLERİM, İNCİ GİBİ ÇIKMIŞ Dİ Mİ ?..DÜNYANIN PARASINI SAYDIM.!.
BİZ DE ÖLÇÜLERİ ALDIRDIK, Bİ HAFTAYA KALMAZ TAKARIZ.!.
HAYDİ BEYLER, SİNEMAYA GEÇ KALIYORUZ!
EN BİRİNCİ VİZYON FİLMİ SEYREDİYOZ BEYLER, KIYMETİNİ BİLİN.!.
ARA OLSA DA GİDİP FRİGO FİLAN ALSAK.!.
ŞŞT BEYLER, SUSALIM LÜTFEN.!.
NASIL, SİNEMADAN SONRA TURİSTİK GALATASARAY HAMAMI, İLAÇ GİBİ GELDİ Dİ Mİ ?..
BEN İKİ KESE ATTIRDIKTAN SONRA DİNLENMEYE ÇIKIYOM ...
OFF, BÜTÜN BU AKTİVİTELER BENİ KURT GİBİ ACIKTIRDI.!.
MERAK ETME PASAJA GELMEK ÜZEREYİZ.!.
BİZ BİRAZ GEÇ KALDIK DİĞER ARKADAŞLAR OTURMUŞLARDIR BİLE...
HAYDİ BEYLER, KOKOREÇLER GELENE KADAR İLK DUBLELERİ YUTALIM.!.
VAY BEE, AMERİKA İLE AFGANİSTAN ARASINDAKİ MUHTEMEL SAVAŞIN HAC TURİZMİNİ DE VURMA İHTİMALİ, HACI ADAYLARININ DOLARLARINI YASTIK ALTINDAN ÇIKARMASIYLA KALMAYIP BU KRİZ ZAMANI İÇ PİYASAYI DA CANLANDIRDILAR. AFERİN MORUKLARA...
AFİYET OLSUN.!.
ŞEREFE!
YARASIN!

kirikleblebi@leman.com.tr

Acıyla Üşüyen Çocuk Saçlarımı Durmadan Seveceğim...

CEZMİ ERSÖZ

Saçlarım benim özgürlüğümdü... Okulların o kasvetli koridorlarında, o sevgisiz sınıflarında saçlarım gizli ve sessiz sevgimdi benim... Bir gün kimya öğretmeni derse elinde bir bahçe makasıyla girdi. Saçlarımızı kesmeye ilk benden başladı. **Uzat başını**, dedi. Donakaldım, sesim bile çıkmadı. **Uzat**, diye bağırdı. O zamanlar direnmeyi bilmiyordum. Korku çoktan tenime işlemişti. Kabullendim. Uzandım ve bahçe makasının saçlarımın içindeki kıyıcı sesini duydum sonra. Boyum kısa olduğu için yeterince uzanamamıştım makasa. Bu yüzden en derinden benim saçlarım kesildi. Sonra orası utançla üşümeye başladı. Belki de benim için çocukluğum o anda başlamıştı; bu bitmeyen ve hep üşüyen çocukluğum...

Sınıfta beğendiğim bir kız vardı. En çok da onun bunları görmesinden utandım. Başımı onun olduğu yere hiç çeviremedim. Dersin sonunda okulun berberine gidip saçlarımı tamamen kestirmek için öğretmenden İzin istedim. **Hayır**, dedi öğretmen, **akşama kadar böyle kalacaksın. Neden**, diye sordum bu defa. **Kendini kötü hisset ki, bir daha saçını uzamadan kestir, bu sana ders olsun**, diyerek aşağıladı beni bir kez daha... O gün içimde derin bir isyan, bir başkaldırı duygusu belirdi. O gün bu hayatın, sonu gelmeyen bir savaş, sonu gelmeyen bir direniş olduğunu anladım... Ve o gün direnen insanlara gerçek bir saygı duymaya başladım... Ve bu saygıyla birlikte bedenlerimizi aşağılayan, ruhlarımızı sakatlayan kurumlara ve onların o bizi tamamen teslim almak için korkuyla dayattıkları kurallara derin bir nefret uyandı içimde... Ve o günden sonra üniformalara, esas duruşlara, 'hazırol'lara, 'sıraya geç'lere, 'önüne bak'lara, içimi donduran ve bitmek bilmeyen törenlere derin bir nefret başladı... Çünkü bütün bu kurallar, bu sonu gelmeyen törenler bizi kendimiz olmaktan çıkarıyor, bizleri birer gönüllü köle yapıyordu... Bizleri evraklar üzerindeki kişiliksiz sayılara dönüştürüyordu...

Yıllar önce cezaevinde olan bir arkadaşımı ziyarete gitmiştim. Ziyaret sırasında, bir ara volta atılan küçük avluya çıktım. Avlunun bir köşesinde yapayalnız oturan genç bir adam dikkatimi çekti. Derin derin soluyor, yüzünü acıyla buruşturuyordu. Çok sıkıldığı her halinden belli oluyordu. Sanki bir an önce dışarı çıkıp, sonsuz yeşil kırlarda alabildiğine koşmak istiyordu. Yanına yaklaşıp, selam verdim. Kibarca karşılık verdi ve hemen toparlandı. Neden yattığını sordum ona: **Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e hakaretten**, dedi... Bu davadan üç kez yargılanmış ve cezası birtürlü bitmiyormuş. **Neden**, diye sordum; **neden bitmiyor?** Çünkü ne zaman mahkemeye çıksa yeniden hakaret ediyor ve cezası yeniden uzuyormuş: **Benden özür dilememi istiyorlar, ama asla dilemeyeceğim**, dedi. Bu genç adamın öfkesi bende hayranlık uyandırmıştı, ama bir taraftan onun bu karanlık zindanda kalmasını istemiyordum, çünkü oraya hiç alışamamıştı, özgürlüğüne çok düşkün olduğu her halinden belli oluyordu... **Peki**, dedim, **mahkemeye çıktığında sussan, bir şey demesen de kurtulsan buralardan... Susmak boyun eğmektir**, dedi, **bir anlamda özür dilemektir.Burada boğuluyorum, bir an önce özgür olmak istiyorum, ama bana asla özür diletemeyecekler...**

O an içimi garip bir burukluk kapladı... Diyecek bir şey bulamadım. Bir an bu genç adamı mantıksız buldum. Sonra çevremde gördüğüm, tanıdığım mantıklı insanların nasıl yaşadığını düşününce bu insanın mantıksızlığını çok sevdim... Haklıydı,birçok insana mantıksız gelen şey onun için vazgeçilmez onuruydu; çünkü onur duygusunu yitiren bir insanın özgür olması mümkün değildi... Hapishanenin havasız, karanlık avlusunda bir başına bırakıp çıkarken onu, son kez baktım ona... Bir tek onun olduğu yer aydınlıktı. Mantıksızlığın alevi aydınlatıyordu onu... Ve o günden sonra ne zaman beni aşağılamaya kalkıp, benden haksız yere özür dilememi isteseler o genç adam gelir aklıma... Mantıksızlığın alevi gelir... Hiç büyümeyen çocuk kalbim gelir... Kendimle başkaları arasında ayrım yapmak istemeyişim gelir. Korkusuzca harcadığım içtenliğim gelir... Bu hayatın kurallarını alt üst eden duygusallığım gelir...

Yıllar önce hayatımda bir kadın vardı. Ona çok değer veriyordum, incelikli davranıyordum. Kırmamak için çok özen gösteriyordum. Ama bir gün benden çok sıkıldığını söyledi. Çok şaşırmıştım. **Neden**, diye sordum. **Sende bir şey eksik**, dedi, **bir şey eksik ama, onun ne olduğunu ben de bilmiyorum...** Ve sonra ayrıldık. Aradan birkaç ay geçti. Bir gece beni ağlayarak aradı. Yeni birlikte olduğu arkadaşının onu durmadan aşağıladığını, küçümsediğini anlatıp durdu. İçimden ona hiç, oh olsun, demek geçmedi. Durumuna üzülmüştüm gerçekten. Ne de olsa onunla çok şey paylaşmıştım... Onu hiç terslemeden dinlediğimi görünce sık sık arayıp yeni sevgilisinden dert yanmayı sürdürdü. Sanki ben onun eski sevgilisi değildim de, yıllardır her sırrını paylaştığı kız arkadaşıydım...

Bir gece, artık ilişkisinin tamamen bittiğini hıçkırıklara boğularak söyledi. Sevgilisi artık onu beğenmiyor, şişman olmakla suçluyor, gittikleri her yerde bunu onca insanın içinde yüzüne vuruyormuş. O an benim de onurum kırılmıştı. En az ben de eski sevgilim kadar kendimi küçümsenmiş, aşağılanmış hissetmiştim. Geçmişte de olsa benim beğenip sevdiğim bir kadını kimse bu şekilde küçük düşüremez, kalbini kıramazdı... Ortak tanıdığımız birilerinden adamın çalıştığı yerin adresini aldım. **Taksim**'de bir turizm şirketinde yöneticilik yapıyordu. Yakışıklıydı ve kendine güveni olan birine benziyordu. Beni küstah bir gülümseyişle karşıladı. Bu gülümseyişinden benimle ilgili birçok şeyi bildiğini anladım.

Buyrun, size nasıl yardımcı olabilirim, diye sordu... Eski sevgilim de olsa onu bu şekilde aşağılamaya, herkesin içinde küçümsemeye hakkı olmadığını söyledim ona. **Bu sizi ilgilendirmez, sizin ilişkiniz bitmiş, bana bu şekilde hesap soramazsınız**, dedi... **Sorarım**, dedim öfkeyle, **o bir zamanlar benim sevip saygı duyduğum bir insandı, onun bu şekilde küçümsenmesine izin veremem...**

Küstah gülüşü dudaklarının kenarında yeniden belirdi: **"O neden sizden sıkılıp, benimle oldu biliyor musunuz?"** Bir an donakaldım. Tıpkı yıllar önce kimya öğretmenimin, **uzat başını**, dediği andaki gibi... Bir şey diyemedim...

"Bir şey söylemiyorsunuz, belki de bilmiyorsunuz, o zaman ben söyleyeyim... Siz onu aşağılayıp, küçümsemiyordunuz, ona gere-

Devamı 13.Sayfada

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

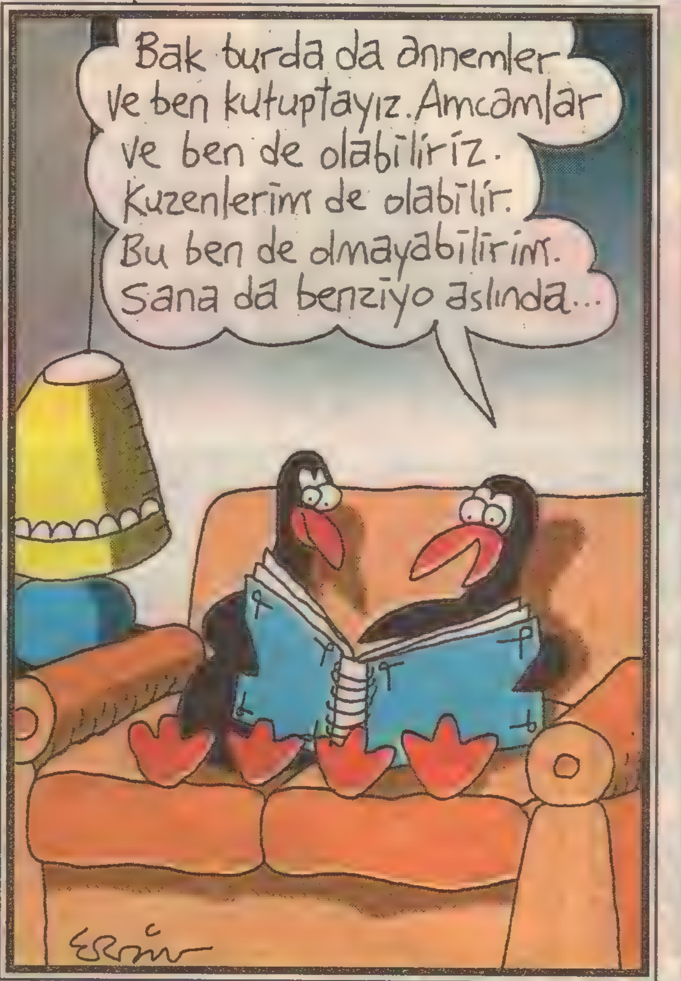
Bak burda da annemler ve ben kutuptayız. Amcamlar ve ben de olabiliriz. Kuzenlerim de olabilir. Bu ben de olmayabilirim. Sana da benziyo aslında...
Erdil

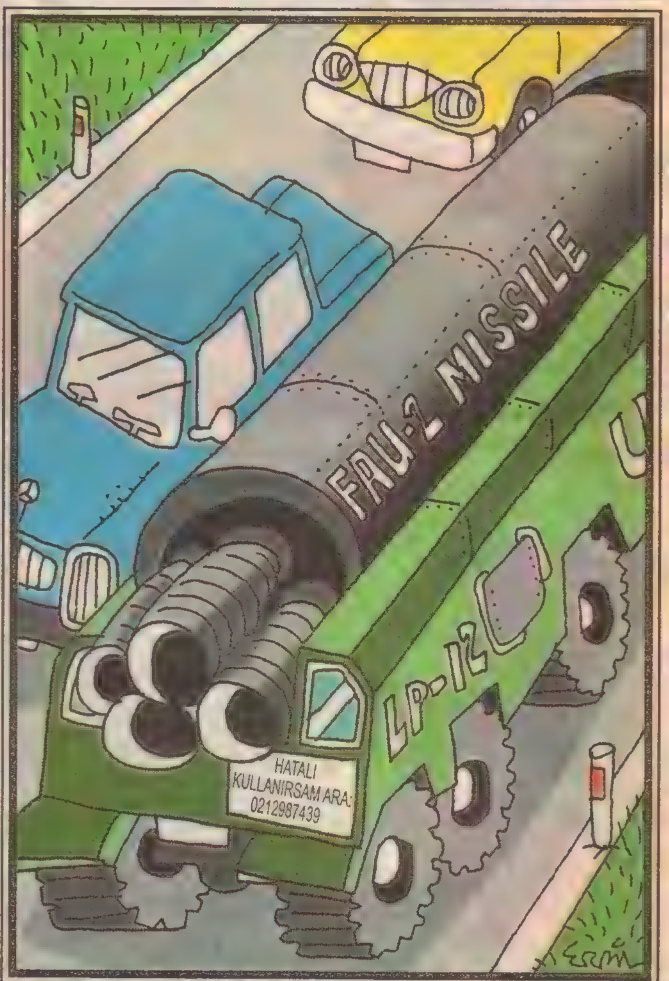

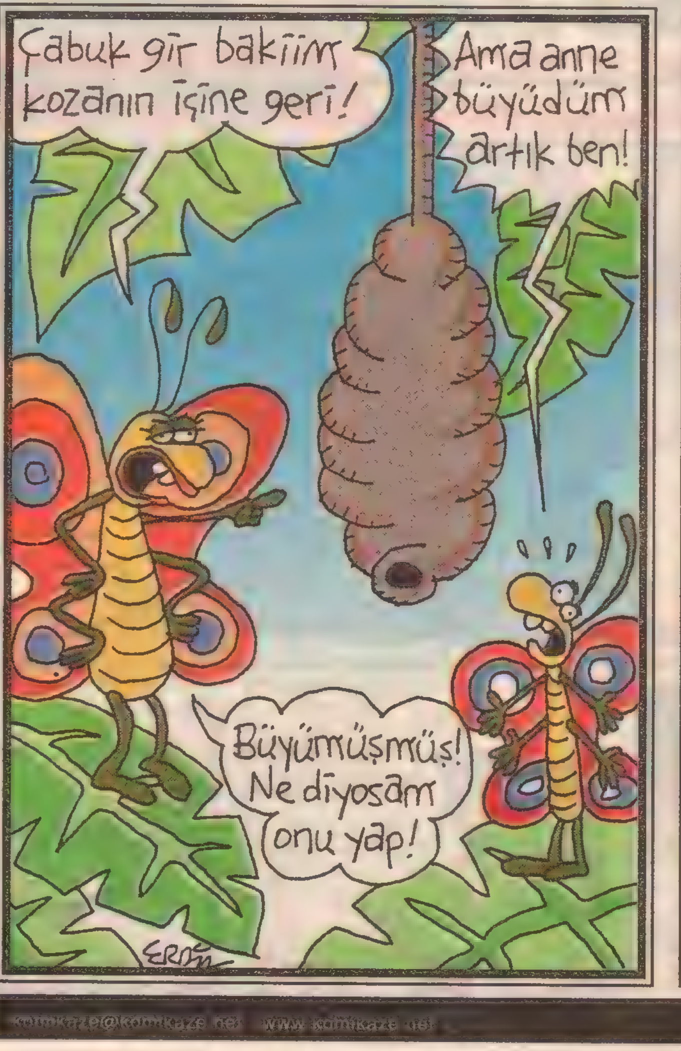
Çabuk gir bakiim kozanın içine geri!
Ama anne büyüdüm artık ben!
Büyümüşmüş! Ne diyosam onu yap!
Erdil

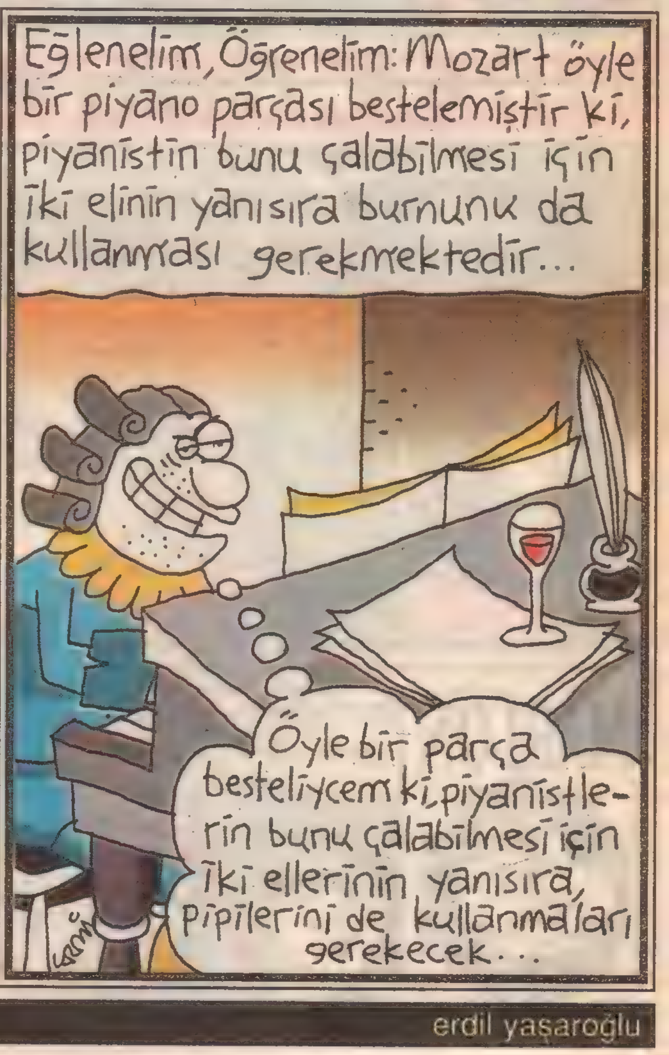
Eğlenelim, Öğrenelim: Mozart öyle bir piyano parçası bestelemiştir ki, piyanistin bunu çalabilmesi için iki elinin yanısıra burnunu da kullanması gerekmektedir...
Öyle bir parça besteliycem ki, piyanistlerin bunu çalabilmesi için iki ellerinin yanısıra, pipilerini de kullanmaları gerekecek...
Erdil

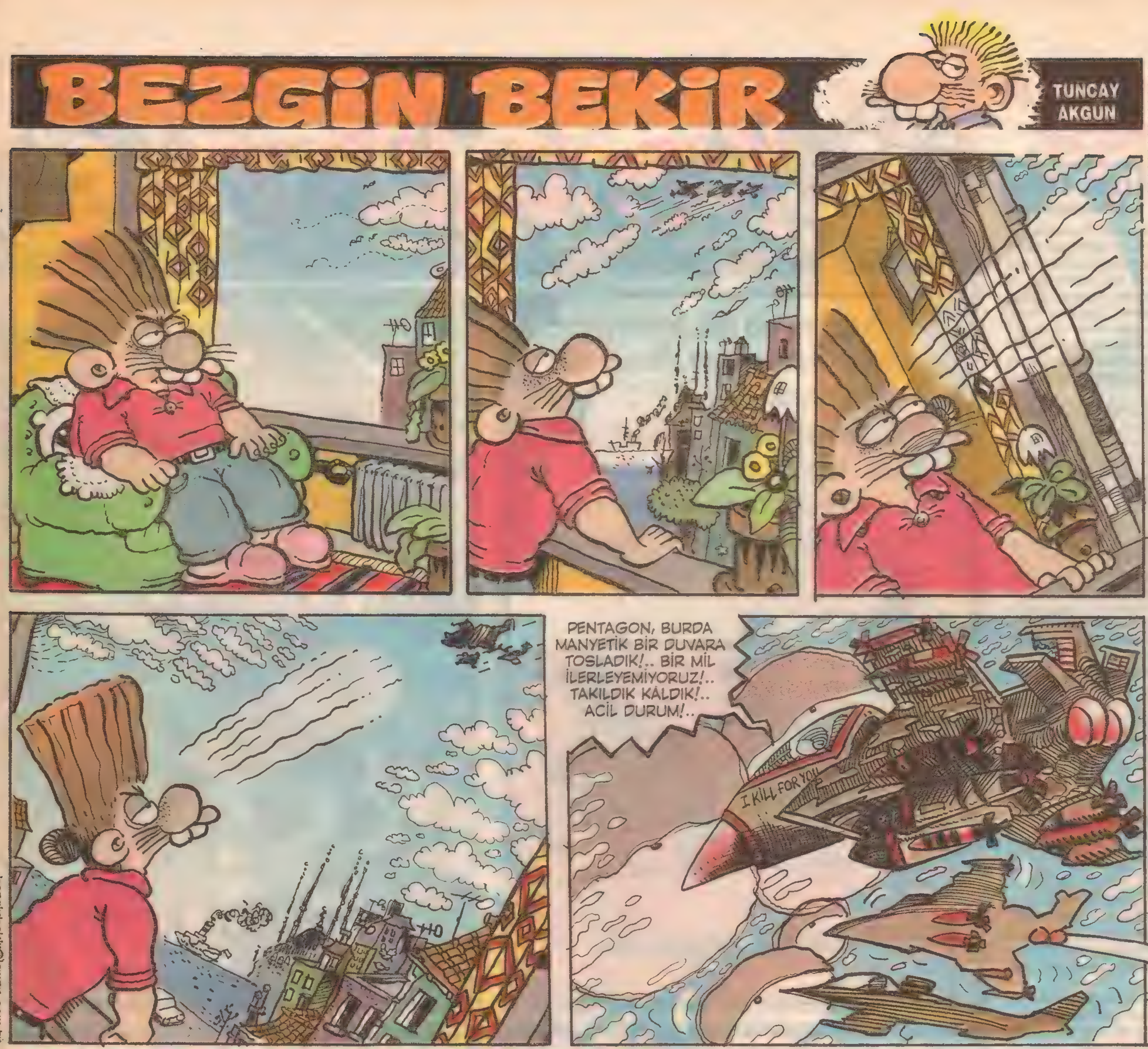
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
PENTAGON, BURDA MANYETİK BİR DUVARA TOSLADIK!.. BİR MİL İLERLEYEMİYORUZ!.. TAKILDIK KALDIK!.. ACİL DURUM!..
I KILL FOR YOU

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Aşk yatak!

Ey emekçiler, cep telefonlarınızdan başka kaybedecek şeyiniz yok!

Cebinizde para, midenizde lokma yok.

Cep telefonlarınızdan başka kaybedecek şeyiniz olmadığına göre devrim yakın demektir!

Bu kış ülkeye devrim gelebilir!

Artık devrimleri zincirlerinden başka kaybedecek şeyi olmayanlar değil, cep telefonlarından başka kaybedecek şeyi olmayanlar gerçekleştirecektir!

Gerçi ülkemizde "iktidar namlunun ucundadır" diyenlerce henüz rejimsel devrim gerçekleştirilemediyse de, **"iktidar cinsel organın ucundadır"** diyenlerce cinsel devrim gerçekleştirildi!

Cinsel devrim gerçekleşmese dünün tutucu, utangaç köylüleri kadınlı erkekli Show TV'ye çıkıp yatak muhabbetleri yapabilirler miydi?

Ayrıca Star TV'deki İyi Geceler Öpücüğü adlı programdan öğreniyoruz ki ülkemizde kadınların hatırı sayılır bir kısmı eşlerini aldatıyor.

Tutucu yörelerin kadınları bile eşlerini nasıl aldattıklarını canlı yayınlara telefonla bağlanıp anlatıyor.

Herhalde kadınlı erkekli aldatmak ikinci işimiz olmuş!

Dahası **aşk yatak olmuş, yatak aşk!**

Siyasi, iktisadi bakımdan yatalak ülkemizde aklımız fikrimiz yatak.

Yüzde 99'u müslüman halkımız herhalde artık namazını da yatakta kılıyor!

Öyleyse 2002 yılı modasını açıklamak farz değilse de sünnet oluyor!

2002 yılı modasına ten rengi hakim olacak.

Daha açık bir deyişle, tenimiz elbisemiz gibi olacak!

Kumaşın yerini derimiz alacak!

Böylelikle Adem ile Havva'dan geldiğimiz de kanıtlanacak.

Gerçi Adem ile Havva'nın cinsel organlarını örten yaprakları vardı; bizde o da bulunmayacak!

Hem cinsel devrim gerçekleştirmiş, hem ekonomik krize girmiş bu ülkeye bu moda çok yakışacak!

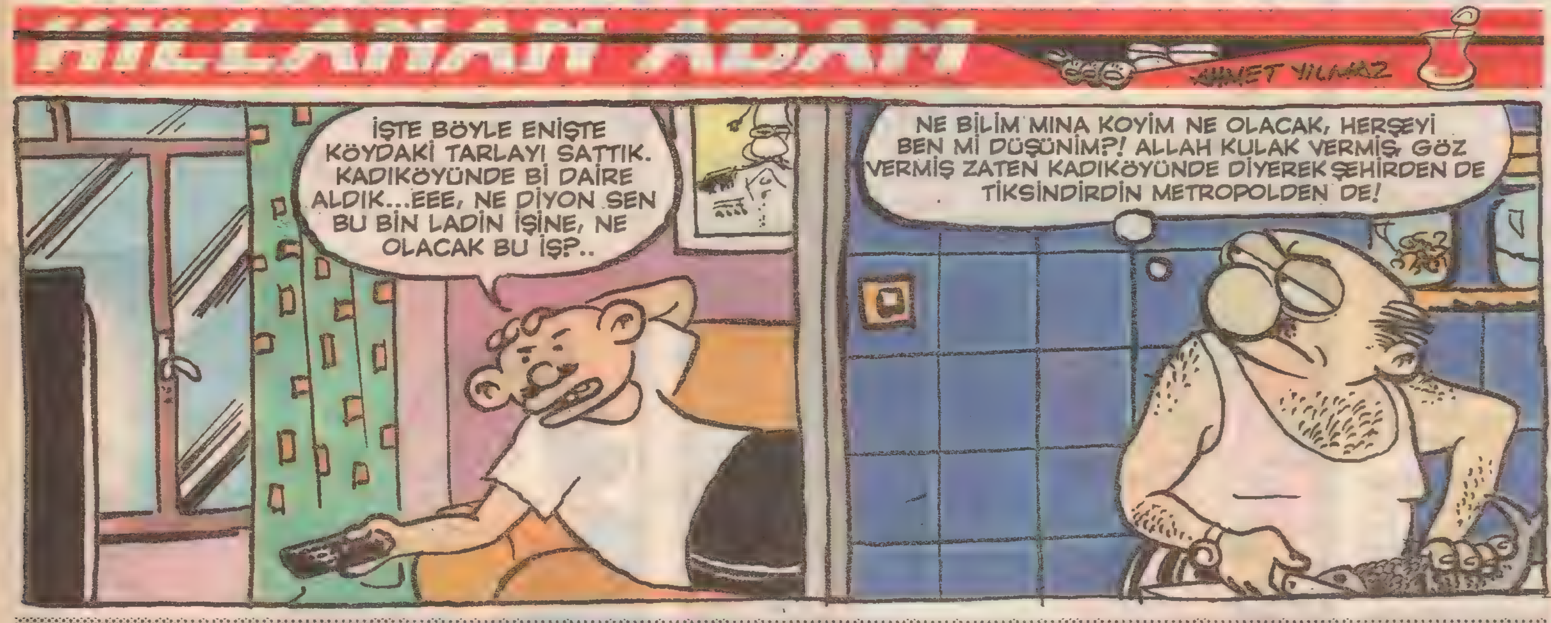
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
İŞTE BÖYLE ENİŞTE KÖYDAKİ TARLAYI SATTIK. KADIKÖYÜNDE Bİ DAİRE ALDIK...EEE, NE DİYON SEN BU BİN LADİN İŞİNE, NE OLACAK BU İŞ?..
NE BİLİM MINA KOYİM NE OLACAK, HERŞEYİ BEN Mİ DÜŞÜNİM?! ALLAH KULAK VERMİŞ, GÖZ VERMİŞ ZATEN KADIKÖYÜNDE DİYEREK ŞEHİRDEN DE TİKSİNDİRDİN METROPOLDEN DE!

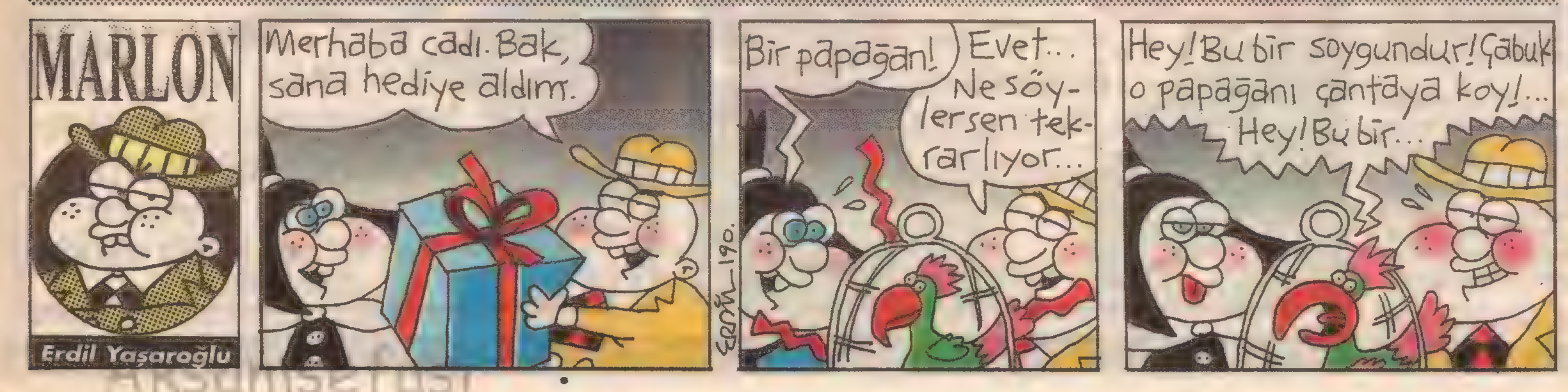
MARLON
Erdil Yaşaroğlu
Merhaba cadı. Bak, sana hediye aldım.
Bir papağan!
Evet... Ne söylersen tekrarlıyor...
Hey! Bu bir soygundur! Çabuk o papağanı çantaya koy!...
Hey! Bu bir...

ÖKÜZ
Amerika Bir Savaş Olmadan Büyük Bir Savaş Kaybetti!
Aşk Olmaz!
Hiçbir Ölüme Sevinmek Bize Yakışmaz!
Tarkan'ın Sesi Yok!
Hepimizi Solucanlaştırmak İstiyorlar!
Türkiye İlk Defa
Kadro Tarafından Yönetiliyor!
Yalçın Küçük
Ekim sayısı tüm satış noktalarında

NURİ KURTCEBE

KUVAYİ MİLLİYE - İMZA GÜNÜ

6 Ekim Cumartesi Saat 18:00 - 19:30
Cumhuriyet Kitap Klubü - İstiklal Cad. Zambak Sok. 4/1 Beyoğlu (Fransız Konsolosluğu Yanı)

GERÇEK HAYAT KONFERANSLARI

Mistik Resital **"Haydan Hûya"** Mevlâna İDRİS
İsmet ÖZEL **"Toparlanın Gitmiyoruz"**
5 Ekim 2001 - Saat 19:30 JRR Konser Salonu

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Selâm... Okuycak bişiy kalmamıştı evde hiç; broşür bile yoktu.. Şahin'e uğrayıp kitaplıından bi iki şeyi ödünç almayı düşündüm, ceketimi giyip çıktım dışarı.. Kış mevsiminin, veya sonbaarın, sevdiim taraflarından biri bu: Ceket giyebiliyosun!.. Böylece, kibrit, sigara, kalem, mendil felan koyabilecek fazladan ceplere sahip oluyorum!.. Bi de şu gömleğin kolları dışarı taşmasa!. Çıksın, taşsın da; iki taraf da eşit olsun ama!.. Zaten çok düzgün bi tip diilim, bi de iyice asimetrik, yamuk yumuk gözükmeyelim!.. Otoyola çıktım, stadın ordan karşıya geçip, küçük köprünün üstünde yürüdüm.. Bu, üstgeçit, köprü gibi yerlerden aşaaya, hızla geçen araçlara üstten bakınca, aklıma hep aynı şey gelir: Şurdan atlasam şindi, tam o anda geçen, pamuk veya saman yüklü bi kamyonun üstüne!. Ploff! diye düşsem!. Alsa beni, götürse!. Gezsem Anadolu'yu!.. Ben özkürüm!.. Kurtulduk sanıyoduk; yine başladı o lavuk reklâm.. Kimin öskür olduu, kimin hangi tepeye tırmandıı, çok sigimde de diil!. Gerçekten mümkünse bu; eh, praavo!. Fekat; o taze, çıtır sesi, iri dudaklı seksi suratı; pahalı kameralarla çekilmiş değişik mekânları, taşı, toprağı; para gazanmak için bunnarı, bi telefon şirketine kolayca satabiliyosan zaten; nası inandırıcı olur ki senin öskürlük tanımın!. Ozon tabakası, anayasa felan gibi; beyinnerini de delmişler artık!. Kendi aralarında eğleniyolar!. hıyara bak meselâ; dalga geçer gibi: nefis pasta, kek, ballı börek, kremalı bilmem ne tatlılarını, sanki onnarı bize vercekmiş gibi, zum yaparak, en net görüntüleriyle sunuyo!.. Neymiş?. Bunnarın tariflerinin olduu bi kitapçık verceklermiş, gastenin yanında!. Yuh!. Leziz bişeymiş gibi sunuyo bi de!. Kâğıt mı yiycez!.. Sigtiret bu saçmalıı; sen, iki poğaça ver sıcacık, her gün, gastenin yanında; bak nası hemen okur-yazar, hem de duacı oluyo insannar!. Sıcak olcak ama!.. Öyle tabak çanak gibi, dandik malzemeden hazırlamak yok!..

Köprüyü bitirince, şurdan bi yerden aşaaya inip karşı sitelerin oraya geçmem gerekiyo.. Bi sürü patika, garip yollar, çukurlar var!. Bi herif aşşaa iniyodu bi yanktan; hah, burdan iniliyo diye, onun peşi sıra gittim.. Meğer; kuytu ya; işemeye inmiş oraya!. Çıktım geri, başka bi patikadan indim yola!.. Motosiklet maazaları var, apartmanların altında!. Eskiden bayaa meraklıydım.. Gelir buralara, bi saat vitrine, motorlara bakıp, hayal kurardım!. Sonra, İzi Raydır filmini seyredince, soğudum; annamsız geldi bu hayal!.. Arasıra çıkıyolar tv'ye; harleydevidson'cu lavuklar var ya bi de!. Öskürlük tutkunu, çılgın kitle!. Vay gerzekler yaa!. Demek; milyarlık motoru, jipi çekince altına; öskürlük tutkunu oluyon!. Canım, onnar da biliyo saçmaladıklarını ama; bu semboldür işte! Her kavramın, bi sembolü var!. O bi takı, bi biblo; küçük bi eşya olabilir!. Eskiden, ilk volkmenimi aldıımda, harbiden öskür hissetmiştim kendimi!. Niçin, araba, manken, popçu posterleri vardır ki bi odanın duvarlarında!. Bi gerçeğin, en azından kuşe kâğıda bi yansıması bile, sahip olma hırsını bi nebze köreltir!. Desmond Moris denen adam, böyle diyo; bazıları, çok iyi bi sanat eseri olan tabloları, heykelleri, rahatça satın alıp evlerine koyabilirken; geri kalanları da, abuk sabuk, kötü alçıdan Şarlo, Lorel-Hardi biblolarıyla, iğrenç hediyelik eşyalarla yetinmek zorunda! ne biblo severim, ne poster!. Afiş iyidir ama bak!. Sinema afişlerinin bi annamı vardır..

Raflara bakıp, bi kitap ararken, boynum ağrıdı!. Bi sürü yazar, yüzlerce roman, öykü, şiir; çoğu bi boka benzemiyo!.. Seçici olmalıyım.. İyi bi seçim yapmalıyım!.. Sıkıldım, iki cilt bişiy aldım ordan, öylesine!.. Biri, Rilke denen bi yazarın, notları felan; öbürü de bi şövalye romanı!. Kesin okumıycan bunnarı, biliyorum!. Şahin'e, bi kitap alıcam şurdan, dediğim için aldım!. Bi çay içtim, biraz muhabbet ettik, kalktım.. Dolapları gördüm, kapıya giderken. "nefis olmuş!" dedim Şahin'e. Aadi, basit tahtadan; onnarı yakarak, vernikleyerek felan, bayaa iyi bi iş çıkarmış herif.. Şu senin, küçük motorlu testeren, o bana lâzım bi ara, dedim!. Bozulmuş.. Harika bi cihazdı.. Pencereye bi tahta kesmek istiyordum... Neyse; normâl testereyle de yapabilirim belki..

Motor maazalarının yanından sapıp yine, otoyola çıktım; patikaya girdim.. O öbür, küçük patika; ıslaktı.. Demek, orası gerçekten bi işeme yeri!. Vardır böyle yerler.. Stadın yan duvarları, gişelerin arası falan da öyle.. Keskin bi koku.. Doğrusu; öyle rahatça işeyemem heryere!. Bi kere, sıçmıştım ama.. Bi dükkânda çalışıyodum çırak olarak. Sıkıştım, tuvalete gidemedim; patron da gelmedi. Dükkânı bırakamam da!. Bi poşete sıçtım; gizledim bi yere; sonra gidip çöpe attım bi ara!. Ne kadar çok araba var ya; bi geçemedim şurdan karşıya!.. Biri de durup, yol vermiyo! Tamam, saçmalama, otoyol orası; neden bahsediyosun!.. Geçen gün, mahalle arasında, karşı kaldırıma geçecektim; bi araba zınk! diye durdu, bana yol verdi. Ben de öküz gibi, elimle şöyle bi sağol işareti bile yapmadan hiç, yürüdüm geçtim!. Bazen, harbiden, kalas gibi davranıyorum!. Şimdi benim hıyarlıım yüzünden şevki kırılacak, bi daa hiç bi yayaya yol vermiycek belki!. Ama benim, el işaretlerim de iyi diildir ki!. Sağol annamına gelen bi şey yapmaya çalışırım, saçma olur, yannış annaşılır!.

Neyse; şu kitapları da okumuycam, niye aldım; boşuna taşıyoz!. Bi ara tekrar uğrar Şahin'e, değiştiririm!.. Kavşaktan dönüp, meydana girdim!. Salı pazarı varmış bugün ha? Ortalık, toz duman, kartonlar, çürük domatesler, boş tenekeler!.. Havada poşetler uçuşuyo!. Boş kasalar kamyonnara yükleniyo; birileri etrafta bişiyler arıyo!. çöp yığınnarının, ayaama dolanan poşetlerin arasından yürüdüm... Karşıya baktım; Ay vardı binaların arasında, gökte.. Eee?. Ne Yani!. Zorladım biraz; romantik, dramatik felan bişiy hissedebilir miyim diye; hiç bi sigim çıkmadı!. Yürüdüm, devam ettim! Hemen iyi günner diliyorum!..

Puzzle

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

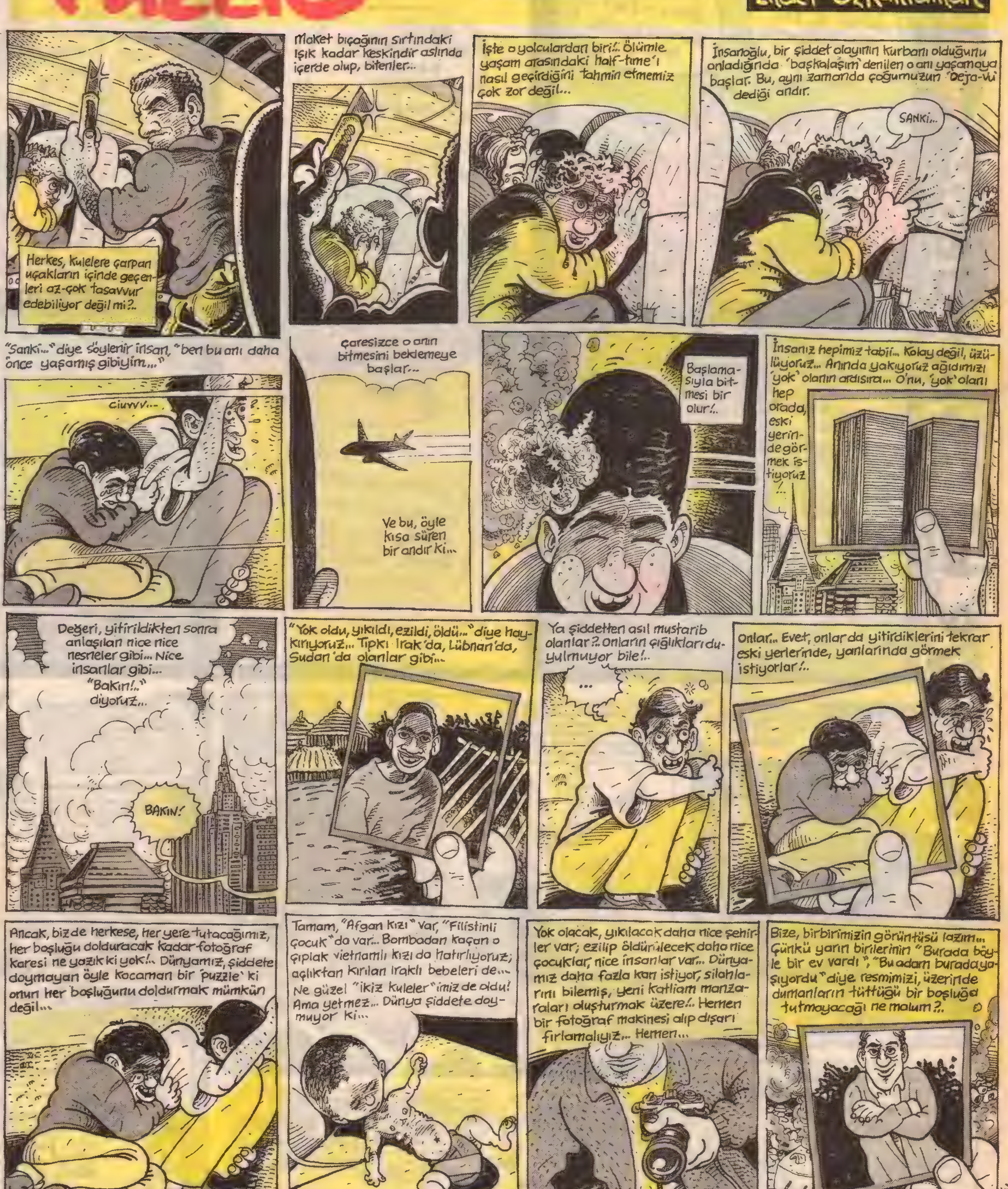
Maket bıçağının sırtındaki ışık kadar keskindir aslında içerde olup, bitenler..
Herkes, kulelere çarpan uçakların içinde geçenleri az-çok tasavvur edebiliyor değil mi?..
İşte o yolculardan biri!.. Ölümle yaşam arasındaki half-time'ı nasıl geçirdiğini tahmin etmemiz çok zor değil...
İnsanoğlu, bir şiddet olayının kurbanı olduğunu anladığında 'başkalaşım' denilen o anı yaşamaya başlar. Bu, aynı zamanda çoğumuzun 'Deja-vu' dediği andır.
SANKİ...
"Sanki..." diye söylenir insan, "ben bu anı daha önce yaşamış gibiyim..."
ciuvvv...
çaresizce o anın bitmesini beklemeye başlar...
Ve bu, öyle kısa süren bir andır ki...
Başlamasıyla bitmesi bir olur!..
İnsanız hepimiz tabii... Kolay değil, üzülüyoruz... Anında yakıyoruz ağıdımızı 'yok' olanın ardısıra... O'nu, 'yok' olanı hep orada, eski yerinde görmek istiyoruz!..
Değeri, yitirildikten sonra anlaşılan nice nice nesneler gibi... Nice insanlar gibi... "Bakın!.." diyoruz...
BAKIN!
"Yok oldu, yıkıldı, ezildi, öldü..." diye haykırıyoruz... Tıpkı Irak'da, Lübnan'da, Sudan'da olanlar gibi...
Ya şiddetten asıl mustarib olanlar?.. onların çığlıkları duyulmuyor bile!..
...
Onlar... Evet, onlar da yitirdiklerini tekrar eski yerlerinde, yanlarında görmek istiyorlar!..
Ancak, biz de herkese, her yere tutacağımız, her boşluğu dolduracak kadar fotoğraf karesi ne yazık ki yok!.. Dünyamız, şiddete doymayan öyle kocaman bir 'puzzle' ki onun her boşluğunu doldurmak mümkün değil...
Tamam, "Afgan kızı" var, "Filistinli çocuk" da var... Bombadan kaçan o çıplak vietnamlı kızı da hatırlıyoruz; açlıktan kırılan Iraklı bebeleri de...
Ne güzel "ikiz kuleler" imiz de oldu! Ama yetmez... Dünya şiddete doymuyor ki...
Yok olacak, yıkılacak daha nice şehirler var; ezilip öldürülecek daha nice çocuklar, nice insanlar var... Dünyamız daha fazla kan istiyor, silahlarını bilemiş, yeni katliam manzaraları oluşturmak üzere!.. Hemen bir fotoğraf makinesi alıp dışarı fırlamalıyız... Hemen...
Bize, birbirimizin görüntüsü lazım... Çünkü yarın birilerinin "Burada böyle bir ev vardı", "Bu adam burada yaşıyordu" diye resmimizi, üzerinde dumanların tüttüğü bir boşluğa tutmayacağı ne malum?..
Bitti.

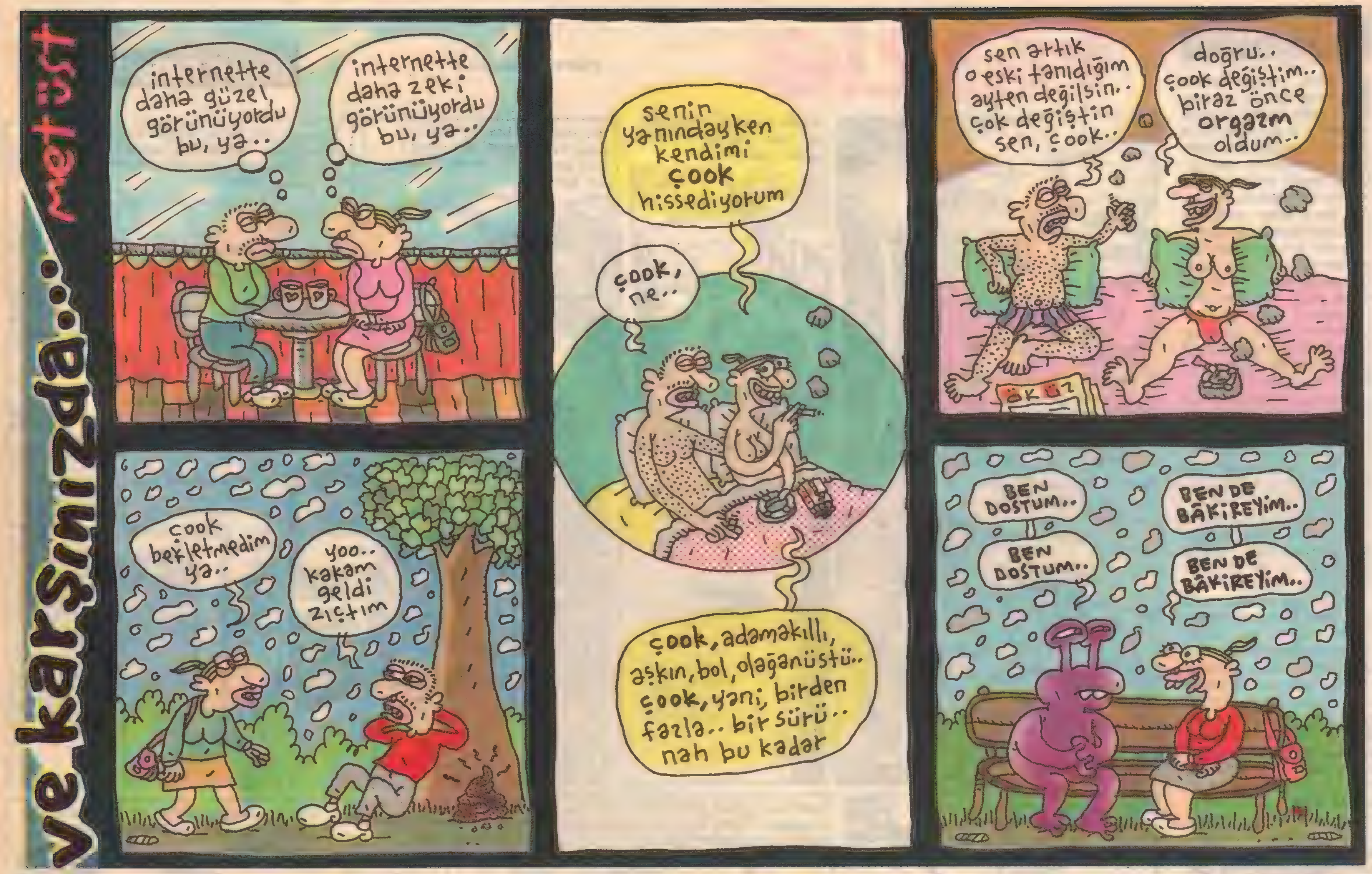
ve karşınızda...
metüst
internette daha güzel görünüyordu bu, ya..
internette daha zeki görünüyordu bu, ya..
senin yanındayken kendimi çook hissediyorum
çook, ne..
çook, adamakıllı, aşkın, bol, olağanüstü.. çook, yani, birden fazla.. bir sürü.. nah bu kadar
sen artık o eski tanıdığım ayten değilsin.. çok değiştin sen, çook..
doğru.. çook değiştim.. biraz önce orgazm oldum..
ÖKÜZ
çook bekletmedim ya..
yoo.. kakam geldi zıçtım
BEN DOSTUM..
BEN DE BÂKİREYİM..
BEN DOSTUM..
BEN DE BÂKİREYİM..

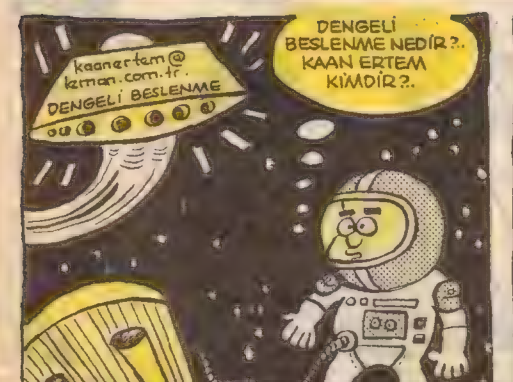
kaanertem@ leman.com.tr.
DENGELİ BESLENME
DENGELİ BESLENME NEDİR?.. KAAN ERTEM KİMDİR?..

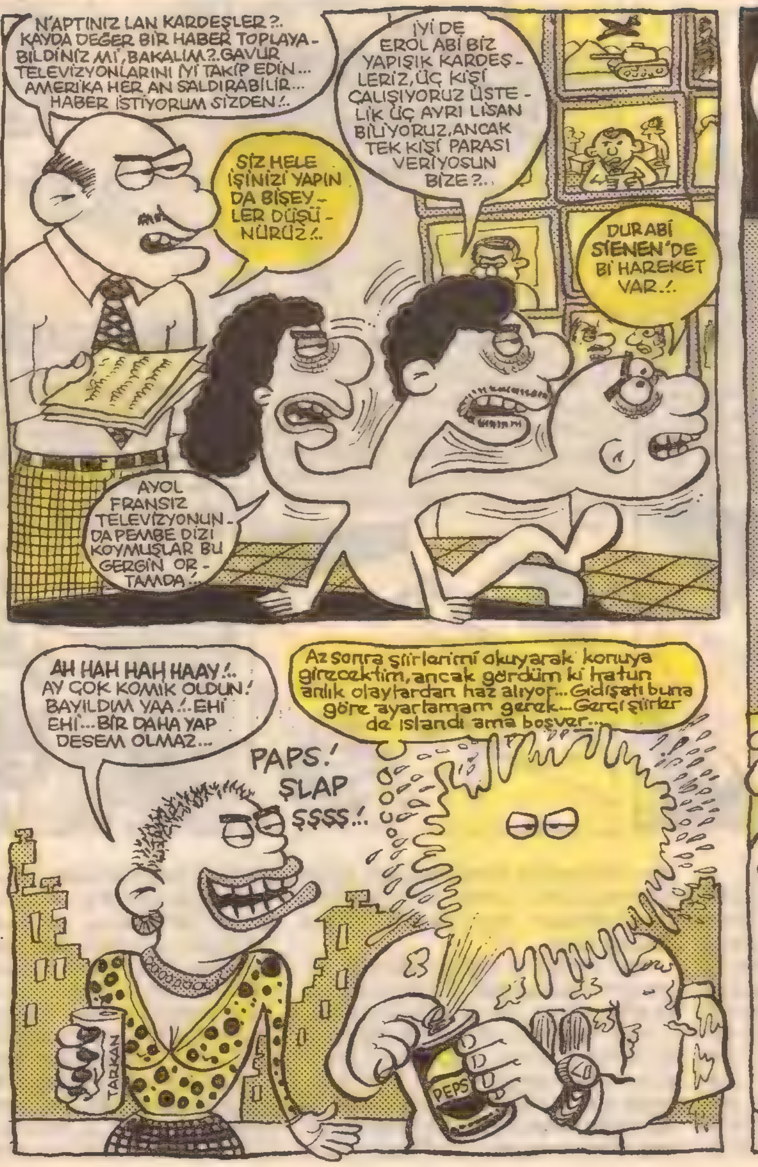
N'APTINIZ LAN KARDEŞLER?.. KAYDA DEĞER BİR HABER TOPLAYABİLDİNİZ Mİ, BAKALIM?..GAVUR TELEVİZYONLARINI İYİ TAKİP EDİN... AMERİKA HER AN SALDIRABİLİR... HABER İSTİYORUM SİZDEN!..
İYİ DE EROL ABİ BİZ YAPIŞIK KARDEŞLERİZ, ÜÇ KİŞİ ÇALIŞIYORUZ ÜSTELİK ÜÇ AYRI LİSAN BİLİYORUZ, ANCAK TEK KİŞİ PARASI VERİYOSUN BİZE?..
SİZ HELE İŞİNİZİ YAPIN DA BİŞEYLER DÜŞÜNÜRÜZ!..
DUR ABİ SİENEN'DE Bİ HAREKET VAR!..
AYOL FRANSIZ TELEVİZYONUNDA PEMBE DİZİ KOYMUŞLAR BU GERGİN ORTAMDA!..
AH HAH HAH HAAY!.. AY ÇOK KOMİK OLDUN! BAYILDIM YAA!..EHİ EHİ... BİR DAHA YAP DESEM OLMAZ...
Az sonra şiirlerimi okuyarak konuya girecektim, ancak gördüm ki hatun anlık olaylardan haz alıyor... Gidişatı buna göre ayarlamam gerek... Gerçi şiirler de ıslandı ama boşver...
PAPS! ŞLAP ŞŞŞŞ!..
TARKAN

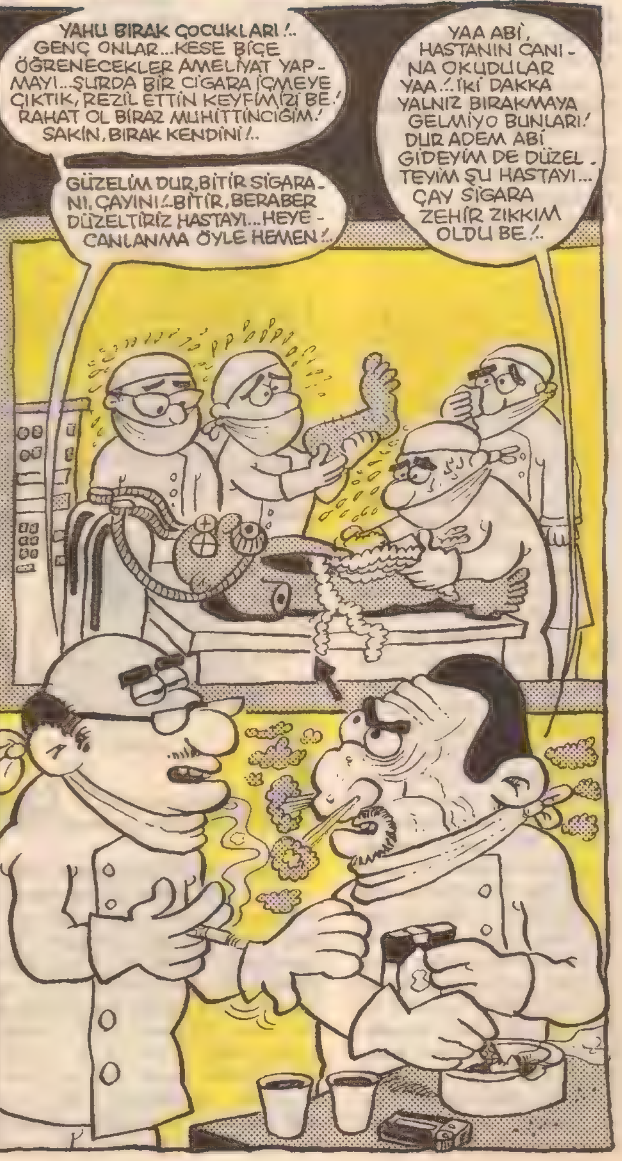
YAHU BIRAK ÇOCUKLARI!.. GENÇ ONLAR...KESE BİÇE ÖĞRENECEKLER AMELİYAT YAPMAYI...ŞURDA BİR CİGARA İÇMEYE ÇIKTIK, REZİL ETTİN KEYFİMİZİ BE! RAHAT OL BİRAZ MUHİTTİNCİĞİM! SAKİN, BIRAK KENDİNİ!..
GÜZELİM DUR, BİTİR SİGARANI, ÇAYINI!..BİTİR, BERABER DÜZELTİRİZ HASTAYI...HEYECANLANMA ÖYLE HEMEN!..
YAA ABİ, HASTANIN CANINA OKUDULAR YAA!..İKİ DAKKA YALNIZ BIRAKMAYA GELMİYO BUNLARI! DUR ADEM ABİ GİDEYİM DE DÜZELTEYİM ŞU HASTAYI... ÇAY SİGARA ZEHİR ZIKKIM OLDU BE!..

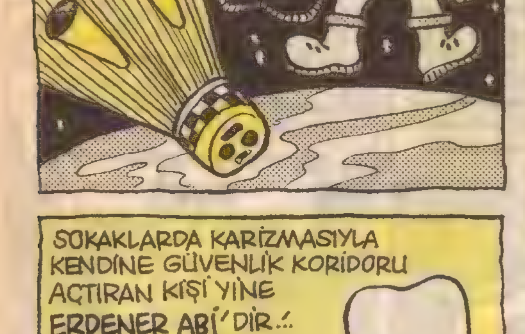
SOKAKLARDA KARİZMASIYLA KENDİNE GÜVENLİK KORİDORU AÇTIRAN KİŞİ YİNE ERDENER ABİ'DİR!..
Albümü çıktı...Ancak nerelerde satılır?.. Kimler satar?.. İşte o konuda emin değilim...

FARUK İLE UFUK

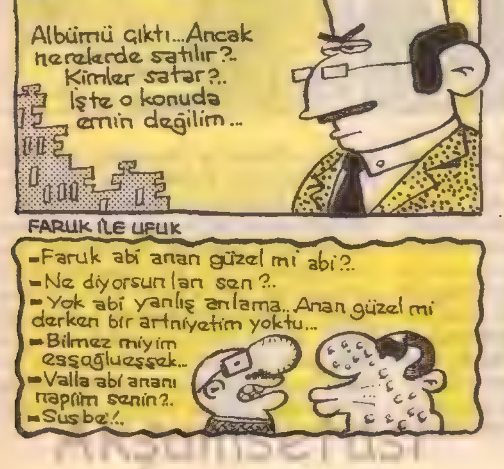
-Faruk abi anan güzel mi abi?..
-Ne diyorsun lan sen?..
-Yok abi yanlış anlama.. Anan güzel mi derken bir artniyetim yoktu...
-Bilmez miyim eşşoğlueşşek..
-Valla abi ananı napıım senin?..
-Sus be!..

9. Sayfadan Devam Cezmi Ersöz

Acıyla Üşüyen Çocuk Saçlarımı Durmadan Seveceğim

kenden çok sevgi ve saygı gösteriyordunuz... İşte bu yüzden sıkıldı sizden. Çünkü o kendisini aşağılayıp küçümseyen insanlara bağlanır. Bakmayın size yakındığına, bu ilişki bitti, dediğine, onu üç gün aramayayım, o arar; telefonlarına çıkmayayım, buraya gelip ayaklarıma kapanır, ilişkimiz başlasın diye yalvarıp yakarır... Şimdi odamı terk edin, yapılacak işlerim var, boş şeylerle uğraşacak vaktim yok benim!"

O gün işe gitmedim. Boş boş dolaştım sokaklarda. İçimde bir şeylerin koptuğunu hissettim. Kendimi durmadan suçlayıp durdum. Hiçbir şeyin farkında değildim. Herkese kolayca inanıyordum. Birilerine göre, içtenliğimi gelişigüzel bir şekilde harcıyordum. Mantıklı yaşayanlar aşırı duygusallığımın gerçeği görmeme engel olduğunu, bu hayatın kurallarını alt üst ettiğimi söylüyorlardı... Oysa sevgiye ve inceliğe inanıyordum ben. Ama bu hayatta sevginin karşılığı neydi? İncelik ne anlama geliyordu? Bilmediğim, ya da bilmezlikten geldiğim neydi? Sevginin benim bilmediğim gizli, karanlık yasaları mı vardı? Neden bütün ilişkilerimde kaybeden taraf ben oluyordum? Anlamadığım neydi? Okuduğum kitapların etkisinde kalarak hayata durmadan yabancı mı kalıyordum? Kitaplarla hayatı mı birbirine karıştırıyordum? Sorular durmak bilmeden akıp duruyordu içimde...

Ve işte asıl o günün gecesi saçlarım kesilip önüme düştü... Asıl o günün gecesi, özgürlüğüm, dediğim, benim gizli sevgim, dediğim saçlarım soğuk ve acımasız bir bahçe makası tarafından kesildi... İçimde sonsuz bir yara açarak kesildi...

Telefonda eski sevgilim benden hesap soruyordu: **"Neden gittin ona, ne hakla ondan hesap sordun... Bizim ilişkimizden sana ne... Ben sana güvenip, sadece seninle dertleşiyordum... Biz bugün kavga ederiz, yarın barışırız..."**

Sadece sustum... Anladım ki ne söylesem anlamsız gelecek ona, ona ne söylesem bana anlamsız gelecek... Çünkü ben, onu kendim gibi sevmiştim. Benden çıkan sözler ona, ondan çıkanlar benim ruhuma engelsiz bir akışla akıyor sanmıştım... Oysa o bir başkasıymış. Ben bir başkası... Mantıklı yaşayanlara göre işte asıl hatam buydu benim. Başkalarıyla kendim arasındaki ayrımı bilememekti. Çünkü bunu bilip bunu anlamak bana çok büyük acı verecekti, biliyordum. Bu yüzden bu ayrımı bilmezden geliyordum. İşte bu yüzden hiç büyümüyor, birilerine göre hep kaybediyor, hep mantıksız biri olarak yaşıyordum...

O bana bağırıp dururken, sevgilisinin ona yaptığı gibi, beni durmadan küçümseyip aşağılarken telefonu sessizce kapattım. Saçlarımın kesildiği yer utançla üşüyordu.

Ve o an nedense sadece yıllar önce cezaevinde tanıdığım genç adam gelmişti aklıma... Kaldığı hapishaneden çıkarken onu son kez karanlık avlunun bir köşesinde mantıksızlığın aleviyle yanarken gördüğüm adam gelmişti...Ve onun bana söylediği son sözleri gelmişti aklıma: **"Onur duygusunu yitiren insanın özgür olması mümkün değildir..."**

Sonra artık giderek beyazlaşan saçlarımı okşadım ellerimle... Giderek beyazlaşan ömrümü okşadım... Bu saatten sonra artık büyüyemezdim. Başkaları gibi olamazdım. Çünkü benim için yine sevdiğim, bağlandığım insanlar başkaları olmayacaktı. Kendimle onlar arasında çizmem gereken o çizgiyi hep unutacaktım, hep bilmezden gelecektim. Benim görmediğim bir yerlerde o çizgi varsa bile, birden gelişen bir anlık bir dokunuşla, birden parlayan bir sevgi ışığıyla bütün bu ayrımların, bu başkalıkların o anda silineceğine inanacaktım o hiç büyümeyen kalbimle... Bu yüzden başım durmadan derde girse de buna inandıracaktım kendimi...

Yine içtenliğimi gelişigüzel harcayacak, aşırı dedikleri duygusallığımla bu hayatın bütün kurallarını içimde alt üst edecektim. Benim de bulunduğum yerde, tıpkı hapisteki genç adam gibi mantıksızlığın alevi yanıp duracaktı... Onurum için özgürlüğümü yakacak, özgürlüğüm için onuruma sımsıkı sarılacaktım... Daha disiplinli, daha ölçülü yaşamak için bir gün önce verdiğim kararları bir gün sonra yine kendim bozacaktım...

Yıllar önce saçlarımda açılan o derin yara aklıma gelecek bir gece ve yine içim üşüyecek. Bitmeyen ve korunaksız çocukluğumu koruyup gizlemek için odama kapanacağım. Bütün perdelerimi örtüp hüzünlü mumlar yakacağım çocukluğumun yasına... Karanlık ve ölüm kokan şiirler okuyup ağlayacağım. Sanacağım ki bu hüzün sabaha kadar öldürür beni. Oysa sabahın ilk ışıklarıyla birlikte anlayacağım ki o hüzün emzirmiş beni. O karanlık ve ölüm kokan şiirler sımsıkı sarmış beni... Beni sevdiklerini sandıklarım değil, o yaslı gecem şefkat elini uzatmış bana... Anlayacağım ki, o uzun ve yaslı gecelerimde bir yanım acıdan yıkılırken bir yanım canlanıp dirilmiş... Sonra bir sabah perdelerimi hayata açıp orada direnen insanların seslerini duyacağım. Onuru için, özgürlüğü için, adalet için direnen insanların seslerini... Yine bir mantıksızlık yapıp o insanların yanına koşacağım... Kendilerini sevenleri, ince ve özenli davrananları değil, aşağılayıp küçümseyen insanlara bağlanıp, onları yücelten insanların mantıklı sayıldığı bu ülkede, hücrelere kapatılmamak, tek tip elbise giymemek, insanca davranış görmek, aşağılanmamak için direnen insanların mantıksızlığında kendi mantıksızlığımı göreceğim... Bu kötülükler dünyasında onurları için direnen o çocukları nasıl seviyorsam, acıyla üşüyen o çocuk saçlarımı durmadan seveceğim... Durmadan...

……

Sevgili dostlar, açlık grevleri, ölüm oruçları, cezaevi operasyonları ardında yüzlerce sakat, felçli, sinir sistemi tahrip olmuş, belleğini yitirmiş insan bıraktı ardında... Birçoğu konuşamıyor, hatırlamıyor, yürüyemiyor, en doğal ihtiyaçlarını karşılayamıyor... Bu insanların acilen tedaviye ve uzun süreli bakıma ihtiyacı var. Ailelerin bu uzun süreli ve çok zahmetli olan bu tedavileri karşılayacak gücü hemen hemen hiç yok. Çünkü çoğu yoksul bu insanların... Ve yine çare, yine umut bizlerde, sizlerde... Bu dünyada kötülükler, acımasızlıklar, savaş çığırtkanlığı göstere göstere yapılıyor, ama iyilikler, incelikler, özverilerse hep sessizce, usulca, ağırbaşlı bir sabırla...

Türkiye İnsan Hakları Vakfı bu kötülükler dünyasında yılmadan, usanmadan, yıllardır bu yaralı, bu şefkat ve ilgiye muhtaç insanlara kollarını açıyor... Devletin, hapishanelerin önüne yaralı, felçli, konuşamayacak ve yürüyemeyecek bir durumda bıraktığı insanları kendi imkanlarıyla tedavi edip iyileştirmeye çalışıyor... Vakfa bağlı olarak hizmet yürüten doktorlar, hemşireler, gönüllüler, insanların paraya taptığı bu dünyada, tek kuruş maddi kaygı gütmeksizin var güçleriyle bu amaç için çalışıyorlar... Ancak bu zulüm mağdurlarının tedavisi ve iyileşip sağlıklarına kavuşabilmesi büyük bir maliyet gerektiriyor... Zulüm mağdurları çoğaldıkça vakfın kaynakları da giderek tükeniyor... Gelin siz de benim gibi bir mantıksızlık yapıp, **İnsan Hakları Vakfı**'na destek olun... İster ilgi ve şefkatinizle, ister becerileriniz ya da birikiminizle, ister birkaç kuruş paranızla... Gelin, birileri iktidarda olmak ve hep daha çok kazanmak için bu dünyayı yok ederken, sizler onların açtığı yaraları kapatmaya çalışın...

Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın **Türkiye**'deki temsilciliklerinin telefon numaralarını veriyorum:

Genel Merkez, Ankara: 0312 419 79 41
İstanbul: 0212 249 30 92
İzmir: 0232 463 46 46-0232 463 91 47
Adana: 0322 458 85 66-0322 457 65 99
Diyarbakır: 0412.228 26 61

cezmier@leman.com.tr

* **Şizofren Aşka Mektup**, adlı kitabım **Gendaş Yayınları**'ndan çıktı...
* **İzmit. 5 Ekim Cuma** günü, saat **16:00-19:00** arası **İzmit Sanat Sokağı**'ndayım...
* **Batman. 20 Ekim Cumartesi** günü **Batman Belediyesi**'nin düzenlediği söyleşi ve imza günündeyim.
* **İstanbul. 27 Ekim Cumartesi** günü saat **1700-1900** arası **Taksim, Cumhuriyet Kitap Kulübü**'ndeyim.
Tel: 0212 252 38 81/82

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

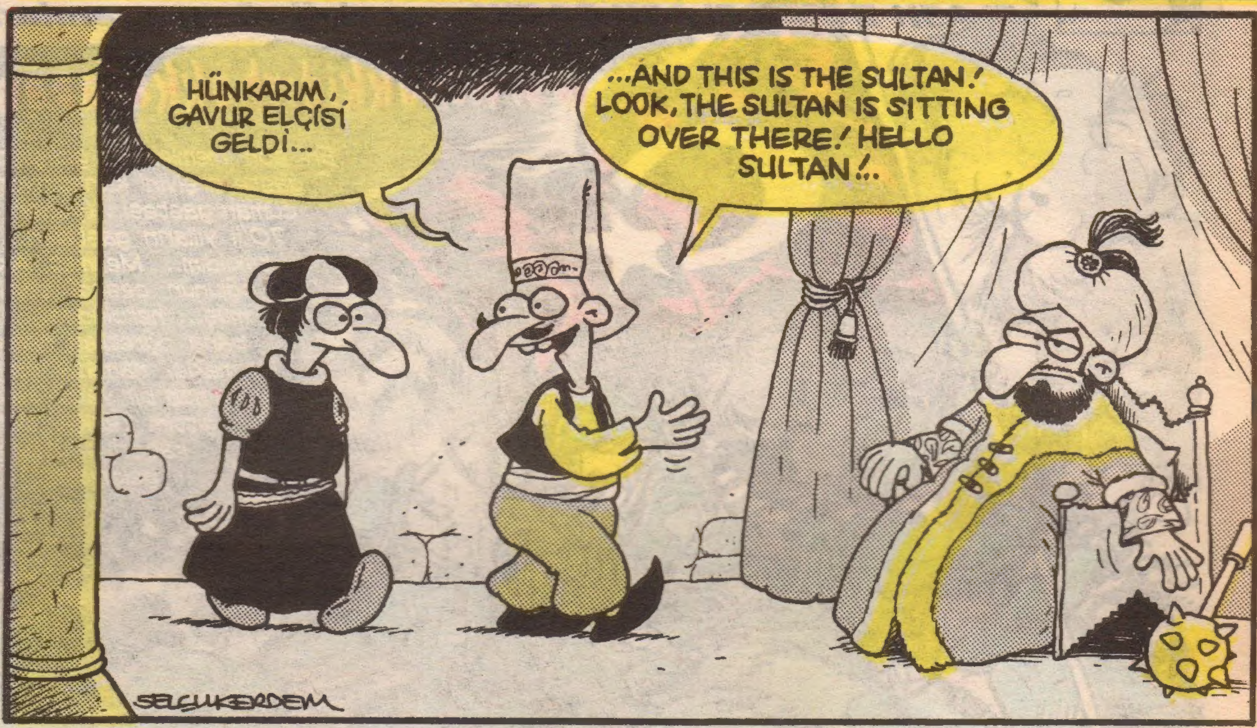
HÜNKARIM, GAVUR ELÇİSİ GELDİ...
...AND THIS IS THE SULTAN! LOOK, THE SULTAN IS SITTING OVER THERE! HELLO SULTAN!..
SELÇUKERDEM

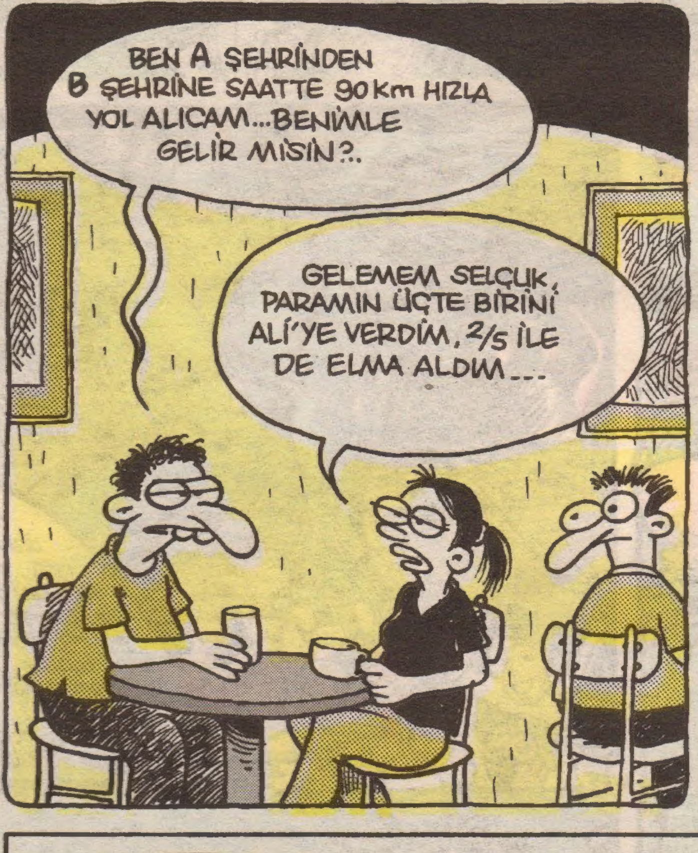
BEN A ŞEHRİNDEN B ŞEHRİNE SAATTE 90 km HIZLA YOL ALICAM... BENİMLE GELİR MİSİN?..
GELEMEM SELÇUK, PARAMIN ÜÇTE BİRİNİ ALİ'YE VERDİM, 2/5 İLE DE ELMA ALDIM...

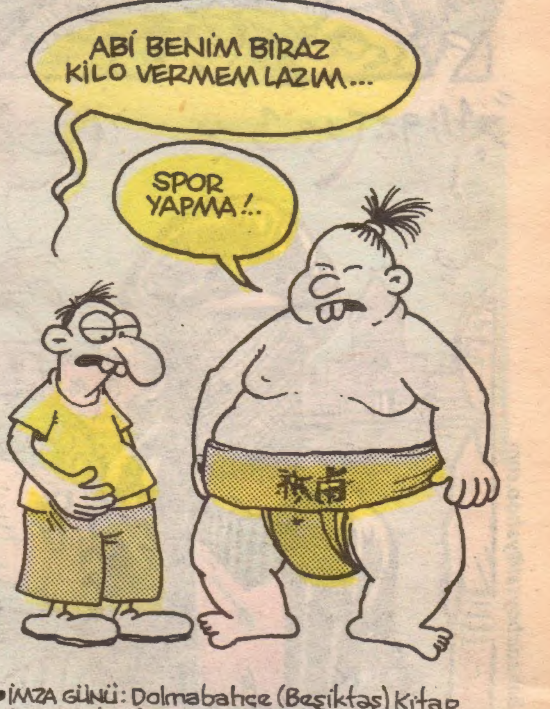
ABİ BENİM BİRAZ KİLO VERMEM LAZIM...
SPOR YAPMA!..

- İMZA GÜNÜ: Dolmabahce (Beşiktaş) Kitap fuarında 6 Ekim cumartesi saat 14.00'da kitaplarımı imzalıyor olacağım. Biliyosunuz yeni kitabım çıktı... O yüzden şeyettim...

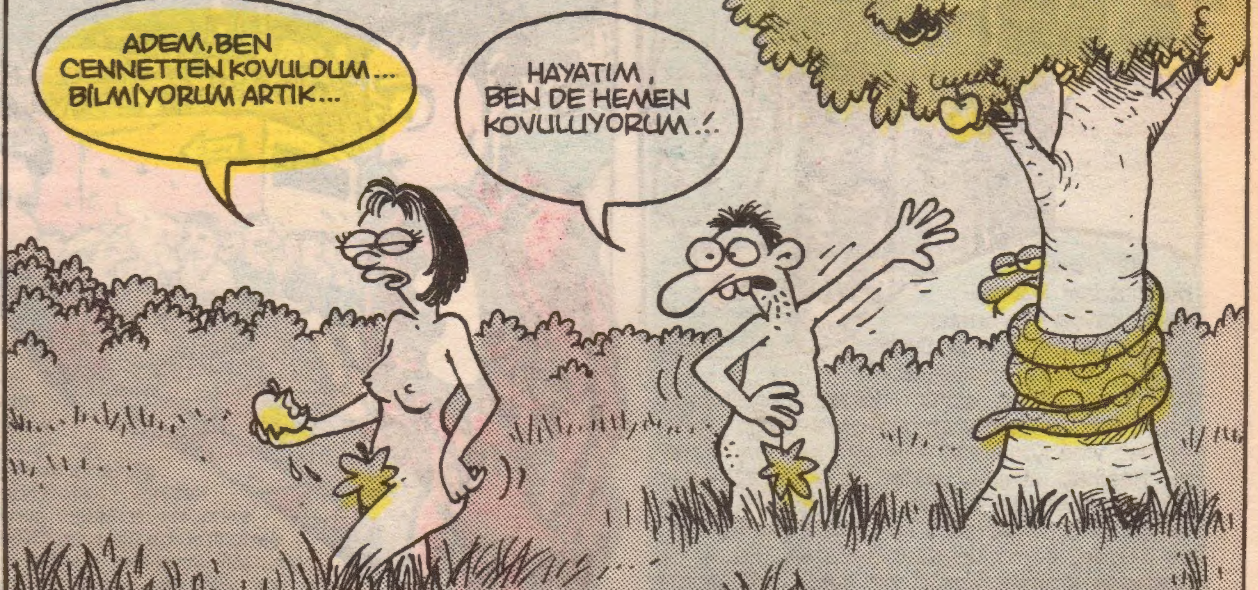
ADEM, BEN CENNETTEN KOVULDUM... BİLMİYORUM ARTIK...
HAYATIM, BEN DE HEMEN KOVULUYORUM!..
SELÇUKERDEM

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH B... FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

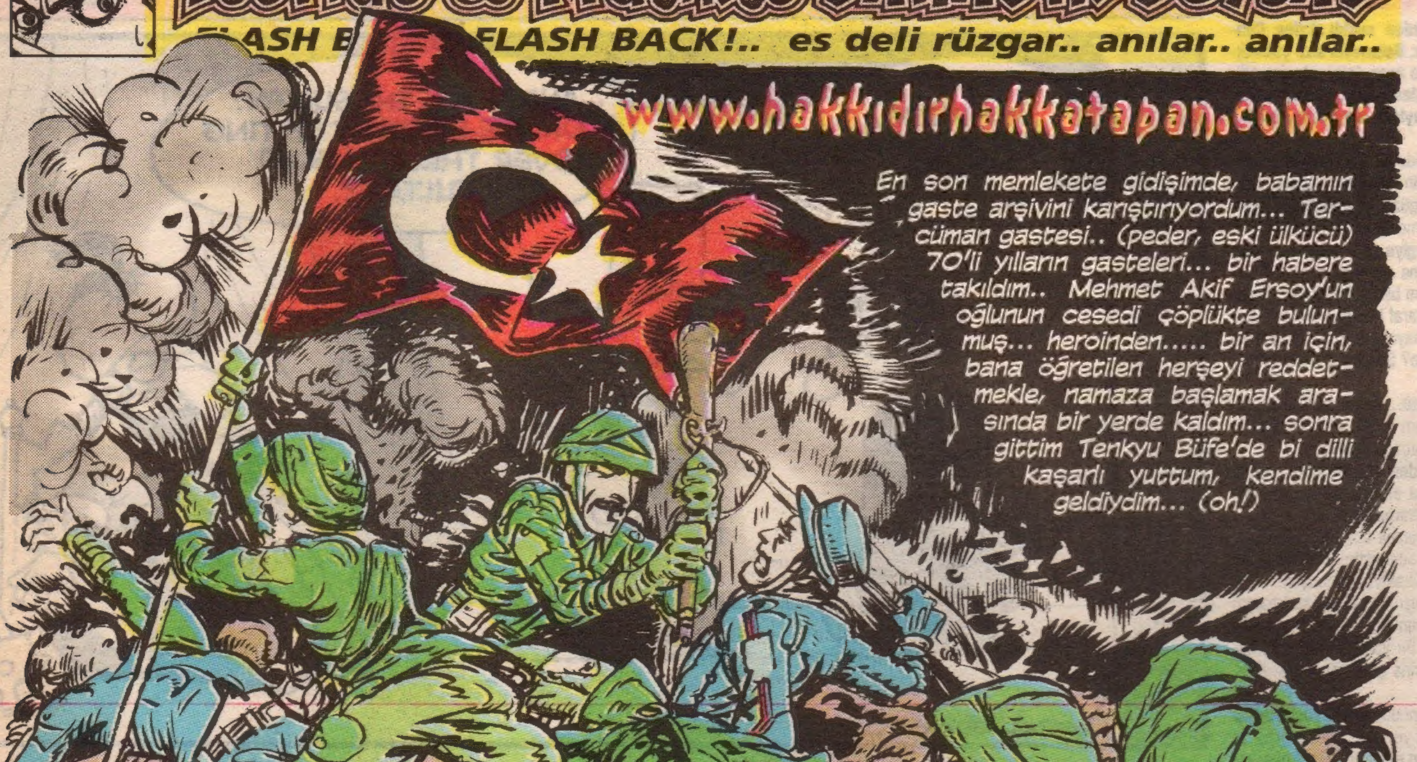

En son memlekete gidişimde, babamın gaste arşivini karıştırıyordum... Tercüman gastesi.. (peder, eski ülkücü) 70'li yılların gasteleri... bir habere takıldım.. Mehmet Akif Ersoy'un oğlunun cesedi çöplükte bulunmuş... heroinden..... bir an için, bana öğretilen herşeyi reddetmekle, namaza başlamak arasında bir yerde kaldım... sonra gittim Tenkyu Büfe'de bi dilli kaşarlı yuttum, kendime geldiydim... (oh!)

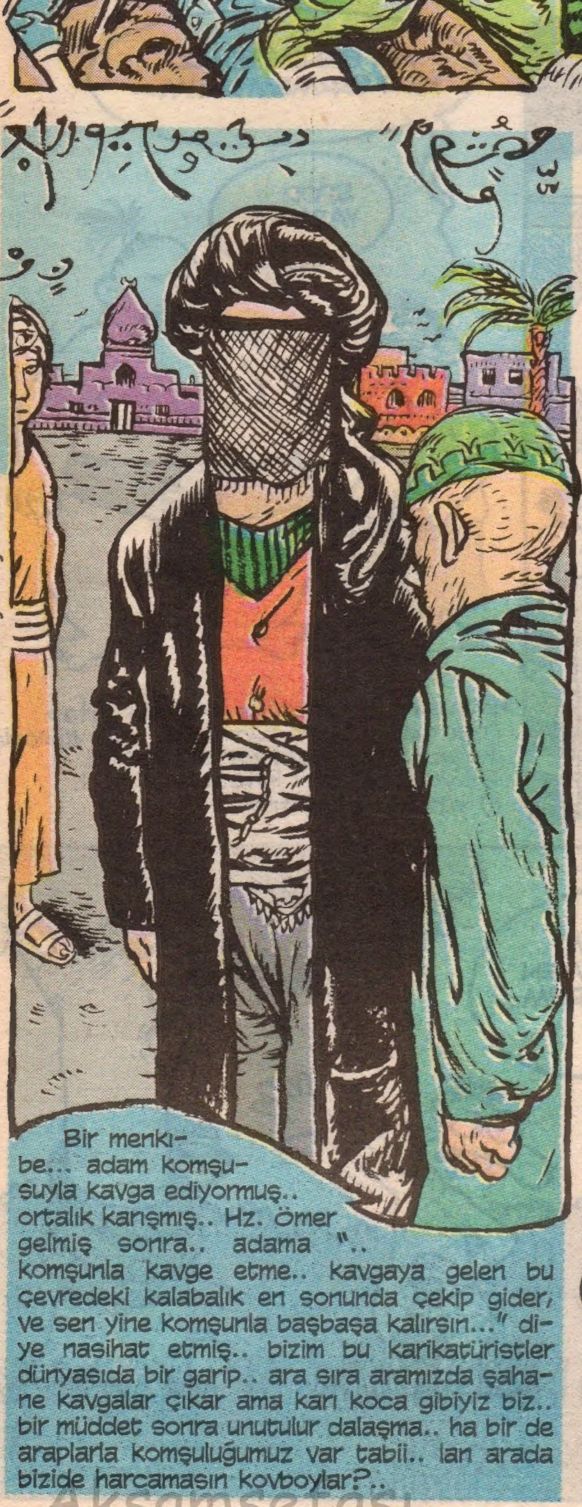

Bir menkıbe... adam komşusuyla kavga ediyormuş.. ortalık karışmış.. Hz. Ömer gelmiş sonra.. adama "..komşunla kavge etme.. kavgaya gelen bu çevredeki kalabalık en sonunda çekip gider, ve sen yine komşunla başbaşa kalırsın..." diye nasihat etmiş.. bizim bu karikatüristler dünyasıda bir garip.. ara sıra aramızda şahane kavgalar çıkar ama karı koca gibiyiz biz.. bir müddet sonra unutulur dalaşma.. ha bir de araplarla komşuluğumuz var tabii.. lan arada bizide harcamasın kovboylar?..

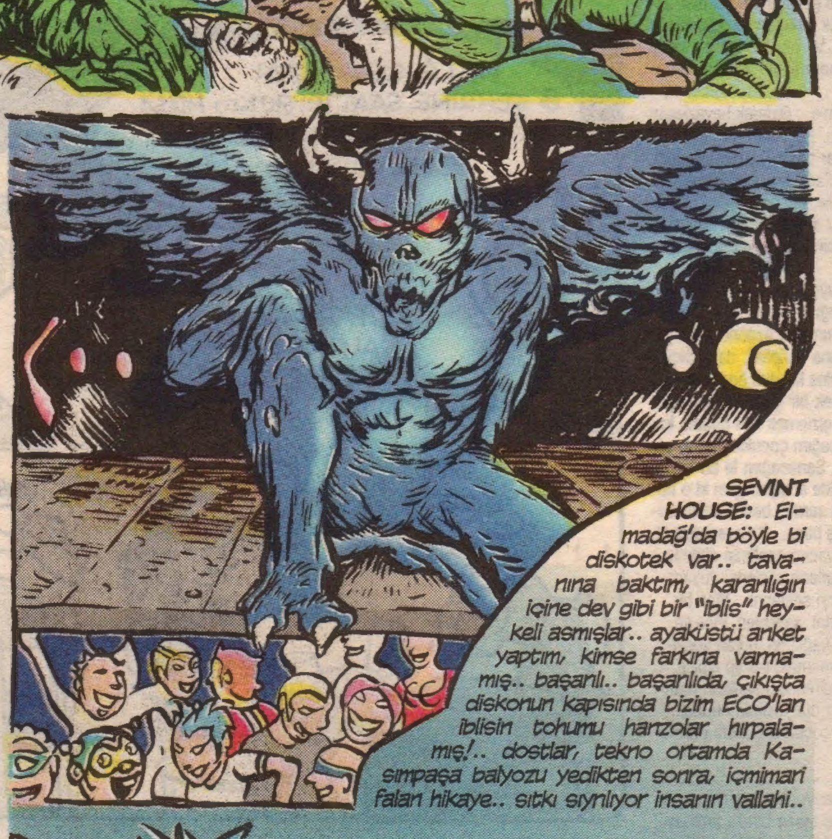

SEVINT HOUSE: Elmadağ'da böyle bi diskotek var.. tavanına baktım, karanlığın içine dev gibi bir "iblis" heykeli asmışlar.. ayaküstü anket yaptım, kimse farkına varmamış.. başarılı.. başarılıda, çıkışta diskonun kapısında bizim ECO'lan iblisin tohumu harızolar hırpalamış!.. dostlar, tekno ortamda Kasımpaşa balyozu yedikten sonra, içmimari falan hikaye.. sıtkı sıyrılıyor insanın vallahi..

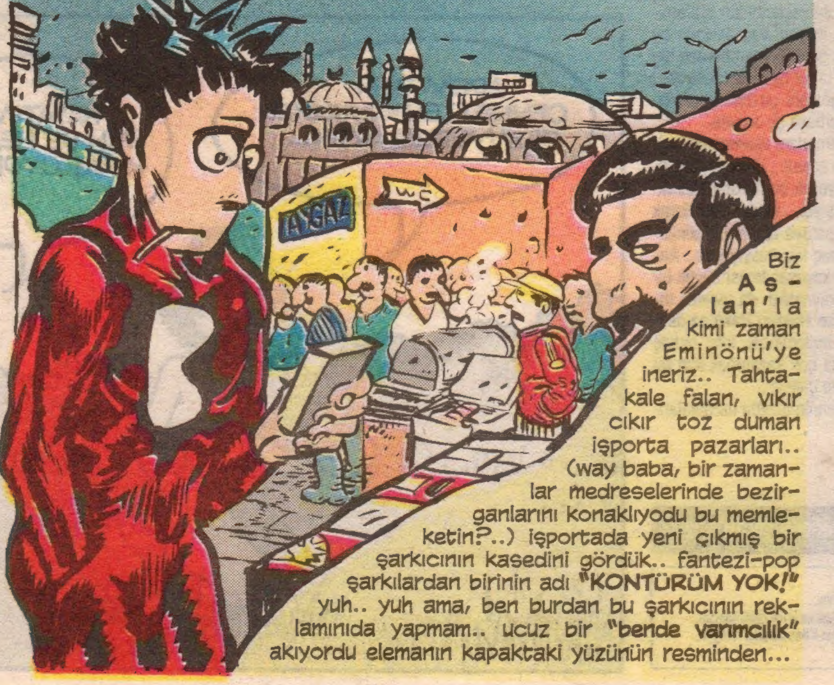

Biz Aslan'la kimi zaman Eminönü'ye ineriz.. Tahtakale falan, vıkır cıkır toz duman işporta pazarları.. (way baba, bir zamanlar medreselerinde bezirganlarını konaklıyodu bu memleketin?..) işportada yeni çıkmış bir şarkıcının kasedini gördük.. fantezi-pop şarkılardan birinin adı **"KONTÜRÜM YOK!"** yuh.. yuh ama, ben burdan bu şarkıcının reklamınıda yapmam.. ucuz bir **"bende varımcılık"** akıyordu elemanın kapaktaki yüzünün resminden...

evlendirin beni: bahadirboysal@yahoo.com

Akşamserası

Açık Büfe

met üst

içimde tuhaf bir his var

içimde tuhaf bir his var..
nereden, nasıl girdiğini bilemediğim

içimde tuhaf bir his var..
polis olmasından kuşkulanıyorum

içimde tuhaf bir his var..
'bir sen, bir ben, bir de bebek'
şarkısını söyleyip, dans ediyor

içimde tuhaf bir his var..
sinirlenince hiç güzel olmuyor

içimde tuhaf bir his var..
bir de freni patlamış
damperli bir kamyon

içimde tuhaf bir his var..
'orası bir arkadaşın yeriydi' diyorum,
yine de gitmiyor

içimde tuhaf bir his var..
'unutma, birlikte yakalanırsak,
beni tanımıyorsun', diye uyarıyor

içimde tuhaf bir his var..
hiç de örf ve adetlerimize uygun
hareket etmiyor

içimde tuhaf bir his var..
kımıldamazsam, saldırmaz sanırım

içimde tuhaf bir his var..
'ben tanrı misafiri hissi'yim' diyor

içimde tuhaf bir his var..
ormanda kaybettiğimiz
çocukluğumuza benziyor

içimde tuhaf bir his var..
'akarken, dolduracaksın' diye
öğüt veriyor

içimde tuhaf bir his var..
ne yıkanıyor, ne dişlerini fırçalıyor
habire çok temiz olduğunu söylüyor

içimde tuhaf bir his var..
dağıtıp duruyor içimdeki biçimi

içimde tuhaf bir his var..
geceleri arkadaşlarını da getiriyor
bana dar ediyor dünyayı

içimde tuhaf bir his var..
ta 15 şubat 1965 yılından beri
içimi, peşimi bırakmıyor

içimde tuhaf bir his var..
kendisi küçük ancak mide
bulandırıyor

içimde tuhaf bir his var..
geceleri bilinçaltımı ıslatıyor

içimde tuhaf bir his var..
dışımda ondan da tuhaf bir dünya

içimde tuhaf bir his var..
'ameliyatla, aldırsam' diyorum,
röntgende görülmüyor

içimde tuhaf bir his var..
'içinizdeki tuhaf bir his ile evlenip,
mutlu yuva kurmak istiyor

Bitpazarı

Nihat Genç

Bubi tuzağı, ölümlerin en kahpesi, güzel, sıcacık bir şey buldum sevinciyle sarılıyorsun bombaya. Amerika gökten insanı yardım atacakmış, Vietnam'da da attılar, çocuklar bombalara yiyecek diye sarılırken öldüler!

Afganlı, Iraklı çocukların pazar yerinde bomba dolu tezgahları seyreden fotoğrafları yayınlanıyor gazetelerde. Değil hayatlarımızı, rüyalarımızı dahi infilak ettiren bu bombalarla oynayarak büyüyen çocuklar! Polatlı topçu okulunun atış sahası yirmi kilometreye yayılıyor! "Topçu topçu top atar / Boztepe'den bok atar" tekerlemesiyle askere gönderdiğimiz gençler bu topçu okulunda akşama kadar top atar! Topçu okulunun hemen bitişiğinde bir köy adı, Doğyay.. Buğday, karpuz, kavun yetiştiren yoksul bir bozkır köyü. Topçu okulu subayları patlamayan bombaları hemen gidip yeniden patlatarak imha eder. Ancak geniş araziye dağılmış mermi, top parçalarını bulmak zahmetlidir ve kaç kuşaktır köyün eğlencesidir. Köylü gençler gece sürünerek araziye girip top mermilerinin parçalarını toplar. Hurdacıya satarlar. Parası çok şey etmez. Ama, aralarında, ben şu mermiyi buldum, ben patlamamış buldum, diye ertesi gün kahvede birbirlerine gösterir hava atarlar! Dededen toruna bütün kuşağa yayılmış bir top, mermi bulma heyecanı. Enfes hikayeleri vardır. İnanılmaz top parçalarını buldukları eski kış gecelerini binbir fiyakalı sözle süsleyerek anlatırlar. Bulunan mermi ve top parçalarının köyde konulmuş kod adları dahi vardır, bazı mermilere "süleyman" derler, bazılarına "kapçık". Ama en çok delikanlıların birbiriyle yarışı! Kim çok bulursa, kim daha sıkı bir bomba bulursa, köyde itibarı artıyor! Köylü "bulmayı" çok seviyor! Yerinaltında patates gibi bir tür mantar, dışardan anlaşılmıyor, top mermilerinin yanıbaşında bu mantarları da çıkartıp, kızartıp yiyorlar. Köyün geliri yok. Bütün köyün karpuzu-kavununu üç milyara bir tüccar alıyor, hane başına yüz milyon düşmüyor. Birgün köylüler, "Eskişehir'e gidip, kendimiz karpuz sergisi açıp, kendi malımızı biz satalım" demişler. Bir oyun, pazar dayağı yiyip kovmuşlar bunları pazar yerinden. Yılda birkaç gün, mahsülden ceplerine para girer. O gün hemen Ankara pavyonlarına iner eğlenirler. Gördükleri ilk konsümatris kadına aşık olur, evlenmek isterler. Tecrübeli ve güngörmüş konsümatris kadınlar o gece bunların cebinden elli-yüz milyonlarını alır, ama evlilik tekliflerine acıyıp bunları geri postalarlar.

Top ve mermi seslerinden hiç rahatsız oldukları görülmedi. Aksine, bomba tarlasının tam ortasında köylerinin olması, Allah'ın bir nimeti, başlarından yağan bir rahmet gibi bereketli görüp, çocuklarının onyıllardan beri bomba tarlasında sürünerek geceleri bomba toplamasından ayrı bir kahramanlık duydular. Sadece, dört-beş yılda bir gazetelerde küçük bir haber yayınlanır: "Tarlasında bomba bulan köylü parçalanarak öldü!".

Yani, TV'ye, savaş uzmanı, terör uzmanı diye, Doğyay köyünden köylüleri çıkartın. Size Türk ordusunun kullandığı tüm mermi ve topların çeşitleri, tahrip güçleri, arazideki imhaları üzerine konuşsun! Bu köyün delikanlıları harçlıklarını hala şarapnel parçaları, hurda mermileri Bitpazarı'nda satarak çıkartır!

Bitpazarı, Numune Hastanesi'nin tam karşısında, Hergele Meydanı denilen mevkide, Ankara'nın yıkık, dökük, geçilemeyen dar sokakları, kullanılmayan köhne evleri içinde. Olur olmaz şeylere para vermeyeyim diye üstüme sadece taksi parası aldım, daha girişte Hacı Taşan'ın eski kasetlerini bulunca, eve yürüme dönmek zorunda kaldım. Çok soğuk ve çok yıpranmış üst üste yığılmış binlerce pantolon, ceket, ayakkabı, artık elbise fırçası değil, zımparayla temizleniyorlar. Hepsi ihtiyar ve karışık sakallı satıcılar! İnanmayacaksınız, geceliği beşyüzbinliraya dahi otel var burda. Satıcıların incecik kaburga kemiklerinden farksız küçük tahta tezgahları! Kurum ve toz toprakla kararmış tüm camları! Eski evlerin tahtaları paramparça! Bitmeyen bir gürültü! En tenha sokakları dahi incik cincik dolu, odun kömürcüsünün içinde CD satışları! Bitpazarlarının yalnızlık duygusuyla derin ilişkisi var. Yalnız ihtiyarların çöpevlerini düşünün, yalnızlık duygusu derinleştikçe arama duygusu hızlanır. Binbirgece masalından felsefeye, psikiyatrinin tüm kavramlarına, her kalpten bir kırık var burda, umut, bekleyiş, sabır, biriktirme, şans, tesadüf! Gel Ankaralı, gel! Şekli şemali hiç değişmeyen Bitpazarı, tüm tarihe ve tüm uygarlığa hiç değişmeyişi ve hiç gelişmeyişiyle meydan okur. Yaşlı bir kocakarının hala çalımlı bakışlı entarisini orda bulursunuz. Modayla, dampingle, promosyonla, büyük hastalıklar yaşayan modern piyasaya karşı Bitpazarı yorgun ve inatçı tavrıyla hala dünyada ilk kurulan pazarların tadını neşesini getirir bize! Bitpazarları, kayıp zamanların kayıp eşyalarını sunar bize. Ölülerin eşyalarına bu denli rağbet, ürkütücü ve şaşırtıcı. Alış-veriş zerafetinin kovulduğu büyük pazarların, mağazaların aksine, alış-verişin bir sanatçı zerafetiyle yaşatıldığı yerlerdir! Burası gerçek ekonomi değil, ekonominin tiyatrosu! Tiyatro hayatın sadizmini, bitpazarı acımasız ekonominin sadizmini yok eder. Ekonominin yeraltıdır bitpazarı. Acımasız piyasanın hala yaşayan vicdanıdır. Onurumuz kırılmadan alış-veriş yapacağımız tek yerdir. Bitpazarı'nda kötü yoktur. Ne satıcı kötü, ne eşya kötü. İlahı bir sevimliliği vardır, piyasaların tapınağıdır Bitpazarı. Hayatlarımızın paryaları döndürür bu eski zaman değirmenini! Eskiciler toplumun küçük bir klanı, kronik işsiz ve ayaktakımına en yakın insanlar. Üç-beş kuruşa eyvallah demeyen, mala tamahkar davranmayan, hızla alıp hızla elden çıkartan bu adamlar, akşama kalan maldan nefret eder, sokuverirler bir deliğe...

Hiç bir işe yaramayan ama tutkuyla kapışılan bu nesneler nedir? Hiçbir değeri olmayan ama aşkla çoğalttıkları bu eşyalar nedir? Eşya mistizmi! Bulmanın, almanın, satmanın tarifsiz sevinci. Tanrı, tarifsiz bir sevinçtir!

Bitpazarı, kibir pazarıdır. Herhangi birinin getirdiği mala iyi gözle bakmazlar. Küçümser, önemsemez görünür, inanılmaz aşağılayıcı küçük paralar teklif ederler. Satıcının yüzüne dahi bakmaz, ancak malı bir şekilde ele geçirince, o mal dünyanın en değerli eşyası oluverir. Kimseye göstermek, satmak istemez, vurdumduymaz, burnu havada tuzukuru pozlar içinde, mala dokundukça elleri titrer, ürperir. Günü vakit vakit yaşarlar! Malla aralarında bitmeyen ağır, koyu bir keder vardır! Malın artık derin bir uykuyla ağırlaşmış gözlerini, kirli tırnaklarıyla çimcik çimcik deşip, malın esrarını, markasını çözmek isterler!

Kumarhaneye en yakın meslek eskicilik, dindar, tarikatçı kumarbazların yurdu. Soyut kağıtların şansları değil, eşyalar işlevi ve anlamını o kadar yitirmiş o kadar benzemezleşmiştir ki, bir saat dişlisi sinek ikiliye, bir eski ayakkabı pençesi maça üçlüsüne, bir eski telefon kabı o günü yenecek, hayat oyununu kazanacak mutlu edecek kupa dörtlüye dönmüştür.

Ne ararsan mutlaka bulacağın bir insan bohçası Bitpazarı. Bulmak, bulmak, sürekli bir bulmak sevinci yaşarız orda. Bitpazarı içimizde şifrelenmiş umutların gerçeğe açılan kapıları.

Vefa duygusu saltanatıyla yaşar. Yüzümüze bıkmaksızın yalnız eşyalar bakar. İnsanlar, yurdunu, arkadaşını, sevdiklerini terkeder. Otuz yıl yabancı memlekette kalıp, bir soranı olmadan yurduna döner. Eşya terketmez. Yeni, sürpriz dostlar getirir. Tesadüfsel, binbirgeceli hikayeler anlatan, esrarların esrarı, ilahi bir yaratık gibi. O eskimiş eşyaların kulağınıza sürekli tatlı sözler mırıldanan sevimli dudakları vardır. Gıcırdaması ebediyyen sona ermiş işte bu kırık oyuncağın içinde, hıçkırarak ağlayan mahzun bir çocuğun kalbi hala sıcacık!

Basit bir yer tezgahı, herşey derme çatma. Herşey kimsesiz. Yapayalnız, kötürüm, felçli. Hiçbir yere tutunamayacak güçsüz nesneler. Yer tezgahında yanyana gelmiş bu ilişkisiz nesneler kalbimizi acıtan dilencilerden beter. Acıdığımız için mi alırız, Allah bizi bu durumlara düşürmesin diye mi? Cüzzamlılar koğuşunu, savaş sonrası bombayla yüzleri parçalanmış korkunç yüzlüler koğuşunu gezer gibi. Bu denli ilişkisiz, anlamsız nesnelerin bir tezgah üstünde yanyana duruşu, inanılmaz bir zihin şovu. Leydi Diana'yı anlatan bir kitap, üstünde birkaç musluk contası, yanında kırık pencere kolu, yanında ilk yardım çantası. Bu kadar ilişkisiz nesneleri karıştırdıkça insanın zihni mi doyar? Dünyadan el ayak çekmiş, ama hala ganimet tadı veren ne var bu eskimiş eşyaların ruhunda! Bitpazarı'nda bizi mutlu eden şey nedir? Sanat tarihinin performansları, kavramsal düzenlemeleri, henüz bu denli mağlup eşyaları kahramanca yanyana getiremedi. Bitpazarlarını devriye gezen insanlar ezik-büzük, artık bir böcek lavrasına benzeyen vidaları, somunları herhalde hayalinde bindiği zürafanın nallarına benzetiyordur. Burada, nerdeyse yemişlerin kabukları, kurumuş sıçanların kürkleri dahi sergilenir. Kocakarılaşmış, kadavra tahtası bu ölmüş eşyalara neden bir anda bin meraklı göz, bin meraklı el birden uzanır. Tezgahta bin tane heyecanlı el yumak gibi birbirine karışır. Dünyanın çarkları! Değirmen taşının içine uzatılan eller, pop starların bedenlerine uzatılan hayran ellerine ne kadar benziyor!

İlk insandan beri bedenimizde taşıdığımız "avlanma" duygusu ve heyecanını Bitpazarı'nda salıveririz. Yağmadan, beleşten, kelepirden payımızı alabilmek için istilacı bir ruhla pazar yerini basan insan seli. İnsanoğlu'nun dokularında taşıdığı o sırtlansı duyguyu en çok Bitpazarları'nda yaşıyoruz. Bir mala ilk dokunup, bir malı ilk gören o mala ikinci olarak elini uzatana neden hala "saldırgan", "kudurgan" davranır?

İçimizde hala yüzbinlerce sırtlan bu işe yaramaz kemik, plastik parçası nesnelerle beslenir.

Alış-verişin modern dünyanın tartışılmaz kutsal tanrısı olmasının sebebi alış-verişin ruhunda gizlenmiş penis kılıfı! Bulma, buluşturma, takma, takıştırma penisten daha sert bir orgazm hali. Tezgahtarın bir kadının kulağına eğilip: "Patron duysun istemem, size bunu 10 milyona yaparım" diye fısıldanan sözlerinde, gizlilik, aldatma, ele geçirme, baştan çıkarma hepsi aynı anda yaşanır, hiçkimse bir kadını daha güzel sözlerle okşayamaz.

Kadınların Bitpazarı tutkusu, gümüş kakmalı bir sandık bulurum rüyası değil. Bitpazarı'ndaki eşyalar artık keyfimizce düzenleyeceğimiz, emrimize alıp, istediğimiz şekilde emir-komutamızda yöneteceğimiz akıl hastası haline gelmiştir. Fabrikadan çıkmış, orjinal bir parçaya asla söz geçiremeyiz, o ne derse, o. Kullanılmış, iradesini, gücünü kaybetmiş eski parçaları köleleştirmek ucuz ve kolaydır. Formunu kaybetmişler, artık bizim akıl yürütme alanımızın kölesidir. Raconu tükenmiş, façası çok ağır ihtiyar kabadayıların orospu sevgilileri gibi. Nesneler eskir, kullanılmaz, formlarını kaybeder, ama hiçbir zaman "saçma" değillerdir. Vücuttan atılan tırnak parçaları, koyu kahve koltukaltı tüyleri, burun deliğinde kuruyarak yapışmış pembemsi sümük gibi eşyaların da atılan, kesilen, lüzumsuzlaşan parçaları vardır, onları birgün Bitpazarı'nda bir tezgahta bulursunuz. Çünkü Bitpazarı en olmadık en tuhaf hayal kuranların yeridir, olur-olmaz nesneler ilginç rollerle sahnede yerlerini alır. Herhalde onların gözlerinde işe yaramaz kırık bir makas, bir terlik, ötücü bir kuş, şirin bir şempanzen kadar eğlencelidir.

Bitpazarı tehlikesi giderilmiş eşyalar cenneti, evde sürekli ayağımıza çarpıyor, sürekli sarkıyor, sürekli gıcırdıyor, elektrik çarpıyor diye kovulup, cezalandırılmış eşyalar! Aynı eşyaları bomboş şekilde bir apartman boşluğunda, bir mezarlıkta görsek, o eşyanın hortlaksı tekin olmayan sıntışıyla ürpeririz. Hem orda duruş pozundan, hem içinde zehir var mı, fare var mı, elektrik var mı? Bir bubi tuzağı olmasın, diye.

Bu kadar çirkin ve hiçbir işe yaramadıkları halde Bitpazarı'nda hiçbir eşyanın yüzünde sürekli bir mutsuzluk ifadesi yoktur. Ortak kaderleri eskimişlikleri, emekli eşyalar!

Bitpazarı, ilahi adaletin en yaman sorusuna cevap verir. İçimizin ısınmadığı, kanımızın tutmadığı, canayakın bulmadığımız eşyaları göndeririz sürgüne. Bizimle uyumlu, huzur içinde yaşayamayan nesneler orada kendilerine sıcacık, kucak dolusu sevgiyle açılmış dostlarını hemen bulabilir. Tencere yuvarlanır, kapağını bulur, bu kadar çirkin kadını Allahım kim beğenip alacak sorusunun cevabı Bitpazarı'nda gizli. Geçmişin küçük kasabalarında kadınların bir iki tercihi ancak vardı, o da aile dayatmasıyla. Şimdi, şehrin binlerce tesadüfü, şehrin kalabalığı. Kalabalık seçenekleri çoğaltır. En kötü nesnelere dahi hücum edecek bir vahşi kalabalık şehrin şehvetini artırır. Bitpazarı, kalabalıkların eşyalarla seçenek ve şans adına girdikleri bir meydan savaşıdır.

İkinci el... Eşyanın reenkarnasyonu. Bir katil, bir fahişe, bir generalin giysisi. Şimdi bambaşka bir hayata hazırlanıyor. Hala hayat kokulu. Eskicinin müşfik kokusu. Eşyanın yorgunluğunu alan soluk ışıklı odalarda zaman ötesi bir bekleyiş. Şimdi genç, taptaze müşteriler, kırış kırış, buruş buruş tüyleri dökülmüş giysilerin kalbini kırmadan karıştırıyor. Eşyalar sonbaharında ellenerek, dokunarak, sevişiyor hala bembeyaz elli kadınlarla. Bir kadın eli, bir dokunuşla, büyü gibi, yepyeni bir ömür kuracak ona. Loş ve tozlu küflü kaldırımından onu ayağa kaldırıp, dizlerine doğru silkeleyip, hayran bakışlarıyla gün ışığına çıkartacak. Bizim görmediğimiz gümüşü, altını, sedefi, kakmayı, bulacak elbisenin dokularında. Eve gidip, kıskanç bir barbarlıkla "bu benim, onu ben buldum" diye nara atacak. Onu kollarına aldığı zaman, gözleri kusursuz bir sanatçı gibi sessizleşip, boylu boyunca elbiseyi süzüp; yumuşacık sevgilisinin koynuna atılacak. Şövalyesinin boynuna gizlice ve sevinçle fırlayıp uzun öpüşlerle bambaşka bir hayata uzanacak. Gel Ankaralı gel, bu sarhoş edici zevki sen de yaşa! İnsanlığın çanları çalıyor hala eskici dükkanlarının alt ranzalarında!

Eski eşyalar, şimdi eskici dükkanında herbiri günahsız hayvanlar gibi. Herbiri uzunçeneli, keçiboynuzlu, katır tırnaklı, mercimek kadar küçük ifrit gözlü ucube hayvanlar gibi. Yaşlandıkça, acı çektikçe, bekledikçe derisi kavlanıp, biçim değiştiren kıkırdaksı hayvanlar gibi. Biçimsiz hayvanlar sirki. Eti, kemiği, yağı gitmiş eşyalar! Duyguları sökülmüş, hayalleri kopmuş eşyaların vatanı. Paçavralaşmış renk renk giysilerin bitkisel, otsu hayata geçtikleri yer. Bir eşya ancak duyguları çözüldüğünde çöp olur. Kullanılmayan bir flüt, eski bir pancur, şimdi burada geceleri gözyaşı döker mi? Hangi tiyatro sahnesinde aksesuardı? Yorgunluktan yaralanmış, pörsümüş bedenleri nice geceler burada baştan çıkarıcı bir çift göz aradı? Şimdi, şu tezgahta, İkinci Dünya Savaşı'nda kazanılmış bu Rus madalyasıyla Cem Karaca'nın Tamirci Çırağı plağı birbirlerine ne söyler? İncecik, çisiden bir yağmur döküversek üstlerine, hep yokuşa tırmanmaktan yorulmuş giysiler mutlu olur mu şimdi? Çürümeyen tek şey aşk'tır!

Eski eşyaya tutkumuz metafizik bir duygu. Bir roman kahramanıyla özdeşleşip benimsememiz gibi, ötekinin, başkasının hayatını giyeriz. Hayatını hiç bilmediğimiz birisinin eskimiş giysisinde şeytani bir elektrik, romansal bir derinlik var, eskicide her eşyanın sırrı çözülmeyen bir üçüncü boyutu var!

Hayatla ölümüne çatışmaya girmiş ve yenilmiş. Hep savruk, şımarık, dikkatsizce tüketilmesine rağmen atılmaya kıyılamamış bu eşyaların yenilgiyi asla kabullenmeyişleri, şirin ve pek umutlu bir ihtiyarlığa hazırlar bizleri. Çünkü her eşya, insan teri, insan yorgunluğu, insan emeği, insan umudu, insan zekasını alnında insanlıktan bir nişan gibi taşır.

Bitpazarlarını kapatsanız, ekonomi hiçbir şey kaybetmez, kazanmaz! Bitpazarları ekonominin, hayatın tabanıdır, dipsiz kuyu. Bu kuyu içinde son nefes anında bile, aramayı, bulmayı, dokunmayı, ucuza alıp pahalı satmayı, define bulmayı, birgünde zengin olmayı, aç kalmadan azar azar yaşamayı, şansları, rüyaları bıkmaksızın ararız. Hayatlarımız için Tanrı'nın düşündüğü herşeyi ağzına kadar doldurmuş bir insanlık ambarı Bitpazarı. Bitpazarı iflas etmez! Çünkü orada mallar soyut! Düşünceler, arayışlar gerçek! Bütün mallarınızı elden çıkarabilirsiniz. Ama, umutları, arayışları, sürprizleri, şansları, karşılaşmaları, asla! Her malın müşterisi biter, insanlığın en büyük parçaları, umut, rastlantı, şans, bulmak, kılıktan kılığa girip bollukla karşımıza çıkar!

Şimdi düşünüyorum da, bu koca ömrümde en mutlu olduğum anlar nelerdi? Bir kuş gibi uyuduğum çocukluk günlerimde.. Rüyamda bol bol demir para bulduğum geceler. Mucizevi bir şimşek gibi içime tarifsiz bir sevinç dolar. İçim içime sığmaz. Allahım gördüğüm inşallah rüya değildir. Uyanmak istemem. Uzaktan vapurun düdüğü çalar. Çarşafımın altından sanki gümüş kanatlı güvercinler uçar. "Neyin var oğlum" diye annem başıma dikilir, yorganımı kaldırır. Yatağın içinde doğrulup, hayalkırıklığıyla tüm dünyaya küserim. Rüyada demir para bulmak, rüya tabirinde çok yağmur yağacak, demek. Başka da rüya tabiri bilmem. Trabzon'da da yağmur eksilmez. Sabaha doğru burnumu cama dayarım, dışarda şakır şakır yağmur. İn cin top oynuyor. Rüzgarın yağmurdan arabaları servilerin tepesinden inip mezartaşlarının üstüne üstüne iniyor. Göğün alaca kanatlarının derinliğinden içime derin bakışlı bir ürperti dolar.

Sonra bunu çok düşündüm. Gece rüyamda avuçlarıma, kucağıma sığmayacak kadar paralar bulduğumda "ah bu bir rüya, çok yağmur yağacak" düşüncesi o rüya anında aklımdan geçer. Sonra bunu da çok düşündüm. Olsun. Mutlu olduğum o an, içimdeki o mucizevi neşeye sevinirim. Paraların gerçek olmadığını, bunun bir rüya olduğunu bilsem de, bu vesileyle olsun, içime ağzına kadar dolmuş bu sevinçlerin sevinci güzelliği bir daha yaşamak isterim, bulmak sevincini.

Rüyada da olsa mutlu olmak az şey mi? Eski insanlar için rüya hayatın şifrelenmiş haliydi. Rüyasında mutlu olan bir yoksul, gerçekten mutlu olurdu. Eski, dünyanın ölçüleriyle konuşursak, tüm bu dünya bir rüya değil mi zaten! Mutluluğun gecesi gündüzü var mı?

Rüyalarımızda mutlu olmayı isteyen yukardaki biri, ya da çok içimizdeki biri, neden rastgele kazandığımız şeylerle buluşturur bizi. Ya para buluruz, ya da hiç olmayacak bir şey!

Bunu da çok düşündüm, rüyalarımızda Tanrı neden, rastgele, hemen kazandığımız mutluluklar çıkartır karşımıza!

Krom madeni olmalı, üzerinde sim sim altın gibi ışıldayan benekler dolu, parıldıyor. Limanda bir gemi dolusu, dağ gibi yığılmış, bir kucak dolusu alabilirdim, bir tane aldım. Başucuma koymuşum. Sabah uyandığımda annem, maden parçasını gösterip, "oğlum, bütün gece sevincimden uyuyamadım, nerden buldun bunu?".. Çok değerli birşey bulduğumu sanarak içi içine sığmamış, heyecandan uyuyamamış, usulca yanıbaşımda uyanmamı beklemiş. Limanda çok var ondan anne, dedim. Hiçbir işe yaramaz. Bugün, annemin o gece yaşadığı hayalkırıklığını düşündükçe, ıstırap dolu bir hüzün saplanır göğsüme.

Gazeteler yazdı, geçtiğimiz hafta Karşıyaka Mezarlığı'nda, su satan iki çocuk, buldukları bombayı kurcalarken parçalanıp öldüler. Parçalanmadan birkaç saniye önce, nasıl mutluydular biliyorum. Gece rüyalarına giren, gündüz gerçek olmuştu, "bulmuşlardı işte!". Minicik cesedlerini parçalayan o bombanın bubi tuzağını Tanrı rüyalarında mı kurmuştu? Rüyalarımız mı hazırlamıştı o bombayı.

Muhtemelen Güneydoğu'da askerlikten dönen gençler yanlarında getirdikleri bombaları bir zaman sonra korkup mezarlık gibi yerleri eşeleyip saklıyor, sonra.. Şakır şakır yağmur yerine, gökten bombalar yağıyor. Biri rüya tabirlerini değiştirsin...

Rüyalarımız tanrısal sevinci, tarifsiz sevinci bize, bitmeyen bir bulma hali, bitmeyen bir arama hali, bitmeyen bir mutlaka karşılarım umuduyla şifreleyip veriyor!

Bitpazarı bir rüya pazarıdır! Bitmeyen bulmalar, bitmeyen karşılaşmalar, bitmeyen tesadüfler.. Sürekli bir sevinç! Sürekli bir umut! Bitpazarı, umudunu kaybetmiş dünyamızın "rüya"dan ayaklarıdır! Farkında mısınız bilmem, hayatımızın her tarafı, her yanı büyük bir Bitpazarı'na dönüşüyor. Her bir ilişkiyi bin defa kurcalıyor, bin defa telefon açıyor, hiç olmayacak şeyleri bin defa deşiyor, en önemsiz şeyleri dahi günboyu eşeliyor, en değersiz şeyleri bir daha bin defa zorluyoruz.

Bir yazar böyle konuşmamalı, biliyorum. Mezarlıktaki çocukların ölümü, ne güzel ölüm. Buldum dediğin o an, Tanrısal bir sevinç yaşarken, paramparça oluyorsun!

Kötü değildir bulmak, aramak, ama yetmiş milyon artık her ilişkiye, her yüze, her deliğe, her dakika birşey bulur muyum umuduyla bakıyor! Hayat hepimiz için demiyorum, hiç değilse çocuklar için biraz bulunacak yakın bir yerde dursa!

nihatg@leman.com.tr

Her gün 11⁰⁰ - 20⁰⁰
(iki kişiliktir.)
2. KİTAP DÜNYASI FUARI
06-14 EKİM 2001
BEŞİKTAŞ
Dolmabahçe Kültür Merkezi
TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ

LeMan
L-Manyak
ÖKÜZ
yazar-çizerleri
fuar boyunca
LeMan standında!
6 Ekim Cumartesi 14:00
Selçuk Erdem - **Unplugged 2**
7 Ekim Pazar 14:00
Öküz yazar-çizerleri
13 Ekim Cumartesi 14:00
Erdil Yaşaroğlu - **Komikaze**
Güneri İçoğlu - **Gönül Adamı**
Nuri Kurtcebe - **Kuvayi Milliye**
14 Ekim Pazar 14:00
L-Manyak yazar-çizerleri
Gürcan Yurt
Robinson Crusoe & Cuma

LeMan
Sayı: 517
6 Ekim 2001 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 42 44 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak ● **Dağıtım:**
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazişleri Müdürü:** Zafer Aknar Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

L-Manyak Ekim sayısında okula başladı...

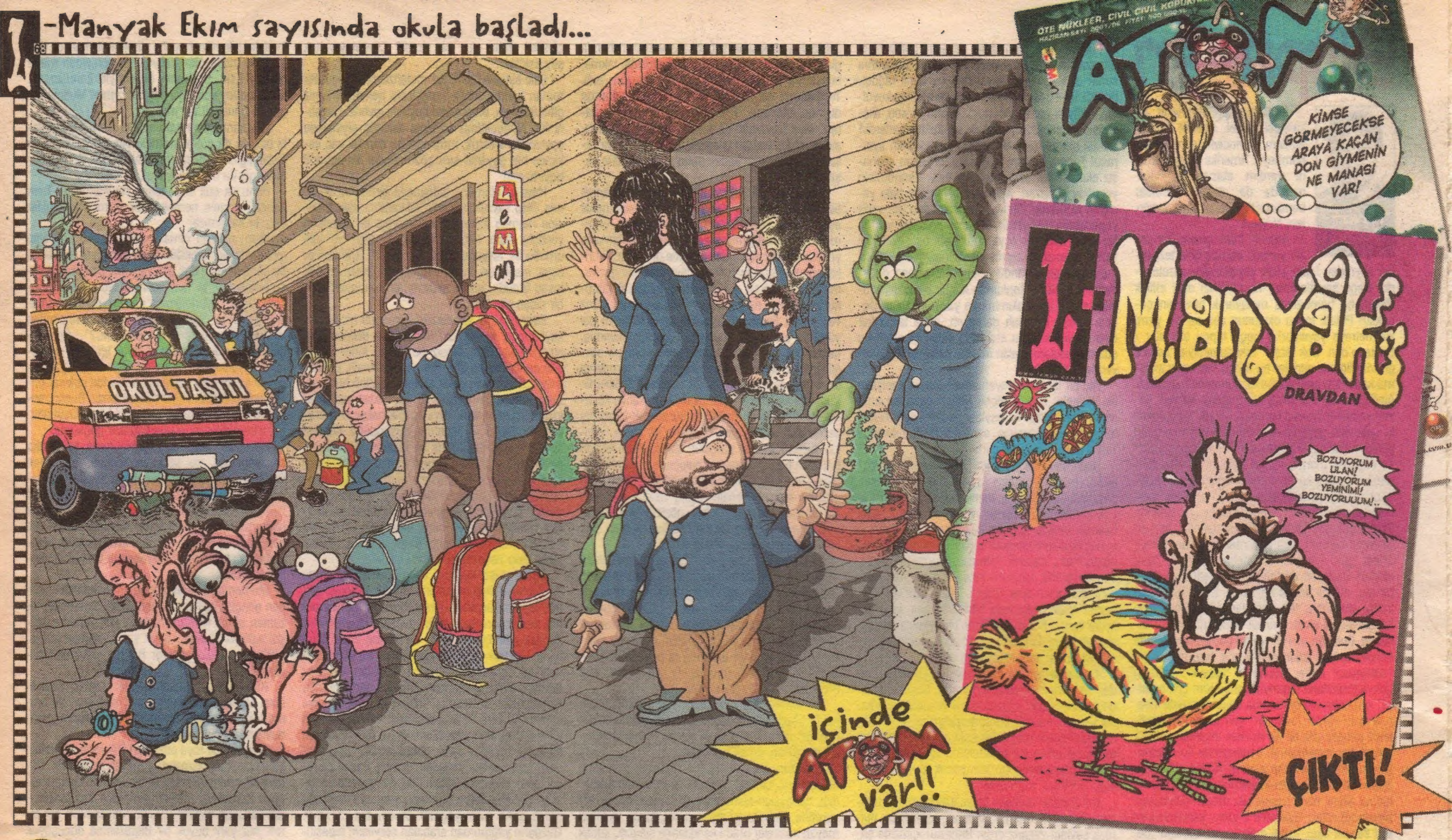
ÖTE NÜKLEER, CIVIL CIVIL KÖPÜKLÜ
ATOM
KİMSE GÖRMEYECEKSE ARAYA KAÇAN DON GİYMENİN NE MANASI VAR!
L·Manyak
DRAVDAN
BOZUYORUM ULAN! BOZUYORUM YEMİNİMİ! BOZUYORUUUM!..
OKUL TAŞITI
LeMAN
içinde ATOM var!!
ÇIKTI!

“LM” KRİZ MUHABİRİ ASLAN ÖZDEMİR BİLDİRİYOR!

Alp Tamer

New- York, Washington, Kabil, Kandahar vs.

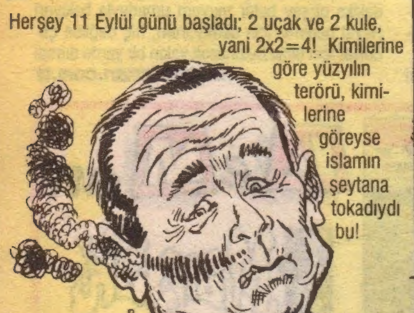

Herşey 11 Eylül günü başladı; 2 uçak ve 2 kule, yani 2x2=4! Kimilerine göre yüzyılın terörü, kimilerine göreyse islamın şeytana tokadıydı bu!

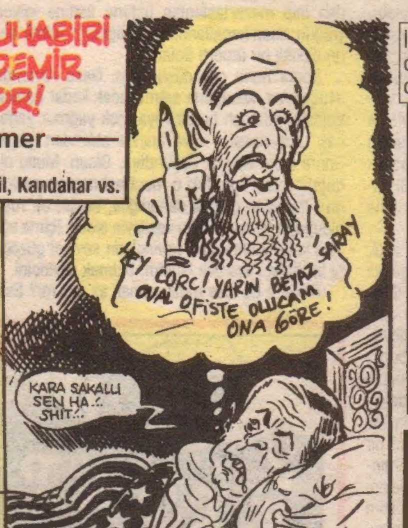
HEY CORC! YARIN BEYAZ SARAY OVAL OFİSTE OLUCAM ONA GÖRE!
KARA SAKALLI SEN HA..! SHIT..!

Bu eylemin kime fatura edileceği ABD başkanının bileceği bi işti... Kim ne karışırdı ki!

İlk tahmin Usame bin Laden'di, ama Dünya kamuoyu “delil” diye tutturdu!

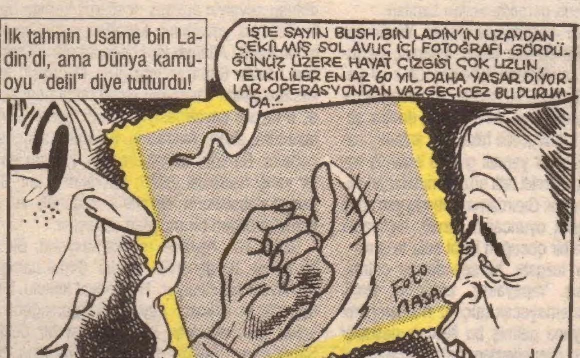
İŞTE SAYIN BUSH, BİN LADİN'İN UZAYDAN ÇEKİLMİŞ SOL AVUÇ İÇİ FOTOĞRAFI..GÖRDÜĞÜNÜZ ÜZERE HAYAT ÇİZGİSİ ÇOK UZUN, YETKİLİLER EN AZ 60 YIL DAHA YAŞAR DİYORLAR. OPERASYONDAN VAZGEÇİCEZ BU DURUMDA..!
Foto NASA
FACKING

“CIA” ve “FBI” daha inandırıcı deliller bulmakta gecikmedi!

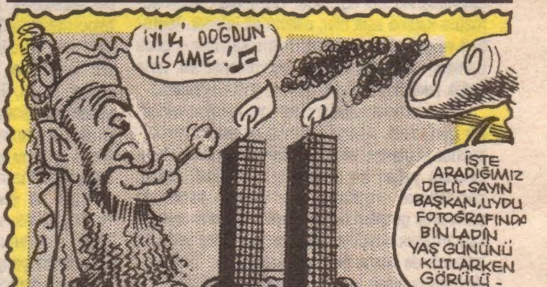
İYİKİ DOĞDUN USAME!
İŞTE ARADIĞIMIZ DELİL SAYIN BAŞKAN, UYDU FOTOĞRAFINDA BİN LADİN YAŞ GÜNÜNÜ KUTLARKEN GÖRÜLÜYOR...

Amerikan halkı topyekün paranoya seferberliğinde; Beyaz Amerikalılar tedirgin oluyor diye, esmer ORTAdoğulu ABD vatandaşları uçaklara alınmıyor!

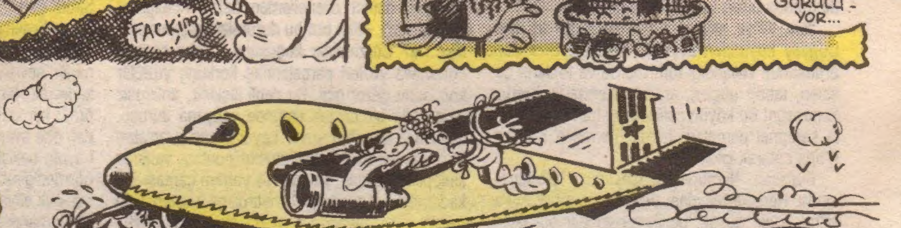
BURDA DONDUM YA SAİT..!
SIK DİŞİNİ EL-REMZİ, YARIM SAATLİK YOLUMUZ KALDI ..MINA KOYIM..!

Amerikan ordusunda TALİBAN'a karşı gözle görülür bir silah üstünlüğü var: Mesela “gece görüş dürbünleri!”

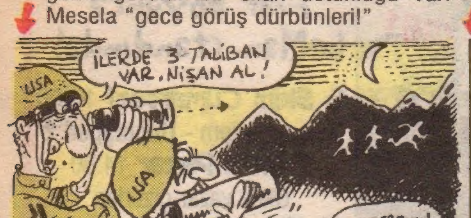
İLERDE 3 TALİBAN VAR. NİŞAN AL!
USA
USA
WUNDERFUL!

Fakat Taliban'da gizli silahlarına güveniyor. Bunlar açlık çeken Afgan'lı çocuklar!

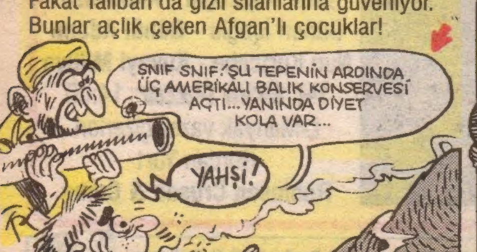
SNIF SNIF! ŞU TEPENİN ARDINDA ÜÇ AMERİKALI BALIK KONSERVESİ AÇTI...YANINDA DİYET KOLA VAR...
YAHŞİ!

Görünen o ki, süper devlet Amerika'nın görünmeyen düşmanıyla çatışması kaçınılmaz gözüküyor. Rivayetler muhtelif olmakla birlikte

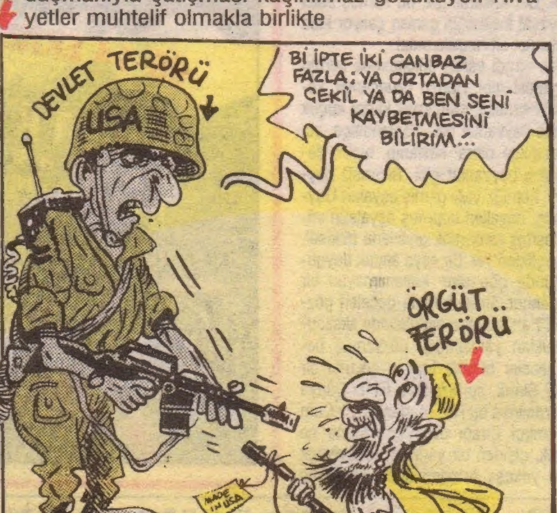
DEVLET TERÖRÜ
USA
BI İPTE İKİ CANBAZ FAZLA: YA ORTADAN ÇEKİL YA DA BEN SENİ KAYBETMESİNİ BİLİRİM..!
ÖRGÜT TERÖRÜ
MADE IN USA

Kabul etmeliyizki oldukça şaytanca bir plandı Amerikada'ki terör organizasyonu... Biz bilinmeyenlerin labirentlerinde kaybolduğumuzda kuytu köşelerin birinde birileri, ŞEYTAN'a rütbe yükseltme töreni yapıyor bilmelisiniz!

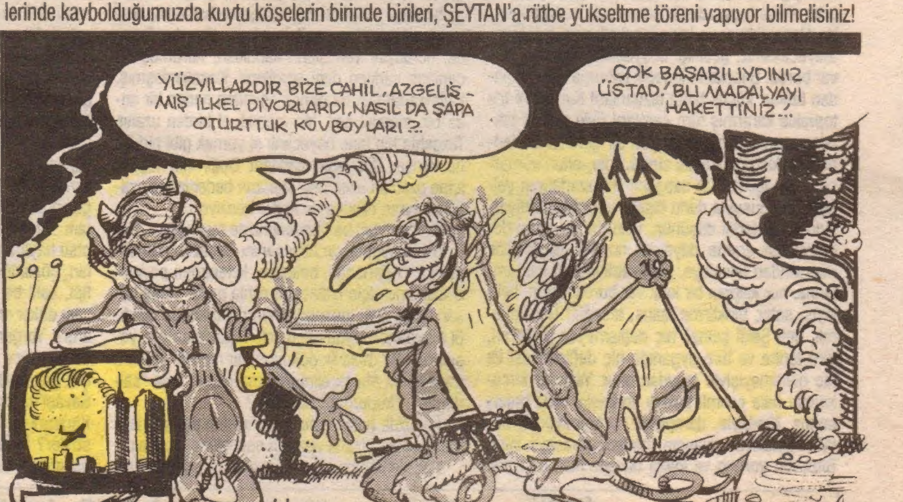
YÜZYILLARDIR BİZE CAHİL, AZGELİŞMİŞ İLKEL DİYORLARDI, NASIL DA ŞAPA OTURTTUK KOVBOYLARI?!..
ÇOK BAŞARILIYDINIZ ÜSTAD! BU MADALYAYI HAKETTİNİZ..!